

STARI I NOVI ZAVJET

BIBLIIJA

STARI I NOVI ZAVJET

Biblja Sion

Božja Riječ

Duhovna hrana

Ovaj prijevod Biblike je u skladu

s Engleskom Biblijom "King James"

HRVATSKI
JEZIK
BIBLIIA KIV

SVETA BIBLIJA

STARI I NOVI ZAVJET

Biblija Sion

Božja Riječ

Duhovna hrana

**Ovaj prijevod Biblike je u skladu
s Engleskom Biblijom “King James”**

Biblija je dar Božji svakomu narodu plemenu i jeziku

Ova se Biblija pruža svakome tko ju može čitati s namjerom da bude prihvaćena od svakoga kao riječ Božja, a ne ljudska.

Sve je Sveti pismo od Boga nadahnuto i korisno za učenje, za karanje, za popravljanje, za odgajanje u pravednosti. (2 Timoteju 3:16).

Najprije znajte, da nijedno proročanstvo u Pismu nije samovoljno tumačenje. Jer proročanstvo nije nikad došlo od ljudskoga htijenja, nego su sveti Božji ljudi govorili kako su bili potaknuti Duhom Svetim. (2 Petrova 1:20,21)

U početku je bila Riječ, i Riječ je bila s Bogom i Riječ je bila Bog. (Ivan 1:1) Riječ je tijelom postala i prebivala među nama. I mi smo promatrali njegovu slavu, kao slavu Jedinorodjenoga od Oca, pun milosti i istine. (Ivan 1:4)

Isus Krist je ta Božja riječ koju je GOSPODIN Bog navijestio ljudima. Isus Krist je dao sam sebe ljudima zabadava da bi se tako po Njemu, jedinomu, mogli spasiti.

GOSPODIN Bog je objavio svoju Riječ putem Svetih Pisama i preko Isusa Krista i dao ljudima da bi upoznali Istinu, spasenje i dobili dar vječnoga života.

Treba čitati Biliju, hraniti tom duhovnom hranom i tako upoznati Istinu koja je opet sam Isus Krist.

Prijevod i priprema za tiskanje: George Đuro Martinjak

Godina 2012

Jehova, Gospod ili Gospodin?

U ovoj Bibliji u odnosu na Svemogućega Boga, piše ovako: "GOSPODIN", a u odnosu na Isusa Krista, piše ovako: "Gospodin".

Sadržaj

STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET		
Knjige	Broj Stranica	Radosna vijest	Broj Stranica
POSTANAK	1	MATEJ Radosna vijest	669
IZLAZAK.....	44	MARKO Radosna vijest.....	695
LEVITSKI ZAKON.....	79	LUKA Radosna vijest.....	713
BROJEVI.....	105	IVAN Radosna vijest.....	742
PONOVLJEN ZAKON.....	142	DJELA Apostolska.....	763
JOŠUA.....	172	Poslanice Apostola Pavla	
SUDCI	193	RIMLJANIMA Poslanica	791
RUTA	213	PRVA KORINĆANIMA Poslanica.....	803
PRVA KNJIGA SAMUELOVA	216	DRUGA KORINĆANIMA Poslanica	814
DRUGA KNJIGA SAMUELOVA.....	243	GALAĆANIMA Poslanica.....	821
PRVA KNJIGA KRALJEVA	265	EFEŽANIMA Poslanica.....	825
DRUGA KNJIGA KRALJEVA	292	FILIPLJANIMA Poslanica	828
PRVA KNJIGA LJETOPISA.....	317	KOLOŠANIMA Poslanica	831
DRUGA KNJIGA LJETOPISA	342	PRVA SOLUNJANIMA Poslanica	834
EZRA	371	DRUGA SOLUNJANIMA Poslanica.....	836
NEHEMIJA	379	PRVA TIMOTEJU Poslanica	837
ESTERA.....	391	DRUGA TIMOTEJU Poslanica	840
JOB	398	TITU Poslanica	843
PSALMI	419	FILEMONU Poslanica	844
MUDRE IZREKE	469	HEBREJIMA Poslanica.....	845
PROPOVJEDNIK.....	486	Poslanice drugih	
VELEPJESMA	492	JAKOVLJEVA Poslanica	853
IZAIJA	495	1 PETROVA Poslanica.....	856
JEREMIJA.....	534	2 PETROVA Poslanica	859
TUŽALJKE	577	1 IVANOVA Poslanica	861
EZEKIEL.....	581	2 IVANOVA Poslanica	864
DANIEL.....	621	3 IVANOVA Poslanica	864
HOSEA	634	JUDINA Poslanica	865
JOEL.....	639	OTKRIVENJE	866
AMOS	642		
OBADIJA.....	646		
JONA.....	647		
MIHEJ	648		
NAHUM	652		
HABAKUK	653		
SEFANIJA.....	655		
HAGAJ	657		
ZAHARIJA	658		
MALAHIJA.....	665		

ZAPOVIJEDI BOŽJE

BOG JE IZGOVORIO SVE OVE RIJEĆI

I

Ne smiješ imati drugih bogova uz mene.

II

Ne smiješ sebi praviti rezbarena kipa, ni bilo kakve slike od bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodi pod zemljom. Ne smiješ im se klanjati niti im služiti. Jer ja sam Gospodin, tvoj Bog, ja sam ljudomoran Bog, pohađam zlodjela otaca na djeci do trećega i četvrtog koljena onih koji me mrze, a milosrđe iskazujem tisućama, koji me ljube i drže moje zapovijedi.

III

Ne smiješ uzimati uzalud Imena Gospodina, svojega Boga, jer Gospodin neće pustiti bez kazne onoga koji uzima njegovo Ime uzalud.

IV

Sjeti se Subotnjega dana, drži ga svetim. Šest dana radi i obavlja sve svoje poslove, a sedmi dan je Subotnji dan Gospodina, tvojega Boga. Na taj dan ne smiješ obavljati никакva posla, ni ti, ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj sluga, ni tvoja sluškinja, ni tvoja stoka, ni došljak koji boravi kod tebe unutar tvojih vrata. Jer u šest dana Gospodin je stvorio nebesa i zemlju, more i sve što je u njima, a sedmi dan je otpočinuo. Zato je Gospodin blagoslovio Subotnji dan i posvetio ga.

V

Poštuj svojega oca i svoju majku da dugo živiš u zemlji koju ti daje Gospodin, tvoj Bog.

VI

Ne smiješ ubiti.

VII

Ne smiješ praviti preljuba.

VIII

Ne smiješ krasti.

IX

Ne smiješ lažno svjedočiti protiv svojega bližnjega.

X

Ne smiješ poželjeti kuće svojega bližnjega; ne smiješ poželjeti žene svojega bližnjega, ni njegova sluge, ni njegove sluškinje, ni njegova vola, ni njegova magarca, ni igdje išta što pripada tvojem bližnjemu!

ISUS JE IZGOVORIO OVE RIJEĆI

Ljubi Gospodina, svojega Boga, svim svojim srcem, svom svojom dušom i svom svojom pamću. To je prva i najveća zapovijed.

A druga je isto takva: Ljubi svojega bližnjega kao samoga sebe! O ovima dvjema zapovijedima visi sav Zakon i proroci.

Postanak svijeta i izabranog naroda

1 U početku Bog je stvorio nebesa i zemlju.

2 Zemlja je bila još pusta i bez obličja; tama je bila nad bezdanom i Duh Božji se kretao nad vodama.

3 Onda je Bog progovorio: "Neka bude svjetlost." I pojavila se svjetlost.

4 Bog je video da je svjetlost dobra; i Bog je odvojio svjetlost od tame.

5 Bog je nazvao svjetlost dan, a tamu je nazvao noć. I večer i jutro bili su prvi dan.

6 Zatim je Bog rekao: "Neka bude svod posred voda, i tako neka rastavlja vode od voda."

7 Tako je Bog stvorio svod, i rastavio vode koje su bile pod svodom od onih koje su bile nad svodom. I bilo je tako.

8 I Bog je nazvao svod nebo. I večer i jutro bili su drugi dan.

9 Zatim je Bog rekao: "Neka se vode pod nebesima skupe na jedno mjesto, i neka se pokaže kopno." I bilo je tako.

10 I Bog je kopno nazvao zemlja a skupljene vode je nazvao more. I video je Bog da je to dobro.

11 Zatim je Bog rekao: "Neka zemlja pusti iz sebe travu, bilje što donosi sjeme, i plodonosno drveće koje donosi plod svako po svojoj vrsti, čije sjeme nose u sebi, na zemlji." I bilo je tako.

12 Zemlja je pustila iz sebe travu, bilje što nosi sjeme po svojim vrstama, i stabla koja u sebi samima donose svoje sjeme. I video je Bog da je to dobro.

13 I večer i jutro bili su treći dan.

14 Zatim je Bog rekao: "Neka budu nebeska svjetila na svodu da rastavljaju dan od noći, te kao znaci neka ona služe i pokazuju vremena, dane i godine."

15 Neka svijetle na nebeskom svodu da rasvjetljuju zemlju." I bilo je tako.

16 Onda je Bog stvorio dva velika nebeska svjetila: veće da vlada danom, i manje da vlada noću, uz to još i zvijezde.

17 Bog ih je postavio na nebeskom svodu da rasvjetljuju zemlju,

18 i da vladaju danom i noću, te da rastavljaju svjetlost od tame. I video je Bog da je to dobro.

19 I večer i jutro bili su četvrti dan.

20 Zatim je Bog rekao: "Neka se vode napune i pravrve živim stvorenjima u izobilju, i ptice neka leti iznad zemlje pod nebeskim svodom."

21 Tako je Bog stvorio velika morska stvorenja i sva živa bića što se miču, s kojima voda obiluje, po svojim vrstama, i sve krilate ptice po svojim vrstama. I video je Bog da je to dobro.

22 I Bog ih blagoslovio, rekavši: "Rađajte se i množite se i napunite vode u morima, i ptice neka se množe na zemlji."

23 I večer i jutro bili su peti dan.

24 Zatim je Bog rekao: "Neka zemlja proizvede živa stvorenja svake vrste: marvu, stvorenja što gmižu i zemaljske zvijeri, sve po njihovoј vrsti." I bilo je tako.

25 I Bog je stvorio zemaljske zvijeri po njihovoј vrsti, marvu po njihovoј vrsti, i sva stvorenja koja gmižu po zemlji po njihovoј vrsti. I video je Bog da je to dobro.

26 Zatim je Bog rekao: "Stvorimo čovjeka na svoju sliku i priliku. Neka on vlada nad morskim ribama, nad nebeskim pticama, nad marvom, nad svim zemaljskim zvijerima i nad svim stvorenjima što gmižu po zemlji."

27 Tako je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku, na sliku Božju stvorio ga, muško i žensko stvorio ih.

28 Zatim ih je Bog blagoslovio, i Bog im rekao: "Rađajte se i množite se, napunite zemlju i podložite ju sebi. Gospodari te nad morskim ribama, nad nebeskim pticama i nad svakim živim bićem što se miče na zemlji."

29 I Bog je rekao: "Eto, predajem vam sve na cijeloj zemlji, bilje što nosi sjeme, i sve plodonosno drveće u kojem je sjeme; neka vam bude za hranu.

30 I sve zeleno bilje dajem za hranu svim zemaljskim zvijerima, svim nebeskim pticama i svemu što se miče na zemlji i ima u sebi život." I bilo je tako.

31 Onda je Bog video sve što je stvorio, i zaista bilo je veoma dobro. I večer i jutro bili su šesti dan.

Zemaljski raj

2 Tako su se dovršila nebesa i zemlja i sva njihova vojska.

2 Sedmoga dana Bog je završio svoje djelo koje je stvorio; i počinuo je sedmi dan od svih svojih djela koja je stvorio.

3 Zatim je Bog blagoslovio sedmi dan i posvetio ga, jer je taj dan počinuo od svih svojih djela koja je stvorio i napravio.

4 To su izvješća o nebesima i zemlji kad su bili stvoreni. U dan kad je GOSPODIN Bog stvorio zemlju i nebesa,

Postanak

2

5 prije nego je na zemlji raslo ikakvo poljsko grmlje i prije nego je na poljima raslo ikakvo bilje. Jer GOSPODIN Bog još nije pustio kišu na zemlju i nije još bilo čovjeka da obrađuje zemlju.

6 No magla se dizala iz zemlje i natapala svu površinu tla.

7 Onda je GOSPODIN Bog oblikovao čovjeka od zemaljskog praha i udahnuo mu u nosnice dah života, i čovjek je postao živo biće.

8 Onda je GOSPODIN Bog zasadio vrt istočno u Edenu i ondje smjestio čovjeka kojega je oblikoao.

9 I GOSPODIN Bog je dao da iz zemlje izrastu svakojaka stabla, ugodna za pogled i dobra za jelo, i stablo života usred vrta i stablo spoznanja dobra i zla.

10 A od Edena je izlazila rijeka koja je natapala vrt, i odatle se granala u četiri izvorne rijeke.

11 Prvoj je ime Pišon; to je ona koja optječe cijelu havilsku zemlju, gdje ima zlata.

12 Zlato je ove zemlje izvrsno; a ondje ima i bdelija i kamaona oniksa.

13 Drugoj je ime Gihon; to je ona koja optječe cijelu zemlju Kuš.

14 Trećoj je ime Hidekel; to je ona koja teče istočno od Asirije. Četvrta rijeka je Eufrat.

15 Tada je GOSPODIN Bog uzeo čovjeka i postavio ga u edenski vrt da ga obrađuje i uzdržava.

16 I GOSPODIN Bog je dao čovjeku zapovijed, rekavši: "Sa svakoga stabla u vrtu smiješ slobodno jesti,

17 ali sa stabla spoznanja dobra i zla ne smiješ jesti, jer onoga dana kad s njega jedeš, sigurno ćeš umrijeti."

18 I GOSPODIN Bog je rekao: "Nije dobro čovjeku biti sam; napravit će mu prikladnu pomoćnicu."

19 I GOSPODIN Bog je oblikovao iz zemlje svaku zemaljsku životinju i svaku nebesku pticu, i doveo ih Adamu da vidi kako će ih nazvati. Kako je god Adam nazvao svako živo stvorenje, tako mu bilo ime.

20 Tako je Adam dao imena svojim marvima, nebeskim pticama i svim životinjama u polju. Ali se Adamu nije našla pomoć koja bi mu bila prikladna.

21 I GOSPODIN Bog je pustio dubok san na Adama, i dok je on spavao, uzeo mu jedno rebro i mjesto opet ispunio mesom.

22 Onda je GOSPODIN Bog napravio ženu od rebra koje je uzeo od čovjeka i doveo ju čovjeku.

23 I Adam je rekao: "Ta je sada kost od mojih kostiju i meso od mojega mesa; neka se zove žena, jer je uzeta od čo-

vjeka."

24 Stoga će čovjek ostaviti oca i majku i prionuti uz svoju ženu, i bit će njih dvoje jedno tijelo.

25 Oboje su bili goli, čovjek i njegova žena, i nisu se sramili jedno drugoga.

Istočni grijeh

3 Zmija je bila lukavija od svih zemaljskih životinja koja je GOSPODIN Bog stvorio. Ona je rekla ženi: "Je li uistinu Bog rekao: 'Ne smijete jesti sa svakoga stabla u vrtu?'"

2 Žena je odgovorila zmiji: "Od plodova stabala u vrtu smijemo jesti,"

3 samo od plodova stabla koje je usred vrta, Bog je zapovjedio: 'Ne smijete jesti, pa ni dotaknuti ga, da ne umrete."

4 Zmija je rekla ženi: "Nećete sigurno umrijeti.

5 Jer zna Bog da će vam se otvoriti oči čim budete jeli s njega i da ćete postati kao Bog i spoznati što je dobro i zlo."

6 Kad je žena vidjela kako je plod stabla dobar za jelo i ugodan za pogled, i da je plod stabla poželjan za dobiti mudrost, uzela je od njegova ploda i jela, i dala je i svojem mužu, koji je bio uz nju, i on je jeo.

7 Onda se obadvjema otvorile oči i oni su spoznali da su goli; pa su spleli smokvino lišće i od njega si napravili pregače.

8 Nato su čuli šum koraka GOSPODINA Boga, koji je šetao po vrtu za hladnog dana, a Adam i njegova žena su se skrili među grmljem u vrtu pred GOSPODINOM Bogom.

9 Onda je GOSPODIN Bog zovnuo Adama i rekao mu: "Gdje si?"

10 A on je rekao: "Čuo sam tvoj glas u vrtu, bojao sam se jer sam bio gol, pa sam se sakrio."

11 A On je rekao: "Tko ti je rekao da si gol? Da nisi možda jeo sa stabla s kojega sam ti zapovjedio da ga ne smiješ jesti?"

12 Onda je čovjek rekao: "Žena koju si mi dao da bude sa mnom dala mi je sa stabla i ja sam jeo."

13 I GOSPODIN Bog je rekao ženi: "Zašto si to počinila?" Žena je odgovorila: "Zmija me zavela, pa sam jela."

14 Nato je GOSPODIN Bog rekao zmiji: "Zato jer si to počinila, prokleta si među svom marvom i svim zemaljskim životinjama. Na svojem ćeš trbuhi puzati i prah ćeš jesti sve dane svojega života.

15 Neprijateljstvo će staviti između tebe i žene, između tvojega roda i njezina roda. On će ti zgnječiti glavu, a ti ćeš ga raniti u petu."

16 Ženi je rekao: "Mnoge će ti muke umnožiti kad zatrudniš; u bolovima ćeš rađati djecu, žudjeti ćeš za svojim mužem i on će nad tobom gospodariti."

17 Onda je rekao Adamu: "Jer si popustio molbi svoje žene i jeo sa stabla za koje sam ti zapovjedio, rekavši: 'Ne smiješ jesti s njega': 'Neka je prokleta zemlja zbog tebe; mukom ćeš se od nje hraniti sve dane svojega života.'

18 Oboje trnje i korov rađat će ti i ti ćeš se hraniti poljskim biljem.

19 U znoju svojega lica ćeš jesti kruh dok se ne vратiš u zemlju iz koje si uzet; jer prah si i u prahu ćeš se vratiti."

20 Adam je nazvao svoju ženu imenom Eva, jer je majka svim živima.

21 I GOSPODIN Bog je napravio Adamu i njegovoj ženi odjeću od krvnog prahova i u njih ih odjenuo.

22 Tada je GOSPODIN Bog rekao: "Eto, čovjek je postao kao jedan od nas, da spoznaje dobro i зло. A sad da ne pruži i svoju ruku i ne uzme i sa stabla života i jede, pa vječno živi"

23 Zato ga GOSPODIN Bog prognao iz edenskog vrta da obraduje zemlju iz koje je bio uzet.

24 Tako je on prognao Adama, i postavio kerubine istočno od edenskog vrta s ognjenim mačem, koji se okretao na sve strane da čuvaju put stablu života.

Kain i Abel

4 Nato je Adam spoznao Evu, svoju ženu, ona je zatrudnjela i rodila sina, Kaina, rekla je: "Dobila sam čovjeka od GOSPODINA."

2 Nato je opet rodila još jednoga sina, njegova brata Abela. Abel je bio pastir ovaca, a Kain poljodjelac.

3 Nakon nekog vremena dogodilo se da je Kain prineo GOSPODINU žrtvu od poljskih plodova.

4 I Abel je prineo od prvina svojega stada, i to od njihova sala. GOSPODIN je pogledao Abela i njegovu žrtvu,

5 ali Kaina i njegovu žrtvu nije pogledao. Kain je bio jako srdit i lice mu se namrgodilo.

6 A GOSPODIN je zapitao Kaina: "Zašto si srdit i zašto ti lice namrgodilo?

7 Ako pravo radiš, ne odsijeva li ti lice vedenjom? Ako ne radiš pravo, grijeh vreba pred vratima i žudi za tobom, ali ti trebaš nad njim vladati."

8 A Kain je razgovarao sa svojim bratom Abalom; i dogodilo se, dok su bili na polju, da se Kain podignuo na svojega brata Abela i ubio ga.

9 Onda je zapitao GOSPODIN Kaina: "Gdje ti je brat Abel?" On je rekao: "Ja ne znam; jesam li ja čuvar svojega brata?"

10 On je rekao: "Što si napravio? Glas krvi tvojega brata viče meni sa zemlje.

11 Tako sada neka si proklet na zemlji koja je otvorila svoja usta da popije krv tvojega brata iz tvoje ruke.

12 Kad zemlju obraduješ, ona neće više imati snage da ti daje uroda. Bjegunac i lutatalica bit ćeš na zemljiji."

13 A Kain je rekao GOSPODINU: "Prevelika je moja kazna, a da bih ju mogao snositi.

14 Zaista evo, ovoga me dana tjeraš s lica zemlje; bit će skriven od tvojega lica i bit će bjegunac i lutatalica na zemljiji, i moglo bi se dogoditi da me bilo tko nađe i ubije."

15 A GOSPODIN mu rekao: "Zato tko god ubije Kaina, bit će sedam puta osvećen." I GOSPODIN je stavio znak na Kaina da ga nitko ne ubije kad ga susretne.

16 Kain je nato otišao ispred lica GOSPODINOVA i prebivao je u zemlji Nod istočno od Edena.

17 Kain je spoznao svoju ženu, ona je zatrudnjela i rodila Enoka. On je sagradio grad, i nazvao ga po imenu svojega sina, Enok.

18 Enoku se rodio Irad. Iradu se rodio Mehujael, Mehujaelu se rodio Metušael, Metušaelu se rodio Lamek.

19 Tada je Lamek uzeo sebi dvije žene. Jedna se zvala Ada, a druga Zila.

20 Ada je rodila Jabala, koji je bio protac onima koji prebivaju pod šatorima i goje marvu.

21 Njegov se brat zvao Jubal. On je protac svih koji sviraju na liru i sviralu.

22 A Zila je rodila Tubal-Kaina, koji je bio učitelj svih vještaka i kovača od mjedi i željeza. A sestra Tubal-Kainova bila je Nama.

23 Lamek je rekao svojim ženama: "Ada i Zila, čujte moj glas, žene Lamekove, poslušajte moju riječ: Ubio sam čovjeka koji me ranio a i mladića koji me ozlijedio.

24 Ako će Kain biti sedam puta osvećen, Lamek će biti sedamdeset i sedam puta."

25 Adam je opet spoznao svoju ženu i ona je rodila sina i nazvala ga imenom Set. Pomislila je: "Bog mi je dao drugoga sina umjesto Abela kojega je ubio Kain."

26 I Setu se rodio sin, i on ga nazvao imenom Enoš. Tada su ljudi počeli prizivati Ime GOSPODINOVO.

Čovječanstvo od Adama do Noe

5 Ovo je spisak Adamova rodomoslavlja. Na dan kad je Bog stvorio čovjeka, oblikovao ga na Božju sličnost.

2 On ih je stvorio muško i žensko, blagoslovio ih i nazvao ih Adam na dan kad su bili stvoreni.

3 Adam je živio stotinu i trideset godina i rodio mu se sin koji mu je bio po obličju sličan, i nazvao ga imenom Set.

4 Poslije rođenja Setova, Adam je živio osam stotina godina i rodili mu se sinovi i kćeri.

5 Tako je živio Adam svega devet stotina i trideset godina i umrije.

6 Set je živio stotinu i pet godina i rodio mu se Enoš.

7 Poslije rođenja Enoševa, Set je živio osam stotina i sedam godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.

8 Tako je Set živio svega devet stotina i dvanaest godina i umrije.

9 Enoš je živio devedeset godina i rodio mu se Kenan.

10 Poslije rođenja Kenanova, Enoš je živio osam stotina i petnaest godina i rodili mu se sinovi i kćeri.

11 Tako je Enoš živio svega devet stotina i pet godina i umrije.

12 Kenan je živio sedamdeset godina i rodio mu se Mahalalel.

13 Poslije rođenja Mahalalelova, Kenan je živio osam stotina i četrdeset godina i rodili mu se sinovi i kćeri.

14 Tako je Kenan živio svega devet stotina i deset godina i umrije.

15 Mahalalel je živio šezdeset i pet godina i rodio mu se Jared.

16 Poslije rođenja Jaredova, Mahalalel je živio još osam stotina i trideset godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.

17 Tako je Mahalalel živio svega osam stotina i devedeset i pet godina i umrije.

18 Jared je živio stotinu i šezdeset i dvije godine i rodio mu se Enok.

19 Poslije rođenja Enokova, Jared je živio osam stotina godina i rodili mu se sinovi i kćeri.

20 Tako je Jared živio svega devet stotina šezdeset i dvije godine i umrije.

21 Enok je živio šezdeset i pet godina i rodio mu se Metuselah.

22 Poslije rođenja Metuselahova, Enok je živio hodajući s Bogom tri stotine godina i rodili mu se sinovi i kćeri.

23 Tako je Enok živio svega tri stotine i šezdeset i pet godina.

24 A Enok je hodao s Bogom, pa ga nestalo, jer ga Bog uzeo.

25 Metuselah je živio stotinu i osamdeset i sedam godina i rodio mu se Lamek.

26 Poslije rođenja Lamekova, Metuselah je živio sedam stotina i osamdeset i dvije godine, i rodili mu se sinovi i kćeri.

27 Tako je živio Metuselah svega devet stotina i šezdeset i devet godina i umrije.

28 Lamek je živio stotinu i osamdeset i dvije godine i rodio mu se sin.

29 I on ga nazvao imenom Noa, i rekao: "Ovaj će nas tješiti u teškom poslu naših ruku na polju koje je prokleo GOSPODIN."

30 Poslije rođenja Noina, Lamek je živio još pet stotina i devedeset i pet godina i rodili mu se sinovi i kćeri.

31 Tako je živio Lamek svega sedam stotina i sedamdeset i sedam godina i umrije.

32 Noi je bilo pet stotina godina, i rodili mu se Šem, Ham i Jafet.

Bog uništava zlo čovječanstvo

6 Poslije toga kad su se ljudi počeli množiti na površini zemlje i kćeri su im se rodile,

2 vidjeli su Božji sinovi da su bile lijepo čovječje kćeri, i oni su ih uzimali sebi za žene, koje su god izabrali.

3 GOSPODIN je rekao: "Moj duh se neće zauvijek mučiti s čovjekom, jer on je zista tjelesan; neka mu život bude stotinu i dvadeset godina."

4 U ono doba živjeli su divovi na zemlji, još i kasnije, kad su Božji sinovi uzimali sebi čovječje kćeri, i kad su ih spoznali one su im rodile djecu. To su bili gorostasi davnine, glasoviti ljudi.

5 Tada je GOSPODIN video da je čovjekova pokvarenost na zemlji velika i da su sve nakane i mišljenja njihova srca neprestano samo na zlo.

6 GOSPODIN je požalio što je stvorio čovjeka na zemlji i bio u srcu ožalošćen.

7 I GOSPODIN je rekao: "Uništiti ću s lica zemlje čovjeka kojega sam stvorio, oboje čovjeka i zvijeri, sve što gmiže i ptice u zraku, jer žalim što sam ih stvorio."

8 A Noa je našao milost u očima GOSPODINOVIM.

9 Ovo je rodoslovje Noino: Noa je bio čovjek pravedan i bespriješoran u svojem naraštaju; Noa je hodao s Bogom.

10 Noi su se rodila tri sina: Šem, Ham i Jafet.

11 Zemlja je bila pokvarena pred Bogom i puna nasilja.

12 Tako je Bog pogledao i video kako je zemlja zaista pokvarena, jer je svako tijelo u svojem djelovanju pošlo zlim putom na zemljji.

13 I Bog je rekao Noi: "Došao je pred mene kraj svim živim stvorenjima, jer je zemlja ispunjena nasiljem, i evo, uništiti ću ih zajedno sa zemljom.

14 Napravi sebi korablju od smolastoga drveta, napravi pregratke u korablji i pre-

maži ju iznutra i izvana smolom.

15 Ovako ćeš ju sagraditi: tri stotine laka-
ta neka bude dužina korablje, pedeset la-
kata njezina širina i trideset lakata visina.

16 Napravi na korablji prozor za svjetlo, i
odmjeri lakan iznad njega; stavi onda вра-
ta korablji sa strane i napravi u njoj dolnji,
srednji i gornji kat.

17 Jer evo, pustit ću potop na zemlju da
uništим sva bića pod nebom koja imaju u
sebi dah života; sve što živi na zemlji neka
izgine.

18 A s tobom ću ustanoviti zavjet: ti ćeš
ući u korablju i s tobom tvoji sinovi, tvoja
žena i žene tvojih sinova.

19 Od svih živih bića uzet ćeš u korablju
po dvoje da ih sobom održiš na životu;
neka bude po jedno muško i jedno žen-
sko.

20 Od ptica po njihovim vrstama, od mar-
ve po njihovim vrstama i od svih stvorenja
što gmižu po zemlji neka uđe s tobom po
dvoje da ostanu na životu.

21 Sobom uzmi sve što treba za hranu
i spremi to kod sebe; to će biti za hranu
tebi i njima.”

22 I Noa je uradio sve onako kako mu je
Bog zapovjedio.

Potop

7 Onda je rekao GOSPODIN Noi: “Uđi u kor-
ablju s cijelom svojom obitelji, jer sam
samo tebe video pravedna pred sobom u
ovom naraštaju.

2 Od svih čistih životinja uzmi sebi po
sedmero, muško i žensko, a od nečistih
životinja po dvoje, muško i žensko.

3 I od nebeskih ptica po sedmero, muško
i žensko, da se vrste održe na životu na
zemlji.

4 Jer, nakon sedam dana pustit ću kišu na
zemlju za četrdeset dana i četrdeset noći,
i uništiti ću s lica zemlje sva živa bića koja
sam stvorio.”

5 I Noa je uradio sve onako kako mu je
GOSPODIN zapovjedio.

6 Noa je imao šest stotina godina kad je
došao potop na zemlju.

7 Tako je Noa sa svojim sinovima, svojom
ženom i ženama svojih sinova ušao u kor-
ablju zbog voda potopa.

8 Od čistih životinja i od nečistih, od ptica
i od svega što gmiže po zemlji,

9 ušlo je Noi u korablju po dvoje, muško i
žensko, kako je Bog zapovjedio Noi.

10 I dogodilo se nakon sedam dana da su
prodrlje vode potopa na zemlju.

11 U šeststotoj godini Noina života, seda-
mnaestoga dana drugoga mjeseca, na taj
dan prodrlji su svi izvori velikog bezdana i

otvorile se nebeske ustave.

12 Kiša je padala na zemlju četrdeset
dana i četrdeset noći.

13 Onoga istog dana ušao je u korablju
Noa i njegovi sinovi Šem, Ham i Jafet, i s
njima Noina žena i tri žene njegovih sino-
va;

14 oni i sve zvijeri po svojim vrstama,
marva po svojim vrstama, sve što gmiže
po zemlji po svojim vrstama, i sve ptice
po svojim vrstama, sve što je imalo krila
i perje.

15 Ušli su Noi u korablju po dvoje od svih
živih bića.

16 Tako je ušlo muško i žensko od svih
bića, kako mu je Bog zapovjedio. I GOS-
PODIN je za njim zatvorio vrata.

17 Nato se izlio potop na zemlju za četr-
deset dana. Voda je narasla i podigla se
korablja, tako da je plovila nad zemljom.

18 Voda je silom nadolazila i sve se više
dizala visoko nad zemljom, a korablja je
plovila po površini vode.

19 Do tako silne visine nabujala je voda
na zemlji da su bila pokrivena sva visoka
brda pod cijelim nebom.

20 Voda se popela petnaest lakan visoko
iznad brda, tako da su ona bila poplavlje-
na.

21 I izginula su sva bića koja su se micala
na zemlji, ptice, marva, zvijeri i sva stvore-
nja što gmižu po zemlji, a i svi ljudi.

22 Sve što je imalo u sebi dah života, sve
što je živjelo na suhu, izginulo je.

23 Tako je On uništio sva bića koja su živ-
jela na licu zemlje: oboje čovjeka i mar-
vu, sve što gmiže i nebeske ptice. Sve je
bilo uništeno na zemlji. Ostao je na životu
samo Noa i oni koji su bili s njim u kora-
blji.

24 Voda je još dalje nadolazila na zemlji
stotinu i pedeset dana.

Svršetak potopa

8 Onda se Bog sjetio Noe i svih živih
bića i svih životinja koje su bile s njim
u korablji. I Bog je pustio vjetar da puhne
po zemlji tako da je voda opadala.

2 Izvori bezdani se zatvorili i nebeske
ustave se isto zaustavile, i kiša s neba je
prestala padati.

3 I vode su neprestano otjecale sa zemlje.
I nakon stotinu i pedeset dana vode su se
smanjile.

4 Sedamnaestoga dana sedmoga mjeseca
zaustavila se korablja na Gori Ararat.

5 Voda je onda dalje opadala do desetoga
mjeseca. Prvog dana desetoga mjeseca
pokazali se vrhovi brda.

6 I dogodilo se nakon četrdeset dana,

Postanak

6

otvorio Noa prozor korablje koji je napravio.

7 Tada je ispustio gavrana koji je odlijetao i dolijetao dok nije presahnula voda na zemlji.

8 Zatim je ispustio golubicu da vidi je li voda otekla sa zemlje.

9 Ali golubica nije našla mjesta gdje bi stala njezina nogu, pa se vratila njemu u korablu, jer je voda još pokrivala svu površinu zemlje. Tako je on pružio svoju ruku, prihvatio ju i uzeo sebi u korablu.

10 Pričekao je još sedam dana, pa opet ispustio golubicu iz korablje.

11 Tada se golubica vratila k njemu tek pred večer; i gle, imala je u kljunu svježi maslinov list. Noa je po tom znao da su vode otekle sa zemlje.

12 Onda je pričekao još sedam dana, pa opet ispustio golubicu, ali se ona k njemu nije više vratila.

13 Dogodilo se šest stotina prve godine, prvog dana prvoga mjeseca, usahnule su vode na zemlji. Noa je skinuo pokrov na korabli i pogledao, i video da se površina zemlje počela sušiti.

14 I dvadeset i sedmog dana drugoga mjeseca bila je zemlja suha.

15 Onda se Bog oglasio Noi, rekavši:

16 "Izadi iz korablje, ti i s tobom tvoja žena, tvoji sinovi i žene tvojih sinova.

17 Izvedi sve razne vrste životinja koje su s tobom: ptice, marvu, i sva stvorenja što gmižu po zemlji da se slobodno kreću po zemlji, da se rasplode i razmnože na zemlji."

18 I tako je izašao Noa, i s njim njegovi sinovi, njegova žena i žene njegovih sinova.

19 Sve zvijeri, sve što gmiže, i sve ptice, sve što se samo miče po zemlji, po svojim vrstama, izašli su iz korablje.

20 Onda je Noa podignuo GOSPODINU žrtvenik, uzeo je po komad od svih čistih životinja i od svih čistih ptica i prineo na žrtveniku žrtvu paljenicu.

21 Kad je GOSPODIN omirisao ugodan miris, rekao je u sebi: "Nikada više neću propasti zemlje zbog ljudi; i makar je mišljenje čovječjega srca zlo od njegove mladosti, neću više uništiti sva živa bića kao što sam sada.

22 Od sada, dok bude zemlje, neće više nestajati sjetve ni žetve, studeni ni vrućine, ljeta ni zime, dana ni noći."

Bog blagoslovio Nou

9 Tada je Bog blagoslovio Nou i njegove sinove, rekavši: "Radajte se, množite i napunite zemlju.

2 Strah pred vama neka bude na svim zemaljskim životinjama i svim nebeskim pticama, sve što se miče na zemlji i sve morske ribe; one su predane u vaše ruke.

3 Sve što se miče i što živi, neka vam bude za hranu. Sve to Ja vama dajem, kao i zeleno bilje.

4 Ali ne smijete jesti meso sa svojim životom to jest s krvljku.

5 Zaista za krv vašega života tražit će obračun; od svake životinje tražit će za to obračun, od svakoga čovjeka, pa i od njegova brata, tražit će obračun za život čovječjii.

6 Tko god prolije krv čovječju, njegovu će krv proliti čovjek; jer je Bog stvorio čovjeka po Božjoj slici.

7 A vi se sada rađajte i množite, raširite se po zemlji i namnožite se na njoj."

8 Tada je Bog rekao Noi i njegovim sinovima koji su bili s njim, rekavši:

9 "Evo, Ja sada sklapam s vama zavjet i s vašim potomcima poslije vas,

10 i sa svim živim bićima koja su s vama, s pticama, s marvom i sa svim zemaljskim zvijerima koja su s vama, i sa svim zemaljskim životinjama koje su izašle iz korablje.

11 Ja sklapam svoj zavjet s vama: da nije jedno stvorenje ne bude više uništeno od vode potopa, i da od sada više neće doći potop da uništi zemlju."

12 I Bog je rekao: "Ovo je znak zavjeta koji sklapam između sebe i vas i svih živih stvorenja koja su s vama za sve vaše dolazeće naraštaje.

13 Stavljam svoju dugu u oblak koja će biti znak zavjeta između mene i zemlje.

14 I bit će, kad navučem oblake na zemlju pokazat će se duga u oblacima,

15 i Ja ću se sjetiti svojega zavjeta koji postoji između mene i vas, i svih živih stvorenja; vode nikada više neće postati potop da uništi sva stvorenja.

16 Kad se ukaže duga u oblacima, pogledat će ju i sjetit će se vječnoga zavjeta između Boga i živih stvorenja svake vrste koja su na zemlji."

17 I Bog je rekao Noi: "To je znak zavjeta kojega sam ustanovio između sebe i svih živih bića na zemlji."

18 A Noini sinovi, koji su izašli iz korablje, bili su: Šem, Ham i Jafet. Ham je bio Kanaanov otac.

19 Ova trojica bila su Noini sinovi i od njih se sva zemlja napučila.

20 A Noa je počeo obradivati zemlju i zasadio vinograd.

21 Onda je pio vino, napiio se i ležao je otkriven u svojem šatoru.

22 Ham, Kanaanov otac, promatrao je golotinju svojega oca i rekao to vani obojici svoje braće.

23 A Šem i Jafet su uzeli ogrtač i stavili ga obojica na svoja ramena, išli su natraške unutra i pokrili njime golotinju svojega oca. Njihovo lice bilo je pri tom natrag okrenuto tako da nisu vidjeli golotinje svojega oca.

24 A kad se Noa rastrijeznio od vina doznao je što mu je napravio njegov mlađi sin.

25 Onda je on rekao: "Neka bude proklet Kanaan, i neka bude najniži sluga svojoj braći."

26 I on je rekao: "Neka je blagoslovlijen GOSPODIN, Bog Šemov, Kanaan neka mu je sluga.

27 Neka raširi Bog Jafeta, neka prebiva u Šemovim šatorima; Kanaan neka mu je sluga."

28 Noa je živio nakon potopa još tri stotine i pedeset godina.

29 Tako je Noa živio u svemu devet stotina i pedeset godina i umrije.

Noini potomci

10 A sada ovo je rodoslovije Noinih sinova, Šema, Hama i Jafeta, kojima su se rodili sinovi poslije potopa.

2 Jafetovi sinovi bili su: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešek i Tiras.

3 Gomerovi sinovi bili su: Aškenaz, Rifat i Togarma.

4 Javanovi sinovi bili su: Elišah i Taršiš, Kitim i Dodanim.

5 Od ovih su se razgranali neznabožaci narodi po otocima u svojim zemljama, prema svojim jezicima, prema svojim obiteljima u svoje narode.

6 Hamovi sinovi bili su: Kuš, Mizraim, Put i Kanaan.

7 Kušovi sinovi bili su: Seba, Havila, Sabta, Ramah i Sabteka. Ramahovi sinovi bili su: Šeba i Dedan.

8 Kušu se rodio Nimrod; on je bio prvi i silni vladar na zemlji.

9 On je bio silan lovac pred GOSPODINOM, zato se govori: "Silan lovac kao Nimrod pred GOSPODINOM."

10 Početak njegova kraljevstva bili su: Babel, Erek, Akad i Kalne u zemlji Šinear.

11 Iz ove je zemlje otišao u Asiriju i sagradio Ninivu, Rehobot-Ir, Kalah

12 i Resen između Ninive i Kalaha (to je glavni grad).

13 A Mizraimu se rodio Ludim, Anamim, Lehabim, Naftuhim,

14 Patrusim i Kasluhim, od kojih su potekli Filistejci i Kaftorimci.

15 Kanaanu se rodio Sidon njegov prvo-rođenac, i Het.

16 Onda Jebusejci, Amorejci, Girgašejci,

17 Hivejci, Arkejci i Sinejci,

18 Arvadejci, Semarejci i Hamatejci; poslije se kanaanska plemena dalje raširila.

19 Dosezalo je područje Kanaanaca od Sidona prema Geraru do Gaze i prema Sodomu, Gomori, Adami i Seboimu do Leše.

20 To su Hamovi sinovi po svojim rodovima po svojim jezicima, u njihovim zemljama i narodima.

21 I Šemu, ocu svih Eberovih sinova, starijemu bratu Jafetovu, rodili su se sinovi.

22 Šemovi sinovi bili su: Elam, Ašur, Arfaksad, Lud i Aram.

23 Aramovi sinovi bili su: Uz, Hul, Geter i Maš.

24 Arfaksadu se rodio Salah, a Salahu se rodio Eber.

25 Eberu su se rodila dva sina: jednomu je bilo ime Peleg, jer se u njegovo vrijeme razdijelilo čovječanstvo, a njegovu bratu bilo je ime Joktan.

26 Joktanu se rodio Almodad, Šelef, Hasmavet i Jerah,

27 Hadoram, Uzal i Diklah,

28 Obal, Abimael, Šeba,

29 Ofir, Havila i Jobab: svi su ovi Joktanovi sinovi.

30 Njihova prebivališta se protezala od Meše prema Sefaru do istočnih gora.

31 To su Šemovi sinovi po svojim rodovima, po svojim jezicima, u njihovim zemljama i narodima.

32 To su obitelji Noinih sinova po svojim naraštajima u svojim narodima. Od njih su se narodi razgranali po zemlji poslije potopa.

Babilonska kula

11 Tada je zemlja imala jedan jezik i jedan govor.

2 I dogodilo se, kako su putovali od istoka, našli su ravnicu u zemlji Šinear i ondje se smjestili.

3 Onda su rekli jedan drugome: "Hajdemo praviti opeku i da ju ispečemo." Opeke su im bile mjesto kamena a asfalt za žбуšku.

4 Onda su rekli: "Hajde da sagradimo sebi grad i kulu s vrhom do nebesa, da pribavimo sebi ime, da se ne raspršimo po cijeloj zemlji."

5 A GOSPODIN je sišao da vidi grad i kulu koju su zidali čovječji sinovi.

6 I GOSPODIN je rekao: "Doista, svi su sad jedan narod i svi imaju jedan jezik, i to su počeli raditi. Od sada ih više ništa neće zaustaviti izvesti što god naume.

7 Hajdemo sići i poremetiti im jezik da ne razumiju jedan drugoga govor."

8 Tako ih je GOSPODIN raspršio odande po cijeloj zemlji i tako su odustali od zidanja grada.

9 Stoga mu je ime Babel, jer je ondje GOSPODIN poremetio jezik cijele zemlje, i odande ih je GOSPODIN raspršio po cijeloj zemlji.

10 Ovo je rodoslovje Šemovo. Šemu je bilo stotinu godina kad mu se rodio Arfaksad, dvije godine poslije potopa.

11 Poslije Arfaksadova rođenja, Šem je živio pet stotina godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.

12 Arfaksad je živio trideset i pet godina i rodio mu se Salah.

13 Poslije Salahova rođenja, Arfaksad je živio još četiri stotine i tri godine, i rodili mu se sinovi i kćeri.

14 Salah je živio trideset godina i rodio mu se Eber.

15 Poslije Eberova rođenja, Salah je živio četiri stotine i tri godine, i rodili mu se sinovi i kćeri.

16 Eber je živio trideset i četiri godine i rodio mu se Peleg.

17 Poslije Pelegova rođenja, Eber je živio još četiri stotine i trideset godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.

18 Peleg je živio trideset godina i rodio mu se Reu.

19 Poslije Reuova rođenja, Peleg je živio dvjesto i devet godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.

20 Reu je živio trideset i dvije godine i rodio mu se Serug.

21 Poslije Serugova rođenja, Reu je živio dvjesto i sedam godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.

22 Serug je živio trideset godina i rodio mu se Nahor.

23 Poslije Nahorova rođenja, Serug je živio još dvjesto godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.

24 Nahor je živio dvadeset i devet godina i rodio mu se Terah.

25 Poslije Terahova rođenja, Nahor je živio još stotinu i devetnaest godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.

26 Terah je živio sedamdeset godina i rodio mu se Abram, Nahor i Haran.

27 Ovo je rodoslovje Terahovo. Terahu se rodio Abram, Nahor i Haran, a Haranu se rodio Lot.

28 Haran je umro još za života svojega oca Teraha u svojoj postojbini, Uru u Kaldeji.

29 Abram i Nahor su se oženili. Abramovo ženi bilo je ime Saraja, a Nahorovo ženi bilo je ime Milka, kći Haranova, oca

Milke i Jiske.

30 A Saraja je bila nerotkinja, nije imala djece.

31 Onda je Terah uzeo svojega sina Abrama i svojega unuka Lota, sina Haranova, i snahu svoju Saraju, ženu Abrama, svojeg sina, i iselio se s njima iz Ura u Kaldeji, da idu u zemlju Kanaan, i došli su do Harana i smjestili se ondje.

32 Tako je bilo Terahovih dana dvjesto i pet godina, i umro je Terah u Haranu.

Poziv Abrama

12 Nato je GOSPODIN rekao Abramu: "Idi iz svoje zemlje i od svojega roda i iz doma svojega oca u zemlju koju će ti pokazati.

2 Napravit će te velikim narodom, blagoslovit će te i uzveličat će tvoje ime; i ti ćeš biti blagoslov.

3 Blagoslovit će one koji tebe blagoslivljaju, i proklet će one koji tebe proklinju; u tebi će biti blagoslovljena sva plemena na zemlji."

4 I pošao je Abram, kako mu je GOSPODIN zapovjedio, i s njim je pošao Lot. Sedamdeset i pet godina bilo je Abramu kad je otišao iz Harana.

5 I uzeo je Abram Saraju, svoju ženu, i Lota, sina svojega brata, i sav imetak koji su imali, i svu družinu koju su bili dobili u Haranu, i izašli su da se zapute u zemlju Kanaan. Tako su oni došli u zemlju Kanaan.

6 Prošao je Abram zemlju sve do svetišta Šekema, sve do Hrasta Moreh. Kanaanci su tada prebivali u zemlji.

7 Onda se GOSPODIN ukazao Abramu i rekao mu: "Tvojim potomcima dat će ovu zemlju." I on je ondje podignuo žrtvenik GOSPODINU koji mu se ukazao.

8 I krenuo je odatle dalje u gore istočno od Betela i postavio svoj šator između Betela na zapadu i Aja na istoku. Tu je podignuo GOSPODINU žrtvenik i prizvao Ime GOSPODINOVO.

9 I tako je Abram putovao još dalje prema jugu.

10 A nastala je glad u zemlji, i Abram je sišao u Egipat da se ondje za koje vrijeme skloni, jer je glad teško pritiskivala zemlju.

11 I dogodilo se, kad se približio Egiptu, rekao je Saraji, svojoj ženi: "Znam dobro da si vrlo lijepa žena.

12 Stoga kad te vide Egipćani, reći će: 'To mu je žena' i mene će ubiti, a tebe ostaviti na životu.

13 Pa reci da si mi sestra, da mi zbog tebe bude dobro, i da bi zbog tebe ostao na

životu.”

14 A kad je Aram došao u Egipat, vidjeli su Egipćani da je njegova žena vrlo lijepa.

15 Vidjeli su ju i faraonovi dvorjani i hvalili ju pred faraonom. I žena je bila dovedena na faraonov dvor.

16 On je bio zbog nje dobar Abramu, dao mu je ovaca, goveda, magaraca, sluga i sluškinja, magarica i deva.

17 Ali je GOSPODIN pustio teška zla na faraona i na njegov dom zbog Saraje, Abramove žene.

18 I faraon je dozvao Abrama i zapitao ga: “Što si mi to napravio? Zašto mi nisi rekao da je ona tvoja žena?

19 Zašto si rekao: ‘Ona mi je sestra,’ pa sam ju zamalo uzeo sebi za ženu. Zato sada, eto ti tvoja žena, uzmi ju i idi.”

20 I zapovjedio je faraon svojim ljudima za njega, i oni su ga ispratili s njegovom ženom i sa svim što je god imao.

Abram i Lot

13 Onda je Abram otišao iz Egipta dalje na jug, on i njegova žena i sve što je god imao i Lot s njim.

2 Abram je bio vrlo bogat marvom, srebrom i zlatom.

3 Od juga putujući dalje sve do Betela, do mjesta gdje mu je prije bio šator, između Betela i Aja,

4 do mjesta, gdje je prije podignuo žrtvenik. Ondje je Abram prizvao Ime GOSPODOVO.

5 A i Lot, koji je išao s Abramom, imao je ovaca, goveda i šatora.

6 Ali zemlje nije bilo dosta da bi ih uzdržavala kad bi ostali zajedno, jer je njihovo imanje bilo tako veliko da nisu mogli ostati boraviti zajedno.

7 I tako je nastajala svađa između pastira Abramova stada i pastira Lotova stada. Tada su još prebivali i Kanaanci i Perizejci u toj zemlji.

8 Zato je Abram rekao Lotu: “Neka ne bude svađe između mene i tebe, između mojih i tvojih pastira, jer smo braća.

9 Nije li sva zemlja pred tobom? Odvoji se radije od mene. Ako li ti kreneš na lijevo, ja ču na desno; ili, ako ti kreneš na desno, onda ču ja na lijevo.

10 I Lot je podignuo svoje oči i video da je sva ravnica Jordana posve natopljena (prije nego što je GOSPODIN uništio Sodomu i Gomoru) kao vrt GOSPODINOV, kao egipatska zemlja, kako se ide prema Zooru.

11 Tada je Lot izabrao sebi svu ravnicu Jordana, i otputovao na istok. I tako se oni odijelili jedan od drugoga.

12 Abram je ostao u zemlji Kanaan, a Lot je živio u gradovima ravnice i razapinjao svoj šator sve do Sodome.

13 A ljudi u Sodomi bili su veoma zli i jako su sagriješili protiv GOSPODINA.

14 I GOSPODIN je rekao Abramu, poslije kako se Lot odijelio od njega: “Podigni svoje oči i pogledaj s mjesta gdje stojiš: prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu; **15** jer cijelu zemlju koju vidiš, dat ću tebi i tvojim potomcima zauvijek.

16 I napravit ću tvoje potomstvo kao prah na zemlji. Ako tko mogne prebrojiti prah na zemlji, moći će onda prebrojiti i tvoje potomstvo.

17 Ustan i prodi zemlju u dužinu i u širinu, jer ću ju dati tebi.”

18 I Abram je podignuo svoje šatore i smjestio se kod Hrastova Mamre koji su u Hebronu, i ondje je podignuo žrtvenik GOSPODINU.

Abram i Melkizedek

14 I dogodilo se u vrijeme Amrafela, kralja Šineara, Arioka, kralja Elasara, Kedorlaomera, kralja Elama i Tidala, kralja Gojima.

2 Oni su zaratili s Berom, kraljem Sodome, Biršom, kraljem Gomore, sa Šinabom, kraljem Adme, sa Šemeberom, kraljem Seboima i s kraljem u Beli, to jest u Zoaru.

3 Svi su se oni skupili u Dolini Sidim, (to jest Slano more).

4 Dvanaest godina služili su Kedorlaomeru, ali su u trinaestoj godini podigli ustakan.

5 A u četrnaestoj godini došao je Kedorlaomer i kraljevi koji su bili s njim i napali su Refaimce u Aštarot Karnaimu, Zuzijce u Hamu, Emijce u ravnici kod Kirjatajima, 6 i Horijce na gorama Seira sve do El-Parena koji je uz pustinju.

7 Onda su se vratili i došli u En-Mišpat, to jest Kadeš, napali su i pokorili cijelu zemlju Amalečana i Amorejaca, koji su prebivali u Hazezon-Tamaru.

8 A kralj Sodome, kralj Gomore, kralj Adme, kralj Seboima i kralj u Bali, to jest u Zoaru, izašli su i skupa se postavili u boj protiv onih u Dolini Sidimu:

9 protiv Kedorlaomera, kralja Elama, Tidala, kralja Gojima, Amrafela, kralja Šineara, i Arioka, kralja Elasara: četiri kralja protiv pet.

10 A Dolina Sidim bila je puna jama sa paklinom; a kraljevi Sodome i Gomore su bježali i neki su pali u njih, a ostali pobegli u gore.

11 Onda su oni uzeli sve blago Sodome i

Gomore i svu njihovu hranu, i otišli svojim putom.

12 Uzeli su i Lota, sina brata Abramova koji je boravio u Sodomi, i njegovo blago, pa otišli.

13 Onda je došao neki bjegunac i javio Abramu, Hebrejcu, koji je onda boravio kod hrastova Mamre, Amorejac, brat Eškolov i Anerov; ovi su bili u savezu s Abramom.

14 A kad je čuo Abram da je njegov brat zarobljen, naoružao je svoje izvježbane sluge, tri stotine i osamnaest ljudi rođenih u njegovoju kući, i pošao za njima u potjeru do Dana.

15 On je podijelio svoje ljude, udario na njih sa svojim slugama, tukao ih i tjerao sve do Hobe, koja je sjeverno od Damaska.

16 Tako je povratio sve blago, i Lota, svojega brata, i njegovo blago, kao i žene i ostali narod.

17 A kad se vraćao s pobjede nad Kedorlaomerom i kraljevima koji su bili s njim u savezu, izašao mu u susret kralj Sodome u Dolinu Šave, (to jest, Dolinu kraljevsku).

18 Tada je Melkizedek, kralj Salema, donio kruh i vino; on je bio svećenik Boga Svevišnjega.

19 On ga je blagoslovio i rekao: "Blagoslovljen budi Abrame od Boga Svevišnjega, Vlasnika neba i zemlje.

20 I neka je slavljen Bog Svevišnji, koji je predao tvoje neprijatelje u tvoje ruke." I dao mu je desetinu od svega.

21 A kralj sodomski rekao je Abramu: "Daj meni samo ljude, a blago zadrži za sebe."

22 Ali Abram je rekao sodomskom kralju, rekavši: "Dižem svoju ruku GOSPODINU, Bogu Svevišnjemu, Vlasniku neba i zemlje i zaklinjem se:

23 "Neću uzeti ništa od konca, do remena obuće, i neću uzeti ništa što je tvoje da ne rečeš: 'Ja sam obogatio Abrama',

24 osim onoga što su pojeli momci i dijel ljudima koji su išli sa mnom: Aner, Eškol i Mamre; oni neka uzmu svoj dijel."

Božja obećanja Abramu

15 Poslije tih događaja došla je GOSPODINOVA riječ Abramu u jednom viđenju, rekavši: "Ne boj se, Abrame, Ja sam tvoj štit, tvoja nagrada bit će vrlo velika."

2 Ali je Abram rekao: "GOSPODINE Bože, što mi možeš dati kad sam bez djece, a moj baštinik je Eliezer Damaščanin?"

3 Abram je rekao: "Eto, nisi mi dao potomstva, pa će onaj rođen u mojoj kući biti moj baštinik."

4 Ali gle, odmah mu je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši: "Taj neće biti tvoj baštinik, nego onaj koji će izići iz tvojega tijela bit će tvoj baštinik."

5 Tada ga izveo van i rekao mu: "Pogledaj na nebo i prebroji zvijezde, ako ih možeš prebrojiti." I onda nastavio: "Toliko će biti tvoje potomstvo."

6 Abram je povjerovao GOSPODINU i on mu je to uračunao u pravednost.

7 Zatim mu je On rekao: "Ja sam GOSPODIN koji te izveo iz Ura u Kaldeji da ti dam ovu zemlju u posjed."

8 A on je rekao: "GOSPODINE Bože, po čemu ćeš ja znati da ćeš ju posjedovati?"

9 Nato mu je On rekao: "Prinesi mi junicu od tri godine, kozu od tri godine, ovnu od tri godine, grlicu i mladoga goluba."

10 Onda mu je on donio sve te životinje, rasjekao ih na pola i stavio svaku polovicu jednu prema drugoj, ali ptice nije rasjekao.

11 A kad su se ptice grabežljivice spuštale na komade mesa, Abram ih otjerivao.

12 I kad je sunce zalazilo, pao je na Abram-a dubok san, i ujedno ga obuzeo strah i veliki mrak pao na njega.

13 Tada je On rekao Abramu: "Za sigurno znaj da će tvoji potomci biti stranci u zemlji koja im ne pripada, i morat će služiti drugima, i oni će ih tlačiti četiri stotine godina.

14 Ali samom narodu kojemu će služiti Ja ćeš suditi, a poslije će oni izići s velikim bogatstvom.

15 A ti ćeš poći u miru svojim precima i bit ćeš pokopan u sretnoj starosti.

16 A u četvrtom naraštaju oni će se vratiti ovdje, jer zlodjela Amorejaca još nisu potpuna."

17 I dogodilo se, kad je sunce zašlo i nastao mrak, gle, pojavila se zadimljena žeravica i gorući plamen i prošli su između onih žrtvenih komada.

18 Istoga dana ustanovio je GOSPODIN zavjet s Abramom, rekavši: "Tvojem potomstvu dajem ovu zemlju, od rijeke Egipta sve do Velike rijeke, rijeke Eufrata.

19 Kenijce, Kenizejce, Kadmonjce;

20 Hitijce, Perizejce, Refaimce;

21 Amorejce, Kanaance, Girgašejce i Jebusejce."

Hagara i Išmael

16 A Saraja, žena Abramova, nije mu rada djece, a imala je sluškinju Egipćanku čije je ime bilo Hagara.

2 Onda je rekla Saraja Abramu: "Gle, GOSPODIN mi je uskratio roditi djecu. Hajde idi mojoj sluškinji, pa možda će po njoj dobiti

djecu.” Abram je pristao na Sarajinu riječ.
3 Zatim je Saraja, žena Abramova, uzela Hagaru Egipćanku, svoju sluškinju, i dala ju Abramu svojem mužu za ženu, poslije deset godina Abramova boravka u zemlji Kanaan.

4 Tako je on ušao Hagari i ona je zatrudnjela. A kad je opazila da je trudna, prezrela je svoju gospodaricu.

5 Onda je rekla Saraja Abramu: “Nepravda što mi se nanosi ti si skrivio. Ja sam ti dala svoju sluškinju za ženu, a ona sad kad je vidjela da je trudna, s prezirom gleda na mene. GOSPODIN neka sudi između mene i tebe.”

6 Abram je rekao Saraji ovako: “Gle, tvoja je sluškinja u twojoj ruci; uradi s njom kako ti je drago.” A kad je Saraja počela s njom strogo postupati, ona je pobegla od nje.

7 Nato ju GOSPODINOV Andeo našao na izvoru vode u pustinji, pokraj izvora na putu u Šur.

8 On ju zapitao: “Hagaro, sluškinjo Sarajina, odakle dolaziš i kamo ideš?” A ona je odgovorila: “Bježim od svoje gospodarice Saraje.”

9 Nato joj je GOSPODINOV Andeo rekao: “Vrati se natrag svojoj gospodarici, i podloži se njezinoj vlasti.”

10 Tada joj je GOSPODINOV Andeo rekao: “Umnožit ćeš tvoje potomstvo tako da se od mnoštva neće moći prebrojiti.”

11 I GOSPODINOV Andeo joj rekao: “Eto, trudna si sad i roditi ćeš sina, kojega ćeš nazvati imenom Išmael, jer je GOSPODIN čuo twoju muku.”

12 On će biti čovjek sličan divljemu magarcu: ruka će se njegova dizati na svakoga, a svačija ruka na njega i boravit će u blizini sve svoje braće.”

13 Onda je ona nazvala GOSPODINA koji je s njom govorio: “Ti si Bog Svevidljiv”, jer je rekla: “Jesam li zaista vidjela onoga koji mene vidi i ostala živa?”

14 Stoga se onaj studenac nazvao Beer-Lahai-Roi, Studenac Svevidljivoga, ondje je između Kadeša i Bereda.

15 Hagara je rodila Abramu sina, a Abram je nazvao sina, kojega mu je rodila Hagara, imenom Išmael.

16 Abramu je bilo osamdeset i šest godina kad je Hagara rodila Abramu Išmaela.

Abram dobiva ime Abraham

17 Kad je Abramu bilo devedeset i devet godina, pojavio se GOSPODIN Abramu i rekao: “Ja sam Bog Svemoćni, hodaj pred menom i budi besprijeckoran.”

2 I sklopit će moj zavjet između mene i tebe i prekomjerno će te umnožiti.”

3 Onda je Abram pao na koljena licem do zemlje i Bog je govorio s njim rekavši:

4 “Evo, Ja sklapam moj zavjet s tobom, i ti ćeš postati otac mnogim narodima.”

5 Zato od sada tvoje ime neće više biti Abram, nego će ti ime biti Abraham, jer te postavljam ocem mnogim narodima.

6 napravit će te prekomjerno plodnim; i napravit će od tebe narode, i kraljevi će izići od tebe.

7 Ja ću utvrditi moj zavjet između mene i tebe i tvojega potomstva poslije tebe kroz sve njihove naraštaje za vječni zavjet, i bit će Bog tebi i tvojim potomcima poslije tebe.

8 I tebi i tvojem potomstvu poslije tebe, dat će zemlju, u kojoj sad boraviš kao stranac, cijelu zemlju Kanaan u vječni posjed; a Ja ću biti njihov Bog.”

9 I Bog je rekao dalje Abrahamu: “A ti drži moj zavjet, ti i tvoje potomstvo poslije tebe kroz sve njihove naraštaje.”

10 A ovo je moj zavjet što ćeš ga držati, između mene i tebe i tvojega potomstva poslije tebe: svako muško među vama neka bude obrezano.

11 A obrezat će te okrajak svoje prednje kožice, i to neka bude znak zavjeta između mene i vas.

12 Svako muško dijete među vama kad mu bude osam dana neka bude obrezano, kroz sve vaše naraštaje; onaj koji je rođen u twojoj kući ili kupljen za novac od koga god stranaca, koji nije tvoj potomak.

13 Svaki onaj koji je rođen u twojoj kući i onaj koji je kupljen za tvoj novac mora biti obrezan. Tako će moj zavjet, utisnut u vaše meso, biti vječni zavjet.

14 A neobrezan muški, kome nije obrezan okrajak prednje kožice, neka se iskorijeni iz svojega naroda; on je prekršio moj zavjet.”

15 Zatim je Bog rekao Abrahamu: “Saraju, svoju ženu, ne zovi više Saraja, nego neka joj bude ime Sara.”

16 Ja ću ju blagosloviti i dat ću ti od nje sina; onda ću ju blagosloviti, i ona će biti majka narodima i kraljevi narodima poteći će od nje.”

17 Onda je Abraham pao na koljena licem do zemlje i nasmijao se, jer je pomislio u sebi: “Hoće li se čovjeku od stotinu godina roditi dijete? Zar će Sara koja ima devedeset godina roditi dijete?”

18 I rekao je Abraham Bogu: “Oh, da bi samo Išmael živio pred tobom.”

19 Tada je Bog rekao: “Ne, tvoja žena Sara će ti roditi sina i ti ćeš mu nadjenuti ime Izak. S njim ću utvrditi vječni zavjet i s njegovim potomcima poslije njega.”

20 A i za Išmaela uslišao sam te: eto, blagoslivljam ga, i napravit će ga plodnim i prekomjerno će ga umnožiti. Dvanaest glavara izići će od njega i napravit će ga velikim narodom.

21 A utvrdit će svoj zavjet s Izakom kojega će ti roditi Sara sljedeće godine u ovo doba."

22 Kad je završio s njim svoj govor, Bog se podignuo od Abrahama.

23 Nato je Abraham uzeo Išmaela, svojega sina, i sve koji su se rodili u njegovoju kući, i sve koje god je kupio za novac, svako muško u Abrahamovoj kući, i obrezao još isti dan okrajak njihove prednje kožice, kako mu je Bog rekao.

24 Abrahamu je bilo devedeset i devet godina kad je bio obrezan okrajak njegove prednje kožice.

25 A Išmaelu, njegovom sinu, bilo je trinaest godina kad je bio obrezan okrajak njegove prednje kožice.

26 Istoga dana bili su obrezani Abraham i njegov sin Išmael.

27 I svi muški njegove kuće, rođeni u kući ili kupljeni za novac od stranca, bili su s njim obrezani.

Sodoma i Gomora

18 Onda se GOSPODIN pojавio Abrahamu kod hrastova Mamre dok je za dnevne žege sjedio na ulazu u šator.

2 Tako je on podignuo svoje oči i pogledao, i gle, tri čovjeka su bili pred njim. Kad ih je opazio, potrčao im od ulaza u šator u susret i poklonio se sve do zemlje,

3 i rekao: "Moj GOSPODINE, ako imam mislost u tvojim očima, nemoj mimoći svoje- ga slugu.

4 Dajte, molim, da vam se doneše malo vode da si operete noge, i odmorite se pod stablom.

5 A ja će vam iznijeti nešto kruha, da se okrijepite. Poslije toga onda možete poći dalje, jer zato ste i prošli pokraj svojega sluge." I oni su rekli: "napravi kako si rekao."

6 Nato je Abraham otrčao Sari u šator i rekao: "Uzmi brzo tri mjerice bijelog brašna, zamijesi i ispeci pogače."

7 Onda je Abraham otrčao govedima, uzeo mlado debelo tele, i dao ga mladiću da ga brže-bolje pripravi.

8 Nato je uzeo masla, mlijeka i tele koje je dao pripraviti i postavio to pred njih; a sam je stajao pred njima pod stablom dok su oni jeli.

9 Onda su ga zapitali: "Gdje je Sara, tvoja žena?" A on je rekao: "Ovdje u šatoru."

10 On je rekao: "Vratit će se k tebi kad

isteće vrijeme trudnoće, onda će tvoja žena Sara imati sina." A Sara je prisluškivala na ulazu u šator koji je bio iza njega.

11 A Abraham i Sara bili su ostarjeli, odmakli u godinama; a Sara je već prošla vrijeme rađanja djece.

12 Stoga se Sara sama u sebi nasmijala, misleći: "Sad kad sam ostarjela da pomišljam na uživanje, a i moj gospodar je star."

13 A GOSPODIN je rekao Abrahamu: "Što se Sara smije misleći: 'Hoću li ja zbilja još roditi, kad sam ostarjela?'

14 Je li GOSPODINU išta nemoguće? Do godine u ovo doba opet će doći k tebi, i onda će Sara imati sina."

15 A Sara je zatajila, rekavši: "Nisam se smijala." Jer se bojala. A on je rekao: "Ne, ali se jesi smijala."

16 Tada su ljudi ustali i krenuli prema Sodomi, a Abraham je pošao s njima da ih isprati.

17 A GOSPODIN je rekao: "Hoću li skrivati od Abrahama to što pravim?

18 Abraham će ipak postati narod velik i moćan, i u njemu će biti blagoslovljeni svi narodi na zemlji.

19 Dat će mu to do znanja, da bi on zapovjedio svojoj djeci i svojem budućem domaćinstvu da se drže GOSPODINOVA puta radeći po pravednosti i pravici, da bi GOSPODIN izvršio na Abrahamu što mu je obećao."

20 I GOSPODIN je rekao: "Zato jer je tužba na Sodomu i Gomoru velika i jer je njihov grijeh veoma težak.

21 Ja ćeš i vidjeti jesu li uistinu postupali prema tužbi što je doprla do mene, ako ne znat ćeš."

22 Tada su ljudi krenuli odande prema Sodomi, a Abraham je još ostao pred GOSPODINOM.

23 I Abraham je pristupio bliže i rekao: "Zar ćeš i pravednoga pogubiti s bezbožnim?

24 Možda ima pedeset pravednih u gradu. Hoćeš li uništiti mjesto radije nego ga poštedjeti zbog pedeset pravednih koji su u njemu?

25 Neka je to daleko od tebe da takvo što uradiš i da zajedno s bezbožnim usmrtiš i pravednoga, i da bude pravedniku kao i bezbožniku. Daleko neka je to od tebe. Neće li Sudac cijelog svijeta suditi po pravdi?"

26 A GOSPODIN je rekao: "Ako nadem u Sodomi pedeset pravednih u gradu, poštedjet će cijelo mjesto zbog njih."

27 Onda mu je Abraham odgovarajući rekao: "Ja sam se, eto, već usudio govoriti

s svojim GOSPODINOM, premda sam samo prah i pepeo.

28 Možda ih ima pedeset pravednih manje pet. Hoćeš li zbog ovih pet uništiti cijeli grad?" On je rekao: "Neću ga uništiti, ako onđe nađem četrdeset i pet."

29 Onda mu je još rekao ovo: "Ako bi se onđe našlo samo četrdeset." On je rekao: "Neću to učiniti zbog tih četrdeset."

30 On je rekao: "Neka se GOSPODINE ne ljuti ako još progovorim. Ako bi se onđe našlo samo trideset." On je rekao: "Neću to učiniti ako ih onđe nađem samo trideset."

31 Tada je on rekao: "Ja sam se već usudio govoriti GOSPODINU. Ako bi ih se onđe možda našlo samo dvadeset." On je rekao: "Neću ga uništiti i zbog tih dvadeset."

32 I on je rekao: "Ah, ne ljuti se GOSPODINE, ako samo još jednom progovorim. Ako bi ih se onđe našlo samo deset." On je rekao: "Neću ga uništiti ni zbog tih deset."

33 Tako je GOSPODIN otišao svojim putom čim je završio razgovor s Abrahamom, a Abraham se vratio u svoje mjesto.

Lotovo izbavljenje

19 Nato su ona dva anđela stigla na večer u Sodomu dok je Lot sjedio na vratima Sodome. Čim ih je Lot opazio, ustao je pred njima i poklonio se licem sve do zemlje.

2 On je rekao: "Molim vas, gospodo, svrati se u kuću svojega služe da prenoćite i operete svoje noge; onda sutra rano možete nastaviti svoj put." A oni su rekli: "Ne, mi ćemo prenoći vani na trgu."

3 Ali ih je on uporno nagovarao, pa se oni svratili k njemu i ušli u njegovu kuću. On ih je ugostio i dao ispeči beskvasnih pogacha, i oni su jeli.

4 Ali prije nego su otišli leći, opkolili su kuću ljudi grada Sodome, mledo i staro, sav narod do posljednjega čovjeka.

5 Oni su pozvali Lota i rekli mu: "Gdje su ljudi koji su večeras došli k tebi? Izvedi nam ih da ih tjelesno upoznamo."

6 Nato je Lotizašao njima van pred vrata, a vrata je zatvorio za sobom,

7 pa rekao: "Molim vas, moja braćo, ne pravite takva zla.

8 Evo, imam dvije kćeri koje još nisu spoznale muškarca, pa će vam njih izvesti, pa napravite s njima što vam je drago, samo ne dirajte u ove ljudi, jer su ušli pod sjenu mojega krova."

9 A oni rekli: "Odstupi odatle." i još su rekli: "Ovaj je došao ovdje kao došljak i sad se pravi sudac. Sad ćemo napraviti tebi

još gore nego njima." I navalili su silom na čovjeka, na Lota, i primicali se sve bliže da razbiju vrata.

10 Ali ona su ona dvojica pružili svoje ruke i uvukli Lota sebi u kuću i zatvorili vrata.

11 A ljudi pred kućnim vratima, malo i veliko, udarili su sljepoćom tako da su se uzalud mučili da bi našli vrata.

12 Onda su ljudi rekli Lotu: "Ako imaš ovde još koga svojega, zeta, svoje sinove i kćeri, ili koga još drugoga u gradu, izvedi ih iz ovoga mjesta.

13 Mi ćemo uništiti ovo mjesto; jer se teška tužba podigla protiv njih pred GOSPODINOM, i GOSPODIN nas je poslao da ih uništimo."

14 Tako je Lot izišao van i porazgovorio se sa svojim zetovima, koji su bili oženjeni njegovim kćerima, i rekao: "Ustajte, i izadite iz ovoga mjesta, jer će GOSPODIN uništiti ovaj grad." Ali su njegovi zetovi mislili da on prebjija šalu.

15 Kad je osvanula zora, anđeli su požurivali Lota, rekvavši: "Ustani, uzmi svoju ženu i svoje dvije kćeri koje su još kod kuće, da i ti ne pogineš kaznom grada."

16 Kad je on još uvijek oklijevao, uzeli su ga ljudi za ruku, njegovu ženu i obje njegove kćeri, po smilovanju GOSPODINOVU, i izveli ih izvan grada.

17 I dogodilo se kad su ih izveli van jedan mu rekao: "Bježi, da si spasiš život. Ne ogledaj se natrag i ne zaustavljam se nigdje u toj ravnici; bježi u goru da i ti ne pogineš."

18 Onda im Lot rekao: "Nemoj tako, GOSPODINE.

19 Evo sada, ako je tvoj sluga našao milost u tvojim očima, a veliko si mi milosrđe već iskazao spasivši mi život; ali ja ne smijem bježati u goru da me nesreća ne snade i ne poginem.

20 Eno, onđe je grad dosta blizu da u njega pobjegnem, a malen je. Daj da onđe bježim, nije li malen? pa da ostanem na životu,"

21 On mu rekao: "Evo, neka ti bude, i u tom će ti udovoljiti, da neću razoriti grad o kojem govorиш.

22 Bježi brže i skloni se onđe, jer ne mogu ništa izvršiti dok ne stigneš onđe." Stoga je tomu gradu ime Zoar.

23 Sunce je baš izlazilo na zemlju kad je Lot ulazio u Zoar.

24 Onda je GOSPODIN pustio na Sodomu i Gomoru kišu sumpora i ognja, od GOSPODINA s nebesa.

25 Tako je uništio one gradove, svu ravninu sve žitelje tih gradova i sve što je raslo na poljima.

26 Ali se njegova žena iza njega osvrnula, i ona je postala stup soli.

27 Abraham je otišao rano ujutro na mjesto gdje je stajao pred GOSPODINOM.

28 Onda je pogledao dolje prema Sodomu i Gomori i prema cijeloj pokrajini one ravnice, i video kako se dim dizao od zemlje kao dim iz peći.

29 I dogodilo se, kad je Bog uništio gradove u ravnici, da se Bog spomenuo Abrahama i izveo je Lota van iz sredine propasti, kad je uništavao gradove u kojima je Lot boravio.

30 Tada je otišao Lot od Zoara dalje gore i smjestio se sa svojim kćerima u gori, jer se bojao ostati u Zoaru. I prebivao je u jednoj šilji s obje svoje kćeri.

31 Onda je rekla prvorodena mlađoj: "Naš je otac star, a nema čovjeka na zemlji koji bi ušao nama kako je to običaj po cijelom svijetu."

32 Hajdemo dati svojem ocu vina neka piće, pa ćemo s njime leći, tako ćemo s ocem sačuvati potomstvo."

33 Tako su onu noć opile svojega oca vnom. I prvorodena je otišla i legla uz svojega oca, a on nije opazio ni kad je ona legla ni kad je ustala.

34 I dogodilo se sutradan da je rekla prvorodena mlađoj: "Eto, ležala sam noćas uz svojega oca. Dajmo mu piti vina i ovu noć, pa onda idи ti unutra i lezi uz njega, tako ćemo s ocem sačuvati potomstvo."

35 Onda su i tu noć dale svojem ocu vina i opile ga. I mlađa je ustala, otišla i legla uz njega, a on nije opazio ni kad je ona legla ni kad je ustala.

36 Tako su obje Lotove kćeri zatrudnjele od svojega oca.

37 Prvorodena je rodila sina i nazvala ga imenom Moab; on je praotac današnjih Moabaca.

38 A mlađa, ona je isto rodila sina i nazvala ga imenom Ben-Ami; on je praotac današnjih Amonaca.

Abraham i Abimelek

20 Abraham je krenuo odande na jug i boravio je između Kadeša i Šura, a zadržao se u Gerari kao došljak.

2 Onda je Abraham rekao za Saru, svoju ženu: "Ona je moja sestra." I poslao ondje Abimelek, gerarski kralj, i dao je dovesti Saru.

3 Ali Je Bog došao Abimeleku po noći u snu i rekao mu: "Eto, umrijet ćeš zbog žene koju si dao dovesti k sebi, jer ona je udata žena."

4 Ali Abimelek još joj se nije približio, pa je odgovorio: "GOSPODINE, hoćeš li i praved-

nika pogubiti?

5 Nije li mi on sam rekao: 'Ona je moja sestra'; a i ona je rekla: 'On je moj brat'. U nedužnosti svojega srca i čistim rukama napravio sam tako."

6 Onda mu je u snu Bog rekao: "Da, znam da si napravio u nedužnosti svojega srca. Ja sam te sam zadržao da protiv mene ne sagriješiš, i zato nisam dopustio da ju dotakneš."

7 A sada vrati čovjeku njegovu ženu, jer je on prorok i zagovarat će te da ostaneš na životu. A ne vratiš li je, onda znaj da ćeš umrijeti, ti i svi tvoji."

8 Tako je Abimelek rano ujutro sazvao je sve svoje sluge i rekao im sve što se dogodilo, a ljudi se vrlo prestrašili.

9 Abimelek je dozvao Abrahama i rekao mu: "Što si nam napravio? Što li sam ti skrivio da si navukao na mene i na moje kraljevstvo toliku krivnju? Napravio si mi što se nipošto nije smjelo dogoditi."

10 Onda je Abimelek rekao Abrahamu: "Što si mislio kad si tako radio?"

11 Abraham mu odgovorio: "Mislio sam, ako u ovomu mjestu ne vlada Božji strah, onda će me pogubiti zbog moje žene."

12 A ona mi je zaista sestra, kći mojega oca, samo nije kći moje majke; tako mi je postala žena.

13 I dogodilo se, kad je Bog napravio da odem od doma mojega oca, rekao sam joj: 'Ovu ćeš mi dobrotu iskazati: u svakom mjestu kamo dođemo reci za mene da sam ti brat.'

14 Onda je Abimelek uzeo ovaca i goveda, sluga i sluškinja, te ih darovao Abrahamu i vratio mu Saru, njegovu ženu.

15 Abimelek je rekao : "Evo, moja ti je zemlja otvorena, ostani gdje ti se sviđa."

16 Onda je rekao Saru: "Evo, dajem tvojem bratu tisuću srebrnjaka, neka to bude za tebe odšteta u očima svih koji su s tobom." Tako je ona bila opravdana.

17 Nato se Abraham pomolio Bogu, i Bog je ozdravio Abimeleka, njegovu ženu i njegove sluškinje, tako da su opet mogle rădati.

18 Jer je GOSPODIN zbog Sare, žene Abrahama, bio zatvorio svaku utrobu u Abimelekovu domu.

Izakovo rođenje

21 GOSPODIN je pohodio Saru kako je bio obećao, i GOSPODIN je napravio Saru kako je bio rekao.

2 Sara je zatrudnjela i rodila Abrahamu sina u njegovoj starosti, u određeno vrijeme o kojem mu je Bog govorio.

3 Abraham je nazvao, svojega sina kojega

mu je rodila Sara, imenom Izak.

4 Abraham je obrezao svojega sina Iza-ka kad mu je bilo osam dana, kako mu je Bog zapovjedio.

5 Abrahamu je bilo stotinu godina kad mu se rodio sin Izak.

6 A Sara je rekla: "Dao mi je Bog da se smijem tako da svi koji čuju o tomu, smijat će se."

7 Još je rekla: "Tko bi bio ikad rekao Abrahamu, da će Sara još dojiti djecu? Pa ipak ja sam mu rodila sina u njegovoј starnosti."

8 Tako je dječak rastao i bio odbijen od prsiju. Abraham je na taj dan, kad je bio Izak odbijen od prsiju, priredio veliku gozbu.

9 A Sara je vidjela kako se sin Egiptčanke Hagare, kojega je bila rodila Abrahamu, podsmijeva.

10 Stoga je rekla Abrahamu: "Otjeraj tu sluškinju i njezinu sina, jer sin te sluški-nje ne smije biti baštinik s mojim sinom, Izakom."

11 A to je Abrahamu bilo vrlo neugodno zbog njegova sina.

12 Onda je Bog rekao Abrahamu: "Neka ti ne bude žao dječaka i tvoje sluškinje. Poslušaj Saru u svemu što će ti reći, jer će se po Izaku zvati tvoje potomstvo.

13 Ali će i sina sluškinje napraviti naro-dom, jer je tvoj potomak."

14 Tako je Abraham ustao rano ujutro, uzeo kruha i mijeh vode i dao je to Hagari stavivši joj na ramena, i dječaka joj je dao i otpustio ju. Tada je ona otišla i lutala po pustinji Beer-Šebe.

15 A kad se voda u mjehu potrošila, stavlja je dječaka pod jedan grm.

16 Potom je otišla dalje i sjela naprotiv njemu koliko može lukdobaciti; rekla je u sebi: "Ne mogu gledati kako umire dijete." Tako je sjedila po strani i počela glasno plakati.

17 A Bog je čuo dječakov glas. Tada je Božji anđeo viknuo Hagari s neba i rekao: "Što ti je, Hagaro? Ne boj se, jer Bog je čuo glas dječaka tu gdje leži.

18 Digni se, podigni dječaka i drži ga svojom rukom, jer Ja će ga napraviti velikim narodom."

19 Bog je otvorio njezine oči, te je opazi-la studenac. Ona je otišla ondje, napunila mijeh vodom i dala dječaku piti.

20 I Bog je bio s dječakom; on je odrastao i smjestio se u pustinji i postao vješt stri-jelac.

21 A prebivao je u Pustinji Paran, a njego-va majka dobavila mu ženu iz egipatske zemlje.

22 I dogodilo se u ono vrijeme, Abimelek i Fikol, zapovjednik njegove vojske, rekao je Abrahamu, rekavši: "Bog je s tobom u svemu što poduzimaš."

23 Stoga zakuni mi se ovdje Bogom da nećeš nikada nevjerno raditi ni protiv mene ni protiv svega mojega potomstva. Kako sam ja tebi iskazivao dobrotu, tako ti iskazu i meni i zemlji u kojoj sad boraviš kao došljak."

24 Abraham je rekao: "Ja će se zakleti."

25 Onda je Abraham prekorio Abimeleka zbog studenca koji su sluge Abimelekove bile na silu posvojile.

26 Abimelek je rekao: "Ne znam tko je to napravio, a ti mi o tomu nisi ništa javio niti sam do danas što o tomu čuo."

27 Nato je Abraham uzeo ovaca i goveda i dao ih Abimeleku, pa su njih dvoje napravili među sobom savez.

28 Abraham je odvojio od stada napose sedmero janjadi.

29 Onda je Abimelek zapitao Abrahama: "Što znači ovih sedmero janjadi koje si same stavio na stranu?"

30 On je odgovorio: "Ovo sedmero janja-di uzet ćes iz moje ruke, da mi to bude za svjedočanstvo da sam ja iskopao ovaj studenac."

31 Zato se ono mjesto nazvalo Beer-Šeba, jer su se ondje njih dvoje među sobom zakleli.

32 Tako su oni uspostavili savez u Beer-Šebi. Nato su se Abimelek i zapovjednik njegove vojske Fikol, vratili natrag u zemlju Filistejaca.

33 Onda je Abraham zasadio stablo tamarisk u Beer-Šebi i prizvao ondje Ime GOSPODINA, Boga Vječnoga.

34 Abraham je proboravio još dugo vre-mena u zemlji Filistejaca.

Abraham na kušnji

22 I dogodilo se nakon toga, da je Bog stavio Abrahama na kušnju i rekao mu: "Abrahame." On je odgovorio: "Evo me."

2 I On je rekao: "Uzmi Izaka svojega sina, svojega jedinca, kojega ljubiš, pa idи u po-krajinu Moriju i ondje ga prinesi kao žrtvu paljenicu na jednom od gora koju će ti pokazati."

3 Tako je Abraham rano ujutro osamario svojega magarca, poveo sobom dvojicu svojih sluga i svojega sina Izaka; naci-jepao je drva za žrtvu paljenicu, dignuo se i krenuo prema mjestu o kojem mu je Bog govorio.

4 Onda treći dan podignuo je Abraham svoje oči i opazio mjesto u daljini.

5 Abraham je rekao svojim slugama: "Ostanite ovdje s magarcem, a ja i dječak idemo gore da se poklonimo, pa čemo se vratiti k vama."

6 Tako je Abraham uzeo drva za žrtvu paljenicu i stavio ih na Izaka, svojega sina, a sam je uzeo u svoju ruku kremen i nož, i tako su obojica pošli zajedno.

7 A Izak je progovorio Abrahamu, svojem ocu, rekavši: "Oče." On je odgovorio: "Evo me, sine." I zapitao: "Evo je kremen i drva za oganj, ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?"

8 Abraham je rekao: "Moj sine, Bog će već sebi pribaviti janje za žrtvu paljenicu." Tako su obojica išla zajedno dalje.

9 Kad su došli na mjesto o kojemu mu je Bog govorio, Abraham je ondje podignuo žrtvenik, naslagao drva na njega, svezao svojega sina Izaka i stavio ga na žrtvenik, gore na drva.

10 I Abraham je pružio svoju ruku i prihvatio nož da zakolje svojega sina.

11 Ali ga je zovnuo GOSPODINOV Anđeo s neba, rekavši: "Abrahame, Abrahame" On je odgovorio: "Evo me."

12 On je rekao: "Ne stavljam ruku na dječaka i ne pravi mu ništa, jer sad znam da se Boga bojiš i da mi nisi uskratio svojega jedinog sina."

13 Onda je Abraham podignuo svoje oči, pogledao i video iza sebe ovna koji se bio svojim rogovima zapleo u trnje. Abraham je otisao ondje, doveo ovna i prineo ga mjesto svojega sina za žrtvu paljenicu.

14 Abraham je nazvao to mjesto "Jahve-Jire" (što znači, GOSPODIN će pribaviti) tako da se sve do danas govorи: "Na brdu GOSPODINA bit će pribavljeno."

15 Onda je GOSPODINOV Anđeo pozvao Abrahama s neba po drugi put,

16 i rekao: "Zaklinjem se sobom, govori GOSPODIN, zato što si tako postupio i nisi mi uskratio svojega jedinog sina,

17 blagoslovom će te blagosloviti, i množenjem će umnožiti tvoje potomstvo kao zvijezde na nebnu i kao pijesak na morskoj obali; i tvoji potomci će osvajati vrata svojih neprijatelja.

18 U tvojim potomcima bit će blagoslovjeni svi narodi na zemlji, jer si poslušao moj glas."

19 Tako se Abraham vratio svojim slugama, i oni se digli i otisli zajedno u Beer-Šebu; Abraham je boravio u Beer-Šebi.

20 I dogodilo se poslije tih događaja da su javili Abrahamu, rekavši: "Gle i Milka je rodila djecu tvojem bratu Nahoru:

21 Huza, njegova prvorodenca, i njegova brata Buza, Kemuela, oca Aramova,

22 Keseda, Haza, Pildaša, Jidlafa i Betuela."

23 A Betuelu se rodila Rebeka. Njih je osam rodila Milka Nahoru, bratu Abrahmovu.

24 Njegova priležnica, kojoj je bilo ime Reuma, isto mu je rodila sinove: Tebaha, Gahama, Tahaša i Maaku.

Sarina smrt i pokop

23 Sara je u svemu živjela stotinu dvadeset i sedam godina; to su bile godine Sarina života.

2 Tako je Sara umrla u Kirjat-Arbi, to jest u Hebronu, u zemlji Kanaan, i Abraham je održao žalost za Sarom i oplakivao ju.

3 Nato se dignuo Abraham ispred svoje pokojnice i progovorio Hetovim sinovima, rekavši:

4 "Ja sam samo stranac i došljak među vama. Dajte mi polje za grob među vama, da mogu iznijeti svoju pokojnicu i pokopati ju."

5 Hetovi sinovi su odgovorili Abrahamu, rekavši:

6 "Čuj nas, gospodaru: Ti živiš ovdje među nama kao Božji vladar; u našoj najboljoj grobnici pokopaj svoju pokojnicu. Nitko od nas neće ti uskratiti da pokopaš svoju pokojnicu."

7 Onda se dignuo Abraham, duboko se poklonio narodu zemlje, Hetovim sinovima.

8 I rekao im ovako: "Ako želite da iznesem svoju pokojnicu i da ju pokopam, saslušajte me i govorite za mene Efronu, sinu Soharovu,

9 da bi mi ustupio špilju Makpelu, koja je njegova, a leži na kraju njegova polja. Neka mi ju proda za punu cijenu, kao mjesto za sahranjivanje među vama."

10 A Efron je sjedio među Hetovim sinovima; i Hitijac Efron je rekao Abrahamu pred svima koji su došli na gradska vrata, rekavši:

11 "Ne, gospodaru, poslušaj me: Poklanjam ti polje i špilju koja je na njemu; dajem ti ju pred svojom braćom. Pokopaj svoju pokojnicu."

12 Onda se Abraham poklonio pred Ijudima zemlje,

13 i rekao Efronu u nazočnosti naroda zemlje, rekavši: "Ako mi ju daješ, poslušaj me ipak. Plaćam cijenu za polje, uzmi je od mene, da mogu ondje pokopati svoju pokojnicu."

14 Efron je odgovarajući Abrahamu rekao:

15 "Moj gospodaru, poslušaj me; zemlja vrijedi četiri stotine šekela srebra.

Što je to među nama? Pa pokopaj svoju pokojnicu.”

16 I Abraham je poslušao Efrona; i izmjerio je Abraham Efronu srebro koje je taj zatražio u nazočnosti Hetovih sinova, name, četiri stotine šekela srebra trgovačke vrijednosti.

17 Tako je polje Efronovo koje je u Makpeliji ispred Mamre, polje zajedno sa špiljom koja je bila na njemu i sa svim drvećem koje je bilo na polju i po njegovoj okolnoj medi, prešlo pravno,

18 u posjed Abrahamov pred svim Hetovim sinovima koji su došli na gradska vrata.

19 Poslije toga Abraham je pokopao Saru, svoju ženu, u špilji na polju Makpeli, ispred Mamre, to jest Hebrona, u zemlji Kanaan.

20 Tako je prešlo, polje i špilja koja je na njemu, od Hetovih sinova pravno na Abrahama kao mjesto za sahranjivanje.

Izak i Rebeka

24 Abraham je bio star i zašao u godine; a GOSPODIN je blagoslovio Abrahama u svemu.

2 Tako je Abraham rekao svojem najstarijem služi u svojoj kući, koji je upravljao svim njegovim imanjem: “Stavi svoju ruku pod moje stegno,

3 da te zakunem GOSPODINOM, Bogom neba i Bogom zemlje, da nećeš uzeti mojem sinu ženu između kćeri Kanaanaca među kojima boravim,

4 nego ćeš otici u moj rodni kraj mojoj rodbini i ondje ćeš uzeti ženu za mojega sina Izaka.”

5 A sluga mu rekao: “A ako žena neće poći za mnom u ovu zemlju. Moram li ja onda povesti tvojega sina natrag u zemlju iz koje si došao?”

6 Abraham mu rekao: “Pazi da ondje ne povedeš mojega sina.

7 GOSPODIN, Bog neba, koji me je odveo iz kuće mojega oca i iz mojega rodnog kraja, i koji mi je rekao i zakletvom obećao, rekavši: ‘Tvojem ču potomstvu dati ovu zemlju,’ on će poslati anđela svojega pred tobom i ti ćeš odande dovesti ženu mojem sinu.

8 Ako li žena neće poći s tobom, onda tebe ne veže ova zakletva; ali nipošto ne smiješ ondje natrag odvesti mojega sina.”

9 Tako je sluga stavio svoju ruku pod stegno Abrahamu, svojem gospodaru, i zakleo mu se.

10 Potom je sluga uzeo deset deva svojega gospodara i svakovrsne dragocjenosti svojega gospodara sobom na put, podignuo se i krenuo u Mezopotamiju, u grad

Nahor.

11 Izvan grada kod jednog studenca pušto je svoje deve da poliježu. Bilo je prevečer, vrijeme kad izlaze žene zagrabitivodu.

12 Onda je on rekao: “GOSPODINE, Bože Abrahama, mojega gospodara, daj mi uspjeha danas i udijeli milost Abrahamu, mojem gospodaru.

13 Evo, ja stojim ovdje pokraj studenca i kćeri žitelja ovoga grada izlaze zagrabitivodu.

14 Neka bude da djevojka kojoj reknem: ‘Molim te, spusti svoj vrč da se napijem,’ a ona odgovori: ‘Napij se, pa i deve ču ti napojiti,’ onda je to ona koju si odredio za Izaka, svojega slugu, i po tomu ču spoznati da si iskazao milost mojem gospodaru.”

15 I dogodilo se da on još nije ni izrekao svoje molitve, i gle, došla je Rebeka kćи Betuelova, sina Milke, žene Abrahamova brata Nahora, svojim vrčem na ramenu.

16 A djevojka je bila veoma lijepa, djevica, koju još muškarac nije tjelesno spoznao. Ona je sišla k studencu, napunila svoj vrč i došla opet gore.

17 Sluga je pritrčao njoj u susret i rekao: “Daj mi malo vode da se napijem iz tvojega vrča.”

18 A ona je odgovorila: “Napij se, gospodaru.” Tada je brže spustila svoj vrč na ruku i dala mu piti.

19 Kad ga je napojila, rekla je: “I tvojim ču devama naliti dok se ne napiju.”

20 I brže je izlila svoj vrč u korito, otrčala opet studencu da zahvati vode i nalije svim njegovim devama.

21 A čovjek ju samo promatrao, a ostao suteći da vidi je li GOSPODIN dao uspjeha njegovu putu ili ne.

22 Kad su se deve napile, čovjek je uzeo nosnu viticu, pola šekela zlata tešku, i dvije narukvice za njezine ruke, deset šekela zlata teške.

23 Onda ju zapitao: “Čija si ti kći? Reci mi molim te, ima li u kući tvojega oca mjesta za nas za prenoći?”

24 Ona mu je odgovorila: “Kći sam Betuelova, sina Milke, kojega je ona rodila Nahoru.”

25 I još mu dalje rekla: “Slame i hrane imamo mnogo a i mjesta za prenoći.”

26 Tada se čovjek duboko poklonio štujući GOSPODINA.

27 Govorio je: “Blagoslovjen neka je GOSPODIN, Bog Abrahama, mojega gospodara, koji nije uskratio svoju milost i vjernost mojem gospodaru. A mene je GOSPODIN pravim putom doveo u kuću braće moje-

ga gospodara.”

28 A djevojka je otrčala i sve ispričovljila onima u kući svoje majke.

29 A Rebeka je imala brata čije je ime bilo Laban; a Laban je požurio van čovjeku kod studenca.

30 I dogodilo se, kad je on vidoš nosnu viticu i narukvice na rukama svoje sestre te čuo riječi svoje sestre, rekavši: “Ovako mi je čovjek govorio,” pošao je čovjeku koji je još uvijek stajao kod deva na studencu.

31 I on je rekao: “Hajde unutra, blagoslovjen od GOSPODINA! Zašto stojiš tu vani? Pa ja sam pripremio kuću i mjesto za deve.”

32 Onda je čovjek ušao u kuću, a oni su rastovarili deve, donijeli slame i hrane za deve i vode da opere sebi noge, i noge ljudima koji su bili s njim.

33 I hrana je bila stavljena pred njega, ali je on rekao: “Neću jesti prije dok ne iznesem svoju stvar.” Laban je rekao: “Govori.”

34 On je rekao: “Ja sam sluga Abrahama.

35 GOSPODIN je veoma blagoslovio mojega gospodara tako da je postao vrlo bogat; dao mu je ovaca i goveda, srebra i zlata, sluga i sluškinja, magaraca i deva.

36 Sara, žena mojega gospodara, rodila je u svojoj starosti mojem gospodaru sina, i njemu je predao sve što posjeduje.

37 A mene je zakleo moj gospodar, rekavši: ‘Ne smiješ uzeti mojem sinu žene od kćeri Kanaanaca, u čijoj zemlji prebivam;

38 nego ćeš otici u kuću mojega oca i mojoj rodbini i ondje uzeti ženu za mojega sina.’

39 Ja sam rekao svojem gospodaru: ‘A što ako žena neće poći sa mnom?’

40 A on mi je rekao: ‘GOSPODIN, pred kime hodam, poslat će s tobom svojega anđela i dat će uspjeha tvojem putu, i dovest ćeš ženu mojem sinu iz moje rodbine i iz kuće mojega oca.

41 A tebe neće vezati zadana zakletva ako dođeš mojoj rodbini, i ako ti ju ne dadnu neće te vezati zadana zakletva.’

42 I došao sam danas studencu i rekao: ‘GOSPODINE, Bože Abrahama, mojega gospodara, ako ćeš sada dati uspjeh mojem putu,

43 evo, ja stojim na studencu, i ako se dogodi da mi djevojka koja dođe zagrabit vode, a kojoj reknem: “Daj mi malo vode da se napijem iz tvojega vrča,”

44 i ona mi reče: “Napij se samo, pa i tvojim devama ču naliti vode,” onda je to žena koju je odredio GOSPODIN sinu mojega gospodara.’

45 A još nisam ni završio riječi u svojem

srcu, a eto, izašla je Rebeka s vrčem na ramenu, ona je sišla studencu i zagrabilo vodu. A ja sam joj rekao: ‘Molim te daj mi piti.’

46 A ona je odmah požurila, spustila dolje sa svojega ramena svoj vrč i rekla: ‘Napij se, pa i tvoje deve ču napojiti.’ Tako sam se ja napiio, a ona je napojila i deve.

47 Onda sam ju zapitao: ‘Čija si kći?’ Ona mi je odgovorila: ‘Kći sam Betuela, sina Nahora kojega mu je rodila Milka.’ Nato sam joj objesio nosnu viticu i stavio joj narukvice na ruke.

48 Onda sam se duboko poklonio GOSPODINU, i blagoslovilao sam GOSPODINU, Boga Abrahama, mojega gospodara, koji me je vodio pravim putom da uzmem kćer brata mojega gospodara za njegova sina.

49 A sad ako hoćete iskazati milost i vjernost mojem gospodaru, recite mi; ako li ne, recite mi i to, da se okrenem na desno ili na lijevo.”

50 Onda su odgovorili Laban i Betuel, rekavši: “Od GOSPODINA to dolazi, mi ti ne možemo reći ni da ni ne.

51 Eto, Rebeka je pred tobom; uzmi je pa idi da bude žena sinu tvojega gospodara, kako je odredio GOSPODIN.”

52 I dogodilo se, kad je čuo Abrahamski sluga njihov pristanak, bacio se na koljena pred GOSPODINOM sve do zemlje.

53 Onda je sluga izvadio nakit od srebra i od zlata i haljine i darovao ih Rebeki. I njezinu bratu i njezinoj majci darovao je dragocjene stvari.

54 Onda su jeli i pili, on i ljudi koji su bili s njim, i ondje su prenoćili. Kad su ujutro ustali, on je rekao: “Pustite me da se vratim svojem gospodaru.”

55 Ali su njezin brat i njezina majka rekli: “Neka ostane djevojka kod nas još nekoliko dana, pa poslije toga može poći.”

56 A on im rekao: “Ne zaustavljajte me, jer je GOSPODIN dao uspjeh mojem putu; pustite me da se vratim svojem gospodaru.”

57 A oni su rekli: “Pozovimo djevojku i nju zapitajmo.”

58 Tada su pozvali Rebeku i rekli joj: “Hoćeš li ići s ovim čovjekom?” Ona je rekla: “Hoću ići.”

59 I otpustili su Rebeku, njihovu sestruru i njezinu dojilju i Abrahamsku slugu i njezove ljudi.

60 Blagoslovili su Rebeku i rekli joj: “Sestro draga, budi majka nebrojenim tisućama i tvoji potomci neka zaposjednu vrata svojih neprijatelja.”

61 Nato su se digle Rebeka sa svojim sluškinjama, posjedale na deve i pošle

za čovjekom. Tako je sluga uzeo Rebeku i otisao.

62 A Izak se baš vraćao od studenca Lahaj-Roi, jer je prebivao na Jugu.

63 Predvečer je Izak izišao na polje da razmatra; i kako je on podignuo svoje oči i pogledao, a to su dolazile deve.

64 Onda je Rebeka podigla svoje oči, pa kad je opazila Izaka, spustila se brzo s deve,

65 pa zapitala slugu: "Tko je onaj ondje čovjek koji ide preko polja u susret nama?" Sluga je odgovorio: "To je moj gospodar."

A ona je uzela koprenu i pokrila se.

66 I sluga je ispravljedio Izaku sve što je uradio.

67 Tada je Izak poveo Rebeku u šator svoje majke Sare; uzeo je Rebeku i ona mu postala žena, i on ju je ljubio. Tako se Izak utješio nakon smrti svoje majke.

Abrahamova smrt

25 Abraham je sebi uzeo još jednu ženu, a njezino je ime bilo Katura.

2 I ona mu je rodila Zimrana, Jokšana, Medana, Midjana, Jišbaka i Šuaha.

3 Jokšanu se rodio Šeba i Dedan. Dedanovi sinovi bili su: Ašurim, Letušim i Leumim.

4 Midjanovi sinovi bili su: Efa, Efer, Hanok, Abida i Eldaa. Sve su to bila Keturina djeca.

5 A Abraham je predao Izaku sve svoje imanje.

6 A sinovima od svojih priležnica dao je Abraham samo darove i otpario ih dok je još živio, daleko od svojega sina Izaka prema istoku u istočnu zemlju.

7 A ovo je broj godina Abrahamova života: stotinu sedamdeset i pet godina.

8 Onda je Abraham preminuo, umro je u sretnoj starosti, star i pun godina, i bio je pridružen svojim precima.

9 Njegovi sinovi Izak i Išmael pokopali su ga u špilji Makpeli, na polju sina Sohara Hitijca Efrona, sina Soharova, ispred Mambre,

10 na polju koje je Abraham kupio od Hетovih sinova. Ondje su bili pokopani Abraham i njegova žena Sara.

11 I dogodilo se, po smrti Abrahamovoj da je Bog blagoslovio njegova sina Izaka. Izak je prebiva kod Beel-Lahaj-Roi.

12 Ovo je rodoslovje Išmaela, sina Abrahamova, kojega je bila Abrahamu rodila Egipćanka Hagara, sluškinja Sarina.

13 Ovo su imena Išmaelovih sinova, po njihovim plemenima poredana: prvorodenac Išmaelov Nabajot, onda Kedar, Adbeel, Mibsam,

14 Mišma, Duma, Masa,

15 Hadar, Tema, Jetur, Nafiš i Kedma.

16 To su Išmaelovi sinovi, i to su njihova imena po selima i šatorištima njihovim, dvanaest glavara po njihovim plemenima.

17 A ovo su godine Išmaelova života: stotinu trideset i sedam godina. Zatim je izdahnuo, umro je i bio pridružen svojim precima.

18 Išmaelovi sinovi prebivali su od Havile do Šura koji je istočno od Egipta u smjeru prema Asiriji. Naselili su se ispred sve svoje braće.

19 Ovo je rodoslovje Izaka, sina Abrahama: Abrahamu se rodio Izak.

20 A Izaku je bilo četrdeset godina kad se oženio Rebekom kćerkom Sirijca Betuela iz Padam-Arama, sestrom Sirijca Labana.

21 A Izak se molio GOSPODINU za svoju ženu, jer nije imala djece. GOSPODIN ga uslišao i tako je njegova žena Rebeka zatrudnjela.

22 A djeca su se sudarala u njezinoj utrobi, ona je rekla: "Ako je tomu tako, što će onda biti od mene?" I ona je otisla pitati GOSPODINA.

23 I GOSPODIN joj rekao: "Dva su naroda u tvojoj utrobi, dva plemena će se odvojiti u tvojoj utrobi; jedno će biti jače od drugoga, a stariji služit će mlađemu."

24 I kad je došlo vrijeme za roditi, a to zaista blizanci u njezinoj utrobi.

25 Prvi koji se pojavio, bio je crven, sav kao runo rutav; zato ga je nazvala imenom Ezav.

26 Poslije je izašao njegov brat, a njegova ruka je prihvatile Ezava za petu; zato ga je nazvala imenom Jakov. Izaku je bilo šezdeset godina kad mu ih je ona rodila.

27 I kad su dječaci odrasli, Ezav je bio vješt lovac, čovjek pustinje. A Jakov je bio čovjek krotak i živio u šatorima.

28 Izak je više volio Ezava, jer je rado jeo divljač, a Rebeka je više voljela Jakova.

29 Jednom je Jakov skuhao jelo; a Ezav je došao s polja sav gladan.

30 Ezav je rekao Jakovu: "Daj mi brže jesti toga crvenog jela jer sam ogladnio." Stoga mu je ime Edom.

31 A Jakov je rekao: "Prodaj mi ovoga dana svoje pravo prvorodenstva."

32 A Ezav je rekao: "Ah, moram eto umrijeti; što mi vrijedi to pravo prvorodenstva?"

33 A Jakov je rekao: "Zakuni mi se ovo ga dana." I zakleo mu se, i tako je prodao svoje pravo prvorodenstva Jakovu.

34 Nato je Jakov dao Ezavu kruha i jela od leće. On je jeo i pio, ustao i otisao. Tako je Ezav prezreo pravo prvorodenstva.

Postanak

Izak i Abimelek

26 Nastala je u zemlji glad, druga nego ona prijašnja što je bila za vremena Abrahamova. Onda je Izak otišao filistejskom kralju Abimeleku u Geraru.

2 Onda mu se pojavio GOSPODIN i rekao: "Ne silazi u Egipat; boravi u zemlji za koju ču ti reći.

3 Budi kao došljak u ovoj zemlji i Ja će biti s tobom i blagoslovit će te, jer će tebi i tvojem potomstvu dati sve ove zemlje i tako ispuniti zakletvu kojom sam se zakleo tvojem ocu Abrahamu.

4 Umnožit će tvoje potomke tako mnogo-brojno kao zvijezde na nebu; sve ove zemlje dat će tvojim potomcima, i u tvojem potomstvu bit će blagoslovljeni svi narodi na zemlji;

5 a to zato što je Abraham slušao moj glas i držao moje zapovijedi, uredbe, propise i moje zakone."

6 I tako je Izak boravio u Gerari.

7 A kad su ga mještani pitali za njegovu ženu, rekao je: "Ona mi je sestra." Jer se bojao reći: "Ona mi je žena", mislio je: "Mogli bi me mještani ubiti zbog Rebeke, jer je lijepa."

8 Nato se dogodilo, dok je bio ondje duže vremena, Abimelek, filistejski kralj, pogledao je kroz prozor i video kako Izak ljubi svoju ženu Rebeku.

9 Onda je dozvao Abimelek Izaka i rekao mu: "Eto, ona je zaciјelo tvoja žena. Kako si mogao reći da ti je sestra?" Izak mu odgovorio: "Mislio sam da bih zbog nje mogao umrijeti."

10 I Abimelek je rekao: "Što si nam to napravio? Kako je lako mogao netko od ljudi leći s tvojom ženom i tako bi ti navukao na nas krivnju."

11 I zapovjedio je Abimelek svemu narodu: "Tko se dotakne ovoga čovjeka ili njegove žene, neka se sigurno usmrti."

12 Onda je Izak zasijao u onoj zemlji i požeo u onoj godini stostruko, jer ga je Bog blagoslovio.

13 Čovjek se počeo bogatiti i nastavio se bogatiti, dok nije postao vrlo bogat.

14 Posjedovao je stada ovaca i goveda i mnogo služinčadi, tako da su mu Filistejci zavidjeli.

15 Nato su Filistejci zasuli sve studence koje su iskopale sluge njegova oca u vrijeme njegova oca Abrahama, i oni su ih zemljom napunili.

16 A Abimelek je rekao Izaku: "Idi od nas, jer ti si mnogo moćniji od nas."

17 Tako je Izak otišao odande, razapeo svoj šator u Dolini Gerar i smjestio se ondje.

18 A Izak je opet iskopao studence koji su

20

ih bili iskopali za njegova života oca Abrahama, a Filistejci ih, poslije Abrahamove smrti, zasuli. On ih je nazvao istim imenima kako ih je zvao njegov otac.

19 Sluge Izakove kopale su također u dolini i našle ondje studenac s tekućom vodom.

20 Ali se posvadili gerarski pastiri s Izakovim pastirima, rekavši: "Naša je voda." Zato je on nazvao studenac Esek, jer su se ondje bili posvadili s njim.

21 Potom su iskopali drugi studenac, pa su se i zbog njega posvadili, zato ga on nazvao Sitna.

22 Onda je otišao odatle dalje i iskopal drugi studenac. Oko njega nije bilo svađe, pa ga on nazvao Rehobot, rekavši: "Sad nam je GOSPODIN dao prostor da se možemo namnožiti u zemlji."

23 Tada je otišao gore u Beer-Šebu.

24 U onoj noći javio mu se GOSPODIN i rekao: "Ja sam Bog tvojega oca Abrahama; ne boj se, jer Ja sam s tobom i blagoslovit će tebe i umnožit će tvoje potomstvo zbog svojega sluge Abrahama."

25 On je podignuo ondje žrtvenik, prizvao Ime GOSPODINOVO i razapeo svoj šator, a sluge Izakove su ondje iskopale studenac.

26 Onda je došao k njemu Abimelek iz Gerare s pouzdanikom svojim Ahuzatom i sa zapovjednikom svoje vojske Fikolom.

27 Izak im rekao: "Zašto ste došli k meni kad me mrzite i otjerali ste me od sebe?"

28 A oni su odgovorili: "Vidjeli smo na svoje oči da je GOSPODIN s tobom. Stoga smo rekli: 'Neka bude zakletva između nas i tebe; pa daj da s tobom napravimo zavjet,'

29 da ti nama ne praviš nikakva zla, kako se mi tebe nismo dotakli, nego smo ti samo dobro pravili i pustili smo te ići u miru. Ti si, eto, blagoslovljen od GOSPODINA."

30 Onda im on pripremio gozbu, i oni su jeli i pili.

31 Onda rano ujutro se ustali i zakleli jedan drugome; a Izak ih otpustio i oni su otišli od njega u miru.

32 Dogodilo se isti dan da su došle sluge Izakove i pripovjedile mu za studenac koji su bili iskopali: "Našli smo vodu."

33 On ga prozvao Šeba. Zato je ime onom gradu sve do današnjega dana Beer-Šeba.

34 Kad je bilo Ezavu četrdeset godina, uzeo je za ženu Juditu, kćer Hitijca Beeri-ja, i Basematu, kćer Hitijca Elona.

35 Obje su zadavale mnogo jada Izaku i Rebeki.

Jakov i Izak

27 Nato se dogodilo da kad je Izak ostario i oči mu potamnjele da nije mogao vidjeti, dozvao je svojega starijeg sina Ezava i rekao mu: "Moj sine." On mu odgovorio: "Evo me."

2 A on je rekao: "Vidiš, ostario sam i ne znam kad će umrijeti.

3 Zato sada, molim te uzmi svoje oružje, svoj tobolac i svoj lik, pa idu u polje i ulovi mi divljači.

4 I pripremi mi od toga tečno jelo, kako to ja volim i donesi mi ga da jedem, da te moja duša mogne blagosloviti prije nego umrem."

5 A Rebeka je slušala kad je Izak tako govorio sa svojim sinom Ezavom. I Ezav je otisao u polje uloviti divljači i donese kući.

6 A Rebeka je progovorila svojem sinu Jakovu, rekavši: "Čula sam kako je tvoj otac rekao tvojem bratu Ezavu, rekavši:

7 'Donesi mi komad divljači i priredi mi tečno jelo da mogu jesti i tebe pred GOSPODINOM blagosloviti prije nego umrem.'

8 A sada, moj sine poslušaj moj glas i pravi kako ti zapovijedim.

9 Idi sada k stadu i donesi mi odande dva lijepa jareta, a ja će od njih prirediti tečno jelo tvojem ocu, kako on to voli.

10 Onda ćeš to odnijeti svojem ocu da bi on to jeo, i onda tebe blagoslovio prije nego umre."

11 A Jakov je rekao svojoj majci Rebeki: "Gle, moj brat Ezav je čovjek rutav, a ja sam gladak.

12 Može biti da bi me moj otac opipao, i onda bi ispaо pred njim kao varalica, i tako bih navukao na sebe prokletstvo mjesto blagoslova."

13 A njegova mu majka odgovorila: "Na mene neka padne to tvoje prokletstvo, moj sine; poslušaj moj savjet idi i donesi mi."

14 On je otisao i donio svojoj majci, a njegova je majka priredila od toga tečno jelo, kako je to volio njegov otac.

15 Nato je Rebeka uzela najbolje haljine svojega starijeg sina Ezava, koje je imala kod sebe u kući, i odjenula ih svojem mladem sinu Jakovu.

16 A jareće kožice ovila mu je oko njegovih ruku i oko glatkoga vrata.

17 Onda je dala svojem sinu Jakovu u ruke tečno jelo s kruhom koje je bila priredila.

18 On je ušao svojemu ocu i rekao: "Oče moj." On je odgovorio: "Evo me. Tko si ti, moj sine?"

19 Jakov je rekao svojem ocu: "Ja sam Ezav, tvoj prvorodenac; uradio sam kako

si mi rekao. Sjedni sada uspravno pa jedi moju lovinu, da me onda mogneš blagosloviti."

20 Tada je Izak zapitao svojega sina: "Kako si mogao tako brzo nešto naći, moj sine?" A on je rekao: "GOSPODIN, tvoj Bog, dao je da nađe."

21 Ali Izak je rekao Jakovu: "Primakni se bliže da te opipam, moj sine, jesli ti zaišta moj sin Ezav ili ne."

22 Jakov je pristupio svojemu oцу Izaku, on ga opipao, i rekao: "Glas je doduše Jakovljev, ali su ruke Ezavove."

23 I nije ga poznao, jer su njegove ruke bile rutave kao ruke njegova brata Ezava; i tako ga je on blagoslovio.

24 Onda je rekao: "Jesli ti uistinu moj sin Ezav?" On je odgovorio: "Jesam."

25 I on je rekao: "Donesi pred mene i ja ću jesti lovine svojega sina, pa da te blagoslovi moja duša." Jakov mu je donio, i on je jeo; i donio mu vina, i on je pio.

26 Nato mu rekao njegov otac Izak: "Dodji sada ovdje bliže, moj sine, i poljubi me."

27 On je pristupio i poljubio ga. Kad je on osjetio miris njegovih haljina, blagoslovio ga, rekavši: "Zaista, miris mojega sina jest kao miris polja kad ga blagoslovi GOSPODIN.

28 Neka ti Bog daje nebeske rose, i rodne zemlje, i izobilja vina i žita.

29 Neka ti narodi služili i pred tobom se klanjali. Da bio gospodar svojoj braći, i klanjali se tebi sinovi tvoje majke. Proklet bio svaki koji tebe proklinje, a blagoslovjeni bili oni koji tebe blagoslivljuju."

30 Čim je Izak završio blagoslivljanje Jakova, a Jakov jedva što je otisao ispred svojega oca Izaka, vratio se njegov brat Ezav iz lova.

31 I on je priredio tečno jelo, donio svojem ocu i rekao mu: "Sjedni uspravno, oče dragi i jedi lovine svojega sina, da me onda duša tvoja može blagosloviti.

32 Onda ga zapitao njegov otac Izak: "Tko si ti?" On je rekao: "Ja sam tvoj sin, tvoj prvorodenac, Ezav."

33 Izak se neizmjerno prestrašio i rekao: "A tko je bio onaj koji je ulovio divljač i donio mi? Ja sam jeo od svega prije nego si ti došao, i njega sam blagoslovio, i on će tako ostati blagoslovjen."

34 Kad je Ezav čuo riječi svojega oca, vrisnuo je u plać, i plakao veoma gorkim plaćem i zamolio svojega oca: "Blagoslovi i mene, moj oče."

35 A on je odgovorio: "Došao je tvoj brat s prijevarom i odnio tvoj blagoslov."

36 A Ezav je rekao: "Nije li mu se dalo pravo ime Jakov? Već dvaput me prevario:

moje pravo prvorodenstva uzeo mi, a sad mi eto još oteo i blagoslov." Onda je zapitao: "Zar nisi za mene sačuvao nikakva blagoslova?"

37 Izak je rekao Ezavu ovako: "Eto, postavio sam ga tebi za gospodara i svu njegovu braću dao sam mu za sluge, i opskrbio sam ga žitom i vinom. Pa što bih sad još mogao uraditi za tebe, moj sine?"

38 Ezav je rekao svojem ocu: "Zar imaš samo jedan blagoslov, moj oče? Blagoslovi i mene, moj oče." I Ezav je glasno plakao.

39 Onda mu rekao njegov otac Izak, rekavši: "Eto, daleko od rodne zemlje bit će tvoje prebivalište i odozgor od rose nebeske.

40 A od svojega ćeš mača živjeti i svojem ćeš bratu služiti. Ali jednom kad postaneš nemiran, istrgnut ćeš njegov jaram sa svojega vrata."

41 Tako je Ezav mrzio Jakova zbog blagoslova kojim ga blagoslovio njegov otac. Ezav je rekao u sebi: "Dolaze dani žalosti za mojim ocem; onda ću ubiti svojega brata Jakova."

42 I kad su Rebeki javili riječi svojega starijeg sina Ezava, dala je dozvati svojega mlađeg sina Jakova i je rekla mu: "Slušaj, tvoj se brat Ezav tješi s namjerom da te ubije.

43 Ali ti, sine dragi, poslušaj moj savjet; ustani i bježi mojemu bratu Labanu u Haran.

44 I ostani jedno vrijeme kod njega dok se slegne srdžba tvojega brata.

45 Čim se srdžba tvojega brata odvrati od tebe, i on zaboravi što si mu napravio, poslat ću po tebe i odande te dovesti ovde. Zašto bih vas obojicu izgubila u jedan dan?"

46 Potom je rekla Rebeka Izaku: "Omrznuo mi je život zbog kćeri Hetovih. Ako i Jakov uzme sebi za ženu jednu takvu Hetovku, jednu između kćeri u zemlji, onda što još imam dobrega od života?"

Jakov bježi od Ezava

28 Onda je Izak dozvao Jakova, blagoslovio ga i zapovjedio mu: "Ti nećeš uzeti sebi žene od kćeri Kanaanaca.

2 Nego ustani, idi u Mezopotamiju u kuću Betuela, oca tvoje majke, i uzmi sebi odande ženu, jednu između kćeri Labana, brata tvoje majke.

3 Bog Svemoćni neka te blagoslovi, neka te napravi plodnim i umnoži te da postaneš mnoštvo naroda.

4 I neka ti da Abrahamov blagoslov, tebi i tvojim potomcima, da baštiniš zemlju u

kojoj boraviš kao stranac, a koju je Bog dao Abrahamu."

5 Tako je otpremio Izak Jakova i on je krenuo u Mezopotamiju Labanu, sinu Sirijca Betuela, bratu Rebeke, majke Jakova i Ezava.

6 A Ezav je video da je Izak blagoslovio Jakova i poslao ga u Mezopotamiju da odande dovede sebi ženu i da mu je, blagoslivljujući ga, zapovjedio, rekavši: "Ti nećeš uzeti sebi žene od kćeri Kanaanaca",

7 te da je Jakov poslušao svojega oca i svoju majku i otišao u Mezopotamiju.

8 I video je Ezav da njegovom ocu Izaku nisu po volji kćeri Kanaanaca.

9 Tako jeo Ezav otišao Išmaelu i uzeo sebi za ženu, uz svoje dvije žene, još Mahalatu, kćer Išmaela, sina Abramova, sestru Nebajotovu.

10 Nato je Jakov otišao iz Beer-Šebe i oputovao u Haran.

11 Tako je došao na jedno mjesto i prenociо ondje, jer je sunce bilo zapalo. Uzeo je jedan kamen s toga mjesta, namjestio ga sebi pod glavu i legnuo tu da spava.

12 Onda je on sanjao: i gle, ljestve su stajale na zemlji koje su svojim vrhom dopirale sve do neba, i anđeli se Božji po njima penjali i silazili.

13 I gle, gore nad njima stajao je GOSPODIN i govorio: "Ja sam GOSPODIN, Bog tvojega oca Abrahama i Izaka. Zemlju na kojoj ležiš dat ću tebi i tvojim potomcima.

14 I tvojega potomstva bit će kao praha na zemljiji; raširit će se prema zapadu prema istoku, prema sjeveru i prema jugu; u tebi i u tvojim naraštajima bit će blagoslovjeni svi narodi na zemljiji.

15 Eto, Ja ću biti s tobom i čuvat ću te kamo god ideš i opet ću te dovesti natrag u ovu zemlju, i neću te ostaviti dok ne izvršim što sam ti rekao."

16 Onda se Jakov probudio od svojega sna i rekao: "Zaista, GOSPODIN je bio na ovom mjestu, a ja nisam znao."

17 Pun straha rekao je: "Kako je grozno ovo mjesto. Ovo nije ništa drugo nego Božja kuća, i ovo su nebeska vrata."

18 Rano ujutro uzeo je Jakov kamen koji je namjestio sebi pod glavu i postavio ga za spomen-stup i izlio je na njega ulje.

19 I nazvao to mjesto Betel, a prije je tom gradu bilo ime Luz.

20 Onda se Jakov zavjetovao, rekavši: "Ako Bog bude sa mnom i sačuvao me na ovom putu kojim idem, ako mi da kruha za hranu i odjeću za odjenuti se,

21 i tako se s mirom vratim u svoju očinsku kuću, onda će GOSPODIN biti moj Bog.

22 A ovaj kamen koji sam postavio za spomen-stup, bit će Božja kuća, i od svega što mi budeš dao, vjerno ću ti dati desetinu.”

Jakov služi kod Labana

29 Tako je Jakov krenuo na put i došao u zemlju naroda Istoka.

2 On je pogledao oko sebe, i opazio u pušnji studenac na kojem su tada počivala tri stada ovaca, jer su se na tom studencu obično napajala stada. Na otvoru studenca ležao je veliki kamen.

3 Tek kad bi se ondje stjerala sva stada, odvaljali bi kamen s otvora studenca i napajali bi ovce; onda bi opet stavili kamen na na otvor studenca.

4 Jakov im je zapitao: “Braćo, odakle ste?” Oni su odgovorili: “Iz Harana smo.”

5 On im rekao: “Poznajete li Labana, sina Nahorova?” Oni su rekli: “Poznajemo ga.”

6 On ih pitalo dalje: “Kako mu je?” Oni su odgovorili: “Dobro, evo baš dolazi njegova kći Rahela s ovcama.”

7 Onda je on rekao: “Eto, još je dan dug i nije još vrijeme vraćati marvu. Napojite ipak ovce i pustite ih onda da još pasu.”

8 A oni su rekli: “Ne možemo dok se ne skupe sva stada; onda tek odvaljamo kamen s otvora studenca i napojimo ovce.”

9 Dok je on još govorio s njima, bila je došla Rahela s ovcama svojega oca, jer je ona bila pastirica.

10 I dogodilo se, kako je Jakov opazio Rahelu, kćer Labana, brata svoje Majke, i ovce Labana, brata svoje Majke, pristupio je Jakov, odvaljao kamen s otvora studenca i napojio ovce Labana, brata svoje Majke.

11 Onda je Jakov poljubio Rahelu i počeo glasno plakati.

12 I Jakov je prijavio Raheli da je rođak njezinu ocu, sin Rebekin. Nato je ona otrčala i javila to svojem ocu.

13 Onda se dogodilo, kad je Laban čuo glas o Jakovu, sinu svoje sestre, potrcao mu u susret, zagrio i poljubio ga i uveo u svoju kuću. Tako je on je prijavio Labanu sve što se dogodilo.

14 Laban mu rekao: “Jest, ti si moja kost i moje meso.” I ostao je kod njega mjesec dana.

15 Onda je Laban rekao Jakovu: “Zar ćeš mi badava služiti samo zato što si mi nećak? Reci mi kolika će biti tvoja plaća?”

16 A Laban je imao dvije kćeri; starijoj je bilo ime Lea, a mlađoj je bilo ime Rahela.

17 Lea je imala nježne oči, a Rahela je bila lijepoga stasa i lica.

18 A Jakov je zavoljeo Rahelu i rekao: “Služit ću ti sedam godina za tvoju mlađu kćer Rahelu.”

19 Laban je odgovorio: “Bolje je da ju tebi dam nego kakvom drugom čovjeku. Ostani kod mene.”

20 Tako je Jakov služio za Rahelu sedam godina, i one su mu se pričinjale kao nekoliko dana, jer ju je toliko volio.

21 Onda je Jakov rekao Labanu: “Daj mi sad moju ženu jer se navršilo moje vrijeme, da mogu ići k njoj.”

22 I Laban je skupio sve ljude onoga mjesto i priredio gozbu.

23 Nato se dogodilo, kad je došla večer uzeo je svoju kćer Leu i uveo ju k Jakovu i on je ušao k njoj.

24 I Laban je dao svoju sluškinju Zilpu svojoj kćeri Lei za sluškinju.

25 A dogodilo se ujutro, gle, to je bila Lea, a Jakov je rekao Labanu: “Zašto si mi to napravio? Zar ti nisam služio za Rahelu? Zašto si me prevario?

26 A Laban je rekao: “U našoj zemlji nije običaj da se udaje mlađa prije starije.

27 Završi samo s njom svadbeni tjedan, onda ćemo ti dati i ovu drugu, za službu koju ćeš mi služiti još daljnijih sedam godina.

28 Onda je Jakov uradio tako i navršio s njom svadbeni tjedan. Onda mu je dao i svoju kćer Rahelu za ženu.

29 I Laban je dao svoju sluškinju Bilhu svojoj kćeri Raheli za sluškinju.

30 Tada je Jakov ušao Raheli, i volio je Rahelu više nego Leu. Tako je on služio Labana još daljnijih sedam godina.

31 Kad je GOSPODIN video da Lea nije voljena, otvorio joj utrobu, a Rahela je bila nerotkinja.

32 Tako je Lea zatrudnjela i rodila sina, kojega je nazvala imenom Ruben, jer je rekla: “GOSPODIN je pogledao na moju bol; stoga će me sada moj muž ljubiti.”

33 I opet je ona zatrudnjela i rodila sina, i rekla: “GOSPODIN je čuo da sam bila zapostavljena, zato mi je dao i ovoga sina.” I nazvala ga imenom Šimun.

34 I kad je opet zatrudnjela i rodila sina, rekla je: “Sad će mi moj muž biti naklonjen jer sam rodila tri sina.” Zato ga je nazvala imenom Levi.

35 I zatrudnjela je još jedanput, rodila sina i rekla: “Sada ću slaviti GOSPODINA.” Zato ga je nazvala imenom Juda. Potom je prestala radati.

Jakovljeva obitelj

30 Kad je Rahela vidjela da ne rađa Jakovu djece, zavidjela je Rahela

svojoj sestri, i rekla Jakovu: "Daj mi djece, ili će umrijeti."

2 Onda se Jakov rasrdio na Rahelu i rekao: "Zar sam ja, namjesto Boga, koji ti je uskratio plod utrobe?"

3 A ona je rekla: "Evo ti moja sluškinja Bilha, udi k njoj da ona rodi dijete za moje krilo, te tako po njoj dobijem djecu."

4 I dala mu je svoju sluškinju Bilhu za priježnicu, i Jakov je ušao k njoj.

5 I Bilha je zatrudnjela i rodila Jakovu sinu.

6 Tada je rekla Rahela: "Dosudio mi je Bog pravo kad je uslišao moju molbu i poklonio mi sina." Stoga ga je nazvala imenom Dan.

7 I opet je zatrudnjela Rahelina sluškinja Bilha i rodila Jakovu drugoga sina.

8 Onda je rekla Rahela: "Bože žestoko sam se borila sa svojom sestrom, i zaista sam pobijedila." Tako ga je nazvala imenom Naftali.

9 A kad je Lea vidjela da je prestala rađati, uzela je svoju sluškinju Zilpu i dala ju Jakovu za ženu.

10 I sluškinja Leina Zilpa rodila je Jakovu sinu.

11 Onda je rekla Lea: "Sreća dolazi." Tako ga je nazvala imenom Gad.

12 Potom je Leina sluškinja Zilpa rodila Jakovu drugoga sina.

13 Onda je rekla Lea: "Sretna sam ja jer će me žene zvati sretnom," Tako ga je nazvala imenom Ašer.

14 I kad je Ruben išao jedanput u vrijeme pšenične žetve, našao je na polju mandragoru [nadliške] i donio ih svojoj majci Lei. Onda je rekla Rahela Lei: "Molim te daj mi koju mandragoru svojega sina."

15 A ona joj je rekla: "Zar ti nije dosta što si mi oduzela muža, pa ćeš mi sada užeti i mandragoru mojega sina?" A Rahela je rekla: "Zato noćas neka on slobodno bude kod tebe za mandragoru tvojega sina."

16 Kad je predvečer dolazio Jakov iz polja, izašla mu je Lea u susret i rekla: "Morаш ući k meni, jer sam te zaista kupila za mandragoru svojega sina." Tako je on ležao s njom onu noć.

17 Bog je uslišao Leu, i ona je zatrudnjela i rodila Jakovu petoga sina.

18 Onda je rekla Lea: "Dao mi je Bog plaću, jer sam dala svoju sluškinju svojem mužu." Zato ga je nazvala imenom Isakar.

19 Onda je opet zatrudnjela Lea i rodila Jakovu šestoga sina.

20 Lea je rekla: "Bog me je obdario lijepim darom, sad će moj muž živjeti sa mnom,

jer sam mu rodila šest sinova." Zato ga je nazvala imenom Zebulun.

21 Kasnije je rodila kćer koju je nazvala imenom Dina.

22 Tada se Bog sjetio Rahele, uslišao ju i otvorio njezinu utrobu.

23 Ona je zatrudnjela i rodila sina, te rekla: "Oduzeo mi Bog moju sramotu."

24 Nazvala ga imenom Josip i rekla: "Neka mi GOSPODIN pridoda još jednoga sina."

25 I dogodilo se, kad je Rahela rodila Josipa, rekao je Jakov Labanu: "Pusti me, htjeo bih poći u svoje mjesto i u svoju zemlju.

26 Daj mi moje žene i djecu za koje sam ti služio da mogu otići; jer ti znaš kako sam te dobro služio."

27 A Laban mu odgovorio: "Molim te ostani, ako sam našao milost u tvojim očima; jer sam se praksom naučio da me GOSPODIN blagoslivlja zbog tebe."

28 Onda je još rekao: "Odredi plaću koju tražиш od mene, i dat će ti je."

29 A Jakov mu rekao: "Znaš sam kako sam te dobro služio i kako je bilo tvojemu blagu sa mnom.

30 Malo je bilo što si imao prije nego sam došao k tebi, i to se silno umnožilo, jer te je GOSPODIN blagoslivljao od mojega dolaska. A sad će se i ja moći brinuti za svoju kuću?"

31 A on je rekao: "Što da ti dam?" Jakov je odgovorio: "Ne trebaš mi ništa platiti. Ako pristaneš na ovo što će reći, opet će ti pasti i čuvati tvoje stado.

32 Pusti da prođem danas sve tvoje životinje i da odvojim od njih sve šarene i prugaste ovce, i sve smeđe između janjadi i sve šareno i pjegavo među kozama; neka to bude moja plaća.

33 I na tom neka se pokaže moje poštene da kad ubuduće dodeš provjeriti moju plaću: sve što nije šareno i pjegavo među kozama i smeđe između janjadi, neka bude kao od mene ukradeno."

34 Onda je rekao Laban: "Dobro, neka bude po tvojoj riječi."

35 Tako je odvojio Laban još isti dan šarene i pjegave jarce i sve šarene i pjegave koze, sve na čemu je bilo nešto bijelo, i sve što je bilo smeđe između janjadi, i predao to svojim sinovima.

36 Onda je odredio daljinu od tri dana hoda između sebe i Jakova. Jakov je pasošao ostalu marvu Labanovu.

37 Nato je Jakov donio sebi zelenih prutova topolovih, ljeskovih i kestenovih i ogulio na njima bijele pruge tako da je otkrio bjelinu na prutovima.

38 Potom je stavljao oguljene prutove baš

pred stado u žljebove, u korita, kamo su stada dolazila piti vodu, tako su se parila kad bi dolazila piti.

39 Tako su se stada parila i oplodila gledajući u prutove, i životinje su se omladile šarene i prugaste.

40 Onda je Jakov odvojio janjce, i glave im okrenuo prema prugastima i svim smedima u stadu Labanovu; a svoja je stada držao posebno i nije ih miješao s Labanovim stadima.

41 I dogodilo se, kad su se god parile jake životinje, stavljao bi Jakov prutove u žljebove ispred očiju životinja da bi se parile pred prutovima.

42 A pred slabe životinje nije ih stavljao; tako su Labanu pripadale slabe životinje, a Jakovu jake.

43 Tako se čovjek vrlo obogatio i dobio mnogo marve, sluškinja i sluga, deva i magaraca.

Jakov napušta Labana

31 Nato je Jakov dočuo riječi Labanovih sinova, rekavši: "Jakov je sve prenio na sebe što je imao naš otac; od posjeda našega oca on je stekao sve to bogatstvo."

2 A Jakov je video na licu Labanovu da on više nije prema njemu onakav kakav je bio prije.

3 Onda je GOSPODIN rekao Jakovu: "Vrati se u zemlju svojih otaca i svojoj rodbini, i ja će biti s tobom."

4 Tako je Jakov dao dozvati Rahelu i Leu svojemu stadu u polje, 5 i rekao im: "Vidim na licu vašega oca da on nije prema meni kao prije; ali je Bog mojega oca bio sa mnom.

6 Znate same da sam služio vašem ocu koliko sam god mogao.

7 Ali vaš otac me je varao i mijenjao mi plaću deset puta; ali Bog ipak nije dopustio da mi naškodi.

8 Ako je rekao: 'Šarene životinje neka budu tvoja plaća,' onda su stada omladila šarene. Ako je rekao: 'Prugaste neka budu tvoja plaća,' onda su stada omladila prugaste.

9 Tako je Bog oduzeo stado vašemu ocu i dao ga meni.

10 U vrijeme kad su se parile ovce, video sam jasno u snu kako su ovnovi, koji su skakali na ovce, bili prugasti, šareni i pje-gavi.

11 I Božji Andeo javio mi se u snu, rekavši: 'Jakove.' A ja sam odgovorio: 'Evo me.'

12 On je rekao: 'Dobro pripazi na to da budu svi ovnovi što skaču na ovce prugasti, šareni i pje-gavi. Ja sam, zaista, sve

vidio što ti pravi Laban.

13 Ja sam Bog Betela, gdje si uljem pomazao spomen-stup i meni se zavjetovao. Sada ustani, idi iz ove zemlje i vrati se u zemlju svojih otaca i svojoj rodbini."

14 Onda su mu odgovorile Rahela i Lea, rekavši: "Zar još imamo dio i baštine u kući svojega oca?

15 Zar nas on ne drži kao strankinje? Pa on nas je prodao i novac što je dobio za nas u potpunosti potrošio.

16 Jer sve blago koje je Bog oduzeo našem ocu naše je i naše djece. A sada samo pravi što ti je Bog rekao."

17 Onda se Jakov podignuo, stavio svoju djecu i svoje žene na deve;

18 i poveo svu marvu i sve svoje blago koje je stekao, marvu što je sebi priskrbio u Mezopotamiji, da se vrati svojemu ocu Izaku u zemlju Kanaan.

19 Nato je Laban otišao da striže svoje ovce, a Rahela je prisvojila kućne idole koji su pripadali njezinu ocu.

20 A Jakov je otišao kradom, tako da Sirijac Laban to nije znao, jer mu nije rekao da misli bježati.

21 Tako je pobegao sa svim što je imao. Ustao i prešao preko rijeke i krenuo prema Gori Gilead.

22 Treći dan javili su Labanu da je Jakov pobegao.

23 Onda je on uzeo sobom svoje rođake, pošao za njim u potjeru sedam dana hoda i stignuo ga u Gori Gilead.

24 Ali se Bog javio Sirijcu Labanu noću u snu i rekao mu: "Pazi da ne govorиш s Jakovom ni dobro ni зло."

25 Tako je Laban dostignuo Jakova. A Jakov je razapeo svoj šator na gori, a Laban s rođacima svojim razapeo svoj šator na gori Gileadu.

26 I Laban je rekao Jakovu; "Što si to napravio, kradomice si odveo moje kćeri kao mačem zarobljene?

27 Zašto si tajno pobegao i pokrao me? Niti si što rekao da te ispratim s radošću i pjesmom, uz bubnje i lire.

28 Niti si dao da izljubim na rastanku svoje unuke i svoje kćeri. Time si tako ludo postupio.

29 Mogao bih sada s vama zlo postupiti, ali mi se Bog tvojega oca javio prošle noći, rekavši: 'Pazi da ne govorиш s Jakovom ni dobro ni зло.'

30 A sada dobro, otišao si jer si se zaželio očeve kuće; ali zašto si mi ukrao kipove mojih bogova?"

31 Tada je Jakov rekao Labanu ovako: "Jest, bojao sam se jer sam mislio da bi mi ti mogao oteti svoje kćeri.

32 Kod koga god nađeš svoje kipove, taj neka više ne živi. Pretraži samo pred našom braćom, sve što imam kod sebe, pa si ih uzmi.” Jakov, naime, nije znao da ih je Rahela ukrala.

33 Laban je ušao u šator Jakovljev i u šator Lein i u šator dviju sluškinja, ali nije našao ništa. Izašavši iz šatora Leina ušao je u šator Rahelin.

34 A Rahela je bila uzela kućne kipove, pa ih stavila pod sedlo svoje deve i sjela na njih. I Laban je pretražio cijeli šator, a nije našao ništa.

35 A ona je rekla svojem ocu: “Nemoj mi zamjeriti, gospodaru, što ti ne mogu ustaći, jer je meni što bude u žena.” On je tražio dalje, ali nije našao kućnih kipova.

36 Onda se rasrdio Jakov i ukorio Labana, i Jakov je rekao Labanu ovako: “Kakva je moja krivnja i koji moj prekršaj da me tako žestoko progoniš?

37 Sve si mi, eto, stvari prekopao, pa što si našao iz svoje kuće? Daj stavi ih sve ovdje pred svoju i moju braću i oni neka prosude tko od nas dvojice ima pravo.

38 Ima već dvadeset godina koje sam sproveo kod tebe. Tvoje ovce i tvoje koze nikad se nisu izjalovile i nikad nisam pojeo ovna tvojega stada.

39 Što bi zvijer rastrgla, nikad ti nisam donio, sam bih uvijek podmirio štetu. Ti si od mene tražio ili je bilo ukradenog danju ili ukradenog noću.

40 Ondje sam bio: danju me ubijala vrućina, a noću mraz, i san je bježao od mojih očiju.

41 Eto, od dvadeset godina što sam služio u tvojoj kući, četrnaest godina sam služio za tvoje dvije kćeri i šest godina za tvoju marvu, a plaću si mi mijenjao deset puta.

42 Da nije bio sa mnom Bog mojega oca, Bog Abrahamov Strah Izakov, ti bi me zaista sada otpustio praznih ruku, ali je Bog video moju nevolju i trud mojih ruku, pa te prošle noći ukorio.”

43 A Laban je rekao Jakovu ovako: “Moje su kćeri, moja su djeca, i moja je marva, sve što vidiš, jest moje. Pa što da uradim danas svojim kćerima ili njihovoј djeci koju su rodile?”

44 Stoga, sada hajde da ti i ja napravimo zavjet i to neka bude za svjedočanstvo između mene i tebe.”

45 Onda je Jakov uzeo kamen i postavio ga uspravno kao stup.

46 I Jakov je zapovjedio svojima: “Nakupite kamenja.” I oni nakupili kamenja i nabacali na hrpu i onda održali gozbu tu na hrpi.

47 Laban je to nazvao Jegar Sahaduta, a

Jakov je nazvao Galed.

48 I Laban je rekao: “Ova je hrpa kamenja danas svjedok između mene i tebe.” Zato joj je dao ime Galed,

49 a i Mispa, jer je rekao: “Neka bude GOSPODIN stražar između mene i tebe dok smo daleko jedan od drugoga.

50 Ako bi zlo postupao s mojim kćerima, ili bi uzeo još druge žene uz moje kćeri, onda pomisli, makar i nije nitko uz nas, da je Bog svjedok između mene i tebe.”

51 Dalje je rekao Laban Jakovu: “Eto, ova hrpa kamenja i ovaj spomen-stup što sam ga postavio između mene i tebe.

52 Ova hrpa je svjedok, i ovaj stup je svjedok, da ja neću prijeći preko ove hrpe i ovoga stupa k tebi, a ni ti nećeš prijeći preko ove hrpe i ovoga stupa k meni u zloj namjeri.

53 Bog Abrahamov i Bog Nahorov, i Bog njihovih otaca, neka sudi među nama.” I Jakov se zakleo Strahom njegovog oca Izaka.

54 Nato je Jakov prineo žrtvu na gori i pozvao svoje da jedu. Tako su oni jeli i ostali preko noći na gori.

55 Rano ujutro Laban se dignuo izljubio svoje unuke i svoje kćeri i dao im svoj blagoslov. Potom je Laban krenuo i vratio u svoje mjesto.

Jakovljev strah od Ezava

32 Tako je Jakov putovao svojim putom, i susreli su ga Božji anđeli.

2 Kad ih je Jakov opazio, rekao je: “Ovo je tabor Božji.” I nazvao je to mjesto Mahanaim.

3 Onda je Jakov poslao pred sobom glasnike svojem bratu Ezavu u zemlju Seir, u pokrajinu Edom,

4 i zapovjedio im, rekavši: “Ovako recite mojem gospodaru Ezavu: ‘Tvoj sluga Jakov poručuje ti ovo: zadržao sam se kod Labana kao došljak.’

5 Stekao sam volova, magaraca, marve, sluga i sluškinja. Tako poručujem svojem gospodaru, da bih našao milost u njegovim očima.”

6 Glasnici su se vratili Jakovu i javili mu, rekavši: “Došli smo tvojemu bratu Ezavu; on ti ide u susret, i to sa četiri stotine ljudi.”

7 Onda se Jakov jako prestrašio, i obuzela ga briga, pa je razdijelio ljudе koje je imao sobom i marvu i goveda i deve u dva tabora.

8 Mislio je: “Ako napadne Ezav jedan tabor i svlada ga, drugi će tabor moći pobjeći.”

9 Onda se Jakov pomolio: “O Bože moje-

ga oca Abrahama, Božje mojega oca Iza-ka, GOSPODINE koji si rekao i meni: ‘Vrati se u zemlju svojih otaca i svojoj rodbini, i ja će ti biti jako dobar.’

10 Nisam vrijedan svih milosti i sve vjerno-sti koju si iskazao svojem sluzi, jer samo sa svojim putničkim štapom prekoracio sam ondje Jordan, a sad posjedujem dva tabora.

11 Izbavi me, molim, iz ruke mojega brata, iz ruke Ezavove, jer se bojam da ne dode i ne pobije nas i majke s djecom.”

12 Jer ti si rekao: ‘Ja će ti biti dobar i na-pravit će tvoje potomstvo mnogobrojno kao morski pijesak što se ne može izbro-jiti od množine.’”

13 Onu noć je ondje prenočio, onda je od onoga što je imao pri ruci izabrao dar za svojega brata Ezava:

14 dvjesto koza i dvadeset jaraca, dvjesto ovaca i dvadeset ovnova;

15 trideset deva dojlilica s mladima njihovim, četrdeset mlađih krava i deset mlađih bikova, dvadeset magarica i deset magar-čića.

16 Tada ih predao svojim slugama, svako stado posebno, i zapovjedio svojim slu-gama: “Idite naprijed pred menom i osta-vite prostora između jednoga stada i dru-goga.”

17 I zapovjedio prvomu, rekavši: “Kad te susretne moj brat Ezav, pa te zapita: ‘Čiji si i kamo ideš i čije su to životinje pred tobom?’”

18 Onda ti reci: ‘Tvojega sluge Jakova; ovo šalje on na dar svojem gospodaru Ezavu, on sam dolazi odmah za nama.’”

19 Tako je zapovjedio i drugomu i trećemu i svima koji su gonili stado, rekavši: “Ovo i ovako recite Ezavu kad ga susretnete.

20 I još recite: ‘Tvoj sluga Jakov dolazi od-mah za nama.’” Jer je mislio: “Darom što ide pred menom umirit će ga, a onda će se s njim suočiti, možda će me onda lije-po primiti.”

21 Tako je otišao dar naprijed pred njim, a on je sam ostao onu noć u taboru.

22 Ipak se dignuo još one noći, uzeo je obje svoje žene, i obje svoje sluškinje i svojih jedanaest sinova i prešao gaz Ja-boka.

23 Uzeo ih, preveo preko potoka i onda ostalo svoje imanje prenio prijeko.

24 A Jakov je ostao sam; i onda se Čovjek hravo s njim sve do osvítka zore.

25 I kad je On video da ga ne može nadja-čati, taknuo je zglob njegova kuka, tako da se Jakovu iščašio kuk iz zgloba dok se hravo s Njim.

26 A On je rekao: “Pusti me jer je zora već

osvanula.” Ali on je odgovorio: “Ne pu-štam te dok me ne blagosloviš.”

27 A on mu rekao: “Kako ti je ime?” On je odgovorio: “Jakov.”

28 A On je rekao: “Od sada se više nećeš zvati Jakov, nego Izrael, jer si se borio s Bogom i s ljudima i nadjačao si.”

29 Onda ga Jakov zamolio, rekavši: “Mo-lim te reci mi svoje ime.” On je rekao: “Za-što me pitaš za moje Ime?” I On ga ondje blagoslovio.

30 I Jakov nadjene onom mjestu ime Pe-niel, jer je rekao: “Vidio sam Boga licem u lice, i ostao sam na životu.”

31 Baš je sunce nad njim ogranelo, kad je prošao Peniel, a on je hramao zbog svo-jega kuka.

32 Zato Izraelovi sinovi sve do današnjega dana ne jedu mišicu na bedrenom zglobu, jer je On taknuo zglob Jakovljeva kuka, po mišici koja se stegnula.

Jakov i Ezav se pomiruju

33 Kad je Jakov podignuo oči i opazio Ezava gdje dolazi sa četiri stotine ljudi. Tako je on razdijelio djecu na Leu i Rahelu i obje sluškinje.

2 Sprijeda je postavio sluškinje i njihovu djecu, a za njima Leu i njezinu djecu, a najposlije Rahelu s Josipom.

3 A sam je pošao pred njima i poklonio se sedam puta do zemlje dok se nije približio svojem bratu.

4 Ezav mu je potračao u susret, zagrlio ga, pao mu oko vrata i poljubio ga, a obojica su zaplakali.

5 I on je podignuo svoje oči, video žene i djecu, i zapitao: “Tko su ovi s tobom?” A on je odgovorio: “To su dječa koju je Bog milostivo darovao tvojem sluzi.”

6 Potom su se brižile sluškinje sa svojom djecom i duboko se poklonile.

7 I Lea se brižila sa svojom djecom te se duboko poklonila. Najposlije su pristu-pili Josip i Rahela i duboko se poklonili.

8 Onda je Ezav rekao: “Što si htjeo s tom svom povorkom koju sam susreo?” On je odgovorio: “naći naklonost u očima svo-jega gospodara.”

9 Ali je Ezav rekao: “Ja imam dosta, moj brate, zadrži što je tvoje.”

10 A Jakov je rekao: “Ne, ako sam našao naklonost u tvojim očima, onda primi moj dar iz moje ruke, jer gledam u tvoje lice kao što se gleda u Božje lice, i ti si tako zadovoljan sa mnom.”

11 Molim te, primi moj pozdravni dar što sam ti ga doveo, jer mi je Bog bio milostiv imam svega dosta.” I on ga nagovorio, i on je primio.

12 Nato je rekao Ezav: "Hajde, idemo na put i ja idem s tobom."

13 Ali mu je Jakov rekao: "Moj gospodar vidi da su djeca još nejaka, a imam na svojoj brizi i ovce dojlice i goveda; i ako ih samo jedan dan previše gonim, izginut će mi sve stado.

14 Pa neka ide moj gospodar pred svojim slugom, a ja će onda polako ići koliko može stado koje gonim i koliko mogu nejaka djeca dok dođem svojemu gospodaru u Seir."

15 Ezav je rekao: "Pa da ti barem ostavim nekoliko ljudi što me prate." Ali je on rekao: "Čemu to? Neka ja samo nađem milost u očima mojega gospodara."

16 Tako se Ezav vratio istog dana svojim putom u Seir.

17 A Jakov je oputovao dalje u Sukot i napravio sebi kuću, a za svoju marvu napravio torove. Stoga se nazvalo ono mjesto Sukot.

18 Tada je Jakov došao sretno u grad Šekem koji je u zemlji Kanaan, došavši iz Pan-Arama; i podignuo je svoj šator ispred grada.

19 A komad zemlje na kojem je razapeo svoj šator kupio je od sinova Hamora, Šekemova oca, za stotinu komada novca.

20 Onda je ondje podignuo žrtvenik i nazvao ga El-Elohe Israel (što znači, Bog Izraelov).

Jakov u Šekemu

34 Dina, kćи Leina, koju je ona rodila Jakovu, izašla je jednoga dana gledati kćeri te zemlje.

2 A kad ju je video Šekem, sin Hivejca Hamora, vladara te zemlje, pograbilo ju i silovalo.

3 I prionulo je njegovo srce za kćer Jakovljevu Dinu; on je zavoljeo djevojku, pa joj se udvarao.

4 A Šekem je zamolio svojega oca Hamora, rekavši: "Zaprosi mi tu djevojku za ženu."

5 A Jakov je doznao da je on obeščastio njegovu kćer Dinu, ali je šutio, jer su njegovi sinovi bili u polju kod marve, dok se oni ne vrata.

6 Uto je došao otac Šekemov Hamor k Jakovu da se porazgovori s njim.

7 Kad su Jakovljevi sinovi došli kući iz polja i čuli što se dogodilo, bila je ljudima teška muka i kako se razljutili što je onaj nanio veliku sramotu Izraelu time što je obeščastio kćer Jakovljevu. Takvo što se nije smjelo dogoditi.

8 Ali im je Hamor rekao ovako: "Srce mojega sina Šekema prionulo je za vašu kćer, pa dajte mu je za ženu.

9 Sprijateljite se s nama i svoje kćeri uđite za nas i sa našim kćerima.

10 Prebivajte kod nas, zemlja neka vam stoji otvorena. Živite ovdje, trgujte i stecite sebi imanja."

11 Tada je rekao Šekem njezinu ocu i njezinoj braći: "Neka bih ipak našao milost u vašim očima, što god zatražite od mene dat će vam.

12 Zatražite od mene koliko god hoćete otkupa i ženidbenih darova, ja će vam dati što vi od mene zahtijevate, samo mi dajte djevojku za ženu."

13 A Jakovljevi sinovi dali su Šekemu i njegovom ocu Hamoru lukav odgovor, a rekli su tako jer je onaj obeščastio njihovu sestru Dinu.

14 I oni su im rekli: "Ne možemo na to pristati da svoju sestru damo čovjeku koji nije obrezan jer je to nama sramota.

15 Mi možemo ispuniti vašu želju samo pod uvjetom, da vi budete kao i mi, da se sve muško među vama da obrezati.

16 Onda ćemo vam davati svoje kćeri i uzimati sebi vaše kćeri i boraviti kod vas i postati s vama jedan narod.

17 Ako li nećete pristati na naš prijedlog da se obrežete, onda ćemo uzeti svoju kćer i otići."

18 Njihov je prijedlog bio po volji Hamoru i Šekemu, sinu Hamorovu.

19 I mladi čovjek nije oklijevao da prijedlog izvrši, jer je volio kćer Jakovljevu, a bio je najugledniji od svih u kući svojega oca.

20 A Hamor i njegov sin Šekem su otisli na gradska vrata i rekli ljudima svojega grada:

21 "Ovi su ljudi miroljubivi prema nama, pa stoga neka borave i trguju u zemlji. Zaista zemlja ima na sve strane dosta prostora za njih. Njihove kćeri uzimat ćemo sebi za žene i davat ćemo im za to svoje kćeri.

22 A ljudi će pristati da borave s nama i biti s nama jedan narod, samo pod uvjetom da se među nama sve što je muško da obrezati kao što su oni sami obrezani.

23 Njihova stada i njihovo imanje i sva njihova goveda neće li nam onda dobro doći? Udovoljimo im pa neka borave s nama."

24 I poslušali su Hamora i njegova sina Šekema svi koji su izašli na gradska vrata; svi muževi i svi koji su izašli na gradska vrata dali su se obrezati.

25 Dogodilo se trećega dana, kad su oni bolovali od rane, oba sina Jakovljeva, Šimun i Levi, braća Dinina, uzeli su svaki svoj mač, navalili su na grad koji nije ništa zlo slutio i poubjiali sve muško.

26 A ubili su mačem i Hamora i njegova sina Šekema, uzeli su Dinu iz kuće Šekemove i otišli.

27 Ostali Jakovljevi sinovi navalili su na pobijene i oplijenili grad, zato što je njihova sestra bila obeščaćena.

28 Njihove ovce, goveda i magarce što je bilo u gradu i u polju uzeli su.

29 Sve njihovo imanje, i svu njihovu djecu, i njihove žene su pohvatali i odveli i pograbili su sve što je bilo u kućama.

30 Tada je Jakov rekao Šimunu i Leviju: "Stavili ste me na muke, jer ste me omrzili narodu ove zemlje, Kanaancima i Perizejcima. A ja imam samo malo ljudi, ako se oni skupe i dignu na mene, ubit će me i onda sam propao ja i moja kuća."

31 A oni su odgovorili: "A je li on smio postupati s našom sestrom kao s bludnicom?"

Jakov u Betelu

35 Onda je Bog rekao Jakovu: "Ustanji, idi gore u Betel, boravi ondje i podigni ondje žrtvenik Bogu koji ti se prikazao kad si bježao pred svojim bratom Ezavom."

2 I Jakov je rekao svojem domaćinstvu i svima koji su bili s njim: "Maknite tuđe boeve što se nalaze u vašoj sredini, očistite se i preodjenite.

3 Onda čemo se dignuti i poći gore u Betel; ondje ću podignuti žrtvenik Bogu koji me je uslišao u vrijeme moje nevolje i bio sa mnom na putu kojim sam hodio."

4 Tako su predali Jakovu sve tuđe kipove koje su imali kod sebe i naušnice koje su nosili na svojim ušima i Jakov ih je zakopao pod hrast koji je kod Šekema.

5 I dok su putovali, Bog je velikim strahom napunio sve gradove unaokolo, tako da nisu išli u potjeru za Jakovljevim sinovima.

6 Tako Jakov i sva družina koja je bila s njim stigli su u Luz, (to jest Betel) u zemlji Kanaanskoj.

7 Ondje je on podignuo žrtvenik i nazvao to mjesto El Betel, jer mu se bio ondje prikazao Bog kad je bježao pred svojim bratom.

8 Onda je umrla Debora, dojkinja Rebeki na, i pokopali su ju ispod Betela pod hrastom, koji se otada zove Alon-Bakut.

9 Onda se Bog opet javio Jakovu, otkada se vratio iz Mezopotamije, i blagoslovio ga.

10 I Bog mu rekao: "Tvoje je ime Jakov ali se od sada više nećeš zvati Jakov, nego će tvoje ime biti Israel." Tako ga je nazvao Izrael.

11 Još mu je Bog rekao: "Ja sam Bog Svemoćni. Budi plodan i množi se; narod i mnoštvo naroda će poteći od tebe, i kraljevi će izići iz tvoje utrobe.

12 Zemlju koju sam dao Abrahamu i Izaku, dajem ju i tebi i tvojim potomcima dajem ovu zemlju."

13 I Bog je otišao gore od njega s mjesta gdje je govorio s njim.

14 Nato je Jakov postavio spomen-stup na mjestu gdje je govorio s njim, stup od kamena, i on je izlio na njega žrtvu ljevanicu, i ulje je izlio na njega.

15 Jakov je nazvao mjesto, gdje je Bog govorio s njim, Betel.

16 Onda su krenuli iz Betela dalje. A kad su došli u blizinu Efrate, Rahelu su napali porođajni bolovi, a imala je težak porođaj.

17 I dogodilo se, da kad se pri teškom porođaju tako jako mučila, rekla joj je babcica: "Ne boj se i sada imaš sina."

18 A kad je izlazila duša njezina, jer je umirala, ona ga nazvala Ben-Oni, ali njegov otac ga nazvao imenom Benjamin.

19 Tako je umrla Rahela i pokopali su ju na putu u Efratu, to jest Betlehem.

20 Jakov je postavio spomen-stup na njezin grob, što je na Rahelinu grobu sve do danas.

21 Onda je otišao Izrael dalje i razapeo svoj šator s onu stranu Migdal-Edera.

22 I dok je Izrael boravio u tom kraju, otišao je Ruben i legnuo s Bilhom, priležnjicom svojega oca, i to je saznao Izrael. A Jakovljevih sinova bilo je dvanaest:

23 Leini sinovi bili su: Ruben, prvorodenac Jakovljev, i Šimun, Levi, Juda, Isakar i Zebulun;

24 Rahelini sinovi bili su: Josip i Benjamin;

25 Bilhini sinovi, od Raheline sluškinje: Dan i Naftali;

26 Zilpini sinovi, od Leine sluškinje bili su: Gad i Ašer. To su Jakovljevi sinovi koji su mu se rodili u Padan-Aramu.

27 Onda je Jakov došao svojemu ocu Iaku u Mamre, u Kiryat-Arbu, (to jest Hebron) gdje su kao prolaznici boravili Abraham i Izak.

28 Izakovih dana života bilo je stotinu i osamdeset godina.

29 Tako je izdahnuo Izak i umro, i bio pri-družen svojim precima, a bio je star i pun života. Pokopali su ga njegovi sinovi Ezav i Jakov.

Ezavovo rodoslovje

36 Ovo je rodoslovje Ezavovo koji se zvao i Edom.

2 Ezav je uzeo sebi svoje žene između kćeri kanaanskih: Adu, kćer Hitijca Elona, Oholibamu, kćer Ane, kćer Hivejca Zibeona,
3 I Basematu, kćer Išmaelovu, sestru Nebajotovu.

4 Ada je rodila Ezavu Elifazu, a Basemata je rodila Reuela.

5 Oholibama je rodila Jeuša, Jalama i Koraha. To su Ezavovi sinovi, koji su mu se rodili u zemlji Kanaan.

6 Ezav je uzeo svoje žene, sinove i kćeri i sve ljude iz svoje kuće, svoje stado, svu svoju marvu i sve svoje imanje koje je stekao u zemlji Kanaan, pa je otišao u drugu zemlju daleko od svojega brata Jakova.

7 Njihov je posjed bio prevelik da bi mogli ostati zajedno, a zemlja, u kojoj su boravili kao došljaci nije im bila dosta velika za sva njihova stada.

8 Ezav je boravio na Gori Seiru. Ezav je Edom.

9 Ovo je rodoslovje Ezava oca Edomaca, na Gori Seiru.

10 Ovo su imena Ezavovih sinova: Elifaz, sin Ade, žene Ezavove, Reuel, sin Basemate, žene Ezavove.

11 Elifazovi sinovi bili su: Teman, Omar, Sefo, Gatam i Kenaz.

12 Timna bila je priležnica Elifazu, sinu Ezavovu; ona je rodila Elifazu Amaleka. To su bili sinovi Ade, Ezavove žene.

13 Ovo su bili Reuelovi sinovi: Nahat, Zerah, Šamah i Mizah. To su bili sinovi Basemate, žene Ezavove.

14 I ovo su bili sinovi Oholibame, žene Ezavove, kćeri Anine, kćeri Zibeonove. Ona je rodila Ezavu Jeuša, Jalama i Koraha.

15 Ovo su bili čelnici Ezavovih sinova: sinovi Elifaza, Ezavova prvorodenca, bili su: čelnik Teman, čelnik Omar, čelnik Zefo, čelnik Kenaz,

16 čelnik Korah, čelnik Gatam i čelnik Amalek. To su bili Elifazovi čelovođe u zemlji Edom. Oni su bili sinovi Adini.

17 Ovo su bili sinovi Reuela, sina Ezavova: čelnik Nahat, čelnik Zerah, čelnik Šamah, čelnik Mizah. To su bili glavari koji su proizašli od Reuela u zemlji Edom; to su sinovi Basemate, žene Ezavove.

18 Ovo su bili sinovi Oholibame, žene Ezavove: čelnik Jeuš, čelnik Jalam, čelnik Korah. Oni su bili glavari koji su proizašli od Oholibame, kćeri Anine, žene Ezavove.

19 To su bili Ezavovi sinovi, koji je Edom, i to su bili njihovi glavari.

20 Ovo su bili sinovi Seira, Horijca, koji su prebivali u zemlji: Lotan, Šobal, Zibeon, Ana,

21 Dišon, Ezer i Dišan. To su bili glavari Horejaca, Seirovi sinovi u zemlji Edom.

22 Lotanovi sinovi bili su: Hori i Heman, a sestra Lotanova Tamna.

23 Ovo su Šobalovi sinovi: Alvan, Manahat, Ebal, Šefo i Onam.

24 Ovo su bili Zibeonovi sinovi: oboje Aja i Ana. To je isti Ana koji je našao vruća vrela u pustinji kad je pasao magarca svoje-ga oca Zibeona.

25 Ovo su bila djeca Anina: Dišon i Oholibama, kći Anina.

26 Ovo su bili Dišonovi sinovi: Hemdan, Ešban, Jitran i Keran.

27 Ovo su bili Ezerovi sinovi: Bilhan, Zaan van i Akan.

28 Ovo su bili Dišanovi sinovi: Uz i Aran.

29 Ovo su bili čelnici Horeja: čelnik Lotan,

čelnik Šobal, čelnik Zibeon, čelnik Ana,

30 čelnik Dišon, čelnik Ezer, čelnik Dišan. To su čelnici Horijaca po njihovim rodovi-ma u zemlji Seir.

31 Ovo su bili kraljevi koji su vladali u ze-mlji Edom prije nego je vladao kralj nad Izraelovim sinovima.

32 Kralj u Edomu bio je Bela, sin Beorov, a ime prijestolnici njegovo bilo je Dinhaba.

33 Kad je umro Bela, mjesto njega kralje-vao je Jobab, sin Zeraha iz Bosre.

34 Kad je umro Jobab, mjesto njega kralje-vao je Hušam iz zemlje Temanita.

35 Kad je umro Hušam, mjesto njega kra-ljevao je Hadad, sin Bedadov koji je pobio Midjance na Moapskom polju; a ime nje-govu gradu bilo je Avit.

36 Kad je umro Hadad, mjesto njega kra-ljevao je Samla iz Masreke.

37 Kad je umro Samla, mjesto njega kralje-vao je Saul iz Rehobota na rijeci.

38 Kad je umro Saul, mjesto njega kralje-vao je Baal-Hanan, sin Akborov.

39 Kad je umro Baal-Hanan, sin Akborov, mjesto njega kraljevao je Hadar, a ime njegovu gradu bilo je Pau. Njegova žena se zvala Mehetabela, kći Matrede, kćeri Mezahabove.

40 Ovo su imena Ezavovih čelnika po nji-hovim obiteljima, i mjestima i imenima:

čelnik Tamna, čelnik Alva, čelnik Jetet,

41 čelnik Oholibama, čelnik Ela, čelnik Pinon,

42 čelnik Kenaz, čelnik Teman, čelnik Mi-bsar,

43 čelnik Magdiel, čelnik Iram. To su bili edomski čelnici po njihovim prebivališti-ma u zemlji koju su bili zaposjeli. Ezav je bio praotac Edomaca.

Braća prodaju Josipa u Egipat

37 Jakov je boravio u zemlji, gdje je njegov otac bio stranac, u zemlji Kanaan.

2 Ovo je rodoslovje Jakovljevo. Josip,

mladić od sedamnaest godina, čuao je ovce sa svojom braćom i pomagao je siovinama Bilhe i Zilpe, žena svojega oca. Josip bi javljaо svojem ocu sve što bi se o njima loše govorilo.

3 A Izrael je volio Josipa više nego sve svoje sinove, jer je on bio sin njegove starosti. On mu je napravio i gornju haljinu u raznim bojama.

4 A kad su njegova braća vidjela, da ga njihov otac više voli nego svu njegovu braću, zamrzili su ga, te nisu mogli s njim lijepo govoriti.

5 Jedanput je Josip sanjao i pripovjedio san svojoj braći, a oni su ga još više zamrzili.

6 On im je pripovijedao: "Čujte kakav sam imao san.

7 Bili smo ondje i vezali snoplje u polju. Onda gle, moј se snop uspravio i ostao stoeći, a vaši se snopovi postavili unako i klanjali se mojem snopu."

8 Onda su mu njegova braća rekla: "Ti još hoćeš kraljevati nad nama i vladati s nama?" Tako su ga još više zamrzili zbog njegovih snova i njegovih riječi.

9 Onda je drugi put sanjao i opet san pripovjedio svojoj braći, i rekao: "Gle, sanjao sam opet jedan san. Ovaj put, sunce, mjesec i jedanaest zvijezda klanjali su mi se."

10 Kad je to pripovjedio svojem ocu i svojoj braći, ukorio ga njegov otac i rekao mu: "Kakav je to san koji si imao? Zar da ja, tvoja majka i tvoja braća zaista dođemo i da se pred tobom do zemlje poklonimo?"

11 I otada su mu bila njegova braća zavidna, ali otac je to pamtio.

12 I kad su jedanput njegova braća otišla pasti ovce svojega oca kod Šekema,

13 Izrael je rekao Josipu: "Tvoja braća čuvaju ovce kod Šekema. Dodi, poslat ću te k njima." A on mu odgovorio: "Evo me."

14 Onda mu rekao: "Hajde i vidi kako su tvoja braća i kako je stado pa mi javi." Tako ga poslao iz Doline Hebron, i on je otišao u Šekem.

15 A jedan čovjek ga našao gdje luta po polju i zapitao ga: "Što tražiš?"

16 On je odgovorio: "Tražim svoju braću, pa reci mi gdje sad čuvaju stado."

17 Čovjek je odgovorio: "Otišli su dalje odavde; čuo sam ih govoriti: 'Poći ćemo u Dotan.'" I otišao je Josip za svojom braćom i našao ih u Dotanu.

18 Oni su ga izdaleka opazili, i prije nego im se približio, skovali lukav dogovor protiv njega da ga ubiju.

19 Onda su oni rekli jedan drugome: "Eno

dolazi sanjar.

20 Hajde da ga sad ubijemo i da ga bacimo u neku jamu, pa ćemo onda reći da ga je prožderala divlja zvijer. Vidjet ćemo što će biti od njegovih snova."

21 Kad je to čuo Ruben, pokušao ga izbaviti iz njihovih ruku i rekao: "Nećemo ga ubijati."

22 A Ruben im je rekao: "Ne prolijevajte krv; bacite ga radije ondje u jamu u pustinji, ali ne stavljajte ruke na njega." Tako ga je htjeo izbaviti iz njihove ruke i povratiti ga opet njegovom ocu.

23 I dogodilo se, čim je Josip došao svojoj braći, svukli su Josipu gornju haljinu, haljinu u raznim bojama koju je imao na sebi.

24 Zgrabili su ga i bacili ga u jamu, koja je bila prazna; nije bilo u njoj vode.

25 Onda su sjeli jesti; pa su podigli svoje oči i pogledali, a to je dolazila povorka Išmaelaca ondje od Gileada s njihovim devama koje su bile natovarene mirodijama, balzamom i smirnom, na putu da to odnesu u Egipat.

26 Juda je rekao svojoj braći: "Kakva korist ako ubijemo svojega brata i sakrijemo njegovu krv?

27 Hajde da ga prodamo Išmaelcima i da ne stavljamo ruke na njega, jer je naš brat i naše meso." I njegova braća su ga poslušala.

28 I kad su prolazili midjanski trgovci, izvadili su Josipa iz jame i prodali ga za dvadeset srebrnjaka Išmaelcima, a ovi su odveli Josipa u Egipat.

29 Kad se Ruben vratio k jami i video da nema Josipa u jami, on je razderao svoje haljine,

30 vratio se svojoj braći i rekao: "Dječaka nema više tu, pa kamo ću ja sada?"

31 A oni su uzeli Josipovu haljinu, zaklali jare i zamočili haljinu u krv.

32 Onda su poslali haljinu u raznim bojama svojem ocu i poručili mu: "Gle što smo našli, vidi je li to haljina tvojega sina ili nije."

33 A on ju prepoznao, i rekao: "To je haljina mojega sina. Divlja zvijer ga je prožderala. Rastrgan, rastrgan je Josip."

34 Tada je Jakov rastrgao svoje haljine, stavio kostrijet oko bokova i tugovao dugo vremena za svojim sinom.

35 I podigli se svi njegovi sinovi i kćeri da ga utješe, ali se on nije dao utješiti i rekao: "Ne, s tugom ću sići u grob svojem sinu."

Tako ga je oplakivao njegov otac.

36 Nato su ga Midjanci prodali u Egipat Potifarju, faraonovu dvorjaniku i zapovjedniku tjelesne straže.

Postanak

Judini potomci

32

38 Dogodilo se u ono vrijeme da je Juda otišao od svoje braće i posjetio nekoga čovjeka iz Adulamita po imenu Hira.

2 Ondje je Juda vidio kćer nekog Kanaanca, kome je bilo ime Šua; on ju uzeo za ženu i živio je s njom.

3 Ona je zatrudnjela i rodila sina, i on ga nazvao imenom Er.

4 Ona je opet zatrudnjela i rodila sina i nazvala ga imenom Onan.

5 Ona je zatrudnjela još jedanput i rodila još jednoga sina, kojega je nazvala imenom Šelah. Bila je u Kezibu gdje ga je rodila.

6 I Juda je uzeo ženu za svojega prvorodenca Era po imenu Tamaru.

7 Ali Er, prvorodenac Judin, nije bio po volji GOSPODINU i GOSPODIN ga ubio.

8 Onda je rekao Juda Onanu: "Idi ženi svojega brata i uzmi ju sebi za ženu da pribaviš potomke svojem bratu."

9 A Onan je znao da djeca ne bi pripadala njemu, prosipao bi Onan sjeme na zemlju kad bi bio sa ženom svojega brata da nije dao potomaka svojem bratu.

10 A GOSPODINU je bilo mrsko što je radio, pa zato je i njega ubio.

11 I rekao je Juda svojoj snahi Tamari: "Prebivaj kao udovica u kući svojega oca dok pođraste moj sin Šelah." On se, nai-me, bojao da bi mogao i ovaj umrijeti kao njegova braća. I Tamara je otišla i živjela u kući svojega oca.

12 A nakon nekog vremena, umrla je kći Šuaova, žena Judina, a Juda, nakon žalovanja, se zaputio sa svojim prijateljem Hirom Adulamcem u Tamnu, da bi dao ostrici svoje ovce.

13 A kad se javilo Tamari, rekavši: "Evo, baš ide tvoj svekar u Timnu da striže ovce."

14 A ona je svukla sa sebe svoju udovičku odjeću, pokrila lice koprenom, i sjela ondje gdje se ide u Enaim, koji je na putu u Timnu; jer je ona vidjela da je Šelah bio odrastao, a nju nisu udali za njega.

15 Kad ju Juda opazio, pomislio je da je bludnica jer je bila pokrila svoje lice.

16 Tada je on skrenuo s puta k njoj i rekao: "Molim te daj da ti uđem." Nije znao da mu je to bila snaha. A ona je rekla: "Što ćeš mi dati da mi uđeš?"

17 On je odgovorio: "Poslat ću ti jare od stada." Ona je rekla: "Ali da mi daš zalog dok ga pošalješ."

18 Tada je on rekao: "Kakav zalog da ti dam?" Ona je odgovorila: "Svoj pečatni prsten s vrpcem i svoj štap što ti je u

ruci." Onda joj je on to dao i ušao k njoj, i po njemu je zatrudnjela.

19 Ona je ustala i otišla, svukla svoju koprenu i odjenula opet svoju udovičku odjeću.

20 Juda je poslao jare po svojem prijatelju Adulamejcu, da natrag dobije od žene zalog, ali ju on nije našao.

21 Onda je pitao ljudi njezina mjesta, rekavši: "Gdje je ona bludnica što obično sjedi u Enaimu na putu?" A oni su mu odgovorili: "Nije ovdje bilo bludnice."

22 I vratio se on k Judi i rekao: "Ne mogu ju naći, a ljudi u mjestu su mi potvrdili: 'Nije ovdje bilo bludnice.'"

23 Onda je Juda rekao: "Neka joj bude, samo da se ne osramotimo. Eto, ja sam joj poslao jare, a ti ju nisi našao."

24 I dogodilo se oko tri mjeseca kasnije, javili su Judi: "Tvoja snaha Tamara je zabludila i povrh toga zatrudnjela." Juda je rekao: "Izvedite ju van neka se spali."

25 Kad su ju htjeli povesti van, poslala je ona poruku svojem svekru: "S čovjekom, čije su ove stvari, zatrudnjela sam." I još mu poruči: "Pogledaj samo čiji je taj pečatni prsten s vrpcem i taj štap."

26 Juda je pogledao te stvari i rekao. "Ona je pravednija nego ja, jer ju nisam dao svojem sinu Šelahu za ženu?" A on otada nije više prišao k njoj.

27 I dogodilo se za vrijeme rođenja, gle, a to su bili blizanci u njezinoj utrobi.

28 A kad je rađala, jedan je pružio ruku; a babica je uzela crven konac, privezala ga oko njegove ruke, rekavši: "Ovaj je izašao prvi."

29 Tada je on povukao natrag svoju ruku, i njegov se brat pojавio; ona je rekla: "Kako si napravio prodor? Prodor neka bude na tebi" I zato su ga nazvali imenom Peres.

30 Poslije se pojavio njegov brat na čijoj je ruci bio crveni konac i nazvali su ga Ze-rah.

Josip kod Potifara u Egiptu

39 Josipa su doveli u Egipat. I Potifar, faraonov dvorjanik, zapovjednik tjelesne straže, Egipćanin, kupio ga od Išmaelaca, koji su ga ondje doveli.

2 A GOSPODIN je bio s Josipom, te mu je sve išlo za rukom. Ostao je on tako u kući svojega gospodara Egipćanina.

3 Njegov gospodar je video da je GOSPODIN s njim i da je GOSPODIN po njegovoj ruci davao uspjeh svim njegovim djelima.

4 Tako je Josip našao milost u njegovim očima, dvorio ga, i on ga postavio upraviteljem svoje kuće i povjerio mu sve svoje imanje.

5 I otkada ga je postavio upraviteljem svoje kuće i svega svojega imanja, otada je Bog blagoslovio kuću tomu Egipćaninu zbog Josipa, i blagoslov GOSPODINOV bio je na svemu što je imao u kući i u polju.

6 Zato je on povjerio sve svoje imanje rukama Josipovim i uz njega nije se više brinuo ni za što, osim za jelo što bi ga blagoslovao. A Josip je bio krasna stasa i lijepa lica.

7 I dogodilo se, poslije nekog vremena žena njegova gospodara zagledala se u Josipa i rekla mu: "Legni sa mnom."

8 Ali je on to odbio i rekao ženi svojega gospodara: "Eto, moj gospodar se ne brije za mene ni za što u kući i sve što posjeduje meni je povjerio.

9 Sam nije veći od mene u ovoj kući i ništa mi ne uskraćuje osim tebe, jer si mu žena. Pa kako bi ja mogao napraviti tako grdno zlo i sagriješiti protiv Boga?"

10 I tako je ona dan na dan govorila Josipu, on ju nije poslušao, da legne s njom i da bi bio s njom.

11 A kad je jednoga dana Josip došao u kuću na svoj posao, a nije bilo nikoga od ukućana unutra,

12 prihvatile ga ona za njegovu haljinu, rekavši: "Legni sa mnom." A on je pustio svoju haljinu u njezinoj ruci, pobegao i otrčao van.

13 Kad je ona vidjela da je pustio svoju haljinu u njezinoj ruci i pobegao van,

14 pozvala je svoje sluge i govorila im, rekavši: "Vidite, on nam je doveo Hebrejca da nas sramoti. On je ušao k meni da legne sa mnom, a ja sam glasno povikala.

15 A kad je on čuo da sam glasno povikala, ostavio je svoju haljinu pokraj mene, pobegao je i otrčao van."

16 I ona je stavila njegovu haljinu uz sebe dok njegov gospodar dode kući.

17 Onda mu je prijavljila isto, rekavši: "Hebrejac sluga koga si nam doveo, ušao je k meni da me osramoti.

18 Ali kad sam ja povikala iza glasa, on je ostavio svoju haljinu kod mene i pobegao van."

19 A kad je čuo njegov gospodar rijeći svoje žene koje mu je izgovorila, rekavši: "Tako mi je napravio tvoj sluga," i kako se razljetio.

20 Tada ga je Josipov gospodar uzeo i bacio u zatvor gdje su bili kraljevi sužnji. I on je ležao ondje u zatvoru.

21 Ali je GOSPODIN bio s Josipom, iskazao mu milost, i stekao mu naklonost tamničarovu.

22 I tamničar je povjerio Josipu sve sužnje koji su bili u zatvoru; sve što bi se ondje

vršilo, vršilo bi se po njegovoj zapovijedi.

23 Tamničar nije više nadgledao ono što je bilo u Josipovoj ruci, jer je GOSPODIN bio s njim i što god je on poduzeo, GOSPODIN je tomu davao uspjeh.

Josip u tamnici

40 Dogodilo se poslije toga da su skrivali peharnik i pekar egipatskog kralja svojem gospodaru, egipatskom kralju.

2 I faraon se razljetio na svoja dva dvorjanika, na glavnog peharnika i na glavnog pekara,

3 i dao ih u kući zapovjednika tjelesne straže baciti u isti zatvor u kojem je Josip bio zatvoren.

4 Zapovjednik tjelesne straže im je odredio Josipa da ih poslužuje; tako su bili duže vremena u zatvoru.

5 Onda su peharnik i pekar egipatskog kralja, koji su bili zatvoreni u zatvoru sanjali san, obojica; san od svakoga iste noći i san od svakoga od njih imao je svoje značenje.

6 Kad je sutradan Josip došao k njima, opazio je da su žalosni.

7 On je zapitao faraonove dvorjanike koji su bili s njim zatvoreni u kući njegova gospodara: "Zašto su vam lica danas tako žalosna?"

8 Oni su mu odgovorili: "Sanjali smo san, a za to nema tumača." A Josip im je rekao: "Ne spada li tumačenje na Boga? Hajde, prijavjedite mi ih."

9 Onda je glavni peharnik isprijevodio Josipu svoj san, rekavši: "Vidio sam u snu pred sobom čokot,

10 a na čokotu su bile tri loze; izgledalo je kao da je napupao, procvao i grožđe na njemu sazrelo u isti čas.

11 Tada je u mojoj ruci bila čaša faraonova i ja sam uzeo grožđe, isciđio ga u čašu faraonova i dao sam čašu faraonu u ruku."

12 Josip mu je rekao: "Tumačenje toga je ovo: tri loze tri su dana.

13 Sada u sljedeća tri dana faraon će uzdići tvoju glavu i vratiti te u tvoju službu, i ti ćeš davati čašu faraonu posve kao i prije dok si mu bio peharnik.

14 Ali se sjeti mene kad ti bude dobro, pa mi napravi uslugu i spomeni me faraonu da me izbavi iz ove kuće.

15 Jer zaista sam silom odveden iz zemlje Hebreja, a i ovdje nisam počinio ništa za što bi me se moralo baciti u zatvor."

16 Kad je glavni pekar vidio kako je tumačenje bilo dobro rekao je Josipu: "I ja sam sanjao, imao sam na svojoj glavi tri bijele košarice.

17 U najgornjoj košarici bilo je svakojakih peciva za faraona, ali su ih ptice jele iz košarice na mojoj glavi."

18 Rekao je Josip ovako: "Tumačenje toga je ovo: tri košarice tri su dana.

19 U sljedeća tri dana faraon će uzdići sa tebe tvoju glavu i objesit će te na vješala, a ptice će s tebe jesti meso."

20 I dogodilo trećega dana, a to je bio faraonov rođendan, pripremio je on gozbu za sve svoje dvorjanike; i uzdigao glavu glavnom peharniku i glavnom pekaru između svojih dvorjanika.

21 Glavnog peharnika postavio je opet u njegovu peharničku službu, i on je opet stavljača u ruku faraonu.

22 A glavnog pekara dao je objesiti, posve prema tumačenju što im ga je dao Josip.

23 Ali glavni peharnik se nije sjetio Josipa, nego ga zaboravio.

Josip dobiva vlast

41 Tada se dogodilo, nakon dvije pune godine, da je faraon sanjao: Gle, stajao je pokraj rijeke.

2 Iznenada izišlo je iz rijeke sedam krava, lijepih i debelih; one su pasle po livadi.

3 Tada je iza njih izišlo iz rijeke sedam drugih krava, grdih i mršavih i stajale su uz druge krave na obali rijeke.

4 I grde i mršave krave proždrle su onih sedam krava lijepih i debelih. Tako se faraon probudio.

5 On je spavao i sanjao drugi put; i iznenada je izraslo sedam klasova, jedrih i lijepih, na jednoj slamci.

6 I gle, iskljalo je sedam klasova sitnih, od istočnog vjetra opaljenih.

7 A sitni klasovi progutali su sedam klasova debelih i punih. Faraon se probudio i opazio da je to bio san.

8 I dogodilo se ujutro se osjećao uznemiren, pa dao pozvati sve egipatske čarobnjake i mudrace. Faraon im je prijavio svoje sne, ali se nije našao ni jedan koji bi ih mogao faraonu protumačiti.

9 Onda je progovorio faraonu veliki peharnik, rekavši: "Danas se sjećam svoje krivnje.

10 Kad se jednom faraon rasrdio na svoje dvorjanike i mene dao zatvoriti u kući zapovjednika tjelesne straže, mene i velikoga pekara.

11 U istoj noći sanjali smo, ja i on. Svaki od nas imali smo san koji je od svakoga od nas imao je svoje značenje.

12 A bio je ondje s nama jedan mladi Hebrejac, rob zapovjednika tjelesne straže.

Njemu smo to prijavili i on nam je protumačio naše sne; on je svakome pra-

vo protumačio san.

13 I bilo je da kako nam je protumačio, tako se dogodilo: mene su opet postavili u moju službu, a onoga dali objesiti."

14 Tada je faraon poslao i dao pozvati Josipa, i oni su ga brzo izveli iz zatvora; ošišao je kosu i preodijenu se, te došao pred faraona.

15 Faraon je rekao Josipu: "Imao sam san, ali nitko ga ne zna protumačiti. A za tebe sam čuo da samo trebaš čuti san i odmah ga možeš protumačiti."

16 Josip je rekao faraonu ovako: "Ne mogu ja, nego će Bog dati faraonu odgovor mira."

17 Faraon je prijavio Josipu: "U mom snu stajao sam na obali rijeke.

18 Iznenada je izišlo iz rijeke sedam krava, debelih i lijepih; one su pasle po livadi.

19 Tada je iza njih izišlo sedam drugih krava, loših, grdih i mršavih; nikad nisam viđao u cijelom Egiptu tako grdih kao što su bile ove.

20 I grde i mršave krave proždrle su onih prvih sedam debelih krava.

21 Kad su one bile pojedene, nitko ne bi mogao reći da su ih pojede, jer su opet bile grde kao i prije. Tako sam se probudio.

22 I viđao sam u svojem snu: iznenada izraslo na jednoj slamci, sedam punih i lijepih klasova.

23 I gle, iskljalo je sedam klasova sitnih, od istočnog vjetra opaljenih.

24 A sitni klasovi progutali su sedam klasova debelih i punih. Ovo sam prijavio čarobnjacima, ali mi ih nitko ne zna protumačiti."

25 Onda je Josip rekao faraonu: "Sni faraonovi su samo jedan. Bog je objavio faraonu što kani izvesti.

26 Sedam lijepih krava znači sedam godina, i sedam lijepih klasova znači sedam godina; snovi su samo jedan.

27 I sedam krava mršavih i grdih koje su izašle iza onih znači sedam godina, i sedam klasova praznih, od istočnog vjetra opaljenih znači sedam gladnih godina.

28 To sam mislio kad sam rekao faraonu: Bog je pokazao faraonu što kani izvesti.

29 Eto, doći će sad sedam godina kad će vladati u cijeloj zemlji Egipat veliko izobilje.

30 Ali iza njih nastat će sedam gladnih godina i neće ostati ni traga od svega izobilja u zemlji Egipat, i glad će uništiti zemlju.

31 Od izobilja neće se ni znati u zemlji zbog gladi koja će poslije doći, jer će biti vrlo velika.

32 A što je faraon dvaput uzastopce sanjao, to znači da je Bog to tvrdo odlučio, i

Bog će to bez otezanja izvesti.

33 I sada neka potraži faraon čovjeka mudra i razumna i neka ga postavi nad egipatskom zemljom.

34 Neka nadalje faraon odmah postavi nadglednike po zemlji i neka pokupi petinu od egipatske zemlje u sedam godina izobilja.

35 Neka se pokupi sav prihod žetve ovih dobrih godina što sad dolaze, i neka se saspe žito na raspolaganje faraonovo kao zaliha u gradovima, i neka se pohrani ondje.

36 Onda će ta zaliha hrane biti za sedam gladnih godina što će doci na Egipat, tako da zemlja ne bude uništena gladu."

37 Ovaj govor je bio po volji faraonu i svima njegovim dvorjanima.

38 I faraon je rekao svojim dvorjanima: "Možemo li naći čovjeka u kojem bi bio Božji Duh kao u ovom?"

39 Tada je faraon rekao Josipu: "Kad je tebi objavio Bog sve ovo, nema nikoga koji bi bio tako mudar i razuman kao ti.

40 Ti ćeš biti nad mojom kućom, i sav moj narod pokorit će se tvojim zapovijedima, samo ču prijestoljem ja biti veći od tebe."

41 I faraon je rekao Josipu: "Evo, postavljam te nad cijelom egipatskom zemljom."

42 I skinuo je faraon svoj pečatni prsten sa svoje ruke i stavio ga Josipu na ruku, dao ga onda odjenuti u haljine od najljepšeg platna i stavio mu zlatni lanac oko vrata.

43 I dao ga voziti na svojim drugim kolima i pred njim klicati: "Na koljena." Tako ga je postavio nad cijelom egipatskom zemljom.

44 Faraon je još rekao Josipu: "Ja sam doduše faraon, ali protiv tvoje volje neka nitko ne makne ruke ili noge u zemlji Egipt."

45 Faraon je dao Josipu ime Zafnat-Panah i dao mu za ženu Asenatu, kćer Poti-Fere, svećenika u Onu. Tako je Josip otišao da proputuje svu egipatsku zemlju.

46 Josipu je bilo trideset godina kad je stupio u službu faraona i egipatskog kralja. A Josip otišavši od faraona, obišao je svu egipatsku zemlju.

47 I u sedam rodnih godina zemlja je donijela urod u izobilju.

48 On je pokupio sav prihod žetve koje je bilo u tih sedam godina u Egiptu i dao nanositi žito u gradove; u svaki je grad nanosio žito s okolnih polja.

49 Tako je Josip nakupio žita kao pijeska u moru, u tolikoj množini da ga je prestao mjeriti, jer se više nije dalo mjeriti.

50 Prije nego je nastala glad, rodili su se

Josipu dva sina: rodila mu ih Asenata, kćer Poti-Fere, svećenika u Onu.

51 Svojega prvorodenca Josip je nazvao imenom Manaseh, jer: "Bog je napravio da zaboravim svu svoju nesreću i svu kuću svojega oca."

52 A drugoga je nazvao imenom Efraim, jer: "Bog me napravio plodnim u zemlji moje nevolje."

53 A kad je prošlo sedam godina izobilja u zemlji Egipat,

54 nastalo je sedam gladnih godina kako je bio Josip prorekao. Bila je glad u svim zemljama, ali u cijeloj zemlji Egipat bilo je kruha.

55 A kad je počela gladovati i sva egipatska zemlja, narod je zavatio faraonu za kruh; a faraon je uputio sve Egipćane: "Idite k Josipu i što vam on rekne, to vršite."

56 Glad je vladala po cijeloj površini zemlje, a Josip je dao otvoriti sve žitnice i prodavao je žito Egipćanima. A glad je pritiskivala egipatsku zemlju sve više.

57 Iz svih zemalja su dolazili k Josipu u Egipat kupiti žita, jer je bila velika glad u svim zemljama.

Josipova braća idu prvi put u Egipat

42 Kad je Jakov čuo da ima žita u Egiptu, rekao je svojim sinovima: "Što tu zurite jedan u drugoga?"

2 I još je rekao: "Zaista čuo sam da ima žita u Egiptu. Idite i kupite nam ondje žita da ostanemo na životu i ne pomremo."

3 I tako su desetorica braće Josipove sišli kupiti žita u Egiptu.

4 Ali Benjamina, brata Josipova, nije Jakov poslao s njegovom braćom, jer je rekao: "Da ga ne bi snašla kakva nesreća."

5 I tako su došli među drugima, koji su pridolazili, i Izraelovi sinovi da bi kupili žita, jer je i u zemlji Kanaan vladala glad.

6 A Josip je bio upravitelj u zemlji; on je bio koji je prodavao žito svima ljudima u zemlji. I Josipova braća su došla i poklonila se pred njim sve do zemlje.

7 Josip je video svoju braću i prepoznao ih, ali se pravio njima kao stranac, oštro se otresao na njih i rekao im: "Odakle dolazite?" Oni su odgovorili: "Iz zemlje Kanaan, da bi kupili žita."

8 Tako je Josip je prepoznao svoju braću, a oni njega nisu prepoznali.

9 Onda se Josip sjetio snova koje je nekada sanjao o njima, i rekao im: "Vi ste uhođe, i dolazite ovdje da izvidite gdje zemlja ima slabo mjesto."

10 Oni su mu odgovorili: "Ne, gospodaru, nego tvoje služe su došle kupiti žita.

11 Mi smo svi sinovi jednoga čovjeka, mi smo pošteni ljudi; tvoje sluge nisu uhode."

12 Ali im je on rekao: "Ne, nego ste došli da izvidite gdje zemlja ima slabo mjesto."

13 Oni su mu rekli: "Dvanaest tvojih sluga su braća, sinovi jednoga čovjeka u zemlji Kanaan, ali eto, najmlađi je sada s našim ocem, a jedinoga više nema."

14 A Josip im rekao: "Kako sam vam rekao tako jest, rekavši vam: 'Vi ste uhode.'

15 O tom ćete biti iskušani: tako mi živoga faraona, nećete izići odavde dok ne dođe ovdje vaš najmlađi brat.

16 Pošaljite jednoga između sebe da dovede vašega brata, a vi drugi idete u zatvor, da se tako ispitaju vaše izjave, je li istina kod vas ili nije. Dručije, tako mi živoga faraona, vi ste uhode."

17 On ih je dao zajedno zatvoriti na tri dana.

18 Onda treći dan Josip im je rekao: "Uradite ovo i ostanite na životu, jer se ja bojam Boga:

19 Ako ste pošteni ljudi, onda neka ostane jedan od vas braće zatvoren u zatvoru, a vi drugi idite i uzmite sobom žito za svoju gladnu družinu.

20 I dovedite mi ovdje svojega najmlađeg brata, tako će se pokazati da su vaše izjave istinite, i vi nećete umrijeti." Oni su pristali na to.

21 Onda su rekli jedan drugome: "Zaista smo skrivili na svojem bratu, jer smo vidjeli njegovu duševnu muku dok nas je molio za milost, a mi ga nismo htjeli čuti, i zato je na nas došla ova nesreća."

22 Ruben ih je prekorio, rekavši: "Nisam li vam rekao, ne grijesite protiv dječaka, ali me niste htjeli poslušati. Stoga se sada traži od nas račun za njegovu krv."

23 Oni nisu znali da ih Josip razumije, jer je on s njima razgovarao preko tumača.

24 On se okrenuo od njih i zaplakao. Potom se opet vratio k njima i razgovarao je s njima. Onda je dao između njih uzeti Šimuna i svezati ga pred njihovim očima.

25 Potom je Josip zapovjedio da im se napune vreće žitom, a pritom da se svakome njegov novac opet stavi u njegovu vreću, i da im se da hrana za put. Tako su s njima postupili.

26 Tako su oni natovarili svoje žito na svoje magarce i otišli odande.

27 A kad je jedan od njih u prenoćištu otvorio svoju vreću da nahrani svojega magarca, opazio svoje novce koji su bili odozgor u njegovoј vreći.

28 On je rekao svojoj braći: "Moji su novci opet tu, evo ih u mojoj vreći." I zadrhta-

lo je srce u njima. Prestrašeni pogledali su jedan drugoga i rekli: "Zašto nam je to Bog uradio?"

29 Tada su otišli svojem ocu u zemlju Kanaan, i pripovjedili mu sve što se dogodilo, rekavši:

30 "Čovjek koji je gospodar one zemlje, otresao se oštro na nas i držao nas za ljudе koji su došli uhoditi zemlju.

31 A mi smo mu odgovorili: 'Mi smo pošteni ljudi, mi nismo uhode.'

32 Nas je dvanaest braće, sinovi jednoga oca; jednoga više nema, a najmlađi je sada s našim ocem u zemlji Kanaan.'

33 Onda čovjek koji je gospodar one zemlje, rekao nam je: 'Ovako ću dozнати, da ste pošteni ljudi: jednoga od vas braće ostavite kod mene i uzmite sobom sve što trebate za svoje gladnu družinu.

34 Ali morate mi dovesti svojega najmlađeg brata; tako ću dozнати da niste uhode nego pošteni ljudi. Onda ću vam vratiti i vašega brata, i vi ćete moći u zemlji slobodno trgovati.'

35 A kad smo praznili svoje vreće, svaki je našao zavežljaj svojih novaca u svojoj vreći. Kad su vidjeli zavežljaje svojih novaca, prestrašili su se oni i njihov otac.

36 Rekao im je njihov otac Jakov: "Vi ste napravili da ostanem bez djece: Josipa više nema, Šimuna više nema, a sad mi hoćete oduzeti i Benjamina. Sve se to spušta protiv mene."

37 Onda je Ruben rekao svojem ocu ova-ko: "Ubij dva moja sina ako ti ga ne dove- dem natrag. Povjeri ga meni i ja ću ti ga opet dovesti."

38 Ali je on rekao: "Moj sin ne ide s vama; njegov je brat, eto, mrtav, i on je ostao sam. Ako bi ga snašla kakva nesreća na putu kojim idete, onda biste moju sijedu kosu od tuge stavili u grob."

Josipova braća idu drugi put u Egipat

43 Tada je bila velika glad u zemlji.

2 I dogodilo se, kad su potrošili sve žito koje su bili donijeli iz Egipta, rekao im njihov otac: "Idite opet ondje i kupite nam nešto hrane."

3 Ali mu progovorio Juda, rekavši: "Onaj čovjek nam je zaprijetio, rekavši: 'Ne dolazite mi na oči ako ne bude s vama vaš brat.'"

4 Ako ćeš pustiti s nama našega brata mi ćemo otići dolje i kupit ćemo ti hrane.

5 A ako ga nećeš pustiti s nama, onda ne idemo ondje, jer nam je rekao onaj čovjek: 'Ne dolazite mi na oči, ako ne bude s vama vaš brat.'

6 A Izrael je rekao: "Zašto ste mi tu muku

nanijeli i rekli tomu čovjeku da imate još jednoga brata?"

7 A oni su mu rekli: "Čovjek se potanko raspitivao za nas i za našu rodbinu i zapitao je: 'Je li vaš otac još živ? I Imate li još kojega brata?' Mi smo mu odgovorili na njegova pitanja. Jesmo li mogli znati da će reći: 'Dovedite ovdje svojega brata?'"

8 Tada je Juda zamolio svojega oca Izraela: "Pusti dječaka sa mnom; onda ćemo se zaputiti i otići ondje da ostanemo na životu i ne pomremo mi, ti i naša djeca.

9 Ja jamčim za njega i iz mojih ruku zatraži ga. Ako ti ga ne dovedem natrag i ne stavim ti ga pred oči, bit ću ti krv svega vijeka.

10 Da nismo tako dugo okljevali, do sada bismo se sigurno već dva puta vratili."

11 Onda im je rekao njihov otac Izrael: "Kad mora biti, onda uradite ovako: uzmite što najbolje ima u ovoj zemlji u svoje vreće i ponesite onomu čovjeku na dar, nešto balzama i nešto meda, mirodija i smirne, lješnjaka i badema.

12 Uzmite sobom novaca dvaput toliko, a novce koji su vraćeni odozgor u vašim vrećama uzmite opet sobom; možda je tu zabuna.

13 I svojega brata uzmite sobom, dignite se pa idite opet k onomu čovjeku.

14 Bog Svemoćni neka da da nađete milost kod onoga čovjeka i da vam on opet pusti vašega brata i Benjamina. A ja ostanem bez djece, neka ostanem bez djece."

15 Onda su ljudi uzeli taj dar, i dvaput toliko novaca, uzeli su sobom i Benjamina, podigli se, otišli u Egipat i stupili pred Josipa.

16 A kad je Josip video s njima Benjamina, zapovjedio je upravitelju svoje kuće: "Oduvedi te ljudi u moju kuću, zakolji jedno živinče i priredi ga, jer će ti ljudi o podne jesti sa mnom."

17 Tada je čovjek uradio kako mu je Josip zapovjedio i odveo je ljudi u Josipovu kuću.

18 A ljudi su se bojali kad su bili povedeni u Josipovu kuću, i rekli su: "Zbog novaca koji su prvi put bili stavljeni natrag u naše vreće, vode nas ovdje unutra da nas optuže i domognu se nas i naših magaraca, te nas onda uzmju za robeve."

19 Kad su pristupili bliže k upravitelju Josipove kuće, progovorili su mu na kućnim vratima,

20 rekavši: "Gospodaru, uistinu mi smo već jedanput prije došli ovdje kupiti hrane;

21 pa kad smo došli na mjesto prenoći-

šta i otvorili svoje vreće, našli su se novci svakoga od nas odozgor u njegovoj vreći, novci naši po svojoj punoj težini; a mi to sad donosimo natrag.

22 A imamo sobom i druge novce za kupiti hrane. Ne znamo tko nam je to stavio naše novce u naše vreće."

23 A on je odgovorio: "Budite mirni i ništa se ne bojte. Vaš Bog i Bog vašega oca potajno je stavio blago u vaše vreće; ja sam primio vaše novce." Onda im je izveo Šimuna.

24 Nato su uveli ljudi u Josipovu kuću, donijeli im vode, i oni su oprali sebi noge, a njihovim magarcima su položili hranu.

25 Tada su oni pripravili dar, prije nego je Josip o podne došao, jer su bili čuli da će oni ondje ručati.

26 Kad je Josip došao u kuću, izručili su mu u kući dar koji su ponijeli sobom i poklonili su mu se sve do zemlje.

27 On ih je zapitao za zdravlje i rekao: "Je li vaš otac dobro, starac za koga ste mi govorili; je li još živ?"

28 Oni su odgovorili: "Dobro je tvoj sluga, naš otac, još je živ." I oni klanjajući se pali su na koljena.

29 Tada je on podignuo svoje oči i opazio svojega brata Benjamina, sina svoje majke, te zapitao: "Je li vam to najmlađi brat o kojem ste mi govorili?" Onda pridoda: "Bog neka ti bude milostiv, moj sinko."

30 Josipu se srce uzbudilo zbog brata, i bilo mu je da zaplače. Stoga je ušao u svoju sobu i tu se isplakao.

31 Tada se umio, izašao opet van svladavajući se rekao je: "Poslužite jelo."

32 Onda su mu postavili posebno mjesto, posebno njima i posebno Egipćanima, koji su jeli s njim odijejeno od njih, jer Egipćani ne smiju jesti s Hebrejima, zato što je to Egipćanima odurno.

33 Sjedili su pred njim, od najstarijega do najmlađega, točno po dobi razmješteni; zato su ljudi gledali jedan drugoga začudenici.

34 Onda je dao donositi od jela koja su bila pred njim; a dio što se davao BenjamINU bio je pet puta veći od drugih. Tako su oni pili i veselili se s njim.

Josip opet kuša braću

44 Nato je on zapovjedio upravitelju svoje kuće, rekavši: "Napuni vreće ovih ljudi hranom, koliko god mogu ponijeti i svakome stavi odozgor njegove novce.

2 I moju srebrnu čašu stavi najmlađemu u vreću odozgor njegove novce za žito." I on je napravio kako mu je Josip zapovjedio.

- 3 Čim je svanulo jutro, otpustili su ljudе s njihovim magarcima.
- 4 A kad su bili ostavili grad i nisu još bili daleko odmakli, Josip je zapovjedio upravitelju svoje kuće: "Ustani, pohitaj za ljudima, i kad ih stigneš reci im: 'Žašto ste vratili zlo za dobro?'
- 5 Zašto ste ukrali srebrnu čašu? Nije li to čaša iz koje piye moј gospodar i iz koje on proriče? Tako radeći zlo ste počinili."
- 6 Tako ih je on stignuo i izgovorio im te iste riječi.
- 7 A oni su mu rekli: "Kako može gospodar takvo što reći? Bože sačuvaj da tvoje sluge naprave takvo što."
- 8 A mi smo ti donijeli natrag iz zemlje Kanaan novce koje smo našli odozgor u svojim vrećama. Pa kako bismo mogli ukrasti iz kuće tvojega gospodara srebro ili zlato?"
- 9 U koga se od tvojih sluga nađe, taj neka umre, a mi ćemo, dragi gospodaru, biti tvoji robovi."
- 10 I on je rekao: "Sada neka bude tako kako ste rekli; a onaj kod koga će se naći bit će moј rob, a vi ostali bit ćete slobodni!"
- 11 Tada je brže skinuo svaki svoju vreću na tlo, i svaki je otvorio svoju vreću.
- 12 A on je počeo tražiti; počeo od najstarijega i došao do najmlađega, i našla se čaša u Benjaminovoј vreći.
- 13 Onda su oni razderali svoje haljine; i svaki je opet natovario svojega magarca, vratili se natrag u grad.
- 14 A Juda i njegova braća došli su u Josipovu kuću, a on je još bio ondje, i bacili se pred njim na zemlju.
- 15 A Josip im rekao: "Što ste to uradili? Zar niste znali da čovjek kao ja može prorokovati?"
- 16 Onda je Juda rekao: "Što ćemo reći svojem gospodaru, što da govorimo i kako da se opravdamo? Bog je pronašao zlodjela tvojih sluga. Eto, mi smo sad svi robovi svojem gospodaru, mi i ovaj u koga se našla čaša."
- 17 A on je rekao: "Daleko neka je to od mene, da ja tako pravim; ali u koga se našla čaša, samo on neka mi bude rob; a vi drugi idite s mirom svojem ocu."
- 18 Onda je k njemu pristupio Juda i rekao: "Molim, gospodaru, tvoj sluga bi htjeo progovoriti riječ svojem gospodaru, i ne srdi se na svojega slugu, jer ti si, eto, jednak faraonu."
- 19 Moj gospodar zapitao je svoje sluge, rekavši: 'Imate li još oca ili brata?'
- 20 Mi smo odgovorili svojem gospodaru: 'Imamo još stara oca i malena brata koji mu se rodio u starosti; njegov je pravi brat umro, i tako je on ostao još sam od svoje majke, i zato je ljubimac svojega oca.'
- 21 Ti si zapovjedio svojim slugama: 'Dovedite ga k meni, htjeo bih ga vidjeti svojim očima.'
- 22 Odgovorili smo svojem gospodaru: 'Ne može dječak ostaviti svojega oca; kad bi ostavio svojega oca, njegov otac bi umro.'
- 23 A ti si rekao svojim slugama: 'Ako ne dođe s vama vaš najmlađi brat, onda ne smijete više na moje oči.'
- 24 I kad smo se vratili tvojem sluzi, mojem ocu, priopćili smo mu riječi mojega gospodara.
- 25 Općet nam je naš otac rekao: 'Idite opet ondje i kupite nam nešto hrane.'
- 26 A mi smo rekli: 'Ne možemo ondje sići, ako naš najmlađi brat ne podje s nama, onda ćemo sići, jer ne smijemo na oči onomu čovjeku ako ne bude s nama naš najmlađi brat.'
- 27 Onda nam rekao tvoj sluga, moј otac: 'Znate sami da mi je moja žena rodila samo dva sina.'
- 28 Jedan je otišao od mene, mislim da je bio rastrgan, jer do danas ga nisam više vidiо.
- 29 Ako mi sad još i ovoga odvedete i snade ga kakva nesreća, spravit ćete onda moju sijedu kosu od tuge u grob.'
- 30 Pa stoga kad bih ja sada došao natrag tvojemu sluzi, svojem ocu, a dječaka, čiji je sav život vezan uz njega, ne bi bilo s nama,
- 31 on bi umro kad bi vidođa da nema dječaka; i tvoje sluge zaista bi spravile sijedu kosu tvojega sluge, našega oca, od tuge u grob.
- 32 Jer je tvoj sluga pred svojim ocem jamčio za dječaka kad je obećao: 'Ako ti ga ne dovedem natrag, bit ću onda svojem ocu kriv dok sam živ.'
- 33 Zato neka tvoj sluga, molim, ostane mjesto dječaka, da bude rob mojem gospodaru, a dječak neka ide sa svojom braćom.
- 34 Jer kako bih se ja mogao vratiti svojemu ocu bez dječaka. Ne bih mogao gledati jad što bi snašao mojega oca."
- Josip se otkriva svojoj braći*
- 45** Onda se Josip nije više mogao dalje suzdržati pred svima koji su stajali oko njega, i povikao je: "Neka svi izadu ispred mene." Tako nije bilo nikoga uz njega kad se Josip pokazao svojoj braći.
- 2 On je plakao tako glasno da su ga čuli Egipćani, a dočula je za to i kuća farao-

nova.

3 Tada je Josip rekao svojoj braći: "Ja sam Josip; jeli moj otac još živ." Ali njegova braća nisu mu mogla odgovoriti, tako su bili zapanjeni pred njim.

4 A Josip je rekao svojoj braći: "Samo pristupite bliže k meni." Kad su pristupili bliže, rekao je: "Ja sam vaš brat Josip onaj kojega ste prodali u Egipat.

5 Ali sad se ništa ne uz nemirujte i ne korite sebe zato što ste me prodali ovdje, jer me Bog poslao pred vama da vas održi na životu.

6 Već dvije godine vlada glad u zemlji, a bit će još pet godina u kojima neće biti ni oranja ni žetve.

7 Ali Bog me poslao pred vama da vas sačuva na zemlji i da vam spasi život velikim izbavljenjem.

8 Tako niste vi koji ste me ovdje prodali, nego Bog, jer on me postavio ocem faraona i gospodarom cijele njegove kuće i vladarom cijele egipatske zemlje.

9 Požurite mojemu ocu i javite mu: 'Ovako poručuje tvoj sin Josip: Bog me postavio gospodarom svega Egipta; siđi k meni bez otezanja.'

10 Prebivat ćeš u zemlji gošenskoj i bit ćeš blizu mene, ti i tvoja djeca, i tvoja unučad, i tvoje ovce, i tvoja goveda i sve tvoje imanje.

11 Ja ću te ovdje snabdijevati, tako da nećeš osiromašiti sa svojom obitelji i sa svim što imаш; jer će još pet godina potrajati glad.

12 Eto, vidite vi i moj brat Benjamin svojim očima da sam to ja i da vam to moja usta govore.

13 Tako ćete javiti mojem ocu moje visoko dostojanstvo u Egiptu i sve što ste vidiđeli; pa onda brzo dovedite ovdje mojega oca."

14 Onda je pao oko vrata svojem bratu Benjaminu i plakao, a Benjamin je plakao o njegovom vratu.

15 Povrh toga izljubio je svu ostalu svoju braću i plakao nad njima. Potom su njegova braća s njim razgovarala.

16 A i u kuću faraonovu dopro je glas, rekavši: "Došla su braća Josipova." Tako je to bilo drago faraonu i njegovim dvorjanim.

17 I faraon je rekao Josipu: "Reci svojoj braći neka naprave ovo: 'Natovarite svoje životinje i idite u zemlju Kanaan.'

18 Uzmite svojega oca i svoje obitelji i dođite k meni; dat ću vam sve najbolje što ima egipatska zemlja, i uživat ćete od obilja ove zemlje.

19 Sada ti zapovjedam ovo: Uzmite sebi

kola iz egipatske zemlje za svoju djecu i za svoje žene, posadite i svojega oca i dođite ovdje.

20 Nemojte žaliti za vašim stvarima, jer će biti vaše sve što ima najbolje u zemlji Egipt."

21 Izraelovi sinovi su uradili tako. Josip im je dao kola po zapovijedi faraonovoj; isto tako opskrbio ih hranom za put.

22 I svakom od njih dao je nove haljine; a Benjaminu je dao tri stotine srebrnjaka i petere haljine.

23 A svojem ocu je poslao deset magarača natovarenih najboljim plodovima kojih ima u Egiptu, i deset magarica natovarenih žitom, kruhom i jestivom ocu za put.

24 Tako je on ispratio svoju braću, i kako su odlazili on im je rekao: "Nemojte se putom svadati."

25 Tako su otišli iz Egipta i došli u zemlju Kanaan svojemu ocu Jakovu.

26 Oni su mu javili, rekavši: "Josip je još živ, i on vlada nad cijelom egipatskom zemljom." Ali se Jakovu srce skamenilo, jer im nije vjerovao.

27 Ali kad su mu isprirovjedili sve što im rekao Josip, i kad je video kola koja je poslao Josip da ga dovezu, onda je oživio duh njihovu ocu Jakovu.

28 Tada je rekao Izrael: "Dosta, Josip moj sin još je živ. Poći ću i vidjeti ga prije nego umrem."

Jakov se seli u Egipt

46 Tako se zaputio Izrael sa svim što je imao i došao u Beer-Šebu, te prineo žrtvu Bogu svojega oca Izaka.

2 Bog je progovorio Izraelu u jednom noćnom viđenju, i pozvao ga: "Jakove, Jakove." A on je odgovorio: "Evo me."

3 On je rekao: "Ja sam Bog, Bog tvojega oca. Ne boj se otici u Egipt jer ću te ondje napraviti velikim narodom.

4 Ja ću ići s tobom u Egipt, i ja ću te zaista opet dovesti natrag; a Josip će ti svojom rukom zaklopiti oči."

5 Onda se Jakov dignuo iz Beer-Šebe. Izraelovi sinovi su posadili svojega oca Jakova, svoju djecu i svoje žene na kola koja je poslao faraon da ga dovezu.

6 Uzeli su sobom i svoja stada i svoje imanje koje su bili stekli u zemlji Kanaan. Tako su došli Jakov i sve njegovo potomstvo u Egipt.

7 Svoje sinove i unuke, svoje kćeri i kćeri svojih sinova i sve svoje potomstvo doveo je sobom u Egipt.

8 A ovo su imena Izraelovih sinova koji su došli u Egipt, Jakov i njegovi sinovi: Jakovljev prvorodenac bio je Ruben.

9 Rubenovi sinovi bili su: Henok, Palu, Hezron i Karmi.

10 Šimunovi sinovi bili su: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Zohar i Šaul, sin jedne Kananaake.

11 Levijevi sinovi bili su: Geršon, Kohat i Merari.

12 Judini sinovi bili su: Er, Onan, Šelah, Perez i Zerah; (ali Er i Onan su umrli u zemlji Kanaan). Peresovi sinovi bili su: Hezron i Hamul.

13 Isakarovi sinovi bili su: Tola, Puah, Jašub i Šimron.

14 Zebulunovi sinovi bili su: Sered, Elon i Jahleel.

15 To su Leini sinovi koje je ona bila rodila Jakovu u Mezopotamiji, uz njegovu kćer Dinu. Svih osoba, njegovih sinova i kćeri, bilo je trideset i tri.

16 Gadovi sinovi bili su: Zifion, Hagi, Šuni, Ezbon, Eri, Arodi i Areli.

17 Ašerovi sinovi bili su: Jimna, Išuah, Isui i Beriah i sestra njihova Serah. Beriahovi sinovi bili su: Heber i Malkiel.

18 To su bili Zilpini sinovi koju je Laban dao svojoj kćeri Lei; ona ih je rodila Jakovu: svega šesnaest osoba.

19 Sinovi Rahele, žene Jakovljeve bili su: Josip i Benjamin.

20 Josipu su se rodili u zemlji Egipat Manaseh i Efraim koje mu je rodila Asenata, kći Poti-Fere, svećenika u Onu.

21 Benjaminovi sinovi bili su: Belah, Beker, Ašbel, Gera, Naaman, Ehi, Roš, Mupim, Hupim i Ard.

22 To su bili Rahelini sinovi koje je ona rodila Jakovu: svega četrnaest osoba.

23 Danov sin bio je Hušim.

24 Naftalijevi sinovi bili su: Jahzeel, Guni, Jezer i Šilem.

25 To su Bilhini sinovi, koju je Laban dao svojoj kćeri Raheli: ona ih je rodila Jakovu, svega sedam osoba.

26 Svih osoba koji su s Jakovom išli u Egipat, koji su izašli iz njegova tijela, bez žena Jakovljevih sinova, bilo je u svemu šezdeset i šest.

27 Josipovi sinovi koji su mu se rodili u Egiptu bili su dvojica. Svih osoba iz kuće Jakovljeve koji su došli u Egipat bilo je sedamdeset.

28 Tada je poslao Judu pred sobom k Josipu da bi dao upute prije njegova dolaska u Gošen. I oni su bili došli u zemlju Gošen.

29 A Josip je dao upregnuti svoja kola i izašao u susret svojem ocu Izraelu u Gošen; i on se pojavio pred njim, pao mu oko vrata i plakao je dugo na njegovom vratu.

30 A Izrael je rekao Josipu: "Sada neka

umrijem, kad sam video tvoje lice, i znam da si još živ."

31 Nato je Josip rekao svojoj braći i ukućanima svojega oca: "Idem gore da javim faraonu i reći mu: 'Moja braća i ukućani mojega oca koji su živjeli u zemlji Kanaan došli su k meni.'

32 Ti su ljudi pastiri ovaca, jer se oni bave stočarstvom, i doveli su sobom svoje ovce i svoja goveda, i sve svoje imanje.'

33 Tako kad vas faraon pozove i zapita: 'Kakvo je vaše zanimanje?'

34 vi odgovorite: 'Stočari su bili tvoje služe od mладости sve do sada, mi kao i naši oci,' da biste smjeli ostati u zemlji gošenskoj, jer su svi pastiri ovaca Egipćanima odurni."

Smještaj Izraaela u Gošenu

47 Tada je Josip otišao i javio faraonu, rekavši: "Moj otac i moja braća sa svojim ovcama, i svojim govedima, i svim svojim imanjem došli su iz zemlje Kanaan i eno ih u zemlji Gošen."

2 Petoricu od svoje braće bio je uzeo sobom, pa ih predstavio faraonu.

3 A kad je faraon zapitao njegovu braću: "Kakvo je vaše zanimanje?" Odgovorili su faraonu: "Pastiri su tvoje služe, mi kao i naši oci."

4 Još su rekli faraonu: "Došli smo da se ovdje u zemlji jedno vrijeme zadržimo, tvoje služe više ne nalaze paše za svoja stada, jer glad teško pritišće zemlju Kanaan. Stoga dopusti da tvoje služe smiju ostati u zemlji Gošen."

5 Onda je progovorio faraon Josipu, rekavši: "Tvoj otac i tvoja braća su došli k tebi.

6 Zemlja Egipat je pred tobom, pa naseli svojega oca i svoju braću u najboljem dijelu zemlje, i neka borave u zemlji Gošen. A ako nađeš među njima sposobnih ljudi, postavi ih za nadglednike nad mojom vlastitom marvom."

7 Onda je Josip doveo svojega oca Jakova pred faraona; i Jakov je blagoslovio faraona.

8 Faraon je zapitao Jakova: "Koliko ti je godina?"

9 Jakov je odgovorio faraonu: "Godina mojega putovanja ima stotina i trideset godina; malo ih je na broju, a i zle su bile godine mojega života, i nisu dostigle godina života mojih otaca koje su oni proveli na svojem putovanju."

10 Tako je Jakov opet blagoslovio faraona i otišao ispred faraona.

11 A Josip je smjestio svojega oca i svoju braću i dao im je posjed u zemlji Egipat

u najboljem dijelu zemlje, naime, u kraju Ramsesovu, kako je zapovjedio faraon.

12 Onda je Josip opskrbio hranom svojega oca, i svoju braću i sve domaćinstvo svojega oca po broju njihovih obitelji.

13 A nigdje na zemlji nije više bilo kruha, jer je glad bila jako velika, tako da je egipatska zemlja, i sva zemlja Kanaan, bila gladi iscrpljena.

14 Josip je pomalo pokupio sve novce koji su se našli u zemlji Egipat i u zemlji Kanaan u svoju ruku za žito što se moralо kupovati, a Josip je izručio te novce faraonovoј kući.

15 A kad je nestalo novaca u zemlji Egipat i u zemlji Kanaan, počeli su svi Egipćani dolaziti k Josipu, rekavši: "Daj nam kruha, zašto da pomremo pred tvojim očima? Jer nema više novaca."

16 Onda je Josip rekao: "Dajte ovdje svoju marvu, i ja će vam za vašu marvu dati kruha kad više nemate novaca."

17 Tako su dovodili svoju marvu k Josipu, i Josip im davao kruha za konje, za ovce, za goveda i za magarce. Tako ih je opskrbljivao u onoj godini kruhom u zamjenu za svu njihovu marvu.

18 Kad je prošla ta godina, dolazili su u drugoj godini k njemu i rekli mu: "Ne možemo ti, gospodaru, skrivati. Novaca je nestalo, a tako i marva, gospodaru, i ništa više nije preostalo, gospodaru, osim našeg tijela i naših polja.

19 Zašto da pomremo pred tvojim očima, mi i naša polja? Kupi nas i naša polja za kruh, a mi ćemo zajedno sa svojim poljima služiti faraonu; daj nam sjemena da ostanemo na životu i ne pomremo i da polja ne budu opustošena."

20 Tako je Josip pokupovao faraonu sva polja u zemlji Egipat, jer su svi Egipćani prodavalili svoja polja kad ih je glad teško pritisnula, tako je zemlja postala faraonova.

21 A narod se preselio u gradove, od granice jednoga egipatskog kraja do granice drugoga kraja.

22 Samo nije kupio svećenička polja, jer su svećenici dobivali od faraona utvrđen dohotak i živjeli su od svojega utvrđenog dohotka što im ga je odredio faraon. Stoga svećenici nisu prodali svojih polja.

23 Tada je Josip rekao narodu: "Zaista kupio sam vas zajedno s vašim poljima za faraona. Evo vam sjemena da možete posijati polja.

24 Ali od prihoda morate jednu petinu dati faraonu, ostale će četiri petine biti vama kao sjeme za polja i za hranu vama i onima u vašem domaćinstvu, kao i za pre-

hranu vaše djece."

25 Tako su oni rekli: "Ti si nam spasio život, pa neka nađemo milost u tvojim očima, gospodaru, i rado ćemo biti sluge faraonove."

26 A Josip je iz toga napravio zakonsku obvezu što do današnjega dana vrijedi na posjedu u zemlji Egipat, da se daje petina faraonu; samo posjed svećenički ne pripada faraonu.

27 Tako se Izrael naselio u zemlji Egipat, u pokrajini Gošen; ondje su stekli imanja i veoma se umnožili.

28 Jakov je živio u zemlji Egipat još sedamnaest godina. Tako je bilo dana života Jakovljeva stotinu i četrdeset i sedam godina.

29 A kad se približilo vrijeme Izraelu umrijeti, dozvao je svojega sina Josipa i rekao mu: "Ako sam našao milost u tvojim očima, molim te, stavi svoju ruku pod moje stegno, da mi budeš dobar i vjeran. Molim te nemoj me pokopati u Egiptu, 30 nego daj da legnem kod svojih otaca; odnesi me iz Egipta i pokopaj me u njihovu grobu." On mu je rekao: "Napravit ću kako si rekao."

31 On mu je rekao: "Zakuni mi se." I on mu se zakleo. Tako se Izrael prignuo na uzglavlju postelje.

Jakov blagoslovilja Josipove sinove

48 Dogodilo se nakon nekog vremena da su javili Josipu: "Doista otac ti je bolestan." Onda je on uzeo sobom svoja dva sina Manaseha i Efraima.

2 Javili su Jakovu: "Tvoj sin Josip dolazi k tebi", Izrael je skupio svoju snagu i sjeo na postelji.

3 Tada je Jakov rekao Josipu: "Bog Svećenični, objavio mi se u Luzu u zemlji Kanaan, i blagoslovio me,

4 i rekao mi: 'Napravit ću te plodnim i umnožit ću te i napravit ću te mnoštvom naroda i dat ću ovu zemlju tvojem potomstvu nakon tebe u vječni posjed.'

5 A sada tvoja dva sina koja su ti se rodila u zemlji Egipat, i prije nego sam došao k tebi u Egipat, neka budu moji: Efraim i Manaseh neka budu moji kao Ruben i Šimun.

6 A djeca koja su ti se rodila poslije njih neka budu tvoja, a po imenu svoje braće neka se zovu u svojem baštinstvu.

7 A ja, kad sam došao iz Mezopotamije, umrla je Rahela pokraj mene u zemlji Kanaan na putu kad je još ostalo samo malo puta do Efrate, i ja sam ju ondje pokopao na putu u Efratu, (a to je Betlehem)."

8 Kad je Izrael video Josipove sinove, za-

pitao je: "Tko su ovi?"

9 Josip je rekao svojem ocu: "To su moji sinovi koje mi je Bog ovdje darovao." On je rekao: "Molim, privedi ih k meni da ih blagoslovim."

10 Oči Izraela bile su oslabile zbog starosti tako da nije više mogao dobro vidjeti. Tada ih je Josip priveo bliže, on ih je poljubio i zagrljio.

11 Izrael je rekao Josipu: "Nisam mislio da će te opet vidjeti, a eto, Bog mi je dao vidjeti još i tvoje potomke."

12 A Josip ih je odmaknuo od njegovih kolijena i prignuo se pred njim sve do zemlje.

13 Nato je Josip uzeo obojicu, Efraima svojom desnicom, tako da je stajao Izraelu slijeva, i Manaseha svojom ljevicom, tako da je stajao Izraelu zdesna, i poveo ih k njemu.

14 Izrael je pružio svoju desnicu i stavio je na glavu Efraimovu, iako je bio mlađi, a svoju ljevicu na glavu Manasehovu, držeći ruke unakrst, iako je Manaseh bio prvorodenac.

15 I on je blagoslovio Josipa, rekavši: "Bog pred čijim su licem hodili moji oci Abraham i Izak, Bog koji me hranio svega mojega života do današnjega dana,
16 Andeo koji me izbavljao iz svake nevolje, blagoslovi ove dječake; na njima neka bude moje ime i ime mojih otaca Abrahama i Izaka; i u mnoštva neka se namnože po zemlji."

17 Kad je Josip video da je njegov otac stavio svoju desnicu na glavu Efraimovu, bilo mu je krivo, pa je prihvatio ruku svojega oca da ju premjesti s glave Efraimove na glavu Manasehovu.

18 Pritom je Josip rekao svojem ocu: "Ne tako, oče moj, ovaj je prvorodenac, pa stavi svoju desnicu na njegovu glavu."

19 A njegov otac je to odbio i rekao: "Znam ja, moj sine, znam. I on će postati narod, i on će biti velik, ali njegov mlađi brat bit će veći od njega, i njegovi će potomci postati mnoštvo naroda."

20 Tako ih je toga dana blagoslovio, rekavši: "S vama će Izrael blagosloviti ovako: 'Bog neka te napravi kao Efraima i Manaseha.'" Tako je on stavio Efraima pred Manaseha.

21 Onda je Izrael rekao Josipu: "Evo, ja ću umrijeti, ali Bog će biti s vama i odvest će vas natrag u zemlju vaših otaca.

22 Povrh toga tebi dajem jedan dio zemlje, više nego tvojoj braći što sam ga oduzeo Amorejcima svojim mačem i svojim i kom."

Jakov blagoslivlja svoje sinove

49 Zatim je Jakov dozvao svoje sinove i rekao im: "Skupite se da vam javim što će vas snaći u kasnije dane.

2 Skupite se i poslušajte, Jakovljevi sinovi, poslušajte Izraela svojega oca.

3 Rubene, ti si moj prvorodenac, moja jakost i prvina moje muške snage, odličan u dostojanstvu, odličan u snazi.

4 Nesiguran kao voda, nećeš imati prvenstva, jer si otišao u postelju svojega oca, onda ju obeščastio: u moju postelju je legnuo.

5 Šimun i Levi braća su, mačevi su im oružje nasilja.

6 U njihov savjet neka ne ulazi moja duša, s njihovim zborom neka se ne druži moje srce, jer su u svojoj srdžbi ubili čovjeka i u svojoj ljutnji ohromili vola.

7 Prokleta da im je njihova srdžba što je tako žestoka i njihova ljutina što je tako okrutna, pa će ih razdijeliti u Jakovu i rasprišiti ih u Izraelu.

8 Juda, hvalit će tebe tvoja braća; tvoja ruka bit će za vratom tvojim neprijateljima, i klanjat će se pred tobom sinovi tvojega oca.

9 Juda je mlađi lavić; moj sine, od plijena si se uzdigao; a onda se spustio i legnuo kao lav, kao lavica, tko ga smije dražiti?

10 Žezlo se neće udaljiti od Jude, ni vladarski štap od njegovih nogu, dok ne dođe Mir; i Njemu će se pokoravati narodi.

11 Koji veže svoje magare za čokot, za plemenitu lozu mlađo svoje magarice; pere u vinu svoju haljinu i u krvi grožđa svoj ogrtač.

12 Ima iskre u očima od vina i zubi su mu bjeliji od mlijeka.

13 Zebulun će prebivati uz morsku obalu; postat će luka brodova, a njegova granica dosezat će do Sidona.

14 Isakar je žilav magarac koji leži između dviju granica;

15 video ugodan odmor i lijepa zemlja; pognuo je svoja leđa da nosi tovare, i postao grupa robova.

16 Dan će suditi svojem narodu kao jedno od Izraelovih plemena.

17 Dan je kao zmija na putu, kao guja na stazi koja ugriza konja za petu, tako da će konjanik pasti nauznak.

18 Na tebe sam čekao da me izbaviš, o GOSPODINE.

19 Gad, razbojnici će ga gaziti, ali će ih on na kraju potisnuti.

20 Ašer, imat će hrane izobilja, imat će poslastice kraljevske.

21 Naftali je puštena košuta; on govori lijepe riječi.

22 Josip je plodno stablo, plodno stablo na vrelu; preko zidova penju se njegove grane.

23 Strijelci su ga teško pritisnuli, odapinju strijele na njega i mrziju ga.

24 Ali njegov i k ostaje čvrst, njegove su mišice na rukama ojačane rukom Svesilnoga Boga Jakovljeva, (odande je Pastir, Hridina Izraelova),

25 Bogom tvojega oca, koji će ti pružiti pomoć, od Svemoćnoga koji će te blagosloviti punim blagoslovom odozgor s neba, punim blagoslovom odozdol iz dubine, punim blagoslovom iz prsiju i iz utrobe.

26 Blagoslovi tvojega oca nadvisili su blagoslove mojih predaka, sve do vječnih brežuljaka. Oni neka budu na glavi Josipovoj, na tjemenu izabranoga od njegove braće.

27 Benjamin je vuk grabežljivi, neka jede grabež ujutro, i dijeli pljen predvečer.”

28 Svi ovi jesu dvanaest Izraelovih plemena; i to je bilo što im je njihov otac izgovorio kad ih je blagoslovio. Svakome od njih dao je prigodan blagoslov.

29 Nakon toga im je zapovjedio, rekavši: “Naskoro ću se pridružiti svojim precima, pokopajte me kraj mojih otaca u špilji na polju Hitijca Efrona,

30 u špilji što je na polju Makpeli, ispred Mamre u zemlji Kanaan, na polju koje je kupio Abraham od Hitijca Efrona za mjesto sahranjivanja.

31 Ondje su pokopali Abrahama i njegovu ženu Saru, ondje su sahranili Izaka i njegovu ženu Rebeku i ondje sam ja pokopao Leu.

32 Polje i špilja na njemu bila je otkupljena od Hitijca.”

33 Kad je Jakov dovršio zapovijed svojim sinovima, povukao je svoje noge natrag na postelju i preminuo i bio pridružen svojim precima.

Jakovljev pokop

50 Onda je Josip pao na lice svojega oca, plakao nagnut nad njim i ljubio ga.

2 I Josip je zapovjedio svojim liječnicima da balzamiraju njegova oca. I tako su liječnici balzamirali Izraela.

3 Prošlo je četrdeset dana jer je toliko vremena trebalo za balzamiranje. Oplakivali su ga Egipćani sedamdeset dana.

4 Kad su prošli dani žalosti za njim, Josip je progovorio faraonovim dvorjanima, rekavši: “Ako sam našao milost kod vas, govorite, molim, za mene faraonu ovako:

5 Otac je moj tražio da mu se zakunem,

rekavši: ‘Evo, umirem i u grobu mojošto sam ga iskopao sebi u zemlji Kanaan, ondje me pokopaj.’ Zato bih sad pošao da pokopam svojega oca; onda ću se opet vratiti.”

6 Faraon je rekao: “Idi i pokopaj svojega oca, kako te je zakleo.”

7 Tako je otišao Josip pokopati svojega oca, a s njim su pošle sve faraonove služe, dvorske starješine i svi dostojanstvenici egipatske zemlje;

8 kao i sva Josipova družina, njegova braća i kućna družina kuće njegova oca. Samo svoje žene i svoju djecu, svoje ovce i svoja goveda ostavili su u zemlji Gošen.

9 A pošla su s njim i kola i konjanici, i bila je to jako velika povorka.

10 Tada su došli do gumna Atad, s onu stranu Jordana, i ondje su održali veliko i veoma svečano jadikovanje. On je priredio svojem ocu žalost od sedam dana.

11 Kad su žitelji one zemlje, Kanaanci, vidjeli kod gumna Atad žalosnu svečanost, rekli su: “Tu se drži velika žalobna svečanost Egipćana.” Zato se nazvalo ono mjesto Abel-Mizraim; nalazi se s onu stranu Jordana.

12 A njegovi sinovi su mu napravili onako kako im je zapovjedio.

13 Njegovi sinovi su ga odnijeli u zemlju Kanaan i pokopali su ga u špilji na polju Makpeli, na polju koje je Abraham otkupio za grob od Hitijca Efrona, ispred Mamre.

14 Nakon što je Josip pokopao svojega oca, vratio se natrag u Egipat, on i njegova braća, i svi koji su bili s njim i pošli na pokop njegova oca.

15 Kad su Josipova braća vidjela da im je otac umro, rekli su: “Što ako se Josip naljuti na nas, pa nam uzvrati za sve зло što smo mi njemu napravili?”

16 Tako su poručili Josipu, rekavši: “Tvoj otac pred svoju smrt odredio je rekavši:

17 Ovako recite Josipu: ‘Molim, oprosti svojoj braći njihov zločin i njihov grijeh koji su ti napravili. A sad oprosti nam, molimo, zločin naš, oprosti prijestupe slugu tvojega Boga oca.’” Kad su mu to izgovorili, Josip je zaplakao.

18 Onda su sama njegova braća došla, pali su pred njega i rekli: “Evo nas, mi smo tvoje sluge.”

19 A Josip im rekao: “Ne bojte se, jesam li ja namjesto Boga?

20 A vi, iako ste mislili zlo protiv mene, ali Bog je to okrenuo na dobro da izvrši ono što se danas događa, da spasi mnogo brojan narod.

21 Ne bojte se sada, jer ja ću se brinuti za

vas, za vaše žene i za vašu djecu.” Tako ih je tješio i ljubazno im govorio.

22 Josip je prebivao u Egiptu, on i domaćinstvo njegova oca. Josip je živio stotinu i deset godina.

23 Josip je vidio Efraimovu djecu do trećega koljena. I sinovi Makira, sina Mana-sehova, rodili su se još za Josipova života.

24 Josip je rekao svojoj braći: “Ja ću usko-

ro umrijeti, ali će vas Bog sigurno posjetiti i odvesti iz ove zemlje u zemlju koju je pod zakletvom obećao Abrahamu, Izaku i Jakovu.”

25 Onda je Josip zakleo Izraelove sinove, rekavši: “Bog će vas zaista posjetiti, onda uzmite sobom moje kosti odavde.”

26 Tako je Josip umro, a bilo mu je stotinu i deset godina. Balzamirali su ga i položili u lijes u Egiptu.

Izlazak

Druga Knjiga Mojsijeva

Egipćani tlače Izrael

1 Ovo su imena Izraelovih sinova, koji su došli u Egipat; svaki sa svojim domaćinstvom zajedno s Jakovom:

2 Ruben, Šimun, Levi, Juda;

3 Isakar, Zebulun, Benjamin;

4 Dan, Naftali, Gad i Ašer.

5 U svemu Jakovljevih potomaka bilo je sedamdeset; a Josip je već prije boravio u Egiptu.

6 I Josip je umro, sva njegova braća i sav onaj naraštaj.

7 A Izraelovi potomci bili su plodni, veoma se namnožili i postali vrlo mnogobrojni i jaki, i zemlja ih se bila napunila.

8 Uto je zavladao novi kralj u Egiptu, koji nije poznavao Josipa.

9 On je rekao svojem narodu: “Gle, Izraelovi sinovi su postali brojniji i moćniji od nas.

10 Hajde, postupimo mudro s njima, da još dalje ne rastu i u slučaju kakva rata ne pridruže našim neprijateljima, da ne udare na nas i ne odu iz zemlje.”

11 Stoga su postavili nad njima nadglednike da ih tlače teškim poslovima. I oni su sagradili faraonu gradove za skladišta Pitom i Ramses.

12 Ali što su ih više tlačili, još se više množili i više se širili, tako da su strahovali od Izraelovih sinova.

13 Tako su Egipćani silom gonili Izraelove sinove na posao.

14 Zagorčavali su im život teškim poslom: pravljenjem žbuke i opeke i svakovrsnim poslom u polju, i gonili ih silom da im služe svim tim poslovima.

15 Tada je egipatski kralj progovorio hebrejskim babicama, od kojih se jedna zvala Šifrah, a druga Puah;

16 i rekao je: “Kad kod Hebrejki vršite

službu babice i kod porođaja vidite, pa ako je sin, onda ga usmrtite, a ako je kćer, neka ostane na životu.”

17 Ali su se babice bojale Boga i nisu izvršavale kako im je zapovjedio egipatski kralj, nego su ostavljale mušku djecu na životu.

18 Zato je egipatski kralj dao dozvati babice pa im rekao: “Zašto tako radite i ostavljate mušku djecu na životu?”

19 A babice su odgovorile faraonu: “Hebrejke nisu kao egipatske žene, nego zaju same sebi pomoći; jer prije nego dođe babica, one se već porode.”

20 Zato je Bog postupio dobro s babicama, i narod se množio i postao veoma moćan.

21 I tako je bilo, pošto su se babice bojale Boga, on im je pribavio velika domaćinstva.

22 A faraon je zapovjedio svemu svojem narodu, rekavši: “Svakoga sina koji se rodi, bacite u rijeku, a svaku kćer ostavite na životu.”

Mojsijevo rođenje odgoj

2 Jedan čovjek iz Levijeve kuće otisao je i uzeo si za ženu jednu Levijevu kćer.

2 Tako je žena zatrudnjela i rodila sina. A kad je vidjela, da je lijep, skrivala ga je tri mjeseca.

3 A kad ga nije mogla duže skrivati, uzela je košaricu od papirusove trske, premažala ju asfaltom i smolom, stavila dječaka u nju i stavila ju u trstiku kraj rijeke.

4 Njegova sestra stajala je podalje da vidi što će biti s njim.

5 Onda je došla faraonova kći na rijeku da se kupa. A dok su sluškinje njezine hodaše po obali rijeke, opazila je ona košaricu u trstici, i poslala svoju sluškinju ondje da

ju doneše.

6 Kad ju je otvorila, vidjela je dijete, a to je bio dječak i plakao. Sažalilo joj se i pomislila je: "To je jedno od hebrejske djece."

7 Onda je zapitala njegova sestra kćer faraonovu: "Hoćeš li da odem i da ti dove dem dojkinju Hebrejku da ti doji dijete?"

8 A kći faraonova joj je rekla: "Idi." I otišla je djevojčica i dovela majku djeteta.

9 Onda joj je rekla kći faraonova: "Uzmi ovo dijete i doji ga, a ja će ti za to platiti."

Tako je žena uzela dijete i dojila ga.

10 A kad je dijete odraslo, donijela ga natrag kćeri faraonovoj, on je postao njezin sin i ona ga nazvala imenom Mojsije, rekavši, "Jer sam ga iz vode izvadila."

11 I dogodilo se u ono vrijeme, kad je Mojsije odrastao, posjetio je on jednoga dana svoju braću i video kako moraju obavljati teške poslove. A kad je opazio kako jedan Egipćanin tuče Hebrejca, jednoga od njegove braće.

12 Okrenuo se na sve strane, pa kad je video da nema nikoga u blizini, ubio je Egipćanina i zatrpaо ga u pijesak.

13 Sutradan on je izašao opet van, i gle, baš se potukla dva Hebrejca, i on je doviknuo onomu koji je imao krivo: "Zašto tučeš svojega bližnjega?"

14 A on je rekao: "Tko je tebe postavio za glavara i sudca nad nama? Hoćeš li i mene ubiti kao i Egipćanina?" A Mojsije se prestrašio, jer je pomislio: "Zaista se to ipak saznalo."

15 Faraon je to čuo i htjeo je Mojsiju pogubiti. A Mojsije je pobegao ispred faraonova lica i došao je u midjansku zemlju, pa je sjeo ondje pokraj nekog studenca.

16 Midjanski svećenik imao je sedam kćeri. One su došle zahvatiti vode i napuniti korita da napoje ovce svojega oca.

17 Onda su došli pastiri i potjerali ih; a Mojsije je ustao, obranio ih i napojio im stado.

18 Kad se one vratile svojem ocu Reuelu, zapitao ih on: "Što ste se danas tako brzo vratile?"

19 One su odgovorile: "Jedan Egipćanin obranio nas od pastira, zahvatio dosta vode za nas i napojio ovce."

20 A on je rekao svojim kćerima: "Pa gdje je on? Zašto ste ondje ostavile toga čovjeka? Pozovite ga neka dođe s nama jesti."

21 Mojsije je pristao ostati kod onoga čovjeka, a on je dao Mojsiju svoju kćer Zipporu za ženu.

22 Kad mu je ona rodila sina, on ga nazvao imenom Geršom, jer je rekao: "Stranac sam u tuđoj zemlji.

23 A dogodilo se poslije nekog vremena,

umro je egipatski kralj. A Izraelovi sinovi su uzdisali još uvijek pod teškim posлом i vapili su glasno za pomoć, i njihov vapaj se podignuo Bogu zbog ropstva.

24 Bog je čuo njihove vapaje, i Bog se sjetio svojega zavjeta s Abrahamom, Izakom i Jakovom.

25 I Bog je pogledao na Izraelove sinove, i Bog im je svratio pažnju.

Bog zove Mojsija

3 Nato je Mojsije čuvao ovce svojega tasta Jetra, midjanskog svećenika. On je vodio stado po pustinji i došao do Horeba, Božje gore.

2 GOSPODINOV Andeo mu se pojavio u ognjeno plamenu što je izbjiao iz grma. Kako je on pogledao, a to grm plamenom gorio, ali nije izgarao.

3 Mojsije je pomislio: "Idem vidjeti izbliže taj rijetki prizor, zašto grm ne izgara."

4 A kad je GOSPODIN video da on prilazi pogledati, Bog ga je pozvao iz grma: "Mojsije, Mojsije." On je odgovorio: "Evo me."

5 Onda je On rekao: "Ne primiči se bliže ovom mjestu. Izuj obuću sa svojih nogu, jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo."

6 On je nastavio: "Ja sam Bog tvojega oca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev." A Mojsije je zaklonio svoje lice, jer se bojao gledati u Boga.

7 A GOSPODIN je rekao: "Zaista sam video nevolju svojega naroda u Egiptu i čuo sam njihovu tužbu na njihove tlačitelje, i Ja znam njihove muke.

8 Tako sada Ja sam sišao da ih izbavim iz ruku Egipćana i da ih izvedem iz te zemlje, u zemlju dobru i prostranu, zemlju u kojoj teče mlijeko i med, u mjesta gdje su Kanaanci, Hitiji, Amorejci, Perizejci i Jebusejci.

9 Zato, sada gle, vapaji Izraelovih sinova doprijeli su do mene, i također sam video tlačenje kojim ih tlače Egipćani.

10 Stoga sada dodi, poslat će te faraonu da izvedeš moj narod, Izraelove sinove, iz Egipta."

11 A Mojsije je rekao Bogu: "Tko sam ja da idem faraonu i da izvedem Izraelove sinove iz Egipta?"

12 On je rekao: "Ja će zaista biti s tobom, i ovo neka ti bude kao znak da sam te Ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, služit ćete Bogu na ovoj gori."

13 Tada je Mojsije rekao Bogu: "Ali kad dodem Izraelovim sinovima, pa im reknem: 'Bog vaših otaca šalje me k vama,' i ako me zapitaju: 'Kako mu je ime', što će im odgovoriti?

14 A Bog je rekao Mojsiju: "JA SAM TKO

SAM.” I nastavio: “Tako reci Izraelovim sinovima: ‘JA SAM,’ poslao me k vama.”
15 Nadalje Bog je rekao Mojsiju: “Ovako ćeš reći Izraelovim sinovima: ‘GOSPODIN Bog vaših otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev, poslao me k vama. To je moje Ime zauvijek, i tako će me zvati kroz sve vaše naraštaje’”

16 Idi i skupi Izraelove starještine i reci im: ‘GOSPODIN Bog vaših otaca, Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev, pojavio mi se, rekavši: Doista sam vas pohodio i video sam što vam se događa u Egiptu,

17 i rekao sam ja ču vas izvesti iz patnje u Egiptu u zemlju Kanaanaca, Hitijaca, Amorejaca, Perizejaca, Hivejaca i Jebusejaca, u zemlju u kojoj teče mlijeko i med.’

18 Onda će te poslušati, onda ćeš ići sa Izraelovim starješinama egipatskom kralju i reći ćeš mu: ‘Objavio nam se GOSPODIN Bog Hebreja, i sada te molimo da nas pustiš tri dana hoda u pustinju, da bi mogli žrtvovati GOSPODINU, svojem Bogu.’

19 Ali Ja znam da vas egipatski kralj neće pustiti, ako na to ne bude jakom rukom prisiljen.

20 Tako ču Ja pružiti svoju ruku i udarit ču Egipat svim svojim čudesima koja ču izvesti među njima; i poslije će vas pustiti.

21 I dat ču da taj narod nađe milost pred očima Egipćana, pa kad podete, nećete otići praznih ruku.

22 Tako da će svaka žena zatražiti, od svojih susjeda i od onih koje borave u blizini, srebrnih i zlatnih predmeta i haljina, i vi ćete ih staviti na svoje sinove, i na svoje kćeri i tako oplijeniti Egipćane.”

Mojsije se vraća u Egipat

4 Onda je Mojsije odgovarajući rekao: “Ali ako mi ne budu vjerovali i ne poslušaju me, nego mi reknu: ‘Nije ti se GOSPODIN pojavio.’”

2 A GOSPODIN mu rekao: “Što ti je to u ruci? On je odgovorio: “Štap.”

3 A On je rekao: “Baci ga na zemlju.” I on ga bacio na zemlju, a štap je postao zmija; a Mojsije je pobjegao od nje.

4 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: “Pruži svoju ruku i primi ju za rep” on je pružio svoju ruku i prihvatio ju, i ona je opet postala štap u njegovoј ruci.

5 Da bi oni povjerovali da ti se objavio GOSPODIN Bog njihovih otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev.”

6 Dalje mu rekao GOSPODIN: “Sada stavi svoju ruku u svoja njedra.” On je stavio svoju ruku u svoja njedra, a kad ju izvadio, gle, njegova ruka bila je od gube bijela kao snijeg.

7 A On je rekao: “Stavi opet svoju ruku u njedra.” On je opet stavio svoju ruku u svoja njedra, i kad je opet izvadio iz njedra, gle, bila je opet kao ostalo njegovo tijelo.

8 “Onda će biti, da ako ti ne povjeruju i ne poslušaju poruku prvoga znaka, povjerovat će poruci drugoga znaka.

9 I bit će, ako ne povjeruju i ta oba znaka i ne poslušaju tvoj glas, onda uzmi vode iz rijeke i prolij je na suho tlo. I voda što si ju uzeo iz rijeke, na suhom tlu pretvorit će se u krv.”

10 Onda je Mojsije rekao GOSPODINU: “Moj GOSPODINE, ja nisam čovjek rječit, nisam bio prije, a nisam ni sada otkada govoris sa svojim slugom, nego sam spor u govoru i spora jezika.”

11 A GOSPODIN mu rekao: “Tko je napravio čovjeku usta? Ili tko ga pravi nijemim ili gluhim, tko mu daje vid ili ga oslijepljuje? Nisam li to Ja, GOSPODIN?”

12 Stoga, sada idи, i Ja ču biti s tobom i tvojim ustima i učit ču te što ćeš govoriti.”

13 Ali je on rekao: “Oh moj GOSPODINE, molim pošalji koga god drugoga hoćeš.”

14 Sada se rasrdio GOSPODIN na Mojsija i rekao: “Nije li tvoj brat Aron, Levit još tu? Znam da on može dobro govoriti. Gle, on je već na putu da te susretne, a kad te vidi, od srca će se veseliti.”

15 Govori s njim, stavi ove riječi u njegova usta. A Ja ču biti s tvojim ustima i njegovim ustima, i učit ču vas što ćete praviti.

16 Tako on neka bude tvoj govornik naruđu. On sam neka ti bude kao usta, a ti ćeš njemu biti kao Bog.

17 Uzmi taj štap u svoju ruku i s njim ćeš praviti znamenja.”

18 Tako je otišao Mojsije i vratio se natrag svojem tastu Jetru, i rekao mu: “Molim te pusti me da se vratim natrag svojoj braći u Egipat da vidim jesu li još živi.” A Jetro je odgovorio Mojsiju: “Idi u miru.”

19 A GOSPODIN je rekao Mojsiju u zemlji Midjanu: “Idi vrati se sada natrag u Egipat, jer su mrtvi svi koji su tražili tvoj život.”

20 Tada je Mojsije uzeo svoju ženu i svoje sinove, posadio ih na magarca i vratio se u zemlju Egipat. I Mojsije je uzeo Božji štap u svoju ruku.

21 GOSPODIN je rekao Mojsiju: “Kad se vratiš u Egipat, izvedi pred faraonom sva ona čudesna djela koja sam ti stavio u ruku. A Ja ču otvrdnuti njegovo srce tako da neće pustiti narod otići.”

22 Onda ćeš reći faraonu: ‘Ovako govoris GOSPODIN: Izrael je moj sin, moj prvoro-

đenac.

23 Ja tražim od tebe da pustiš mojega sina da mi služi. Ako li ga odbiješ pustiti, onda ću usmrtiti tvojega sina, tvojega prvorodenca.”

24 I dogodilo se putom u prenoćištu susreo GOSPODIN Mojsiju i htjeo ga usmrtiti.

25 Onda je Zipora uzela oštar kamen, i njim obrezala prednju kožicu svojega sina, bacila mu pred noge i rekla: “Zaista si mi krvav muž.”

26 Tako ga On pustio. A ona je rekla: “Ti si krvav muž” zbog obrezanja.

27 GOSPODIN je rekao Aronu: “Idi u pustinju u susret Mojsiju.” Tako se on zaputio, stignuo ga na Božjoj gori i poljubio ga.

28 Tako je Mojsije ispričao Aronu sve GOSPODINOVE riječi kojima ga poslao, i sva znamenja što mu je zapovjedio izvesti.

29 Tada su Mojsije i Aron otišli i skupili sve starještine Izraelovih sinova.

30 Aron im je rekao sve što je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju. Onda je on izveo čudesna znamenja pred očima naroda.

31 Narod mu je vjerovao, i kad su čuli da je GOSPODIN pohodio Izraelove sinove i da je pogledao na njihovu patnju, pognuli su glave klanjajući se.

Mojsije i faraon

5 Poslije toga otišli su Mojsije i Aron i rekli faraonu: “Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: ‘Pusti moj narod otići da mi u pustinji održi svečanu gozbu.’”

2 A faraon je rekao: “Tko je taj GOSPODIN da ga poslušam i pustim Izraela otići? Ne poznajem GOSPODINA, a i neću pustiti Izraela.”

3 A oni su rekli: “Bog Hebreja nam se pojavio. Molimo te pusti nas ići tri dana hoda u pustinju da ondje žrtvujemo GOSPODINU, svojem Bogu, da se ne spusti na nas kugom ili mačem.”

4 Onda im je egipatski kralj rekao: “Mojsije i Arone, zašto odvraćate narod od nje-gova rada? Idite natrag svojem poslu.”

5 A faraon je nastavio: “Eto, ovaj narod je sad mnogobrojan u zemlji; a vi biste htjeli da se odmara od njihovih poslova.”

6 Tako taj isti dan izdao je faraon, nadglednicima naroda i stražarima zapovijed, rekavši:

7 “Od sada više nećete davati narodu slame za pravljenje opeke kao prije. Neka sami sebi idu skupljati slamu.

8 Ali ćete od njih tražiti onoliko opeka koliko su ih do sada pravili. Od toga nećete ništa smanjivati. Oni su lijeni, zato viču, govoreći: ‘Hajdemo žrtvovati svojem Bogu.’”

9 Stavite više posla na te ljudе, da budu njim zaposleni i da se ne obaziru na lažne riječi.”

10 Nadglednici i stražari naroda su otišli i javili narodu, rekavši: “Ovako govori faraon: ‘Neću vam više dati slame.’”

11 Idite, i nabavite si slamu gdje god ju možete naći; a od vašega posla ništa vam se neće smanjiti.”

12 Tako je narod bio raspršen po cijeloj egipatskoj zemlji da skuplja strnjiku namjesto slame.

13 A nadglednici su ih gonili, rekavši: “Imate svaki svoj dnevni posao obaviti kao i prije kad je bilo slame.”

14 I korilo se stražare Izraelovih sinova, koje su bili postavili nad njima faraonovi nadglednici, i prigovaralo im se, rekavši: “Zašto posljednjih dana niste dovršili određeni broj opeka kao prije?”

15 Onda su došli stražari Izraelovih sinova faraonu i zapitali ga, rekavši: “Zašto daješ da se tako radi sa tvojim slugama?”

16 Slama se više ne daje tvojim slugama, a govore nam: ‘Opeke nam pravite.’ Pa i tuku tvoje sluge, a krivnja je na tvojem narodu.”

17 A on je rekao: “Lijeni ste, lijeni ste. Zato gorovite: ‘Hajdemo žrtvovati GOSPODINU.’”

18 Stoga sad idite na posao; slama vam se neće davati, ali vi morate napraviti određene količine opeke.”

19 Stražari Izraelovih sinova vidjeli su da su u teškom položaju zbog zapovijedi da se ne smije smanjiti broj opeka na dan.

20 Nato kako su izlazili ispred faraona, susreli su Mojsija i Arona, koji su tu stajali i čekali ih.

21 I oni su im rekli: “GOSPODIN neka vas pogleda i sudi, što ste nam uradili da se omrzimo faraonu i njegovim dvorjanima, jer ste im dali mač u ruku da nas pobiju.”

22 Onda se Mojsije obratio GOSPODINU i rekao: “GOSPODINE, zašto nanosiš toliko zlo na ovaj narod? Zašto si me poslao ovdje?”

23 Otkako sam otišao faraonu da pregovaram s njim u tvoje Ime, on zlo postupa tvojim narodom, a ti ni ne izbavilaš svoj narod.”

Bog poučava Mojsiju

6 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: “Ti ćeš vidjeti što ću napraviti faraonu. Jakom rukom pustit će ih, i sa jakom rukom prisiljen istjerat će ih iz svoje zemlje.”

2 I još je Bog rekao Mojsiju ovako: “Ja sam GOSPODIN.”

3 Ja sam se objavio Abrahamu, Izaku i Jakovu kao Bog Svemoćni; ali svojim Ime-

nom, GOSPODIN, nisam im bio poznat.

4 I ustanovio sam moj zavjet s njima, da će im dati u posjed zemlju Kanaan, zemlju u kojoj su prije prebivali kao stranci.

5 A čuo sam i tužbu Izraelovih sinova koje su Egipćani držali u ropstvu, i sjetio sam se svojega zavjeta.

6 Stoga reci Izraelovim sinovima: ‘Ja sam GOSPODIN. Ja ću vas oslobođiti bremena Egipćana, Ja ću ih izbaviti iz njihove robojice, spasit ću vas podignutom rukom i strogim kaznenim sudovima.

7 Uzet ću vas za svoj narod i bit ću vaš Bog. Onda ćete spoznati da sam Ja GOSPODIN, vaš Bog, onaj koji vas izbavlja ispod bremena Egipćana.

8 I dovest ću vas u zemlju za koju sam se zakleo da ću ju dati Abrahamu, Izaku i Jakovu, i dat ću vam ju u baštinu: Ja sam GOSPODIN.’’

9 Mojsije je tako to rekao Izraelovim sinovima, ali nisu poslušali Mojsija zbog tjeskobe duha i okrutna ropstva.

10 I oglasio se GOSPODIN Mojsiju, rekavši:

11 “Idi i reci faraonu, egipatskom kralju, da mora pustiti Izraelove sinove iz svoje zemlje.”

12 A Mojsije je rekao pred GOSPODINOM ovako: “Kad me, eto, ni Izraelovi sinovi ne slušaju, kako će me, ovako nespretna u govoru, poslušati faraon?”

13 Onda je GOSPODIN govorio Mojsiju i Aronu i dao im zapovijed za Izraelove sinove i faraona, egipatskog kralja, da pusti Izraelove sinove iz egipatske zemlje.

14 Ovo su glavari domova njihovih otaca: Rubenovi sinovi, prvorodenca Izraelova, bili su: Henok, Palu, Hezron i Karmi. To su Rubenove obitelji.

15 Šimunovi sinovi bili su: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Zohar i Šaul, sin Kanaanke. To su obitelji Šimunove.

16 Ovo su imena Levijevih sinova po njihovim naraštajima: Geršon, Kohat i Merari. A godine Levijeva života bile su sto trideset i sedam godina.

17 Geršonovi sinovi bili su: Libni i Šimi po svojim obiteljima.

18 Kohatovi sinovi bili su: Amram, Ishar, Hebron i Uziel. A godine Kohatova života bile su sto i trideset i tri godine.

19 Merarijevi sinovi bili su: Mahli i Muši. To su obitelji Levijeve po svojim naraštajima.

20 Amram je uzeo očevu sestru Jokebedu, za ženu i ona mu je rodila Arona i Mojsija. A godine Amramova života bile su sto i trideset i sedam godina.

21 Isharovi sinovi bili su: Korah, Nefeg i Zikri.

22 Uzielovi sinovi bili su: Mišael, Elisafan

i Sitri.

23 Aron je uzeo Elišebu, kćer Aminadabovu, sestru Nahšonovu, sebi za ženu; i ona mu rodila Nadaba, Abihu, Eleazara i Itamara.

24 Korahovi sinovi bili su: Asir, Elkana i Abiasaf. To su obitelji Korahove.

25 Eleazar, sin Aronov, uzeo si je jednu od kćeri Putielovih za ženu; ona mu rodila Finehasa. To su glave Levijevih domova po svojim rodovima.

26 To su oni isti Aron i Mojsije kojima je GOSPODIN zapovjedio: “Izvedi Izraelove sinove po njihovim vojskama iz egipatske zemlje.”

27 To su oni koji su govorili faraonu, egipatskom kralju da izvedu Izraelove sinove iz Egipta. To su ti isti Mojsije i Aron.

28 I dogodilo se na dan kad je GOSPODIN govorio s Mojsijem u zemlji Egipat,

29 da se GOSPODIN oglasio Mojsiju rekavši: “Ja sam GOSPODIN. Govori faraonu, egipatskom kralju sve što ti reknem.”

30 A Mojsije je rekao pred GOSPODINOM: “Ah, ja sam nespretan u govoru, pa kako će me faraon poslušati?”

Mojsije štapom izvodi čuda

7 A GOSPODIN je rekao Mojsiju: “Evo, postavljam te kao Boga pred faraonom, a tvoj brat Aron bit će tvoj prorok.

2 Govorit ćeš sve što ti Ja zapovijedim. A tvoj brat Aron neka govori faraonu da mora pustiti Izraelove sinove da odu iz njegove zemlje.

3 A Ja ću otvrdnuti srce faraonu i umnožit ću znamenje i čudesu u zemlji Egipat.

4 Ali faraon vas neće poslušati, tako da ću Ja staviti moju ruku na Egipat, i izvesti svoje skupine, svoj narod, Izraelove sinove, iz egipatske zemlje strogim sudovima.

5 Onda će Egipćani spoznati da sam Ja GOSPODIN, kad pružim svoju ruku protiv Egipćana i Izraelove sinove izvedem iz njihove sredine.”

6 Tada su Mojsije i Aron uradili točno onako kako im je GOSPODIN zapovjedio.

7 Mojsiju je bilo osamdeset godina, a Aronu osamdeset i tri godine kad su govorili s faraonom.

8 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju i Aronu ovako:

9 “Ako vas pozove faraon da izvedete ipak kakvo čudo, onda reci Aronu da uzme svoj štap i bací ga pred faraona neka štap postane zmija.”

10 Mojsije i Aron su otišli faraonu i uradili tako kako im je GOSPODIN zapovjedio. Aron je bacio svoj štap pred faraona i nje-

gove sluge, i štap je postao zmija.

11 A faraon je dozvao mudrake i врачare, i čarobnjaci egipatski napravili su isto tako svojim tajnim čaranjem.

12 Svi su bacili svoje štapove i štapovi se pretvorili u zmije, ali je štap Aronov progutao njihove štapove.

13 A srce faraonovo je raslo sve tvrde, i on ih nije poslušao, kako je rekao GOSPODIN.

14 A GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Srce je faraonovo otvrdnulo; on odbija pustiti narod."

15 Idi sutra ujutro faraonu, kad on polazi k rijeci, i stani pred njega na obali rijeke. Uzmi u ruku štap što se pretvorio u zmiju.

16 I ti ćeš mu reći: 'GOSPODIN, Bog Hebreja, poslao me k tebi, rekavši: Pusti moj narod da mi može služiti u pustinji, a ti sve do sada nisi poslušao.'

17 Ovako govori GOSPODIN: 'Po ovom ćeš spoznati, da sam Ja GOSPODIN, evo gle, udarit ću sada štapom koji imam ruci povodi rijeke i ona će se pretvoriti u krv.'

18 Ribe će uginuti u rijeci, rijeka će se usmrđjeti i gadić će se Egipćanima pitati vodu iz rijeke.'

19 Onda je Bog rekao Mojsiju: "Reci Aronu: 'Uzmi svoj štap i pruži svoju ruku na vode u Egiptu, na njegove rijeke, prokope, bare i na sve njegove lame da postane krv. I bit će krv posvuda u zemlji Egipat, pa i u drvenim i kamenim posudama.'"

20 Mojsije i Aron su postupili tako kako im je GOSPODIN zapovjedio. On je podignuo štap i udario njim po vodi u rijeci pred očima faraona i pred očima njegovih slугa. I sva se voda u rijeci pretvorila u krv.

21 Ribe koje su bile u rijeci uginule su, i rijeka se usmrđjela, tako da Egipćani nisu više mogli pitati vodu iz rijeke. Bila je krv po cijeloj zemlji Egipat.

22 Onda su čarobnjaci egipatski napravili isto tako svojim čaranjem. A srce faraonovo je raslo sve tvrde, i nije ih htjelo poslušati, kako je unaprijed rekao GOSPODIN.

23 Faraon se okrenuo i otišao kući, ne uzimajući ni to k srcu.

24 A svi Egipćani su kopali oko rijeke da bi našli vode za piće, jer nisu mogli pitati vodu iz rijeke.

25 Tako je prošlo sedam dana otkako je GOSPODIN udario po rijeci.

Pošasti

8 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Idi faraonu i reci mu: 'Ovako govori GOSPODIN: Pusti moj narod da mi može služiti.'

2 Ali ako ih odbiješ pustiti, gle, udarit ću

svu tvoju zemlju žabama.

3 Tako će se rijeka obilno iznijeti žabe koje će prodrijeti u tvoj dvor, u tvoju spavaonicu, u tvoju postelju, u kuće tvojih sluga i tvojega naroda, u tvoje peći i u tvoje naćve.

4 I skakat će žabe na tebe, na tvoje podniku i na sve tvoje sluge."

5 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Reci Aronu: 'Pruži svoju ruku sa svojim štapom na rijeke, prokope i bare, i neka izađu žabe na egipatsku zemlju.'"

6 Tako je Aron pružio svoju ruku na egipatske vode, i žabe su izašle i pokrile egipatsku zemlju.

7 A čarobnjaci su napravili isto svojim čaranjem, te su žabe izašle na egipatsku zemlju.

8 Onda je faraon dozvao Mojsija i Arona i rekao im: "Molite GOSPODINA da mene i moj narod oslobodi od žaba, ja ću onda pustiti narod da može žrtvovati GOSPODINU."

9 A Mojsije je odgovorio faraonu: "Dostoji mi se odrediti točno kad da se molim za tebe, za tvoje sluge i za tvoj narod da se žabe odstrane od tebe i od tvojih kuća i samo u rijeci da ostanu."

10 A on je rekao: "Sutra." Mojsije je rekao: "Neka bude po tvojoj riječi da spoznaš da nitko nije kao GOSPODIN, naš Bog."

11 Žabe će otici od tebe, od tvojih kuća, od tvojih sluga i od tvojega naroda; ostati će samo u rijeci."

12 Nato su Mojsije i Aron otišli od faraona. I Mojsije je zavatio GOSPODINU zbog žaba kojima je kaznio faraona.

13 A GOSPODIN je napravio po molitvi Mojsijevoj, i žabe su uginule u kućama, u dvořištima i u poljima.

14 Oni su ih zgrnuli na hrpe i zemlja se njima usmrđjela.

15 A kad je vidio faraon da je došlo olakšanje, otvrdnuo je on svoje srce i nije ih poslušao kako je rekao GOSPODIN.

16 A GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Reci Aronu: 'Pruži svoj štap i udari po prahu na zemlji da bi se pretvorio u uši po cijeloj egipatskoj zemlji.'"

17 Oni su napravili tako: Aron je pružio svoju ruku sa štapom i udario njim po prahu na zemlji, i došle su uši na ljudе i na marvu. Sav prah na zemlji pretvorio se u uši po cijeloj egipatskoj zemlji.

18 Čarobnjaci su pokušali svojim čaranjem napraviti isto da dodu uši, ali nisu mogli. Tako su uši napale na ljudе i na marvu.

19 Onda su čarobnjaci rekli faraonu: "To je prst Božji." Ali je faraonovo srce raslo sve tvrde i nije ih poslušao, kako je una-

prijed rekao GOSPODIN.

20 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Ustanji rano ujutro idi pred faraona kad ide k vodi i reci mu: 'Ovako govori GOSPODIN: Pusti moj narod da mi može služiti.'

21 Jer ako ne pustiš mojega naroda, onda će napraviti da dodu rojevi obada na tebe, na tvoje sluge, na tvoj narod i na tvoje dvorove. Kuće Egipćana, pa i zemlja na kojoj stoje bit će puna rojeva obada.

22 Ipak sa gošenskom zemljom, u kojoj prebiva moj narod, napravit će na taj dan da ne bude ondje rojeva obada da spoznaš, da sam Ja GOSPODIN na zemlji.

23 Napravit će razliku između svojega naroda i tvojega naroda. Sutra će se dogoditi to čudo."

24 I GOSPODIN je napravio tako. Došli su debeli rojevi obada u dvor faraonov, u kuće njegovih slugu i na svu egipatsku zemlju. Zemlja je teško nastrandala od obada.

25 Onda je faraon dozvao Mojsija i Arona i rekao: "Idite, žrtvujte svojem Bogu ovdje u zemlji."

26 Mojsije je rekao: "To nije pristojno obavljati jer prinosimo GOSPODINU, svojem Bogu, žrtve koje su Egipćanima odurne. Kad bismo pred očima Egipćana prinosili žrtve koje su njima odurne, ne bi li nas na mjestu kamenovali?

27 Mi ćemo ići tri dana hoda u pustinju i ondje žrtvovati GOSPODINU, svojem Bogu, kako nam je zapovjedio."

28 Faraon je rekao: "Pustit će vas da žrtvujete GOSPODINU, svojem Bogu, u pustinji, samo ne idite predaleko. Molite se za mene."

29 Tada je Mojsije odgovorio: "Ja odlazim sada od tebe i pomolit će se GOSPODINU, sutra će otici rojevi obada od faraona, od njegovih sluga i njegova naroda. Samo neka faraon više ne vara naroda, pa da ga ne pusti žrtvovati GOSPODINU."

30 I otisao je Mojsije od faraona i pomolio se GOSPODINU.

31 I GOSPODIN je napravio prema riječi Mojsijevoj i uklonio rojeve obada od faraona, od njegovih sluga i od njegova naroda. Nije ostao ni jedan jedini.

32 Ali je faraon i ovaj put otvrdnuo svoje srce i nije pustio narod otici.

Druge razne poštasti

9 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Idi faraonu i reci mu: 'Ovako govori GOSPODIN, Bog Hebreja: Pusti moj narod da mi služi.'

2 Ako ga odbiješ pustiti i još ga duže budesi zadržavao,

3 evo, GOSPODINOVA ruka udarit će straš-

nom kugom tvoju marvu u polju, konje, magarce, deve, goveda i ovce. Bit će vrlo velika pošast.

4 A GOSPODIN će razlikovati marvu izraelsku od marve egipatske, tako da ništa što pripada Izraelovim sinovima neće poginuti."

5 GOSPODIN je odredio i rok, rekavši: "Sutra će GOSPODIN napraviti to u zemlji."

6 Sutradan je GOSPODIN tako i napravio. Sva je egipatska marva uginula, a od marve izraelske nije uginulo ni jedno.

7 Onda se faraon raspitao, i zaista, izašlo je na vidjelo da od Izraelske marve nije uginulo ni jedno grlo. Ali je srce faraonovo ostalo otvrđnuto i on nije pustio narod otici.

8 A GOSPODIN je rekao Mojsiju i Aronu: "Uzmite si pune pregršti pepela iz peći, a Mojsije neka ga razaspe prema nebesima pred očima faraonovim.

9 I postat će on sitan prah po cijeloj zemlji Egipat, a od njega će nastati mjehuri što će se pretvoriti u čireve na ljudima i na marvi po cijeloj zemlji Egipat."

10 Tada su oni uzeli pepela iz peći i stupili pred faraona, i Mojsije ga razasuo prema nebu. I nastali su mjehuri koji su se pretvorili u čireve na ljudima i na marvi.

11 A čarobnjaci se nisu mogli pokazati pred Mojsijem od čireva, jer su se mjehuri pretvorili na čarobnjacima kao i na svim Egipćanima.

12 Ali je GOSPODIN otvrdnuo srce faraonu i on ih nije poslušao, kako je GOSPODIN unaprijed rekao Mojsiju.

13 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Ustanji rano ujutro, stupi pred faraona i reci mu: 'Ovako govori GOSPODIN, Bog Hebreja: Pusti moj narod da mi može služiti.'

14 Jer ovaj put poslat će sva moja zla na tebe, na tvoje sluge i tvoj narod, da spoznaš da nitko nije na cijeloj zemlji kao Ja.

15 A da sam svoju ruku pružio i tebe i tvoj narod udario pošašcu onda bi te nestalo sa zemlje.

16 Ali sam te zbog toga i podignuo da po kažem moju snagu na tebi i da se moje Ime objavi po cijeloj zemlji.

17 Ali se ti dalje uzdižeš nad mojim narodom i ne puštaš ga otici.

18 Gle, Ja ću sutra u ovo doba pustiti jako tešku tuču kakve nije bilo u Egiptu od onoga dana kad je postala do danas.

19 Stoga pošalji sada i skupi na sigurno svoju marvu i sve što imаш u polju. Jer će pasti tuča na sve ljudе i životinje što se zateknu u polju i ne dovedu se kući i zaklone pod krov, izginut će."

20 Tko se od sluga faraonovih bojao pri-

jetnje GOSPODINOVE, skupio je svoju družinu i svoju marvu u kuće na sigurno.

21 A tko nije mario za prijetnju GOSPODINU, nije ostavio svoju družinu i svoju marvu u polju.

22 Tada je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Pruži svoju ruku prema nebu da po cijeloj egipatskoj zemlji padne tuča na ljudi i na marvu i na sve bilje po polju u zemlji Egi-pat."

23 I Mojsije je pružio svoj štap prema nebu, a GOSPODIN pusti gromove i tuču i munje su padale na zemlju. I GOSPODIN je sipao tuču po egipatskoj zemlji.

24 Padala je tuča i munje su se mijesale s tučom; tako strašno kako se nije još nikada doživjelo u egipatskoj zemlji otkako su ljudi u njoj.

25 I tuča je udarila po cijeloj egipatskoj zemlji sve što je bilo u polju, od čovjeka do živinčeta; sve bilje po polju uništila tuča i polomila sva stabla u polju.

26 Samo u zemlji Gošen, gdje su prebivali Izraelovi sinovi, nije pala tuča.

27 Onda je faraon poslao po Mojsija i Arona i rekao im: "Sagriješio sam ovaj put. GOSPODIN je u pravu, a ja i moj narod smo krivi.

28 Molite GOSPODINA, da više ne pušta strašnih gromova i tuče, jer je više nego dosta toga. Ja će vas pustiti, i nećete više ovdje ostati."

29 Mojsije mu odgovorio: "Čim izađem iz grada, raširit ću svoje ruke GOSPODINU, pa će prestati gromovi i neće više padati tuča, tako da bi ti spoznao da je zemlja GOSPODINOVA.

30 Ali znam dobro da se vi, ti i tvoje sluge, još ne bojite GOSPODINA Boga."

31 Tako je propao lan i ječam, jer je ječam bio već u klasu i lan u cvijetu.

32 A pšenica i raž nisu propale, jer kasnije dolaze.

33 Tako je Mojsije otišao od faraona izvan grada i raširio svoje ruke GOSPODINU, i prestali su gromovi i tuča, i kiša nije više padala na zemlju.

34 Kad je faraon video da su prestali kiša, tuča i gromovi, ustrajao je u svojem grije-hu i otvrdnuo svojim srcem on i njegove sluge.

35 Srce faraonovo je ostalo tvrdo i on nije pustio Izraelove sinove, kako je unaprijed rekao GOSPODIN preko Mojsija.

Treće razne pošasti

10 Nato je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Idi faraonu, jer sam mu Ja otvrdnuo srce, njemu i njegovim dvorjanima da bih napravio ova svoja znamenja na njemu:

2 da možeš pripovijedati svojoj djeci i svojoj unučadi što sam napravio Egipćanina i koja sam čudesna djela izvršio među njima i da tako spoznate da sam Ja GOSPODIN."

3 Tako su Mojsije i Aron otišli faraonu i rekli mu: "Ovako govori GOSPODIN Bog Hebreja: 'Dokle ćeš još odbijati da se ponizиш pred menom? Pusti moj narod da mi može služiti.'

4 Jer ako odbiješ pustiti mojega naroda, gle, sutra ću navesti skakavce na tvoju zemlju.

5 Oni će pokriti površinu zemlje tako da se neće više vidjeti zemlja i pojest će ono što vam je još preostalo kao posljednji ostatak iza tuče; i oglodat će sva stabla što rastu u vašim poljima.

6 Oni će napuniti tvoje kuće, i kuće svih tvojih sluga, i kuće svih Egipćana, koje nisu vidjeli ni tvoji oci ni oci tvojih otaca otkako su na zemlji do današnjega dana." I on se okrenuo i otišao od faraona.

7 Faraonovi dvorjani su mu tada rekli: "Dokle će nam ovaj čovjek biti zamka? Pusti ljudi neka odu i služe GOSPODINU, svojem Bogu. Zar još ne znaš da Egipat propada?"

8 I dozvali su Mojsija i Arona natrag faraonu, a on im je rekao: "Idite, služite GOSPODINU, svojem Bogu. A koji su to koji će ići s vama?"

9 Mojsije je odgovorio: "Ići ćemo sa svojim mladima i sa starima, sa svojim sinovima i kćerima, sa svojim stadima ovaca i sa govedima, jer moramo održati svečanu gozbu GOSPODINU."

10 Onda im je on rekao: "GOSPODIN uistinu treba biti s vama kad vas pustum s vašom djecom. Pazite, jer vas na putu čeka zlo.

11 Ne tako, nego samo vi muškarci možete ići i služiti GOSPODINU, jer to ste i željeli." Nato su ih otpratili ispred faraona.

12 Tada je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Pruži svoju ruku na egipatsku zemlju da zazoveš skakavce da dođu na egipatsku zemlju i pojedu sve poljsko bilje na zemlji, sve što je preostalo iza tuče."

13 I Mojsije je pružio svoj štap na egipatsku zemlju, a GOSPODIN je pustio istočni vjetar na zemlju da puše cijeli dan i cijelu noć. Kad je svanulo jutro, istočni vjetar je nanio skakavce.

14 Skakavci su pali na svu egipatsku zemlju i spustili se u silnom mnoštvu na sve egipatsko područje. Bili su vrlo žestoki; nikada prije nije tu bilo toliko skakavaca, niti će ih ikada biti.

15 Oni su pokrili površinu cijele zemlje, tako da je od njih zemlja potamnjela, i po-

jeli su sve bilje u polju i sav plod sa stabala što je preostalo iza tuče. Tako da ništa zeleno nije ostalo na stablima i na poljskom bilju po cijeloj egipatskoj zemlji.

16 Tada je faraon brže dozvao Mojsija i Arona i rekao: "Sagriješio sam protiv GOSPODINA, vašega Boga, i protiv vas.

17 Stoga oprostite mi moj grijeh samo još ovaj put i molite se GOSPODINU, vašem Bogu, da odstrani od mene barem samo ovu smrt."

18 Tako je otisao Mojsije od faraona i pomolio se GOSPODINU.

19 I GOSPODIN je pokrenuo sa zapada jaki protivni vjetar koji je odnio skakavce i pobacao ih u Crveno more. Nije ostao ni jedan jedini skakavac u cijelom egipatskom području.

20 Ali je GOSPODIN otvrdnuo srce faraonu tako da on nije pustio Izraelovih sinova.

21 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Pruži svoju ruku prema nebu da dođe na egipatsku zemlju tako velika tmina, koja se može opipati."

22 Tako je Mojsije pružio svoju ruku prema nebu i spustila se gusta tmina po cijeloj egipatskoj zemlji za tri dana.

23 Nisu vidjeli jedan drugoga i nitko se nije ustao sa svojega mjesta tri dana. A svi Izraelovi sinovi imali su svjetlost u svojim kućama.

24 Tada je faraon dozvao Mojsija i rekao: "Idite, služite GOSPODINU; samo vaša stada i vaša goveda neka ostanu ovdje. I vaša djeca neka idu s vama."

25 A Mojsije je rekao: "Ti nam moraš dati što ćemo prinijeti i spaliti za žrtve, da bi to žrtvovali GOSPODINU, svojem Bogu.

26 Naša marva treba ići s nama; ni papak ne smije ostati. Jer od toga ćemo morati uzimati, da služimo GOSPODINU, svojem Bogu, a i mi ne znamo čim moramo služiti GOSPODINU dok ne stignemo ondje."

27 A GOSPODIN je otvrdnuo srce faraonu tako da ih on nije htjeo pustiti.

28 Nato mu je rekao faraon: "Odlazi od mene i pazi da mi više ne dolaziš pred oči. Jer onog dana kad mi dođeš pred oči umrijet ćeš."

29 Mojsije je rekao: "Dobro si rekao; više ti nikad neću vidjeti lica."

Prijetnja pomorom prvorodenaca

11 A GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Još ću samo jednu pošast pustiti na faraona i na Egipćane. Poslije će vas pustiti odavde. A kad vas pusti, on će vas doista i potjerati odavde.

2 Govori narodu tako da čuje, neka svaki čovjek traži od svojega susjeda i svaka

žena od svoje susjede srebrnih predmeta i zlatnih predmeta."

3 GOSPODIN je napravio da Egipćani budu naklonjeni narodu. A sam je Mojsije bio cijenjen u egipatskoj zemlji u očima faraonovih sluga i u očima naroda.

4 Tada je Mojsije rekao: "Ovako govori GOSPODIN: 'U pola noći proći ću kroz Egipt.

5 Umrijet će svaki prvorodenac u egipatskoj zemlji, od prvorodenca faraonova, koji bi trebao sjediti na njegovu prijestolju, do prvorodenca ropkinje kod ručnoga milna, i svako prvenče od marve.

6 Tada će se dignuti velik jauk po cijeloj egipatskoj zemlji, kakva još nikada nije bilo niti će ga ikada biti.

7 Ali protiv Izraelovih sinova neće ni pas zalajati, ni na čovjeka ni na životinju, da spoznate da GOSPODIN pravi razliku između Egipćana i Izraelaca."

8 Onda će doći sve te tvoje sluge k meni pokloniti mi se i gororiti: 'Idi sa svim narodom koji je pod tobom.' Poslije toga ću otići." Nato je on otisao od faraona s velikim gnjevom.

9 A GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Faraon vas neće poslušati, tako da bi se umnožila moja čudesna djela u egipatskoj zemlji."

10 Tako su Mojsije i Aron napravili sva ta čudesna pred faraonom. A GOSPODIN je otvrdnuo srce faraonu, i tako on nije puštao Izraelovih sinova iz svoje zemlje.

Bog uspostavlja Pashu

12 Nato je rekao GOSPODIN Mojsiju Aronu u zemlji Egipt, rekavši:

2 "Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini.

3 Objavite cijeloj zajednici Izraelovih sinova, recite im: 'Desetoga dana ovoga mjeseca svatko neka uzme sebi jedno janje, po očevoj kući, jedno janje za jedno domaćinstvo.

4 Ako li je domaćinstvo premaleno za jedno janje, neka ga uzme skupa sa svojim najbližim susjedom, prema broju osoba; prema potrebi svake pojedine osobe podijelit ćeće janje.

5 Vaše janje neka bude bez mane, muško, od godinu dana. Možete uzeti bilo janje bilo kozle.

6 Čuvajte ga do četrnaestoga dana istoga mjeseca. A onda neka ga sva izraelska zajednica zakolje kad se spusti mrak.

7 Neka uzmu nešto krvi i neka njom pomazu oba dovratnika i nadvratnik na kućama u kojima će se jesti.

8 Onda te iste noći neka jedu meso peče-

no na vatri, s beskvasnim kruhom i gorkim biljem neka ga jedu.

9 Ne jedite sirovo ili u vodi kuhaneg samo na vatri pečeno, s glavom, nogama i drobom.

10 Ništa od toga ne smijete ostaviti do jutra; a što bi od toga preostalo do jutra, spalite na vatri.

11 A ovako ćete ga jesti: pojasom opasnih bokova, obućom na nogama i sa štapom u ruci. Jedite ga u hitnji. To je Pasha GOSPODINOVA.

12 Jer Ja ću u toj noći proći kroz egipatsku zemlju i pobit ću sve prvorodenice u zemlji Egipat, oboje čovjeka i marvu; i kaznit ću sve egipatske bogove: Ja sam GOSPODIN.

13 A krv na kućama u kojima ste bit će vam zaštitni znak. Kad vidim krv proći ću vas, i pošast vas neće taknuti da vas pomori kad udarim egipatsku zemlju.

14 Tako taj dan neka vam bude za spomen. Svekuje ga kao svečanu gozbu u čast GOSPODINU kroz sve svoje naraštaje. Obdržavajte ga kao svečanu gozbu po vječnoj uredbi.

15 Sedam dana jedite beskvasni kruh. Odmah prvi dan odstranite kvasac iz svojih kuća, jer svaki koji bude što kvasno jeo od prvoga do sedmoga dana, neka se taj iskorijeni iz Izraela.

16 Prvi dan neka vam bude sveti saziv, a tako i sedmi dan neka vam bude sveti saziv. Na ta dva dana ne smijete obavljati никакva posla. Samo što svatko treba za hranu, može si zgodoviti.

17 Tako ćete obdržavati Svečanost Beskvasnih kruhova, jer baš na taj dan izveo sam vaše skupine iz egipatske zemlje. Zato trebate svetkovati taj dan kroz sve vaše naraštaje po vječnoj uredbi.

18 Četrnaestoga dana prvoga mjeseca predvečer jedite beskvasni kruh sve do navečer dvadeset i prvog dana toga mjeseca.

19 Kroz sedam dana neka se ne nađe kvasac u vašim kućama, jer svaki koji bude jeo nešto kvasno, taj isti neka se iskorijeni iz izraelske zajednice, bio on stranac ili domorodac u zemlji.

20 Ništa kvasno ne smijete jesti; u svim svojim prebivalištima, jedite samo beskvasni kruh."

21 Onda je Mojsije sazvao sve starještine Izraelaca i rekao im: "Idite i pribavite sebi janjad prema svojim obiteljima i zakoljite Pashalno janje.

22 Onda uzmite kitu hisopa, zamočite ju u krv što je u zdjeli, i pomažite krvlju što je u zdjeli, nadvratnik i oba dovratnika. I nit-

ko od vas neka ne izlazi kroz kućna vrata svoje kuće do jutra.

23 Kad onda bude izašao GOSPODIN da bije Egipat i vidi krv na nadvratniku i na oba dovratnika, proći će GOSPODIN mimo vrata i neće dati anđelu pogubitelju da uđe u vaše kuće da ubija.

24 Držite ovo kao uredbu koja vrijedi za vas i za vaše sinove zauvijek

25 I neka bude da kad dođete u zemlju koju će vam dati GOSPODIN, kako je obećao, vršite taj obred.

26 I bit će, da kad će vas pitati vaša djeca: 'Što vam znači taj obred?'

27 Vi ćete onda odgovoriti: 'To je Pashalna žrtva za GOSPODINA koji je prolazio mimo kuću Izraelovih sinova u Egiptu, kad je ubijao Egipćane, a naše kuće pošteldiavo.' Onda je narod pognuo svoje glave klanjajući se.

28 Onda su Izraelovi sinovi otisli i napravili tako; baš kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju i Aronu, oni su tako napravili.

29 I dogodilo se, u pola noći da je GOSPODIN udario sve prvorodenice u zemlji Egipat, od faraonova prvorodenca, koji bi ga naslijedio na prijestolju, pa do prvorodenca sužnja koji je bio u zatvoru, i svako prvenče marve.

30 U onoj noći ustao je faraon sa svima svojim dvorjanima i sa svima Egipćanima. Nastao je velik jauk u Egiptu, jer nije bilo kuće u kojoj nije bio mrtvac.

31 Onda je on u noći dozvao Mojsija i Arona i rekao: "Ustajte, idite iz mojega naroda, vi i Izraelovi sinovi. Idite, služite GOSPODINU, kako ste tražili.

32 I svoje ovce i goveda uzmite sobom, kako ste zahtijevali; idite, pa i mene blagoslovite."

33 A Egipćani su požurivali narod da bi brže otisli iz zemlje, jer su govorili: "Svi ćemo pomrijjeti."

34 Tako je narod ponio, svoje još beskvasno tijesto, svoje načve uvijene svojim ogrtaćima, na svojim ramenima.

35 Nato su Izraelovi sinovi napravili onako kako im je Mojsije bio rekao, i zatražili od Egipćana srebrne predmete i zlatne predmete i odjeće.

36 A GOSPODIN je napravio da Egipćani budu naklonjeni prema narodu, tako da su im dali što su ovi tražili. Tako su oni opljenili Egipćane.

37 Tada su Izraelovi sinovi otisli iz Ramseja u Sukot, oko šest stotina tisuća pješaka, samih ljudi, pokraj žena i djece.

38 Ali i mnoštvo drugog naroda zaputio se s njima, i ovce i goveda, silna množina marve.

39 Od tijesta koje su bili ponijeli sobom iz Egipta ispekli su beskvasne pogače; jer još nije bilo kvasno, jer su ih bili potjerali iz Egipta, i nisu mogli čekati i sebi pripremiti hranu za put.

40 Vrijeme boravka Izraelovih sinova u Egiptu bilo je četiri stotine i trideset godina.

41 I dogodilo se na svršetku četiri stotine i trideset godina, baš toga istog dana, su izašle sve GOSPODINOVE skupine iz egipatske zemlje.

42 To je bila noć bdjenja za GOSPODINA kad ih je izveo iz egipatske zemlje. To je noć GOSPODINOVA, svečan obred za sve Izraelove sinove kroz sve njihove naraštaje.

43 GOSPODIN je rekao Mojsiju i Aronu: "Ovo je uredba za Pashu: ni jedan stranac ne smije od nje jesti."

44 Ali svaki muškarac sluga koji je kupljen za novac, kad si ga obrezao, onda smije od nje jesti.

45 Došljak i najamljenik ne smije od nje jesti.

46 U jednoj kući neka se jede. Ne smiješ ništa od mesa iznijeti iz kuće i na njoj ne smiješ prelomiti kostiju.

47 Sva zajednica Izraelaca neka ju tako obdržava.

48 A kad kod tebe boravi stranac i hoće svetkovati Pashu u čast GOSPODINU, neka se svi muškarci obrežu, onda neka dođe na svečanost i bit će kao domorodac zemlje. Jer neobrezan ne smije od nje jesti.

49 Jedan zakon neka bude za domorodca kao i za stranca koji boravi među vama."

50 Nato su svi Izraelovi sinovi napravili tako; kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju i Aronu, oni su tako napravili.

51 I dogodilo se, da je toga istoga dana izveo GOSPODIN Izraelove sinove iz egipatske zemlje po njihovim vojskama.

Prvorođenci su posvećeni Bogu

13 Onda se Bog oglasio Mojsiju, rekavši:

2 "Meni posvetite svakoga prvorodenca, sve što prvo otvorí majčinu utrobu Izraelovih sinova, kod čovjeka i marve, meni pripadaju."

3 I Mojsije je rekao narodu: "Sjećajte se ovoga dana u kojem ste izašli iz Egipta, iz kuće ropstva, jer vas je GOSPODIN jakom rukom izveo i onoga mjesta. Kvasni kruh se ne smije jesti.

4 Ovoga dana, u mjesecu abibu izlazite.

5 I bit će, kad vas GOSPODIN uvede u zemlju Kanaanaca, Hitijaca, Amorejacu, Hivejaca i Jebusejaca, za koju se zakleo

tvojim ocima da će ti ju dati, u zemlju u kojoj teče mlijeko i med da ćete održavati taj običaj u ovom mjesecu.

6 Sedam dana jedite beskvasni kruh, a sedmi dan neka bude svečana gozba u čast GOSPODINU.

7 Samo beskvasni kruh neka se jede kroz sedam dana. Kvasni kruh ne smije se vidjeti kod vas, ni kvasac se ne smije vidjeti na cijelom tvojem području.

8 A objasnit ćete svojem sinu toga dana, govoreći: to se vrši zbog toga što nam je napravio GOSPODIN kad smo izlazili iz Egipta.

9 I neka vam to bude kao znak na vašoj ruci i kao spomen na vašem čelu, da GOSPODINOV zakon bude uvijek u vašim ustima, jer vas je jakom rukom izveo GOSPODIN iz Egipta.

10 Zato ćete vršiti ovu uredbu obreda u svoje doba od godine do godine.

11 I bit će, kad vas uvede GOSPODIN u zemlju Kanaan, kao što se zakleo vama i vašim ocima, i kad vam ju dade,

12 da ćete odvojiti za GOSPODINA sve što otvori majčinu utrobu, svako prvenče od marve koju imate; muško neka pripadne GOSPODINU.

13 A svako magare prvenče otkupite jajnetom, ili ako ga nećete otkupiti, onda mu slomite vrat. Između svojih sinova morate otkupiti svakoga prvorodenca.

14 I bit će, da kad vas jednoga dana zapita vaš sin, rekavši: 'Što znači to?' da ćete mu odgovoriti: 'Jakom rukom izveo nas GOSPODIN iz Egipta, iz kuće ropstva.'

15 I dogodilo se, kad nas faraon nije htjeo pustiti otići, pobio je GOSPODIN sve prvorodenice u zemlji Egipat, od prvorodenca čovječjega do prvenca marve. Zato žrtvujem GOSPODINU sve muško što prvo otvorí utrobu, i otkupljujem svakoga prvorodenca svojih sinova.'

16 I neka ti to bude kao znak na tvojoj ruci i kao spomen na tvojem čelu da nas je jakom rukom izveo GOSPODIN iz Egipta."

17 I dogodilo se, kad je faraon pustio narod otići, nije ih odveo Bog putom prema zemlji filistejskoj, makar bi to bio put najbliži, jer pomislio je Bog: "Mogao bi se narod pokajati kad bi se morao boriti, pa se opet vratiti u Egipat."

18 Tako je Bog vodio narod putom prema pustinji na Crvenom moru. I Izraelovi sinovi su izašli u vojskama iz egipatske zemlje.

19 Mojsije je ponio sobom Josipove kosti; jer je on bio svečano zakleo Izraelove sinove, rekavši: "Bog će vas sigurno pohoditi, i vi ćete odavde sobom ponijeti moje

kosti.”

20 Tako su se podigli od Sukota i utaborili u Etamu, na kraju pustinje.

21 GOSPODIN je danju išao pred njima u stupu od oblaka da im pokazuje put, a noću u stupu od ognja da im svijetli, da bi mogli putovati danju i noću.

22 On nije uklanjan ispred naroda stup od oblaka danju ni stup od ognja noću.

Prijelaz preko Crvenog Mora

14 Nato se Bog oglasio Mojsiju, rekavši,

2 “Reci Izraelovim sinovima da se okrenu i utabore pred Pi-Hahirotom između Migdola i mora, prema Baal-Sefonu postavite tabor uz more.

3 Faraon će onda reći za Izraelove sinove: ‘Pustinja ih zatvorila, pa lutaju zemljom.’

4 Onda ću otvrdnuti srce faraonu, tako da pode za njima u potjeru da pokažem svoju moć na faraonu i na cijeloj njegovoj vojsci i da Egipćani spoznaju da sam Ja GOSPODIN.” I oni su tako napravili.

5 Nato je bilo javljeno egipatskom kralju da je pobjegao narod, i srce faraonovo i njegovih sluga se okrenulo protiv naroda, rekli su: “Što smo to napravili, te pustili Izrael iz svoje službe?”

6 Tako je on dao opremiti svoja kola i poveo sobom svoju vojsku.

7 Poveo je sobom šest stotina izabranih bojnih kola, i sva bojna kola koja su bila u Egiptu s njihovim zapovjednicima.

8 GOSPODIN je otvrdnuo srce faraonu, egipatskom kralju, i on je pošao u potjeru za Izraelovim sinovima; a Izraelovi sinovi su hrabro izašli.

9 Tako su ih tjerali Egipćani sa svim faraonovim bojnim kolima, njegovim konjanicima i njegovom vojskom, i dostignuo ih kad su taborili na moru kod Pi-Hahirota pred Baal-Sefonom.

10 Kad se približio faraon, Izraelovi sinovi su podigli oči i opazili da Egipćani idu za njima, vrlo su se prestrašili Izraelovi sinovi i glasno zavapili GOSPODINU za pomoć.

11 Onda su oni rekli Mojsiju: “Zar nema grobova u Egiptu da si nas odveo da pomremo u pustinji? Što si nam to napravio, te nas izveo iz Egipta?

12 Nije li to riječ koju smo vam rekli u Egiptu: ‘Pusti nas u miru, da možemo služiti Egipćanima.’ Jer bolje bi bilo za nas, da služimo kao robovi Egipćanima nego da pomremo ovdje u pustinji.”

13 A Mojsije je rekao narodu: “Ne bojte se. Stojte čvrsto i gledajte spasenje GOSPODINOVO, koje će on još danas skončati. Jer Egipćane koje danas vidite, nećete ih

više nikada vidjeti.

14 GOSPODIN će se boriti za vas, a vi ćete biti na miru.”

15 I GOSPODIN je rekao Mojsiju: “Zašto vapiš k meni? Reci Izraelovim sinovima neka krenu naprijed.

16 A ti podigni svoj štap, i pruži svoju ruku na more i razdijeli ga, da mogu Izraelovi sinovi ići kroz more po suhoj zemlji.

17 A ja ću doista otvrdnuti srce Egipćana da podu za njima. Tako ću ja zadobiti svoju čast na faraonu i na cijeloj njegovoj vojsci, na njegovim bojnim kolima i njegovim konjanicima.

18 Tada će Egipćani spoznati da sam Ja GOSPODIN kad zadobijem čast na faraonu, na njegovim bojnim kolima i njegovim konjanicima.”

19 Onda je Božji Anđeo, koji je išao ispred Izraelskog tabora, krenuo i postavio se iza njih. A stup od oblaka pred njima krenuo i stupio iza njih.

20 Tako je ušao između tabora Egipćana i tabora Izraelaca. Tako je bio oblak i mrak jednomu, a davao svjetlost drugome. Tako se nisu mogli svu noć približiti jedan drugome.

21 Tada je pružio Mojsije svoju ruku na more; i GOSPODIN je napravio da se svu noć uzbija more natrag jakim istočnim vjetrom, tako da se osušilo more i vode razdijelile.

22 Tako su Izraelovi sinovi koračali posred mora po suhoj zemlji, a vode su im stajale kao zid s desne i s lijeve strane.

23 A Egipćani su se dali u potjeru za njima i svi faraonovi konji njegova bojna kola i njegovi konjanici pošli su za njima usred mora.

24 I dogodilo se za vrijeme jutarnje straže, pogledao je GOSPODIN na vojsku Egipćana, iz stupa ognja i oblaka, i smeо egipatsku vojsku.

25 Zakočio kotače njihovim kolima i napravio da su jedva mogla naprijed. Onda su rekli Egipćani: “Bježimo od Izraelaca, jer se GOSPODIN bori za njih protiv Egipćana.”

26 Tada je GOSPODIN rekao Mojsiju: “Pruži svoju ruku na more da se vode natrag vrate na Egipćane, na njihova bojna kola i na njihove konjanike.”

27 I Mojsije je pružio svoju ruku na more; i u osvit dana vratilo se more natrag na svoju dubinu, dok su Egipćani bježali prema njemu. Tako je GOSPODIN utjerao Egipćane u sredinu mora.

28 Vode su se vratile natrag i potopile bojna kola, konjanike i cijelu faraonovu vojsku koji su pošli za njima u more. Ni jedan jedini od njih nije ostao na životu.

29 A Izraelovi sinovi su išli po suhoj zemlji posred mora i vode su im stajale kao zid s desne i s lijeve strane.

30 Tako je GOSPODIN izbavio u onaj dan Izraelove sinove iz ruke Egipćana, a Izraelovi sinovi su vidjeli Egipćane mrtve na morskoj obali.

31 Izraelovi sinovi su vidjeli veliko djelo koje je GOSPODIN napravio u Egiptu, pa se narod bojao GOSPODINA i pouzdao u GOSPODINA i u njegova slugu Mojsija.

Mojsijev hvalospjev

15 Onda je Mojsije sa Izraelovim sinovima zapjevao ovu pjesmu GOSPODINU, rekavši: "Pjevat će GOSPODINU, jer se slavno pobjedom proslavio. On je konja s jahačem bacio u more.

2 Bog je moja jakost i pjesma, i on je postao moj Spasitelj; on je moj Bog, i ja ću ga slaviti. Bog mojega oca, ja ću ga veličati.

3 GOSPODIN je ratnik; GOSPODIN je njegovo Ime.

4 Faraonova bojna kola i njegovu vojsku pobacao je u more; njegovi izabrani zapovjednici utonuli su u Crvenom moru.

5 Dubina ih pokrila, propali su na dno kao kamen.

6 Tvoja desnica, o GOSPODINE, postala je slavna jakošću; tvoja desnica, o GOSPODINE, razbila je neprijatelja u komade.

7 Puninom svojega veličanstva srušio si one koji su išli protiv tebe; pustio si svoju srdžbu koja ih je prožderala kao strnjiku.

8 Puhanjem tvojega nosa nabujale su vode visoko, poplava je stajala uspravno kao nasip, dubine se stvrđnule usred mora.

9 Neprijatelj je onda pomislio: 'Potjerat će ih, stignut će ih, razdijelit će pljen; nasitit će ih se moja pohota; trgnut će svoj mač, uništiti će ih moja ruka.'

10 Ti si puhnuo svojim dahom i more ih progutalo; kao olovo utonuli su u vodi silovitoj.

11 Tko je kao ti, o GOSPODINE, tko je kao ti? Veličanstven u svetosti, strahovit u slavlju, izvodeći čuda.

12 Ti si ispružio svoju desnici i zemlja ih je proždrila.

13 Milošću svojom vodio si narod kojega si oslobođio; vodio si ga svojom jakošću u svoj sveti stan.

14 Čut će to narodi i zadrhtat će; muka će spopasti narod filistejski.

15 Vladari edomski će se smesti, drhtanje spopast će moapske junake; sav će se kanaanski narod istopiti.

16 Strah i trepet spopast će ih; od jakosti tvoje ruke bit će mirni kao kamen, dok ne prođe, o GOSPODINE, tvoj narod, dok ne prođe tvoj narod koji si otkupio.

17 Ti ćeš ga dovesti i zasaditi na gori tvoje baštine, na mjestu, o GOSPODINE, koje si stvorio sebi za prebivalište, u svetištu koje su, o GOSPODINE, tvoje ruke postavile.

18 GOSPODIN će kraljevati u vijek vjekova."

19 Kad su faraonovi konji, njegova bojna kola i konjanici ušli u more, povratio je GOSPODIN na njih morske vode, a Izraelovi sinovi su prošli po suhoj zemlji posred mora.

20 Onda je uzela proročica Mirjam, sestra Aronova, bubenjić u ruku, i sve žene su pošle za njom s bubenjićima i plesom.

21 Mirjam im je odgovorila: "Pjevajte GOSPODINU, jer se slavno pobjedom proslavio. On je konja s jahačem bacio u more."

22 Mojsije je poveo Izraelove sinove od Crvenoga mora; onda su oni otišli dalje u Pustinju Šur. Putovali su tri dana u pustinji, a nisu našli vode.

23 A kad su došli u Maru, nisu mogli pititi vode u Mari jer je bila gorka. Stoga joj je nadjenuto ime Mara.

24 Narod je mrmljao protiv Mojsija, rekavši: "A što ćemo pititi?"

25 A on je zavatio GOSPODINU i GOSPODIN mu pokazao drvo; kad ga on bacio u vodu, postala je slatka voda. Ondje je dao narodu zakon i uredbu i ondje ih je stavio na kušnju,

26 i rekao: "Ako budete slušali glas GOSPODINA, svojega Boga, i ako budete vršili što je pravo u njegovim očima, i ako se pokorite njegovim zapovijedima i ispunite sve njegove uredbe, onda ni jedne od onih bolesti što sam ih pustio na Egipat neću pustiti na vas. Jer Ja sam GOSPODIN koji vas ozdravlja."

27 Onda su došli u Elim, gdje je bilo dvanaest izvora i sedamdeset stabala palmi; tako su se tu kod vode utaborili.

Bog šalje manu i prepelice

16 Oni su putovali od Elima, i sva zajednica Izraelovih sinova došla je u Pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja, petnaestoga dana drugoga mjeseca od izlaska iz egipatske zemlje.

2 Onda je cijela zajednica Izraelovih sinova mrmljala protiv Mojsija i Arona u pustinji.

3 A Izraelovi sinovi su im rekli: "Radije bismo ipak bili pomrli od ruke GOSPODINOVE u egipatskoj zemlji, kad smo sjedili kod svojih lonaca s mesom i jeli do sitosti.

A vi ste nas odveli u ovu pustinju da glađu pomorite svu ovu zajednicu."

4 Tada je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Gle, napravit ću da vam pada kruh s neba. Nарод нека иде и себи skupi koliko mu treba za dan, da vas time ispitam, hoće li oni držati moj zakon ili neće."

5 I bit će u šesti dan da priprave što su donijeli, i bit će dvaput toliko koliko bi nakupili svaki dan."

6 Tada su Mojsije i Aron rekli svim Izraelovim sinovima: "Večeras ćete spoznati da je GOSPODIN onaj koji vas izveo iz egipatske zemlje.

7 A sutra ćete vidjeti slavu GOSPODINU, jer je on čuo vaše mrmljanje protiv GOSPODINA. A što smo mi, da mrmljate protiv nas?"

8 Mojsije je još rekao: "Kad vam GOSPODIN večeras bude dao jesti mesa i ujutro kruha do sitosti, spoznat ćete da je GOSPODIN čuo vaše mrmljanje što ste ga podigli protiv njega, jer što smo mi? Nije protiv nas bilo upravljen vaše mrmljanje nego protiv GOSPODINA."

9 Onda je rekao Mojsije Aronu: "Reci cijeloj zajednici Izraelovih sinova: 'Pristupite pred GOSPODINOM, jer je on čuo vaše mrmljanje.'"

10 I dogodilo se da kako je Aron to saopćio cijeloj zajednici Izraelovih sinova, oni su pogledali prema pustinji, i gle, pojavila se u oblaku slava GOSPODINOVA.

11 I Bog je rekao Mojsiju ovako:

12 "Čuo sam mrmljanje Izraelovih sinova. Govori im ovako: 'Večeras ćete jesti meso a sutra ćete se ujutro nasititi kruha. Tako ćete spoznati da sam Ja GOSPODIN, vaš Bog.'"

13 I zaista, predvečer se pojavilo jato prepelica i pokrilo tabor, a sutradan prostrla se rosa oko tabora.

14 A kad se ishlapila rosa, ležalo je po površini pustinje nešto malo i okruglo, mekano kao mraz na zemlji.

15 Kad su to vidjeli Izraelovi sinovi, pitali su jedan drugoga: "Što je to?" Jer nisu znali što je bilo. Mojsije im rekao: "To je kruh koji vam daje GOSPODIN za jesti.

16 Ovo je što zapovjeda GOSPODIN: 'Svaki od vas neka nakupi toga koliko mu treba: jedan gomer za svakoga prema broju vaših osoba; svaki neka uzme od toga samo za one koji su u njegovu šatoru.'

17 Izraelovi sinovi su napravili tako i nakupili, neki mnogo, neki malo.

18 Kad su izmjerili na gomer, nije došlo više onomu koji je nakupio mnogo, niti manje onomu koji je nakupio malo; svatko je nakupio koliko mu je trebalo.

19 Mojsije je rekao: "Nitko neka ne sačuva što od toga do jutra."

20 Svejedno oni nisu poslušali Mojsija, nego su neki sačuvali nešto od toga do jutra, ali to se ucrvalo i usmrđjelo. I Mojsije se rasrdio na njih.

21 Tako bi oni to skupljali svako jutro, svaki koliko bi mu trebalo. A čim bi sunce zagnijalo, to bi se rastopilo.

22 A šestoga dana nakupili bi dvaput toliko hrane: dva gomera na osobu. I svi glavari zajednice su došli i to javili Mojsiju.

23 Tada im on odgovorio: "Ovo je što je rekao GOSPODIN: 'Sutra je Subotnji dan, dan odmora, sveti Subotnji dan u čast GOSPODINU. Što hoćete peći, pecite danas, i što hoćete kuhati, kuhajte. Sve što preostane, ostavite za sebe na stranu da se sačuva za sutra.'"

24 Tako su oni ostavili to na stranu do sutra, kako je zapovjedio Mojsije, i nije zaudaralo i nije se u tomu našao crv.

25 Tada je Mojsije rekao: "Jedite to danas, jer je danas Subotnji dan u čast GOSPODINU; danas nećete ništa naći na polju.

26 Šest dana skupljajte, a na sedmi, to je Subotnji dan, neće biti ništa."

27 Kad su sedmog dana izašli neki ljudi skupljati, nisu našli ništa.

28 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Dokle ćete još odbijati izvršavati moje zapovijedi i moje zakone?

29 Gledajte, GOSPODIN vam dao Subotnji dan, i zato vam daje šesti dan hrane za dva dana. Svaki neka ostane na svojem mjestu; neka nitko na sedmi dan ne ostavlja svoje mjesto."

30 Tako je narod mirovao na sedmi dan.

31 A Izraelovi sinovi nazvali su to Mana. Bila je bijela kao s korijandrovo sjeme, a imala je ukus medena kolača.

32 Onda je rekao Mojsije: "Ovo je što vam zapovjeda GOSPODIN: 'Jedan pun gomer neka se od toga sačuva za buduće naraštaje, da vide hranu kojom sam vas hranio u pustinji kad sam vas izveo iz egipatske zemlje.'"

33 Mojsije je rekao Aronu: "Uzmi posudu, stavi u nju jedan gomer mane i položi ju pred GOSPODINOM, da se čuva za vaše naraštaje."

34 I stavio ju Aron pred Svjedočanstvo da se čuva kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

35 Izraelovi sinovi su jeli manu četrdeset godina dok nisu došli u napučenu zemlju; jeli su manu do dolaska na granicu zemlje Kanaan.

36 Gomer je deseti dio efe.

17 Nato je sva zajednica Izraelovih si-nova, po zapovijedi GOSPODINOVOJ, krenula dalje na svoj put iz Pustinje Sin, i utaborila se u Refidimu; ali ondje nije bilo pitke vode za narod.

2 Zato se narod posvadio s Mojsijem i povikao: "Daj nam vode za piti." A Mojsije im rekao: "Zašto se svadate sa mnom? Zašto kušate GOSPODINA?"

3 A narod je ondje žedao za vodom, i da-lje mrmljao protiv Mojsija i govorio: "Zašto si nas izveo iz Egipta, da žedu pomoriš nas i našu djecu i našu marvu?"

4 Nato je Mojsije zavapio GOSPODINU, rekavši: "Što da napravim s ovim narodom? Još samo malo pa će me kamenovati."

5 A GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Idi pred narodom, uzmi sobom nekoliko izraelskih starješina, i uzmi štap u ruku kojim si udrao po rijeci, i idi.

6 Gle, ja će stajati ondje pred tobom na hridi, na Horebu. Udari onda po hridi i voda će iz nje poteći da narod može piti." I Mojsije je napravio tako pred očima izraelskih starješina.

7 Tako je on nazvao mjesto Masa i Meriba, jer su se ondje Izraelovi sinovi svadali i GOSPODINA kušali, rekavši: "Je li GOSPODIN među nama ili nije?"

8 Nato su došli Amalečani i borili se s Izraelovim sinovima u Refidimu.

9 A Mojsije je rekao Jošui: "Izaberi za nas ljudе i zametni sutra boj s Amalečanima. Ja će se staviti na vrh brda sa Božjim šta-pom u ruci."

10 Jošua je napravio kako mu je rekao Mojsije i borio se s Amalečanima, a Mojsije, Aron i Hur uzašli su na vrh brda.

11 I tako je bilo da dokle je Mojsije držao u vis svoje ruke, pobjeđivali su Izraelovi sinovi; a kad bi spustio svoje ruke, pobjeđivali su Amalečani.

12 Ali su se Mojsijeve ruke umorile, pa su uzeli kamen, te ga stavili pod njega i on je sjeo na njega. A Aron i Hur su mu poduprli ruke, jedan s jedne strane, drugi s druge; tako su mu ruke bile u jednakom položaju do zalaska sunca.

13 I Jošua je pobijedio Amalečane i njihovu vojsku oštricom mača.

14 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Zapiši to za spomen u knjigu i reci Jošui da će spomen na Amalečane pod nebom sa-svim zatrti."

15 Onda je Mojsije napravio žrtvenik i nazvao ga GOSPODIN je moj stijeg;

16 jer je on rekao: "Jer se zakleo GOSPODIN. GOSPODIN će ratovati protiv Amaleka od naraštaja do naraštaja."

Jetro posjeće Mojsija

18 Kad je Jetro, midjanski svećenik, Mojsijev tast, čuo sve što je Bog na-pravio Mojsiju i Izraelu, svojem narodu, da je GOSPODIN izveo Izraelove sinove iz Egipta.

2 Onda je Jetro, Mojsijev tast, uzeo so-bom Mojsijevu ženu, Ziporu, kad ju je on poslao natrag,

3 i oba njezina sina, od kojih je jednomu od njih bilo je ime Geršom, jer je rekao: "Stranac sam bio u tuđoj zemlji."

4 A drugome Eliezer, jer je rekao: "Bog mojega oca bio je moja pomoć i izbavio me od faraonova mača."

5 I došao je Jetro, Mojsijev tast, sa njego-vim sinovima i njegovom ženom Mojsiju u pustinju, gdje se bio utaborio na Božjoj gori.

6 Nato je rekao Mojsiju: "Ja, tvoj tast Je-tro, dolazim k tebi s tvojom ženom i s obo njezina sina koji su kod nje."

7 Tada se Mojsije dignuo i izašao u susret svojem tastu, poklonio se i poljubio ga. Potom su pitali jedan drugoga za zdravlje i tako ušli u šator.

8 I Mojsije je ispriporjedio svojem tastu sve što je napravio GOSPODIN faraonu i Egipćanima zbog Izraelaca, i sve nevolje koje su ih bile snašle na putu i kako ih je GOSPODIN izbavio.

9 Jetro se radovao svemu dobru koje je GOSPODIN iskazao Izraelovim sinovima kad ih je izbavljao iz ruku Egipćana.

10 Jetro je rekao: "Neka je blagoslovjen GOSPODIN koji vas je izbavio iz ruku Egipćana i iz ruku faraona, i koji je spasio na-rod iz ruku Egipćana.

11 Sada vidim da je GOSPODIN veći od svih bogova, iz toga što se dogodilo kad su se oni onako oholo ponašali prema njima."

12 Onda je Jetro, Mojsijev tast, prineo Bogu žrtvu paljenicu i zaklanicu, a Aron je došao sa svim Izraelovim starješinama da s Mojsijevim tastom održe pred Bogom žrtvenu gozbu.

13 Drugi dan održao je Mojsije sudničku sjednicu, da sudi narodu. Narod se tiskao oko Mojsija od jutra do navečer.

14 A kad je Mojsijev tast video što sve on obavlja za narod, on je rekao: "Što je to da imaš toliki posao s narodom? Zašto sje-diš ti sam na sudu, a sav se narod tiska oko tebe od jutra do večeri?"

15 Mojsije je odgovorio svojem tastu: "Na-rod dolazi k meni da dobije Božje odluke.

16 Kad god imaju kakvu prepirku, dolaze k meni da im sudim i govorim Božje zako-ne i njegove uredbe."

17 A Mojsijev tast mu rekao: "Nije dobro

kako postupaš.

18 Ti i ljudi koji dolaze pred tebe, pri tom se izmaraju, jer je taj posao pretežak za tebe; nisi u stanju sam ga obavljati.

19 Pa poslušaj savjet što će ti ga dati, i Bog će biti s tobom. Ti zastupaj narod kod Boga i prinosi njihove teškoće pred Boga.

20 Onda ih uči zakonima i uredbama i pokazuј im put kojim moraju hodati, i djela koja moraju obavljati.

21 Povrh toga izaberi iz svega naroda valjane ljude, one koji se boje Boga, pouzdane i nesebične, i postavi ih da budu nad njima glavari nad tisuću, glavari nad stotinu, glavari nad pedeset i glavari nad deset.

22 Oni neka sude narodu u svako doba. A svaki važniji slučaj neka ipak iznesu pred tebe, a u stvarima manje važnim neka odlučuju sami. Tako ćeš olakšati sebi teret; a oni neka ga nose s tobom.

23 Ako tako napraviš i Bog ti to zapovijedi, moći ćeš izdržati i say će taj narod zadovoljan otici svojemu mjestu.”

24 Mojsije je poslušao savjet svojega tasta i napravio sve što mu je on svjetovao.

25 Iz svega Izraela izabrao je Mojsije valjane ljude, i postavio ih za glavare narodu: glavare nad tisuću, glavare nad stotinu, glavare nad pedeset i glavare nad deset.

26 Oni su sudili narodu u svako doba; sve teške slučajeve su iznosili pred Mojsija, a manje stvari sudili su sami.

27 Nato je Mojsije otpustio svojega tasta, i on se vratio natrag u svoju zemlju.

Kod Sinajske gore

19 Treći mjesec nakon izlaska Izraelovih sinova iz egiptanske zemlje, toga istog dana došli su u Pustinju Sinaj.

2 Jer su oni su bili krenuli od Refidima, došli u Pustinju Sinaj i utaborili se u pustinji. Tako se ondje pred gorom utaborio Izrael.

3 I kad je Mojsije uzašao Bogu, povikao mu GOSPODIN s gore: “Ovo reci kući Jakovljevoj i objavi Izraelovim sinovima:

4 “Vidjeli ste, kako sam postupao s Egiptanima, kako sam vas nosio na orlovinu krilima i doveo vas ovdje sebi.

5 Zato sada ako budete vjerno slušali moju riječ i držali moj zavjet, bit ćete moja osobita svojina između svih naroda, jer moja je sva zemlja.

6 ‘I bit ćete mi kraljevstvo svećenstvo i svet narod.’ To su riječi koje ćeš reći Izraelovim sinovima.”

7 Mojsije je došao, sazvao starještine naroda i priopćio im sve te riječi koje mu je

GOSPODIN zapovjedio.

8 Tada je sav narod odgovorio jednoglasno: “Sve što je GOSPODIN rekao vršit ćemo.” Tako je Mojsije prenio GOSPODINU riječi naroda.

9 A GOSPODIN je rekao Mojsiju: “Evo, dolazim k tebi u gustom oblaku, da čuje narod kad s tobom govorim i da ti vjeruje dojeka.” Mojsije je priopćio GOSPODINU riječi naroda.

10 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: “Idi k narodu i posveti ih danas i sutra, i neka operu svoju odjeću.

11 I neka budu spremni za treći dan. Jer će na taj dan sići GOSPODIN na Goru Sinaj pred očima svega naroda.

12 Označi narodu među unaokolo i reci im: ‘Čuvajte se da ne uzadete na goru ili da se i samo dotaknete njezina podnožja, jer tko se god dotakne gore, neka se sigrurno usmrti.

13 Nijedna ruka ne smije se njega dotaknuti, nego će se kamenovati ili ustrijeliti: bio čovjek ili živinče, ne smije ostati na životu.’ Tek kad zatrubi ovnov rog smije se približiti gori.”

14 Onda je Mojsije sišao s gore dolje k narodu i on je posvetio narod, a oni su oprali svoju odjeću.

15 I rekao je narodu: “Budite spremni za treći dan. Ne smijete se približiti vašim ženama.”

16 I dogodilo se treći dan kad je osvanulo jutro, nastala je grmljavina gromovi i sijevanje munja. Teški se oblaci nadvili nad gorom i odjeknuo je veoma jak glas trube, tako da je zadrhtao sav narod koji je bio u taboru.

17 A Mojsije je doveo narod iz tabora da se susretne s Bogom, i oni su stajali na podnožju gore.

18 Gora Sinaj bila je sva u dim ovijena, jer je GOSPODIN u ognju sišao na nju. Dim se iz nje dizao kao dim iz velike peći, i sva se gora silno tresla.

19 I kad je glas trube bio dug i sve jači i jači. Mojsije je govorio, i Bog mu je glasom odgovarao.

20 Tada se GOSPODIN spustio na Goru Sinaj, na vrh gore. I GOSPODIN je pozvao Mojsija na vrh gore, i Mojsije je uzašao.

21 I GOSPODIN je rekao Mojsiju: “Siđi dolje i opomeni narod da se oni ne bi protisnuli do GOSPODINA i da zure u njega, jer drukčije, bi ih mnogo poginulo.”

22 I sami svećenici, koji se obično smiju približiti GOSPODINU, moraju se posvetiti da ih ne uništi GOSPODIN.”

23 Mojsije je rekao GOSPODINU: “Narod ne može uzići na Goru Sinaj, jer si nas ti opo-

menuo, rekavši: 'Označite među oko gore i posvetite ju."

24 A GOSPODIN mu rekao: "Idi. Siđi dolje i dođi opet gore s Aronom. Ali svećenici i narod ne smiju prodrti preko međe da se popnu do GOSPODINA, jer bi ih on drukčije uništio."

25 Tako je Mojsije sišao k narodu i sve im objavio.

Deset Božjih zapovijedi

20 Nato je Bog izgovorio sve ove riječi, rekavši im:

2 "Ja sam GOSPODIN, tvoj Bog, koji te izveo iz egipatske zemlje, iz kuće ropstva.

3 Ne smiješ imati drugih bogova uz mene.

4 Ne smiješ sebi praviti rezbarena kipa, ni bilo kakve slike od bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodi pod zemljom.

5 Ne smiješ im se klanjati niti im služiti. Jer Ja sam GOSPODIN, tvoj Bog, ja sam ljudomoran Bog, pohađam zlodjela otaca na djeci do trećega i četvrtoga koljena onih koji me mrze,

6 a milosrđe iskazujem tisućama, koji me ljube i drže moje zapovijedi.

7 Ne smiješ uzimati uzalud Imena GOSPODINA, svojega Boga, jer GOSPODIN neće pustiti bez kazne onoga koji uzima njegovo Ime uzalud.

8 Sjeti se Subotnjega dana, da ga držiš svetim.

9 Šest dana radi i obavljaj sve svoje poslove,

10 a sedmi dan je Subotnji dan GOSPODINA, tvojega Boga. Na taj dan ne smiješ obavljati nikakva posla, ni ti ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj sluga, ni tvoja sluškinja, ni tvoja marva, ni stranac koji boravi kod tebe unutar tvojih vrata.

11 Jer u šest dana GOSPODIN je stvorio nebesa i zemlju, more i sve što je u njima, a sedmi dan je otpočinuo. Zato je GOSPODIN blagoslovio Subotnji dan i posvetio ga.

12 Poštuj svojega oca i svoju majku da dugo živiš u zemlji koju ti daje GOSPODIN, tvoj Bog.

13 Ne smiješ ubiti.

14 Ne smiješ počiniti preljuba.

15 Ne smiješ krasti.

16 Ne smiješ lažno svjedočiti protiv svojeg bližnjega.

17 Ne smiješ poželjeti kuće svojega bližnjega. Ne smiješ poželjeti žene svojega bližnjega, ni njegova sluge, ni njegove sluškinje, ni njegova vola, ni njegova magarca, ni igdje išta što pripada tvojem bližnjemu."

18 Kad je vidio sav narod gromove, munje, glas trube i goru gdje se dimi, prepao se narod i zadrhtao i ostao stojeći u daljini.

19 Onda su oni rekli Mojsiju: "Govori ti nama, a mi ćemo slušati; Bog neka ne govori s nama da ne pomremo."

20 Mojsije je rekao narodu: "Ne bojte se, jer je Bog došao samo da vas ispita i da strah od njega bude pred vama da ne griješite."

21 Narod je stajao u daljini, a Mojsije je pristupio gustoj tmini u kojoj je bio Bog.

22 Tada je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Ovakо ćeš reći njegovu i Izraelovim sinovima: 'Vidjeli ste da sam s neba govorio s vama.

23 Ne smijete praviti sebi uz mene srebrnih bogova niti smijete za sebe praviti zlatnih bogova.

24 Napravi mi žrtvenik od zemlje i prinesi na njemu svoje žrtve paljenice i svoje mirtvorne žrtve, svoje ovce i svoja goveda. Na svakom mjestu koje će svaki put odrediti za štovanje mojega Imena, doći će k tebi i blagoslovit će te.

25 A ako ćeš mi praviti žrtvenik od kamenja, ne smiješ ga zidati od klesana kamenja, jer ako ga obraduješ svojim dljetom, obeščaćuješ ga.

26 Ne smiješ uzlaziti mojemu žrtveniku uza stube da se ne otkrije pred njim tvoja golotinja.'

Postupak s robovima

21 A ovo su zakonske uredbe koje ćeš staviti pred njih:

2 Ako kupiš hebrejskog roba, neka ti služi šest godina, a u sedmoj godini neka se pusti na slobodu bez otkupa.

3 Ako je došao neoženjen, neka opet ode neoženjen; ako je bio oženjen, neka i njegova žena ide s njim.

4 Ako ga njegov gospodar oženi, i žena mu rodi sinove ili kćeri, žena sa svojom djecom neka pripadnu svojem gospodaru, a on sam neka se pusti na slobodu.

5 Ako li izjavi rob: 'Volim svojega gospodara, svoju ženu i svoju djecu, neću ići na slobodu,'

6 onda neka ga njegov gospodar dovede pred sud i postavi ga pred vrata ili pred dovratnike. Neka mu njegov gospodar probuši šilom njegovo uho, pa neka mu bude rob dovjeka.

7 Ako netko proda svoju kćer u ropstvo, neka ona ne bude puštena na slobodu kao robovi.

8 Ako ona ne bude po volji svojem gospodaru kome je predana da mu bude žena, neka pusti da se otkupi. A nema vlasti

prodati ju stranom narodu, jer ju je nepošteno odbacio.

9 A ako ju bude dao svojem sinu, neka postupa s njom po pravu kćeri.

10 Ako on uzme sebi još drugu ženu, ne smije joj uskratiti hranu, odjeću i ženidbeno pravo.

11 Ali ako joj ovo troje ne ispuni, onda smije ona slobodno otići bez odštete, bez otkupa.

12 Tko drugoga udari tako da umre, neka se sigurno usmrti.

13 Ako to nije napravio hotimice, nego mu ga Bog stavio pod ruku, odredit će ti mjesto kamo može pobjeći.

14 Ali ako netko usmrti drugoga hotimice i iz prijevare, odvuci ga od mojega žrtvenika da umre.

15 Tko udari svojega oca ili svoju majku, neka se sigurno usmrti.

16 Tko pogradi čovjeka pa ga je već prodao ili je još u njegovoј ruci, neka se sigurno usmrti.

17 Tko proklinje svojega oca ili svoju majku, neka se sigurno usmrti.

18 Ako se ljudi posvade, i jedan udari drugoga kamenom ili zemljanim grudom, tako da ovaj doduše ne umre, ali padne u postelju,

19 ako se pridigne i može van o svojem štapu, onda onaj drugi, koji ga je udario, neka se ne kazni, samo mu mora nadoknadići dangubu i platiti troškove liječenja.

20 Udari li netko svojega roba ili svoju ropkinju štapom tako da mu pod rukom umru, to se mora kazniti.

21 Ako li on, još dan ili dva, ostane na životu, neka se ne kazni, jer je njegovo vlasništvo

22 Ako se posvade ljudi i pritom udare trudnu ženu tako da pometne, ali nikakve daljnje štete ne bude, onda neka krivac plati novčanu kaznu koliko mu odredi ženin muž i presude sudci.

23 Ako li nastane daljnja šteta, onda neka se da život za život,

24 oko za oko, Zub za Zub, ruku za ruku, nogu za nogu,

25 opeklino za opeklino, ranu za ranu, modricu za modricu.

26 Udari li netko svojega roba ili svoju ropkinju u oko, te ga iskopa, neka ga pusti na slobodu za njegovo oko.

27 Ako svojem robu izbjije Zub ili svojoj ropkinji, neka ga pusti na slobodu za njegov Zub.

28 Ako vol ubode muža ili ženu i tako usmrti, neka se kamenuje vol, ali njegovo meso neka se ne jede, a gospodar vola

ipak se ne kazni.

29 A ako je vol već od prije bio bodač i gospodar njegov bio opomenut, a on ga ipak nije čuvao, onda neka se vol kamenuje, ako je usmrtio muža ili ženu, i njegov gospodar neka se usmrti.

30 Ali ako mu se odredi novčana kazna, onda za svoj život neka plati otkup koliko mu je određeno.

31 Ako ubode dječaka ili djevojku, neka se postupa s njim po istom pravu.

32 Ako vol ubode roba ili ropkinju, neka plati njihovu gospodaru trideset srebrnjaka, a vol neka se kamenuje.

33 Ako li netko ostavio otkrivenu jamu, ili ako netko iskopa jamu pa je ne pokrije, i upadne u nju vol ili magarac,

34 vlasnik jame neka napravi pravo i naplati gospodara, a uginula životinja neka bude njemu.

35 Ako čiji vol ubode vola kome drugome tako da ugne, onda neka oni prodaju vola živoga i dobiveni novac neka podijele, a uginulu životinju neka među sobom podijele.

36 Ali ako se znalo da je vol već od prije bio bodač, a vlasnik njegov nije ga čuvao, onda on mora, kao punu odštetu, dati vola za vola, a uginula životinja neka njeni pripadne.

Odgovornost o vlasništvu

22 Tko ukrade vola ili ovcu, pa to zakoni je ili proda, neka kao odštetu da pet volova za vola i četiri ovce za ovcu.

2 Ako se ulovi lopov kod provale i bude ubijen, nema tu krivnje za proljevenu krv.

3 Ako je sunce izšlo nad njim, neka je krivnja za proljevenu krv. On neka da odštetu. Ako nema ništa, neka se on proda za ukradeno.

4 Ako se nađe što je pokrao još živo u njegovu posjedu, bio vol ili magarac ili ovca, neka vrati dvostruko.

5 Tko opustoši njivu ili vinograd pustivši svoju marvu da tuđe popase, neka nadoknadi onim što najbolje nađe na svojoj njivi i u svojem vinogradu.

6 Ako se požar proširi tako da vatrica zahvati trnje, spali stog žita, ili žito što još stoji, ili polje izgori, onda mora dati odštetu onaj koji je upalio vatru.

7 Ako netko predla bližnjemu novce ili predmet na čuvanje, i to bude iz kuće dotičnoga ukradeno, onda mora kradljivac, ako se pronađe, platiti dvostruko.

8 Ako se ne pronađe kradljivac, onda mora vlasnik kuće doći pred sud da se vidi da uistinu nije posegnuo rukom na stvari bližnjega.

9 Kod svakog slučaja prnevjere, pa radilo se o volu, magarcu, ovci, haljini ili o čemu god drugom što je nestalo i što sad netko traži kao svoje vlasništvo, neka taj slučaj obojice dođe pred sud. Koga osudi sud, taj neka da drugomu dvostruku odštetu.

10 Ako netko da susjedu na čuvanje magarca, vola, ovcu ili kakvo god živinče, pa ono ugine, ozlijedi ili pobjegne a da nitko ne vidi,

11 onda prisega GOSPODINOVA neka bude između njih obojice, da nije posegnuo svojom rukom na vlasništvo drugoga. Vlasnik se mora time zadovoljiti, a onaj ne treba dati odštetu.

12 Ali ako mu je ipak bilo ukradeno, onda mora vlasniku dati odštetu.

13 Ako li je bilo od zvijeri rastrgano, onda neka to doneše za dokaz, a za rastrgano ne treba dati odštetu.

14 Ako tko posudi bilo što od svojega susjeda: živinče, pa ono ohromi ili ugine, onda mora, ako gospodar nije bio nazoran, nadoknaditi

15 Ako je vlasnik bio s njom, ne treba dati odštetu; a ako je dano na poslugu, neka dode po nadnicu.

16 Ako netko zavede djevojku koja nije zaručena, te opći s njom, onda joj mora dati miraz i uzeti ju za ženu.

17 Ali ako mu ju njezin otac neće dati, onda neka plati toliko koliko ide za miraz djevica.

18 Ne smijete dopustiti da vračara živi.

19 Tko god legne sa živinčetom, neka se sigurno usmrti.

20 Tko žrtvuje bogovima, osim jedino GOSPODINU, neka bude potpuno uništen.

21 Stranca ne smijete zakidati i ugnjetavati, jer vi ste sami bili stranci u Egiptu.

22 Udovicu i siroče bez oca ne smijete rastuživati.

23 Ako ih budete rastuživali, i oni zavape k meni za pomoć, sigurno ću uslišati njihov vapaj,

24 i raspalit će se moja srdžba i dat ću vas pobiti mačem tako da vaše žene postanu udovice, a vaša djeca siročad.

25 Ako posudite novaca nekome siromahu iz mojega naroda među vama, ne smijete mu biti kao lihvar; ne smijete mu računati kamata.

26 Ako ikad uzmete od svojega susjeda ogrtač u zalog, trebate ga vratiti natrag do zalaska sunca.

27 Jer to je njegov jedini pokrivač, kojim pokriva svoje tijelo i u kojem će spavati?

Ako zavapi k meni, uslišat ću ga jer sam milosrdan.

28 Ne smijete psovati Boga i proklinjati vladara svojega naroda.

29 Ne smijete otezati s davanjem prvine svojega gumna i sok svojega tjeska. Prvorodenca između svojih sinova trebate dati meni.

30 Tako postupajte i svojim volom i svojom ovcom. Sedam dana neka ostane sa svojom majkom, a osmi dan prinesi ga meni.

31 Budite mi sveti ljudi i ne smijete jesti mesa životinje koju su zvijeri rastrgale u polju, nego ju bacite psima.”

GOSPODINOV Andeo vodi Izrael

23 Ne smijete svjedočiti krivo i ne pružati svoju ruku onomu koji je u nepravdi da svjedočite krivo.

2 Ne smijete ići s velikom većinom da napravite zlo i u parnici ne smijete iskazivati tako da stojeći na stranu većine preokrećete pravdu.

3 Siromahu ne budite pristrani u njegovoj parnici.

4 Ako nađete na vola svojega neprijatelja ili na njegova magarca gdje su zalutali, odvedite ih natrag k njemu.

5 Vidite li gdje je vašem protivniku pao magarac pod svojim teretom, ne propustite pomoći da se digne; s njim zajedno pružite mu pomoć.

6 Ne smijete izvrnuti pravo svojem siromahu u njegovoj parnici.

7 Klonite se lažne tužbe; ne ubijajte nedužnika i pravednika. Jer krivcu ne dajem pravo.

8 Ne smijete uzimati mito, jer mito zasljepljuje one koji vide i preokreće riječ pravednika.

9 Ne smijete zlostavljati stranca, jer vi poznajete srce stranca, jer ste sami bili stranci u egipatskoj zemlji.

10 Šest godina ćete sijati svoju zemlju i skupljati njezinu ljetinu.

11 Sedme godine ćete ju pustiti da počine, da se hrane od nje siromasi vašega naroda i da mogu jesti poljske zvijeri što iza njih preostane. Tako morate raditi i sa svojim vinogradima i svojim maslinicima.

12 Šest dana ćete obavljati svoje poslove, ali sedmi dan ćete počivati, da se odmore vaš vol i vaš magarac, da mognu odahnuti sin vaše ropkinje i stranac.

13 Držite se svega što sam vam zapovjedio. Ne smijete zazivati imena drugih bogova; neka se ono ne čuje iz vaših usta.

14 Tri puta na godinu držite mi svečanu gozbu.

15 Obdržavajte Gozbu Beskvasnih kruhova. Sedam dana jedite beskvasni kruh,

kako sam vam zapovjedio, u određeno vrijeme u mjesecu abibu, jer onda ste izišli iz Egipta; ne smijete izići pred moje lice praznih ruku.

16 I Svečanu Gozbu Žetve: prvina koje dolaze od ljetine onoga što ste posijali u polju. Na svršetku godine Svečanu Gozbu Berbe, kad s polja skupljate svoju ljetinu.

17 Tri puta u godini neka se pokažu sve vaše muške osobe pred, GOSPODINOM Bogom.

18 Ne smijete žrtvovati krv mojih žrtvenih životinja zajedno s ukvasanim kruhom, i loj mojih žrtava ne smije ostati do jutra.

19 Najbolje od prvina svojega polja donesite u kuću GOSPODINA, svojega Boga. Ne smijete kuhati jareta u mlijeku njegove majke.

20 Evo, ja šaljem Andela pred vama da vas čuva na putu i da vas odvede na mjesto što sam ga odredio za vas.

21 Pazite na njega i slušajte njegov glas i ne izazivajte ga, jer on ne bi oprostio vaše krivnje, jer je moje Ime u njemu.

22 Ali ako rado budete slijedili njegov glas i radili sve što velim, bit će neprijatelj tvojim neprijateljima i pritisnut će tvoje protivnike.

23 Jer moj Anđeo će ići pred vama i voditi će vas k Amorejcima, Hitijcima, Perizejcima, Kanaancima, Hivejcima i Jebusejcima, koje će uništiti.

24 Ne smijete se klanjajte njihovim bogovima, ni služiti im i ne radite po njihovim djelima, nego ih potpuno uništite i razorite njihove kamene spomen-stupe.

25 A služite GOSPODINU, svojem Bogu. I on će blagosloviti vaš kruh i vašu vodu i udaljitiće bolesti od vas.

26 Neće biti u vašoj zemlji žene pometkije ni nerotkinje, i dane vašega života će dignuti do njihova potpunog broja.

27 Strah svoj pustit će pred vama, i napravit će metež među narodima kojima dođete i da svi vaši neprijatelji bježe pred vama.

28 I stršljene poslat će pred vama da tjeraju ispred vas Hivejce, Kanaance i Hitijke.

29 Ali ih neće otjerati ispred vas u jednoj godini da ne postane zemlja pustinja i da se ne namnože divlje životinje na vašu štetu.

30 Sve pomalo potiskivat će ih ispred vas dok ne postanete mnogobrojni i mognete zauzeti zemlju.

31 Onda će protegnuti vaše granice od Crvenoga mora sve do mora Filistejaca i od pustinje sve do rijeke, jer će ti u ruke dati žitelje zemlje, tako da ih mognete

otjerati ispred sebe.

32 Ne smijete sklapati savez s njima i s njihovim bogovima.

33 Oni ne smiju prebivati u vašoj zemlji; drukčije, sagriješit ćete protiv mene. Jer ako služite njihovim bogovima, to će vam biti zamkom.'

Mojsije sa starješinama na gori

24 Nato je On rekao Mojsiju: "Uzadi gore GOSPODINU: ti i Aron, Nadab i Abihu i sedamdeset izraelskih starješina, neka se oni klanjaju izdaleka.

2 Mojsije sam smije pristupiti GOSPODINU, a oni ne smiju bliže pristupiti; ni narod neka ne uzlazi s njim gore."

3 Mojsije je došao i objavio narodu sve zapovijedi GOSPODINOVE i sve uredbe. Sav je narod odgovorio jednoglasno: "Sve zapovijedi koje je dao GOSPODIN, držat ćemo."

4 I Mojsije je napisao sve zapovijedi GOSPODINOVE. On je ustao rano ujutro napravio žrtvenik pod gorom i dvanaest kamenih spomen-stupova za dvanaest izraelskih plemena.

5 Onda je posao mlade ljudi Izraelovih sinova da prinesu GOSPODINU žrtvu paljenicu i da zakolju junce za mirotvornu žrtvu.

6 Mojsije je uzeo polovicu krvi i ulio u žrtvenu zdjelu, a drugu polovicu krvi izlio na žrtvenik.

7 Onda je uzeo knjigu zavjeta i pročitao ju glasno narodu. Oni su rekli: "Sve što je GOSPODIN zapovjedio, vršit ćemo ih i bit ćemo pokorni."

8 I Mojsije je uzeo krv, njom poškropio po narodu i rekao: "Evo, ovo je krv zavjeta koji je GOSPODIN ustanovio s vama prema svim ovim riječima."

9 Nato su uzašli na goru Mojsije, Aron, Nadab, Abihu i sedamdeset izraelskih starješina.

10 Oni su vidjeli Izraelova Boga i pod njegovim nogama nešto što je bilo slično pločama od safira i razlijevalo bistar sjaj kao sama nebesa.

11 Ali on nije pružio svoju ruku prema izabranicima Izraelovih sinova. Tako su oni vidjeli Boga, i jeli su i pili.

12 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Uzadi k meni na goru i ostani ondje. Dat će ti kamene ploče sa zakonom i zapovijedima koje sam napisao, da ih njima poučiš."

13 Mojsije se podignuo sa svojim slugom Jošuom i uzašao na Božju goru.

14 A starješinama je rekao: "Čekajte nas ovdje dok se vratimo k vama. Aron i Hur su s vama. Tko ima kakvu razmiricu, neka idu k njima."

15 Onda je Mojsije uzlazio na goru, i oblak je pokrio goru.

16 A slava GOSPODINOVA spustila se na Goru Sinaj, i šest dana pokrivaо ju je oblak. Sedmog dana pozvao je on Mojsija iz oblaka.

17 Očima Izraelovih sinova prikazala se slava GOSPODINOVA kao oganj što gori na vrhuncu gore, u oči Izraelovih sinova.

18 Mojsije je pošao unutra usred oblaka i posve uzašao na Goru Sinaj. Četrdeset dana i četrdeset noći ostao je Mojsije na gori.

Škrinja Zavjeta

25 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 "Reci Izraelovim sinovima, neka za mene poberu prinos. Od svakoga, koji hoće dati drage volje, uzmitte za mene prinos.

3 A ovo je prinos što ćete ga skupljati od njih: zlato, srebro i mjed;

4 modro i ljubičasto i grimizno predivo i prepredeni lan, kostrijet;

5 kože ovnuske crveno obojene, jazavčeve kože i drvo akacije;

6 ulje za svjetiljke, mirisi za ulje pomazanja i za miomirisni kad;

7 kamenje oniksovo i drugo kamenje draga za ukivanje na oplećak i naprsnik.

8 Neka mi sagrade svetište da mogu među njima prebivati.

9 Neka mi ga naprave posve po onomu što ću ti pokazati, po uzorku šatora i po uzorku svih njegovih predmeta.

10 Neka naprave Škrinju od drva akacije, dva i pol lakta dugu, lakat i pol široku, i lakat i pol visoku.

11 Obloži ju čistim zlatom, iznutra i izvana obloži ju, i unaokolo odozgor joj napravi zlatni okvir.

12 Salij joj četiri zlatna koluta i pričvrsti ih na četiri noge; dva koluta na jednoj strani i dva koluta na drugoj strani.

13 Napravi motke od drva akacije i obloži ih zlatom.

14 Utakni motke u kolutove na stranama Škrinje da se o njima može nositi Škrinju.

15 Motke neka ostanu u kolutima Škrinje i neka se nikada ne izvlače.

16 U Škrinju stavi Svjedočanstvo koje ću ti dati.

17 Napravi onda pokrov pomirilište od čistoga zlata, dva i pol lakta dugo i lakat i pol široko.

18 Napravi uz to dva zlatna kerubina. Izradi ih kovanim radom tako da prave jedan komad s oba kraja pomirilišta.

19 Napravi jednoga kerubina na jednom kraju a drugoga na drugom kraju. Postavi

oba kerubina na oba kraja tako da sačinjava jedan komad s pomirilištem.

20 Kerubini neka drže svoja raširena krila prema gore i tako ujedno svojim krilima neka pokrivaju pomirilište. Njihova lica neka su okrenuta jedno prema drugome, i neka su ujedno lica kerubina upravljenja prema pomirilištu.

21 Stavi pomiriliše odozgor na Škrinju, a u Škrinju stavi Svjedočanstvo koje ću ti dati.

22 Ondje ću se ja s tobom sastajati i govoriti s tobom odozgor s pomirilišta, između oba kerubina koji su na Škrinji Svjedočanstva, i sve ti govoriti u zapovijedima za Izraelove sinove.

23 Napravi i stol od drva akacije, neka bude dva lakta dug, jedan lakat širok i lakat i pol visok.

24 Obloži ga čistim zlatom i napravi na njemu zlatni vijenac unaokolo.

25 I napravi mu unaokolo za dlan širok okvir i na tom okviru napravi unaokolo zlatni vijenac.

26 Salij za to četiri zlatna koluta i pričvrsti kolutove na četiri strane, i to na četiri njegove noge.

27 Tik uz okvir neka budu kolutovi da se u njih utaknu motke za nošenje stola.

28 A motke napravi od drva akacije i obloži ih zlatom, da se o njima može nositi stol.

29 Napravi mu onda njegovo posude, varjače, vrčeve, zdjele i pehare kojima će se prinositi tekuće žrtve. Napravi ih od čistoga zlata.

30 Na stol neprestano postavljaj pred mene prikazne kruhove.

31 Napravi i svjetiljku sa stalkom od čistoga zlata. Svjetiljka i njezin stalak moraju se izraditi kovanim radom; njezine čaše, njezine jabučice i njezini i cvjetovi neka budu s njom iz jednoga komada.

32 Šest grana neka izlazi s obje strane, tri grane na jednoj strani svjetiljke i tri grane na drugoj strani svjetiljke.

33 Na svakoj grani neka budu tri čašice, napravljene u obliku badema, s ukrašenom jabučicom i cvijetom, i na drugoj grani neka budu tri čašice, napravljene u obliku badema, s ukrašenom jabučicom i cvijetom. Tako neka bude na svih šest grana što izlaze iz svjetiljke.

34 Na samom stalku svjetiljke neka budu četiri čašice, napravljene u obliku badema, s ukrašenom jabučicom i cvijetom.

35 I to neka bude neprestano jabučica ispod svake dvije grane što izlaze iz svjetiljke, onda opet jabučica ispod dvije grane, i onda opet jabučica ispod dvije grane, onda prema šest grana koje izlaze iz nje.

36 Jabučice i grane njezine neka budu s njom iz jednoga komada. Sve neka bude kovani rad iz jednoga komada od čistoga zlata.

37 Napravi za njih i sedam žižaka, i neka se postave tako da daju svoje svjetlo na prostor sprijeda.

38 Usekači i pepeljare za njih neka budu od čistoga zlata.

39 Za sve te predmete neka se potroši jedan talenat čistoga zlata.

40 Gledaj da to izvedeš točno po uzorku što ti je pokazan na gori.

Sveti šator

26 Šator napravi od deset zavjesa izrađenih od prepredenog lana, i od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva, umjetnički izvezenih, s likovima kerubina, kako ih napravi umjetnik.

2 Svaka zavjesa neka bude dvadeset i osam lakata dugačka i četiri lakta široka. Ista mјera neka bude za sve zavjese.

3 Pet zavjesa neka se sastave jedna s drugom, a drugih pet zavjesa opet jedna s drugom.

4 Napravi petlje od modrog prediva na rubu krajnje zavjese jednog sastavljenog komada, isto tako na rubu krajnje zavjese drugog sastavljenog komada.

5 Pedeset petalja pričvrsti na jednoj zavjesi i pedeset na rubu zavjese što pripada drugom sastavljenom komadu, tako da petlje stoje jedna prema drugoj da se mogu skopčati.

6 I napravi pedeset zlatnih kopča i sveži zavjese kopčama, jednu s drugom, tako da bude šator jedna cjelina.

7 Napravi i zavjese od kostrijeti za pokrov nad šatorom, i upotrijebi za to jedanaest zavjesa.

8 Svaka zavjesa neka bude trideset lakata dugačka i četiri lakta široka. Ista mјera neka bude za svih jedanaest zavjesa.

9 Sastavi pet zavjesa napose u jedan komad, i isto tako šest drugih zavjesa napose. Sestu zavjesu na prednjoj strani šatora podvostruči.

10 Napravi pedeset petlja na rubu posljednje zavjese jednog sastavljenog komada i isto tako pedeset na rubu posljednje zavjese drugog sastavljenog komada.

11 Napravi onda pedeset mјedenih kopča, utakni ove kopče u petlje i sastavi tako pokrov u jednu cjelinu.

12 A što je više od šatorskih zavjesa, polovica zavjesa što preostane, neka visi na stražnjoj strani šatora.

13 Neka jedan lakat visi na jednoj strani i jedan lakat na drugoj strani, od onoga

što preostane na dužini šatorskih zavjesa, neka visi na obje strane šatora da ga zaklanja.

14 Napravi pokrov šatoru od koža ovnjskih crveno obojenih i povrh njega pokrov od koža jazavčevih.

15 Napravi za šator daske od drva akacije što će stajati uspravno.

16 Svaka daska neka bude deset lakata dugačka, a lakat i pol široka.

17 Svaka daska neka ima po dva kлина koji su među sobom svezana. Tako napravi sve daske za šator.

18 Napravi daske za šator, dvadeset dasaka za južnu stranu.

19 Ispod dvadeset dasaka napravi četrdeset srebrnih stopica, dvije stopice pod jednu dasku za dva kлина njezina i dvije stopice pod drugu dasku za dva kлина njezina.

20 Isto tako za drugu stranu šatora, za sjevernu stranu, ondje neka dude dvadeset dasaka,

21 i četrdeset srebrnih stopica, dvije stopice pod svaku dasku;

22 Za stražnju stranu šatora, zapadnu stranu, napravi šest dasaka.

23 Napravi još i dvije daske za uglove šatora na stražnjoj strani.

24 Neka budu odozdol dvokrake i isto tako odozgor dvokrake do prvoga koluta. Tako neka budu napravljene obje. One neka budu za oba ugla.

25 Tako neka bude osam dasaka sa svojim srebrnim stopicama, u svemu šesnaest stopica, po dvije stopice ispod svake daske.

26 Dalje napravi prijevornice od drva akacije; pet za daske na jednoj strani šatora,

27 pet prijevornica za daske na drugoj strani šatora i pet prijevornica za daske na stražnjoj strani šatora prema zapadu.

28 Srednja prijevornica neka ide sredinom dasaka od jednoga kraja do drugoga.

29 Daske obloži zlatom, a kolutove, kroz koje se utaknu prijevornice, napravi od zlata, i prijevornice obloži zlatom.

30 Onda podigni šator po njegovom uzoru koji ti je bio pokazan na gori.

31 Napravi zavjesu otkanu od modrog, ljubičastog i grimiznog prediva i od prepredenog lana. Neka su na njoj vješto izvezeni kerubini.

32 Pričvrsti ju na četiri stupu od drva akacije koji su obloženi zlatom i imaju kuke od zlata i stoje na četiri srebrne stopice.

33 Objesi zavjesu na kopče i unesi iza ove zavjesе Škrinju Svjedočanstva. Zavjesa neka vam služi kao pregrada između sve tog mesta i Nasvetijega Mjesta.

34 Stavi pomirilište na Škrinju Svjedočanstva u Nasvetije Mjesto.

35 Stol postavi izvan zavjesu, a svjetiljku sa staklom naprema stolu na južnoj strani šatora; stol, naime, postavi na sjevernu stranu.

36 Napravi i za ulaz u šator zavjesu otkanu od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i od prepredenog lana, umjetnički izrađenu.

37 Za ovu zavjesu podigni pet stupova od drva akacije i obloži ih zlatom. Njihove kuke neka budu od zlata, i salij za njih pet stopica od mjedi.

Žrtvenik za paljenice

27 Napravi žrtvenik od drva akacije, dugačak pet lakata i pet lakata širok, neka bude četvorinast, i tri lakata visok.

2 Stavi mu na četiri ugla robove; njegovi robovi neka prave s njim jednu cijelinu. A obloži sa mjedi.

3 I lonce mu za skupljanje pepela, lopatice, kotliće, vilice i kliješta; sve mu posuđe napravi od mjedi.

4 Onda mu napravi rešetku od mjedi kao mrežu i stavi na rešetku četiri koluta od mjedi na četiri njezina ugla.

5 Stavi ju ispod koluta žrtvenika odozdol tako da rešetka dopire sve do pola visine žrtvenika.

6 Napravi za žrtvenik motke od drva akacije i okuj ih u mjed.

7 Motke neka se utaknu u kolutove, a motke da budu s obje strane žrtveniku, kada se nosi.

8 Napravi ga od dasaka da je šupalj. Kako ti je pokazano na gori, neka ga naprave.

9 Napravi dvorište šatoru. Na južnoj strani neka budu zavjesa za dvorište otkane od prepredenog lana, stotinu lakata dugačke za jednu stranu.

10 Uz to, dvadeset stupova sa dvadeset njihovih stopica od mjedi. Kuke stupova i njihovi kolutovi neka budu od srebra.

11 Isto tako napravi za sjevernu uzdužnu stranu zavjesa stotinu lakata dugačke, uz to dvadeset stupova sa dvadeset njihovih stopica od mjedi. Kuke stupova i njihovi kolutovi neka budu od srebra.

12 Za širinu dvorišta na zapadnoj strani neka budu zavjesa pedeset lakata dugačke; uz to deset stupova sa njihovim deset stopica.

13 Širina dvorišta na istočnoj strani neka bude pedeset lakata.

14 I to neka budu zavjesa od petnaest lakata na jednoj strani, uz to tri stupa s tri njihove stopice.

15 Na drugoj strani isto tako zavjesa od

petnaest lakata, uz to tri stupa s tri njihove stopice.

16 Ulaz u dvorište neka ima zavjesu dvadeset lakata dugačke, otkane od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i od prepredenog lana. Imat će četiri stupa sa četiri njihove stopice.

17 Svi stupovi dvorišta unaokolo neka imaju srebrne kolutove. I njihove kuke neka budu od srebra, njihove stopice od mjedi.

18 Dvorište neka bude stotinu lakata dugo, pedeset lakata široko i pet lakata visoko. Zavjesa neka budu otkane od prepredenog lana, i stopice od mjedi.

19 Sve posuđe u šatoru, za svaku službu u njemu, i svi kolčići njegovi, kao i svi kolčići dvorišta neka budu od mjedi.

20 Zapovijedi Izraelovim sinovima da ti donesu čistoga ulja od stučenih maslina za svjetlo da bi svjetiljke mogle gorjeti ne prestano.

21 U šatoru sastanka izvan zavjesa što je pred Škrinjom Svjedočanstva, neka ga opremaju Aron i njegovi sinovi, da gori od večeri do jutra pred GOSPODINOM. Ova uredba neka bude zauvijek kroz sve naraštaje Izraelovih sinova.

Svećenička odjeća

28 Uzmi k sebi između Izraelovih sinova svojega brata Arona sa njegovim sinovima da mi služi kao svećenik: Aron i Aronovi sinovi Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.

2 Napravi svete haljine svojem bratu Aronu, njemu u čast i za ukras.

3 Govori ti sa svim vještim obrtnicima, koje sam obdario duhom mudrosti, neka naprave Aronu haljine da se može posvetiti i da mi služi kao svećenik.

4 Neka naprave ovu odjeću: naprsnik, oplećak, ogrtač, vještački vezena košulja, kapa i pojas. Neka naprave svete haljine tvojem bratu Aronu sa njegovim sinovima, da mi služi kao svećenik.

5 Neka prime za to zlata, modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i prepredenog lana.

6 Neka naprave oplećak od zlata, modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i od prepredenog lana, umjetnički vezeni.

7 Neka ima dvije poramenice da se mogu oba njihova kraja skupa svezati.

8 I vješto izrađen pojas oplećka koji je na njemu, da se njim priveže, neka bude jednakog rada i od jednoga komada, izrađen od zlata, od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i od prepredenog lana.

9 Uzmi onda dva oniksa kamena i ureži u

njih imena Izraelovih sinova:

10 šest imena na jedan kamen i ostalih šest imena na drugi kamen, po redu kojim su bili rođeni.

11 Sa vještom izradom rezbara u kamenu kao i rezbarenje ukrasa, ureži u oba kamena imena Izraelovih sinova. Kovanjem usadi ih u zlato.

12 I stavi onda oba kamena na poramenice oplećka, kao kamene spomene na Izraelove sinove. Aron neka nosi pred GOSPODINOM njihova imena na svojim ramenima za spomen.

13 Onda napravi kopče od zlata,

14 i dva lančića od čistoga zlata. Opleti ih i napravi kao vrpce i pričvrsti te pletene lančice za kopče.

15 Onda napravi naprsnik Božjih presuda umjetničkim vezom izrađen. Napravi ga kao i oplećak od zlata, od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i od prepredenog lana.

16 Neka bude četvorinast, podvostručen, pedalj dug i pedalj širok.

17 Umetni po njemu drago kamenje u četiri reda unaokolo. U prvom redu neka bude karneol, topaz i smaragd;

18 u drugom redu neka bude rubin, safir i dijamant;

19 u trećem redu neka bude hijacint, ahat i ametist;

20 u četvrtom redu neka bude krizolit, oniks kamen i jaspis. Neka se kovanjem usade u zlato.

21 Broj kamenova neka bude dvanaest, toliko je bilo imena Izraelovih sinova. Neka budu umjetnički urezani kao pečat, svaki proviđen imenom jednoga od dvanaest plemena.

22 Pričvrsti onda na naprsnik kao vrpce pletene lančice od čistoga zlata.

23 Napravi za to na naprsniku dvije zlatne karike i pričvrsti obje karike na oba kraja naprsnika.

24 Onda pričvrsti oba pletena zlatna lančića na dvije karike na krajevima naprsnika.

25 Druga oba kraja od oba lančića pričvrsti na obje kopče i ove stavi na poramenice oplećka sprijeda.

26 Napravi dvije druge zlatne karike i pričvrsti ih na oba kraja naprsnika, na njegov unutrašnji rub što je okrenut prema oplećku.

27 Napravi još dvije zlatne karike i pričvrsti ih na obje poramenice oplećka, odozdol na prednjoj strani, baš na rubu povrh vještački izvezenog pojasa oplećka.

28 Neka oni privežu naprsnik s njegovim kolutićima za kolutiće oplećka vrpcem od

modroga grimiza, tako da naprsnik stoji povrh vještački izvezenog pojasa oplećka i da se ne odvoji od oplećka.

29 Neka tako nosi Aron imena Izraelovih sinova na naprsniku Božjih presuda na svojem srcu kad god ulazi u svetište na vječni spomen GOSPODINA.

30 U naprsnik Božjih presuda stavi Urim i Tumim da počivaju na srcu Aronovu kad god stupi pred GOSPODINA. Tako neka Aron neprestano nosi pred GOSPODINOM na svojem srcu Božje presude za Izraelove sinove.

31 Napravi ogrtač za oplećak sav modar.

32 Na sredini neka bude prorez za glavu, a rub naokolo proreza neka bude obrubljen našivenom vrpcem kao ovratnik na oklopu, tako da se ne podere.

33 Odozdol na rubu napravi mogranje od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva okolo ruba i među njima unaokolo zlatne zvončice;

34 tako da se oko ruba ogrtača redaju zlatno zvonce pa mogranj, zlatno zvonce pa mogranj.

35 Aron neka ga nosi da u njemu obavlja svetu službu, da se čuje zvonjenje kad god on ulazi u svetište pred GOSPODINA i kad god izlazi; da ne bi morao umrijeti.

36 Onda napravi pločicu od čistoga zlata i na njoj ureži, kako se urezuje pismo u pečat, ove riječi: 'Posvećeno GOSPODINU'.

37 Pričvrsti ju za modru vrpcu da se može nositi na kapi; neka stoji sprijeda na kapi.

38 I neka bude na čelu Aronovu da Aron uzme na sebe zlodjela koja počine Izraelovi sinovi kod prinosa svih svojih svetih darova. Neka bude neprestano na njegovu čelu, da bi tako bili prihvaćeni pred GOSPODINOM.

39 Napravi vještački vezenu košulju od prepredenog lana i napravi kapu od prepredenog lana i napravi pojas vezom izrađen.

40 Za Aronove sinove napravi košulje i napravi im pojaseve i visoke kape u čast i za ukras.

41 Pa tim zaodjeni svojega brata Arona i njegove sinove s njim. Pomaži ih, stavi ih u njihovu službu i posveti ih da mi služe kao svećenici.

42 Napravi im gaće lanene da se pokrije njihova golotinja, i neka dosežu od pojasa do stegna.

43 Aron i njegovi sinovi neka ih nose kad god ulaze u šator sastanka ili prilaze žrtveniku da obave službu u svetištu, da ne navuku krivnju na sebe i umru. Ova uredba neka bude zauvijek njemu i svim naraštajima poslije njega.

29 Ovako postupaj s njima, da mi ih posvetiš za svećeničku službu: uzmi junca i dva ovna bez mane;

2 beskvasni kruh i s uljem zamiješene beskvasne kolače i uljem namazane beskvasne pogače, priređene od bijelog brašna.

3 Stavi ih u jednu košaricu i u košarici prinesi ih ovdje, uz to junca i oba ovna.

4 I trebaš dovesti Arona i njegove sinove na ulaz u šator sastanka i trebaš ih oprati u vodi.

5 Onda uzmi odjeću i stavi na Arona košulju, ogrtač što pripada oplećku i oplećak s naprsnikom i opaši ga vještački izvezenim pojasom oplećka.

6 Stavi mu kapu na glavu i na kapu pričvrsti svetu pločicu.

7 Uzmi onda ulje pomazanja, izlij mu ga na glavu i pomaži ga.

8 Nato dovedi njegove sinove i odjeni im košulje.

9 Opaši Arona i njegove sinove, pojasom i stavi im visoke kape na glave. Svećenstvo neka bude njihovo; to je trajna uredba. Postavi tako Arona i njegove sinove u njihovu službu.

10 Onda dovedi junca pred šator sastanka. Aron i njegovi sinovi neka polože ruke juncu na glavu.

11 Onda zakolji junca pred GOSPODINOM na ulazu u šator sastanka.

12 Uzmi nešto junčeve krvi i pomaži prstom rogove žrtvenika. Svu ostalu krv izlij na pokraj podnožja žrtvenika.

13 Uzmi sav loj što pokriva droba, tusti privjesak na jetrima i oba bubrega s lojem na njima, i spali ih na žrtveniku.

14 Ali meso od junca, njegovu kožu i njegovu izmetinu neka spali na vatri izvan tabora. To je žrtva za grijeh.

15 Uzmi jednoga ovna, a Aron i njegovi sinovi neka polože ruke na glavu ovnu.

16 Zakolji ovna, uzmi nešto njegove krvi i njom poškropiti uokolo žrtvenika.

17 Ovna rasijeci ovna na dijelove, operi mu droba i noge, i stavi ih uz ostale dijelove i uz njegovu glavu.

18 Spali cijelogova ovna na žrtveniku. To je žrtva paljenica GOSPODINU, žrtva ognjem spaljena na ugodan miris GOSPODINU.

19 Uzmi također i drugoga ovna, a Aron i njegovi sinovi neka opet polože ruke na glavu ovna.

20 Onda zakolji ovna, uzmi nešto od njegove krvi i njom pomaži resicu desnoga uha Aronova, i resicu desnoga uha njegovih sinova, isto tako palac desne njihove ruke i njihov nožni palac, i njom poškropi

žrtvenik unaokolo.

21 Uzmi nešto krvi što je na žrtveniku i ulja za pomazanje i poškropi tim Arona i njegove haljine, isto tako njegove sinove i haljine njegovih sinova, da se posvete on i njegove haljine i isto tako njegovi sinovi i haljine njegovih sinova.

22 Uzmi loj od ovna, tusti rep i loj što pokriva droba, privjesak na jetrima i oba bubrega s lojem na njima i desno stegno, jer je to ovan posvetni.

23 Dalje, jedan kruh, jedan kolač s uljem pečen i jednu pogaču iz košarice s beskvasnih kruhova koja stoji pred GOSPODINOM.

24 To sve stavi u ruke Aronu i njegovim sinovima i mahat će ih za žrtvu mahanja pred GOSPODINOM.

25 Uzmi im to opet iz ruku i zapali na žrtveniku kao žrtvu paljenicu da bude ugodan miris pred GOSPODINOM; to je žrtva ognjem spaljena GOSPODINU.

26 Onda uzmi grudi ovna za Aronovo posvećenje mahat će ih za žrtvu mahanja pred GOSPODINOM; to će biti tvoj dio.

27 A grudi ovna posvetnoga koja su bila prinesene mahanjem i stegno što se podizalo, to što se mahalo, te podizalo od ovna posvetnoga za Arona i njegove sinove proglaši posvećenim.

28 To neka od Izraelovih sinova dobivaju Aron i njegovi sinovi po vječnoj uredbi, jer je to žrtva podizanja, i kao žrtvu podizanja neka Izraelovi sinovi daju od svojih mirotvornih žrtava, kao svoju žrtvu podizanja GOSPODINU.

29 Svetе haljine Aronove moraju prijeći na njegove sinove nakon njega da se u njima pomazuju i u njima budu posvećeni.

30 Sedam dana neka ih nosi između njegovih sinova onaj koji umjesto njega bude svećenik kad ulazi u šator sastanka da služi u svetištu.

31 Uzmi ovna za posvećenje, skuhaj njegovo meso na svetom mjestu.

32 Meso ovna i kruh što je u košarici neka jedu Aron i njegovi sinovi na ulazu u šator sastanka.

33 To smiju jesti samo oni za koje se prijavila žrtva pomirenja, kad bi se u svoju službu postavljali i posvećivali, ali stranac ne smije od toga jesti, jer je sveto.

34 Ali ako nešto preostane do ujutro od mesa posvetne žrtve i od kruha, onda spali na vatri što je preostalo. Ne smije se ništa više od toga jesti, jer je sveto.

35 Postupaj s Aronom i njegovim sinovima točno onako kako sam ti zapovjedio. Posveta neka traje sedam dana.

36 Žrtvuj svaki dan junca kao žrtvu pomi-

renja za grijeh. Očisti žrtvenik od grijeha obavljajući na njemu obrede očišćenja, i pomaži ga da ga posvetiš.

37 Sedam dana obavljaj službu pomirenja na žrtveniku i posvećuj ga. Tako će žrtvenik postati najsvetije mjesto i sve što se dotakne žrtvenika postat će sveto.

38 A ovo prinosi na žrtveniku: dva janjeta od godine, dan na dan bez prekida.

39 Jedno janje žrtvuj ujutro, drugo predvečer.

40 S prvim janjetom desetinu efe bijelog brašna zamiješena s četvrtinom hina ulja od stučenih maslina i žrtvu ljevanicu od četvrt hina vina.

41 Drugo janje žrtvuj predvečer. Postupaj pri tom kao ujutro s žitnim prinosom i na ljevnicom. Neka bude žrtva ognjem spaljena na ugodan miris GOSPODINU.

42 To neka bude redovita žrtva paljenica kroz sve vaše naraštaje na ulazu u šator sastanka pred GOSPODINOM, gdje ću se ja sastajati i govoriti s tobom.

43 Ondje ću se objavljivati Izraelovim sinovima i slavom mojom posvetit će se.

44 Posvetit ću šator sastanka i žrtvenik. I posvetit ću Arona i njegove sinove da mi služe kao svećenici.

45 Prebivat ću među Izraelovim sinovima i bit ću njihov Bog.

46 Oni neka spoznaju da sam Ja GOSPODIN, njihov Bog, koji ih je izveo iz egipatske zemlje da bih prebivao među njima: Ja sam GOSPODIN njihov Bog.

Kadioni žrtvenik

30 Napravi i žrtvenik za paljenje miomira; napravi ga od drva akacije.

2 Neka bude jedan lakat dug i jedan lakat širok, bio je četvorinast, i dva lakata visok. Njegovi rogovi neka prave s njim jedan komad.

3 Obloži ga čistim zlatom, i ploču njegovu i stijene njegove unaokolo i robove. Napravi mu zlatni vijenac unaokolo.

4 I napravi mu dva zlatna koluta ispod vijenca s obje strane i pričvrsti ih na obje njegove strane. Kroz njih neka se provuku motke da se može na njima nositi.

5 Motke napravi od drva akacije i obloži ih zlatom.

6 Postavi ga pred zavjesu što visi pred Škrinjom Svjedočanstva, pred pomirilištem što je nad Škrinjom Svjedočanstva, gdje ću se ja s tobom sastajati.

7 Aron neka onda na njemu pali miomirski k d, kad spremi svjetiljke, neka ga na njemu pali.

8 I kad Aron predvečer pali svjetiljke, neka ga pali. Neka to bude vaše kađenje redo-

vito, pred GOSPODINOM, kroz sve vaše naraštaje.

9 Ne smijete na njemu prinositi ni nezakonita miomirisnog k da ni žrtve paljenice i prinoa. Ne smijete ni žrtvu ljevanicu lijevati na njemu.

10 Aron neka jedanput u godini na njegovim rogovima izvrši očišćenje. Krvlju žrtve za grijeh što se prinosi za očišćenje neka na njemu izvrši očišćenje jedanput u godini kroz sve vaše naraštaje. To je najsvetije GOSPODINU.”

11 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

12 “Kada budeš pravio popis Izraelovih sinova za njihovo brojenje, neka svaki da GOSPODINU otkup za svoj život kad ih se broji i upisuje, da ih ne snađe kakvo zlo kad ih se broji i upisuje.

13 Ovo je što treba dati svaki koji se kod brojenja upisuje: pola šekela po šekelu svetišta (dvadeset gera ima šekel), neka bude pola šekela kao prinos GOSPODINU.

14 Svaki, koji se mora podati popisu, od dvadeset godina naviše, treba dati prinos GOSPODINU.

15 Bogataš neka ne daje više, a siromah neka ne daje manje od pola šekela, kad dajete prinos GOSPODINU, i vršite otkup za sebe samoga.

16 Upotrijebi otkupne novce, koje uzimaš od Izraelovih sinova, za službu u šatoru sastanka da bude za Izraelove sinove na spomen milostiv pred GOSPODINOM i za otkup za sebe samoga.”

17 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

18 “Napravi i umivaonicu od mjedi i njezinu mijedeno podnožje za umivanje, postavi je između šatora sastanka i žrtvenika i nalij u nju vode,

19 za Arona i njegove sinove u njoj peru svoje ruke i noge.

20 Neka se Peru vodom da ne umru kad ulaze u šator sastanka ili kad prilaze k žrtveniku da služe i da pale žrtvu ognjem spaljenu GOSPODINU.

21 Oni onda neka Peru svoje ruke i noge da ne umru. Ova uredba neka bude zauvijek, za njega i njegove potomke kroz sve njihove naraštaje.”

22 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

23 “Uzmi također sebi najboljih mirisa, naime, najčistije smirne pet stotina šekela, i pola toliko, dvjesto pedeset šekela mirisavoga cimeta, onda dvjesto pedeset šekela mirisave trstike,

24 i pet stotina šekela kasije, po šekelu svetišta, uz to jedan hin maslinova ulja.

Izlazak

70

25 Od toga napravi sveto ulje za pomazanje, miomirisnu pomast kakvu pravi pomastar. To neka bude sveto ulje za pomazanje.

26 Pomaži njim šator sastanka i Škrinju Svjedočanstva;

27 stol i sav njegov pribor, svjetiljku sa stalkom i njezin pribor i kadioni žrtvenik;

28 onda žrtvenik za žrtve paljenice i sav njegov pribor i umivaonicu i njezino podnožje.

29 Tako ih posveti da budu najsvetiji i što god ih se dotakne postat će sveto.

30 Pomaži njim i Arona i njegove sinove i posveti ih meni, tako da mogu služiti kao svećenici.

31 I objavi Izraelovim sinovima ovako: ‘to neka je sveto ulje za pomazanje meni kroz sve vaše naraštaje.

32 Na ni koje čovječe tijelo ne smije se izliti; ni praviti nijedno drugo ulje po istom sastavu. Ono je sveto, i bit će vama sveto.

33 Tko takvo ulje zamiješa ili nešto od toga da neovlaštenu, neka se iskorijeni iz svojega naroda.’’

34 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši: ‘Uzmi sebi mirisa, naime, stakte, kadionih školjki, galbana, mirisnih trava i čista miomirisna k đa, sve u jednakim dijelovima,

35 Od toga napravi miomirisni k đa za kađenje, smjesu kakvu pravi vješt pomastar, posoljen, čist, i svet.

36 Jedan dio od toga istučaj posve sitno i stavi nešto od toga pred Škrinju Svjedočanstva u šator sastanka gdje ću se s tom sastajati. To će vam biti najsvetije.

37 Sličnoga miomirisnog k đa, kakav ćeš napraviti, ne smijete sebi praviti. To će vam biti sveto za GOSPODINA.

38 Ako bi tko sebi napravio sličan, da ga miriše, neka se iskorijeni iz svojega naroda.’’

Poziv vještih graditelja

31 Tada se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 ‘Evo, po imenu sam pozvao Bezaleela, sina Urije, unuka Hurova, od plemena Jудина,

3 i napunio sam ga duhom Božjim, u mudrosti, uviđavnosti, razuma i svake vještine,

4 da osnuje i izradi umjetničke radove u zlatu, srebru i mjedi,

5 da kleše i ukiva drago kamenje, da urezuje drvo, i da izrađuje svakovrsne poslove.

6 Ja sam, doista, odredio mu i Aholiaba,

sina Ahisamakova, od plemena Danova, i svima drugim nadarenim zanatlijama udjelio sam mudrost da mogu izraditi sve ono što sam ti zapovjedio:

7 šator sastanka, Škrinju Svjedočanstva, pomiriliše što je na njemu, i sav namještaj šatora;

8 stol i njegov pribor, svjetiljku sa stalkom od čistoga zlata sa svim njezinim priborom i kadioni žrtvenik;

9 žrtvenik kao žrtvu paljenicu sa svim njegovim priborom, umivaonicu i njezino podnožje;

10 sjajne haljine i sveta odjeća za svećenika Arona i haljine njegovim sinovima za svećeničku službu;

11 ulje pomazanja i miomirisni k đa za svetište. Sve neka naprave točno onako kako sam ti zapovjedio.’’

12 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

13 ‘Govori Izraelovim sinovima i reci im: ‘Držite moje Subotnje dane, jer one su znak zavjeta između mene i vas kroz sve vaše naraštaje, da vi upoznate da sam ja, GOSPODIN, koji vas posvećuje.

14 Stoga ćete držati Subotnji dan, jer vam je on svet. Tko god ga obećasti neka se sigurno usmrti, jer tko obavlja bilo kakav posao na taj dan, neka se iskorijeni iz svojega naroda.

15 Za šest dana neka se obavi sav posao, a sedmi je Subotnji dan, odmor u čast GOSPODINU. Tko bilo što radi na Subotnji dan, neka se sigurno usmrti.

16 Stoga neka Izraelovi sinovi drže Subotnji dan kroz sve njihove naraštaje i svetučiju Subotnji dan kao vječni zavjet.

17 Ona neka bude znak zavjeta između mene i Izraelovih sinova zauvijek, jer je u šest dana stvorio GOSPODIN nebesa i zemlju a sedmi je dan otpočinuo i osvježio se.’’

18 Kad je on bio završio svoj razgovor s Mojsijem na Gori Sinaj, predao mu dvije ploče Svjedočanstva, kamene ploče Božjim prstom napisane.

Zlatno tele

32 Kad je vidio narod da Mojsije odugo-vlači silazak s gore, skupio se narod kod Arona i rekao mu: ‘Hajde, napravi nam boga koji će ići pred nama, jer ne znamo što se dogodilo tomu Mojsiju, čovjeku koji nas izveo iz egipatske zemlje.’’

2 Aron im odgovorio: ‘Poskidajte zlatne naušnice koje nose na ušima vaše žene, vaši sinovi, i vaše kćeri, i donesite ih meni.’’

3 Tako je sav narod poskidaoo svoje zlatne

naušnice koje su nosili na ušima i donijeli ih Aronu.

4 On ih je uzeo od njih, prelio ih i napravio od njih ljeveno tele. Onda su oni povikali: "Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz egipatske zemlje."

5 Kad je to video Aron, napravio je žrtvenik pred njim, i proglašio Aron glasno: "Sutra je svečana gozba GOSPODINU."

6 Sutradan su rano ustali, žrtvovali žrtvu paljenicu i prinijeli mirotvornu žrtvu. Onda je narod posjedao da jede i pije, i onda se počeli zabavljati.

7 A GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Idi, sidi dolje, jer tvoj narod koji si izveo iz egipatske zemlje, pravi zlo."

8 Brzo su zaokrenuli i zašli s puta što sam im ga zapovjedio. Napravili su sebi lijevanje tele, poklonili mu se, prinijeli mu žrtvu i povikali: 'Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz egipatske zemlje.'

9 Još je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Promatrao sam taj narod, i vjeruj mi, to je narod tvrdovrat."

10 Sad me pusti da se raspali moja srdžba na njega i da ga uništim, a tebe ću napravim velikim narodom."

11 Onda je Mojsije usrdno molio GOSPODINA, svojega Boga, pa rekao: "Zašto, GOSPODINE, da se raspaljuje tvoja srdžba na tvoj narod koji si izveo iz egipatske zemlje snagom velikom i jakom rukom?"

12 Zašto da mognu govoriti Egipćani: 'Lukavo ih izveo da ih pomori u gorama i da ih izbriše s lica zemlje.' Povrati se od svoje raspaljene srdžbe, i neka ti bude žao zbog zla koje si namijenio svojem narodu.

13 Spomeni se Abrahama, Izaka i Izraela, svojih sluga, kojima si se sam sobom zakleo i obećao: 'Umnožit ću vaše potomstvo kao zvijezde na nebu i svu tu zemlju, o kojoj sam govorio, dat ću vašim potomcima, i oni će ju zauvijek posjedovati.'

14 Tako je GOSPODIN odustao od zla kojim se bio zaprijetio svojem narodu.

15 I Mojsije se vratio i sišao s gore s obje ploče zakona u svojoj ruci. Ploče su bile napisane na obje strane; na jednoj strani i na drugoj bile su napisane.

16 A ploče su bile od samoga Boga napravljene, i pismo je bilo Božje pismo na ploče urezano.

17 A kad je Jošua čuo veliku buku naroda dok su vikali, rekao je Mojsiju: "Bojna vika je u taboru."

18 Ali je on odgovorio: "Nije to vika pobjedna, a nije ni onih koji plaču jer su pobijedeni, nego čujem samo pjevanje."

19 I tako je bilo, da čim se približio taboru, opazio je tele i ples. Onda se Mojsije ras-

palio gnjevom i bacio ploče iz ruke i razbio ih pod gorom.

20 Onda je uzeo tele koje su bili napravili, spasio ga vatrom i smrvio ga u prah, onda to prosuo po vodi i prisilio Izraelove sinove da to piju.

21 Mojsije je rekao Aronu: "Što ti je napravio ovaj narod da si na njega stavio tako veliki grijeh?"

22 Aron je odgovorio: "Nemoj se raspaljavati, moj gospodaru, ta ti sam znaš kako je zao ovaj narod.

23 Zatražili su od mene: 'Napravi nam boga koji će ići pred nama, jer ne znamo što se dogodilo tomu Mojsiju, čovjeku koji nas izveo iz egipatske zemlje.'

24 Ja sam im rekao: 'Tko ima zlata, neka ga skine sa sebe.' I dali su mi ga, i ja sam ga bacio u oganj i izašlo je ovo tele.'

25 Kad je Mojsije video da je narod bio tako razuzdan, jer mu je Aron bio popustio uzde na zloradost njihovih neprijatelja,

26 onda je stao Mojsije na ulaz tabora i povikao: "Tko je na strani GOSPODINA, ovđe k meni." Onda su se skupili oko njega svi Levijevi sinovi.

27 Njima je rekao: "Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Svaki neka pripaše svoj mač uz svoje bedro, i neka ulazi i izlazi od vrata do vrata kroz sav tabor, i neka ubije tko svojega brata, tko svojega prijatelja i tko svojega susjeda.'"

28 Levijevi sinovi napravili su po zapovijedi Mojsijevoj. Poginulo je naroda toga dana oko tri tisuće ljudi.

29 Onda je rekao Mojsije: "Posvetite se danas GOSPODINU, da vas može blagosloviti ovoga dana, jer se svaki borio protiv svojega sina i protiv svojega brata."

30 I dogodilo se, drugi dan rekao je Mojsije narodu: "Teško ste sagriješili. Zato ću uzaći GOSPODINU; pa može biti da izmolim oproštenje za vaše grijeha."

31 Tako se vratio Mojsije natrag GOSPODINU i rekao: "Ah, teško je sagriješio ovaj narod, napravivši sebi boga od zlata.

32 Ipak mu sada oprosti njegov grijeh, a ako nećeš, onda me radije izbriši iz knjige koju si napisao."

33 GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Tko god je sagriješio protiv mene, izbrisat ću iz svoje knjige.

34 A sada idи i povedi narod k mjestu o kojem sam ti govorio. Evo, moj će Andeo ići pred tobom. Ali, kad dođe vrijeme počela kažnjavanja, pohodit ću ih kaznom za njihov grijeh."

35 I GOSPODIN je udarao narod pomorom, zbog teleta koje je napravio Aron.

33 Tada je GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Odlazi odavde, i idи, ti i narod koji si izveo iz egipatske zemlje, u zemlju za koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu kad sam rekao: 'Dat ћu ju tvojim potomcima.'

2 Poslat ћu pred tobom Anđela i protjerat ћu Kanaance, Amorejce, Perizejce, Hivejce i Jebusejce.

3 Idi gore u zemlju u kojoj teče mlijeko i med. Ja osobno neću ići u tvojoj sredini da vas ne bih morao putom uništiti, jer vi ste narod tvrdovrat."

4 I kad je narod čuo ovu zlu vijest, ožalostio se i nitko nije htjeo staviti na sebe svoj nakit.

5 Jer je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Reci Izraelovim sinovima: 'Vi ste narod tvrdovrat. Kad bih samo jedan časak išao u vašoj sredini, morao bih vas uništiti. Skini zato svoj nakit sa sebe, onda ћu vidjeti što mogu s tobom napraviti.'"

6 I poskidalili su tako sa sebe Izraelovi sinovi nakit svoj počevši od Gore Horeb.

7 Mojsije je uzeo šator i razapeo ga izvan tabora u nekoj udaljenosti od tabora. Nazvao ga šator sastanka. I dogodilo se, ako je tko htjeo pitati GOSPODINA, pošao bi van k šatoru sastanka, koji je stajao izvan tabora.

8 Kad god je Mojsije izlazio van k šatoru, ustajao bi sav narod. Svaki bi stajao na ulazu svojega šatora i gledao za Mojsijem dok ne bi stupio u šator.

9 I dogodilo se, kad bi Mojsije stupio u šator, spustio bi se dolje stup od oblaka i stajao bi na ulazu šatora dok je GOSPODIN govorio s Mojsijem.

10 I kad bi sav narod video stup od oblaka gdje stoji na ulazu šatora, svi bi ustali i svaki bi se bacio na koljena na ulazu svojega šatora.

11 Tako je GOSPODIN govorio s Mojsijem licem u lice, kao što govori netko sa svojim prijateljem. Potom bi se ovaj vratio u tabor, a njegov sluga, Jošua, sin Nunov, nije se maknuo od šatora.

12 Tada je Mojsije rekao GOSPODINU: "Evo, ti mi zapovjedaš: 'Vodi taj narod,' ali nisi mi objavio koga ćeš poslati sa mnom. A ipak si tvrdio: 'Znam te po imenu i našao si milost u mojim očima.'

13 Pa ako sam zaista našao milost u tvojim očima, onda mi objavi svoje namjere da na tebi spoznam da sam našao milost u tvojim očima; ipak promisli da je ovo tvoj narod."

14 A On je rekao: "Ja da osobno idem i da ti oduzmem svu brigu?"

15 Odgovorio mu on: "Ako nećeš osobno ići s nama, onda nas radije ne vodi odavde."

16 Pa po čemu će se onda spoznati da smo ja i tvoj narod našli milost u tvojim očima ako ne po tom da ideš s nama i da smo mi, ja i tvoj narod, time odlikovani pred svima narodima koji su na zemlji?"

17 Tada je GOSPODIN je rekao Mojsiju: "I to ћu napraviti što si izrekao, jer ti si našao milost u mojim očima i znam te po imenu."

18 On je rekao: "Molim te, pokaži mi tvoju slavu."

19 Onda je On rekao: "Napravit ћu da prođe sva moja slava ispred tvojih očiju, i proglašit ћu pred tobom moje Ime. Bit ћu milostiv, kome hoću biti milostiv, i smilovat ћu se, kome se hoću smilovati."

20 Ali je on rekao: "Mojega lica ne možeš vidjeti, jer nitko me ne može vidjeti i ostati živ."

21 I rekao je GOSPODIN: "Evo mjesta kod mene, ovdje možeš stati na pećinu.

22 Kad onda bude prolazila moja slava, stavit ћu te u šupljinu pećine i zaklonit ћu te svojom rukom dok ne prođem.

23 Onda ћu odmaknuti svoju ruku, i ti ćeš mi vidjeti leđa, ali moje lice se neće vidjeti."

Zakon upisan na ploče

34 GOSPODIN je zapovjedio Mojsiju: "Iskleši si dvije kamene ploče, kao što su bile prve, da napišem na ploče zapovijedi koje su bile na prvim pločama koje si razbio.

2 Budi onda spremam za sutra, da rano izadeš na Goru Sinaj i ondje na vrhu gore stupiš pred mene.

3 Nitko ne smije izići s tobom gore i pojavit se na cijeloj gori. Ni ovce ni goveda ne smiju pasti uz ovu goru."

4 Tako je on isklesao sebi dvije ploče od kamena, kao što su bile prve. Sutradan u rano jutro ustao je Mojsije i izašao na Goru Sinaj, kako mu je GOSPODIN zapovjedio, uvezši u ruke dvije kamene ploče.

5 Onda je GOSPODIN sišao dolje u oblaku, stao on ondje uz njega i prizvao Ime GOSPODINOVO.

6 Onda je prošao GOSPODIN ispred njega i oglasio se: "GOSPODIN je milosrdan i milostiv Bog, strpljiv, bogat milošću i vjernošću,

7 koji čuva vjernost tisućama, koji opraća krivnju, zlodjela i grijeh, ali nikoga ne pušta bez kazne nego zlodjela otaca pohodi na djeci i na unučadi, na trećem i četvrtom koljenu."

8 Mojsije se brže pognuo sve do zemlje i poklonio se.

9 Onda je rekao: "Ako sam našao milost u tvojim očima, GOSPODINE, onda neka bi išao GOSPODIN u našoj sredini. Ako je i tvrdovrat narod, oprosti nam ipak naša zlodjela i naš grijeh i uzmi nas za svoju baštinu."

10 On je rekao: "Evo, ja sklapam zavjet. Pred cijelim tvojim narodom tvorit ću čudesa kakva se nisu dogodila na cijeloj zemlji i ni u kojem narodu. Sav narod među kojim živiš vidjet će djelovanje GOSPODINOVO, jer je strahovito što ću napraviti na tebi.

11 Upamti dobro što ti danas zapovjedam. Evo, protjerat ću ispred tebe Amorejce, Kanaance, Hitijce, Perizejce, Hivejce i Jebusejce.

12 Čuvaj se da ne sklapaš savez sa žiteljima zemlje u koju ćeš doći, da ti oni ne postanu zamka u twojoj sredini.

13 Nego ćete njihove žrtvenike porušiti, njihove spomen-stupove porazbijati i gađeve njihovih idola sasjeći.

14 Jer nijednomu drugom Bogu ne smijete se klanjati, jer GOSPODIN, čije je ime Ljubomoran, jest Bog ljubomoran.

15 Ne pravite savez sa žiteljima zemlje. Drukčije, kad budu oni pravili preljub sa svojim bogovima i žrtvovali svojim bogovima, pozvat će i vas, pa bi i vi mogli jesti od njihove žrtve,

16 i ženiti svoje sinove njihovim kćerima, njihove kćeri praveći preljub s bogovima, mogle i tvoje sinove zavesti na preljub s bogovima.

17 Ne smijete praviti sebi lijevane bogove.

18 Obdržavajte svečanu Gozbu Beskvensnih kruhova. Sedam dana jedite beskvensni kruh, kako sam ti zapovjedio, u vrijeme mjeseca Abiba, jer u mjesecu Abibu izašli ste iz Egipta.

19 Sve što otvoriti utrobu materinu, pripada meni: svaki muški prvenac u twojoj marvi, bilo govedo ili ovca, ćeš posvetiti.

20 Ali magaričino prvenče otkupi janjetom; ako to nećeš, onda mu slomi šiju. Svakoga prvorodenca između svojih sinova ćeš otkupiti. Nitko ne smije pred mene stupiti praznih ruku.

21 Šest dana radite a sedmi dan počivajte. I u vrijeme oranja i žetve počivajte.

22 Obdržavajte Svečanu Gozbu Tjedana u vrijeme prve žetve pšenične i Svečanu Gozbu Berbe na svršetku godine.

23 Tri puta u godini neka se svako muško između vas pokaže pred Bogom GOSPODINOM, Bogom Izraelovim.

24 Jer ću protjerati narode ispred vas i vaše pokrajine raširit ću, i nitko neće poželjeti sebi vaše zemlje kad izadite da se tri puta u godini pokažete pred GOSPODINOM, svojim Bogom.

25 Ne smijete prinositi krv od zaklanice moje žrtve zajedno s kvasnim kruhom i od žrtve Svečane Gozbe Pashe neka ništa ne preostane do ujutro.

26 Najbolje od prvega svojega polja donesite u kuću GOSPODINA, svojega Boga. Ne smijete kuhati jareta u mlijeku njegove majke."

27 Potom je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Napiši sebi te zapovijedi, jer na temelju tih zapovijedi sklapam zavjet s tobom i s Izraelom."

28 Četrdeset dana i četrdeset noći bario je Mojsije ondje kod GOSPODINA. Nije jeo ni kruha, niti je pio vode. I GOSPODIN je napisao na ploče zapovijedi zavjeta, Deset zapovijedi.

29 Kad je Mojsije silazio sa Gore Sinaj, s obje ploče zakona u ruci, i kad je sišao s gore, onda nije znao Mojsije da se svijetlio njegovo lice od razgovora s njim.

30 Kad su Aron i svi Izraelovi sinovi vidjeli Mojsija i vidjeli su da se svijetlilo njegovo lice, bojali su se pristupiti k njemu.

31 Onda ih je Mojsije pozvao k sebi. I došli su k njemu Aron i svi glavari zajednice i Mojsije se razgovarao s njima.

32 Poslije su svi ostali Izraelovi sinovi pristupili i on im onda dao kao zapovijed sve što mu je izrekao GOSPODIN na Gori Sinaj.

33 A kad je Mojsije prestao s njima govoriti, stavio je pokrivalo na svoje lice.

34 I kad god je Mojsije stupio pred GOSPODINA da govoriti s njim, skinuo bi pokrivalo dok nije opet otišao i kad bi otišao, rekao bi Izraelovim sinovima sve što mu je bilo zapovjedeno.

35 Pritom su vidjeli Izraelovi sinovi lice Mojsijeve kako se svijetlilo. Mojsije bi onda opet stavio pokrivalo na svoje lice, dok opet nije otišao govoriti s Njim.

Uredbe za Subotnji dan

35 Onda je Mojsije skupio svu zajednicu Izraelovih sinova i rekao im: "Ovo je GOSPODIN zapovjedio da vršite:

2 Šest dana smije se raditi, ali sedmi dan će vam biti sveti dan, Subotnji dan, dan počinka u čast GOSPODINU. Tko god radi na taj dan, neka se usmrti.

3 U Subotnji dan ne smijete ložiti ognja ni u jednom od svojih boravišta."

4 Još je zapovjedio Mojsije cijeloj zajednici Izraelovih sinova i rekao im: "Ovo je GOSPODIN zapovjedio, rekavši:

5 'Skupite među sobom prinos za GOSPODINU. Tko god ima volju za dati, neka doneše kao prinos za GOSPODINU zlato, srebro i mјed;

6 modro i ljubičasto i grimizno predivo, prepredeni lan, kostrijet;

7 ovnjujske kože crveno obojene, jazavčeve kože i drva akacije;

8 ulje za svjetiljku i mirise za ulje pomazanja i za miomirisni k d;

9 kamenje oniksovo i drago kamenje za okivanje na oplećak i naprsnik.

10 Svi koji su među vama vješti u umjetnosti, neka dodu i neka naprave sve što je GOSPODIN zapovjedio:

11 šator, zavjesu njegove, pokrov njegov, njegove kopče, daske, prijevornice, stupove i njihove stopice;

12 Škrinju i motke njezine, pomirilište i zavjesu unutrašnju;

13 stol, njegove motke i sav njegov pribor i prikazne kruhove;

14 svjetiljku sa stalkom za rasvjetu, i njezin pribor, žičke i ulje za svjetiljku;

15 kadioni žrtvenik i njegove motke, ulje pomazanja i miomirisni k d, zavjesu od vrata za ulaz u šator;

16 žrtvenik za žrtve paljenice i rešetku njegovu od mјedi, njegove motke i sav njegov pribor, umivaonicu i podnožje njezino;

17 zavjesu za dvorište, njegove stupove i njihove stopice, zavjesu za ulaz u dvorište;

18 kolčice za šator i kolčice za dvorište s uzicama njihovim;

19 sjajne haljine za službu u svetištu, svena odjeća za svećenika Arona i haljine njegovim sinovima za svećeničku službu.'

20 I sva zajednica Izraelovih sinova je otišla od Mojsija.

21 Onda je došao svaki čije je srce bilo potaknuto, i svaki čiji je duh bio voljan, donio prinos GOSPODINU za gradnju šatora sastanka, za svu službu u njemu i za svetu odjeću.

22 Došli su ljudi i žene, svi koji su imali volju za dati, i donijeli narukvice, naušnice, prstenje, ogrlice, zlatninu svake vrste. Svaki koji je obećao GOSPODINU kakav dar u zlatu.

23 Svi koji su imali modrog i ljubičastog i grimiznog prediva, prepredenog lana, kostrijeti, ovnjujskih koža crveno obojenih i jazavčevih koža, to su donijeli.

24 Tko god je htjeo dati kakav dar u srebru i mјedi prineo je dar GOSPODINU, i svaki koji je imao drva akacije za uporabu kod gradnje, pridonio je.

25 Sve vješte žene prele su svojim rukama i donosile što su naprele: modro i ljubičasto i grimizno predivo i prepredeni lana.

26 I sve vješte žene koje su se osjećale potaknute na to svojom vještinom, prele su kostrijet.

27 Glavari su donijeli oniksovo kamenje i kamenje za ukivanje na oplećak i napršnik.

28 Uz to mirise i ulje za svjetiljku, za ulje pomazanja i za miomirisni k d.

29 Izraelovi sinovi donijeli su dragovoljno prinos GOSPODINU, svi ljudi i žene koje ponukalo njihovo srce da što prinesu za sve djelo koje je GOSPODIN bio zapovjedio preko Mojsija da se napravi.

30 Mojsije je rekao Izraelovim sinovima: "Evo, GOSPODIN je pozvao po imenu Bezaleela, sina Urije, unuka Hurova, od plemena Judina,

31 i napunio ga duhom Božjim, umjetničke mudrosti, sposobnosti, razuma i svake vrste radne vještine,

32 da napravi nacrte, da izvede radove u zlatu, srebru i mјedi,

33 da kleše i ukiva drago kamenje, da rezbari, i da izrađuje svakovrsne umjetničke radove.

34 A dao i dar, da pouči druge, njemu i Aholiabu, sinu Ahisamakovu, od plemena Danova.

35 Napunio ih umjetničkim duhom, da izvedu svakovrsne radove: od rezbara, izumilaca i tkalaca modrog i ljubičastog i od grimiznog prediva i prepredenog lana, i od vezioca, oni koji izvode radove svake vrste i pronalaze umjetnička djela.

Gradnja svetog šatora

36 Tako neka izvedu djelo Bezaleel i Ohliab i svi umjetnosti vješti ljudi kojima je GOSPODIN dao umjetničke mudrosti i sposobnosti tako da znaju izvesti sve za svetište potrebne radove točno onako kako je GOSPODIN zapovjedio."

2 Nato je Mojsije pozvao Bezaleela i Aholiaba i sve u umjetnosti vješte ljudi kojima je GOSPODIN udijelio osjećaj za umjetnost, sve koje je na to gonilo njihovo srce da se prihvate posla i da ga izvedu.

3 I oni su primili od Mojsija sve prinose koje su bili donijeli Izraelovi sinovi da se izvedu radovi za postavljanje svetišta. Ovi su mu i dalje donosili svako jutro dragovoljne prinose.

4 Onda su došli svi umjetnici koji su bili zaposleni na radovima za svetište, svaki od rada kojim su bili zaposleni,

5 i oni su se oglasili Mojsiju, rekavši: "Narod donosi puno više nego što treba za izvesti rad koji je GOSPODIN zapovjedio da se uradi."

6 Zato je Mojsije dao da se oglasi zapovi-

jed u taboru: "Ni čovjek ni žena neka više ne donose prinosa za svetište." I narod je prestao donositi darove.

7 Jer je bilo svega dosta da se izvede sve djelo, zaista bilo je i previše.

8 Onda su svi nadareni između onih koji su radili na šatoru, napravili deset šatorskih zavjesa, otkanih od prepredenog lana, od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva, s umjetnički vezenim kerubinima, oni su ih napravili.

9 Svaka šatorska zavjesa bila je dvadeset i osam lakata dugačka i četiri lakta široka. Ista mјera bila je za sve zavjese.

10 I on je sastavio zajedno pet zavjesa jednu s drugom, i drugih pet je sastavio jednu s drugom.

11 Onda je napravio petlje od modrog prediva na rubu posljednje zavjese jednoga sastavljenog komada, isto tako na rubu posljednje zavjese drugog sastavljenog komada.

12 Pedeset petlja pričvrstio je na jednoj zavjesi i pedeset na rubu zavjese što je pripadalo drugom sastavljenom komadu tako da su petlje stajale jedna prema drugoj.

13 Uz to je napravio je pedeset zlatnih kopča i kopčama sastavio zavjesu jednu s drugom, tako da je svetište tvorilo jednu cjelinu.

14 Napravio je zavjesu od kostrijeti za pokrov nad šatorom; napravio je jedanaest zavjesa.

15 Svaka je zavjesa bila trideset lakata dugačka i četiri lakta široka. Ista je mјera bila za svih jedanaest zavjesa.

16 Sastavio je pet zavjesa napose u jedan komad i isto tako šest drugih zavjesa napose.

17 Na rubu posljednje zavjese jednog sastavljenog komada napravio je pedeset petlja i isto tako pedeset petlja na rubu posljednje zavjese drugog sastavljenog komada.

18 Uz to napravio je pedeset mjedenih kopča da pokrov za šator sastave u jednu cjelinu.

19 Potom je napravio pokrov za šator, pokrivač od ovnjujskih koža crveno obojenih i povrh njega pokrov od jazavčevih koža.

20 Za šator napravio je daske od drva akacije što stoje uspravno.

21 Svaka je daska bila deset lakata dugačka, a lakat i pol široka.

22 Svaka je daska imala po dva kлина koji su jedan s drugim bili svezani. Tako je napravio sve daske za šator.

23 I napravio je na daskama za šator: dvadeset dasaka za južnu stranu.

24 Stavio je ispod dvadeset dasaka četrdeset srebrnih stopica, dvije stopice pod dasku za dva kлина njezina.

25 Isto tako napravio je za drugu stranu šatora, za sjevernu stranu, dvadeset dasaka,

26 I njezinih četrdeset srebrnih stopica, dvije stopice pod je dnu dasku i druge dvije pod drugu dasku.

27 Za zapadnu stranu šatora, napravio je šest dasaka.

28 Osim toga, napravio je još dvije daske za uglove šatora na stražnjoj strani.

29 One su bile odozdol dvokrake i isto tako odozgor dvokrake do prvoga koluta. Tako je napravio obje u dva ugla.

30 Bilo je tako osam dasaka sa svojim srebrnim stopicama, u svemu šesnaest stopica, dvije stopice pod svakom daskom.

31 I napravio je prijevornice od drva akacije, pet za daske na jednoj strani šatora.

32 Pet prijevornica za daske na drugoj strani šatora i pet prijevornica za daske na stražnjoj strani šatora prema zapadu.

33 Napravio je srednju prijevornicu koja je išla kroz daske od jednoga kraja do drugoga.

34 Daske je obložio zlatom, kolutove kroz koje bi se utakle prijevornice, napravio je od zlata. I prijevornice obložio zlatom.

35 Napravio je zavjesu vezenu od modrog, ljubičastog i grimiznog prediva i prepredena lana; izrađena vješto vezenim kerubinima.

36 Napravio je za njega četiri stupa od drva akacije i obložio ih zlatom. I njihove kuke bile su od zlata, i salio je za njih četiri srebrne noge.

37 Za ulaz u šator napravio je zavjesu otkanu od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i prepredenog lana s umjetničkim vezovima,

38 i pet njegovih stupova i njihove kuke. Vrhove im i pojase obložio zlatom; pet stopica bilo je od mjedi.

Predmeti u šatoru

37 Bezaleel je napravio Škrinju od drva akacije, dva i pol lakata dugu, lakat i pol široku i lakat i pol visoku.

2 Obložio ju iznutra i izvana čistim zlatom i napravio joj zlatan porub unaokolo.

3 Uz to je salio četiri zlatna koluta za četiri noge, dva koluta na jednoj strani i dva koluta na drugoj strani.

4 Napravio je motke od drva akacije i zlatom ih obložio.

5 Utaknuo motke a kolutove na stranama Škrinje tako da se Škrinja mogla nositi.

6 Napravio je i pomiriliše od čistoga zlata,

dva i pol lakta dugo i lakat i pol široko.
7 Napravio je dva znatna kerubina; izradio ih kovanim radom tako da su tvorili jedan komad s oba kraja pomirilišta:
8 jednoga kerubina na jednoj strani, drugoga kerubina na drugoj strani. Napravio je kerubina s pomirilištem povezana u jednom komadu.

9 Kerubini su držali svoja krila prema gore raširena i tako su ujedno svojim krilima pokrivali pomirilište. Njihova su lica bila okrenuta jedno prema drugome, tako da su lica kerubina gledala na pomirilište.

10 Napravio je stol od drva akacije, dva lakta dug, jedan lakat širok i lakat i pol visok.

11 Obložio ga čistim zlatom i napravio na njemu zlatni vijenac unaokolo.

12 I proveo oko njega unaokolo za dlan širok okvir i na tom okviru zlatni vijenac koji se isto tako vijao unaokolo.

13 Salio je za njega četiri zlatna koluta i pričvrstio kolutove na četiri strane, i to na četiri ugla uz četiri njegove noge.

14 Tik uz okvir bili su kolutovi za motke da se stol mogao nositi.

15 Motke je napravio od drva akacije i obložio ih zlatom da se stol može nositi.

16 Napravio je od čistoga zlata pribor što je stajao na stolu, njegovo posuđe, čaše, zdjele i vrčeve za naljev.

17 Napravio je i svjetiljku sa stalkom od čistoga zlata. Kovanim radom izradio je svjetiljku sa stalkom. S njom zajedno bile su iz jednoga komada njezine čaše, jabučice i cvjetovi.

18 Šest grana je izlazilo iz svojih strana: tri grane s jedne strane svjetiljke i tri grane s druge strane svjetiljke.

19 Na jednoj grani su bile tri čašice, napravljene u obliku cvjetnog badema, s ukrašenom jabučicom i cvijetom i tri čašice, napravljene u obliku cvjetnog badema, s ukrašenom jabučicom i cvijetom na drugoj grani, tako je bilo na svih šest grana koje su izlazile iz svjetiljke.

20 Na samom stalku svjetiljke bile su četiri čašice, napravljene u obliku badema, s ukrašenom jabučicom i cvijetom.

21 Bila je jabučica ispod prve dvije grane koje su izlazile iz nje, jabučica ispod druge dvije grane svjetiljke, i jabučica ispod treće dvije grane svjetiljke prema šest grana koje su izlazile iz nje.

22 Njihove jabučice i grane bile su s njim iz jednoga komada: sve kovani rad iz jednoga komada, od čistoga zlata.

23 I napravio je uz to sedam žižaka, njihove usekače i njihove pepeljare od čistoga zlata.

24 Od jednoga talenta čistoga zlata napravio je, i sav njezin pribor.

25 Napravio je kadioni žrtvenik od drva akacije, jedan lakat dug, jedan lakat širok, bio je četvorinast, i dva lakata visok. Rogovi su mu bili jedan komad s njim.

26 On ga obložio čistim zlatom, njegov vrh, njegove strane unaokolo i njegove robove. Oko njega unaokolo proveo je zlatni vijenac.

27 Napravio je ispod vijenca na obje strane, naime, na dvije suprotne strane, dva zlatna koluta za motke da se o njima mogao nositi.

28 Motke je napravio od drva akacije i obložio ih zlatom.

29 Pripravio je i sveto ulje pomazanja i čisti, miomirisni k d, prema izradi pomasta.

Predmeti za dvorište

38 I sagradio je žrtvenik za žetve paljenice od drva akacije, pet lakata dug i pet lakata širok, bio je četvorinast, i tri lakata visok.

2 Stavio mu robove na četiri ugla. Rogovi su s njim tvorili jednu cjelinu. Okovao ga u mjed.

3 Napravio je sav pribor za žrtvenik: lonce, lopatice, kotliće, vilice i klješta. Sav pribor napravio je od mjedi.

4 Napravio je za žrtvenik i rešetku od mjeđi, ispod njegove izbočine, odozdol sve do pola visine.

5 Salio je četiri koluta na četiri ugla mjeđene rešetke za provlačenje motke.

6 I napravio je motke od drva akacije i okovao ih u mjed.

7 Utaknuo je motke u kolutove na strana žrtvenika da se o njima mogao nositi. Napravio ga od dasaka tako da je bio šupalj.

8 Napravio je mjedenu umivaonicu i njezino mjedeno podnožje, od mjedenih zrcala žena poslužiteljica koje su služile na ulazu u šator sastanka.

9 Onda je postavio dvorište na njegovojužnoj strani; zavjese dvorišta bile su otkane od prepredenog lana, stotinu lakata dugačke.

10 Uz to dvadeset stupova sa dvadeset stopica od mjedi. Kuke stupova, uz njihove karike, bile su od srebra.

11 Na sjevernoj strani bile su zavjese stotinu lakata dugačke, uz to dvadeset stupova sa dvadeset stopica od mjedi. Kuke stupova i njihove karike bile su od srebra.

12 Na zapadnoj strani bile su zavjese pedeset lakata dugačke, uz to deset stupova sa deset njihovih stopica. Kuke stupova i

njihove karike bile su od srebra.

13 Na istočnoj strani, bile su zavjese pedeset lakata.

14 Zavjese na jednoj strani bile su petnaest lakata, s tri njihova stupa i s tri njihove stopice.

15 Na drugoj strani, s obje strane ulaza u dvorište, bile su isto tako zavjese od petnaest lakata s tri njihova stupa i s tri njihove stopice.

16 Sve zavjese dvorišta unaokolo bile su otkane od prepredenog lana.

17 Stopice stupova bile su od mjedi, kuke stupova i njihove karike od srebra, navlaka njihovih glava također od srebra. Svi stupovi dvorišta imali su srebrne karike.

18 Zavjesa ulaza u dvorište bila je otkana od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i prepredenog lana, dvadeset lakata dugačka i pet lakata visoka po širini; u skladu sa zavjesama dvorišta.

19 Četiri njihova stupa sa četiri svoje stopice bila su od mjedi, njihove kuke od srebra, navlaka njihovih glava i njihove karike isto tako od srebra.

20 Svi kolčići za šator i dvorište unaokolo bili su od mjedi.

21 Ovo je popis stvari šatora, naime, šatora Svjedočanstva, koje su brojili i popisivali, po Mojsijevoj zapovijedi, Leviti koji su bili u službi, pod rukovodstvom Itamara, sina svećenika Arona.

22 Bezaleel, sin Urijin, unuk Hurov, od plemena Judina, napravio je sve što je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

23 I s njim Aholiab, sin Ahisamakov, od plemena Danova, rezbar, snovač i vezilac u modrom i ljubičastom i grimiznom predivu i prepredenom lanu.

24 Svega darovanoga zlata potrošenoga na razne radove za svetište, iznosilo je dvadeset i devet talenata i sedam stotina i trideset šekela po vrijednosti šekela svetišta.

25 Sve srebro od onih koji su bili od zajednice brojeni, iznosilo je stotinu talenata i tisuću sedam stotina i sedamdeset pet šekela po vrijednosti šekela svetišta;

26 Po jedan bekah za svakoga čovjeka (a to je, polovica šekela po vrijednosti šekela svetišta) na svakoga od svih onih koji su ušli u brojenje, od dvadeset godina naviše, šest stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset ljudi.

27 Stotinu talenata srebra potrošilo se na lijevanje stopica za svetište i stopica za zavjese; stotinu talenata na stotinu stopica, na svaku stopicu jedan talenat.

28 Onda od tisuće i sedam stotina i sedamdeset i pet šekela napravio je on kuke

za stupove, obložio njihove glave i opremio ih karikama.

29 Mjedi darovane bilo je sedamdeset talenata i dvije tisuće i četiri stotine šekela.

30 Od toga napravio je on stopice za vrata u šator sastanka i mjedeni žrtvenik, njegovu mjedenu rešetku i sav pribor žrtvenika.

31 Stopice u dvorištu unaokolo i stopice na ulazu u dvorište i sve kolčice dvorišta unaokolo.

Izrada svećeničkih haljina

39 Od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva napravili su sjajne haljine za službu u svetištu. I napravili su svetu odjeću Aronu, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

2 Oplećak je napravio od zlata, modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i prepredenog lana.

3 Zlato su skovali u tanke pločice i razrezali ih u niti da ih umjetničkim vezom izrade zajedno s modrim i ljubičastim i grimiznim predivom i prepredenim lanom.

4 Napravili su dvije poramenice koje su bile s njim sastavljene na oba kraja.

5 Umjetnički vezena vrpca što je bila na njemu da se njom priveže, bila je izrađena od jednoga komada s njim i jednakim radom, vezena od zlata, modrog i ljubičastog, i grimiznog prediva i prepredenog lana, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

6 Uredili su dva oniksa kamena tako da su bila ukovana u zlato, a urezali su u njih imena Izraelovih sinova.

7 On ih stavio na poramenice oplećka kao kamene spomene na Izraelove sinove, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

8 Naprsnik je napravio umjetnički vezen od zlata, kao i djelo od oplećka, od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i prepredenog lana.

9 Napravili su naprsnik četvorinast i podvostručen, pedalj dug, pedalj širok kad je podvostručen.

10 A umetnuli su u njega četiri reda dragoga kamenja: u prvom redu karneol, topaz i smaragd,

11 u drugi red umetnuli su rubin, safir i dijamant,

12 u treći red umetnuli hijacint, ahat i ametist,

13 u četvrti red krizolit, oniks i jaspis. Oni su bili, pri njihovu umetanju na njihovo mjesto, ukovani u zlato.

14 Bilo je dvanaest kamenova, prema imenima Izraelovih sinova. Njihova imena su bila urezana kao pečat, svaki kamen

imenom jednoga od dvanaest plemena.
15 Pričvrstili su onda na naprsnik kao vrpce pletene lančiće od čistoga zlata.
16 Napravili su i dvije kopče zlatne i dvije zlatne karike i pričvrstili su obje karike na oba kraja naprsnika.

17 Oba lančića zlatna pričvrstili su na dvi je karike na krajevima naprsniku.

18 Druga oba kraja od oba dva lančića pričvrstili su ih na dvije kopče i ove na obje poramenice oplećka sprijeda.

19 I napravili su dvije druge zlatne karike i pričvrstili su ih na oba kraja naprsniku, na njegov unutrašnji rub što je okrenut prema oplećku.

20 Napravili su još dvije zlatne karike i pričvrstili su ih na obje poramenice oplećka odozdol na prednjoj njegovoj strani, ondje gdje se pripinje, povrh vezene vrpce oplećka.

21 Modrom vrpcom privezali su naprsnik njegovim karikama za karike oplećka tako da je stajao naprsnik nad pojasmom oplećka i nije se mogao pomicati od oplećka, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

22 Napravili su ogrtač za oplećak, sav modro izvezen.

23 Prorez za vrat na ogrtaču bio je u sredini sličan prorezu na oklopu. Oko proresa za vrat bio je rub, da se ne razdre.

24 Odozdol, na rubu ogrtača, stavili su mogranje od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i prepredena lana.

25 Od čistoga zlata napravili su zvončiće i stavili su zvončiće među mogranje unaokolo na rub ogrtača,

26 jedan zvončić dolazio je za jednim mogranjem, oko ruba ogrtača za vršenje svete službe kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

27 Napravili su vezene košulje a od prepredena lana, Aronu i njegovim sinovima:

28 Kapu od prepredena lana, visoke kape od prepredenog lana i gaće od prepredena lana,

29 i pojas od prepredena lana, modrog i ljubičastog i grimiznog prediva, vezen kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

30 Napravili su čeonu pločicu, svetu krunu od čistoga zlata, i urezali su na njoj kako se urezuje pismo u pečat: Svetost GOSPODINU.

31 Privezali su na nju vrpcu modro vezenu, da se veže gore za kapu, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

32 Tako se dovršio sav posao za šator sastanka. Izraelovi sinovi su izveli to posve onako, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

33 I donijeli su Mojsiju šator, i sav njegov

namještaj: njegove kuke, daske, prijevornice, stupove,

34 i pokrov ovnujskih koža crveno obojenih, pokrov od jazavčeve kože i zavjesu;

35 Škrinju Svjedočanstva i njezine motke i pomirilište;

36 stol sa svim njegovim priborom i prikazne kruhove;

37 čistu svjetiljku i njezine žižke u jedan red poredane, i sav njezin pribor i ulje za svjetiljku;

38 i zlatni žrtvenik i ulje pomazanja, mio-mirisni k d i zavjesu za ulaz u šator;

39 mjedeni žrtvenik s rešetkom, njegove motke i sav njegov pribor; umivaonicu s podnožjem;

40 zavjese dvorišta sa stupovima i stopicama njegovim, zavjesu za ulaz u dvorište s njezinim užetima i njezinim koljem i sav pribor za službu u šatoru, za šator sastanka;

41 i sjajne haljine za službu u svetištu, svetu odjeću za svećenika Arona i haljine njegovih sinova za svećeničku službu.

42 Po svemu kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju, izveli su sav taj posao Izraelovi sinovi.

43 Tada je Mojsije razgledao sve djelo, i viđio je da su ga izveli onako kako je GOSPODIN zapovjedio. I Mojsije ih blagoslovio.

Postavljanje i posveta šatora

40 Tada se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 "Na prvi dan prvoga mjeseca postavit ćeš šator, šator sastanka.

3 Postavi unutra Škrinju Svjedočanstva i objesi zavjesu pred Škrinju.

4 Unesi unutra i stol i položi na njega prikazne kruhove. Svjetiljku stavi unutra i postavi njezine žižke.

5 Zlatni kadioni žrtvenik namjesti pred Škrinju Svjedočanstva i objesi zavjesu na ulaz u šator.

6 Onda ćeš podignuti žrtvenik za žrtve paljenice pred ulazom u šator sastanka,

7 I stavi umivaonicu između šatora sastanka i žrtvenika i nalij u nju vode.

8 Postavi onda dvorište unaokolo i stavi zavjesu na ulazu u dvorište.

9 Uzmi onda ulje pomazanja, pomaži šator i sve što se nalazi u njemu i posveti ga, i sav njegov pribor, da bude sveto.

10 Pomaži i žrtvenik za žrtve paljenice i sve njegovo posuđe i posveti tako žrtvenik, da žrtvenik bude najsvetiji.

11 I umivaonicu i njezino podnožje pomaži i posveti.

12 Zatim dovedi Arona i njegove sinove k ulazu u šator sastanka i operi ih vodom.

13 Odjeni Arona u svete haljine, pomaži ga i posveti ga da mi tako može služiti kao svećenik.

14 Njegove sinove onda privedi i odjeni im košulje

15 i pomaži ih, kako si im pomazao oca, da mi služe kao svećenici. Jer ovo pomazanje će im zaista biti za vječno svećenstvo, kroz sve njihove naraštaje."

16 Mojsije je napravio točno tako kako mu je GOSPODIN zapovjedio.

17 I dogodilo se, u prvom mjesecu druge godine, na prvi dan mjeseca, bio je šator podignut.

18 Mojsije je postavio šator, namjestio mu stopice i postavio na njih njihove daske, utaknuo njihove prijevornice i podignuo njihove stupove.

19 I razapeo pokrov za šator, nad šatorom i stavio povrh njega gornji pokrov šatora, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

20 Nato je uzeo Svjedočanstvo i stavio ga u Škrinju, utaknuo motke na Škrinju i stavio pomirilište gore na Škrinju.

21 I unio je Škrinju u šator, objesio unutrašnju zavjesu za zaklon, i tako odijelio Škrinju Svjedočanstva, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

22 Postavio je stol u šator sastanka, na sjevernu stranu šatora, izvan zavjese.

23 Na njega je poredao prikazne kruhove pred GOSPODINOM, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

24 Postavio je svjetiljku sa stalkom u šator sastanka naprema stolu na južnoj strani šatora.

25 I zapalio svjetiljke pred GOSPODINOM, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

26 Postavio je zlatni žrtvenik u šator sastanka pred zavjesu.

27 I na njemu spalio miomirisni kad, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

28 Onda je objesio zavjesu na ulaz šatora.

29 Žrtvenik za žrtve paljenice postavio je pred ulaz u šator sastanka i prineo na njemu žrtvu paljenicu i žitni prinos, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

30 On je postavio umivaonicu između šatora sastanka i žrtvenika i naliо u nju vode za pranje.

31 Prali su iz nje sebi ruke i noge Mojsije i Aron i njegovi sinovi.

32 Kad god bi ulazili u šator sastanka ili pristupali k žrtveniku, prali bi se, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

33 I napravio je dvorište oko šatora sastanka i oko žrtvenika i objesio zavjesu na ulaz u dvorište. Tako je Mojsije dovršio posao.

34 Onda je oblak pokrio šator sastanka, i šator se napunio GOSPODINOVOM slavom.

35 Mojsije nije mogao ući u šator sastanka, jer se bio na njega spustio oblak, i GOSPODINOVA slava napunila je šator.

36 Kad god se za cijeloga njihova putovanja oblak podignuo od šatora, zaputili bi se Izraelovi sinovi.

37 A kad se oblak nije podignuo, oni se ne bi zaputili sve do dana kad bi se opet podignuo.

38 Jer je GOSPODINOV oblak bio danju nad šatorom, a noću je bio nad njim oganj, pred očima svega Izraela na svemu njegovu putovanju.

Kevitski Zakon

Treća Knjiga Mojsijeva

Žrtva paljenica

1 GOSPODIN je pozvao Mojsija i progovorio mu iz šatora sastanka, rekavši:

2 "Govori Izraelovim sinovima i objavi im: 'Kad bilo tko od vas donese žrtvu GOSPODINU, neka prinese svoju žrtvu od marve, od goveda i od ovaca.'

3 Ako je njegova žrtva kao žrtva paljenica od goveda, neka prinese muško bez mane; neka je donese dragovoljno pred ulaz u šator sastanka pred GOSPODINA.

4 Onda neka položi ruku na glavu žrtvi paljenici. I bit će milostivo primljeno i za

njega pribavljeno pomirenje.

5 Onda neka zakolje junca pred GOSPODINOM, a svećenici, Aronovi sinovi, neka prinesu krv i neka krvlju poškrope unapokolo žrtvenik koji stoji na ulazu u šator sastanka.

6 Neka odere žrtvu paljenicu i neka ju rasiječe na dijelove.

7 Sinovi svećenika Arona neka nalože oganj na žrtveniku i neka stave drva na oganj.

8 Onda neka svećenici, Aronovi sinovi, polože komade zajedno s glavom i lojem

na drva koja su naslagana na ognju na žrtveniku,

9 a droba i noge neka operu u vodi, onda neka svećenik spali sve zajedno na žrtveniku kao žrtvu paljenicu, žrtva ognjem spaljena na ugodan miris GOSPODINU.

10 Ako je njegova žrtva paljenicu od stada, ovce ili koze, neka prinese muško bez mane.

11 Neka ju zakolje pred GOSPODINOM na sjevernoj strani žrtvenika; a svećenici, Aronovi sinovi, neka poškrope krvlju žrtvenik unaokolo.

12 Neka ju rasiječe na dijelove i svećenik neka ih položi zajedno s glavom i lojem na drva koja su naslagana na ognju i na žrtveniku,

13 a droba i noge neka u vodi opere. Nato neka svećenik sve zajedno prinese i spali na žrtveniku. To je žrtva paljenica, žrtva ognjem spaljena na ugodan miris GOSPODINU.

14 Ako netko prinese GOSPODINU kao žrtvu paljenicu ptice, neka prinese svoju žrtvu grlice ili golubiće.

15 Svećenik neka ju doneše na žrtvenik, neka joj zaokrene vratom i spali ju na žrtveniku, a krv neka iscuri žrtveniku sa strane.

16 Neka joj ukloni gušu s perjem i baci je pokraj žrtvenika na istočnu stranu na pepeljinjak.

17 Potom neka ju raspori uzduž krila, a da ju ne rastrgne, a svećenik neka ju spali na žrtveniku na drvima koja su naslagana na ognju, to je žrtva paljenica, žrtva ognjem spaljena na ugodan miris GOSPODINU.'

Žitne žrtve

2 Ako netko prinosi žitni prinos GOSPODINU neka bude prinos bijelo brašno i neka ga polije uljem i na to stavi miomirisni k d.

2 Neka ga doneše svećenicima, Aronovim sinovima, a jedan od njih neka od toga uzme punu šaku i ulje i sav miomirisni k d. Svećenik neka spali k d na žrtveniku kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU.

3 A ostali dio žitnog prinosa, to neka pridadne Aronu i njegovim sinovima. To je najsvetija žrtva GOSPODINU od žrtava ognjem spaljenih.

4 Ako prinosite žitni prinos, nešto u peći pečeno, onda neka pripravi od bijelog brašna beskvasne pogače koje su zamiješene uljem, ili beskvasne mlince koji su namazani uljem.

5 Ako ti je žitni prinos nešto pečeno u tavi, neka je pripravljeno od beskvasnoga bije-

loga brašna, uljem zamiješena.

6 Rastrgaj ga na komade i polij ih uljem; tako je to žitni prinos.

7 Ako li ti je žitni prinos priređen u kotliću neka je pripravljen od bijelog brašna s uljem.

8 Onda donesi žitni prinos, što je tako priređen GOSPODINU, a predaj ga svećeniku da ga odnese na žrtvenik.

9 Svećenik neka uzme od žitnog prinosa njegov mirisni dio i neka ga spali na žrtveniku; to je žrtva ognjem spaljena na ugodan miris GOSPODINU.

10 Što preostane od žitnog prinosa, neka pridadne Aronu i njegovim sinovima. To je najsvetije od žrtava ognjem spaljenih GOSPODINU.

11 Ni jedan žitni prinos što se prinosi GOSPODINU ne smije biti pripravljen s kvascem, jer ne smijete kvasac ili med prinijeti GOSPODINU kao žrtvu ognjem spaljenu.

12 Kao žrtvu od prvina plodova možete ih prinijeti GOSPODINU, ali na žrtvenik se ne smiju spaliti na ugodan miris.

13 Sve žitne prinose od svoje žitne žrtve mora se osoliti. Nikada ne smije sol zavjetati s tvojim Bogom uzmanjikati kod tvojega žitnog prinosa. Kod svih svojih prinosa, moraš prinijeti sol.

14 Ako hoćeš prinijeti GOSPODINU prvinu plodova, onda moraš popržene na ognju klasove od prvoga ploda u vrtovima prinijeti kao prinos od prvina.

15 Polij ulje na njih i okadi ih. To je žitna žrtva.

16 Onda neka svećenik spali dio spomen-žrtve: jedan dio od žitnoga ploda i od ulja i sav miomirisni k d, kao žrtvu ognjem spaljenu GOSPODINU.

Mirotvorne žrtve

3 Kad hoće netko prinijeti kao mirotvoružrtvu, i ako je prinos od goveda, bilo muško ili žensko, neka ju prinese bez mane pred GOSPODINOM.

2 Neka položi svoju ruku na glavu žrtve i zakolje ju pred ulazom u šator sastanka. Svećenici, Aronovi sinovi, neka izliju krv na žrtvenik unaokolo.

3 Onda neka od mirotvorne žrtve prinese kao žrtvu ognjem spaljenu GOSPODINU loj što pokriva droba i sav loj na drobima;

4 oba bubrega s lojem što je na slabinama i privjesak što je na jetrima; neka to izvadi s bubrežima.

5 Aronovi sinovi neka to spaliju na žrtveniku nad žrtvom paljenicom što leži na drvima na ognju, kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU.

6 Ako je njegov prinos žrtva mirotvorna

GOSPODINU od stada, muško ili žensko, neka prinese bez mane.

7 Ako prinese ovcu kao svoju žrtvu, neka ju dovede pred GOSPODINOM.

8 Neka položi svoju ruku na glavu žrtvi i neka je zakolje pred šatorom sastanka, a Aronovi sinovi neka poškrope krv po žrtveniku unaokolo.

9 Onda neka on prinese mirotvornu žrtvu kao žrtvu ognjem spaljenu GOSPODINU, dijelove sala i sav tusti rep sve do trtice neka ga odreže. Loj što pokriva droba i sav loj na drobima;

10 oba bubrega loj što je na slabinama i privjesak s lojem na jetrima; neka to izvadi s bubrežima.

11 Svećenik neka to spali na žrtveniku kao hranu, žrtvu ognjem spaljenu GOSPODINU.

12 Ako li je njegov prinos koza, neka je donese pred GOSPODINOM:

13 neka joj položi svoju ruku na glavu i neka ju zakolje pred šatorom sastanka, a Aronovi sinovi neka poškrope krv unaokolo žrtveniku.

14 Potom neka od nje prinese kao žrtvu ognjem spaljenu GOSPODINU. Loj što pokriva droba i sav loj na drobima;

15 Oba bubrega s lojem što je na slabinama i privjesak na jetrima; neka to izvadi s bubrežima.

16 Svećenik neka to spali na žrtveniku kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris; sav loj pripada GOSPODINU.

17 Ovo neka je trajna uredba kroz sve vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima: ne smijete jesti ni loja ni krvi.”

Žrtve za Grijeh

4 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekvavši:

2 “Govori Izraelovim sinovima i reci im: ‘Ako netko nehotice sagriješi protiv koje god zapovijedi GOSPODINOVE i nešto napravi što ne smije praviti:

3 ako pomazani svećenik napravi grijeh po kojemu krivnja pada i na narod, neka on žrtvuje GOSPODINU za grijeh koji je počinio, junca bez mane kao žrtvu za grijeh.

4 Neka dovede junca na ulaz u šator sastanka pred GOSPODINOM, neka položi svoju ruku juncu na glavu i zakolje junca pred GOSPODINOM.

5 Onda neka uzme pomazani svećenik nešto junčeve krvi i unese ju u šator sastanka.

6 Svećenik neka umoci svoj prst u krv i neka s nešto krvi poškropi sedam puta pred GOSPODINOM, ispred zavjese svetista.

7 Onda neka svećenik namaže nešto krvi

na rogove žrtvenika s miomirisnim kadom koji je pred GOSPODINOM u šatoru sastanka. Svu ostalu junčevu krv neka izlije na podnožje žrtvenika za žrtve paljenice koji je na ulazu u šator sastanka.

8 Sav loj junca koji žrtvuje za grijeh, neka izvadi iz njega: loj što pokriva droba i sav loj na drobima;

9 oba bubrega s lojem što je na slabinama i privjesak na jetrima; s bubrežima neka to izvadi,

10 onako kako se vadi iz junca za mirotvornu žrtvu. Onda neka to svećenik spali na žrtveniku za žrtve paljenice.

11 Ali junčevu kožu i sve njegovo meso s glavom i nogama, njegova droba sa sadržajem,

12 cijelog junca neka iznese izvan tabora na koje čisto mjesto, ondje gdje se istresa pepeo, i neka ga spali na hrpi drva, na mjestu gdje se istresa pepeo, neka se spali.

13 Ako bi sva zajednica Izraelovih sinova nehotice sagriješila, a da ne bi bila toga svjesna, pa bi prestupila koju god zapovijed GOSPODINOVU i tako upala u krivnju zbog bilo čega što je zabranjeno;

14 Kad se dozna za grijeh koji je napravila, onda neka zajednica prinese jednoga junca kao žrtvu za grijeh i dovede ga pred šator sastanka.

15 Starješine zajednice neka pred GOSPODINOM polože svoje ruke juncu na glavu. Neka se onda junac zakolje pred GOSPODINOM.

16 Potom neka posvećeni svećenik unese nešto junčeve krvi u šator sastanka.

17 Svećenik neka umoci svoj prst u krv i neka s nešto krvi sedam puta poškropi pred GOSPODINOM, ispred zavjese.

18 Onda neka svećenik namaže nešto krvi na rogove žrtvenika koji je pred GOSPODINOM u šatoru sastanka; a svu ostalu krv neka izlije na podnožje žrtvenika za žrtve paljenice koji je na ulazu u šator sastanka.

19 Onda neka sav loj izvadi iz njega i spali na žrtveniku.

20 Neka onda napravi s juncem onako kako je napravio s juncem kod žrtve za grijeh; tako neka pravi s njim. Kad im svećenik tako pribavi pomirenje, bit će im oprošteno.

21 Onda neka iznese junca izvan tabora i neka ga spali onako kako je spalio prvoga junca. To je žrtva za grijeh zajednice.

22 Kad glavar sagriješi i napravi nešto nehotice i tako prestupi koju god od zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga, i tako padne u krivnju,

23 ili ako se dozna za njegov grijeh kojim

je sagriješio, neka doneše kao svoj prinos muško jare bez mane.

24 Neka položi svoju ruku jaretu na glavu i neka ga zakolje ondje gdje se pred GOSPODINOM kolju životinje za žrtve paljenice. To je žrtva za grijeh.

25 Svećenik neka uzme svojim prstom nešto krvi od žrtve za grijeh i neka pomaže na rogove žrtvenika za žrtve paljenice, a ostalu krv neka izlije na podnožje žrtvenika za žrtve paljenice.

26 Sav loj neka spali na žrtveniku kao loj mirotvorne žrtve. Kad mu svećenik tako pribavi pomirenje za njegov počinjeni grijeh, bit će mu oprošteno.

27 Ako bilo tko iz običnoga naroda sagriješi i napravi nešto nehotice i tako prestupi koju god od zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga, i tako padne u krivnju,

28 ili ako se dozna za njegov grijeh kojim je sagriješio, neka doneše kao svoj prinos muško jare bez mane za počinjen grijeh.

29 Neka položi svoju ruku na glavu žrtvi za grijeh i neka zakolje žrtvu za grijeh na mjestu određenom za žrtvu paljenicu.

30 Svećenik neka uzme prstom nešto krvi i neka pomaže na rogove žrtvenika za žrtve paljenice i neka izlije ostalu krv na podnožje žrtvenika.

31 Sav loj neka izvadi, kako se vadi loj kod mirotvorne žrtve; onda neka to svećenik spali na žrtveniku na ugodan miris GOSPODINU. Kad mu svećenik tako pribavi pomirenje, bit će mu oprošteno.

32 Ako prinosi ovcu kao žrtvu za grijeh, neka žrtvuje žensku bez mane.

33 Onda neka položi ruku na glavu žrtvi za grijeh i neka ju zakolje kao žrtvu za grijeh ondje gdje se kolje žrtva paljenica.

34 Svećenik neka uzme prstom nešto krvi žrtve za grijeh i neka namaže na rogove žrtvenika za žrtve paljenice. Ostalu krv neka izlije na podnožje žrtvenika.

35 Sav loj neka izvadi kako se vadi loj ovce kod mirotvorne žrtve. Svećenik neka to onda spali na žrtveniku, prema GOSPODINOVIM žrtvama ognjem spaljenih. Kad mu svećenik tako pribavi pomirenje za počinjeni grijeh, bit će mu oprošteno.

Žrtva za prijestup

5 Ako netko sagriješi time da čuje poziv na svjedočenje i mogao bi biti svjedok, jer je sam vidio ili je drugčije saznao, pa ipak ne prijavi, krivnju nosi na sebi.

2 Ili ako se netko dotakne nečega nečista, strvine, nečiste zvijeri, ili strvine nečiste kućne životinje, ili strvine nečiste životinje što gmiže, a da toga nije svjestan, nečist je i kriv je.

3 Ili ako se dotakne čovječe nečistoće, bilo kakve vrste nečistoće kojom se može onečistiti, a da toga nije svjestan, kriv je kad to shvati.

4 Ili ako se netko zaklinje nepromišljeno da će napraviti dobro ili zlo, pa bilo koja god stvar za koju se zaklinje nepromišljeno, a da toga nije svjestan, kad to shvati kriv je za svaku od tih riječi.

5 Neka bude, kad on bude kriv za bilo koju od tih stvari, neka prizna da je sagriješio u toj stvari.

6 I neka onda dovede GOSPODINU prinosnicu za grijeh koji je počinio, žensko od stada, ovcu ili muško jare, kao žrtvu za grijeh. Svećenik neka mu tim pribavi pomirenje za njegov grijeh.

7 Ako li ne bi bio u stanju prinijeti jedno od stada neka prinese GOSPODINU za svoj prijestup dvije grlice ili dva golubića, jedno kao žrtvu za grijeh, drugo kao žrtvu paljenicu.

8 Neka doneše to svećeniku, a on neka najprije žrtvuje ono što je određeno za grijeh. Neka mu zaokrene glavom kod šije tako da je posve ne otrgne.

9 Neka onda poškropi krvlju od žrtve za grijeh stranu žrtvenika, a ostala krv neka se iscijedi na podnožje žrtvenika. To je žrtva za grijeh.

10 Drugo neka onako kako se pristoji prinese kao žrtvu paljenicu. Kad mu tako svećenik pribavi pomirenje za grijeh koji je počinio, i bit će mu oprošteno.

11 Ako li ne bi bio u stanju prinijeti dvije grlice ili dva golubića, neka prinese svoj prinos za prijestup svoj desetinu efe bijelog brašna kao žrtvu za grijeh. Neka na nju ne izlijeva ulja i ne stavlja miomirisnog k da, jer to je žrtva za grijeh.

12 Neka to doneše svećeniku, a svećenik neka uzme od toga punu šaku kao njezin mirisni dio i neka spali na žrtveniku nad GOSPODINOVIM žrtvama ognjem spaljenih. To je to žrtva za grijeh.

13 Kad mu tako svećenik pribavi pomirenje za grijeh koji je u čemu god od ovoga počinio, i bit će mu oprošteno. Ostalo neka pripadne svećeniku kao žitni prinos."

14 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

15 "Ako netko pronevjeri nešto i nepromišljeno sagriješi zbog stvari koje su posvećene GOSPODINU, neka prinese GOSPODINU žrtvu za grijeh od stada ovna bez mane, koji po tvojoj procjeni vrijedi najmanje dva šekela srebra po vrijednosti šekela svetišta; to je žrtva za prijestup.

16 Iznos za koji je oštetio svetište neka nadoknadi i još peti dio iznosa priloži i preda

svećeniku. Tako neka mu svećenik prinesenim ovnom za žrtvu za prijestup pribavi pomirenje, i bit će mu oprošteno.

17 Ako netko sagriješi i napravi što zabranjuju zapovijedi GOSPODINOVE, ne znajući o tomu, kriv je i nosi na sebi zlodjela.

18 I neka donese svećeniku od stada ovna bez mane po tvojoj procjeni kao žrtvu za prijestup. Kad mu onda svećenik zbog prijestupa koji je počinio, a da nije znao, pribavi pomirenje, i bit će mu oprošteno.

19 To je žrtva za prijestup; on je zaista sagriješio protiv GOSPODINA.”

Zakoni za žrtve paljenice i žitne žrtve

6 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Ako netko sagriješi i pranevjeri GOSPODINU nešto time da utaji svojem bližnjemu što mu je izručeno u pohranu i povjereni, i tako kradom ili pritiskom iskoristi i prevari svojega bližnjega;

3 ili nađe izgubljeno, pa utaji, ili se krivo zakune za koju god stvar, kojom može čovjek sagriješiti;

4 onda neka bude, kad tako sagriješi i skrivi, neka vrati ukradeno i nadoknadi ono što je nepošteno prisvojio, ili što mu je bilo izručeno u pohranu i povjereni, ili izgubljeno što je našao;

5 ili sve ono za što se krivo zakleo, i to neka vrati u cijeloj svojoj vrijednosti i još neka pridoda peti dio iznosa, neka to vrati vlasniku onaj dan kad prinosi žrtvu za svoj prijestup.

6 I neka on donese svećeniku iz svojega stada jednoga ovna bez mane, po tvojoj procjeni, kao žrtvu za prijestup GOSPODINU.

7 Tako neka mu svećenik pribavi pomirenje pred GOSPODINOM, i bit će mu sve ono oprošteno, pa bilo kakav prijestup bio koji je počinio.”

8 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

9 “Daj Aronu i njegovim sinovima ovu zapovijed: ‘Ovo su uredbe za žrtvu paljenicu: ova žrtva paljenica mora ostati na žrtveniku, gdje je bila zapaljena, cijelu noć sve do jutra; i organj na žrtveniku mora tako gorjeti neprestano.

10 Svećenik neka odjene svoju lanenu haljinu i navuče lanene gaće na svoje tijelo, i neka uzme pepeo od žrtve paljenice koja je ognjem bila spaljena, i neka ga istrese pokraj žrtvenika.

11 Onda neka svuče svoje haljine, neka odjene druge haljine i neka iznese pepeo izvan tabora na koje čisto mjesto.

12 Organj na žrtveniku mora gorjeti nepre-

stano i nikad se ne smije ugasiti. Svako jutro neka svećenik naloži drva na organj, neka stavi na njega žrtvu paljenicu i neka spali na njemu komade sala od mirotvornih žrtava.

13 Organj neka gori neprestano na žrtveniku; nikada se ne smije ugasiti.

14 Ovo je zakon za žitni prinos: Aronovi sinovi neka ga prinesu na žrtvenik pred GOSPODINOM.

15 On neka od toga uzme svoju punu šaku bijelog brašna i ulja od žitnog prinosa, i sav miomirisni k d što je na žitnom prinosu i neka to spali na žrtveniku na ugodan miris, kao mirisni dio GOSPODINU.

16 Što još preostane od njega, Aron i njegovi sinovi neka to jedu. Neka se jede s beskvasnim kruhom na svetom mjestu, u dvorištu šatora sastanka neka to jedu.

17 Ne smije se peći s kvascem. Ja sam im to dao kao njihov dio od mojih žrtava ognjem spaljenih. To je najsvetije kao žrtva za griješi i žrtva za prijestup.

18 Svi muški Aronovi potomci smiju to jesti. Ovo neka bude vječna uredba u svim vašim naraštajima, za žrtve ognjem spaljene GOSPODINU. Svaki koji ih se dotakne bit će svet.”

19 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

20 “Žitni prinos koji Aron i njegovi sinovi moraju žrtvovati GOSPODINU na dan kada se jedan pomaže, neka se sastoji u jednoj desetini efe bijelog brašna kao redovitom prinisu, jedna polovica od toga ujutro, druga predvečer.

21 Na tavi neka se pripravi s uljem i prinese kad je dobro umiješen. Prinesi pečenoga u komadima kao žitni prinos na ugodan miris GOSPODINU.

22 Svećenik između njegovih sinova, koji je pomazan na njegovo mjesto, neka ga prinosi. To je vječna uredba GOSPODINU. Neka se posve spali.

23 Jer svaki žitni prinos za svećenika neka se sav spali; ne smije se od njega ništa pojesti.”

24 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

25 “Govori Aronu i njegovim sinovima, ovako: ‘Ovo je zakon za žrtve za griješi: na mjestu gdje se kolje žrtva za griješi, neka se kolje žrtva za griješi pred GOSPODINOM. To je najsvetije.

26 Samo svećenik, koji prinosi žrtvu za griješi, smije ju jesti. Neka se jede na svetom mjestu u dvorištu šatora sastanka.

27 Svatko tko se dotakne njezina mesa, postaje svet, i ako mu nešto krv poškropi haljinu, operi na svetom mjestu onaj dio

što je poškopljen.

28 Zemljana posuda, u kojoj je bila kuhanja, mora se razbiti. Ako je kuhanja u posudi mijedenoj, onda se mora istrti i vodom isprati.

29 Samo muški pripadnici svećenstva smiju od toga jesti. To je najsvetiće.

30 Ali nijedna žrtva za grijeh, od koje se jedan dio krvi unese u šator sastanka, da u svetom mjestu pribavi pomirenje, ne smije se jesti, nego se mora spaliti na vatri.

Zakon žrtve za prijestup

7 Ovo je zakon za žrtvu prijestupa. To je najsvetiće.

2 Na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica, neka se kolje i žrtva za prijestup, a njezinom krvlju mora se poškropiti žrtvenik unaokolo.

3 Sav njezin loj neka se prinese: tusti rep s lojem što pokriva droba,

4 oba bubrega s njihovim lojem što je na slabinama i tusti privjesak na jetrima neka se izvadi s bubrežima.

5 Svećenik neka to onda spali na žrtveniku kao žrtvu ognjem spaljenu GOSPODINU. To je to žrtva za prijestup.

6 Svi muški svećenici smiju to jesti. Neka se jede na svetom mjestu. To je najsvetiće.

7 Žrtva za prijestup je isto kao i žrtva za grijeh; za obje je isti zakon: neka pripadne svećeniku koji je njom pribavio pomirenje.

8 Svećeniku koji za nekoga prinosi žrtvu paljenicu, neka pripadne koža životinje od žrtve paljenice koju je prineo.

9 Onda svaki žitni prinos što je pečen u peci i sve što se priredi u kotliću ili na tavi, neka pripadne svećeniku koji to prinosi.

10 Ali svaki žitni prinos što se priredi s uljem ili je suh, neka pripadne jednako svim Aronovim sinovima, jednomo kao i drugome.

11 Ove uredbe vrijede za mirotvornu žrtvu što se prinosi GOSPODINU.

12 Ako je netko prinosi u zahvalu, onda će sa zahvalnom žrtvom prinjeti još beskvasne kolače s uljem zamiješene i beskvasne mlince uljem namazane i bijelo brašno zamiješeno s uljem i priređeno za kolače.

13 S kolačima od kvasnoga tijesta neka prinese svoj prinos zajedno s njegovom zahvalnom mirotvornom žrtvom.

14 Od toga će prinjeti po jedan kolač kod svakoga prinosa kao podizanje GOSPODINU. To će pripasti svećeniku koji poškropi krvlju mirotvorne žrtve.

15 Meso zahvalne mirotvorne žrtve mora

se pojesti na dan kad se prinosi; ne smije se ništa od toga ostaviti do sljedećega jutra.

16 Ako li se prinosi žrtva zbog zavjeta ili od slobodne volje, onda neka se pojede meso na dan kad se prinosi žrtva. Ipak se smije što je od toga preostalo, još sutradan jesti.

17 Ali što treći dan preostane od žrtvenog mesa, mora se spaliti.

18 Jer ako bi se još treći dan jelo od mesa mirotvorne žrtve, ne bi to bilo pravo. Onemu, koji ju je prineo, ne bi se ubrojila, nego bi se smatrala odurnom, i svaki koji bi jeo od toga, nosio bi na sebi krivnju.

19 I takvo meso što se dotaklo bilo čega nečistoga, ne smije se jesti, nego se mora spaliti. A čisto meso smije jesti tko god je čist.

20 A ona osoba koja jede od mesa od mirotvorne žrtve što pripada GOSPODINU, dok je nečist, ta osoba neka se iskorijeni iz svojega naroda.

21 Tko se dotaknuo bilo čega nečistoga: ili nečist čovjeka, ili nečiste životinje, ili koje mu drago nečiste grozote, pa ipak jede meso mirotvorne žrtve što je bila prinesena GOSPODINU, taj neka se iskorijeni iz svojega naroda.”

22 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

23 “Govori Izraelovim sinovima i reci im: ‘Ne smijete jesti nikakva loja od goveda, ovaca i koza.

24 Loj životinja što crknu, ili ih zvijer razdere, smije se upotrijebiti u koju mu drago svrhu, ali ga ne smijete jesti.

25 Jer svaki koji jede loj životinje što se prinosi GOSPODINU kao žrtva ognjem spaljena, onaj koji ju jede neka se iskorijeni iz svojega naroda.

26 Isto tako ni u jednom svojem prebivalištu ne smijete jesti krvi ni od ptica ni od životinja.

27 Tko jede bilo koju krv, neka se iskorijeni iz svojega naroda.”

28 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

29 “Objavi Izraelovim sinovima ovu zapovijed: ‘Tko prinosi GOSPODINU mirotvornu žrtvu, taj će prinjeti GOSPODINU dužni dio od svoje mirotvorne žrtve.

30 On neka sam prinese žrtvu, ognjem spaljenu GOSPODINU. Neka prinese loj s grudima da se grudi prinose mahanjem kao prinos mahanja pred GOSPODINOM.

31 Ali loj neka svećenik spali na žrtveniku, a grudi neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima.

32 I desno stegno neka se da svećeniku

kao žrtvu podizanja od svojih mirotvornih žrtava.

33 Onomu između Aronovih sinova koji prinosi krv i loj mirotvorne žrtve, kao dio neka pripadne desno stegno.

34 Jer grudi, prinos mahanja i stegno prinos podizanja uzimam od Izraelovih sinova, dio od njihovih mirotvornih žrtava i dajem ih svećeniku Aronu i njegovim sinovima kao vječnu pristojbu od strane Izraelovih sinova.'

35 To je posvećeno za Arona i njegove sinove od GOSPODINOVIH žrtava ognjem spaljenih, na dan kad ih je Mojsije postavio da služe GOSPODINU kao svećenici.

36 To je GOSPODIN zapovjedio da se predanijima na dan kad ih je pomazao kao dar od strane Izraelovih sinova. To je vječita uredba kroz sve vaše naraštaje.

37 To je zakon za žrtvu paljenicu, žitni pri-nos, žrtvu za grijeh i žrtvu za prijestup, žrtvu posvećenja i mirotvornu žrtvu,

38 što je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju na Gori Sinaj kad je zapovjedio Izraelovim sinovima da prinose svoje žrtvene prinose GOSPODINU u Pustinji Sinaj.

Posvećenje svećenika

8 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 "Uzmi Arona i s njim njegove sinove, uz to svetu odjeću, ulje pomazanja, junca kao žrtvu za grijeh, dva ovna i košaricu beskvasnih kruhova.

3 Onda skupi svu zajednicu na ulazu u šator sastanka."

4 Mojsije je napravio kako mu je GOSPODIN zapovjedio i zajednica se skupila na ulazu u šator sastanka.

5 Onda je Mojsije rekao zajednici: "Ovo je sve GOSPODIN zapovjedio da se napravi."

6 I doveo je Mojsije Arona i njegove sinove i oprao ih vodom.

7 I odjenuo mu košulju, opasao ga pojasom, ogrnuo ga ogrtačem, stavio mu povrh njega oplećak, stegnuo mu pojaz oplećka i tako ga pričvrstio na njemu.

8 Onda pričvrstio na istom naprsnik i stavio u naprsnik Urim i Tumim.

9 I stavio mu kapu na glavu i pričvrstio sprjeda na kapu zlatnu čeonu pločicu, svetu krunu, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

10 Onda je Mojsije uzeo ulje pomazanja, pomazao sveto Prebivalište i sve u njemu i tako ga posvetio.

11 Poškropio nešto toga sedam puta na žrtvenik i pomazao žrtvenik, i sav njegov pribor njegovu umivaonicu i njezino podnožje, da ih posveti.

12 On je izlio nešto ulja pomazanja na Aronovu glavu i pomazao ga, tako ga posvetio

13 Nato je doveo Mojsije Aronove sinove, odjenuo im košulje, opasao ih pojasom i stavio im visoke kape na glave, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

14 I doveo je junca kao žrtvu za grijeh i Aron i njegovi sinovi položili su svoje ruke na glavu juncu žrtve za grijeh,

15 i Mojsije ga zaklao. Onda je uzeo krvi svojim prstima, namazao je na rogove žrtvenika unaokolo, i očistio tako žrtvenik od grijeha. Ostalu krv izlio je na podnožje žrtvenika, i posvetio ga završivši tako pomirenje.

16 Onda je uzeo sav loj koji je pokriva droba i tusti privjesak na jetrima i oba bubrega s njihovim lojem i to je Mojsije spasio na žrtveniku.

17 Junca, njegovu kožu, njegovo meso i droba sa sadržajem, spasio je izvan tabora, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

18 Onda je doveo ovna kao žrtvu paljenicu, i Aron i njegovi sinovi položili svoje ruke na glavu ovnu,

19 a Mojsije ga zaklao i poškropio krvlju žrtvenik unaokolo.

20 Rasjekao ovna na njegove dijelove i Mojsije je spasio glavu i komade i loj.

21 Droba i noge oprao vodom. Onda je spasio Mojsije cijelog ovna na žrtveniku. To je bila žrtva paljenica, žrtva ognjem spaljena na ugoden miris GOSPODINU, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

22 Nato je doveo drugoga ovna, ovna za posvećenje, i Aron i njegovi sinovi položili su svoje ruke na glavu ovnu.

23 i Mojsije ga zaklao, uzeo nešto krvi i namazao je na resicu desnoga uha Aronu i na palac njegove desne ruke i na veliki palac njegove desne noge.

24 Onda je Mojsije doveo Aronove sinove; namazao s nešto krvi na resicu njihova desnoga uha i na palac njihove desne ruke i na desni veliki nožni palac. A ostalom krvlju poškropio žrtvenik unaokolo.

25 Potom je uzeo loj, tusti rep i sav loj što pokriva droba i privjesak na jetrima i oba bubrega s njihovim lojem i desno stegno;

26 i iz košarice s beskvasnih kruhova što je stajala pred GOSPODINOM, jedan beskvasni kolač, jedan kolač s uljem priređen i jednu pogaču, i stavio ih uz komade loja i uz desno stegno.

27 Sve je to dao Aronu i njegovim sinovima u ruke i žrtvovao mahanjem kao pri-nos mahanja pred GOSPODINOM.

28 Onda ih je Mojsije uzeo njima iz ruku i spasio na žrtveniku nad žrtvom paljeni-

com. To su bile žrtve posvetnice na ugodan miris. To je bila žrtva ognjem spaljena GOSPODINU.

29 Mojsije je uzeo grudi i žrtvovao ih podizanjem i mahanjem pred GOSPODINOM.

One su Mojsijev dio od ovna za posvećenje, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

30 Nato je uzeo Mojsije nešto ulja pomazanja i krvi na žrtveniku i tim poškropio Arona i njegove haljine; isto tako njegove sinove i haljine njegovih sinova, i tako posvetio Arona i njegove haljine, isto tako i njegove sinove i haljine njegovih sinova.

31 Mojsije je rekao Aronu i njegovim sinovima: "Kuhajte meso na ulazu u šator sastanka i ondje ga jedite s kruhom što se nalazi u košarici za žrtvu posvećenja, kako sam zapovjedio, rekavši: 'Aron i njegovi sinovi će ih jesti.'

32 Što preostane od mesa i kruha ognjem čete spaliti.

33 I ne smijete sedam dana otići od ulaza šatora sastanka, sve do dana kad se navrši vrijeme vašega posvećenja, jer sedam dana će trajati vaše posvećenje.

34 Kako je on danas obavljao, tako je GOSPODIN zapovjedio obavljati, da vam se pribavi pomirenje.

35 Morate sedam dana, po danu i po noći, ostati na ulazu u šator sastanka i vršiti uredbe GOSPODINOVE tako da ne pomrete, jer takvu sam zapovijed dobio."

36 Aron i njegovi sinovi napravili su sve što je GOSPODIN zapovjedio preko Mojsija.

Prva Aronova žrtva

1 I dogodilo se na osmi dan da je Mojsije pozvao Arona i njegove sinove i starješine Izraelove

2 i rekao Aronu: "Uzmi sebi junca kao žrtvu za grijeha i ovna kao žrtvu paljenicu, oba bez mane i prinesi ih pred GOSPODINOM.

3 A Izraelovim sinovima zapovijedi ovako: "Uzmite muško jare kao žrtvu za grijeha i tele i ovcu, oboje od jedne godine i bez mane, kao žrtvu paljenicu.

4 I vola i ovna kao mirotvornu žrtvu da ih žrtvujete pred GOSPODINOM, uz to žitni prinos s uljem zamiješen, jer danas će vam se objaviti GOSPODIN."

5 Donijeli su onda to što je zapovjedio Mojsije pred šator sastanka i sva je zajednica došla u blizinu i stupila pred GOSPODINA.

6 Onda je Mojsije rekao: "Ovo vam je GOSPODIN zapovjedio obavljati, i slava GOSPODINOVA će vam se prikazati."

7 I Mojsije je rekao Aronu: "Stupi na žr-

tvenik i prinesi svoju žrtvu za grijeh i svoju žrtvu paljenicu da pribaviš pomirenje sebi i svojem narodu, i prinesi prinos za narod da im pribaviš pomirenje, kako je GOSPODIN zapovjedio."

8 Stoga je stupio Aron žrtveniku i zaklao tele što je bilo određeno za njega kao žrtva za grijeh.

9 Aronovi sinovi dodali mu krv, on je umolio svoj prst u krv i namazao na rogove žrtvenika. Ostalu je krv izlio na podnožje žrtvenika.

10 Onda loj i bubrege i privjesak na jetrima od žrtve za grijeh spalio je na žrtveniku, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

11 A meso i kožu ognjem je spalio izvan tabora.

12 Potom je zaklao žrtvu paljenicu i Aronovi sinovi dodali su mu krv kojom je poškropio žrtvenik unaokolo.

13 Onda su mu dodali žrtvu paljenicu, rasječenu na komade, zajedno s glacom, i on je to spalio na žrtveniku.

14 Oprao je droba i noge i spalio ih na žrtveniku nad žrtvom paljenicom.

15 Onda je prineo prinos za narod. Uzeo jarca što je određen za narod kao žrtva za grijeh, zaklao ga kao prije i prineo ga kao žrtvu za grijeh.

16 I donio žrtvu paljenicu i prineo ju na propisan način.

17 Nadalje je prineo žitni prinos, uzeo od njega punu šaku i spalio na žrtveniku, pokraj jutarnje žrtve paljenice.

18 I zaklao je vola i ovna kao mirotvornu žrtvu za narod. Aronovi sinovi dodali su mu krv kojom je poškropio žrtvenik unaokolo.

19 A komade loja od vola, tusti rep od ovna i loj što pokriva droba, bubrege i privjesak na jetrima,

20 ove komade loja položio je na komade grudi, onda spalio komade loja na žrtveniku.

21 A komade grudi i desno stegno žrtvovao je Aron podizanjem i mahanjem pred GOSPODINOM, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

22 Onda je raširio Aron svoje ruke nad narod i blagoslovi ga, i sišao sa žrtvenika kad bio prineo žrtvu za grijeh, žrtvu paljenicu i mirotvornu žrtvu.

23 Nato su otišli Mojsije i Aron u šator sastanka. Kad su izašli, blagoslovili su narod. Onda se objavila svemu narodu slava GOSPODINOVA.

24 I oganj je izašao od GOSPODINA i spalio na žrtveniku žrtvu paljenicu i komade loja. Kad je to video sav narod, klicao je i popadao na koljena licem do zemlje.

Aronovi sinovi usmrćeni

10 A Aronovi sinovi Nadab i Abihu uzeли su svaki svoju kadionicu, stavili su oganj u njih i tako prinijeli GOSPODINU zabranjeno kađenje, što im on nije zapovjedio.

2 Ali oganj je izašao od GOSPODINA i spalio ih, i tako su umrli pred GOSPODINOM.

3 Onda je Mojsije rekao Aronu: "Ovo je što je GOSPODIN navijestio, rekavši: 'Onima koji mi stoje blizu ja moram biti držan svet; i pred svim narodom sebe ču proslaviti.'" A Aron je šutio.

4 I Mojsije je dozvao Mišaela i Elisafana, Uzielove sinove, strica Aronova i rekao im: "Dodite i odnesite svoju braću ispred svečića izvan tabora."

5 Oni su prišli i iznijeli ih o njihovim košuljama izvan tabora, kako je zapovjedio Mojsije.

6 Mojsije je zapovjedio Aronu i njegovim sinovima Eleazaru i Itamaru: "Ne smijete svoje vlasti neuređeno spuštati i svoje haljine derati, da ne umrete i GOSPODIN bi se razgnjevio na sav narod. A vaša braća, sva kuća Izraelova, neka oplakuje požar koji je zapalio GOSPODIN.

7 I ne smijete ostaviti ulaz u šator sastanka da ne umrete, jer je na vas došlo GOSPODINOVO ulje pomazanja." I napravili su tako po zapovijedi Mojsijevoj.

8 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

9 "Vina i jakoga pića ne smijete piti, ni ti ni tvoji sinovi, kad ulazite u šator sastanka. Da ne biste morali umrijeti. To neka je vječita uredba kroz sve vaše naraštaje;

10 da biste mogli razlikovati između svestoga i nesvetoga, između čistoga i nečistoga.

11 I Izraelove sinove poučavaj u svim zakonima koje vam je objavio GOSPODIN preko Mojsija."

12 Onda je Mojsije govorio Aronu i njegovim sinovima Eleazaru i Itamaru, koji su još preostali: "Uzmite žitni prinos što je preostao od GOSPODINOVIH žrtava ognjem spaljenih i jedite ga bez kvasa pokraj žrtvenika; jer je najsvetije.

13 Morate ga jesti na svetom mjestu jer je dio što pripada tebi i tvojim sinovima od GOSPODINOVIH žrtava ognjem spaljenih; jer takvu sam dobio zapovijed.

14 Grudi od prinosa mahanja i stegno od prinosa podizanja morate jesti na čistom mjestu, ti i s tobom tvoji sinovi i tvoje kćeri; jer to su dio koji pripada tebi i tvojim sinovima, što vam je predano od mirotvornih žrtava Izraelovih sinova.

15 Stegno od prinosa podizanja i grudi

od prinosa mahanja neka donesu s lojem za žrtvu ognjem spaljenu da se žrtvaju podizanjem i mahanjem pred GOSPODINOM. Onda će to pripasti tebi i tvojim sinovima s tobom kao vječna uredba, kako je GOSPODIN zapovjedio."

16 Kada se Mojsije ponovo propitao o jarcu žrtve za grijeh, pronašlo se da je bio spaljen. A on se jako razljutio na Eleazara i Itamara, Aronove sinove koji su mu još bili ostali, i rekao:

17 "Zašto niste jeli žrtvu za grijeh na svetom mjestu? Ona je najsvetija i Bog vam je dao da oduzmete krivnju zajednice i privivate im pomirenje pred GOSPODINOM.

18 Krv njezina nije bila unesena u unutrašnjost svetišta; vi ste ju morali jesti na svetom mjestu, kako sam bio zapovjedio."

19 Aron je odgovorio Mojsiju: "Evo, oni su danas prinijeli svoju žrtvu za grijeh i svoju žrtvu paljenicu pred GOSPODINOM, pa ipak me to pogodilo. I da sam danas jeo meso žrtve za grijeh, bi li to bilo po volji GOSPODINU?"

20 Kad je to čuo Mojsije, umirio se.

Čiste i nečiste životinje

11 Nato je rekao GOSPODIN Mojsiju i Aronu, rekavši:

2 "Govorite Izraelovim sinovima ovako: 'Od svih četveronožaca na zemlji smijete jesti ove životinje:

3 sve što ima papke razdvojene, i to papke razdvojene, i ujedno preživa među životinjama, to smijete jesti.

4 Ali ne smijete jesti od preživača i od onih što imaju papke razdvojene: devu, jer ona preživa, ali nema papaka razdvojenih, nečista vam je.

5 Nadalje svisca, jer on preživa, ali nema papaka posve razdvojenih, nečist vam je.

6 Onda zeca, jer on preživa, ali nema papaka razdvojenih, on vam je nečist.

7 Isto tako svinju; ona ima doduše papke razdvojene, i to papke posve razdvojene, ali ne preživa, ona vam je nečista.

8 Mesa njihova ne smijete jesti i strvine njihove ne smijete se dotaknuti: to vam je nečisto.

9 Od svih u vodi životinja smijete jesti ove: sve životinje u vodi, u morima i rijeckama što imaju peraje i ljske, smijete jesti.

10 A sve životinje u morima i rijeckama što nemaju peraja i ljsaka između svega što se giba u vodi, ili bilo što živo što je u vodi između svih živih bića koja su u vodi, one su vam odurne.

11 One će vam biti odurne. Od mesa njihova ne smijete ništa jesti, strvina njihova neka vam je odurna.

12 Sve što je u vodi što nema peraja i ljsaka, neka su vam odurne.

13 Između ptica neka vam budu odurne ove: ne smiju se jesti, nego su odurne: orao, strvinar, jastrijeb,

14 tistrojeb, sve vrste sokola;

15 sve vrste gavrana;

16 noj, lastavica, galeb, sve vrste kocabaca;

17 sova, gnjurac, ušara,

18 labud, pelikan, i plamenac,

19 roda, sve vrste čaplja, pupavac i šišmiš.

20 Svi krilati kukci što idu na četiri noge, neka su vam odurni.

21 Između svih krilatih kukaca što idu na četiri noge, smijete jesti samo one što imaju nad svojim nogama stegna, da mogu njima skakati po zemlji.

22 Od njih smijete jesti ove: sve vrste skakavaca selaca, sve vrste skakavaca proždrlijevih, sve vrste skakavaca brzonogih i sve vrste cvrčaka i zrikavaca.

23 A sve druge male krilate životinje što imaju četiri noge, neka su vam odurne.

24 Po sljedećim životinjama vi ćete se onečistiti; tko se dotakne strvine njihove, nečist je do večeri.

25 I svaki, koji ponese komad strvine, mora oprati svoje haljine i nečist je do večeri.

26 Sve životinje što imaju papke razdvojene, ali ne posve razdvojene i ne preživaju, neka su vam nečiste, i tko ih se dotakne, nečist je.

27 I sve četveronožne životinje što idu na šapama između svih vrsta životinja, neka su vam nečiste, Tko se dotakne njihove strvine, nečist je do večeri.

28 Tko ponese njihovu strvinu, mora oprati svoje haljine i nečist je do večeri. One su vam nečiste.

29 Između malih životinja što pužu po zemlji, neka su vam nečiste ove: lasica, miš, sve vrste gušterica.

30 Rovka, kameleon, zidni macaklin, zeljebač i daždevnjak.

31 Ove neka su vam nečiste između svih životinja što pužaju. Svaki koji ih dotakne kad su mrtve, nečist je do večeri.

32 Svaki predmet na koji padne bilo koja od njih kad je mrtva, nečist je. Bilo da je to drvena posuda, haljina, koža ili vreća, bio to bilo kakav predmet što se rabi, mora se umociti u vodu. I bit će nečist do večeri; onda će opet biti čist.

33 Ako li jedna od njih padne u koju zemljanoj posudu, onda je sve u njoj nečisto i morate ju razbiti.

34 Svako jelo što se jede i na koje dođe

takva voda, nečisto je. Isto tako svako piće što se obično piće, u svakoj je takvoj posudi nečisto.

35 I sve na što padne takva strvina, nečisto je. Peć ili ognjište mora se porušiti; oni su nečisti i moraju vam biti nečisti.

36 Samo izvori, studenci i nakapnice ostaju čisti. A tko se dotakne strvine jedne takve životinje, nečist je.

37 Ako li strvina padne na sjemenje koje će se posijati, ono je čisto.

38 Ako li dode voda na sjemenje, a onda padne strvina na njega, nečisto vam je.

39 Ako ugine koja od životinja što vam služe za jelo, onda je onaj koji se dotakne strvine nečist do večeri.

40 A tko pojede nešto od strvine, mora oprati svoje haljine i ostaje nečist do večeri, i tko prihvati takvu strvinu, mora oprati svoje haljine i ostane nečist do večeri.

41 Svi mali gmazovi što pužu po zemlji, odurni su; ne smiju se jesti.

42 Sve što gmiže na trbuhi i sve što se miče na sve četiri i sve mnogonošce od svih malih životinja što pužu po zemlji, ne smijete jesti jer su odurni.

43 Ne smijete se sami napraviti nečistim bilo kojim puzavcem što gmiže; i ne smijete se njima onečistiti, pa da budete zbog njih nečisti.

44 Jer Ja sam GOSPODIN, vaš Bog, zato se iskažite kao sveti i budite sveti, jer sam ja svet. Nemojte se onečistiti bilo kojim puzavcem što puže po zemlji.

45 Jer Ja sam GOSPODIN, koji sam vas izveo iz egipatske zemlje da budem vaš Bog. Stoga budite sveti, jer sam ja svet.

46 To su zakoni o četveronošcima i pticama i svim živim bićima što se miču u vodi i o svim bićima što pužu po zemlji,

47 da se razlikuje i između nečistoga i čistoga i između životinja što se smiju jesti, i onih što se ne smiju jesti.”

Očišćenje porodilja

19 Tada se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Govori Izraelovim sinovima i reci im: ‘Kad žena zatrudni i rodi dječaka, onda je ona sedam dana nečista; tako je dugo nečista kao u svoje dane nečistoće zbog svojega mjesecnog pranja.

3 Osmoga dana mora se obrezati dječakova prednja kožica.

4 Onda neka ostane kod kuće još trideset i tri dana preko vremena čišćenja svoje krvi. Ne smije ništa sveto dotaknuti ni u svetište stupiti dok ne prođu dani njezina čišćenja.

5 Ako li rodi djevojku, onda je nečista dva

tjedna kao kod mjesecne nečistoće i neka ostane kod kuće šezdeset i šest dana preko vremena očišćenja krvi.

6 Kad onda prođu dani njezina čišćenja, neka doneše, bilo za sina ili za kćer, na ulaz u šator sastanka, svećeniku jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu i golubića ili grlicu kao žrtvu za grijeh.

7 On će životinje prinijeti pred GOSPODINOM i njoj time pribaviti pomirenje. Tako će ona biti čista od tečenja svoje krvi. Ovo je zakon za rodilju kad rodi muško ili žensko dijete.

8 Ako li nije u stanju dati janje, onda neka uzme dvije grlice ili dva golubića, jedno kao žrtvu paljenicu, drugo kao žrtvu za grijeh. Tako neka joj svećenik pribavi pomirenje, i ona će biti čista.”

13 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Ako kod nekoga izbije na koži otekli na ili osip ili svjetla pjega i tako izgleda kao rana gube, onda neka se on dovede k svećeniku Aronu ili k jednomu od njegovih sinova, svećenika.

3 Svećenik neka pogleda to mjesto na koži, i ako opazi da je dlaka na tom mjestu postala bijela i da je to mjesto dublje od ostale kože, onda je to guba. Kad to svećenik vidi, mora ga proglašiti nečistim.

4 Ali ako bijela pjega na njegovoj koži nije dublja od ostale kože na tijelu dotičnoga, i ako dlaka nije još postala bijela, onda će svećenik onoga koji ima boljeticu pritvoriti za sedam dana.

5 Ako ga onda svećenik sedmoga dana pregleda i opazi, da je to mjesto ostalo jednako u svojoj boji, jer se boljetica na koži nije dalje razišla, onda će svećenik onoga koji ima boljeticu pritvoriti za daljnijih sedam dana.

6 Onda neka ga svećenik opet sedmoga dana pregleda, i ako nađe da je to mjesto postalo bljeđe i da se boljetica nije dalje razišla, onda će ga svećenik proglašiti čistim: to je samo osip; neka on opere svoje haljine i bit će čist.

7 Ako se dalje razišao osip po koži, pošto se dotični pokazao svećeniku za očišćenje, i on se po drugi put pokaže svećeniku.

8 I ako svećenik opazi da se osip dalje razišao, onda neka ga svećenik proglaši nečistim: to je guba.

9 Ako se pokaže na čovjeku mjesto što je kao gubavo, neka se on dovede k svećeniku.

10 Svećenik neka ga pregleda, i ako je doista otekлина na koži bijela, i da je tu dlaka

postala bijela i da se na oteklini pokazala otvorena pjega,

11 onda je to zastarjela guba na njegovoj koži. Neka ga svećenik proglaši nečistim, a da ga ne pritvori jer je on nečist.

12 Ako guba izbije po cijeloj koži tako da guba pokrije čovjekovu kožu koji ima to bolest, od glave i sve do pete, kamo god bi svećenik mogao pogledati,

13 i svećenik pogleda i opazi da je guba pokrila cijelo tijelo, onda neka proglaši dotičnoga čistim: on je postao posve bijel, i po tom čist.

14 A čim se na njemu pokaže otvoreno meso, postaje nečist.

15 I kad svećenik vidi na njemu otvoreno meso, neka ga proglaši nečistim. Otvoreno meso je nečisto; to je guba.

16 Ako se otvoreno meso promijeni i on postane opet bijel, onda neka ide k svećeniku.

17 Kad ga svećenik pregleda i nađe da je mjesto postalo bijelo, onda neka ga svećenik proglaši čistim: on je čist.

18 Ako se kod nekoga na koži napravi čir i opet zacijeli,

19 ali onda na mjestu čira nastane bijela otekлина ili bjelocrvenkasta pjega, onda neka se on pokaže svećeniku.

20 Onda ako svećenik opazi da je ona dublja od kože i da je dlaka na njoj postala bijela, onda će ga svećenik proglašiti nečistim; to je guba što je izbila u čiru.

21 Ako svećenik pregleda mjesto i nađe da nema na njemu bijelih dlaka i da nije dublje od kože i da je bljeđe postalo, onda će ga svećenik odijeliti za sedam dana.

22 Ako se sve više širi na koži, onda će ga svećenik proglašiti nečistim: to je guba.

23 Ako se pjega ograniči na isto mjesto i nije se proširila dalje, onda je to samo ožiljak čira. Neka ga svećenik proglaši čistim.

24 Ako tko ima na koži oteklinu, i meso što se napravi u opeklini izgleda kao bjelocrvenkasta ili bijela pjega,

25 i opazi svećenik kad je pregledava da je dlaka na pjegi postala bijela i ona se pokazuje dublja od kože, onda je to guba što je izbila u opeklini. Zato neka ga svećenik proglaši nečistim; to je guba.

26 Ako svećenik, kad pregledava, ne nađe nikakve bijele dlake na pjegi i ova nije dublja od kože, ali izgleda blijeda, onda će ga svećenik odijeliti za sedam dana.

27 Neka ga svećenik pregleda sedmoga dana, ako se pjega na koži raširila sve dale, svećenik će ga proglašiti nečistim; to je guba.

28 Ako svjetla pjega ostane na isto mje-

sto i ne širi se dalje na koži i postala je bljeda, onda je to samo otekлина od opeklina. Svećenik neka ga proglaši čistim; jer je to ožiljak opeklina.

29 Ako u muža ili u žene nastane osip na glavi ili na bradi,

30 i svećenik neka pronađe oboljelo mjesto, koje izgleda dublje od kože i da je na njemu tanka, zlatnožuta dlaka, neka ga svećenik proglaši nečistim; to je krasta, guba na glavi ili na bradi.

31 Ako svećenik pregleda oboljelo mjesto i zaista ne izgleda dublje od kože i na njemu ne bude crnih dlaka, onda neka svećenik oboljelogu od kraste odijeli za sedam dana.

32 Sedmoga dana neka svećenik pregleda oboljelo mjesto i ako nađe da se krasta nije dalje razišla, da na njoj nije nastala zlatnožuta dlaka i da krasta nije dublja od kože,

33 onda neka se dotični obrije, ali ne na krastavu mjestu. I neka svećenik toga koji ima krastu još jedanput odijeli za sedam dana.

34 Ako onda svećenik sedmoga dana pregleda krastu i krasta se na koži nije dalje raširila i nije dublja od kože, onda će ga svećenik proglašiti čistim. On će onda oprati svoje haljine i bude čist.

35 Ako se krasta sve dalje širi po koži, poslije čišćenja,

36 i ako nađe svećenik, kad ga pregledava, da se krasta dalje raširila po koži, onda više ne treba svećenik tražiti zlatnožutu dlaku: dotični je nečist.

37 Ako krasta ostane jednaka u svojemu izgledu i na njoj opet izraste crna dlaka, onda je krasta ozdravljena. Dotični je čist, i neka ga svećenik proglaši čistim.

38 Ako se pokažu u muža ili u žene na koži svijetle pjege, posebne bijele svijetle pjege,

39 i ako opazi svećenik da su na koži blijeđe, svijetle bijele, onda je to blag osip što je izbio na koži, takav je čist.

40 Ako nekome postane glava čelava tako da je na zatiljku čelav, takav je čist.

41 Ako mu glava postane sprijeda čelava tako da mu je tjeme čelavo, takav je isto tako čist.

42 Ako se pokaže na prednjoj ili stražnjoj čeli bjelocrvenkast osip, onda je to guba što je izbila sprijeda ili straga na čeli njegovoj.

43 Ako nađe svećenik, kad pregledava, sprijeda ili straga na njegovoj čeli bjelocrvenkast osip što izgleda kao guba na koži tijela,

44 onda je takav gubav, on je nečist. Neka

ga svećenik proglaši nečistim, on ima bolest na glavi.

45 Gubavac, koji ima na sebi tu bolest, neka ide u poderanim haljinama i kosa na glavi neka mu je raspletena, neka pokrije svoju bradu i neka viče: 'Nečist. Nečist.'

46 On ostaje nečist dokle god ima tu bolest, a jer je nečist, živjet će odijeljeno; on neka boravi izvan tabora.

47 Pokaže li se na haljini mjesto gubom zaraženo, bila haljina vunena ili lanena,

48 ili na tkanim ili pletenim lanenim ili vunenim platnima ili na koži ili na kožnom predmetu,

49 ako je to zaraženo mjesto na haljini ili na koži, ili na tkanom, ili na pletenom platnu, ili na kožnom predmetu zelenkasto ili crvenkasto, onda je to guba, i neka se pokaže svećeniku.

50 Neka svećenik pregleda to zaraženu stvar i odijeli je za sedam dana.

51 Sedmoga dana neka svećenik opet pregleda zarazu. Ako se onda osip dalje razišao na haljini, ili na tkanom ili pletenom platnu, ili na koži ili na kožnom predmetu, onda je taj osip zarazna guba, takav je predmet nečist.

52 On onda neka spali haljinu ili tkano i pleteno laneno ili vuneno platno, ili kožni predmet bilo koje vrste, na kojemu se pokazao osip; to je zarazna guba i mora se takav predmet spaliti.

53 Ako svećenik kod pregleda vidi da se osip nije raširio na haljini, na tkanom ili pletenom platnu, ili na kožnom predmetu bilo koje vrste,

54 onda neka svećenik zapovijedi da se pere ono na čemu je osip. On neka se još jedanput odijeliti za sedam dana.

55 Onda neka pregleda svećenik, pošto se opralo dotično mjesto i izgled dotičnoga mjesta nije se promijenio, onda je to, i makar se osip nije dalje razišao, nečisto, i mora se spaliti, makar bilo zagrijeno mjesto na njegovoj stražnjoj ili prednjoj strani.

56 Bude li izašlo iz pregleda svećenikova da je dotično mjesto poblijedjelo nakon pranja, onda neka se odreže od haljine ili od kože, ili od tkanog ili pletenog platna.

57 Ako li se pokaže osip na haljini, ili tkanom ili pletenom platnu, ili na kožnom predmetu bilo koje vrste, onda je to guba što je nanovo izbila i mora se to, što je zaraženo gubom, spaliti.

58 Haljina, ili tkano ili pleteno platno, ili kožni predmet bilo koje vrste, kad ih se opralo i s njih osip iščeznuo, moraju se još jedanput oprati, tek su onda čisti.

59 To je zakon o gubi na haljini vunenoj ili

lanenoj, ili na tkanom ili pletenom platnu, ili na kožnom predmetu bilo koje vrste, neka se proglose čistima ili nečistima.”

Čišćenje bube na ljudima i kućama

14 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Ovo je zakon za gubavca za dan njegova očišćenja: neka se dovede pred svećenika.

3 I svećenik neka izade izvan tabora, onda svećenik neka ga pregleda, i ako je gubavac ozdravljen,

4 neka svećenik zapovijedi da se, za onoga koji očišćen, prinesu dvije žive čiste ptice, cedrovine, grimiznog prediva i hisopa.

5 Onda neka svećenik uputi da se jedna ptica zakolje nad zemljanim posudom sa svježom vodom.

6 Neka onda uzme drugu živu pticu i cedrovinu, grimizno predivo i hisop i sve to neka umoči, i živu pticu, u krv ptice što je bila zaklana nad vodom svježom.

7 Onda neka poškropi onoga, koji će se proglašiti čistim sedam puta i tako neka ga očisti. Živu pticu neka pusti da poleti u slobodno polje.

8 Nato će onaj koji se daje čistiti oprati svoje haljine, ošišati svu svoju kosu i okupati se; tako postane čist. Onda smije ići u tabor, ali mora još sedam dana ostati izvan svojega šatora.

9 U sedmi dan još će jedanput ošišati svu svoju kosu, glavu, bradu i obrve; svu će kosu svoju ostrici, svoje haljine oprati i okupati se, i on će biti čist.

10 Onda u osmi dan neka on uzme dva muška janjeta bez mane i jednogodišnje žensko janje bez mane, i kao žitni prinos tri desetine efe bijelog brašna, zamiješena s uljem i jedan log ulja.

11 Onda neka svećenik, koji izvršava čišćenje, će onoga, koji se daje čistiti i one darove, postavi pred GOSPODINA na ulaz u šator sastanka.

12 Svećenik neka uzme jedno janje, neka ga prinese kao žrtvu za prijestup s logom ulja i neka oboje žrtvuje podizanjem i mahanjem pred GOSPODINOM.

13 Nato neka zakolje janje na mjestu gdje se kolje žrtva za grijeh i žrtva paljenica, na svetom mjestu, jer kao žrtva za grijeh pripada svećeniku i žrtva za prijestup: to je najsvetije.

14 Svećenik neka uzme nešto krvi žrtve sa prijestup, pa neka svećenik namaže onomu, koji se daje čistiti, na resicu desnoga uha, na palac njegove desne ruke i na veliki palac njegove desne noge.

15 I svećenik neka uzme log s uljem i neka nalije u lijevu svoju ruku.

16 Onda neka umoči desni svoj prst u ulje što mu je u lijevoj ruci i neka svojim prstom sedam puta poškropi nešto ulja pred GOSPODINOM.

17 A od ostalog ulja što mu je u ruci neka svećenik namaže onomu koji se daje čistiti na resicu desnoga uha, na palac njegove desne ruke i na veliki palac njegove desne noge, krvlju žrtve za prijestup.

18 Što još preostane od ulja u ruci svećeniku, to neka izlije na glavu onomu koji se daje čistiti da mu tako svećenik pribavi pomirenje pred GOSPODINOM.

19 Nato neka svećenik priredi žrtvu za grijeh i tim pribavi onomu, koji se daje čistiti, pomirenje zbog nečistoće njegove. Zatim neka zakolje žrtvu paljenicu.

20 I svećenik neka prinese žrtvu paljenicu s žitnim prinosom na žrtveniku. I kad mu je svećenik tako pribavio pomirenje, on je čist.

21 Ali ako je siromašan i ne može priskrbiti, onda neka uzme jedno janje kao žrtvu za prijestup mahanjem i njemu se pribavi pomirenje, i nadalje jednu desetinu efe bijelog brašna, zamiješena s uljem, za žitni prinos i log ulja,

22 i dvije grlice ili dva golubića, što može priskrbiti, da bude jedno kao žrtva za grijeh, drugo kao žrtva paljenica.

23 To neka donese u osmi dan iza svojega očišćenja svećeniku na ulaz u šator sastanka pred GOSPODINOM.

24 Svećenik neka onda uzme janje žrtve za prijestup i log ulja. Oboje neka žrtvuje mahanjem kao žrtva mahanja pred GOSPODINOM.

25 Onda neka se zakolje janje žrtve za prijestup, a svećenik neka uzme nešto krvi žrtve za prijestup i namaže onomu koji se daje čistiti na resicu desnoga uha, na palac njegove desne ruke i na veliki palac njegove desne noge,

26 I neka nalije svećenik nešto ulja u svoju lijevu ruku.

27 Svećenik neka nešto ulja, što mu je u lijevoj ruci, poškropi svojim desnim prstom sedam puta pred GOSPODINOM.

28 Onda neka svećenik s nešto ulja u svojoj ruci namaže onomu koji se daje čistiti na resicu desnoga uha, na palac njegove desne ruke i na veliki palac njegove desne noge na mjestu gdje je već krv žrtve za prijestup.

29 A preostalo ulje u ruci svećenika, to neka izlije na glavu onomu koji se daje čistiti da mu tako pribavi pomirenje pred GOSPODINOM.

30 Onda, neka priredi jednu grlicu ili jednoga golubića što je mogao priskrbiti, 31 jedno kao žrtvu za grijeh, drugo kao žrtvu paljenicu, zajedno s žitnim prinosom. Tako će svećenik onomu koji se daje čistiti pribaviti pomirenje pred GOSPODINOM.

32 To je zakon za onoga koji je zaražen gubom i kod svojega čišćenja ne može priskrbiti što se traži."

33 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju i Aronu, rekavši:

34 "Kad dođete u zemlju Kanaan koju vam dajem u posjed i ja pustim počast gube u koju kuću u zemlji koju posjedujete,

35 onda neka vlasnik kuće ode i javi to svećeniku ovako: 'Pokazuje se nešto na mojoj kući što izgleda kao guba.'

36 Onda neka svećenik zapovijedi da se isprazni kuća prije nego on stupi u nju razgledati štetno mjesto da se ne bi moralio sve što je u kući označiti kao nečisto. Tek će onda svećenik ući u kuću da je razgleda.

37 On neka pregleda bolest, i ako se ona pokazuje na zidovima kuće kao rupice zelene ili crvenkaste koje su naoči zida dublje,

38 onda neka svećenik izide iz kuće pred kućna vrata i neka zatvori kuću za sedam dana.

39 Kad bi onda svećenik u sedmi dan došao natrag i opazio da se bolest raširila na zidovima kuće,

40 onda neka svećenik zapovijedi da se povadi kamenje na kojemu se pokazuje bolest i da se pobaca van izvan grada na koje nečisto mjesto.

41 Onda neka da da se kuća svuda iznutra ostruze i ostrugani prah neka se prospere izvan grada na koje nečisto mjesto.

42 Nato neka uzme drugo kamenje i umetne namjesto izvadenoga kamenja. Onda neka se uzme druga žbuka i njom ožbukala kuća.

43 Ako se onda opet pokaže bolest i raširi se po kući, poslije otkako se kamenje izvadilo i kuća se ostrugala i ožbukala,

44 onda neka opet dode svećenik i pregleda; i ako se pronade da se zaraza raširila dalje po kući, onda je to zarazna guba; nečista je.

45 Neka se stoga poruši kuća sa svojim kamenjem, gredama i sa svom kućnom žbukom, i neka se iznese izvan grada na koje nečisto mjesto.

46 A tko uđe u kuću dok je zatvorena neka je nečist do večeri.

47 I onaj tko spava u kući, mora oprati svoje haljine, i tko jede u kući, mora oprati svoje haljine.

48 Ako svećenik uđe u kuću da pregleda i opazi da se bolest raširila po kući, pošto se kuća ožbukala, nije dalje razišla, onda će svećenik proglašiti kuću čistom, jer se iscijlila bolest.

49 Neka uzme, da bi očistio kuću, dvije ptice, cedrovinu, grimizno predivo i hisop.

50 Onda neka zakolje jednu pticu nad zemljonom posudom sa svježom vodom,

51 i neka uzme cedrovinu, hisop, grimizno predivo i živu pticu i neka ih umoči u krv zaklane ptice i u svježu vodu i neka tim sedam puta poškropi kuću.

52 Tako neka pribavi kući pomirenje krvlju ptice i svježom vodom, živom pticom, cedrovinom, hisopom i grimiznim predivom.

53 A živu pticu neka pred gradom pusti da poleti u slobodno polje, i tako neka pribavi kući pomirenje; onda je ona čista.

54 To je zakon za razne vrste gube i krate,

55 i gube na haljinama i kućama,

56 otekline, osipe i svijetle pjege.

57 Oni neka se o tom pouče, kad je što čisto ili nečisto. To je zakon o gubi."

Tjelesne nečistoće

15 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 "Govori Izraelovim sinovima i reci im: 'Ako netko trpi od izljeva iz svojega tijela, onda je izljev nečist.'

3 I ovako neka se postupa s nečistoćom toga izljeva: ako njegovo tijelo pušta izljev ili zatvara tako da ništa ne teče, onda je nečistoća na njemu.

4 Svaka postelja koju koristi bolesnik, postaje nečista, i sve na što on sjedne, postaje nečista.

5 Tko se dotakne njegove postelje, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.

6 I tko sjedne na predmet na kojemu je sjedio onaj koji ima izljev sjemena, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.

7 Nadalje, tko se dotakne tijela onoga koji ima izljev, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.

8 I ako onaj koji ima izljev dođe svojom pljuvačkom u dodir s čistim, to mora ovaj oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.

9 Nadalje, nečisto je svako sedlo na kojemu pri jahanju sjedi onaj koji ima izljev.

10 I tko dotakne nešto što je onaj imao pod sobom, postaje nečist do večeri. Tko ponese to, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.

11 Svaki koga se onaj koji ima izljev dotakne neopranim rukama, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.

12 Zemljana posuda koju dotakne onaj koji ima izljev mora se razbiti, i svaka posuda drvena mora se isprati vodom.

13 A kad onaj koji boluje od izljeva, ozdravi od svoje bolesti, onda neka on tada, kad je ozdravio, broji sedam dana; onda neka opere svoje haljine i okupa se u svježoj vodi i tako će biti čist.

14 Na osmi dan neka za sebe uzme dvije grlice ili dva golubića, i neka dođe pred GOSPODINOM na ulaz u šator sastanka i neka ih preda svećeniku.

15 Svećenik neka ih onda prinese, jedno kao žrtvu za grijeh, a drugo kao žrtvu paljenicu. Tako neka mu svećenik pribavi zbog izljeva pomirenje pred GOSPODINOM.

16 Ako komu čovjeku isteče sjeme, onda neka on okupa cijelo tijelo svoje, i bit će nečist do večeri.

17 Odjeća i stvar od kože na koju je došlo sjeme, mora se vodom oprati i nečista je do večeri.

18 Ako tko bude sa ženom tako da isteče sjeme, moraju se oboje okupati i nečisti su do večeri.

19 Ako ženska osoba ima izljev i to mješevi izljev krvi, onda je na njoj nečistoća sedam dana; tko se je god dotakne, nečist je do večeri.

20 Sve na što ona legne u vrijeme svoje nečistoće, postaje nečisto, isto tako sve na čemu sjedi.

21 Tko se dotakne njezine postelje, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.

22 Tko se dotakne predmeta na kojemu je ona sjedila, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.

23 I tko dotakne nešto na njezinu postelju ili na predmetu na kojemu je ona sjedila, nečist je do večeri.

24 Ako li netko bude s njom, tako da nešto njezine nečistoće dođe na njega, onda je on sedam dana nečist i svaka postelja na kojoj leži nečista je.

25 Ako ženska osoba trpi stalno od izljeva krvi izvan pravilna vremena, ili ako ima izljev krvi preko pravilna vremena, onda se dani u kojima ima nečisti izljev smatraju kao dani njezina pravilna izljeva; ona je nečista.

26 Za svaku postelju, na kojoj leži u dane svojega izljeva, vrijedi isto pravilo kao za postelju u vrijeme njezina pravilna izljeva i svaki predmet na kojemu ona sjedi postaje nečist kao u vrijeme njezina pravilna izljeva.

27 Tako tko se dotakne tih stvari, postaje nečist, on mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.

28 Ako je ona ozdravila od njezina izljeva, onda neka broji još sedam dana; poslije toga će biti čista.

29 A na osmi dan neka uzme za sebe dvije grlice ili dva golubića i neka ih odnese svećeniku na ulaz u šator sastanka.

30 Svećenik neka onda prinese jedno kao žrtvu za grijeh, drugo kao žrtvu paljenicu. Tako neka joj svećenik pribavi, zbog njezina izljeva, pomirenje pred GOSPODINOM.

31 Tako ćete poučiti Izraelove sinove o njihovoj nečistoci da ne umru zbog svoje nečistoće, ako bi onečistili moj šator koji je u njihovoj sredini.

32 To je zakon za one koji su oboljeli od izljeva i koji izljevom sjemena postaju nečisti.

33 I za one žene koje imaju pravilni izljev i za sve koji imaju izljev, bilo muško ili žensko, i za onoga koji bude ležao s nečistom ženom.”

Dan pomirenja

16 GOSPODIN je govorio Mojsiju nakon smrti obojice Aronovi sinova, kad su prinosili neposvećeni oganj pred GOSPODINOM, i umrli.

2 GOSPODIN je rekao Mojsiju: “Reci svojem bratu Aronu da ne smije u svako doba ući u Svetu Mjesto iza zavjese, pred pomirilište odozgor na Škrinji, drukčije mora umrijeti, jer će se ja pojaviti u oblaku nad pomirilištem.

3 Aron smije ući u Svetu Mjesto, s juncem kao žrtvom za grijeh i s ovnom kao žrtvom paljenicom.

4 On mora nositi svetu lanenu košulju, lanene gaće moraju pokrivati golo tijelo, lanenim pojasmom mora biti opasan i lanenu kapu mora staviti na glavu. To je sveta odjeća zato se on se mora okupati u vodi i odjenuti ih.

5 Od zajednice Izraelovih sinova neka uzme sebi dva muška jareta kao žrtvu za grijeh i jednoga ovna kao žrtvu paljenicu.

6 Onda neka Aron prinese junca što je određen kao žrtvu za grijeh i pribaviti sebi i svojoj kući pomirenje.

7 Nato neka uzme oba jarca i stavi ih pred GOSPODINOM na ulaz u šator sastanka.

8 Aron neka baci ždrijeb na oba jarca, jedan ždrijeb za GOSPODINA, drugi za Aza-zela.

9 Onda neka Aron donese jarca na kojega je pao ždrijeb za GOSPODINA, i pripravi ga kao žrtvu za grijeh.

10 A jarca, na kojega je pao ždrijeb za

Azazela, neka stavi živa pred GOSPODINA da na njemu vrši pomirenje i da ga pošalje za Azazela u pustinju.

11 Aron neka doneše junca što je određen za njega kao žrtva za grijeh i tako sebi i svojoj kući pribavi pomirenje, i da zakolje junca što je određen za njega kao žrtva za grijeh.

12 Onda neka uzme kadionicu punu žeravice sa žrtvenika pred GOSPODINOM i dvije pregršti pune sitno istucanoga miomirisnog k da i odnese iza zavjese.

13 Neka stavi miomirisni k d na oganj pred GOSPODINOM, da oblak od miomirisnog k da zakloni pomirilište na Škrinji Svjedočanstva i da on ne umre.

14 Neka uzme nešto junčeve krvi i neka poškropi svojim prstom na istočnu stranu pomirilišta; ispred pomirilišta neka poškropi sedam puta krvlju svojim prstom.

15 Onda neka zakolje jarca koji je određen za narod kao žrtva za grijeh i neka odnese njegovu krv iza zavjese i neka napravi s krvlju isto onako kako je napravio s krvlju junčevom, i neka poškropi pomirilište i ispred pomirilišta.

16 I tako napraviti pomirenje za Svetu Mjesto zbog nečistoća Izraelovih sinova, i zbog svih prijestupa, za sve njihove grijehhe. Isto tako neka napravi i sa šatorom sastanka što se nalazi kod njih usred njihovih nečistoća.

17 A nitko ne smije biti nazočan u šatoru sastanka kad on uđe u njega izvršiti u Svetom Mjestu djelo pomirenja, dok ne izide i ne pribavi pomirenje sebi i svojoj kući i cijeloj Izraelovoj zajednici.

18 Potom neka izide van na žrtvenik koji je pred GOSPODINOM, pa neka izvrši i na njemu pomirenje tako da uzme nešto junčeve krvi i jarčeve krvi i da je unaokolo namaže na rogove žrtvenika.

19 Onda neka sedam puta poškropi žrtvenik svojim prstom s krvlju i tako ga očisti i posveti ga od nečistoća Izraelovih sinova.

20 Kad je tako završio pomirenje svetišta i šatora sastanka i žrtvenika, onda neka dovede živoga jarca.

21 Aron neka položi svoje obje ruke na glavu živomu jarcu i neka prizna nad njim sva zlodjela Izraelovih sinova i sve prijestupe koje su počinili. On neka ih položi na glavu jarcu i neka ga po čovjeku, koji stoji spremam, da poslati u pustinju.

22 Tako neka jarac odnese sobom sva njihova zlodjela u nenapućenu zemlju; neka u pustinji pusti jarcu.

23 Onda neka Aron uđe u šator sastanka i skine sa sebe lanene haljine koje je odje-

nuo kad je ulazio u Svetu Mjesto, i ondje neka ih ostavi.

24 On neka se vodom okupa na svetom mjestu, odjene svoje haljine, opet izide i prinese žrtvu paljenicu za sebe i žrtvu paljenicu za narod i tim sebi i narodu pribavi pomirenje.

25 A loj žrtve za grijeh neka spali na žrtveniku.

26 A čovjek, koji je odnio jarca van za Azazela, mora oprati svoje haljine i okupati se u vodi, poslije toga smije opet doći u tabor.

27 Junca za žrtvu za grijeh i jarca za žrtvu za grijeh, čija je krv bila unesena u Svetu Mjesto za izvršenje pomirenja, neka se odnese izvan tabora i neka se ognjem spali: njihove kože, njihovo meso i njihova drobina sa svojim sadržajem.

28 Tada onaj koji ih je spalio, mora oprati svoje haljine i okupati se, onda smije opet doći u tabor.

29 Ovo neka vam je vječita uredba: u sedmom mjesecu, na desetog dana mjeseca, ponizite svoje duše i ne obavljajte nikakva posla, ni domaći vaše zemlje ni stranac koji boravi kod vas.

30 Jer toga dana pribavlja se za vas pomirenje da vas se očisti, tako da budete očišćeni od svih svojih grijeha pred GOSPODINOM.

31 Dan potpunoga odmora neka bude za vas i ponizite svoje duše. To je vječita uredba.

32 A pomirenje neka izvrši svećenik koji je bio pomazan i posvećen za vršenje svećeničke službe mjesto svojega oca. I on neka odjene lanene haljine, svetu odjeću;

33 onda neka on pribavi pomirenje za Svetu Svetište, i on neka pribavi pomirenje za šator sastanka i za žrtvenik, i neka pribavi pomirenje za svećenike i za sav narod zajednice.

34 Ovo neka je vječita uredba za tebe da pribaviš Izraelovim sinovima jedanput u godini pomirenje od svih njihovih grijeha.” I on je napravio kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

Samo jedno mjesto žrtvovanja

17 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Govori Aronu, njegovim sinovima i svim Izraelovim sinovima i reci ovako: ‘Ovo je što zapovjeda GOSPODIN:

3 Svaki Izraelac, koji zakolje vola, ovcu ili kozu u taboru ili izvan tabora,

4 a ne doneše ih na ulaz u šator sastanka da ih prinese GOSPODINU kao prinos pred šatorom GOSPODINOVIM, taj neka bude

okrivljen za krv. On je prolio krv; takav neka se iskorijeni iz svojega naroda.

5 Zato neka Izraelovi sinovi svoje životinje klanice, koje su do sada klali na slobodnu polju, dovedu k svećeniku pred GOSPODINOM na ulaz u šator sastanka i prinesu ih kao mirotvorne žrtve GOSPODINU.

6 Svećenik neka poškropi krvlju GOSPODINOVU žrtvenik pred ulazom u šator sastanka i neka spali loj na ugodan miris GOSPODINU.

7 Oni neka više ne prinose svoje žrtve klanice zlodusima, s kojima su do sada počinjali preljub. Ovo neka im je vječita uredba kroz sve njihove naraštaje.'

8 A ti im reci: 'Ako jedan Izraelac ili stranac koji boravi kod njih, prinese žrtvu paljenicu ili žrtvu klanicu,

9 a da je ne dovede na ulaz u šator sastanka da je ondje žrtvuje GOSPODINU, onda taj neka se iskorijeni iz svojega naroda.

10 Ako bilo koji Izraelac ili stranac koji boravi kod njih, jede bilo koju krv, ja ću postupiti protiv takva čovjeka, koji jede krv, i iskorijeniti ga iz njegova naroda.

11 Jer život tijela je u krvi, i ja sam vam dao da danom na žrtveniku obavljate pomirenje za vaše duše; Jer je krv koja prijavlja pomirenje za dušu.'

12 Zato sam rekao Izraelovim sinovima: 'Nitko između vas ne smije jesti krv, ni stranac koji boravi kod vas ne smije okusiti krv.'

13 Ako bilo tko od Izraelovih sinova, ili bilo koji stranac koji boravi kod njih, kad ulovi divljač ili pticu što se jede, neka iscijadi krv i zaspe je zemljom.

14 Jer život svakog živoga bića je u njegovoj krvi. Zato sam rekao Izraelovim sinovima: 'Ne smijete jesti krv nijednog živoga bića, jer je život svakog živoga bića u njegovoj krvi. Svaki koji ju jede neka se iskorijeni.'

15 Tko jede meso životinje koja je crkla, ili ju je zvijer rastrgala, bio domaći vaš zemlje ili stranac, mora oprati svoje haljine i u vodi okupati, i nečist je do večeri. Onda je opet čist.

16 Ako ne opere svojih haljina i ne okupase, onda snosi krivnju."

Zabranjen blud

18 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 "Govori Izraelovim sinovima i reci im: 'Ja sam GOSPODIN vaš Bog.'

3 Ne smijete raditi što se radi u zemlji Egipt gdje ste prebivali, i ne smijete raditi što se radi u zemlji Kanaan, kamo ću vas voditi; ni po njihovim uredbama ne smije-

te živjeti.

4 Nego vršite moje zakone, živite i hodite po mojim uredbama: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.

5 Stoga držite moje zakone i moje uredbe; tko ih vrši imat će po njima život: Ja sam GOSPODIN.

6 Nitko od vas ne smije se približiti svojim rođacima po krvi da otkrije njihovu golotinu: Ja sam GOSPODIN.

7 Ne smiješ otkrivati golotinje svojega oca ni golotinje svoje majke. Ona je tvoja majka; ne smiješ otkrivati njezine golotinje.

8 Ne smiješ otkrivati golotinje žene svoje oca; to je golotinja tvojega oca.

9 Ne smiješ otkrivati golotinje svoje sestre, kćeri svojega oca ili kćeri svoje majke, bila rođena u kući ili izvan kuće; ne smiješ otkrivati njihove golotinje.

10 Ne smiješ otkrivati golotinje kćeri svojega sina ni golotinje kćeri svoje kćeri, jer njihova je golotinja tvoja vlastita golotinja.

11 Ne smiješ otkrivati golotinje kćeri žene svojega oca. Jer rođena je od tvojega oca, ona ti je sestra, ne smiješ otkrivati njezine golotinje.

12 Ne smiješ otkrivati golotinje sestre svojega oca; jer je to rodna krv tvojega oca.

13 Ne smiješ otkrivati golotinje sestre svoje majke; jer je to rodna krv tvoje majke.

14 Ne smiješ otkrivati golotinje žene brata svojega oca. K ženi njegovoj ne smiješ se približiti; ona je tvoja strina.

15 Ne smiješ otkrivati golotinje svoje slike, ona je žena tvojega sina; ne smiješ otkrivati njezine golotinje.

16 Ne smiješ otkrivati golotinje žene svojega brata; to je golotinja tvojega brata.

17 Ne smiješ otkrivati golotinje žene i ujedno sa njezinom kćerkom. Kćeri njezina sina ili kćeri od njezine kćeri ne smiješ uzeti da otkriješ njihovu golotinju. To je krvna rodbina, i to je zlodjelo.

18 Ne smiješ uzimati ženinu sestruru i time izazivati ljubomoru, da otkriješ njezinu golotinju dok još žena živi.

19 Ne smiješ se približiti ženi u vrijeme njezine nečistoće da otkriješ njezinu golotinju.

20 Ne smiješ leći sa ženom svojega bližnjega; njom bi se onečistio.

21 Ne dopuštaj da nijedan od tvojih potomaka prođe kroz vatru Moleku za žrtvu, ni da psuje Ime svojega Boga: Ja sam GOSPODIN.

22 Ne smiješ leći s muškarcem kao sa ženom. To je odurnost.

23 I sa životinjom ne smiješ leći da se pariš s njome i tako sebe onečistiš. Žena se

ne smije podati životinji da se pari s njome. To je izopačenost.

24 Nemojte se onečistiti nigdje ničim takvim. Jer svim tim onečišćavali su se narodi koje će protjerati kad vi dodete.

25 Jer je zemlja postala nečista, pohodit će ju zbog njezinih zlodjela tako da će zemlja izbljuvati svoje žitelje.

26 Držite moje zakone i moje uredbe. Ne pravite ni jedne od tih odurnosti, ni domaći ni stranac koji živi kod vas.

27 Jer sve te odurnosti počinjali su ljudi koji su prije vas prebivali u zemlji i tako je postala zemlja nečista.

28 Onda vas zemlja neće izbljuvati što ste je napravili nečistom, kako je izbljuvala narod koji je bio prije vas.

29 Tko god počini bilo koju od tih odurnosti, ljudi koji takvo što prave, neka se iskorijene i svojega naroda.

30 Tako eto držite moje uredbe; ne ravnajte se po gadnim običajima koji su se držali prije vas, pa da se time onečistite: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.”

19 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Govori cijeloj zajednici Izraelovih sinova i reci im: ‘Budite sveti, jer sam Ja GOSPODIN, vaš Bog, svet.

3 Svaki neka poštuje svojega oca i svoju majku i neka drži moje Subotnje dane: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.

4 Ne smijete se obraćati k idolima i ne smijete praviti sebi lijevanih bogova: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.

5 Kad prinosite GOSPODINU mirotvornu žrtvu, onda je žrtvujite po svojoj slobodnoj volji.

6 Na dan kad je žrtvujete, ili dan kasnije neka se pojede, a što preostane do trećeg dana, neka se ognjem spali.

7 Ako bi se ipak treći dan što od toga jelo, to bi bilo gadno, i ne bi bilo primljeno.

8 Stoga tko god od toga jede, stavlja na sebe zlodjela, jer je obeščastio što je GOSPODINU sveto; takav neka se iskorijeni iz svojega naroda.

9 Kad spremate žetu svoje zemlje, ne smijete požeti polja sve do krajnjega ruba i ne smijete pabirčiti svoju žetu.

10 I u vinogradu ne smijete pabirčiti i ne smijete pobirati otpalih zrna vinograda, nego ih ostavite siromahu i strancu: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.

11 Ne smijete krasti, ni nepošteno postupati, ni lagati jedan drugome.

12 Ne smijete se krivo zaklinjati mojim Imenom i ne smijete obeščastiti tako Ime na Božjega: Ja sam GOSPODIN.

13 Ne smijete zakidati i ne smijete pljačkati svojega bližnjega. Ne smijete zadržavati kod sebe do sutra plaće poslenika.

14 Ne smijete psovati gluhog i pred slijepca ne smijete stavljati na put ništa, nego se boj svojega Boga: Ja sam GOSPODIN.

15 Ne smijete praviti nepravde kod presude. Ne smijete ići na stranu siromaha, ni častiti odličnika, nego sudite po pravdi svojem bližnjemu.

16 Ne smijete prosipati klevete među svojom braćom i ne stavljati tim u opasnost život svojega bližnjega: Ja sam GOSPODIN.

17 Ne smijete nositi u srcu mržnje protiv svojega brata. Otvoreno uputite svojega bližnjega da zbog njega ne navučete krivnju na sebe.

18 Ne smijete se osvećivati, ni mrziti koga iz svojega naroda, nego ljubite svojega bližnjega kao samoga sebe: Ja sam GOSPODIN.

19 Držite moje uredbe. Živinčeta svojega ne smijete puštati na živinče druge vrste. Ne smijete zasijavati svoja polja dvojakim sjemenom. Ne smijete odijevati haljine od dvije vrste, lanene i vunene.

20 Ako bilo tko legne sa ženom koja kao priležnica pripada drugomu mužu, a nije oslobođena ni otkupljena, neka se bičuju, ali da se ne usmrte, jer ona nije oslobođena.

21 Neka on prinese na ulazu u šator sa stanka GOSPODINU ovna kao žrtvu za prijestup.

22 Neka mu onda svećenik ovnujskom žrtvom za prijestup pribavi pred GOSPODINOM pomirenje za počinjeni grijeh. Tako će mu se oprostiti grijeh koji je počinio.

23 Kad dodete u zemlju i zasadite svakojakih voćaka, smatrajte njihove prve plodove kao neobrezane. Neka vam budu kroz tri godine neobrezani: oni neka se ne jedu.

24 U četvrtoj godini neka budu svi njihovi plodovi u zahvalu posvećeni GOSPODINU.

25 Tek u petoj godini smijete uživati njihove plodove; to obilatiji bit će vam onda prihod: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.

26 Ništa ne smijete jesti s krvlju. Ne smijete vračati ni čarati.

27 Ne smijete šišati svoje kose na svojim sljepoočicama; ne šišajte okrajke svoje brade.

28 Zbog mrtvaca ne smijete praviti ureze na svojem tijelu; ne smijete urezivati na sebi nikakvih biljega: Ja sam GOSPODIN.

29 Ne smijete obeščastiti svoje kćeri puštajući je za bludnicu da zemlja ne postane

bludničko mjesto i napuni se pokvarenošću.

30 Moje Subotnje dane obdržavajte i poštujte moje svetište: Ja sam GOSPODIN.

31 Ne smijete se obraćati na zazivače duhova i vračare; ne smijete ih pitati za savjet, da se njima onečistite: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.

32 Ustanite pred sijedom glavom, poštujte prisutne starce, i bojte se svojega Boga: Ja sam GOSPODIN.

33 Ako stranac boravi u vašoj zemlji, ne smijete ga ugnjetavati.

34 Neka stranac koji živi među vama bude kao i domaći koji je rođen među vama; ljubite ga kao same sebe, jer sami ste bili stranci u egipatskoj zemlji: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.

35 Ne smijete praviti nepravde kod presude, kod mjere za dužinu, mjere za težinu, ili obima.

36 Mjerila neka su vam pravedna, utezi pravedni, efa pravedna i hin pravedni: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog, koji sam vas izveo iz egipatske zemlje.

37 Zato držite točno sve moje zakone i uredbe: Ja sam GOSPODIN.”

Kazne za kršenje zakona

20 Potom se oglasio Gospodin Mojsiju, rekavši:

2 “Govori opet Izraelovim sinovima: ‘Tko god od Izraelovih sinova ili stranaca koji prebivaju u Izraelu, da bilo koje od svojih potomaka Moleku, taj neka se sigurno usmrti; narod neka ga kamenuje.

3 Ja ču se sam okrenuti protiv njega i iskorijenit ču ga iz njegova naroda, jer je dao neke od svojih potomaka Moleku i tako onečistio moje svetište i obeščastio moje sveto Ime.

4 Ako bi narod zemlje bilo kako zatvorio svoje oči pred čovjekom koji daje svoje potomke Moleku i oni ga ne ubiju,

5 onda ču se ja sam okrenuti protiv takva čovjeka i protiv cijele njegove obitelji; iskorijenit ču njega i sve koji su se predali Moleku i s njim počinili preljub.

6 Ako se netko obraća na zazivače duhova i vračare i s njima služi krivoboštvo, onda ču se ja sam okrenuti protiv takva čovjeka i iskorijeniti ga iz njegova naroda.

7 Zato se posvetite i budite sveti, jer Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.

8 Držite točno moje uredbe: Ja sam GOSPODIN koji vas posvećujem.

9 Svaki koji proklinje oca ili majku, neka se sigurno usmrti. Jer je oca i majku proklinjao, neka njegova krv bude na njemu.

10 Čovjek koji počini preljub sa ženom

drugoga, sa ženom svojega bližnjega, neka se sigurno usmrti preljubnik i preljubnica.

11 Čovjek koji počini preljub sa ženom svojega oca, otkrio je golotinju svojega oca, neka se oboje sigurno usmrti. Neka njihova krv bude na njima.

12 Ako čovjek sagriješi sa svojom snahom, neka se oboje sigurno usmrti. Oni su time počinili izopačenost. Neka njihova krv bude na njima.

13 Ako muškarac legne s drugim muškarcem kao sa ženom, počinili su obojica zlodjelo; neka se oboje sigurno usmrti. Neka njihova krv bude na njima.

14 Ako čovjek oženi ženu i uz to još njezinu majku, to je zlodjelo. Neka njega i nju obje spale, da se napravi kraj takvim zlodjelima među vama.

15 Ako se čovjek pari sa živinčetom, neka se sigurno usmrti; živinče neka se ubije.

16 Ako se žena približi živinčetu da se pari s njim, ubij ženu i živinče. Neka se sigurno usmrte. Neka njihova krv bude na njima.

17 Ako čovjek uzme za ženu svoju sestruru očeve ili majčine strane, i ako je on viđio njezinu golotinju i ona vidjela njegovu golotinju, to je zlodjelo. Neka se usmrte pred očima svojega naroda. On je obeščastio svoju sestruru; neka svoju krivnju ispašta.

18 Ako čovjek legne sa ženskom osobom u vrijeme njezine nemoći, i otkrije njezinu golotinju, on je tako otkrio njezino mješevno pranje. Neka se oboje iskorijeni iz njegova naroda.

19 Ne smijete otkrivati golotinje sestre svojega oca ili svoje majke, jer takav obeščašće svoju blisku rodbinu. Oni neka svoju krivnju ispaštaju.

20 Ako čovjek legne sa ženom svojega strica, otkrio je golotinju svojega strica. Oni neka svoju krivnju ispaštaju; umrijet će bez djece.

21 Ako čovjek uzme k sebi ženu svojega brata, to je nečisto. Otkrio je golotinju svojega brata. Oni će ostati bez djece.

22 Zato trebate držati sve moje zakone i

uredbe, i izvršavajte ih, tako da vas ne izbjljuje zemlja u koju vas hoću dovesti da se u njoj smjestite.

23 Ne smijete ići po uredbama naroda koje ču protjerati ispred vas pri vašem dolasku, jer su oni sve to vršili, zato su mi omrznuli.

24 A ja sam vam rekao: vi ćete baštiniti njihovu zemlju, vama ču dati u posjed zemlju u kojoj teče mlijeko i med. Ja sam GOSPODIN, vaš Bog, koji sam vas odvojio od ostalih naroda.

25 Zato trebate razlikovati između čistih životinja i nečistih, između čistih ptica i nečistih. Ne smijete se onečistiti, tako da postanete odurni, sa životinjama ili sa pticama ili bilo čim što puže po zemlji, i što sam vam odvojio kao nečisto.

26 Budite mi sveti, jer sam Ja GOSPODIN svet, i odvojio sam vas od drugih naroda da budete moji.

27 Muž ili žena koji su zazivači duhova ili враčari, neka se sigurno usmrte; neka ih kamenuju. Neka njihova krv bude na njima.”

Svetost svećenika

21 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši: “Govori svećenicima, Aronovim sinovima i reci im: ‘Neka se nitko ne onečisti ni s kojem mrtvaczem u svojem narodu,

2 osim sa svojoj bližoj rodbini po krv, na svojoj majci, svojem ocu, svojem sinu, svojoj kćeri, svojem bratu,

3 i svojoj sestri, ako ona još kao djevojka živi kod njega i nema muža, smije se onečistiti.

4 Drukčije, on se ne smije onečistiti, jer je glavar u svojem narodu, i bi se obeščastio.

5 Ne smiju šišati kose na svojoj glavi i svoje brade ne smiju podrezivati i ne smiju praviti ureze na svojem tijelu.

6 Neka budu sveti svojem Bogu i neka ne obeščašćuju imena svojega Boga, jer prinose žrtve ognjem spaljene GOSPODINU, kruh svojega Boga; zato neka budu sveti.

7 Neka ne uzimaju bludnicu ili obeščaćenu za ženu; i ne smiju se ženiti ženom rastavljenom od svojega muža; jer je svećenik posvećen svojem Bogu.

8 Stoga ga poštujte, jer on prinosi hranu tvojega Boga. Kao svet neka ti bude, jer sam svet ja, GOSPODIN, koji vas posvećujem.

9 Ako se kći bilo kojega svećenika onečisti svojim bludom, i tim obeščasti svojega oca, neka se ognjem spali.

10 A visoki svećenik, koji je među svojom braćom, na čiju se glavu izlilo ulje pomazanja i koji je posvećen i odjeven u svete haljine, neka ne otkriva svoju glavu ni ne razdira svoje haljine;

11 neka se ne primakne nijednomu mrtvaku, pa i na ocu i na majci neka se ne onečisti.

12 Neka ne ostavlja svetišta, i svetište svojega Boga neka ne obeščašćuje, jer je na njemu posvećenje ulja pomazanja njezina Boga: Ja sam GOSPODIN.

13 Za ženu neka sebi uzima djevicu.

14 Uдовicom ili rastavljenom ženom ili obeščaćenom ili bludnicom, tima se ne smije ženiti; neka uzme djevicu iz svojega naroda sebi za ženu.

15 Neka ne obeščašćuje svojega potomstva među svojim narodom, jer Ja GOSPODIN posvećujem ga.”

16 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

17 “Govori Aronu ovako: ‘Nitko od tvojih potomaka u sljedećim naraštajima, tko ima na sebi kakvu tjelesnu manu, ne smije pristupiti da prinosi žrtvenu hranu svojeg Boga.

18 Jer tko ima na sebi kakvu tjelesnu manu neka ne pristupi: ni slijep, ni hrom, ni sakat, nitko tko ima jedan ud previše dug,

19 tko ima slomljenu nogu ili slomljenu ruku,

20 ili grbav ili sušičav, nitko tko ima nezdrene oči, ni šugav, ni lišajav, ni uškopljenik.

21 Čovjek od potomaka svećenika Arona koji ima manu, ne smije pristupiti, da prinosi žrtvu ognjem spaljenu GOSPODINU. On ima manu, ne smije prinositi kruh svojeg Boga.

22 Ali smije jesti kruh svojega Boga, nai-me, od najsvetijih i svetih darova;

23 ali neka ne prilazi zavjesi i pristupi žrtveniku, jer ima manu. Da ne bi obeščastio moja svetišta, jer Ja GOSPODIN, posvećujem ih.”

24 Mojsije je rekao ovo Aronu i njegovim sinovima i svim Izraelovim sinovima.

Svetost žrtava

22 Tada se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Govori Aronu i njegovim sinovima da se odvoje od svetih stvari Izraelovih sinova i da ne obeščašćuju moje moje sveto Ime: Ja sam GOSPODIN.

3 Reci im ovako: ‘Ako ikad itko između svih vaših potomaka pristupi, u stanju nečistote, k svetim darovima koje Izraelovi sinovi posvećuju GOSPODINU, taj čovjek neka se odstrani ispred mene: Ja sam GOSPODIN.

4 Tko između Aronovih potomaka trpi od gube ili izljeva, ne smije jesti od svetih darova dok nije opet čist. Tko se dotakne koga god koji se onečistio od mrtva tijela, ili tko se obeščastio,

5 ili tko dotakne životinju što gmiže po zemlji, od čega se on onečistio, ili čovjeka od koga navuče na sebe bilo koju nečistotu,

6 tko se onda dotakne takvog čega, ostaje nečist do večeri i neka ne jede ništa od svetih prinosa dok se nije okupao.

7 A kad zađe sunce, on je opet čist i tada smije jesti od svetih prinosa, jer oni mu dolaze kao hrana.

8 Od životinje pогинule ili rastrgane ne smije jesti. On bi se tim onečistio: Ja sam GOSPODIN.

9 Stoga oni moraju držati moje uredbe, da ne bi bi sagriješili i morali umrijeti, ako su obeščastili posvećeno. Ja GOSPODIN posvećujem ih.

10 Nijedan stranac ne smije jesti od svestoga prinosa; ni ukućanin ili nadničar ne smije jesti nešto sveto.

11 Ako svećenik kupi roba za novce, onda taj smije od toga jesti, i oni koji su rođeni u njegovoj kući smiju jesti njegovu hranu.

12 Ako se kći svećenikova uda za koga izvana, ona ne smije jesti od svetih prinosa.

13 Ali ako je kći svećenikova udovica ili rastavljena, a nema djece, i vrati se opet u kuću svojega oca, onda ona smije jesti hranu svojega oca kao u svojoj mladosti, ali nitko izvana ne smije što od toga jesti.

14 Ako netko jede sveto nehotice, onda će povratiti sveto svećeniku i dometnuti još peti dio vrijednosti.

15 Oni ne smiju obeščastiti svetih prinosa Izraelovih sinova, koje ovi prinose GOSPODINU.

16 Navukli bi na sebe kažnjuv prijestup, kad bi oni jeli njihove svete prinose, jer Ja GOSPODIN posvećujem ih.”

17 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

18 “Govori Aronu i njegovim sinovima i svim Izraelovim sinovima i reci ovako: ‘Ako netko od Izraelove kuće ili od stranaca u Izraelu prinese svoj prinos GOSPODINU, zavjetovane ili dragovoljne prinose kao žrtvu paljenicu,

19 onda za to neka se prinese dragovoljni prinos, bez mane muško od goveda, ovača i koza.

20 Ali životinju koja ima manu ne smijete prinositi, jer vam to neće biti ugodno primljeno.

21 Ako tko god prinosi GOSPODINU kao mirotvornu žrtvu govedo ili ovcu da izvrši zavjet ili kao dragovoljni prinos da bude ugodan, ne smije imati nikakve mane na sebi.

22 Životinje koje su slijepе ili imaju koji ud slomljen ili ranu ili su gnojave, krastave ili lišajave, ne smijete prinositi GOSPODINU ni od toga na žrtvenik staviti GOSPODINU žrtvu ognjem spaljenu.

23 Junca ili ovcu s predugim ili prekratkim udom smijete žrtvovati kao dragovoljni prinos, ali kao žrtva zavjetna neće vam

biti primljena.

24 Ne smijete prinositi GOSPODINU što je stučeno, zdrobljeno, istrgano ili isjećeno; to ne smijete prinositi u svojoj zemlji.

25 Ne smijete iz ruke stranca, kao hranu svojega Boga prinositi, jer njihova pokvarnost je u njima, i mana je u njima. Neće biti primljeno od vas.”

26 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

27 “Junac ili ovca ili jare kad se omladi neka ostane sedam dana kod svoje majke. Od osmoga dana i dalje bit će ugodno primljeno kao žrtva ognjem spaljena GOSPODINU.

28 Govedo ili ovcu ne smijete klati zajedno s njihovim mладима i u isti dan.

29 Kad hoćete prinijeti GOSPODINU žrtvu zahvalnu, onda ju prinosite dragovoljno.

30 Neka se još isti dan pojede; neka se ništa ne ostavi do drugoga jutra: Ja sam GOSPODIN.

31 Stoga držite brižno moje zapovijedi, i vršite ih: Ja sam GOSPODIN.

32 Ne smijete obeščastiti mojega svetog Imena, a ja ću biti štovan među Izraelovim sinovima. Ja sam GOSPODIN koji vas posvećujem.

33 Koji sam vas izveo iz egipatske zemlje da budem vaš Bog: Ja sam GOSPODIN.”

Redovite svečanosti

23 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Govori Izraelovim sinovima i reci im ovo: ‘Gozbe GOSPODINOVE koje ćete proglašiti svetim sazivima, ovo su:

3 Šest dana neka se obavi sav posao, a sedmi dan je Subotnji dan, samo odmor, sveti saziv. Taj dan ne smijete obavljati nikakva posla; to je Subotnji dan GOSPODINOV u svim vašim prebivalištima.

4 Ovo su gozbe GOSPODINOVE, sveti sazivi, koje ćete svetkovati u određeno vrijeme.

5 Cetrnaesti dan prvoga mjeseca predvečer jest Pasha GOSPODINOVA.

6 Petnaesti dan istoga mjeseca je Svetana gozba Beskvasnih kruhova u čast GOSPODINU. Onda jedite sedam dana beskvasne kruhove.

7 Prvoga dana neka se održi sveti saziv. Neka se onda ne obavlja nikakav težački posao.

8 Sedam dana ćete prinositi GOSPODINU žrtvu ognjem spaljenu. Sedmi dan opet je sveti saziv. Neka se onda ne obavlja nikakav težački posao.”

9 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

10 “Govori Izraelovim sinovima i reci im:

‘Kad dođete u zemlju koju vam dajem i ondje počnete žeti, onda donesite snop prvina od svoje žetve k svećeniku.

11 On neka onda žrtvuje snop podizanjem i mahanjem pred GOSPODINOM, da vas napravi ugodno primljene. Na dan po Subotnjem danu neka svećenik žrtvuje mahanjem.

12 Taj dan, kad žrtvujete snop mahanjem, neka se žrtvuje GOSPODINU jednogodišnje janje bez mane kao žrtvu paljenicu.

13 Uz to kao žitni prinos dvije desetine bijelog brašna, zamiješena s uljem, žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU, onda kao naljev još četvrt hina vina.

14 Kruha i zrnja pržena ili stučena ne smijete jesti dok niste prinijeli prinos svojem Bogu. To neka je vječita uredba kroz sve vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima.

15 Od dana po Subotnjem danu, naime, od dana kad ste prinijeli snop podizanjem i mahanjem, brojite sedam punih tjedana.

16 Do dana što dolazi iza sedmog Subotnjeg dana brojite pedeset dana. Onda prinesite GOSPODINU žitni prinos od novoga žita.

17 Iz svojih prebivališta donesite sobom dva kruha za žrtvu podizanjem i mahanjem, što se sastoje od dvije desetine bijelog brašna i pečena su s kvascem. To je prvina GOSPODINU.

18 Uz te kruhove prinesite i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane, jednoga junca i dva ovna. To su kao žrtve paljenice GOSPODINU, sa svojim žitnim prinosom i svojim naljevima kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU.

19 Onda žrtvujte jedno muško jare kao žrtvu za grijeh i dva jednogodišnja janjeta kao mirotvornu žrtvu.

20 Neka ih svećenik žrtvuje podizanjem i mahanjem pred GOSPODINOM, zajedno s kruhovima od prvina, s dva janjeta. To neka je sveto GOSPODINU za svećenika.

21 U isti dan neka se sazove sveti saziv. Ne smijete obavljati nikakav težački posao. Ovo neka je vječita uredba kroz sve vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima.

22 Kad počnete žeti u svojoj zemlji, onda ne smijete požeti polje sve do krajnjega ruba i ne pabirčite po žetvi. Ostavite obje siromasima i strancima: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.’’

23 Tada se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

24 ‘Objavi Izraelovim sinovima ovu uredbu: ‘Prvi dan sedmoga mjeseca neka vam je dan odmora, dan spomena s trublje-

njem rogova, sveti saziv.

25 Onda ne smijete obavljati nikakva težačkog posla, i prinijeti ćete žrtvu ognjem spaljenu GOSPODINU.’’

26 Još se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

27 ‘A deseti dan istoga mjeseca sedmega jest dan pomirenja. Neka bude za vas sveti saziv, ponizite svoje duše i prinesite žrtvu ognjem spaljenu GOSPODINU.

28 Na taj dan ne smijete obavljati nikakva težačkog posla, jer to je dan pomirenja, koji će vam pribaviti pomirenje pred GOSPODINOM, vašim Bogom.

29 Zato neka se svaki, koji se ne ponizi na taj dan, iskorijeni iz svojega naroda.

30 Ako bilo tko obavlja na taj dan bilo kakav posao, ja ću tu osobu uništiti iz njegova naroda.

31 Nikakva posla ne smijete obavljati. Ovo neka je vječita uredba kroz sve vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima.

32 Neka vam to bude Subotni dan, dan potpunoga odmora, i ponizite svoje duše. Deveti dan mjeseca, predvečer, svekuje Subotni dan i obdržavajte ga od večeri do večeri.’’

33 Opet je rekao GOSPODIN Mojsiju, rekavši:

34 ‘Govori Izraelovim sinovima i reci im: ‘Petnaesti dan istoga sedmog mjeseca jest Svečana gozba Sjenica u čast GOSPODINU za sedam dana.

35 Na prvi dan jest sveti saziv; neka se ne obavlja nikakav težački posao.

36 Sedam dana ćete prinositi GOSPODINU žrtvu ognjem spaljenu onda osmi dan održati sveti saziv i prinijeti GOSPODINU žrtvu ognjem spaljenu. To je završna Svečanost; onda ne smijete obavljati nikakva težačkog posla.

37 To su Svečanosti GOSPODINOVE, na koje ćete držati svete sastanke da prinosite GOSPODINU, žrtve ognjem spaljene i žitni prinos, žrtvu klanicu i naljev, kako ih traži pojedini dan,

38 osim Subotnjih dana GOSPODINOVIH i darova, svih vaših zavjetnih žrtava i dragovoljnih prinosa koje prinosite GOSPODINU.

39 Ali petnaesti dan sedmoga mjeseca, kad skupljate prihod zemlje, svekuje Svečanu Gozbu GOSPODINOVU sedam dana. Prvi dan neka bude Subotni dan odmora i na osmi dan Subotni dan odmora.

40 Na prvi dan ćete donijeti za sebe najljepših plodova, palmovih grana, i grana s gustolisnatih stabala i potočnih vrba i veselite se pred GOSPODINOM, svojim Bogom, sedam dana.

41 Svetkujte ovu Svečanu Gozbu svake godine sedam dana u čast GOSPODINU. Ovo neka je vječita uredba kroz sve vaše naraštaje. U sedmom mjesecu čete ga svetkovati.

42 Sedam dana čete biti u sjenicama. Svaki domaći Izraelac neka boravi u sjenicama,

43 da vaši naraštaji spoznaju da sam ja napravio da Izraelovi sinovi borave u sjenicama kad sam ih izveo iz egipatske zemlje: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.”

44 Mojsije je tako objavio Izraelovim sinovima Svečanosti GOSPODINOVE.

O svjetiljki i prikaznim kruhovima

24 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Zapovijedi Izraelovim sinovima da ti donesu čista ulja iz stučenih maslina za svjetlo, da mogu svaki dan svjetiljke gorjeti.

3 Izvan zavjese Svjedočanstva u šatoru sastanka ima ga Aron spremati, da gori stalno od večeri do jutra pred GOSPODINOM. Ovo neka je vječita uredba kroz vaše naraštaje.

4 Da on na svjetiljci od zlata oprema žižke trajno pred GOSPODINOM.

5 Uzmi onda bijelog brašna i ispeci od njega dvanaest kolača. Dvije desetine neka dođu na svaki kolač.

6 Postavi ih onda u dva reda, po šest u jedan red, na čistom stolu pred GOSPODINOM.

7 Svaki red neka okadi čistim miomirisnim kadom da bude mirisni dio kruhu za spomen, a žrtva ognjem spaljena GOSPODINU.

8 Redovito svakoga Subotnjeg dana neka se tako postavljaju pred GOSPODINOM. Ovo veže Izraelove sinove kao vječni zavjet.

9 Oni neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima, koji ih moraju pojesti na svetom mjestu, jer to je njemu najsvetiće od GOSPODINOVIH žrtava ognjem spaljenih, po trajnoj uredbi.”

10 Jednoga dana umiješao se sin jedne Izraelke, čiji je otac bio Egipćanin, među Izraelove sinove i tako se posvadili sin Izraelke i neki Izraelac.

11 Pritom sin Izraelke pohulio i opsovao Ime GOSPODINOVO; zato su ga doveli k Mojsiju. Majka mu se zvala Šelomita i bila je kći Dibrijeva od plemena Dana.

12 Onda su ga stavili u zatvor, dok im onaj ne presudi po GOSPODINOVOJ rječi.

13 I javio se GOSPODIN Mojsiju, rekavši:

14 “Izvedi psovača izvan tabora i svi koji su čuli neka stave svoje ruke na njegovu

glavu i neka ga kamenuje sva zajednica.

15 A Izraelovim sinovima reci: ‘Ako netko pohuli svojega Boga, neka se kazni za svoj grieh.

16 Tko opsuje Ime GOSPODINOVO, taj neka se usmrti; sva zajednica neka ga kamenuje. Stranac i domaći neka se usmrti, ako opsuje Ime GOSPODINOVO.

17 Ako netko ubije čovjeka, neka se sigurno usmrti.

18 Tko ubije živinče, neka ga nadoknadi, živinče za živinče.

19 Ako netko nanese svojem bližnjemu tjelesnu štetu, neka mu se napravi isto tako kako je on počinio:

20 rana za ranu, oko za oko, Zub za Zub. Ista tjelesna šteta koju je on nanio drugome, neka se i njemu nanese.

21 Tko god ubije živinče, neka ga nadoknadi; tko ubije čovjeka, neka se usmrti.

22 Neka bude isti zakon za stranca kao i za domaćega, jer Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.’ ”

23 Onda je Mojsije govorio Izraelovim sinovima; i oni su izveli psovača izvan tabora i kamenovali ga. Napravili su Izraelovi sinovi tako kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

Jubilarna godina

25 GOSPODIN se oglasio Mojsiju na Gori Sinaj, rekavši:

2 “Objavi Izraelovim sinovima ovu zapovijed: ‘Kad dođete u zemlju koju vam dam, onda neka zemlja ima odmor, to je Subotnji dan u čast GOSPODINU.

3 Šest godina zasijavajte svoje polje, šest godina obrezujte svoj vinograd i skupljate ljetinu svogega polja.

4 Ali u sedmoj godini neka zemlja ima potpun odmor, to je Subotnji dan u čast GOSPODINU. Onda ne smijete zasijavati svoja polja i gojiti svogega vinograda.

5 I prijašnje žetve što uzraste samo od sebe, ne smijete požeti i grožđa svogega neobrezana vinograda ne smijete pobrati, jer to godina odmora za zemlju.

6 Što urodi zemlja za svogega odmora, neka vam bude za hranu, tebi, tvojim slugama, sluškinjama, najamnicima i strancima koji žive kod tebe.

7 I marvi tvojoj i zvjeradi u tvojoj zemlji neka bude sav urod za hranu.

8 Nabroji sedam takvih godina odmora onda sedam puta sedam godina, tako da vrijeme od sedam godina odmora iznese četrdeset i devet godina.

9 Onda daj da glasno zatrubi truba u deseti dan sedmoga mjeseca. Na Dan pomirenja neka posvuda u zemlji odjeknu

bučne trube.

10 Posvetite pedesetu i proglašite slobodu za sve žitelje u zemlji. To neka vam je jubilejska godina, u kojoj opet svaki dolazi u posjed svojega vlasništva i svojoj obitelji se vraća.

11 Svaka pedeseta godina neka vam je jubilejska godina. Onda ne smijete nisijati, ni ono što uzraste samo od sebe požeti, ni grožđa pobrati u neobreznom vinogradu.

12 Jer to je jubilejska godina, neka vam je sveta. Što uzraste na polju smijete jesti.

13 U takvoj jubilejskoj godini neka svaki od vas opet dođe na svoje vlasništvo.

14 Ako prodate što svojem bližnjemu ili kupite što od svojega bližnjega, onda ne smijete zakidati jedan drugoga,

15 nego prema broju godina, od posljednje jubilejske godine, kupujte od svojega bližnjega i prema broju godina žetve neka ti on prodaje.

16 Ako bude više godina, trebate prema tomu više platiti, i ako manje bude godina, platit ćete prema tomu manje, jer on ti prodaje stanoviti broj žetava.

17 Nitko neka ne zakida drugoga, nego se bojte svojega Boga, jer Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.

18 Držite stoga moje zapovijedi i vjerno vršite moje zakone, pa ćete prebivati bez straha u svojoj zemlji.

19 Zemlja će davati svoj urod da mognete jesti do sitosti i u njoj prebivati bez straha.

20 Ako pitate: 'Od čega ćemo živjeti u sedmoj godini kad ne sijemo i ne žanjenimo?'

21 Onda znajte da u šestoj godini udijelit ću vam svoj blagoslov da vam urodi dosta za tri godine.

22 Makar tek u osmoj godini sijete, imat ćete još uvijek jesti od stare žetve. Do devete godine, do nove žetve, imat ćete jesti staro žito.

23 Zemljiste i tlo se ne smije za stalno prodati, jer zemlja pripada meni, a vi ste samo stranci i prolaznici kod mene.

24 Morate u zemlji koju posjedujete dopustiti da se opet svuda otkupljuje zemljiste.

25 Ako osiromaši tvoj brat i proda nešto od svojega posjeda, onda neka nastupi za njega najbliži njegov rođak kao otkupitelj i to opet otkupi, što je prodao njegov rođak.

26 Ako netko nema nikoga da ga otkupi, ali sam dođe do novaca za otkup,

27 onda neka odbije godine koje su prote-

kle od prodaje, i preostatak povrati onomu komu je prodao, da bi se vratio svojim vlasništvu.

28 Ako nije u mogućnosti otkupiti ga, onda ostaje zemljiste koje je prodao, u posjedu kupca do jubilejske godine. A u jubilejskoj godini neka se povrati tako da on opet dođe do svojega vlasništva.

29 Ako netko proda kuću u gradu zidom ograđenom, onda neka ostane pravo otkupa do svršetka godine u kojoj ju je prodao; godinu dana neka ostane za njega pravo otkupa.

30 Ako otkup do svršetka pune godine nije izvršen, onda neka kuća koja je u gradu zidom ograđenom ostane dovijeka kupcu i njegovim potomcima; ne mora se povratiti u jubilejskoj godini.

31 A kuće u selima koje nisu ograđene zidom, neka se uzmu kao dio posjeda zemlje. One se mogu otkupiti i povratiti u jubilejskoj godini.

32 U levitskim gradovima imaju Leviti pravo kuće, u gradovima koje pripadaju njima, uvijek otkupiti.

33 Ako jedan od Levita opet ne otkupi svoju prodanu kuću, onda mu se ona, ako je u gradu što je njemu dodijeljen, opet povrati u jubilejskoj godini, jer kuće u levitskim gradovima njihova su baština među Izraelovim sinovima,

34 Ali pašnjaci njihovih gradova ne smije se prodavati jer pripadaju njima za sva vremena.

35 Ako je tko od tvoje braće zadužen kod tebe i ne može platiti, onda ćeš mu pomoći kao da bi bio stranac i došljak, da može produžiti svoj život uz tebe.

36 Ne smiješ uzeti od njega kamatu, nego se boj svojega Boga i daj da tvoj brat živi uz tebe.

37 Ne smiješ mu davati svoj novac na kamatu, ni ne posuđuj mu svoju hranu za dobitak.

38 Ja sam GOSPODIN, vaš Bog, koji sam vas izveo iz egipatske zemlje da vam dam zemlju Kanaan i da budem vaš Bog.

39 Ako je tko od tvoje braće zadužen kod tebe i tebi se proda, ne daj da ti služi kao rob.

40 Kao najamljenik i došljak neka bude kod tebe, samo do jubilejske godine neka služi kod tebe.

41 A onda neka te slobodno ostavi, on i s njim njegova djeca, i neka se vrati svojoj rodbini na svoj očinski posjed.

42 Jer oni su moje sluge što sam ih izveo iz Egipta; oni se ne smiju prodati kao robovi.

43 Ne smiješ oštro nad njim gospodariti,

nego se boj svojega Boga.

44 Ako trebate robova i ropkinja, smijete ih kupiti od onih naroda koji su oko vas.

45 I djecu stranaca koji žive kod vas smijete kupiti, i njihove potomke koji borave kod vas i rođeni su u vašoj zemlji; ove smijete posjedovati kao vlasništvo.

46 I možete ih ostaviti kao baštinu svojoj djeci iza vas da ih posjeduju kao vlasništvo. Možete ih stalno imati za robe, ali nad svojom braćom, Izraelovim sinovima, ne smijete, jedan nad drugim, oštro gospodariti.

47 Ako došljak ili stranac uz tebe postigne imanje, a jedan od tvoje braće padne u dug kod njega pa se proda za roba strancu ili ukućaninu uza te, ili potomku iz obitelji kojega stranca,

48 a kad je bio prodan, može se opet otкупiti: jedan od njegove braće smije ga otkupiti.

49 Stric njegov ili sin strica njegova, ili koji po krvi bližnji rođak njegov iz plemena njegova neka ga otkupi, ili neka on sam toliko sastavi novaca da se otkupi.

50 Sonim koji ga je kupio neka proračuna vrijeme od godine kad se prodao do jubilejske godine. Cijena za koju se prodao neka se jednak razdijeli na broj godina. Kao nadničaru neka se njemu računa vrijeme službe.

51 Ako još ima mnogo godina do jubilejske godine, neka za otkup plati primjereni iznos od svote za koju je bio kupljen.

52 Ako li preostaje samo malo godina do jubilejske godine, neka onda prema tomu proračuna. Po godinama njegove službe ravna se koliko treba platiti za svoj otkup.

53 Kao jedan koji godinu za godinom radi za plaću, neka on bude kod njega i ovaj ne smije pred tvojim očima nad njim oštro gospodariti.

54 Ako se ovako ne otkupi u tim godinama, onda u jubilejskoj godini neka slobodno odu on i njegova djeca.

55 Jer meni pripadaju Izraelovi sinovi kao sluge. Moje su sluge oni koje sam izveo iz Egipta, Ja GOSPODIN, vaš Bog.

Blagoslov ili prokletstvo

26 Ne smijete sebi praviti idole postavljati kipove i kamene spomen-stupove, ni podizati kamenove sa slikarijama u svojoj zemlji, da im se klanjate. Jer ja, GOSPODIN, jesam vaš Bog.

2 Držite moje Subotnje dane i poštujte moje svetište, jer Ja sam GOSPODIN.

3 Ako budete živjeli po mojim zakonima i izvršavali moje zapovijedi,

4 davat ću vam kiše u pravo vrijeme, ze-

mlja će davati svoju ljetinu i stabla u polju davat će svoje plodove.

5 Vaša vršidba će trajati do berbe, a berba do sjetve. I kruh ćete svoj jesti do sitosti i prebivat ćete bez straha u svojoj zemlji.

6 Napravit ću da vlada mir u zemlji tako da mognete leći, a da vas nitko ne straši. Napravit ću da i divlje zvjeradi nestane iz zemlje, i neće mač provaliti u vašu zemlju.

7 Neprijatelje svoje tjerat ćete u bijeg i oni će pred vama padati od mača.

8 Petorica vas nagonit će u bijeg stotinu i stotina vas deset stotina; neprijatelji vaši padat će pred vama od mača.

9 Okrenut ću se k vama, napravit ću vas mnogobrojnima, umnožit ću vas i svoj zavjet potvrditi s vama.

10 Staru žetuću ćete jesti, i morat ćete isprazniti staro da napravite mjesto novomu.

11 Postavit ću svoje prebivalište među vama i neću vas mrsko gledati.

12 Hoditi ću među vama i biti vaš Bog, a vi ćete biti moj narod.

13 Ja sam GOSPODIN, vaš Bog, koji sam vas izveo iz egipatske zemlje da im duže ne služite kao robovi. Ja sam polomio palice vašega jarma i napravio da hodite uspravno.

14 Ako me ne budete slušali i sve ove zapovijedi ne budete ispunjavali,

15 nego prezrete moje zakone i pogazite moje uredbe tako da ne ispunjavate svih mojih zapovijedi i kršite moj zavjet,

16 onda ću i ja prema tomu postupati s vama i staviti na vas kušnje strahovite: sušicu i vrućicu, koje će vam očni vid oduzeti i život vam oteti. Uzaludno ćete onda sijati svoje sjeme, jer će ga pojesti vaši neprijatelji.

17 Okrenut ću svoje lice protiv vas tako da vas potuku vaši neprijatelji. Vaši protivnici gospodarit će nad vama i bježat ćete i kad vas nitko ne bude progonio.

18 Ako me ni onda još ne budete slušali, kaznit ću vas još sedam puta žešće za vaše grijeha.

19 Slomit ću vašu drsku oholost i nebesa nad vama napraviti kao željezo i vašu zemlju kao mijed.

20 Onda ćete se mučiti uzalud. Zemlja vam neće rađati svojega roda i stabla na polju neće vam davati svojih plodova.

21 Ako mi se i onda još budete protivili i nećete htjeti slušati, kaznit ću vas još sedam puta žešće za vaše grijeha.

22 Divlju zvjerad divlju poslat ću protiv vas da vam pogradi vašu djecu i podavi vašu marvu i umanjji vaš broj tako da opu-

ste vaši putovi.

23 Ako vas još ni tim ne opametim, nego mi se još uvijek budete protivili,

24 onda ću se i ja usprotiviti vama i kazniti vas sedam puta za vaše grijeha.

25 Pustit ću na vas mač koji će osvetiti za kršenje mojega zavjeta. Ako se onda povučete u svoje gradove, poslat ću među vas kugu, i bit ćete predani u ruke svojom neprijateljima.

26 Kad vam onda još ukinem potporu kruha, onda će vam deset žena peći kruh u jednoj jedinoj peći, davat će vam se kruh na mjeru i vi ćete ga jesti, ali se nećete nasititi.

27 Ako me i poslije toga ne poslušate i stalno mi se još budete protivili,

28 onda ću se i ja vama pun srdžbe oduprijeti i kazniti vas za vaše grijeha sedam puta više.

29 Onda ćete morati jesti meso svojih sinova i svojih kćeri.

30 Razorit ću vaše uzvisine i uništiti vaše žrtvenike, a vaša mrtva tijela pobacat ću na trupove vaših idola; i zgadit ćete mi se.

31 Vaše ću gradove porušiti i vaša svetišta opustošiti, i miris vaših žrtava neću više mirisati.

32 Poharat ću vašu zemlju tako da će se vaši neprijatelji, koji borave u njoj, preneraziti.

33 A vas ću raspršiti među narode i za vama mač trgnuti, i vaša će zemlja i vaši gradovi postati pustinja.

34 Onda će zemlja uživati svoje Subotnje dane, kad bude ležala opustošena, a vi budete živjeli u zemlji svojih neprijatelja. Zemlja će počivati i svoje Subotnje dane uživati.

35 Cijelo vrijeme, kad bude ležala opustošena, odmor će imati, odmor koji nije imala kad ste prebivali u njoj.

36 A onima koji još preostanu, stavit ću strah u srca u zemljama njihovih neprijatelja, tako da će ih tjerati u bijeg šuštanje lista kad se zaljulja. I bježat će kako se bježi ispred mača i hrlit će iako ih nitko neće progoniti.

37 Padat će jedan preko drugoga kao da su u bijegu ispred mača kad nitko ne progoni. Neće imati snage stajati pred svojim neprijateljima.

38 Izginut ćete među neznabućima i zemlja vaših neprijatelja prožderat će vas.

39 A oni između vas koji još preostanu, izginut će u zemljama svojih neprijatelja u svojim zlodjelima. I zbog svojih zlodjela otaca, koja su u njima, nestat će.

40 Ako oni onda priznaju svoja zlodjela i

svojih zlodjela otaca, nevjeru u kojoj su mi bili nevjerni, i kako su mi se u svojem hodanju protivili,

41 i kako sam se ja protivio njima i doveo ih u zemlju njihovih neprijatelja, jest, ako se onda prigne njihovo tvrdo srce i oni se pokaju za svoja griješna djela,

42 onda ću se ja sjetiti svojega zavjeta s Jakovom, i svojega zavjeta s Izakom, i s Abrahamom i smilovat ću se zemlji.

43 Ali prije mora biti zemlja od njih ostavljena i uživati svoje Subotnje dane, da leži opustošena kad oni odu. Oni se sami moraju pokajati za svoja griješna djela, jer su odbacili moje zakone i prezreli moje zapovijedi.

44 Usprkos tomu neću ih zabaciti kad budu u zemlji svojih neprijatelja, i neću ih prezreti tako da ih posve uništим i svoj za-vjet poništim s njima, jer Ja sam GOSPODIN, njihov Bog.

45 Za njihovo spasenje sjetit ću se svojega zavjeta s njihovim praočima, koje sam izveo iz egipatske zemlje pred očima drugih naroda da budem njihov Bog, ja, GOSPODIN.”

46 To su zakonski propisi, uredbe i zakoni koje je GOSPODIN ugovorio na Gori Sinaj između sebe i Izraelovih sinova.

Razni zavjeti

27 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Objavi Izraelovim sinovima ove uredbe: ‘Ako netko zavjetuje GOSPODINU čovjeka po procjeni,

3 ako neka muška osoba u dobi od dvadeset do šezdeset godina, onda neka je vaša procjena pedeset srebrnih šekela po vrijednosti šekela svetišta.

4 Za žensku osobu iznosi procjena trideset šekela.

5 Za osobu u dobi od pet do dvadeset godina iznosi procjena muške osobe dvadeset šekela, a ženske osobe deset šekela.

6 Kod djece u dobi od jednoga mjeseca do pet godina iznosi procjena za dječaka pet srebrnih šekela, a procjena za djevojku tri srebrna šekela.

7 Ako je nekome šezdeset godina naviše, onda neka iznosi procjena za muža petnaest šekela, a za ženu deset šekela.

8 Tko je previše siromašan, pa ne može platiti procjenu, toga neka dovedu pred svećenika da ga procijeni. Neka ga svećenik procijeni prema mogućnosti onoga koji se zavjetuje.

9 Ako je živinče što se može žrtvovati GOSPODINU, onda sve što netko daje GOSPODINU neka vrijedi kao posvećeno.

10 On neka to ne nadomješta ni zamjenjuje, dobar komad za loš, loš za dobar. Ako ipak živinče zamijeni drugim, onda će, jedno i drugo biti sveto.

11 Ako li je živinče nečisto, pa se ne može žrtvovati GOSPODINU, neka se to živinče doneše pred svećenika.

12 Neka ga svećenik ocijeni, je li dobro ili loše. Kako ga ocijeni svećenik, tako neka ostane.

13 Ako ga hoće otkupiti, onda neka još pridometne peti dio od procjene.

14 Ako netko svoju kuću posveti GOSPODINU kao sveti dar, neka ju procijeni svećenik je li dobra ili loša. Kako ju svećenik procijeni, tako neka ostane.

15 Ako onaj koji je posvetio svoju kuću, hoće ju opet otkupiti, neka još pridometne peti dio od procjene, i onda je njegova.

16 Ako netko komad svojega baštinenog posjeda posveti GOSPODINU, ravna se procjena po mjeri usjeva. Jedan homer ječmena usjeva cijeni se pedeset srebrnih šekela.

17 Ako posveti svoje polje od jubilejske godine dalje, neka vrijedi po punoj procjeni.

18 Ako svoje zemljište posveti tek poslije jubilejske godine, onda neka svećenik proračuna novce prema broju godina što ostaju još do jubilejske godine. Neka se onda razmjerno odbije od pune procjene.

19 Ako onaj koji je posvetio zemljište, hoće ga opet otkupiti, neka još pridometne peti dio od procjene, i onda je njegovo.

20 Ali ako neće otkupiti zemljišta, ili ako proda zemljište drugome, ne može se više otkupiti;

21 ali zemljište, kad u jubilejskoj godini oslobodi, neka je sveto GOSPODINU, kao komad zemlje; to pripada svećeniku kao vlasništvo.

22 Ako netko posveti GOSPODINU zemljište koje je kupio, a ne pripada njegovu baštinskom posjedu,

23 onda neka mu svećenik proračuna cijenu sve do jubilejske godine, i dotični neka tu cijenu isplati u isti dan kao dar posvećen GOSPODINU.

24 U jubilejskoj godini neka se komad zemlje povrati onomu od koga je kupljen i kome pripada kao baštinski posjed.

25 Svaka vaša procjena neka bude po šekelu svetišta: jedan šekel ima dvadeset gera.

26 Ali prvence od marve koji već kao prvenci pripadaju GOSPODINU ne smije nitko posvetiti; bilo govedo ili ovca, to pripada GOSPODINU.

27 Ali ako su od nečiste životinje, onda ih mora dotični otkupiti po procjeni i dometnuti peti dio od procjene. Ako li se ne otkupi, onda neka se proda po procjeni.

28 Ništa od zakletoga što netko pod zakletvom posveti GOSPODINU od svega svojega posjeda, bio čovjek, živinče ili baštinski posjed, ne smije se ni prodati ni otkupiti. Sve što je pod zakletvom posvećeno, GOSPODINU je najsvetije.

29 Ljudi nad kojima je izrečena zakletva, koji bi mogli pasti pod osudu, ne smiju se otkupiti, nego neka se sigurno usmrte.

30 Sve desetine od zemlje, od poljskog usjeva i od plodova stabala, vlasništvo su GOSPODINOVO; to je posvećeno GOSPODINU.

31 Ako netko hoće otkupiti jedan dio svoje desetine, neka još pridometne peti dio svete.

32 Što se tiče desetine od goveda i ovaca, ili svega što prolazi ispod štapa pastirskog, neka se deseti komad posvećuje GOSPODINU.

33 Pri tom neka se ne istražuje je li dobro ili loše, i neka se ne zamijeni, ali ako netko ipak zamijeni, onda neka jedno i drugo pripadne svetištu i neka se ne otkupi.”

34 To su zapovijedi koje je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju na Gori Sinaj za Izraelove sinove.

Brojevi

Četvrta Knjiga Mojsijeva

Popis naroda

1 Prvi dan drugoga mjeseca, u drugoj godini po izlasku iz egipatske zemlje, GOSPODIN se oglasio Mojsiju u Pustinji Sinaj u šatoru sastanka, rekavši:

2 “Izbrijte svu zajednicu Izraelovih sinova po njihovim obiteljima, po njihovom očin-

skom domu tako da izbrojite imena svih muškaraca, glavu po glavi.

3 Od dvadeset godina naviše izbrojite ti i Aron sve koji mogu ići u rat u Izraelu, po njihovim vojskama.

4 S vama neka bude po jedan muž od svakoga plemena, svaki koji je vladar očeva

doma.

5 Ovo su imena muževa koji neka vas pomazu: od Rubena Elisur, sin Šedeurov;

6 od Šimuna Šelumiela, sin Surišadajev;

7 od Jude Nahšon, sin Aminadabov;

8 od Isakara Netanel, sin Zuarov;

9 od Zebuluna Eliab, sin Helonov;

10 od Josipovih sinova: od Efraima Elišama, sin Amihudov; od Manaseha Gamaliel, sin Pedahsurov;

11 od Benjamina Abidan, sin Gideonov;

12 od Dana Ahiezer, sin Amišadajev;

13 od Ašera Pagiela, sin Okranov;

14 od Gada Eliasaf, sin Deuelov;

15 od Naftalija Ahira, sin Enanov."

16 To su oni koji su bili izabrani iz zajednice, knezovi očinskih plemena, Izraelovih glavara tisuća.

17 Onda su Mojsije i Aron pozvali te ljudе, koji su im bili označeni po imenu,

18 i na prvi dan drugoga mjeseca skupili su oni svu zajednicu na okup; i prozivali su njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu, tako da su izbrojili imena, od dvadeset godina naviše.

19 Kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju, tako ih je on izbrojio u Pustinji Sinaj.

20 A sinovi Rubena, Izraelova najstarijeg sina, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku:

21 Od Rubenova plemena koji su bili izbrojeni: četrdeset i šest tisuća i pet stotina.

22 Od Šimunova plemena, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima po njihovom očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku.

23 Od Šimunova plemena koji su bili izbrojeni bilo je: pedeset i devet tisuća i tri stotine.

24 Od Gadovih sinova, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku.

25 Od Gadova plemena koji su bili izbrojeni bilo je: četrdeset i pet tisuća šest stotina i pedeset.

26 Od Judinih sinova, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku.

27 Od Judina plemena koji su bili izbrojeni bilo je: sedamdeset i četiri tisuće i šest stotina.

28 Od Isakarović sinova, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima, po njih-

vom očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku.

29 Od Isakarova plemena koji su bili izbrojeni bilo je: pedeset i četiri tisuće i četiri stotine.

30 Od Zebulunovih sinova, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku.

31 Od Zebulunova plemena koji su bili izbrojeni bilo je: pedeset i sedam tisuća i četiri stotine.

32 Od Josipovih sinova, Efraimovih sinova, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima, po očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku.

33 Od Efraimova plemena koji su bili izbrojeni bilo je: četrdeset tisuća i pet stotina.

34 Od Manasehovih sinova, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku.

35 Od Manasehova plemena koji su bili izbrojeni bilo je: trideset i dvije tisuće i dvije stotine.

36 Od Benjaminovih sinova, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima po njihovom očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku.

37 Od Benjaminova plemena koji su bili izbrojeni bilo je: trideset i pet tisuća i četiri stotine.

38 Od Danovih sinova, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima po njihovom očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku.

39 Od Danova plemena koji su bili izbrojeni bilo je: šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina.

40 Od Ašerovih sinova, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima po njihovom očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku.

41 Od Ašerova plemena koji su bili izbrojeni bilo je: četrdeset i jedna tisuća i pet stotina.

42 Od Naftalijevih sinova, njihovo rodoslovje po njihovim obiteljima po njihovom očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina naviše koji su mogli ići na vojsku.

43 Od Naftalijeva plemena koji su bili izbrojeni bilo je: pedeset i tri tisuće i četiri stotine.

44 To su oni koji su bili izbrojeni koje su izbrojili Mojsije i Aron uz pomoć glavara Izraelovih, kojih je bilo dvanaest, po jedan od očinskog doma.

45 Izbrojeni su bili svi Izraelovi sinovi od dvadeset godina naviše, svi koji su moglići na vojsku u Izraelu.

46 Svih izbrojenih bilo je šest stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset.

47 A Leviti nisu bili ubrojeni među njih po njihovim očinskim domovima.

48 GOSPODIN je bio govorio Mojsiju, rekavši:

49 "Plemenata Levijeva ne smiješ brojiti; ni popisati ih s ostalim Izraelovim sinovima.

50 Nego postavi Levite nad šatorom Svjeđočanstva i nad svim njegovim posuđem i nad svim što pripada njemu. Oni neka prenose šator i sve njegovo posuđe, neka mu služe i neka tabore oko šatora.

51 Kad šator treba prenositi i za ići naprijed, neka ga Leviti rastave, a kad šator stane i treba ga postaviti, neka ga Leviti postave. Tko nije Levit, pa se njemu pri bliži, neka se usmrti.

52 Dok ostali Izraelovi sinovi tabore svaki u svojem taboru, i svaki kod svoje zastave po svojim vojskama;

53 a Leviti neka tabore oko šatora Svjeđočanstva, da ne padne srdžba na zajednicu Izraelovih sinova. Leviti moraju biti odgovorni za obavljanje službe kod šatora Svjedočanstva."

54 A Izraelovi sinovi su napravili tako; po svemu onomu što je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

Red u taboru i na putu

2 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju i Aronu, rekavši:

2 "Izraelovi sinovi neka taboruju svaki kod svoje zastave, kod znakova svojega očinskog doma; oni neka tabore u nekoj udjelenosti od šatora sastanka.

3 Na istočnoj strani, prema izlasku sunca, neka taboruje zastava vojske Judine po njihovim vojskama; a čelnik Judinih sinova neka bude Nahšon, sin Aminadabov.

4 Njegova vojska brojila je sedamdeset i četiri tisuće i šest stotina.

5 Do njega neka taboruje pleme Isakarovo; a čelnik Isakarovih sinova neka bude Netanel, sin Zuarov;

6 Njegova vojska brojila je pedeset i četiri tisuće i četiri stotine.

7 Onda neka ide pleme Zebulunovo; a čelnik Zebulunovih sinova neka bude Eliab, sin Helonov.

8 Njegova vojska brojila je pedeset i sedam tisuća i četiri stotine.

9 Svi koji su bili izbrojeni po njihovim vojskama od vojske Judine bilo je, stotinu osamdeset i šest tisuća i četiri stotine. Oni neka krenu prvi.

10 Na južnoj strani neka taboruje zastava vojske Rubenove po njihovim vojskama; a čelnik Rubenovih sinova neka bude Elisur, sin Šedeurov.

11 Njegova vojska brojila je četrdeset i šest tisuća i pet stotina.

12 Do njega neka taboruje pleme Šimunovo; a čelnik Šimunovih sinova neka bude Šelumiel, sin Surišadajev.

13 Njegova vojska brojila je pedeset i devet tisuća i tri stotine.

14 Onda neka ide pleme Gadovo; a čelnik Gadovih sinova neka bude Eliasaf, sin Reuelov.

15 Njegova vojska brojila je četrdeset i pet tisuća i šest stotina i pedeset.

16 Svi u taboru Rubenovu, izbrojenih ljudi bilo je: stotinu i pedeset i jedna tisuća i četiri stotine i pedeset po njihovim vojskama. Oni neka podu drugi.

17 Potom neka ide šator sastanka s taborom Levita, usred ostalih tabora. Kako taboruju, tako neka idu svaki na svojem mjestu i pod svojom zastavom.

18 Na zapadu neka taboruje zastava vojske Efraimove po njihovim vojskama; a čelnik Efraimovih sinova neka bude Elišama, sin Amihudov;

19 Njegova vojska brojila je četrdeset tisuća i pet stotina.

20 Do njega onda neka ide pleme Manasehovo; a čelnik sinova Manasehovih Gamaliel, sin Pedahsurov.

21 Njegova vojska brojila je trideset i dvije tisuće i dvije stotine.

22 Onda neka ide pleme Benjaminovo; a čelnik Benjaminovih sinova neka bude Abidan, sin Gideonov.

23 Njegova vojska brojila je trideset i pet tisuća i četiri stotine.

24 Svi izbrojenih ljudi po njihovim jedinicama od vojske Efraimove, bilo je: stotinu i osam tisuća i stotinu po njihovim vojskama. Oni neka podu treći.

25 Na sjeveru neka taboruje zastava od vojske Danove po njihovim vojskama; a čelnik Danovih sinova neka bude Ahiezer, sin Amišadajev.

26 Njegova vojska brojila je šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina.

27 Do njega neka taboruje pleme Ašerovo; a čelnik Ašerovih sinova neka bude Pagiel, sin Okranov.

28 Njegova vojska brojila je četrdeset i jedna tisuća i pet stotina.

29 Onda neka ide pleme Naftalijevu; a

čelnik Naftalijevih sinova neka bude Ahira, sin Enanov;

30 Njegova vojska brojila je pedeset i tri tisuće i četiri stotine.

31 Svih izbrojenih ljudi od vojske Danove bilo je: jedna stotina pedeset i sedam tisuća i šest stotina. Oni neka idu najposlije uza svoje zastave."

32 To su Izraelovi sinovi koji su bili izbrojeni po svojim očinskim domovima. Svi koji su bili izbrojeni u taborima po njihovim vojskama bilo je šest stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset.

33 A Leviti nisu bili ubrojeni među Izraelove sinove, baš kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

34 Tako su napravili Izraelovi sinovi po svemu kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju. Taborili su po svojim zastavama i tako su kretali, svaki po svojim obiteljima i svojem očinskom domu.

Brojenje levita

3 Ovo je potomstvo Aronovo i Mojsijevo iz vremena kad je GOSPODIN govorio s Mojsijem na Gori Sinaj.

2 Ovo su imena Aronovih sinova: Nadab, prvorodenac, Abihu, Eleazar i Itamar.

3 Tako su se zvali Aronovi sinovi, koji su bili pomazani i posvećeni za svećenike da obavljaju svećeničku službu.

4 Nadab i Abihu pognuli pred GOSPODINOM, kad su u Pustinji Sinaj pred GOSPODINOM prinijeli organj nezakonit; oni nisu imali djece. Tako su Eleazar i Itamar obavljali svećeničku službu pod nadzorom svojega oca Arona.

5 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

6 "Privedi Levijevo pleme i postavi ga pred svećenika Arona da mu služe,

7 i da rade za njega i za svu zajednicu pred šatorom sastanka i da obavljaju posao oko šatora,

8 i da se brinu za sve posuđe u šatoru sastanka, i da obavljaju službu za Izraelove sinove i da obavljaju posao oko šatora.

9 Pa predaj Levite Aronu; njegovim sinovima; oni su darovani njemu između Izraelovih sinova.

10 A Arona i njegove sinove postavi da obavljaju svećeničku službu. Ako bi tko drugi pristupio služiti, neka se usmrti."

11 Opet se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

12 "Evo uzeo sam Levite između Izraelovih sinova namjesto svih prvorodenih koji su prvi otvorili utrobu Izraelovih sinova. Stoga Leviti pripadaju meni.

13 Jer sve prvorodeno je moje. Na dan

kad sam pobio sve prvorodeno u zemlji Egipat, posvetio sam sebi sve prvorodeno u Izraelu, od čovjeka do živinčeta. Oni meni pripadaju: Ja sam GOSPODIN."

14 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju u Pustinji Sinaj, rekavši:

15 "Izbroji Levijeve sinove po njihovim očinskim domovima, po njihovim obiteljima. Sve muške osobe od jednog mjeseca na više izbroji."

16 Po GOSPODINOVOJ zapovijedi Mojsije ih izbrojio, kako mu je bilo zapovjedeno.

17 Levijevi sinovi po imenima svojim bili su: Geršon, Kohat i Merari.

18 Geršonovi sinovi po svojim obiteljima zvali su se: Libni i Šimi.

19 Kohatovi sinovi po svojim obiteljima: Amram, Ishar, Hebron i Uziel.

20 Merarijevi sinovi po svojim obiteljima: Mahli i Muši. To su obitelji Levita po svojim očinskim domovima.

21 Od Geršona potječe obitelj Libnijevaca i obitelj Šimijevaca. To je rodbina Geršonovaca.

22 Svi oni koji su bili izbrojeni, prema broju njihovih muškaraca od jednog mjeseca pa na više, bilo je nabrojeno sedam tisuća i pet stotina.

23 Obitelji Geršonovaca taborovali su za šatorom prema zapadu.

24 A čelnik očinskog doma roda Geršonovaca bio je Eliasaf, sin Laelov.

25 Geršonovi sinovi su imali za posao brinuti se kod šatora sastanka za šator, krov šatora, gornji pokrivač njegov, zavjesu na ulazu u šator sastanka,

26 zavjesu za ulaz u dvorište i zavjese na ulazu u dvorište koje su oko šatora i oko žrtvenika i njegovu užad za svaku njegovu upotrebu.

27 Od Kohata potječe obitelj Amramovaca, obitelj Isakarovaca, obitelj Hebrnovaca i obitelj Uzielovaca. To su sve obitelji Kohatovaca.

28 Broj svih muških od jednog mjeseca pa na više bio je osam tisuća i šest stotina, koji su služili oko svetišta.

29 Obitelji Kohatovih sinova taborovali su sa strane svetoga šatora prema Jugu.

30 A čelnik očinskog doma svih obitelji Kohatovaca bio je Elisafan, sin Uzielov.

31 Oni su se brinuli za Škrinju, stol, svjetiljku, žrtvenik, pribor svetišta što se rabilo kod službe i zavjese i sav posao oko toga.

32 Vrhovni glavar svih levitskih glavara bio je Eleazar, sin svećenika Arona; on je imao vrhovni nadzor nad onima koji su se morali brinuti za svetište.

33 Od Merarija potječe obitelj Mahlijevaca

i obitelj Mušijevaca. To je rodbina Merarijevaca.

34 Broj svih njihovih izbrojenih muškaraca od jednog mjeseca pa na više bio je šest tisuća i dvije stotine.

35 A čelnik očinskog doma roda Merařeva bio je Suriel, sin Abihajilov. Oni su taborovali na strani svetoga šatora prema sjeveru.

36 Merarijevi sinovi imali su za dužnost da čuvaju daske šatora, prijevornice njegove, stupove i stopice njegove, sve posude i sve što pripada njemu,

37 I stupove od dvorišta unaokolo i njihove stopice i kolčice i užad njihovu.

38 Sprijeda na istočnoj strani šatora, pred šatorom sastanka prema sunčanom istoku taborovali su Mojsije i Aron i njegovi sinovi. Oni su imali službu oko svetišta, službu za Izraelove sinove. Ako bi se tko drugi približio, neka se usmrti.

39 Svih Leviti koji su bili izbrojeni, koje su izbrojili po GOSPODINOVOJ zapovijedi Mojsije i Aron po njihovim obiteljima, svih muških od jednog mjeseca pa na više bilo je dvadeset i dvije tisuće.

40 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Izbriji sve prvorodenice muške među Izraelovim sinovima od jednog mjeseca pa na više i ustanovi broj njihovih imena.

41 Uzmi Levite za mene, Ja sam GOSPODIN, namjesto svih prvorodenaca među Izraelovim sinovima, i marvu levitsku namjesto svih prvenaca od marve Izraelovih sinova."

42 I Mojsije je izbrojio sve prvorodenice među Izraelovim sinovima, kako mu je GOSPODIN zapovjedio.

43 I svih muških prvorodenaca, izbrojenih po broju njihovih imena od jednog mjeseca pa na više bilo je: dvadeset i dvije tisuće dvjesto i sedamdeset i tri.

44 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

45 "Uzmi Levite namjesto svih prvorodenaca među Izraelovim sinovima i marvu levitsku namjesto njihove marve. Leviti pripadaju meni: Ja sam GOSPODIN.

46 Za otkup dvjesto i sedamdeset i tri prvorodenca među Izraelovim sinovima, kojih ima više nego Levita,

47 uzmi pet šekela za svakoga pojedinog posebno. Uzmi šekel po vrijednosti šekela svetišta, šekel od dvadeset gera

48 I podaj novce Aronu i njegovim sinovima kao otkup za one kojih je bilo više nego otkupljenih od Levita."

49 Tako je Mojsije uzeo otkup od onih kojih je bilo više, i povrh onih koji su bili otkupljeni od Levita.

50 Od prvorodenaca Izraelovih sinova uzeo je novaca tisuću i tri stotine i šezdeset i pet šekela, po vrijednosti šekela svetišta.

51 Po GOSPODINOVOJ zapovijedi dao je onda Mojsije Aronu i njegovim sinovima otkup, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

Dužnosti levita

4 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju i Aronu, rekavši:

2 "Napravite popis Kohatovih sinova od sinova Levita po obiteljima i po njihovom očinskem domu.

3 Od trideset godina naviše do pedeset godina sve koji su sposobni za posao u službi oko šatora sastanka.

4 A ovo je služba Kohatovih sinova u šatoru sastanka da se brinu za sve stvari koje su najsvetije.

5 Kad se tabor spremi na put, neka priaze Aron i njegovi sinovi, skidaju zavjesu što zastire ulaz i pokriju njim Škrinju Svjeđočanstva.

6 Onda neka po njoj prostru pokrivač od jazavčeve kože, ozgora razastru platno od modre tkanine i provuku mu motke.

7 Po stolu za prikazne kruhove neka prostru platno od modre tkanine i stave na njega njegovo posude, čaše, zdjele i vrčeve za naljev. A kruhovi prikazivanja neka budu uvijek na njemu.

8 Povrh toga razastru platno od grimiza, pokriju ga pokrivačem od jazavčeve kože i provuku mu motke.

9 Onda neka uzmu platno od modre tkanine i njim pokriju svjetiljku i žičke njezine, usekače, lopatice i sve posude za ulje kojima služe oko njega.

10 Potom ga sa svim njegovim priborom zaviju u pokrivač od jazavčeve kože i stavili ga na nosila.

11 I po zlatnom žrtveniku neka razastru platno od modre tkanine i pokriju ga pokrivačem od jazavčeve kože i provuku mu motke.

12 Onda neka uzmu i sav drugi pribor što se upotrebljava kod službe u svetištu, stavili ih u platno od modre tkanine i zaviju u pokrivač od jazavčeve kože i stavili ih na nosila.

13 I neka očiste žrtvenik od pepela, prostru preko njega platno od ljubičaste tkanine.

14 Neka stave na njega sav njegov pribor, kojim služe na njemu: mašice, vilice, lopatice, kotliće i sav drugi pribor za žrtvenik. Pokriju ga onda pokrivačem od jazavčeve kože, pa mu provuku motke.

15 A kada Aron i njegovi sinovi pri polasku tabora završili zamotavanje svetišta i sav sveti pribor, onda neka pristupe Kohatovi sinovi da ih nose; ali se ne smiju dotaknuti svetih predmeta da ne umru. To je dužnost Kohatovih sinova da ih obavljaju u šatoru sastanka.

16 A Eleazar, sin svećenika Arona, neka se brine za ulje za svjetiljku, za miomirisni k d, za dnevni žitni prinos, i za ulje pomazanja; ima se brinuti za sav šator i na sve što je u njemu, i sa svetištem i njegovi namještajem."

17 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju i Aronu, rekavši:

18 "Pazite da se ne iskorijeni pleme roda Kohatova između Levita.

19 Napravite za njih ovo da ostanu živi i ne pomru kad prilaze najsvetijim stvarima. Aron i njegovi sinovi neka dodu i odrede svakome posebno što će koji raditi i što će nositi.

20 Sami neka ne ulaze unutra da pogledaju svete predmete, ni za samo čas; da ne bi morali umrijeti."

21 Dalje se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

22 "Izvrši popis Geršonovih sinova po obiteljima i po njihovom očinskom domu.

23 Od trideset godina naviše, sve do pedeset godina izbroji ih sve koji su za službu da mogu služiti u šatoru sastanka.

24 Ovo je služba rodbine Geršonove što će raditi i nositi:

25 Oni neka nose zavjese šatora, šator sastanka sa svojim pokrivačem, pokrivač od jazavčeve kože što je odozgor na njemu, zavjesu na ulazu u šator sastanka,

26 zavjese od dvorišta i zavjesu na ulazu u predvorje što je oko šatora i oko žrtvenika, i njegovu užad i sav pribor za njihovu službu i sve što je potrebno oko toga napraviti neka tako služe.

27 Sva služba Geršonovih sinova neka bude za sve što će nositi i što će raditi po zapovijedi Aronovoj i njegovih sinova. Dajte ih uputiti u sve što trebaju nositi.

28 To je služba rodbine Geršonovih sinova u šatoru sastanka. Njihova služba neka bude pod nadzorom Itamara, sina svećenika Arona.

29 Izvrši popis Merarijevih sinova po obiteljima i po njihovom očinskom domu.

30 Od trideset godina pa na više, sve do pedeset godina starosti, izbroji ih i popiši sve koji ulaze u službu za obavljanje posla šatora sastanka.

31 Kod sve njihove službe u šatoru sastanka ovo im je dužnost nositi: daske šatora, prijevornice, stupove i stopice,

32 stupove oko dvorišta sa stopicama, kolčiće i užad s njihovim priborom i sve što treba za te stvari. Pokažite im predmete koje trebaju nositi, komad po komad.

33 To je služba rodbine Merarijevih sinova, sav posao koji su dužni vršiti kod šatora sastanka pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona."

34 I izbrojili su Mojsije i Aron s glavarima zajednice Kohatove sinove po obiteljima i po njihovom očinskom domu.

35 od trideset godina pa na više, sve do pedeset godina starosti, svi koji su bili za službu da služe u šatoru sastanka.

36 I bilo ih je izbrojenih po njihovim rodbinama dvije tisuće i sedam stotina i pedeset.

37 To su oni koji su bili izbrojeni iz rodbine Kohatovaca, svi koji su bili u službi u šatoru sastanka, koje su Mojsije i Aron izbrojili, kako je GOSPODIN zapovjedio preko Mojsija.

38 I onih koji su bili izbrojeni od Sinova Geršonovih, po obiteljima i po njihovom očinskom domu,

39 od trideset godina pa na više, sve do pedeset godina starosti, svi koji su bili za službu za obavljanje posla u šatoru sastanka.

40 Oni koji su bili izbrojeni po obiteljima i po njihovom očinskom domu, dvije tisuće i šest stotina i trideset.

41 To su oni koje su bili izbrojeni i popisani od obitelji Geršonovih sinova, svi koji bi mogli služiti u šatoru sastanka, koje su Mojsije i Aron izbrojili i popisali po GOSPODINOVOJ zapovijedi.

42 Onih od rođova Merarijevih sinova, koji su bili izbrojeni po obiteljima i po njihovom očinskom domu,

43 od trideset godina pa na više, sve do pedeset godina starosti, svi koji su bili za službu za obavljanje posla u šatoru sastanka.

44 Bilo je izbrojenih ljudi po njihovim obiteljima tri tisuće i dvjesto.

45 To su oni koji su bili izbrojeni iz rođova Merarijevih sinova, koje su izbrojili Mojsije i Aron, kako je GOSPODIN zapovjedio preko Mojsija.

46 Svi oni koji su bili izbrojeni od Levita koje su izbrojili Mojsije i Aron s glavarima Izraelovim po njihovom obiteljima i po njihovom očinskom domu,

47 od trideset godina pa na više, sve do pedeset godina starosti, svi koji su bili došli da obavljaju službu i noseći teret posla u šatoru sastanka.

48 Bilo je ljudi izbrojenih osam tisuća i pet stotina i osamdeset.

49 Kako je GOSPODIN zapovjedio bili su iz brojeni i popisani po Mojsiju, bio je svaki određen za ono što treba raditi i nositi. Tako su bili popisani kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

Zakon za ljubomor

5 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 "Zapovijedi Izraelovim sinovima, neka udalje iz tabora sve koji su zaraženi gubum, svatko tko ima izljev ili tko bude onečišćen mrtvim tijelom.

3 Udaljite oboje muževe i žene i odvedite ih izvan tabora da ne onečiste tabor u kojemu ja boravim među njima."

4 Izraelovi sinovi su tako napravili i izveli ih izvan tabora. Kako je GOSPODIN bio zapovjedio Mojsiju, tako su napravili Izraelovi sinovi.

5 Opet se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

6 "Govori Izraelovim sinovima: 'Kad muž ili žena počini kakav god grijeh na štetu bližnjemu, i tako sagriješi protiv GOSPODINA, i on osjeti krivnju,

7 onda neka prizna grijeh koji je počinio, neka nadoknadi ono po punoj svojoj vrijednosti i neka da onomu protiv koga je sagriješio, dometnuvši petinu svote.

8 Ali ako ovaj nije ostavio iza sebe bližega rođaka, kome se može dati dužna svota, onda ta naknadna svota pripada GOSPODINU u korist svećenicima, osim ovna za pomirenje kojim se pribavi krivcu oproštenje.

9 Svaki prinos svetih stvari Izraelovih sinova, koje oni prinose svećeniku neka budu njemu.

10 Svakome neka budu stvari koje je posvetio. Što netko da svećeniku, neka mu to bude."

11 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

12 "Govori Izraelovim sinovima i reci im: 'Ako nečija žena podje stranputicom i iznevjeri muža,

13 i netko legne s njom, ali to ostane skriveno pred očima njezina muža, i to bude skriveno da se onečistila, gdje je ne vidi svjedok i ne može se zateći,

14 ako onda obuzme duh ljubomore muža, tako da postane ljubomoran na svoju ženu koja se onečistila, ili ako nje ga obuzme duh ljubomore, koji ga pravi ljubomornim na svoju ženu, a da ona nije sagriješila,

15 onda neka muž dovede svoju ženu k svećeniku i neka doneše sobom, kao žitni prinos za nju, desetinu efe brašna ječme-

noga, ali neka ga ne polije uljem i neka ne stavi na njega miomirisnog kada, jer je to prinos za ljubomoru, spomen-prinos koji očituje zlodjela.

16 Svećenik neka je povede i postavi pred GOSPODINA.

17 Neka uzme svećenik posvećene vode u zemljaru posudu. Uz to neka uzme svećenik malo zemlje s poda u svetištu i uspe u vodu.

18 Onda svećenik neka postavi ženu pred GOSPODINA, neka joj otkrije kosu na glavi i da joj u ruku žitni prinos za očitovanje. Ali vodu prokletstva i gorkosti neka zadrži sam svećenik u ruci.

19 Onda neka svećenik zakune ženu ovako: "Ako ni jedan muž nije legnuo s tobom, i ako se nisi onečistila nevjernošću prema svojem mužu, onda neka ti ne naneše nikakve štete ova voda prokletstva i gorkosti.

20 Ali ako si postala nevjerna svojem mužu, ako si sagriješila i upustila se s drugim, koji nije tvoj muž,

21 onda neka svećenik izbaci protiv žene strašna prokletstva, i to neka svećenik zaprijeti ženi: neka te GOSPODIN postavi za strašilo kletve i prokletstva među vama narodom: "GOSPODIN neka napravi da ti se bedro osuši, i trbuhi oteče.

22 Ova voda prokletstva neka prodre u tvoju utrobu da ti trbuhi oteče i bedro osuši." Žena neka odgovori: "Tako neka bude. Amen."

23 Svećenik neka onda ova prokletstva napiše na list i neka ih opet ispere u vodi gorkosti.

24 Ovu vodu prokletstva i gorkosti neka da ženi da piće, da prodre u nju voda prokletstva i bude joj gorak jad.

25 Svećenik neka onda uzme iz ruke žene žitni prinos za ljubomoru, neka prinese mahanjem pred GOSPODINOM i prinese ga k žrtveniku.

26 Punu pregršt neka uzme svećenik od prinosa kao mirisni dio i neka to zapali na žrtveniku, a potom neka da ženi vodu da piće.

27 I kad joj je dao vodu da piće, i ako se ona nevjernošću onečistila protiv svojega muža, onda će voda prokletstva prodrijeti u nju i bit će joj gorak jad. Trbuhi će joj oteći, i bedro će joj se osušiti. Žena će biti jedno strašilo prokletstva u svojem naruđu.

28 Ali ako se žena nije onečistila i nedužna je, onda joj neće ništa biti, onda će ona zatrudnjeti i postati majka.

29 To je zakon o ljubomori, kad žena, dok je pod vlašću muža, ode stranputicom i

onečisti se.

30 Dode li na muža duh ljubomore, tako da on bude ljubomoran na svoju ženu, onda neka postavi ženu pred GOSPODINOM i neka svećenik postupa s njim točno prema ovim uredbama.

31 Onda je muž oslobođen od krivnje zlodjela, a žena neka snosi svoju krivnju.”

Nazireji

6 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Govori Izraelovim sinovima i reci im: ‘Položi li netko, bio muž ili žena, nazirejski zavjet da se posveti GOSPODINU,

3 neka se suzdržava od vina i drugih opojnih pića. Neka ne pije kiseline što je napravljena od grožđa ni kiseline napravljene od nečega sličnog, ni samo grožđe ne smije jesti, ni svježe ni osušeno.

4 Dokle god traje vrijeme njegova zavjeta Nazirejstva, neka ne jede ništa što dolazi od vinove loze, od zrna do koma.

5 Dokle traje zavjet njegova Nazirejstva, neka britva ne dolazi na njegovu glavu; dok se ne navrše dani za koje se obvezao GOSPODINU, ima vrijediti kao Bogu posvećen, i neka pusti da mu slobodno raste kosa na glavi.

6 Cijelo vrijeme, za koje se posvetio GOSPODINU, ne smije doći u dodir s mrtvim tijelom.

7 I ako mu umru otac, majka, brat ili sestra, ne smije po njima navući na sebe nečistoću, jer je posveta Boga njegova na njegovoj glavi.

8 Dokle god traje njegovo Nazirejstvo, posvećen je GOSPODINU.

9 Umre li netko posve nenađano uz njega, onda neka izjaví da mu je posvećena glava nečista. Čim opet postane čist, neka obrije svoju glavu; sedmi dan neka ju obrije.

10 Onda na osmi dan neka doneše dvije grlice ili dva golubića k svećeniku na ulaz u šator sastanka.

11 Svećenik neka prinese jedno kao žrtvu za grijeh, drugo kao žrtvu paljenicu. Tako neka mu pribavi pomirenje za grijeh koji je navukao na sebe uz mrtvo tijelo. Ujedno neka iznova izjaví da mu je glava posvećena.

12 Neka se posveti GOSPODINU dokle traje njegov zavjet Nazirejstva i neka prinese jednogodišnje janje kao žrtvu za prijestup. A prijašnji dani ne broje se, jer je morao svu posvetu očitovati kao nečistu.

13 Ove su uredbe za Nazireja: kad se navrše dani njegova Nazirejstva, neka ga dovedu na ulaz u šator sastanka.

14 Neka prinese GOSPODINU kao prinos jednogodišnje bez mane janje kao žrtvu paljenicu, jednogodišnje bez mane žensko janje kao žrtvu za grijeh i bez mane ovna za mirotvornu žrtvu,

15 košaricu beskvasnih kruhova, zamijesnih s uljem i beskvasnih uljem namazanih pogača s njihovim žitnim prinosom i s njihovim naljevima.

16 Svećenik neka ih prinese GOSPODINU i prinese njegovu žrtvu za grijeh i žrtvu paljenicu.

17 I neka prinese ovna kao mirotvornu žrtvu GOSPODINU, uz to košaricu beskvasnih kruhova. I neka svećenik prinese za njega žitni prinos i naljev.

18 Onda neka Nazirej obrije, na ulazu u šator sastanka, svoju posvećenu glavu, i neka uzme kosu sa svoje posvećene glave i baci ju u oganj što gori pod žrtvom mirotvornom.

19 Nato neka uzme svećenik ovnovo kuhanu pleće, beskvasni kolač i iz košarice i jednu beskvasnu pogaču, i neka to stavi na ruke Nazireju, nakon što je ovaj sebi obrijao posvećenu kosu.

20 Onda neka to svećenik žrtvuje pred GOSPODINOM mahanjem, kao žrtvu mahanja. To je sveti prinos koji pripada svećeniku, osim grudi mahanja i osim pleća podizanja. Potom Nazirej smije opet piti vina.’

21 To je zakon za Nazireja koji se zavjetovao o njegovu prinosu što će ga prinijeti GOSPODINU za svoju posvetu, osim onoga što još sam hoće napraviti, po zavjetu koji je položio, mora postupati po zakonu za njegovu posvetu.”

22 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

23 “Govori Aronu i njegovim sinovima i reci im: ‘Ovako blagoslivljajte Izraelove sinove, gorovite im:

24 “Neka te GOSPODIN blagoslovi i neka te čuva.

25 Neka GOSPODIN da, da njegovo lice sjaji nad tobom i neka ti bude milostiv.

26 Neka okrene GOSPODIN svoje lice k tebi i neka ti udijeli mir.”’

27 Tako će oni staviti Moje Ime na Izraelove sinove i Ja ću ih blagosloviti.”

Prinosi čelnika

7 I dogodilo se, kad Mojsije završio i podignuo sveti šator, pomazao ga i posvetio sa svim njegovim posuđem i žrtvenik sa svim njegovim priborom; tako ih je on pomazao i posvetio.

2 Onda su donijeli darove Izraelovi čelnici, glavari pojedinih očinskih domova, i koji

su bili glavari plemena, oni koji su bili vodili popisivanje.

3 Doveli su kao prinos za GOSPODINA, šest pokrivenih kola i dvanaest volova. Na dva vladara došlo je po jedna kola i na svakoga po jedan vol, i doveli su ih pred šator.

4 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju ovo:

5 "Uzmi to od njih, za popravljanje na šatoru sastanka; onda to razdijeli Levitima, svakome prema njegovoј službi."

6 I uzeo je Mojsije kola i volove i predao ih Levitima.

7 Dvoja kola i četiri vola predao je Geršonovim sinovima prema njihovoј službi.

8 Četvera kola i osam volova je predao Merarijevim sinovima prema njihovoј službi koju su trebali napraviti pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona.

9 Kohatovim sinovima nije dao ništa, jer im je posao bio opraviti svete stvari koje su morali nositi na ramenu.

10 Onda su donijeli glavari darove za posvetu žrtvenika, kad je bio pomazan, i tako su stavili glavari svoje prinose pred žrtvenik.

11 Jer je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Svaki dan će jedan od glavara donijeti svoj prinos za posvetu žrtvenika."

12 Prvi dan donio je svoj prinos Nahšon, sin Aminadabov, od plemena Judina.

13 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stotinu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak, po vrijednosti šekela svetišta, oboje puno bijelog brašna umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;

14 posudica, deset zlatnih šekela vrijedna, puna miomirisna k da;

15 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu;

16 jedan muško jare kao žrtva za grijeh;

17 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žrtvu. To je bio prinos Nahšona, sina Aminadabova.

18 Drugi dan donio je svoj prinos Netanel, sin Zuarov, čelnik Isakara.

19 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stotinu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak, po šekelu svetišta, oboje puno bijelog brašna umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;

20 jedna zlatna posudica deset šekela vrijedna, puna miomirisna k da;

21 jednog junca, jednog ovna, jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu;

22 jedno muško jare kao žrtvu za grijeh;

23 dva vola, pet jaraca i pet jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žrtvu. To je bio

prinos Netanela, sina Zuarova.

24 Treći dan donio je svoj prinos čelnik Zebulunovih sinova, Eliab, sin Helonov.

25 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stotinu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak, po šekelu svetišta, oboje puno bijelog brašna umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;

26 jedna zlatna posudica, deset šekela vrijedna, puna k da;

27 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu;

28 jedno muško jare kao žrtvu za grijeh;

29 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žrtvu. To je bio prinos Eliaba, sina Helonova.

30 Četvrti dan donio je svoj prinos čelnik Rubenovih sinova, Elisur, sin Šedeurov.

31 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stotinu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak, po vrijednosti šekela svetišta, oboje puno bijelog brašna umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;

32 jedna zlatna posudica deset šekela vrijedna, puna miomirisna k da;

33 junac, ovan, jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu;

34 jedno muško jare kao žrtvu za grijeh;

35 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žrtvu. To je bio prinos Elisura, sina Šedeurova.

36 Peti dan donio je svoj prinos čelnik Šimunovih sinova, Šelumiel, sin Surišadejev.

37 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stotinu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak, po vrijednosti šekela svetišta, oboje puno bijelog brašna umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;

38 jedna zlatna posudica deset šekela vrijedna, puna miomirisna k da;

39 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu;

40 jedno muško jare kao žrtvu za grijeh;

41 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žrtvu. To je bio prinos Šelumiela, sina Surišadejeva.

42 Šesti dan donio je svoj prinos čelnik Gadovih sinova, Eliasaf, sin Deuelov.

43 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stotinu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak, po vrijednosti šekela svetišta, oboje puno bijelog brašna što je bilo umiješeno

no s uljem prineseno kao žitni prinos;
44 jedna zlatna posudica deset šekela vri-
jedna, puna miomirisna k da;
45 jedan junac, jedan ovan, jednogodiš-
nje janje kao žrtvu paljenicu;
46 jedno muško jare kao žrtvu za grijeh;
47 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet
jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žrtvu.
To je bio prinos Eliasafa, sina Deuelova.
48 Sedmi dan donio je svoj prinos čelnik
Efraimovih sinova, Elišama, sin Amihu-
dov.
49 Njegov prinos bio je: jedna srebrna
zdjela stotinu i trideset šekela teška, je-
dan srebrni kotlić sedamdeset šekela te-
žak, po vrijednosti šekela svetišta, oboje
puno bijelog brašna što je bilo umiješe-
no s uljem prineseno kao žitni prinos;
50 jedna zlatna posudica deset šekela vri-
jedna, puna kada;
51 jedan junac, jedan ovan, jednogodiš-
nje janje kao žrtvu paljenicu;
52 jedno muško jare kao žrtvu za grijeh;
53 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet
jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žrtvu.
To je bio prinos Elišame, sina Amihudova.
54 Osmi dan donio je svoj prinos čelnik
Manasehovih sinova, Gamaliel, sin Peda-
hsurov.
55 Njegov prinos bio je: jedna srebrna
zdjela stotinu i trideset šekela teška, je-
dan srebrni kotlić sedamdeset šekela te-
žak, po vrijednosti šekela svetišta, oboje
puno bijelog brašna što je bilo umiješe-
no s uljem prineseno kao žitni prinos;
56 jedna zlatna posudica, deset šekela
vrijedna, puna miomirisnog k da;
57 junac, ovan, jednogodišnje janje kao
žrtvu paljenicu;
58 jedno muško jare kao žrtvu za grijeh;
59 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet
jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žr-
tvu. To je bio prinos Gamaliela, sina Pe-
dahsurova.
60 Deveti dan donio je svoj prinos čelnik
Benjaminovih sinova, Abidan, sin Gideo-
nov.
61 Njegov prinos bio je: jedna srebrna
zdjela stotinu i trideset šekela teška, je-
dan srebrni kotlić sedamdeset šekela te-
žak, po vrijednosti šekela svetišta, oboje
puno bijelog brašna što je bilo umiješe-
no s uljem prineseno kao žitni prinos;
62 jedna zlatna posudica deset šekela vri-
jedna, puna miomirisnog k da;
63 jedan junac, jedan ovan, jednogodiš-
nje janje kao žrtvu paljenicu;
64 jedno muško jare kao žrtvu za grijeh;
65 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet
jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žr-

tvu, To je bio prinos Abidana, sina Gide-
onova.
66 Deseti dan donio je svoj prinos čelnik
Danovih sinova, Ahiezer, sin Amišadajev.
67 Njegov prinos bio je: jedna srebrna
zdjela stotinu i trideset šekela teška, je-
dan srebrni kotlić sedamdeset šekela te-
žak, po vrijednosti šekela svetišta, oboje
puno bijelog brašna što je bilo umiješe-
no s uljem prineseno kao žitni prinos;
68 jedna zlatna posudica deset šekela vri-
jedna, puna miomirisnog k da;
69 jedan junac, jedan ovan, jednogodiš-
nje janje kao žrtvu paljenicu;
70 jedno muško jare kao žrtvu za grijeh;
71 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet
jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žr-
tvu. To je bio prinos Ahiezera, sina Ami-
šadajeva.
72 Jedanaesti dan donio je svoj prinos
čelnik Ašerovih sinova, Pagiel, sin Okra-
nov.
73 Njegov prinos bio je: jedna srebrna
zdjela stotinu i trideset šekela teška, je-
dan srebrni kotlić sedamdeset šekela te-
žak, po šekelu svetišta, oboje puno bije-
loga brašna što je bilo umiješeno s uljem
prineseno kao žitni prinos;
74 jedna zlatna posudica deset šekela vri-
jedna, puna miomirisnog k da;
75 jedan junac, jedan ovan, jednogodiš-
nje janje kao žrtvu paljenicu;
76 jedno muško jare kao žrtvu za grijeh;
77 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet
jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žr-
tvu. To je bio prinos Pagieila, sina Okra-
nova.
78 Dvanaesti dan donio je svoj prinos čel-
nik Naftalijevih sinova, Ahira, sin Enanov.
79 Njegov prinos bio je: jedna srebrna
zdjela stotinu i trideset šekela teška, je-
dan srebrni kotlić sedamdeset šekela te-
žak, po šekelu svetišta, oboje puno bije-
loga brašna što je bilo umiješeno s uljem
prineseno kao žitni prinos;
80 posudica deset zlatnih šekela vrijedna,
puna miomirisnog k da,
81 jedan junac, jedan ovan, jednogodiš-
nje janje kao žrtvu paljenicu;
82 jedno muško jare kao žrtvu za grijeh;
83 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet
jednogodišnjih janjaca za mirotvornu žr-
tvu. To je bio prinos Ahire, sina Enanova.
84 To su bili prilozi glavara izraelskih za
posvetu žrtvenika, kad je bio pomazan:
dvanaest zdjela srebrnih, dvanaest kotli-
ća srebrnih, dvanaest posudica zlatnih;
85 svaka jedna srebrna zanjela stotinu i tri-
deset šekela teška, svaki kotlić sedamde-
set šekela težak. Sve srebro tih posuda

iznosilo je dvije tisuće i četiri stotine šekela po vrijednosti šekela svetišta.

86 Dvanaest posudica zlatnih punih kada, svaka posudica deset šekela teška po vrijednosti šekela svetišta. Sve zlato tih posudica iznosilo je stotinu i dvadeset šekela.

87 Sviž životinja za žrtvu paljenicu bilo je dvanaest junaca, uz to dvanaest ovnova, dvanaest jednogodišnjih janjaca s svojim žitnim prinosom, nadalje dvanaest jaraca kao žrtvu za grijeh.

88 Ukupni broj životinja za mirotvornu žrtvu iznosio je dvadeset i četiri vola, šesnaest ovnova, šesnaest jaraca i šesnaest janjaca. To su bili prilozi za posvetu žrtvenika kad je bio pomazan.

89 Kad je Mojsije išao u šator sastanka razgovarati s Njim, čuo bi glas gdje mu govori s pomirilišta koje se nalazi na Škrini Svjedočanstva, s prostora između dva kerubina. Tako mu je On govorio.

Očišćenje levita

8 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 "Govori Aronu i reci mu: 'Kad uređuješ žižke svjetiljke, onda napravi da sedam žižaka bacca svjetlo ispred svjetiljke.'"

3 Aron je napravio tako i okrenuo žižke da bacaju svjetlo ispred svjetiljke, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju,

4 A svjetiljka je bila izrađena od kovanog zlata. Od svojega stabla sve do cvjetova bilo je sve iskovano od jednoga komada. Mojsije je dao napraviti svjetiljku sa stalkom po uzorku što mu ga je pokazao GOSPODIN.

5 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

6 "Uzmi Levite između Izraelovih sinova i očisti ih.

7 Ovako s njima postupi kod očišćenja: Poškropi ih vodom očišćenja. Oni neka se obriju po svemu svojemu tijelu, neka operu svoje haljine i očiste se.

8 Potom neka uzmu junca s njegovim žitnim prinosom od bijelog brašna što je umiješeno s uljem, a za prinos zbog grijeha uzmi drugoga junca.

9 Onda ćeš dovesti Levite pred šator sastanka i skupit ćeš svu zajednicu Izraelovih sinova.

10 Tako privedi Levite pred GOSPODINA, i Izraelovi sinovi neka polože svoje ruke na Levite,

11 a Aron neka prinese Levite GOSPODINU, kao prinos mahanjem Izraelovih sinova, da mogu obavljati službu GOSPODINOVU.

12 Onda neka Leviti polože svoje ruke na

glave juncima, i ti ćeš prinijeti jednoga za prinos zbog grijeha, a drugoga kao žrtvu paljenicu GOSPODINU, i da tako pribaviš pomirenje Levitima.

13 I postavi Levite pred Arona i njegove sinove i prinesi ih GOSPODINU kao prinos mahanja.

14 I tako ćeš Levite odvojiti između Izraelovih sinova, da Leviti budu moji.

15 Tek sada smiju Leviti preuzeti službu u šatoru sastanka. Ti ih moraš očistiti i prinijeti kao prinos mahanja,

16 jer su posve darovani meni između Izraelovih sinova. Uzimam ih sebi namjesto svih onih koji otvore utrobu, prvorodenici svih Izraelovih sinova.

17 Jer meni pripadaju svi prvenci kod čovjeka i marve među Izraelovim sinovima. Onaj dan kad sam pobjio sve prvorodenice u zemlji Egipat, posvetio sam ih sebi.

18 Uzimam Levite namjesto svih prvorodenaca među Izraelovim sinovima.

19 I dajem na dar Aronu i njegovim sinovima Levite između Izraelovih sinova da namjesto Izraelovih sinova obavljaju službu u šatoru sastanka, oni neka obavljaju pomirenje za Izraelove sinove, da nikakav nesretni udar ne pogodi Izraelove sinove, kad se Izraelovi sinovi približe svetištu."

20 Mojsije i Aron i sva zajednica Izraelovih sinova napravili su tako s Levitim. Kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju za Levite, točno tako napravili su s njima Izraelovi sinovi.

21 Leviti su se očistili od grijeha i oprali svoje haljine. Aron ih prineo GOSPODINU kao prinos mahanja, i Aron im pribavio pomirenje kad ih je očistio.

22 Potom su Leviti preuzeли svoju službu u šatoru sastanka kao pomoćnici Aronovi i njegovih sinova. Kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju za Levite, tako su postupali s njima.

23 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

24 "Ovo je što vrijedi za Levite: Od dvadeset i pet godina pa na više su oni koji smiju ući u službu da obavljaju posao u šatoru sastanka.

25 Kad navrše pedeset godina moraju prestati obavljati posao i više ne poslovati.

26 Oni smiju svojoj braći biti u pomoći kod vršenja službe u šatoru sastanka, ali neka više ne obavljaju redovitu službu. Tako postupaj s Levitim za njihove dužne poslove."

Sinajska Pasha. Obla

9 Nato je GOSPODIN rekao Mojsiju u Pustinji Sinaj prvoga mjeseca druge godi-

ne po izlasku iz egipatske zemlje, rekavši:
2 "Izraelovi sinovi neka slave Pashu u određeno vrijeme.

3 Držite je četrnaesti dan ovoga mjeseca predvečer u određeno vrijeme. Samo po svim njezinim propisima i uredbama smijete ju obdržavati."

4 Tako je Mojsije zapovjedio Izraelovim sinovima da slave Pashu.

5 I slavili su Pashu u prvom mjesecu četrnaesti dan predvečer u Pustinji Sinaj. Točno onako kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju, napravili su Izraelovi sinovi.

6 A bili su neki ljudi koji su se onečistili o mrtvaca. Tako oni nisu mogli slaviti Pashu onaj dan. Oni su stoga stupili onaj dan pred Mojsija i Arona.

7 Ti ljudi su mu izjavili: "Mi smo postali nečisti od mrtvaca. Zašto da nam nije slobodno prinijeti žrtvu GOSPODINU u određeno vrijeme sa Izraelovim sinovima?"

8 Mojsije im odgovorio: "Čekajte da čujem što zapovjeda GOSPODIN za vas."

9 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

10 "Govori Izraelovim sinovima i reci im: 'Ako se netko između vas ili vaših potomaka onečisti od mrtvaca ili je na dalekom putovanju, neka ipak slavi Pashu u čast GOSPODINU.'

11 Samo takvi ju smiju obaviti u drugom mjesecu četrnaesti dan predvečer. Oni će pritom jesti beskvasni kruh i gorko bilje.

12 Oni ne smiju od toga ništa ostaviti do ujutro i ne smiju prelomiti nijedne kosti. Neka slave Pashu po svim obredima što vrijede za nju.

13 Tko je čist i nije na putovanju, a propusti slaviti Pashu, takav čovjek neka se iskorijeni iz svojega naroda, jer on ne prinosi GOSPODINU žrtve u određeno vrijeme. Takav čovjek ima snositi svoju krivnju.

14 Ako li boravi kod vas stranac i hoće slaviti Pashu GOSPODINOVU, neka je obavi po obredima i uredbama što vrijede za Pashu. Neka vam bude ista uredba za stranca i za domoroca."

15 Na dan kad je bio podignut sveti šator, pokrio je oblak šator i šator Svjedočanstva i bio je od večeri i do jutra kao oganj nad šatorom.

16 Tako je ostao uvijek: danju ga je pokriuo oblak a noću izgledao kao oganj.

17 I kad bi se oblak podignuo iznad šatora, tek onda bi polazili Izraelovi sinovi, i gdje bi se spustio oblak, ondje bi se utaborili Izraelovi sinovi.

18 Tako bi Izraelovi sinovi polazili uvijek po GOSPODINOVOJ zapovijedi i utaborili se, također, po GOSPODINOVOJ zapovijedi. Do-

kle je god stajao oblak nad svetim šatorom, ostajali bi utaboreni.

19 I kad je oblak dugo vremena ostao nad šatorom, držali bi se Izraelovi sinovi zapovijedi GOSPODINOVE i ne bi polazili.

20 Bilo je da je oblak ostao nad šatorom samo nekoliko dana, po zapovijedi GOSPODINOVOJ, oni bi onda postavljali tabor i na zapovijed GOSPODINOVU oni bi opet polazili.

21 Bilo je također da je oblak ostao samo od večera do jutra. Kad bi se onda oblak podignuo ujutro, oni bi polazili. Ili bi ostao dan i noć, a kad bi se onda podignuo oblak, polazili bi.

22 Ili kad bi ostao oblak dva dana, ili mjesec dana, ili još duže vremena nad šatorom, onda bi i Izraelovi sinovi ostali utaboreni i ne bi polazili. Tek kad bi se podignuo, polazili bi.

23 Po GOSPODINOVOJ zapovijedi postavljali bi tabor, po GOSPODINOVOJ zapovijedi polazili bi. Držali su se zapovijedi GOSPODNOVIH koje su izašle od GOSPODINA preko Mojsija.

Dvije srebrne trublje

10 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 "Napravi sebi dvije srebrne trube. Napravi ih kovanim radom. One neka ti služe da sazivaš zajednicu i da daješ znak za polazak tabora.

3 Kad se na oboje njih zatrubi, neka se skupi sva zajednica ispred tebe na ulazu u šator sastanka.

4 Ali ako se zatrubi samo na jednu, neka se skupe kod tebe glavari tisućnici Izraelovih sinova.

5 Kad zatrubiš naprijed, onda neka se kreću tabori što leže prema istoku.

6 Kad zatrubiš naprijed po drugi put, onda neka se kreću tabori što leže prema jugu; neka se zatrubi bučno u znak da trebaju poći.

7 A kad se treba sazvati zajednica, onda trubite samo jednostavno, ne trubite bučno.

8 Samo Aronovi sinovi, svećenici, smiju trubiti na trube. Njihova je uporaba kod vas uredba što vječito vrijedi kroz sve vaše naraštaje.

9 Kad podlete na vojsku u svojoj zemlji protiv neprijatelja koji vas napada, onda trubite trubama na uzbunu. Onda će vas se sjetiti GOSPODIN, vaš Bog, i spasit će vas od vaših neprijatelja.

10 Trubite na trube i u dane svojega veselja, na određene Svečanosti i mjesecе mlađake, kod svojih žrtava paljenica i žr-

tava mirotvornih. Tako će vam to biti za milostiv spomen kod vašega Boga: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog."

11 I dogodilo se u drugoj godini u drugom mjesecu, dvadesetoga u mjesecu, da se podignuo oblak iznad šatora Svjedočanstva.

12 I krenuli su Izraelovi sinovi svojim redom iz Pustinje Sinaj, i oblak se spustio u pustinji Paran.

13 Bilo je to prvi put da su krenuli na zapovijed GOSPODINOVU što je bila izišla preko Mojsija.

14 Najprije je pošla zastava tabora Judinih sinova sa svojim vojskama. Na čelu njihove vojske stajao je Nahšon, sin Aminadabov.

15 Pred vojskom plemena Isakarovih sinova bio je Netanel, sin Zuarov.

16 Pred vojskom plemena Zebulunovih sinova bio je Eliab, sin Helonov.

17 Onda je šator bio rastavljen, i krenuli su Geršonovi sinovi i Merarijevi sinovi, koji su nosili šator.

18 I pošla je zastava tabora Rubenova sa svojim vojskama. Pred njihovom vojskom bio je Elisur, sin Šedeurov.

19 Nad vojskom plemena Šimunovih sinova bio je Šelumiel, sin Surišadajev.

20 Pred vojskom plemena Gadovih sinova bio je Eliasaf, sin Deuelov.

21 Onda su krenuli Kohatovi sinovi, koji su nosili svete stvari, do njihova dolaska bio je šator već postavljen.

22 I pošla je zastava tabora Efraimovih sinova sa svojim vojskama. Nad njihovom vojskom bio je Elišama, sin Amihudov.

23 Nad vojskom plemena Manasehovih sinova bio je Gamaliel, sin Pedahsurov.

24 Nad vojskom plemena Benjaminovih sinova bio je Abidan, sin Gideonov.

25 Nato je pošla zastava tabora Danovih sinova sa svojim vojskama, kao posljednja za sve tabore. Nad njihovom vojskom bio je Ahiezer, sin Amišadajev.

26 Nad vojskom plemena Ašerovih sinova bio je Pagiel, sin Okranov.

27 Nad vojskom plemena Naftalijevih sinova bio je Ahira, sin Enanov.

28 To je bio red kojim su krenuli Izraelovi sinovi sa svojim vojskama.

29 Mojsije je rekao Hobabu, sinu Midjanca Reuela, tasta Mojsijeva: "Idemo sada u zemlju o kojoj nam je GOSPODIN obećao: 'Vama ću ju dati.' Hajde s nama, i napraviti ćemo ti dobro, jer je GOSPODIN obećao Izraelu dobročinstvo."

30 A on mu rekao: "Ne mogu ići s vama, nego ću se vratiti u svoju zemlju i svojoj rodbini."

31 Mojsije mu rekao: "Ne ostavljaj nas, jer kako ti znaš mjesta gdje možemo taboriti u pustinji, budi nam naše oči.

32 Ako podeš s nama, sva dobročinstva koja će nam GOSPODIN napraviti, napravit će i tebi."

33 I tako su krenuli od gore GOSPODINOVE tri dana hoda, a Škrinja GOSPODINOVA zavjeta išla je pred njima tri dana hoda da bi im našla mjesto za odmor.

34 Oblak GOSPODINOV lebdio je nad njima po danu kad su polazili iz tabora.

35 Kad god je polazila Škrinja, govorio bi Mojsije: "Ustani, GOSPODINE, i neka se razaspu tvoji neprijatelji i neka pred Tobom pobegnu tvoji protivnici."

36 A kad se zaustavila, govorio bi: "Zaustavi se, GOSPODINE, kod mnogo Izraelovih tisuća."

Mrmljanje naroda

11 A kad se narod počeo glasno tužiti pred GOSPODINOM da mu je zlo, GOSPODIN je to čuo, planula je njegova srdžba. Tako se oganj što je izlazio od GOSPODINA, raspalio na njih i uništilo jedan dio tabora.

2 Onda je zavapio narod Mojsiju, i kad se Mojsije pomolio GOSPODINU, ugasio se oganj.

3 Nazvalo se to mjesto Tabera, jer se onđe raspalio oganj što je izlazio od GOSPODINA.

4 A skupljeni narod hlepio je za jelima, tako da su Izraelovi sinovi opet počeli jadikovati i govorili su: "Tko će nam dati mesa za jesti?

5 Sjećamo se riba što smo ih bezbrižno jeli u Egiptu badava, krastavaca i dinja, poriluka, crvenoga luka i češnjaka.

6 A sad nam je, da umremo; ovdje nema ničega osim ove mane pred našim očima."

7 Mana je bila kao korijandrovo sjeme i po boji slična bdeliju.

8 Narod je išao okolo i skupljao ju, mljeju na žrvnjima ili tucao u stupama, kuhao ju u loncima i pravio od nje kolače. UKUS joj je bio kao ukus kolača pripravljena s uljem.

9 Kad bi noću pala rosa na tabor, pala bi s njom i mana.

10 Kad je čuo Mojsije gdje narod jadikuje u svojim obiteljima, svaki na ulazu u svoj šator, srdžba Božja se žestoko raspalila zbog toga i Mojsiju je to bilo vrlo žao.

11 Onda se Mojsije potužio GOSPODINU: "Zašto tako zlostavljaš svojega slugu i zašto do mene tako malo držiš da si stavio na mene teret brige za sav taj narod?

12 Zar sam ja sav taj narod nosio u svojem

krilu i donio ga na svijet da mi možeš reći: 'Nosi ga u svojem naručju kao što dojilja nosi dojenče,' u zemlju koju sam obećao njegovim ocima.

13 Odakle da uzmem meso da ga dam svemu ovom narodu? Plaću pred menom i vapiju i govore: 'Daj nam mesa za jesti.'

14 Ja sam ne mogu više nositi brigu za sav taj narod, jer to je odviše teško za mene.

15 Ako misliš tako dalje postupati sa mnom, onda me radije odmah ubij ako ti još što god vrijedim, da ne gledam duže svoju patnju."

16 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Po-zovi mi sedamdeset ljudi između Izrae-lovih starješina, za koje znaš, da su zreli ljudi i sposobni za glavarsku službu. Do-vedi ih k šatoru sastanka i ondje neka se postave s tobom.

17 Onda ću ja sići dolje i ondje govoriti s tobom. Uzet ću od Duha koji je na tebi i staviti ga i na njih. Tako da oni s tobom nose teret naroda, da ga ti ne nosiš sam.

18 Onda reci narodu: 'Posvetite se za su-tra, jer ćete dobiti mesa za jesti. Glasno ste jadikovali pred GOSPODINOM i vapili, rekavši: 'Tko će nam dati mesa da jede-mo? U Egiptu imali smo dobro.' GOSPODIN će vam, eto, dati mesa za jesti.

19 Nećete ga jesti samo jedan dan, ni dva, pet, deset ili dvadeset dana,

20 nego cijeli mjesec dana, dokle vam na nos ne udari i ne ogadi vam se, jer vi ste GOSPODINA, koji je među vama, prezreli i pred njim jadikovali i tužili se: 'Da nismo ipak otišli iz Egipta.'"

21 Mojsije je rekao: "Šest stotina tisuća pješaka ima naroda među kojim ja živim, a ti govorиш: 'Dat ću im mesa da jedu cijeli mjesec dana.'

22 Može li im se poklati toliko ovaca i go-veda da im bude dosta? Mogu li im se po-loviti sve morske ribe da im se tako pribavi hrane i da im bude dosta?"

23 A GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Jeli je GOSPODINOVA ruka prekratka? Sad ćeš vidjeti, hoće li se moja riječ pred tobom ispuniti ili neće."

24 Nato je izašao Mojsije, priopćio narodu riječi GOSPODINOVE i pozvao između naro-da sedamdeset starijih ljudi i postavio ih okolo šatora.

25 Onda je sišao GOSPODIN u oblaku i go-vorio s njim, uzeo je onda od duha koji je živio u njemu i dao ga sedamdesetorici sijedih ljudi. Dogodilo se da kad se duh spustio na njih, počeli su prorokovati; ali to im se poslije nije više dogodilo.

26 Ali dvojica su ostali u taboru: jednomu je bilo ime Eldad, a drugome je bilo ime

Medad; i na njih se spustio duh. Pripadali su, naime, zapisanima, ali nisu bili izašli k šatoru, ali su prorokovali u taboru.

27 Jedan sluga je otrčao i javio Mojsiju, rekavši: "Eldad i Medad prorokuju u ta-boru."

28 A Jošua, sin Nunov, koji je od mladosti bio Mojsijev pomoćnik je rekao: "Gospo-daru, Mojsije, zabrani im to."

29 A Mojsije mu rekao: "Što se ti brineš za mene? O, kad bi samo sav GOSPODINOV narod bio sastavljen od proroka. Kad bi GOSPODIN svima dao svojega duha."

30 A Mojsije se vratio u tabor s Izraelovim starješinama.

31 Onda se podignuo vjetar od GOSPODI-NA koji je nanio od mora prepelice i raz-a-suo ih naokolo leteći nad taborom, oko dan hoda na jednu stranu i dan hoda na drugu stranu, sve naokolo tabora, i oko dva laka visoko na površini zemlje.

32 I narod je ustao te je toga cijeloga dana, i cijelu noć, i cijeli sutrašnji dan lo-vio prepelice. Tko je malo nakupio, imao ih je deset homera. Prostrli su ih okolo ta-bora da se suše.

33 Dok im je još meso bilo između zuba prije nego se iskosalo, a srdžba se GOSPODINOVA raspalila na narod. GOSPODIN je udario narod veoma teškom kaznom.

34 Zato se nazvalo to mjesto Kibrot Ha-taava, jer se ondje pokopao narod zbog njihove pohlepe.

35 Od Kibrot Hataave pošao je narod da-je u Haserot; i u Haserotu se utaborili.

Aron i Mirjam se protive

19 Onda su Mirjam i Aron počeli govoriti protiv Mojsija zbog žene Etiopljanke, kojom se bio oženio; jer si je uzeo Etipljan-ku za ženu.

2 Oni su govorili: "Jeli je GOSPODIN govo-rio samo preko Mojsija? Nije li govorio i s nama?" To je čuo GOSPODIN.

3 A Mojsije je bio veoma skroman čovjek, najskromniji čovjek na zemlji.

4 Odmah je GOSPODIN rekao Mojsiju, Aro-nu i Mirjam: "Dodite vi troje u šator sa-stanka." Oni su pošli,

5 Onda je GOSPODIN u stupu oblaka stao na ulazu šatora i zovnuo Arona i Mirjamu. Kad su oboje pristupili,

6 Onda je On rekao: "Čujte moje riječi: Kada je među vama prorok, onda se ja, GOSPODIN objavljujem njemu u viđenju i govorim s njim u snu.

7 A tako nije s mojim slugom Mojsijem; on je vjeran u svem mojem domu.

8 S njim govorim licem u lice, i to jedno-stavno ne prikriveno, i on gleda oblik Gos-

PODINA. Zašto se onda niste bojali preko-
riti mojega slugu Mojsiju?"

9 Nato se raspalila srdžba GOSPODINOVA na njih i On je otišao.

10 I oblak se udaljio od šatora. A Mirjam je iznenada od gube postala bijela kao sni-
jeg. Kad se Aron okrenuo k Mirjami, video
je da je gubava.

11 Onda je Aron rekao Mojsiju: "Ah, gos-
podaru, ne stavljaj na nas grijeha što smo
ga tako ludo počinili."

12 Nemoj da ona bude kao mrtvo dijete
kome je tijelo već napola gnjilo kad izide
iz utrobe majčine."

13 I Mojsije se pomolio GOSPODINU, rekav-
ši: "Molim O Bože, ozdravi ju, ja se mo-
lim."

14 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Da
joj je njezin otac pljunuo u lice, ne bi li se
sramila sedam dana? Neka ona bude se-
dam dana izvan tabora, a poslije neka se
opet primi natrag."

15 I Mirjam je sedam dana bila odstranje-
na iz tabora. A narod nije pošao dalje dok
Mirjam nije opet bila primljena.

16 Potom je pošao narod od Haserota i
utaborio se Pustinji Paran.

Uhode poslani u Kanaan

13 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju,
rekavši:

2 "Pošalji ljudi da uhode zemlju Kanaan,
koju će dati Izraelovim sinovima. Pošaljite
od svakoga očinskog plemena po jedno-
ga, glavara između njih."

3 I po GOSPODINOVOJ zapovijedi poslao ih
Mojsije iz Pustinje Paran. Svi su bili glava-
ri Izraelovih sinova.

4 Ovo su im imena: od Rubenova pleme-
na Šamua, sin Zakurov;

5 od Šimunova plemena Šafat, sin Hor-
jev;

6 od Judina plemena Caleb, sin Jefune-
ov;

7 od Isakarova plemena Igal, sin Josipov;

8 od Efraimova plemena Hošea, sin Nu-
nov;

9 od Benjaminova plemena Palti, sin Ra-
fuov;

10 od Zebulunova plemena Gadiel, sin
Sodijev;

11 od Josipova plemena, naime, od Ma-
nasehova plemena Gadi, sin Susijev;

12 od Danova plemena Amiel, sin Gema-
lijev;

13 od Ašerova plemena Setur, sin Miha-
elov;

14 od Naftalijeva plemena Nahbi, sin Vof-
sijev;

15 od Gadova plemena Geuel, sin Maki-

jev.

16 To su imena ljudi koje je poslao Mojsije
da uhode zemlju. Onda je dao Mojsije Ho-
sei, sinu Nunovu, ime Jošua.

17 Tako ih Mojsije poslao da uhode zemlju
Kanaan, i rekao im: "Idite odavde preko
Negeba, pa se popnite na goru,

18 i pogledajte kakva je zemlja i je li na-
rod što prebiva u njoj jak ili slab, malen ili
velik;

19 i kakva je zemlja u kojoj prebiva, je li
plodna ili neplodna; i kakva su mjesta u
kojima prebiva, jesu li u otvorenim tabori-
ma ili u tvrdim gradovima;

20 i kakva je zemlja, je li rodna ili mršava,
raste li drveće u njoj ili ne. Budite hrabri i
donesite sobom i nešto roda one zemlje." Bilo je onda baš vrijeme prvom grožđu.

21 Tako su otišli i uhodili su zemlju od Pu-
stинje Zin do Rehoba na ulazu u Hamat.

22 Oni su se popeli preko Negeba i doš-
li su do Hebrona, gdje su živjeli Ahiman,
Šešaj i Talmaj, Anakovi potomci. Hebron
je bio sagrađen sedam godina prije Zoa-
na u Egiptu.

23 Kad su stigli do u Dolinu Eškol, odre-
zali su ondje lozu s jednim grozdom koji
su nosila po dvojica na motki, tako i nešto
mogranja i smokava.

24 Ono se mjesto zvalo Dolina Eškol zbog
grožđa koje su ondje odrezali Izraelovi si-
novi.

25 Poslije četrdeset dana su se vratili, po-
što su uhodili zemlju.

26 Otišli su kući i došli k Mojsiju i Aronu i
cijeloj zajednici Izraelovih sinova u Pustinju
Paran, u Kadeš, predali su izvještaj njima
i cijeloj zajednici i pokazali im plodove
zemlje.

27 A pripovijedali su im, rekavši: "Otišli
smo u zemlju u koju si nas poslao. Zaista,
teče u njoj mlijeko i med. Evo, to su plo-
dovi odande.

28 Ali narod što boravi u njoj jak je, i gra-
dovi su utvrđeni i vrlo veliki. Vidjeli smo
ondje i potomke Anakove.

29 Amalečani prebivaju u pokrajini Nege-
bu; Hitijci, Jebusejci i Amorejci prebivaju
u planini; Kanaanci prebivaju na moru i na
obali Jordana.

30 Onda je Caleb ušutkao narod protiv
Mojsija, i povikao: "Svakako hajdemo
gore i osvojimo ju, jer ih možemo lako
prevladati."

31 Ali ljudi, koji su išli s njim, izjavili su:
"Nikako ne možemo ići protiv toga naro-
da, jer je jači od nas."

32 Onda su iznijeli pred Izraelove sinove
neistinu o zemlji koju su uhodili, rekavši:
"Zemlja, koju smo prošli i uhodili, jest ze-

mlja koja ždere svoje žitelje. Svi ljudi, koje smo ondje vidjeli, neobično su veliki.

33 Vidjeli smo ondje i divove, Anakove sinove od divovskog roda. Činilo nam se da smo prema njima kao skakavci. A tako smo se morali i mi njima pričinjati.”

Bog kažnjava Izrael

14 Onda je sva zajednica podigla viku i graju; a narod je plakao onu noć.

2 Svi su Izraelovi sinovi mrmljali protiv Mojsija i Arona i sva se zajednica tužila pred njima: “Ah, da smo bili pomrli u zemlji Egipat. Ili Da smo samo mrtvi ovdje u pustinji.

3 Zašto nas je GOSPODIN doveo u tu zemlju da izginemo od mača? Zar da naše žene i sitna djeca postanu roblje drugima? Ne bi li bilo bolje za nas da se vratimo natrag u Egipat?”

4 I rekli su među sobom: “Mi ćemo izabratи sebi vođu i vratiti se natrag u Egipat.”

5 Onda su Mojsije i Aron pali na koljena pred cijelom skupljenom zajednicom Izraelovih sinova.

6 A Jošua, sin Nunov, i Caleb, sin Jefuneov, bili su među onima koji su uhodili zemlju, razdrli su svoje haljine.

7 Zatim su govorili cijeloj zajednici Izraelovih sinova: “Zemlja koju smo prošli da je uhodimo, jest zemlja je zaista vrlo dobra.

8 Ako nam je GOSPODIN milostiv, on će nas dovesti u tu zemlju i dat će nam ju, zemlju u kojoj teče mlijeko i med.

9 Samo se ne bunite protiv GOSPODINA i ne bojte se žitelja te zemlje, jer ćemo ih posve uništiti. Odstupila je od njih sjena njihova, a s nama je GOSPODIN. Ništa ih se ne bojte.”

10 Kad ih je sva zajednica kanila kamenovati, pojavila se slava GOSPODINOVA svim Izraelovim sinovima nad šatorom sastanka.

11 I GOSPODIN je rekao Mojsiju: “Dokle će me još taj narod prezirati, dokle mi neće vjerovati uza sva čudesna znamenja što sam ih napravio pred njim.

12 Udarit ću ga kugom i uzeti mu baštinu, a tebe ću napraviti narodom koji je veći i jači od ovoga.”

13 Mojsije je rekao GOSPODINU: “Ako čuju to Egipćani, između kojih si ti svojom moći doveo ovdje taj narod.

14 Pripovijedat će to žiteljima ove zemlje. Oni su čuli da ti, GOSPODINE, prebivaš među ovim narodom, da mu se ti, GOSPODINE, licem u lice ukazuješ, i da oblak tvoj stoji nad njima, i da ti danju u stupu oblača, a noću u stupu ognja ideš pred njima.

15 Ako sad taj narod pobiješ sve do jed-

noga, onda će narodi, koji su čuli o tebi lijepi glas, reći:

16 “Jer GOSPODIN nije mogao taj narod dovesti u zemlju koju im je zakletvom obećao, zato ih je pobio u pustinji.”

17 A sada ja molim, GOSPODINE, neka vlada tvoja velika strpljivost, kako si obećao:

18 “GOSPODIN je strpljiv i bogat milosrdem. On opršta zlodjela i grijeh, ali posve ne otpušta kaznu, nego pohodi zlodjela otaca na djeci do u treće i četvrto koljeno.

19 Oprosti molim, ovomu narodu njegova zlodjela po svojim velikom milosrdju, kako si uvijek oprštao ovomu narodu od Egipa do ovdje.”

20 Onda je GOSPODIN odgovorio: “Oprštam mu kako si zamolio.

21 Ali tako ja živ bio i tako sva zemlja bila puna slave GOSPODINOVE;

22 svi oni ljudi koji su vidjeli moju slavu i sva čudesna znamenja koja sam napravio u Egiptu i u pustinji, a ipak su me deset puta kušali i moj glas nisu poslušali,

23 oni neće nikada vidjeti zemlje koju sam zakletvom obećao njihovim ocima. Ne, ni jedan od svih onih koji su me prezreli neće ju vidjeti.

24 Samo svojega slugu Kaleba, koji je pokazao drugi duh i posve je pristao uz mene, njega ću dovesti u zemlju u koju je već jedanput stupio, i posjedovat će ju njegovi potomci.

25 Pustite samo da Amalečani i Kanaanci prebivaju u ravnici. Sutra se vratite i podite u pustinju prema Crvenomu moru.”

26 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju i Aronu, rekavši:

27 “Dokle će još trajati mrmljanje te zle zajednice protiv mene? Dobro sam čuo psovke Izraelovih sinova što izbacuju protiv mene.

28 Reci im: ‘Tako ja živ bio,’ ovo je GOSPODINOVA riječ, ‘kako vi izgovoriste pred Mojim ušima, tako ću ja postupati s vama.

29 Ovdje u pustinji popadat će vaša mrtva tjelesa, svi vi koji ste bili izbrojeni, po vašemu cijelom broju od dvadesete godine pa na više, jer ste mrmljali protiv mene.

30 Nikada nećete ući u zemlju koju sam vam pod zakletvom obećao za postojbinu, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova,

31 A vašu sitnu djecu, za koju ste rekli da će postati roblje drugima, njih ću uvesti i oni će se veseliti zemlji koju ste vi pogrdili.

32 A vaša mrtva tjelesa raspast će se ovdje u pustinji.

33 Četrdeset godina vaši će se sinovi kao pastiri povlačiti po pustinji i tako će trpjeti

zbog vaše nevjere dok se vaša tjelesa posve ne zatru u pustinji.

34 Po broju dana u kojima ste uhodili zemlju, četrdeset dana, uračunan jedan dan za jednu godinu, morat ćete četrdeset godina nositi svoje krivnje. Morat ćete osjetiti što znači kad ja uskratim svoju milost.

35 Ja, GOSPODIN, to govorim. Zaista, tako ću postupati s tom cijelom zlom zajednicom, koja se ustala protiv mene. Ovdje u pustinji bit će uništeni ovdje će pomrijeti.”

36 A ljudi, koje je poslao Mojsije da uhode zemlju, i koji su se, nakon svojega povrata, pobunili svu zajednicu protiv njega kad su krivo izvjestili o zemlji;

37 ti ljudi koji su dali lažni izvještaj o zemlji, pomrli su pred GOSPODINOM od nagle smrti.

38 Samo Jošua, sin Nunov, i Caleb, sin Jefuneov, ostali su na životu između onih ljudi koji su išli uhoditi zemlju.

39 Onda je Mojsije priopćio ove prijetnje svim Izraelovim sinovima, narod se jako ražalostio.

40 Rano ujutro oni su ustali, da uzađu navrh gore, jer su govorili: “Sada smo spremni uzići na ono mjesto za koje nam je govorio GOSPODIN, jer smo sagrijšešili.”

41 A Mojsije je rekao: “Zašto hoćete prestupiti zapovijed GOSPODINU? Neće vam uspjeti.

42 Ne uzlazite, da ne budete potučeni od svojih neprijatelja, jer GOSPODIN nije među vama.

43 Jer Amalečani i Kanaanci stoje ondje pred vama. Popadat ćete od mača; jer ste se pobunili protiv GOSPODINA, neće GOSPODIN biti s vama.”

44 Ali oni su u svojoj tvrdokornosti pošli navrh gore. A Škrinja GOSPODINOVA zavjeta i Mojsije nisu napustili tabor.

45 Onda su Amalečani i Kanaanci sišli, koji su prebivali na onoj gori, potukli ih i potjerali do Horme.

Zakon o prinosu

15 I GOSPODIN se oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Govori Izraelovim sinovima i reci im: ‘Kad dođete u zemlju, koju vam dajem za postojbinu,

3 i prinosite GOSPODINU od goveda i ovaca žrtvu ognjem spaljenu, žrtvu paljenicu ili mirotvornu, da ispunite zavjete ili kao dragovoljan dar ili o svojim Svečanostima, da dignete u čast GOSPODINU ugodni žrtveni miris,

4 onda onaj tko donosi svoj žitni prinos GOSPODINU, neka prinese desetinu efe bi-

jelog brašna zamiješena s četvrtinom hina ulja;

5 a vina neka se pripravi za naljev kod žrtve paljenice i mirotvorne četvrtinu hina za svako janje.

6 A za ovna neka pripravi kao žitni prinos dvije desetine efe bijelog brašna zamiješena s trećinom hina ulja.

7 Vina za naljev neka prinese trećinu hina na ugodan miris GOSPODINU.

8 Kad pripremate junca kao žrtvu paljenicu ili za žrtvu zaklanicu, da ispunite zavjet ili kao mirotvornu žrtvu,

9 onda neka se prinese uz junca kao žitni prinos tri desetine efe bijelog brašna zamiješena s pola hina ulja;

10 vina za naljevni prinos prinesite pola hina kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU.

11 Tako neka se drži kod svakoga vola ili ovna, kod svakoga janjeta ili jareta.

12 Prema broju koji priređujete, postupite tako kod svakog pojedinoga komada.

13 Svaki domorodac neka se toga drži kad prinosi žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU.

14 Ako stranac putuje s vama, ili ako netko trajno živi u vašoj sredini i hoće prirediti žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU, onda neka isto onako postupa kao i vi.

15 Jednaka uredba vrijedi za zajednicu, za vas kao i za stranca koji je kod vas. Jedna uredba što vječito vrijedi kroz sve vaše naraštaje. U stvarima što se odnose na GOSPODINA, vrijedi za stranca isto kao za vas.

16 Jedan zakon i jednak pravo vrijede za vas kao za stranca što je kod vas.”

17 Opet se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

18 “Govori Izraelovim sinovima i reci im: ‘Kad dođete u zemlju u koju ću vas ja odvesti,

19 onda prije nego upotrijebite žito one zemlje, pronesite GOSPODINU žrtvu podizanja.

20 Od svojega prvoga brašna darujte kolac kao prinos podizanja; pronesite ga kao prinos podizanja od gumna, tako ćete i ga prinijeti.

21 Dajte od svojega prvoga mljevena brašna GOSPODINU prinos podizanja kroz sve vaše naraštaje.

22 Ako sagrijšešte nehotice i ne ispunite koju god od ovih zapovijedi koje je GOSPODIN dao Mojsiju,

23 što god od onoga što vam je GOSPODIN preko Mojsija zapovjedio, od dana kad je GOSPODIN izdao zapovijedi, i poslije kroz

sve vaše naraštaje,
24 onda neka bude: ako je prijestup nehotice počinjen, bez znanja zajednice, neka sva zajednica prinese junca kao žrtvu paljenicu na ugodan miris GOSPODINU, zajedno s žitnim prinosom i njihovim naljevom, po uredbi, uz to muško jare kao žrtvu za grijeh.

25 Svećenik neka time pribavi pomirenje cijeloj zajednici Izraelovih sinova. Tako će im se oprostiti, jer je bilo nehotice počinjeno, neka prinесу žrtvu ognjem spaljenu GOSPODINU, uz to svoju žrtvu za grijeh pred GOSPODINOM, zbog svoje nepažnje za grijeh.

26 Tako će se onda oprostiti cijeloj zajednici Izraelovih sinova i došljacima koji su kod njih, jer nepromišljenost je na teret cijeloj zajednici.

27 Ako čovjek pojedinac sagriješi nehotice, onda neka prinese jednogodišnju kozu kao žrtvu za grijeh.

28 Neka svećenik onda onomu koji je nehotice sagriješio protiv GOSPODINA, pribaviti pomirenje izvršivši za njega obrede pomirenja; i bit će mu oprošteno.

29 Neka jedan te isti zakon vrijedi kod vas za domorodca između Izraelovih sinova i za stranca koji je među njima, za slučaj da netko nehotice sagriješi.

30 Ali ako neka osoba sagriješi bilo što hotimice, bio on domorodac ili stranac, taj huli na GOSPODINA, i neka se iskorijeni iz svojega naroda.

31 Jer je prezreo GOSPODINU riječ i preštupio njegovu zapovijed, neka se ta osoba iskorijeni. Neka njegova krivnja padne na njega.”

32 Kad su bili Izraelovi sinovi u pustinji, zatekli su čovjeka, koji je skupljao drva na Subotnji dan.

33 Ljudi, koji su ga bili zatekli gdje skuplja drva, doveli ga k Mojsiju i Aronu i cijeloj zajednici.

34 Stavili su ga u zatvor, jer još nije bilo određeno o tom što će se s njim napraviti.

35 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: “Taj čovjek neka se sigurno usmrti. Neka ga kamenuje sva zajednica izvan tabora.”

36 I sva ga je zajednica izvela izvan tabora i kamenovala ga na smrt, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

37 Opet se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

38 “Govori Izraelovim sinovima i reci im: neka stave sebi rese na skutove svojih haljina, oni i njihovi dolazeći naraštaji, i na svaku resu neka stave vrpcu od modrog prediva.

39 Ovo je svrha resama: da se sjetite kad ih vidite svih GOSPODINOVIH zapovijedi, da ih vršite i da se ne zanosite za požudama svojih srdaca i očiju što vas tako lako zavode na bludnost.

40 Tako da bi se spominjali svih mojih zapovijedi i vršili ih i tako se posvetili svojem Bogu.

41 Ja sam GOSPODIN, vaš Bog, koji sam vas izveo iz egipatske zemlje da budem vaš Bog: Ja sam GOSPODIN, vaš Bog.”

Pobuna Koraha, Datana i Abirama

16 A Korah, sin Ishara, sin Kohata, sin Levijev, predobio je za sebe potomke Rubenove Datana i Abirama, Eliabove sinove, i Ona, sina Peletova.

2 Oni su se pobunili protiv Mojsija s dvjesti i pedeset Izraelovih sinova, glavnara zajednice, pozvanih članova narodne skupštine i uglednih muževa.

3 Oni su se skupili protiv Mojsija i Arona i kazali im: “Dosta neka vam je. Sva zajednica, svi skupa sveti su i GOSPODIN je među njima. Zašto se vi onda uzdižete iznad zajednice GOSPODINOVE?”

4 Kad je to čuo Mojsije pao je na koljena licem do zemlje,

5 i rekao Korahu i cijeloj njegovoj družini, rekavši: “Sutra će GOSPODIN pokazati tko je njegov i tko je doista svet, da mu se približi koga onda on izabere, taj mu se smije približiti.

6 Napravite ovo: uzmite sebi kadionice, Korah i sva družina njegova.

7 Stavite sutra u njih ognja i stavite na njih kada pred GOSPODINOM. Koga onda izabere GOSPODIN, taj neka bude svet. Dosta neka vam je, sinovi Levijevi.”

8 Korahu je rekao Mojsije: “Čujte ipak, sinovi Levijevi.

9 Nije li vam dosta što vas je Bog Izraelov odvojio od Izraelove zajednice da vas privuče u svoju blizinu, pa da vršite službu kod šatora GOSPODINOVA i obavljate i pred zajednicom svoju službu?

10 Tebe je sa svom tvojom braćom, Levijevim sinovima, privukao k sebi, sada tražite još i svećenstvo.

11 Zato se vi, ti i sva tvoja družina, skupljate protiv GOSPODINA, jer to je Aron, da mrmljate protiv njega.”

12 Mojsije je pozvao Datana i Abirama, Eliabove sinove, ali su oni odgovorili: “Ne idemo gore.

13 Nije li dosta što si nas doveo ovdje iz zemlje, u kojoj teče mlijeko i med, da nas poubijaš u pustinji? Hoćeš li se još sada i nametnuti za gospodara nad nama?

14 Zaista nisi nas doveo u zemlju u kojoj

teće mlijeko i med i nisi nam dao njiva i vinograda u posjed. Hoćeš li, možda, ljudima ovdje oči iskopati? Nećemo doći."

15 Onda se Mojsije jako rasrdio i rekao GOSPODINU: "Ne primi njihov žrtveni dar. Nisam nikome od njih oduzeo ni jednog magarca, niti sam kome od njih napravio što na žao."

16 I Mojsije je rekao Korahu: "Ti i sva tvoja družina, prikažite se sutra pred GOSPODINOM, ti, oni i Aron.

17 Svaki od vas neka uzme svoju kadijanicu i stavi u nju k d, i neka donese svaki svoju kadionicu pred GOSPODINOM, dvjesto i pedeset kadionica; također ti i Aron, svaki svoju kadionicu."

18 I uzeo je svaki svoju kadionicu, stavio u njih organj i stavio na njega k d, i postavili se na ulazu u šator sastanka, također Mojsije i Aron.

19 A Korah je skupio na ulazu u šator sastanka naprema njima svu zajednicu. Onda se pokazala cijeloj zajednici slava GOSPODINOVA.

20 I GOSPODIN se oglasio Mojsiju i Aronu, rekavši:

21 "Odvojite se od te zajednice da ih uništим u jedan čas."

22 Tada su oni pali licem do zemlje i povikali: "O Bože, Bože životnog duha u svakom tijelu. Hoćeš li se razljutiti na svu zajednicu, kad je samo jedan sagriješio?"

23 Tada se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

24 "Govori zajednici ovako: 'Udaljite se od šatora Korahova, Datanova i Abiramova.'

25 Nato se podignuo Mojsije i otišao Datantu i Abiramu, a starještine Izraelove su išle za njim.

26 On je oslovio zajednicu, rekavši: "Udaljite se od šatora ovih zlotvora. Ne smijete se dotači ničega što je njihovo. Da ne bi izginuli i vi zbog svih njihovih grijeha."

27 Onda se oni povukli iz okolice šatora Korahova, Datanova i Abiramova. A Datant i Abiram stupili su van i stali na ulazu svojih šatora sa svojim ženama, svojim sinovima i svojom malom djecom.

28 Onda je rekao Mojsije: "Po tom ćete spoznati da je GOSPODIN poslao mene da izvršim sva ta djela i da ja ne radim sam od sebe.

29 Ako ovi ovdje pomru, kako umiru svi ljudi, i ako ih snađe obična sudbina svih ljudi, onda GOSPODIN nije poslao mene.

30 Ali ako GOSPODIN izvrši nešto novo i zemlja otvorí svoja usta i proždre ih sa svim što je njihovo, tako da siđu živi u podzemlje, onda ćete spoznati da su ovi ljudi hulili na GOSPODINA."

31 I dogodilo se, čim je Mojsije izgovorio te riječi, otvorila se zemlja pod njima,

32 i zemlja je otvorila svoja usta i progutala ih s njihovim domaćinstvom i sve ljudi koji su bili uz Koraha sa svim njihovim imetkom.

33 Sa svim što su imali sišli su živi u podzemlje, i zemlja se zatvorila nad njima, i oni su nestali iz zajednice.

34 Svi Izraelovi sinovi koji su okolo stajali pobegli su brže od njihova jauka, jer su govorili: "Da i nas još ne proguta zemlja."

35 A organj je izašao od GOSPODINA i spašio dvjesto i pedeset ljudi koji su trebali prinijeti kad.

36 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

37 "Reci Eleazaru, sinu svećenika Arona, neka odnese kadionice sa zgarišta i organj neka istrese u nekoj udaljenosti, jer su svete

38 Kadionice tih grješnika, koji su svoj život pokopali svojim grijehom, neka se raskuju na ploče i neka se njima obloži žrtvenik, jer su ih oni prinijeli pred GOSPODINOM, zato su time postale svete. Neka budu kao znak Izraelovim sinovima."

39 Onda je svećenik Eleazar uzeo mjedene kadionice, one koje su prinijeli oni koji su izgorjeli, i bile su raskovane u široke ploče za obložiti žrtvenik.

40 One su imale biti Izraelovim sinovima opomena i znamen da ni jedan nepozvan, koji ne pripada potomstvu Aronovu, ne smije pristupiti pred GOSPODINOM. Da mu se ne bi dogodilo kao Korahu i njegovoj družini, kako mu je GOSPODIN zaprijetio preko Mojsija.

41 Drugoga jutra mrmljala je sva zajednica Izraelovih sinova protiv Mojsija i Arona. Vikali su: "Pobili ste GOSPODINOV narod."

42 Kad se onda stjecala zajednica protiv Mojsija i Arona, okrenuli se ovi prema šatoru sastanka. I gde, pokrio ga oblak i pokazala se slava GOSPODINOVA.

43 Onda su Mojsije i Aron došli pred šator sastanka.

44 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

45 "Odstrani se iz te zajednice. Uništiti ću ih u jedan čas." Onda su oni pali na koljena licem do zemlje,

46 I Mojsije je rekao Aronu: "Uzmi kadijanicu, stavi u nju organj sa žrtvenika, stavi na njega miomirisnog k da i nosi ga brže k zajednici da im time pribaviš pomirenje, jer od GOSPODINA izlazi kazneni sud. Već je pomor počeo."

47 Onda je uzeo Aron kadionicu, kako mu je zapovjedio Mojsije, i otrčao usred za-

jednice i zaista, pomor je već bio počeo među narodom. On je nato počeo kaditi i pribavio tako narodu pomirenje.

48 Ostao je stojeći među mrtvima i živima, dok nije prestao pomor.

49 Onih koji su pomrli od pomora, bilo je četrnaest tisuća i sedam stotina, osim onih koji su poginuli zbog Koraha.

50 Aron se vratio natrag k Mojsiju na ulaz u šator sastanka, jer je prestao pomor.

Aronov štap

17 I GOSPODIN se oglasio Mojsiju, rekavši:

2 "Govori sa Izraelovim sinovima, i uzmi od njih po jedan štap od svakoga očinskog doma, onda dvanaest štapova od svih njihovih plemenskih glavara, pleme po pleme. Napiši ime svakoga na njegovu štalu.

3 Na štap Levijev napiši ime Aronovo. Neka bude jedan štap za svakog glavara očinskog doma.

4 Stavi ih onda u šator sastanka pred Svjedočanstvo gdje vam se objavljujem.

5 Onda će štap, onoga koga sebi izabrem, procvjetati. Tako ću od sebe odstraniti mrmljanje Izraelovih sinova koje podižu protiv vas."

6 Kad je Mojsije to rekao Izraelovim sinovima, svaki mu je glavar dao štap, po očinskim domovima, svega dvanaest štapova. Među štapovima njihovim bio je i štap Aronov.

7 Mojsije je stavio štapove pred GOSPODINU u šatoru Svjedočanstva.

8 I dogodilo se drugoga jutra kad je Mojsije stupio u šator svjedočanstva, i gle, bio je štap Aronov, od doma Levijeva, propupao, potjerao mladice, procvjetao i donio zrele bademe.

9 Onda je Mojsije iznio sve štapove iz svetišta k svim Izraelovim sinovima. Oni su ih razgledali i svaki je uzeo natrag svoj štap.

10 GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Stavi štap Aronov opet pred Svjedočanstvo, da se čuva kao znak protiv buntovnika, da mogneš odstraniti njihovo mrmljanje ispred mene, da ne poginu."

11 Mojsije je napravio, kako mu je GOSPODIN zapovjedio, tako je napravio.

12 A Izraelovi sinovi su rekli Mojsiju ovako: "Doista mi ginemo, propadamo, svi skupa propadamo.

13 Tko se god približi k šatoru GOSPODINU, mora umrijeti. Hoćemo li svi pomrijeti?"

Dužnosti svećenika i levita

18 Onda je rekao GOSPODIN Aronu: "Ti i s

vi nosite odgovornost za grijeha svetišta, ti i s tobom tvoji sinovi nose odgovornost za grijeha svećeničke službe što vam je predana.

2 Isto i svoju braću, od Levijeva plemena, očinsko pleme, pusti da se priključe tebi i da ti pomognu, dok ti i s tobom tvoji sinovi, služite pred šatorom svjedočanstva.

3 Oni se trebaju pobrinuti za sve što je tebi potrebno i za uređenje svega šatora, ali ne smiju pristupiti k svetomu posudu i k žrtveniku, da ne bi umrli oni i vi.

4 Oni neka budu tebi pridruženi i neka se brinu za šator sastanka i za svu službu oko šatora. Ni jedan stranac ne smije pristupiti k vama.

5 Samo vi smijete vršiti službu u svetištu i na žrtveniku, da ne bi opet došao kazneni sud gnjeva na Izraelove sinove.

6 Ja sam bio onaj, koji je uzeo vašu braću, Levite, između Izraelovih sinova. Vama su oni predani na dar od GOSPODINA, da obavljaju službu kod šatora sastanka.

7 Stoga ti i s tobom tvoji sinovi, ćete vršiti svećeničku službu u svemu oko žrtvenika i iza zavjesa; tako obavljajte svoju službu. Dar je služba svećenička što sam vam je predao. Stranac koji pristupi, neka se usmrti."

8 Još je rekao GOSPODIN Aronu: "Ja sam onaj koji ti predaje ostatak svih mojih žrtava podizanjem meni žrtvovanih. Od svih svetih darova Izraelovih sinova darujem ih tebi kao dio, i tvojim sinovima, kao uredba zauvjek.

9 Od najsvetijih darova, koliko ne budu spaljeni, neka tebi pripadne ovo: svi njihovi darovi kod svih žitnih prinosova, žrtava za grijeh i žrtava za prijestup što mi ih prinose; to neka vam je najsvetije za tebe tvoje sinove.

10 Na najsvetijem mjestu ih jedite; sve muške osobe neka to jedu. Neka vam je to sveto.

11 I ovo još neka tebi pripadne: darovi od svih žrtava koje Izraelovi sinovi žrtvuju podizanjem i mahanjem. Dajem ih tebi i s tobom tvojim sinovima i kćerima, to je uredba zauvjek. Svaki u tvojoj obitelji, koji je čist, smije od toga jesti.

12 Najbolje od ulja, vina i žita, najbolje od onoga što daju GOSPODINU, to dajem tebi.

13 Prvine od svih plodova što rastu u njihovoj zemlji i koje prinose GOSPODINU, neka pripadnu tebi. Svaki od tvoje obitelji, koji je čist, smije od toga jesti.

14 Sve u Izraelu zavjetovano, neka je tvoje.

15 Sve prvorodenno, što prvo otvori utrobu od svih živih bića što se prinosi GOSPO-

DINU, od čovjeka i od marve, neka je twoje. Ipak, prvorodeno od čovjeka neka se zaista otkupi i prvenče od nečiste marve neka se otkupi.

16 Neka ih se otkupi kad im bude mjesec dana, po procjeni od pet šekela srebra, po vrijednosti šekela svetišta, što iznosi dvadeset gera.

17 A prvence od goveda, ovaca i koza ne smiješ dati otkupiti; oni su sveti. Njihovom krviju poškropi žrtvenik i loj njihov neka se spali kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU.

18 Njihovo meso neka pripadne tebi. Kao grudi mahanja i desno pleće, neka bude tebi.

19 Sve svete darove od žrtava podizanja, koje Izraelovi sinovi prinose GOSPODINU, dajem tebi i s tobom tvojim sinovima i kćerima, to je uredba koja vječito vrijedi. To je za tebe i tvoje potomke s tobom vječit osoljen zavjet pred GOSPODINOM."

20 Još je rekao GOSPODIN Aronu: "U njihovoj zemlji nećeš imati baštine i dijela neće biti za tebe među njima. Ja sam tvoj dio i tvoja baština među Izraelovim sinovima.

21 Evo gle, Levijevim sinovima dajem kao baštinu sve desetine u Izraelu kao naknadu za obavljanje službe koju obavljaju kod šatora sastanka.

22 Izraelovi sinovi ne smiju više pristupati k šatoru sastanka, da ne bi navukli na sebe krivnju i umrli.

23 Samo Leviti smiju vršiti službu kod šatora sastanka i snositi odgovornost za svoja zlodjela. Ova uredba vrijedi za vas zauvijek kroz sve vaše naraštaje. Oni ne smiju imati baštinu među Izraelovim sinovima.

24 Jer dajem za baštinu Levitima desetinu što je prinose GOSPODINU kao žrtvu podizanja. Zato sam odredio za njih da nemaju baštine među Izraelovim sinovima."

25 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

26 "Govori Levitima i Reci im: "Kad prima te desetinu od Izraelovih sinova koju sam vam odredio od njih kao baštinu, onda ćete od toga dati žrtvu podizanja za GOSPODINA, desetinu od desetine.

27 Ta žrtva podizanja neka vam se uračuna kao ostalim Izraelovim sinovima daržita s gumna ili preteka od tjeska.

28 Tako isto prinosite GOSPODINU žrtvu podizanja od svih svojih desetina, koje primate od Izraelovih sinova, i od toga dati žrtvu podizanja za GOSPODINA svećeniku Aronu.

29 Od svih darova što vam pripadnu, prijeti ćete žrtvu podizanja za GOSPODINA, i

to uvijek najbolje od toga njima posvećeni dio."

30 Reci im još: 'Kad dajete najbolje od toga, onda neka se to Levitima uračuna, kao i ostalim Izraelovim sinovima, desetina prihoda od gumna i od tjeska.

31 Smijete jesti na kojem god hoćete mjestu, vi i vaša obitelj, jer to je vaša plaća za vašu službu kod šatora sastanka.

32 Zbog toga ne snosite krivnju kad prinosite najbolje od toga. Ne obeščašćujte svetih darova Izraelovih sinova da ne biste umrijeli."

Voda očišćenja

19 Nato je GOSPODIN rekao Mojsiju i Aronu, rekavši:

2 "Ovo je zakonska uredba koju je GOSPODIN zapovjedio rekavši: 'Reci Izraelovim sinovima neka ti dovedu crvenu, bez mane junicu, koja nema mane i na kojoj još nikad nije bio jaram.'

3 Predajte ju svećeniku Eleazaru, da se onda izvede izvan tabora i neka se zakolje pred njegovim očima.

4 Svećenik Eleazar neka uzme svojim prstom nešto njezine krvi i neka poškropi s nešto njezine krvi sedam puta prema prednjoj strani šatora sastanka.

5 Nato, neka se spali junica pred njegovim očima: njezina koža, njezino meso, njezina krv, droba sa sadržajem neka se spali.

6 Onda neka uzme svećenik cedrovine, hisopa i grimiza i neka to baci u organj, u kojem se spaljuje junica.

7 Nato neka svećenik opere svoje haljine i neka se okupa. Onda smije opet doći u tabor, ali do večeri ostaje svećenik još nečist.

8 Također onaj koji ju je spalio, neka opere svoje haljine i okupa se, ali i on ostaje nečist do večeri.

9 Onda čovjek koji je čist neka pokupi pepeo juncice, pa neka ga istrese izvan tabora na koje čisto mjesto. Ondje neka se sačuva zajednici Izraelovih sinova da se napravi voda očišćenja koja služi kao sredstvo za oproštenje grijeha.

10 Onaj, koji je pokupio pepeo juncice, mora oprati svoje haljine i ostaje nečist do večeri. Ovaj zakon neka vrijedi zauvijek za Izraelove sinove i strance koji su kod njih.

11 Tko se dotakne čovječjega mrtva tijela, neka je nečist sedam dana.

12 On neka se očisti vodom očišćenja treći i na sedmi dan, i onda je opet čist. Ali ako se neće očistiti na treći i na sedmi dan, onda neće biti čist.

13 Svaki, koji se dotakne mrtvoga tije-

la kojeg umrloga, i onda se ne očisti, taj obeščaće GOSPODINOV šator. Takav čovjek neka se iskorijeni iz Izraela; jer nije bio poškopljen vodom očišćenja, ostaje nečist. Nečistoća njegova ostaje dalje na njemu.”

14 Ovo je zakonska uredba: “Umre li netko u kojem šatoru, onda svaki koji stupa u šator ili se nalazi u šatoru, bude nečist sedam dana.

15 I svaka otvorena posuda, na kojoj nema poklopca, bude nečista.

16 Svako tko se dotakne na polju mačem ubijenoga čovjeka, ili obično umrloga ili kosti čovječe, ili groba, nečist bude sedam dana.

17 Za jednoga koji je tako postao nečist, neka se uzme nešto od pepela spaljene žrtve za grijeh i neka se ulije na njega svježe vode u posudu.

18 Čist čovjek neka uzme hisop, neka ga umoči u vodu i neka njom poškropi šator, sve posuđe, na osobe koje su ondje, i onoga tko se dotaknuo mrtvačkih kostiju, ubijenoga, umrlog ili groba.

19 I to neka čisti čovjek poškropi nečistoga treći dan i na sedmi dan; a na sedmi dan neka ovaj opere svoje haljine i neka se opere u vodi; i on će onda navečer opet biti čist.

20 Ali ako netko bude nečist i ne očisti se, onda neka se takav čovjek iskorijeni iz zajednice, jer on je obeščastio svetište GOSPODINOVO, jer nije bio poškopljen vodom očišćenja, on je nečist.

21 Neka im ovo bude trajni zakon. Također onaj koji je poškropio vodom očišćenja, neka opere svoje haljine. Tko se još dotakne vode očišćenja, neka je nečist do večeri.

22 Sve čega se nečisti dotakne, nečisto je, i svaki koji se toga dotakne, nečist je do večeri.”

Voda iz kamena

20 Sva izraelska zajednica je stigla u Pustinju Zin prvoga mjeseca i narod se smjestio u Kadešu. Ondje je umrla Mirjam i bila ondje pokopana.

2 Nato zajednica nije imala vode, pa se skupili protiv Mojsija i Arona.

3 Narod se prepirao s Mojsijem i vikao: “Ah, da smo i mi izginuli kad je GOSPODIN poubijao našu braću.

4 Zašto ste doveli zajednicu GOSPODINU u ovu pustinju gdje moramo izginiti sa svojom marvom?

5 Zašto ste nas izveli iz Egipta i doveli nas u ovaj zli kraj, gdje ne rađa ni žito, ni smokva, ni grožđe, ni mogranj, i gdje nema ni

vode za piće?”

6 A Mojsije i Aron su izmaknuli ispred zajednice k ulazu u šator sastanka i pali na koljena licem do zemlje. I pokazala im se slava GOSPODINOVA.

7 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju i Aronu, rekavši:

8 “Uzmi štap, ti i tvoj brat Aron skupite zajednicu. Govorite kamenu pred njihovim očima, i on će vam dati vodu. I Tako ćeš im pribaviti vodu iz kamena, i tako napoji zajednicu i njihovu marvu.”

9 Onda je uzeo Mojsije štap ispred GOSPODINA, kako mu je zapovjedio.

10 Nato su skupili Mojsije i Aron zajednicu pred kamenom, i on im rekao: “Poslušajte ipak, vi buntovnici. Moramo li vam mi iz ovoga kamena izvaditi vodu?”

11 Tada je Mojsije podignuo ruku i dvaput udario svojim štapom po kamenu, i potekla je voda u izobilju, te se napojila zajednica i njihova marva.

12 Tada se GOSPODIN oglasio Mojsiju i Aronu, rekavši: “Jer se niste pouzdali u mene i niste me htjeli proslaviti pred očima Izraelovih sinova, nećete dovesti ovu zajednicu u zemlju koju im dajem.”

13 To je voda Meriba, jer su se prepirali Izraelovi sinovi s GOSPODINOM i gdje se On proslavio među njima.

14 Iz Kadeša poslao je Mojsije poslanike k edomskom kralju: “Ovako govori tvoj bratski narod Izrael. Ti znaš sve nevolje koje su nas snašle.

15 Kako su naši oci pošli u Egipat i mi smo dugo proboravili u Egiptu, i Egipćani su zlostavljali nas i naše očeve.

16 Kad smo zavapili GOSPODINU za pomoć, uslišao naš GOSPODINU molbu i poslao Andela koji nas izveo iz Egipta. Mi se sada nalazimo u Kadešu, gradu na kraju tvoje granice.

17 Htjeli bismo proći kroz tvoju zemlju. Nećemo ići preko polja i vinograda i nećemo piti vode iz studenaca. Hoćemo samo ići Kraljevskom Cestom ne skretajući na lijevo ni na desno dok ne prođemo tvoje područje.”

18 Ali su im Edomci otporučili: “Ne smijete prolaziti kroz moju zemlju, jer drukčije ćemo izići s mačem pred vas.”

19 Izraelovi sinovi su im odgovorili: “Glavnom cestom ćemo ići, i ako se napijemo ja i moja marva tvoje vode, platit ću ti za to. Ja neću ništa više nego samo brzo pješice proći.”

20 A oni su odgovorili: “Ne smiješ prolaziti.” Ujedno su izašli Edomci pred njih s mnogo ljudi i dobro naoružani.

21 Jer Edomci nisu htjeli dopustiti Izrae-

lovim sinovima da prođu kroz njihovo područje, Izraelovi sinovi se onda okrenuli na stranu od njih.

22 Onda su krenuli od Kadeša sva izraelska zajednica i stigli do Gore Hora.

23 I GOSPODIN se oglasio Mojsiju i Aronu na Gori Horu što leži na granici edomske zemlje, rekavši:

24 "Aron će se sada pridružiti svojim precima, jer on neće ući u zemlju koju će dati Izraelovim sinovima, jer ste se oprli mojog zapovijedi na vodi Meribi.

25 Uzmi Arona i njegova sina Eleazara i dovedi ih na Goru Hor.

26 Svuci ondje Aronu njegove haljine i odjeni ih njegovu sinu Eleazaru; Aron će preminuti i ondje umrijeti."

27 Mojsije je napravio kako je GOSPODIN zapovjedio. Uzašli su na goru Hor pred očima cijele zajednice.

28 Ondje je Mojsije svukao Aronu njegove haljine i odjenuo ih njegovu sinu Eleazaru. Nato je Aron ondje umro na vrhuncu gore, a Mojsije i Eleazar su sišli s gore.

29 Kad je saznala sva zajednica da je Aron umro, tugovao je sav Izraelov dom za Aronom trideset dana.

Mjedena zmija

21 Kad su čuli Kanaanci koji su bili pod kraljem u Aradu, i prebivali u južnoj zemlji da Izraelovi sinovi dolaze Atarimskim putom, navalili su na Izraelove sinove i neke su od njih zarobili.

2 Onda su se Izraelovi sinovi zavjetovali GOSPODINU ovako: "Ako nam taj narod daš u ruke, uništiti ćemo u potpunosti njihove gradove."

3 I GOSPODIN je uslišao molbu Izraelaca i predao im Kanaance, i oni su ih potpuno uništili skupa s njihovim gradovima. Tako je to mjesto nazvano Hormah.

4 Nato su krenuli od gore Hora prema Crvenom moru da zaobiđu edomsku zemlju, ali je narodu dodijalo putovanje.

5 Ljudi su mrmljali protiv Boga i protiv Mojsija i govorili: "Zašto ste nas izveli iz Egipta? Zar da pomremo u pustinji? Jer nema ovdje ni kruha ni vode, a to jadno jelo već nam se gadi."

6 Onda je GOSPODIN poslao među narod otrovne zmije, koje su ugrizale ljudе, tako da je pomrlo jako mnogo Izraelaca.

7 Stoga je došao narod k Mojsiju i potužio se: "Sagriješili smo, jer smo govorili protiv Boga i protiv tebe. Pomoli se GOSPODINU pa neka ukloni zmije od nas." I Mojsije se pomolio za narod.

8 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Napravi sebi lik otrovne zmije i pričvrsti ju na

motku. Tko bude ugrizen i pogleda u nju, ostat će na životu."

9 Tako je Mojsije napravio mjedenu zmiju i pričvrstio ju na motku. Ako je koga ugrizla zmija i on pogledao u mjedenu zmiju, ostao je na životu.

10 Nato su krenuli Izraelovi sinovi dalje i utaborili se kod Obota.

11 Od Obota su krenuli dalje i utaborili se kod Ije-Abarima, u pustinji koja leži istočno pred Moabom.

12 Odatle su krenuli dalje i utaborili se u Dolini Zared.

13 Odatle su krenuli dalje i utaborili se s onu stranu Arnona, na mjestu u pustinji, gdje on dolazi iz zemlje Amorejaca. Arnon je, naime, moapska granica između Moabaca i Amorejaca.

14 Zato se govori u knjizi GOSPODINOVIH ratova: "Vaheb u Sufi i potoci uz Arnon, 15 potoci što dopiru do Ara i leže uz moapsku granicu."

16 Odatle se zaputili u Beer. To je studenac na koji je mislio GOSPODIN kad je rekao Mojsiju: "Skupi narod, da mu dam vode."

17 Onda su zapjevali Izraelovi sinovi ovu pjesmu: "Izviri, studenče, svi mu pjevajte:

18 Studenice koje su kopali knezovi, narodni prvaci žežlom, svojim štapovima."

Iz pustinje su krenuli u Matanu,

19 iz Matane u Nahaliel, iz Nahaliela u Bamat,

20 a iz Bamota u dolinu koja je moapskoj zemlji do vrhunca Pisge, koji se diže nad pustinjom.

21 Nato su Izraelovi sinovi odaslali poslanike amorejskom kralju Sihonu s porukom, rekavši:

22 "Htjeli bismo proći kroz tvoju zemlju. Nećemo ići preko polja i vinograda, niti ćemo piti vode iz studenaca. Ići ćemo samo kraljevskom cestom, dok ne prođemo tvoje područje"

23 Ali Sihon nije dopustio Izraelovim sinovima da prođu kroz njegovo područje. Nego je Sihon skupio sav svoj narod i izšao protiv Izraelaca u pustinju, i došao u Jahaz, i započeo boj protiv Izraelaca.

24 Ali su ga Izraelovi sinovi potukli oštrom mača i osvojili njegovu zemlju od Arnona do Jaboka, do područja Amonaca, jer je njihova granica bila utvrđena.

25 Izrael je zauzeo sve one gradove. Onda se Izraelovi sinovi utvrdili u svim gradovima Amorejaca i u Hešbonu i u svim njegovim mjestima.

26 Hešbon je bio glavni grad amorejskog kralja Sihona. Ovaj je bio ratovao s prijašnjim kraljem, moapskim kraljem i zauzeo mu svu njegovu zemlju do Arnona.

27 Zato pjevaju pjesnici: "Dodite u Hešbon. Sihonov glavni grad neka se sagradi i utvrdi.

28 Jer je oganj planuo iz Hešbona, plamen iz grada Sihonova, i spalio moapske gradove, uništio uzvisine arnonske.

29 Teško tebi, Moabe. Izgubljen si, Kemošev narode. Od tvojih sinova napravio je bjegunce, od tvojih kćeri ropkinje Sihonu, amorejskom kralju.

30 Strijeljali smo na njih: uništen je Hešbon sve do Dibona. Onda smo ih potukli do Nofaha što leži kod Medebe."

31 Tako je Izrael boravio u zemlji Amorejaca.

32 Onda je Mojsije dao uhoditi Jazer. Kad su bili zauzeli mjesta oko njega, i protjerao Amorejce koji su ondje prebivali.

33 Nato su se okrenuli i otišli putom u Bašan. Onda je izašao pred njih bašanski kralj Og sa svim svojim narodom na boj kod Edreja.

34 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Ne boj ga se, jer ga predajem u tvoje ruke sa svim njegovim narodom i njegovom zemljom. Napravi s njim kako si napravio s amorejskim kraljem Sihonom, koji je stolovao u Hešbonu."

35 Tako su potukli njega, njegove sinove i sav njegov narod tako da nije ostao ni jedan koji bi mogao pobjeći, i osvojili su njegovu zemlju.

Balak i Balaam

22 Izraelovi sinovi su krenuli dalje i utaborili se na moapskim poljanama s onu stranu Jordana naprema Jerihonu.

2 Balak, sin Siporov, video je sve što su napravili Izraelovi sinovi Amorejcima.

3 Onda su se Moapci jako prestrašili toga naroda, jer je bio tako mnogobrojan, prepali se Moapci Izraelovih sinova.

4 Moapci su govorili starješinama midjanskim: "Sada će ta množina proždrijeti sve oko nas, kao što goveda popasu travu u polju." Balak, sin Siporov, bio je onda moapski kralj.

5 On je poslao poslanika k Balaamu, sinu Beorovu, u Petor što leži na Eufratu, u zemlju njegove braće, da ga pozovu i reknu mu: "Ovdje je izašao narod iz Egipta i već je prekrio cijelu zemlju i utvrdio se prema meni.

6 Nego dodi i prokuni mi taj narod, jer je jači od mene. Možda ću ga onda moći poraziti i istjerati iz zemlje, jer znam, koga ti blagosloviš, bit će blagoslovjen, a koga prokuneš, bit će proklet."

7 I zaputile se starješine moapske i midjanske noseći u rukama darove za vra-

ča, došli su k Balaamu i rekli mu poruku Balakovu.

8 On im odgovorio: "Ostanite ovdje ovu noć, i odgovorit ću vam kako će mi reći GOSPODIN." I ostali su glavari moapski kod Balaama.

9 Onda se Bog objavio Balaamu, rekavši: "Kakvi su to ljudi kod tebe?"

10 Balaam je odgovorio Bogu: "Balak, sin Siporov, moapski kralj, poručio mi, rekavši:

11 'Ovdje je narod što je izašao iz Egipta i prekrio je cijelu zemlju. Nego dodi i prokuni mi ga. Možda ću se onda moći s njim pobiti i istjerati ga.'

12 A Bog je rekao Balaamu: "Ne smiješ ići s njima, i ne smiješ prokleti taj narod, jer je blagoslovjen."

13 Kad je Balaam ustao, rekao je Balakovim glavarima: "Vratite se u svoju zemlju, jer mi GOSPODIN nije dopustio da idem s vama."

14 I glavari moapski su se zaputili i došli su Balaku i rekli mu: "Balaam nije htjeo poći s nama."

15 Onda je opet poslao Balak glavare koji su bili mnogobrojniji i ugledniji od onih.

16 Kad su ovi došli k Balaamu, rekli mu: "Ovako ti govori Balak, sin Siporov: 'Nemoj ipak otezati, nego dodи k meni;

17 doista dobro ću te počastiti, i sve će napraviti što zatražiš od mene. Stoga dodi i prokuni mi taj narod.'

18 A Balaam je rekao slugama Balakovim, rekavši: "Da mi da Balak svoj dvor pun srebra i zlata, ne bih smio prestupiti zapovijed GOSPODINA, svojega Boga, niti u malom niti u velikom."

19 Stoga ipak ostanite i vi ovdje ovu noć, vidjet ću što će mi GOSPODIN ovaj put reći."

20 Onda se Bog javio Balaamu u noći i rekao mu: "Ako su došli ti ljudi da te zovu, ustani i podi s njima. Ipak smiješ praviti samo ono što ću ti reći."

21 I Balaam je ustao ujutro, osedlao magaricu svoju i pošao s moapskim glavarima.

22 Onda se raspalila srdžba Božja što je on pošao i GOSPODINOV Anđeo stao mu na put i usprotivio mu se kao protivnik. A on je jahao na svojoj magarici, a pratile su ga njegove dve sluge.

23 I kad je magarica vidjela Anđela GOSPODINOVA gdje stoji na putu s golim mačem u ruci, skrenula je magarica s puta i pošla u polje. Balaam je tukao magaricu da je opet vrati na put.

24 Onda je GOSPODINOV Anđeo stao u tjesnac među vinogradima gdje je s obje

strane bio zid.

25 A kad je magarica opazila Andela GOSPODINOVA, pritisnula se uza zid, pa ozlijedila nogu Balaamovu pritisnuvši ju o zid, a on ju je opet tukao.

26 Onda je GOSPODINOV Andeo otišao opet dalje i stao na jednom uskom mjestu gdje se nije moglo skrenuti ni na desno ni na lijevo.

27 Kad je magarica opazila Andela GOSPODINOVA, legla je pod Balaamom na zemlju. Balaam se razlutio i počeo štapom tući magaricu.

28 A GOSPODIN je otvorio usta magarici i ona je rekla Balaamu: "Što sam ti skrivila da me tučeš već treći put?"

29 A Balaam je rekao magarici: "Ti mi se još rugaš. Da imam u ruci mač sad bih te ubio."

30 A magarica odgovorila Balaamu: "Zar nisam magarica, na kojoj si ikad jahao ot-kako sam tvoja? Jesam li ti kad takvo što napravila?" On je odgovorio: "Nisi."

31 Onda GOSPODIN otvoril oči Balaamu tako da je opazio Andela GOSPODINOVA gdje stoji na putu s golim mačem u ruci. I on je pognuo glavu i pao na koljena licem do zemlje.

32 A GOSPODINOV Andeo ga zapitao: "Zašto si tukao svoju magaricu već tri puta? Ja sam eto, koji ti ne dam naprijed, jer je taj put protiv moje volje.

33 Magarica me opazila i tri puta se uklonila ispred mene. A da mi se ona nije uklonila, zaista bih te već ubio, a nju bih ostavio na životu."

34 Balaam je odgovorio Andelu GOSPODINU: "Sagriješio sam, jer nisam znao da mi ti stojiš na putu. A ja ču se opet vratiti, ako tebi nije po volji."

35 Onda je GOSPODINOV Andeo rekao Balaamu: "Idi s tim ljudima dalje, ali samo ono govori što ti ja velim." Onda je Balaam otišao dalje s Balakovim glavarima.

36 A kad je Balak čuo da dolazi Balaam, izašao mu u susret u grad Moab koji se nalazi na granici Arnona, na samoj granici područja.

37 Balak je zapitao Balaama: "Nisam li ponovno slao k tebi i zvao te, pa zašto mi nisi došao? Zar te doista ne mogu darami?"

38 A Balaam je rekao Balaku: "Evo, došao sam k tebi, ali imam li ja moć nešto progovoriti? Samo što mi Bog stavi u usta, ono ču govoriti."

39 Balaam je otišao s Balakom dalje, i došli su u Kiryat-Husot.

40 Ondje Balak žrtvovao goveda i ovaca i razdijeli od toga Balaamu i glavarima koji su bili s njim.

41 Sljedećega dana uzeo je Balak Balaama sobom i odveo ga gore na Bamot-Baal, odakle je mogao vidjeti krajnji dio naroda.

Balaam blagoslivlja Izrael

23 Onda je rekao Balaam Balaku: "Na-pravi mi ovdje sedam žrtvenika i pripravi mi ovdje sedam junaca i sedam ovnova."

2 Balak je napravio kako je zahtijevao Balaam, i Balak je žrtvovao s Balaamom na svakom žrtveniku po jednoga junca i jednoga ovna.

3 Onda je rekao Balaam Balaku: "Stoj kod svoje žrtve paljenice. Ja idem, pa možda mi se javi GOSPODIN, i što mi pokaže, reći ču ti" I on je otišao na samotno mjesto.

4 I Bog je susreo Balaama, a on mu rekao: "Sedam sam žrtvenika spremio i na svakom sam žrtveniku prineo po jednoga junca i ovna."

5 Onda je GOSPODIN stavio riječi u usta Balaamu i rekao: "Vrati se k Balaku i reci mu."

6 I vratio se k njemu, a on je još stajao sa svim glavarima moapskim kod svoje žrtve paljenice.

7 Onda je on izrekao ovu riječ: "Iz Arama me doveo ovdje Balak, moapski kralj, s gora istočnih: 'Dodi, prokuni mi Jakova, dodi, izgrdi Izraela.'

8 Kako mogu prokljinjati koga Bog ne pro-klinje? Kako mogu poreći, koga GOSPODIN ne poreće?

9 S visoke hridi vidim ga, s visina ga gle-dam: Eno, narod gdje samotan prebiva i ne računa se među narode.

10 Tko može izbrojiti prah Jakovljev, ili iz-mjeriti samo četvrtinu Izraela. Daj umrije-ti smrću pravednika, moj kraj neka bude kao njegov."

11 A Balak je povikao Balaamu: "Što mi to praviš? Dozvao sam te da prokuneš moje neprijatelje, a gle, ti ih još blagoslivljaš."

12 Rekao je on ovako: "Zar ne moram objaviti ono što mi GOSPODIN stavlja u usta?"

13 I Balak ga zamoli: "Dodi sa mnom na drugo mjesto odakle ga možeš posve vidjeti. Sada samo vidiš krajnji dio i ne možeš ga svega vidjeti. Odande mi ga pro-kuni."

14 On ga poveo sobom na polje Zofin na vrh Pisge, postavio ondje sedam žrtvenika i žrtvovao na svakom po jednoga junca i ovna.

15 On je rekao Balaku: "Stoj tu kod svoje žrtve paljenice, dok ja susretnem GOSPO-DINA."

16 Nato je GOSPODIN rekao Balaamu i stavljači u usta, rekavši: "Vrati se k Balaku i ovako mu reci."

17 Kad je došao k njemu, on je još stajao sa svim moapskim glavarima kod svoje žrtve paljenice. Balak ga zapitao: "Što govori GOSPODIN?"

18 Onda je on izrekao ovu riječ: "Ustani, Balače, poslušaj, nagni mi svoje uho, sine Siporov.

19 Nije Bog kao čovjek da laže, nije kao sin čovječji da se kaje. Zar da on rekne i da ne napravi? Zar da obeća i ne izvrši?

20 Eto, određen sam da blagoslovim; On je blagoslovio, i ja to ne mogu poreći.

21 Ne vide se zlodjela u Jakovu, niti se vidi nevolja u Izraelu. Uz njega je GOSPODIN koji je njegov Bog, ori se kod njega kraljeva slava.

22 Bog, koji ga izveo iz Egipta, njemu je kao rog divljih volova.

23 Jest, kod Jakova nema vračanja, nema kod Izraela zaklinjanja. U pravo vrijeme javio se Jakovu i Izraelu što Bog hoće napraviti.

24 Eto, narod ustaje kao lavica, i kao lav se diže; i neće leći dok ne pojede plijen i ne popije krv pobijenih."

25 Onda je Balak povikao Balaamu: "Kad ga ne možeš prokleti, barem ga ne blagoslivljav."

26 A Balaam je rekao Balaku ovako: "Nisam li ti rekao: 'Sve što zapovijedi GOSPODIN, uradit ću'?"

27 Nato je Balak rekao Balaamu: "Dodi, uzet ću te sobom na drugo mjesto, pa možda je htjeo Bog da mi ga odande prokuneš."

28 I uzeo je Balak sobom Balaama na vrhunac Peora što se diže nad pustinjom.

29 Ondje je Balaam rekao Balaku: "Napravi mi ovdje sedam žrtvenika i pripravi mi ovdje sedam junaca i sedam ovnova."

30 Balak je napravio kako je zatražio Balaam, i žrtvovao na svakom žrtveniku po jednoga junca i ovna.

Balaam prorokuje sreću Izraelu

24 Kad je Balaam vido daje Božja volja da blagoslivlja Izraela, nije htjeo više ići kao prije po objave, nego je okrenuo svoje lice prema pustinji.

2 I kad je pogledao Balaam i vido kako se Izrael utaborio po svojim plemenima, došao je na njega Duh Božji,

3 i izrekao je svoje proročanstvo ovako: "Govori Balaam, sin Beorov, govori čovjek čije su se oči otvorile;

4 tako govori onaj koji sluša šaptanje Božje, koji gleda lice Svemoćnoga, koji je za-

dubljen u sebe, ali je otvorena pogleda: 5 Kako su lijepi tvoji šatori, Jakove, i tvoji domovi, Izraele.

6 Kao doline potoka pružili se, kao vrtovi kraj rijeke, kao hrastovi od GOSPODINA zasađeni, kao cedri uz vodu.

7 Voda teče iz njegovih vedara, njegovo je sjeme obilno nakvašeno. Njegov se kralj podignuo povrh Agaga, visoko raste njegovo kraljevstvo.

8 Bog, koji ga je izveo iz Egipta, njemu je rog kao u divljih volova. Poždere narode koji su mu neprijatelji, zdrobi njihove kosti, lomi njihova ledja.

9 Kao lav legne na počinak, i kao lavica; tko da se usudi njega podražiti? Blagoslovjen je onaj tko tebe blagoslivlja, a proklet je onaj tko tebe proklinje."

10 Onda se razljutio Balak na Balaama. Pljesnuo rukama i povikao Balak Balaamu: "Dozvao sam te da prokuneš moje neprijatelje, a ti eto već si ih tri puta blagoslovio.

11 Sad samo brzo odlazi kući. Mislio sam te bogato darovati, a eto GOSPODIN ti nije dao časti."

12 A Balaam je odgovorio Balaku: "Nisam li tvojim poslanicima, koje si poslao k meni, rekao:

13 'Da mi da Balak svoj dvor pun srebra i zlata, ne bih ipak mogao prestupiti zapovijedi GOSPODINOVE i što god, dobro ili zlo, napraviti sam od sebe. Samo što mi GOSPODIN saopći, ono moram reći.'

14 I sada, zaista, ja se vraćam svojemu narodu, dodi da ti velim što će taj narod u kasnije dane napraviti tvojem narodu."

15 Onda je on izrekao ovu proročansku riječ: "Govori Balaam, sin Beorov, govori čovjek kome se otvorile oči.

16 Tako govori koji sluša šaptanje Božje, koji zna misli Svemoćnoga, koji gleda lice Svemoćnoga, koji je zadubljen u sebe, ali je otvorena pogleda:

17 Vidim ga ali ne sad, gledam ga, ali ne izbliza: zvijezda izlazi iz Jakova, žežlo se diže iz Izraela. Razbit će sljepoočice More, i Setove sinove će sve uništiti.

18 Edoma će osvojiti, Seir, njegov neprijatelj bit će u njegovoj vlasti Izrael će rasti na snazi.

19 Iz Jakova će doći vladar, uništiti će ostatak iz gradova."

20 I kad je vido Amalečane, izrekao je ovu riječ: "Prvak među narodima bio je Amalek, a svršetak je njegov propast."

21 Kad je opazio Kenijce, izrekao je ovu riječ: "Tvrdo je tvoje mjesto gdje prebivaš, tvoje je gnijezdo savijeno na hridini.

22 Ali će biti Kain uništen. Kako još dugo,

dok te Ašur odvede u ropstvo.”

23 Onda je izrekao još jednu riječ: “Jao, tko će ostati živ, kad to napravi Bog.

24 Iz Kitima dolaze lađe ovdje, pritišču Ašura, pritišču Ebera, ali će i sami propasti.”

25 Onda se dignuo Balaam i vratio u svoje mjesto; a Balak je otišao svojim putom.

Finehas na strani Boga

25 Kad su se Izraelovi sinovi bili smjeli u Šitim, narod je počeo bludit s moapskim kćerima.

2 One su pozivale narod na žrtve svojim bogovima. Narod bi sudjelovao na njihovim žrtvenim gozbama i klanjao se njihovim bogovima.

3 Tako su Izraelovi sinovi prionuli uz Baal-Peora, a srdžba GOSPODINOVA i se raspaliла na Izraela.

4 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: “Uzmi sve koji su zaveli narod i objesi ih GOSPODINU prema suncu, da se prestane GOSPODIN gnjeviti na Izraela.”

5 Tako je Mojsije rekao sudcima Izraelaca: “Svaki neka ubije one čiji su ljudi služili Baal-Peoru.”

6 A onda je baš došao jedan Izraelac i doveo svojoj braći jednu Midjanku na oči Mojsiju i cijeloj zajednici Izraelaca, koji su plakali na ulazu u šator sastanka.

7 Kad je to vidoio Finehas, sin Eleazara, sina velikog svećenika Arona, ostavio je zajednicu, uzeo kopljje u svoju ruku,

8 ušao za Izraelcem unutra u šator i oboje probio kopljem, Izraelca i ženu, a nju kroz trbuh. Onda je prestao pomor među Izraelovim sinovima.

9 Broj onih koji su poginuli od pomora iznosio je dvadeset i četiri tisuće.

10 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

11 “Finehas, sin Eleazara, sina velikog svećenika Arona, odvratio je moju srdžbu od Izraelovih sinova time što je pun revnosti ustao među njima za moju čast. Zato ja u svojoj srdžbi nisam posve uništio Izraelove sinove.

12 Stoga mu reci: ‘Evo, ja mu dajem moj zavjet mira.

13 Neka bude njemu i njegovim potomcima poslije njega zavjet vječnoga svećenstva, zato što je pun revnosti ustao za svojega Boga i pribavio pomirenje Izraelovim sinovima.”

14 Ime ubijenoga Izraelca koji je bio ubijen s Midjankom, bilo je Zimri, sin Saluov, koji je bio čelnik očinskog doma Šimunovaca.

15 A ubijena Midjanka se zvala Kozbi, kći

Sura; ovaj je bio glavar jednog midjanskog domaćinstva.

16 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

17 “Izazovite Midjance i bijte ih;

18 jer su nas oni napadali prijevarama, koje su napravili u slučaju Peora i kćeri midjanskog vođe, Kozbi, njihove sestre, koja je bila ubijena onda kad je nastao pomor zbog Peora.”

Drugi popis Izraela

26 I dogodilo se poslije pomora, da je GOSPODIN rekao Mojsiju i Eleazaru, sinu svećenika Arona, rekavši:

2 “Obavite popis sve zajednice Izraelovih sinova, od dvadeset godina naviše, pleme po pleme, sve koji su u Izraelu sposobni za vojnu službu.”

3 Onda su im progovorili Mojsije i svećenik Eleazar na Moapskim poljanama na Jordanu prema Jerihonu, rekavši.

4 “Izbrijte narod od dvadeset godina pa na više, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju i Izraelovim sinovima koji su izašli iz egipatske zemlje.”

5 Ruben je bio Izraelov prvorodenac. Rubenovi sinovi bili su od Henoka, obitelj Henokovaca; od Palua obitelj Paluovaca;

6 od Hezrona obitelj Hezronovaca i od Karmija obitelj Karmijevaca.

7 To su obitelji Rubenovaca. Broj njihovih izbrojenih ljudi bilo je: četrdeset i tri tisuće i sedam stotina i trideset.

8 Sin Paluov bio je Eliab,

9 i Eliabovi sinovi: Nemuel, Daten i Abiram. Ovaj Daten i Abiram jesu poslanici zajednice, koji su se podigli protiv Mojsija i Arona u buni Korahovoj, kad su se pobunili protiv GOSPODINA.

10 Zemlja je otvorila svoja usta i proždrala njih i Koraha, a buna se završila kad je oganj spalio dvjesto i pedeset ljudi tako da su postali strahovit primjer.

11 A ipak Korahovi sinovi nisu poginuli.

12 Šimunovi sinovi po svojim obiteljima bili su ovi: od Nemuela obitelj Nemuelovaca; od Jamina obitelj Jaminovaca; od Jakina obitelj Jakinovaca;

13 od Zeraha obitelj Zerahovaca, i od Šaula obitelj Šaulovaca.

14 To su obitelji Šimunovaca, dvadeset i dvije tisuće i dvije stotine.

15 Gadovi sinovi po svojim obiteljima bili su: od Sefona potječe obitelj Sefonovaca; od Hagija obitelj Hagijevaca; od Šunija obitelj Šunijevaca;

16 od Ozniija obitelj Oznijevaca; od Arelija obitelj Arelijevaca;

17 od Aroda obitelj Arodovaca i od Erija

obitelj Erijevaca.

18 To su obitelji Gadovih sinova prema onima koji su bili izbrojeni: četrdeset tisuća i pet stotina.

19 Judini sinovi bili su: Er i Onan. Er i Onan su umrli u zemlji Kanaan.

20 Judini sinovi po svojim obiteljima bili su: od Šele potječe obitelj Šelinaca; od Peresa obitelj Peresovaca i od Zeraha obitelj Zerahovaca.

21 Peresovi sinovi bili su: od Hezrona potječe obitelj Hezronovaca i od Hamula obitelj Hamulovaca.

22 To su Judine obitelji prema onima koji su bile izbrojene: sedamdeset i šest tisuća i pet stotina.

23 Isakarovi sinovi po svojim obiteljima bili su: od Tole potječe obitelj Tolinaca; od Puve obitelj Puvinaca;

24 od Jašuba potječe obitelj Jašubovaca i od Šimrona obitelj Šimronovaca.

25 To su Isakarove obitelji prema onima koji su bili izbrojeni: šezdeset i četiri tisuće i tri stotine.

26 Zebulunovi sinovi po svojim rodom bili su: od Sereda potječe obitelj Seredovaca; od Elona obitelj Elonovaca i od Jahleela obitelj Jahleelovaca.

27 To su obitelji Zebulunovaca prema onima koji su bili izbrojeni: šezdeset tisuća i pet stotina.

28 Josipovi sinovi po svojim obiteljima bili su Manaseh i Efraim.

29 Manasehovi sinovi bili su: od Makira potječe obitelj Makirovaca. Makir je bio otac Gileadov; od Gileada potječe obitelj Gileadovaca.

30 Gileadovi sinovi bili su: od Jezera potječe obitelj Jezerovaca; od Heleka obitelj Helekovaca;

31 od Asriela obitelj Asrielovaca; od Šekema obitelj Šekemovaca;

32 od Šemida obitelj Šemidinaca i od Hefera obitelj Heferovaca.

33 A Selofhad, sin Heferov, nije imao sinova, nego samo kćeri; a imena Selofhadih kćeri bila su; Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa.

34 To su Manasehove obitelji; i oni koji su bili izbrojeni bilo je: pedeset i dvije tisuće i sedam stotina.

35 Efraimovi sinovi po svojim obiteljima bili su: od Šutelaha potječe obitelj Šutelahovaca; od Bekera obitelj Bekerovaca i od Tahana obitelj Tahanovaca.

36 Šutelahovi sinovi bili su: od Erana potječe obitelj Eranovaca.

37 To su obitelji Efraimovih sinova obitelji po onima koji su bili izbrojeni: trideset i dvije tisuće i pet stotina. To su Josipovi

sinovi po svojim obiteljima.

38 Benjaminovi sinovi po svojim obiteljima bili su: od Bele potječe obitelj Belinaca; od Ašbela obitelj Ašbelovaca; od Ahirama obitelj Ahiramovaca;

39 od Šufama obitelj Šufamovaca i od Hufama obitelj Hufamovaca.

40 Belini sinovi bili su: Ard i Naaman. Od Arda potječe obitelj Arđovaca; od Naama obitelj Naamanovaca.

41 To su bili Benjaminovi sinovi po svojim obiteljima, od koji su bili izbrojeni: četrdeset i pet tisuća i šest stotina.

42 Ovo su bili Danovi sinovi po svojim obiteljima: od Šuhama potječe obitelj Šuhamovaca. To su Danovi sinovi po svojim obiteljima.

43 Sve obitelji Šuhamovaca koji su bili izbrojeni i popisani: šezdeset i četiri tisuće i četiri stotine.

44 Ašerovi sinovi po svojim obiteljima bili su: od Jimne potječe obitelj Jimninaca; od Jesuja obitelj Jesujevaca i od Berija obitelj Berijevaca.

45 Od Berijevih sinova potječu: od Hebera obitelj Heberovaca i od Malkiela obitelj Malkielovaca.

46 Ašerova kći se zvala Serah.

47 To su obitelji Ašerovih sinova koji su bili izbrojeni: pedeset i tri tisuće i četiri stotine.

48 Naftalijevi sinovi po svojim obiteljima bili su: od Jahseela potječe obitelj Jahseelovaca; od Gunija obitelj Gunijevaca;

49 od Jezera obitelj Jezerovaca i od Šilema obitelj Šilemovaca.

50 To su obitelji Naftalijevih sinova po svojim obiteljima koji su bili izbrojeni: četrdeset i pet tisuća i četiri stotine.

51 Ovo je broj popisanih Izraelovih sinova koji su bili izbrojeni: šest stotina i jedna tisuća i sedam stotina i trideset.

52 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

53 "Tima neka se podijeli zemlja u baštinu prema broju imena.

54 Onima koji su mnogobrojni, podaj veću baštinu; onima koji su malobrojni, podijeli manju baštinu. Svakome neka se da njegova baština prema broju njegovih izbrojenih.

55 Ipak neka se zemlja razdijeli ždrijebom. Po imenu svojih očinskih plemena neka ju dobiju u posjed.

56 Ždrijebom neka se baština razdijeli među one koji su mnogobrojni i one koji su malobrojni."

57 A ovo su oni koji su bili izbrojeni i popisani od Levita po svojim obiteljima: od Geršona potječe obitelj Geršonovaca; od

Kohata obitelj Kohatovaca i od Merarija obitelj Merarijevaca.

58 Ovo su obitelji Levijevaca: obitelj Libnjevaca, obitelj Hebronovaca, obitelj Mahlijevaca, obitelj Mušijevaca i obitelj Korahovaca. Kohatu se rodio Amram.

59 Amramova žena se zvala Jokebeda, kći Levijeva, koja se Leviju rodila u Egiptu. Ona je rodila Amramu Arona i Mojsiju i njihovu sestru Mirjam.

60 Aronu su se rodili: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.

61 Nadab i Abihu su umrli kad su prinijeli nedopuštenu ognjenu žrtvu pred GOSPODINOM.

62 Broj njihovih izbrojenih iznosio je svega: dvadeset i tri tisuće muškaraca od jednoga mjeseca pa na više. Oni, naime, nisu bili brojeni s ostalim Izraelovim sinovima, jer njima nije bila dana baština među Izraelovim sinovima.

63 To su od Mojsija i svećenika Eleazara izbrojeni. Ovi su izbrojili Izraelove sinove na moapskim poljanama na Jordanu, prema Jerihonu.

64 Među njima nije bio više ni jedan od onih koji su bili izbrojeni od Mojsija i svećenika Arona, kad su ovi brojili Izraelove sinove u Pustinji Sinaj.

65 Jer GOSPODIN im je navijestio da će pomrijeti u pustinji. Ni jedan od njih nije ostao osim Kaleba, sina Jefuneova, i Josue, sina Nunova.

Zakon o baštini

27 Onda su došle kćeri Selofhada, sina Hefera, sina Gileada, sina Makira, sina Manasehova, iz roda Manasehova, koji je bio sin Josipov. Kćeri su se zvalе Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa.

2 I one su stupile pred Mojsija i svećenika Eleazara i pred plemenske glavare i svu zajednicu na ulazu u šator sastanka, rekavši:

3 "Naš je otac umro u pustinji, ali nije bio u buni onih koji su se digli protiv GOSPODINA, u buni Korahovoj, nego je umro od svojega vlastitoga grijeha. On nije imao sinova.

4 Zašto da sad izgine ime našega oca iz njegova roda zbog toga što nije imao sina. Stoga daj nam baštinu među braćom našega oca."

5 Onda je Mojsije iznio njihov slučaj pred GOSPODINOM.

6 A GOSPODIN se oglasio Mojsiju, rekavši:

7 "Kćeri Selofhadove su govorile pravo. Daj im bez otezanja baštinu među braćom njihova oca, i prenesi posjed njihova oca na njih.

8 A Izraelovim sinovima daj ovu uredbu: 'Ako netko umre, a ne ostavi sina, onda prenesite njegovu baštinu na njegovu kćer.

9 Ako li nema kćeri, onda predajte njegovu baštinu njegovoj braći.

10 Ako li nema ni braće, onda podajte njegovu baštinu braći njegova oca.

11 Ako njegov otac nema braće, onda podajte njegovu baštinu najbližemu njegovu rođaku po krvi iz njegova roda, da ga uzme u posjed." To neka bude za Izraelove sinove kao zakon, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

12 Onda je GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Uzadi na goru Abarim i pogledaj zemlju koju sam dao Izraelovim sinovima.

13 Kad ju pogledaš, bit ćeš i ti pridružen svojim precima, kako je prije bio uzet k njima tvoj brat Aron.

14 Jer u Pustinji Zin, kad se pobunila zajednica, vi niste poslušali moje zapovijedi da me pred njihovim očima proslavite čudom vode." (To je voda Meriba u Kadešu u Pustinji Zin.)

15 I Mojsije je zamolio GOSPODINA, rekavši:

16 "GOSPODIN, Bog svega životnog daha u svakom tijelu, neka bi postavio nad zajednicom čovjeka,

17 koji bi išao pred njima kad odlaze i kad dolaze, koji će ih izvoditi i dovoditi, da zajednica GOSPODINOVA ne bude kao ovce koje nemaju pastira."

18 GOSPODIN je rekao Mojsiju: "Uzmi k sebi Jošuu, sina Nunova, čovjeka u kojem je duh i stavi svoju ruku na njega.

19 Predstavi ga svećeniku Eleazaru i cijeloj zajednici i postavi ga pred njihovim očima u njegovu službu.

20 Podaj mu nešto od svojih vlastiju da mu bude poslušna sva zajednica Izraelovih sinova.

21 On neka izide pred svećenika Eleazara, koji će pred GOSPODINOM za njega tražiti odluke Urima. Po njegovoj zapovijedi neka oni izlaze i po njegovoj zapovijedi neka se vraćaju, oboje on i Izraelovi sinovi, sva zajednica."

22 Mojsije je napravio kako mu je GOSPODIN zapovjedio. Uzeo je Jošuu i predstavio ga svećeniku Eleazaru i pred svu zajednicu.

23 I stavio je svoje ruke na njega i postavio ga u njegovu službu, baš kako je GOSPODIN zapovjedio preko Mojsija.

Svakodnevne, mjesecne i subotnje žrtve

28 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 "Zapovijedi Izraelovim sinovima i reci im: 'Prinosite mi točno u određeno vrijeme moje prinose, moje jelo žrtve ognjem spaljene meni na ugodan miris.'

3 I reci im: 'Ovo je žrtva ognjem spaljena, koju čete prinositi GOSPODINU: svaki dan dva jednogodišnja janjeta bez mane kao redovitu žrtvu paljenicu,

4 jedno janje prinosite ujutro, a drugo janje prinosite navečer.

5 Uz to kao žitni prinos desetinu efe bijelog brašna zamiješena s četvrtinom hina ulja od stučenih maslina.

6 To je redovita žrtva paljenica, koja je bila već na Gori Sinaj određena, žrtva ognjem spaljena na ugodan miris GOSPODINU.

7 Njezin naljev neka dođe na svako janje četvrt hina. Izlij naljev vina GOSPODINU u svetištu kao prinos.

8 Drugo janje priredi navečer. Prinesi ga s žitnim prinosom ujutro i sa svojim naljevom kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU.

9 U Subotnji dan neka se prinesu dva jednogodišnja, bez mane janjeta i dvije desetine s uljem zamiješena bijelog brašna kao žitni prinos sa svojim naljevom.

10 To je Subotnja žrtva paljenica što se mora prinijeti na svaki Subotnji dan uz redovitu žrtvu paljenicu i svoj naljev.

11 Početkom mjeseca prinesite GOSPODINU kao žrtvu paljenicu: dva mlada junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane.

12 Za svakoga junca tri desetine s uljem zamiješena bijelog brašna kao žitni prinos, i za ovna dvije desetine s uljem zamiješena bijelog brašna kao prinos.

13 I za svako janje desetinu s uljem zamiješena bijelog brašna kao žitni prinos. To je žrtva paljenica puna mirisa ugodnoga, žrtva ognjem spaljena GOSPODINU.

14 Njihovi naljevi neka budu: pola hina na svakoga junca, trećina hina na ovna i četvrt hina na janje. To je žrtva paljenica za svaki mjesec u godini, kroz sve mjesece u godini.

15 Osim toga, uz redovitu žrtvu paljenicu i njezin naljev neka se još prinese GOSPODINU jedno muško jare kao žrtva za grijeh.

16 Četrnaesti dan prvoga mjeseca jest Pasha u čast GOSPODINU.

17 Petnaesti dan toga mjeseca jest svečana gozba. Sedam dana neka se jede beskvasni kruh.

18 Prvi dan neka vam bude sveti saziv. Onda ne smijete obavljati nikakva težačkog posla.

19 Prinesite GOSPODINU žrtvu ognjem spaljenu kao žrtvu paljenicu, dva mlada jun-

ca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca, koji ne smiju imati mane;

20 Uz to kao žitni prinos neka bude: bijelo brašno, s uljem umiješeno. Tri desetine prinijeti za junca i dvije desetine za ovna.

21 Neka bude po jedna desetina za svakoga od sedam janjaca;

22 uz to jedan jarac kao žrtva za grijeh da vam pribavi pomirenje.

23 Prinesite sve to uz jutarnju žrtvu paljenicu, koja je redovita žrtva paljenica.

24 Ove žrtve prinosite sedam dana, dan za danom kao jelo žrtve ognjem spaljene na ugodan miris GOSPODINU. Neka se priredi uz redovitu žrtvu paljenicu i njezin naljev.

25 Sedmi dan održite sveti saziv. Onda ne smijete obavljati nikakva težačkog posla.

26 I na dan prvina, kad prinosite GOSPODINU prinos od novoga žita, na Gozbu Tjedana, držat čete sveti saziv. Onda ne obavljajte nikakva težačkog posla.

27 Kao žrtvu paljenicu na ugodan miris GOSPODINU prinesite: dva mlada junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca.

28 Uz to kao njihov žitni prinos bijelo brašno što je s uljem zamiješeno, tri desetine za svakoga junca, dvije desetine za ovna

29 i desetinu za svakoga od sedam janjaca,

30 onda jedno muško jare da vam pribavi pomirenje.

31 Pripazi da su bez mane. Prinesite sve to uz redovitu žrtvu paljenicu i njezin žitni prinos, i uz njihove naljeve.

Žrtve na svečanostima

29 Držite i prvi dan sedmoga mjeseca sveti saziv. Onda ne smijete obavljati nikakva težačkog posla. To vam je dan trubljenja u trube.

2 Prinesite žrtvu paljenicu na ugodan miris GOSPODINU: jednoga mladog junca, jednoga ovna, sedam jednogodišnjih janjaca bez mane;

3 Njihov žitni prinos bijelo brašno uljem umiješeno, tri desetine za junca, dvije desetine za ovna;

4 i jednu desetinu za svako od sedam janjaca;

5 onda jedno muško jare kao žrtvu za grijeh, da vam pribavi pomirenje.

6 Osim žrtve paljenice o mlađaku s njezinim žitnim prinosom i njihovim naljevima, po uredbi, kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU.

7 I deseti dan toga sedmoga mjeseca, kod svetišta držite sveti saziv i ponizite svoje duše. Ne smijete obavljati nikakva posla.

8 Kao žrtvu paljenicu na ugodan miris GOSPODINU, prinesite: jednoga mladog junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. Pazi da su životinje bez mane.

9 Uz to kao njihov žitni prinos bijelo brašno što je s uljem umiješeno, tri desetine za junca, dvije desetine za ovna,

10 i jednu desetinu za svako od sedam janjaca.

11 Onda jedno muško jare kao žrtvu za grieh, osim žrtve pomirnice za grieh i redovite žrtve paljenice, i njezinim žitnim prinosom i njezinim naljevima.

12 I petnaesti dan sedmoga mjeseca kod svetišta održite sveti saziv. Ne smijete onda obavljati nikakva težačkog posla, nego u čast GOSPODINU držite gozbu od sedam dana.

13 Kao žrtvu paljenicu, ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU, prinesite: triнаest mladih junaca, dva ovna i četrnaest jednogodišnjih janjaca. Neka budu samo bez mane.

14 Uz to kao njihov žitni prinos bijelo brašno što je s uljem umiješeno, tri desetine za svakoga od trinaest junaca, dvije desetine za svakoga od ovnova.

15 I po jednu desetinu za svakoga od četrnaest janjaca.

16 Onda jedno muško jare kao žrtvu za grieh uz redovitu žrtva paljenicu s njezinim žitnim prinosom i naljevom.

17 Drugi dan: dvanaest mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

18 Uz to njihov žitni prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, po uredbi.

19 Onda jedno muško jare kao žrtvu za grieh, osim redovite žrtve paljenice s njezinim žitnim prinosom i potrebnim naljevima.

20 Treći dan: jedanaest mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

21 Uz to njihov žitni prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, po uredbi.

22 Isto jednoga jarca kao žrtvu za grieh, osim redovite žrtve paljenice s žitnim prinosom i njezinim naljevom.

23 Četvrti dan: deset mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

24 Uz to njihov žitni prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, po uredbi.

25 Onda jedno muško jare kao žrtvu za grieh, osim redovite žrtve paljenice s žit-

nim prinosom i njezinim naljevom.

26 Peti dan: devet mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

27 Uz to njihov žitni prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, prema uredbi.

28 Isto jednoga jarca kao žrtvu za grieh, osim redovite žrtve paljenice s žitnim prinosom i njezinim naljevom.

29 Šesti dan: osam mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

30 Uz to njihov žitni prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, prema uredbi.

31 Isto jednoga jarca kao žrtvu za grieh, osim redovite žrtve paljenice s žitnim prinosom i njezinim naljevom.

32 Sedmi dan: sedam mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

33 Uz to njihov prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, kako je propisano.

34 Isto jednoga jarca kao žrtvu za grieh, osim redovite žrtve paljenice s žitnim prinosom i njezinim naljevom.

35 Osmi dan opet držite sveti saziv. Ne smijete onda obavljati nikakva težačkog posla.

36 Kao žrtvu paljenicu, ognjem spaljenu na ugodan miris GOSPODINU, prinesite: jednoga mladog junca, jednoga ovna, sedam jednogodišnjih janjaca bez mane.

37 Uz to njihov žitni prinos i njihove naljeve za juncu, ovnu i janjce po njihovu broju, kako je propisano.

38 Isto jednoga jarca kao žrtvu za grieh, osim redovite žrtve paljenice s žitnim prinosom i njezinim naljevom.

39 To prinesite GOSPODINU na svoje određene svečanosti, osim onoga što prinosite po zavjetima ili kao dragovoljne darove za žrtve paljenice, prinose, naljeve ili žrtve pomirnice.”

40 I dao je Mojsije Izraelovim sinovima zapovijedi, posve kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

Zakon o zavjetima

30 Tada je Mojsije progovorio plemenskim glavarima Izraelovih sinova, rekavši: “Ovo zapovjeda GOSPODIN:

2 Ako se koji čovjek zavjetuje ili se zakletvom obveže za nešto, onda neka ne prekrši svoje riječi, nego neka održi sve što je izašlo iz njegovih usta.

3 Ako se koja ženska osoba, koja je neodata i živi u kući svojega oca, zavjetuje

GOSPODINU ili se za nešto obveže,
4 a njezin otac čuje za njezin zavjet, ili
kako se obvezala za nešto, i ako njezin
otac šuti na to, onda neka vrijede svi nje-
zini zavjeti, i svako obećanje na koje se
obvezala.

5 Ali ako njezin otac čim za to čuje, zabra-
ni joj to, onda svi njezini zavjeti i obećanja
na koja se obvezala, ne vrijede, i GOSPODIN
će joj oprostiti, jer joj je njezin otac to za-
branio.

6 Ako se ona zaista uda, a ima još na sebi
zavjet ili nepromišljeno obećanje na koje
se obvezala,

7 a njezin muž čuje za to, pa joj ne rekne
ništa kad čuje za to, onda neka vrijede
njezini zavjeti i obećanja, za koja se ob-
vezala.

8 Ako njezin muž, čim za to čuje, to joj za-
brani, onda on time poništava zavjet koji
ju veže i nepromišljeno obećanje kojim se
za nešto obvezala, i GOSPODIN će joj opro-
stiti.

9 Zavjet udovice ili rastavljene žene, uop-
će svaka obveza koju uzme na sebe, ob-
vezna je za nju.

10 Ako je koja ženska osoba, koja već živi
u kući svojega muža, zavjetovala ili se za
nešto zakletvom obvezala,

11 i njezin muž čuje za to i šuti i ne brani
joj, onda vrijede svi njezini zavjeti i svako
obećanje na koje se obvezala.

12 Ako li njezin muž čim čuje za to, pro-
glasi to nevaljanim, onda joj ne vrijedi ni-
šta od onoga što je obećala, bio to za-
vjet ili kakva druga obveza; jer je to njezin
muž proglašio nevaljanim, GOSPODIN će
joj oprostiti.

13 Svaki zavjet i svaku zakletvu što je ob-
vezuje da umiri svoju dušu, može njezin
muž proglašiti valjanim ili nevaljanim.

14 Ali ako njezin muž od dana do dana
ništa joj ne reče, onda on time pravi valja-
nima sve njezine zavjete i obećanja koja ju
obvezuju. On ih time potvrđuje valnjima,
jer nije ništa rekao kad je čuo za to.

15 Ako ih hoće poništiti, kad je o tom ra-
nije čuo, onda on stavlja na sebe njezinu
krivnju.”

16 To su pravne uredbe koje je GOSPODIN
dao Mojsiju da se uredi odnos između
muža i žene, između oca i kćeri, koja još
neudana živi u kući svojega oca.

Pobjeda nad Midjancima

31 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju,
rekavši:

2 “Izvrši osvetu za Izraelove sinove na
Midjancima. Poslije toga ćeš se pridružiti
svojim precima.”

3 Onda je rekao Mojsije narodu ovako:
“Naoružajte sebi ljudi iz svoje sredine za
vojnu protiv Midjanaca, da izvrše osvetu
GOSPODINOVU na Midjancima.

4 Pošaljite na vojnu po tisuću ljudi od svih
Izraelovih plemena.”

5 I tako se podigli od svakoga izraelskog
plemena po tisuću ljudi, svega dvanaest
tisuća naoružanih za rat.

6 Onda je Mojsije poslao na vojnu tisuću
ljudi od svakoga plemena, a s njima je po-
slao i Finehasa, sina svećenika Eleazara
sa svetim predmetima i trubama za dava-
nje zapovijedi.

7 I krenuli su u boj protiv Midjanaca, kako
je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju, i pobili su
sve muške osobe.

8 Među onima koje su pobili bili su i mi-
djanski kraljevi: Evi, Rekem, Sur, Hur i
Reba, pet midjanskih kraljeva. I Balaama,
sina Beorova, ubili su mačem.

9 Onda su Izraelovi sinovi zarobili žene i
djecu Midjanaca, zaplijenili su svu njihovu
marvu, krupnu i sitnu, i sve njihovo ima-
nje.

10 Ognjem su popalili sve gradove u koji-
ma su prebivali, i sve njihove tabore.

11 Uzeli su sve roblje i sav plijen, oboje
ljudi i marvu,

12 Onda su doveli zarobljenike, plijen i
pljačku k Mojsiju, svećeniku Eleazaru i
zajednici Izraelovih sinova u tabor na Mo-
apskim poljanama koji je na Jordanu kod
Jerihona.

13 A Mojsije, svećenik Eleazar i svi gla-
vari zajednice izašli su im u susret izvan
tabora.

14 A Mojsije se razljutio na zapovjednike
vojske, na čelovode koji su bili nad tisu-
ćama i nad stotinama, koji su se vratili s
bojnog pohoda.

15 Rekao im je Mojsije: “A zašto ste osta-
vili na životu sve žene?

16 Baš one su bile koje su, na savjet Bala-
amov, zavele Izraelove sinove da napuste
GOSPODINA zbog Peora, te je došao po-
mor na GOSPODINOVU zajednicu.

17 Zato sada pobijte svu mušku djecu, a
ubijte i sve žene koje su osobno spoznale
muškarca.

18 A sve mlade djevojke, koje još nisu
osobno spoznale muškarca, ostavite za
sebe na životu.

19 Ostanite sedam dana izvan tabora, jer
je svaki od vas druge ubio i dotaknuo se
ubijenih, zato se morate treći i sedmi dan
ocistiti zajedno sa svojim zarobljenicima.

20 I sve haljine, sve kožne stvari, sve što
je napravljeno od kozje dlake i sve drveno
posude morate očistiti.”

21 Svećenik Eleazar je rekao ratnicima koji su bili pošli na vojnu: "Ovo je zakonska uredba koju je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju:

22 Zlato, srebro, mqed, željezo, kositar i olovo,

23 uopće sve što podnosi oganj, provucite kroz vatru, i bit će čisto. Uz to, ipak mora se još očistiti vodom očišćenja. A sve što ne podnosi oganj, provucite kroz vodu.

24 Operite onda sedmi dan svoje haljine, pa ćete opet biti čisti i potom se smijete opet vratiti u tabor."

25 Nato se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

26 "Izbrojite ratni plijen, ljudi i marvu, ti i svećenik Eleazar i plemenski glavari zajednice,

27 i podijeli plijen na pola, između onih koji su išli na vojnu, koji su ratovali, i svu ostalu zajednicu.

28 Onda uzmi od vojnika, koji su išli na vojnu, dio za GOSPODINU, naime, po jednu glavu od pet stotina ljudi, goveda, magaraca i ovaca.

29 Od njihove polovice uzmite to i dajte svećeniku Eleazaru kao žrtvu podizanja za GOSPODINA.

30 A od polovice, koja dopadne Izraelovim sinovima, uzmi po jednu glavu od pedeset ljudi, goveda, magaraca i ovaca, ukratko sve marve i daj to Levitima, koji se moraju brinuti za službu kod šatora GOSPODINOVA."

31 Mojsije i svećenik Eleazar su napravili kako im je GOSPODIN zapovjedio.

32 A ostalo je od plijena koji su ratnici zaplijenili bilo je: šest stotina i sedamdeset i pet tisuća ovaca,

33 sedamdeset i dvije tisuće goveda,

34 i šezdeset i jedna tisuća magaraca.

35 Od ljudi, to jest od djevojaka koje još nisu poznale muškarca, svega trideset i dvije tisuće osoba.

36 Polovica od toga, što je dopala onima koji su išli na vojnu, iznosila je tri stotine i trideset i sedam tisuća i pet stotina ovaca;

37 I dio ovaca za GOSPODINA iznosio je šest stotina i sedamdeset i pet glava.

38 Trideset i šest tisuća goveda i dio od toga za GOSPODINA sedamdeset i dvije glave.

39 Trideset tisuća i pet stotina magaraca i dio od toga za GOSPODINA šezdeset i jedna glava.

40 Napokon šesnaest tisuća ljudi i dio od toga za GOSPODINA trideset i dvije osobe.

41 Mojsije je predao svećeniku Eleazaru

dio određen za žrtvu podizanja GOSPODINU, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

42 Od polovice plijena za Izraelove sinove, koju je Mojsije odvojio za ratnike,

43 polovica koja se dopala zajednici, iznosila je: tri stotine i trideset i sedam tisuća i pet stotina ovaca;

44 trideset i šest tisuća goveda;

45 trideset tisuća i pet stotina magaraca,

46 i šesnaest tisuća ljudi.

47 Od te polovice za Izraelove sinove uzeo je Mojsije po jednu glavu od pedeset ljudi i marve i dao ih Levitima, koji su se brinuli za službu kod šatora GOSPODINOVA, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

48 Onda su pristupili k Mojsiju zapovjednici, čelovode koji su bili nad tisućama i nad stotinama,

49 i rekli su Mojsiju: "Sluge su tvoje prebrojile ratnike koji su bili pod našim vodstvom. Ni jednoga od naših ljudi nema manje.

50 Zato prinosimo da se očistimo pred GOSPODINOM, kao prinos GOSPODINU, saki što je tko zaplijenio zlatnine: kopča, narukvica, prstena, naušnica i ogrlica."

51 Mojsije i svećenik Eleazar uzeli su od njih zlato, svakovrsnu umjetničku izradenu zlatninu.

52 A bilo je svega zlata koje su kao žrtvu podizanja prinijeli GOSPODINU tisućnici i stotnici, šesnaest tisuća i sedam stotina i pedeset šekela.

53 A ratnici su naplijenili svaki pojedini za sebe.

54 Mojsije i svećenik Eleazar uzeli su zlato od tisućnika i stotnika i unesli ga u šator sastanka da bude ondje Izraelovim sinovima pred GOSPODINOM kao mio spomen.

Rubenova i Gadova baština

32 Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi su imali vrlo mnogo marve; pa kad su vidjeli da je jazerska zemlja i gileadska zemlja dobra za marvu,

2 otišli su Gadovi sinovi i Rubenovi i rekli su Mojsiju, svećeniku Eleazaru i glavarima zajednice, rekavši:

3 "Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Hešbon, Eleale, Sebam, Nebo i Beon,

4 zemlja, koju je GOSPODIN podložio izraelskoj zajednici, dobra je za marvu, a twoje sluge imaju mnogo marve."

5 Stoga su rekli: "Ako smo našli milost u tvojim očima, neka se ta zemlja da u baštinu tvojim slugama, ne vodi nas preko Jordana."

6 Mojsije je rekao Gadovim sinovima i Rubenovim sinovima: "Hoćete li da vaša braća idu u boj, dok vi ovdje sjedite?"

7 Zašto sada obeshrabljujete srca Izraelovih sinova da ne idu u zemlju koju im je dao GOSPODIN?

8 Tako su već postupali vaši oci kad sam ih poslao iz Kadeš-Barnee da ogledaju zemlju.

9 Otišli su gore do Doline Eškol, pogledali zemlju i onda obeshrabrili srce Izraelovim sinovima, tako da oni nisu htjeli ići u zemlju koju im je GOSPODIN dao.

10 Onda se razgnjevio GOSPODIN, i zakleo se, rekavši:

11 'Ljudi koji u dobi od dvadeset godina naviše izašli iz Egipta, neće vidjeti zemlje koju sam zakletvom obećao Abrahamu, Izaku i Jakovu, jer me nisu posve poslušali.

12 Osim Kenizejca Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova, jer su ovi posve poslušali GOSPODINA.'

13 Tako se je razgnjevio GOSPODIN na Izraela da je napravio da su se četrdeset godina potucali po pustinji dok nije pomro sav onaj naraštaj koji je sagriješio GOSPODINU.

14 I sada vi ste stupili na mjesto svojih otaca, rod grješnika, da još više povećate žestoku srdžbu GOSPODINOVU na Izraela.

15 Ako se odvratite od njega, on će ga još duže ostaviti u pustinji, i vi ćete upropastiti sav taj narod.'

16 Onda su oni pristupili k njemu i rekli: "Mi ćemo ovdje napraviti samo torove za svoja stada i gradove za svoje žene i svoju djecu,

17 a sami ćemo naoružani poći pred Izraelovim sinovima dok ih ne dovedemo u njihova mjesta; a naše žene i djeca neka ostanu u utvrđenim gradovima zbog žitelja te zemlje.

18 Nećemo se prije vratiti svojim kućama dok Izraelovi sinovi ne prime svaki svoju baštinu.

19 Niti ćemo uzeti zajedno s njima baštinu s onu stranu Jordana i dalje, jer nam se dopala naša baština istočno od Jordana."

20 Mojsije im rekao "Ako to napravite, da podete naoružani pred GOSPODINOM u boj,

21 i svi vaši vojnici pred GOSPODINOM prijeći Jordan, dok ne otjera ispred sebe svoje neprijatelje,

22 a vi se tek onda vratite, kad bude zemlja uz pomoć GOSPODINA pokorena, onda ćete vi biti bez krivnje pred GOSPODINOM i Izraelom, i ta će vam zemlja pripasti kao baština pred GOSPODINOM.

23 Ako li ne napravite tako, onda ćete sagriješiti GOSPODINU i znajte da će vas za

vaš grijeh stići kazna.

24 Pa gradite sebi gradove za svoje žene i svoju djecu i torove za svoju marvu, ali i napravite što ste obećali.'

25 Nato su odgovorili Mojsiju Gadovi i Rubenovi sinovi, rekavši: "Tvoje će sluge napraviti kako ti, gospodaru, zapovjedaš.

26 Naša djeca i naše žene, naša marva i sve naše životinje ovdje će ostati u tvrdim gileadskim gradovima.

27 A tvoje sluge sve koji su za boj, će prijeći ondje pred GOSPODINOM u boj, kako si, gospodaru, zapovjedio."

28 Potom je Mojsije dao za njih zapovijed svećeniku Eleazaru i Jošui, sinu Nunovu i plemenskim glavarima Izraelovih sinova.

29 Rekao im Mojsije: "Ako podu svi vojnici Gadovih i Rubenovih sinova s vama preko Jordana pred GOSPODINOM u boj, onda im dajte, kad vam bude zemlja podložena, gileadsku zemlju u baštinu.

30 Ako li ratnici ne podu s vama prijeko, neka se nasele kod vas u zemlji Kanaan."

31 Onda su odgovorili Gadovi i Rubenovi sinovi: "Kako je GOSPODIN zapovjedio tvjim slugama, tako ćemo napraviti.

32 Mi ratnici prijeći ćemo pred GOSPODINOM u zemlju Kanaan da nam ostane naša baština preko Jordana."

33 Tako je dao Mojsije Gadovim i Rubenovim sinovima i polovici plemena Manaseha, sina Josipova, kraljevstvo amorejskog kralja Sihona i kraljevstvo bašanskog kralja Oga: zemlju i njezine gradove s njihovom okolicom, gradove po zemlji unaokolo.

34 I opet su sagradili Gadovi sinovi Dibon, Atarot, Aroer,

35 Atrot, Šofan, Jazer, Jogbohu,

36 Bet Nimru i Bet Haran gradove tvrde i torove za marvu.

37 Rubenovi sinovi opet su sagradili Hešbon, Eleale, Kirjatajim,

38 Nebo i Baal-Meon s promijenjenim imenima i Šibmu, i dali su imena gradova koje su opet sagradili.

39 Sinovi Makira, sina Manasehova, otišli su u Gilead, osvojili ga i protjerali Amorejce, koji su bili ondje.

40 Mojsije je onda dao Gilead Makiru, sinu Manasehova, koji se ondje naselio.

41 Manasehov sin Jair isto tako otišao, osvojio njihova sela i nazvao ih "Havot Jair".

42 I Nobah otišao, zauzeo Kenat s njegovim selima i nazvao ga po svojem imenu "Nobah".

Putovanje pustinjom

33 Ovo su postaje putovanja Izraelovih sinova kad su izašli iz egipatske ze-

mlje po svojim vojskama pod Mojsijevim i Aronovim vodstvom.

2 A Mojsije je popisao njihove postaje, kojima su, po GOSPODINOVOJ zapovijedi, dalje putovali. Ovo su njihove postaje na putovanju njihovu:

3 Krenuli su iz Ramsesa prvoga mjeseca, petnaestoga dana prvoga mjeseca, na dan po Pashi izašli su Izraelovi sinovi moćnom rukom pred očima svih Egipćana.

4 Dok su Egipćani pokapali svoje prvorodenice, koje je GOSPODIN sve među njima pobio, jer je GOSPODIN izvršio kazneni sud na njihovim bogovima.

5 Onda su Izraelovi sinovi krenuli na put iz Ramsesa i utaborili se u Sukotu.

6 Pošli su na put iz Sukota i utaborili se u Etamu, koji je na kraju pustinje.

7 Pošli su na put od Etama i okrenuli prema Pi-Hahirotu, koji je naprema Baal-Sefonu, i utaborili se blizu Migdola.

8 Pošli su na put iz Pi-Hahirota i prošli posred mora u pustinju i putovavši tri dana preko Pustinje Etam, utaborili se u Mari.

9 Pošli su na put iz Mare i došli su u Elim, u Elimu je bilo dvanaest studenaca i sedamdeset palma, i tu se utaborili.

10 Pošli su na put iz Elima i utaborili se kod Crvenoga mora.

11 Pošli su na put od Crvenoga mora i utaborili se u Pustinji Sin.

12 Putovali su iz Pustinje Sin i utaborili se u Dofki.

13 Krenuli su iz Dofke i utaborili se u Alušu.

14 Pošli su na put iz Aluša i utaborili se u Refidimu, gdje nije bilo pitke vode za narod.

15 Pošli su na put iz Refidima i utaborili se u Pustinji Sinaj.

16 Pošli su na put iz Pustinje Sinaj i utaborili se u Kibrot Hataavi.

17 Pošli su na put iz Kibrot Hataave i utaborili se u Haserotu.

18 Pošli su na put iz Haserotu i utaborili se u Ritmi.

19 Pošli su na put iz Ritme i utaborili se u Rimon Peresu.

20 Pošli su na put iz Rimon Peresa i utaborili se u Libni.

21 Pošli su na put iz Libne i utaborili se u Resi.

22 Pošli su na put iz Rese i utaborili se u Kehelati.

23 Pošli su na put iz Kehelate i utaborili se na gori Šeferu.

24 Pošli su na put iz od gore Šefera i utaborili se u Haradi.

25 Pošli su na put iz Harade i utaborili se

u Makhelotu.

26 Krenuli su iz Makhelota i utaborili se u Tahatu.

27 Pošli su na put iz Tahata i utaborili se u Terahu.

28 Krenuli su iz Teraha i utaborili se u Mitki.

29 Pošli su na put iz Mitke i utaborili se u Hašmoni.

30 Pošli su iz Hašmone i utaborili se u Moserotu.

31 Pošli su iz Moserota i utaborili se u Bene Jaakanu.

32 Krenuli su iz Bene Jaakana i utaborili se kod Hor Hagidgada.

33 Pošli su iz Hor Hagidgada i utaborili se u Jotbati.

34 Krenuli su na put iz Jotbate i utaborili se u Abroni.

35 Pošli su iz Abrone i utaborili se u Esion Geberu.

36 Pošli su iz Esion Gebera i utaborili se u Pustinji Zin, to jest u Kadešu.

37 Krenuli su iz Kadeša i utaborili se na gori Horu na granici edomske zemlje.

38 Onda Aron, visoki svećenik uzašao je na goru Hor po GOSPODINOVOJ zapovijedi i ondje umro u četrdesetoj godini po izlasku Izraelovih sinova iz egipatske zemlje, prvi dan petoga mjeseca.

39 Aronu je bilo stotinu i dvadeset i tri godine kad je umro na gori Horu.

40 Kanaanac, kralj u Aradu, koji je prebivao u Negebu u zemlji Kanaan, čuo je za dolazak Izraelovih sinova.

41 Pošli su od gore Hora i utaborili se u Salmoni.

42 Pošli su iz Salmone i utaborili se u Punonu.

43 Pošli su iz Punona i utaborili se u Obotu.

44 Pošli su iz Obota i utaborili se u Ije-Abarimu na moapskoj granici.

45 Pošli su iz Ije-Abarima i utaborili se u Dibon Gadu.

46 Pošli su iz Dibon Gada i utaborili se u Almon Diblatajimu.

47 Pošli su iz Almon Diblatajima i utaborili se u gorama abarimskim pred Nebom.

48 Od gora abarimskih i utaborili se na Moapskim poljanama na Jordanu naprema Jerihonu.

49 Njihov tabor protezao se na Jordanu od Bet Jesimota do Abel-Šitima na Moapskim poljanama.

50 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju na Moapskim poljanama naprema Jerihonu, rekavši:

51 "Govori Izraelovim sinovima i reci im: 'Kad priđete preko Jordana u zemlju

Kanaan,

52 protjerajte ispred sebe sve žitelje zemlje, uništite sve njihove kamene kipove, sve njihove ljevene kipove, i opustošite sve njihove uzvisine.

53 Uzmite zemlju od žitelja sebi u posjed i prebivajte u njoj, jer sam dao tu zemlju vama da ju posjedujete.

54 Ždrijeboom razdijelite zemlju kao baštinu po svojim plemenima. Plemenu koje je mnogobrojno, dajte veću baštinu, a onomu, koje je manje, dajte manju baštinu. Što kome dopadne ždrijeboom, ono neka mu bude. Po svojim očinskim plemenima, razdijelite sebi baštinu.

55 Ako li ne protjerate ispred sebe žitelje zemlje, onda će oni, koje između njih ostavite, biti trnje vašim očima i bodljike vašim bokovima i pritiskivat će vas u zemlji u kojoj ćete prebivati.

56 I bit će, da što sam mislio napraviti njima, napravit ću vama.”

Granice Kanaana

34 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

2 “Zapovijedi Izraelovim sinovima i reci im: ‘Kad dođete u zemlju Kanaan, neka vam to bude zemlja koja vam pripada kao baština: kanaanska zemlja sa svojim granicama.

3 Južna strana neka ide od Pustinje Zin uz edomsku granicu. Južna granica neka počinje u istoku na južnom kraju Slanoga mora.

4 Onda neka se granica savije južno od visine Akrabima i neka prelazi prema Sinu, dok ne dođe na kraj južno od Kadeš-Barnea. Odатле neka teče dalje prema Hazar Adaru i neka ide do u Asmone.

5 Od Asmone neka se zavije granica k Egipatskomu potoku, dok ne dođe na kraj kod mora.

6 Zapadna granica neka vam bude Veliko more, to neka vam je s te strane granica.

7 Sjeverna granica neka vam bude ovo: od Velikoga mora povucite sebi granicu do gore Hora.

8 Od gore Hora povucite sebi granicu do na put prema Hamatu. Krajnja točka granici neka je Sedada.

9 Onda neka ide granica dalje do Zifrona i kraj neka joj bude kod Hazar Enana. To neka vam je sjeverna granica.

10 Prema istoku povucite sebi granicu od Hazar Enana do Šefama.

11 Od Šefama neka ide granica dolje u Ribu, istočno od Aina. Onda neka ide granica još dalje dolje i neka doprije na gorski greben istočno od Jezera Kinereta.

12 Nato neka ide granica dolje k Jordanu, dok ne dođe na Slano more. To neka su unaokolo granice vašoj zemlji.”

13 Onda je Mojsije zapovjedio Izraelovim sinovima: “To je zemlja koju ćete baštiniti ždrijeboom i za koju je GOSPODIN zapovjedio da je dobije devet plemena i polovica plemena.

14 Jer pleme Rubenovih sinova po svojim obiteljima i pleme Gadovih sinova po svojim rodovima i polovica plemena Manasehova primili su već svoju baštinu.

15 Ova dva plemena i polovica plemena primili su svoju baštinu na drugoj strani Jordana, naprema Jerihonu, na istoku prema izlasku sunca.”

16 Dalje se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

17 “Ovo su imena ljudi koji neka vam u baštinu razdijele zemlju: svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov.

18 I uzmite po jednoga glavara iz svakoga plemena da dijeli zemlju.

19 Ovo su imena tih ljudi: od plemena Jудина, Kaleb, sin Jefuneov;

20 od plemena Šimunovih sinova, Šemuel, sin Amihudov;

21 od plemena Benjaminova Elidad, sin Kislonov;

22 vođa plemena Danovih sinova, Buki sin Joglijev;

23 od Josipovih sinova: vođa plemena Manasehovih sinova, Haniel, sin Efodov;

24 vođa plemena Efraimovih sinova, Kemuvel, sin Šiftanov;

25 vođa plemena Zebulunovih sinova, Eli-safan, sin Parnakov;

26 vođa plemena Isakarovih sinova Paltiel, sin Azanov;

27 vođa plemena Ašerovih sinova Ahihud, sin Šelomijev;

28 vođa plemena Naftalijevih sinova Pedahel, sin Amihudov.”

29 To su oni kojima je GOSPODIN zapovjedio da razdijele Izraelovim sinovima baštini u zemlji Kanaan.

Gradovi utočišta

35 Onda se GOSPODIN javio Mojsiju na Moapskim poljanama na Jordanu, naprema Jerihonu, rekavši:

2 “Zapovijedi Izraelovim sinovima neka dadu od svoje baštine Levitima gradove za prebivanje. Također pašnjake oko tih gradova dajte Levitima.

3 Gradove neka imaju za prebivanje, a pašnjaci uz njih neka im budu za tovarne životinje, za stada i ostale životinje.

4 Pašnjake uz gradove ustupite Levitima neka se protežu od gradskih zidina tisuću

lakata unaokolo.

5 Odmjerite izvan grada na istočnoj strani dvije tisuće lakata, na južnoj strani dvije tisuće lakata, na zapadnoj strani dvije tisuće lakata i na sjevernoj strani dvije tisuće lakata, tako da sam grad leži u sredini. To neka budu njihovi pašnjaci uz gradove.

6 Gradove koje ćete dati Levitima odredite šest slobodnih gradova za mjesto utočišta za onoga koji je počinio ubojstvo; osim toga, ćete im dati još četrdeset i dva grada.

7 Ukupni broj gradova koje ćete predati Levitima neka bude četrdeset i osam gradova uz njihove pašnjake.

8 Kod oduzimanja gradova iz posjeda Izraelovih sinova uzmite od većih plemena više gradova, a od manjih plemena manje gradova. Svako će pleme prema svojoj baštini koju će dobiti, Levitima dati od svojih gradova."

9 Onda se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

10 "Govori Izraelovim sinovima i reci im: 'Kad dođete preko Jordana u zemlju,

11 onda izaberite sebi gradove koji neka vam budu gradovi za utočište. Ondje neka pobegne ubojica koji je nehotice ubio čovjeka.

12 Ovi gradovi neka vam budu za utočište od krvnoga osvetnika da ubojica ne bude ubijen prije nego stane na sud pred zajednicu.

13 Od gradova koje ćete ustupiti, neka bude šest za utočište:

14 Tri grada odredite s onu stranu Jordana, a tri grada u zemlji Kanaan koji neka budu gradovi za utočište.

15 Izraelovim sinovima i došljacima i onima, koji su među njima, neka tih šest gradova budu utočišta, da može pobjeći ondje svaki koji je nehotice ubio čovjeka.

16 Ako ga željeznim oruđem udari tako da nastapi smrt, onda je ubojica, i neka se sigurno usmrti.

17 I ako kamenom iz ruke, od koga može čovjek poginuti, udari koga, i ovaj umre od toga, ubojica je, a ubojica neka se sigurno usmrti.

18 Ili ako drvom iz ruke, od koga može čovjek poginuti, udari koga, i ovaj umre od toga, on je ubojica; a ubojica neka se sigurno usmrti.

19 Krvni osvetnik neka osobno ubije ubojicu; kad ga stigne smije ga ubiti.

20 Ako netko drugoga gurne iz mržnje ili se baci čim na njega hotimice tako da taj umre,

21 ili ako ga iz neprijateljstva udari svojom rukom tako da taj umre, onda neka se ta-

kav ubojica sigurno usmrti, on je ubojica. Krvni osvetnik neka ubije ubojicu kad ga stigne.

22 Ako li ga gurne slučajno, a ne iz neprijateljstva, ili se čim baci na njega nehotice.

23 Ili kamenom, a da ga ne vidi, od koga čovjek može poginuti, baci se na njega, i taj umre od toga, makar mu ne bio neprijatelj i nije mu htjeo ništa zlo nanijeti,
24 onda neka odluči zajednica između ubojice i krvnoga osvetnika po ovim pravnim propisima.

25 Zajednica mora ubojicu staviti na sigurno od krvnoga osvetnika. Zato će ga zajednica natrag vratiti u grad-utočište, u kojega je pobegao. On mora u njemu ostati do smrti velikoga svećenika, koji je bio pomazan svetim uljem.

26 Ako ubojica ostavi područje grada-utočišta, u koji je pobegao,

27 i krvni ga osvetnik stigne izvan područja grada utočišta u koji je pobegao, i krvni osvetnik ubije ubojicu, onda on nije kriv za krv.

28 Jer je onaj trebao ostati u svojem gradu-utočištu do smrti velikoga svećenika. Tek nakon smrti velikoga svećenika smije se ubojica natrag vratiti svojoj baštini.

29 Ove pravne uredbe neka vrijede kod vas kroz sve vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima.

30 Ako netko ubije čovjeka, onda neka se ubojica usmrti, samo na temelju iskaza više svjedoka; a svjedočanstvo jednoga jedinog svjedoka nije dosta za smrtnu osudu.

31 Povrh toga ne smijete uzimati otkupa za život ubojice koji zasluži smrt; neka se sigurno usmrti.

32 Isto tako ne smijete uzimati otkupa za nekoga koji je pobegao u svoje utočište da se on već prije smrti velikoga svećenika vrati u zemlju i ondje prebiva.

33 Ne smijete obeščaćivati zemlju u kojoj prebivate, jer krv obeščaćuje zemlju, i zemlji se ne može pribaviti pomirenje za krv što je proljevena u njoj osim krvlju onoga koji ju je prolio.

34 Stoga ne obeščaćujte zemlje u kojoj prebivate, jer i ja u njoj imam svoj stan, jer ja, GOSPODIN, prebivam među Izraelovim sinovima."

Ženidba unutar plemena

35 Onda su pristupili glavari obitelji sinova Gileada, sina Makira, sina Manasehova, od obitelji Josipovih sinova, pred Mojsija, starješine i glavare Izraelovih sinova,

2 i rekli su: "GOSPODIN je zapovjedio mojem gospodaru, Mojsiju da ždrijebom da Izraelovim sinovima zemlju u baštinu. I mojem gospodaru je bilo zapovjeđeno od GOSPODINA da da baštinu našega brata Selofhada njegovim kćerima.

3 Ako se sad one udaju za koga drugoga plemena Izraelovih sinova, onda će se njihovo vlasništvo otkinuti od naše očinske baštine i dodat će se baštini onoga plemena u koje se udaju; tako će se baština, što pripadne nama, okrnjiti.

4 Kad onda bude jubilejska godina Izraelovim sinovima, njihova će se baština sjeđiniti s baštinom onoga plemena u koje se budu udale, ali od baštine našega očinskog plemena otkinut će se njihova baština."

5 Nato je Mojsije dao Izraelovim sinovima, po GOSPODINOVOJ zapovijedi, ovu zapovijed: "Pleme Josipovih sinova ima pravo.

6 Ovo je što GOSPODIN zapovjeda za kćeri Selofhadove: 'Neka se udaju za koga hoće, ali smiju se udati samo u rodu svojega očinskog plemena.'

7 Da ne prijeđe baština Izraelovih sinova od jednoga plemena na drugo, jer svi Izraelovi sinovi trebaju dobiti baštinu svojega očinskog plemena.

8 Zato se moraju sve djevojke kojima dopadne baština u kojem plemenu izraelskom, udati za koga iz roda svojega očinskog plemena, da Izraelovi sinovi zadrže očinsku baštinu.

9 Tako da ne prijeđe baština od jednoga plemena na drugo, jer svako pleme Izraelovih sinova će dobiti svoju baštinu."

10 Kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju, tako su napravile kćeri Selofhadove.

11 Jer Mahla, Tirsa, Hogla, Milka i Noa, kćeri Selofhadove, udale se za sinove svojih stričeva.

12 One su se udale u rodove sinova Marnaseha, sina Josipova. Tako je ostala njihova baština plemenu kojemu je pripadala obitelj njihova oca.

13 To su zapovijedi i zakonske uredbe koje GOSPODIN dao preko Mojsija Izraelovim sinovima na Moapskim poljanama na Jordanu, naprema Jerihonu.

Ponovljeni Zakon

Peta Knjiga Mojsijeva

Mojsijev govor

1 Ovo su riječi koje je Mojsije izgovorio pred cijelim Izraelom s onu stranu Jordana, u pustinji, u Arabi, naprema Sufu, između Parana, Tofela, Labana, Haserot i Dizahaba.

2 Ima jedanaest dana hoda od Horeba preko gore Seira do Kadeš Barnea.

3 Dogodilo se prvog dana jedanaestoga mjeseca u četrdesetoj godini da je govorio Mojsije Izraelovim sinovima sve što mu je za njih GOSPODIN zapovjedio.

4 Nakon što je porazio amorejskog kralja Sihona, koji je prebivao u Hešbonu i bašanskog kralja Oga koji je prebivao u Aštarotu i Edreju,

5 počeo je Mojsije, s onu stranu Jordana u moapskoj zemlji, razlagati zakon, govoriti:

6 "GOSPODIN, naš Bog, govorio nam je na Horebu, rekavši: 'Dosta ste dugo boravili na toj gori.'

7 Podignite se i krenite na put u podgorje Amorejaca i svima njihovim susjednim mjestima u dolini, na podgorju i u dolinama, na jugu i na morskoj obali, u zemlju

Kanaan i u Lebanon do velike rijeke, do Eufrata.

8 Eto, ovu zemlju stavljam pred vas. Idite u nju i zaposjednjite zemlju za koju se GOSPODIN zakleo vašim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će ju dati njima i njihovim potomcima poslije njih.'

9 Ja sam vam rekao u ono vrijeme ovako: 'Ja se sam ne mogu skrbiti za vas.'

10 GOSPODIN, vaš Bog, umnožio vas je da vas danas ima tako mnogo kao nebeskih zvijezda.

11 GOSPODIN, Bog vaših otaca, neka vas umnoži još tisuću puta više i neka vas bla-goslovi, kako vam je obećao.

12 Ali kako da posve sam nosim teret i breme koje na mene stavljate, i vaše sprove?

13 Izaberite stoga iz svojih plemena mudre, razborite i iskusne ljude da vam ih postavim za glavare.'

14 A vi ste mi odgovorili: 'Dobro je to što si nam rekao napraviti.'

15 Tako sam uzeo glavare iz vaših plemena mudre i iskusne ljude i postavio sam vam ih za glavare: vođe tisućnike, vođe

143 Ponovljeni Zakon

stotnike, vođe pedesetnike i vođe desetnike, i redare za vaša plemena.

16 Onda sam u ono vrijeme zapovjedio vašim sudcima, rekavši: 'Saslušajte parnice između svoje braće, i sudite pravedno između čovjeka i njegova brata ili stranca koji je s vama.

17 Ne budite pristrani na sudu; saslušajte i maloga i velikoga. Ne bojte se nikoga, jer Božje mjesto zastupa sudac. Ako vam je koji pravni slučaj pretežak, iznesite ga meni da ga razvidim.'

18 Tako sam vam onda zapovjedio za sve što trebate vršiti.

19 Potom smo krenuli od Horeba i prošli svu onu pustinju veliku i strašnu, koju ste vidjeli idući na pogorje Amorejaca, kako nam je GOSPODIN zapovjedio, naš Bog. Onda smo došli do Kadeš-Barnea.

20 Onda sam vam rekao: 'Došli ste, eto, do pogorja Amorejaca kojega nam hoće dati GOSPODIN, naš Bog.

21 Gle, GOSPODIN, vaš Bog, dao vam je tu zemlju. Idite gore i zaposjednite ju, kako vam je GOSPODIN zapovjedio, Bog vaših otaca. Ne bojte se i ne strašite se.'

22 Onda ste svi pristupili k meni i rekli: 'Poslat ćemo pred sobom nekoliko ljudi da nam istraže zemlju i da nam jave za put kojim ćemo ići, i za gradove, u koje ćemo doći.'

23 Jako mi se svidjelo što ste rekli; tako sam izabrao između vas dvanaest ljudi, iz svakoga plemena po jednoga.

24 Oni su krenuli na put i otišli gore u pogorje, i stigli su do Doline Eškol i izvidjeli zemlju.

25 Uzeli su sobom nešto od ploda one zemlje i donijeli nam ga; i donijeli su ovaj izvještaj: Lijepa je zemlja koju nam daje GOSPODIN, naš Bog.'

26 Ipak vi niste htjeli ići gore, nego ste se pobunili protiv zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga.

27 Prigovarali ste u svojim šatorima i govorili: 'U svojoj mržnji na nas odveo nas GOSPODIN iz egipatske zemlje da nas preda u ruke Amorejaca, da nas oni unište.'

28 Kamo gore da idemo? Naša su braća obeshrabrila naša srca, rekavši: Narod je ondje veći i brojniji od nas; gradovi su njihovi veliki i do neba utvrđeni. Povrh toga vidjeli smo ondje i Anakove sinove.'

29 A ja sam vam rekao: 'Ne strašite se i ne bojte ih se.'

30 GOSPODIN, vaš Bog, koji ide pred vama, borit će se za vas isto onako kako vam je napravio u Egiptu pred vašim očima.

31 I u pustinji, gdje ste vidjeli kako vas je nosio GOSPODIN, vaš Bog, kao što čovjek

nosi svojega sinčića, cijelim putom što ste ga prošli dok ste došli do ovoga mjesta.'

32 Ali uza sve to niste imali pouzdanja u GOSPODINA, svojega Boga,

33 koji je išao pred vama putom i tražio vam mjesto za taborenje, noću u ognju, a danju u oblaku da ste mogli vidjeti put kojim ste trebali ići.

34 Kad je GOSPODIN čuo vaše govorenje, razgnjevio se i zakleo, rekavši:

35 Doista ni jedan od ljudi ovoga zla naraštaja neće vidjeti dobre zemlje, koju sam pod prisegom, obećao dati vašim ocima, 36 osim Kaleba, sina Jefuneova; on će ju vidjeti i njemu i njegovim sinovima dat ću zemlju po kojoj je išao, jer je vjerno slijedio GOSPODINA.'

37 Zbog vas se i na mene razljutio GOSPODIN, rekavši: Ni ti nećeš ondje ući.

38 Ipak Jošua, sin Nunov, koji te služi, ići će ondje. Njega ohrabri, jer će on napraviti da Izraelovi sinovi baštine zemlju.

39 Povrh toga, vaša djeca, za koju ste rekli da će biti žrtve, i vaši sinovi koji danas ne znaju razlikovati između dobra i zla, doći će ondje. Njima ću ju dati i oni će ju uzeti u posjed.

40 A vi se vratite i idite u pustinju k Crvenom moru.

41 Onda ste mi odgovorili, rekavši: Sagrijesili smo GOSPODINU; ići ćemo i borit ćemo se kako nam je GOSPODIN zapovjedio, naš Bog. Pa ste se opasali svaki svojim bojnim oružjem i htjeli ste u poći na pogorje.

42 A GOSPODIN mi je rekao: Reci im: Ne idite gore i ne bijte se s njima, jer ja nisam među vama; drukčije, porazit će vas vaši neprijatelji.

43 Ja sam vam govorio, ali niste poslušali, nego ste se oprijeli GOSPODINOVOJ zapovijedi i pošli ste u svojoj drskosti gore na pogorje.

44 A Amorejci, koji prebivaju na onom pogorju, izašli su protiv vas i rastjerali vas kao roj pčela i tjerali su vas od Seira pa do Horme.

45 Kad ste se vratili, plakali ste pred GOSPODINOM, ali GOSPODIN nije poslušao vaš glas, niti je prignuo svoje uho k vama.

46 Tako ste ostali u Kadešu dugo vremena, onoliko koliko ste već bili тамо.

Vrijeme u pustinji

2 Onda smo skrenuli i putovali u pustinju k Crvenom moru, kako mi je GOSPODIN zapovjedio. Mnogo dana smo putovali okolo gore Seira.

3 Onda mi se oglasio GOSPODIN, rekavši:

3 "Dosta ste već dugo obilazili tu goru,

Ponovljeni Zakon 144

okrenite se sada na sjever.

4 A narodu zapovijedi ovako: Baš sad ćete proći kroz područje svoje braće, Ezavovih potomaka, koji prebivaju u Seiru. Oni će vas se bojati. Stoga se vi dobro pazite.

5 Nemojte zametati boj s njima, jer vam neću ništa dati od njihove zemlje, ni jedne jedine stope, jer sam dao goru Seir Ezavu u vlasništvo.

6 Kupujte od njih hranu za novce da imate što jesti; i pitku vodu kupujte od njih za novce da imate piti.

7 Jer vas je GOSPODIN, vaš Bog, blagoslivljao u svemu poslu što ste poduzimali. On poznaće vaše muke na putovanju kroz tu veliku pustinju. Tih četrdeset godina kako je s vama GOSPODIN, vaš Bog, i ništa vam nije nedostajalo."

8 I kad smo prošli svoju braću, Ezavove sinove, putom koji vodi u Arabu pokraj Elata i Esion Gebera, onda smo okrenuli putom prema Moapskoj pustinji.

9 Onda mi GOSPODIN zapovjedio: 'Ne napadaj na Moapce i ne započinji boj s njima, jer ti neću dati od njihove zemlje ništa u posjed, jer sam dao područje Ar u posjed Lotovim sinovima.

10 Prije su prebivali ondje Emimci, moćan i mnogobrojan narod, visoka rasta kao Anakovi sinovi.

11 Oni su pripadali Refaimcima kao Anakovi sinovi, ali Moapci su ih zvali Emimci.

12 U Seiru prebivali su prije Horijci, a Ezavovi sinovi su ih protjerali i uništili i naselili se na njihovo mjesto, kao što je Izrael napravio sa zemljom koju im je dao GOSPODIN u posjed.

13 A sada se dignite i prijedite preko potoka Zereda. Tako smo prošli preko Doline Zereda.

14 Vrijeme našega putovanja od Kadeš Barnea do našega prijelaza preko Doline Zereda potrajan je trideset i osam godina. Sav naraštaj ljudi sposobnih za vojsku bio je međutim izumro u taboru, kako im se zakleo GOSPODIN.

15 Jer zaista GOSPODINOVA ruka bila je protiv njih da ih uništi između tabora dok ih nestane.

16 I tako je bilo kad su svi ti ljudi sposobni za boj pomrli su u narodu,

17 da mi je rekao GOSPODIN ovako:

18 "Eto ovoga dana ćete proći kod Ara granicu Moaba.

19 A kad dodete u blizinu Amonaca, ne napadajte ih i ne započinjite boja s njima, jer od zemlje Amonaca ne dajem vam ništa u posjed, jer sam ju dao u posjed Lotovim sinovima.

20 I za nju se misli da je zemlja Divova; nekad su u njoj prebivali divovi, kojima su Amonci dali ime Zamzumejci.

21 Bio je to velik, mnogobrojan narod, visoka rasta narod kao Anakovi sinovi. Ali ih je GOSPODIN uništio pred njima, pa su oni zauzeli njihovu zemlju i naselili se na njihovo mjesto.

22 Tako je napravio i sa Ezavovim sinovima, koji prebivaju u Seiru, kad je pred njima iskorijenio Horijce, zauzeli su oni njihovu zemlju i ostali su ondje i do danas žive na njihovim mjestima.

23 Također Hivejce, koji su do Gaze prebivali u dvorcima, iskorijenili su Kaftorimci, koji su došli iz Kaftora i naselili se na njihovo mjesto.

24 Dignite se i prijedite preko potoka Arnona, Gle, dajem vam u ruke Amorejca Sihona, hešbonskog kralja, i njegovu zemlju. Počnite ju osvajati i izazovite ih na boj.

25 Od danas šaljem strah i trepet pred vama kod svih naroda pod cijelim nebom. Čim samo čuju za vas, zadrhtat će i vas će se prepasti.

26 I poslao sam poslanike iz pustinje k Sihonu, hešbonском kralju, s mirnom ponudom:

27 Htjeo bih proći kroz tvoju zemlju, ali ću uvijek ostati na putu, neću skretati ni na desno ni na lijevo.

28 Hranu mi prodaj za novce, i pitku vodu daj mi za novce. Pusti me ja hoću samo proći.

29 To su mi dopustili i Ezavovi sinovi, koji prebivaju u Seiru, i Moapci, koji prebivaju u Aru. Moj je cilj prijeći preko Jordana u zemlju, koju nam hoće dati GOSPODIN, naš Bog.

30 Ali Sihon, kralj hešbonski, nije nam htjeo dopustiti prolaz, jer GOSPODIN, tvoj Bog, bio je napravio te je otvrduuo njegov duh i njegovo je srce postalo uporno, da ga preda u tvoje ruke, kako je i danas.

31 Onda mi je rekao GOSPODIN: 'Eto, počeo sam ti već predavati Sihona i njegovu zemlju. Počni osvajati njegovu zemlju da ju uzmeš u posjed.

32 Tada je Sihon s cijelim svojim narodom izišao u Jahas protiv nas u boj.

33 I dao ga GOSPODIN, naš Bog, u naše ruke; i tako smo ga pobili, njega, njegove sinove i sav njegov narod.

34 Osvojili smo sve njegove gradove i potpuno uništili, muževe, žene i djecu u svakom gradu. Nismo pustili da nam itko ostane na životu.

35 Zadržali smo za sebe samo marvu i pljen iz gradova koje smo osvojili.

36 Od Aroera na obali Arnona i od grada u dolini, pa sve do Gileada, nije bilo tvrda mjesta koje ne bi mogli osvojiti. Sve nam to dao u naše ruke GOSPODIN, naš Bog.

37 Samo niste išli u blizinu zemlje Amonaca, cijelo područje na strani rijeke Jaboka s gradovima u pogorju, niste dotakli, posve kako je GOSPODIN zapovjedio, naš Bog.

Pobjeda nad Bašanskim kraljem

3 Nato smo pošli putom u Bašan. Onda Og, bašanski kralj, s cijelim svojim narodom izašao protiv nas, na boj s nama kod Edreja.

2 A GOSPODIN mi je rekao: ‘Ne boj se ga, jer ga dajem s svim njegovim narodom i sa njegovom zemljom u tvoje ruke. Napravi s njim baš onako kako si napravio sa Sihonom kraljem amorejskim, u Hešbonu.

3 Tako nam je dao GOSPODIN, naš Bog, u ruke i Oga, bašanskog kralja, sa svim njegovim narodom i tukli smo ga dok je nestalo svih živih.

4 Onda smo osvojili i sve njegove grade, i nije bilo grada koji im nismo uzeli. Šezdeset gradova i sva pokrajina Argob pripadali su kraljevstvu Oga u Bašanu.

5 Bili su to sve utvrđeni gradovi s visokim zidinama, vratima i prijevornicama, osim vrlo mnogih otvorenih mjesta.

6 Potpuno smo ih uništili kako smo bili napravili Sihonu, kralju u Hešbonu, i iskorijenili smo u svakom gradu muževe, žene i djecu.

7 A svu marvu i plijen iz gradova uzeli smo za sebe.

8 Tako smo onda uzeli zemlju iz ruku dvojice amorejskih kraljeva, koja je s onu stranu Jordana od potoka Arnona do gore Hermona,

9 Sidonci zovu Hermon Sirion, Amorejci ga zovu Senir;

10 sve gradove u ravnici, sav Gilead i cijeli Bašan do Salke i Edreja, ukratko, gradove što pripadaju kraljevstvu Oga u Bašanu.

11 Bašanski kralj Og bio je posljednji ostatak Refaima, divova. Njegov krevet bio je krevet od željeza. On stoji još u gradu Amonaca u Rabahu. Njegova dužina je devet običnih lakata, a širina mu četiri lakta.

12 Tu smo zemlju onda osvojili, od Aroera na rijeci Arnonu sam ju dao s polovicom gore gileadske i njezinim gradovima Rubenovcima i Gadovcima.

13 Ostali dio Gileada i cijeli Bašan, kraljevstvo Ogovo, svu pokrajину Argob predao sam polovici plemena Manasehova. Cijeli taj bašanski kraj zove se ze-

mlja divova.

14 Jair, sin Manasehov, zauzeo svu pokrajinu Argob do granice Gešurejaca i Maakateja i nazvao taj dio Bašana po svojem imenu sela Jairova i tako se zovu do danasnjega dana.

15 Makiru sam dao Gilead.

16 Plemenu Rubenovu i Gadovu dao sam zemlju od Gileada do Arnona, sredina rijeke je granica, pa do Jaboka, granice Amonaca.

17 Dalje Arabu s Jordanom kao granicom, od Kinereta do istočne strane mora, uz poljanu Slanoga mora, na podnožju obronaka Pisge na istoku.

18 Onda sam vam dao ovu zapovijed ‘GOSPODIN, vaš Bog, dao vam je tu zemlju u posjed. A vi svi vojnici, podite naoružani ondje pred svojom braćom, Izraelovim sinovima.

19 Samo vaše žene i vaša djeca i vaša marva, znam da imate mnogo marve, neka ostanu u vašim gradovima što sam vam ih dao,

20 dok GOSPODIN nije dao vašoj braći, isto tako kao vama, pa da i oni prime zemlju u posjed, zemlju koju vam daje GOSPODIN, vaš Bog, s onu stranu Jordana. Onda se smijete, svaki od vas, vratiti svojemu posjedu što sam vam ga dao.’

21 A Jošui dao sam onda ovu zapovijed ‘Svojim očima video si sve što je GOSPODIN, vaš Bog, napravio onoj dvojici kraljeva. Isto tako napravit će GOSPODIN sa svima kraljevstvima u koja ćeš prijeći.

22 Ne bojte ih se, jer GOSPODIN, vaš Bog, sam će se boriti za vas.’

23 Onda sam se pomolio GOSPODINU, rekavši:

24 ‘O, GOSPODINE Bože, ti si već do sada svojem sluzi pokazao svoju moć i svoju jaku ruku, jer gdje je u nebu i na zemlji Bog, koji pravi takva čudesna i junačka djela kao ti.

25 Daj mi da i ja prijeđem ondje i da vidi dim lijepu zemlju, s onu stranu Jordana, to sjajno gorje i Lebanon.’

26 Ali GOSPODIN se srđio na mene zbog vas i nije me uslišao. A GOSPODIN mi je rekao: ‘Dosta je toga, ne govori mi više o tom.

27 Popni se navrh Pisge i podigni svoje oči na zapad i na sjever, na jug i na istok i pogledaj ju svojim vlastitim očima, jer nećeš nikada prijeći preko Jordana.

28 A zapovijedi Jošui, ohrabri ga i ojačaj, jer on će na čelu naroda prijeći ondje u zemlju koju vidiš i njima ju razdijeliti.’

29 Tako smo ostali u dolini prema Bet Peroru.

Ponovljeni Zakon 146

Opomena protiv idolopoklonstva

4 A sada, Izraele, poslušaj zakone i uredbe koje vas učim, da ih držite da biste sretno živjeli i ušli u posjed zemlje koju vam hoće dati GOSPODIN, Bog vaših otaca.

2 Ništa ne dodajte zapovijedima koje vam dajem, niti oduzmite išta od njih, nego izvršavajte zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga, koje vam zapovjedam.

3 Svojim očima ste vidjeli što je napravio GOSPODIN zbog Baal-Peora. Svakoga koji se priključio Baal-Peoru, dao je GOSPODIN, tvoj Bog, iskorijeniti iz tvoje sredine.

4 A vi, koji se čvrsto držite GOSPODINA, svojega Boga, svi ste danas još na životu.

5 Vidite, učim vas zakone i uredbe kako mi ih je GOSPODIN zapovjedio, moj Bog, da po njima radite u zemlji u koju ulazite da je uzmete u posjed.

6 Držite i izvršavajte ih, jer to će vas, u očima neznabogačkih naroda, napraviti mudrima i razumnima i kad oni čuju sve te zakone, reći će: 'Zaista, taj veliki narod je mudar i razuman narod.'

7 Jer gdje je tako velik narod kojemu je Bog tako blizu kao što je nama GOSPODIN, naš Bog, kad ga god zazovemo.

8 I gdje je tako velik narod koji bi imao tako pravedne zakone i uredbe kao što je sav ovaj zakon koji danas stavljam pred vas.

9 Samo čuvajte se i dobro pazite da ne zaboravite što ste svojim očima vidjeli i da vam to ne iščezenje iz srca dokle ste god živi. Objavite to svojoj djeci i djeci svoje djece.

10 Nemojte zaboraviti onaj dan kad ste stajali na Horebu pred GOSPODINOM, svojim Bogom, kad mi je GOSPODIN zapovjedio: 'Skupi mi narod, hoću im objaviti svoje zapovijedi da se nauče bojati mene dok su živi na zemlji, i da to nauče i svoju djecu.'

11 Onda ste pristupili i stali pod gorom. A gora je ognjem gorjela do samoga neba, opkoljena tminom, oblakom i mrakom.

12 GOSPODIN vam je onda progovorio ispred ognja. Zvuk riječi ste čuli, ali lika niste mogli vidjeti, samo ste glas čuli.

13 On vam je objavio svoj zavjet koji vam zapovjeda da vršite, Deset zapovijedi, i ispisao ih na dvije kamene ploče.

14 Meni je onda GOSPODIN zapovjedio, da vas naučim zakone i uredbe koje ćete obdržavati u zemlji u koju prelazite da je uzmete u posjed.

15 Pazite dobro na sebe, za život vam je. Onda kad vam je GOSPODIN na Horebu govorio iz sredine ognja, niste vidjeli ni-

kakva lika.

16 Zato ne radite naopako i ne pravite sebi nikada rezbaren kip u obliku kakve god slike, bila ta slika muškoga ili ženskog bića,

17 bila ta slika četveronožne životinje na zemlji ili slika kakve ptice krilate, koja leti ispod neba,

18 bila ta slika kakve životinje što gmiže na zemlji, ili slika kakve ribe što živi u vodi pod zemljom.

19 I pripazi da kad podigneš svoje oči k nebu i vidiš sunce, mjesec i zvijezde, svu vojsku nebesku, ne daj se zavesti da padneš pred njima i da im se pokloniš, jer ih GOSPODIN, tvoj Bog, dao svima drugim narodima pod cijelim nebom kao baštinu.

20 A vas je uzeo GOSPODIN i izveo vas iz ognjene peći, iz Egipta, da budete narod njegove svojine, kako je to danas.

21 Povrh toga GOSPODIN se na mene rasradio zbog vas i zakleo se da ja neću prijeći preko Jordana i da ja neću ući u lijepu i dobru zemlju koju GOSPODIN, tvoj Bog, daje tebi u baštinu.

22 I ja ću umrijeti u ovoj zemlji i neću prijeći preko Jordana; ali vi ćete prijeći i u tu lijepu zemlju uzeti ju posjed.

23 Zato se čuvajte da ne zaboravite zavjeta GOSPODINA, svojega Boga, koji je on napravio s vama i da ne pravite sebi rezbarena kipa u obliku bilo čega što ti je zabranio GOSPODIN, tvoj Bog.

24 Jer je GOSPODIN, tvoj Bog, organj koji spaljuje i Bog koji je ljubomoran.

25 Kad dobijete djecu i djece djecu i uživate se u zemlji i onda sagriješite praveći rezbaren kip u kojem god obliku i napravite što je neugodno u očima GOSPODINA, vašega Boga, tako da ga rasrdite,

26 ja danas zovem nebo i zemlju za svjedočke protiv vas, da ćete brzo iščeznuti iz zemlje u koju idete preko Jordana da je uzmete u posjed. Nećete dugo vremena živjeti u njoj, nego ćete biti posve uništeni.

27 GOSPODIN će vas onda raspršiti među narode. Ostat će vas samo malen broj među narodima u koje će vas odvesti GOSPODIN.

28 Ondje ćete služiti bogovima koje napravi ruka čovječja od drva i kamena, koji ne vide, ni ne čuju, ni ne jedu, ni ne dišu.

29 Odande ćete tražiti GOSPODINA, svojega Boga, pa ćete ga i naći ako ga budete žudili svim svojim srcem i svom svojom dušom.

30 Kada budete u nevolji i sve vas to snade u budućim danima, vi ćete se vratiti GOSPODINU, svojem Bogu, i bit ćete mu

147 Ponovljeni Zakon

poslušni.

31 Jer GOSPODIN, vaš Bog, je milosrdan Bog, on vas neće ostaviti i neće vas upropastiti i neće zaboraviti zavjeta s vašim ocima, kojim se zakleo.

32 Zapitajte jednom prijašnja vremena koja su protekla prije vas, od dana kad je Bog stvorio čovjeka na zemlji, i istražio od jednoga kraja neba do drugoga je li se ikad što dogodilo tako veliko, ili je li se ikad čulo što takvo?

33 Je li ikad čuo koji narod glas Božji gdje govori iz ognja, kako si ga ti čuo, a ipak si ostao na životu?

34 Ili, je li ikad Bog pokušao doći, te uzeti sebi narod iz sredine koga drugog naroda takvim kušnjama, znamenjem i čudesima, ratom i jakom mišicom i rukom podignutom, velikim strahovitim djelima, kao što je napravio sve to za vas GOSPODIN, vaš Bog, u Egiptu pred vašim očima?

35 Vi ste to smjeli doživjeti da znate da je GOSPODIN pravi Bog i da nema drugoga osim njega.

36 Dao vam je da čujete s neba njegov glas, da bi vas poučio, i na zemlji dao vam je da vidite njegov veliki oganj, i iz ognja čuli ste njegove riječi.

37 Jer je On ljubio vaše očeve, stoga je izabrao njihove potomke koji dolaze poslije njih i izveo vas iz Egipta sa svojom prisutnošću i velikom silom.

38 Otjerao je ispred vas narode, veće i jače od vas, da vas uvede u njihovu zemlju i da vam ju preda u posjed kao baštinu, kako je to danas.

39 Stoga spoznajte danas i uzmite to k srcu da je GOSPODIN pravi Bog, gore u nebu i dolje na zemlji, drugoga nema.

40 Stoga držite njegove zakone i njegove zapovijedi koje vam danas dajem, da bude dobro vama i vašoj djeci nakon vas i da dugo boravite u zemlji koju vam GOSPODIN, vaš Bog, daje zauvijek."

41 Onda je Mojsije odijelio tri grada u jordanskoj istočnoj zemlji,

42 da bi ubojica mogao ondje pobjeći koji nehotice ubije drugoga, a da nije prije bio njegov neprijatelj. Tko bi pobjegao u jedan od ovih gradova ostao bi na životu:

43 Bezer u pustinji na visoravni za Rubenovce, Ramot u Gileadu za Gileadowce i Golan u Bašanu za Manasehovce.

44 Ovo je zakon koji je dao Mojsije Izraelovim sinovima.

45 Ovo su zapovijedi, zakoni i uredbe koje je Mojsije objavio Izraelovim sinovima za njihova izlaska iz Egipta,

46 na ovoj strani Jordana, u dolini prema Bet Peoru, u zemlji amorejskog kralja Si-

hona, koji je živio u Hešbonu, koga su pobijedili Mojsije i Izraelovi sinovi za svojega izlaska iz Egipta.

47 I njegovu zemlju su zauzeli i zemlju bašanskog kralja Oga, dvojice amorejskih kraljeva koji su bili s ove strane Jordana,

48 od Aroera na obali Arnona do gore Siona, to jest Hermona,

49 sa svom ravnicom s onu stranu Jordanu prema istoku do mora u Arabi na podnožju obronaka Pisge.

Deset zapovijedi Božjih

5 Mojsije je sazvao sav Izrael i rekao im: "Čuj, Izraele, zakone i uredbe koje vam danas objavljujem. Naučite ih i nastojte da ih držite.

2 GOSPODIN, naš Bog, ustanovio je s nama zavjet na Horebu.

3 S našim ocima nije napravio GOSPODIN taj zavjet nego s nama koji smo danas još svi ovdje na životu.

4 Licem u lice govorio je GOSPODIN na gori s vama iz ognja.

5 Ja sam onda stajao između GOSPODINA i vas da vam objavim GOSPODINOVU riječ, jer vi ste se strašili od ognja i niste uzašli na goru. On je rekao:

6 'Ja sam GOSPODIN, vaš Bog, koji te vas je izveo iz egipatske zemlje, iz kuće rostva.

7 Ne smijete imati drugih bogova uz mene.

8 Ne smijete praviti sebi rezbarena kipa, niti kakve slike od onoga što je gore na nebu ili dolje na zemlji ili u vodi pod zemljom.

9 Ne smijete padati na koljena pred njima i ne klanjati se njima, jer ja, GOSPODIN, vaš Bog, jesam Bog ljubomoran, pohađam kaznom zlodjela otaca na djeci, do trećeg i četvrtog koljena onih koji me mrze,

10 A milosrđe iskazujem tisućama, onima koji me ljube i drže moje zapovijedi.

11 Ne uzimajte uzalud Imena GOSPODINA, svojega Boga, jer GOSPODIN neće pustiti bez kazne onoga koji uzima njegovo Ime uzalud.

12 Obdržavajte Subotnji dan, držite ga svetim kako vam je GOSPODIN zapovjedio, vaš Bog.

13 Šest dana radite i obavljajte sve svoje poslove.

14 Ali sedmi dan jest dan odmora u čast GOSPODINU, vašemu Bogu. Onda ne smijete obavljati nikakva posla, ni vi ni vaš sin ili vaša kći, ni vaš sluga ni vaša sluškinja, ni vaš vol, ni vaš magarac, ni sva vaša marva, ni stranac koji boravi kod vas unutar tvojih vrata, da bi se tvoj sluga i tvoja

Ponovljeni Zakon 148

sluškinja mogli odmoriti kao i ti.

15 Pomišljajte na to da ste i vi sami bili robovi u zemlji Egipat, i da te je GOSPODIN, tvoj Bog, izveo odande jakom mišicom i rukom podignutom. Zato ti GOSPODIN, tvoj Bog, zapovjeda da svetkujete Subotnje dane.

16 Poštujte svojega oca i svoju majku, kako ti je GOSPODIN zapovjedio, tvoj Bog, da dugo živite i da ti bude dobro u zemlji koju će vam dati GOSPODIN, vaš Bog.

17 Ne smijete ubiti.

18 Ne smijete praviti preljuba.

19 Ne smijete kasti.

20 Ne smijete svjedočiti lažno protiv svojega bližnjega.

21 Ne smijete poželjeti žene svojega bližnjega. Ne smijete poželjeti kuće svojega bližnjega, ni njegove njive, njegova sluge, njegove sluškinje, njegova vola, njegova magarca, ni igdje išta što pripada tvojem bližnjemu.'

22 Te riječi je izgovorio GOSPODIN cijeloj vašoj zajednici na gori iz sredine ognja, oblaka i mraka velikim glasom, i ništa više nije dodao. On ih je onda napisao na dvije kamene ploče i dao ih meni.

23 Kad ste vi čuli glas iz tmine, a gora je ognjem gorjela, onda ste pristupili k meni, svi vaši plemenski glavari i vaše starješine,

24 I rekli ste: 'Zaista, GOSPODIN, naš Bog, pokazao nam svoju slavu i veličinu, i čuli smo njegov glas iz ognja. Danas smo doživjeli da Bog može govoriti s čovjekom, i čovjek da ostane na životu.

25 A sada, zašto bismo umrli? Jer će nas spaliti taj veliki oganj. Ako budemo još daleko slušali glas GOSPODINA, svojega Boga, pomrijet ćemo.

26 Jer gdje je čovječe biće koje je kao mi čulo glas Boga živoga kako govorit iz ognja, a ostalo na životu?

27 Pristupi ti i slušaj što će reći GOSPODIN, naš Bog. Onda nam reci sve što ti rekne GOSPODIN, naš Bog, i mi ćemo to slušati i vršiti.'

28 Kad je GOSPODIN čuo vaše riječi, koje ste meni glasno rekli, rekao mi GOSPODIN: 'Čuo sam riječi koje je taj narod tebi glasno rekao. Imaju pravo u svemu što govorite.

29 O kad bi im bilo srce uvijek takvo da me se uvijek boje i drže sve moje zapovijedi, onda bi bilo uvijek dobro njima i njihovoj djeci.

30 Idi i reci im: "Vratite se u svoje šatore."

31 A ti ostani ovdje pokraj mene i ja ću ti govoriti sve zapovijedi, zakone i uredbe,

koje ćeš dati njima da ih nauče, da ih obdržavaju i da po njima rade u zemlji, koju ću im dati u posjed.'

32 Gledajte onda, da postupate tako kako vam je GOSPODIN zapovjedio, vaš Bog. Ne smijete odstupati od toga ni na desno ni na lijevo.

33 Idite točno putom što vam ga je pokazao GOSPODIN, vaš Bog, da ostanete na životu i da vam bude dobro i da dugo prebivate u zemlji, koju ćete dobiti u posjed.

Velika zapovijed

6 Sada ovo su zapovijedi, zakoni i uredbe, za koje je GOSPODIN, vaš Bog, zapovjedio da ih vama naučim, da bi ih obdržavali i po njima živjeli u zemlji u koju idete da ju zaposjednete,

2 da bi se bojali GOSPODINA, svojega Boga, da bi držali njegove zakone i zapovijedi koje vam zapovjedam, vi i vaša djeca i vaša unučad, sve dane vašega života, da bi vam se život produžio.

3 Stoga poslušaj ih, o Izraele, i brižno ih obdržavaj, da bi ti bilo dobro i da bi se veoma umnožio, kao što ti je GOSPODIN, Bog tvojih otaca, obećao, 'zemlju u kojoj teče mlijeko i med.'

4 Čuj, Izraele. GOSPODIN je tvoj Bog, jedini GOSPODIN!

5 Zato ljubi GOSPODINA, svojega Boga, svim svojim srcem, svom svojom dušom i svom svojom snagom.

6 Ove zapovijedi, koje ti danas dajem, neka ti budu u srce upisane.

7 Napominji ih svojoj djeci. Govori o njima, ili kad boraviš kod kuće ili si na putu, ili kad liježeš ili kad ustaješ.

8 Priveži ih sebi kao znak na svoju ruku, i nosi ih kao spomen na čelu.

9 Napiši ih na dovratnike svoje kuće i na svoja vrata.

10 A dolazi vrijeme kad će te GOSPODIN, tvoj Bog, uvesti u zemlju za koju se zakleo tvojim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će ti je dati, u zemlju s velikim i lijepim gradovima, koje nisi zidao,

11 s kućama punim svakoga dobra, koje nisi punio, sa iskopanim studencima, koje nisi kopao, s vinogradima i maslinicima, koje nisi sadio. Kad se najedeš do sitosti,

12 onda se dobro čuvaj da ne zaboraviš GOSPODINA, koji te izveo iz egipatske zemlje, iz kuće ropstva.

13 Boj se GOSPODINA, svojega Boga, služi mu i zaklinji se samo njegovim imenom.

14 Ne smiješ ići za drugim bogovima, za bogovima neznabozaca, koji su oko tebe.

15 Jer GOSPODIN, tvoj Bog, Bog je ljubomoran prema tebi; da se ne bi GOSPODIN,

149 Ponovljeni Zakon

tvoj Bog, razgnjevio na tebe, pa te iskorijenio sa zemlje.

16 Ne smiješ kušati GOSPODINA, svojega Boga, kako si ga kušao u Masi.

17 Brižno drži zapovijedi, GOSPODINA, svojega Boga, njegove zakone i uredbe koje ti je dao.

18 Pravi ono što je dobro i pravedno u očima GOSPODINOVIM da ti bude dobro i da mogneš ući u lijepu zemlju, za koju se GOSPODIN zakleo tvojim ocima, da ju zaposjedneš,

19 kada sve tvoje neprijatelje otjera ispred tebe, kako je obećao GOSPODIN.

20 Ako te poslije zapita tvoj sin što znače zapovijedi, zakoni i uredbe koje ti je dao GOSPODIN, tvoj Bog,

21 onda odgovori svojem sinu: 'Bili smo faraonovi robovi u Egiptu, ali nas je izveo GOSPODIN iz Egipta jakom rukom.

22 GOSPODIN je pred našim očima napravio velika i strahovita znamenja i čudesa protiv Egipta, faraona i svega njegova domaćinstva.

23 Onda nas je izveo odande da bi nas doveo ovdje i dao nam zemlju za koju se bio zakleo našim ocima.

24 Onda nam je GOSPODIN zapovjedio da vršimo sve ove zakone i da se bojimo GOSPODINA, svojega Boga, da nam uvijek bude dobro i da nas održi na životu, kao što je danas.

25 Onda će nam biti pravednost, ako brižno držimo sve ove zapovijedi pred GOSPODINOM, svojim Bogom, kako nam je zapovjedio.'

Blagoslov za poslušnost

7 Kad te GOSPODIN, tvoj Bog, dovede u zemlju u koju ideš da ju uzmeš u posjed, i kad otjeraš ispred tebe mnoge narode: Hitićce, Girgašejce, Amorejce, Kanaance, Perizejce i Jebusejce, sedam naroda koji su brojniji i jači od tebe.

2 Kad ih GOSPODIN, tvoj Bog, predra tebi, ti ih potuci i potpuno ih uništi. Ne smiješ sklapati s njim savez i ne štedjeti ih.

3 Niti stupaj u ženidbu s njima: svoje kćeri ne daji za ženu kome od njihovih sinova, niti koju od njihovih kćeri ne uzimaj za ženu svojem sinu.

4 Jer bi mogli odvratiti vašega sina od mene, tako da služi drugim bogovima; onda bi GOSPODIN planuo na tebe da te iznenada uništi.

5 Nego ovako s njima postupi: njihove žrtvenike poruši, njihove kamene spomenstupove porazbijaj, njihova sveta stabla sasijeci i njihove izrezane bogove ognjem spali.

6 Jer ti si narod koji je posvećen GOSPODINU, svojem Bogu; tebe je izabrao GOSPODIN, tvoj Bog, između svih naroda na zemlji da budeš narod koji pripada samo njemu.

7 Ne zato što bi vas bilo više nego drugih naroda, obratio se GOSPODIN na vas i izabrao vas, jer vi ste najmanji od svih naroda,

8 nego zato što vas GOSPODIN ljubi i drži zakletvu kojom se zakleo vašim ocima. Zato vas je GOSPODIN izveo jakom rukom i izbavio vas iz kuće ropstva, iz ruke faraona, egipatskog kralja.

9 I tako znaj da je GOSPODIN, tvoj Bog, pravi Bog, vjerni Bog, koji drži zavjet i milost iskazuje do u tisuću koljena onima koji ga ljube i drže njegove zapovijedi.

10 A onima koji ga mrze, uvraća izravno da ih uništi. Ne odgađa onima koji ga mrze, nego izravno plaća njima samima.

11 Zato drži zapovijedi, zakone i naredbe koje ti danas zapovjedam da ih obdržavaš!

12 Tada će se dogoditi da ako ove zakonske uredbe saslušaš i točno obdržiš, i GOSPODIN, tvoj Bog, držat će tebi zavjet i milost, za što se zakleo tvojim ocima.

13 On će te ljubiti, blagoslovit će te i u množit će te, blagoslovit će plod tvoje utrobe, rod tvoje zemlje, tvoje žito, tvoje vino i tvoje ulje, plod tvojih goveda i prirast tvoje stoke u zemlji za koju se zakleo GOSPODIN tvojim ocima da će ti ju dati.

14 Bit ćeš blagoslovljen iznad svih naroda. Neće biti u tebi ni neplodna ni neplodne, ni među tvom stokom.

15 GOSPODIN će ukloniti od tebe i sve bolesti i neće pustiti da dođe na tebe i jedno od egipatskih teških zala za koja znaš, nego će ih pustiti na sve tvoje neprijatelje.

16 Uništi sve narode koje ti izruči GOSPODIN, tvoj Bog! Nemaj milosrđa s njima i ne služi njihovim bogovima, jer bi to bila zamka za tebe.

17 Ako li sam u sebi pomisliš: 'Ti su narodi brojniji od mene, kako ih mogu protjerati?'

18 Ne boj ih se! Pomisli na ono što je GOSPODIN, tvoj Bog, učinio faraonu i svemu Egiptu:

19 na velike kušnje koje su vidle tvoje oči, na znamenja i čudesu, na moćnu ruku i podignutu mišicu, čim te izveo GOSPODIN, tvoj Bog. Tako će učiniti GOSPODIN, tvoj Bog, sa svim narodima kojih bi se bojao.

20 Povrh toga će poslati GOSPODIN, tvoj Bog, stršljene na njih dok ne izginu svi koji bi preostali i skrili se od tebe.

21 Ne boj ih se, jer je u tvojoj sredini Gos-

Ponovljeni Zakon 150

PODIN, tvoj Bog, moćni i strašni Bog!

22 A GOSPODIN, tvoj Bog, sve malo po malo protjerat će te narode ispred tebe. Nećeš ih moći odjedanput uništiti, da ti se ne bi odviše umnožile divlje životinje.

23 Ali će ih GOSPODIN, tvoj Bog, predati tebi i strašno će ih smesti dok ih ne zatre.

24 I njihove kraljeve predat će u tvoje ruke i ti ćeš zatrati njihova imena pod nebom. Nitko se neće moći održati pred tobom dokle ih ne uništiš.

25 Rezbarene njihove bogove spali! Nemoj se polakomiti na srebro i zlato što je na njima i ne uzimaj ga za sebe, da time ne budeš zaveden, jer je to gadno GOSPODINU, tvojemu Bogu.

26 Ne unosi takvu gnusobu u svoju kuću da ne budeš proklet kao i on! Neka ti se to gadi i neka te od toga prožima groza, jer je to proklet.

Zahvalnost Bogu

8 Sve zapovijedi koje vam dajem danas držite točno, da ostanete na životu, da se umnožite i dobijete u posjed zemlju koju je GOSPODIN pod zakletvom obećao vašim ocima.

2 Pomišljaj na cijeli put kojim te je vodio GOSPODIN, tvoj Bog, četrdeset godina po pustinji da te ponizi, da te iskuša, da spozna što ti je u srcu, hoćeš li držati njegove zapovijedi ili nećeš.

3 Ponizio te je i gladu te morio, ali te je onda hranio manom, koju nisi poznavao ni ti ni tvoji oci, da ti pokaže da čovjek ne živi o samom kruhu, jer čovjek živi o svemu što izlazi iz GOSPODINOVIH usta.

4 Tvoje haljine nisu se na tebi poderale, i tvoje noge nisu otekle za tih četrdeset godina.

5 Zato spoznaj u svojem srcu da te GOSPODIN, tvoj Bog, odgaja kao kad netko odgaja svoje dijete.

6 Drži zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga, i hodaj njegovim putovima i njega se boj!

7 Jer GOSPODIN, tvoj Bog, vodi te u lijepu zemlju, u zemlju potoka, izvora i jezera što izviru u ravnici i u gori.

8 U zemlju pšenice i ječma, loze, smokava i mogranja, u zemlju maslina i meda.

9 U zemlju, u kojoj nećeš sirotinjski jesti svoj kruh, jer nećeš podnosititi nikakve oskudice, u zemlju gdje kamenje ima željeza i gdje ćeš iz njezinih brda kopati mqed.

10 Kad se najedeš do sitosti, onda zahvali GOSPODINU, svojem Bogu, za lijepu zemlju koju ti daje!

11 Čuvaj se da ne zaboraviš GOSPODINA, svojega Boga, i da ne prestupiš njegovih zapovijedi, naredaba i zakona koje ti danas

dajem;

12 kad se do sitosti najedeš, lijepe kuće sagradiš i u njima se nastaniš;

13 kad se tvoja goveda i tvoje ovce naplode, kad ti se namnoži srebro i zlato, i sve tvoje imanje i blago kad se umnoži,

14 kad se uznese tvoje srce, i ne zaboravi GOSPODINA, svojega Boga, koji te je izveo iz egipatske zemlje, iz kuće sužanstva;

15 koji te je vodio preko velike i strašne pustinje gdje su zmije otrovne i štipavci, preko suhih krajeva gdje nema vode; koji ti je izveo vodu iz tvrde kao kremen hridine;

16 koji te je hranio u pustinji manom, koju nisu poznavali tvoji oci. On te je ponizavao i kušao da ti na kraju mogne iskazati dobro.

17 Ne pomišljaj u sebi: 'Moja snaga i moja jaka ruka pribavili su mi to bogatstvo.'

18 Nego se spomeni GOSPODINA, svojega Boga, jer on je taj koji ti daje snagu da pribavиш bogatstvo, da tako ispunis svoj zavjet koji je zakletvom potvrdio tvojim ocima, kao što se dogodilo danas.

19 Ako li zaboraviš GOSPODINA, svojega Boga, i podeš za drugim bogovima i njima budeš služio i klanjao se, Ja danas svjedočim protiv vas zaista ćete propasti.

20 Kao narodi koje GOSPODIN uništava ispred vas, upravo ćete onda tako i vi propasti, jer nijeste poslušali glasa GOSPODINA, svojega Boga.

Nevjera Izraelova kod Horeba

9 Čuj, Izraele! Ti ćeš sada prijeći preko Jordana da podvrgneš narode koji su veći i jači od tebe i velike gradove i do neba utvrđene,

2 narod silan i visok, Anakove potomke, koje znaš i za koje si slušao: 'Tko može odoljeti Anakovim potomcima?'

3 Stoga sada znaj: GOSPODIN, tvoj Bog, ići će sam pred tobom kao oganj koji spaljuje. On će ih uništiti i pred tobom srušiti, tako da ih mogneš protjerati i uništiti, kao što ti je obećao GOSPODIN.

4 Ne misli, kad ih GOSPODIN, tvoj Bog, otjera ispred tebe: 'Zbog moje pravednosti doveo me GOSPODIN da primim u posjed tu zemlju,' jer GOSPODIN je otjerao te narode ispred tebe zbog njihove pokvarenosti.

5 Ne ideš zbog svoje pravednosti i poštovanja svojega srca da primiš u posjed njihovu zemlju, nego GOSPODIN, tvoj Bog, tjer te narode ispred tebe zbog njihove pokvarenosti i da ispunis obećanje, za koje se GOSPODIN zakleo tvojim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu.

6 Stoga znaj da ti GOSPODIN, tvoj Bog, ne daje u posjed te lijepe zemlje zbog tvoje

151 Ponovljeni Zakon

pravdnosti, jer ti si tvrdovrat narod.

7 Pomišljaj na to i ne zaboravljaj kako si razgnjevio GOSPODINA, svojega Boga, u pustinji. Od dana kad ste izašli iz egipatske zemlje do svojega dolaska na ovo mjesto, opirali ste se GOSPODINU.

8 Osobito na Horebu razgnjevili ste GOSPODINU i GOSPODIN je tako planuo na vas da vas je htio uništiti.

9 Bio sam uzašao na goru da primim kame-ne ploče, ploče zavjeta koji je s vama sklo-pio GOSPODIN. Četrdeset dana i četrdeset noći ostao sam na gori ne jedući kruha i ne pijuci vode.

10 GOSPODIN mi je dao dvije kamene plo-če, ispisane Božjim prstom, na kojima su bile sve zapovijedi koje vam je GOSPODIN priopćio na gori iz ognja na dan vašega sastanka.

11 I dogodilo se da mi je GOSPODIN, poslije četrdeset dana i četrdeset noći, dao dvije kamene ploče, ploče zavjeta.

12 Tada mi je rekao GOSPODIN: ‘Ustani! Siđi brže odavde, jer tvoj narod, koji si izveo iz Egipta, čini zlo. Sišli su brzo s puta za koje-ga sam im zapovijedio, i već su si napravili liveni kip.’

13 Nadalje mi je rekao GOSPODIN, govoreći: ‘Pogledao sam taj narod i doista, to je na-rod tvrdovrat.

14 Pusti me da ih uništим i ime njihovo za-trem pod nebom! A od tebe ču izvesti na-rod jači i brojniji nego što je taj.’

15 Tada sam se vratio i sišao s gore, a dvije ploče zavjeta bile su mi u rukama. Gora je još uvijek ognjem gorjela.

16 Tada sam video, zaista, da ste bili sagri-ješili protiv GOSPODINA, svojega Boga. Bili ste si napravili izljeveno tele. Tako brzo sišli ste s puta koji vam GOSPODIN zapovijedio.

17 Ja sam prihvatio one dvije ploče, bacio ih iz svojih ruku i razbio ih pred vašim očima.

18 Tada sam pao kao prvi put pred GOSPODINA ničice, četrdeset dana i četrdeset noći kruha ne jedući i vode ne pijuci zbog svih vaših grijeha koje ste počinili, kad ste napravili što je bilo mrsko GOSPODINU i što ga je moralо razgnjevitи.

19 Jer sam se bojao gnjeva i jarosti kojom se GOSPODIN razljutio na vas, tako da vas je htio uništiti. A GOSPODIN me uslišao i ovaj put.

20 I na Arona bio se GOSPODIN veoma raz-gnjevio tako da je htio i njega uništiti. Po-molio sam se tada i za Arona.

21 Tada sam uzeo vaš grijeh, tele što ste ga napravili, spalio sam ga, razbio ga na komade i satro ga u prah, i njegov prah bacio u potok koji teče s gore.

22 I u Taberi i Masi i Kibrot Hataavi razgnje-vili ste GOSPODINA.

23 Kad vas GOSPODIN poslao iz Kadeš Bar-nea s naredbom: ‘Podite gore i uzmite u posjed zemlju, koju sam vam dao,’ tada ste se oprijeli naredbi GOSPODINA, svojega Boga, nijeste mu povjerovali i niješte po-slushiš njegova glasa.

24 Nepokorni ste bili GOSPODINU otkad vas poznajem.

25 I kad sam četrdeset dana i četrdeset noći pred GOSPODINOM na tlu prostrt le-žao, jer je GOSPODIN zaprijetio da će vas uništiti.

26 Ovako sam se pomolio GOSPODINU: ‘Svemogući GOSPODINE, ne uništavaj ipak svojega naroda, svoje baštine koju si iz-bavio svojom velikom moći i izveo jakom rukom iz Egipta.

27 Spomeni se svojih sluga Abrahama, Izaka i Jakova, i ne gledaj na tvrdokornost toga naroda, na njegovu tvrdoglavost i na njegov grieh.

28 Neka se ne mogne reći u zemlji iz koje si nas izveo: “Jer ih GOSPODIN nije mogao uvesti u zemlju koju im je obećao, i jer ih je mrzio, zato ih je izveo da ih pomori u pustinji.”

29 Oni su ipak tvoj narod i tvoja baština, koju si izveo svojom velikom snagom i svojom ispruženom mišicom.’

Druge ploče zapovijedi

10 U ono vrijeme mi je GOSPODIN zapo-vjedio: ‘Iskleši sebi dvije kamene plo-če kao što su bile one prve, i uzadi k meni na goru i napravi sebi drvenu Škrinju.

2 Napisat ču na te ploče riječi koje su bile na prvima pločama što si ih razbio i stavi ih onda u Škrinju.’

3 Tako sam napravio škrinju od drva aka-cije, isklesao sam dvije kamene ploče, kao što su bile prve, i uzašao sam na goru s dvjema pločama.

4 Onda je On napisao na ploče jednakim pismom kao i prije, Deset zapovijedi, koje vam je GOSPODIN priopćio na gori iz ognja na dan vašega sastanka, i GOSPODIN mi ih je predao.

5 Onda sam se okrenuo i sišao opet s gore i stavio sam ploče u Škrinju koju sam napravio; i evo ih tu kako mi je GOSPODIN zapovjedio.

6 A Izraelovi sinovi su krenuli, od izvora Jaakanovih sinova u Moseru. Ondje je mjesto gdje je umro Aron i ondje bio po-kopan, a mjesto njega postao je svećenik njegov sin Eleazar.

7 Odatile su otisli u Gudgodu, iz Gudgode u Jotbatu, pokrajinu obilnu vodom.

Ponovljeni Zakon 152

8 U ono vrijeme odvojio je GOSPODIN Le-vijevo pleme da nosi Škrinju GOSPODINO-VA zavjeta, da služi pred GOSPODINOM i da blagoslivlja u njegovo Ime kako to jest do danas.

9 Zato Levi nije dobio dijela ni baštine kao njegova braća. GOSPODIN je njegova baština kako mu je obećao GOSPODIN, vaš Bog.

10 A ja sam ostao, kao i prije, na gori četrdeset dana i četrdeset noći. I uslišao me GOSPODIN i ovaj put; nije vas GOSPODIN uništio.

11 Onda mi GOSPODIN zapovjedio: 'Ustanji i idi pred narodom dalje da dodu u posjed zemlje za koju sam se zakleo njihovim ocima da će im je dati.'

12 A sada, Izraele, što traži od vas GOSPODIN, vaš Bog? Samo to da se bojite GOSPODINA, svojega Boga, da hodite po svim njegovim putovima, da ga ljubite i služite GOSPODINU, svojem Bogu, svim svojim srcem i svom svojom dušom,

13 i da držite zapovijedi i zakone GOSPODINOVE, koje vam danas dajem da vam bude za vaše dobro.

14 Eto doista, GOSPODINU, vašemu Bogu, pripadaju nebo i najviša nebesa, zemlja i sve što je na njoj.

15 Pa ipak GOSPODIN se, u svojoj ljubavi, okrenuo k vašim ocima i izabrao vas, njihove potomke, između svih naroda, kako je to danas.

16 Zato obrežite svoje srce i ne budite više tvrdovrati.

17 Jer GOSPODIN, vaš Bog, jest najviši Bog i najviši GOSPODIN, veliki, silni, strašni Bog, koji ne gleda na osobu, ne pokazuje pristranost i ne prima mito.

18 Koji pomaže do pravice siročadi i udovici, ljubi stranca i daje mu hranu i odjeću.

19 Stoga ljubite i vi stranca, jer ste i sami bili stranci u zemlji Egipat.

20 Bojte se GOSPODINA, svojega Boga, njemu služite, njega se držite, samo njegovim Imenom prisežite.

21 On je vaša slava, on je vaš Bog koji je na vama napravio ona velika i čudesna djela koja ste vidjeli svojim očima.

22 Vaši oci su otišli dolje u Egipat sedamdeset osoba, a sada vas GOSPODIN, vaš Bog, umnožio kao zvijezde na nebu.

Blagoslov i prokletstvo

11 Zato ljubite GOSPODINA, svojega Boga, i uvijek izvršavajte, njegove zakone, njegove uredbe i njegove zapovijedi.

2 Znajte danas da ne govorim vašoj djeći, jer oni nisu proživjeli i na sebi i iskusili

karanje GOSPODINA, vašega Boga, njegovu veličinu, njegovu jaku mišicu, njegovu podignutu ruku;

3 njegova čudesna znamenja i njegova djela koja je napravio u Egiptu: na faraonu, egipatskom kralju, i na cijeloj njegovoj zemlji;

4 što je napravio egipatskoj vojsci, njihovim konjima i bojnim kolima; kako je napravio da ih voda Crvenoga mora potopila kad su vas tjerali, i tako ih GOSPODIN uništio do današnjega dana;

5 onda što vam je napravio u pustinji, dok niste došli do ovoga mjesta;

6 što je napravio s Datanom i Abiramom, sinovima Eliaba, Rubenova potomka, kad je zemlja otvorila svoja usta, i usred svega Izraela proždrala njih i njihove obitelji i njihove šatore i sve što su imali.

7 Vi ste svojim očima vidjeli sva ta velika djela koja je napravio GOSPODIN.

8 Zato držite sve zapovijedi koje vam danas zapovjedam, da budete jaki i da uzmete u posjed zemlju u koju idete da ju osvojite;

9 i da dugo živate u zemlji za koju se zakleo GOSPODIN vašim ocima da će ju dati, njima i njihovim potomcima, 'zemlju u kojoj teče mlijeko i med.'

10 Jer zemlja u koju idete da ju zaposjednete, nije kao egipatska zemlja, iz koje ste izašli. Ova se morala, čim si bio sjeme posijao, natapati nogostupnim spravama za vrt i za povrće.

11 Ali zemlja u koju idete da je zaposjednete, zemlja je u kojoj su brda i doline, a natapa ju nebeska kiša,

12 zemlja za koju se brine GOSPODIN, vaš Bog, na koju su stalno uperene oči GOSPODINA, vašega Boga, od početka do svršetka godine.

13 I bit će, ako budete pažljivo slušali moje zapovijedi, koje vam danas dajem, i budećte ljubili GOSPODINA, svojega Boga, te mu služili svim svojim srcem i svom svojom dušom,

14 onda će davati kišu vašoj zemlji u pravo vrijeme, ranu kišu i kasnu kišu, da mognete skupiti svoje žito, svoje vino i svoje ulje.

15 I za vašu marvu dat će travu na vašim poljima, i moći ćete jesti do sitosti.

16 A čuvajte se da se ne zavara vaše srce, da se odmetnete i služite drugim bogovima i klanjati im se.

17 Drukčije, raspalit će se na vas srdžba GOSPODINOVA: zatvorit će nebesa, neće više pasti kiša, zemlja neće više dati roda svojega i vi ćete brzo iščeznuti iz ove lijepe zemlje koju vam daje GOSPODIN.

153 Ponovljeni Zakon

18 Stoga utisnite ove moje zapovijedi u svoje srce i u svoju dušu, privežite ih kao znak na svoje ruke i nosite ih kao spomen među svojim očima.

19 Učite ih svojoj djeci i govorite o njima kad ste kod kuće ili na putu, ili kad liježete ili kad ustajete.

20 Napišite ih na dovratnike svoje kuće i na svoja vrata,

21 Da vi i vaša djeca u zemlji za koju se zakleo GOSPODIN vašim ocima da će im ju dati, da bi tako dugo živjeli koliko dugo budu stajala nebesa nad zemljom.

22 Jer ako budete držali sav ovaj zakon koji vam danas dajem, i budete ljubili GOSPODINU, svojega Boga, hodili svim njegovim putovima i njega se držali,

23 onda će otjerati GOSPODIN sve te narode ispred vas, i pobijedit ćete narode, veće i jače od vas.

24 Svako mjesto, na koje stupi stopalo vaše noge, bit će vaše: od pustinje Lebanna, od rijeke, rijeke Eufrata do Zapadnoga mora dosezat će vaše područje.

25 Nitko se neće održati pred vama. Strah i trepet pred vama raširit će GOSPODIN, vaš Bog preko sve zemlje, na koju stupite, kako sam vam obećao.

26 Eto, iznosim danas pred vas blagoslov i prokletstvo:

27 blagoslov, ako budete slušali zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga koje vam danas dajem,

28 a prokletstvo, ako ne budete slušali zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga, i ako skrenete s puta koji vam danas pokazujem i potrčite za bogovima koje ne poznajete.

29 I kad vas uvede GOSPODIN, vaš Bog, u zemlju u koju idete da ju zaposjednete, onda izrecite blagoslov na gori Gerizimu, a prokletstvo na gori Ebalom.

30 One su s onu stranu Jordana uz Zapadni put, u zemlji Kanaan koji prebivaju u ravnicu prema Gilgalu kod stabla terebinte Morejeve.

31 Tako sad prijedite Jordan da zaposjednete zemlju koju vam daje GOSPODIN, vaš Bog, vi ćete ju zaposjednuti i prebivati u njoj.

32 I držite točno sve zakone i uredbe koje vam danas postavljan pred vas.

Samo jedno mjesto za štovanje Boga

12 To su zakoni i uredbe koje uvijek, dok ste god živi na zemlji, pazite da ih točno držite u zemlji koju vam je dao u posjed GOSPODIN, Bog vaših otaca.

2 Srušite iz temelja sva mjesta u kojima su narodi, koje ćete pobijediti, štovali svoje

bogove, na visokim brdima, na brežuljcima, pod svakim zelenim stablom.

3 Porušite njihove žrtvenike, porazbijajte njihove kamene stupove, popalite njihove drvene likove, raskomadajte kipove njihovih bogova i uništite njihova imena iz tih mesta.

4 Nemojte tako iskazivati klanjanje GOSPODINU, svojem Bogu.

5 Potražite mjesto koje izabere GOSPODIN, vaš Bog, između vaših plemena, da ondje pripravi prebivalište svojemu Imenu; ondje idite.

6 Ondje donosite i žrtve paljenice, i svoje zaklanice, svoje desetine, podizanje svojih ruku, svoje zavjete, svoje dragovoljne prinose i prvine goveda i svojih ovaca.

7 Ondje jedite žrtvu sa svojim obiteljima pred GOSPODINOM, svojim Bogom, i veselite se sa svim onim što ste priskrbili svojim rukama, i čim vas je blagoslovio GOSPODIN, vaš Bog.

8 Ne postupajte ubuduće više po svojoj volji kao što sada ovdje još pravite,

9 jer još niste došli do mirnoga posjeda baštine koju vam hoće dati GOSPODIN, vaš Bog.

10 Ali vi ćete prijeći preko Jordana i naseliti se u zemlju koju vam daje u baštinu GOSPODIN, vaš Bog. On će vas smiriti od svih vaših neprijatelja unaokolo, tako da prebivate bez straha.

11 Onda na mjesto koje izabere GOSPODIN, vaš Bog, da u njemu smjesti svoje Ime, donosite sve što vam zapovjedam: svoje žrtve paljenice i svoje zaklanice, svoje desetine, podizanje svojih ruku, sve svoje zavjetne žrtve, koje ste obećali GOSPODINU.

12 Veselite se pred GOSPODINOM, svojim Bogom, sa svojim sinovima, svojim kćerima, svojim slugama i svojim sluškinjama, zajedno s Levitom, koji prebiva u vašim mjestima, jer on nema dijela i baštine s vama.

13 Čuvajte se da ne prinosite svoje žrtve paljenica na kojem god mjestu koje ćete,

14 nego na mjestu koje izabere GOSPODIN u vašim plemenima prinosite svoje žrtve paljenice, i ondje napravite sve to što vam zapovjedam.

15 Ipak smijete po volji klati i jesti meso u svim svojim mjestima, koliko te blagoslovi GOSPODIN, vaš Bog. Čisti i nečisti smije ga jesti kao gazelu i jelena.

16 Samo krvi ne smijete jesti; izlijte ju na zemlju kao vodu.

17 Desetine svojega žita, vina i ulja ne smijete jesti u svojim mjestima; također ni

Ponovljeni Zakon 154

prvina goveda i svojih ovaca, ni svojih zavjetnih žrtava što ste ih obećali, ni svojih dragovoljnih prinosa, ni podizanja svojih ruku.

18 Jedite ih samo pred GOSPODINOM, svojim Bogom, na mjestu koje izabere sebi GOSPODIN, vaš Bog, sa svojim sinovima, svojim kćerima, svojim slugama i svojim sluškinjama, zajedno s Levitima, koji borave u vašim mjestima: veselite se pred GOSPODINOM, svojim Bogom, sa svim onim što ste priskrbili svojim rukama.

19 Čuvajte se da ne zapustite Levita dok ste god živi u svojoj zemlji.

20 Kad raširi GOSPODIN, vaš Bog, vaše područje, kako vam je obećao, i mislite: 'Rado bih jeo mesa,' jer vam srce traži jesti mesa, smijete jesti mesa gdje god vam je volja.

21 Ako je daleko od vas mjesto koje je GOSPODIN, vaš Bog, izabrao da ondje pripravi prebivalište svojemu Imenu, smijete zaklati od goveda i svojih ovaca koje vam je dao GOSPODIN, kako sam vam već zapovjedio, i jesti u svojim mjestima, kako vam je volja.

22 Baš onako kako se smije jesti meso gazele i jelena, smiješ to jesti; nečisti i čisti mogu to jesti.

23 Samo toga se sigurno držite da ne jedete krv, jer u krvi je život. Život ne smijete jesti zajedno s mesom.

24 Ne jedite je, nego ju izlijte na zemlju kao vodu.

25 Ne jedite ju, da bude dobro vama i vašoj djeci, ako vršite što je ugodno GOSPODINU.

26 Samo svete darove koje imate i svoje zavjetne žrtve uzmite i dodite s njima na mjesto koje izabere GOSPODIN.

27 Kod svojih žrtava paljenica donesite meso i krv zajedno na žrtvenik GOSPODINA, svojega Boga. Kod žrtava zaklanica mora se izliti krv na žrtvenik GOSPODINA, vašega Boga; a meso smijete jesti.

28 Držite točno sve zapovijedi koje vam dajem, da bude uvijek dobro vama i vašim potomcima, jer vršeći ono što je dobro i pravedno pred GOSPODINOM, svojim Bogom.

29 Kad GOSPODIN, vaš Bog, iskorijeni ispred vas narode u čiju zemlju idete da je zaposjednete, i kad zaposjednete njihovo područje i smjestite se u njihovoj zemlji, 30 čuvajte se da ne padnete u zamku pa da podete za njima, pošto budu uništeni ispred vas. Ne obraćajte se na njihove bogove i ne govorite: 'Kako su ti narodi štovali svoje bogove, tako će i ja.'

31 Ne smijete štovati GOSPODINA, svojega

Boga na taj način; jer sve što je GOSPODINU odurnost što on mrzi, oni prave u čast svojim bogovima. Jer oni i svoje sinove i svoje kćeri spaljuju svojim bogovima.

32 Držite točno sve što vam zapovjedam. Ništa k tomu ne dodavajte, ništa od toga ne oduzimajte.

Idolopoklonstvo se kažnjava

13 Ako ustane među vama koji prorok ili sanjar i navijesti vam koji znak ili čudo,

2 pa se zaista dogodi taj znak ili čudo što vam ga je navijestio, rekavši: 'Hajde da štujemo druge bogove, koje do sada nismo poznavali, i njima da služimo,'

3 ne slušajte što vam govori taj prorok ili sanjar, jer GOSPODIN, vaš Bog, kuša vas da spozna Ijubite li GOSPODINA, svojega Boga, svim svojim srcem i svom svojom dušom.

4 Samo GOSPODINU, svojem Bogu, služite i njega se bojte; njegove zapovijedi držite, njegov glas slušajte, njemu služite i njega se držite.

5 A onaj prorok ili onaj sanjar neka se usmrti, jer je poticao na otpadanje od GOSPODINA, vašega Boga, koji vas izveo iz egipatske zemlje i izbavio vas iz kuće ropstva. On vas je htjeo odvratiti od puta, za kojega vam je GOSPODIN, vaš Bog, zapovjedio da idete. Tako ćete iskorijeniti zlo iz svoje sredine.

6 Ako tvoj brat, sin tvoje majke, ili tvoj sin, ili tvoja kći, ili tvoja mila žena, ili tvoj prijatelj koga ljubiš kao samoga sebe, hoće da te tajno zamami: 'Hajde da služimo drugim bogovima,' koji su vama i vašim ocima nepoznati,

7 bogovima naroda oko tebe, u tvoj blizini ili daleko od tebe, od jednoga kraja zemlje do drugoga.

8 ne pristaj s njim, niti ga slušaj; ni tvoje oko neka ga ne žali, ni ne štedi ga; ne taji njegove krivnje,

9 nego ga ubij; tvoja ruka neka se prva podignuo na njega da ga ubiješ, pa onda ruka svega naroda.

10 Kamenuj ga do smrti, jer te je pokušao odvratiti od GOSPODINA, tvojega Boga, koji te izveo iz egipatske zemlje, iz kuće ropstva.

11 Sav Izrael neka to čuje i neka se boji da nitko više ne počini takvo zlo među vama.

12 Ako u kojem od svojih gradova što vam ga GOSPODIN, vaš Bog, daje za prebivalište, rekavši:

13 'Neki nevaljali ljudi iz vaše sredine izašli su i zaveli žitelje svojega grada na nepo-

155 Ponovljeni Zakon

slušnost, rekavši: Hajde da služimo drugim bogovima, kojih ne poznajete,'
14 onda dobro istražite, raspitajte i izvidite. I bude li zaista stvar istinita, i u vašoj se sredini napravila takva odurnost,
15 pobijite oštricom mača žitelje toga grada. Potpuno ih uništite sve što je u njemu, također i njegovu marvu, oštricom mača.
16 Sav plijen iz njega iznesite nasred trga i potpuno spalite grad i sav plijen kao žrtvu paljenicu GOSPODINU, svojem Bogu. Neka ostane zauvijek ruševina; neće se opet sagraditi.
17 Ništa od prokletih stvari neka ne ostane u vašem posjedu, da se GOSPODIN povrati od žestine svojega gnjeva i udijeli vam mislost, kako se zakleo vašim ocima, umnoži vas u svojoj dobroti,
18 ako budete slušali glas GOSPODINA, svojega Boga, i držali njegove zapovijedi koje vam danas dajem, i pravili što je pravo GOSPODINU, vašemu Bogu.

Čisto i nečisto jelo

14 Vi ste djeca GOSPODINA, Boga svojega. Ne smijete zbog mrtvaca sebi praviti ureze, ni sprijeda se na glavi brijati.
2 Jer ti si narod koji je svet GOSPODINU, svojem Bogu. Tebe je izabrao GOSPODIN da mu pripadaš kao njegov vlastiti cijenjeni narod između svih naroda na zemlji.
3 Ne smijete jesti ništa gnusno.
4 Ovo su životinje koje smijete jesti: vol, ovca, koza,
5 jelen, gazela, srndač, kozorog, antilopa, bivol i divokoza.
6 Sve životinje koje imaju papke razdvojene, i to oboje papke posve razdvojene, i koje ujedno preživaju, smijete jesti.
7 Samo od preživača ne smijete jesti ili od onih koje imaju papke razdvojene, a to su: deva, zec i kunić; oni doduše preživaju, ali nemaju razdvojenih papaka; neka su vam nečiste.
8 I svinja neka vam je nečista: ona ima razdvojene papke, ali ne preživa; ona neka vam je nečista. Mesa njihova ne smijete jesti i strvine njihove ne smijete taknuti.
9 Od svih životinja koje žive u vodi smijete jesti ove: sve koje imaju peraje i ljeske, smijete jesti.
10 A sve što nemaju peraja i ljesaka, ne smijete jesti; neka su vam nečiste.
11 Sve čiste ptice smijete jesti.
12 Od ovih ne smijete jesti: orla, strvinara, jastreba,
13 tetrijeba, sokola, svih vrsta kobaca,
14 svih vrsta gavrana,
15 noja, lastavice, galeba i raznih vrsta kobaca,

16 sove, ušare, labuda,
17 pelikana, bijelog strvinara, gnjurca,
18 rode, svih vrsta čaplja, pupavca i šišmiša.
19 I sve male krilate životinje neka su vam nečiste i ne smiju se jesti.
20 Sve čiste ptice smijete jesti.
21 Nikakve uginule životinje ne smijete jesti. Strancu, koji boravi u tvojim mjestima, smiješ ju dati da bi je jeo ili ju prodati strancu, ali ti si narod koji je svet GOSPODINU, svojem Bogu. Jareta ne smiješ kuhati u mlijeku njegove majke.
22 Odvajaj svake godine desetinu od svega svojega uroda usjeva što vam izraste na njivi.
23 Jedi pred GOSPODINOM, svojim Bogom, na mjestu koje on izabere sebi da ondje prebiva njegovo Ime, desetinu svojega žita, vina i ulja i prvine svojih goveda i ovaca da se naučiš uvijek bojati GOSPODINA, svojega Boga.
24 Ako li je put za tebe predug, tako da ne možeš odnijeti, jer je od tebe predaleko udaljeno mjesto koje izabrao GOSPODIN za prebivalište svojem Imenu, kad te blagoslovi GOSPODIN, tvoj Bog,
25 onda zamijeni za novac, uzmi novac sobom i idi u mjesto koje izabrao sebi GOSPODIN, tvoj Bog.
26 Kupi za novac svega što želiš: goveda, ovaca, vina, jakih pića i svega što ti srce zaželi. I jedi ondje pred GOSPODINOM, svojim Bogom, te se veseli sa svojom obitelji.
27 Pri tom ne zaboravi na Levita, koji boravi u tvojim mjestima, jer on nema s tobom dijela ni baštine.
28 Svake treće godine odvoji svu desetinu od svojih dohodaka one godine i ostavi ju u svojemu mjestu.
29 Onda mogu doći: Levit koji s tobom nema dijela ni baštine, stranac, sirota i udovica, koji žive u tvojim mjestima, i najesti se do sitosti, da be te blagoslovio GOSPODIN, tvoj Bog, u svim poslovima koje obavljaš.

Oprostna godina

15 Na kraju svake sedme godine dat ćeš oprost dugova.
2 Oprost neka bude na ovako: svaki neka oprosti dužniku koji je dao svojem bližnjemu; neka ne utjeruje od svojega bližnjega ni od svojega brata, jer se zove oprost GOSPODINOV.
3 Od stranca smiješ uzimati, ali što je od tvojega bližnjega, oprosti mu.
4 Doduše ne bi trebalo biti siromaha kod tebe, jer te GOSPODIN obilno blagoslivlja u

Ponovljeni Zakon 156

zemlji koju ti GOSPODIN, tvoj Bog, daje da je zaposjedneš kao baštinu,
5 samo ako slušaš glas GOSPODINA, svoje-
ga Boga, i držiš točno sve zapovijedi koje ti danas zapovjedam.

6 Jer će te blagosloviti GOSPODIN, tvoj Bog, kako ti je obećao; moći ćeš mnogim narodima davati novac u zajam, a ti sam nećeš morati uzimati u zajam, i vladat ćeš mnogim narodima, a nad tobom neće niti-ko vladati.

7 Ako se nalazi kod tebe koji siromah, koji god i između tvoje braće u kojem mjestu u zemlji koju ti daje GOSPODIN, tvoj Bog, onda ne budi tvrda srca i nemoj za-tvarati svoje ruke pred siromahom, svojim bratom.

8 Otvori mu rado svoju ruku i posudi mu drage volje koliko god mu treba i što god mu je potrebno.

9 Čuvaj se da se ne porodi u tvojem srcu opaka misao, rekavši: Blizu je sedma godina, godina oprostna, i da zlo ne gledaš na siromaha svojega brata, pa da mu ne daš ništa. Ako on protiv tebe zazove GOSPODINA, na tebi je grijeh.

10 Podaj mu rado i ne budi zlovoljan u svojem srcu kad mu daješ, jer će te za to djelo blagosloviti GOSPODIN, tvoj Bog, u svakom poslu i u tvojem pothvatu.

11 Jer bit će uvijek siromaha u zemlji, zato ti zapovjedam, rekavši: 'Otvori rado svoju ruku svojem potrebitu i siromašnu bratu u svojoj zemlji.'

12 Ako ti se proda koji brat, Hebrejac ili Hebrejka, neka ti služi šest godina, a sedme godine otpusti ga od sebe slobodna.

13 Kad ga otpustiš slobodna, ne otpuštaj ga praznih ruku.

14 Bogato ga daruj darovima od svoje marve, svojega gumna i iz svojega tijeska; sa čime te je blagoslovio GOSPODIN, tvoj Bog, od toga mu podaj.

15 Pomisli na to da si i ti jednom bio rob u zemlji Egipat, i da te je izbavio GOSPODIN, tvoj Bog; zato ti danas dajem ovu zapovijed.

16 Ako li ti rekne: 'Neću te ostaviti, jer te ljubi i rado je u tvojoj kući,' i jer mu je bilo dobro kod tebe,

17 onda uzmi šilo i probuši mu njim uho na vratima, i neka ti onda bude rob dovi-jeka. Isto tako napravi svojoj sluškinji.

18 A neka ti ne bude teško kad ga otpu-štaš, jer on ti je svojom službom od šest godina prišedio dvojaku najamnikovu plaću. GOSPODIN će te onda za to blago-sloviti u svemu što radiš.

19 Svako muško prvenče među svojim govedima i ovcama posveti GOSPODINU,

svojem Bogu. Ne radi s prvencem svojih goveda i ne striži prvenca svojih ovaca.

20 Pred GOSPODINOM, svojim Bogom, jedi ih ti i tvoje domaćinstvo svake godine na mjestu koje sebi izabrao GOSPODIN, tvoj Bog.

21 Ako li je na njima koja mana, ako su hromi ili slijepi, ili imaju koju god zlu manu, ne smiješ ih žrtvovati GOSPODINU, svojem Bogu.

22 A u svojemu mjestu smiješ ih jesti; smiju ih jesti nečisti i čisti, kao meso gazele i jelena.

23 Samo krvi njihove ne smiješ jesti. Izlij ju na zemlju kao vodu."

Tri određene svečanosti

16 Obdržavaj na mjesec abib i svet-kuj Pashu u čast GOSPODINU, svojem Bogu, jer u mjesecu abibu noću izveo te je GOSPODIN, tvoj Bog, iz Egipta.

2 Zato žrtvuj Pashu u čast GOSPODINU, svojem Bogu, ovce i goveda na mjestu koje izabere GOSPODIN za prebivalište svojem Imenu.

3 Ne smiješ jesti s njom ništa kvasno; nego sedam dana jedi s njom beskvasne kruhove, koji je kruh nevolje, jer si u nagloj hitnji izišao iz egipatske zemlje, da bi se sjećao, dok si god živ, dana svojega izla-ska iz egipatske zemlje.

4 Sedam dana ne smije se naći kod tebe nikakav kvasac u cijelom tvojem području. Od mesa koje žrtvuješ navečer prvoga dana, ne smije preostati ništa do jutra.

5 Ne smiješ žrtvovati Pashu u bilo kojem od svojih mesta koja ti je dao GOSPODIN, tvoj Bog,

6 nego samo na mjestu koje izabere GOSPODIN, tvoj Bog, za prebivalište svojem Imenu. Ondje ćeš žrtvovati Pashu navečer o sunčanom zalasku, u vrijeme kad si izišao iz Egipta.

7 Peci i jedi ga na mjestu koje izabere sebi GOSPODIN, tvoj Bog, a drugoga jutra možeš se povratiti kući.

8 Šest dana jedi beskvasni kruh, a sedmi dan neka bude sveti saziv u čast GOSPODINU, tvojem Bogu. Onda ne smiješ obavljati nikakva posla.

9 Nabroji sebi sedam tjedana; počni brojiti sedam tjedana od dana kad se stavi srp na žito,

10 Onda drži Gozbu Tjedana u čast GOSPODINU, svojem Bogu, s dragovoljnim darovima koje daruje tvoja ruka koliko god može, kako te blagoslovi GOSPODIN, tvoj Bog.

11 Veseli se na mjestu koje izabere GOSPODIN, tvoj Bog, kao prebivalište svojem

157 Ponovljeni Zakon

Imenu, pred GOSPODINOM, svojim Bogom: ti, tvoj sin i tvoja kći, tvoj sluga i tvoja sluškinja, Levit, koji živi u tvojim mjestima, i stranac, i udovica i sirota, koji borave kod tebe.

12 Trebaš pomisliti na to da si i ti bio rob u Egiptu, i zato brižno obdržavaj sve ove zakone.

13 Sedam dana svetkuj Svečanu Gozbu Sjenica, kad skupiš prihod svojega groma i svojega tjeska.

14 Veseli se na ovoj Svečanoj Gozbi: ti, tvoj sin i tvoja kći, tvoj sluga i tvoja sluškinja, Levit i stranac, udovica i sirota, koji borave unutar tvojih vrata.

15 Sedam dana svetkuj Svečanu Gozbu u čast GOSPODINU, svojem Bogu, na mjestu koje izabere GOSPODIN, jer GOSPODIN, tvoj Bog, blagoslovit će te kod cijele tvoje žetve i kod svih tvojih poslova, da budeš veseo.

16 Tri puta u godini neka se prikažu svi tvoji muški pred GOSPODINOM, tvojim Bogom, na mjestu, koje on sebi izabere: na dan Gozbe Beskvasnih kruhova, na dan Gozbe Tjedana i na dan Gozbe Sjenica. Nitko neka se ne prikaže pred GOSPODINOM praznih ruku.

17 Svaki neka donese ono što po svojoj mogućnosti može dati, kako te je blagoslovio GOSPODIN, tvoj Bog.

18 Postavi sebi sudce i glavare u svim mjestima koja ti je dao GOSPODIN, tvoj Bog, prema svojim plemenima neka oni sude narodu pravedno.

19 Ne smiješ iskrivljavati pravice; ne smiješ biti pristran i ne smiješ primati mita, jer mito zasljepljuje oči mudrima i preokreće riječi pravednima.

20 Slijedi samo ono što je pravedno da bi dugo živio i zaposjeo zemlju koju ti je daje GOSPODIN, tvoj Bog.

21 Ne smiješ saditi sebi nikakva stabla kao drveni lik, u blizini žrtvenika GOSPODINA, svojega Boga.

22 Ne smiješ postavljati sebi idolskih stupova, koje mrzi GOSPODIN, tvoj Bog.

Razne uredbe

17 Ne smiješ žrtvovati GOSPODINU, svojem Bogu, vola ni ovce što ima na sebi bilo kakvu manu ili nakazu, jer je to odurno GOSPODINU, tvojem Bogu.

2 Ako se nađe među vama, u kojem od tvojih mesta, koja ti je dao GOSPODIN, tvoj Bog, čovjek ili žena koji prave što je mrsko GOSPODINU, tvojem Bogu, prestupaju njegov zavjet,

3 idu i služe idolima i klanjaju se njima ili suncu, mjesecu, ili svoj vojsci nebeskoj

što sam zabranio,

4 i tebi se to javi, i ti to čuješ, onda preslušaj i dobro raspitaj, pa ako bude istina i zaista se napravila takva odurnost u Izraelu,

5 onda izvedi na gradska vrata toga čovjeka ili tu ženu koji su napravili takvo zlo, i kamenuj toga čovjeka ili ženu na smrt.

6 Na svjedočanstvo dva ili tri svjedoka neka se usmrti onaj koji je na smrt optužen. Na svjedočanstvo jednoga svjedoka ne smije se pogubiti.

7 Svjedoci neka najprije dignu ruku protiv njega da ga ubiju, a poslije toga neka ruke ostalog naroda. Tako ćeš odstraniti zlu osobu iz svoje sredine.

8 Ako ti bude odviše težak koji pravni slučaj za suditi, između stepena ubojstva, između jedne presude i druge, ili između jedne kazne i druge, pitanje nesporazuma unutar tvojih vrata, onda ustani i idi na mjesto koje sebi izabere GOSPODIN, tvoj Bog.

9 Obrati se svećenicima, Levitima i sudcu, koji bude ondje u ono vrijeme, i zapitaj njih i oni neka ti objave zakonsku presudu.

10 Napravi točno po presudi koju ti izreknu na mjestu koje izabere GOSPODIN. Pobrini se da izvršiš točno sve po onomu što ti zapovijede.

11 Napravi po riječi zakona i zapovijedima koja dadu i po presudi koju ti izreknu. Ne smiješ odstupati od onoga što ti reknu, ni na lijevo ni na desno.

12 Ako li bi se čovjek drsko odupro i ne bi poslušao svećenika koji ondje obavlja službu GOSPODINU, tvojem Bogu, ili sudca, neka se taj čovjek usmrti. Tako ćeš odstraniti zlu osobu iz Izraela.

13 Sav narod neka to čuje i neka se boji i da više ne radi nepokorno.

14 Kad dodeš u zemlju koju ti daje GOSPODIN, tvoj Bog, i kad je zaposjedneš i naseiliš se u njoj i kažeš: 'Hoću postaviti kralja nad sobom kao svi narodi oko mene,'

15 onda postavi nad sobom za kralja samo onoga koga izabere GOSPODIN, tvoj Bog. Samo jednoga između svoje braće smiješ postaviti nad sobom za kralja. Stranca, koji nije tvoj brat, ne smiješ postaviti nad sobom.

16 Ali neka ne drži mnogo konja i neka ne šalje ljudi u Egipat da sebi nabavi mnogo konja, jer vas je GOSPODIN opomenuo: 'Ne idite više nikada tim putom.'

17 I neka nema mnogo žena, da mu se njegovo srce ne okrene; i neka ne nakupi sebi mnogo srebra i zlata.

18 Također, kad sjedne na kraljevsko prijestolje, neka sebi na svitak da prepisati

Ponovljeni Zakon 158

ovaj zakon iz knjige koja je kod svećenika iz Levijeva plemena.

19 Neka ga ima uvijek kod sebe i neka ga čita svaki dan, dok je god živ, da bi se naučio bojati GOSPODINA, svojega Boga, i pažljivo držati sve riječi toga zakona i te uredbe.

20 Neka se oholo ne podigne iznad svoje braće i neka ne odstupi ni na lijevo ni na desno od zapovijedi, da on i njegovi sinovi dugo vladaju nad Izraelom.

Svećenici Levijevci

18 Levitski svećenici i sve Levijevo pleme neka nemaju dijela ni baštine u Izraelu. Neka žive od GOSPODINOVIH žrtava i od onoga što pripada njemu.

2 Neka ne imaju baštine među svojom braćom: GOSPODIN je baština njihova, kako im je obećao.

3 Ovo je pravo koje neka imaju svećenici prema narodu, to jest onomu koji prinosi govedo ili ovcu kao žrtvu: neka se da svećeniku pleče, oba lica i želudac.

4 Nadalje ćeš mu dati prvine svojega žita, vina i ulja i prvine od striženja svojih ovaca.

5 Jer njega je izabrao GOSPODIN, tvoj Bog, između svih tvojih plemena, da on i njegovi sinovi uvijek obavljaju svetu službu u Ime GOSPODINOVO.

6 Ako se zaputi koji Levit iz kojega god od tvojih mjeseta u svemu Izraelu gdje bora vi, i dođe sa svom željom svojega srca na mjesto koje je izabrao GOSPODIN,

7 onda smije obavljati službu u Ime GOSPODINA, svojega Boga, kao sva njegova braća Leviti, koji ondje stoje u GOSPODINOVOJ službi.

8 Neka on onda jede jednak dio kao i on, osim onoga što dobije od prodaje svojih očinskih dobara.

9 Kad dođeš u zemlju koju će ti dati GOSPODIN, tvoj Bog, ne uči se praviti odurnosti onih naroda.

10 Neka se ne nađe kod tebe nitko tko bi pustio da njegov sin ili njegova kći idu kroz oganj, nitko tko bi vračao, ili tko bi gatao, ni tko bi čarao ili bajao,

11 nitko tko bi gonio duhove, nitko tko bi pitao duha mrtvaca ili duha vračkoga ili se obraćao na mrtve.

12 Jer je odurnost GOSPODINU tko god se tim bavi. Zbog tih odurnosti protjerat će ih ispred tebe GOSPODIN, tvoj Bog.

13 A ti budi bespriješan pred GOSPODINOM, svojim Bogom.

14 Jer ti narodi koje ćeš protjerati iz njihova posjeda, slušaju gatare i vračare, ali tebi GOSPODIN, tvoj Bog, takvo što ne do-

pušta.

15 Proroka iz tvoje sredine, između tvoje braće, kao što sam ja, podignut će ti GOSPODIN, tvoj Bog; njega slušajte.

16 Baš zato na dan sastanka na Horebu molio si GOSPODINA, svojega Boga, kad si tražio: ‘Ne mogu više duže slušati glas GOSPODINA, svojega Boga ni više gledati taj silni oganj, da ne moram umrijeti.’

17 Onda mi je rekao GOSPODIN: ‘Pravo je što su rekli.

18 Podignut će im proroka između njihove braće, kao što si ti. Svoje riječi stavit će u njegova usta da im govori sve što mu zapovijedim.

19 A tko ne posluša moje riječi koje će govoriti u moje Ime, toga će ja sam pozvati za to na odgovornost.

20 A prorok koji se usudi govoriti što u moje Ime što mu nisam zapovjedio govoriti, i koji govori u ime drugih bogova, takav prorok neka se usmrti’

21 Ako li pomisliš: ‘Kako će znati koju riječ nije GOSPODIN rekao?’

22 Kad se ono, što prorok govori u moje Ime, ne dogodi i ne ispunji, to je riječ koju nije GOSPODIN rekao. Drsko ju je izgovorio prorok, i ništa ga se ne boj.

Gradovi utočišta

19 Kad GOSPODIN, tvoj Bog, iskorijeni na rode čiju zemlju daje tebi GOSPODIN, tvoj Bog, i kad se nakon njihova progona naseliš u njihovim gradovima i kućama, 2 onda odvoji sebi tri grada u zemlji koju ti GOSPODIN, tvoj Bog, daje da ju zaposjedneš.

3 Napravi dobro put ondje i razdijeli područje svoje zemlje koju ti u posjed daje GOSPODIN, tvoj Bog, na tri dijela. Svaki ubojica neka mogne pobjeći ondje.

4 Ova uredba neka vrijedi za ubojicu koji pobegne ondje da ostane živ: Tko ubije drugoga nehotice, a da mu već prije nije bio neprijatelj,

5 kao kad bi otisao u šumu s drugim da siječe drva, i ruka bi njegova zamahnula sjekirom da posiječe drvo, a sjekira bi spala s držalice i pogodila drugoga tako da umre, onda neka pobegne u koji od tih gradova da ostane živ.

6 Da ne bi krvni osvetnik u svojoj srdžbi potjerao ubojicu i stignuo ga, jer je put odviše dalek, i ubio ga, premda nije skrio smrt, jer mu prije nije bio neprijatelj.

7 Zato ti zapovjedam ovako: ‘Odvoji sebi tri grada.’

8 Kad GOSPODIN, tvoj Bog, raširi tvoje područje, kao što se zakleo tvojim ocima, i dao ti cijelu zemlju koju je obećao tvojim

159 Ponovljeni Zakon

ocima,

9 ako budeš sav taj zakon, kojega ti danas dajem, držao točno i ljubio GOSPODINU, svojega Boga, i uvijek hodio njegovim putovima, onda dodaj ovim gradovima još tri druga,

10 da se u tvojoj zemlji, koju ti u posjed daje GOSPODIN, tvoj Bog, ne proljeva nedužna krv i da ne padne na tebe krivnja krví.

11 Ali ako netko mrzi drugoga i vreba ga, napadne ga i ubije, i onda pobegne u koji od tih gradova,

12 onda starješine grada neka ga odatle izvedu i predaju ruci krvnoga osvetnika tako da umre.

13 Neka ga oko tvoje ne sažaljuje, nego ukloni nedužno proljevenu krv s Izraela, pa da ti bude dobro.

14 Ne smiješ pomicati međe svojega susjeda, koju su povukli stari na tvojem posjedu što ćeš ga dobiti u zemlji koju ti je dao GOSPODIN, tvoj Bog, da ju zaposjedneš.

15 Jedan svjedok neka ne ustaje ni protiv koga, kad se radi o kakvu zločinu ili prijestupu ili o kojoj god krivnji koju netko počini. Samo na izjavu dvojice ili trojice svjedoka neka padne odluka.

16 Ako ustane lažni svjedok protiv nekoga, da ga optuži za neku krivnju,

17 onda neka stanu oba čovjeka koji imaju tu raspravu pred GOSPODINA u nazočnosti svećenika i sudaca, koji budu u to vrijeme.

18 Sudci neka istraže slučaj točno. Nade li se da je svjedok bio lažni svjedok i da je dao lažljive izjave protiv svojega brata,

19 onda napravite mu onako kako je on mislio napraviti svojem bratu. Tako ćeš odstraniti zlo iz svoje sredine.

20 Ostali neka to čuju i neka se boje i neka više nikada ne počine takvo zlo u tvojoj sredini.

21 Neka se oko tvoje ne sažaljuje: život za život, oko za oko, zub za zub, ruka za ruku i nogu za nogu.

Ratni zakoni

20 Kad podješ u boj protiv svojih neprijatelja i vidiš konje i kola i narod brojniji od sebe, nemoj ih se bojati, jer je s tobom GOSPODIN, tvoj Bog, koji te izveo iz egipatske zemlje.

2 Kad ulazite u bitku, neka pristupi svećenik i neka progovori narodu,

3 i neka im rekne: 'Slušaj, Izraele, upravo danas polazite u boj protiv svojih neprijatelja. Neka ne dršće vaše srce, i ne bojte ih se.'

4 Jer GOSPODIN, vaš Bog, ide s vama u boj protiv vaših neprijatelja i pomoći će vam da pobijedite.

5 A vođe neka reknu narodu: 'Tko je sagradio novu kuću a nije ju još posvetio, neka ide i vrati se kući, da ne padne u boju i drugi ju ne posvete.'

6 Tko je zasadio vinograd, a još ga nije pobratio, neka ide i vrati se kući, da ne padne u boju i drugi ga ne pobere.

7 Tko je zaručio ženu i još je nije odveo, neka ide i vrati se kući, da ne padne u boju i drugi je ne odvede.'

8 Nadalje neka vođe reknu narodu ovo: 'Tko je strašljiv i malodušan, neka ide i vrati se kući da još ne prestraši i svoju braću, kako je sam prestrašen.'

9 Kad su vođe završile svoj govor narodu, onda neka postave zapovjednike na čelo vojskama.

10 Kad se približiš kojemu gradu da ga opsjedneš, najprije mu ponudi mir.

11 Prihvati li mir i predal li se tebi, onda sve pučanstvo što se nađe u njemu potпадa pod danak i robiju.

12 Ako li neće zaključiti mir s tobom, nego se odluči za boj s tobom, onda ga opsjedi.

13 Kad ti ga predal u ruke GOSPODIN, tvoj Bog, onda pobij sve muško u njemu oštricom mača.

14 Ali žene i djecu i marvu i sve što se obično nalazi u gradu, sav plijen, uzmi za sebe. Možeš slobodno raspolagati plijenom svojih neprijatelja što ti ga je dao GOSPODIN, tvoj Bog.

15 Tako pravi sa svim gradovima koji su daleko od tebe i ne pripadaju gradovima ovih naroda.

16 Ali u gradovima ovih naroda koje ti GOSPODIN, tvoj Bog, daje u posjed, ne smiješ nikoga ostaviti na životu.

17 Neumoljivo ih sve uništi: Hitijce, Amorejce, Kanaance, Perizejce, Hivejce i Jebusejce, kako ti je GOSPODIN zapovjedio, tvoj Bog,

18 Da vas ne nauče praviti sve te gnusobe koje oni prave u čast svojim bogovima, i da tako ne sagriješite protiv GOSPODINA, svojega Boga.

19 Ako ćeš trebati koji grad dugo vremena opsjedati da ga zauzmeš, ne uništavaj njegovih stabala, da ih siječeš sjekirom. Nego jedi njihove plodove, a njih same ne sijeci, jer poljska stabla nisu ljudi, da bi ih ti morao opsjedati.

20 Samo stabla za koja znaš da im se plod ne jede, smiješ srušiti i posjeći, da protiv grada, koji se bije s tobom, sagradiš opсадne opkope, dokle ne padne.

Ponovljeni Zakon 160

Drugi razni zakoni

21 Ako se u zemlji koju ti daje u posjed GOSPODIN, tvoj Bog, nađe ubijen čovjek gdje leži na polju, a ne zna se tko ga je ubio,

2 onda neka izadu tvoje starješine i tvoji sudci i neka izmjere udaljenost do mjesta koja su okolo ubijenoga.

3 Starješine grada koji leži najbliže ubijenomu neka uzmu junicu na kojoj se još nije radilo, i koja još nije vukla u jarmu;

4 i starješine toga grada neka odvedu junicu na potok što teče uvijek, na mjesto na kojem se još nije nikada oralo ni sijalo, i ondje neka junici otvore vrat tako da krv isteče u potok.

5 Onda neka pristupe svećenici, Levijevi sinovi, jer njih izabrao GOSPODIN, tvoj Bog, da obavljaju njegovu službu i da u Ime GOSPODINOVO blagoslovljaju. Njihova presuda odlučuje svaki spor i svaku štetu.

6 Sve starješine toga grada, koji borave najbliže ubijenomu, neka operu svoje ruke nad junicom kojoj je bio otvoren vrat u potok.

7 Glasno neka posvjedoče: 'Naše ruke nisu prolile ove krvi, i oči naše nisu vidjele ništa.'

8 Očisti svoj narod Izraela, koji si otkupio, GOSPODINE, i ne daj da bude nedužno proljevena krv u tvojem narodu Izraelu.' Tako će biti oslobođeni krivnje krvi.

9 Tako ćeš odstraniti krivnju nedužno proljevene krvi iz svoje sredine kad napraviš što je ugodno GOSPODINU.

10 Kad polaziš u rat protiv svojih neprijatelja, i GOSPODIN, tvoj Bog, preda ih u tvoje ruke i ti od njih uzmeš zarobljenike,

11 i među zarobljenicima opaziš lijepu ženu i ti bi ju htjeo rado imati za ženu,

12 odvedi ju svojoj kući, ona neka onda ošiša svoju glavu i obreže svoje nokte,

13 i neka skine svoje haljine u kojima je zarobljena, i neka stoji u tvojoj kući. Poslije, kad je cijeli mjesec dana žalila za svojim ocem i za svojom majkom, možeš poći k njoj i oženiti se njome, i ona ti onda bude žena.

14 Ali ako ti više ne bi bila po volji, možeš ju otpustiti, ali ju ne smiješ prodati za novce ili s njom strogo postupati, jer si ju imao za ženu.

15 Ako netko ima dvije žene, jednu koju više ljubi, i drugu koju manje ljubi, pa ako su mu one, ljubljena i manje ljubljena, rodile sinove, a prvorodenac bi bio od manje ljubljene,

16 onda, kad hoće razdijeliti svoje imanje među svoje sinove, ne smije dati pravo prvorodenja sinu ljubljene i zapostaviti

prvorodenca manje ljubljene.

17 Nego mora prvorodenca manje ljubljene žene priznati kao takva i dati mu dva dijela od svega što ima, jer je on prvenac snage njegove, pripada mu pravo prvorodenja.

18 Ako netko ima sina razuzdana i nepokorna, koji ne sluša svojega oca i svoju majku, pa i onda kad ga pokara, ne sluša,

19 onda neka ga uzmu njegov otac i njegova majka i neka ga dovedu starješinama njegova grada, na vrata njegova prebivališta,

20 i neka reknu starješinama njegova grada: 'Ovaj naš sin je razuzdan i nepokoran; neće nas slušati; izjelica je i pijanica.'

21 Onda svi ljudi njegova grada neka ga na smrt kamenuju. Tako ćeš odstraniti zlo iz svoje sredine; i sav Izrael neka to čuje i neka se boji.

22 Tko počini takav zločin da zasluži smrt, te bude pogubljen i objesiš ga na drvo,

23 neka ne ostane truplo njegovo preko noći na stablu. Isti još dan moraš ga kopati, jer je od Boga proklet onaj tko je obešen. Ne obeščasti zemlje koju ti GOSPODIN, tvoj Bog, daje u baštinu.

Razni zakoni moralnosti

22 Ako vidiš da je zalutalo govedo tvoga brata ili njegova ovca, ne smiješ im uskratiti svoju pomoć, nego ih odvedi natrag svojem bratu.

2 Ako li tvoj brat nije u tvojoj blizini, ili ti je nepoznat, odvedi ih svojoj kući. Neka ostanu kod tebe dok ih ne potraži tvoj brat, pa mu ih onda vrati.

3 Isto tako napravi s njegovim magarcem, tako napravi s njegovom haljinom i sa svakom izgubljenom stvari koju izgubi tvoj brat, a ti ju nađeš; ne smiješ ostati nemaran.

4 Ako vidiš da su magarac tvojega brata ili njegovo govedo pali na putu, ne smiješ im uskratiti svoju pomoć, nego mu pomozи podignuti ih.

5 Žena ne smije nositi ništa od muške odjeće i muški neka se ne odijeva u ženske haljine, jer tko takvo što pravi, odurnost je GOSPODINU, tvojem Bogu.

6 Nađeš li vani na stablu ili na tlu ptičje gnijezdo s mladima ili s jajima, dok majka leži na mladima ili na jajima, onda ne lovi majke s mladima.

7 Pusti majku u svakom slučaju neka leti, a mlade si uzmi, da ti bude dobro i da si produžiš život.

8 Ako gradiš novu kuću, napravi na svoju krovu ogradu da ne navučeš na svoju

kuću krivnje krvi, ako bi tko pao s nje.

9 Ne sadi u svoj vinograd dvojaka sjeme-na, da ne bi sav urod bio nečist i sad koji posadiš i vinogradski urod.

10 Ne ori volom i magarcem zajedno.

11 Ne odijevaj haljine tkane od dvije vrste, od vune i lana zajedno.

12 Napravi sebi rese na četiri kraja ogrta-ča kojim se ogrčeš.

13 Ako netko uzme ženu i s njom živi, ali mu onda omrzne,

14 i optuži ju zbog grdih stvari i razglasiloš glas o njoj, govoreći: 'Kad sam uzeo tu ženu i njoj se približio, nisam našao u njoj djevičanstva.'

15 onda otac i majka mlađe žene neka uzmu znakove djevičanstva mlađe žene i donesu ih pred starještine grada na vrata.

16 Otac mlađe žene neka rekne starješinama: 'Svoju kćer dao sam ovomu čovje-ku za ženu, ali ju on zamrzio.'

17 Sad je optužuje zbog grdih stvari, tvrdeći: nisam našao u tvoje kćeri djevi-čanstva, ali evo znaka djevičanstva moje kćeri.' Onda neka razastru plahu pred gradskim starješinama.

18 Onda starještine toga grada neka uzmu muža i kazne ga.

19 Osim toga neka ga kazne kaznom od stotinu srebrnih šekela i neka ih dadu oču mlađe žene, jer je iznio loš glas o djevoj-čici Izraelki. Mora je zadržati kao ženu i ne smije ju pustiti dok je živ.

20 Ali ako bude istinita optužba da se nije našao znak djevičanstva kod mla-đe žene,

21 onda neka se izvede mlađa žena pred vrata kuće njezina oca i ljudi njezina gra-dia neka ju na smrt kamenuju, jer je po-činila sramotu u Izraelu: blud je tjerala u kući svojega oca. Tako ćeš odstraniti zlo iz svoje sredine.

22 Ako se tko ulovi gdje leži sa udanom ženom, neka se oboje usmrte, čovjek koji je ležao sa ženom i žena. Tako ćeš od-straniti zlo u Izraelu.

23 Ako se netko sastane u gradu s djevoj-kom koja je s jednim zaručena, i legne s njom,

24 izvedite ih oboje pred gradska vrata i kamenujte ih na smrt: djevojku jer nije u gradu vikala za pomoć i čovjeka jer je obeščastio zaručnicu svojega bližnjeg. Tako ćeš odstraniti zlo iz svoje sredine.

25 Ako netko nađe zaručenu djevojku vani u polju, pa je siluje ležeći s njom, neka umre samo čovjek, koji je ležao s njom.

26 Djevojci neka se ne napravi ništa, jer djevojka nije napravila grijeh koji zaslu-žuje smrt. Slučaj je sličan, kao kad netko

skoči na drugoga i ubije ga.

27 Jer ju je našao vani na polju, mogla je vikati zaručena djevojka, a nikoga nije bilo tu tko bi joj pomogao.

28 Ako netko nađe nezaručenu djevojku, ulovi ju, legne s njom i zateknu ih,

29 onda čovjek koji je legnuo s njom, ima oču djevojčinu platiti pedeset srebrnih šekela. Mora je uzeti za ženu jer ju je obe-ščastio, i ne smije ju otpustiti dok je živ.

30 Nitko se ne smije oženiti ženom svoje-ga oca i podignuti pokrivalo postelje svo-jega oca.

Primanje i neprimanje u zajednicu

23 Nitko koji je utučen ili uškoljen, ne smije biti primljen u zajednicu GOS-PODINU.

2 Ni jedan rođen od nezakonita braka ne smije se primiti u zajednicu GOSPODINU. Ni do desetog naraštaja nitko od njegovih potomaka ne smije se primiti u zajednicu GOSPODINU.

3 Ni jedan Amonac i ni jedan Moabac ne smije se primiti u zajednicu GOSPODINU. Ni do desetog naraštaja nitko od njegovih potomaka ne smije se nikad primiti u za-jednicu GOSPODINU dovjeka,

4 jer nisu izašli pred vas s jelom i pilom na vašem izlasku iz Egipta, i jer su protiv vas potkupili Balaama, sina Beorova, iz Peto-ra u Mezopotamiji, da te prokune.

5 Ipak GOSPODIN, tvoj Bog, nije htjeo po-slusati Balaama, nego ti GOSPODIN, tvoj Bog, okrenuo prokletstvo u blagoslov, jer te ljubi GOSPODIN, tvoj Bog.

6 Ne teži nikad, dok si živ, za njihovim mirom i njihovim napretkom, u sve dane do-vijeka.

7 Ne mrzi Edomca, jer ti je po krvi u rodu. Ne mrzi ni Egipćanina, jer si bio u njego-voj zemlji gost.

8 Potomci koji im se rode, smiju se primiti u trećem koljenu u zajednicu GOSPODINU.

9 Kad podješ u tabor protiv svojih neprija-telja, čuvaj se od svake zle stvari.

10 Ako je netko uz tebe koji je postao ne-čist od noćnoga izljeva, neka izide iz tabo-ra. On ne smije opet natrag doći u tabor.

11 Kad padne večer, neka se opere, i kad sunce zađe, neka se vrati u tabor.

12 Izvan tabora imaj mjesto gdje ćeš izla-ziti.

13 U svojoj odjeći imaj lopaticu i njom, kad moraš izići, iskopaj jamu i poslije za-grni svoju nečist.

14 Jer GOSPODIN, tvoj Bog, ide posred two-jega tabora, da te štiti i da ti preda twoje neprijatelje. Zato neka je tabor tvoj svet,

Ponovljeni Zakon 162

da ne nađe kod tebe ništa nečisto i da se ne odvraći od tebe.

15 Roba, koji uteče k tebi od svojega gospodara, ne smiješ izdati njegovu gospodaru.

16 Neka ostane kod tebe na mjestu koje izabere sebi u jednom od tvojih gradova, gdje mu se svidi, i ne smiješ ga mučiti.

17 Neka ne bude bludnice među Izraelovim kćerima i neka ne bude bludnika među Izraelovim sinovima.

18 Ne nosi plaće od bludnice ni pasjih novaca u dom GOSPODINA, svojega Boga, za bilo koji zavjet, jer je oboje odurnost GOSPODINU, tvojem Bogu.

19 Od svojega brata ne smiješ uzimati kamatu, ni za novce, ni za hranu, ni za igdje išta što se posuđuje na kamate.

20 Od stranaca smiješ tražiti kamate, ali od svojega brata ne smiješ uzimati kamate da te GOSPODIN, tvoj Bog, blagoslov u svim tvojim djelima u zemlji u koju ideš da ju baštiniš u posjed.

21 Kad se zavjetuješ GOSPODINU, svojem Bogu, ne oklijevaj ispuniti ga, jer će ga strogo tražiti od tebe GOSPODIN, tvoj Bog; bio bi ti grijeh.

22 Ali ako propustiš zavjetovati se, onda ti nije grijeh.

23 Što obećaju tvoja usta, to drži točno, jer si dragovoljno zavjetovao GOSPODINU, svojem Bogu što si izrekao svojim ustima.

24 Ako dođeš u vinograd koga od svoje braće, možeš jesti grožđa po volji, dok se nasitiš, ali ništa ne stavljaj u svoju posudu.

25 Ako dođeš u žitno polje svojega bližnjega, smiješ rukom trgati klasje, ali ne smiješ stavljati srp na žito svojega bližnjega.

Zakon za obitelj

24 Kad tko uzme ženu i oženi se s njom, i ona mu se potom više ne svida, jer na njoj nađe nešto grdo, neka joj napiše otpusno pismo, da joj ga u ruke i otpusti ju iz svoje kuće.

2 Kad ona ode iz njegove kuće i uda se za drugoga,

3 pa ako i ovaj drugi muž omrzne na nju, napiše joj otpusno pismo, da joj ga u ruke i otpusti ju iz svoje kuće, ili ako umre ovaj drugi muž, koji se njom oženio,

4 onda se njezin prvi muž, koji ju je otpustio, ne smije opet s njom oženiti, jer je postala nečista, jer to je odurnost pred GOSPODINOM, i ti ne smiješ opteretiti zemlju krivnjom, koju ti GOSPODIN, tvoj Bog, daje u baštinu.

5 Ako se netko skoro oženio, ne treba ići u vojsku. Neka mu se ne nameću nikakve obveze i godinu dana neka je slobodan za svoju kuću i neka usrećuje svoju ženu koju je doveo.

6 Ne smije se uzimati u zalog ručni mlin ili gornji mlinski kamen, jer tim se uzima život u zalog.

7 Ako se tko nađe da je pograbio koga između svoje braće, kojeg Izraelca, i s njim kao s robom postupao ili ga prodao, taj kradljivac neka se usmrти. Tako ćeš odstraniti zlo iz svoje sredine.

8 Kod bolesti gube radi točno i pažljivo po svim uputama koje vam daju levitski svećenici. Postupajte točno onako kako sam vam zapovjedio.

9 Pomisli na ono što je GOSPODIN, tvoj Bog, napravio Mirjami na putu kad ste izašli iz Egipta.

10 Ako daš svojem bližnjemu što u zajam, ne idi u njegovu kuću da mu uzmeš zalog.

11 Stoj vani, a onaj kome si dao zajam, neka ti iznese zalog.

12 Ako je siromah, ne spavaj sa zalogom njegovim.

13 Vrati mu zalog čim zapadne sunce, da može leći spavati u svojem ogrtaču i da te blagoslivlja. To će ti se uračunati u zaslužu pred GOSPODINOM, tvojim Bogom.

14 Ne smiješ zakidati uboga i siromašna nadničara, bilo da je on jedan od tvoje braće ili jedan od stranaca koji su u tvojoj zemlji, u tvojim mjestima.

15 Isti dan podaj mu plaću njegovu. Sunce neka ne zađe nad njom, jer je siromašan i uzdiše za njom. Dručiće, zavapit će protiv tebe GOSPODINU, i ti bi tako sagriješio.

16 Oci neka se ne usmrćuju zbog djece i dječa zbog otaca. Svaki neka bude usmrćen za svoj vlastiti grijeh.

17 Ne smiješ iskriviljavati pravice strancu ili siroti i ne smiješ uzimati u zalog haljine udovici.

18 Pomisli na to da si bio rob u Egiptu i da te odande oslobođio GOSPODIN, tvoj Bog. Zato ti zapovjedam da tako vršiš.

19 Kad žanješ na polju svoju ljetinu i zaboraviš koji snop na polju, ne vraćaj se da ga uzmeš. Neka pripadne strancu, siroti i udovici, da te blagoslov GOSPODIN, tvoj Bog, u svakom poslu tvojih ruku.

20 Kad treseš svoje masline, ne pretražuj još grane iza sebe; to neka dopadne strancu, siroti i udovici.

21 Kad bereš svoj vinograd, ne pabirči nakon branja. Neka to pripadne strancu siročetu i udovici.

22 Pomisli na to da si i ti bio rob u zemlji

Egipat. Zato ti zapovjedam da tako postupiš.

Ljudska odgovornost

25 Ako dođu ljudi koji su među sobom u raspravi pred sud, neka im se sudi. Nedužna neka oslobode, a krivca neka osude.

2 Ako je krivac zaslužio batine, onda neka sudac zapovijedi da legne i da mu pred njim dadu toliko udaraca koliko odgovara njegovoj krivnji.

3 Četrdeset udaraca smije zapovjediti da mu se da, ali ne više, da se ne ponizi pred tobom tvoj brat, kad bi mu se preko toga udarilo još više udaraca.

4 Ne smiješ zavezati usta volu kad vrše žito.

5 Ako braća borave skupa i jedan od njih umre, a ne ostavi sina iza sebe, onda neka se žena umrloga ne uda vani za stranca. Mužev brat neka ode k njoj, neka ju uzme za ženu i izvrši na njoj dužnost muževa brata.

6 Prvorodenac, koga ona rodi, neka nosi ime brata umrloga da ne izumre njegovo ime u Izraelu.

7 Ako li onaj čovjek neće uzeti žene svojega brata, onda neka žena njegova brata ode na gradsku vrata pred starješine i neka rekne: 'Brat mojega muža neće da sačuva ime svojem bratu u Izraelu i neće napraviti dužnost brata mojega muža.'

8 Starješine njegova grada neka ga onda dozovu i povuku na odgovor. Ako se on prikaže i ako da izjavu: 'Neću ju uzeti za ženu.'

9 Onda neka pristupi k njemu žena njegova brata, pred starješinama neka mu izuje obuću s nogu, neka mu pljune u lice i glasno povikne: 'Tako neka bude čovjeku, koji neće zidati kuće svojega brata.'

10 Njegove kuće ime neka se zove u Izraelu: 'Kuća onoga tko je izuo sandalu.'

11 Ako se potoku ljudi i žena jednoga dočri da otme svojega muža iz ruku onoga koji ga tuče, i pružila svoju ruku i prihvatile ga za sram,

12 onda joj odslijeci ruku; tvoje oko neka ne ima milosrđa.

13 Ne smiješ nositi u svojoj torbi dvojaki uteg, teži i lakši.

14 Ne smiješ imati u svojoj kući dvojaku mjeru, veću i manju.

15 Ne smiješ imati u svojoj kući dvojaki uteg neka ti je puna i prava mjera, da dugo živiš u zemlji koju ti daje GOSPODIN, tvoj Bog.

16 Jer svaki koji pravi tako i svaki koji pravi nepošteno, odurno je GOSPODINU, two-

jem Bogu.

17 Pomisli na to što su ti napravili Amalečani na putu kad ste išli iz Egipta.

18 Na putu su te napali, jer si bio umoran i iznemogao, pobili kod tvoje zadnje grupe sve koji su od umora zaostali za tobom, bez straha od Boga.

19 Kad te jednom GOSPODIN, tvoj Bog, smiri od svih neprijatelja tvojih unaokolo u zemlji, koju ti daje GOSPODIN, tvoj Bog, u posjed i baštinu, onda izbriši pod nebom ono što spominje na Amaleka. Ne zaboravi to.

Prvine i desetine

26 Kad dođeš u zemlju koju ti daje GOSPODIN, tvoj Bog, u baštinu i primiš je u posjed i naseliš se u njoj,

2 Onda uzmi dio od prve svih poljskih plodova što si ih požeо od zemlje koju ti daje GOSPODIN, tvoj Bog, stavi ih u košaru i idi na mjesto, koje izabere GOSPODIN, tvoj Bog, da ondje prebiva njegovo Ime.

3 Ondje dodi k svećeniku koji u to vrijeme bude u službi, i reci mu: 'Zahvaljujem danas GOSPODINU, tvojem Bogu, da sam došao u zemlju za koju se GOSPODIN zakleo našim ocima da će im ju dati.'

4 Nato neka uzme svećenik košaru iz tvoje ruke i stavi ju pred žrtvenik GOSPODINA, tvojega Boga.

5 Onda izgovori i reci pred GOSPODINOM, svojim Bogom: 'Moj otac je bio Sirijac, koji je lutao naokolo, s malo ljudi otišao je u Egipat i ondje se smjestio. Ondje je postao veliki narod, jak i mnogobrojan.

6 Ali kad su Egipćani zlo postupali s nama, tlačili nas i stavljali na nas teške poslove.

7 Onda smo zavapili GOSPODINU, Bogu svojih otaca. I GOSPODIN je čuo naš glas i pogledao na našu nevolju, na naš trud i na našu muku:

8 GOSPODIN nas izveo jakom mišicom i rukom podignutom, velikom srahovitošću, znamenjem i čudesima.

9 Doveo nas na ovo mjesto i dao nam ovu zemlju, zemlju u kojoj teče mlijeko i med.

10 I sada evo, donosim prvine od plodova zemlje koju si mi dao, GOSPODINE.' Onda stavi košaru pred GOSPODINA, svojega Boga, i pokloni se GOSPODINU, svojem Bogu.

11 Veseli se svakim dobrom koji je dao GOSPODIN, tvoj Bog, tebi i tvojoj kući, ti i Levit i stranac koji je kod tebe.

12 Kad u trećoj godini, u godini desetine, odijeliš svu desetinu od svojih dohodaka i predaš je Levitu, strancu, siroti i udovici da od toga u tvojem prebivalištu jedu i nasite se,

Ponovljeni Zakon 164

13 onda moli pred GOSPODINOM, svojim Bogom: ‘Iznio sam iz svoje kuće što je posvećeno i dao sam Levitu, strancu, siroti i udovici točno po zapovijedima koje si mi ti dao. Nijedne tvoje zapovijedi ja nisam prestupio i nisam zaboravio.

14 Nisam jeo od toga u svojoj žalosti i ništa nisam uzeo od toga kad sam bio nečist. Ništa od toga nisam darovao za mrtvaca. Poslušao sam GOSPODINA, svojega Boga, i napravio sam kako si zapovjedio.

15 Pogledaj iz svojega svetoga prebivališta s neba, i blagoslovi svoj narod Izraela i zemlju koju si nam dao, kako si se zakleo našim ocima, zemlju u kojoj teče mlijeko i med.’

16 Danas ti zapovjeda GOSPODIN, tvoj Bog, da držiš ove zakone i uredbe. Točno ih izvršavaj svim svojim srcem i svom svojom dušom.

17 Danas si se dogovorio s GOSPODINOM da će on biti tvoj Bog, a ti da ćeš ići njegovim putovima i držati njegove zakone, njegove zapovijedi i njegove uredbe i slušati njegov glas.

18 I GOSPODIN se danas dogovorio s tobom da ćeš biti njegov osobit narod, kako ti je obećao i da ćeš izvršavati sve njegove zapovijedi.

19 On će te nad sve narode koje je stvorio, podignuti hvalom, čašcu i slavom. A ti budi sveti narod GOSPODINU, svojem Bogu, kako je On zapovjedio.”

Prokletstva na gori Ebal

27 Nato je Mojsije sa Izraelovim starješinama zapovjedio narodu, rekavši: “Izvršavajte sve zapovijedi koje vam danas dajem.

2 Kad prijeđete preko Jordana u zemlju koju ti daje GOSPODIN, tvoj Bog, podigni sebi veliko kamenje, namaži ga vapnom, 3 I napiši na njemu, čim prijeđeš prijeko, sve riječi toga zakona, da uđe u zemlju koju ti daje GOSPODIN, tvoj Bog, u zemlju u kojoj teče mlijeko i med, kako ti je obećao GOSPODIN, Bog tvojih otaca.

4 Kada prijeđete preko Jordana, postavi to kamenje za koje sam vam danas dao uputu, na gori Ebalu, i namažite ga vapnom.

5 Napravi ondje i žrtvenik u čast GOSPODINU, svojem Bogu, žrtvenik od kamenja koje nisi klesao željezom.

6 Od neklesana kamenja podigni žrtvenik GOSPODINU, svojem Bogu. Onda na njemu prinesi GOSPODINU, svojem Bogu, žrtve paljenice.

7 Žrtvuj mirotvorne žrtve i drži ondje žrtvenu gozbu, i veseli se pred GOSPODINOM,

svojim Bogom.

8 Napiši na to kamenje razgovjetno i pomno sve riječi toga zakona.”

9 Onda su Mojsije i levitski svećenici gorili svemu Izraelu, rekavši: “Šuti, Izraele, i slušaj. Danas si postao narod GOSPODINA, svojega Boga.

10 Slušaj, glas GOSPODINA, svojega Boga, i drži njegove zapovijedi i zakone, koje ti danas zapovjedam.”

11 Isti dan zapovjedio Mojsije narodu, rekavši:

12 “Čim prijeđete preko Jordana, neka stanu jedni na gori Gerizimu da blagoslivlju narod, naime: Šimun, Levi, Juda, Isakar, Josip i Benjamin.

13 Drugi neka stanu na gori Ebalu da proklinju, naime: Ruben, Gad, Ašer, Zebulun, Dan i Naftali.

14 Leviti neka počnu, i jakim glasom neka progovore svima Izraelcima:

15 ‘Proklet je onaj tko napravi rezbaren kip ili ljevan, odurnost GOSPODINU, djelo umjetničke, i postavi ga potajno.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

16 ‘Proklet je onaj tko prezire svojega oca ili svoju majku.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

17 ‘Proklet je onaj tko pomakne među svojega bližnjega.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

18 ‘Proklet je onaj tko zavede slijepca s puta.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

19 ‘Proklet je onaj tko iskrivi pravicu stranču, siroti i udovici.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

20 ‘Proklet je onaj tko sagriješi sa ženom svojega oca, jer pogrdi ženidbenu postelju svojega oca.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

21 ‘Proklet je onaj tko sagriješi s kojim živinčetom.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

22 ‘Proklet je onaj tko sagriješi sa svojom sestrom, kćerkom svojega oca ili svoje majke.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

23 ‘Proklet je onaj onaj tko sagriješi sa svojom punicom.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

24 ‘Proklet je onaj tko ubije svojega bližnjega iz potaje.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

25 Proklet je onaj tko primi kakav dar da prolje krv nedužnu.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

26 ‘Proklet je onaj tko ne drži zapovijedi ovoga zakona i ne izvršava ih.’ I sav narod neka odgovori: ‘Amen.’

Posljedice neposlušnosti

28 Ako budeš vjerno slušao GOSPODINU, svojega Boga, i ako budeš izvršavao njegove zapovijedi, koje ti danas dajem, uzvisit će te GOSPODIN, tvoj Bog, iznad svih naroda na zemlji.

2 Svi ovi blagoslovi doći će na tebe i stignut će te, ako budeš slušao GOSPODINA, svojega Boga.

3 Blagoslovlijen ćeš biti u gradu i blagoslovlijen u polju.

4 Blagoslovlijen će biti plod tvojega tijela, plod tvoje njive, plod tvoje marve, mlado tvojih goveda i tvojih ovaca.

5 Blagoslovljena će biti tvoja žetvena košara i tvoje načve.

6 Blagoslovlijen ćeš biti kada dolaziš i blagoslovlijen kada odlaziš.

7 GOSPODIN će poraziti pred tobom tvoje neprijatelje, koji se podignu protiv tebe. Jednim putom će oni doći protiv tebe, a na sedam putova će bježati pred tobom.

8 GOSPODIN će ti dati blagoslov u tvojim žitnicama i u svakom poslu tvojih ruku. On će te blagosloviti u zemlji koju ti daje GOSPODIN, tvoj Bog.

9 GOSPODIN će te napraviti svojim svetim narodom, kako ti se zakleo, ako izvršavaš zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga, i ideš njegovim putovima.

10 Svi narodi u zemlji vidjet će da se s pravom zoveš GOSPODINOVIM narodom, i bojat će te se.

11 GOSPODIN će te obasuti dobrima, plodom tvojega tijela, marve i njive u zemlji, za koju se zakleo GOSPODIN tvojim ocima da će ti ju dati.

12 GOSPODIN će otvoriti svoju bogatu riznicu, nebesa, da tvojoj zemlji u pravo vrijeme da kišu i da blagoslovi svaki posao tvojih ruku. Onda ćeš davati u zajam mnogim narodima, a sam da nećeš uzimati u zajam.

13 GOSPODIN će te napraviti glacom a ne repom. Ti ćeš biti samo gore a nikada dolje, ako slušaš zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga, koje ti danas dajem, i točno ih izvršavaš.

14 Od svega što ti danas zapovjedam, ne odstupaj ni na desno ni na lijevo, pristajući za drugim bogovima i služeći njima.

15 Ali ako ne slušaš GOSPODINA, svojega Boga, i točno ne držiš sve njegove zapovijedi i zakone, koje ti danas dajem, onda će doći na tebe sva ova prokletstva i stignut će te:

16 Proklet ćeš biti u gradu, proklet u polju.

17 Prokleta će biti tvoja žetvena košara i tvoje načve.

18 Proklet će biti plod tvojega tijela, plod tvoje njive, mlado tvojih goveda i tvojih ovaca.

19 Proklet ćeš biti kada dolaziš i proklet kada odlaziš.

20 GOSPODIN će poslati na tebe prokletstvo, zabunu i strah u svim pothvatima koje poduzmeš, dok za kratko vrijeme posve ne propadneš zbog svoj zlih djela, po kojima si otpao od mene.

21 GOSPODIN će na tebe donijeti kugu dok te posve ne iskorijeni iz zemlje u koju ideš da ju zaposjedneš.

22 GOSPODIN će te udariti sušicom, groznicom, upalom, žegom, sušom, snijeti i metljikom. Ova će te zla progonti dok ne propadneš.

23 I nebesa nad tvojom glacom postat će mqed, a zemlja pod tvojim nogama željezo.

24 GOSPODIN će kišu u tvojoj zemlji pretvoriti u prah i pepeo. Oni će padati s neba na tebe dok ne budeš uništen.

25 GOSPODIN će te poraziti pred tvojim neprijateljima. Jednim ćeš putom izići protiv njih, a na sedam ćeš putova bježati pred njima. Svim kraljevstvima na zemlji bit ćeš jedno strašilo.

26 Tvoji mrtvaci bit će hrana svim nebeskim pticama i divljim životinjama, i nitko ih neće prestrašiti.

27 GOSPODIN će te udariti prištem egipatskim, čirevima, svrabom i krastom, od čega nećeš više moći ozdraviti.

28 GOSPODIN će te udariti bjesnilom, slijepćom i pometnjom duha.

29 U jasno podne pipat ćeš okolo kao što pipa slijepac u mraku. U svojim pothvatima nećeš imati sreće. Uvijek će te tlačiti i pljačkati, a nitko ti neće pomoći.

30 Oženit ćeš se, a drugi će biti s tvojom ženom. Sagradit ćeš kuću, a nećeš živjeti u njoj. Posadit ćeš vinograd, a nećeš uživati njegova ploda.

31 Tvoga vola klat će na tvoje oči, a ti ga nećeš jesti. Tvoga magarca otet će ti pred očima i neće ti ga više vratiti. Tvoje ovce dat će se tvojim neprijateljima, i nitko ti neće pomoći.

32 Tvoji sinovi i tvoje kćeri past će kao plijen stranom narodu. Tvoje oči morat će te gledati i kapat će neprestano za njima, ali ti ćeš biti nemoćan.

33 Plod tvoje zemlje i sav prihod tvojega truda izjest će narod koji ne poznaćeš, koji ćete neprestano tlačiti i uvijek zlostavljati.

34 Poludjet ćeš od onoga što ćeš gledati svojim očima.

35 GOSPODIN će te udariti zlim prištevima

Ponovljeni Zakon 166

na koljenima i na golijenima, tako da neće na tebi ostati ništa zdravo od stopala do tjemena.

36 GOSPODIN će tebe i kralja, koga ćeš postaviti nad sobom, odvesti u narod koji nisi poznavao ni ti ni tvoji oci. Ondje ćeš služiti drugim bogovima od drva i kamena.

37 Postat ćeš predmet zgražanja, rugla i podsmijeha svim narodima u koje će te odvede GOSPODIN.

38 Mnogo ćeš sjeme iznijeti u polje, a samo ćeš malo od toga požeti jer će ga izjesti skakavci.

39 Vinograde ćeš saditi i obradivati, ali vina nećeš piti i u klijet spremati, jer će izjesti crvi.

40 Imat ćeš maslinu u svem svojem području, ali se nećeš moći mazati uljem, jer će opasti tvoje masline.

41 Imat ćeš sinova i kćeri, ali neće pripadati tebi, jer će otići u ropstvo.

42 Sve tvoje drveće i urod tvoje zemlje uništiti će buba.

43 Stranac, koji prebiva kod tebe, uzdizat će se iznad tebe tvoje sve više, a ti ćeš padati sve niže.

44 On će ti davati u zajam; a ti njemu ne ćeš moći uzajmiti; on će postati glava, a ti rep.

45 Sva ova prokletstva doći će na tebe, progonit će te i stizat će te dok ne budeš uništen, ako ne budeš slušao GOSPODINA, svojega Boga, i ne budeš držao njegovih zapovijedi i zakona, koje ti je zapovjedio.

46 Ona će biti tebi i tvojim potomcima kao znak i čudo zauvijek.

47 Kad nisi htjeo radosno i rado služiti GOSPODINU, svojem Bogu, uza sve obilje, 48 služit ćeš svojom neprijateljima, koje protiv tebe pošalje GOSPODIN, u gladi i žedi, u golotinji i svakoj oskudici. On će ti staviti željezni jaram na vrat dok te ne uništi.

49 GOSPODIN će iz daleke daljine, s kraja svijeta, dovesti protiv tebe narod koji leti kao orao, narod čiji jezik ne razumiješ.

50 Narod tvrdoga pogleda, koji ne štedi starca i s mlađicem nema smilovanja.

51 On će jesti podmladak tvoje marve i prihod tvojega polja dok ne budeš uništen. On ti neće ništa ostaviti od žita, vina i ulja, od podmladka goveda i ovaca dok te ne upropasti.

52 On će te opkoliti u svim tvojim gradovima, dok po cijeloj tvojoj zemlji ne popadaju tvoji visoki i tvrdi zidovi u koje se uzdaješ. On će te opkoliti u svim tvojim gradovima, po cijeloj zemlji, koju ti je dao GOSPODIN, tvoj Bog.

53 Onda ćeš u nevolji i tjeskobi u koju će te staviti tvoj neprijatelj, jesti plod svojega vlastitog tijela, meso svojih sinova i kćeri, koje ti je dao GOSPODIN, tvoj Bog.

54 I najmekši i najnježniji čovjek kod tebe bit će pun zlovolje prema svojem bratu, prema svojoj ljubljenoj ženi i svojoj djeci koja mu još ostanu.

55 Nikome od njih neće dati mesa svoje djece što će ga jesti, jer neće imati ništa drugo u nevolji i tjeskobi, u koju će te staviti tvoj neprijatelj u svim tvojim gradovima.

56 I najmekša i najnježnija žena kod tebe, koja se ne bi usudila staviti svoju nogu na golu zemlju, jer je bila odviše nježna i mekušna, bit će zlovoljna prema svojemu ljubljenom mužu, prema svojem sinu i svojoj kćeri;

57 zbog posteljice što dolazi iz njezine utrobe, ili zbog djece kojoj daje život, jer u svakoj oskudici ona će ih potajno jesti od nevolje i tjeskobe, u koju će te staviti tvoj neprijatelj u tvojim gradovima.

58 Ako se ne budeš točno držao zapovijedi ovoga zakona, koje su zapisane u ovoj knjizi, i ako se ne budeš bojao uzvišenoga i časnoga imena, GOSPODINA, svojega Boga,

59 onda će poslati GOSPODIN tebi i tvojim potomcima izvanredne kušnje, teška i dugotrajna zla, ljute i duge bolesti.

60 Sva egipatska zla kojih se bojiš, pustit će na tebe, i ona će se prilijepiti za tebe.

61 Uz to će GOSPODIN pustiti na tebe još sve bolesti i kušnje, koje nisu zapisane u ovoj zakonskoj knjizi, dok ne budeš uništen.

62 Ostat će vas samo malo, makar vas prije bilo kao nebeskih zvijezda, ako ne budeš slušao GOSPODINA, svojega Boga.

63 Kako vam se GOSPODIN radovao i pravio vam dobro i množeći vas, tako će vam se sad GOSPODIN radovati da vas uništava i iskorijenjuje. Bit ćete iskorijenjeni iz zemlje u koju ideš da ju zaposjedneš.

64 GOSPODIN će te razasuti po svim narodima, s jednoga kraja zemlje do drugoga. Ondje ćeš služiti drugim bogovima, koji su bili nepoznati tebi i tvojim ocima, bogovima od drva i kamena.

65 Među ovim narodima nećeš uživati mira, ni tvoja nogu neće imati počivališta; nego će ti GOSPODIN utisnuti u srce tjeskobu, u oči težnju, a u dušu tugu.

66 Svoj život vidjet ćeš da visi o koncu. Drhtat ćeš danju i noću i nećeš se osjećati nikada siguran za svoj život.

67 Ujutro ćeš govoriti: 'O, da je već večer,'

a navečer ćeš govoriti: 'O, da je već ju-tro,' zbog tjeskobe u srcu što ćeš ju imati, i zbog svega onoga što ćeš morati svojim očima gledati.

68 Onda će te GOSPODIN vratiti u Egipat na lađama, putom za koji sam ti rekao: 'Ne-ćeš ga više nikada vidjeti.' Ondje će vas prodavati vašim neprijateljima za robeve i ropkinje, ali nitko vas neće htjeti kupiti."

Bog obnavlja obećanje Izraelu

29 To su riječi zavjeta, koje Mojsije, po GOSPODINOVOJ zapovijedi, napravio sa Izraelovim sinovima u moapskoj zemlji, osim zavjeta koji je s njima napravio na Horebu.

2 Mojsije je sazvao sav Izrael i rekao im: "Vidjeli ste sve što je napravio GOSPODIN pred vašim očima u zemlji Egipat faraonu, svim njegovim slugama i cijeloj njegovoј zemlji:

3 velike kušnje, koje su vidjele vaše oči, ona velika znamenja i čudesa.

4 Ali vam nije dao GOSPODIN do danas razuma da spoznate, ni očiju da vidite, ni ušiju da čujete.

5 Vodio sam vas četrdeset godina po pu-stinji. Haljine na vašem tijelu nisu se ras-pale i vaša obuća nije se izderala na va-šim nogama.

6 Kruha niste jeli i vina i jakoga pića ni-ste pili. Tako ste imali spoznati da sam Ja GOSPODIN, vaš Bog.

7 Kad ste došli na ovo mjesto, izašao je Sihon, kralj hešbonski, i Og, bašanski kralj, pred nas u boj, ali smo ih pobili.

8 Osvojili smo njihovu zemlju i dali smo ju u baštinu Rubenovcima, Gadovcima i polovici plemena Manasehova.

9 Zato držite i izvršavajte zapovijedi ovo-ga zavjeta, da bi imali uspjeh u svemu što poduzimate.

10 Vi svi stojite danas pred GOSPODINOM, svojim Bogom: vaši plemenski glavari, vaši sudci, vaše starještine i vaši upravite-lji, svi Izraelovi ljudi,

11 vaša djeca, vaše žene, i stranac koji je kod vas u taboru, i onaj koji vam siječe drva, i onaj, koji vam nosi vodu,

12 da stupite u zavjet s GOSPODINOM, svo-jim Bogom, i pod Njegovu zakletvu, koji je ustanovio danas s vama GOSPODIN, vaš Bog.

13 Tako on danas hoće da vas postavi za svoj narod i da bude vaš Bog, kako vam je obećao i kako se zakleo vašim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu.

14 Ali ne sklapam samo s vama ja ovaj za-vjet i ovaj zakletvom potvrđeni ugovor,

15 nego s onima koji danas stoje ovdje s

nama pred GOSPODINOM, Bogom našim, i s onima koji nisu danas ovdje nazočni s nama.

16 A vi se još sjećate: kako smo prebivali u zemlji Egipat i kako smo išli posred na-roda kroz koje ste prošli.

17 Vidjeli ste njihove gadne idole od drva i kamena, od srebra i zlata koje imaju.

18 Neka ne bude među vama čovjeka, ni žene, ni obitelji, ni plemena, koji bi se da-nas odvratili od GOSPODINA, našega Boga. Neka ne bude među vama korijena na ko-jem bi rastao otrov i pelin.

19 Nitko, tko čuje riječi ove zakletve, neka ne obeća sebi blagoslova i neka ne pomisli: 'Bit će mi dobro, iako budem slijedio svoju vlastitu volju.' Tako bi se uništilo natopljeno zajedno s osušenim.

20 Takvomu neće GOSPODIN nikada opro-stiti, nego će se, onda brzo raspaliti srdžba i jarost GOSPODINOVA protiv njega. Sva prokletstva, koja su zapisana u ovoj knjizi, srušit će se na njega, i GOSPODIN će izbri-sati njegovo ime pod nebom.

21 GOSPODIN će ga odvojiti na propast iz svih Izraelovih plemena, po svim proklet-stvima zavjeta koja su zapisana u ovoj knjizi zakona.

22 Dolazeći naraštaji, vaša djeca što na-stanu iza vas, i stranac koji dođe iz daleke zemlje, reći će, kad vidi zla i bolesti u ovoj zemlji kojima će ih udariti GOSPODIN;

23 Sve njezino tlo jest mjesto sumporno, slano, opaljeno. Na njemu se ne može si-jati i ništa ne niče na njemu. Tu ne raste nikakva biljka. Tu je opustošenje kao ono Sodome i Gomore, Adme i Seboima, koje je GOSPODIN srušio u svojem gnjevu i u svojoj srditosti.

24 Jest, svi će narodi pitati: 'Zašto je Gos-PODIN napravio tako toj zemlji? Zašto ta strahovita srdžba i jarost?'

25 Onda će se odgovoriti, jer su prekršili zavjet GOSPODINA, Boga svojih otaca koji je on napravio s njima kad ih je izveo iz egipatske zemlje,

26 jer su otišli služiti drugim bogovima i klanjati im se, bogovima koji su im bili ne-poznati i koje im on nije bio odredio.

27 Zato se raspalila srdžba GOSPODINOVA na tu zemlju tako da pusti na nju sva pro-kletstva koja su zapisana u ovoj knjizi.

28 Zato ih je GOSPODIN u srdžbi i jarosti i u silnom ogorčenju odstranio iz njihove zemlje i izbacio ih u drugu zemlju, kako je danas.

29 Tajne su stvari u GOSPODINA, našega Boga. Objavljene stvari su za nas i našu djecu dovjeka, da izvršavamo sve zapo-vijedi ovoga zakona.

Ponovljeni Zakon 168

Blagoslov za vraćanje k Bogu

30 Kad sve to, blagoslov i prokletstvo, što sam iznio pred vas, dođe na vas, onda uzmite to sebi k srcu među svim narodima u koje vas je prognao GOSPODIN, vaš Bog.

2 Obratite se sa svojom djecom iz svega srca i iz sve duše GOSPODINU, svojem Bogu, i poslušajte ga u svemu što vam danas zapovjedam.

3 Onda će GOSPODIN, vaš Bog, promijeniti vašu sudbinu, smilovat će vam se i opet će vas skupiti između svih naroda, među koje vas je razasuo GOSPODIN, vaš Bog.

4 Kad bih vas prognao i do na kraj neba, GOSPODIN, vaš Bog, opet će vas skupiti i odande vas uzeti natrag.

5 GOSPODIN, vaš Bog, dovest će vas u zemlju koju su bili zaposjeli vaši oci. Opet ćete ju posjedovati; napravit će vas sretnijim i brojnijim nego što su bili vaši oci.

6 GOSPODIN, vaš Bog, obrezat će onda srce vama i vašim potomcima da ljubite GOSPODINA, svojega Boga, iz svega srca i iz sve duše, da biste mogli živjeti.

7 Sva ona prokletstva srušit će onda GOSPODIN, vaš Bog, na vaše neprijatelje i protivnike koji su vas progonili.

8 Onda ćete opet slušati GOSPODINA i izvršavati sve njegove zapovijedi, koje vam danas dajem.

9 GOSPODIN, vaš Bog, dat će vam izobilje dobara u svemu što poduzmete u blagoslovu djece, u plodu marve i u prihodima zemlje, jer će se GOSPODIN, kako se radovalo vašim ocima, na vaše spasenje, opet zbog toga će vam se radovati.

10 Kad slušate GOSPODINA, svojega Boga, izvršavate njegove zapovijedi i zakone koji su zapisani u ovoj knjizi zakona, i zbog toga što se iz svega srca i iz sve duše opet vraćate GOSPODINU, svojem Bogu.

11 Zakon, koji vam danas dajem, nije za vas pretežak i nije nedostizan.

12 Nije na nebu da bi morao reći: 'Tko će nam se popeti na nebo da nam ga doneše i objavi da bi ga mogli izvršavati?'

13 I nije preko mora, da bi mogao reći: 'Tko će nam otici preko mora da nam ga doneše i objavi, da bi ga mogli izvršavati?'

14 Ne, zakon vam je posve blizu, stavljen je vaša usta i u vaše srce tako da bi ga mogli izvršavati.

15 Gle, danas stavljam pred vas život i sreću, smrt i nesreću.

16 Što vam zapovjedam danas jest: da ljubite GOSPODINA, svojega Boga, da ideste njegovim putovima i da držite njegove zapovijedi, zakone i uredbe. Onda ćete

ostati na životu i umnožiti se i GOSPODIN, vaš Bog, blagoslovit će vas u zemlji u koju idete da ju zaposjednete.

17 Ako li se odvratи vaše srce i ne budete slušali i budete se dali zavesti da se klanjate drugim bogovima i njima služite, 18 onda vas već danas uvjeravam, da ćete propasti. Onda nećete dugo živjeti u zemlji u koju idete preko Jordana da je zaposjednete.

19 Zazivam danas nebo i zemlju protiv vas za svjedoček: Život i smrt, blagoslov i prokletstvo stavio sam pred tebe. Zato izaberi život da ostaneš na životu, ti i tvoji potomci.

20 Ljubi GOSPODINA, svojega Boga, slušaj ga i budi mu vjerno odan, jer o tom ovisi tvoj život i dužina tvojih dana, koje možeš provesti u zemlji za koju se zakleo GOSPODIN tvojim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će im ju dati."

Jošua na čelu Izraela

31 Mojsije je otišao i održao ovaj govor svemu Izraelu:

2 Rekao im: "Meni sada ima stotinu i dvadeset godina i ne mogu više odlaziti i dolaziti. A GOSPODIN mi je rekao: 'Ne smiješ prijeći preko toga Jordana.'

3 GOSPODIN, vaš Bog, ići će pred vama prijeko. On će rastjerati te narode ispred vas tako da mogu stupiti na njihovo mjesto. I Jošua će ići pred vama prijeko, kako je odredio GOSPODIN.

4 GOSPODIN će napraviti s njima kako je napravio s amorejskim kraljevima Sihomom i Ogom i sa njihovom zemljom, koje je uništio.

5 Kad ih GOSPODIN preda pod vašu vlast, onda im napravite posve po zapovijedi koju sam vam dao.

6 Budite snažni i hrabri, ne bojte se i ne mojte ih se bojati, jer GOSPODIN, vaš Bog, jest onaj koji ide s vama. On vas neće ostaviti ni napustiti."

7 Onda je Mojsije dozvao Jošuu i rekao mu u nazročnosti svega Izraela: "Budi snažan i hrabar, jer ćeš ti ući s ovim narodom u zemlju za koju se zakleo GOSPODIN njihovim ocima da će im ju dati. Ti ćeš ju razdijeliti među njih u baštinu.

8 Sam GOSPODIN će ići pred tobom. On je s tobom, i on te neće ostaviti ni napustiti; ništa se ne boj i ne straši."

9 Mojsije je napisao ovaj zakon i predao ga svećenicima, Levijevim sinovima, koji nose Škrinju GOSPODINOVA zavjeta, i svima Izraelovim starješinama.

10 Mojsije im je dao ovu zapovijed, rekavši: "Svake sedme godine, u oprostnoj go-

169 Ponovljeni Zakon

dini, na dan Gozbe Sjenica,
11 kad dođe sav Izrael i stane pred GOSPODINOM, tvojega Boga, na mjesto koje je sebi izabrao, pročitaj glasno ovaj zakon pred svim Izraelom.

12 I skupi narod, ljudе, žene i djecu i stranca koji je kod tebe u vašim mjestima, da ga čuju i da se boje GOSPODINA, vašega Boga, i točno izvršavaju sve uredbe ovoga zakona.

13 I djeca njihova, koja ga još nisu upoznala, neka ga čuju i neka se nauče bojati GOSPODINA, vašega Boga, dok živite u zemlji u koju idete preko Jordana da je zaposjednete."

14 Nato je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Eto, tvoji dani se približuju smrti. Dozovi Josuu i stupite u šator sastanka da mu dam svoje zapovijedi." Mojsije i Jošua su otišli i stupili u šator sastanka.

15 Nato je GOSPODIN govorio u šatoru u stupu od oblaka, a stup od oblaka stajao je na ulazu u šator.

16 Onda je GOSPODIN rekao Mojsiju: "Eto, ti ćeš sada počinuti k svojim precima. Onda će se ovaj narod podignuti i praviti u svojoj sredini preljub s drugim bogovima zemlje u koju ide. On će me ostaviti i prekršit će moj zavjet koji sam ugovorio s njim.

17 Tada će se raspaliti moja srdžba protiv njega. Ostavit ću ih i sakrit ću svoje lice od njih tako da budu uništeni. Stignut će ih mnoga zla i tjeskobe. Onda će reći: 'Ove su me muke stigle samo zato jer moj Bog ne prebiva više u mojoj sredini.'

18 A ja ću onda sasvim sakriti svoje lice zbog svega toga zla koje su počinili, u taj dan su se obratili drugim bogovima.

19 Napišite sad sebi ovu pjesmu, naučite ju Izraelovim sinovima. Stavi im ju u usta, da mi ta pjesma bude kao svjedok protiv Izraelovih sinova.

20 Odvest ću ih u zemlju za koju sam se zakleo njihovim ocima, u kojoj teče mlijeko i med, ali kada budu jeli i nasitili se i ugojili se, onda će se se obratiti k drugim bogovima i njima će služiti, a mene će odbaciti i prekršit će moj zavjet.

21 Kada ih onda stignu mnoga zla i tjeskobe, onda će ta pjesma, koja će nezaboravno dalje živjeti u ustima njihovih potomaka, svjedočiti protiv njih, da sam Ja znao njihove misli kojima se danas bave, prije nego sam ih uveo u zemlju koju sam im pod zakletvom obećao."

22 Stoga je Mojsije taj dan napisao tu pjesmu i naučio Izraelove sinove pjesmi.

23 A Jošui, sinu Nunovu, je zapovjedio: "Budi snažan i hrabar, jer ćeš ti uvesti

Izraelove sinove u zemlju za koju sam im se zakleo; ja ću biti s tobom."

24 Kad je napisao Mojsije riječi ovoga zakona u knjigu sve do kraja,

25 zapovjedio je Mojsije Levitima koji su nosili Škrinju GOSPODINOVA zavjeta, rekavši:

26 "Uzmite ovu knjigu zakona i stavite ju pokraj Škrinje GOSPODINOVA zavjeta, svojega Boga, da bude ondje kao svjedok protiv vas.

27 Jer poznajem vašu nepokornost i vaš tvrdi vrat. Eto, dok još živim među vama, nepokorni ste GOSPODINU, a koliko još više bit će tako po mojoj smrti.

28 Skupite k meni sve starještine svojih plemena i svoje upravitelje da im glasno izgovorim te riječi i da pozovem nebo i zemlju, kao svjedoke, protiv njih.

29 Jer znam da ćete po mojoj smrti posve naopako raditi i skrenuti s puta koji sam vam pokazao. Zato će vas snaći nesreća u buduće vrijeme, jer ćete praviti što je zlo pred GOSPODINOM, jer ga izazivate na srdžbu djelom svojih ruku."

30 Nato je Mojsije izgovorio svoj Izraelovoj zajednici riječi ove pjesme do kraja:

Mojsijeva pjesma

32 "Slušajte, nebesa, sad ću govoriti, o zemljo čuj riječi mojih usta.

2 Kao kiša neka se spusti moj nauk, kao rosa neka pada moja riječ, kao sitna kiša na mladu travu, kao krupna kiša na odrašlu travu.

3 Glasno ću javljati slavu GOSPODINU: čast dajte našem Bogu.

4 On je Hridina, savršeno je njegovo djelo. Svi su njegovi putovi pravica, Bog je vjeren, bez krivnje, pravedan i istinit.

5 Ali su grđno sagriješili; to nisu više, zbog njihove mane, njegovi sinovi: iskrivljen i zao naraštaj.

6 Tako li vraćaš GOSPODINU, narode ludi i bezumni. Nije li on tvoj Otac, koji te otkupio, tvoj Stvoritelj, koji te napravio i utvrdio?

7 Spomeni se nekadašnjih dana; pomisli na godine kroz sve vaše naraštaje. Pitaj svojega oca; on će ti reći, svoje starce; oni će ti pri povijediti.

8 Kada je Svevišnji dijelio narodima posjede, kada je dijelio čovječje sinove, onda je postavio granice narodima po broju Izraelovih sinova.

9 Jer je dio GOSPODINOV njegov narod, Jakov je njemu odmjerena baština.

10 Nađe ga u zemlji pustari, u pustinji, gdje buči samoča; ogradio ga, štitio, čuvao ga kao zjenicu svojega oka.

Ponovljeni Zakon 170

11 Kao što se orao, koji stražari nad svojim glijezdom, uzdiže iznad svojih ptića, rasprostire krila, uzima ih i nosi svojim jakim krilima.

12 Tako ga je vodio GOSPODIN jedini, i nije bilo s njim stranoga boga.

13 Vodio ga je na visine zemlje, i jeo je poljske plodove; davao mu je da siše med iz kamena, ulje iz tvrda kremena.

14 Maslo krava, mlijeko ovaca, pretilinu janjaca i ovnova, od bašanskih volova i jarača, i srce od najslade pšenice, i pio krv od grožđa i vino s iskrama.

15 Ali se Ješurun ugojio, pa se počeo rittiti; utovio se, udeblijao i zasalio, pa odbacio Boga, koji ga je stvorio, i prezreo Hrid svojega spasenja.

16 I razdražili su ga drugim bogovima, odurnostima su ga razgnjevili.

17 Prinosili su žrtve zlim duhovima, koji nisu bogovi, bogovima koje nisu znali, posve novima koji su tek nastali, koje nisu častili vaši oci.

18 A na Hrid, koja ti je dala život, nisi više mislio, zaboravio si Boga koji te u svijet stavio.

19 Kad je to video GOSPODIN, odbacio ih, pun gnjeva zbog takvih sinova i kćeri.

20 Ovo je njegova riječ: ‘Sakrit ću im svoje lice i vidjet ću kakav će im biti konac; oni su posve pokvaren naraštaj, sinovi u kojima nema vjere.

21 Razdražili su me svojim ispraznim idolima, razgnjevili su me svojim vjetrovitim idolima. I ja ću njih razdražiti narodom nepoštenim, razljutit ću ih ludim narodom.

22 Jer se rasplamnio oganj mojega gnjeva, bukti do u dubinu bezdana, ždere zemlju i plod njezin, pali temelje brdima.

23 Zgrnut ću na njih zla, svoje strijele pobacat ću na njih.

24 Glad će ih satirati, groznica i ljuta kuga proždirati, i poslat ću na njih zube zvjeradi i otrov zmija što plaze u prahu.

25 Onda će ih ubijati mač izvana, a po kućama strah, i mladića i djevojku, nejako dijete i sijeda čovjeka.

26 Rekao bih: Posve ću ih razbiti, spomen ću im uništiti među ljudima,

27 da se ne bih bojao gnjeva neprijateljeva, da se ne bi tlačitelji njihovi ponijeli i rekli: ‘Ruka je naša nadvladala, nije GOSPODIN napravio sve ovo.’

28 Jer su narod bez razboritosti, nema u njih razuma.

29 Kad bi bili mudri, razumjeli bi ovo i mislili bi na svoj svršetak.

30 Kako bi jedan mogao goniti tisuću, a dvojica natjerati u bijeg deset tisuća, da

ih nije prodala Hrid njihova i da ih nije predao GOSPODIN.

31 Jer hrid njihova nije kao naša Hrid; nepriatelji naši tomu su svjedoci.

32 Jer je njihov trs od sodomskog čokota, od gomorskih poljana. Grožđe je njihovo grožđe puno otrova, njihove su jagode gorke kao žuč,

33 Njihovo je vino zmajeva slina, grozan otrov zmije otrovnice.

34 Nije li to kod mene pohranjeno, zapečaćeno u mojoj riznici?

35 Moja je osveta i plaća u vrijeme kad im posklizne noge, jer je blizu dan njihove propasti, ide brzo ono što će ih snaći.

36 Onda će GOSPODIN pribaviti pravicu svojem narodu i pokazat će smilovanje svojim slugama, jer vidi da je snaga usahnula, da više nema slobodnjaka i robova.

37 I pitat će: ‘Gdje su im sad njihovi bogovi, gdje je njihova hrid kojoj su se utjecali?’

38 Oni koji su jeli loj njihovih žrtava, oni koji su pili vino njihovih naljeva: neka sad ustanu, neka vam pomognu, neka vam budu zaklon.

39 Ipak vidite da sam ja, i samo ja, i da nema Boga osim mene. Ja sam koji ubija i opet oživljava; Ja sam koji zadaje rane i opet iscjeljuje. Ima li tko da bi se mogao oteti mojoj ruci?

40 Jer podižem k nebu svoju ruku i zaklinjem se: Tako da sam doista živ dovjeka:

41 kad naoštrim svoj sjajni mač i u svoju ruku uzmem suđenje, napravit ću osvetu na svojim tlačiteljima, vratit ću onima koji me mrze.

42 Napojit ću krvlju svoje strijele, moj mač žderat će meso, krv ubijenih i zarobljenih, dugokosu glavu neprijatelja.

43 Slavite, vi narodi, njegov narod, jer osvećuje krv svojih sluga, osvećuje se svojim tlačiteljima, pravi okajanje za zemlju, svoj narod.”

44 Tako je Mojsije došao s Jošuom, sinom Nunovim i glasno izgovorio u uši narodu sve riječi ove pjesme.

45 Kad je Mojsije do kraja izgovorio sve ove riječi svemu Izraelu,

46 rekao im: “Primite k srcu sve riječi koje danas svjedočim među vama. Stavite ih na srce svojoj djeci da izvršavaju točno sve zapovijedi ovoga zakona.

47 Jer to nisu za vaš prazne riječi, nego vaš život. Izvršavanjem ovih zapovijedi dugo ćete prebivati u zemlji u koju idete preko Jordana da ju zaposjednete.”

48 Isti dan opet se GOSPODIN oglasio Mojsiju, rekavši:

49 “Uzadi na gorje Abarim, na goru Nebo, koja je u moapskoj zemlji prema Jeriho-

nu, i pogledaj zemlju Kanaan, koju dajem Izraelovim sinovima u posjed.

50 Onda umri na gori na koju uzađeš, i pri-druži se svojim precima, kao što je umro tvoj brat Aron na gori Horu i pridružio se svojima precima.

51 Vi ste napravili krivo protiv mene među Izraelovim sinovima kod vode Meribe u Kadešu, u Pustinji Zin, i jer me među Izraelovim sinovima niste htjeli pokazati kao svetoga.

52 Zato ćeš samo pred sobom vidjeti tu zemlju. Nećeš ući u zemlju koju dajem Izraelovim sinovima.”

Mojsijev posljednji blagoslov

33 Ovo je blagoslov koji je pred svoju smrt podijelio Izraelovim sinovima Mojsije, Božji čovjek.

2 On je rekao: “Sa Sinaja došao je Gospo-DIN, u svjetlu se ukazao sa Seira narodu, zasjao s gore Paran, došao usred deset tisuća svetih anđela, iz njegove desnice razbuktio se plamen.

3 Još on ljubi svoj narod. Svi njegovi po-božni u njegovoj su ruci. Okupili se uz twoje noge, primili su tvoje zapovijedi.

4 Zakon što nam ga zapovjedio Mojsije.

5 Onda je postao dio tvoje baštine zajed-nica Jakovljeva, i on je postao kralj u Je-šurunu kad su se skupljali narodni glavar-i i okupljala se Izraelova plemena.

6 Pa neka živi Ruben, neka ne izumre ni-kada, ali njegovih ljudi neka bude malo.”

7 A ovo je rekao za Judu: “Gospodine, čuj molitvu Judinu, dovedi ga k njegovu na-rodu. Njegove su se ruke borile za njega. Budi mu obrana protiv njegovih tlačite-lja.”

8 O Leviju je rekao: “Tvoj Tumim i tvoj Urim su u čovjeka koji se posvetio tebi. Njega si iskušao kod Mase, s njim se prepirao kod vode Meribe,

9 s njim koji je rekao o svojem ocu i maj-ci: Ne poznajem onoga, koji nije gledao na svoju braću i nije više znao za svoje sinove. Oni su izvršavali tvoju zapovijed, držali se tvojega zavjeta.

10 Tvoje zakone uče oni Jakova, tvoje uredbe Izraela. Prinose ti miomirisni k d, žrtve paljenice na tvojem žrtveniku.

11 Blagoslovi, Gospodine, njegovu snagu. Neka ti mio bude rad njegovih ruku. Slomi leđa njegovim neprijateljima i onima koji njega mrze, da više nikada ne ustanu.”

12 O Benjaminu je rekao: “Ljubimac je Gospodinov, skriven kod njega boravi. On ga uvijek štiti. Smije boraviti među njego-vim plećima.”

13 O Josipu je rekao: “Zemlja njegova neka

je blagoslovljena od Gospodina rosom bla-gom neba i mora što počiva u dubini.

14 Blagom koje izmami sunce, blagom što dolazi od mjeseca,

15 blagom prastarih gora, blagom vječnih brežuljaka,

16 blagom zemlje i obilja njezina. Milost onoga koji stoji u grmu, neka dođe na glavu Josipovu, na tjeme izabranika između njegove braće.

17 Kao prvenac vol sja on u jakosti; njego-vi rogovi, rogovi su bivola; njima nabada narode sve do na kraj zemlje. To su deset tisuća Efraimova, to su tisuće Manaseho-ve.”

18 O Zebulunu je rekao: “Veseli se, Zebu-lune, svojim vožnjama, ti Isakare, svojim šatorima.

19 Narode će zvati na goru, ondje će pri-nositi pobjedne žrtve; uživat će bogatstvo mora i skriveno blago obale.”

20 O Gadu je rekao: “Hvala onomu koji je dao Gadu širok prostor. Kao lav leži on tu i trga rame i tjeme.

21 Izabrao sebi prvinu, jer ondje leži pri-pravljen dio zakonodavcu. S narodnim glavarima hita on ovdje, izvršava pravedni sud Gospodinov, njegove uredbe u zavje-tu s Izraelem.”

22 O Danu je rekao: “Dan je lavić koji iska-če iz Bašana.”

23 O Naftaliju je rekao: “Naftali je nasićen srećom, pun je blagoslova Gospodinova, posjeduje more i južne krajeve.”

24 O Ašeru je rekao: “Više od drugih si-nova Ašer je blagoslovlijen, ima prednost pred svojom braćom; svoju nogu zamače u ulje.

25 Zasuni su tvoji od željeza i mjedi; tvoja snaga neka traje s tvojim danima.”

26 “Nitko nije kao Bog Ješurunov: po ne-besima se vozi tebi u pomoć, na oblacima pun je veličanstva.

27 Gore pomaže vječni Bog, dolje vječne ruke; on goni neprijatelja pred tobom, za-povjeda: ‘Uništi.’

28 Prebivat će Izrael na sigurnom, odvo-jen je izvor Jakovljev, u zemlji je puno žita i vina, i s njegovih nebesa pada rosa.

29 Sretan si ti, Izraele, tko je kao ti, ti narod pobjeditelj u Gospodinu. On je štit tvojega spasenja, mač tvoje pobjede. Tvoji nepri-jatelji moraju se prignuti pred tobom, po njihovim uzvisinama ti stupaš pobedono-san.”

Mojsije umire na gori Nebo

34 Mojsije je uzašao iz Moapskih po-ljana na Nebo, na vrh Pisge, koji je nasuprot Jerihonu. I Gospodin mu je poka-

Ponovljeni Zakon 172

zao cijelu zemlju Gilead do Dana,
2 sav Naftali i pokrajinu Efraimovu i Manasehovu, svu pokrajinu Judinu do Zapadnoga mora,
3 Negeb i nizinu jordansku, ravnici Palmova grada Jerihona do Zoara.

4 Onda mu rekao GOSPODIN: "Ovo je zemlja za koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu: 'Tvojim potomcima dat ću ju.' Dao sam ti da ju vidiš svojim očima, ali u nju nećeš ući."

5 I umro je Mojsije, GOSPODINOV sluga, ondje u moapskoj zemlji, po GOSPODINOVOJ zapovijedi.

6 I On ga pokopao u dolini, u moapskoj zemlji, prema Bet-Peoru, a nitko ne zna za njegov grob do današnjega dana.

7 Bilo je Mojsiju stotinu i dvadeset godina kad je umro. Njegovo oko nije još bilo oslabilo, i njegova životna snaga nije bila

slomljena.

8 Izraelovi sinovi oplakivali su Mojsija trideset dana na Moapskim poljanama; potom su prošli plačni dani žalosti za Mojsijem.

9 Jošua, sin Nunov, bio je napunjeno duhom mudrosti, jer je Mojsije bio položio na njega svoje ruke. Tako su ga Izraelovi sinovi slušali i vršili ono što je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

10 Otada nije ustao više prorok u Izraelu kao Mojsije, kojega bi GOSPODIN poznao licem u lice.

11 Sa svim znamenjem i čudesima koje mu je, kao svojem poslaniku, dao izvodići u Egiptu na faraonu, na svim njegovim slugama i na cijeloj njegovoj zemlji,

12 i sa svim dokazima silne moći i svim velikim, strahovitim djelima, koja je napravio Mojsije pred očima svega Izraela.

Jošua

Knjiga Jošuina

Jošua zapovjedaći u obećanu zemlju

1 Poslije smrti Mojsija, sluge GOSPODINA, tada je ondje govorio GOSPODIN Josui, sinu Nunovu, sluzi Mojsijevu, rekavši:

2 "Moj sluga Mojsije je mrtav; zato sad ustanji, podi ondje preko Jordana, ti i sav taj narod, u zemlju koju dajem njima, Izraelovim sinovima.

3 Svako mjesto na koje stupi vaša nogu, dajem vam, kako sam obećao Mojsiju.

4 Od pustinje i ondje od Lebanonova do velike rijeke Eufrata, sva zemlja Hitijaca, do Velikoga mora na zapadu, bit će vaše područje.

5 Nitko se neće moći održati pred tobom sve dane tvojega života. Kao što sam bio s Mojsijem, tako ću biti i s tobom. Neću te ostaviti ni napustiti.

6 Budi jak i pun hrabrosti, jer ti ćeš tomu narodu dati u baštinu zemlju za koju sam se zakleo njihovim ocima da ću im ju dati.

7 Samo budi snažan i vrlo hrabar, da brižno držiš sve po svemu zakonu što ti je zapovjedio moj sluga Mojsije. Ne odstupaj od njega ni na desno ni na lijevo da bi mogao uspjeti u svemu gdje god ideš.

8 Ova knjiga zakona neka nikad ne nestane iz tvojih usta, nego razmišljaj o njoj dan i noć, da brižno držiš sve što je u njoj napisano, jer onda će tvoj put biti pun uspjeha u svim svojim pothvatima.

9 Nisam li ti zapovjedio? Budi jak i hrabar, ne boj se i ne straši, jer GOSPODIN, tvoj Bog, je s tobom u svemu gdje god ideš."

10 Onda je Jošua zapovjedio upraviteljima naroda, rekavši:

11 "Prođite kroz tabor i dajte narodu ovu zapovijed: 'Spremite sebi hranu za put, jer za tri dana poći ćete ondje preko Jordana i počet ćete osvajati zemlju koju vam GOSPODIN, vaš Bog, daje u baštinu.'"

12 A Rubenovcima, Gadovcima i polovicima plemena Manasehova rekao je Jošua: rekavši:

13 "Sjećajte se zapovijedi koju vam je dao Mojsije, GOSPODINOV sluga, kad je rekao: 'GOSPODIN, vaš Bog, daje vam mir, i daje vam tu zemlju.'

14 Vaše žene, vaša djeca i vaša stada neka ostanu u zemlji koju vam je odredio Mojsije na istočnoj strani Jordana. A vi, i to svi za rat sposobni ljudi, morate naoružani prijeći na čelu svoje braće i pomoći im,

15 dok vas i vašu braću GOSPODIN ne dovede do mjesta da se odmorite, i ne uzmu i oni u posjed zemlju koju im daje GOSPODIN, vaš Bog. Onda ćete se vi vratiti u svoju vlastitu zemlju, koju vam je odredio Mojsije, GOSPODINOV sluga, u istočnoj jordan-skoj pokrajini, pa ćete je posjedovati."

16 Onda su oni odgovorili Jošui: "Sve što

nam zapovijediš, radit ćemo, i kamo nas god pošalješ, ići ćemo.

17 Baš onako kako smo slušali Mojsija, slušat ćemo i tebe. Samo neka GOSPODIN, tvoj Bog, bude s tobom kao što je bio s Mojsijem!

18 Svaki, koji se protivi tvojim zapovijedima i ne sluša tvoje riječi, u svemu što mu zapovjedaš, neka se usmrti! Samo budi jak i hrabar!"

Rahaba skriva Jošuine uhode

2 Nato je Jošua, sin Nunov, potajno poslao dva čovjeka iz Šitima kao uhode s nalogom: "Idite, izvidite zemlju, osobito Jerihon!" Oni su otišli i došli su u kuću jedne bludnice koja se zvala Rahaba, da ondje prenoće.

2 I kad se javilo kralju u Jerihonu: "Evo, noćas su došli ovdje neki ljudi između Izraelovih sinova uhoditi zemlju."

3 Poslao je kralj u Jerihonu k Rahabi i poručio: "Izvedi van ljudi koji su došli k tebi i ušli u tvoju kuću, jer su došli uhoditi cijelu zemlju!"

4 Ali žena je uzela oba čovjeka i sakrila ih, pa onda rekla: "Istina, ljudi su došli k meni, ali ja nisam znala odakle su bili.

5 Kad su se gradska vrata u mrak zatvarala, ljudi su otišli, i ja ne znam kamo su otišli. Idite brzo za njima, jer ih još možete stići."

6 A ona ih je bila izvela na krov i sakrila pod lanene stabljike koje je bila razastrla na krovu.

7 I ljudi su pohitjeli za njima, prema Jordanu, do brodova, i vrata se gradska zatvorila kad su ljudi, koji su išli za njima, bili vani.

8 Još prije nego su oni zaspali, uzašla je ona k njima na krov

9 i rekla ljudima: "Znam da vam je GOSPODIN dao zemlju, da je nas spopao strah pred vama, i da svi stanovnici zemlje dršću pred vama.

10 Jer smo čuli da je GOSPODIN osušio vodu Crvenoga mora pred vama kad ste izlazili iz Egipta, i što ste napravili od dva amorejska kralja koji su s onu stranu Jordana, od Sihona i Oga, koje ste pobili.

11 Kad smo to čuli, klonula su naša srca, i nitko više nema srčanosti pred vama, jer GOSPODIN, vaš Bog, Bog je gore na nebu i dolje na zemlji.

12 A sada mi se zakunite GOSPODINOM; jer kako sam ja vama napravila dobro, tako i vi napravite dobro kući mojega oca i dajte mi siguran znak:

13 da ćete ostaviti na životu mojega oca, moju majku, moju braću i moje sestre i

sve njihove i da ćete nas izbaviti od smrti."

14 Ljudi su joj odgovorili: "Mi jamčimo za vas svojim životom ako ne izdate našu stvar, i kad nam GOSPODIN da zemlju, bit ćemo ti ljubazni vjerni."

15 Onda ih ona spustila kroz prozor na užetu, jer je kuća njezina bila prizidana uz gradski zid, ona je prebivala na gradskom zidu.

16 Ona im je još rekla: "Idite u goru da ne nađe na vas potjera, i ondje se krije tri dana, dok se ne vrati potjera; onda možete ići svojim putom."

17 A ljudi su joj rekli: "Mi ćemo ovako ispuniti tu zakletvu kojom si nas zaklela:

18 kad dođemo u zemlju, priveži ovu crvenu vrpcu na prozor kroz koji si nas spustila, i skupi kod sebe, u kući, svojega oca, svoju majku i svoju braću i svu svoju rodbinu.

19 Tko onda izide na cestu kroz vrata tvoje kuće, sam je odgovoran za svoj život, a mi nismo krivi, ali tko bude s tobom u kući, za njegov život mi smo odgovorni ako ga se tko rukom dotakne.

20 Ali ako ti izdaš našu stvar, onda smo slobodni od zakletve kojom si nas zaklela."

21 A ona je odgovorila: "Kako ste rekli, tako neka bude!" Onda ih je pustila van, oni su otišli, a ona je na prozor privezala crvenu vrpcu.

22 Onda se oni zaputili i stigli u goru, gdje su ostali tri dana dok se nije vratila potjera. Tražila ih je potjera po svim putovima, ali ih nije našla.

23 Tako se zaputila kući ona dva čovjeka, sišli su s gore, prošli su prijeko i došli k Jošui, sinu Nunovu i prijavili mu sve što im se dogodilo.

24 Oni su rekli Jošui: "GOSPODIN je cijelu zemlju dao u naše ruke, jer su svim žiteljima klonula srca i boje nas se."

Prijelaz preko Jordana

3 Tada je Jošua ustao rano ujutro, i krenuli su iz Šitima i došli su na Jordan, on i svi Izraelovi sinovi. Nočili su ondje prije nego su krenuli prijeko.

2 I bilo je tako da su poslije tri dana prošle su starještine kroz tabor,

3 i dali su narodu zapovijed, rekavši: "Kad vidite škrinju zavjeta GOSPODINA, svojega Boga, i svećenike od Levijeva plemena, koji ga nose, dignite se i vi sa svojega mjestra i podite za njom!"

4 Ali neka bude razmak od dvije tisuće laka između vas i nje. Ne smijete joj se približiti, da znadete put kojim vam treba

ići, jer još niste nikada išli tim putom.”

5 I Jošua je zapovjedio narodu: “Posvetite se, jer će sutra GOSPODIN napraviti čudesa među vama.”

6 Tada je Jošua rekao svećenicima, rekavši: “Dignite Zavjetnu škrinju i idite prijevo pred narodom!” Tako su oni digli Zavjetnu škrinju i pošli pred narodom.

7 A GOSPODIN je rekao Jošui: “Danas ću početi postaviti te velikim u očima svega Izraela, neka znade da ću biti s tobom kako sam bio s Mojsijem.

8 Ti sad zapovijedi svećenicima, koji nose Zavjetnu škrinju i reci im: ‘Kad dođete na kraj vode na Jordanu, stanite mimi u Jordanu!’”

9 Tako je Jošua rekao Izraelovim sinovima: “Pristupite ovdje i čujte riječ GOSPODINA, svojega Boga!”

10 Dalje je rekao Jošua: “Po ovom ćete spoznati da je živi Bog u našoj sredini i da će odagnati ispred vas Kanaance, Hitifice, Hivejce, Perizejce, Girgašejce, Amorejce i Jebusejce.

11 Evo, škrinja zavjeta GOSPODINA sve zemlje poći će pred vama preko Jordana.

12 Zato sad izaberite dvanaest ljudi iz Izraelovih plemena, iz svakoga plemena po jednoga!

13 Čim svećenici koji nose škrinju Boga, GOSPODINA sve zemlje, stave svoje stope u vodu Jordana, iščeznut će voda Jordana. A voda što pritječe odozgor, zaustavit će se kao nasip.”

14 I bilo je, kad se podignuo narod iz svojega tabora da prijede preko Jordana, sa svećenicima koji su nosili Zavjetnu škrinju pred narodom.

15 I kad su nositelji škrinje došli na Jordan i svećenici koji su nosili škrinju zagazili u vodu na kraju (jer se Jordan bio prelio preko svih svojih obala, za cijelo vrijeme žetve),

16 onda se zaustavila voda što je pritjecala odozgor i digla se gore kao nasip, u velikoj udaljenosti od grada Adama, koji leži kod Sartana. A voda što je tekla k moru pustinje, Slanomu moru, sasvim je otekla i tako je narod prelazio ondje prema Jerihonu.

17 A svećenici koji su nosili Zavjetnu škrinju stajali su na suhom usred Jordana, a sav Izrael je prelazio po tvrdom tlu, sve dok sav narod nije potpuno prešao preko Jordana.

Dvanaest kamenova za spomen

4 I dogodilo se, kad je sav narod potpuno prešao preko Jordana, GOSPODIN se javio Jošui, rekavši:

2 “Izaberite sebi između naroda dvanaest

ljudi, od svakoga plemena po jednoga čovjeka,

3 i zapovijedite ovako: ‘Uzmite odande, iz sredine Jordana, s mjesta gdje su stajale noge svećenika dvanaest kamenova, ponesite ih sobom i stavite ih u taborište gdje ćete noćas prenoći!’”

4 Onda je pozvao Jošua dvanaest ljudi koje je odredio između Izraelovih sinova, iz svakoga plemena po jednoga čovjeka,

5 i Jošua im rekao: “Prijedite ondje pred škrinjom GOSPODINA, svojega Boga, u sredinu Jordana, i uzmete svaki sebi po jedan kamen na rame, prema broju Izraelovih plemena,

6 da to bude za spomen među vama. Ako vas vaša djeca u budućnosti zapitaju, rekavši: ‘Što vam znaće ovi kamenovi?’

7 Onda ćete im odgovoriti da je voda Jordan prestala teći pred škrinjom GOSPODINOVA zavjeta, kad je prelazila preko Jordan, voda Jordana je prestala teći. A ovi kamenovi neka budu Izraelovim sinovima vječni spomen.”

8 Izraelovi sinovi su napravili baš tako kako im je zapovjedio Jošua. Uzeli su dvanaest kamenova iz sredine Jordana, kako je GOSPODIN rekao Jošui, prema broju Izraelovih plemena, donijeli su ih sobom u taborište i ondje ih stavili.

9 A dvanaest drugih kamenova postavio je Jošua usred Jordana, na mjesto gdje su bile stajale noge svećenika koji su nosili Zavjetnu škrinju. Oni se još nalaze ondje do današnjega dana.

10 A svećenici, koji su nosili škrinju, bili su ostali stoeći usred Jordana, dok se nije završilo sve što je GOSPODIN zapovjedio Jošui da objavi narodu što je Mojsije zapovjedio Jošui; a narod je brzo prešao prijeko.

11 Tada se dogodilo da kad je sav narod bio potpuno prešao prijeko, prešla je i GOSPODINOVA škrinja i svećenici pred očima svega naroda.

12 Rubenovci i Gadovci i polovica plemena Manasehova prošli su prijeko naoružani na čelu Izraelovih sinova, kako im je zapovjedio Mojsije.

13 Oko četrdeset tisuća naoružanih ljudi pošli su pred GOSPODINOM u boj na poljanu kod Jerihona.

14 Taj dan GOSPODIN je uzvisio Jošuu pred očima svega Izraela, tako da su imali strahopštovanje pred njim za sve dane njegova života, kao što su bili imali strahopštovanje pred Mojsijem.

15 Onda se GOSPODIN javio Jošui, rekavši mu:

16 "Zapovijedi svećenicima, koji nose škrinju zavjeta, neka izđu iz Jordana!"

17 I zapovjedio je Jošua svećenicima: "Izdajte iz Jordana!"

18 I dogodilo se, kad su izašli svećenici koji su nosili škrinju GOSPODINOVA zavjeta iz sredine Jordana. Jedva su dotaknule stope svećenika suhu zemlju, vratila se voda Jordana opet na svoje mjesto i prešla kao prije posvuda preko obala.

19 Narod je izašao iz Jordana deseti dan prvoga mjeseca i utaborio se u Gilgalu na istočnoj granici Jerihona.

20 A onih dvanaest kamenova koje su bili uzeli sobom iz Jordana, postavio je Jošua u Gilgalu.

21 Tada je govorio Izraelovim sinovima, rekavši: "Kad vaša djeca poslijе zapitaju svoje oce: 'Što znače ovi kamenovi?'

22 Onda poučite svoju djecu, govoreći: "Izrael je ovdje prešao po suhom preko Jordana,"

23 jer GOSPODIN, vaš Bog, osušio je vodu Jordana zbog vas dok niste prošli prije-ko, kako je napravio GOSPODIN, vaš Bog, s Crvenim morem, koje je osušio ispred nas dok nismo prošli prije-ko,

24 da bi svi narodi zemlje mogli spoznati da je moćna GOSPODINOVA ruka, da biste se i vi uvijek bojali GOSPODINA, svojega Boga."

Pasha i obrezanje u Kanaanu

5 Tako je bilo, kad su svi kraljevi Amore-jaca, koji su s onu stranu Jordana na zapadu i svi kraljevi Kanaanaca na moru, čuli da je GOSPODIN osušio vodu Jordana ispred Izraelovih sinova, dok nisu prošli, srce im posve klonulo i izgubili su svu sr-čanost pred Izraelovim sinovima.

2 U ono vrijeme rekao je GOSPODIN Jošui: "Napravi kamene noževe i obreži po drugi put Izraelove sinove!"

3 I napravio je sebi Jošua kamene noževe i obrezao Izraelove sinove kod Brežuljka prednjih kožica.

4 A uzrok zašto ih obrezao Jošua, bio je ovaj: svi ljudi koji su bili izašli iz Egipta, muškarci i svi ratnici, bili su iza svojega izlaska iz Egipta pomrli na putu u pustini.

5 Jer svi ljudi koji su izašli bili su obrezani, ali svi ljudi koji su se rodili putujući kroz pustinju, po izlasku iz Egipta, nisu bili obrezani.

6 Jer četrdeset godina išli su Izraelovi si-novi po pustinji dok nisu pomrli svi ratnici koji su izašli iz Egipta, jer nisu poslušali zapovijedi GOSPODINOVIH, kojima se zakleo GOSPODIN da im neće dati vidjeti ze-

mlju koju je nama htjeo dati, kako je GOSPODIN pod zakletvom obećao njihovim ocima, zemlju u kojoj teče mlijeko i med.

7 Tako je Jošua obrezao njihove sinove, koje je postavio na njihovo mjesto, jer su bili još neobrezani, jer na putu nisu bili obrezani.

8 Kad je sav narod bio obrezan, ostali su ondje, gdje su bili u taboru, sve dok nisu ozdravili.

9 Onda je rekao GOSPODIN Jošui: "Danas sam skinuo s vas egipatsku sramotu." Zato se to mjesto zove Gilgal do današnjega dana.

10 Tako su Izraelovi sinovi taborili u Gilgalu, svetkovali su Pashu četrnaesti dan toga mjeseca navečer na poljani kod Jerihona.

11 I jeli su na dan po Pashi od plodova zemlje, beskvasan kruh i prženo žito, baš na taj dan.

12 A sljedećega dana prestala je mana, jer sad su mogli jesti od plodova zemlje. Kako Izraelovi sinovi nisu više imali mane, hranili su se u onoj godini plodovima ka-naanske zemlje.

13 I dogodilo se kad se Jošua našao jedanput pred Jerihonom, podignuo je oči i pogledao, i gle, Čovjek je stajao prema njemu s golim mačem u svojoj ruci. Jošua je pristupio k njemu i zapitao ga: "Jesi li ti s nama ili s našim neprijateljima?"

14 On je odgovorio: "Nisam, nego sam zapovjednik GOSPODINOVE vojske, a baš sam došao." A Jošua je pao na koljena licem do zemlje, poklonio se i zapitao ga: "Što ima moj Gospodar reći svojem služi?"

15 A zapovjednik vojske GOSPODINOVE rekao je Jošui: "Izuj svoju obuću sa svojih nogu, jer je sveto mjesto na kojem stojiš." I tako je napravio Jošua.

Osvojenje i razor Jerihona

6 Jerihon je bio utvrđen sa zatvorenim vratima i ostao je zatvoren zbog Izraelovih sinova; nitko nije mogao izići van ni ući unutra.

2 Onda je rekao GOSPODIN Jošui: "Evo, dajem ti u ruke Jerihon, njegova kralja i ratne junake.

3 Vi ćete svi obići oko grada, vi svi ratnici; obidite okolo grada jedanput! Tako pravite šest dana!

4 A sedam svećenika neka nosi sedam truba od ovnjuških rogova pred škrinjom! A sedmi dan obidite oko grada sedam puta, i svećenici neka pritom trube u trube!

5 Onda će se dogoditi, da kad oni zatrube u ovnjuški rog dugim glasom, onda neka

sav narod, čim čujete glas trube, podigne iza glasa veliku viku; onda će se gradski zidovi srušiti na tlo. Narod neka onda uzađe, svaki s mjesta gdje stoji ravno naprijed!"

6 Jošua, sin Nunov, pozvao je svećenike i rekao im: "Dignite Zavjetnu škrinju, a sedam svećenika neka nosi sedam truba od ovnjujskih rogova pred GOSPODINOVOM škrinjom!"

7 A narodu je rekao: "Idite i koračajte oko grada, i to ratnici neka idu pred GOSPODINOVOM škrinjom!"

8 I tako, kad je Jošua to izgovorio narodu, pošlo je sedam svećenika noseći pred GOSPODINOM sedam truba od ovnjujskih rogova zatrubili su u trube, dok je škrinja GOSPODINOVA zavjeta išla za njima.

9 Ratnici su krenuli pred svećenicima koji su trubili u trube, a zalede je pošlo za škrinjom, dok su svećenici stalno trubili u trube.

10 Onda je Jošua rekao narodu, govoreći: "Vi ne smijete podići viku i nemojte da vam se čuje glas, i nijedna riječ ne smije izići iz vaših usta dok vam ja ne reknem: 'Vičite!' Onda podignite viku!"

11 Tako je pustio da GOSPODINOVA škrinja obide oko grada jedanput. Onda su otišli u tabor i ostali su preko noći u taboru.

12 Rano ujutro ustao je Jošua, a svećenici su ponijeli GOSPODINOVU škrinju.

13 Onda su sedam svećenika noseći sedam truba od ovnjujskih rogova pred GOSPODINOVOM škrinjom išli i stalno trubili u trube. Ratnici su išli pred njima, a zalede je pošlo za GOSPODINOVOM škrinjom, dok su svećenici stalno trubili u trube.

14 I drugi dan su obišli jedanput oko grada i vratili se onda natrag u tabor. Tako su napravili šest dana.

15 A dogodilo se sedmi dan da su rano ustali, kad je zora osvanula, i obišli su oko grada isto onako sedam puta. Samo taj dan su obišli oko grada sedam puta.

16 A sedmoga puta bilo je tako da kad su svećenici zatrubili u trube, povikao je Jošua narodu: "Podignite viku, jer GOSPODIN vam predaje grad!"

17 A grad sa svim što je u njemu neka propadne po GOSPODINU i bude uništeno. Samo bludnica Rahaba će ostati na životu sa svima koji su kod nje u kući, jer je sakrila uhode koje smo bili poslali.

18 Ali vi se, u svakom slučaju, čuvajte zakletoga, da ne biste po tome postali prokleti kad bi prisvojili što sebi od zakletoga i time na tabor Izraelov navukli zakletvu i spustili ga u nesreću.

19 A sve srebro i zlato, sve mjedeno i že-

ljezno posuđe neka se posveti GOSPODINU i neka se stavi u riznicu GOSPODINOVU!"

20 Tako je narod podignuo viku kad su svećenici zatrubili u trube. I dogodilo se kad je narod začuo glas truba i podignuo viku iz svega glasa, da su se zidovi srušili na tlo. Onda je narod uzašao u grad, svaki je išao s mjesta gdje je stajao ravno naprijed, i zauzeli su grad.

21 Onda su oštricom mača uništili sve što se nalazilo u gradu, oboje muževe i žene, mlade i stare, goveda, ovce i magarce.

22 A Jošua je rekao onoj dvojici ljudi, koji su bili uhodili zemlju: "Idite u kuću bludnice i izvedite odande ženu i sve što ima, kao što ste joj se zakleli!"

23 I mlađi ljudi, koji su bili uhode, otišli su i izveli Rahabu, njezina oca, njezinu majku, njezinu braću i sve što je imala. Tako su izveli sve njezine rođake i pustili ih izvan izraelskog tabora.

24 A grad i sve što je bilo u njemu spalili su ognjem; samo su srebro i zlato, mjedeno i željezno posude stavili u riznicu GOSPODINOVA Doma.

25 A bludnicu Rahabu Jošua je ostavio na životu, s njezinim očevim domom i sa svim što je imala. Tako je ostala među Izraelovim sinovima do današnjega dana, jer je bila sakrila glasnike koje je Jošua poslao uhoditi Jerihon.

26 Tada ih je Jošua zakleo, rekavši: "Proklet neka je pred GOSPODINOM čovjek koji hoće opet sagraditi grad Jerihon! Svojim prvorodencem neka mu postavi temelj i svojim najmlađim sinom neka mu stavi vrata!"

27 Tako je GOSPODIN bio s Jošuom, da se njegovo ime razglasilo po cijeloj zemlji.

Akanov grijeh krađe

7 Ali su Izraelovi sinovi počinili prijestup, jer su sebi prisvojili ono što je zaklet, jer je Akan, sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina, uzeo sebi nešto od zakletoga. Zato se rasplila srdžba GOSPODINOVA protiv Izraelovih sinova.

2 Nato je Jošua poslao neke ljudе iz Jerihona u Aj kod Bet-Avena, istočno od Be-tela, i rekao im ovako: "Idite gore i uhodite zemlju!" Ljudi su otišli gore i uhodili su Aj.

3 Kad su se vratili k Jošui, rekli su mu: "Ne treba ići gore sav narod, samo dvije tisuće do tri tisuće ljudi neka idu da osvoje Aj. Ne muči ondje sav narod, jer je njih samo malo."

4 Tako je otišlo ondje naroda jedno tri tisuće ljudi, ali su ih ljudi iz Aja natjerali u

bijeg.

5 I ljudi iz Aja poubijali su ih oko trideset i šest ljudi, progonili su ih od gradskih vrata do u Šebarima i potukli ih na obronku brijege; zbog toga je klonulo srce naroda i postalo kao voda.

6 Tada je Jošua razderao svoje haljine, bacio se pred GOSPODINOVOM škrinjom na koljena licem do zemlje sve do navečer, on s Izraelovim starješinama, i posuli su prah na svoju glavu.

7 Onda se pomolio Jošua: "Ah, GOSPODINE, Bože moj, zašto si preveo ovaj narod preko Jordana da nas predaš u ruke Amorejcima da nas unište? O, da smo radije ostali s onu stranu Jordana."

8 Ah, GOSPODINE što da velim kad je Izrael okrenuo leđa pred svojim neprijateljima.

9 Kanaanci i svi stanovnici zemlje to će čuti; oni će nas opkoliti, navaliti na nas i iskorijenit će ime naše sa zemlje. Što ćeš onda napraviti od svojega velikog Imena?"

10 Onda je GOSPODIN rekao Jošui: "Ustan! Što tako ležiš na svojem licu?

11 Izrael je sagriješio; prestupili su moju zabranu koju sam im dao. Prisvojili su sebi što je zakletvo, počinili su krađu, posakrivali su i stavili među svoje stvari.

12 Zato ne mogu više Izraelovi sinovi izdržati pred svojom neprijateljima, nego moraju okrenuti leđa pred svojim neprijateljima, jer su time postali osuđeni na propast. Ja neću više biti među vama, ako ne uništite iz svoje sredine ono što je zakletvo.

13 Ustani, posveti narod i objavi: 'Posvetite se za sutra, jer ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: Zakleti predmeti postoje u tvojoj sredini, Izraele! Ti ne možeš izdržati pred svojim neprijateljima dok ne ukloniš iz svoje sredine zakletve predmete.'

14 Zato ćete sutra rano pristupiti po svojim plemenima. I neka bude da pleme koje označi GOSPODIN, pristupi po svojim obiteljima, i obitelj koju označi GOSPODIN, neka pristupi sa svojim domaćinstvom, i domaćinstvo koje označi GOSPODIN neka pristupi čovjek za čovjekom.

15 Onda neka bude da onaj tko se nađe s predmetom zakletve neka se ognjem spali, on sa svim što posjeduje, jer je prestatuo zapovijed GOSPODINOVU, i jer je počinio sramotu u Izraelu!"

16 Tako je Jošua sutradan rano dao da pristupe Izraelovi sinovi po svojim plemenima, i bilo je označeno Judino pleme.

17 Potom je dao da pristupi Judina rodina, i bila je označena Zerahova obitelj. Nato je dao da pristupi obitelj Zerahova

čovjek za čovjekom, i bio je označen Zabdi.

18 Potom je dao da pristupi njegovo domaćinstvo čovjek za čovjekom, i bio je označen Akan, sin Karmija, sina Zabdjiveva, sina Zerahova, od plemena Judina.

19 Nato je Jošua rekao Akanu: "Moj sine, daj GOSPODINU, Bogu Izraelovu slavu, pokaj mu se i priznaj meni što si napravio i ne kriji mi ništa!"

20 Akan je odgovorio Jošui: "Jest, ja sam sagriješio GOSPODINU, Bogu Izraelovu, i počinio sam ovo:

21 "Kad sam vido među plijenom lijepu babilonsku haljinu, dvjesto šekela srebra i zlatnu šipku, pedeset šekela tešku, ja sam se polakomio i uzeo. To je zakopano u zemlji usred mojega šatora, sa srebrom odozdol."

22 Jošua je poslao poslanike ondje, i oni su otrčali u šator, i zaista bile su stvari zakopane u šatoru i odozdol srebro.

23 Uzeli su to iz sredine šatora, donijeli Jošui i svim Izraelovim sinovima i stavili pred GOSPODINA.

24 Onda je Jošua, i sav Izrael, uzeo Akanu, sina Zerahova, i srebro, haljinu i zlatnu šipku, njegove sinove, njegove kćeri, njegova goveda, njegove magarce, njegove ovce, njegov šator i sve što je posjedovao, i izveli ih u Dolinu Akor.

25 I Jošua je rekao: "Zašto si nas unesrećio? GOSPODIN će tebe danas unesrećiti." Onda su ga kamenovali svi Izraelovi sinovi i ognjem ih spalili nakon kamenovanja.

26 Podigli su nad njim veliku hrpu kamenja što je ondje još do danas. Tako se GOSPODIN povratio od žestine svojega gnjeva. Zato se zove ono mjesto Dolina Akor, do današnjega dana.

Izraelci osvajaju grad Aj

8 Tada je GOSPODIN rekao Jošui: "Ne boj se i nemoj se smesti! Ustan i uzmi sobom sve ljudе za boj spremne, pa ustani i idi na Aj! Evo, predajem ti u ruke ajskog kralja s njegovim narodom, njegovim gradom i njegovom zemljom."

2 Napravi s Ajem i kraljem njegovim kako si napravio s Jerihonom i njegovim kraljem! Ipak pljen i marvu smijete uzeti za sebe. Namjesti zasjedu gradu pozadi njega!"

3 Tako je ustao Jošua sa svim ljudima za boj da idu na Aj; i izabrao je Jošua trideset tisuća hrabrih junaka, i poslao ih noću.

4 I zapovjedio im, rekavši: "Pazite, vi se morate namjestiti u zasjedu iza grada. Ne smijete se odviše udaljivati od grada i budite svi spremni!"

5 Onda će se ja sa svim ljudima koji su kod mene primaknuti gradu, i ako oni onda kao prvi put izadu protiv nas, mi ćemo bježati pred njima.

6 Jer će oni izaći za nama tako daleko dok ih odvojimo od grada, jer oni će misliti: 'Bježe pred nama kao prvi put.' A mi ćemo još dalje bježati pred njima.

7 Onda vi ustanite iz zasjede i zauzmite grad, jer će vam ga GOSPODIN, vaš Bog, dati u ruke.

8 Kad zauzmete grad, zapalite ga, i napravite po zapovijedi GOSPODINOVOJ! Pazi, to vam je moja zapovijed!"

9 Nato ih je Jošua otpustio, i oni su otišli i smjestili se u zasjedu, i stajali su između Betela i Aja, zapadno od Aja; a Jošua je prenoćio onu noć među ljudima.

10 Onda sutradan rano obišao je Jošua ljudi i pošao s Izraelovim starješinama na čelu ratnika protiv Aja.

11 Svi ljudi za boj koji su bili kod njega, počeli se primicati i došli do pred grad. Utaborili se sjeverno od Aja. A ležala je dolina između njih i Aja.

12 Tako je on uzeo oko pet tisuća ljudi i namjestio ih u zasjedu između Betela i Aja, zapadno od grada.

13 A kad su namjestili narod, sva vojska koja je bila gradu sa sjevera, i njihovo zalede što je bilo sa zapada gradu, Jošua je onu noć pošao posred doline.

14 A kad je to video Ajski kralj, da su ljudi grada, uranili i pošli protiv Izraela u boj, on i sav njegov narod su izašli na dogovorenno mjesto kod pustinje. A on nije znao da mu je bila namještena zasjeda iza grada.

15 A Jošua i svi Izraelovi sinovi su napravili tako kao da bi bili od njih potučeni, i počeli bježati prema pustinji.

16 Tako je bio sazvan sav narod koji je bio u Aju da ih tjera. I dok su tako tjerali Jošuu, sve su se više odvajali od grada.

17 Nije ostao nitko u Aju i Betelu da nije pošao u potjeru za Izraelovim sinovima, a grad su ostavili otvoren dok su tjerali Izraelove sinove.

18 Onda je rekao GOSPODIN Jošui: "Digni kopljje što ti je u ruci protiv Aja, jer ti ga dajem u ruke." I Jošua je podignuo kopljje što mu je bilo u ruci, protiv Aja.

19 Tada se zasjeda brzo podignula sa svojega mjesta i potrcala čim je Jošua bio podignuo ruku, i ušla u grad, zauzela ga i odmah zapalila grad.

20 I kad su se Ajani obazreli, vidjeli su kako se dim iz grada diže prema nebu. Nisu imali kamo bježati ni ovdje ni ondje, jer se okrenula protiv progonitelja vojska, koja je bježala prema pustinji.

21 A kad su vidjeli Jošua i sav Izrael da je zasjeda zauzela grad i da se diže dim iz grada, okrenuli se i udarili na Ajane.

22 Onda su drugi iz grada izašli pred njih, tako da su se našli među Izraelovim sinovima, jer jedni su došli s jedne strane, a drugi s druge strane. Potukli su ih tako da ni jedan nije ostao živ niti pobegao.

23 A ajskog kralja uhitili su živa i doveli ga Jošui.

24 I dogodilo se, kad su Izraelovi sinovi pobili sve Ajane na slobodnom polju u pustinji kamo su ih bili progonili, i kad su svi pali od mača i svi do posljednjeg čovjeka bili uništeni, da su se okrenuli svi Izraelovi sinovi protiv Aja i pobili ga oštricom mača.

25 I bilo je da je broj svih koji su pali onaj dan, ljudi i žena, iznosio dvanaest tisuća, svih ljudi Ajana.

26 Jošua nije spustio svoju ruku koju je bio podignuo s kopljem dokle nije pobio sve ajsko pučanstvo.

27 Samo marvu i plijen toga grada uzeli su Izraelovi sinovi sebi, po riječi GOSPODINOVOJ, koju je on bio dao Jošui.

28 Tako je Jošua dao spaliti Aj i napravio ga zauvijek ruševinom, pustinjom do današnjega dana.

29 A ajskog kralja dao je objesiti na drvo do večeri. A čim je zapalo sunce zapovjedio je Jošua da skinu s drveta njegovo truplo, i da ga onda bace na ulaz u grad, i da podignu nad njim veliku hrpu kamenja, koja je još ondje do današnjega dana.

30 Nato je Jošua napravio žrtvenik GOSPODINU, Bogu Izraelovu, na gori Ebalu,

31 kako je zapovjedio Mojsije, GOSPODINOV sluga, Izraelovim sinovima, kako je propisano u knjizi Mojsijeva zakona: žrtvenik od neklesana kamenja, na koje nije bilo došlo željezno oruđe. I prinijeli su na njemu žrtve paljenice GOSPODINU i žrtvali žrtve mirotvorne.

32 I ondje, pred očima Izraelovih sinova, napisao je na kamenju prijepis Mojsijeva zakona koji je on napisao.

33 Tada su, sav Izrael sa svojim starješinama, glavarima i sudcima, stali s obje strane škrinje prema levitskim svećenicima, koji su nosili škrinju GOSPODINOVA zavjeta, došljaci i domaći, jedna polovica na gori Gerizimu, druga polovica na gori Ebalu, kako je nekada zapovjedio Mojsije, GOSPODINOV sluga, da blagoslov Izraelov narod.

34 A poslije on je pročitao sve riječi zakona, blagoslove i prokletstva, sve kako je zapisano u knjizi zakona.

35 Nije bilo nijedne riječi od svega što je

zapovjedio Mojsije koje nije pročitao Jošua pred cijelom Izraelovom zajednicom, i pred ženama, djecom i došljacima koji su živjeli među njima.

Prijevara Gibeonaca

9 A bilo je da kad su to čuli svi kraljevi koji su prebivali s ove strane Jordana na brdima i u nizinama i na svim obalama Velikoga mora sve do Lebanon-a: Hitiji, Amorejci, Kanaanci, Perizejci, Hivejci i Jebusejci,

2 skupili se da se složno bore protiv Josue i Izraelaca.

3 A žitelji Gibeona kad su čuli kako je Josua napravio s Jerihonom i Ajem,

4 dali se prijevarom na posao, išli su i pretvarali se kao da su poslanici. Uzeli su stare vreće za svoje magarce i stare, poderane i pokrpane vinske mjehove.

5 Obuli su na svoje noge staru pokrpanu obuću i iznošene haljine i ponijeli sobom na put kruh osušen i pljesnjiv.

6 I otišli su k Jošui, u tabor u Gilgal, i rekli njemu i Izraelovom narodu: "Došli smo iz daleke zemlje, zato sada ustanovite s nama zavjet."

7 Onda su Izraelovi ljudi izjavili Hivejcima: "Može biti da prebivate među nama; kako da onda ustanovimo zavjet s vama?"

8 Oni su govorili Jošui: "Mi smo tvoje služe." Kad ih je Jošua zapitao: "Tko ste i odakle dolazite?"

9 Odgovorili mu: "Iz zemlje vrlo daleke došle su tvoje sluge zbog slave Gospodina, tvojega Boga, jer smo čuli glas o njemu i sve što je napravio u Egiptu;

10 i sve što je napravio dvojici kraljeva amorejskih s onu stranu Jordana, Sihonu, hešbonskom kralju, i Ogu, bašanskom kralju u Aštarotu.

11 Stoga su nam rekle naše starješine i svi žitelji naše zemlje: 'Uzmite sebi hrane za put, idite im u susret i recite im: 'Mi smo vaše sluge, ustanovite zavjet s nama!'

12 Ovo je naš kruh, bio je još vruć kad smo ga od kuće uzeli sobom za put, u dan kad smo izašli da dođemo k vama. Sad vidite da je osušen i pljesnjiv.

13 I ovo su vinski mjehovi koje su bili novi kad smo ih napunili. A sad vidite, poderani su. I ovo su naše haljine i naša obuća, zbog dalekog puta sasvim su poderane."

14 Onda su Izraelovi ljudi uzeli nešto od njihove hrane, ali nisu potražili odluke GOSPODINOVE.

15 A Jošua je napravio s njima mir i ustanovio s njima zavjet, da će ih ostaviti na životu. I zakleli su im se glavari zajednici.

16 I dogodilo se nakon tri dana ustanovljenja zavjeta s njima, spoznali su da su iz blizine i da prebivaju u njihovoj blizini.

17 Tada se podigli Izraelovi sinovi i treći dan došli su u njihove gradove. A njihovi gradovi se zvali Gibeon, Kefirah, Beerot i Kiryat-Jearim.

18 A Izraelovi sinovi nisu im napravili ništa na žao, jer su im se glavari zajednice zakleli GOSPODINOM, Bogom Izraelovim. Zato je sva zajednica mrmljala protiv glavara.

19 Tada su svi glavari govorili cijeloj zajednici: "Mi smo im se zakleli GOSPODINOM, Bogom Izraelovim, zato im ne smijemo ništa napraviti."

20 Ovako ćemo postupati s njima: darovat ćemo im život da ne dođe gnjev na nas zbog zakletve kojom smo im se zakleli."

21 I glavari su im izjavili: "Neka ostanu na životu, ali neka sijeku drva i nose vodu za svu zajednicu kako su im obećali glavari.

22 Tada ih je Jošua dao dozvati i rekao im: "Zašto ste nas prevarili, rekavši: 'Vrlo daleko prebivamo od vas, kad eto prebivate među nama?'

23 Zato sada da ste prokleti i da ste dovjeka robovi, da siječete drva i nosite vodu za kuću mojega Boga!"

24 Oni su odgovorili Jošui i rekli mu: "Zato što je tvojim slugama bilo javljeno da je GOSPODIN, vaš Bog, zapovjedio svojem sluzi Mojsiju da vam je dao cijelu zemlju i da iskorijeni sve žitelje zemlje ispred vas. Stoga smo se jako bojali za svoj život od vas i to smo napravili.

25 A sada smo eto u tvojoj ruci, pa pravi s nama kako ti se vidi dobro i pravo."

26 Tako je napravio s njima na spomenuti način i sačuvao ih od Izraelovih sinova tako da ih nisu pobili.

27 I toga dana im je odredio Jošua da sijeku drva i nose vodu za zajednicu i za GOSPODINOV žrtvenik do današnjeg dana na mjestu koje bi izabrao GOSPODIN.

Boj kod Gibeona

10 Nato se dogodilo, kad je Adoni-Zedek, jeruzalemski kralj, saznao kako je Jošua osvojio Aj i potpuno ga uništio, i kako je napravio s Jerihonom i njegovim kraljem, tako je napravio i s Ajem i njegovim kraljem, i da su stanovnici Gibeona ustanovili mir s Izraelom i ostali među njima;

2 da su se vrlo bojali, jer je Gibeon bio velik grad, kao kakav kraljevski grad, i bio je veći od Aja, a svi su njegovi ljudi bili hrabri.

3 Zato je poručio Adoni-Zedek, jeruzalemski kralj, Hohamu, hebronском краљу, Piramu, jarmutском краљу, Jafiji, lakišком краљу, i Debiru, eglonskom краљу:

4 "Dodite k meni i pomozite mi da porazimo Gibeon, jer je napravio mir s Jošuom i sa Izraelovim sinovima!"

5 Stoga pet amorejskih kraljeva, jeruzalemski kralj, hebronski kralj, jarmutski kralj, lakiški kralj, eglonski kralj, skupili se i pošli gore sa svim svojim vojskama, i utaborili se ispred Gibeona i napali ga.

6 A Gibeonci su poslali k Jošui u tabor u Gilgal i poručili: "Ne diži svojih ruku sa svojih sluga! Dodi brzo k nama, spasi nas i pomozi nam, jer su se ujedinili protiv nas svi amorejski kraljevi koji prebivaju u gorama."

7 Onda se Jošua spustio iz Gilgala, on i s njim sav ratni ljudi, a svi silni junaci.

8 A GOSPODIN je rekao Jošui: "Ne boj ih se, jer ih dajem u tvoje ruke. Ni jedan od njih se neće održati pred tobom."

9 Stoga je Jošua udario na njih iznenada, hodali su svu noć od Gilgala.

10 Tako ih je smeо GOSPODIN pred Izraelem da su ih ovi ljuto pobili kod Gibeona, i tjerali ih putom prema Bet-Horonu i udarali ih sve do Azeke i Makede.

11 I dogodilo se kad su na bijegu pred Izraelem bili niz bethoronsku vrlet, bacao je GOSPODIN na njih veliku tuču s neba sve do Azeke, tako da su bili potučeni. Više je bilo onih koji su poginuli od kamene tuče nego onih koje je pobio mač Izraelovih sinova.

12 Onda je rekao Jošua GOSPODINU, na dan kad je GOSPODIN predao Amorejce Izraelovim sinovima, i povikao pred Izraelovim sinovima, rekavši: "Stani, sunce, iznad Gibeona i mjeseca u Dolini Ajalon!"

13 I sunce se zaustavilo i mjesec se zaustavi, dok se narod nije osvetio svojim neprijateljima. Ne stoji li to napisano u knjizi Jašer? Tako je stajalo sunce nasred neba i skoro sav dan nije htjelo zaći.

14 Takva dana nije bilo ni prije ni poslije da je GOSPODIN poslušao glas čovjeka, jer se GOSPODIN borio za Izrael.

15 Nato se Jošua vratio sa svim Izraelem u tabor u Gilgal.

16 A onih pet kraljeva su pobegli i sakrili se u špilji kod Makede.

17 I to je bilo javljeno Jošui, rekavši: "Pet kraljeva je nađeno skrivenih u špilji kod Makede."

18 A Jošua je rekao: "Dovucite veliko kamenje pred ulaz špilje i postavite ljudе pred nju da ju čuvaju!"

19 A vi drugi ne stojte, nego progoni-

te svoje neprijatelje i napadajte njihovu pozadinu! Ne dajte im da uteknu u svoje gradove, jer vam ih je dao u ruke GOSPODIN, vaš Bog."

20 Tada se dogodilo, dok ih je Jošua i Izraelovi sinovi, u vrlo velikom boju, pobili do kraja, samo su se neki mogli spasiti i pobjeći u tvrde gradove.

21 I sav se narod vratio u miru k Jošui u tabor u Makedu, a da nitko nije maknuo svojim jezikom protiv Izraelovih sinova.

22 Tada je Jošua rekao: "Otvorite ulaz u špilju i izvedite mi iz špilje onih pet kraljeva!"

23 Napravili su tako i izveli mu iz špilje onih pet kraljeva: jeruzalemског kralja, hebronског kralja, jarmutског kralja, lakiшког kralja i eglonsког kralja.

24 A kad su izveli te kraljeve k Jošui, sazvao Jošua sve Izraelove ljudе i rekao vodama ljudi koji su bili krenuli s njim: "Pristupite i stavite nogu na šiju tim kraljevima!" Oni su pristupili i stavili im svoju nogu na šiju.

25 Onda im rekao Jošua: "Ne bojte se i ne strašite se! Budite jaki i hrabri jer će tako GOSPODIN napraviti svim vašim neprijateljima s kojima ćete se boriti."

26 Nato ih je dao Jošua posjeći i poubijati i na pet stabala objesiti; i oni su visjeli na stablima do večeri.

27 A o sunčanom zapadu zapovjedio je Jošua, te su ih skinuli sa stabla i bacili u špilju, u koju su se bili sakrili, i stavili veliko kamenje na ulaz u špilju, koje je ostalo ondje do današnjega dana.

28 Na taj dan Jošua je osvojio Makedu, udario na grad zajedno s njegovim kraljem, oštricom mača. Potpuno ih je uništio, sav narod koji je bio u njemu, i nije pustio nijednoga da pobegne. S makedskim kraljem napravio je isto onako kako je napravio s jerihonskim kraljem.

29 Onda je Jošua otišao sa svim Izraelem od Makede dalje u Libnu; i oni su vojevali protiv Libne.

30 GOSPODIN je i nju zajedno s njezinim kraljem predao u ruke Izraela; oni ga udarili, i sav narod koji je bio u njemu oštricom mača. Nije ostavio ni nijednoga, nego je napravio s njezinim kraljem isto onako kako je napravio s jerihonskim kraljem.

31 Onda je Jošua otišao sa svim Izraelem od Libne dalje u Lakiš, utaborili se pred njim i oni su vojevali protiv njega.

32 I GOSPODIN predao Lakiš u ruke Izraela, osvojio ga drugi dan, udario njega i sav narod koji je bio u njemu oštricom mača, isto onako kako je napravio s Libnom.

33 Onda je došao Horam, gezerski kralj,

da pomogne Lakišu, a Jošua je udario na njega i njegove ljudi dok ni jedan nije ostao živ.

34 Potom je pošao Jošua sa svim Izraelom od Lakiša dalje u Eglon, utaborili se pred njim i vojevali protiv njega.

35 Još isti dan osvojili su ga i udarili ga oštricom mača. Sve koji su bili u njemu uništio onoga dana, isto onako kako je napravio s Lakišom.

36 Onda se podignuo Jošua sa svim Izraelom od Eglona u Hebron, i vojevali protiv njega,

37 I osvojili su ga i udarili ga oštricom mača zajedno s njegovim kraljem, sa svim njegovim gradovima i sav narod koji je bio u njemu. Nije ostavio ni nijednoga, po svemu kako je napravio s Eglonom, nego ga potpuno uništio i sve koji su bili u njemu.

38 Potom se okrenuo Jošua sa svim Izraelom prema Debiru, i vojevali su protiv njega.

39 Osvojio ga s njegovim kraljem i sa svim njegovim gradovima. Udarili su ih oštricom mača i uništili sav narod koji je bio u njemu. Nije ostavio ni nijednoga. Kako je napravio s Hebronom, tako je napravio i s Debirom i njegovim kraljem, isto onako kako je napravio i s Libnom i njezinim kraljem

40 Tako je Jošua zauzeo cijelu zemlju, gore, južni kraj, nizine i brežuljke sa svim njihovim kraljevima. Nije ostavio ni nijednoga, nego je potpuno uništio sve što je disalo, kako je GOSPODIN zapovjedio, Bog Izraelov.

41 Jošua ih pobio od Kadeš-Barnea do Gaze, nadalje cijelu zemlju Gošen sve do Gibeona.

42 Sve one kraljeve i njihovu zemlju uzeo je Jošua u isto vrijeme, jer se za Izrael borio GOSPODIN, Bog Izraelov.

43 Potom se vratio Jošua sa svim Izraelom u tabor u Gilgal.

Izraelci zauzimaju Kanaan

11 I dogodilo se, kad je to čuo Jabin, hazorski kralj, poslao je poruku k Jošuji, madonskom kralju, i šimronskom kralju i akšafskom kralju,

2 i kraljevima na sjeveru u gorama, u ravnici južno od Kinereta, u nizini i na dorskoj visini na zapadu,

3 Kanaancima na istoku i zapadu, Amorejcima, Hitijcima, Perizejcima i Jebusejcima u gorama i Hivejcima pod Hermonom u zemlji Mispa.

4 Tako su oni izašli sa svim svojim vojskama. Bio je to ratni narod, i mnogobro-

jan kao pijesak na morskoj obali, s vrlo mnogim konjima i bojnim kolima.

5 Kad su se ti svi kraljevi sastali, došli su i utaborili se na vodi Meromu da se bore s Izraelom.

6 A GOSPODIN je rekao Jošui: "Ne boj ih se, jer sutra u ovo doba sve će ih pobijene staviti pred Izraela. Njihove konje ohromi i njihova bojna kola ognjem spali!"

7 Onda je Jošua sa svim svojim ratnicima pošao protiv njih na vodi Meromu, i oni su ih napali.

8 I GOSPODIN ih je dao u ruke Izraelu koji ih je porazio i potjerao do Velikoga Sidona i do Misrefot Majima i do u dolinu Mispe na istoku; potukao ih dok više nije preostao ni jedan.

9 Jošua im onda napravio kako mu je GOSPODIN zapovjedio: njihove konje ohromio i njihova bojna kola ognjem spalio.

10 Onda se vratio Jošua i zauzeo Hazor i dao njegova kralja smaknuti mačem. Hazor je bio prije glavni grad svima onim kraljevstvima.

11 Pobili su sav narod koji je bio u njemu oštricom mača i potpuno ih uništili. Ništa živo nije ostalo. Onda je Hazor dao spaliti ognjem.

12 Tako je sve one kraljevske gradove sa svim njihovim kraljevima Jošua pobio oštricom mača. Potpuno ih uništio kako je zapovjedio Mojsije, sluga Božji.

13 Ali nijedan grad koji je stajao na svojim visinama Izrael nije spalio, osim Hazora kojega je Jošua spalio.

14 Sav pljen iz onih gradova i marvu uzeli su Izraelovi sinovi za sebe. A sve ljudi su udarili oštricom mača, dok ih posve nisu uništili; nisu ostavili nikoga disati.

15 Kako je GOSPODIN zapovjedio svojemu sluzi Mojsiju, tako je Mojsije zapovjedio Jošui, i tako je napravio Jošua. Ništa nije izostavio od svega što je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

16 Tako je zauzeo Jošua svu tu zemlju, gore, sav južni kraj, cijelu zemlju Gošen, nizine, jordansku ravnicu, Izraelove gore i njihovu nizinu,

17 od golih gora što se dižu prema Seiru, do Baal-Gada u lebanonskoj ravnici pod gorom Hermonom. Sve njihove kraljeve zarobio i dao ih pogubiti.

18 Dugo vremena ratovao je Jošua sa svim onim kraljevima.

19 Nije bilo grada koji bi se mirno predao Izraelovim sinovima, osim Hivejaca, koji su prebivali u Gibeonu. Sve druge su osvojili u boju.

20 Jer je od GOSPODINA bilo tako određeno da im se otvrđne srce, te da podu-

u boj protiv Izraela, tako da bi ih mogao potpuno uništiti, i da ne prime smilovanje, kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju.

21 Onda je izašao Jošua i uništio Anakovce u gorama, u Hebronu, Debiru i Anabu i na svim judejskim gorama i na svim Izraelovim gorama; Jošua ih je potpuno uništio zajedno s njihovim gradovima.

22 Nijedan Anakovac nije ostao više u zemlji Izraelovih sinova; samo ih je nešto ostalo u Gazi, Gatu i Ašdodu.

23 Tako je zauzeo Jošua cijelu zemlju, baš onako kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju; i Jošua ju dao Izraelu u baštinu, po njihovim redovima, i po njihovim plemenima. Onda je zemlja počinula od rata.

Popis pobijedenih kraljeva

12 Ovo su kraljevi zemlje koje su pobjedili Izraelovi sinovi, i čiju su zemlju osvojili: s onu stranu Jordana na istoku od rijeke Arnona do gore Hermona i svu ravnicu istočno od Jordana:

2 Sihon, amorejski kralj, koji je stolovao u Hešbonu i vladao nad polovicom Gileada, od Aroera, koji leži na obali rijeke Arnona, od sredine te rijeke, sve do rijeke Jaboka, koji je granica Amonaca,

3 i istočne strane Jordanske doline do mora Kinereta i sve do Mora Arabe (Slanoga mora), put prema Bet-Ješimotu i južno uz podnože obronaka Pisge.

4 Oga bašanskog kralja i njegovo područje, koji je bio od ostataka Refaima i prebivao u Aštarotu i Edreji.

5 Vladao je gorom Hermonom, Salkom i cijelim Bašanom do granice Girgašejaca i Maakatejaca i polovicom Gileada i sve do granice Sihona, hešbonskog kralja.

6 Tada su ih Mojsije, GOSPODINOV sluga, i Izraelovi sinovi pobijedili. Mojsije, GOSPODINOV sluga, dao je to u posjed Rubenovcima, Gadovcima i polovici plemena Manasehova.

7 A ovo su kraljevi zemlje koje su Jošua i Izraelovi sinovi pobijedili u jordanskoj zapadnoj zemlji, od Baal-Gada u Lebanonskoj dolini do golih gora što se dižu prema Seiru, i njihovu zemlju dao je Jošua u posjed Izraelovim plemenima po njihovim dijelovima.

8 U gorskoj zemlji, u nizinama, u jordanjskoj ravnici, na obroncima, u pustinji i u južnom kraju, zemlju Hitijaca, Amorejaca, Kanaanaca, Perizejaca, Hivejaca i Jebusajaca:

9 Jedan jerihonski kralj, jedan ajski kralj kod Betela;

10 Jedan jeruzalemski kralj; jedan hebronski kralj;

11 jedan jarmutski kralj; jedan lakiški kralj;

12 jedan eglonski kralj; jedan gezerski kralj;

13 jedan debirski kralj; jedan gederski kralj;

14 jedan hormski kralj; jedan aradski kralj;

15 jedan libnaski kralj; jedan adulamski kralj;

16 jedan makedski kralj; jedan betelski kralj;

17 jedan tapuahski kralj; jedan heferski kralj;

18 jedan afečki kralj; jedan šaronski kralj;

19 jedan madonski kralj; jedan hazorski kralj;

20 jedan šimron-meronski kralj; jedan akšafski kralj;

21 jedan tanaački kralj; jedan megidski kralj;

22 jedan kedeški kralj; jedan jokneamski kralj na Karmelu;

23 jedan dorinski kralj na visinama dorinskim; jedan kralj naroda u Gilgali;

24 jedan kralj tirzahski, svega trideset i jedan kralj.

Podjela baštine s onu stranu Jordana

13 Kad je Jošua star i odmakao u godinama, rekao mu je GOSPODIN: "Ti si star i odmakao u godinama, a velik dio zemlje ostao je još neosvojen.

2 Ovo je zemlja koja je još ostala: sve pokrajine Filistejaca i sva zemlja Gešurejaca;

3 od Šihora koji je istočno od Egipta, sve do ekronske granice na sjeveru, što pripada Kanaancima; pet filistejskih kneževina, naime, Gazejci, Ašdodejci, Aškelonci, Gitejci i Ekonci, dalje Avimci;

4 na jugu, sva zemlja Kanaan i Mearah što pripada Sidoncima sve do Afeke, do amorejske granice;

5 onda zemlja Gebalijana i sav Lebanon u istočnom dijelu, od Baal-Gada na podnožju Hermona do ulaza u Hamat.

6 Sve prebivatelje Lebanonona do Misrefota, sve Sidonce, njih ču ja sam otjerati ispred Izraelovih sinova. Samo razdijeli to Izraelu ždrijebom u baštinu kako sam ti zapovjedio.

7 Stoga sad razdijeli tu zemlju u baštinu među devet plemena i polovicu plemena Manasehova!"

8 S drugom polovicom plemena primili su Rubenovci i Gadovci svoj dio što im ga je Mojsije odredio, istočno preko Jordana, kako im ga je dao Mojsije, GOSPODINOV sluga:

9 od Aroera koji leži na obali rijeke Arnona i grad koji je u sredini doline, i svu ravnicu Medebe sve do Dibona;

10 i sve gradove amorejskog kralja Sihona, koji je vladao u Hešbonu, do granice Amonaca;

11 i Gilead i pokrajinu Gešurejaca i Maakatejaca, i svu goru Hermon i sav Bašan sve do Salke;

12 sve kraljevstvo Oga u Bašanu, koji je vladao u Aštarotu i Edreju, Og je bio još preostao od ostataka divova, koje je Mojsije pobijedio i protjerao iz njihova posjeda.

13 Ali Gešurejce i Maakatejce nisu protjerali Izraelovi sinovi, i tako su ostali Gešurejci i Maakatejci među Izraelom do današnjega dana.

14 Samo plemenu Levijevu nije dao baštine: ognjene žrtve GOSPODINA, Boga Izraelova, jesu njegova baština, kako mu je obećao.

15 Mojsije je dao plemenu Rubenovih sinova dijelove po njihovim rodovima.

16 Oni su dobili područje od Aroera i od grada u sredini doline i svu ravnicu kod Medebe:

17 Hešbon sa svim svojim gradovima koja leže na ravnici, Dibon, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon,

18 Jahaz, Kedemot, Mefaat,

19 Kirjatajim, Sibmu, Zeret-Šahara na gori u dolini,

20 Bet-Peor, obronke Pisge i Bet-Ješimot

21 sve druge gradove na ravnici i sve kraljevstvo amorejskog kralja Sihona, koji je vladao u Hešbonu; kojega je Mojsije pobijedio zajedno s midjanskim glavarima, Evijem Rekemom, Surom, Hurom i Rebom, Sihonovim glavarima, koji su prebivali u zemlji.

22 I враćara Balaama, sina Beorova, ubili su Izraelovi sinovi mačem, nakon što su poubijali druge mačem.

23 Granica Rubenovih sinova bila je Jordan s obalom. To je bila baština Rubenovih sinova po njihovim rodovima: gradovi sa svojim selima.

24 Onda je dao Mojsije plemenu Gadovu, Gadovim sinovima, dijelove po njihovim rodovima.

25 Oni su dobili ovo područje: Jazer i sve gradove gileadske, polovicu zemlje Amonaca do Aroera, ispred Rabe,

26 i od Hešbona do Ramah-Mispe i Betonima i od Mahanaima do debirske pokrajine;

27 i u dolini: Bet-Haram, Bet-Nimra, Sukot i Safon, ostatak kraljevstva Sihona,

hešbonskog kralja; Jordan sa svojom obalom sve do Kineretskog mora, istočno na drugoj strani Jordana.

28 To je baština Gadovih sinova po njihovim rodovima: gradovi sa svojim selima.

29 Onda je dao Mojsije polovici plemena Manasehova dijelove, i to polovica plemena Manasehovih sinova dobilo je po svojim rodovima.

30 Njihovo područje se proteže od Mahanaima, sav Bašan, sve kraljevstvo Oga, bašanskog kralja, i svi Jairovi gradovi koji su u Bašanu, šezdeset gradova.

31 A polovicu Gileada i Aštarot i Edrej, glavne gradove kraljevstva Oga u Bašanu, dobili su sinovi Makira, sina Manasehova, i to polovica Makirovih sinova po njihovim rodovima.

32 To je što je razdijelio kao baštinu Mojsije na Moapskim poljanama, s onu stranu Jordana, istočno od Jerihona.

33 A plemenu Levijevu nije dao Mojsije baštine. GOSPODIN, Bog Izraelov, jest njihova baština, kako im je obećao.

Kalebova baština

14 Ovo su područja koja su baštinili Izraelovi sinovi u zemlji Kanaan, koja su im svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i plemenski glavari Izraelovih sinova, razdijelili kao baštinu.

2 Njihovu baštinu razdijelili su ždrijebom, kako je GOSPODIN odredio preko Mojsija za devet plemena i polovicu plemena.

3 Mojsije je odredio baštinu dvama plemenima i polovicu plemena, s onu stranu Jordana, a Levitima nije bio dao baštine među njima.

4 Jer Josipovih sinova bila su dva plemena: Manaseh i Efraim. A Levitima nisu dali dijela u zemlji, nego samo gradove za prebivanje i njihove pašnjake za njihovu marvu i za njihov imetak.

5 Kako je GOSPODIN zapovjedio Mojsiju, tako su napravili Izraelovi sinovi i razdijelili zemlju.

6 Onda su pristupili Judini sinovi k Jošui u Gilgalu. Caleb, sin Jefuneov, Kenizejac, i rekao mu: "Ti znaš što je odredio GOSPODIN Mojsiju, Božjemu čovjeku, za mene i za tebe u Kadeš-Barneu."

7 Bilo mi je četrdeset godina kad me poslao Mojsije, GOSPODINOV sluga, iz Kadeš-Barnea, da uhodim zemlju, i donio sam mu izvještaj, kako sam mislio u svojem srcu.

8 A moji sudruzi, koji su išli sa mnom, prestrašili su srce narodu, ali ja sam posvebio na strani GOSPODINA, svojega Boga.

9 I zakleo se Mojsije onaj dan: 'Zemlja, na

koju je stupila tvoja nogu, neka pripadne tebi i tvojim sinovima kao baština u vječna vremena, jer si posve stupio na stranu GOSPODINA, mojega Boga.'

10 I GOSPODIN me, kako vidiš, po svojemu obećanju sačuvao u životu punih četrdeset i pet godina od vremena kad je GOSPODIN rekao Mojsiju onu riječ dok je Izrael išao po pustinji; i sada, evo me, danas imam osamdeset i pet godina.

11 Danas sam još krepak kao onda kad me je Mojsije poslao. Moja snaga danas još je kao moja snaga onda kad se trebalo boriti i dolaziti i odlaziti.

12 Zato daj mi sada tu gorovitu zemlju, za koju je onda govorio GOSPODIN, jer ti si sam onda čuo da su ondje Anakovci i veliki utvrđeni gradovi. Možda je GOSPODIN sa mnom, i ja će ih moći protjerati, kako je to obećao GOSPODIN."

13 Onda ga blagoslovio Jošua, i on je dao Kalebu, sinu Jefuneovu, Hebron kao baštinu.

14 Zato pripada Hebron Kalebu, sinu Jefuneovu, Kenizejcu, kao baština sve do današnjega dana, jer se on svom svojom dušom držao GOSPODINA, Boga Izraelova.

15 Hebron se prije zvao grad Kiryat-Arba, jer Arba je bio najveći čovjek među Anakovcima. Onda je zemlja počinula od rata.

Baština Judina plemena

15 Ovo je onda bio dio za pleme Judinih sinova po njihovim rodovima: Granica Edoma, južno od Pustinje Zin na granici krajnjeg juga.

2 A njihova južna granica počinje od Slanoga mora, od zaljeva koji je okrenut prema jugu.

3 Onda ide na južnu stranu uspona Akrabima, prolazi uz Zin, uzlazi na južnoj strani Kadeš-Barnea, prolazi dalje uz Hezron, diže se onda na Adar, okreće se prema Karkai.

4 Potom ide prema Azmoni i produžuje do egipatskog potoka, dok granica ne završi na moru. To neka vam bude južna granica!

5 Istočna je granica Slano more do ušća Jordana. Sjeverna granica počinje na sjevernom kraju mora kod ušća Jordana.

6 Onda se diže granica u Bet-Hoglu, teče sjeverno uz Bet-Arabu, onda ide gore na kamen Bohana, sina Rubenova.

7 Potom se diže granica od doline Akora prema Debiru, okreće se na sjever prema Gilgalu, koji leži naprema usponu Adumi, mu što se nalazi južno od potoka. Onda

se granica pruža vodi En-Šemeša i ide dalje i završava kod Rogela.

8 Nato se granica diže preko doline sina Hinomova južno od sljemensa Jebusejaca, to jest Jeruzalema. Potom se granica penje k vrhuncu gore, koja je pred dolinom Hinom na zapadu, na sjevernom kraju ravnice Refaima.

9 Od vrhunca gore savija se onda granica k izvoru vode Neftoah, ide dalje prema gradovima gore Efrona i odvija se k Baali, to jest Kiryat-Jearimu.

10 Od Baale okreće se granica na zapad prema gori Seiru, na sjevernu stranu od gore Jearima, to jest Kesalona, spušta se u Bet-Šemeš i ide k Timni.

11 Dalje ide granica k sjevernom obronku Ekrona, potom se proteže do Šikrone, ide prema gori Baali i teče dalje do Jabneela; i granica se završi na moru.

12 Zapadna je granica Veliko more s obalom. To je granica plemena Judinih sinova unaokolo po njihovim rodovima.

13 A Kalebu, sinu Jefuneovu, dao je dio među Judinim sinovima, kako je GOSPODIN zapovjedio Jošui, naime, grad Kiryat-Arbu, koji je Hebron. (Arba je bio Anakov otac).

14 Caleb je protjerao odatle tri Anakova sina, Šešaja, Ahimana i Talmaja, Anakove sinove.

15 Odatle je otisao protiv žitelja Debira; Debir se prije zvao Kiryat-Sefer.

16 Onda je rekao Caleb: "Tko svlada i osvoji Kiryat-Sefer, dat će mu svoju kćer Aksu za ženu."

17 I osvojio ga Otniel, sin Kenazov, koji je bio brat Kalebov. I dao mu svoju kćer Aksu za ženu.

18 A kad je polazila, nagovorila je svojega oca i izmolila od njega komad obradive zemlje. Ona se spustila s magarca i Caleb je zapitao: "A što ti želiš?"

19 Ona je odgovorila: "Daj mi blagoslov, jer si mi dao južnu zemlju, pa daj mi i vodene izvore." Onda joj je dao izvore u visini i izvore u nizini.

20 To je baština plemena Judinih sinova po njihovim rodovima.

21 Krajnji južni gradovi plemena Judinih sinova prema edomskoj granici bili su: Kabseel, Eder, Jagur,

22 Kina, Dimona, Adada,

23 Kadeš, Hazor, Jitnan,

24 Zif, Telem, Bealot,

25 Hazor, Hadada, Kiryat-Hezron, to jest Hazor,

26 Amam, Šema, Molada,

27 Hazar-Gada, Hešmon, Bet-Pelet,

28 Hazar-Šual, Beer-Šeba, Bizjotja,

29 Baala, Ijim, Esem,
 30 Eltolad, Kesil, Hormah,
 31 Siklag, Madmana, Sansana,
 32 Lebaot, Šilhim, Ain i Rimon: svega dva-deset i devet gradova sa svojim selima.
 33 U nizini: Eštaol, Zorah, Ašna,
 34 Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam,
 35 Jarmut, Adulam, Sokoh, Azeka,
 36 Šaraim, Aditaim, Gederah i Gederotaim: četrnaest gradova sa svojim selima.
 37 Zenan, Hadaša, Migdal-Gad,
 38 Dilean, Mispa, Jokteel,
 39 Lakiš, Bozkat, Eglon,
 40 Kabon, Lahmas, Kitliš,
 41 Gederot, Bet-Dagon, Naama, Makeda: šesnaest gradova sa svojim selima.
 42 Libna, Eter, Ašan,
 43 Jeftah, Ašna, Nesib,
 44 Keila, Akzib i Mareša: devet gradova sa svojim selima.
 45 Ekron sa svojim gradovima i selima;
 46 od Ekrona do mora sve što je kod Aš-doda i njegovih sela;
 47 Ašdod sa svojim gradovima i selima, Gaza sa svojim gradovima i selima do egi-patskog potoka; granica je Veliko more.
 48 U gori: Šamir, Jatir, Sokoh,
 49 Dana, Kiryat-Sana, to jest Debir,
 50 Anab, Eštemoh, Anim,
 51 Gošen, Holon i Gilo: jedanaest gradova sa svojim selima.
 52 Arab, Dumah, Ešean,
 53 Janum, Bet-Tapuah, Afeka,
 54 Humta, Kiryat-Arba, to jest Hebron, i Sior: devet gradova sa svojim selima.
 55 Maon, Karmel, Zif, Jutah,
 56 Jezreel, Jokdeam, Zanoah,
 57 Kain, Gibea i Tamna: deset gradova sa svojim selima.
 58 Halhul, Bet-Zur, Gedor,
 59 Maarat. Bet-Anot Eltekon: šest gradova sa svojim selima.
 60 Kiryat-Baal, to jest Kiryat-Jearim, Rabah: dva grada sa svojim selima.
 61 U pustinji: Bet-Araba, Midin, Sekaka,
 62 Nibšam, Slani grad, i En-Gedi: šest gradova sa svojim selima.
 63 A Jebusejce, koji su prebivali u Jeruzalemu, nisu mogli protjerati Judini sinovi. Tako su ostali Jebusejci sa Judinim sinovima u Jeruzalemu do današnjega dana.

Efraimova baština

16 Josipovi sinovi dobili su ždrijebom svoj posjed od Jordana kod Jerihona, istočno od jerihonskih voda, nadalje pustinju, koja se diže od Jerihona na Betelsku goru.
 2 Onda ide granica od Betela u Luz i pruža se prema granici Arkijaca do Atarota,

3 potom se spušta na zapad do granice Jafleteja do granice donjega Bet-Horona i do Gezera, i njezin kraj završava na moru.

4 I Josipovi sinovi, Manaseh i Efraim, primili su svoju baštinu.

5 Granica Efraimovih sinova po njihovim rodovima bila je ova: granica njihove baštine ide na istoku od Atarot-Adara do gornjega Bet-Horona.

6 Odatle teče granica prema moru, sjeverno od Mikmetata. Potom se savija granica k istoku u Taanat-Šilo i prolazi s istoka do Janoaha.

7 Onda od Janoaha silazi u Atarot i Naarat, dotakne se Jerihona i završi na Jordanu.

8 Od Tapuaha ide granica prema zapadu do potoka Kane i završi na moru. To je baština plemena Efraimovih sinova po njihovim rodovima.

9 K tomu dolaze gradovi Efraima, koji su bili odvojeni usred baštine Manasehovih sinova, svi gradovi sa svojim selima.

10 A nisu protjerali Kanaance koji su prebivali u Gezeru. Tako su ostali Kanaanci među Efraimovim sinovima do današnjeg dana, i postali su prisilni sluge.

Manasehova Baština

17 I dopao je dio plemenu Manasehovu, jer on je bio prvorodenac Josipov. Makiru, prvorodenca Manasehovu, ocu Gileadovu, dopao je Gilead i Bašan, jer je bio ratnički junak.

2 I ostati Manasehovi sinovi dobili su svoj dio po svojim rodovima: Abiezerovi sinovi, Helekovi sinovi, Asrielovi sinovi, Šekemovi sinovi, Heferovi sinovi i Šemidini sinovi. To su muški potomci Manaseha, sina Josipova, po svojim rodovima.

3 A Selofhad, sin Hefera, sina Gileada, sina Makira, sina Manasehova, nije imao sinova, nego samo kćeri. Ovo su im imena: Mahla, Noa, Hogla i Tirsa.

4 I one su stupile pred svećenika Elezara i pred Jošuu, sina Nunova, i pred glavare, rekavši: "GOSPODIN je zapovjedio Mojsiju da nam da našu baštinu među našom braćom." I dao im je on po zapovijedi GOSPODINOVOJ baštinu među braćom njihova oca.

5 Tako je dopalo Manasehu deset dijelova, osim gileadske zemlje i Bašana, koji su s onu stranu Jordana,

6 jer su kćeri Manasehove doobile baštinu među njegovim sinovima, a gileadska zemlja pripala je drugim Manasehovim sinovima.

7 Manasehovo područje bilo je od Ašera

u Mikmetat, koji leži istočno od Šekema. Potom ide granica na jug k žiteljima En-Tapuaha.

8 Pokrajina Tapuah pripadala je Manasehu, a sam Tapuah na Manasehovoj granici pripadao je Efraimovim sinovima.

9 Onda silazi granica k potoku Kani, južno od potoka. Ovi gradovi među Manasehovim gradovima pripadali su Efraimu. Granica Manasehova bila je sjeverno od potoka i završavala na moru.

10 Što leži prema jugu, pripadalo je Efraimu, a što leži prema sjeveru, Manasehu, a granica im je more; na sjeveru granica s Ašerom, a na istoku s Isakarom.

11 U Isakaru i Ašeru pripadaju Manasehu: Bet-Šean sa svojim selima, Ibleam sa svojim selima, stanovnici u Doru sa svojim selima, stanovnici u En-Doru sa svojim selima, stanovnici u Taanaku sa svojim selima, stanovnici u Megidu sa svojim selima: tri gorska područja.

12 A Manasehovi sinovi nisu mogli osvojiti ovih gradova, i pošlo je za rukom Kanaancima da ostanu u toj pokrajini.

13 Ali kad su ojačali Izraelovi sinovi, nametnuli su danak na Kanaance, ali ih nisu potpuno protjerali.

14 A Josipovi sinovi su zapitali Jošuu, rekavši: "Zašto si mi dao samo jedan ždrijeb i jedan dio za baštinu kad sam ipak narod mnogobrojan, i jer me je do sada blagoslovljao GOSPODIN?"

15 Jošua im odgovorio: "Kad si narod mnogobrojan, onda podi u šumu i ondje iskrči sebi zemlje u pokrajini Perizejaca i Refaimaca, ako ti je pretjesna Efraimova gora."

16 Josipovi sinovi su odgovorili: "Nije nam dosta ta gora, jer svi Kanaanci, koji prebivaju dolje u ravnicama, imaju željezna bojna kola, i oni, koji prebivaju u Bet-Še-anu i njegovim selima, i oni koji su u Jezreelskoj ravnici."

17 Jošua je rekao kući Josipovoj, Efraimovoj i Manasehovoj, rekavši: "Mnogobrojan si narod i imaš veliku moć, zato nećeš dobiti samo jedan ždrijeb,

18 nego će ti pripasti gorsko područje. Ako je šuma, iskrči je, pa će onda svi obronci biti tvoji, jer ćeš protjerati Kanaance, ako i imaju željezna bojna kola, ako su i jaki."

Škrinja zavjeta u Šilu.

18 Tada se skupila sva zajednica Izraelovih sinova u Šilo, i ondje su namjestili šator sastanka. A zemlja je bila pred njima pokorena.

2 Ali među Izraelovim sinovima još je

ostalo sedam plemena kojima još nije bila dana njihova baština.

3 Onda je rekao Jošua Izraelovim sinovima: "Dokle ćete još tako oklijevati da ne podete zaposjeti zemlju koju vam je dao GOSPODIN, Bog vaših otaca?

4 Izaberite sebi tri čovjeka iz svakoga plemena, a ja ću ih poslati da se podignu i prođu zemlju, te je popišu za uredbu baštine i neka se vrate k meni.

5 I neka ju razdijele među sobom na sedam dijelova. Juda neka ostane u svojem području na jugu, a kuća Josipova neka ostane u svojem području na sjeveru.

6 A vi popišite zemlju na sedam dijelova i donesite mi ovdje! Onda ću za vas baciti ždrijeb, ovdje pred GOSPODINOM, vašim Bogom.

7 A Leviti nemaju dijela među vama, jer je svećenstvo GOSPODINOVO njihova baština. A Gad i Ruben i polovica plemena Manasehova dobili su već svoju baštinu u jordanskoj istočnoj zemlji, koju im je dao Mojsije, GOSPODINOV sluga."

8 Onda se digli ljudi i otišli. Kad su odlažili da popišu zemlju, dao im je Jošua ovu zapovijed "Idite, prođite zemlju, popišite ju i dodite opet k meni, a ja ću onda ovdje u Šilu pred GOSPODINOM baciti ždrijeb za vas."

9 Ljudi se digli, prošli zemlju, popisali su u knjigu grad za gradom u sedam dijelova i vratili se k Jošui u tabor u Šilo.

10 Onda je Jošua pred GOSPODINOM u Šilu bacio ždrijeb za njih. Tako je ondje podijelio Jošua zemlju među Izraelove sinove po njihovim odjelima.

11 I izašao je ždrijeb za pleme Benjaminih sinova po njihovim rodovima, i to pokrajina koja im dopala ždrijebom, bila je među Judinim sinovima i Josipovim sinovima.

12 Njihova sjeverna granica počinje na Jordanu. Onda se diže granica do na gorsko sjeme sjeverno od Jerihona, penje se dalje na goru prema zapadu i završava u Pustinji Bet-Avena.

13 Odatle ide granica u Luzu, na gorsko sjeme južno od Luze, to jest Betel. Onda se spušta granica u Atarot-Adar na putu južno od donjega Bet-Horona.

14 Dalje se proteže granica i zavija se na svojoj istočnoj strani na jug od gore koja leži južno od Bet-Horona, a završava kod Kiryat-Baala, to jest Kiryat-Jearima, grada Judinih sinova. To je bila zapadna strana.

15 Južna strana počinje na gradskoj granici Kiryat-Jearima. Onda ide granica prema zapadu dalje k izvoru vode Neftoahu.

16 Nato se spušta granica do na kraj gore, koja leži istočno od doline Hinomovih sinova i sjeverno od ravnice Refaim, spušta se po dolini Hinomovoju južno od gorskog sljemena Jebusejaca i teče dalje k izvoru Rogelu.

17 Potom se proteže prema sjeveru, ide u En-Šemeš i teče u Gelilot, koji je naprema usponu Adumimu i silazi do kamena Bohana, Rubenova sina.

18 Onda ide na gorsko sljeme sjeverno prema Arabi i spušta se u Arabu.

19 Granica prolazi sjeverno od gorskog sljemena Bet-Hogle. Granica završava na sjevernom hrtu Slanoga mora, na južnom kraju Jordana. To je bila južna granica.

20 Jordan je granica na istočnoj strani. To je bila baština Benjaminovih sinova po njihovim rodovima unaokolo po njihovim rodovima.

21 A gradovi plemena Benjaminovih sinova po njihovim rodovima bili su: Jerihon, Bet-Hogla, Emek-Kesis,

22 Bet-Araba, Zemaraim, Betel,

23 Avim, Parah, Ofrah,

24 Kefar Haamona, Ofni, Gaba, dvanaest gradova sa svojim selima.

25 Gibeon, Ramah, Beerot,

26 Mispa, Kefirah, Mosah,

27 Rekem, Jirpeel, Taralah,

28 Selah, Elef, Jebus, to jest Jeruzalem, Gibeat, Kiryat, četrnaest gradova sa svojim selima. To je baština Benjaminovih sinova po njihovim rodovima.

Baština Jošuina i drugih šest plemena

19 Drugi ždrijeb pao je za Šimuna, za pleme Šimunovih sinova po njihovim rodovima. Njihova baština bila je usred baštine Judinih sinova.

2 Oni su dobili kao baštinu Beer-Šebu, Šebu, Moladu,

3 Hazar-Šual, Balu, Esem,

4 Eltolad, Betul, Hormah,

5 Siklag, Bet-Markabot, Hazar-Susu,

6 Bet-Lebaot, Šaruhen, trinaest gradova sa svojim selima

7 Ain, Rimon, Eter, Ašan, četiri grada sa svojim selima.

8 Nadalje sva sela koja su oko tih gradova, do Baalat-Beera, Ramah na jugu. To je baština plemena Šimunovih sinova po njihovim rodovima.

9 Baština Šimunovih sinova bila je od dijela Judinih sinova odijeljena, jer je dio Judinih sinova bio za nju prevelik. Zato su dobili Šimunovi sinovi svoju baštinu usred njihova posjeda.

10 Treći ždrijeb pao je za Zebulunove si-

nove po njihovim rodovima. Granica njihove baštine bila je sve do Sarida.

11 Prema zapadu dizala se njihova granica u Marale, dotiče se Dabešeta i ide na potok koji je pred Jokneamom.

12 Od Sarida okrene se na istok, na izlazak sunčani pokrajini Kislot-Tabora, ide dalje u Daberat, penje se u Jafiju.

13 Odatle teče na istok prema sunčanom izlasku u Git-Hefer, Ita-Kasin i izlazi kod Rimona, i dalje do Neahe.

14 Onda se okreće granica na sjever oko Hanatona i završava u dolini Jeftah-Elu.

15 S Katatom, Nahalalom, Šimronom, Jidalom i Betlehemom bilo je dvanaest gradova sa svojim selima.

16 To je baština Zebulunovih sinova po njihovim rodovima: to su gradovi s njihovim selima.

17 Za Isakara je pao četvrti ždrijeb, za Isakarove sinove po njihovim rodovima.

18 Njihovo je područje bilo: Jezreel, Kesulot, Šunem;

19 Hafraim, Šion, Anaharat;

20 Rabit, Kišion, Abes;

21 Remet, En-Ganim, En-Hada i Bet-Pases.

22 Granica se dotiče Tabora, Šahasime i Bet-Šemeša i završava na Jordanu: šesnaest gradova sa svojim selima.

23 To je baština plemena Isakarovih sinova po njihovim rodovima: gradovi sa svojim selima.

24 Peti ždrijeb pao je za pleme Ašerovih sinova po njihovim rodovima.

25 Njihovo je područje bilo: Helkat, Hali, Beten, Akšaf;

26 Alamelek, Amad i Mišal i dotiče se Kar-mela na moru i Šihor-Libnat.

27 Onda se okreće granica prema istoku sunčanom u Bet-Dagon, dotiče se Zebuluna i doline Jeftah-Ela na sjeveru, Bet-Emeka i Neiela i ide prema sjeveru u Kabul,

28 Ebron, Rehob, Hamon i Kanu do velikoga Sidona.

29 Onda se savija granica na Ramahi i do tvrdoga grada Tira. Nato se okreće granica u Hosu i završavala na moru do područja Mehaleb, Akziba.

30 Uma, Afek i Rehob: dvadeset i dva grada sa svojim selima.

31 To je baština plemena Ašerovih sinova po njihovim rodovima: gradovi sa svojim selima.

32 Šesti ždrijeb je pao za Naftalijeve sinove, za Naftalijeve sinove po njihovim rodovima.

33 Njihova granica išla je od Helefa, od hrasta kod Saananima, od Adami-Neke-

ba i Jabneela do Lakuma i završavala na Jordanu.

34 Onda se okreće granica prema zapadu u Aznot-Tabor i odatle ide dalje u Hukoku, dотићe se Zebuluna na jugu, ide na zapadu na Ašer i na istoku na Jordan u Judi.

35 Tvrdi gradovi bili su: Sidim, Ser, Hamat, Rakat, Kineret;

36 Adama, Ramah, Hazor;

37 Kedeš, Edrei, En-Hazor;

38 Jiron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat i Bet-Šemeš, devetnaest gradova sa svojim selima.

39 To je baština plemena Naftalijevih sinova po njihovim rodovima: gradovi sa svojim selima.

40 Sedmi ždrijeb pao je za pleme Danovih sinova po njihovim rodovima.

41 Područje njihove baštine bilo je: Zorah, Eštaol, Ir-Šemeš,

42 Šaalabin, Ajalon, Jetla;

43 Elon, Timnah, Ekron;

44 Eltekeh, Gibeton, Baalat;

45 Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimon;

46 Me-Jarkon i Rakon s obalom kod Jope.

47 A područje Danovih sinova bilo je za njih pretjesno. Zato su izašli Danovi sinovi i udarili na Lešem, osvojili ga, pobili ga oštricom mača, uzeli su ga u posjed i naselili se u njemu. Lešem su nazvali Dan po imenu svojega oca Dana.

48 To je baština plemena Danovih sinova po njihovim rodovima: to su gradovi sa svojim selima.

49 Kad su razdijelili zemlju po njezinim granicama, dali su Izraelovi sinovi Jošui, sinu Nunovu, baštinu u svojoj sredini.

50 Po zapovijedi Gospodinovoj dali su mu grad koji je zatražio: Timnat-Serah na gori Efraim. On je utvrdio grad i naselio se u njemu.

51 To su baštine koje je svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i plemenski glavar izraelskih plemena razdijelili ždrijebom u Šilu pred Gospodinom na ulazu u šator sastanka. Tako su završili razdiobu zemlje.

Gradovi za utočišta

20 GOSPODIN se javio Jošui, rekavši:

2 "Priopći Izraelovim sinovima ovako: 'Odredite sebi gradove utočišta, za koje sam vam dao zapovijed preko Mojsija,

3 da ondje mogne pobjeći ubojica ako je koga nehotice i nenamjerno ubio. Neka vam budu utočišta od krvnoga osvetnika!

4 A kad pobegne u kojega od tih gradova, i stane pred gradskim vratima i iznesе svoju stvar starješinama onoga grada, neka ga prime k sebi u grad i odrede mu mjesto gdje može kod njih boraviti.

5 Onda ako ga progoni krvni osvetnik, ne smiju izručiti ubojicu u njegove ruke, jer je nehotice ubio svojega bližnjega i nije mu prije bio neprijatelj.

6 Neka ostane u onom gradu dok ne stane pred zajednicu na sud, do smrti velikoga svećenika, koji bude onih dana. Onda se ubojica smije opet vratiti u svoj grad i svojoj kući, u grad iz kojega je pobjeđao."

7 Tako su odredili Kedeš u Galileji na Naftalijevim gorama, Šekem na Efraimovim gorama, Kiryat-Arba, to jest Hebron, na Judinim gorama.

8 A s onu stranu Jordana, istočno od Jerihona, odredili su Bezer u pustinji na ravnicu Rubenova plemena, Ramot u Gileadu Gadova plemena i Golan u Bašanu Manasehova plemena.

9 To su bili gradovi određeni za sve Izraelove sinove i za stranca koji je boravio među njima, da ondje može pobjeći svaki koji je drugoga nehotice ubio, da ga ne bi ubio krvni osvetnik prije nego stane pred zajednicu.

Levitski gradovi. Mir u zemlji

21 Nato su se obratili glavari levitskih obitelji svećeniku Eleazaru i Jošui, sinu Nunovu, i plemenskim glavarima Izraelovih sinova,

2 i progovorili im u Šilu u zemlji Kanaan, rekavši: "GOSPODIN je zapovjedio preko Mojsija da nam se dadu gradovi za prebivanje i njihovi pašnjaci za našu marvu."

3 Onda su dali Izraelovi sinovi Levitima od svoje baštine, po zapovijedi Gospodinovoj, ove gradove s njihovom okolicom:

4 Ždrijebom što je pao za rodove Kohatova dobili su između Levita sinovi svećenika Arona, trinaest gradova od plemena Judina, od plemena Šimunova i od plemena Benjaminova.

5 Ostali Kohatovi sinovi dobili su ždrijebom deset gradova od roda Efraimova plemena, Danova plemena i od polovice Manasehova plemena.

6 Geršonovi sinovi dobili su ždrijebom trinaest gradova od roda Isakarova plemena, od Ašerova plemena, od Naftalijeva plemena i od polovice Manasehova plemena u Bašanu.

7 Merarijevi sinovi po svojim rodovima dobili su dvanaest gradova od Rubenova

plemena, od Gadova plemena i od Zebulunova plemena.

8 Izraelovi sinovi su predali ždrijeboom Levitima te gradove s njihovom okolicom, kako je to bio GOSPODIN zapovjedio preko Mojsija.

9 Od plemena Judinih sinova i od plemena Šimunovih sinova dali su ove gradove, koji se zovu po imenu:

10 koji su bili za Aronove sinove, jedan iz roda Kohatovaca između Levijevih sinova; na njih je pao prvi ždrijeb.

11 Oni su im dali grad Kiryat-Arba, oca Anakova, to jest Hebron, na gori Judinoj s njegovom okolicom.

12 A polje toga grada sa njegovim selima dali su u baštinu Kaleb, sinu Jefuneovu.

13 Tako su dali sinovima svećenika Arona Hebron, grad za utočište ubojicama, s njegovom okolicom, Libna s njezinim pašnjacima;

14 Jatir s njegovom okolicom, Eštemoh s njegovom okolicom;

15 Holon s njegovom okolicom, Debir s njegovom okolicom;

16 Ain s njegovom okolicom, Jultah s njezinim pašnjacima, Bet-Šemeš s njegovom okolicom: devet gradova od ona dva plemena.

17 Od plemena Benjaminova: Gibeon s njegovom okolicom, Geba s njezinim pašnjacima;

18 Anatot s njegovom okolicom, Almon s njegovom okolicom: četiri grada.

19 Aronovi sinovi, svećenici, prema tomu dobili su svega trinaest gradova s njihovom okolicom.

20 Gradovi koji su pripali ždrijeboom roduvima Kohatovih sinova, Levita koji su još preostali od Kohatovih sinova, pripali su plemenu Efraimovu.

21 Dali su im Šekem, grad-utočište ubojicama, s njegovom okolicom na gori Efraimovoj, Gezer s njegovom okolicom,

22 Kibsam s njegovom okolicom, Bet-Horon s njegovom okolicom: četiri grada.

23 Od plemena Danova Eltekeh s njegovom okolicom, Gibeton s njegovom okolicom;

24 Ajalon s njegovom okolicom, Gat-Rimon s njegovom okolicom: četiri grada.

25 Od polovice plemena Manasehova Tanak s njegovom okolicom i Gat-Rimon s njegovom okolicom: dva grada.

26 Tako su doobile obitelji ostalih Kohatovih sinova svega deset gradova s njihovom okolicom.

27 Geršonovi sinovi između roda Levita dobili su od polovice Manasehova ple-

mena: Golan, grad za utočište ubojicama, u Bašanu, s njegovom okolicom i Aštarot s njegovom okolicom: dva grada.

28 Od Isakarova plemena: Kišon s njegovom okolicom, Daberat s njegovom okolicom;

29 Jarmut s njegovom okolicom i En-Ganim s njegovom okolicom: četiri grada.

30 Od plemena Ašerova: Mašal s njegovom okolicom, Abdon s njegovom okolicom,

31 Helkat s njegovom okolicom i Rehob s njegovom okolicom: četiri grada.

32 Od plemena Naftalijeva: Kedeš, grad-utočište ubojicama, u Galileji, s njegovom okolicom, Hamot-Dor s njegovom okolicom i Kartan s njegovom okolicom: tri grada.

33 Obitelji Geršonovih sinova dobili su, prema tomu, svega trinaest gradova s njihovom okolicom.

34 Obitelji Merarijevih sinova, preostalih još Levita, dobili su od plemena Zebulunova: Jokneam s njegovom okolicom, Kartah s njezinim pašnjacima;

35 Dimnah s njezinim pašnjacima, Nahalal s njegovom okolicom: četiri grada.

36 Od plemena Rubenova Bezer s njegovom okolicom, Jahas s njezinim pašnjacima;

37 Kedemot s njegovom okolicom i Mefat s njegovom okolicom: četiri grada.

38 Od plemena Gadova: Ramot, grad-utočište ubojicama, u Gileadu, s njegovom okolicom, Mahanaim s njegovom okolicom;

39 Hešbon s njegovom okolicom i Jazer s njegovom okolicom: svega četiri grada.

40 Obitelji Merarijevih sinova, koje su još preostali od levitskih rođava, dobili su ždrijeboom prema tomu svega dvanaest gradova.

41 Ukupni broj levitskih gradova usred baštine Izraelovih sinova bio je četrdeset i osam gradova s njihovom okolicom.

42 Ovi gradovi imali su svaki svoje pašnjake unaokolo: tako je bilo kod svih ovih gradova.

43 Tako je dao GOSPODIN Izraelovim sinovima cijelu zemlju za koju se bio zakleo njihovim ocima da će im ju dati. Oni su ju uzeli u posjed i naselili se u njoj.

44 GOSPODIN im je pribavio mir unaokolo, posve onako kako se bio zakleo njihovim ocima. Nitko se nije održao pred njima od svih njihovih neprijatelja: sve njihove neprijatelje predao im GOSPODIN u ruke.

45 Od svih obećanja, koja je GOSPODIN bio dao Izraelovoj kući, nije ostalo nijedno neispunjeno; sve se ispunilo.

Prekojordanska plemena se vraćaju

22 Onda je sazvao Jošua Rubenovce, Gadovce i polovicu plemena Manasehova,

2 I rekao im: "Vi ste ispunili sve što vam je zapovjedio Mojsije, GOSPODINOV sluga, i poslušali ste me u svemu što sam vam zapovjedio.

3 Niste ostavili svoje braće kroz dugo vrijeme do danas, nego ste vjerno držali zapovijed GOSPODINA, svojega Boga.

4 I kad je GOSPODIN, vaš Bog, pribavio mir vašoj braći, kako im je obećao, to se sad vratite natrag kući, u zemlju u kojoj je vaša baština, koju vam je Mojsije, GOSPODINOV sluga, odredio s onu stranu Jordana.

5 Samo pazite da vršite revno zakone i zapovijedi koje vam je dao Mojsije, GOSPODINOV sluga: da ljubite GOSPODINA, svojega Boga, da hodite svim njegovim putovima, da držite njegove zapovijedi, da pristajete uz njega i da mu služite svim svojim srcem i svom svojom dušom!"

6 I blagoslovio ih Jošua i otpustio ih, i nato se oni vratili natrag kući.

7 Jednoj polovici plemena Manasehova bilo je Mojsije odredio posjed u Bašanu, drugoj polovici bio je Jošua dao posjed kod njihove braće u zapadnoj jordanskoj zemlji. Osim toga Jošua, kad ih je otpustio kući blagoslovio ih,

8 i rekao im ovako: "Vratite se natrag kući s velikim blagom i mnogom marvom, sa srebrom, zlatom, broncom, željezom i vrlo mnogom odjećom! Porazdijelite to što ste zaplijenili od svojih neprijatelja sa svojom braćom."

9 Tako se Rubenovi sinovi vratili kući, Gadovi sinovi i polovica plemena Manasehova i otišli su od Izraelovih sinova iz Šila u zemlji Kanaan, da se zapute u zemlju Gilead, u zemlju svoje baštine, koju su bili zaposjeli, kako je GOSPODIN zapovjedio preko Mojsija.

10 Kad su došli u krajeve na Jordanu koji su još u zemlji Kanaan, napravili su Rubenovi sinovi, Gadovi sinovi i polovica plemena Manasehova ondje na Jordanu žrtvenik, žrtvenik koji se nadaleko vidio.

11 Onda su dočuli Izraelovi sinovi gdje se govori: "Eno, Rubenovi sinovi, Gadovi sinovi i polovica plemena Manasehova napravili su žrtvenik prema zemlji Kanaan, u krajevima na Jordanu, s onu stranu zemlje Izraelovih sinova."

12 Čim su to čuli Izraelovi sinovi, skupila se sva zajednica Izraelovih sinova u Šilo da idu u boj protiv njih.

13 Izraelovi sinovi su poslali k Rubenovim sinovima, Gadovim sinovima i k polovici

plemena Manasehova u zemlju gileadsku Finehasa, sina svećenika Eleazara, 14 i s njim deset glavarja, po jednoga čelnika od svake plemenske obitelji Izraelove; svaki je od njih bio čelnik plemenskih obitelji Izraelovih.

15 Kad su došli k Rubenovim sinovima, Gadovim sinovima i polovicu plemena Manasehova u zemlju gileadsku, rekli su im:

16 "Sva zajednica GOSPODINOVA pita: 'Kakva je to nevjernost koju pravite protiv Boga Izraelova? Vi ste se tim što ste podigli žrtvenik okrenuli danas od GOSPODINA, vi ste se s tim pobunili danas protiv GOSPODINA.'

17 Zar nam nije dosta zločin od Peora, od kojega se do danas još ne očistisemo, zbog njega je pala kazna na GOSPODINOVU zajednicu?

18 I vi, hoćete li se danas pobuniti protiv GOSPODINA? Onda će doći ovo: ako se danas pobunite protiv GOSPODINA, on će sutra pustiti svoj gnjev na svu Izraelovu zajednicu.

19 Ali ako vam izgleda nečista zemlja vaše baštine, onda priđite u zemlju baštine GOSPODINOVE gdje je prebivalište GOSPODINOVO, i naselite se među nama, ali se ne bunite protiv GOSPODINA i ne bunite se protiv nas, gradeći sebi mimo žrtvenika GOSPODINOVA, našega Boga, još drugi žrtvenik.

20 Nije li pala kazna na svu Izraelovu zajednicu kad je Akan, sin Zerahov, prisvojio zakleto? On nije bio jedini koji je morao svoja zlodjela platiti svojim životom."

21 Onda su odgovorili Rubenovi sinovi, Gadovi sinovi i polovica plemena Manasehova plemenskim glavarima Izraelovim, rekavši:

22 "Svemoćni Bog, GOSPODIN, jest Sve-moćni, Bog GOSPODIN, on zna, i Izrael neka zna: Ako je to bila pobuna ili nevjernost protiv GOSPODINA, onda neka nas ne pomogne danas!

23 Ako smo sagradili sebi žrtvenik da se odvratimo od GOSPODINA, ili ako je to bilo zato da na njemu žrtvujemo žrtve paljenice i prinose, ili da prinosimo na njemu mirtvorne žrtve, onda neka sam GOSPODIN traži od nas račun.

24 Ne, mi smo to napravili samo iz brige i skrbi. Pomislili smo, naime: 'U budućnosti reći će vaši sinovi našim sinovima: Što vi imate s GOSPODINOM, Bogom Izraelovim?'

25 GOSPODIN je, eto, postavio Jordan kao među između nas i vas, Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi. Vi nemate dijela u GOSPODINU, pa će vaša djeca djecu našu tako dale-

ko dovesti da više ne štuju GOSPODINA.'
26 Zato smo rekli: Pripremimo se sagraditi žrtvenik, ne za žrtve paljenice i žrtve zaklanice,

27 nego da on bude između nas i vas i naših potomaka svjedočanstvo da hoćemo služiti GOSPODINU pred njim svojim žrtvama paljenicama, svojim žrtvama zaklanicama i svojim mirotvornim žrtvama. Tako neće moći u budućnosti vaši sinovi govoriti našim sinovima: "Vi nemate dijela u GOSPODINU."

28 Nadalje, smo rekli: Ako bi kada rekli tako nama i našim potomcima, onda ćemo im odgovoriti: 'Pogledajte uzorak žrtvenika GOSPODINOVA koji su nam podigli naši oci, ne za žrtve paljenice i žrtve zaklanice, nego za svjedočanstvo nama i vama.'

29 Daleko neka je od nas da se dižemo protiv GOSPODINA i da se odvratimo danas od GOSPODINA radeći žrtvenik za žrtve paljenice, za prinose i za žrtve zaklanice mimo žrtvenika GOSPODINA, našega Boga, koji je pred njegovim šatorom!"

30 I kad su čuli svećenik Finehas i glavari zajednice i glavari izraelskih plemena, koji su bili s njim, riječi što im ih rekli Rubenovi sinovi, Gadovi sinovi i Manasehovi sinovi, bili su zadovoljni.

31 Svećenik Finehas, sin Eleazarov, odgovorio Rubenovim sinovima, Gadovim sinovima i Manasehovim sinovima: "Danas spoznajemo da je GOSPODIN u našoj sredini, jer vi s tim niste počinili nevjernosti protiv GOSPODINA. Tako ste sačuvali Izraelove sinove od GOSPODINOVE kazne."

32 Potom se vratili svećenik Finehas, sin Eleazarov, i glavari od Rubenovih sinova i Gadovih sinova iz zemlje gileadske u zemlju Kanaan k Izraelovim sinovima i donijeli su im odgovor.

33 Odgovor se dopao Izraelovim sinovima, hvalili su Boga i nisu više mislili na to da idu u boj protiv njih, da opustoše zemlju u kojoj su prebivali Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi.

34 Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi dali su žrtveniku ime "Jer je svjedok je među nama da je GOSPODIN Bog."

Jošuin prvi govor na rastanku

23 I dogodilo se nakon dugo vremena GOSPODIN je bio dao Izraelu mir pred svim njegovim neprijateljima unaokolo, a Jošua je bio star i zašao u godine.

2 Sazvao Jošua sav Izrael, starještine, glavare, sudce i službenike i rekao im: "Ja sam star i odmaknuo u godinama.

3 Vi ste vidjeli sve što je napravio Gos-

PODIN, vaš Bog, svim tim narodima zbog vas, jer GOSPODIN, vaš Bog, borio se za vas.

4 Vidite, odredio sam vam ždrijebom te narode, koji su još ostali, u baštinu za vaša plemena počevši od Jordana; isto tako sve neznabogačke narode koje sam iskorijenio, i Veliko more na zapadu.

5 GOSPODIN, vaš Bog, sam će ih goniti ispred vas i protjerati ih zbog vas da mognete zaposjeti njihovu zemlju, kako vam je obećao GOSPODIN, vaš Bog.

6 Budite zato postojani da brižno držite sve je napisano u knjizi Mojsijeva zakona, i da ne odstupate od njega ni na desno ni na lijevo.

7 Ne smijete se pomiješati s tim narodima koji su još preostali, ne zazivajte ime njihovih bogova, ne zaklinjite se njima, ne služite im i ne klanjajte se njima,

8 nego se držite GOSPODINA, svojega Boga, kako ste vršili do danas.

9 GOSPODIN je zbog vas protjerao velike i moćne narode, i nitko se nije mogao održati pred vama do danas.

10 Jedan između vas tjerao je tisuću u bijeg, jer GOSPODIN, vaš Bog, borio se za vas, kako vam je obećao.

11 Zato na sebe brižno pazite, na to da ljubite GOSPODINA, svojega Boga!

12 Jer ako budete radili drukčije, i pristali za ostatkom tih naroda, koji su još preostali kod vas, i s njima se sprijateljili i pomiješali i oni s vama,

13 onda znajte da GOSPODIN, vaš Bog, neće više izgoniti tih naroda ispred vas. Oni će vam čak i postati zamka i mreža, bić vašim bokovima i trnje vašim očima, dok ne budete istisnuti iz te lijepe zemlje koju vam je dao GOSPODIN, vaš Bog.

14 Evo, ja idem sada na put, na koji moraći cijeli svijet. Zato spoznajte svim svojim srcem i svom svojom dušom, da od svih obećanja koja vam je dao GOSPODIN, vaš Bog, nije ostalo nijedno neispunjeno.

15 A kako vam se ispunilo svako obećanje, koje vam je dao GOSPODIN, vaš Bog, tako će ispuniti GOSPODIN na vama i svaku prijetnju, dok vas ne istisne iz te lijepe zemlje koju vam je dao GOSPODIN, vaš Bog.

16 Ako prestupite dužnosti zavjeta prema GOSPODINU, svojem Bogu, koje vam je zapovjedio, i podete služiti drugim bogovima i njima se klanjati, raspalit će se srdžba GOSPODINOVA na vas, i brzo ćete iščeznuti iz lijepe zemlje koju vam je dao."

Jošuine posljednje opomene i smrt

24 Potom je skupio Jošua sva Izraelova plemena u Šekem i sazvao Izra-

elove starještine, njegove glavare, sudce i službenike; i oni su se bili postavili pred Bogom.

2 Jošua je rekao svemu narodu: "Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'U staro doba prebivali su vaši praoci s onu stranu rijeke Tare, otac Abrahamov i Nahorov, i štovali su druge bogove.

3 Onda sam uzeo vašega oca Abrahama iz zemlje s onu stranu rijeke i vodio sam ga po cijeloj zemlji Kanaan, dao sam mu mnogobrojne potomke i darovao mu Izaka.

4 Izaku sam dao Jakova i Ezava, i Ezavu sam odredio goru Seir za posjed, a Jakov i njegovi sinovi pošli su u Egipat.

5 Onda sam poslao Mojsija i Arona i udario Egipat s tim što sam napravio u njemu. Potom sam vas izveo.

6 Izveo sam vaše oce iz Egipta, i došli ste na more. A Egipćani su progonili vaše oce bojnim kolima i konjanicima do Crvenoga mora.

7 Onda su zavapili GOSPODINU, i on je postavio gustu tamu između vas i Egipćana i naveo na njih more koje ih je prekrilo. Svojim očima vidjeli ste što sam napravio Egiptu. Onda ste ostali dugo vremena u pustinji.

8 Nato sam vas doveo u zemlju Amorejaca koji su prebivali s onu stranu Jordana. Kad su se oni pobili s vama, dao sam ih u vaše ruke. Uzeli ste njihovu zemlju, i ja sam ih iskorijenio ispred vas.

9 Onda se podignuo moapski kralj Balak, sin Siporov, i vojevaо je protiv Izraela. On je zvao Balaama, sina Beorova, da vas prokune.

10 Ali ja nisam htjeo poslušati Balaama. On vas je čak i morao blagosloviti, i tako sam vas izbavio iz njegove ruke.

11 Vi ste onda prošli preko Jordana i došli u Jerihon. Ovdje su vojevali protiv vas građani iz Jerihona, Amorejci, Perizejci, Kanaanci, Hitijci, Girgašejci, Hievejci i Jebusejci, ali sam ih dao u vaše ruke.

12 Poslao sam pred vama stršljene. Oni su njih, dva kralja amorejska, prognali ispred vas, ne sa tvojim mačem i tvojim l kom.

13 Dao sam vam zemlju za koju se niste trudili i gradove koje niste gradili i u kojima se trebate samo smjestiti, i vinograde i maslinike koje niste sadili dobili ste na uživanje.'

14 Zato se sada bojte GOSPODINA i služite mu iskreno i vjerno! Odstranite bogove kojima su služili vaši oci s onu stranu rijeke i u Egiptu, i služite GOSPODINU!

15 Ako li vam nije po volji služiti GOSPODINU, onda se odlučite danas kome ćete služiti: bogovima kojima su služili vaši oci s onu stranu rijeke, ili bogovima Amorejaca u čijoj zemlji prebivate. A ja i moja kuća služit ćemo GOSPODINU."

16 Onda je rekao narod ovako: "Daleko neka je od nas da ostavimo GOSPODINA i da služimo drugim bogovima.

17 Jer GOSPODIN, naš Bog, koji je izveo nas i naše oce iz Egipta, iz kuće ropstva. On je napravio pred našim očima ona velika čudesa i čuvao nas na cijelom putu kojim smo išli, i među svim narodima kroz koje smo prolazili.

18 GOSPODIN je protjerao ispred nas sve narode, i Amorejce koji su prebivali u zemlji. I mi ćemo služiti GOSPODINU, jer on je naš Bog."

19 Jošua je rekao narodu: "Nećete moći služiti GOSPODINU, jer on je svet Bog, on je ljubomoran Bog, on vam neće oprati vaših prijestupa i grijeha.

20 Ako budete ostavili GOSPODINA i služili drugim bogovima, on će se okrenuti od vas, zlo će vam nanijeti i uništiti vas, nakon što vam je pravio dobro."

21 A narod je odgovorio Jošui: "Ne, mi ćemo služiti GOSPODINU."

22 Jošua je rekao narodu: "Sami ste sebi svjedoci da ste izabrali sebi GOSPODINA da mu služite." Oni su rekli: "Svjedoci smo."

23 "Onda sad odstranite tuđe bogove koji su među vama, i priklonite svoje srce GOSPODINU, Bogu Izraelovu!"

24 Onda je narod obećao Jošui: "GOSPODINU, svojem Bogu, služit ćemo i njegov ćemo glas slušati."

25 Tako je Jošua toga dana ustanovio zakjet s narodom i dao je zakon i uredbu u Šekemu.

26 On je unio taj događaj u knjigu Božjega zakona, uzeo je veliki kamen i postavio ga ondje pod hrast koji je bio kod svetišta GOSPODINOVA.

27 Onda je rekao Jošua svemu narodu: "Evo, ovaj kamen neka nam bude svjedok, jer je čuo riječi koje je GOSPODIN govorio nama. Zato neka vam je svjedok da ne zatajite svojega Boga!"

28 Potom je Jošua raspustio narod, svakoga na svoju baštinu.

29 I dogodilo se iza ovih događaja umro je Jošua, sin Nunov, GOSPODINOV sluga, u dobi od stotinu i deset godina.

30 Pokopali su ga u području njegove baštine u Timnat-Serahu u gori Efraimovoj, sjeverno od gore Gaaša.

31 Izrael je služio GOSPODINU za života Jošue i starješina koje su još dugo poživjele

iza Jošue, i koje su znale sva djela koja je GOSPODIN napravio Izraelu.

32 Josipove kosti, koje su Izraelovi sinovi bili sobom donijeli iz Egipta, pokopali su u Šekemu, na zemljištu koje je kupio Jakov od sinova Hamora, oca Šekemova,

za stotinu srebrnjaka, a bilo je dano Josipovim sinovima u baštinu.

33 I Eleazar, sin Aronov, umro je, i pokopali su ga u brdu koje je pripadalo njegovom sinu Finehasu, koje mu je bilo dano na gori Efraim.

Sudci

Knjiga Sudaca

Daljnje zauzimanja kanaanske zemlje

1 I dogodilo se po smrti Jošuinoj, da su Izraelovi sinovi zapitali GOSPODINA, rekavši: "Tko će od nas ići prvi u boj protiv Kanaanaca?"

2 GOSPODIN je rekao: "Juda neka uziđe, eto, dajem zemlju u njegove ruke."

3 Onda je Juda rekao Šimunu svojem bratu: "Hajde sa mnom na moj određeni dio; borit ćemo se protiv Kanaanaca, a potom ću onda ja ići s tobom na tvoj određeni dio." I pošao je Šimun s njim.

4 I digli se Judini sinovi na put, i GOSPODIN je dao Kanaance i Perizejce u njihove ruke; i oni su ih pobili kod Bezeku; deset tisuća ljudi.

5 U Bezeku su našli Adoni-Bezeka, udarili su na njega i pobili Kanaance i Perizejce, **6** Onda je Adoni-Bezek bježao, nagnuli su oni za njim, ulovili ga i odsjekli mu palce na rukama i na nogama.

7 Onda je rekao Adoni-Bezek: "Sedamdeset kraljeva, kojima su bili odsječeni palci na rukama i na nogama, kupilo je mrvice pod mojim stolom. Kako sam radio, tako mi je Bog platio." Odveli su ga onda u Jeruzalem, gdje je umro.

8 Nato su Judini sinovi udarili na Jeruzalem, zauzeli ga, udarili ga oštricom mača i ognjem zapalili grad.

9 Potom su izašli Judini sinovi da se bore s Kanaancima, koji su prebivali u gori, u južnoj zemlji i u nizini.

10 Onda su krenuli Judini sinovi protiv Kanaanaca u Hebronu, Hebron se prije zvao Kiryat-Arba, i pobili Šešaja, Ahimana i Talmaja.

11 Odatle su otišli na Debirane. Debir se prije zvao Kiryat-Sefer.

12 Onda je rekao Caleb: "Tko svlada i osvoji Kiryat-Sefer, dat ću mu svoju kćer Aksu za ženu."

13 I osvojio ga Otniel, sin Kenaza, mlađega brata Kalebova. I dao mu svoju kćer Aksu za ženu.

14 Kad je ona polazila, nagovorila je svo-

jega oca i izmolila od njega zemlju. Ona se spustila s magarca, i kad ju zapitao Caleb: "A što ti želiš?"

15 Ona mu odgovorila: "Daj mi blagoslov, jer si me udao u južnu zemlju, pa daj mi i vodene izvore!" Onda joj je Caleb dao izvore u visini i izvore u nizini.

16 Sinovi Kenijca, tasta Mojsijeva, izašli su iz Palmova grada sa Judinim sinovima u pustinju, koja je na jugu od Arada, i naselili se ondje među narodom.

17 Onda je izišao Juda sa svojim bratom Šimunom napali su Kanaance koji su prebivali u Sefatu, i potpuno ih uništili. Otada se grad nazvao Hormah.

18 Onda je Juda osvojio Gazu s njezinim područjem, Aškelon s njegovim područjem i Ekon s njegovim područjem.

19 GOSPODIN je bio s Judom tako da je mogao zaposjeti goru, ali žitelje u ravnici nije mogao protjerati, jer su imali željezna bojna kola.

20 Hebron su dali, kako je zapovjedio Mojsije, Kalebu, i on je protjerao odatle tri Anakova sina.

21 Ali Jebusejce, koji su prebivali u Jeruzalemu, nisu mogli protjerati Benjaminovi sinovi. Tako su ostali Jebusejci u Jeruzalemu pod Benjaminovim sinovima do danas.

22 I kuća Josipova je izišla, i to na Betel, i GOSPODIN je bio s njima.

23 Kuća Josipova je dala uhoditi Betel, a grad se prije zvao Luza.

24 Kad su straže vidjele čovjeka gdje izlazi iz grada, rekli su mu: "Hajde, pokaži nam gdje se može ući u grad, a mi ćemo ti za to napraviti milost."

25 Kad im je on bio pokazao kako se moglo provaliti u grad, pobili su oni grad oštricom mača. A onoga čovjeka i svu njegovu obitelj pustili otici.

26 Čovjek je otišao u zemlju Hitijaca, sagradio ondje grad i nazvao ga Luz, i tako se zove još i danas.

27 Manaseh nije osvojio Bet-Šeana i nje-

govih sela ni Taanaka i njegovih sela. Nije potjerao ni žitelja iz Dora i njegovih sela, ni žitelja Jibleama i njegovih sela, ni žitelja Megida i njegovih sela. Tako su Kanaanci ostali i živjeli u toj zemlji.

28 I dogodilo se, čim su ojačali Izraelovi sinovi, nametnuli su Kanaancima danak, ali ih nisu mogli sve protjerati iz njihova posjeda.

29 Ni Efraim nije protjerao Kanaance koji su prebivali u Gezeru. Tako su ostali Kanaanci među njima u Gezeru.

30 Zebulun nije mogao protjerati žitelje iz Kitrona i Naholola. Tako su ostali Kanaanci među njima, ali im je bio nametnut danak.

31 Ašer nije mogao protjerati žitelje iz Aka, Sidona, Ahlaba, Akziba, Helbe, Afeka i Rehoba.

32 Tako su Ašerovci prebivali među Kanaancima, koji su ostali u okolini jer ih se nije izagnalo.

33 Naftali nije mogao protjerati žitelje iz Bet-Šemeša i Bet-Anata. Tako je prebivao među Kanaancima, koji su ostali u okolini, ali žiteljima iz Bet-Šemeša i Bet-Anata, bio je nametnut danak.

34 Amorejci su potisnuli Danove sinove u goru i nisu im dali sići u ravnici.

35 Tako su ostali Amorejci u Har-Heresu, u Ajalonu i Šaalbim, ali kad se povećala moć Josipove kuće, bio im je nametnut danak.

36 Područje Amorejaca protezalo se od Akrabimske gore, od Sela i dalje gore.

GOSPODINOV Andeo prijeti Izraelu

2 Onda je došao GOSPODINOV Andeo od Gilgala u Bokim i rekao: "Ja sam vas izveo iz Egipta i doveo u zemlju za koju sam se zakleo vašim ocima. Obećao sam: 'Neću prekinuti svojega zavjeta s vama dovijeka.'

2 A vi ne smijete sklapati savez sa narodom te zemlje, nego morate porušiti njihove žrtvenike." Ali vi niste poslušali moje zapovijedi: zašto ste to napravili?

3 Zato i ja velim: "Neću ih odagnati ispred vas, nego će vam oni biti protivnici, i idoli njihovi bit će vam zamka."

4 I dogodilo se, da kad je to izgovorio GOSPODINOV Andeo svim Izraelovim sinovima, počeo je narod glasno plakati.

5 Zato su nazvali ono mjesto Bokim. Oni su prinijeli ondje žrtvu GOSPODINU.

6 Kad je bio Jošua otpustio narod, razišli se Izraelovi sinovi, svaki na svoj baštinski posjed, da zaposjednu zemlju.

7 I narod je služio GOSPODINU za života Jošue i svih starješina koje su nadživjele

Jošuu i vidjeli su još sva velika djela GOSPODINOVA, koja je napravio Izraelu.

8 Jošua, sin Nunov, GOSPODINOV sluga, umro je u dobi od stotinu i deset godina.

9 Pokopali su ga u području njegove baštine u Timnat-Heresu u gori Efraimovojoj, sjeverno od gore Gaaš.

10 Kad se onda i sav ovaj naraštaj pridružen svojim precima, i nastao je drugi naraštaj iza njih, koji nije poznao GOSPODINA ni djela koja je napravio Izraelu.

11 Onda su Izraelovi sinovi počinjali zlo pred GOSPODINOM, i služili su Baalima.

12 A ostavili su GOSPODINA, Boga svojih otaca, koji ih je izveo iz Egipta. Oni su pošli za drugim bogovima, bogovima neznabozaca koji su bili svuda unaokolo, poklonili se njima i tako razgnjevili GOSPODINA.

13 Oni su napustili GOSPODINA i počeli služiti Baalu i ašstartama.

14 I raspalila se srdžba GOSPODINOVA protiv Izraelovih sinova, i on ih predao u ruke razbojnicima koji su ih oplijenili. On je pušio da padnu u ruke svojih neprijatelja unaokolo, tako da se više nisu mogli održati pred svojim neprijateljima.

15 Svaki put, kad bi pošli na vojsku, bila je GOSPODINOVA ruka protiv njih na njihovu nesreću, kako je unaprijed rekao GOSPODIN i kako im se bio zakleo GOSPODIN. I njihova nevolja bila je velika.

16 Onda im je GOSPODIN podizao sudce, koji su ih izbavljali iz ruku njihovih neprijatelja.

17 Ali ni svojih sudaca nisu slušali, nego su tjerali s drugim bogovima idolopoklonstvo i klanjali im se. Brzo su zašli s puta kojim su hodali njihovi oci, koji su slijedili zapovijedi GOSPODINOVE, ali oni nisu tako postupali.

18 Kad im je GOSPODIN podizao sudce, onda je GOSPODIN bio sa sudcem i izbavljao ih iz ruku njihovih neprijatelja dok je živio sudac, jer bi GOSPODINA ganule njihove tužbe na njihove mučitelje i tlačitelje.

19 I dogodilo se, čim bi umro sudac, potjerali bi oni ponovno još gore nego njihovi oci, trčali bi za drugim bogovima, služili im i klanjali im se. Nisu se ostavljali svojih djela ni svojih zlih putova.

20 Onda se raspalila srdžba GOSPODINOVA protiv Izraela i on je rekao: "Jer je taj narod prestupio moj zavjet, na koji sam obvezao njihove oce, i jer ne slijedi mojih zapovijedi,

21 tako i ja neću više nijednoga neprijatelja goniti ispred njih između naroda koje

ostavio Jošua kad je umro.

22 Po njima stavit ću na kušnju Izrael, hoće li se držati puta GOSPODINOVA i hodići po njemu, kako su postupali njihovi oci, ili neće.”

23 Mjesto da odmah progna one narode, GOSPODIN ih ostavio i nije ih predao u ruke Jošui.

Oslobodenje po Otnielu i Ehudu

3 A ovo su narodi koje je GOSPODIN ostavio da po njima kuša Izrael, naime, sve one koji još nisu iskusili ratova u Kanaanu.

2 To je bilo tako da su naraštaji Izraelovih sinova morali naučiti ratovati; barem oni koji to još nisu znali od prije.

3 Po imenu pet je filistejskih velikaša, svi Kanaanci, Sidonci i Hivejci, koji su prebivali na Lebanonu, od gore Baal-Hermona do ondje gdje se ide u Hamat.

4 Oni su ostali zato da se po njima Izrael stavi na kušnju i da se vidi hoće li slijediti zapovijedi GOSPODINOVE, na koje je obvezao njihove oce preko Mojsija.

5 Tako su prebivali Izraelovi sinovi među Kanaancima, Hitijcima, Amorejcima, Perizejcima, Hivejcima i Jebusejcima.

6 Oni su uzimali sebi njihove kćeri za žene, davali svoje vlastite kćeri njihovim sinovima i služili njihovim bogovima.

7 Tako su Izraelovi sinovi opet vršili zlo pred GOSPODINOM, i zaboravili su GOSPODINU, svojega Boga, pa su služili baalima i aštartama.

8 Zato se raspalila srdžba GOSPODINOVA protiv Izraela i dao ih u ruke Kušan Rišataimu, kralju sjeverne Mezopotamije. Osam godina morali su Izraelovi sinovi služiti Kušan Rišataimu.

9 Kad su Izraelovi sinovi zavapili GOSPODINU, podignuo je GOSPODIN Izraelovim sinovima izbavitelja, da ih izbavi, Otniela, sina Kenaza, mlađega brata Kalebova.

10 Na njega je došao Duh GOSPODINOV, i on je studio u Izraelu. On je izšao u rat, i GOSPODIN mu je predao u ruke Kušana Rišataima, kralja sjeverne Mesopotamije; njegova je ruka nadjačala Kušan Rišataima.

11 Tako je bila zemlja mirna četrdeset godina, dok nije umro Otniel, sin Kenazov.

12 Kad su Izraelovi sinovi opet vršili zlo pred GOSPODINOM, napravio je GOSPODIN moapskog kralja, Eglona, jačim od Izraelovih sinova, jer su vršili zlo pred GOSPODINOM.

13 Onda se on ujedinio s Amoncima i Amalečanima, izšao i pobijedio Izraelove sinove i zauzeli su Palmov grad.

14 Nato su Izraelovi sinovi služili Eglonu, moapskom kralju, osamnaest godina.

15 A kad su Izraelovi sinovi zavapili GOSPODINU, GOSPODIN im je podignuo izbavitelja, Ehuda, sina Gere iz plemena Benjaminova, čovjeka koji je bio ljevak. Izraelovi sinovi su poslali po njemu danak Eglonu, moapskom kralju.

16 Ehud je napravio sebi bodež dvorezac od lakta u dužinu, pričvrstio ga pod svoju haljinu sa svoje desne strane.

17 I tako predao danak Eglonu, moapskom kralju; Eglon je bio čovjek vrlo debeo.

18 Kad je bio gotov s predajom danka, otpustio je ljudе koji su nosili danak.

19 Vratio se opet sam pokraj idolskih kipova u blizini Gilgala i rekao “Imam, kralju, neku tajnu da ti velim.” Ovaj zapovjedio šutnju, i onda se udaljili svi koji su bili kod njega.

20 Ehud je pristupio k njemu, a on je sedio sam u svojoj hladovitoj gornjoj sobi, i Ehud je rekao: “Božju riječ imam ti reći!” On je ustao sa svojega prijestolja.

21 Onda je Ehud, svojom lijevom rukom, trgnuo bodež sa svoje desne bedrice i zatjerao mu ga u trbu.

22 Tako je držak odmah prodro za oštricom, i salo se sklopilo oko oštice, jer nije opet izvukao bodež iz trbuha; pritom su crijeva izišla odande.

23 Onda je Ehud izašao van u trijem, zatvorio za sobom vrata gornje sobe i zaključao.

24 Kad se bio udaljio, došle su sluge da pogledaju. Kako su našle vrata gornje sobe zaključana, pomislile su: “Bit će da obavlja svoju potrebu u hladovitoj sobi.”

25 I tako su čekali veoma dugo, jer on nije otvarao vrata gornje sobe. Naposljetku uzeli su ključ i otvorili, a tu je ležao njihov gospodar na podu mrtav.

26 A Ehud, dok su oni čekali, bio je već izmaknuo, i preko idolskih kipova prošao, i u pobjegao Seir.

27 Čim se vratio, zatrubio je u trubu na gori Efraimovoј, i Izraelovi sinovi su sišli s njim s gore, a on im je bio na čelu.

28 Na njegov poziv: “Hajdete za mnom, jer GOSPODIN vam predaje u ruke neprijatelje vaše, Moapce”, sišli su oni za njim, zatvorili Moapcima gazove Jordana i nisu dali nikome prijeko.

29 Pobili su onda Moabaca oko deset tisuća ljudi, sve jakih i hrabrih ljudi, i nitko nije izmaknuo.

30 Tako se onda morao Moab pokoriti Izraelovoj vlasti. I zemlja je bila mirna osamdeset godina.

31 Poslije njega ustao je Šamgar, sin Anatov. On je pobio šest stotina Filistejaca volujskim ostanom; i on je oslobođio Izrael.

Debora i Barak izbavljaju Izraela

4 Poslije smrti Ehudove, Izraelovi sinovi su opet vršili zlo pred GOSPODINOM.

2 Tako ih predao GOSPODIN u ruke Jabinu, kanaanskem kralju, koji je vladao u Hazoru. Njegov vojskovođa bio je Sisera, koji je boravio u neznabogačkom Harošetu.

3 Onda su zavapili Izraelovi sinovi GOSPODINU za pomoć, jer Jabin je imao devet stotina željeznih bojnih kola i dvadeset godina jako je tlačio Izraelove sinove.

4 U ono je vrijeme Debora, proročica, žena Lapidotova, sudila Izraelu.

5 Ona je prebivala pod Deborinom palmom između Rame i Betela na gori Efraimovoj. Izraelovi sinovi su dolazili gore k njoj na sud.

6 Onda je ona je dala dozvati Baraka, sina Abinoamova, iz Kadeša Naftalijeva i rekla mu: "GOSPODIN, Bog Izraelov, zapovjedati: 'Idi, uzađi na goru Tabor i uzmi sobom deset tisuća ljudi između Naftalijevih sinova i Zebulunovih sinova!"

7 I protiv tebe ču dovesti na potok Kišon Siseru, vojskovođu Jabinova, i njegova bojna kola i njegovo ljudstvo i predat ču ga tebi u ruke."

8 A Barak joj rekao: "Ako ćeš ti ići sa mnjom, ići ču i ja, ako li nećeš ići sa mnjom, neću ići ni ja."

9 Ona je odgovorila: "Sigurno ču ja ići s tobom, ali onda nećeš imati slave na vojni koju poduzimaš, nego će GOSPODIN dati Siseru ženi u ruku." Nato se Debora podigla i otišla s Barakom u Kadeš.

10 Onda Barak dozvao Zebuluna i Naftalija u Kadeš, i deset tisuća ljudi pošlo je gore pod njegovim vodstvom, i Debora je išla s njim.

11 A Kenijac Heber bio se odvojio od Kaina, jednoga od sinova Hobaba, tasta Mojsijeva. On je razapeo svoj šator kod saanaimskega hrasta pokraj Kadeša.

12 Kad su javili Siseru da je izišao Barak, sin Abinoamov, na goru Tabor.

13 Skupio Sisera sva svoja bojna kola, devet stotina željeznih bojnih kola, i svu svoju vojsku, koja je bila pod njim, od neznabogačka Harošeta do potoka Kišona.

14 Onda je rekla Debora Baraku: "Ustanji, jer je ovo dan kad će ti GOSPODIN dati u ruke Siseru. Sam GOSPODIN će ići pred tobom." Nato je Barak sišao s gore Tabora, i deset tisuća ljudi za njim.

15 GOSPODIN je smeо Siseru i sva njegova

bojna kola i svu njegovu vojsku oštricom mača pred Barakom. Sisera je skočio s kola i pješice pobegao.

16 Barak je progonio kola i vojsku do Ha-rošeta Hagojima, i sva vojska Siserina je pala od oštice mača; nije ostao ni jedan.

17 Sisera je pobegao pješice do šatora Jaela, žene Kenijca Ebera, jer je među Jabinom, kraljem hazorskim, i rođbinom Kenijca Ebera, vladao mir.

18 Jaela je izašla u susret Siseri i rekla mu: "Svrati se, gospodaru, svrati se k meni, ne boj se!" I on se svratio k njoj u šator, i ona ga pokrila pokrivačem.

19 On je zamolio: "Daj mi malo vode da se napijem, jer sam žadan." Ona otvorila mijeh mlijeka, dala mu da se napije i opet ga pokrila.

20 Nato joj on rekao: "Stani na ulaz šatora! Ako tko dođe i zapita te: 'Ima li tko tu?' ti odgovori: 'Nema!'"

21 A Jaela, Heberova žena, je prihvatala kolac šatora, uzela čekić, pristupila k njemu polako i zatjerala mu kolac kroz slje-poočice tako da je prošao u zemlju. On je bio, naime, od umora tvrdo zaspao, i tako umro.

22 Kad je Barak, koji je progonio Siseru, mimo prolazio, Jaela mu izašla u susret i rekla mu: "Dodi, pokazat ču ti čovjeka koga tražiš." Kad je on ušao, Sisera je tu ležao mrtav, i kolac mu zaboden u sljepo-ćice.

23 Tako je Bog ponizio u onaj dan Jabina, kanaanskog kralja, pred Izraelovim sinovima.

24 I ruka Izraelovih sinova bila je sve teža Jabinu, kanaanskem kralju, sve dok nisu uništili Jabina, kanaanskog kralja.

Pjesma Debore i Baraka

5 U onaj dan pjevali su Debora i Barak, sin Abinoamov, sljedeću pjesmu:

2 "Kad su vođe vodili u Izraelu, dragovoljno se ponudio narod u boj, slavite stoga GOSPODINA!

3 Kraljevi, čujte! Knezovi, poslušajte! Ja hoću pjevati GOSPODINU, ja hoću pjevati GOSPODIN, hoću pjevati hvale GOSPODINU, Bogu Izraelovu.

4 GOSPODINE, kad si silazio sa Seira, kad si išao iz edomskog polja, zemlja se tresla, nebesa su lijevala, oblaci su tekli vodom; **5** brda se njihala pred GOSPODINOM, Sinaj pred GOSPODINOM, Bogom Izraelovim.

6 U dane Šamgara, sina Anatova, u vrije-me Jaelino putovi su ležali pusti. I tko je išao stazama, vukao se stranputicama.

7 Nije bilo vođe u Izraelu, čovjek se osjećao zapušten, dok ja, Debora, nisam

ustala, nisam ustala kao majka u Izraelu.
8 Jer se tražilo nove bogove, pokucao onda na vrata rat, ali se nije video štit ni koplje među četrdeset tisuća u Izraelu.
9 Hvala moja ide Izraelovim glavarima i narodu koji se dragovoljno ponudio u boj. Neka je blagoslovjen GOSPODIN!

10 Govorite, vi koji jašete na bijelim magarcima, koji sjedite na jastucima, i hodite po putovima.

11 Glasnije i od povika pastira na pojilištima, slavite pravednu pobjedu GOSPODINA, sjajno djelo njegove moći u Izraelu! Onda će GOSPODINOV narod sčiti na vrata.

12 Ustani, ustani, Debora! Ustani, ustani, zapjevaj hvalospjev! Digni se, Barače! Vodi ih u ropstvo, sine Abinoamov!

13 Ostaci junaka, izadite van! Narode GOSPODINOV, junacima tako bogat, silazi k meni!

14 Od Efraima silazi se u dolinu k tebi, Benjamine, s tvojim konjanicima; glavari izlaze iz Makira.

15 Iz Zebuluna vođe sa žezlom, s Debrom su se ujedinili glavari Isakarovi, i Naf-tali s Barakom, za njim se juriša u dolinu. Dugo se svjetuju u Rubenovim krajevima.

16 Što sjediš među torovima i slušaš kako bleje stada? Dugo se svjetuju u Rubenovim krajevima,

17 Gilead s onu stranu Jordana počiva, i zašto boravi Dan još daleko kod lađa? Na obali mora sjedi tiho Ašer, prebiva mirno u svojim zaljevima.

18 Zebulun je narod koji žrtvuje svoj život do smrti i Naftali na visokim bojnim poljama.

19 I pridolaze kraljevi u boj, kraljevi ka-naanski dolaze u bitku kod Taanaka na vodama Megida, ali ni mrve srebra nisu dobili.

20 S nebesa se bore zajedno zvijezde, vojuju protiv Sisere sa svojih staza.

21 Kišon odnosi neprijatelje, Kišon, potok bitaka. Moja dušo idi snažno naprijed!

22 Već toptaju konjska kopita, jer njihovi junaci tjeraju, tjeraju ondje.

23 'Proklinjite Meroz!' Viće gromko GOSPODINOV Anđeo: 'Proklinjite njegove žitelje, jer nisu došli u pomoć GOSPODINU, GOSPODINU u pomoć kao junaci.'

24 Najviše od svih žena neka je slavlje-na Jaela, žena Ebera, Kenijca; najviše od svih žena u šatoru neka je ona visoko ča-šćena.

25 On zaiska vode, ona mu pruži mlijeka; u gospodskoj čaši pruži mu vrhnje.

26 Ali njezina ruka maši se za šatorski kolac, desnica njezina za kovački čekić:

i udari Siseru, smoždi mu glavu, smrska mu je i probije sljepoočice.

27 Među noge njezine savio se, pao, leži, savija se uz njezine noge, pao opet na-trag, i gdje je pao, mrtav je ostao.

28 Kroz prozor motri i jadikuje majka Siseri-na, kroz rešetku: 'Što se tako dugo ne vraćaju njegova kola? Što se tako polako miču kotači njegovih kola?'

29 Odgovara joj najmudrija od njezinih dvorkinja, a i sama sebi ona odgovara:

30 'Zacijelo su pljen zaplijenili i sada ga oni dijele: po jednu djevojku, po dvije dje-vojke na svakoga; pa pljen: šarena tkanina Siseri, i pljen: šareno vezena haljina, šareno platno, odjeća, dva rupca oko mojega vrata, pljen.'

31 Tako neka propadaju, GOSPODINE, svi tvoji neprijatelji! A oni koji te ljube, oni su kao sunce kad izlazi u svojem sjaju." I onda je zemlja bila mirna četrdeset go-dina.

Gideon i njegovo runo

6 Kad su Izraelovi sinovi opet vršili zlo pred očima GOSPODINA, dao ih je GOSPODIN u ruke Midjancima za sedam godi-na.

2 Teška je bila ruka Midjanaca nad Izrae-lom. Izraelovi sinovi su bježali ispred Mi-djanaca u gorske jame, špilje i utvrde.

3 I bilo je tako, da kad bi Izraelovi sinovi posijali, dolazili bi Midjanci Amalečani i sinovi Istoka, pa i oni udarili na njih.

4 Oni bi se utaborili protiv njih i požnjeli bi ljetinu zemlje sve do Gaze. I nisu ostavljali hrane za Izraelove sinove, ni ovce ni vola ni magarca.

5 Jer su dolazili sa svojim stadima i sa svojim šatorima. Dolazili su kao jata ska-kavaca, i nije bilo broja njima ni njihovim devama. Dolazili su u zemlju da ju opu-stoše.

6 Tako je Izrael bio od Midjanaca jako po-tlačen, i zavapili su Izraelovi sinovi GOSPODINU.

7 I dogodilo se, kad su zavapili Izraelovi sinovi GOSPODINU za pomoć protiv Midja-naca,

8 poslao je GOSPODIN Izraelovim sinovima proroka koji im je navjestio: "Ovako go-vori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Ja sam vas izveo iz Egipta i izveo sam vas iz kuće ropstva.'

9 Ja sam vas izbavio iz ruku Egipćana i od ruke svih vaših tlačitelja i protjerao ih ispred vas i dao sam vam njihovu zemlju.

10 Ja sam vam zapovjedio: 'Ja sam GOSPODIN, vaš Bog; ne smijete štovati bogova Amorejaca, u čijoj zemlji prebivate!' Ali vi

niste poslušali moj glas.”

11 Onda je došao GOSPODINOV Anđeo i sjeo pod hrast kod Ofre, koji je bio Abiezreja Joaša, a njegov sin Gideon mlatio je pšenicu na tijesku, da je osigura od Midjanaca.

12 Njemu se prikazao GOSPODINOV Anđeo i rekao mu: “GOSPODIN je s tobom, hrabri junaci!”

13 Gideon mu odgovorio: “O moj Gospodaru, ako je GOSPODIN s nama, zašto nas je snašlo sve ovo? Gdje su sva njegova čudesa za koja su nam pripovijedali naši oci kad su govorili: ‘Nije li nas GOSPODIN izveo iz Egipta?’ A sada nas je ostavio GOSPODIN i predao u ruke Midjancima.”

14 GOSPODIN se okrenuo k njemu i rekao: “Idi u toj svojoj snazi i izbavi Izraela iz ruku Midjanaca! Ne šaljem li te Ja?”

15 A on mu rekao: “Oprosti, moj GOSPODINE, kako će izbaviti Izraela? Eto, moj je rod najmanji u plemenu Manasehovu, a ja sam posljednji u svojoj obitelji.”

16 A GOSPODIN mu rekao: “Zaista ja će biti s tobom, pobit će Midjance kao jednoga čovjeka.”

17 Onda mu on rekao: “Ako sam našao milost u tvojim očima, daj mi znak da si to ti koji govorиш sa mnom.”

18 Pa ne idi odavde dok se ja ne vratim k tebi i donesem ti svoj dar i stavim pred tebe.” On je odgovorio: “Čekat će dok se vratiš.”

19 Onda otišao Gideon i pripremio jare, jednu efu brašna za beskvasne kruhove. Meso stavio u košaricu, juhu stavio u lonac, donio mu pod hrast i postavio pred njega.

20 Onda mu Božji Anđeo rekao: “Uzmi to meso i te beskvasne kruhove, stavi ih na onaj kamen i juhu izlij na to!” On je napravio tako.

21 A GOSPODINOV Anđeo je pružio kraj štapa koji je bio u njegovoј ruci, i dota knuo se mesa i beskvasnih kruhova; i podignuo se oganj iz stijene i spalio meso i beskvasne kruhove. A GOSPODINOV Anđeo je iščeznuo ispred njegovih očiju.

22 Onda je vidio Gideon da je to bio GOSPODINOV Anđeo, pa je rekao: “Jao, GOSPODINE Bože! Vidio sam GOSPODINOVA Anđela licem u lice!”

23 A GOSPODIN mu rekao: “Mir neka je s tobom; ne boj se, nećeš umrijeti.”

24 Gideon je napravio ondje žrtvenik GOSPODINU i nazvao ga “GOSPODIN je mir”. Do današnjega dana stoji on još u Ofri, koja pripada Abiezrejima.

25 I dogodilo se one noći zapovjedio mu GOSPODIN: “Uzmi junca svojega oca, i dru-

goga junca od sedam godina, sruši Baalov žrtvenik koji ima tvoj otac, i sasijeci drveni kip koji je pokraj njega!

26 I podigni žrtvenik GOSPODINU, svojem Bogu, gore na onom kamenu po pravom redu i uzmi drugoga junca i žrtvuj ga kao žrtvu paljenicu drvima onoga kipa što ćeš ga sasjeći!”

27 Onda je uzeo Gideon deset ljudi između svojih sluga i napravio kako mu je GOSPODIN zapovjedio. A jer se bojao svoje obitelji i ljudi onoga grada, da to izvede danju, zato je napravio noću.

28 Kada su ljudi onoga grada sutradan rano ustali, a to srušen Baalov žrtvenik i drveni kip pokraj njega sasječen. A drugi junac bio je žrtvovan kao žrtva paljenica na novopodignutom žrtveniku.

29 Pa su pitali jedan drugoga: “Tko je to napravio?” Kad su tražili i raspitivali, rekli su im: “Gideon, sin Joašov, to je napravio.”

30 Onda su rekli ljudi onoga grada Joašu: “Izvedi svojega sina, on mora umrijeti, jer je srušio Baalov žrtvenik i sasjekao gaj pokraj njega.”

31 A Joaš je odgovorio svima koji su stajali kod njega: “Hoćete li vi braniti Baala? Hoćete li ga vi spasiti? Neka onaj koji će ga braniti bude do sutra usmrćen! Ako je on bog, neka se sam brani od onoga koji mu je srušio žrtvenik!”

32 Zato su mu onoga dana dali ime Jerrubaal, to jest “Baal neka se bori protiv njega, jer mu je srušio žrtvenik.”

33 Onda su se svi Midjanci i Amalečani, uz sinove Istoka, sastali i prešavši preko Jordana u Jezreelskoj dolini utaborili.

34 Duh GOSPODINOV je došao na Gideona, a on zatrubio u trubu, i Abiezreji se skupili iza njega.

35 Poslao on glasnike po svemu plemenu Manasehovu, pa se i oni skupili oko njega. Poslao glasnike i plemenu Ašerovu, Zebulunovu i Naftalijevu, i ovi su im izašli u susret.

36 I Gideon je upravio Bogu molitvu: “Ako ćeš ti zaista izbaviti mojom rukom Izraela, kako si obećao,

37 evo, ja će staviti ovčje runo na gumno; pa ako rosa bude samo na runu, a po cijeloj zemlji suho, onda će znati, da ćeš mojom rukom izbaviti Izraela, kako si obećao.”

38 I tako se dogodilo. Kad je sutradan rano ustao i runo iscijedio, istisnu rosu iz runa, cijelu zdjelu punu vode.

39 Onda je Gideon rekao Bogu: “Ne naljuti se na mene, ako progovorim još jednom. Daj mi da još samo ovaj put napravim po-

kus s runom. Neka bude samo runo suho, a po cijeloj zemlji neka bude rosa.”

40 I Bog je napravio tako onu noć. Samo je runo ostalo suho, a po cijeloj zemlji bila je rosa.

Gideon i tri stotine ljudi

7 Onda je Jerubaal uranio, to jest Gideon, i sav narod koji jer bio s njim i utaborili se kod izvora Harod, tako da je tabor Midjanaca bio sjeverno od njih na podnožju brežuljka Moreh u ravnici.

2 Onda je rekao GOSPODIN Gideonu: “Vojjska koju imaš pokraj sebe je odviše mnogobrojna, a da bih dao Midjance u njezine ruke. Da se ne bi Izrael hvalio protiv mene, govoreći: ‘Vlastitom snagom spasio sam se.’

3 Zato je oglasio ljudima: ‘Tko se boji i koga je strah, neka se vrati i neka odstupi od gore Gileada!’” I vratili se od redova dvadeset i dvije tisuće ljudi, a deset tisuća ljudi je ostalo.

4 A GOSPODIN je rekao Gideonu: “Ljudi ima još previše. Povedi ih na vodu i ondje će ih iskušati. Za koga ti reknem: ‘Ovaj ide s tobom,’ taj neka ide s tobom! A za koga ti reknem: ‘Ovaj ne ide s tobom,’ taj neka ne ide s tobom!”

5 Nakon što je ljudi priveo na vodu, rekao je GOSPODIN Gideonu: “Svakoga koji lapče vodu jezikom, kao što lapču psi, toga stavi na stranu; tako i svakoga, koji klekne na koljena da pije.”

6 Onda je bio broj onih koji su laptali vodu rukom k uštima, tri stotine ljudi; a svi ostali ljudi kleknuli su na koljena da piju vodu.

7 I rekao je GOSPODIN Gideonu: “S tri stotine ljudi koji su laptali vodu izbavit će vas i predat će ti u ruke Midjance, a svi drugi neka se vrate svaki svojoj kući!”

8 Nakon što su ljudi uzeli sebi opskrbu i njihove trube, onda je otpustio sve Izraelove sinove, svakoga svojemu šatoru, a zadržao samo one tri stotine ljudi. A tabor Midjanaca bio je pod njim u ravnici.

9 I dogodilo se one iste noći da je GOSPODIN rekao: “Ustani, i sidi protiv tabora, jer ti ga ja dajem u ruke.”

10 Ako se bojiš sam sići, siđi u tabor sa svojim slugom Purom,

11 i prisluškuj što govore, i onda ćeš dobiti hrabrost da sideš i napadneš tabor.” Onda je on sišao sa svojim slugom Purom u blizinu taborskih predstraža.

12 Midjanci i Amalečani i svi sinovi Istoka bili su se utaborili u ravnici tako mnogobrojni kao skakavci. Devama njihovim nije bilo broja, bilo ih je kao pijeska na morskoj obali.

13 Kad je došao Gideon ondje, baš je jedan priopovijedao drugome ovaj san: “Slušaj, imao sam jedan san. Kotrljao se pečen ječmeni kruh u midjanski tabor i došao do jednog šatora. Pogodio ga tako da je pao i preokrenuo se prema gore, i tako je šator ležao.”

14 Onda je rekao drugi ovako: “To nije ništa drugo nego mač Izraela Gideona, sina Joaševa, Bog mu u ruke predaje Midjance i sav njihov tabor.”

15 Kad je Gideon čuo priopovijest sna i njegovo tumačenje, bacio se na koljena. Onda se vratio u izraelski tabor i povikao: “Ustajte, jer GOSPODIN predaje tabor Midjanaca u vaše ruke.”

16 Potom je razdijelio tri stotine ljudi u tri grupe i dao je svima u ruke trube i prazne vrčeve, a u vrčevima su bile luči.

17 On im zapovjedio: “Gledajte na mene i pravite isto tako, i kad dođem na kraj tabora, onda pravite ono što ja pravim!

18 Čim ja sa svima koji su uza me zatrubim u trubu, zatrubite i vi u trube oko svega tabora i vičite: ‘Za GOSPODINA i za Gideona!’”

19 I kad je bio došao Gideon sa stotinu ljudi, koji su bili uz njega, na kraj tabora u početak srednje noćne straže, tek su bili postavili straže, onda su zatrubili oni u trube i razlupali su vrčeve u svojim rukama.

20 U isto vrijeme su zatrubili u trube tri grupe i razlupali su vrčeve. U lijevoj ruci držali su luči, u desnoj trube da trube, i vikali su: “Mač za GOSPODINA i za Gideona!”

21 Svaki je pritom stajao na mjestu, gdje je bio, okolo tabora. Onda se smeо sav tabor. Vikali su i nagnuli bježati.

22 Dok su oni trubili u tri stotine truba, upravio GOSPODIN mač jednoga protiv drugoga, i to po svemu taboru, te je pobegla vojska do Bet-Šite prema Serari, do na obalu Abel-Mehole kod Tabata.

23 A Izraelovi sinovi iz plemena Naftalijeva, Ašerova i iz svega plemena Manasehova ustali su i dali se u potjeru za Midjancima.

24 I poslao je Gideon glasnike po svoj gori Efraimovoј sa zapovijedu: “Sidite pred Midjance, zauzmite i odrežite im vodu što natapa do Bet-Bare, naime, Jordana!” Svi Efraimovci se podigli, zauzeli i odrezali im vodu što je natapala do Bet-Bare, naime, Jordana.

25 I ulovili su oba midjanska vladara Oreba i Zeba. Oreba su ubili na Orebovoj stijeni, a Zeba smaknuli kod Zebova tjeska. Onda su potjerali Midjance i donijeli glavu

Orebovu i Zebovu Gideonu s onu stranu Jordana.

Gideonova pobjeda i smrt

8 Onda su ga Efraimovci zapitali: "Zašto si nam to napravio, te nas nisi pozvao kad si pošao u boj protiv Midjancima?" Tako su mu žestoko prigovarali.

2 On im rekao: "Pa što sam ja sada napravio da se usporedim s vama? Nije li Efraimovo pabirčenje grožđa bolje od Abiezerove berbe?

3 Vama je u ruke dao Bog glavare midjanske Oreba i Zeba. Pa što sam ja napravio bolje od vas?" Na takve riječi utišala se njihova srdžba na njega.

4 Kad je Gideon bio došao na Jordan i prešao preko njega s tri stotine ljudi koji su bili s njim, a bili su umorni od proganjanja.

5 Onda je on zamolio ljude iz Sukota: "Dajte, molim, kruha ljudima koji idu za mnom, jer su umorni, a ja gonim kraljeve midjanske, Zebahu i Salmuna."

6 A glavari iz Sukota su odgovorili: "A imaš li ruke Zebahove i Salmunine već u svojoj ruci, da bi dali kruha tvojoj vojsci."

7 Gideon je odgovorio: "Zato ču ja vama, kad mi GOSPODIN predra u ruke Zebahu i Salmuna, onda pomlatiti vaša tjelesa trnjem i dračem iz pustinje."

8 Onda je odande otišao u Penuel i zamolio ih isto onako. A ljudi iz Penuela dali su mu isti odgovor kao i ljudi iz Sukota.

9 Onda je zaprijetio i ljudima iz Penuela, rekavši: "Kad se zdravo vratim, porušit ću ovu kulu."

10 A Zebah i Salmuna bili su u Karkoru sa svojom vojskom, oko petnaest tisuća ljudi. To su bili svi ostaci od sve vojske sinova Istoka; stotinu i dvadeset tisuća teško naoružanih ljudi bilo je palo.

11 Onda je Gideon otišao dalje putom koji su bili uzeli ljudi koji su bili u šatorima istočno od Nobaha i Jogbohe, i napao vojsku, tabor se bio osjećao sigurnim.

12 Zebah i Salmuna su pobegli, a on nagnuo za njima i ulovio oba midjanska kralja Zebahu i Salmuna, i sav im tabor uništio.

13 Nato se vratio Gideon, sin Joašov, iz boja s visine Heresa.

14 On je ulovio nekog mladića, koji je propadao ljudima iz Sukota, i počeo ga ispitivati. On mu popisao imena glavara i starješina u Sukotu, sedamdeset i sedam ljudi.

15 Kad je došao k ljudima u Sukotu, rekao je: "Evo, ovdje su Zebah i Salmuna, zbog kojih ste mi se narugali riječima: 'Imaš li

ruke Zebahove i Salmunine već u svojoj ruci da bi dali kruha tvojim umornim ljudima?"

16 Onda je on uzeo starješine grada, i trnja iz pustinje i drača i s tim kaznio ljude iz Sukota.

17 A kulu u Penuelu dao je srušiti i ljude u gradu pobiti.

18 I on je rekao Zebahu i Salmuni: "Kakvi su bili ljudi koje ste pobili na Taboru?" Oni su odgovorili "Takvi kao ti, svaki je izgledao kao kraljevski sin."

19 On je rekao: "To su bila moja braća, sinovi moje majke. Tako bio živ GOSPODIN: da ste ih ostavili na životu, ne bih vas pogubio."

20 Nato je zapovjedio Jeteru, svojem prvorodencu: "Ustani i pogubi ih!" Ali dječak nije izvukao svoj mač, jer se bojao, bio je još dječak.

21 Onda su zamolili Zebah i Salmuna: "Ustani ti i pogubi nas, jer kakav je čovjek, onakva mu je snaga. Gideon se podignuo i pogubio Zebahu i Salmuna. A mjeseciće koje su o vratu nosile njihove deve, uzeo je sebi.

22 Potom su zamolili Izraelovi sinovi Gideona: "Budi naš kralj, ti, tvoj sin i tvoj unuk, jer ti si nas izbavio iz ruku Midjanca."

23 A Gideon im rekao: "Ja ne mogu biti vaš kralj. I moj sin ne smije vladati nad vama, jer GOSPODIN je vaš kralj."

24 Onda im rekao Gideon: "Imam jednu molbu za vas: Da mi svaki od vas da naušnice što ste zaplijenili!" Pobjeđeni su bili nosili zlatne naušnice, jer su bili Išmaelovci.

25 Oni su odgovorili: "Dat ćemo ti ih rado." I razastrli su ogrtač, i svaki je bacao na njega svoje zaplijenjene prstenove.

26 Težina zlatnih naušnica koje je izmolio, iznosila je tisuću i sedam stotina šekela zlata, osim mjesecića, naušnica i grimiznih haljina koje su bili nosili midjanski kraljevi, i osim lančića koji su bili oko vrata njihovih deva.

27 Gideon je dao napraviti od toga efod i postavio ga u Ofri, svojemu rođnom gradu, ali svi Izraelovi sinovi su počeli praviti ondje preljub za njim. Tako da je to bilo Gideonu i njegovoj kući zamka.

28 Midjanci su bili od Izraelaca tako ponizeni da više nisu dizali svoje glave, i zemlja je bila mirna četrdeset godina, dokle je živio Gideon.

29 Onda je Jerubaal, sin Joašov, otišao i prebivao u svojoj kući.

30 Gideon je imao sedamdeset tjelesnih sinova, jer je imao mnogo žena.

31 I njegova priležnica u Šekemu rodila mu sina kojega je nazvao imenom Abimelek.

32 Gideon, sin Joašov, umro je u visokoj starosti. Pokopali su ga u grobu njegova oca Joaša u Ofri Abiezreja.

33 Kad je umro Gideon, opet su Izraelovi sinovi počeli praviti preljub s Baalima i postavili sebi Baal-Berita za boga.

34 Tako Izraelovi sinovi nisu više pomisljali na GOSPODINA, svojega Boga, koji ih je izbavio iz ruku svih njihovih neprijatelja unaokolo.

35 I nisu iskazivali zahvalnosti kući Jerubaala Gideona za sva dobročinstva koja je on bio napravio Izraelu.

Nasilnik Abimelek i njegova smrt

9 Abimelek, sin Jerubaalov, otišao je u Šekem k braći svoje majke i predložio njima i svemu rodu obitelji svoje majke, rekvavši:

2 "Zapitajte jedanput otvoreno sve građane u Šekemu: što je bolje za vas, da nad vama vlada sedamdeset ljudi, svi Jerubaalovi sinovi, ili da nad vama vlada jedan čovjek? Pomicajte na to da sam ja vaše tijelo i vaša kost."

3 Tu izjavu njegovu rekla su braća njegove majke pred svima građanima u Šekemu, i njihova srca privinula se Abimeleku, jer su oni sebi govorili: "Naš je brat."

4 I dali su mu sedamdeset šekela srebra iz hrama Baal-Beritova. Ovim je Abimelek sebi unajmio drske ljudi i pustolove, koji su pošli za njim.

5 Onda je pošao u kuću svojega oca u Ofru i pobio svoju braću, Jerubaalove sinove, sedamdeset ljudi na jednom kamenu. Samo je ostao Jotam, najmlađi sin Jerubaalov, jer se bio sakrio.

6 Nato su se skupili svi građani u Šekemu i svi stanovnici Bet-Milo, otišli su i postavili Abimeleka kraljem kod hrasta koji stoji u Šekemu.

7 Kad su to javili Jotamu, otišao je on, stao na vrh gore Gerizima i povikao im u sav glas: "Čujte me, građani u Šekemu, tako da vas Bog čuje!"

8 Jedanput pošla stabla da pomažu sebi kralja. Rekli su maslini: 'Budi naš kralj!'

9 A maslina im je rekla: 'Zar da ostavim svoju pretilinu, koju na meni slave bogovi i ljudi, pa da idem vladati nad stablima?'

10 Onda su rekla stabla smokvi: 'Dođi, budi naš kralj!'

11 A smokva im je rekla: 'Zar da ostavim svoju sladost i svoj krasni plod, pa da idem vladati nad stablima?'

12 I rekla su stabla vinovoj lozi: 'Dođi,

budi naš kralj!'

13 A vinova loza im je rekla: 'Zar da ostavim svoje vino, koje veseli Boga i ljudi, pa da vladam nad stablima?'

14 I rekla su sva stabla trnu: 'Dođi, budi naš kralj!'

15 A trn je odgovorio stablima: 'Ako uistinu hoćete mene pomazati sebi za kralja, onda dodite i sklonite se u moju sjenu, ako li nećete, onda neka izide organj iz trna i spali lebanonske cedre!'

16 A sada, ako ste vjerno i poštено radili kad ste napravili Abimeleka kraljem, i ako ste dobro napravili Jerubaalu i njegovoj kući i nagradili mu ono što je napravio, 17 jer vi, za koje se moj otac borio i svoj život izložio i koje je izbavio iz ruku Midjana;

18 a vi ste danas ustali na kuću mojega oca i pobili ste njegove sinove, sedamdeset ljudi na jednom kamenu i nad građanima u Šekemu napravili ste kraljem Abimeleka, sina njegove sluškinje, zato što je vaš brat.

19 Ako ste danas vjerno i poštено radili prema Jerubaalu i njegovoj kući, onda se veselite s Abimelekom, a on neka se veseli s vama!

20 Ako li niste, neka izide organj od Abimeleka i spali građane u Šekemu i Bet-Milu, i neka izide organj od građana u Šekemu i Bet-Milu i spali Abimeleka!"

21 Onda je Jotam pobjegao i sklonio se, otišao u Beru i ondje je ostao bojeći se svojega brata Abimeleka.

22 I vladao je Abimelek Izraelom tri godine.

23 I poslao Bog razdor među Abimeleka i građane u Šekemu, tako da su građani u Šekemu loše postupali s Abimelekom.

24 Tako se imao osvetiti zločin počinjen na sedamdeset Jerubaalovih sinova i krv njihova doći na njihova brata Abimeleka, koji ih je ubio, i na građane u Šekemu, koji su mu pomogli da ubije svoju braću.

25 I građani u Šekemu postavili su mu zasjede po gorskim vrhovima, pa su pljenili svakoga koji je prolazio mimo njih onim putom. Javili su to Abimeleku.

26 Gaal, sin Obedov, bio je, naime, došao sa svojom braćom, i oni su se bili nastanili u Šekemu. A građani se u Šekemu pouzdali u njega.

27 Kad su bili izašli u polje i u svojim vinogradima imali berbu i gnječili grožđe, priredili su veselje, otišli su u hram svojega boga, jeli su i pili, i psovali su Abimeleka.

28 Onda je Gaal, sin Obedov, povikao: "Tko je Abimelek i tko smo mi Šekemljani da mu moramo služiti. Nije li on sin Jeru-

baalov, a Zebul njegov upravitelj? Budite radije podložni ljudima Hamora, oca Šekemova! Zašto da njemu budemo podložni?

29 O kad bih ja imao u svojoj ruci taj narod, protjerao bih Abimeleka." On je rekao Abimeleku: "Pojačaj svoju vojsku i izid!"

30 A kad je Zebul, gradski upravitelj, čuo izjave Gaala, sina Obedova, vrlo se razljutio.

31 On je poslao tajno glasnike k Abimeleku i poručio mu: "Evo, Gaal, sin Obedov, došao sa svojom braćom u Šekem, i oni sad bune grad protiv tebe.

32 Zato ustani noću sa svojim ljudima i napravi zasjedu u polju.

33 I bit će rano ujutro, kad sunce ograne, dignut ćeš se i udariti na grad. A kad on onda svojim ljudima izide protiv tebe, napravi s njim kako ti želiš!"

34 Onda je ustao Abimelek noću sa svima svojim ljudima, i oni su zasjeli oko Šekema u četiri grupe.

35 Kad je Gaal, sin Obedov, izšao pred gradska vrata i stao, ispašao je Abimelek sa svojim ljudima iz zasjede.

36 Gaal je opazio ljudi i rekao Zebulu: "Eno, dolaze ljudi svrh gore!" A Zebul mu rekao: "Od gorske sjene prave ti se ljudi."

37 Ali Gaal je potvrdio još jedanput: "Eno, ljudi silaze s visa, a druga grupa dolazi od Terebint hrasta."

38 Onda mu doviknuo Zebul: "Gdje su ti sada velika usta? Ti si bio onaj koji se rugao: 'Tko je Abimelek da mu moramo biti podložni?' Pa to su ljudi, koje si prezreo. Izadi sada i bori se s njima!"

39 I izšao je Gaal pred Šekemljanim i pobio se s Abimelekom.

40 Ali ga Abimelek natjerao u bijeg, i on je pobegao pred njim, i mnogi njegovi ljudi pali su mrtvi prije nego što su i došli do vrata.

41 Dok je Abimelek ostao u Arumi, istjerao Zebul Gaala i njegovu braću, tako da nisu mogli duže ostati u Šekemu.

42 Kad sutradan izašli su ljudi u polje i javili to Abimeleku.

43 Tako je on uzeo svoju vojsku, podijelio ju u tri grupe i stao u zasjedu u polju. Kad bi video gdje ljudi izlaze iz grada, nasruo bi na njih i pobio ih.

44 Onda je Abimelek pojurio sa svojom grupom i postavio se kod gradskih vrata, a druge dvije grupe udarile na sve one koji su bili u polju, i tako ih pobili.

45 Onda je Abimelek cijeli dan udarao na grad, zauzeo je grad, poubijao žitelje, razorio grad i posuo sol po njemu.

46 A kad su to čuli svi stanovnici šekemske kule, otišli su u utvrdu hrama boga Berita.

47 Čim su javili Abimeleku da su se ondje skupili svi žitelji šekemske kule.

48 Onda je izšao Abimelek sa svim svojim ljudima na goru Salmon. Ondje prihvatio Abimelek za sjekiru, odsjekao granu od stabla, podignuo je i stavio na svoje rame. A svojim ljudima zapovjedio: "Što vidite da ja pravim, to i vi brzo pravite kao što sam ja napravio!"

49 Onda su i svi ljudi, čovjek za čovjekom, odsjekli granu za sebe, pošli onda za Abimelekom, stavili su grane na tvrđavu i zapalili su tako s njima i tvrđavu, tako da su poginuli svi stanovnici kule šekemske, oko tisuću ljudi i žena.

50 Potom je otišao Abimelek na Tebes, opkolio Tebes i osvojio ga.

51 Usred grada bila je tvrda kula, u koju su bili pobegli svi ljudi i žene, i svi stanovnici grada zatvorili za sobom vrata i popeli se na krov kule.

52 Abimelek je došao sve do kule i htjeo udariti na nju. On se posve primaknuo k vratima kule da ih zapali.

53 A neka žena bacila gornji mlinski kamen na glavu Abimeleku i razbila mu lumbaju.

54 On brzo zovnuo njegova nositelja oružja, i zapovjedio mu: "Izvadi svoj mač i ubij me! Da se ne bi reklo za mene: 'Žena ga je ubila.'" I probio ga njegov sluga, nositelj oružja i on je umro.

55 A kad su vidjeli Izraelovi sinovi da je mrtav Abimelek, vratili se svi svojoj kući.

56 Tako je Bog platio Abimeleku za zločin koji je počinio na svojem ocu ubivši sedamdeset svoje braće.

57 Isto tako je dao Bog da svi zločini ljudi u Šekemu padnu natrag na njihovu glavu. Tako se ispunila na njima kletva Jotama, sina Jerubaalova.

Izrael opet pod tuđim jarmom

10 Poslije Abimeleka ustao je da izbavi Izraela Tola, sin Puahe, unuk Dodov, iz plemena Isakarova, a boravio je u Šamiru na gori Efraim.

2 On je bio sudac Izraelu dvadeset i tri godine; on je umro i bio je pokopan u Šamiru.

3 Poslije njega ustao je Jair iz Gileada i bio je sudac Izraelu dvadeset i dvije godine.

4 On je imao trideset sinova, koji su jahali na tridesetero magaradi i imali trideset gradova, koji se zovu do današnjega dana Sela Jairova, koja leže u zemlji Gileadu.

5 Kad je umro Jair, pokopali su ga u Kamenu

6 Izraelovi sinovi vršili su opet zlo pred GOSPODINOM, i služili su Baalima i aštar-tama, sirijskim bogovima, sidonskim bogovima, moapskim bogovima, amoskim bogovima i filistejskim bogovima; a GOSPODINA su napustili i nisu mu služili.

7 Onda se raspalila srdžba GOSPODINOVA na Izraela, i dao ih u ruke Filistejcima i u ruke Amoncima.

8 Od one godine oni su mučili i gazili Izraelove sinove osamnaest godina, sve Izraelove sinove s onu stranu Jordana u amorejskoj zemlji, u Gileadu.

9 Onda su Amonci prošli preko Jordana da se biju i s Judom, Benjaminom i Eframovom kućom, tako da su Izraelovi sinovi bili u velikoj nevolji.

10 I zavapili su Izraelovi sinovi GOSPODINU i priznali: "Sagriješili smo tebi, jer smo ostavili svojega Boga i služili Baalima."

11 A GOSPODIN je rekao Izraelovim sinovima: "Nisu li vas pritiskivali Egipćani, Amorejci, Amonci, Filistejci,

12 Sidonci, Amalečani i Midjanci, ali kad ste zavapili k meni, ja sam vas izbavljao iz njihove ruke.

13 A vi ste ostavili mene i služili drugim bogovima. Zato vas više neću izbavljati.

14 Idite i vičite k onim bogovima koje ste izabrali sebi, neka vas oni izbave iz vaše nevolje!"

15 Onda su Izraelovi sinovi priznali GOSPODINU: "Sagriješili smo, pravi s nama što ti je drago, samo nas izbavi još ovaj put."

16 Tako su oni odbacili tude bogove iz svoje sredine i počeli su opet služiti GOSPODINU. I on više nije mogao trpjeti Izraelove nevolje.

17 Onda se podigli Amonci i u Gileadu se utaborili. A Izraelovi sinovi skupili se i utaborili kod Mispe,

18 A narod, gileadski glavari, rekli su jedan drugome: "Tko će početi boj protiv Amonaca? On neka bude glavar svim žiteljima Gileada!"

Jeftaha sudac i njegova pobjeda

11 Jeftah iz Gileada bio je jak junak, a bio je sin jedne bludnice. Gilead je bio otac Jeftahov.

2 Kad je Gileadova žena rodila njemu sinove, pa kad su odrasli sinovi te žene, otjerali su Jeftaha i rekli su mu: "Ne možeš biti baštinik u obitelji našoj, jer si sin tude žene."

3 Onda Jeftah pobjegao od svoje braće i naselio se u zemlji Tobu. Ondje se okupilo oko Jeftaha ljudi bez imovine i pošli su

s njim pljeniti.

4 A dogodilo se poslije nekoga vremena da je Amonov narod zaratio protiv Izraela.

5 Amonci su pošli u boj protiv Izraela, a starještine gileadske su otišle da dovedu Jeftahu iz zemlje Toba.

6 I tako su oni zamolili Jeftahu: "Dođi i budi nam zapovjednik, da bi mogli vojvati protiv Amonaca."

7 A Jeftah je odgovorio starješinama gileadskim: "Niste li me mrzili i otjerali iz kuće mojega oca, pa zašto sad dolazite k meni kad ste u nevolji?"

8 Starještine gileadske su odgovorile Jeftahu: "Zato smo sad opet došli k tebi: "Ako podeš s nama i budeš vojevao protiv Amonaca, bit ćeš glavar nama, i svim gileadskim građanima."

9 Onda je zapitao Jeftah starještine gileadske: "Ako me odvedete natrag kući da se bijem protiv Amonaca, i ako mi ih preda GOSPODIN, hoću li vam onda biti glavar?"

10 Starještine gileadske su odgovorile Jeftahu: "GOSPODIN je svjedok po čuvenju među nama da ćemo tako praviti kako si zahtijevao."

11 Tako je otišao Jeftah sa gileadskim starješinama. Narod ga je postavio svojim glavarom i vođom. Jeftah je prineo sve svoje želje GOSPODINU u Mispi.

12 Potom je Jeftah poslao glasnike amonskom kralju i poručio: "Što hoćeš ti od mene, te ideš protiv mene da vojuješ protiv moje zemlje."

13 Amonski kralj je odgovorio Jeftahovim glasnicima: "Izrael je uzeo moju zemlju kad je došao iz Egipta, od Arnona do Jabuka i do Jordana, daj mi ju sad natrag s mirom!"

14 Ali Jeftah je poslao opet glasnike amonskom kralju,

15 i poručio mu: "Ovako govori Jeftah: 'Izrael nije uzeo Moapske zemlje ni zemlje Amonaca.'

16 Nakon izlaska Izraelovih sinova iz Egipta, putovali su preko pustinje do Crvenoga mora i onda došli u Kadeš.

17 Onda je poslao Izrael glasnike edomskom kralju s molbom: 'Htjeo bih proći kroz tvoju zemlju,' ali edomski kralj nije poslušao. I moapskom kralju su poslali, ali ni on nije htjeo čuti. Tako su ostali Izraelovi sinovi u Kadešu.

18 Onda se zaputili preko pustinje, zabiljšili edomsku zemlju i moapsku zemlju i došli su u zemlju istočno od moapske zemlje.

19 Nato su poslali Izraelovi sinovi glasnike Sihonu, amorejskom kralju, hešbonskom

kralju, i poručio mu Izrael: 'Htjeli bismo proći kroz tvoju zemlju do svojega određenog mjeseta.'

20 Ali Sihon nije povjerovao prolazu Izraelovih sinova kroz njegovo područje. Nego je Sihon skupio sav svoj narod, utaborili se u Jahasu, i on se borio protiv Izraela.

21 Ali GOSPODIN, Bog Izraelov, dao je Sihona s cijelom njegovom vojskom u ruke Izraelovim sinovima, koji su ih pobijedili. Tako je Izrael zauzeo cijelu zemlju Amorejaca, koji su prebivali u onoj zemlji,

22 Oni su osvojili svu amorejsku zemlju od Arnona do Jaboka, i od pustinje do Jordana.

23 A sada, kada je GOSPODIN, Bog Izraelov, protjerao Amorejce zbog svojega naroda Izraela, hoćeš ti da ju posjeduješ.

24 Zar ne posjeduješ sve što ti je bog tvoj Kemoš dao u posjed? Tako onda, što god je GOSPODIN, naš Bog uzeo u posjed ispred nas, mi ćemo to posjedovati.

25 Ili si ti po čemu jači od moapskog kralja Balaka, sina Siporova. Je li se on ikad borio s Izraelom? Je li on ikad ratovao s njima?

26 Dok je Izrael boravio u Hešbonu i u njegovim selima, u Aroeru i u njegovim selima i u svim gradovima koji leže na Arnonu, tri stotine godina, zašto ih niste u to vrijeme natrag osvojili?

27 Stoga ja ti nisam napravio ništa nažao, nego ti meni praviš krivo kad ratuješ protiv mene. GOSPODIN, sudac, danas će suditi između Izraelovih sinova i Amonova naroda."

28 Ali amonski kralj nije poslušao riječi koje mu je poručio Jeftaha.

29 Onda je sišao Duh GOSPODINOV na Jeftaha, i on je prošao kroz Gilead i Manaseh. Nato je pošao u Mispu u Gileadu, i od Mispe u Gileadu podignuo se protiv Amonaca.

30 A Jeftah se zavjetovao GOSPODINU ovako: "Ako zaista predaš Amonov narod u moje ruke,

31 onda neka onaj koji mi s vrata moje kuće došao u susret, ako se vratim kući pobjedonosan nad Amoncima, pripasti GOSPODINU, i ja ću ga prinjeti kao žrtvu paljenicu."

32 I tako je pošao Jeftah protiv Amonaca da se bije s njima, i GOSPODIN mu ih posve predao u ruke.

33 On ih silno porazio od Aroera do u okolicu Minita, dvadeset gradova, i do Abel-Keramima. Tako su bili Amonci poniženi pred Izraelovim sinovima.

34 A kad se vraćao Jeftah svojoj kući u Mispu, izšla mu u susret njegova kći s

bubnjevima i plesom. Ona mu je bila jedino dijete; osim nje nije imao ni sina ni kćeri.

35 I dogodilo se, kad ju je opazio, razderao je svoje haljine i povikao: "Jao, kćeri moja, ti me duboko snizuješ! Jest, ti si, koja me u nesreću baca, jer ja sam izrekao zavjet GOSPODINU i ne mogu ga preći."

36 Ona mu je rekla: "Oče moj, kad si izrekao zavjet GOSPODINU, izvrši na meni što si zavjetovao, jer ti je dao GOSPODIN da se osvetiš svojim neprijateljima, Amonovim sinovima."

37 Onda je zamolila svojega oca: "Neka bi mi se dopustilo ovo: daj mi još dva mjeseca vremena! Htjela bih otići, na gore se popeti i sa svojim prijateljicama svoje djevičanstvo oplakati."

38 On joj odgovorio: "Idi!" I pustio ju na dva mjeseca. I ona otisla sa svojim prijateljicama, i po gorama je oplakivala svoje djevičanstvo.

39 A poslije dva mjeseca vratila se svoju ocu, i on je izvršio na njoj svoj zavjet, koji je napravio. Ona još nije bila spoznala čovjeka; otada je običaj u Izraelu, **40** da svake godine izlaze kćeri Izraelove oplakivati za kćerkom Jeftaha iz Gileada, četiri dana u godini.

Poraz Efraimova plemena

12 I podigli se ljudi od plemena Efraimova, prošli su prema Zafonu i zapitali Jeftaha: "Zašto si izišao u boj protiv Amonaca, a nas nisi pozvao ići s tobom. Sad ćemo zapaliti tvoju kuću nad glavom."

2 Jeftah im rekao: "Ja i moj narod imali smo tešku bitku sa Amonovim sinovima. Ja sam vas pozvao, ali me vi niste izbavili iz njihovih ruku.

3 Kad sam vido da mi vi nećete pomoći, stavio sam glavu u torbu i pošao protiv Amonaca, i GOSPODIN mi ih je dao u ruke. Pa zašto danas dolazite protiv mene da me napadnete?"

4 Onda je Jeftah podignuo sve ljudi od Gileada i udario na Efraimovce. I Gileadovci su porazili Efraimovce. Jer ovi su rekli: "Vi Gileadovci ste bjegunci Efraimovi usred Efraima, usred Manaseha."

5 Gilead je zauzeo jordanske gazove prije nego su došli Efraimovci. I kad bi koji bjegunac Efraimovac zamolio: "Pustite me prijeći", zapitali bi ga ljudi od Gileada: "Jesi li Efraimovac?" Ako bi odgovorio: "Nisam",

6 onda bi mu zapovijedili: "Hajde reci Šibolet!" Kad bi rekao "Šibolet", jer ne bi pravo izgovorio, ulovili bi ga i ubili bi ga

na jordanskim gazovima. Tako je poginulo onda četrdeset i dvije tisuće ljudi iz Efraima.

7 Jeftah je sudio Izraelu šest godina. Onda je umro Jeftah iz Gileada i bio je pokopan u jednom gradu Gileadovu.

8 Poslije njega sudio je u Izraelu Ibsan iz Betlehema.

9 On je imao trideset sinova i trideset kćeri. Kćeri je poudao iz kuće, a trideset kćeri doveo svojim sinovima izvana. On je sudio Izraelu sedam godina.

10 Kad je umro Ibsan, bio je pokopan u Betlehemu.

11 Poslije njega sudio je u Izraelu Elon iz Zebuluna. Deset godina sudio je on u Izraelu.

12 Kad je umro Elon iz Zebuluna, bi pokopan u Ajalonu u zemlji Zebuluna.

13 Poslije njega sudio je u Izraelu Abdon, sin Hilelov iz Piratona.

14 On je imao četrdeset sinova i trideset unuka, a jahali na sedamdeset magaraca. Sudio je Izraelu osam godina.

15 Onda je Abdon, sin Hilelov iz Piratona, bio umro i bio je pokopan u Piratonu u zemlji Efraimu na gori Amalečana.

Samsonovo rođenje

13 Izraelovi sinovi su opet vršili zlo pred GOSPODINOM, i GOSPODIN ih dao u ruke Filistejcima za četrdeset godina.

2 A živio je onda jedan čovjek iz Zorahe od roda Danovih sinova po imenu Manoah. Njegova žena je bila nerotkinja i nije imala djece.

3 Onda se javio toj ženi GOSPODINOV Andeo i rekao joj: "Eto, ti si nerotkinja i još nisi rodila, ali ćeš zatrudnjeti i rodit ćeš sina.

4 Zato sada pripazi na sebe! Ne smiješ piti ni vina ni jakoga pića i ne smiješ jesti ništa nečisto!

5 Kad zatrudniš i rodiš sina, onda britva ne smije doći na njegovu glavu, jer već od majčine utrobe dječak mora biti Nazirej Božji. On će kao prvak izbavljati Izraela iz ruku Filistejaca."

6 Žena je otišla i javila svojem mužu: "Božji čovjek je došao k meni. Izgledao je kao Andeo Božji, pun dostojanstva. Ja ga nisam zapitala odakle je, niti mi je on rekao svoje ime.

7 On mi je rekao: 'Eto, zatrudnjet ćeš i rodit ćeš sina. Od sada ne pij niti vina niti jakoga pića i ne jedi ništa nečisto, jer od majčine utrobe pa do dana smrti svoje dječak će biti Nazirej Božji.'"

8 Onda je Manoah izrekao ovu molitvu GOSPODINU: "Molim te, GOSPODINE, Božji

čovjek, koga si poslao, neka još jedanput dođe k nama i neka nam očituje što ćemo praviti s dječakom koji će se roditi."

9 I Bog je uslišao Manoahinu molitvu. Božji Andeo je došao još jedanput k ženi kad je bila u polju, jer njezin muž Manoah nije bio kod nje.

10 Otrčala je žena brže i javila to svojem mužu, i ispričala mu: "Eto, javio mi se opet onaj čovjek koji mi je onda došao."

11 Manoah je ustao i pošao za svojom ženom. Kad je došao k čovjeku, zapitao ga: "Jesi li ti čovjek koji je govorio s mojom ženom?" On je odgovorio: "Jesam."

12 A Manoah je zapitao: "Ako se tvoje riječi ispunе, koji su onda propisi za dječaka i kakav će mu biti posao?"

13 GOSPODINOV Andeo je rekao Manouhi: "Žena neka se čuva od svega što sam joj rekao!"

14 Ne smije ništa uživati što dolazi od vinove loze, ni vina, ni opojnih pića ne smije piti i ništa nečisto jesti. Sve što sam joj zapovjedio, neka drži!"

15 Onda je rekao Manoah Andelu GOSPODINU: "Rado bismo te pozvali i pred tebe iznijeli jare."

16 A GOSPODINOV Andeo je rekao Manouhi: "Da me i pozoveš, neću ipak ništa jesti od tvojega jela, ali ako hoćeš prinijeti žrtvu paljenicu, prinesi ju GOSPODINU!" Manoah nije znao, da je to bio GOSPODINOV Andeo.

17 Onda je zapitao Manoah GOSPODINOVA Andela: "Kako ti je ime, da bismo ti mogli zahvaliti ako bi se ispunilo tvoje obećanje?"

18 A GOSPODINOV Andeo mu rekao: "Što pitaš za moje Ime? Vidiš, ono je predivno."

19 Nato je Manoah uzeo jare za prinos i žrtvovao GOSPODINU na hridi. Onda se dogodilo čudo, a Manoah i njegova žena su to gledali:

20 bilo je dok se plamen podizao sa žrtvenika k nebu, podignuo se GOSPODINOV Andeo u plamenu žrtvenika. Kad su to vidieli Manoah i njegova žena, pali su na koljena licem do zemlje.

21 I Andeo se GOSPODINOV nije više javio mužu i njegovoj ženi. I spoznao je Manoah da je to bio GOSPODINOV Andeo.

22 I rekao Manoah svojoj ženi: "Mi moramo sigurno umrijeti jer smo vidjeli Boga."

23 A njegova žena mu odgovorila: "Kad bi htjeo Bog da nas usmrti, ne bi primio od nas žrtve paljenice ni prinosa i ne bi nam dao da sve to vidimo i da takvo što čujemo."

24 Kad je žena rodila sina, i nazvala ga imenom Samson. Dječak je odrastao, i GOSPODIN ga je blagoslovio.

25 Duh GOSPODINOV počeo je djelovati u njemu u Mahaneh-Danu između Zorah i Eštaola.

Samsonove zagonetke

14 Kad je Samson sišao u Tamnahu, upoznao je u Tamnahu jednu ženu Filistejku.

2 Kad se vratio kući, pripovijedao je svojem ocu i svojoj majci: "Upoznao sam u Tamnahu jednu ženu Filistejku; oženite me njom."

3 A njegov otac i njegova majka su mu odgovorili: "Zar nema žene među kćerima tvoje braće i u svemu našem narodu da se ideš ženiti kod neobrezanih Filistejaca?" A Samson je izjavio svojem ocu: "Njom me oženi, jer mi se ona jako sviđa."

4 Njegov otac i njegova majka nisu znali da je to od GOSPODINA, jer je ovaj tražio svadbu s Filistejcima. Onda su vladali Filistejci nad Izraelom.

5 Tako je sišao Samson sa svojim ocem i svojom majkom u Tamnahu. Kad su došli do timnahskih vinograda, napao ga iznenada mladi ričući lav.

6 I Duh GOSPODINOV je došao na njega, i on napola rastrgao lava, kako se napola trga jare, a nije imao ništa u ruci. A svojem ocu i svojoj majci nije pripovjedio što je napravio.

7 Onda je otisao dolje i govorio sa ženom, i ona je Samsonu jako omiljela.

8 Kad je, iza nekog vremena, opet došao da ju odvede, i kad se svratio da vidi mrtvoga lava, našao se u truplu lava roj pčela i med.

9 On ga izvadio u svoje ruke i jeo ga je idući dalje. Kad je došao svojemu ocu i svojoj majci, dao im je jesti, a nije im rekao da je iz trupla lavova izvadio med.

10 Tako je sišao njegov otac k ženi. A Samson je priredio ondje gozbu, jer tako bi vršili mladi ljudi.

11 Kad su ga oni vidjeli, dali su mu trideset svadbenih prijatelja da budu s njim.

12 Ovima je rekao Samson: "Ja ču vam zadati zagonetku. Ako mi je odgonetnete za sedam dana gozbe, dat ču vam trideset košulja i trideset svečanih haljina.

13 A ako mi je ne odgonetnete, vi ćete dati meni trideset košulja i trideset svečanih haljina." Oni ga pozovu: "Zadaj nam svoju zagonetku, da čujemo!"

14 On im rekao: "Od onoga koji jede izide nešto za jesti, i od jakoga izide nešto slat-

ko." Nisu mogli odgonetnuti zagonetku tri dana.

15 I dogodilo se da su sedmoga dana rekli Samsonovoj ženi: "Nagovori svojega muža da nam riješi zagonetku. Drukčije, spalit ćemo tebe i kuću tvojega oca. Jeste li nas zato pozvali da nas osiromašite, nije li tako?"

16 I zaplakala je žena Samsonova pred njim i rekla: "Ti mene samo mrziš i ne ljubiš me. Ti mi nisi rekao rješenje zagonetke što si je zadao sinovima mojega naroda." On joj rekao: "Pa ni svojem ocu ni svojoj majci nisam objasnio, a tebi da ju velim?"

17 Kad je ona tako pred njim plakala za sedam dana, dok je trajala svečanost, rekao joj sedmi dan. Toliko je bila navalila na njega. I ona je izdala rješenje zagonetke svojoj braći.

18 Onda su rekli ljudi grada sedmi dan, prije nego zađe sunce: "Što je slađe od meda i što je jače od lava?" On im odgovorio: "Da niste orali na mojoj junci, ne biste nikada pogodili moje zagonetke."

19 Onda je došao na njega Duh GOSPODINOV. On je sišao u Aškelon pobjio ondje trideset ljudi između njih, uzeo im njihovu odjeću i dao svečane haljine onima koji su bili odgonetnuli zagonetku. Bio je vrlo rasrđen i otisao kući svojega oca.

20 A žena Samsonova udala se za jednoga od njegovih svadbenih prijatelja, koji su mu bili pridruženi.

Samsonova osveta

15 Poslije nekoga vremena, u dane ječmene žetve, htjedne Samson pohoditi svoju ženu, donio jare i zamolio: "Htjeo bih ući svojoj ženi u ložnicu". Ali mu nije dopustio njezin otac ući.

2 Njezin otac je odgovorio: "Mislio sam da ti ona nije po volji, pa sam ju dao jednomu od tvojih svadbenih prijatelja. Nije li njezina mlađa sestra još ljepša od nje? Uzmi je namjesto one."

3 Samson im odgovorio: "Ovaj put nisam Filistejcima odgovoran ako im napravim neko zlo."

4 I otisao Samson, ulovio tri stotine lisica, uzeo zublje, okrenuo rep prema repu i stavio po jednu zublju među dva repa.

5 Onda zapalio zublje, pustio ih u žita Filistejaca i tako zapalio snopove, biljke, vignograđe i masline.

6 Kad su zapitali Filistejci: "Tko je to napravio?" Odgovorili su: "Samson, zet Timnačaninov, jer mu je uzeo njegovu ženu i dao jednomu od njegovih svadbenih prijatelja." Onda su otisli Filistejci i spalili njih

i njezina oca.

7 A Samson im rekao: "Jer ste to napravili, neću mirovati dok vam se ne osvetim."

8 I udario je sve one koje je stignuo teškim udarcima od listova do bedara. Potom otišao i nastanio se u špilji Etama.

9 Onda su izašli Filistejci, utaborili se u Judi i raširili se kod Lehija.

10 Kad su Judejci zapitali: "Zašto ste izašli k nama?", odgovorili su: "Izašli smo da ulovimo Samsona i da mu napravimo kako je on napravio nama."

11 Onda su izašle tri tisuće ljudi od Jude k špilji Etama i zapitali Samsona: "Ne znaš li da su Filistejci naši gospodari? Što si nam to napravio?" On im rekao: "Kako su oni napravili meni, tako sam ja napravio njima."

12 Oni su mu rekli: "Došli smo da te uhitimo i da te predamo Filistejcima." Samson ih zamolio: "Zakunite mi se da me nećete pogubiti!"

13 Oni su mu odgovorili: "Nećemo, nego ćemo te samo uhititi i njima predati, sigurno nećemo te pogubiti." Nato su ga svezali sa dva nova užeta i izveli ga iz špilje.

14 Kad je on došao u Lehu i Filistejci su istrčali pred njega vičući od radosti, onda je došao na njega Duh GOSPODINOV, i užad na njegovim rukama su postala kao laneni konci, koje je spalio oganj, i spale sveze s njegovih ruku.

15 On je našao sirovu magareću čeljust, pružio svoju ruku, prihvatio je i pobio s njom tisuću ljudi.

16 Onda je rekao Samson: "Čeljusti magarećom pobio sam na hrpe i hrpe, čeljusti magarećom pobio sam tisuću ljudi."

17 A kad je s tim govorom bio gotov, bacio je čeljust iz ruke, i nazvao ono mjesto Ramot Lehi.

18 Onda je postao jako žedan, zavapio GOSPODINU i pomolio se: "Ti si dao da tvoj sluga dobije ovu veliku pobjedu. A sada moram umrijeti od žedi i pasti u ruke neobrezanima."

19 Onda je Bog otvorio jednu kotlinu, kakvih je naći kod Lehija, i potekla je iz nje voda i napio se odatile; povratio mu se životni duh, i opet oživio. Zato je nazvao onaj izvor En-Hakore, koji je još u Lehiju do današnjega dana.

20 On je sudio u Izraelu za vremena filistejske vladavine dvadeset godina.

Samson i Delila. Samsonova smrt

16 Tako je jedanput Samson došao u Gazu, video ondje jednu bludnicu i svratio se k njoj.

2 I žiteljima u Gazi se javilo: "Samson je

došao ovdje." Oni se strčali i vrebali su ga cijelu noć na gradskim vratima, a držali su se cijelu noć mirno. Govorili su: "Dok svane dan, ubit ćemo ga."

3 Ali je Samson ležao samo do ponoći, onda je u ponoć ustao, prihvatio krila gradskih vrata zajedno s oba dovratnika, otrgnuo ih zajedno s prijevornicom, stavio ih na svoja ramena i odnio ih navrh gore naprema Hebronu.

4 Poslije toga on je zamilovao djevojku u dolini Soreku, čije je ime bilo Delila.

5 Došli su k njoj filistejski glavari i rekli joj: "Nagovaraj ga i iskušaj gdje stoji njegova velika snaga, i kako bismo ga mogli svladati i svezati da ga napravimo malenim! Mi ćemo ti onda dati svaki po tisuću i stotinu srebrnih šekela."

6 I Delila je počela nagovarati Samsona: "Hajde reci mi, u čemu je tvoja velika snaga i čim bi se moral tebe svezati, da te se svlada."

7 Samson joj odgovorio: "Da me se sveže sa sedam i kovih tetiva, još neosušenih, onda bih postao slab i bio bih kao svaki drugi čovjek."

8 I donijeli su joj filistejski glavari sedam i kovih tetiva, još neosušenih, i ona ga njima svezala.

9 A sjedili su ljudi u njezinoj sobi u zasjedi. I ona mu povikala: "Eto Filistejaca na tebe, Samsone!" A on je istrgao i kove tetive, kao što se trga konac od kudjelje kad se primakne ognju. I nije se doznalo za njegovu snagu.

10 Onda je rekla Delila Samsonu: "Eto, prevario si me i slagao si mi. Reci mi sad čim te se može svezati!"

11 On joj rekao: "Da me se sveže novim užadima što se još nisu rabila u poslu, postao bih slab i bio bih kao drugi čovjek."

12 I Delila je uzela novu užad i svezala ga njima, pa mu rekla: "Eto Filistejaca na tebe, Samsone!" A sjedili su ljudi u sobi u zasjedi. A on ih istrgao sa svojih ruku kao konac.

13 A Delila je rekla Samsonu: "Do sada si me varao i lagao mi, ali reci mi čim te se može svezati?" On joj odgovorio: "Da otkaš sedam pramenova moje kose na tkačkom stanu i da ih pričvrstiš klinom na vratilo stana, onda bih postao slab i bio bih kao svaki drugi čovjek."

14 Kad je ona zabila kolčić, povikala mu: "Eto Filistejaca na tebe, Samsone!" Onda se on probudio od sna i istrgao kolac, osnovu i vratilo.

15 Opet mu ona rekla: "Kako možeš tvrditi da si mi dobar, kad tvoje srce nije kod mene? Već si me tri puta prevario i nisi mi

rekao u čemu je tvoja velika snaga.”

16 I dogodilo se, kad mu je svaki dan dodijavala svojim riječima i tako ga mučila da mu je život bio ogorčio,

17 otvorio joj cijelo svoje srce i rekao joj: “Nikad nije britva došla na moju glavu, jer sam od utrobe majčine Nazirej Božji. Da mi se obrije glava, ostavila bi me moja snaga i postao slab i bio bih kao svaki drugi čovjek.

18 Onda je vidjela Delila da joj je otvorio cijelo svoje srce. Ona je dala pozvati filistejske glavare i rekla im: “Dodite još jedanput, jer mi je otvorio cijelo svoje srce.” Filistejski glavari su došli k njoj i donijeli su sobom novce.

19 Onda ga ona uspavala na svojim koljenima i dozvala čovjeka, te mu dala obrijati sedam vlasa na njegovoj glavi. Tako ga ona napravila slabim, i ostavila ga njegova snaga.

20 I ona je povikala: “Eto Filistejaca na tebe, Samsone”, probudio se on od sna i pomislio: “Oslobodit će se kao uvijek kada se stresem.” On, naime, nije znao, da je GOSPODIN odstupio od njega.

21 Onda su ga uhitili Filistejci, iskopali mu oči, odveli ga u Gazu, okovali ga u mjedene verige, i morao je u zatvoru mlin okretati.

22 A kosa na njegovoj glavi opet je poma-lo rasla, otkako je bila obrijana.

23 I filistejski glavari skupili se da prinesu veliku žrtvu svojem bogu Dagonu i da veselo svetuju sveca, jer su rekli: “Naš je bog predao u naše ruke neprijatelja Samsona.”

24 Kad su ga vidjeli, hvalili su ljudi svojega boga, jer su rekli: “Naš je bog predao u naše ruke neprijatelja, koji je uništavao našu zemlju i pobio mnoge od nas.”

25 I kad se razigralo njihovo srce, povikali su: “Zovite Samsona da nas zabavlja plesom!” I doveli su Samsona iz zatvora, i on ih je zabavljao plesom. Bili su ga namjestili među stupove.

26 A Samson je rekao dječaku koji ga je držao za ruku: “Pusti me i pomozi mi da opipam stupove na kojima stoji hram, da se mogu na njih nasloniti.”

27 Hram je bio pun ljudi i žena. Ondje su bili svi filistejski glavari, a na krovu je bilo oko tri tisuće ljudi i žena koji su gledali Samsona kako pleše.

28 Onda je Samson upravio GOSPODINU ovu molitvu: “O GOSPODINE Bože, ja ti se molim sjeti me se, i daj mi samo još ovaj put snagu, o Bože, da se osvetim Filistejcima za moja oba oka.”

29 Onda je Samson prihvatio oba srednja

stupa, na kojima je stajao hram, i podupro se na njih, na jedan svojom desnom rukom, a na drugi svojom lijevom rukom.

30 Onda je rekao Samson: “Hoću, eto, umrijeti s Filistejcima.” I upro se sa svom snagom, i srušio se hram na glavare i na sve ljude koji su bili u njemu. Tako je broj mrtvih, koje je on pobio umrući, bio veći od broja onih koje je pobio za svojega života.

31 Njegova braća i sva njegova obitelj došli su, uzeli ga, ponijeli ga i pokopali ga između Zorahe i Eštaola u grobu njegova oca Manoahe. On je sudio u Izraelu dvadeset godina.

Mikahovi idoli

17 Na gori Efraimovo prebivao je jedan čovjek po imenu Mikah.

2 On je rekao svojoj majci: “Tisuću i stotinu srebrnih šekela, koji su ti bili ukradeni, i zbog kojih si izustila kletvu, i to baš na moje uši, evo, to je srebro kod mene, ja sam ga uzeo.” Njegova majka je odgovorila: “GOSPODIN neka te blagoslovi, moj sine.”

3 Kad je on vratio tisuću i stotinu srebrnih šekela svojoj majci, rekla je njegova majka: “Dajem to srebro kao posvetni dar iz svoje ruke GOSPODINU za svojega sina, da se napravi od njega kip rezbaren i lijevan; zato ti ga dajem natrag.”

4 Kad on opet dao srebro svojoj majci, uzela je njegova majka dvjesto srebrnih šekela i dala ih zlataru, koji od toga napravio rezbaren i lijevan kip. Bio je postavljen u kući Mikahovoj.

5 Mikah je imao svetište, napravio efod i kućne idole i posvetio jednoga od svojih sinova, koji mu je onda služio kao svećenik.

6 U ono vrijeme nije bilo kralja u Izraelu. Svaki je radio što mu je bilo drago.

7 Živio je onda jedan mladi čovjek iz Betlehema u Judi, iz plemena Judina. On je bio Levit i boravio je ondje kao stranac.

8 Čovjek je otišao iz grada Betlehema u Judi, da se nastani gdje god može naći mjesto. Tako na svojem putu došao je u goru Efraim do Mikahove kuće.

9 Mikah ga zapitao: “Odakle dolaziš?” On mu odgovorio: “Ja sam Levit iz Betlehema u Judi i na putu sam da se gdje god nastanim.”

10 Mikah ga zamolio: “Ostani kod mene i budi mi otac i svećenik. Ja će ti davati deset srebrnih šekela na godinu, svu odjeću i svu hranu.” Levit je na to pristao.

11 Otada je kod njega boravio Levit, i mladi čovjek bio mu je kao jedan od njegovih

sinova.

12 Mikah je namjestio Levita, i mlađi čovjek je postao njegov svećenik i boravio je u Mikahovoju kući,

13 Mikah je pomislio: "Sada znam da će me GOSPODIN blagosloviti, jer imam Levića za svećenika."

Mikaha i Danovci

18 U ono vrijeme nije bilo kralja u Izraelu. Onda je Danovo pleme tražilo sebi baštinski posjed gdje bi se naselilo, jer mu dotada nije bila još dopala baština među Izraelovim plemenima.

2 Zato su poslali Danovi sinovi iz svojega plemena pet ljudi, ljudi osobito valjane, iz graničnoga područja, iz Zorahe i Eštaola, da uhode i upoznaju zemlju. Oni su im rekli: "Idite i uhodite zemlju!" I oni su došli u goru Efraim, do Mikahove kuće, gdje su prenoćili.

3 Kad su bili kod Mikahove kuće i poznali glas mlađoga Levita, svratili se ondje i zapitali ga: "Tko te doveo ovdje? Što radiš tu? Što zaslужuješ ovdje?"

4 On im odgovorio: "Tako i tako napravio je Mikah sa mnom. On me nagovorio, i ja sam postao njegov svećenik."

5 Oni su mu rekli: "Pa zapitaj Boga da znamo hoće li nam biti sretan put na koji smo pošli!"

6 Nato im svećenik dao odluku: "Idite s mirom; Bogu je po volji put kojim idete."

7 Tako je pošlo dalje tih pet ljudi, došli su u Laiš i vidjeli su da ljudi, koji su ondje prebivali, žive po običaju Sidonaca bezbrižno, tiko i mirno. Ni jedan nije zame-tao svade, i moglo se nesmetano uživati svoj posjed. Bili su daleko od Sidonaca i s ostalim svijetom nisu imali nikakvih od-nosa.

8 Pa kad se vratili svojoj braći u Zorah i Eštaol, zapitala su ih njihova braća: "Što nam imate javiti?"

9 Oni su odgovorili: "Ustajte, idimo na njih, jer smo vidjeli zemlju koja je zaista vrlo dobra. Hoćete li biti još neodlučni? Ne oklijevajte, zaputite se ondje i zemlju zaposjednite!"

10 Kada dodete ondje, naći ćete narod bezbrižan, zemlju vrlo prostranu. Bog ju daje u vaše ruke, i mjesto kojemu ne manjka ničega što ima na zemlji."

11 Onda se podiglo odande šest stotina ljudi naoružanih iz plemena Danova od Zorahe i Eštaola.

12 Oni se na svojemu putu utaborili kod Kiryat-Jearima u Judi. Zato se zove ono mjesto Mahaneh-Dan do današnjeg dana. Leži zapadno od Kiryat-Jearima.

13 Odatle su krenuli dalje u Efraimovu goru i došli su do Mikahove kuće.

14 Petorica ljudi, koji su bili izašli da uhode zemlju Laiš, obratili se svojoj braći ovim riječima: "A znate li da se u ovim kućama nalaze efod, terafe i kip rezbareni i lijevan? Sada gledajte što ćete raditi!"

15 I oni se svratili ondje, ušli su u kuću mlađoga Levita, u kuću Mikahovu i pozdravili ga.

16 Šest stotina naoružanih Danovih sinova je ostalo pred vratima.

17 Petorica ljudi, koji su bili izašli da uhode zemlju i ovdje došli, ušli su gore i uzeli rezbareni kip, efod, kućne idole i lijevani kip, dok je svećenik ostao kod šest stotina naoružanih ljudi pred vratima.

18 Kad su oni ušli u Mikahovu kuću i uzeli rezbareni kip, efod, kućne idole i lijevani kip, zapitao ih svećenik: "Što radite tu?"

19 Oni su mu odgovorili: "Tiho, stavi ruku na usta, podi s nama i budi naš otac i svećenik! Je li bolje za tebe, da budeš svećenik za kuću samo jednoga čovjeka ili svećenik za jedno pleme i rod u Izraelu?"

20 Obradovan time, uzeo je svećenik efod, terafe i rezbareni kip i pridružio se ljudima.

21 Oni se podigli i otišli su dalje, a djecu, stado i blago postavili su naprijed.

22 Kad su se bili udaljili od Mikahove kuće, ljudi koji su prebivali u kućama kod Mikahove kuće, skupili su se i krenuli su u potjeru za Danovim sinovima.

23 Kad su dozivali Danove sinove, okrenuli se ovi i zapitali Mikahu: "Što ti je, te si skupio te ljudе?"

24 On je odgovorio: "Mojega boga što sam ga napravio, uzeli ste mi zajedno sa svećenikom i otišli ste što mi je još ostalo? Kako me možete još pitati: 'što ti je?'"

25 A sinovi Danovi su mu odgovorili: "Ne viči dalje za nama! Drukčije, mogli bi se gnjevni ljudi na vas okrenuti, i mogli biste izginuti ti i tvoji."

26 I sinovi Danovi otišli su dalje. A Mikah videći, da su oni jači od njega, vratio se i otišao svojoj kući.

27 A oni odveli sobom djelo Mikahovo i svećenika koji je bio kod njega, i došli su u Laiš, gdje su prebivali tiki i mirni ljudi, pobili ih oštricom mača i ognjem spalili grad.

28 A nitko mu nije došao u pomoć, jer je ležao daleko od Sidona i nije imao nikakvih odnosa s ostalim svijetom. Ležao je, naime, u dolini kod Bet-Rehoba. Kad su poslije opet sagradili grad, naselili se ondje.

29 I nazvali grad Dan po imenu svojega pradjeda Dana, koji je bio sin Izraelov. A

prije se grad zvao Laiš.

30 I sinovi Danovi namjestili sebi onaj rezbareni kip, i Jonatan, sin Geršoma, sina Manasehova, i njegovi sinovi bili su svećenici kod plemena Danova sve do vremena kad je zemlja bila odvedena u ropstvo.

31 I bio im je namješten onaj rezbareni kip koji je bio napravio Mikah za sve vrijeme dokle je Božji Dom bio Šilu.

Zločinstvo u Gibei

19 Dogodilo se u ono vrijeme, kad još nije bilo kralja u Izraelu, boravio je jedan Levit na kraju gore Efraimove kao stranac. On je sebi uzeo djevojku iz Betlehema u Judi za priležnicu.

2 Priležnica njegova bila mu je nevjerna, pa otišla od njega natrag u svoju očinsku kuću u Betlehem u Judi, i bila je ondje već četiri mjeseca.

3 Kad je ustao njezin muž otišao je za njom da je nagovori neka se vrati. On je imao sobom svojega slуга i dva magarca. Kad ga ona uvela u kuću svojega oca i kad ga pogledao djevojčin otac, izašao mu veselo u susret.

4 Jer ga je njegov tast, djevojčin otac, zadržavao, ostao je tri dana kod njega. Zajedno su jeli i pili, i ondje su noćili.

5 I dogodilo se četvrti dan, kad su bili rano ustali, i on htjeo ići, rekao je otac djevojčin svojemu zetu: "Okrijepi se još zalogajem kruha, pa onda možete putovati."

6 Sjeli su oni, i obojica su zajedno jeli i pili. Onda je zamolio otac djevojčina muža: "Hajde budi zadovoljan, pa još jedanput prenoći i budi veseo."

7 A kad je čovjek ustao da ide, navalio je na njega njegov tast, da još jedanput prenoći.

8 Kad se petoga dana podignuo rano ujutro da ide, zamolio je opet djevojčin otac: "Ali okrijepi se najprije i čekajte dok se dan nagnye na zapad!" I tako su jeli obojica zajedno.

9 Kad je onda čovjek ustao da ide zajedno sa svojom priležnicom i sa svojim slugom, rekao mu njegov tast, otac djevojčin: "Eto, dan se nagnuo na zapad i sad će večer. Prenoćite ovdje! Eto, dan je na zalasku, prenoći ovdje i budi veseo! Sutra možete onda uraniti na put i možeš se vratiti kući."

10 Ali čovjek nije htjeo još jedanput prenoći, nego je ustao, otišao i došao je do u blizinu Jebusa, a to je Jeruzalem. Imao je sobom dva osedlana magarca, i njegova priležnica bila je s njim.

11 Kad su bili kod Jebusa, a dan se bio

već jako nagnuo, rekao je sluga svojem gospodaru: "Hajde, svratimo se u taj jebusijski grad i prenoćimo u njemu."

12 A njegov gospodar mu rekao: "Nećemo se svraćati u tudi grad, koji ne pripada Izraelovim sinovima, nego ćemo ići dalje do Gibee."

13 Još je rekao svojem sluzi: "Hajde brže da stignemo u koje od tih mjesta i da prenoćimo u Gibeji ili u Rami."

14 Tako su otišli dalje svojim putom. Sunce im zađe kad su bili u blizini Gibee, koja je Benjaminova.

15 Ovdje se svratili da prenoće u Gibeji. Kad je bio unutra i sjeo na gradskom trgu, nije bilo nikoga, koji bi ih primio u svoju kuću da prenoće.

16 Onda se navečer vraćao jedan starac sa svojega posla u polju. Čovjek je bio iz gore Efraimove i boravio kao stranac u Gibeji, dok su ljudi mjesta bili Benjaminovi sinovi.

17 I on je podignuo oči i opazio na gradskom trgu putnika. Kad ga zapitao starac: "Kamo ideš i odakle dolaziš?"

18 On mu odgovorio: "Mi smo na putu od Betlehema u Judi u nutrinu gore Efraimove, odakle sam ja. Putovao sam u Betlehem u Judi, a sada idem u GOSPODINOV Dom, ali nitko me ne prima u svoju kuću, 19 iako imamo slame i hrane za svoje magarce i kruha i vina za sebe, za tvoju sluškinju i za slugu koji je s tvojim slugom; imamo svega dosta."

20 Onda je rekao starac: "Neka ti je mir! Ali svejedno moja briga će biti, ako ti što bude manjkalo; ali nikako ne smiješ prenoći na trgu."

21 Uveo ga onda u svoju kuću i dao hranu magarcima. I kad su sebi oprali noge, jeli su i pili.

22 Tako dok su se oni veselili, iznenada neki ljudi iz grada, zločinci, opkolili kuću, počeli su lupati na vrata i zatražili od starca, gospodara kuće: "Izvedi čovjeka koji ti se svratio, da se tjelesno upoznamo s njim."

23 Čovjek, gospodar kuće, izašao je k njima van i rekao im: "Ali nemojte, moja braćo! Ne pravite zla! Kad je čovjek ušao u moju kuću, ne smijete napraviti takvu sramotu."

24 Izvest ću vam svoju kćer, djevojku, i priležnicu njegovu. Njima možete silu nainjeti i praviti s njima što vam je volja! Ali na tom čovjeku ne smijete počiniti takvu sramotu."

25 A kad ga ljudi nisu htjeli poslušati, uzeo je čovjek svoju priležnicu i izveo je k njima na ulicu. Oni su ju zlostavljali i cijelu noć

do zore vršili su s njom svoje nevaljaštine, pa ju tek u zoru pustili.

26 U zoru došla je žena i pala pred kućnim vratima čovjeka kod kojega je boravio njezin gospodar, i ostala tu ležeći dok se nije svanulo.

27 Njezin je gospodar ujutro ustao, otvorio kućna vrata te izišao da nastavi put, kad je opazio ženu, svoju priležnicu, kako leži na kućnim vratima s rukama na pragu.

28 On joj rekao: "Ustani, poći ćemo!" Ali nije dobio odgovora. Onda ju stavio na magarca, i čovjek je ustao i otišao u svoje mjesto.

29 Kad je došao kući, uzeo je nož, prihvatio svoju priležnicu, isjekao ju dio po dio na dvanaest komada i razaslao ih u sve krajeve Izraelove.

30 Svaki, koji je to vidio, povikao je: "Tako što od izlaska Izraelovih sinova iz Egipta do danas nije se još nikada dogodilo i nikada se nije doživjelo. Promislite o tom, stvorite odluku i govorite!"

Rat s Benjaminovim plemenom

20 Onda su izašli svi Izraelovi sinovi i skupila se zajednica od Dana do Beer-Šebe, i zemlja Gilead, kao jedan čovjek pred GOSPODINOM u Mispi.

2 A glavari svega naroda, svih Izraelovih plemena, našli su se u skupštini naroda Božjega, četiri stotine tisuća ljudi pješaka, naoružanih mačevima.

3 Benjaminovi sinovi doznali da su Izraelovi sinovi otišli u Mispu, a Izraelovi sinovi su zapitali: "Recite, kako se dogodilo to zlo!"

4 Onda je odgovorio Levit, muž žene koja je bila ubijena, rekavši: "Došao sam sa priležnicom u Gibeu u Benjaminu, da prenoćim.

5 Građani u Gibeu su ustali na mene i noću opkolili kuću u kojoj sam se nalazio. Htjeli su me ubiti, a priležnicu su moju zlostavili tako da je umrla.

6 Onda sam uzeo priležnicu svoju, isjekao sam ju na komade i razaslao ih u sve krajeve baštine Izraelove, jer su počinili groznu sramotu u Izraelu.

7 I sada, vi Izraelovi sinovi svi skupa, stvorite savjet i djelo!"

8 Onda se podignuo sav narod kao jedan čovjek i povikao: "Ni jedan od nas ne smijeći svojemu šatoru, i ni jedan od nas ne smije se vraćati svojoj kući!"

9 Eto, s Gibeahom napravimo ovako: "Neka ždrijeb govori protiv njega!

10 Uzet ćemo iz svih Izraelovih plemena po deset ljudi od stotine, i po stotinu

od tisuće, i po tisuću od deset tisuća, da donesu hranu vojsci. Kad se oni vrate, napravit ćemo Gibeu u Benjaminu onako kako je zaslužilo to zlo koje je počinjeno među vama."

11 Sav je Izrael ustvrdio kao jedan čovjek da zajedno istupi protiv toga grada.

12 Onda su poslala Izraelova plemena ljudi u sve rodove u Benjaminu s porukom: "Kakvo je to zlo napravljeno među vama?

13 Sada predajte te ljudi, zločince koji su u Gibeu, da ih pogubimo i uklonimo to zlo iz Izraela!" Ali sinovi Benjaminovi nisu pristali na zahtjev svoje braće, Izraelovih sinova.

14 Nego su se skupili sinovi Benjaminovi iz gradova u Gibeu, da pođu u rat protiv Izraelovih sinova.

15 Kad se onoga dana prebrojilo Benjaminove sinove, bilo je iz gradova dvadeset i šest tisuća ljudi jako naoružanih, osim žitelja u Gibeu, kojih je bilo po broju sedam stotina odabranih ljudi.

16 Među svim ovim ljudima bilo je sedam stotina odabranih ljudi, koji su bili ljevaci. Svaki od njih znao je kamenjem gađati iz pracke u dlaku ne promašujući.

17 Kad se prebrojilo Izraelove sinove, bilo ih je, osim Benjaminovih sinova, četiri stotine tisuća ljudi jako naoružanih, samicih hrabrih ljudi.

18 Nato se podigli i otišli su u Betel i zapitali Boga. Izraelovi sinovi pitali su: "Tko će između nas izići najprije u boj protiv Benjaminovih sinova?" GOSPODIN je odgovorio: "Juda najprije."

19 Sutradan podigli se Izraelovi sinovi i utaborili se pred Gibeom.

20 Onda su izašli Izraelovi sinovi u boj protiv Benjaminovih sinova, i izraelska vojska svrstala se pred Gibeom protiv njih.

21 A sinovi Benjaminovi izašli iz Gibe i toga dana porušili na tlo dvadeset i dvije tisuće ljudi između Izraelaca.

22 Ali izraelski vojnici nisu izgubili hrabrost. Oni se još jedanput svrstali na mjestu gdje su to bili napravili prvoga dana.

23 Kad su, naime, Izraelovi sinovi bili otišli, plakali su sve do navečer pred GOSPODINOM i zapitali su GOSPODINA: "Moramo li još jedanput izići u boj protiv svoje braće, Benjaminovih sinova?" GOSPODIN im je odgovorio: "Izadite protiv njih!"

24 Tako su izašli Izraelovi sinovi drugi dan opet protiv Benjaminovih sinova.

25 Onda su provalili sinovi Benjamina drugi dan iz Gibe i porušili na tlo još osamnaest tisuća ljudi između Izraelovih

sinova, sve samih jako naoružanih ljudi. 26 Onda se svi Izraelovi sinovi podigli na put, sav narod, i došli su u Betel. Plakali su i ostali ondje pred GOSPODINOM, postili su preko dana do večeri i prinijeli GOSPODINU žrtve paljenice i žrtve mirotvorne.

27 Nato su zapitali Izraelovi sinovi GOSPODINA. Ondje se, naime, u ono vrijeme nalazila škrinja Božjega zavjeta,

28 a Finehas, sin Eleazarov, unuk Aronov, vršio je u one dane službu pred njim. Oni su pitali: "Moramo li još jedanput izići u boj protiv svoje braće, Benjaminovih sinova, ili ćemo odustati od toga?" GOSPODIN je odgovorio: "Izadite, jer ću ih sutra predati vama u ruke."

29 Onda su namjestili Izraelovi sinovi oko Gibee ljudu u zasjedu.

30 Treći dan onda su izašli Izraelovi sinovi protiv Benjaminovih sinova i svrstali se kao prije pred Gibeom.

31 Benjaminovi sinovi su izašli pred vojsku, dali su se odmamiti od grada i počeli su kao prije ubijati narod na putovima, od kojih jedan vodi u Betel, drugi preko polja u Gibe, i poubijaju oko trideset ljudi od Izraelovih sinova.

32 I mislili su sinovi Benjaminovi: "Potučeni su od nas kao prvi put." Ali Izraelovi sinovi bili su među sobom ugovorili: "Mi ćemo bježati da ih odmamimo od grada na putove."

33 Zato su svi Izraelovi sinovi ostavili svoja mjesta i namjestili se kod Baal-Tamara, a u zasjedi skriveni Izraelovi sinovi provallili iz svojih mjesta zapadno od Gibee.

34 Onda je došlo protiv Gibee deset tisuća ljudi, iz svega Izraela izabralih ljudi. Razvio se težak boj, a oni nisu slutili da će ih zlo snaći.

35 GOSPODIN je dao, naime, da Izraelovi sinovi potuku Benjaminove sinove. Izraelovi sinovi pogubili su onaj dan dvadeset i pet tisuća i stotinu ljudi od Benjaminovih sinova, sve samih jako naoružanih ljudi.

36 I vidjeli su sinovi Benjaminovi da su potučeni. Izraelovi sinovi bili su se povukli ispred Benjaminovih sinova, jer su se oslonili na zasjedu, koju su bili namjestili protiv Gibee.

37 Zasjeda je onda iznenada navalila protiv Gibee. I uspjelo je zasjedi provaliti i sav grad pobiti oštricom mača.

38 Među Izraelovim sinovima i zasjedom bilo je dogovorenog da za znak zapale vatru da se digne stup dima u gradu.

39 I kada su Izraelovi sinovi u boju uzmicali, a sinovi Benjaminovi već počeli ubijati neke između Izraelovih sinova, pobili su ih oko trideset ljudi, a u vjeri da su ih

pobijedili kao u prvom boju.

40 Onda se počelo u gradu dizati znak vatre, stup dima. Benjaminovi sinovi se obazreli i vidjeli su kako se oganj iz cijelog grada diže do neba.

41 I Izraelovi sinovi vratili se natrag, a Benjaminove sinove obuzeo strah, jer su vidjeli da ih je zlo snašlo.

42 Bježali su pred Izraelovim sinovima prema pustinji, ali ih nije minuo boj. Oni iz drugih gradova ubijali su ih među sobom.

43 Oni su opkolili Benjaminove sinove, gonili ih i poubijali ih, na istok do u blizinu Gibee.

44 I palo je Benjaminovih sinova osamnaest tisuća ljudi, samih junaka.

45 Oni su okrenuli u bijeg, prema pustinji k hridini Rimonu, ali ih oni još na putovima poubili pet tisuća ljudi, i gonili ih do Gidoma i pobili još dvije tisuće ljudi.

46 I tako je svega poginulo onaj dan Benjaminovih sinova dvadeset i pet tisuća ljudi jako naoružanih, sve samih junaka.

47 Bilo je šest stotina ljudi kojima je uspjelo pobjeći u pustinju k hridini Rimonu. Ostali su kod hridine Rimona četiri mjeseca.

48 A Izraelovi sinovi vratili se k Benjaminovim sinovima i isjekli oštricom mača i ljudi i marvu, sve što se našlo u gradovima, i sve gradove na koje su naišli popalili ognjem.

Žene za Benjaminovce

21 Izraelovi sinovi bili su se zakleli u Mispi: "Ni jedan od nas neće dati svoju kćer za ženu sinu Benjaminovu."

2 Kad je onda narod bio otišao u Betel i ondje do večeri boravio kod svetišta, podigli svoj glas i počeli su glasno plakati,

3 rekavši: "Zašto se, GOSPODINE, Bože Izraelov, moralo ovo dogoditi u Izraelu, da danas nestane jednoga cijelog plemena iz Izraela?"

4 Sutradan rano napravili su ondje žrtvenik i prinijeli žrtve paljenice i žrtve mirotvorne.

5 Onda su zapitali Izraelovi sinovi: "Tko od svih Izraelovih plemena nije došao na skupštinu GOSPODINU?" Bili su se, naime, svečanom zakletvom zaprijetili svakome, koji ne bi došao u Mispu GOSPODINU: "Neka se sigurno usmrtil!"

6 A sad se Izraelovim sinovima sažalilo na njihovo bratsko pleme Benjaminovo, i jadikovali su: "Jedno se, eto, pleme iskorijeni iz Izraela.

7 Kako da pomognemo onima koji su preostali da bi imali žene, kad smo se zakleli GOSPODINU, da im ne damo svojih kćeri za

žene?"

8 I kad su pitali nije li tko iz Izraelovih plemena došao u Mispu GOSPODINU, opazilo se da nije bio nitko došao iz Jabeša u Gileadu u tabor na skupštinu.

9 Prebrojili su narod i pokazalo se da nije bilo onđe nijednoga od onih koji su boravili u Jabešu u Gileadu.

10 Onda je poslala zajednica onđe dvanaest tisuća od najhrabrijih ljudi i zapovijedila im: "Idite i pobijte žitelje u Jabešu u Gileadu mačem, i žene i djecu!"

11 Imate pritom ovako postupati: "Pobijte sve muško i sve žensko što je spoznalo, ležalo sa čovjekom!"

12 Našli su onda među žiteljima Jabeša u Gileadu četiri stotine djevojaka, koje nisu bile poznale čovjeka, i doveli ih u tabor u Šilo u zemlji Kanaan.

13 Onda je poslala sva zajednica i poručila Benjaminovim sinovima, koji su bili kod hridine Rimona, i ponudila im slobodno područje.

14 Nato se vratili sinovi Benjaminovi natrag. Dali su im djevojke koje su ostavili na životu između žena iz Jabeša u Gileadu, ali ih nije bilo dosta za njih.

15 Jer je narodu bilo žao Benjaminovih sinova što je GOSPODIN smanjio pleme Izraelovo.

16 Zapitale su starještine zajednice: "Kako ćemo pomoći ovima koji su preostali da bi imali žene, otkako su nestale žene iz plemena Benjaminova?"

17 Rekli su: "Preostalim Benjaminovim

sinovima ostaje još samo posjed, ali ne smije pleme iščeznuti iz Izraela.

18 Mi im ipak ne možemo dati žena između svojih kćeri, jer su se zakleli Izraelovi sinovi: "Neka je proklet tko je dao ženu Benjaminovim sinovima."

19 Potom su rekli: "Eto, svake je godine Svečana gozba GOSPODINOVA u Šilu, koji leži sjeverno od Betela, istočno od puta što vodi od Betela u Šekem, i južno od Lebone."

20 Stoga su savjetovali Benjaminovim sinovima: "Idite i posakrivajte se u vinogradima!

21 I čim vidite da djevojke iz Šila izlaze, plesati, skočite iz vinograda i otmite svaki sebi ženu između djevojaka iz Šila! Onda se vratite natrag u zemlju Benjamin.

22 Ako li dođu njihovi oci i njihova braća da podignu tužbu kod nas, onda ćemo im reći: 'Darujte nam ih, jer u ratu nismo dobili žene za svakoga. Ako im ih ne date, grijesite,'"

23 Benjaminovi sinovi su izvršili zapovijed. Doveli su sebi potrebnii broj žena od djevojaka plesačica, koje su oteli, vratili se natrag u svoj baštinski posjed, sagradili opet gradove i naselili se u njima.

24 I Izraelovi sinovi vratili se odande u ono vrijeme kući svaki svojemu plemenu i svojem rodu. Svaki je otišao odande na svoj baštinski posjed.

25 U ono vrijeme još nije bilo kralja u Izraelu. Svaki je radio kako mu se pričinjalo pravo u njegovim očima.

Ruta

Knjiga Rutina

Noema s Rutom se vraćaju iz Moaba

1 I dogodilo se u vrijeme kad su još vladali sudci, nastala je glad u zemlji. Onda se odselio iz Betlehema u Judi jedan čovjek sa svojom ženom i sa svoja dva sina. Mislio se nastaniti u Moapskoj zemlji.

2 Taj se čovjek zvao Elimelek, žena se njegova zvala Noema, dva njegova sina zvala su se Mahlon i Kilion. Oni su bili Efraćani iz Betlehema u Judi. Kad su bili došli u moapsku zemlju i onđe su se nastanili.

3 Onda je umro Elimelek, muž Noemin, a ona je ostala sa svoja dva sina.

4 Oni se oženili Moapkama: jedna se zvala Orpah, druga Ruta. Oni su boravili on-

dje jedno deset godina.

5 Onda su umrla i oba sina, Mahlon i Kilion. Tako iza smrti svojih sinova i svojega muža je ostala žena sama.

6 Onda se ona podigla sa svojim snaha da se vrati natrag iz Moapske zemlje. Bila je, naime, doznala u Moapskoj zemlji, da je GOSPODIN pohodio svoj narod i opet mu dao kruha.

7 I tako je ona, sa svoje dvije snahe ostala mjesto gdje je prebivala do sada; i one su pošle putom, da se natrag vrate u zemlju Judinu,

8 Stoga je rekla Noema svojim dvjema snahama: "Idite, vratite se natrag, svaka u kuću svoje majke! Neka vam GOSPODIN

naplati ljubav, koju ste iskazale umrlima i meni!

9 Neka vam GOSPODIN da da nađete mir, svaka u kući svojega muža!" Onda ih poljubila, a one su počele glasno plakati.

10 One su joj rekle: "Ne, mi ćemo tebe pratiti kući tvojemu narodu."

11 A Noema je rekla: "Vratite se, drage kćeri, zašto biste išle sa mnom? Imali još sinova u mojoj utrobi koji bi vam mogli biti muževi?

12 Vratite se, drage kćeri, idite kući! Ja sam odviše stara za muža. Pa i kad bih mislila da imam još nade, i kad bih još noćas imala muža, pa i sinove rodila,

13 zar biste čekale na njih dok odrastu? Zar biste zbog njih ostale neudate? Ne, drage kćeri, meni je u tom gore negoli vama, da se GOSPODINOVA ruka podigla protiv mene."

14 One su počele nanovo plakati. Orpah se onda oprostila od svoje svekrve, a Ruta je ostala kod nje.

15 Ali Noema je zamolila: "Eto, jetrva se tvoja povratila svojemu narodu i svojim bogovima, pa se vrati i ti i slijedi svoju jetrvu."

16 A Ruta je odgovorila: "Ne sili me tako da te ostavim i da te ne slijedim dalje. Kamo ti ideš, ondje idem i ja, i gdje ti budesi, ondje budem i ja; tvoj narod je moj narod, i tvoj Bog je moj Bog.

17 Gdje ti umreš, umrijet ću i ja, i ondje hoću biti i ja pokopana, GOSPODIN neka napravi sa mnom što hoće. Samo me smrt može rastaviti od tebe."

18 I kad je Noema vidjela da je tvrdo nau-mila ići s njom, prestala ju odvraćati.

19 Tako su obje išle dalje dok nisu došle u Betlehem. Kad su došle u Betlehem, sav se grad uzbunio zbog njih. Žene su pitale: "Nije li to Noema?"

20 Ona im je odgovarala: "Ne zovite me Noema, zovite me Mara, jer je Svemoćni pustio na mene veliku gorkost.

21 Bogata sam otišla, praznih ruku vraća me GOSPODIN. Što me zovete Noema kad je GOSPODIN protiv mene istupio i Svemoćni tugu na mene nametnuo?"

22 Tako se Noema vratila iz Moapske zemlje u pravnji Moapke Rute, svoje snahe, koja je htjela s njom ići. Došli su u Betlehem baš početkom ječmene žetve.

Ruta na Boazovu polju

2 Noema je imala rođaka po mužu, čovjeka vrlo bogata iz roda Elimelekova, po imenu Boaza.

2 I jednoga je dana Moapka Ruta rekla Noemi: "Rado bih izišla u polje, i ako mi

se dopusti, pabirčila bih klasje." Ona je odgovorila: "Idi, draga kćeri!"

3 I ona je otišla, i pabirčila u polju za žeteocima. Dogodilo se, te je došla na njivu Boazovu, koji je bio od roda Elimelekova. **4** Baš je Boaz došao iz Betlehema i pozdravio žeteoce: "GOSPODIN s vama!" Oni su odgovorili: "GOSPODIN te blagoslivljao!"

5 Onda je zapitao Boaz slugu koji je nadzirao žeteoce: "Čija je ovo mlada ženska?"

6 A sluga koji je nadzirao žeteoce odgovorio je, rekavši: "Ta mlada ženska je Moapka, koja je s Noemom došla iz Moapske zemlje.

7 Molila je: 'Rado bih pabirčila i kupila klasje između snopova za žeteocima.' I došla je i od ranoga jutra do sada bila je na nogama, i jedva da je samo malo otpočinula.'

8 Onda je Boaz rekao Ruti: "Slušaj, kćeri moja, nemoj ići na njivu koga drugoga pabirčiti, i ne odlazi odavde, nego se drži mojih djevojaka.

9 Pazi na kojoj njivi one žanju, pa idi za njima! Ja sam slugama zapovjedio da te ne diraju. Kad ožedniš, idi k posudama i pij što su sluge donijele."

10 Onda je ona pala na koljena, poklonila se sve do zemlje i rekla mu: "Kako to da si tako milostiv prema meni i da si mi tako prijazan, makar sam strankinja."

11 Rekao joj Boaz ovako: "Čuo sam ja sve što si napravila svojoj svekrvi iza smrti svojega muža. Ostavila si oca, majku i zavičaj, pa si došla k narodu koji prije nisi poznавала.

12 GOSPODIN neka ti plati za tvoje djelo! Potpuna plaća neka ti bude od GOSPODINA, Boga Izraelova, kad si došla, da se pod njegova krila skloniš!"

13 Ona je odgovorila: "Našla sam milost u tvojim očima, gospodaru, jer si me utješio i prijazno progovorio svojoj sluškinji, ako i nisam kao jedna od tvojih sluškinja."

14 Kad je bilo vrijeme jesti, rekao joj Boaz: "Dodi i jedi kruha s nama i umoci zalogaj svoj u ocat!" I ona je sjela pokraj žetelaca, i on je stavio pred nju toliko prženih zrna da se mogla nasititi i još joj preteklo.

15 Kad je onda ustala pabirčiti dalje, zapovjedio je Boaz svojim slugama: "Ona smije pabirčiti i među snopovima, i ne mojte ju pri tom smetati!"

16 Nego još od svojih rukoveti navlaš ispuštajte i ostavljajte joj neka kupi; ne krite ju!"

17 Tako je ona pabirčila na njivi sve do večeri, i kad je onda izmlatila što je bila napabirčila, bilo je skoro efa ječma.

18 Ona je to uzela na sebe i otišla u grad. Kad je njezina svekrva vidjela koliko je napabirčila, i kad je ona još izvadila i dala joj što joj je preteklo nakon što se nasilita.

19 I njezina svekrva joj rekla: "Gdje si to napabirčila danas? Gdje si bila na poslu? Neka je blagoslovljen koji ti je bio tako dobar!" I ona je prijavljena svojoj svekrvi kod koga je radila danas, i rekla: "Čovjek, kod koga sam danas radila zove se Boaz."

20 Noema je rekla svojoj snahi: "Neka je blagoslovljen od GOSPODINA on koji svoje dobrote ne uskraćuje ni živima ni mrtvima" I rekla joj Noema: "Taj nam je čovjek u rodu, jedan od onih koji su nam dužni otkup."

21 I Moapka Ruta prijavljala je dalje: "Još mi je rekao: 'Drži se mojih mladih ljudi dok ne budu gotovi s mojom cijelom žetvom...'"

22 Noema je rekla svojoj snahi Ruti: "Dobro, draga kćeri, idi s njegovim djevojkama, tako te na kojoj drugoj njivi ne mogu dirati."

23 I tako se ona kod napabiranja držala Boazovih djevojaka, dok se nije završila žetva ječma i žetva pšenice. Onda je živjela u kući kod svoje svekrve.

Noemin savjet

3 Jednoga dana joj je rekla njezina svekrva Noema: "Draga kćeri, ne treba li da ti potražim gdje bi ti moglo biti dobro?

2 Evo, Boaz, naš rodak, sa čijim si djevojkama bila zajedno, vijat će ove noći ječam na gumnu.

3 Umij se i namaži, odjeni na se svoje najbolje pa idi na gumnu! Pripazi na to da te on ne vidi dok ne jede i ne napije se!

4 Kad onda on legne spavati, pazi gdje će leći, pa idi ondje, digni pokrivač s njegovih nogu i lezi ondje; i on će ti već reći što ćeš raditi."

5 Ona joj odgovorila: "Što god mi rekneš, napravit će."

6 I tako je ona otišla na gumnu i napravila sve onako kako joj je bila rekla njezina svekrva.

7 Kad je Boaz jeo i pio i dobre volje bio, legnuo da spava iza stoga žita; ona je došla polako, podignula pokrivač s njegovih nogu i legla ondje.

8 Oko ponoći čovjek se trgnuo, okrenuo i vidio ženu gdje leži kod njegovih nogu.

9 Kad je zapitao: "Tko si?", odgovorila je ona: "Ruta, tvoja sluškinja. Raširi skut svoje haljine na svoju sluškinju, jer ti si mi bliski rodak."

10 Onda je on rekao: "GOSPODIN neka te

blagoslovi, kćeri moja. Ljubav koju mi sad pokazuješ lijepša je od one prve, jer nisi trčala za mladim ljudima, ni siromašnim ni bogatim.

11 I zato, kćeri moja, budi bez brige. Što god zatražiš, napravit će ti, jer zna svaki u gradu da si čestita žena.

12 A svakako je istina da ja dugujem otkup, ali ima još jedan drugi koji ima dužnost otkupa i bliži ti je rodak od mene.

13 Ostani ovu noć ovdje, a ujutro htjedne li on ispuniti svoju dužnost otkupa prema tebi, dobro, neka to napravi! Ako nebi htjeo ispuniti svoju dužnost otkupa prema tebi, ja će se zauzeti za tebe, kao što je živ GOSPODIN! Sad spavaj mirno do jutra."

14 I kako je do jutra spavala kod njegovih nogu, ustala je dok još nije mogao čovjek čovjeka raspoznati. Onda je on rekao: "Ne smije se znati da je žena došla na gumno."

15 Onda ju pozvao: "Daj ogrtač koji imaš na sebi, i drži ga." Ona ga pridržala, a on je izmjerio šest mjerica ječma i nasuo joj, i onda otišao u grad.

16 Kad je ona došla svojoj svekrvi, zapitala ju ova: "Što si postigla, draga kćeri?" Ona joj prijavljena točno kako je s njom postupao čovjek.

17 A ona je rekla: "Ovih šest mjerica ječma darovao mi, jer mi je rekao: 'Ne smiješ praznih ruku doći svojoj svekrvi.'"

18 Onda je ova rekla: "Čekaj sad mirno, draga kćeri, dok doznaš kako će stvar izići, jer čovjek se neće prije smiriti dok ne završi stvar još danas."

Boaz uzima Rutu za ženu

4 Nato je Boaz otišao na gradska vrata i ondje sjeo. I kad je prolazio onaj rodak, koji je dugovao otkup, a o kojem je Boaz govorio, pozvao ga: "Hodi i sjedni ovdje!" On je došao i sjeo.

2 I doveo Boaz deset ljudi između gradskih starješina i zamolio ih: "Sjednite ovdje!" I oni su sjeli.

3 Onda je rekao čovjeku, koji je imao dužnost otkupa: "Noema koja se vratila iz Moapske zemlje prodaje njivu što je bila našega rodaka Elimeleka.

4 Mislio sam da ti predložim da ju kupiš pred ovima što sjede ovdje, i pred narodnim starješinama! Ako je hoćeš otkupiti, napravi to, ako nećeš, reci mi da znam, jer osim tebe nema nikoga koji ima pravo otkupa, jer ja dolazim tek poslije tebe." Onaj je odgovorio: "Ja ćeju otkupiti."

5 Onda je Boaz rekao: "Ako kupiš od Noeme njivu, s tim dobivaš i Moapku Rutu,

ženu pokojnoga, da tako podigneš ime pokojniku na njegovoj baštini.”

6 Onda je rekao rođak koji je imao dužnost otkupa: “Onda ju ja ne mogu otkupiti za sebe, jer bih oštetio svoju vlastitu baštinu. Otkupi ti za sebe moje pravo otkupa, jer ja ju neću otkupiti.”

7 A bio je od starine ovaj običaj u Izraelu kod otkupljenja i zamjene: da sva stvar bude pravomočna, izuo bi jedan svoju obuću i dao drugome, i to je bila potvrda u Izraelu.

8 Stoga kad je onaj rođak koji je imao dužnost otkupa, rekao Boazu: “Kupi to za sebe!”, izuo je svoju obuću.

9 Onda je rekao Boaz starješinama i svima nazočnim: “Vi ste sad svjedoci da sam od Noeme kupio sve što je bilo Elimelekovo i što je bilo Kilionovo i Mahlonovo.

10 Uz to sam dobio za ženu Moapku Rutu, ženu Mahlonovu, da podignem ime pokojnomu na njegovoj baštini, da ne bi izginulo ime pokojnomu iz kruga njegove braće i s vrata njegova zavičajnoga mesta. Tomu ste vi danas svjedoci.”

11 Svi na vratima nazočni i starješine su izjavili: “Mi to svjedočimo. Neka GOSPODIN ženu, koja ulazi u tvoju kuću, napravi kao Rahelu i Leu, koje su obje sagradile kuću Izraelovu! Neka ti izvršavaš moć u Efrati i neka sebi uspostaviš ime u Betlehemu!”

12 Neka tvoja kuća bude kao kuća Peresa, koga je rodila Tamara Judi, po potomstvu koje neka ti da GOSPODIN od te mlade žene!”

13 Potom je Boaz uzeo Rutu sebi, i ona je postala njegova žena. Kad je on ušao k njoj, GOSPODIN joj je dao da zatrudni i ona je rodila sina.

14 Onda su rekle žene Noemi: “Neka je blagoslovjen GOSPODIN koji ti nije danas uskratio zaštitnika; i neka njegovo Ime bude slavno u Izraelu!

15 Neka bude utjeha tvojemu srcu i tvoj skrbnik u starosti, jer ga rodila tvoja snaha koja te ljubi, ona koja ti više vrijedi nego sedam sinova.”

16 Noema je uzela dijete, stavila ga na svoje krilo, i bila je njegova odgojiteljica.

17 Susjede su mu dale ime, kad su rekle: “Rodio se Noemi sin, i nazvali su ga Obed. On je otac Davidova oca Jeseja.

18 Ovo je rodoslovje Peresovo: “Peresu se rodio Hezron;

19 Hezronu se rodio Ram, Ramu se rodio Aminadab;

20 Aminadabu se rodio Nahšon, Nahšonu se rodio Salmon;

21 Salmonu se rodio Boaz, Boazu se rodio Obed;

22 Obedu se rodio Jesej, Jeseju se rodio David.

1 Samuel

Prva Knjiga Samuelova

Samuelovo Rođenje

1 Tada je bio neki čovjek u Ramataim Sofimu iz Efraimskih gora po imenu Elkana, sin Jerohama, sina Elihua, sina Tohua, sina Zufova, Efraimljanin.

2 Imao je dvije žene. Jedna se zvala Ana, druga Penina. Penina je imala djece, a Ana je bila bez djece.

3 Taj je čovjek išao svake godine iz svojega grada da se u Šilu pokloni GOSPODINU vojska i da mu žrtvuje. Oba sina Elijeva, Hofni i Finehas, bili su ondje GOSPODINOVI svećenici.

4 Kad god bi Elkana prineo žrtvu, morao je svojoj ženi Penini, sa svima njezinim sinovima i kćerima, dati više žrtvenih djelova.

5 A Ani bi dao dvostruki dio, jer je više ljubio Anu, iako joj je GOSPODIN zatvorio utrobu.

6 Uz to ju žalostila njezina suparnica i dražila ju, jer joj GOSPODIN nije bio udijelio djece.

7 Tako je išlo iz godine u godinu, kad god je išla u GOSPODINOV Dom, ona bi ju tako jako žalostila da je plakala i ništa nije jela.

8 Onda je njezin muž Elkana nastojao ju utješiti: “Ana, zašto plačeš? Zašto ništa ne jedeš? Zašto si tako turobna? Nisam li ti ja vredniji nego desetoro djece?”

9 Kad se opet jedanput držala žrtvena gozba u Šilu i pilo se, ustala je Ana. Baš je sjedio svećenik Eli na stolici na pragu GOSPODINOVA svetišta.

10 I s tugom u srcu molila se ona gorko plačući GOSPODINU.

11 Onda se zavjetovala i rekla: “GOSPODINE vojska, ako pogledaš na muku svoje sluškinje i spomeneš me se i ne zaboraviš

svoje sluškinje, nego daruješ svojoj sluškinji sina, onda će ga ja, dok je god živ, posvetiti GOSPODINU, i britva neće doći na njegovu glavu."

12 Dok se ona tako dugo molila pred GOSPODINOM, promatrao je Eli njezina usta.

13 A Ana je govorila tiho u sebi; samo su se micale njezine usne, a glas joj se nije mogao čuti. Stoga je Eli pomislio da je pijana.

14 Eli ju zapitao: "Dokle ćeš biti pijana? Gledaj, da se opet otrijezeniš!"

15 Odgovorila je Ana rekavši: "Ah ne, moj gospodaru, ja sam nesretna žena. Vina i opojna pića nisam pila, nego sam izlila svoju dušu pred GOSPODINOM.

16 Nemoj držati svoju sluškinju za nevaljalu ženu! Samo od velike brige i tuge tako sam se molila."

17 Onda joj odgovorio Eli rekavši: "Idi s mirom, i Bog Izraelov ispunit će tvoju molbu koju si mu upravila."

18 Ona je rekla: "Neka nađe tvoja sluškinja milost u tvojim očima!" Onda je otišla žena svojim putom i jela je i nije više bila žalosna.

19 Kad su sutradan rano obavili svoj poklon pred GOSPODINOM, vratili se natrag svojoj kući u Ramu. Elkana je tjelesno spoznao svoju ženu Anu, i GOSPODIN se nje spomenuo.

20 I dogodilo se, kad je prošla jedna godina, Ana, koja je bila zatrudnjela, rodila je sina i nazvala ga imenom Samuel, rekavši: "Jer sam ga isprosila od GOSPODINA."

21 Kad je njezin muž Elkana sa svojom cijelom obitelji opet pošao prinijeti GOSPODINU godišnju žrtvu i ono što je zavjetovao.

22 Ana nije pošla, nego je rekla svojem mužu: "Kad odbijem dječaka od prsiju, onda će ga odvesti da se pokaže pred GOSPODINOM i da ostane ondje dovijeka."

23 Njezin muž Elkana rekao joj: "Pravi kako ti se čini dobro, pa ostani dok ga ne odbiješ od prsiju. Neka GOSPODIN ispunji svoju riječ!" Tako je žena ostala, i dojila je svojega sina dok ga nije odbila od prsiju.

24 Čim ga bila odbila, povela ga sobom uvezši trogodišnje govedo, efu brašna i mijeh vina, i tako ga uvela u svetište GOSPODINOVO u Šilu. Dječak je bio onda još veoma mlad.

25 Onda su zaklali govedo, i dječaka doveli k Eliju.

26 A on je rekao: "Oprosti, gospodaru, tako živ bio, moj gospodaru! Ja sam ona žena koja je stajala ovdje kod tebe da se pomoli GOSPODINU.

27 Molila sam se za ovoga dječaka, i

uslišao mi GOSPODIN molbu koju sam mu upravila.

28 Stoga ga predajem GOSPODINU. Dok je god živ, neka je posvećen GOSPODINU!" Onda se ona ondje poklonila GOSPODINU.

Anin Hvalospjev

2 Ana je izrekla ovu molitvu: "Veseli se moje srce u GOSPODINU, odviše je velika sreća moja u GOSPODINU. Sad mogu svoja usta otvoriti pred svojom neprijateljima, jer se smijem veseliti zbog tvoje pomoći.

2 Nitko nije tako svet kao GOSPODIN, jer nema nijednoga osim tebe, niti ima Hridi kao naš Bog!

3 Ne govorite toliko oholih riječi. U vašim ustima neka zamre svaka drska riječ, jer GOSPODIN je Bog sveznajući, i on mjeri sva ljudska djela.

4 Slomit će se i k jakih, a slabici će se ogrnuti snagom.

5 Moraju siti u najam ići za kruh, a tko je gladovao, ima sad previše. Sedmero djece imat će koja je bila neplodna, a koja je imala djece, uzdisat će od болi.

6 GOSPODIN je, koji ubija i opet oživljava, On spušta u grob i opet uzdiže.

7 GOSPODIN osiromaši i obogati, ponizi i užvisi.

8 Iz praha podignuo slaboga i iz bunjišta izvlači ubogoga, postavlja ih uz glavare, određuje im časna mjesta, jer su GOSPODINovi stupovi svijeta, na njih je on postavio svijet.

9 Korake svojih pobožnih on dobro čuva, a opaki poginu u mraku, jer svojom snagom ne dolazi čovjek do pobjede.

10 GOSPODIN će satrti onoga tko mu se protivi, s neba će zagrmjeti gromom. Krajevima zemlje sudit će GOSPODIN, svojem kralju dat će snagu, uzvisit će moći svojemu Pomazaniku."

11 Onda se Elkana vratio natrag u Ramu svojoj kući. A dječak je služio GOSPODINU pod nadzorom svećenika Elija.

12 Elijevi sinovi su bili nevaljani i nisu marili ni za GOSPODINA.

13 Nisu marili za zakonske propise svećenika prema narodu. Kad god je tko prinosio žrtvu, došao bi sluga svećenikov dok se kuhalo meso, s trokrakom vilicom u ruci.

14 Onda bi zabadao njom u kotao ili lonac, u tavu ili zdjelu. Sve što bi se nabolo na vilicu, uzimao je svećenik za sebe. Tako su radili svima Izraelcima, koji su dolazili u Šilo.

15 Pa i prije nego bi se zapalio loj, pojавio bi se sluga svećenikov i rekao bi čovjeku koji je prinosio žrtvu: "Daj ovdje mesa

da ispečem svećeniku! On od tebe neće imati meso kuhaneg nego sirovo."

16 A ako bi mu čovjek odgovorio: "Ali prije se mora zapaliti loj, onda možeš uzeti sebi što ti je volja", on bi odgovorio: "Ne, nego daj odmah, drukčije uzet će silom!"

17 Tako je bio grijeh tih mladih ljudi veoma težak pred GOSPODINOM, jer ti ljudi nisu marili za žrtvu GOSPODINOVU.

18 Dječak Samuel, ogrnut lanenim oplećkom, služio je pred GOSPODINOM.

19 Njegova majka napravila mu mali ogrtač i donijela mu ga, i tako je radila svake godine kad bi dolazila sa svojim mužem da prinese godišnju žrtvu.

20 Onda bi Eli blagoslovio Elkanu i njegovu ženu rijećima: "Neka ti GOSPODIN daruje djece od te žene namjesto ovoga koga je GOSPODIN odabralo sebi!" Nato bi se vratili kući.

21 I GOSPODIN je pohodio Anu, i ona je zatrudnjela i rodila još tri sina i dvije kćeri. A mladi je Samuel rastao u svetištu GOSPODINU.

22 Eli je bio veoma star, ali je čuo što su sve radili njegovi sinovi svemu Izraelu, i da su se provodili sa ženama koje su služile na ulazu u šator sastanka.

23 Onda im je on rekao: "Zašto to radite da čujem od svih ljudi ovdje vaše sramote?

24 Nemojte, sinovi moji, nije dobro što čujem i da GOSPODINOV narod navodite na grijeh!

25 Kad čovjek sagriješi čovjeku, onda odlučuje Bog kao sudac nad njim, ali ako sagriješi čovjek protiv GOSPODINA, tko može onda istupiti kao sudac za njega?" Ali oni nisu poslušali riječ svojega oca, jer je GOSPODIN bio odlučio da ih ubije.

26 A mladi Samuel rastao je i bio je u mislosti kod GOSPODINA i kod ljudi.

27 Jednoga dana došao je Božji čovjek k Eliju i rekao mu: "Ovako govori GOSPODIN: 'nisam li se objavio obitelji tvojega oca kad je još služila u Egiptu u kući faraonovoj?'

28 Zar ju nisam izabrao između svih Izraelovih plemena sebi za svećenike, koji bi imali uzlaziti mojemu žrtveniku, paliti k đ i nositi oplećak u mojem svetištu. Ja sam predao kući tvojega oca sve ognjene žrtve Izraelovih sinova.

29 Zašto gazite moje žrtve i prinose što sam ih zapovjedio u mojem prebivalištu? Zašto častiš svoje sinove više nego mene, da se gojite najboljim komadima svih žrtvenih prinosa mojega naroda Izraela?"

30 Zato govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Rekao sam, doista, da tvoja kuća i kuća

tvojega oca moraju uvijek vršiti službu u mojojem svetištu,' ali sada, govori GOSPODIN: 'Neka je to daleko od mene, jer tko mene časti, toga častim ja, a tko mene prezire, taj će pasti u sramotu.'

31 Eto, dolazi vrijeme kad će odsjeći tvoju ruku i ruku kuće tvojega oca, tako da neće više biti starca u tvojoj kući.

32 Onda ćeš u strahu gledati na svakoga koji pravi dobro Izraelu. Nikada više neće biti starca u tvojoj kući.

33 Ali ako nekoga ne uklonim iz službe na mojojem žrtveniku, to će biti samo zato, da usahnu njegove oči i da se žalosti njegovo srce. Svi će potomci tvoje kuće umrijeti u najboljim godinama.

34 Ovo neka je znak što će doći na oba sina tvoja, na Hofnija i Finehasa: u jedan dan umrijet će obojica.

35 A ja će podignuti sebi svećenika vjerna koji će vršiti po mojoj želji i volji. Njemu će sagraditi tvrdnu kuću da uvijek hodi pred menom kao moj pomazanik.

36 Tko onda još ostane od tvoje kuće, doći će i bacit će se na koljena pred njim da isprosi koji novčić ili komad kruha, i reći će: "Primi me u kakvu svećeničku službu da imam komad kruha!"

GOSPODIN poziva Samuela

3 Mladi Samuel je obavljao službu GOSPODINU pod nadzorom Elijevim. U ono vrijeme bila je objava riječi GOSPODINove nešto rijetko; viđenja nisu bila česta.

2 I dogodilo se u ono vrijeme, da dok je Eli spavao u svojoj sobi, a oči su mu bile oslabile tako da više nije mogao vidjeti.

3 Ali svjetiljka Božja nije se bila još ugasila u svetištu GOSPODINU, gdje je bila Božja škrinja, i dok je Samuel legnuo spavati,

4 GOSPODIN je zovnuo Samuela, a on je odgovorio: "Evo me",

5 On je otrčao Eliju i rekao: "Evo me ti si me zvao." On je odgovorio: "Ja te nisam zvao, idi i spavaj!" I on je otišao spavati.

6 A GOSPODIN je opet zovnuo Samuela. Samuel je ustao, otišao k Eliju i rekao: "Evo me, ti si me zvao." On je odgovorio: "Ja te nisam zvao, moj sine, idi opet i spavaj!"

7 Samuel, naime, nije još poznavao GOSPODINA; još mu se nije bio objavio GOSPODIN.

8 I zovnuo GOSPODIN Samuela po treći put. On je ustao, otišao k Eliju i rekao: "Evo me! Ti si me zvao." Sad je spoznao Eli da je GOSPODIN zvao dječaka.

9 Zato je rekao Eli Samuelu: "Idi i spavaj, ako te zovne, odgovori: "Govori, GOSPO-

DINE, tvoj sluga sluša!” Samuel je otisao i zaspao na svojem mjestu.

10 I GOSPODIN je došao, stao i zovnuo ga kao prije: “Samuele, Samuele!” Samuel je odgovorio: “Govori, tvoj sluga sluša!”

11 GOSPODIN je rekao Samuelu: “Hoću napraviti nešto u Izraelu, da će zujati oba uha svakome tko čuje.”

12 Toga dan će uču napraviti Eliju sve što sam zaprijetio njegovoj kući, od početka do svršetka.

13 Jer ja sam mu rekao da će osuditi njegovu kuću zauvijek za njegova zlodjela. On je znao da su njegovi sinovi razuzdani, pa ipak ih nije kaznio.

14 Zato sam se zakleo kući Elijevoj: “Nikad se zlodjela kuće Elijeve neće očistiti žrtvama ili prinosima.”

15 Samuel je spavao do jutra, onda otvorio vrata GOSPODINOVA svetišta. Samuel se bojao priopćiti Eliju viđenje.

16 Zato je Eli pozvao Samuela k sebi i rekao: “Samuele, moj sine!” On je odgovorio: “Evo me!”

17 On je rekao: “Što ti je rekao GOSPODIN? Nemoj zatajiti od mene! Neka ti Bog napravi ovo i još više ako zatajiš od mene nešto što ti je rekao!”

18 I Samuel mu prijavio svu objavu i ništa nije zatajio od njega. On je rekao: “GOSPODIN je, neka pravi što mu je volja.”

19 Samuel je rastao i GOSPODIN je bio s njim i nije pustio da ijedna njegova riječ ostane neispunjena.

20 Sav je Izrael od Dana do Beer-Šebe spoznao da je Samuel zaista bio GOSPODINOV prorok.

21 GOSPODIN se objavljuvao i nadalje u Šilu, jer se GOSPODIN javljao Samuelu u Šilu riječju GOSPODINOVOM.

Filistejci odnose Škrinju zavjeta

4 I vrijedila je Samuelova riječ u svemu Izraelu. Onda su izašli Izraelovi sinovi u boj protiv Filistejaca i utaborili se kod Eben-Ezera, a Filistejci su imali svoj tabor kod Afeka.

2 Filistejci se postavili protiv Izraela. Boj se produžio i napokon su razbili Filistejci Izraela. Ovih je poginulo na bojnom polju oko četiri tisuće ljudi.

3 Kad se vojska vratila u tabor, Izraelove starještine su rekle: “Zašto je dopustio GOSPODIN da nas Filistejci danas poraze? Hajdemo donijeti škrinju GOSPODINOVA zavjeta k sebi iz Šila. Kad dođe u našu sredinu, on će nas izbaviti iz ruku naših neprijatelja.”

4 Tako je narod poslao u Šilo, i donijeli su odande škrinju zavjeta GOSPODINA voj-

ska, koji vlada nad kerubinima. Oba sina Elieva, Hofni i Finehas, pratila su škrinju Božjega zavjeta.

5 Kad je stigla škrinja GOSPODINOVA zavjeta u tabor, podignuo sav Izrael takvu radosnu viku da je zatutnjila zemlja.

6 Filistejci su čuli glasno radovanje, rekavši: “Što znači ta glasna vika u izraelskom taboru?” Saznali su da je došla GOSPODINOVA škrinja u tabor.

7 Onda je Filistejce obuzeo strah jer su govorili: “Bog je došao u tabor!” I povikali su: “Jao nama, takvo što nije bilo do sada.”

8 “Jao nama, tko će nas izbaviti iz ruke toga moćnoga božanstva? To je isti Bog koji je udarao Egipćane svakojakim mukama u pustinji.”

9 Dignite se i pokažite se kao jaki ljudi, o Filistejci! Drukčije, morat ćete služiti Hebrewima, kao što su oni služili vama! Budite ljudi i borite se!”

10 I borili se Filistejci, i Izraelci su bili potučeni. Pobjegli su svaki u svoju postojbinu. Poraz je bio vrlo težak. Od Izraelaca palo je trideset tisuća ljudi pješaka.

11 I škrinja Božji je oteta, i oba sina Elieva, Hofni i Finehas su poginuli.

12 Jedan je čovjek iz Benjamina pobjegao s bojnoga polja i došao još isti dan u Silo razdrtil haljinu i prašinom na glavi.

13 I kad je došao, sjedio je Eli pun iščekivanja na stolici pokraj vrata, jer je njegovo srce bilo u strahu za Božju škrinju. Kad je taj čovjek došao i gradu donio glas, počela je vika svega grada.

14 Eli čuvši tu glasnu viku zapitao je: “Što znači ta vreva?” Čovjek brže dotrcao i javio Eliju.

15 Eliju je bilo devedeset i osam godina, i njegove oči su bile oslijepile tako da više nije mogao ništa vidjeti.

16 Čovjek je rekao Eliju: “Dolazim s bojnoga polja, i danas sam pobjegao iz boja.” On je zapitao: “Kako je bilo, moj sine?”

17 Rekao je Glasnik ovako: “Pobjegli su Izraelci pred Filistejcima. Vojska je teško poražena i tvoja oba sina Hofni i Finehas su poginuli, a Božja škrinja je oteta.”

18 Kad je spomenuo Božju škrinju, pao je on sa stolice pokraj vrata nauznak, slomio vrat i umro, jer je bio star i težak čovjek. Četrdeset godina bio je sudac Izraelu.

19 Njegova snaha, žena Finehasova, bila je trudna i pred porođajem. Kad je dočula glas da je Božja škrinja oteta i da joj je umro svekar i muž, pala je na tlo i porodiла se, jer su joj iznenada došli bolovi.

20 Kad je umirala, rekla su žene koje su stajale uz nju: “Budi utješena, rodila si

sina." Ali ona nije odgovorila ništa i nije marila za to.

21 Dječaku su nadjenuli ime Ikabod, rekavši: "Otišla je slava od Izraela!" jer je oteta Božja škrinja i mojega svekra i muža više nema.

22 Ona je rekla: "Otišla je slava od Izraela, jer je oteta Božja škrinja."

Škrinja zavjeta u Dagonovu hramu

5 Kad su Filistejci oteli Božju škrinju od njeli su ju iz Eben-Ezera u Ašdod.

2 Onda su Filistejci uzeli Božju škrinju, donijeli ju u Dagonov hram i postavili ju uz Dagona.

3 A kad su ljudi Ašdoda sutradan ustali, ležao je Dagon svojim licem na tlu pred GOSPODINOVOM škrinjom. Oni su uzeli Dagona i postavili ga opet na njegovo mjesto.

4 Kad su sutradan ustali, ležao je Dagon opet svojim licem na tlu pred GOSPODINOVOM škrinjom. Glava Dagonova i obje njegove ruke ležale su odsječene na pragu; samo je ostalo Dagonovo truplo.

5 Zato Dagonovi svećenici i svi koji obavljaju službu u Dagonovu hramu ne staju na prag Dagonov u Ašdodu do današnjega dana.

6 A GOSPODINOVA ruka je otežala žiteljima Ašdoda i natjerala ih u strah kad ih je udarila kužnim čirevima, Ašdod i sve njegovo područje.

7 I kad su žitelji Ašdoda vidjeli što je, rekli su: "Škrinja Boga Izraelova ne smije ostati kod nas jer je teška njegova ruka na nama i na našemu bogu Dagonu."

8 Zato su poslali i skupili k sebi sve filistejske glavare i zapitali ih: "Što ćemo raditi sa škrinjom Boga Izraelova?" Oni su odgovorili: "Neka se prenese škrinja Boga Izraelova prijeko u Gat!" I prenijeli su ondje škrinju Izraelova Boga.

9 A kad su ju prenijeli, pustio je GOSPODIN na grad vrlo veliku muku i udario žitelje grada, velike i male, tako da su na njima izašli kužni čirevi.

10 I poslali su Božju škrinju u Ekron. Kad je došla Božja škrinja u Ekron, povikali su Ekonci: "Donijeli su k nama škrinju Boga Izraelova da pomori nas i sav narod!"

11 Zato su poslali, te skupili sve filistejske glavare i zamolili: "Otpravite škrinju Boga Izraelova, neka se vrti na mjesto kamo pripada! Drukčije, mogao bi pomoriti nas i naš narod." Bio je smrtni strah nad cijelim gradom, jer je na njemu bila teška ruka Božja.

12 Ljudi, koji nisu pomrli, bili su udareni kužnim čirevima i jauk se u gradu dizao do neba.

Filistejci vraćaju Škrinju zavjeta

6 GOSPODINOVA škrinja bila je u zemlji Filistejaca sedam mjeseci.

2 Nato su Filistejci pozvali svećenike i vračare i zapitali ih: "Što ćemo raditi sa GOSPODINOVOM škrinjom? Recite nam kako ćemo ju poslati natrag na mjesto gdje pripada?"

3 Oni su odgovorili: "Ako hoćete škrinju Boga Izraelova poslati natrag, ne smijete ju poslati praznu, nego mu podajte pomirni dar. Onda ćete ozdraviti i doznati ćete zašto se njegova ruka ne odmiče od vas."

4 Oni su zapitali: "Kakav pomirni dar da mu damo?" A oni su odgovorili: "Prema broju filistejskih glavara: pet zlatnih čireva i pet zlatnih miševa, jer je zlo jednako stiglo sve vas i vaše glavare.

5 Napravite onda slike svojih čireva i svojih miševa koji su opustošili zemlju, i dajte čast Bogu Izraelovu. Možda će onda olakšati svoju ruku nad vama i nad vašim bogom i nad vašom zemljom.

6 Zašto da budete tvrdoga srca kao što su bili tvrdoga srca Egipćani i faraon? Zar ne, nakon što ih se darivalo, moralo ih se pustiti da mogu otići?

7 Stoga sada napravite jedna nova kola i pribavite dvije krave dojlice na koje još nije došao jaram! Upregnite krave u kola a njihovu telad ostavite u staji!

8 Onda uzmite GOSPODINOVU škrinju, stavite ju na kola, a zlatne stvari, koje ćete mu dati kao pomirni dar, stavite u kutiju pokraj nje, pa ju onda pustite neka ide!

9 I gledajte: ako podje putom svojoj kući u Bet-Šemeš, onda je on napravio nama ovo veliko zlo; ako li ne podje tako, onda ćemo znati da nas nije dohvatile njegova ruka nego nam se sve dogodilo slučajno."

10 Ljudi su tako napravili. Uzeli su dvije krave dojlice i upregnuli ih u kola, a telad njihovu ostavili u staji.

11 GOSPODINOVU škrinju stavili su na kola i kutiju sa zlatnim mišima sa slikama svojih čireva.

12 A krave su pošle pravo cestom u Bet-Šemeš. Ostale su, svejednako mučući, na istom putu, i nisu skretale ni na desno ni na lijevo. Filistejski glavari išli su za njima sve do područja Bet-Šemeša.

13 Ljudi Bet-Šemeša baš su želi pšenicu na dnu doline. Kad su podigli oči i opazili škrinju, razveselili se vidjevši ju.

14 Kola su došla do polja Jošue iz Bet-Šemeša i ondje stala; a tu je stajao velik kamen. I iscijepali su drvena kola i prinijeli su krave GOSPODINU kao žrtvu paljenicu.

15 A Leviti su uzeli GOSPODINUOVU škrinju i kutiju pokraj nje, u kojoj su bile zlatne stvari, i stavili ju na veliki kamen. Ljudi iz Bet-Šemeša prinijeli su žrtve paljenice i zaklali GOSPODINU onaj dan žrtvu zaklaniču.

16 A vidjevši to pet filistejskih glavara, vratili se u Ekron isti dan.

17 Ovo su zlatni čirevi, koje su dali Filistejci GOSPODINU kao pomirni dar: jedna za Ašdod, jedna za Gazu, jedna za Aškelon, jedna za Gat, jedna za Ekron.

18 Uz to zlatni miševi prema broju svih filistejskih mjeseta od pet glavara, i utvrđenih gradova i neograđenih sela. Veliki kamen, na koji su stavili GOSPODINUOVU škrinju, stoji do današnjega dana na polju Jošue iz Bet-Šemeša.

19 Onda je On udario žitelje Bet-Šemeša, jer su bili pogledali u GOSPODINUOVU škrinju. Pobio je pedeset tisuća i sedamdeset ljudi iz naroda. Narod je tugovao nad tim što je GOSPODIN udario narod s tako velikim uništenjem.

20 A ljudi iz Bet-Šemeša su rekli: "Tko može služiti pred GOSPODINOM, svetim Bogom? Kome će ići od nas?"

21 Oni su stoga poslali poslanike žiteljima Kiryat-Jearima i poručili: "Filistejci su donijeli natrag GOSPODINUOVU škrinju, dodite i odnesite ju k sebi!"

Izrael pobjeđuje Filistejce

7 Onda su došli ljudi Kiryat-Jearima, uzeli su GOSPODINUOVU škrinju i odnijeli ju u kuću Abinadabovu na briješu. Njegova sina Eleazara odredili su za čuvara GOSPODINOVE škrinje.

2 Od dana kad je škrinja bila u Kiryat-Jearimu, prošlo je dugo vremena, dvadeset godina. Sva se kuća Izraelova opet obratila puna tuge GOSPODINU.

3 A Samuel je rekao cijeloj Izraelovoju kući: "Ako se hoćete svim svojim srcem vratiti GOSPODINU, onda odstranite neznabožачke idole i drvene kipove iz svoje sredine, upravite svoje srce GOSPODINU i služite jedino njemu, i on će vas on izbaviti iz ruku Filistejaca"

4 I Izraelovi sinovi su odbacili Baale i drvene kipove, i služili su jedino GOSPODINU.

5 Potom je Samuel zapovjedio: "Skupite sav Izrael u Mispu, i ja ću se moliti GOSPODINU za vas."

6 I skupili se tako u Mispu, crpili su vodu, proljevali je pred GOSPODINOM, postili su onaj dan i priznali su ondje: "Sagriješili smo GOSPODINU." A Samuel je sudio Izraelovim sinovima u Mispi.

7 Kad su Filistejci doznali da su se Izraelovi sinovi skupili u Mispu, izašli su filistejski glavari protiv Izraela. Kad su to čuli Izraelovi sinovi, bojali su se Filistejaca.

8 Izraelovi sinovi zamolili su Samuela: "Nemoj prestati vapiti za nas GOSPODINU, našem Bogu, da nas izbavi iz ruke Filistejaca."

9 Samuel je uzeo jedno janje odojče i priveo ga GOSPODINU kao žrtvu paljenicu. Pritom se molio Samuel glasno GOSPODINU za Izraela, i GOSPODIN ga uslišao.

10 Dok je Samuel baš prinosio žrtvu paljenicu, izašli su Filistejci protiv Izraela u boj, ali je GOSPODIN zagrmio strahovitom grmljavom u isto vrijeme na Filistejce, i tako ih smeo da su podlegli Izraelcima.

11 Izraelovi ljudi su izašli iz Mispe, potjerali Filistejce i tukli ih do pod Bet-Kar.

12 Onda je Samuel uzeo kamen, stavio ga između Mispe i Šena i nazvao ga Eben-Ezer, jer je rekao: "Do ovdje nas je GOSPODIN pomogao."

13 Tako su bili Filistejci poraženi, i otada nisu više došli u područje Izraelovo, jer dok je Samuel živio, bila je GOSPODINOVA ruka protiv Filistejaca.

14 Gradovi koje su Filistejci oduzeli Izraelcima, opet se povratili Izraelu, od Ekrona do Gata. I zemljista koja su im pripadala istrgnuo je Izrael iz ruku Filistejaca. Isto tako vladao je mir među Izraelom i Amorejcima.

15 Samuel je bio sudac Izraelu cijelogova svojeg života.

16 Svake godine išao je okolo, obišao bi Betel, Gilgal i Mispu i u svima tim mjestima studio bi Izraelu.

17 Onda bi se vratio u Ramu, jer ondje je imao svoju kuću i ondje je studio Izraelu, i ondje je podignuo žrtvenik GOSPODINU.

Izrael traži kralja

8 I dogodilo se, kad je Samuel bio ostao, postavio je svoje sinove za sudce nad Izraelom.

2 Njegovu prvorodenu bilo je ime Joel, a njegovom drugom sinu Abija; oni su bili sudci u Beer-Šebi.

3 Ali njegovi sinovi nisu išli njegovim putovima, nego su gledali za dobitkom, primali su poklone i izvrtali pravdu.

4 Onda se skupile sve Izraelove starještine, i došle su Samuelu u Ramu,

5 i rekle mu: "Eto, ti si ostario, a tvoji sinovi ne idu tvojim putovima. Postavi onda kralja nad nama, da nas upravlja, kako je to kod svih naroda!"

6 A Samuelu nije bio po volji njihov zahtjev: "Postavi kralja nad nama, da nas

upravlja!" I Samuel se onda pomolio GOSPODINU.

7 I GOSPODIN je rekao Samuelu: "Poslušaj zahtjev naroda u svemu što traži od tebe. Nisu oni odbacili tebe nego mene, da ne budem duže kralj nad njima.

8 Oni prave s tobom posve onako kako su pravili sa mnom od vremena kad sam ih izveo iz Egipta do ovoga dana: ostavili su mene i služili drugim bogovima.

9 Poslušaj samo zahtjev njihov, ali ih ozbiljno opomeni i reci im unaprijed prava kralja koji će vladati nad njima!"

10 Samuel je priopćio narodu, koji je tražio od njega kralja, sve riječi GOSPODINOVE.

11 On je rekao: "Ova prava tražit će kralj koji će vladati nad vama: vaše sinove uzimat će da mu služe kod njegovih kola i konja, i oni će trčati pred njegovim kolima.

12 Postavit će zapovjednike nad tisućom i zapovjednike nad pedeset. Oni će mu morati njive orati, ljetinu žeti i praviti ratne sprave i što mu treba za njegova bojna kola.

13 Vaše kćeri će uzimati da prave mirisne masti, da kuhaju i kruh peku.

14 Najbolje vaše njive, vinograde i maslinike uzimat će i svojim slugama razdavati.

15 Od vaših zasijanih polja i vinograda podizat će desetinu i svoje dvorjanike i službenike plaćati.

16 Vaše sluge i sluškinje, vaša najbolja goveda i vaše magarce uzimat će i upotrijebiti ih za svoje poslove.

17 Od vaših ovaca uzimat će desetinu, i vi sami bit ćete njegove sluge.

18 Ako vi onda dignete viku na kralja koga ste sebi izabrali, onda vas na onaj dan neće uslišati GOSPODIN."

19 Ali narod nije htjeo poslušati riječi Samuelovih, nego je povikao: "Ne, nego kralj neka vlada nad nama!"

20 Hoćemo biti kao svi drugi narodi: naš kralj neka nam sudi, neka ide pred nama i neka vodi naše ratove!"

21 Samuel je saslušao sve što je tražio narod i iznio pred GOSPODINOM.

22 A GOSPODIN je rekao Samuelu: "Popusti njihovu zahtjevu i postavi im kralja!" Onda je Samuel rekao Izraelcima: "Idite svaki u svoj grad!"

Samuel pomazuje Savla

9 Onda je živio jedan čovjek od plemena Benjaminova po imenu Kiš, sin Abiela, sina Serora, sina Bekorata, sina Afiae, Benjaminovac, čovjek imućan.

2 On je imao sina po imenu Saula, mlada i lijepa. Ni jedan između Izraelovih sinova nije bio ljepši od njega. Od ramena gore nadvisivao je sve druge.

3 Kad je jedanput Kišu, ocu Saulovu, bilo nestalo magarica, rekao je Kiš svojem sinu Saulu: "Uzmi sobom jednoga slugu i zaputi se tražiti magarice!"

4 Tako je prošao goru Efraim i prošao zemlju Šališu, ali ih nije našao. I prošli su zemlju Šaalim, ali uzalud. Onda su otisli kroz područje Benjaminovo, ali ih nisu našli.

5 Kad su došli u zemlju Zuf, rekao je Saul slugi koji je bio s njim: "Hajde, vratimo se, drukčije, će se moj otac brinuti za nas umjesto za magarice."

6 On mu rekao: "Ovdje u ovom gradu živi Božji čovjek, i on je veoma ugledan i što god reče, sigurno se tako dogodi. Hajde idemo odmah ondje, pa možda će nas uputiti u stvari zbog koje smo na putu."

7 Saul je rekao svojem slugi: "Što ćemo, ako podemo ondje, ponijeti tomu čovjeku? Nestalo nam je kruha u torbama i nemamo dara da ga damo Božjemu čovjeku. Što drugo imamo?"

8 A sluga je opet rekao Saulu: "Evo, imam još četvrt šekela srebra. To ću dati Božjemu čovjeku da nas uputi u našoj stvari."

9 Prije bi se reklo u Izraelu, kad bi se išlo pitati Boga: "Hajde idemo k vidjeocu!" jer koji se sada zovu proroci, u staro doba su se zvali vidjeoci.

10 Saul je rekao svojem slugi: "Tvoj je prijedlog dobar; hajde idemo!" I pošli su u grad gdje je boravio Božji čovjek.

11 Kad su išli uzbrdo prema gradu, susreli su djevojke koje su izlazile zagrabit vodu. Zapitali su ih: "Je li ovdje vidjelac?"

12 One su im odgovorile: "Jest, ovdje pred tobom, ali pozuri se, danas je došao u grad, jer danas narod drži žrtvenu svečanost na gori.

13 Kad dođete u grad, baš ćete ga još zateći prije nego pođe na goru na žrtvenu gozbu, jer narod ne počinje žrtvenu gozbu prije nego on dođe. Tek kad on blagosloví gozbu, jedu uzvanici. Hajdete sada gore, jer sada ga još možete zateći."

14 Tako su otisli gore u grad. Baš kad su htjeli ući u grad, došao im u susret Samuel polazeći na goru.

15 A GOSPODIN je bio, dan prije nego je Saul došao, objavio Samuelu, rekavši:

16 "Sutra u ovo doba poslat ću ti čovjeka iz Benjaminove zemlje, i njega ćeš pomazati za vladara nad mojim narodom Izraelom! On će izbaviti moj narod iz ruku Filistejaca, jer hoću biti milostiv svojemu

narodu, jer je njegov vapaj za pomoć prodro do mene.

17 Kad je Samuel pogledao Saula, objavio mu GOSPODIN: "To je čovjek za koga sam ti rekao da će vladati nad mojim narodom."

18 I Saul je pristupio k Samuelu na vratima i zapitao: "Reci mi, molim te, gdje je vidjeočeva kuća?"

19 Samuel je odgovorio Saulu: "Ja sam vidjelac, pa hajde sa mnom na goru, jer ćeš danas jesti sa mnom, a sutra ću te rano otpustiti, i onda ću te uputiti o sve-mu što ti je na srcu.

20 Za magarice, koje su ti nestale prije tri dana, ne brini, jer su se našle. Kome će uostalom to sve biti što traži Izrael? Zar ne tebi i cijeloj tvojoj kući?"

21 Rekao je Saul ovako: "Ja sam samo Benjaminovac, iz najmanjega Izraelova plemena, i moj rod najmanji je između svih rođova Benjaminova plemena. Što mi govoriš tako?"

22 A Samuel je uzeo Saula i njegova slu-gu, odveo ih u dvoranu i posadio ih u pro-čelje među uzvanicima, kojih je bilo oko trideset ljudi.

23 Samuel je onda rekao kuharu: "Donesi komad što sam ti ga dao, i rekao ti da ga staviš na stranu!"

24 Onda je uzeo kuhar pleće i koje je bilo na njemu i stavio ga pred Saula. A Samu-el je rekao: "To je bilo ostavljeno, stavi pred sebe i jedi, jer je to sačuvano za ovaj čas za tebe još kad sam rekao: pozvao sam te u goste." Tako Saul jeo onaj dan sa Samuelom.

25 Kad su sišli s gore u grad, Samuel je razgovarao sa Saulom na krovu kuće.

26 Oni su ustali rano, kad je već svanulo, pozvao je Samuel Saula na krov kuće pa mu rekao: "Ustani, pratit ću te." Onda je ustao Saul, i obojica, on i Samuel, su izašli.

27 Kad su došli na kraj grada, Samuel je rekao Saulu: "Reci slugi da ide daleko pred nama!" I sluga je otisao naprijed. "A ti ovdje malo stani da ti mogu objaviti Božju riječ."

Saul postaje kralj

10 Onda je Samuel uzeo uljanicu i izlio mu ju na glavu, poljubio ga i rekao: "GOSPODIN te pomazao za vladara nad svojom baštinom.

2 Kad sada odeš od mene, naći ćeš u Sel-zahu kod groba Rahelina na međi Benja-minovoj dva čovjeka koji će ti reći: 'Ma-garice što si ih išao tražiti, našle su se. Tvoj otac ne misli više na magarice, nego

se zabrinuo za vas i rekao: 'Što ću uraditi zbog svojega sina?'

3 Kad onda odeš dalje odatle i dođeš do velikog hrasta Tabora, ondje će te sresti tri čovjeka koji idu k svetištu u Betel: jedan nosi tri jareta, drugi tri kruha, a treći mijeh vina.

4 Oni će te pozdraviti i dva kruha ponudi-ti; primi to od njih.

5 Kad onda stigneš do Božje gore, gdje je filistejska posada, ondje ćeš na ulasku, kad uđeš u grad, sresti povorku proroka koja silazi s uzvišice. Pred njima se razliježu harfe, bubnjevi, frule i citre; i oni će prorokovati.

6 Onda će Duh GOSPODINOV doći na tebe, i ti ćeš s njima prorokovati i pretvoriti se u drugoga čovjeka.

7 Neka bude, kad se ovi znakovi ispune na tebi, ti pravi što to prilika donosi; jer je Bog s tobom.

8 Onda sidi prije mene u Gilgal, a ja ću doći tebi, da prinesem žrtve paljenice i zakoljem žrtve mirotvorne. Čekaj sedam dana, dok dođem k tebi i priopćim ti što ćeš uraditi."

9 I bilo je kad je on okrenuo leđa da ode od Samuela, preokrenuo mu Bog njegovo srce i svi se oni znakovi dogodili još isti dan.

10 Kada je došao ondje u Gibeu, susrela ga grupa proroka, i došao na njega Božji Duh tako da je on među njima proroko-vao.

11 I kad su svi vidjeli, koji su ga poznavali od prije, kako je prorokovao među proro-cima, pitali su ljudi jedan drugoga: "Što se to dogodilo sa Kiševim sinom? Je li i Saul među prorocima?"

12 Onda je odande rekao jedan čovjek ovako: "A tko im je otac?" Tako je nastala prispoloba: "Je li i Saul među proroci-ma?"

13 A kad je završio njegovo prorokovanje, on je pošao na goru.

14 Zapitao je stric Saulov njega i njegova slugu: "Kamo ste išli?" On je odgovorio: "Da tražimo magarice. Kad smo vidjeli da ih nigdje nema, otisli smo k Samuelu."

15 Saulov stric ga zamolio: "Pripovijedi mi što vam je rekao Samuel."

16 Saul je rekao svojem stricu: "Rekao nam je da su se našle magarice." A o kra-ljevskoj časti što mu je Samuel rekao, nije mu rekao.

17 Onda je Samuel bio sazvao narod GOS-PODINU u Mispu,

18 i on je rekao Izraelovim sinovima: "Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Ja sam izveo Izraela iz Egipta i izbavio

vas iz ruku Egipćana i svih kraljevstava koja su vas tlačila.'

19 A vi sada odbacujete svojega Boga, koji vas je izbavljao od svih nevolja i tjeskoba, kad zahtijevate od njega: 'Postavi kralja nad nama!' Stoga stanite pred GOSPODINOM po svojim plemenima i rodom!'

20 Kad je Samuel priveo sva Izraelova plemena, pao je ždrijeb na pleme Benjamino.

21 Potom je priveo pleme Benjaminovo po rodomu njegovim, i pao je ždrijeb na obitelj Matrijevu. Onda je pao na Saula, sina Kišova. A kad su ga tražili, nisu ga mogli naći.

22 Stoga su još zapitali GOSPODINA: "Je li on uopće došao ovdje?" GOSPODIN je rekao: "Eno ga, skrio se među prtljagom."

23 Otrčali su i doveli ga odande. Kad je stao usred naroda, bio je viši od svih drugih od ramena i gore.

24 Samuel je rekao svemu narodu: "Vidite koga je izabrao GOSPODIN, njemu nitko nije jednak u svemu narodu!" Onda je narod počeo klicati i povikao: "Živio kralj!"

25 I Samuel je rekao narodu kraljevska prava, napisao ih u knjigu i stavio je pred GOSPODINA. Potom je Saul raspustio sav narod, svakoga svojoj kući.

26 I Saul se vratio svojoj kući u Gibeu, a grupa onih kojima je Bog taknuo srce otpatila ga.

27 A neki nevaljali ljudi su govorili: "Što nam taj može pomoći?" Oni su ga prezirali i nisu mu donijeli nikakva dara. A on se držao mirno.

Saul pobjeđuje Amonce

11 Amonac Nahaš izišao je i opkolio Jabeš u Gileadu. I ljudi iz Jabeša su poručili Nahašu: "Napravi savez s nama, pa ćemo se tebi pokoriti!"

2 A Amonac Nahaš odgovorio im: "Napravit ću s vama savez pod uvjetom da vam svakome iskopam desno oko i s tim napravim sramotu Izraelu."

3 Starješine iz Jabeša su mu odgovorile: "Dopusti nam rok od sedam dana da posaljemo poslanike u sve krajeve Izraelove. Ako nam nitko ne dođe u pomoć, predat ćemo se tebi."

4 Kad su poslanici došli u Gibeu, gdje je boravio Saul, i rekli su narodu kako stoje stvari, i udario sav narod u glasno plakanje.

5 Saul je baš dolazio s polja sa marvom, pa zapitao. "Što je ljudima te plaču?" Rekli su mu stanje naroda u Jabešu.

6 Onda je došao Božji Duh na Saula, kad

je čuo tu vijest, i on se vrlo razgnjevio.

7 I uzeo je on dva vola, raskomadao ih, i razaslao komade po poslanicima u sve krajeve Izraelove i poručio: "Tko ne podje za Saulom i Samuelom, ovako će baš biti s njegovim govedima!" Silan strah spopao je narod tako da je izašao jednodušno.

8 Kad ih je on izbrojio kod Bezeka, bilo je tri stotine tisuća Izraelovih sinova i trideset tisuća Judinih ljudi.

9 Poslanicima, koji su došli, reklo se: "Javite žiteljima Jabeša u Gileadu: Sutra, kad bude sunce najviše stajalo, doći će vam pomoći!" Kad se vratili poslanici i žiteljima u Jabešu to javili, a oni se razveselili.

10 I ljudi u Jabešu su poručili: "Sutra ćemo doći k vama, i onda možete od nas praviti što vam je draga."

11 Sutradan razdijelio je Saul postrojbu u tri bojne skupine. One su prodrle u tabor o jutarnjoj straži, i tukli su Amonce dok je dan postao vruć. Što je preostalo raspršilo se, tako da nisu od njih ostali ni dvojica zajedno.

12 Onda je rekao narod Samuelu: "Tko je rekao: 'Saul neće biti kralj nad nama?' Daj nam te ljudi da ih pogubimo!"

13 Ali Saul je rekao: "Danas se neće nitko usmrtiti, jer je danas GOSPODIN dao pobjedu Izraelu."

14 Samuel je rekao narodu: "Dodite, podimo u Gilgal i ondje potvrdimo kraljevstvo!"

15 I sav je narod otišao u Gilgalu, i ondje su pred GOSPODINOM u Gilgalu postavili Saula za kralja. Ondje su prinijeli mirotvorne žrtve pred GOSPODINOM, i ondje se Saul sa svim Izraelovim ljudima naveliko veselio.

Samuel drži govor Izraelu

12 I Samuel je rekao svemu Izraelu: "Eto, u svemu što ste mi predložili, ispunio sam vaš zahtjev i postavio sam kralja nad vama.

2 Sada će kralj ići pred vama. Ja sam ostario i osijedio, evo, moji sinovi su među vama. Ja sam hodao pred vama od moje mladosti sve do danas.

3 Evo me, svjedočite protiv mene pred GOSPODINOM i njegovim pomazanikom! Kome sam oduzeo njegova vola, kome sam odveo njegova magarca, koga sam tlačio, kome sam silu nanio, od koga sam primio mito i jedno oko stisnuo naprema njemu, ja ću vam to natrag vratiti."

4 A oni su rekli: "Nisi nas tlačio, nisi nam sile nanosio i nisi ni od koga što uezio."

5 Onda im je on rekao: "GOSPODIN neka mi je svjedok pred vama, i neka je svje-

dok danas njegov pomazanik, da niste našli nikakvo nepravedno dobro u mojoj posjedu.” Oni su odgovorili: “On je svjedok.”

6 Onda je Samuel rekao narodu: “GOSPODIN je, koji je postavio Mojsija, Arona i vaše oce izveo iz Egipta.

7 Zato sada pristupite da vam pred GOSPODINOM predočim sva dobročinstva koja je iskazao GOSPODIN vama i vašim ocima.

8 Kad je Jakov bio došao u Egipat i vaši oci kad su vapili GOSPODINU za pomoć, onda je GOSPODIN poslao Mojsija i Arona. Oni su izveli vaše oce iz Egipta i naselili ih u ovoj zemlji.

9 Ali su zaboravili GOSPODINA, svojega Boga. I on ih je dao u ruke Siseri, hazorskog vojskovodi, u ruke Filistejcima i u ruke moapskom kralju, kad su zavojevali na njih.

10 A kad su zavapili GOSPODINU za pomoć i priznali: ‘Sagriješili smo što smo ostavili GOSPODINA i služili Baalima i drvenim kipovima, ali sada, izbavi nas iz ruku naših neprijatelja, pa ćemo ti služiti.’

11 Onda je poslao GOSPODIN Jerubaala, Bedana, Jeftahu i Samuela i oteo vas iz ruku vaših neprijatelja unaokolo, tako da ste mogli živjeti u sigurnosti.

12 A kad ste vidjeli da amonski kralj Nahaš je izšao protiv vas, rekli ste mi: “Ne, nego kralj neka vlada nad nama! A ipak je vaš kralj GOSPODIN, vaš Bog.

13 I sada, eto kralja koga ste izabrali, koga ste htjeli! Evo, GOSPODIN vam je postavio kralja.

14 Neka biste se bojali GOSPODINA i njemu služili, slušali njegov glas i ne protivili se zapovijedi GOSPODINOVOJ! Neka biste se i vi i kralj koji vlada nad vama pokoravali GOSPODINU, svojem Bogu!

15 Ako ne budete slušali glas GOSPODINOV i budete se protivili zapovijedi GOSPODINOVOJ, ruka će GOSPODINOVA biti protiv vas, kao što je bila protiv vaših otaca.

16 A sada pazite i vidite koliko će čudo napraviti GOSPODIN pred vašim očima!

17 Nije li sada pšenična žetva? Ja ću privzati GOSPODINA da bi poslao gromove i kišu, da bi mogli spoznati i vidjeti koliko je u očima GOSPODINOVIM bilo zlo što ste ga počinili kad ste zahtijevali sebi kralja.”

18 Kad je Samuel zavatio GOSPODINU, poslao je GOSPODIN još isti dan gromove i kišu. Sav narod obuzeo je velik strah pred GOSPODINOM i Samuelom.

19 I sav narod zamolio Samuela: “Zagovaraj svoje sluge kod GOSPODINA, svojeg Boga, da ne pomremo, jer smo dodali svim svojim grijesima još zlo kad smo za-

htijevali sebi kralja.”

20 Samuel je rekao narodu: “Ne bojte se! Napravili ste duduše sve to zlo, ali sad barem ne odstupajte više od GOSPODINA, nego služite GOSPODINU svim svojim srcem!

21 Nemojte se okrenuti opet, nakon mene, ništavim idolima, koji ne mogu pomoći ni izbaviti, jer su ništavila!

22 Jer onda neće GOSPODIN odbiti svojega naroda zbog svojega velikog Imena, jer GOSPODINU je bila volja da vas napravi svojim narodom.

23 A daleko neka je od mene da sagriješim protiv GOSPODINA prestavši zagovarati vas, nego ću vas upućivati na put dobar i pravi.

24 Samo se bojte GOSPODINA i služite mu iskreno svim svojim srcem, jer vidite kakve je velike stvari napravio za vas.

25 Ako ćete još praviti zlo bit ćete pomenuti vi i vaš kralj.”

Rat protiv Filistejaca

13 Saul je kraljevao jednu godinu otkada je postao kralj, i kad je dvije godine vladao nad Izraelom,

2 Saul je izabrao sebi tri tisuće ljudi između Izraelovih sinova: dvije tisuće su ostali kod Saula u Mikmašu i u gori Betelskoj, a jedna je tisuća bila pod Jonatanom kod Gibee u Benjaminu. Ostali je narod raspustio, svakoga svojem šatoru.

3 Jonatan je napao filistejski tabor koji je bio u Gebi, a Filistejci su čuli za to. Onda je Saul dao po cijeloj zemlji trubiti u trube i oglasiti: “Hebrejci neka čuju!”

4 Sav je Izrael dočuo vijest: “Saul je napao filistejski tabor i da je stoga sav Izrael omrznuo Filistejcima.” Onda je narod bio pozvan da ide k Saulu u Gilgal.

5 A Filistejci su se skupili da vojuju protiv Izraela: trideset tisuća bojnih kola i šest tisuća konjanika, a pješaka nebrojeno kao pijeska na morskoj obali. Oni su izašli i utaborili se kod Mikmaša istočno od Bet-Avena.

6 Kad su Izraelovi ljudi vidjeli da su pali u loš položaj, da je narod tvrdo pritisnut i da su u nevolji, ljudi su se sakrili u špilje, u guštare, među kamenje, u jame i čatrnje.

7 Bježali su i preko gazova Jordana u zemlju Gad i Gilead. Saul je boravio još uviјek u Gilgalu, a narod je, brže-bolje, pošao ondje k njemu.

8 On je počekao sedam dana do roka koji je odredio Samuel, ali Samuel nije došao u Gilgalu; a narod se počeo razilaziti od njega.

9 Nato je rekao Saul: “Donesite mi žrtvu

paljenicu i žrtve mirotvorne!” I on je prineo žrtvu paljenicu.

10 Jedva je prineo žrtvu paljenicu, kad se pojavio Samuel, a Saul mu je izšao u susret da ga pozdravi.

11 A Samuel je zapitao: “Što si napravio?” Saul je odgovorio: “Jer sam video da se ljudi razilaze od mene, a ti nisi došao u određeno vrijeme, i Filistejci se skupili u Mikmašu,

12 onda sam rekao: ‘Sad će Filistejci izići protiv mene u Gilgal, a ja još nisam umilostivio GOSPODINA.’ Tako sam se usudio i prinijeti žrtvu paljenicu.”

13 A Samuel je rekao Saulu: “Ludo si radio što nisi držao zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga, koju ti je dao. Onda bi GOSPODIN potvrdio tvoje kraljevstvo dovjeka.

14 A ovako tvoje kraljevstvo neće se održati. GOSPODIN je potražio sebi čovjeka po svojem srcu. Njega je GOSPODIN odredio za vladara nad svojim narodom, jer nisi držao što ti je GOSPODIN zapovjedio.”

15 Onda se podignuo Samuel i otisao je iz Gilgala u Gibeu u Benjaminu. Saul je izbrojio ljudi koji su još bili kod njega: otprilike šest stotina ljudi.

16 Saul je sa svojim sinom Jonatanom i s ljudima koji su bili uz njih boravio u Gibeu u Benjaminu, a Filistejci su se utaborili u Mikmašu.

17 Onda je izišla iz filistejskog tabora vojska što plijeni, u tri odjeljka: jedan je odjeljak udario putom od Ofre u zemlju Šual;

18 drugi odjeljak ide putom u Bet-Horon, treći udario putom k medi, koja preko Doline seboimske gleda u pustinju.

19 Onda nije bilo kovača u cijeloj izraelskoj zemlji, jer su Filistejci mislili: “Dručije, bi mogli Hebrejci sebi praviti mačeve i kopila.”

20 Zato su morali svi Izraelci silaziti k Filistejcima ako bi tko htjeo dati sebi poklepati raonik, motiku, sjekiru ili ostan za volove.

21 A cijena je bila dvije trećine šekela za raonike i za motike, i za sjekire i za oštrenje ostana.

22 Zato, kad je buknuo rat, nije bilo ni mača ni kopila u ruci cijele vojske koja je bila sa Saulom i Jonatanom. Samo ih je bilo u Saula i u njegova sina Jonatana.

23 Jedna filistejska straža bila je izišla prema klancu kod Mikmaša.

Saulovo prokletstvo

14 Jednoga dana rekao je Jonatan, sin Saulov, svojem nositelju oružja: “Hajde idemo do filistejske straže koja je na onoj strani!” A svojem ocu nije ništa

rekao.

2 Saul je sjedio na drugom kraju Gibee pod mogranjevim stablom koje je kod Migrona. Naroda je bilo s njim oko šest stotina ljudi.

3 Ahija, sin Ahituba, brata Iacoboda, unuk Finehasa, praunuk Elija, GOSPODINOV svećenik u Šilu, nosio je svećenički oplećak. A narod nije znao da je otisao Jonatan.

4 Usred klanca, preko kojega je Jonatan morao prijeći da dođe k filistejskoj straži, bile su dvije strme hridine, jedna s ove strane, druga s one strane. Jedna se zvala Boses, a druga Seneh.

5 Jedna hridina dizala se na sjevernoj strani, nasuprot Mikmašu, a druga na jugu nasuprot Gibei.

6 Jonatan je rekao svojem nositelju oružja: “Hajdemo otici do straže tih neobrezanih ondje! Može biti da nas pomogne GOSPODIN, jer za GOSPODINA nema zapreke da pomogne do pobjede, s mnogo ili malo ljudi.”

7 Njegov nositelj oružja mu odgovorio: “Pravi što ti je god u srcu, ja sam spreman za sve što hoćeš.”

8 Jonatan je rekao: “Dobro, poći ćemo tim ljudima ondje i pokazat ćemo im se.

9 Ako nam viknu: ‘Čekajte dokle dođemo k vama,’ ostat ćemo na mjestu gdje smo, i nećemo ići k njima.

10 Ako li nam reknu: ‘Dodite k nama,’ onda ćemo otici gore, jer nam ih onda predao GOSPODIN u ruke; to će nam biti znak.”

11 Kad se obojica pokazali straži filistejskoj, narugali mu se Filistejci: “Evo, izlaze Hebrejci iz rupa, u koje su se sakrili!”

12 I stražari su povikali Jonatanu i njegovom nositelju oružja: “Dodite k nama, nešto ćemo vam reći.” A Jonatan je rekao svojem nositelju oružja: “Hajde za mnom, jer ih predao GOSPODIN u ruke Izraelu!”

13 Jonatan je puzao na rukama i nogama i za njim njegov nositelj oružja. Onda su oni padali pred Jonatanom, i ubijao ih za njim njegov nositelj oružja.

14 Taj prvi pokolj koji su počinili Jonatan i njegov nositelj oružja imao je otpririke dvadeset ljudi na prostoru od oko pola rala zemlje.

15 Strah je nastao u taboru, na slobodnom polju i među cijelom vojskom. I straža i vojska što plijeni, prepali se. Uz to se potresla zemlja, i bio je jedan veliki potres.

16 I kad su uhodili Saulovi stražari, koji su se nalazili u Gibeu u Benjaminu, opazili su oni da se mnoštvo uskomešalo na sve strane.

17 Saul je zapovjedio ljudima koji su bili s njim: "Pregledajte i vidite tko je otišao od nas! Kad su pregledali, pokazalo se da nema Jonatana i njegova nositelja oružja."

18 I Saul je rekao Ahiju: "Daj donijeti Božju škrinju!" A Božja škrinja bila je onda među Izraelovim sinovima.

19 Dok je Saul govorio sa svećenikom, zabuna u filistejskom taboru bila je sve jača. Zato je Saul zamolio svećenika: "Pusti to!"

20 Saul i svi ljudi koji su bili s njim podigli su bojnu viku. Kad su stigli na bojno polje, našli su mač jednoga okrenut protiv drugoga. Bila je zabuna vrlo velika.

21 Hebrejci, koji su se odavno držali s Filistejcima i s njima išli na vojsku, pobunili se i priključili Izraelcima pod Saulom i Jonatanom.

22 I svi Izraelci koji su se sakrili u gori Efraimovojoj, kad su čuli da bježe Filistejci, i oni nagnuli za njima u boj.

23 Tako je onaj dan dao Gospodin pobjedu Izraelu, a boj se prenio na Bet-Aven.

24 Izraelovi ljudi su se bili onaj dan vrlo umorili, Saul je nad vojskom izrekao ovo prokletstvo: "Proklet neka je čovjek koji prije večeri uzme hranu, dok se ne osvetim svojom neprijateljima!" I zato nitko od ljudi nije okusio ništa.

25 I došla je sva vojska u jednu šumu, gdje je bilo meda na slobodnom polju.

26 Kad je vojska došla k saču što je bilo puno meda, nitko ipak nije prineo ruke svojim ustima, jer su se ljudi bojali prokletstva.

27 Samo Jonatan nije čuo kako je njegov otac izrekao prokletstvo nad narodom, i on je pružio vršak štapa koji je držao u ruci, zamočio ga u medeno sače i primaknuo svoju ruku svojim ustima; i zasjale mu se opet oči.

28 A jedan od ljudi okrenuo se k njemu i rekao: "Otac je tvoj izrekao prokletstvo nad narodom: 'Proklet neka je čovjek, koji danas uzme hranu!'" Ljudi su, naime, bili iznemogli.

29 Jonatan je rekao: "Moj otac svaljuje zemlju u nesreću. Eto vidite kako mi se zasjale oči jer sam okusio malo toga meda.

30 A da su ljudi jeli od plijena zadobivena od svojih neprijatelja, kako bi onda bio velik poraz Filistejaca."

31 Tako su onaj dan pobili Filistejce od Mikmaša do Ajalona, pa su ljudi bili vrlo izmoreni.

32 I ljudi su navalili na plijen, uzeli su ovaca, volova i teladi, poklali ih na zemlji, pa

počeli jesti i s krvljom.

33 Kad su javili Saulu: "Ljudi grijše protiv Boga, jer jedu s krvljom," rekao je on: "Pravite zlo; dovaljajte mi, dok je još dan, veliki kamen!"

34 Onda je zapovjedio Saul: "Razidite se među ljudi i recite im: Svaki neka doneše k meni svojega vola ili svoju ovcu i neka zakolje ovdje! Onda možete jesti, a da ne grijesite protiv Gospodina jedući s krvljom." Svaki od ljudi donio je jedno od marve koje mu je bilo pri ruci, još one noći i ondje zaklao.

35 I Saul je podignuo žrtvenik Gospodinu. To je bio prvi žrtvenik koji je on podignuo Gospodinu.

36 Onda je Saul zapovjedio: "Gonit ćemo Filistejce noćas i plijenit ćemo među njima dok ne svane, i nijednoga od njih nećemo ostaviti!" Oni su odgovorili: "Pravi što god misliš da je dobro!" Ali svećenik je rekao: "Najprije da zapitamo Boga!"

37 I zapitao Saul Boga: "Imam li goniti Filistejce, i hoćeš li ih dati u ruku Izraelu?" Ali mu nije dao odgovora u onaj dan.

38 Onda je Saul zapovjedio: "Pristupite ovdje, vi svi glavari naroda, i istražite brižno tko je danas počinio taj grijeh!

39 Jer kao što je živ Gospodin, koji je dao pobjedu Izraelu, i ako je kriv moj sin Jonatan, on će umrijeti!" Ali nitko mu iz naroda nije odgovorio.

40 I on je zapovjedio svima Izraelcima: "Vi budite na jednoj strani, ja i moj sin Jonatan bit ćemo na drugoj strani." Narod je odgovorio: "Pravi što nadeš za dobro!"

41 Stoga se Saul pomolio Gospodinu: "Bože Izraelov, daj presudi pravo!" I bili su izabrani Jonatan i Saul, a narod je izšao slobodan.

42 Sad je zapovjedio Saul: "Bacite ždrijeb između mene i mojega sina Jonatana!" I bio je izabran Jonatan.

43 Saul je zapovjedio Jonatanu: "Reci mi što si napravio!" Jonatan mu je priznao: "Vrškom štapa, što sam ga imao u svojoj ruci, okusio sam samo malo meda. Spreman sam umrijeti."

44 Saul je rekao: "Bog neka mi napravi što hoće, ako ti nećeš umrijeti, Jonatane!"

45 Ali vojska je izjavila Saulu: "Što? Jonatan, koji je izvojevao ovu veliku pobjedu u Izraelu, mora umrijeti? To ne smije biti! Kao što je živ Gospodin, ni jedna dlaka s njegove glave neće pasti na zemlju, jer je s pomoću Božjom izvojevao on današnju pobjedu." Tako je vojska izbavila Jonatana od smrti.

46 Saul je odustao od potjere za Filistej-

cima i otšao, a Filistejci se vratili natrag u svoju zemlju.

47 Otkako je Saul postignuo kraljevsko dostojanstvo nad Izraelom, ratovao je naokolo protiv svih svojih neprijatelja: protiv Moaba, protiv Amonaca, protiv Edoma, protiv kraljeva od Sobe i protiv Filistejaca. Kamo se god okrenuo, nadvladavao je.

48 Dokazao je hrabrost, pobio je Amalečane i izbavio je Izraela iz ruku onih koji su ga plijenili.

49 Saulovi sinovi bili su: Jonatan, Jišui i Malki-Šua. Njegove dvije kćeri zvale su se: starija Meraba, mlađa Mikala.

50 Saulova žena se zvala Ahinoama i bila je kći Ahimaasova. Njegovu vojskovodiju bilo je ime Abner, sin Nera, strica Saulova.

51 Kiš je bio Saulov otac, i Ner, Abnerov otac, bio je Abielov sin.

52 Svega vijeka Saulova bilo je teških bojeva protiv Filistejaca. Stoga kad je vidio Saul koga god hrabra i valjana čovjeka, uzimao bi ga u svoju službu.

Bog odbacuje kralja Saula

15 Jednoga dana Samuel je rekao Saulu: "GOSPODIN me poslao da te pomäžem za kralja nad njegovim narodom Izraelom. Slušaj onda zapovijed GOSPODINU!"

2 Ovako govori GOSPODIN vojska: "Kaznit' ču što je počinio Amalek Izraelovim sinovima kad im je stao na put, kad su ono išli iz Egipta.

3 Zato idi i udari Amaleka, i potpuno uništi sve što pripada njemu! Ne štedi ga, nego pobij čovjeka i ženu, dijete i dojenče, govedo i ovcu, devu i magarca!"

4 Onda Saul skupio narod i izbrojio ih u Telaimu: dvjesto tisuća pješaka i deset tisuća ljudi Judejaca.

5 Potom je pošao Saul protiv glavnoga grada Amalečana i namjestio zasjedu u dolini potoka.

6 A Kenijcima poručio Saul: "Ustanite! Povucite se brže iz područja Amalečana da vas ne uništим s njima, jer vi ste se prijateljski ponijeli prema svim Izraelovim sinovima kad su išli iz Egipta." I povukli se Kinejci iz područja Amalečana.

7 Saul je pobio Amalečane od Havile do Šura, koji leži istočno od Egipta.

8 I ulovio Agaga, kralja Amalečana živoga, i potpuno uništio sav narod oštricom mača.

9 A Saul i narod sačuvao ipak Agaga i najbolje životinje između ovaca i goveda, ugojene životinje i janice, uopće sve va-

ljano, a sve što je bilo slabo i bezvrijedno potpuno su uništili.

10 I došla je GOSPODINOVA riječ Samuelu, rekavši:

"Žalim što sam Saula postavio kraljem, jer se on odvratio od mene i nije izvršio mojih zapovijedi." To je ražalostilo Samuela i on je vazio GOSPODINU svu noć.

12 Kad je Samuel sutradan rano htjeo poći Saulu u susret, javili su Samuelu: "Saul je pošao u Karmel i ondje je sebi podignuo spomenik, onda se vratio i otišao dalje u Gilgal.

13 Kad je Samuel došao k Saulu, rekao mu Saul: "Neka si blagoslovjen od GOSPODINA! Izvršio sam zapovijed GOSPODINU."

14 Samuel je rekao: "Kakva je to bleka ovaca i koza što mi prodire u uši, i kakva je to rika goveda koju čujem?"

15 Saul je odgovorio: "Od Amalečana, oni su ih dognali, jer je narod sačuvao najbolje životinje od ovaca i goveda, da ih žrtvuje GOSPODINU, tvojem Bogu, ostalo smo pobili."

16 Samuel je rekao Saulu: "Prestani! Reći će ti što mi je rekao GOSPODIN noćas." On mu rekao: "Govori!"

17 Samuel je rekao: "Nisi li bio postao glava Izraelovim plemenima, premda si bio malen u svojim očima? Jer GOSPODIN te pomazao za kralja nad Izraelom.

18 I GOSPODIN te poslao i zapovjedio ti: 'Idi i potpuno uništi zlikovce, Amalečane, i vojuj na njih, dok ih sve ne uništiš!'

19 Zašto nisi poslušao zapovijedi GOSPODINOVE, nego si se bacio na plijen i napravio što je neugodno bilo u GOSPODINOVIM očima."

20 Saul je rekao Samuelu: "Poslušao sam zapovijed GOSPODINU i išao sam putom na koji me poslao GOSPODIN, doveo sam Agaga, kralja Amalečana; potpuno sam uništio Amalečane.

21 Ali je narod uzeo od plijena ovce i volove, najbolje od prokletih stvari, da to žrtvuje GOSPODINU, tvojem Bogu, u Gilgalu."

22 A Samuel je rekao: "Zar su ugodnije GOSPODINU žrtve paljenice i zaklanice od poslušnosti prema GOSPODINOVIM zapovijedima? Eto, poslušnost je bolja od žrtve, pokornost bolja od ovnuske pretiljine.

23 Jer neposlušnost je tako zla kao grijeh vračanja, nepokornost tako zla kao idolopoklonstvo, jer si prezreo zapovijed GOSPODINU, On tebe odbacuje kao kralja."

24 Saul je rekao Samuelu: "Sagriješio sam što sam prestupio zapovijed GOSPODINU i tvoje upute. Bojao sam se, naro-

da i popustio sam njegovu zahtjevu.

25 A sada oprosti mi moj grijeh i vrati se sa mnom da se poklonim GOSPODINU!"

26 Ali je Samuel rekao Saulu: "Ja se ne vraćam s tobom; jer si prezreo zapovijed GOSPODINOVU, tebe je GOSPODIN odbacio kao kralja nad Izraelom."

27 Kad se Samuel okrenuo da ide, prihvatio ga on za skut njegova ogrtača, i on se otrgnuo.

28 Samuel mu rekao: "GOSPODIN je danas oduzeo od tebe kraljevstvo Izraelovo i dao ga drugome, koji je bolji od tebe.

29 I Snaga Izraelova se ne kaje, jer on nije čovjek da se može kajati."

30 On je odgovorio: "Ako sam i sagriješio, napravi mi ipak čast pred starješinama mojega naroda i pred Izraelom i vrati se sa mnom da se poklonim GOSPODINU, tvojem Bogu!"

31 I vratio se Samuel i otišao za Saulom, i poklonio se Saul GOSPODINU.

32 Onda je zapovjedio Samuel: "Dovedite mi Agaga, kralja Amalečana!" Agag je pažljivo došao k njemu. Agag je rekao: "Zaista je otišla gorčina smrti."

33 A Samuel je rekao: "Kako je tvoj mač oteo ženama djecu tako neka bude i tvoja majka bez djece među ženama!" I Samuel je isjekao Agaga na komade pred GOSPODINOM u Gilgalu.

34 Potom je otišao Samuel u Ramu, a Saul otišao svojoj kući u Gibeu Saulovu.

35 Samuel nije više išao vidjeti Paula do svoje smrti. Samuel je ipak žalio Paula, što je GOSPODIN požalio da je postavio Paula kraljem nad Izraelom.

Davidovo pomazanje za kralja

16 Jednoga dana GOSPODIN je rekao Samuelu: "Dokle ćeš još žaliti za Saulom kad sam ga ja odbacio da kraljuje nad Izraelom! Napuni uljem svoj rog i hajde na put! Šaljem te k Jeseju iz Betlehema, jer sam između njegovih sinova izabrao sebi kralja."

2 Samuel je odgovorio: "Kako da idem? ako to čuje Saul, ubit će me!" A GOSPODIN je rekao: "Uzmi sobom tele i reci: 'Dolazim prinijeti žrtvu GOSPODINU!'

3 Pozovi na žrtvu Jeseja, a ja će ti onda pokazati što ćeš praviti. Pomazat ćeš onoga koga ti pokažem!"

4 Samuel je napravio kako mu je GOSPODIN zapovjedio. Kad je došao u Betlehem, izašli su mu u susret, bojeći se, starješine mjesta i zapitali: "Dolaziš li s mirom?"

5 On je odgovorio: "Jest, dolazim da prinesem GOSPODINU žrtvu. Posvetite se i podite sa mnom k žrtvi!" I Jeseja i njego-

ve sinove dao je da se posvete i pozvao ih na žrtvu.

6 Kad su došli i kad je on pogledao Eliaba, pomislio je: "Zaista stoji ovdje pred GOSPODINOM njegov pomazanik."

7 Ali GOSPODIN je rekao Samuelu: "Ne gledaj na njegovu vanjštinu i na njegov visoki rast, jer sam ga odbacio. GOSPODIN ne gleda kao što čovjek gleda; jer čovjek gleda na vanjštinu, a GOSPODIN gleda na srce."

8 I dozvao Jesej Abinadaba i doveo ga pred Samuela. A on je rekao: "Ni njega nije izabrao GOSPODIN."

9 I doveo Jesej Šamaha. A on je rekao: "Ni njega nije izabrao GOSPODIN."

10 Tako je doveo Jesej pred Samuela sedam svojih sinova, ali Samuel je izjavio Jeseju: "Ove nije izabrao GOSPODIN."

11 Tada je Samuel rekao Jeseju: "Jesu li svi mladi ljudi ovdje?" On je odgovorio: "Ostao je još najmlađi; on čuva ovce." Samuel je rekao Jeseju: "Pošalji i dovedi ga, jer nećemo prije sjedati za stol dok on ne dođe."

12 I poslao je te ga doveo. A on je bio rumen, imao je lijepo oči i krasni stas. I GOSPODIN je rekao: "Ustan i pomaži ga, jer to je on!"

13 Samuel je uzeo rog s uljem i pomazao ga usred njegove braće. Od toga dana i dalje je dolazio Duh GOSPODINOV na Davida. A Samuel je ustao i vratio se kući u Ramu.

14 Duh GOSPODINOV je odstupio od Paula, a počeo ga mučiti zao duh od GOSPODINA.

15 I sluge Saulove rekle su mu: "Eto, muči te zao duh od Boga.

16 Neka sada naš gospodar samo progovori riječ, tvoje sluge stoje ti na službu da potraže čovjeka, koji zna svirati na harfu. Kad zao duh od GOSPODINA dođe na tebe, on će zasvirati na žice i tebi će biti bolje."

17 Saul je rekao svojim slugama: "Potražite mi nekoga koji zna lijepo svirati na žice, pa mi ga dovedite!"

18 Jedan od slugu je rekao: "Poznam ovdje jednoga sina Jesejeva u Betlehemu, koji umije lijepo svirati na harfu. On je hrabar junak, prokušan ratnik, uz to mudro govori i lijepo je vanjštine, i GOSPODIN je s njim."

19 Onda je Saul poslao glasnike k Jeseju i poručio mu: "Pošalji mi svojega sina Davida, koji je kod ovaca!"

20 A Jesej je natovario na magarca kruha, mijeh vina i jedno jare i poslao Saulu po svojem sinu Davidu.

21 Tako je došao David k Saulu i stupio u njegovu službu. On ga je vrlo cijenio, te ga postavio za nositelja oružja.

22 Saul je poslao k Jeseju i poručio: "Pusti da David ostane kod mene u službi, jer mi je vrlo po volji."

23 I kad god bi zao duh od GOSPODINA napao Saula, David bi uzeo harfu i svirao bi na nju. Saulu bi onda bilo lakše i bolje, i zao bi duh otisao od njega.

David pobjeđuje Golijata

17 Filistejci su skupili svoju vojsku za boj, i tako su se skupili kod Soka u Judi. Utaborili se između Soka i Azeke kod Efez Damima.

2 Saul i Izraelovi ljudi se skupili, utaborili se u dolini Elah i svrstali se u bojne redove za boj protiv Filistejaca.

3 Filistejci se postavili na brdu s onu stranu, a Izraelci na brdu s ovu stranu, tako da je dolina stajala među njima.

4 Onda je izašao prvoborac iz filistejskih redova, po imenu Golijat iz Gata, koji je bio visok šest lakata i jedan pedalj.

5 On je nosio na glavi kacigu od mjedi, i bio je na njemu oklop ljuškav, koji je bio težak pet tisuća šekela mjedi.

6 Na nogama je imao željezne nogavice i željezno kopljje na ramenima.

7 Držalo njegova kopljja bilo je kao vratilo, a šiljak njegova kopljja težio je šest stotina šekela željeza; a njegov štitonoša koračao je pred njim.

8 I on se postavio i doviknuo redovima Izraelaca i rekao im: "Što ste izašli spremni za boj? Nisam li ja Filistejac, a vi sluge Saulove? Izaberite jednoga između sebe, pa neka izide k meni!

9 Ako se može boriti sa mnom i ako me pogubi, mi ćemo biti podložni vama. Ako li ja njega nadjačam i pogubim ga, onda ćete vi biti nama podanici i služit ćete nam!"

10 Filistejac se rugao dalje: "Danas sam osramotio Izraelovu vojsku; dajte mi čovjeka da se bijemo!"

11 Kad su Saul i svi Izraelovi sinovi čuli taj govor Filistejca, zadrhtali su i vrlo su se prestrašili.

12 David je bio sin onoga Efraćanina iz Betlehema u Judi, kome je bilo ime Jesej i imao osam sinova. U vrijeme Saulovo bio je čovjek star; bio je ušao među najstarije ljudi.

13 Tri najstarija sina Jesejeva bila su otisla sa Saulom u rat. Njegova tri sina, koja su bila otisla na vojsku zvala su se: nastariji Eliab, drugi Abinadab, treći Šamah.

14 David je bio najmlađi, a ona tri najsta-

rija su otisli za Saulom.

15 David bi otisao češće od Saula kući da u Betlehemu čuva ovce svojega oca.

16 A Filistejac bi izlazio jutrom i večerom i postavljao bi se ondje kroz četrdeset dana.

17 Jednoga dana rekao je Jesej svojem sinu Davidu: "Uzmi za svoju braću efu ovoga prženog žita i ovih deset kruhova i odnesi ih brže svojoj braći u tabor!

18 A ovih deset sireva odnesi tisućniku! Vidi svoju braću kako su i donesi od njih vijest!

19 Saul i oni i svi Izraelovi ljudi nalaze se u dolini Elah u ratu protiv Filistejaca."

20 Sutradan rano predao je David stado jednomu čuvaru, uzeo stvari i otisao na put kako mu je zapovjedio Jesej. Kad je došao do ograde bojnih kola, baš je izlazila vojska u bojnom redu i podizala bojnu viku.

21 Izraelci i Filistejci smjestili se za boj, red prema redu,

22 David je predao svoje stvari čuvaru prtljage, otrčao k bojnom redu i pozdravio svoju braću.

23 Dok je govorio s njima, izašao iz filistejskog reda onaj prvoborac, Filistejac Golijat, tako se zvao, iz Gata, i počeo govoriti isto onako kao i prije tako da ga je čuo David.

24 Svi Izraelovi ljudi, koji su vidjeli toga čovjeka, pobegli su pred njim i vrlo se prestrašili.

25 Jedan Izraelac je rekao: "Jeste li vidjeli čovjeka koji tu izlazi? On izlazi samo da sramoti Izraelce. Tko ga pogubi, napravit će ga kralj vrlo bogatim, dat će mu svoju kćer i kuću njegova oca oslobođiti od poraza u Izraelu."

26 David je zapitao ljudi koji su stajali uz njega: "Što dobiva čovjek koji pogubi toga Filistejca i skine sramotu s Izraela, jer tko je taj neobrezani Filistejac, da sramoti vojsku živoga Boga?"

27 Ljudi su mu opetovali isto: "Tako će se nagraditi onoga koji ga pogubi."

28 A kad je čuo njegov najstariji brat Eliab, kako je govorio s tim ljudima, razlutio se Eliab na Davida i rekao mu: "Što si, zapravo, došao ovdje i kome si ostavio ono malo ovaca u pustinji? Poznam ja tvoju drskost i tvoju zloču tvojega srca; došao si samo da gledaš boj."

29 David je rekao: "Pa što sam napravio? Nema li za to razloga?"

30 I okrenuo se od njega drugome i zapitao isto, a ljudi su mu odgovorili kao prije.

31 Kad se čulo što je govorio David, javili

su to Saulu, i on ga dozvao k sebi.

32 David je rekao Saulu: "Neka nitko ne gubi srčanosti zbog njega! Sluga će tvoj izići i boriti će se s tim Filistejcem."

33 Saul je rekao Davidu: "Ne možeš ti ići na toga Filistejca i s njim se boriti, jer ti si još dječak, a on je ratnik od mladosti."

34 David je rekao Saulu: "Sluga je tvoj čuvaov ovce svojem ocu, pa kad bi došao lav ili medvjed i sebi odnio ovcu iz stada,

35 potračao bih ja za njim, udario bih ga i oteo bih mu je iz ralja, i a ako bi se podignuo na mene, prihvatio bih ga za grivu i ubio bih ga.

36 Tvoj sluga je ubio lava i medvjeda, i taj neobrezan Filistejac bit će kao jedan od njih, jer je osramotio vojsku živoga Boga."

37 David je još rekao: "GOSPODIN koji me je izbavio iz pandža lava i medvjeda, izbavit će me i iz ruku toga Filistejca." Onda je Saul rekao Davidu: "Idi, GOSPODIN neka bude s tobom!"

38 Saul je dao onda staviti na Davida svoje oružje, stavio mu na glavu željeznu kacigu i stavio oklop na njega.

39 David je pripasao njegov mač preko svoje bojne oprave i pokušao hodati, jer ih nije isprobao. David je rekao Saulu: "Ne mogu ići u tom, jer nisam na to navikao," i skinuo David sve sa sebe.

40 I on je uzeo štap u svoj u ruku i potražio sebi u potoku i izabrao pet glatkih kamenčića, stavio ih u pastirsku torbu, koju je koristio kao torbu za praćku. Onda je uzeo svoju praćku i približio se Filistejcu.

41 Filistejac je išao sve bliže k Davidu i njegov je štitonoša koračao pred njim.

42 Kad je Filistejac pogledao i video Davida, samo mu se podsmjehnuo, jer je bio još tako mlad, rumen i krasna lica.

43 Filistejac je doviknuo Davidu: "Jesam li ja pseto da ideš na mene sa štapom?"

I prokleo Filistejac Davida svojim bogovima.

44 I Filistejac je rekao Davidu: "Hodi ovdje k meni da dam tvoje meso nebeskim pticama i zemaljskim životinjama!"

45 A David je rekao Filistejcu: "Ti ideš na mene mačem, kopljem i sulicom. A ja idem na tebe u Ime GOSPODINA vojska, Boga vojske Izraelove, koju si ti pogrdio.

46 Danas će te GOSPODIN dati u moju ruku. Ubit ću te i glavu ti odsjeći, i trupla filistejske vojske još danas ću dati nebeskim pticama i zemaljskim životinjama, da spozna cijeli svijet da ima Bog u Izraelu.

47 Znat će sve ovo mnoštvo da GOSPODIN ne daje pobjede mačem i kopljem, jer je rat GOSPODINOV, i on će vas dati u naše

ruke."

48 Kad se Filistejac pomaknuo i sve se bliže Davidu primicao, David je brže potračao prema vojsci u susret Filistejcu.

49 Pritom se mašio u svoju torbu, izvadio kamenčić, zavitlao ga iz praćke i pogodio Filistejca u čelo, tako da se kamenčić zabilježio u čelo, i on je pao na koljena licem do zemlje.

50 Tako je pobijedio David Filistejca udarivši ga kamenom iz praćke i pogubio je Filistejca, a da nije bilo mača u Davidovoj u ruci.

51 David je pritrčao, stao pokraj Filistejca, uzeo njegov mač, izvukao ga iz korica i pogubio ga odsjekavši mu njim glavu. Kad su vidjeli Filistejci, da im je najjači mrtav, pobegli su.

52 Onda se podigli Ijudi od Izraela udarili u bojnu viku, i Ijudi od Jude potjerali su Filistejce do doline i do pred vrata Ekrona. Pobijeni Filistejci pokrili su put od Šaraima do Gata i Ekrona.

53 Kad se onda vratili Izraelovi sinovi od tjeranja Filistejaca, opljenili su njihov tabor.

54 David je uzeo glavu Filistejčevu i odnijeo ju u Jeruzalem, a njegovo oružje stavio u svoj šator.

55 Kad je video Saul kako je David izašao pred Filistejca, zapitao je svojega vojskovođu Abnera: "Čiji je sin taj mladić, Abner?" Abner je odgovorio: "Tako živ ti bio, kralju, ne znam."

56 Kralj je rekao: "Raspitaj, čiji je sin taj mladi čovjek!"

57 Kad se vratio David, pobijedivši Filistejca, uzeo ga Abner i doveo pred Saula, a u ruci je još imao glavu Filistejčevu.

58 Saul ga zapitao: "Čiji si ti sin, mladi čovjče?" David je odgovorio: "Sin tvojega služe Jeseja iz Betlehema."

David na Saulovu dvoru

18 Kad je završio svoj razgovor sa Saulom, prihvatio je Jonatan Davida duboko u srce, i Jonatan ga zavoljeo kao samoga sebe.

2 Saul ga uzeo taj dan k sebi i nije mu više dao da se vrati u svoju očinsku kuću.

3 Jonatan je napravio zavjet s Davidom, jer ga je ljubio kao samoga sebe.

4 Jonatan je skinuo sa sebe ograč koji je nosio i dao ga Davidu, uz to svoju odoru sa svojim mačem, svojim i kom i svojim pojasom.

5 I David je išao kamo god bi ga slao Saul, i imao je uspjeha, i zato ga postavio Saul na čelo svojim ratnicima. Bio je voljen od svega naroda, pa i od Saulovih dvorjanika.

6 Kad se David, ubivši Filistejca vraćao, izašle su žene kod ulaska iz svih Izraelskih gradova pjevajući i plešući u susret kralju Saulu s bubenjevima, klicanjem i cimbalima.

7 Pritom su žene plešući pjevale: "Saul je pobio svoju tisuću, a David svojih deset tisuća."

8 Saul se stoga vrlo razgnjevio, jer mu ta pjesma nije bila nikako po volji. On je rekao: "Davidu daju deset tisuća, a meni samo tisuću; još mu samo treba kraljevsko dostojanstvo."

9 Od onoga dana i dalje gledao je Saul Davida mrko.

10 Sljedećega dana napao je Paula zao duh od Boga, tako da je mahnitao u svojem dvoru. David je svirao na harfu kao svaki dan; a Saul je imao u ruci sulicu.

11 Onda je Saul bacio sulicu, a mislio je: "Pribit ću Davida uza zid." Ali joj se David dvaput izmaknuo.

12 Saul se bojao Davida, jer je GOSPODIN bio s njim, a od Paula je bio odstupio.

13 Zato ga Saul udaljio iz svoje blizine i postavio ga tisućnikom; i on je izlazio na čelu svojih ljudi.

14 Kod svih svojih poduzimanja David je imao uspjeh, jer je GOSPODIN bio s njim.

15 Kad je Saul video da on ima mnogo uspjeha, povećao se još više njegov strah od njega.

16 Ali sav Izrael i Juda voljeli su Davida, jer je on pred njima odlazio i dolazio.

17 Saul je rekao Davidu: "Evo, svoju najstariju kćer Merabu dat ću ti za ženu, ali se ti moraš iskazati kao junak i voditi GOSPODINOVE ratove." Saul je, naime, mislio: "Ja sam neću staviti ruku na njega, nego ruka Filistejaca neka bude na njemu!"

18 David je rekao Saulu: "Tko sam ja i što je moj život, i obitelj mojega oca u Izraelu, da budem kraljev zet?"

19 A kad je došlo vrijeme kad bi se trebala Saulova kćи Meraba dati Davidu, dali su ju Adrielu iz Mehole za ženu.

20 Saulova kćи Mikala ljubila je Davida. Kad su to javili Saulu, bilo mu je pravo.

21 Saul je, naime, mislio: "Dat ću mu je, ali će mu ona biti propast, i ruka Filistejaca doći će na njega!" Saul je rekao Davidu: "S drugom mi sada možeš biti zet."

22 I Saul je zapovjedio svojim dvorjanima: "Gоворите Davidu povjerljivo i recite mu: "Eto, omilio si kralju, i svi njegovi dvorjani vole te, pa sada možeš biti kraljev zet."

23 Kad su Saulovi dvorjani tako govorili Davidu, rekao je David: "Mislite li vi da je tako lako biti kraljev zet, s obzirom da sam siromah i malen čovjek"

24 Kad su Saulovi dvorjani njemu javili, rekavši: "Tako i tako rekao je David."

25 Onda je rekao Saul: "Recite ovako Davidu: 'Kralj ne želi nikakva drugoga ženidbena dara nego samo stotinu prednjih filistejskih kožica, da se tako osveti kraljevim neprijateljima.'" Tako je mislio Saul, da rukom Filistejaca ukloni Davida s puta.

26 Tako kad su njegovi dvorjani priopćili te riječi Davidu, David je bio sporazuman da tako postane kraljev zet. A vrijeme još nije isteklo.

27 Ustao je David otisao sa svojim ljudima i pobio dvjesto Filistejaca. David je donio njihove prednje kožice i prebrojio ih pred kraljem, da postane kraljev zet. Onda mu Saul dao svoju kćer Mikalu za ženu.

28 Saul je jasno video da je GOSPODIN s Davidom, i da ga je Saulova kćи Mikala ljubila.

29 A Saul se bojao Davida sve više; tako je postao Saul neprijatelj Davidov dojiveka.

30 Kad bi filistejski glavari izašli u boj, imao je David, kad god bi izišao, više uspjeha negoli sve druge Saulove vojskovođe, tako da je njegovo ime postalo slavno.

Saulova mržnja na Davida

19 Saul je govorio svojem sinu Jonatanu i svim svojim dvorjanima o tomu da on hoće ubiti Davida. A Jonatan, Sin Saulov, vrlo je volio Davida.

2 Tako je to Jonatan javio Davidu i rekao: "Moj otac Saul kari te ubiti. Zato se čuvaj i sutra rano povuci se u skrovište i sakrij se!"

3 Ja ću izići i u polju, gdje ti budeš, stajat ću uz svojega oca, govorit ću o tebi sa svojim ocem, pa što doznam, javit ću ti."

4 A Jonatan je govorio pred svojim ocem Saulom samo dobro o Davidu. On mu rekao: "Kralj neka ne sagriješi zbog svojega služe Davida, jer on tebi nije ništa skrивio, nego su njegova djela vrlo dobra za tebe."

5 On je svoj život stavio u opasnost i Filistejca ubio, i tako je dao svemu Izraelu veliku pobjedu. Ti si to video i radovao si se. Zašto onda da sagriješi zbog nedužne krvi i Davida ubiješ ni za što?

6 Saul je poslušao Jonatana i zakleo se: "Kao što je živ GOSPODIN, on neće poginuti!"

7 I Jonatan je dozvao Davida, i rekao mu Jonatan sve ovo. Onda je doveo Jonatan Davida k Saulu i on je ostao pred njim kao i prije.

8 Kad je rat ponovno buknuo, David je izašao na polje, pobjeo se s Filistejcima i jako ih porazio, tako da su pobjegli pred njim.

9 Jednoga dana opet je napao Saula zao duh od GOSPODINA. Sjedio je u svojem dvoru i imao sulicu u ruci, a David je svirao na harfu.

10 I Saul htjedne Davida svojom sulicom pribiti uza zid, ali se on izmaknuo Saulu, te je sulica udarila u zid, a David je pobjegao i sklonio se te noći.

11 One noći poslao je Saul ljudi Davidovoj kući da ga čuvaju i drugog jutra ubiju, ali Mikala, Davidova žena, javila mu to i rekla: "Ako se još noćaš ne skloniš na sigurno mjesto, sutra ćeš biti mrtav."

12 Tko je Mikala spustila Davida kroz prozor. I on je otišao, pobjegao i izmaknuo.

13 I Mikala je uzela kip, stavila ga u postelju, prekrila mu glavu kozjom dlakom i pokrila ga pokrivačem.

14 Kad je Saul poslao ljudi da uhite Davida, ona je rekla: "Bolestan je."

15 Ali je Saul poslao ljudi natrag, da vide Davida i zapovjedio: "Donesite mi ga u postelji da ga ubijem!"

16 Kad su došli poslani, a to kip u postelji, oko glave mu pleter od kozje dlake.

17 I Saul je rekao Mikali: "Zašto si me tako prevarila i pustila mojega neprijatelja da pobegne, te ga tako sklonila na sigurno mjesto?" Mikala je odgovorila Saulu: "On mi je zaprijetio: 'Pusti me ili će te ubiti!'"

18 Tako se David bijegom sklonio i otišao Samuelu u Ramu i prijavio mu sve što mu je napravio Saul. Onda otišao sa Samurom i boravili su u Naiotu.

19 Nato se javilo Saulu, rekavši: "Eno, David je u Naiotu u Rami."

20 Onda je Saul poslao ljudi, da uhite Davida. Kad su oni opaziali skup proroka i njima na čelu Samuela u proročkom zanosu, došao je Božji Duh i na Saulove poslanike, te su i oni počeli prorokovati.

21 Kad su to javili Saulu, poslao on druge poslanike, ali i oni su počeli prorokovati. I Saul poslao po treći put poslanike, ali i oni su počeli prorokovati.

22 Onda je pošao on sam u Ramu. Kad je došao do velikog studenca kod Soka, zapitao je, rekavši: "Gdje su Samuel i David? Neki su mu odgovorili: "Eno ih u Naiotu u Rami."

23 Tako je on pošao prema Naiotu u Rami, ali i na njega je došao Božji Duh tako da je išao dalje u prorokujući, dok nije došao u Naiot u Rami.

24 I on je skinuo gornju odjeću sa sebe i prorokovao je pred Samurom. Sav dan

i svu noć ležao je tu gol. Zato se govorilo: "Je li i Saul među prorocima?"

David i Jonatan

20 A David je pobjegao iz Naiota u Rami i otišao i rekao Jonatanu: "Što sam počinio čemu su moja zlodjela i moj prekršaj protiv tvojega oca da me hoće ubiti?"

2 On mu rekao: "Ne, nikako! Ti nećeš umrijeti. Eto, moj otac ne pravi ništa, ni malo ni veliko, a da meni to ne rekne. Zašto bi mi to moj otac tajio? Nije to tako."

3 Ali mu David opet rekao: "Tvoj otac zna vrlo dobro da me ti voliš, i zato je rekao: 'To ne treba doznati Jonatanu da se ne ožalosti.' Ali kao što je živ GOSPODIN i ti, između mene i smrti samo je jedan korak."

4 Jonatan je odgovorio Davidu: "Što god zaželiš, ja će ti napraviti."

5 I David je rekao Jonatanu: "Znaš, sutra je mjesec mladič, i da moram sjediti s kraljem za stolom, ali pusti me da idem: sakrit ću se u polju do treće večeri."

6 Opazi li tvoj otac da me nema, ti mu reci: 'David me je zamolio da može otići u svoj očinski grad Betlehem, jer ondje je godišnja žrtva za svu njegovu obitelj.'

7 Ako reče: 'Dobro,' onda je miran tvoj sluga. Ako li se jako razljuti, onda znaj da je nesreća u njemu zaključena stvar.

8 Iskaži milost svojem sluzi kad si vjeru GOSPODINOVU prihvatio sa svojim slugom, ako je kakva krivnja na meni, ubij me ti, ali me ne izručuj svojem ocu!"

9 A Jonatan je odgovorio: "Daleko od toga! Ako doznam da je moj otac naumio da se baci na tebe, ja će to tebi bez sumnje javiti."

10 David je rekao Jonatanu: "Tko će mi javiti ako ti je tvoj otac odgovorio što zlo za mene?"

11 A Jonatan je rekao Davidu: "Hajde, izađimo u polje!" Tako su obojica bila izišla u polje.

12 Onda je Jonatan rekao Davidu: "GOSPODIN, Bog Izraelov neka je svjedok! Kad sutra u ovo doba ili preksutra saznam od svojega oca da je dobro po Davida, i ako onda ne pošaljem k tebi i ne javim ti,

13 neka GOSPODIN za to kazni Jonatana! Ako li moj otac bude naumio da ti napravi zlo, ja će i to javiti i otpustit ću te da možeš otići s mirom. GOSPODIN neka bude s tobom, kako je bio s mojim ocem.

14 Ako ja onda još budem živ, iskaži mi milosrđe GOSPODINOVU da ne umrem;

15 ne uskrati nikada mojoj kući svoju naklonost, ni onda kad GOSPODIN iskorijeni

sve neprijatelje Davidove sa zemlje.

16 Tako je Jonatan ustanovio zavjet s kćom Davidovom, rekavši: GOSPODIN neka se osveti Davidovim neprijateljima!"

17 Jonatan se zakleo još jedanput Davdu svojom odanošću, jer ga je on on volio kao što se voli svoja duša.

18 Potom je rekao Jonatan: "Sutra je mjesec mlađak; i opazit će se da tebe nema, jer tvoje će mjesto ostati prazno.

19 A kad budeš ondje tri dana, onda podi na mjesto, gdje si se skrio na dan onoga događaja, i sjedi ondje kod kamena Ezel!

20 Ja ću odapeti tri strijele u njegovu bližinu kao da gađam u cilj.

21 Onda ću poslati mlađića i reći mu: 'Idi, traži strijele,' ako onda viknem: 'Strijele leže za tobom ovdje bliže, donesi ih!' Onda dodi, jer nisi u opasnosti, i nema ništa, kao što je živ GOSPODIN!

22 Ali ako viknem slugi: 'Strijele leže pred tobom ondje dalje,' onda idi, jer te šalje GOSPODIN.

23 Za ovo što smo mi, ja i ti, ugovorili među sobom, GOSPODIN je svjedok između mene i tebe zauvijek."

24 Nato se David skrio u polju. Kad je došao mjesec mlađak, sjeo je kralj za gozbu.

25 Kralj je sjeo na svoje obično mjesto, na mjesto uz zid. Jonatan je bio uzeo suprotno mjesto, Abner je sjedio uz Saula, a Davidovo mjesto je ostalo prazno.

26 Saul nije rekao ništa onaj dan, jer je mislio: "Nešto mu se dogodilo, nije čist, jer se nije dao očistiti.

27 A kad drugi dan iza mjeseca mlađaka ostalo je Davidovo mjesto opet prazno, zapitao je Saul svojega sina Jonatana: "Zašto sin Jesejev nije došao na objed ni jučer ni danas?"

28 Jonatan je odgovorio Saulu: "David je od mene izmolio sebi dopust u Betlehem."

29 Rekao je: 'Pusti me, jer imamo obiteljsku žrtvu u gradu jer me pozvao moj brat. Ako mi, eto, hoćeš iskazati dobru uslugu, pusti me otici i posjetiti svoju braću! Zato nije došao na kraljev objed.'

30 Onda se Saul razgnjevio na Jonatana i rekao mu: "Ti izrode bludnice nepokorne žene! Znam da letiš za sinom Jesejevim na svoju porugu i sramotu i svoje majke.

31 Jer dokle živi na zemlji sin Jesejev, nećeš se utvrditi ni ti ni tvoje kraljevstvo. Odmah pošalji ondje i dovedi ga k meni, jer je on dijete smrti!"

32 A Jonatan je odgovorio svojem ocu Saulu: "Zašto on treba umrijeti? Što je skrivio?"

33 Onda je Saul zavitlao kopljne na njega da ga probode. I upoznao je Jonatan da je njegov otac naumio ubiti Davida.

34 Sav srdit Jonatan je ustao od stola. Drugi dan mjeseca mlađaka nije on jeo ništa, jer je tugovao za Davidom kad ga je njegov otac izgrdio.

35 Ujutro je izašao Jonatan u polje, kako je ugovorio s Davidom, i pratio ga je jedan mlađić.

36 On je rekao svojem mlađiću: "Trči i nadi strijele koje ispuštam!" Dok je mlađić trčao, ispustio on strijele preko njega.

37 Kad je mlađić došao na mjesto, gdje su ležale strijele, koje je odapeo Jonatan, viknuo je Jonatan za mlađićem: "Strijele leže pred tobom ondje dalje!"

38 Jonatan je viknuo za slugom: "Brže, pohiti i ne zadržavaj se!" Jonatanov mlađić je podignuo strijele i donio ih svojem gospodaru.

39 Ali mlađić nije ništa znao, samo su Jonatan i David znali u čemu je stvar.

40 Onda je Jonatan predao svoje oružje mlađiću koji je bio s njim i rekao mu: "Idi, odnesi to u grad!"

41 Čim je sluga otišao, podignuo se David iz skrovišta, bacio se na koljena na zemlju na lice i poklonio se tri puta. Potom se poljubili, i plakali su privijeni jedan uz drugoga; osobito je David plakao vrlo gorko.

42 Onda je Jonatan rekao Davidu: "Idi u miru! Što smo obojica prisegli u Ime GOSPODINOVO, za to je GOSPODIN svjedok između mene i tebe, između mojih i tvojih potomaka zauvijek!" Nato je ustao David i otišao, a Jonatan se vratio u grad.

David u bijegu

21 David se zaputio u Nobu k svećeniku Ahimeleku. Ahimelek je došao Davdu radosno u susret i zapitao ga: "Zašto dolaziš sam i nikoga nema s tobom?"

2 David je odgovorio svećeniku Ahimeleku: "Kralj mi je zapovjedio i rekao mi: 'Nitko ne smije ništa o tomu znati zašto te šaljem i što sam ti zapovjedio.' Zato sam upravio ljudi u to i to mjesto.

3 Stoga, što imaš baš pri ruci? Daj mi pet kruhova ili drugo što se nađe!

4 A svećenik je odgovorio Davidu: "Nemam pri ruci običnoga kruha, tu je samo sveti kruh, ako su se ljudi suzdržali od žena?"

5 David je odgovorio svećeniku i rekao: "Sigurno, su nam žene bile uskraćene tri dana otkako sam pošao. Tijela ljudi su sveta i kad je običan pothvat, koliko su više posvećeni danas na tijelu u ovom pothvatu."

6 Onda mu je dao svećenik sveti kruh, jer nije bilo tu drugoga kruha osim kruhova prikazivanja koji su bili uzeti ispred GOSPODINA da se zamijeni svježim kruhom na dan kad se oni uzmu.

7 A onda je bio ondje jedan od Saulovih slugu, zadržao se u svetištu pred GOSPODINOM, Edomac po imenu Doeg, nadglednik Saulovih pastira.

8 David je zapitao Ahimeleka: "Imaš li tu kakvo kopljje ili mač? Jer nisam mogao uzeti sobom ni svojega mača ni svojega oružja, jer je kraljeva zapovijed bila vrlo hitna."

9 Svećenik je odgovorio: "Mač Filistejca Golijata, koga si ubio u dolini Elah, leži uvijen u platno, iza efoda. Ako ga hoćeš uzeti, uzmi ga, jer drugoga nema ovdje." David je rekao: "Njemu slična nema; daj mi ga!"

10 I David se podignuo i pobegao onaj dan od Saula i pošao gatskom kralju Akišu.

11 A Akišovi dvorjani rekli su mu: "Nije li to David, kralj zemlje? To je onaj o kojem su plešući pjevali: 'Saul je pogubio svoju tisuću, a David svojih deset tisuća.'"

12 David se zamislio na ove riječi i vrlo se pobojao Akiša, gatskog kralja.

13 Zato je pred njima promijenio svoje ponašanje i pravio se među njima kao smušenjak, šarao je po vratima i puštao je slinu niz svoju bradu.

14 Onda je rekao Akiš svojim dvorjanima: "Eto vidite da je čovjek lud, zašto ste mi ga doveli?

15 Zar nemam dosta ludih, te ste mi doveli njega da luduje pred menom? Zar taj da dođe u moju kuću?"

David u špilji Adulamu

22 Tako je David otisao odande i sklonio se u špilju Adulam. Kad su to saznala njegova braća i njegova obitelj, došli su ondje k njemu.

2 I okupili se oko njega svi koji su bili potlačeni, zaduženi i nezadovoljni, i on im postao zapovjednik. Jedno četiri stotine ljudi se njemu pridružilo.

3 Odatle je otisao David u Mispu u moapskoj zemlji i zamolio moapskog kralja: "Ne bi li smjeli moj otac i moja majka ostati kod vas dok ne saznam što će Bog napraviti sa mnom?"

4 Tako ih ostavio kod moapskog kralja. Oni su ostali kod njega dokle je David bio u gorskoj tvrđavi.

5 A kad je prorok Gad rekao Davidu: "Ne moj ostati u gorskoj tvrđavi! Ustani i idi u Judinu zemlju!" Podignuo se David i oti-

šao u Heretsku šumu.

6 Kad je dočuo Saul da su se pojavili David i ljudi koji su bili s njim. Saul je baš sjedio u Gibej pod stablom tamarisk na uzvisini, s kopljem u ruci, a sve njegove sluge stajale su oko njega.

7 Onda je rekao Saul svojim slugama koji su bili oko njega: "Čujte, sinovi Benjamini! Hoće li vam svima sin Jesejev darovati njive i vinograde, hoće li vas sve napraviti tisućnicima i stotnicima?"

8 Vi ste se svi urotili protiv mene i nitko mi nije javio, kad se moj sin složio sa sinom Jesejevim. Nitko od vas nije se sažalio na mene i rekao mi kad je moj sin pobunio mojega slugu protiv mene, kako je to sada."

9 Onda je odgovorio Edomac Doeg, koji je bio postavljen nad Saulovim slugama, i rekao: "Vidio sam gdje je sin Jesejev došao k Ahimeleku u Nobu, sinu Ahitubovu.

10 Ovaj je zapitao GOSPODINA za njega, dao mu hrane i mač Filistejca Golijata."

11 Onda je kralj dao dozvati svećenika Ahimeleka, sina Ahitubova, i cijelu kuću njegova oca, svećenike, koji su bili u Nobu. I oni su svi došli kralju.

12 Rekao je Saul: "Čuj, sine Ahitubov!" a on je odgovorio: "Evo me, gospodaru!"

13 Saul ga zapitao: "Zašto ste se urotili protiv mene, ti i Jesejev sin? Dao si mu kruha i mač i pitao si Boga za njega tako da je on kao neprijatelj mogao izići protiv mene, kako je on to sada."

14 Ahimelek je rekao kralju: "Tko je između svih tvojih sluga tako pouzdan kao David? Kraljev zet, vrši tvoju zapovijed, i poštivan je u tvojoj kući.

15 Zar sam onoga dana prvi put pitao Boga za njega? Nipošto! Neka ipak kralj ne podmeće ništa svojem sluzi i cijeloj kući njegova oca, jer tvoj sluga nije znao od svega toga ništa."

16 A kralj je rekao: "Ti moraš umrijeti, Ahimelek, ti i cijela kuća tvojega oca!"

17 I kralj je zapovjedio slugama, koji su stajali oko njega: "Hajde, pogubite GOSPODINOVE svećenike, jer su i oni pomogli Davidu i nisu mi javili, premda su znali da je on bio u bijegu." Ali su kraljeve sluge oklijevale podići ruku, da pogube GOSPODINOVE svećenike.

18 Onda je kralj zapovjedio Doegu: "Hajde, pogubi ti svećenike!" I Edomac Doeg pristupio i pogubio svećenike. Osamdeset i pet ljudi koji su nosili laneni oplećak, pobio je on onoga dana.

19 Svećenički grad u Nobu pobio je on oštricom mača, ljudi i žene, djecu i dojenčad, goveda, magarce i ovce oštricom

mača.

20 Samo jedan jedini sin Ahimeleka, sina Ahitubova, po imenu Abiatar, spasio se i pobjegao k Davidu.

21 Abiatar je javio Davidu: "Saul je dao poubijati GOSPODINOVE svećenike."

22 Onda je David rekao Abiataru: "Znao sam onda, kad je Edomac Doeg bio ondje, da će on to izdati Saulu. Ja sam kriv za sve ljudske živote kuće tvojega oca.

23 Ostani kod mene! Ne boj se, jer tko traži moj život, tražit će i tvoj, a kod mene ti ćeš biti siguran."

Božja čudesna briga za Davida

23 Javili su Davidu, rekavši: "Filistejci opsjedaju Keilu i haraju gumna."

2 Stoga je David zapitao GOSPODINA: "Trebam li ići i udariti na te Filistejce?" GOSPODIN je rekao Davidu: "Idi, pobij Filistejce i izbavi Keilu!"

3 A Davidovi ljudi su mu rekli: "Evo, nas je ovdje u Judi već velik strah, pa kako da još idemo u Keilu protiv filistejske vojske?"

4 David je zapitao GOSPODINA još jedan put, i GOSPODIN mu je rekao: "Ustani i idi u Keilu, jer ću predati Filistejce u tvoju ruku!"

5 Nato je krenuo David sa svojim ljudima u Keilu, udario na Filistejce, zadao im teški udarac i otjerao im marvu. Tako je David izbavio žitelje u Keili.

6 Kad je Abiatar, sin Ahimelekov, pobjegao k Davidu u Keilu, bio je sobom donio oplećak.

7 Kad su javili Saulu, da je David otišao u Keilu, pomislio je Saul: "Bog mi ga je izručio u ruke, jer se sam zatvorio otišavši u grad, koji ima vrata i prijevornice."

8 Stoga je Saul podignuo sav narod na vojsku, da ide na Keilu i zatvorio Davida i njegove ljudе.

9 Kad je David doznao da mu Saul snuje zlo, zamolio je svećenika Abiataru: "Donesi ovdje oplećak!"

10 Onda je rekao David: "GOSPODINE, Bože Izraelov! Doznao je tvoj sluga da Saul kani poći u Keilu, uništiti grad zbog mene.

11 Hoće li me ljudi Keile izručiti njemu? Hoće li doći Saul, kako je čuo tvoj sluga, GOSPODINE, Bože Izraelov, objavi to slobjem sluzi!" GOSPODIN je rekao: "Doći će."

12 David je zapitao dalje: "Hoće li ljudi Keile mene i moje ljudе izručiti Saulu?" GOSPODIN je rekao: "Oni će vas izručiti."

13 Onda se David podignuo sa svojim ljudima, oko šest stotina ljudi, ostavili Keilu i otišli su kamo su god mogli ići.

Onda su javili Saulu da je David izmaknuo iz Keile, i on je prestao dalje ići.

14 David se zadržavao u pustinji na gorskim visinama, osobito je boravio na gori u Pustinji Zifu. Saul ga je to cijelo vrijeme tražio, ali nije Bog dao da on padne u njegove ruke.

15 Znao je David da je Saul bio izišao da traži njegov život. David se nalazio u šumi u Pustinji Zifu.

16 Onda se podignuo sin Saulov, Jonatan, otišao k Davidu u šumu i ohrabrio ga u Bogu.

17 I on mu rekao: "Ne boj se, jer te neće pogoditi ruka mojega oca Paula, nego ćeš ti postati kralj nad Izraelom, a ja ću biti drugi za tobom. I moj otac Saul zna to."

18 Onda su se obojica zavjetovali pred GOSPODINOM. David je ostao u šumi, a Jonatan se vratio kući.

19 Jednoga dana došli su Zifejci k Saulu u Gibeu i javili: "David se krije kod nas na gorskim visinama po šumi, na brdu Hakili, koje leži južno od Ješimona.

20 Stoga podi kralju, kad ti bude volja i naše će onda biti da ga predamo u ruke kralju."

21 Saul je rekao: "GOSPODIN neka vas blagoslovи što ste me požalili.

22 Idite sada, pripazite još točnije i brižno istražite mjesto njegova boravka, i tko ga je ondje vido; rekli su mi da je vrlo lukav.

23 Istražite točno sva skrovišta u kojima se krije, onda mi se sigurno vratite! Ja ću onda poći s vama, i ako još bude u zemlji, tražit ću ga po svim Judinim rodovima."

24 Onda su ustali i otišli u Zif prije Saula. David se onda nalazio sa svojim ljudima u Pustinji Maonu, u ravnicu južno od Ješimona.

25 I Saul je izašao sa svojim ljudima da ga traži. Čim su to javili Davidu, otišao je u Selu što leži u Pustinji Maonu. Kad je to saznao Saul, otišao za Davidom u Pustinku Maon.

26 Saul je išao jednom stranom planine, David sa svojim ljudima drugom stranom. David je htjeo uteći Saulu, a Saul je sa svojim ljudima bio baš spremjan opkoliti Davida i njegove ljudе i pohvatati ih.

27 Onda je stignuo glasnik Saulu i javio: "Dodi brže! Filistejci su navalili na zemlju."

28 Nato je Saul odustao od proganjanja Davida i otišao protiv Filistejaca. Zato se nazvalo ono mjesto Hrid razlaza.

29 Onda je David otišao odande i nastanio se u utvrđama En-Geda.

David poštedio Saula

24 Dogodilo se, kad se Saul bio vratio od proganjanja Filistejaca, javili su mu: "David je sada u Pustinji En-Gedi." 2 Onda je uzeo Saul tri tisuće ljudi izabranih iz svega Izraela i krenuo da traži Davida i njegove ljude istočno od Hridina divokoza.

3 Kad je putom došao k ovčjim torovima, bila je ondje špilja. Saul je ušao u nju da obavi svoju potrebu, a David i njegovi su bili u dnu te špilje.

4 Davidovi ljudi su mu rekli: "Eto, ovo je dan za koji ti je rekao GOSPODIN: 'Evo, predat ću ti u ruke tvojega neprijatelja da napraviš s njim što ti je volja!'" David je ustao, te neprimjetno odsjekao skut od Saulova ogrtača.

5 Ali je poslije Davida zapekla savjest zato što je odsjekao skut Saulu.

6 I rekao je svojim ljudima: "GOSPODIN neka me sačuva da takvo što napravim svojem gospodaru, GOSPODINOVU pomazaniku, i da podignem svoju ruku na nje, jer on je GOSPODINOV pomazanik."

7 I ukorio je David svoje ljude i nije im dopustio da ustanu na Saula. Kad je Saul bio ostavio špilju i pošao dalje svojim putom.

8 Onda je ustao i David, izašao iz špilje i povikao za Saulom: "Gospodaru i moj kralju!" Kad se okrenuo Saul, bacio se David licem na zemlju i poklonio mu se.

9 Onda je viknuo David Saulu: "Zašto slušaš što ti vele ljudi koji govore: 'David snuje tvoju propast'?

10 Evo, na današnji dan video si vlastitim očima da te je GOSPODIN danas u špilji bio predao u moje ruke. Nagovarali su me da te ubijem, ali sam te sačuvao i rekao: "Neću dignuti svoje ruke na svojega gospodara, jer on je pomazanik GOSPODINOV."

11 A evo, oče moj, vidi skut od svojega ogrtača u mojoj ruci! Po tom što sam odsjekao samo skut od tvojega ogrtača, a tebe nisam ubio, možeš jasno spoznati da ne mislim na zloču i izdaju i da ne griješim zbog tebe, premda mi ti hoćeš oduzeti život.

12 GOSPODIN neka bude sudac između mene i tebe, GOSPODIN neka me osveti od tebe, ali ruka se moja neće podignuti na tebe.

13 Već stara prispoloba govori: 'Samo od bezbožnika izlazi bezbožnost.' Ali moja ruka neće biti protiv tebe.

14 Za kim to izlazi Izraelov kralj? Koga goniš? Mrtva psa. Buhu jednu.

15 Pa neka bude GOSPODIN sudac i neka presudi između mene i tebe! On neka po-

gleda za pravednikom, neka vodi stvar i neka mi pribavi pravo protiv tebe!"

16 Kad je David izgovorio sve riječi Saulu, povikao je Saul: "To je tvoj glas, moj sine Davide!" I Saul je počeo glasno plakati.

17 On je rekao Davidu: "Ti si bolji od mene, jer ti meni iskazuješ dobro, a ja sam tebi pravio zlo.

18 Danas si mi, eto, pokazao koliko si mi dobra iskazao: nisi me ubio, premda me GOSPODIN dao tebi u ruke.

19 Tko bi, stigavši svojega neprijatelja, pustio ga da ide mirno svojim putom? GOSPODIN neka ti iskaže dobro za ovo što si mi danas napravio!

20 Sad znam sigurno da ćeš biti kralj i da će po tebi postojati Izraelovo kraljevstvo.

21 Zato mi se sada zakuni GOSPODINOM da nećeš iskorijeniti mojih potomaka iza moje smrti i da nećeš mojega imena uništiti iz mojega očinskog doma!"

22 Tako se David zakleo Saulu. Onda se Saul vratio kući, a David je otisao sa svojim ljudima u utvrdu na gorsku visinu.

David, Nabal i Abigaila

25 Uto je umro Samuel; a sav Izrael se skupio i održao mu tugovanje, i pokopali su ga kod njegove kuće u Rami. A David je ustao i sišao u pustinju Paran.

2 U Maonu živio je čovjek koji je svoje imanje imao u Karmelu, a čovjek je bio vrlo bogat. On je posjedovao tri tisuće ovaca i tisuću koza. On je baš bio u Karmelu zaposlen striženjem ovaca.

3 Čovjek se zvao Nabal, a njegova žena Abigaila. Žena je bila mudra i vrlo lijepa, a čovjek surov i opak, pravi Kalebovac.

4 Kad je David u pustinji doznao da Nabal striže svoje ovce,

5 poslao je ondje deset ljudi. David je rekao ljudima: "Idite u Karmel, podite k Nabalu, i pozdravite ga u moje ime.

6 I uz pozdrav recite: 'Mir tebi, mir tvojoj kući i mir svemu što posjeduješ.'

7 Čuo sam, eto, da imaš striženje ovaca. Tvoji pastiri su se zadržavali među nama i nismo im nikada ništa napravili na žao. Nikada im nije ništa nestalo dokle su god bili u Karmelu.

8 Pitaj samo svoje sluge, oni ti to mogu potvrditi. Zato budi dobar ovim ljudima, jer odlazimo u svečan dan; pa daj svojim slugama i svojem sinu Davidu što ti dođe do ruke."

9 Kad su došli Davidovi ljudi, rekli su Nabalu sve to u ime Davidovo, i onda su čekali.

10 A Nabal je odgovorio Davidovim ljudima: "Tko je David i tko je sin Jesejev? Da-

nas ima previše sluga što bježe od svojih gospodara.

11 Zar da uzmem svoj kruh, svoju vodu i svoju marvu što sam je zaklao za svoje strigače i da to dam ljudima za koje ni ne znam odakle su došli?"

12 Tako se Davidovi ljudi zaputili natrag i vratili se kući; došli su k Davidu, i javili mu cijeli slučaj.

13 Odmah je David zapovjedio svojim ljudima: "Svaki neka pripaše svoj mač!" Tako je svaki pripasao svoj mač i David je pripasao svoj mač. Onda su izašli pod vodstvom Davidovim, jedno četiri stotine ljudi; dvjesto su ostali kod prtljage.

14 Međutim jedan od sluga je javio Nabalovoj ženi, Abigaili: "Baš je David iz pustine poslao glasnike da pozdrave našega gospodara, a on ih otjerao.

15 A ti su nam ljudi bili vrlo dobri, i nikada nam nisu ništa na žao napravili. Nikada nam nije ništa nestalo dokle smo god išli u njihovoј blizini, kad smo bili na polju.

16 Bili su kao zid oko nas danju i noću, dokle smo god čuvali ovce u njihovoј blizini.

17 Pa promisli i vidi što ćeš napraviti, jer je gotovo zlo našem gospodaru i cijeloj njegovoj kući. On je sam odviše opak da bi se moglo s njim govoriti."

18 Abigaila je brže uzela dvjesto kruhova, dva mješa vina, pet spremlijenih ovaca, pet mjerica pržena žita, stotinu osušenih grozdova i dvjesto gruda suhih smokava, i natovarila sve to na magarce.

19 Ona je rekla svojim slugama, a da nije ništa rekla svojem mužu Nabalu: "Hajdete naprijed; ja ću odmah doći za vama."

20 Kad je ispod gore jahala na magarcu, došao joj baš u susret David sa svojim ljudima, i susrela se s njima.

21 A David je mislio: "Uzalud sam tomu čovjeku čuvao u pustinji sav njegov posjed. Nikada mu ništa nije nestalo od svega njegova imanja. A sad mi on vraća zlo za dobro.

22 To i to neka Bog napravi Davidovim neprijateljima ako mu, od svega što ima, ostavim do zore išta muško!"

23 Kad je Abigaila opazila Davida, sišla je brže s magarcem, bacila se pred Davida na koljena licem do zemlje i duboko mu se poklonila.

24 Onda mu pala k nogama i povikala: "Uzimam na sebe tu krivnju zlodjela, moj gospodaru! Daj, molim, da pred tobom govorи tvoja sluškinja, i poslušaj riječi svoje sluškinje!

25 Moj gospodaru, ne gledaj ništa na toga opakog čovjeka, Nabala, jer što govorи

njegovo ime, to je on: ludak se zove, i on je pun ludosti. Ja, tvoja sluškinja, nisam vidjela ljudi koje si poslao, moj gospodaru.

26 Zato sada, moj gospodaru, kao što je živ GOSPODIN i ti sam: GOSPODIN te je od toga sačuvao, da ideš na krv i da samovoljno pribaviš sebi pravdu. Neka kao Nabal bude onima koji su tebi neprijatelji i protiv tebe, moj gospodaru, zlo misle!

27 A ovaj dar što ti ga je tvoja sluškinja sobom donijela, moj gospodaru, određen je za ljudi koji te, moj gospodaru, prate na tvojim putovima.

28 Oprosti svojoj sluškinji njezin prijeступ! GOSPODIN će tebi, moj gospodaru, utemeljiti kuću što ima opstanak, jer ti, moj gospodaru, vojuješ GOSPODINOVE bojeve. Pa neka se na tebi ne nađe nikakva nepravda, dokle god živiš.

29 Ako se tko digne da te progoni i da traži tvoj život, to neka tvoj život, moj gospodaru, netaknut bude sačuvan u svežnju života kod GOSPODINA, tvojega Boga, a život tvojih neprijatelja neka on baci kao iz pračke.

30 Kad onda GOSPODIN tebi, mojem gospodaru, da svako dobro koje je obećao, i postavi te vladarom nad Izraelom,

31 da neće tebi, moj gospodaru, spoticajni ni grižnje savjesti da si prolio krv ni za što i da si samovoljno sebi, moj gospodaru, pribavio pravdu. Kad onda GOSPODIN tebi, moj gospodaru, udijeli sreću, onda se spomeni i svoje sluškinje!"

32 David je rekao Abigaili: "Neka je blagoslovjen GOSPODIN, Bog Izraelov, koji te sada poslao meni u susret!

33 Neka je blagoslovljena tvoja mudrost i neka si blagoslovljena ti sama, koja me odvratila sada od toga da ne idem na krv i da samovoljno ne pribavim sebi pravdu!"

34 Jer kao što je živ GOSPODIN, Bog Izraelov, koji me je sačuvao od toga, da ti napravim zlo. Da mi nisi brže izišla u susret, ne bi ostalo Nabal do zore ništa muško!"

35 Nato je primio David iz njezine ruke što mu je bila sobom donijela i rekao joj: "Vrati se u miru natrag kući! Eto, poslušao sam te i pogledao na tebe."

36 Kad se Abigaila vratila kući k Nabalu, imao je on baš gozbu u svojoj kući, pravu kraljevsku gozbu. Nabal je bio u najboljem raspoloženju i vrlo pijan. Zato mu ona nije ništa priopovjedila do jutra.

37 A ujutro, kad se Nabal bio otrijeznio, priopćila mu njegova žena što se dogodilo, njemu je obamrlo srce u tijelu, i on je postao kao kamen.

38 I tako poslije deset dana udario je GOSPODIN Nabala, te je umro.

39 Kad je čuo David da je Nabal mrtav, povikao je: "Neka je blagoslovjen GOSPODIN, koji je osvetio pogrdnu nanesenu meni od Nabala i mene, svojega slugu, zadržao od zla! GOSPODIN je pustio da zloča Nabalova padne natrag na njega samoga," Jednoga dana poslao je David i poručio Abigaili da će ju uzeti za ženu.

40 Davidovi ljudi su došli k Abigaili u Karmel i rekli su joj: "David nas šalje k теби; on bi te htjeo uzeti za ženu."

41 Onda je ona ustala, poklonila se licem do zemlje i rekla: "Tvoja sluškinja je spremna rado biti tvoja ropkinja i prati noge slugama svojega gospodara."

42 Potom je Abigaila brže ustala i sjela na magarca, i pratilo ju je pet njezinih djevojaka. Tako je ona pošla za Davidovim glasnicima i postala mu žena.

43 Iz Jezreela doveo je sebi David Ahinoamu, i tako su obje postale njegove žene.

44 Saul je bio međutim svoju kćer Mikalu, Davidovu ženu, dao Paltiju, Laišovu sinu iz Galima.

David u Saulovu taboru

26 Zifejci su došli k Saulu u Gibej ijavili: "David se krije u brdu Hakili na kraju pustinje."

2 Onda se Saul zaputio i sišao u Pustinju Zif s tri tisuće izabralih Izraelaca da traži Davida u Pustinji Zif.

3 Saul se utaborio u brdu Hakili, koje leži na kraju pustinje na putu. David je ostao u pustinji, i opazio da Saul ide za njim u pustinju.

4 Zato je David poslao uhode i doznao da je zaista Saul već tu.

5 Onda se podignuo David i došao na mjesto gdje se utaborio Saul. David je mogao vidjeti mjesto na kojem je ležao Saul sa svojim vojskovođom Abnerom, sinom Nerovim. I Saul je ležao usred tabora, a vojska je taborila naokolo oko njega.

6 Onda se obratio David Hitijcu Ahimeleku i Abišaju, sinu Serujinu, bratu Joabovu, i zapitao: "Tko će sići sa mnom k Saulu u tabor?" Abišaj je odgovorio: "Ja ću sići s tobom."

7 Tako se David i Abišaj došuljali noću k ljudima. Saul je ležao i spavao u grabi bojnih kola, sa zabodenim kopljem u zemlju pokraj glave. Abner i vojska ležali su naokolo oko njega.

8 Abišaj je rekao Davidu "Danas ti je dao Bog tvojega neprijatelja u ruke. Zato, dopusti da ga sada pribodem njegovim kopljem za zemlju jednim jedinim udarcem,

i neće mi trebati drugi."

9 A David je rekao Abišaju: "Ne ubijaj ga, jer tko bi bio podignuo ruku na GOSPODINOVA pomazanika i ostao nekažnjen?"

10 "Kao što je živ GOSPODIN", nastavio je David, "ili će ga GOSPODIN ubiti, ili će doći njegov dan kad mora umrijeti, ili će izići u rat i poginuti.

11 Ali neka me sačuva GOSPODIN od toga da dignem ruku na GOSPODINOVA pomazanika. Uzmi sada kopljje pokraj njegove glave i pehar za vodu i onda idemo!"

12 I uzeo je David kopljje i čašu za vodu pokraj Saulove glave, i udaljili se, a da nitko nije to vidio ili opazio, i nitko se nije probudio, dapače svi su spavali, jer je bio došao na njih dubok, od GOSPODINA poslan, san.

13 David je otišao onda na drugu stranu i stao u nekoj udaljenosti navrh brda, tako da je među njima bio velik prostor.

14 I povikao David vojsci i Abneru, sinu Nerovu, rekavši: "Što se ne odazivaš, Abnere?" Odgovorio je Abner rekavši: "Tko si ti da uznemiruješ kralja?"

15 David je rekao Abneru: "Ti si ipak junak i nitko ti nije u Izraelu jednak. Zašto ne paziš na svojega gospodara, kralja? Netko se ušuljao da ubije kralja, tvojega gospodara.

16 Nije ti na čast što si napravio. Kao što je živ GOSPODIN, zaslužili ste smrt, jer niste pazili na svojega gospodara, GOSPODINOVA pomazanika. Eto, gledaj, gdje je kraljevo kopljje i čaša za vodu pokraj njegove glave!"

17 Tada je Saul poznao Davidov glas i povikao: "Je li to tvoj glas, moj sine Davide?" David je rekao: "Jest, moj gospodaru, kralju!"

18 On je nastavio: "Zašto progoni moj gospodar svojega slугу? Što sam napravio i koja je krivnja u mojoj ruci?

19 Kad bi ipak moj gospodar i moj kralj sad poslušao riječi svojega sluge: Ako te GOSPODIN huška na mene, pa neka dobije žrtvu; ako li su ljudi, neka su prokleti pred GOSPODINOM, jer me sad izgone da mi ne bude dijela na GOSPODINU posjedu, a govore: Idi, služi drugim bogovima!

20 Ne, moja krv neka padne na zemlju daleko od lica GOSPODINOVA, jer Izraelov kralj ide u lov za jednom buhom, kao kad se na gorama lovi jarebica."

21 Saul je rekao: "Krivo sam pravio. Vrati se natrag, moj sine Davide, jer ti neću više nikada zlo raditi, jer moj život bio je danas dragocjen u tvojim očima. Eto, ludo sam radio i teško sam sagriješio."

22 Odgovorio je David rekavši: "Ovdje je

koplje kraljevo, neka dođe ovdje koji od sluga i neka ga uzme!

23 GOSPODIN plaća svakomu njegovu pravednost i vjernost. GOSPODIN te je danas predao u moje ruke, ali ja nisam htjeo staviti svoju ruku na GOSPODINOVA pomazanika.

24 Evo, kako je danas bio tvoj život dragocjen u mojim očima, tako neka bude moj život dragocjen u očima GOSPODINOVIM, i neka me izbavi iz svake nevolje!"

25 Onda je povikao Saul Davidu: "Da si blagoslovljen, moj sine Davide! Ti ćeš to izvesti i imati uspjeh." Nato je David otisao svojim putom, a Saul se vratio natrag u svoje mjesto.

David kod Akiša

27 David je rekao u sebi: "Jednoga dana ipak će me ruka Saulova smaknuti. Ne preostaje mi ništa bolje nego da pobegnem u zemlju Filistejaca. Onda će Saul odustati od toga da me još dalje traži u svem području Izraelovu, i tako ću izmaknuti njegovoj ruci."

2 Tako se podignuo David i otisao sa šest stotina ljudi, koje je imao sobom, k Akišu, sinu Maokovu, gatskomu kralju.

3 David se nastanio kod Akiša u Gatu, on i njegovi ljudi, svaki sa svojom obitelji, David sa svoje obje žene, Ahinoamom od Jezreela i Abigailom, ženom Nabalovom, iz Karmela.

4 Kad su javili Saulu, da je David pobegao u Gat, nije ga dalje progonio.

5 A David je rekao Akišu: "Ako sam našao milost u tvojim očima, neka mi se da za boravište jedan grad u zemlji da mogu ondje živjeti. Zašto da tvoj sluga boravi kod tebe u kraljevskom gradu?"

6 I dao mu Akiš onoga dana Siklag. Zato Siklag pripada Judinim kraljevima do današnjega dana.

7 I David je ostao u zemlji Filistejaca jednu godinu i četiri mjeseca.

8 David je sada izlazio sa svojim ljudima. Oni su udarali na Gešurejce, Girzejce i Amalečane, jer su to bili od starine prebivatelji zemlje do Šura i Egipta.

9 Kad god bi David udario na zemlju, ne bi ostavio na životu ni ljudi ni žene, uzeo bi ovce, goveda, magarce, deve i odjeću, vratio bi se i došao opet k Akišu.

10 Ako bi Akiš onda pitao: "Gdje ste ovaj put udarili?" David bi odgovorio: "U južnoj Judinoj zemlji" ili "U južnoj kraju Jerahmeel" ili "U južnoj kraju Kenijskom."

11 Ljudi i žene nije David ostavljao na životu zato da ih ne mora dovesti u Gat, jer je mislio: "Neka se ne iskazuju protiv nas,

'Tako i tako uradio je David.' Tako je postupao David za sve vrijeme koje je proveo u zemlji Filistejaca.

12 Akiš se pouzdavao u Davida, jer je mislio: "Omrazio se sa svojim narodom u Izraelu, zato će mi biti sluga dovjeka."

Saul kod žene vračare

28 U ono vrijeme skupili su Filistejci svoju vojsku da udare na Izraela. Akiš je rekao Davidu: "Znaj da ćeš ići sa mnogim na vojsku, ti i tvoji ljudi."

2 David je odgovorio Akišu: "Dobro, sad ćeš vidjeti što može napraviti tvoj sluga." Akiš je odgovorio Davidu: "Dobro, postavljam te dovjeka svojim čuvarom."

3 Samuel je bio umro, sav je Izrael održao tugovanje za njim i pokopali su ga u njegovu gradu Rami. A Saul je bio protjerao iz zemlje zazivače duhova i vračare,

4 I kad se Filistejci skupili, izašli su i kod Šunema se utaborili, skupio je i Saul svega Izraela, i oni se utaborili na Gilboi.

5 Kad je Saul opazio tabor Filistejaca, pao je u tjeskobu i jako se prestrašio.

6 Zato je zapitao Saul GOSPODINA, ali mu GOSPODIN nije dao odgovora, ni u snu, ni po Urimu, ni preko proroka.

7 I Saul je zapovjedio svojim slugama: "Tražite mi ženu koja zaziva duhove da idem k njoj i zapitam ju." Njegove sluge odgovorile mu: "Evo, u End-Doru ima žena koja može zazivati duhove."

8 I Saul se pravio nepoznatim, odjenuo druge haljine i zaputio se praćen dvojicom ljudi. Kad su po noći došli k onoj ženi, on je rekao: "Vračaj mi zazivajući duhove i daj dozovi mi onoga za koga ti reknem!"

9 Žena mu odgovorila: "Pa ti znaš što je napravio Saul; kako je iskorijenio u zemlji zazivače duhova i vračare. Zašto mi postavljaš zamku da me ubiješ?"

10 Ali joj se Saul zakleo GOSPODINOM: "Kao što je živ GOSPODIN, neće te u ovom slučaju stići nikakva kazna!"

11 Onda ga zapitala žena: "Koga da ti dozovem?" On je odgovorio: "Dozovi mi Samuela!"

12 A kad je žena vidjela Samuela, povikala je iza glasa i rekla: "Zašto si me prevratio? Pa ti si Saul."

13 Kralj joj rekao: "Ne boj se, pa što viđiš?" Žena je odgovorila Saulu: "Nadijudsko biće vidjela sam gdje izlazi iz zemlje."

14 On je zapitao: "Kako izgleda?" Ona je odgovorila: "Star čovjek izlazi zaognut ogtačem!" Iz toga je Saul vidoio da je to Samuel, prignuo lice k zemlji i pao na koljenja.

15 A Samuel je zapitao Saula: Zašto si pomutio moj mir i zazvao me?" Saul je rekao: "U velikoj sam muci; Filistejci stoe u ratu protiv mene, a Bog se odvratio od mene i ne odgovara mi više ni preko proroka ni u snu. Zato sam pozvao tebe, javi mi što da radim!"

16 Samuel je odgovorio: "Što pitaš mene kad se GOSPODIN odvratio od tebe i postao tvoj neprijatelj.

17 GOSPODIN ti je samo napravio što je unaprijed rekao preko mene. GOSPODIN trga iz tvoje ruke kraljevstvo i daje ga tvojemu bližnjemu, Davidu.

18 Jer nisi poslušao zapovijedi GOSPODINOVE i nisi izvršio njegova žestoka gnjeva na Amaleku, zato ti je danas GOSPODIN to napravio.

19 I Izraela predaje GOSPODIN s tobom u ruke Filistejcima. Sutra ćeš sa svojim sinovima biti kod mene. I Izraelovu vojsku predat će GOSPODIN u ruke Filistejcima."

20 Onda je Saul odjedanput pao na zemlju koliko je dug, toliko se prestrašio Samuvelovih riječi. I onako nije više imao snage jer cijeli dan i cijelu noć nije ništa jeo.

21 Kad je žena pristupila k Saulu i vidjela ga toliko izvan sebe, rekla mu: "Eto, sluškinja te tvoja poslušala i u opasnost stavlja svoj život i poslušala zapovijed koju si mi dao.

22 A sada i ti poslušaj svoju sluškinju, i dat ću ti malo kruha, pojedi ga da se okrijevi i da mogneš poći svojim putom!"

23 A on nije htjeo i rekao: "Ne mogu ništa jesti." A kad su sa ženom navalile na njega i njegove sluge, poslušao ih, ustao sa zemlje i sjeo na jastuk.

24 Žena je imala u kući ugojeno tele. Brzo ga zaklala i onda uzela brašna, umijesila ga i ispekla pogaču.

25 To je postavila pred Saula i njegove sluge i oni su jeli. Nakon što su jeli, digli su se i otišli iste noći.

Filistejci nemaju pouzdanja u Davida

29 Filistejci su skupili svu svoju vojsku u Afek, a Izraelci se utaborili kod izvora što leži u Jezreelu.

2 I kako su filistejski glavarji išli sa svojim stotinama i tisućama, a i David je išao najposlije uz Akiša sa svojim ljudima.

3 Onda su rekli filistejski glavarji: "Što rade ovđe ti Hebrejci?" A Akiš je rekao filistejskim glavarima: "Pa to je David, sluga Saula, izraelskog kralja, koji je kod mene toliko dana, ili godina i nisam našao na njemu nikakva zla otkako je prešao k meni do danas.

4 Ali se filistejski glavarji rasrdili na njega

i zatražili od njega: "Pošalji natrag toga čovjeka, da se može vratiti na mjesto što si mu ga odredio i neka ne ide s nama u rat, da nas ne izda u boju! Čime bi mogao bolje opet omiljeti svojem gospodaru negoli glavama ovih ljudi!"

5 Nije li to onaj David, kome se u čast pjevalo plešući: "Saul je pogubio svoju tisuću, a David svojih deset tisuća."

6 I dozvao Akiš Davida i rekao mu: "Kao što je živ GOSPODIN, ti si pošten. Meni bi bilo drago kad bi ti sa mnom izišao i ušao u boj. Ja nisam našao na tebi do danas ništa nepravedno, otkako si prešao k meni, ali nisi po volji glavarima.

7 Pa se, eto, vrati i idi s mirom kući, i ne pravi ništa što nije po volji filistejskim glavarima!"

8 David je zapitao Akiša: "Ali što sam napravio i što si našao na svojem sluzi, otkako sam stupio u tvoju službu, do danasnjega dana, da ne idem i da se ne bijem protiv svojega neprijatelja gospodara, kralja."

9 Onda je Akiš odgovorio Davidu, rekavši: "Znam da si mi mio kao anđeo Božji, ali filistejski glavarji zahtijevaju: 'Neka on ne ide s nama u boj!'

10 Pa tako ustani sutra rano sa slugama svojega gospodara, koji su došli s tobom! Ustanite rano, čim svane, pa idite!"

11 I tako je David ustao sutradan rano sa svojim ljudima da se vrati u filistejsku zemlju. A Filistejci su otišli prema gradu Jezreelu.

Davidova osveta na Amalečanima

30 Kad je David sa svojim ljudima došao treći dan u Siklag, bili su Amalečani upali u južnu zemlju i u Siklag, i bili su opijačkali Siklag i ognjem ga spalili.

2 Žene i sve što je bilo ondje, mlado i staro, bili su zarobili, a da nikoga nisu ubili, nego su ih odveli sobom kad su odlazili.

3 Kad je David sa svojim ljudima došao u grad, bio je grad pretvoren u pepeo, i njegove žene, sinovi i kćeri bili su zarobljeni i odvučeni.

4 David i njegovi ljudi počeli su plakati u sav glas, dok već nisu mogli plakati.

5 I obje žene Davidove, Ahinoama iz Jezreela i Abigaila, žena Nabalova iz Karmela, bile su zarobljene i odvučene.

6 David je bio na velikoj muci, jer su ljudi govorili da će ga kamenovati, jer je sav narod bio vrlo ogorčen zbog sinova i kćeri. Ali se David ohrabrio u GOSPODINU, svojem Bogu.

7 Onda je David rekao svećeniku Abataru, sinu Ahimelekovu: "Donesi mi ople-

čak!” Abiatar je donio oplećak Davidu.
8 Onda je zapitao David GOSPODINU: “Trebam li poći u potjeru za tom razbojničkom grupom i hoću li je stignuti” On mu odgovorio: “Podi u potjeru i sigurno će ih stignuti i ljudi oslobođiti!”

9 I podignuo se David sa šest stotina ljudi, koje je imao kod sebe, i došli su do rijeke Besora, gdje su se neki, koji su zaostali, zaustavili.

10 David je sa četiri stotine ljudi pošao dalje, a dvjesto ljudi posustalih je ostalo, te nisu mogli prijeći preko rijeke Besora.

11 Tada su u polju našli jednoga Egipćanina, Doveli ga k Davidu, dali su mu kruha za jesti i vode za piti.

12 I dali su mu komad smokvenjače i dva suha grozda. On je to pojeo i došao opet k sebi, jer tri dana i tri noći nije bio ništa jeo i ništa pio.

13 Onda mu David rekao: “Čiji si ti i oda-kle si?” On je odgovorio: “Ja sam mladić iz Egipta, sluga jednoga Amalečanina. Moj me gospodar ostavio, jer sam se razboljeo prije tri dana.

14 Napali smo južnu keretejsku zemlju i na Judinu, isto tako na južnu Kalebovu zemlju, i Siklag smo spalili ognjem.”

15 David ga zapitao: “Hoćeš li me odvesti k toj vojski?” On je odgovorio: “Zakuni mi se Bogom da me nećeš ni ubiti ni mojem gospodaru izručiti, i ja će te odvesti k toj vojsci.”

16 I kad ga je odveo, bili su se oni raširili po cijeloj pokrajini. Jeli su, pili i svetko-vali zbog svojega velikog plijena koji su bili donijeli iz filistejske zemlje i iz Judine zemlje.

17 David ih je napadao od popodne do navečer sljedećega dana, tako da nitko od njih nije pobegao, osim četiri stotine sluga koji su pojahali deve i pobegli.

18 Tako je David spasio sve koje su bili pograbili Amalečani; i obje svoje žene iz-bavio je David.

19 Ništa im se nije izgubilo, ni veliko ni malo, ni sinovi ni kćeri, i ništa od plijena koji su bili uzeli sobom; David je sve uzeo natrag.

20 David je dobio sve ovce i goveda. Go-nili su ih pred drugim stadom i govorili: “To je Davidov plijen!”

21 Kad se vratio David k onima dvjesto ljudi, koji su bili sustali, te nisu mogli dalje ići s Davidom, i koje je bio ostavio na rijeци Besoru, izašli su oni u susret Davidu i njegovim ljudima. David je pristupio k ljudima i pozdravio ih.

22 Onda su progovorili svi zli i nevaljali ljudi između onih koji su bili s Davidom,

rekavši: “Jer nisu išli s nama, ne damo im ništa od plijena koji smo uzeli, osim sva-komu njegovu ženu i njegovu djecu, da to mogu uzeti sobom i otići!”

23 Ali je David rekao: “Ne radite tako, moja braćo, s onim što nam je dao GOSPODIN! On nas je sačuvao i dao nam u ruke vojsku koja je bila napala na nas.

24 Tko će vas u tomu poslušati? Nego, kakav je dio onomu koji je išao u boj, ta-kav neka je dio i onomu koji je ostao kod prtljage; neka se jednako podijeli!”

25 Tako je ostalo od onoga dana unapri-jed. On je napravio to zakonom i ured bom u Izraelu do današnjega dana.

26 Kad se David vratio u Siklag, poslao od plijena Judinim starješinama, koji su mu bili prijatelji, i poručio im: “Evo vam dar od plijena GOSPODINOVIH neprijatelja!”

27 Onima u Betelu, i onima u Ramotu u južnoj zemlji i onima u Jeteru;

28 i onima u Aroeru, i onima u Sifmotu i onima u Eštemoi;

29 i onima u Rahalu, i onima u jerahmeel-skim gradovima, i onima u kenijskim gra-dovima,

30 i onima u Hormi, i onima u Kor-Ašanu, i onima i u Ataku,

31 i onima u Hebronu i svima mjestima, u koja je dolazio David sa svojim ljudima.

Smrt Saula i njegovih sinova

31 Nato je bilo došlo do bitke među Izraela i Filistejacima. Izraelovi ljudi su bili nagnuli u bijeg pred Filistejcima i ležali na gori Gilboi na smrt ozlijedeni.

2 Onda su Filistejci nagnuli za Saulom i njegovim sinovima. A Filistejci su pogubili Jonatana, Abinadaba, Malkišua, Saulove sinove.

3 I za Saula boj je postao vrlo težak, po-godile su ga strijele, i on je bi teško ra-njen.

4 Onda je Saul zapovjedio svojem nosite-lju oružja: “Izvadi svoj mač i probodi me da ne dođu ti neznabošci, probodu me i narugaju mi se!” Ali njegov nositelj oružja nećkao se, jer se vrlo bojao. Stoga je Saul sam uzeo mač i bacio se na njega.

5 Kad je njegov nositelj oružja vido da je Saul mrtav, bacio se i on na svoj mač i umro s njim.

6 Tako je poginuo Saul, tri njegova sina, njegov nositelj oružja i svi njegovi ljudi za-jedno, onoga dana.

7 Kad su Izraelovi ljudi s onu stranu dol-ne i Jordana, doznali da su Izraelovi ljudi pobegli i da su mrtvi Saul i njegovi sinovi, ostavili su svoje gradove i pobegli. A Fili-stejci su došli i smjestili se u njima.

8 Kad su sutradan došli Filistejci da opljačkaju pobijene, našli su Saula i tri njegova poginuta sina na gori Gilboi.

9 Oni su mu odsjekli glavu i skinuli oružje s njega. Onda su poslali u filistejsku zemlju na sve strane da jave hramovima svojih idola i narodu vijest o pobjedi.

10 Njegovo oružje stavili su u hram aštarte, a njegovo tijelo objesili na zid Bet-Šana.

11 Kad su ljudi Jabeša u Gileadu čuli što su Filistejci napravili Saulu,

12 podigli se svi ljudi naoružani i išli su svu noć, skinuli su Saulovo tijelo i tjelesa njegovih sinova sa zida Bet-Šana i donijeli ih u Jabeš i ondje ih spalili.

13 Onda su uzeli njihove kosti i pokopali ih pod stablom tamarisk u Jabešu, i postili su sedam dana.

2 Samuel

Druga Knjiga Samuelova

David tuguje za Saulom i Jonatanom

1 I dogodilo se iza Saulove smrti kad se David vratio pobijedivši Amalečane i dva dana proboravio u Siklagu,

2 trećega dana, gle, dogodilo se da je došao čovjek iz Saulova tabora razdrtil haljina i glave posute prahom. Kad je došao k Davidu bacio se smjerno na zemlju ležeći.

3 David ga zapitao: "Odakle dolaziš?" On mu odgovorio: "Pobjegao sam iz izraelskog tabora."

4 David ga zapitao dalje: "Što se dogodilo? Pripovijedi mi!" On je odgovorio: "Narod je pobjegao iz bitke, mnogi su od ljudi pali i izginuli, i Saul i njegov sin Jonatan su mrtvi."

5 Nato je zapitao David mladoga čovjeka koji mu donio taj glas: "Kako znaš da su Saul i njegov sin Jonatan mrtvi?"

6 Mlađić koji mu je donio glas, je rekao: "Slučajno sam došao na goru Gilboi i viđio sam Paula gdje se naslonio na svoje kopije, a bojna kola i konjanici približavali su se k njemu.

7 Kad se on okrenuo i opazio me, zovnuo me. Ja sam odgovorio: 'Evo me!'

8 On me onda zapitao: 'Tko si?' i ja sam mu odgovorio: 'Amalečanin sam.'

9 Onda mi zapovjedio: 'Pristupi k meni i usmrti me, jer su me obuzele muke, a još je sasvim duša u meni.'

10 I pristupio sam k njemu i usmrtio ga, jer sam znao da neće ostati živ nakon pada. Onda sam uzeo kraljevski znak s njegove glave i grivnu s njegove ruke, i evo ih donosim svojem gospodaru."

11 Onda je David zgrabio svoje haljine i razderao ih; isto tako su napravili svi ljudi koji su bili s njim.

12 Ridali su i plakali i postili sve do večeri za Saulom i njegovim sinom Jonatanom,

za narodom GOSPODINOVIM i kućom Izraelovom koji su poginuli od mača.

13 Onda je David zapitao mlađića koji mu je donio glas: "Odakle si?" On je odgovorio: "Ja sam sin jednoga stranca Amalečanina."

14 A David mu rekao: "Kako te nije bilo strah podići svoju ruku i ubiti GOSPODINOVU pomazanika?"

15 I dozvao je David jednoga između svojih ljudi i zapovjedio: "Idi, pogubi ga!" I on mu zadao smrtni udarac.

16 A David mu doviknuo: "Krv tvoja neka dođe na tvoju glavu, jer tvoja vlastita usta svjedočila su protiv tebe kad si rekao: 'Ja sam usmrtio GOSPODINOVU pomazanika.'"

17 David je zapjevao za Saulom i njegovim sinom Jonatanom ovu pjesmu tužaljku.

18 On je zapovjedio neka Judini sinovi nauče ovu pjesmu o Iku; eto, napisana je u knjizi Pravednika:

19 "Na tvojim visinama, Izraele, najbolji leže mrtvi! Kako su pali junaci?

20 Šutite o tom u Gatu! Ne pronosite tu vijest ulicama Aškelona: drukčije, raduju se kćeri filistejske, i glasno kliču kćeri neobrezanih.

21 O gore Gilboe: neka ne pada rosa ni kiša na vas, niti na polja puna prvoga ploda; jer ondje leže štitovi junaka! Štit Saulov, kao da ne bi bio nikada pomazan uljem.

22 Natopljen krvlju pobijenih, mašću junaka. Nikada se nije vraćala natrag strijela Jonatanova; nikada nije dolazio kući mač Saulov bez uspjeha.

23 Jest, Saul i Jonatan, mili i dragi: kao u životu, tako se i u smrti nisu rastavili; brži su bili od orlova, jači od lavova.

24 Kćeri Izraelove, plačite za Saulom koji vas je lijepo odijevao u grimiz, zlatnim na-

kitom kitio vam haljine.

25 Kako su pali junaci u vrevi boja! Na tvojim visinama leži Jonatan mrtav.

26 Žao mi je tebe, brate moj, Jonatane! Kako si mi bio drag; draža mi je bila ljubav tvoja od ljubavi ženske.

27 Kako su pali junaci, i razbijeno je oružje ubojito!"

Izrael i Juda u ratu

2 Nato je David zapitao GOSPODINA: "Trebam li otici u koji Judin grad?" GOSPODIN mu odgovorio: "Idi!" David je zapitao dalje: "Kamo da odem?" On mu odgovorio: "U Hebron."

2 I David je otisao ondje s obje svoje žene, Ahinoamom iz Jezreela i Abigailom, ženom Nabalovom, iz Karmela.

3 I ljudi vojnike koji su bili s njim pustio da idu s njim, svakoga s svojom obitelji. Oni se nastanili u gradovima Hebrona.

4 Onda su došli Judejci i pomazali ondje Davida za kralja nad kućom Judinom. Onda su ljudi iz Jude javili Davidu, rekavši: "Ljudi od Jabeša u Gileadu pokopali su Saula."

5 Onda je David poslao poslanike k ljudima od Jabeša u Gileadu i poručio im: "Da ste blagoslovljeni od GOSPODINA što ste Saulu, svojem gospodaru, iskazali tu ljubav i pokopali ga.

6 Pa neka GOSPODIN iskaže i vama ljubav i vjernost! A ja će vam uzvratiti tu ljubavnost, što ste to napravili.

7 A sada budite srčani i pokažite se kao hrabri ljudi, jer Saul, vaš gospodar, doduše je mrtav, ali zato je pleme Judino pomazalo mene za svojega kralja."

8 Abner, sin Nerov, vojskovoda Saulov, uzeo je Išbošeta, sina Saulova, i odveo ga u Mahanaim,

9 i postavio ga kraljem nad Gileadom, Ašurom, Jezreelom, Efraimom, Benjamnom i svim Izraelom.

10 Išbošet, sin Saulov, imao je četrdeset godina kad je postao kralj nad Izraelom, a vladao je samo dvije godine. Uz Davida je pristajalo samo Judino pleme.

11 David je bio kralj u Hebrnu, nad Judinim plemenom, sedam godina i šest mjeseci.

12 Iz Mahanaima je izašao Abner, sin Nerov, s ljudima Išbošeta, sina Saulova, u Gibeon.

13 Joab, sin Serujin, i Davidovi ljudi su izašli i kod jezera u Gibeonu se sreli. Jedni se utaborili s ove strane jezera, drugi s one strane.

14 Onda je doviknuo Abner Joabu: "Neka se mladići poigraju boja pred nama!" Joab

je odgovorio: "Neka se pokažu!"

15 Postavili se i stupili jedni prema drugima na broj; dvanaest od Benjamina, od strane Išbošeta, sina Saulova, i dvanaest od Davidovih ljudi.

16 Svaki je prihvatio drugoga za glavu i pritisnuo protivniku mač u bok. Tako su popadali svi zajedno. Zato se nazvalo ono mjesto "Polje neprijatelja". Ono leži kod Gibeona.

17 I zametnuo se onoga dana veoma žestok boj. Ljudi Davidovi potukli Abnera i Izraelove ljudi.

18 Bila su ondje i tri sina Serujina, Joab, Abišaj i Asahel. Asahel je bio brzonog kao srna u polju.

19 I kad je Asahel potjerao Abnera, a da nije skrenuo desno ili lijevo od Abnera,

20 obazreo se Abner i zapitao: "Jesi li Asahel?" On je odgovorio: "Ja sam."

21 Onda ga Abner zamolio: "Skreni desno ili lijevo, zgrabi jednoga od tih mlađih ljudi i uzmi sebi odoru!" Ali Asahel nije htjeo odstupiti od njega.

22 I Abner je opet pozvao Asahela: "Odstupi od mene, zašto da te sastavim sa zemljom? Kako bih još mogao doći na oči tvojem bratu Joabu?"

23 Ali on nije htjeo odstupiti od njega. Onda mu Abner utisnuo koplje u slabine, tako da je koplje izišlo kroz leđa van, i on je ondje pao i umro na mjestu. Svi su se, koji su došli na to mjesto, gdje je pao i poginuo Asahel, ondje zaustavili.

24 Samo Joab i Abišaj potjerali su Abnera. Baš je zašlo sunce kad su stigli do brežuljka Ame koji leži pred Gijom na putu u Pustinju Gibeon.

25 Ovdje su se skupili Benjaminovi sinovi kod Abnera, svrstali se u jednu postrojbu i stali navrh jednoga brda.

26 A Abner je doviknuo Joabu: "Zar da mač vječno proždire? Ne vidiš li da će svršetak biti strašan? Zašto ne zapovijediš ljudima da se okane svoje braće?"

27 Joab je odgovorio: "Tako mi živoga Boga, da ti nisi govorio, ljudi bi se još jutros bili povukli od proganjanja svoje braće."

28 Joab je zatrubio u trubu, odmah se zaustavili svi ljudi i prestali dalje tjerati Izraelce i prekinuli boj.

29 Abner i njegovi ljudi išli su preko jordanske ravnice cijelu onu noć, prešli preko Jordana, prošli sav Bet-Horon i došli su u Mahanaim.

30 Kad je Joab bio odustao od proganja Abnera i svu postrojbu skupio, nije bilo od Davidovih slugu devetnaest, uz to Asahel.

31 A Davidovi su ljudi, od Benjaminovih sinova i ostalih Abnerovih ljudi pobili tri stotine i šezdeset ljudi.

32 Asahela su uzeli sobom i pokopali ga u grobu njegova oca u Betlehemu. Joab i njegovi ljudi išli su svu noć, i kad je osvano dan, bili su u Hebronu.

Abner prelazi k Davidu ali ga Joab ubije

3 Ali rat između kuće Saulove i kuće Davidove potrajan je još duže. David je postajao sve moćniji, kuća Saulova sve slabija.

2 U Hebronu se rodili Davidu ovi sinovi: njegov prvorodenac bio je Amnon, od Ahinoame iz Jezreela;

3 Njegov drugi bio je Kileab, od Abigajile, žene Nabalove iz Karmela; treći je bio Absalom, sin Maake, kćeri kralja Talmaja od Gešura;

4 četvrti Adonija, sin Hagitin; peti Šefatija, sin Abitalin;

5 šesti Jitream od Egle, žene Davidove. Oni su se rodili Davidu u Hebronu.

6 Dok je bio rat između kuće Saulove i kuće Davidove, držao se Abner vjerno uz kuću Saulovu.

7 A Saul je bio imao priležnicu, koja se zvala Rispah, kći Ajina. Jednoga dana zapitao Išbošet Abnera: "Zašto se mijeshaš sa priležnicom mojega oca?"

8 Abner se vrlo razgnjevio na Išbošetovo pitanje i povikao: "Jesam li ja judejska pasja glava? Do danas pravio sam samo dobro kući Paula, tvojega oca, i njegovoj braći i njegovim prijateljima. Brinuo sam se za to da ne padneš u Davidove ruke, a danas me prekoravaš zbog jedne žene.

9 Neka Bog napravi Abneru zlo i doda drugo ako ne ostvarim ono za što se GOSPODIN zakleo Davidu,

10 da će istrgnuti kraljevstvo kuće Saulove i prijestolje Davidovo podignuti nad Izraelom i Judom od Dana do Beer-Šebe."

11 A on se nije usudio ništa odgovoriti Abneru, jer ga se veoma bojao.

12 Tada je Abner poslao poslanike k Davidu i poručio: "Čija je zemlja?" I rekao: "Napravi, eto, zavjet sa mnom, i moja će ruka biti s tobom, i ja ćeš mi privesti k tebi svega Izraela."

13 A David je odgovorio: "Dobro, ja ćeš mi napraviti zavjet s tobom, ali samo jedno tražim od tebe: 'Ne smiješ mi stupiti pred oči, osim ako mi dovedeš sobom Mikalu, kćer Saulovu, kad dođeš da mi se predstaviš!'"

14 Ujedno je poslao David poslanike k Išbošetu, sinu Saulovu, i poručio: "Daj mi

natrag moju ženu Mikalu, koju sam dobio za stotinu filistejskih prednjih kožica."

15 Išbošet je poslao i dao ju uzeti od njezina muža Paltiela, sina Laišova.

16 Njezin muž išao je s njom i pratio ju plaćući do Bahurima, ali mu je rekao Abner: "Gledaj da se vratиш!" I on se vratio.

17 Abner se porazgovorio i sa izraelskim starješinama i rekao: "Već odavnina htjeli ste imati Davida za kralja nad vama.

18 Sada izvedite to, jer GOSPODIN je to izrekao Davidu: 'Rukom mojega sluge Davida izbavit će svoj narod Izraela iz ruku Filistejaca i svih njegovih neprijatelja.'"

19 Tako je isto govorio Abner sa Benjamnovim sinovima. Onda se Abner zaputio da i Davidu u Hebronu priopći sve što su odlučili Izrael i sav Benjamin.

20 I došao je Abner s dvadeset ljudi k Davidu u Hebron. David je priredio gozbu za Abnera i za ljude koji su bili s njim.

21 Pritom je obećao Abner Davidu: "Ustat ćeš i poći i sav ćeš Izraelov narod okupiti oko svojega gospodara, kralja, da zaključe ugovor s tobom da možeš biti svuda kralj, kako si to želio." Nato je David otpustio Abnera da ide s mirom.

22 Onda su se baš vraćali iz boja Davidovi ljudi i Joab i nosili su sobom bogat plijen. Abner nije više bio kod Davida u Hebronu, jer ga je već otpustio otići s mirom.

23 Kad Joab i sva vojska koja ga je pratila stigli, javili su Joabu: "Abner, sin Nerova, došao je kralju, i on ga otpustio da opet ode s mirom."

24 Joab je pošao kralju i rekao: "Što si napravio? Abner je bio kod tebe, pa zašto si ga pustio otići s mirom?

25 Pa ti poznaš Abnera, sina Nerova. On je samo došao da te prevari, da vidi kamo polaziš i ne polaziš i da dozna sve što radiš."

26 Kad je Joab bio otišao od Davida, poslao je glasnike za Abnerom, koji su ga vratili od studenca Sire. David nije ništa znao o tom.

27 I kad se vratio Abner u Hebron, uzeo ga Joab na stranu pod vrata, da hoće govoriti s njim nasamo, i tu ga ubio u slabine tako da je umro, zbog krvi svojega brata Asahela.

28 Kad je to David poslje saznao, povikao je: "Ja i kraljevstvo moje nedužni smo pred GOSPODINOM zauvijek za krv Abnera, sina Nerova.

29 Neka padne na glavu Joabovu i na svu njegovu očinsku kuću; neka kuća Joabova ne bude nikada bez ljudi što imaju izljev sjemena i gubu, nikada bez ljudi koji se podupiru na štakе, koji padaju od

mača i nemaju kruha!

30 A Joab i njegov brat Abišaj ubili su Abnera što je on pogubio njihova brata Asahela kod Gibeona u boju."

31 David je zapovjedio Joabu i svemu narodu koji je bio s njim: "Razderite svoje haljine, odjenite odjeću žalosti i tugujte za Abnerom!" Kralj David išao je za nosilima.

32 Kad su Abnera pokopali u Hebronu, udario kralj na grobu Abnerovu u glasan plač; i sav je narod plakao.

33 Kralj sastavio pjesmu tužaljku za Abnerom i zapjevao: "Kako umire bezumnik, tako mora umrijeti Abner:

34 Tvoje ruke nisu bile svezane i tvoje noge nisu bile u okovima; pao si, kao što se pada od nevaljalih ljudi." I sav je narod zaplakao za njim još više.

35 Kad je onda došao sav narod da navori Davida da jede, dok je još bio dan, zakleo se David: "Bog neka mi napravi ovo i ono ako okusim kruha ili što drugo prije zalaska sunca!"

36 A sav je narod to čuo i to mu je bilo po volji; kao uopće sve što je pravio kralj, bilo je po volji svemu narodu.

37 U onaj dan upoznao je sav narod i sav Izrael da umorstvo Abnera, sina Nerova, nije bilo izišlo od kralja.

38 Kralj je rekao svojim slugama: "Ne znate li da je danas pao vladar i velikaš u Izraelu?

39 Ja sam i danas još odviše slab, premda sam pomazan za kralja. Ovi ljudi, Serujini sinovi, jači su od mene. Neka GOSPODIN plati onomu koji pravi zlo prema njegovoj zloći!"

Išbošet ubijen

4 Kad je Saulov sin doznao da je Abner poginuo u Hebronu, klonula mu srčanost i sav se Izrael smeо.

2 A imao je Saulov sin dvojicu čelovođa nad jedinicama. Jedan se zvao Baana, drugi Rekab. Bili su sinovi Benjaminovca Rimona iz Beerota, jer se Beerot se ubrajao k Benjaminu.

3 A ljudi Beerota su pobegli u Gitaim i stoje ondje kao došljaci do današnjega dana.

4 Jonatan, Saulov sin imao je sina, koji je na obje noge bio hrom. Bilo mu je pet godina kad je stignuo glas o Saulu i Jonatanu iz Jezreela. Onda ga je bila uzela njegova dojilja i pobegla. U brzini bijega je pala i on je tako postao hrom. Ime mu je bilo Mefibošet.

5 Sinovi Rimona iz Beerota, Rekab i Baana, podigli se i pošli za podnevne žege u

kuću Išbošetovu, kad je otpočivao o podne.

6 Prodrli su u nutrinu kuće, kao da su htjeli uzeti pšenice, i proboli ga u slabine. Nato se udaljio Rekab i njegov brat Baana.

7 Kad su bili došli u kuću, ležao je on na svojoj postelji u spavaonici. Oni su ga ubili, odsjekli mu glavu, uzeli glavu, pa su išli cijelu onu noć niz Jordansku ravnicu.

8 I donijeli su glavu Išbošetovu k Davidu u Hebron i rekli su kralju: "Evo glave Išbošeta, sina Saulova, neprijatelja tvojega, koji ti je radio o glavi! Tako je danas GOSPODIN osvetio mojega gospodara, kralja, od Saula i njegova potomka."

9 David je odgovorio Rekabu i njegovu bratu Baani, sinovima Rimona iz Beerota, i rekao im: "Kao što je živ GOSPODIN, koji je izbavio moj život iz svake tjeskobe,

10 da sam onoga koji mi doneše glas: 'Saul je mrtav,' i koji je mislio da je sretan glasnik, dao uhititi i ubiti ga u Siklagu, a ipak sam mu morao platiti za njegovu vijest.

11 I kad su opaki ljudi ubili čovjeka nedužnu u njegovoj kući na njegovoj postelji, da ja onda ne tražim od vas njegovu krv i da vas ne iskorijenim sa zemlje?"

12 I David je dao zapovijed ljudima, i oni su ih pogubili, odsjekli im ruke i noge i objesili ih kod jezera u Hebronu. A Išbošetovu glavu su uzeli i pokopali ju u Abnerovu grobu u Hebronu.

David postaje kralj svega Izraela

5 Onda su došla sva izraelska plemena k Davidu u Hebron, rekavši: "Evo, mi smo od tvojega mesa i od tvoje krvi.

2 Već prije, kad je još Saul bio naš kralj, ti si bio onaj koji je u boj odvodio i opet kući dovodio Izraela. Tebi je obećao GOSPODIN: 'Ti ćeš pastiriti moj narod Izraela, i ti ćeš biti vladar nad Izraelom!'"

3 Kad su se tako bile našle kod kralja u Hebronu sve starještine, ustanovio je kralj David zavjet s njima u Hebronu pred GOSPODINOM. I oni su pomazali Davida za kralja nad Izraelom.

4 Trideset godina bilo je Davidu kad je postao kralj, i četrdeset godina bio je kralj.

5 U Hebronu vladao je sedam godina i šest mjeseci nad Judom, a u Jeruzalemu je vladao trideset i tri godine nad svim Izraelom i Judom.

6 Jednoga dana otisao kralj sa svojim vojnicima u Jeruzalem protiv Jebuseaca, koji su živjeli u onoj zemlji. Oni su rekli Davidu: "Nećeš ući ovdje, nego će te protjerati slijepi i hromi." Tim su htjeli reći: "David neće ući ovdje."

7 Ipak je David osvojio tvrđavu Sion, to je kasniji Davidov grad.

8 Onda je rekao David: "Tko pobije Jebusce i dopre do vodovoda i uzme slike i hrome, koji mrze Davidov život, dobit će nagradu." Zato se govori: "Slijep i hrom ne smije doći u kuću."

9 David se nastanio u tvrđavi i nazvao ju: Davidov grad; i posagradio David unapoko od Mila i unutra.

10 Sve je više rasla moć Davidova, jer je GOSPODIN, Bog vojska, bio s njim.

11 Hiram, kralj Tira, poslao je k Davidu poslanike s cedrovim drvima, s drvojeljama i kamenarima da grade dvor Davida.

12 David je spoznao da ga je GOSPODIN potvrdio kao kralja nad Izraelom i da je podignuo ugled njegovoj vladavini zbog svojega naroda Izraela.

13 David je uzeo sebi još daljnje priležnice i žene iz Jeruzalema, otkako se bio preselio ondje iz Hebrona. Tako mu se rodilo još više sinova i kćeri.

14 Ovo su imena onih koji su mu se rodili u Jeruzalemu: Šamua, Šobab, Natan, Salomon,

15 Ibhar, Elišua, Nefeg, Jafija,

16 Elišama, Eliada i Elifelet.

17 A kad su čuli Filistejci da su pomazali Davida za kralja nad Izraelom, izašli su svi Filistejci, da ulove Davida. A David je to čuo, pa otišao u tvrđavu.

18 Filistejci su došli i raširili se u Refaimskoj dolini.

19 David je zapitao GOSPODINA: "Hoću li izići protiv Filistejaca, i hoćeš li ih dati u moje ruke?" GOSPODIN je odgovorio Davidu: "Izađi, jer će dati Filistejce u tvoje ruke."

20 Onda je došao David u Baal-Perasim i ondje ih je David pobio; i rekao: "GOSPODIN je prodro pred menom kroz moje neprijatelje, kao što voda prodire nasip." Zato se nazvalo ono mjesto Baal-Perasim.

21 Idolske kipove, koje su ondje ostavili, odnijeli su David i njegovi ljudi.

22 Onda su još jednom došli Filistejci i raširili se po Refaimskoj dolini.

23 I David je zapitao GOSPODINA i On je odgovorio: "Ne izlazi, nego ih zaobiđi, pa udari na njih ispred dudovih stabala!

24 I bit će, da čim čuješ da zašušti po vrhovima dudovih stabala, onda se hitro spremi, jer onda ide pred tobom GOSPODIN da pobije filistejski tabor!"

25 David je napravio tako kako mu je GOSPODIN zapovjedio, i pobio Filistejce od Gebe do u blizinu Gezera.

David donosi natrag Škrinju

6 Jednoga dana skupio je David opet izabrane u Izraelu, trideset tisuća ljudi.

2 Onda se podignuo David i otišao sa svim ljudima, koji su bili s njim, od Baale u Judi, da odande prenesu Božju škrinju, koja se zove imenom: "Ime GOSPODINA vojska, koji prebiva među kerubinima".

3 Stavili su Božju škrinju na nova kola i povezli ju iz kuće Abinadabove, koja je bila na brdu. Uza i Ahio, Abinadabovi sinovi, vozili su nova kola.

4 Tako su odvezli Božju škrinju iz kuće Abinadabove, koja je bila na brdu. Ahio je išao pred škrinjom.

5 Onda su David i sva kuća Izraelova plesali puni revnosti pred GOSPODINOM, i pjevali su pjesme uz pratnju citara, harfa, bubnjeva, zvončića i cimbala.

6 Kad su došli do gumna Nakonova, prihvatio je Uza za Božju škrinju i pridržao ju čvrsto, jer su volovi potegnuli na stranu.

7 Onda se raspalila srdžba GOSPODINOVA na Uzu, i udario ga Bog ondje zbog njegove grješke; i umro je ondje uz Božju škrinju.

8 David se vrlo ožalostio što je GOSPODIN ubio Uzu; i nazvalo ono mjesto Perez Uza do današnjega dana.

9 Jer se David u onaj dan prestrašio GOSPODINA i pomislio: "Kako će doći k meni GOSPODINOVA škrinja?"

10 David nije dao odvesti GOSPODINOVU škrinju u Davidov grad, nego ju David otpremio u kuću Obed-Edoma iz Gata.

11 Tako je ostala GOSPODINOVA škrinja tri mjeseca u kući Obed-Edoma iz Gata. GOSPODIN je blagoslovio Obed-Edoma i svu njegovu kuću.

12 Kad su javili kralju Davidu: "GOSPODIN je blagoslovio kuću Obed-Edomovu i sav njegov posjed zbog Božje škrinje", otišao David i pun radosti prenio Božju škrinju iz kuće Obed-Edomove u Davidov grad.

13 Kad su nositelji GOSPODINOVE škrinje bili napravili šest koraka, žrtvovao je on volove i tovnu telad.

14 Sam je David pun revnosti plesao pred GOSPODINOM, i bio je David ogrnut samo lanenim oplećkom.

15 Tako je David, sa cijelom kućom Izraelovom, uznio GOSPODINOVU škrinju kličući i trubeći u trube.

16 Kad je GOSPODINOVA škrinja ulazila u Davidov grad, gledala je Mikala, kći Saulova, kroz prozor i vidjela kralja Davida gdje skače i pleše pred GOSPODINOM; prezrela ga u svojem srcu.

17 Onda su unesli škrinju GOSPODINOVU

stavili ju na svoje mjesto u šatoru, koji je David podignuo za njega, i David je prineo pred GOSPODINOM žrtve paljenice i žrtve mirotvorne.

18 Kad je prineo David žrtve paljenice i žrtve mirotvorne, blagoslovio je narod u Ime GOSPODINA vojska.

19 On je dao razdijeliti među sav narod, svemu mnoštvu Izraelaca, ljudima i ženama, svakom pojedincu po jedan kruh, komad mesa i kolač od grožđa. Onda otisao sav narod kući.

20 Kad se vratio David da pozdravi svoju obitelj, došao je Davidu u susret Mikala, kći Saulova, i rekao: "Kako se danas časno ponio Izraelov kralj kad se otkrio pred sluškinjama svojih sluga, kao što prave nitkovi!"

21 A David je rekao Mikali: "Pred GOSPODINOM, koji me je izabrao pred tvojim ocem i cijelom njegovom kućom i odredio me vladarom nad GOSPODINOVIM narodom, nad Izraelom, jest, pred GOSPODINOM hoću plesati.

22 Pa makar se ja morao još više poniziti i još manji biti u svojim očima, ali kod sluškinja, o kojima govorиш, kod njih ću se još časniji pokazati."

23 A Mikala, kći Saulova, nije imala poroda sve do svoje smrti.

David hoće graditi Dom

7 I dogodilo se, kad se kralj uselio u svoj dvor i GOSPODIN mu pribavio mir od svih njegovih neprijatelja unaokolo,

2 rekao je kralj proroku Natanu: "Evo, ja stojim u dvoru od cedra, a Božja škrinja stoji pod šatarskim pokrovom."

3 Natan je odgovorio kralju: "Izvedi sve što ti je u srcu, jer je GOSPODIN s tobom."

4 Ali još u istoj noći došla je GOSPODINOVA riječ Natanu:

5 "Idi i reci mojem sluzi Davidu: 'Ovako govorи GOSPODIN: hoćeš li mi ti graditi kuću, da u njoj boravim?'

6 A ja nisam nikada boravio u kući od onoda, kad sam izveo Izraelove sinove iz Egipta, do današnjega dana, nego sam putovao okolo i boravio u šatoru.

7 Jesam li, dok sam među svima Izraelovim sinovima okolo hodio, kome od sudaca Izraelovih zapovjedio, da pastire moj narod Izraela, ikada jednu riječ rekao: 'Zašto mi niste sagradili kuću od cedra?'

8 Zato reci sada mojem sluzi Davidu: 'Ovako govorи GOSPODIN vojska: Ja sam te uzeo s paše od stada ovaca da budeš vladar mojem narodu Izraelu.'

9 Bio sam s tobom kod svega što si poduzimao, i uništio sam ispred tebe sve tvoje

neprijatelje, i pribavio ti veliko ime, kako ga samo imaju najveći na zemlji.

10 Ja ću odrediti mjesto svojem narodu Izraelu i ondje ga postaviti, da mirno prebiva na svojem mjestu i da se više ne uzinemiruje; ni silnici ga više neće mučiti kao prije.

11 Od onoga vremena, kad sam postavio sudce nad svojim narodom Izraelom i pribavio sam ti mir pred tvojim neprijateljima. GOSPODIN ti javlja da će ti on sagraditi kuću.

12 Kad se navrše tvoji dani i počineš kod svojih otaca, odredit ću tvojega tjelesnog sina tvojim baštinikom i utvrdit ću njegovo kraljevstvo.

13 On će sagraditi Dom mojem Imenu, i ja ću učvrstiti njegovo kraljevsko prijestolje za sva vremena.

14 Ja ću njemu biti otac, a on će biti moj sin! Počini li zlodjela, kaznit ću ga ljudskim prutom i udarcima kako ih zadaju ljudi.

15 Ali moje milosrđe se neće odvratiti od njega, kako sam se odvratio od Saula, koga sam uklonio ispred tebe.

16 Tvoja kuća i tvoje kraljevstvo stajat će pred tobom dovjeka. Tvoje će prijestolje stajati tvrdo dovjeka!"

17 Po svim ovim riječima i po svoj ovoj objavi Natan je govorio Davidu.

18 Onda kralj David otisao, pao pred GOSPODINOM i pomolio se: "Tko sam ja, GOSPODINE Bože? Što je moja kuća, da si me doveo do ovdje?

19 I nije ti to još bilo dosta, GOSPODINE Bože, i ti si kući svojega sluge dao obećanje za daleka vremena. Ti si postupao sa mnom kao s velikim čovjekom, GOSPODINE Bože!

20 Što će ti još David reći! Ta ti znaš svojeg slугу, GOSPODINE Bože!

21 Zbog svoje riječi i po svojem srcu napravio si sve ovo veliko i svojem sluzi dao objavu.

22 Zato si tako velik, GOSPODINE i Bože, i nitko ti nije jednak, i osim tebe nema Boga po svemu što smo čuli.

23 Gdje je narod na zemlji kao tvoj narod Izrael, zbog koga je Bog došao da ga iskupi sebi za narod, da za sebe samoga stekne Ime. Da izvedeš za sebe velika i čudesna djela ispred tvojega naroda, kojega si za sebe izbavio iz Egipta, protjerao narode i njihove bogove?

24 Ti si sebi odredio svoj narod Izraela za sva vremena kao narod i ti si, GOSPODINE, postao njihov Bog.

25 Pa daj GOSPODINE, Bože, da se obećanje kojega si dao svojem sluzi i njegovoj

kući ispuni za sva vremena, i napravi što si obećao.

26 Onda će biti tvoje Ime uzveličano zauvijek, i govorit će se: 'GOSPODIN vojska jest Bog Izraelov,' i neka kuća tvojega sluge Davida bude utvrđena pred tobom.

27 Jer ti, GOSPODIN vojska, Bog Izraelov, objavio si svojem sluzi: 'Sagradit ću ti kuću.' Zato se tvoj sluga usudio tebi upraviti ovu molitvu.

28 Tako, GOSPODINE Bože, Ti si Bog, i tvoje riječi su istina, i Ti si svojem sluzi napravio ovu milostivu dobrotu.

29 Budi zato voljan i blagoslovi kuću svojega sluge da postoji pred tobom zauvijek. Ti si, GOSPODINE Bože, to obećao, i neka tvojim blagoslovom bude blagoslovljena kuća tvojega sluge dovijeka."

David proširuje svoje kraljevstvo

8 I dogodilo se poslije toga, David je napao na Filistejce i podjarmio ih. I David je uzeo Meteg Amah iz ruke Filistejaca.

2 Onda je pobio Moapce i izmjerio ih užicom povaljavši ih na zemlju. Dvije uzice izmjerio za one koji su bili određeni za smrt, a jednu punu užicu za one koji su imali ostati na životu. Tako su postali Moapci Davidu podložni i morali su plaćati danak.

3 David je pobijedio i Hadadezera, sina Rehobova, sobskog kralja, kad se spremio opet uspostaviti svoju vlast na rijeci Eufrat.

4 Njemu je David zarobio tisuću bojnih kola, sedam stotina konjanika i dvadeset tisuća pješaka. Sve konje bojnih kola dao je David ohromiti; osim što je ostavio samo toliko za stotinu bojnih kola.

5 Kad su Sirijci od Damaska došli u pomoć Hadadezeru, sobskom kralju, pobio je David dvadeset i dvije tisuće Sirijaca.

6 Potom je namjestio David namjesnike u Damasku u Siriji, i Sirijci su postali podložni Davidu i obvezani na danak. Tako je pomagao Bog Davidu u svemu što bi on poduzimao.

7 David je zaplijenio zlatne štitove koje su imale Hadadezerove sluge, i donio ih u Jeruzalem.

8 U Betahu Berotaju, Hadadezerovim gradovima, kralj David je zaplijenio veoma mnogo mјedi.

9 Kad je Tou, hamatski kralj, doznao, da je David pobio svu Hadadezerovu vojsku,

10 poslao je Tou svojega sina Joram-a kralju Davidu da ga pozdravi i zaželi mu sreću što se borio protiv Hadadezera i pobijedio ga. Hadadezer je bio, naime, ratni protivnik Touov. Joram je donio so-

bom predmeta od srebra, zlata i mјedi.

11 I to je posvetio kralj David GOSPODINU zajedno sa srebrom i zlatom koje je odredio za posvetu od svih naroda koje je podjarmio:

12 od Sirijaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca, Amalečana i od plijena Hadadezera, sina Rehobova, sobskog kralja.

13 Kad se David vratio, stekao je sebi novu slavu pobivši Sirijce: osamnaest tisuća ljudi u Slanoj dolini.

14 Onda je namjestio u Edomu posadu, i to postavio posadu u cijelom Edomu, i sav Edom bio je podložan Davidu. Tako je pomagao GOSPODIN Davidu u svemu što bi poduzimao.

15 Tako je David kraljevao nad svim Izraelom, i vršio sud i pravdu svemu svojem narodu.

16 Vrhovni zapovjednik vojske bio je Joab, sin Serujin, a ljetopisac je bio Jošafat, sin Ahiludov.

17 Svećenici su bili Sadok, sin Ahitubov, i Ahimelek, sin Abiatarov; pisar je bio Se-raja.

18 Vrhovni zapovjednik nad Keretejcima i Peletejcima bio je Benaja, sin Jehojadov, a Davidovi sinovi bili su vrhovnici.

Milost Davidova prema Mefibošetu

9 Jednoga dana zapitao David: "Živi li još tko koji je ostao od Saulove kuće da bi mu iskazao dobrotu zbog Jonatana."

2 A bio je u Saulovoj kući sluga po imenu Siba. Tako su ga dozvali k Davidu i kralj ga zapitao: "Jesi li ti Siba?" On je odgovorio: "Jesam, tebi na službu."

3 Kralj je zapitao: "Zar nitko više ne živi od kuće Saulove kome bi mogao iskazati Božju dobrotu." Siba je odgovorio kralju: "Živi još sin Jonatanov, koji je hrom na obje noge."

4 A kralj je zapitao: "Gdje je?", Siba je odgovorio kralju: "On je u kući Makira, Amielova sina, u Lo-Debaru."

5 Onda je poslao kralj David i dao ga dovesti iz kuće Makira, sina Amielova, iz Lo-Debara.

6 I kad je Mefibošet, sin Jonatanov, unuk Saulov, došao k Davidu, pao je na koljena licem do zemlje i poklonio se. David mu je rekao: "Mefibošete!" On je odgovorio: "Evo tvojega sluge!"

7 A David mu je rekao: "Ne boj se, jer ču ti ja zbog tvojega oca Jonatana iskazati milost i natrag ču ti dati sve imanje tvojega djeda Saula. Ti ćeš sam dobijeka jesti za mojim stolom."

8 Onda se on poklonio i rekao: "Što je tvoj sluga da se tako brineš za mrtva psa kao

što sam ja?"

9 Nato je dao kralj da dođe sluga Saulov Siba i zapovjedio mu: "Sve što pripada Saulu i cijeloj njegovoj kući predajem sinu tvojega gospodara.

10 Ti ćeš mu, sa svojim sinovima i slugama, obradivati polje i unositi žetvu, da sin tvojega gospodara mogne živjeti. Mefibošet, sin tvojega gospodara, uvijek će jesti za mojim stolom." Siba je imao petnaest sinova i dvadeset slugu.

11 Tada je Siba obećao kralju: "Kako gospodar kralj zapovjeda svojem služi točno će tako napraviti tvoj sluga. A za Mefibošeta rekao je kralj: "On može jesti za mojim stolom kao jedan od kraljevih sinova."

12 Mefibošet je imao sina po imenu Mika. Svi koji su prebivali u Sibinoj kući bili su na službu Mefibošetu.

13 Mefibošet je boravio u Jeruzalemu, jer je uvijek jeo za kraljevim stolom. A bio je hrom na obje noge.

Davidova pobijedio Amonce Sirije

10 Poslije toga umro je kralj Amonova naroda. Njegov sin Hanun uzašao je mjesto njega na prijestolje.

2 David je mislio: "Imat ću prijateljske odnose s Hanunom, sinom Nahašovim, jer je i njegov otac stajao sa mnom u dobrom odnosu." I poslao je David i dao mu preko svojih poslanika izreći svoju sućut zbog njegova oca. I Davidovi poslanici su došli u zemlju Amonaca.

3 Onda su rekli glavari Amonaca Hanunu, svojem gospodaru: "Misliš li da David časti tvojega oca kad ti šalje poslanike, da te utješe? Dapače, šalje David svoje poslanike k tebi samo zato da promotri grad, da ga uhodi i onda da ga razori."

4 Onda je dao Hanun poslanike Davidove uloviti, obrijati im pola brade i odsjeći im haljine po pola sve do bokova, i tako ih otpremio.

5 Kad su to javili Davidu, poslao im u susret glasnike, jer su ljudi bili teško pogrdjeni. Kralj im poručio: "Ostanite u Jerihonu dok vam opet naraste brada; onda dođite kući!"

6 Kad su Amonci uvidjeli da su se omrazili s Davidom, poslali su Amonci i unajmili Sirijce od Bet-Rehoba i Sirijce od Sobe, dvadeset tisuća pješaka, od kralja od Maake tisuću ljudi i dvanaest tisuća ljudi od žitelja od Iš-Toba.

7 Čim je to čuo David, poslao je Joaba sa cijelom vojskom samih junaka.

8 Amonci su izašli i postavili se u bojni red pred vratima, a Sirijci od Sobe i Re-

hoba i ljudi od Iš-Toba i Maake stajali su za sebe u polju.

9 Kad je Joab vido da mu prijeti napad sprijeda i straga, izabrao je sebi odabrane Izraelce i namjestio se prema Sirijcima.

10 Ostatak vojske predao svojem bratu Abišaju, i ovaj se namjestio prema Amonovu narodu.

11 Joab je rekao: "Ako Sirijci budu jači od mene, moraš mi doći u pomoć. Ako li Amonci budu jači od tebe, ja ću tebi doći u pomoć."

12 Samo budi hrabar, i budimo jaki za svoj narod i za gradove svojega Boga. GOSPODIN neka napravi što mu se čini dobro!"

13 Tako je Joab, s ljudima kojima je zapovijedao, izašao da udari na Sirijce, oni su pobegli ispred njega.

14 A čim su Amonci vidjeli da su Sirijci nagnuli u bijeg, pobegli su i oni ispred Abišaja i povukli se u grad. Nato je Joab otišao od Amonaca i otišao u Jeruzalem. **15** Kad su vidjeli Sirijci da su ih nadvladali Izraelci, skupili se opet.

16 Hadadezer, dapače, dao je podići Sirijce s onu stranu rijeke, i oni su otišli u Helam. A Šobak, Hadadezerov vojskovođa, išao je pred njima.

17 Kad su to javili Davidu, podignuo je on sav Izrael, prešao preko Jordana i otišao u Helam. A Sirijci se namjestili protiv Davida i pobili se s njim.

18 Ali Sirijci su morali nagnuti u bijeg ispred Izraelaca. David je uništio od Sirijaca sedam stotina boraca bojnih kola i četrdeset tisuća konjanika. I njihova vojskovodu Šobaku ondje pogubio.

19 Kad su vidjeli svi kraljevi, koji su bili podložni Hadadezeru, da su ih Izraelci razbili, ustanovili su mir s Izraelom i pokorili mu se. A Sirijci su se čuvali da ubuduće još pomažu Amoncima.

David i Batšeba

11 Dogodilo se u proljeće sljedeće godine, u vrijeme kad obično kraljevi idu na boj, da je David poslao Joaba s njegovim ljudima i s cijelim Izraelom; i oni su opustostili zemlju Amonaca i opkolili Rabah. A David je bio ostao u Jeruzalemu.

2 Dogodilo se jednu večer da se David podignuo sa svoje postelje i prošetao po krovu kraljevskog dvora. A s krova vido je ženu gdje se kupa, a žena je bila vrlo lijepa.

3 Onda je kralj poslao propitati se za ženu. Neki su mu rekli: "To je Batšeba, kći Eliamova, žena Hitijca Urije."

4 Nato je poslao David poslanike i dao ju dovesti. Kad je došla k njemu, on je le-

gnuo s njom. Nakon što se bila očistila od svoje nečistoće vratila se u svoju kuću.

5 I žena je zatrudnjele, pa poslala i poručila Davidu: "Trudna sam."

6 Onda je isporučio David Joabu zapovijed: "Pošalji mi Hitijca Uriju!" Joab je poslao Uriju k Davidu.

7 Kad je Urija došao k njemu, zapitao ga David kako je Joab i kako je vojska i kako ide rat.

8 Onda je rekao David Uriji: "Idi sada u svoju kuću i operi sebi noge!" I kad je Urija ostavio kraljev dvor, iznijeli su za njim kraljevsko jelo.

9 Ali je Urija legnuo na vratima kraljevskog dvora kod sluga svojega gospodara, i nije otišao u svoju kuću.

10 Kad su to javili Davidu, rekavši: "Urija nije otišao u svoju kuću." Onda je zapitao David Uriju: "Nisi li došao s puta? Zašto nisi otišao u svoju kuću?"

11 Urija je odgovorio Davidu: "Škrinja i Izrael i Juda prebivaju u šatorima, i moj gospodar Joab i sluge mojega gospodara taboruju na slobodnu polju, pa da onda idem ja u svoju kuću, da jedem i pijem i spavam kod svoje žene? Tako ti bio živ i tako bila živa twoja duša, neću to napraviti!"

12 Onda je rekao David Uriji: "Ostani još i danas ovdje, a sutra te otpuštam." Tako je ostao Urija još onaj i sutrašnji dan u Jeruzalemu.

13 Kad je na poziv Davidov kod njega jeo i pio, ovaj ga opojio. A navečer je otišao, legnuo na svoju postelju kod sluga svojega gospodara da spava i nije otišao u svoju kuću.

14 Sljedećega jutra napisao je David pismo Joabu i poslao ga po Uriji.

15 U pismu je pisao: "Postavite Uriju sprijeda, gdje je najžešći boj, onda se povucite od njega da bude pogoden i padne!"

16 I Joab je, kod opsjedanja grada, namjestio Uriju na mjesto gdje je znao da su bili hrabri ljudi.

17 Kad su onda građani izašli i na Joaba navalili, pali su neki od vojske, od Davidovih ljudi, i Hitijac Urija je našao smrt.

18 Onda je Joab poslao k Davidu i javio mu sve što je bilo u boju.

19 On je dao glasniku zapovijed "Kad prijavidiš kralju sve što je bilo u boju,

20 razgnjevit će se kralj i zapitat će te: 'Zašto ste se u boju tako blizu primakli gradu? Zar niste znali da se strijelja sa zida?

21 Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubaa-lova? Nije li žena bacila na njega sa zida gornji mlinski kamen, tako da je umro u

Tebesu? Zašto ste išli tako blizu zida?" Onda ti samo reci: 'Pao je i tvoj sluga, Hitijac Urija.'"

22 Glasnik je otišao i došavši, javio Davdu sve što mu je zapovjedio Joab.

23 Glasnik je javio kralju: "Ljudi su bili jači od nas i izašli su protiv nas na slobodno polje, pa smo ih morali uzbiti do gradskih vrata.

24 Onda su strijelci počeli strijeljati na tvoje sluge, i pritom nekoliko kraljevih sluga je palo i tvoj sluga, Hitijac Urija, našao je smrt.

25 David je odgovorio glasniku: "Javi Joabu ovo: 'Ne uzimaj to k srcu, jer mač proždire sad ovoga, sad onoga. Bori se samo hrabro protiv grada i razori ga!' Tako ga ohrabrio!"

26 Kad je žena Urijina doznala da je pao njezin muž Urija, žalila je za svojim mužem.

27 Čim je prošlo vrijeme žalovanja, dao ju David dovesti u svoju kuću. Ona mu je postala žena i rodila mu sina, ali se GOSPODINU nije svidjelo što je napravio David.

Natan kara Davida

12 Onda je GOSPODIN poslao Natana k Davidu. Kad je on došao k njemu, rekao mu: "U jednom gradu živjela su dva čovjeka, jedan je bio bogat, drugi siromah.

2 Bogati je imao vrlo mnogo ovaca i goveda.

3 Siromah nije imao ništa osim jednu jedinu malu ovčicu, koju je bio sebi kupio i hranio ju. Odrasla je uz njega i uz njegovu djecu. Jela je od njegova zalogaja i pilila je iz njegove čaše, spavala je na njegovim prsimama i bila mu je kao kći.

4 Kad je jednoga dana došao netko u posjet bogatomu čovjeku, njemu je bilo žao uzeti između svojih ovaca i goveda, da pripravi gozbu gostu koji ga je posjetio; nego je uzeo ovcu siromašnoga čovjeka i pripravio gostu koji se bio svratio k njemu."

5 David se vrlo razgnjevio na toga čovjeka i rekao Natantu: "Kao što je živ GOSPODIN, zasludio je smrt taj čovjek koji je to napravio!

6 Ovcu će četverostruko naknaditi, jer je tako radio i nije bio milosrdan!"

7 Natan je odgovorio Davidu: "Ti si taj čovjek! 'Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelem, i ja sam te izbavio iz ruke Saulove.'

8 Dao sam ti kuću tvojega gospodara i žene tvojega gospodara na tvoje krilo.

Predao sam ti kuću Izraelovu i Judinu. I ako bi to bilo malo, dao bih ti još više. **9** Zašto si prezreo zapovijed GOSPODINO-vu i napravio to što mu nije bilo po volji? Hitijca Uriju ubio si mačem i njegovu ženu uzeo sebi za ženu, i njega si dao ubiti mačem Amonaca.

10 Zato sada se neće nikada odmaknuti mač od tvoje kuće, jer si prezreo mene i uzeo ženu Hitijca Urije sebi za ženu.'

11 Ovako govori GOSPODIN: 'Evo, ja će dati da po tvojoj vlastitoj kući dode zlo na tebe. Uzet će ti tvoje žene pred tvojim očima i dat će ih drugome. On će, na vidiku sunca, ondje zlo raditi sa tvojim ženama.

12 Ti si doduše pravio tajno, ali će ja ovu prijetnju izvesti pred očima svega Izraela i po bijelom danu."

13 Onda je rekao David Natanu: "Sagrijeo sam GOSPODINU." Natan je odgovorio Davidu: "I GOSPODIN je tebi oprostio tvoj grijeh; nećeš umrijeti.

14 Ali, jer si tim djelom bio povodom spoticanja GOSPODINOVIM neprijateljima, umrijet će sin koji ti se rodio."

15 Potom se Natan vratio u svoju kuću. A GOSPODIN je udario bolešću dijete koje je bila rodila Davidu žena Urijina.

16 Onda je David usrdno molio za dječaka, mnogo je postio, vraćao se kući i noću bi spavao na zemlji.

17 Starještine na dvoru dolazile bi k njemu, nagovarajući ga da ustane sa zemlje, ali on nije htjeo i nije s njima ništa jeo.

18 I dogodilo se sedmoga dana dijete je umrlo. Davidovi dvorjani su mu se bojali javiti za smrt djeteta. Mislili su: "Dok je dijete još bilo na životu, nije nas slušao kad smo htjeli s njim govoriti. Kako mu možemo sada javiti da je dijete mrtvo? On bi mogao napraviti zlo."

19 Kad je David video da njegovi dvorjani šapču među sobom, dosjetio se David da je dijete umrlo. Zato je zapitao David svoje dvorjanike: "Je li dijete mrtvo?" Oni su mu odgovorili: "Mrtvo je."

20 I David je ustao je sa zemlje, umio se i namazao, promijenio haljine i otisao u GOSPODINOV Dom da se pokloni. Kad se bio vratio u svoju kuću, zamolio da mu donesu jesti; i on je jeo.

21 Njegovi dvorjani su ga zapitali: "Kakvo je to postupanje i ponašanje? Kad je dijete još živjelo, postio si zbog njega i plakao a sad, kad je dijete umrlo, ustaješ i opet jedeš."

22 On je odgovorio "Kad je dijete još živjelo, postio sam zbog njega i plakao jer sam mislio: 'Tko zna, može mi se smilovati GOSPODIN da dijete ostane na životu!'

23 Sad je mrtvo i zašto bih sad još postio? Mogu li ga opet povratiti, i ja će otici k njemu, a ono se ne vraća k meni."

24 David je tješio svoju ženu Batšebu, išao je k njoj i ležao s njom. Ona mu rodila sina i on ga nazvao Salomon. GOSPODIN ga zamilovao,

25 i dao ga preko proroka Natana zbog GOSPODINA nazvati Jedidija.

26 Joab je udario na Rabah amonskog naroda i osvojio kraljevski grad.

27 Nato je Joab poslao poslanike k Davidu i javio mu: "Udario sam na Rabah i zauzeo sam grad s vodovodom.

28 Podigni sad ostali dio ratnika, opkoli grad i zauzmi ga, da ja ne zauzmem grad, i da se ne prozove mojim imenom."

29 I podignuo David sve ljudi, otisao na Rabah, udario na njega i osvojio ga.

30 Uzeo krunu njihovu kralju s glave. Imala je vrijednost od jednog talenta zlata i dragoga kamenja i pristajala je glavi Davidovoj. On je odnio iz grada vrlo obilat plijen.

31 Narod koji je boravio u njemu dao izvesti, staviti ga na pile, na željezne brane i na željezne sjekire, i da radi na pećima gdje se peku opeke. Tako je napravio sa svim ostalim gradovima Amonaca. Onda se vratio David sa svim ljudstvom u Jeruzalem.

Amonov grijeh protiv Tamare

13 Poslije toga Absalom, Davidov sin, imao je lijepu sestruru po imenu Tamaru, a Amnon Davidov sin, zavolio ju.

2 Toliko je tugovao Amnon da se razbolio zbog svoje sestre Tamare. Kako je ona bila djevojka, to je Amnonu izgledalo nemoguće da se s njom može ikako družiti.

3 A imao je Amnon prijatelja po imenu Jonadaba, sina Šimea, Davidova brata. Jonadab je bio vrlo domišljat čovjek.

4 On ga je zapitao: "Zašto izgledaš svakog jutra tako jadno, kraljev sine? Nećeš li mi to povjeriti?" Amnon mu odgovorio: "Ljubim Tamaru, sestruru svojega brata Absaloma."

5 Jonadab mu rekao: "Lezi u svoju postelju i pravi se bolestan. Kad onda dođe tvoj otac da te posjeti, zamoli ga: 'Daj ipak neka dođe moja sestra Tamara i neka mi da što jesti! Kad bi ona pred mojim očima pripravila jelo, da ja to mogu vidjeti, uzeo bih rado jelo iz njezine ruke.'"

6 Amnon je legnuo u svoju postelju i pravio se bolestan. Kad je došao kralj da ga posjeti, zamolio Amnon kralja: "Daj, ipak, neka dođe moja sestra Tamara i pred mojim očima neka ispeče koji kolač, da ih

mogu jesti iz njezine ruke!"

7 David je poslao k Tamarinoj kući i poručio: "Dodi u kuću svojega brata Amnona i pripravi mu jelo!"

8 Tamara je otišla u stan svojega brata Amnona. Dok je on ležao u postelji, uzeala ona brašna, zamijesila ga, pripravila ga pred njegovim očima i ispekla kolače.

9 Onda uzela tavicu i stavila pred njega, ali Amnon nije htjeo jesti. Onda je rekao Amnon: "Neka svi izadu van!" I oni se svi udaljili ispred njega.

10 Onda je rekao Amnon Tamari "Donesi to jelo u sobu da jedem iz tvoje ruke!" Tamara je uzela kolače, koje je bila pripravila, i donijela ih svojem bratu Amnonu u sobu.

11 A kad mu je pružila, on ju prihvatio i rekao joj: "Hodi, lezi uza me, draga sestro!"

12 Ona mu je odgovorila: "Ali ne, brate moj, ne obeščaćuj me, jer takvo što ne smije se praviti u Izraelu. Ne pravi takve sramote!"

13 Kamo bih ja sa sramotom svojom? Ti bi bio u Izraelu kao nepošten čovjek, ali ipak govorи jedanput s kraljem! On me neće tebi uskratiti."

14 Ali je on nije htjeo poslušati, nego ju svladao i silovao.

15 Potom ju Amnon jako omrznuo, te mržnja, koju je osjećao prema njoj, bila je veća od ljubavi, koju je prije imao prema njoj. I viknuo joj Amnon: "Ustani i odlazi!"

16 Ona mu odgovorila: "To je veće zlo koje mi sada činiš kad me tjeraš, nego li što si mi prije napravio." Ali ju on nije htjeo poslušati.

17 Onda je on pozvao slugu koji ga je služio i rekao mu: "Evo, izvedi ovu van i zaključaj za njom vrata!"

18 Ona je imala na sebi šarenu haljinu, jer tako su se od davnine odijevale kraljevske kćeri dok su bile neudane. Sluga je izveo van i zaključao za njom vrata.

19 A Tamara se posula po glavi pepelom, razdrla šarenu haljinu koju je imala na sebi, stavila ruku na glavu i otišla odatile jaučući.

20 Njezin brat Absalom rekao joj: "Je li tvoj brat Amnon bio kod tebe? Onda, draga sestro, budi tiha, jer on ti je brat. Ne uzimaj to k srcu!" I tako je ostala Tamara neudana u kući svojega brata Absaloma.

21 Kad je kralj David doznao sav taj slučaj, vrlo se razgnjevio.

22 A Absalom nije više progovorio s Amnonom nijedne riječi, ni u zlu ni u dobru, jer je Absalom zamrzio Amnona koji mu je obeščastio sestraru Tamaru.

23 I dogodilo se poslije dvije godine, kad je Absalom imao striženje ovaca u Baal-Hazoru, koji leži kod Efraima, pozvao Absalom sve kraljeve sinove.

24 I otišao Absalom kralju i rekao: "Evo, tvoj sluga ima striženje ovaca. A kralj će i njegovi ljudi poći sa svojim slugom."

25 Kralj je rekao Absalomu: "Nemoj, moj sine, ne smijemo svi skupa doći, jer ćemo ti biti na teret." Premda je navaljivao na njega, nije htjeo poći, nego ga otpustio.

26 Absalom je zamolio: "Kad ti eto nećeš, a onda neka, molim, ide s nama barem moj brat Amnon!" Kralj ga je zapitao: "Zašto da on ide s tobom?"

27 Ali kad je Absalom navalio na njega, poslao je on Amnona i s njim sve kraljevske sinove.

28 I Absalom je zapovjedio svojim slugama: "Pazite sad, kad se srce Amnonu razveseli od vina i ja vam viknem: 'Posijecite Amnona,' i onda ga ubijte! Ne bojte se, ja sam koji vam je to zapovjedio. Budite srčani i pokažite se kao hrabri junaci!"

29 Sluge Absalomove su napravile s Amnonom tako kako im je zapovjedio Absalom. Onda su skočili svi kraljevski sinovi, pojahali svaki svoju mazgu i pobegli.

30 I dogodilo se, dok su još bili na putu, da je već dopro glas do Davida da je Absalom pobio sve kraljevske sinove, da nije ostao od njih ni jedan na životu.

31 Kralj je ustao, razderao svoje haljine i bacio se na zemlju. I sve njegove sluge stajale su oko njega s razdrtim haljinama.

32 Odgovorio je Jonadab, sin Šimea, brata Davidova, rekavši: "Moj gospodar neka ne govorи da su pobili sve kraljeve mlade sinove! Samo je Amnon mrtav, jer je zlo leglo na lice Absalomovo od onoga dana kad je Amnon bio obeščastio svoju sestruru Tamaru.

33 Sada neka moj gospodar i kralj ne uzima to k srcu i neka ne govorи da su svi kraljevi sinovi mrtvi, samo je Amnon poginuo.

34 A Absalom je pobjegao." Kad je mladić na straži podignuo oči, opazio je mnoge ljudе na putu u Horonaim gdje silaze niz brijeđ,

35 Jonadab je rekao kralju: "Vidiš li, kraljevi sinovi dolaze, kako je rekao tvoj sluga, tako je."

36 Jedva je izgovorio, pojavili se kraljevi sinovi i udarili u glasan plać. I kralj i sve njegove sluge počeli su glasno i jako plakati.

37 A Absalom je bio pobjegao i otišao k Talmaju, sinu Amihudovu, gešurskom

kralju. David je tugovao za svojim sinom svaki dan.

38 Nakon što je Absalom bio pobegao i u došao Gešur, ostao je ondje tri godine.

39 Kralj David prestao se srditi zbog Absaloma, jer se bio pomirio s tim, da je umro Amnon.

Joab opet miri Absaloma s Davidom

14 Tako je Joab, sin Seruin, opazio da se kraljevo srce opet okrenulo k Absalomu.

2 Poslao Joab u Tekou i odande doveo lukavu ženu, i rekao joj: "Napravi se kao da bi bila u žalosti, odjeni žalobne haljine i nemoj se namazati uljem, nego se ponašaj kao žena koja odavna žali za mrtvima!" **3** Ida tako kralju i govorи mu ovako!" I Joab je stavio riječi u njezina usta.

4 Žena Tekoanka otišla je kralju, bacila se na zemlju na koljena licem do zemlje, poklonila mu se i zamolila: "Pomozi, kralju!" **5** Kad je kralj zapitao: "Što želiš?", odgovorila je ona: "Ah, udovica sam, umro mi je muž.

6 Tvoja sluškinja imala je dva sina. Posvadili su se u polju i nije bilo nikoga da ih razvadi, te jedan udario na drugoga i ubio ga.

7 Sada se digla sva obitelj na tvoju sluškinju i zahtijeva: 'Daj bratoubojicu da ga pogubimo za njegov života brata koga je ubio, i da tako uklonimo baštinika!' Tako hoće da ugase iskru koja mi je ostala, i mojem mužu da ne ostane ni imena ni potomstva na zemlji."

8 Onda je kralj rekao ženi: "Idi svojoj kući i ja ćeš zapovjediti za tebe."

9 A žena Tekoanka odgovorila je kralju: "Na meni, moj gospodaru i kralju, i na mojoj obitelji leži krivnja zlodjela. Kralja i njegovo prijestolje ne pogoda odgovornost."

10 Nato je odgovorio kralj: "Tko nešto hoće od tebe, dovedi ga k meni i neće te se više dotaknuti!"

11 Ona je nastavila: "Neka se zakune kralj pred GOSPODINOM, svojim Bogom, da krvni osvetnik neće zlo počiniti i da neće ubiti mojega sina!" On je obećao: "Kao što je živ GOSPODIN, tvojem sinu neće ni jedna dlaka pasti s glave."

12 Onda je rekla žena: "Smije li tvoja sluškinja još jednu riječ upraviti gospodaru kralju?" On je rekao: "Govori!"

13 Onda je rekla žena: "Zašto snuješ i protiv Božjega naroda? Kad je kralj tako govorи, onda kao da je kriv što ne pušta da se natrag vrati njegov prognani sin.

14 Jer mi moramo, doduše, umrijeti i bit

ćemo kao voda što se prolije na zemlju i više se ne može skupiti, ali Bog ne grabi dušu, nego ozbiljno pomišlja na to da prognanik ne ostane prognan od njega.

15 Razlog, zbog kojega sam došla reći ovo gospodaru kralju, bio je taj što su me prestrašili ljudi. Zato je pomislila tvoja sluškinja: "Moram ipak jedanput govoriti s kraljem, možda kralj ispunи molbu svoje sluškinje.

16 Jer će kralj poslušati mene i izbaviti svoju sluškinju iz ruke čovjeka koji hoće mene i mojega sina odstraniti iz baštinstva Božjega."

17 Zato je pomislila tvoja sluškinja: 'Riječ mojega gospodara i kralja bit će mi na umirenje, jer je moj gospodar i kralj kao andeo Božji, te sluša dobro i zlo. GOSPODIN, tvoj Bog, neka bude s tobom!'

18 Nato je odgovorio kralj ženi, rekavši: "Nemoj tajiti od mene što ćeš te pitati!" Žena je rekla: "Moj gospodar i kralj neka samo govorи!"

19 Onda je zapitao kralj: "Da nije ruka Joabova u igri kod ove stvari?" Odgovorila je žena rekavši: "Tako živ bio, moj gospodaru i kralju, ne može se ni na desno ni na lijevo od svega što je rekao moj gospodar i kralj! Jest, tvoj sluga Joab zapovjedio mi je i sluškinji tvojoj stavio u usta sve ove riječi.

20 Da stvari da drugo lice, sluga je tvoj Joab tako napravio, ali je moj gospodar tako mudar kao andeo Božji, koji zna sve što se događa na zemlji."

21 Potom je kralj rekao Joabu: "Pa eto, ispunjavam tvoju molbu. Stoga idi i dovedi mladoga čovjeka, Absaloma!"

22 Joab se bacio licem na zemlju, poklonio se i čestitao kralju. Onda je rekao Joab: "Danas je vidio tvoj sluga da kod tebe, moj gospodaru i kralju, stojim u milosti, jer je kralj ispunio molbu svojega sluge."

23 Joab se podignuo, otišao u Gešur i doveo natrag u Jeruzalem Absaloma.

24 A kralj je rekao: "Neka ide u svoju kuću i neka mi ne dolazi na oči!" I povukao se Absalom u svoju kuću i nije se više nikada pojavio pred kraljem.

25 U svem Izraelu nije bilo čovjeka koga su zbog njegove ljeputi toliko hvalili kao Absaloma. Od pete do tjemena nije bilo na njemu mane.

26 Kad bi sebi dao šišati glavu, a dao ju je šišati poslije svake godine, postala bi mu odviše teška, njegova kosa na glavi, kad ju je dao šišati, vagala je dvjesto šekela po kraljevskoj težini.

27 Absalomu su se rodila tri sina i jedna

kći po imenu Tamara. Ona je bila vrlo lijepa žena.

28 Absalom je proboravio dvije godine u Jeruzalemu, a da nije video kraljeva lica.

29 Onda je Absalom poslao po Joaba da ga pošalje kralju, ali on nije htjeo poći k njemu. Kad je poslao po drugi put, nije htjeo opet doći.

30 Absalom je zapovjedio svojim slugama: "Znate, Joab ima njivu pokraj moje i na njoj je ječam; idite i zapalite ju!" I zapalili su sluge Absalomove onu njivu.

31 Sada se podignuo Joab, otišao k Absalomu u kuću i zapitao ga: "Zašto su tvoje sluge zapalile moju njivu?"

32 Absalom je odgovorio Joabu: "Eto, slao sam k tebi i poručio ti: 'Hodi ovdje, htjeo bih te poslati kralju da zapitaš zašto sam se vratio iz Gešura? Bilo bi za mene bolje da sam još ondje.' A sada bih htjeo stupiti pred kralja. Ako ima kakva krivnja zlodjela na meni, neka me pogubi."

33 Tako je Joab otišao kralju i prijavio mu što je i kako je. Kad je on dao pozvati Absaloma, on je došao kralju, bacio se pred kraljem na koljena licem do zemlje, i kralj je poljubio Absaloma.

Absalomova buna. Davidov bijeg

15 Poslije toga Absalom je sebi nabavio bojnih kola i konja, uz to pedeset ljudi koji su trčali pred njim.

2 Rano ujutro stajao bi Absalom na putu kraj vrata. Svakoga, koji je imao parnicu i htjeo poći kralju na sud, Absalom bi dozvao k sebi i zapitao: "Iz kojega si grada?" Kad bi onaj odgovorio: "Sluga je tvoj iz toga i toga Izraelova plemena."

3 Onda bi mu rekao Absalom: "Eto, tvoja je stvar dobra i pravedna, ali te nema tko saslušati kod kralja."

4 Absalom bi još rekao: "Kad bi se mene postavilo za sudca u zemlji, svaki koji ima parnicu ili kakav pravni posao, mogao bi doći k meni i ja bih mu već pribavio njeovo pravo."

5 I kad bi mu tko pristupio da mu se pokloni, on bi pružio svoju ruku, te bi ga privukao k sebi i poljubio ga.

6 Tako je radio Absalom sa svim Izraelcima koji su dolazili kralju da im sudi. S tim je Absalom primamljivao srca Izraelovih ljudi.

7 Dogodilo se nakon četrdeset godina, Absalom je rekao kralju: "Htjeo bih otici i u Hebronu izvršiti svoj zavjet što sam ga napravio GOSPODINU."

8 Jer kad sam boravio u Gešuru u Siriji, zavjetovao se tvoj sluga ovako: "Ako da GOSPODIN, te se vratim u Jeruzalem, prini-

jet će GOSPODINU žrtvu."

9 Kralj mu odgovorio: "Idi s mirom!" I Absalom se zaputio i otišao u Hebron.

10 Poslao je tajne glasnike svim Izraelovim plemenima i poručio: "Čim čujete trube da zatrube, povičite: "Absalom je kralj u Hebronu!"

11 S Absalomom otišlo je dvjesto ljudi iz Jeruzalema, koji su bili pozvani i bezazleno pošli, a da nisu ništa slutili.

12 Absalom je dao dovesti na prinošenje žrtava i Gilonjanca Ahitofela, savjetnika Davidova, iz njegova grada Gilaha. Tako je buna dobila na jakosti, i sve više ljudi priključivalo se Absalomu.

13 Onda je stignuo k Davidu glasnik i javio: "Srca Izraelaca pristali su za Absalomom."

14 Nato je David zapovjedio svim svojim slugama, koji su bili kod njega u Jeruzalemu: "Ustajte! Bježimo, jer drukčije, nećemo pobjeći od Absaloma. Brže se spremite na put! Drukčije, pohitjet će on i dostignut će nas, stavit će na nas zlo i udarit će grad oštricom mača."

15 Kraljeve sluge su odgovorile kralju: "Sve baš tako kako želi gospodar i kralj i mi smo tvoje pokorne sluge."

16 Tako je otišao kralj i sav dvor za njim. Samo deset žena priležnica ostavio kralj da čuvaju kuću.

17 Kralj je otišao i svi ljudi za njim i zau stavili se kod posljednje kuće.

18 Sve njegove sluge prošlo su mimo njega. Svi Keretejci i Peletejci, svi Gitejci, šest stotina ljudi, koji su bili pošli za njim iz Gata, prošli su mimo njega.

19 Itaju Gitejcu rekao je kralj: "Zašto ćeš i ti ići s nama? Vrati se i ostani kod kralja, pa ti si stranac i sam si prognan iz svoje zemlje."

20 Jučer si došao, i danas da te uzimam da se potučaš s nama, a da ne znaš kamo ja idem. Vrati se i odvedi natrag svoju braću! Istina i milosrđe neka budu s tobom!"

21 Ali Itaj je odgovorio kralju: "Kao što je živ GOSPODIN, i ti sam moj gospodaru i kralju! Ondje gdje bude moj gospodar i kralj, bilo na smrt ili na život, bit će i tvoj sluga!"

22 Onda je rekao David Itaju: "Idi prije ko!" I tako je prošao Itaj Gitejac sa svima svojim ljudima i sa cijelom pratnjom koja je bila s njim.

23 Sve je pučanstvo plakalo iza glasa kad su prolazili svi ljudi. Nato je prešao kralj preko potoka Kidrona, a i sav je narod pošao u pravcu prema pustinji.

24 I Sadok je bio kod njega sa svim Levitima koji su nosili škrinju Božjega zavje-

ta. Oni su spustili Božju škrinju, i Abiatar je žrtvovao, dok je sav narod bio završio izlazak iz grada.

25 Potom je rekao kralj Sadoku: "Nosi Božju škrinju natrag u grad! Ako nađem milost u očima GOSPODINOVIM, on će me dovesti natrag i dat će mi da opet vidim njega i njegov stan."

26 Ako li rekne ovako 'Nisi mi po volji,' evo me, neka napravi sa mnom što mu se čini dobro!"

27 Onda je još rekao kralj svećeniku Sadoku: "Ti uviđaš to, vrati se mirno u grad i s vama vaša oba sina: tvoj sin Ahimaas i Jonatan, sin Abiatarov!"

28 Evo, ja ću čekati na gazovima pustinje dok ne dođe vaš glasnik i donese mi vest."

29 Onda su Sadok i Abiatar odnijeli Božju škrinju natrag u Jeruzalem i ostali onđe.

30 A David se penjao uz Maslinsku goru, plačući i pokrivene glave išao je gore i hodao je bos. I svi ljudi, koji su bili s njim, bili su svaki pokrili svoju glavu. Neprestano plačući penjali se gore.

31 Kad su javili Davidu da je Ahitofel među buntovnicima kod Absaloma, povikao je David: "O GOSPODINE, obezumi savjet Ahitofelov!"

32 Kad je David došao na vrh gore, gdje je bio običaj častiti Boga, susreo ga iznenada Arkijanin Hušaj razdrte haljine i glave posute prahom.

33 David mu rekao: "Ako podeš sa mnom, samo si mi na teret.

34 Ali ako se vratiš u grad i rekneš Absalomu: 'Sluga sam tvoj, kralju; kako sam prije bio sluga tvojem ocu, tako sam sada sluga tebi;', onda možeš razbiti savjet Ahitofelov.

35 I svećenici Sadok i Abiatar bit će onđe s tobom. Sve što čuješ iz kraljevskog dvora, priopći svećenicima Sadoku i Abiataru.

36 Oni imaju onđe kod sebe svoja oba sina, Ahimaasa, sina Sadokova i Jonatana, sina Abiatarova. Po njima mi javljajte sve što dočujete."

37 I tako je otišao Davidov prijatelj Hušaj u grad, kad je Absalom baš ušao u Jeruzalem.

Absalom ulazi u Jeruzalem

16 David je baš prekoračio vrh kad mu došao mu u susret Siba, Mefibošetov sluga, s dva osedlana magarca. Oni su nosili dvjesto kruhova, stotinu suhih grozdova, stotinu voćnjača i mijeh vina.

2 Kralj je zapitao Sibu: "Što ćeš s tim?" Siba je odgovorio: "Magarci su za obitelj

kraljevu da jaše, kruhovi i voće da jedu ljudi, a vino da piju oni koji se umore u pustinji."

3 Kralj je zapitao: "Gdje je sin tvojega gospodara?" Siba je odgovorio kralju "On je ostao u Jeruzalemu, jer je mislio: 'Danas će mi kuća Izraelova vratiti kraljevstvo mojega oca.'"

4 Onda je kralj rekao Sibi: "Tvoje neka bude sve što posjeduje Mefibošet!" Siba je odgovorio: "Bacam se na koljena, jer sam našao milost u tvojim očima, gospodaru kralju."

5 Kad je kralj David došao u Bahurim, izašao je odande čovjek od roda Saulove kuće, po imenu Šimej, sin Gerin. On se približavao grdo psujući.

6 Pritom se bacao kamenjem na Davida i na sluge kralja Davida, na narod i ratnike s desne i s lijeve strane.

7 Ovako je Šimej psovao: "Odlazi, odlazi, ti krvopijo, ti ništarijo!"

8 Sad donosi GOSPODIN na tebe krv kuće Saulove, na čije mjesto si sebe postavio kraljem. GOSPODIN predaje kraljevstvo tvojem sinu Absalomu. Ti si, eto, pao u nesreću jer si krvopija."

9 Onda je rekao Abišaj, sin Serujin, kralju: "Zašto da psuje ovaj mrtvi pas mojega gospodara i kralja? Pusti me da mu skinem glavu!"

10 Ali kralj je rekao: "Što ja imam s vama, Serujini sinovi? Kad on tako psuje i GOSPODIN ga nadahnuo: 'Psuj Davida!', tko smije onda pitati: 'Zašto tako radiš?'"

11 Onda je rekao David Abišaju i svim svojim slugama: "Kad moj tjelesni sin traži tvoj život, a kako neće ovaj sin Benjamnov? Pustite ga neka psuje, jer mu je to udahnuo GOSPODIN.

12 Možda pogleda GOSPODIN na moju nevolju i dade mi GOSPODIN sreću za psovku što me bije danas."

13 I tako je David sa svojim ljudima išao dalje. A Šimej je išao pokraj gore naprema njemu i neprestano ga psovao, bacao se kamenjem na njega i zasipao ga pršinom.

14 Napokon je došao kralj sa svim narodom, koji ga je pratilo, do cilja umoran; onđe su se odmorili.

15 Međutim Absalom je bio sa svim Izraelovim sinovima stignuo u Jeruzalem; Ahitofel ga je pratilo.

16 Kad Arkijanin Hušaj, prijatelj Davidov, došao je k Absalomu, povikao je Hušaj Absalomu: "Živio kralj! Živio kralj!"

17 Absalom je odgovorio Hušaju: "Je li to tvoja vjernost prema tvojemu prijatelju? Zašto nisi otišao s svojim prijateljem?"

18 A Hušaj je odgovorio Absalomu: "Ne, nego koga su izabrali GOSPODIN i narod i svi Izraelovi sinovi, njegov sam ja, i kod njega ču ostati.

19 Povrh toga, kome da služim? Zar ne njegovom sinu? Kako sam služio tvojem ocu, tako ču služiti i tebi."

20 Onda je Absalom rekao Ahitofelu: "Dajte mi svoj savjet što da radimo",

21 Odgovorio je Ahitofel Absalomu: "Uđi k priležnicama svojega oca, koje je ostavio da čuvaju kuću! Kad čuje sav Izrael, da si se posve posvadio sa svojim ocem, ohrabrit će se svi tvoji slijedbenici."

22 I tako razapnuo Absalom šator na krovu, i Absalom je ušao pred očima svega Izraela k priležnicama svojega oca.

23 Savjet, naime, što bi ga dao Ahitofel vrijedio je onda toliko kao da bi tko zapitao Boga. Toliko je vrijedio svaki savjet Ahitofelov i u Davida i u Absaloma.

Hušaj razbija savjet Ahitofelov

17 Nato je predložio Ahitofel Absalomu: "Hoću izabrati sebi dvanaest tisuća ljudi, da još ove noći podem u potjeru za Davidom.

2 Ja ču ga stići, jer je posve izmoren, i prepast ču ga. Sva će vojska, koja je s njim, pobjeći i ja mogu ubiti kralja samoga.

3 Onda ču dovesti svu vojsku k tebi. Kad se svi ratnici, kao što želiš, povrate, zavladat će mir u svemu narodu."

4 Taj je savjet bio po volji Absalomu i svi-ma Izraelovim starješinama.

5 Ipak je zapovjedio Absalom: "Neka se još dozove Arkijanin Hušaj, da čujemo što će on reći."

6 Kad je došao Hušaj k Absalomu, priopćio mu Absalom: "Tako je svjetovao Ahitofel, imamo li izvesti njegov prijedlog? Ako ne, govorи ti!"

7 A Hušaj je odgovorio Absalomu: "Savjet Ahitofelov nije ovaj put dobar."

8 I Hušaj je nastavio: "Ti znaš da su junaci tvoj otac i njegovi ljudi, puni ljute srčanosti kao medvjedica u polju kad joj otmu medvjediće. Uz to je tvoj otac bojnik koji s ljudima ne drži noćnoga sna.

9 On se sada sigurno sakrio u kakvu jamu ili gdje drugdje. Pa ako odmah u početku neki padnu, ljudi to čuju, reći će: 'Pristaše Absalomove su poražene.'

10 Onda će i najhrabriji, koji imaju srce kao lav, izgubiti srčanost, jer sav Izrael zna da je tvoj otac junak i da su hrabri ljudi njegovi pratioci.

11 Zato ja svjetujem da skupiš k sebi sav Izraelov narod od Dana do Beer-Šebe, da

ih bude kao pijeska na moru, pa ti glavom s njima podi u boj!

12 Kad ga onda zatečemo na mjestu gdje se baš nalazi, mi ćemo napasti na njega, kao što rosa pada na zemlju, i od njega i svih ljudi, koji su s njim, neće ostati ni jedan.

13 Povuče li se u koji grad, sav će Izrael opasati užadima taj grad, pa ćemo ga svući u dolinu da se više ni kamenčić ne nađe ondje."

14 Onda su izjavili Absalom i svi Izraelovi sinovi: "Savjet Arkijanina Hušaja bolji je nego savjet Ahitofelov." GOSPODIN je, naime, bio tako odredio da je dobar savjet Ahitofelov bio odbačen, jer je GOSPODIN htjeo navući zlo na Absaloma.

15 Hušaj je javio svećenicima Sadoku i Abiataru: "Tako i tako svjetovao Ahitofel Absalomu i starješine izraelske, a ja sam svjetovao tako i tako.

16 Sad pošaljite brže Davidu ovaj glas: 'Ne noćuj više kod gazova u pustinji, nego priredi prijeko! Drukčije, će dostići pogibija kralja i sve ljudi koji su s njim.'"

17 Jonatan i Ahimaas stajali su spremni kod studenca Rogela. Jedna sluškinja došla je ondje i donijela im vijest. Oni su onda imali odnijeti glas kralju Davidu, jer se nisu smjeli pokazati ni ući u grad.

18 Ali ih je vidio jedan mladić i javio to Absalomu. Onda su oni obojica brže pribje-gli u kuću jednoga čovjeka u Bahurimu. On je imao studenac u svojem dvorištu, u koji se oni spustili.

19 Žena je uzela pokrivač i razastrala ga povrh studenca. Povrh toga razasula stu-čenoga zrnja, tako da se nije moglo ništa opaziti.

20 Kad su Absalomovi ljudi došli k ženi u kuću, zapitali su ju: "Gdje su Ahimaas i Jonatan?" Žena im je odgovorila: "Otišli su k vodi." I oni su tražili, a nisu našli ništa i vratili se natrag u Jeruzalem.

21 Čim su bili otišli, izašli su oni iz stu-denca, otišli su i javili kralju Davidu. Rekli su Davidu: "Ustanite! Prijedite brže preko vode, jer je tako i tako svjetovao Ahitofel protiv vas."

22 Odmah je ustao David sa svim ljudima koji su bili s njim, i prešao je preko Jordana. Kad je jutro osvanulo, bili su svi do posljednjeg čovjeka prošli preko Jorda-na.

23 Kad je vidio Ahitofel da se nije napravilo kako je on svjetovao, osedlao je magarca i zaputio se kući u svoj grad. Nakon što je zapovjedio za svoju kuću, objesio se i tako je on umro. Bio je pokopan u grobu svojega oca.

24 David je već došao u Mahanaim kad je Absalom sa svim Izraelovim sinovima, koji su bili s njim, prešao preko Jordana.

25 Na mjesto Joabovo bio je Absalom postavio Amasu za vrhovnog zapovjednika nad vojskom. Amasa je bio sin nekoga Izraelca, kome je bilo ime Jitra. Ovaj je bio imao odnose s Abigailom, Nahashovom kćerkom, sestrom Seruje, majke Joabove.

26 Izraelovi sinovi, pod Absalomom, utaborili se u zemlji Gileadu.

27 Kad je David došao u Mahanaim, onda Sobi, sin Nahašov iz amonskog grada Rabahe, i Makir, sin Amielov iz Lo-Debara, i Gileadovac Barzilaj iz Rogelima,

28 donijeli su mu postelja, lonaca, zemljanih posuda, pšenice, ječma, brašna, prekrupe, boba, leće, prženih zrna,

29 meda, mlijeka, ovaca i kravljega sira. Oni su to ponudili Davidu i njegovim ljudima da jedu, jer su mislili: "Ljudi su u puštinji ogladnjeli, umorili se i ožednjeli."

Absalomova nesretna bitka i smrt

18 David je prebrojio ljudе, koji su bili s njim i postavio im vođe nad tisućom i nad stotinom.

2 Trećinu vojske postavio je pod zapovijed Joabovu, trećinu pod Abišaja, sina Seruijina i brata Joabova, i trećinu pod Itaja Gitejca. Kralj je rekao ljudima: "I ja ću ići s vama",

3 A ljudi su odgovorili: "Ti ne smiješ ići, jer kad mi bježimo, neće mariti za nas. Kad bi i nas pola palo, ne bi marili za nas. A ti si sam kao nas deset tisuća. I bolje je da nam ti pomažeš iz grada."

4 Kralj im rekao: "Što vam se čini da je dobro, napravit ću." Nato je kralj stao kod vrata i sva je vojska izlazila po stotinu i po tisuću.

5 A Joabu, Abišaju i Itaju zapovjedio je kralj. "Čuvajte mi mladoga Absaloma!" Sva je vojska bila svjedok kako je kralj zapovjedio svim vođama za Absaloma.

6 Tako je izašla vojska u polje protiv Izraela, i u šumi Efraimovoј zametnula se bitka.

7 Ondje su Izraelovi sinovi bili potučeni od Davidovih ljudi i pretrpjeli su u onaj dan težak poraz izgubivši dvadeset tisuća ljudi.

8 Boj se raširio po svoj tamošnjoj okolini. Šuma je više proždrila ljudi nego što u onaj dan pobio mač.

9 Slučajno je došao Absalom Davidovim ljudima na oči. Absalom je jahao na mazgi. Kad je mazga naišla pod granje velikog hrasta, ostao je on glavom viseći o

hrastu i ledbio je između neba i zemlje dok je mazga otrčala ispod njega.

10 Nato neki čovjek je to video i javio Joabu: "Vidio sam Absaloma gdje visi o hrastu."

11 Joab je rekao čovjeku koji mu je bio donio tu vijest: "Pa kad si ga video, zašto ga nisi odmah srušio na tlo? Bio bih ti rado dao deset srebrnjaka i jedan pojaz."

12 A čovjek je odgovorio Joabu: "I kad bi mi se izbrojilo tisuću srebrnjaka, ne bih dignuo svoje ruke na kraljeva sina, jer smo čuli na svoje uši kako je kralj zapovjedio tebi, Abišaju i Itaju: 'Čuvajte mi mladoga Absaloma!'

13 Da sam napao na njega, ne bi se mogao od kralja sakriti, a ti bi se držao po strani."

14 Joab je rekao: "Neću ja dangubiti s tobom." Pa uzeo tri kopija u ruku i zabi ih u prsa Absalomu, koji je još živ visio o hrastu.

15 Pristupili su deset Joabovih nositelja oružja, i ubili Absaloma.

16 Nato je dao Joab zatrubit u trubu, i ljudi su prestali goniti Izraelove sinove, jer je Joab bio ljudima zapovjedio da stanu.

17 I uzeli su Absaloma, bacili ga u šumi u veliku jamu i nabacali na njega vrlo veliku hrpu kamenja. A sav Izrael je pobjegao svaki u svoj šator.

18 Absalom je bio sebi podignuo spomen-stup za svojega života u Kraljevoj dolini, jer je mislio: "Nemam sina koji bi mogao držati u spomenu moje ime." Tako je bio nazvao onaj spomen-stup svojim imenom. Zove se do današnjega dana "Absalomov spomenik".

19 Ahimaas, sin Sadokov, je rekao: "Otrčat ću i odnijet ću kralju glas da mu je GOSPODIN udijelio pobjedu nad njegovim neprijateljima.

20 A Joab mu rekao: "Nemoj danas biti glasnike, na koji drugi dan možeš biti glasnike, ali danas ne smiješ biti, jer je mrtav sin kraljev."

21 Joab je zapovjedio Kušitu: "Idi, javi kralju što si vidio!" Kušit se bacio pred Joaba na koljena i otrčao.

22 A Ahimaas, sin Sadokov, još jedanput je rekao Joabu: "Neka bude što hoće! Ja ću ipak trčati za Kušitom!" Joab je rekao: "Pa što ćeš trčati, moj sine, kad nećeš dobiti nagrade."

23 On je odgovorio: "Neka bude što hoće, trčat ću!" Onda mu rekao: "Pa trči!" Ahimaas je krenuo ravnicom Jordana i pretekao Kušita.

24 David je baš sjedio među dvojim vratima. Stražar je bio uzašao na krov iznad

zidnih vrata, i kad je podignuo svoje oči i pogledao, vidi jednoga čovjeka gdje trči sam.

25 Stražar je povikao i javio kralju. Kralj je rekao: "Kad je sam, onda nosi dobar glas." I onaj je brzo došao i približio se.

26 Stražar je vidiо još drugoga čovjeka gdje trči. I povikao stražar vrataru: "Vidim još jednoga čovjeka, gdje trči sam." Kralj je rekao: "I on nosi dobar glas."

27 Stražar je povikao dalje: "Prvi trči, koliko vidim, baš kao Ahimaas, sin Sadokov." Kralj je odgovorio: "To je dobar čovjek; taj dolazi s dobrim glasom."

28 Onda je Ahimaas povikao kralju: "Pobjeda!", onda se bacio pred kraljem licem sve do zemlje i rekao: "Neka je blagoslov-ljen GOSPODIN, tvoj Bog, koji je predao ljudi koji su podigli svoju ruku na mojega gospodara, kralja!"

29 Kralj je zapitao: "Je li dobro mladom Absalomu?" Ahimaas je odgovorio "Vidio sam veliku vrevu kad je kraljev sluga Joab poslao tvojega slugu, ali ne znam što je bilo."

30 Kralj je rekao: "Ukloni se i stani ondje!" On se uklonio i stao.

31 Onda je stignuo Kušit i progovorio: "Moj gospodar i kralj neka dopusti da mu se javi dobra vijest: "GOSPODIN ti je danas udijelio pobjedu nad svima koji su se pobunili protiv tebe."

32 A kralj je zapitao Kušita; "Je li dobro mladom Absalomu?" Kušit je odgovorio: "Kao mladi čovjek tako neka produ neprijatelji mojega gospodara, kralja, i svi koji ustaju na tebe u zloj namjeri!"

33 Kralj je zadrhtao i otišao plačući u gor-nju sobu nad vratima. Idući je jadikovao: "Moj sine Absalome! Moj sine! Moj sine Absalome! Ah, da sam ja umro mjesto tebe! O Absalome, moj sine, moj sine!"

Davidova kraljevska dobrota

19 Javili su Joabu da kralj pliče i jadiku-je za Absalomom.

2 Tako se pobjeda onoga dana okrenula u žalost za sav narod. Jer je narod saznao u onaj dan da kralj tuguje za svojim sinom.

3 Zato je narod ušao u grad kradom, kao što se skriva vojska koja se srami, jer je pobjegla iz bitke.

4 Kralj je pokrio svoje lice. "Moj sine Absalome," jadikovao je iza glasa, "moj sine Absalome, moj sine!"

5 Onda je došao Joab kralju u kuću i rekao: "Izgrdio si danas sve svoje sluge, a one su danas spasile život tebi, tvojim si-novima i kćerima, tvojim ženama i prilež-nicama.

6 Iskazao si ljubav onima koji te mrze, a mržnju onima koji te ljube, jer pokazuješ, eto, danas da tebi ništa nisu vojskovođe i ljudi. Jest, sada znam da bi ti bilo pravo kad bi Absalom još bio živ, a mi drugi svi kad bismo danas poginuli.

7 Ali ustani sada, izadi van i progovori prijazno svojim ljudima, jer zaklinjem ti se GOSPODINOM: "Ako ne izadeš, neće ni jedan ostati kod tebe ovu noć. To će biti gore za tebe negoli sva zla koja su te snalažila od tvoje mladosti do sada."

8 Onda je kralj ustao i sjeo na vratima. Kad su javili vojsci, rekavši: "Evo, sjedi kralj na vratima," došli su svi ljudi pred kralja. A Izraelci su pobjegli, svaki u svoj šator.

9 I sav se narod počeo svađati. Po svim Izraelovim plemenima govorilo se: "Kralj nas je oslobođio iz ruku naših neprijate-lja i izbavio nas iz ruku filistejskih, a ipak je morao bježati iz zemlje pred Absalomom.

10 A Absalom, koga smo pomazali za kralja, poginuo je u boju. Zašto još oklijevate, te ne dovedete kralja natrag?"

11 Nato je kralj David poslao k svećeni-cima Sadoku i Abiataru i poručio im: "Za-pitajte starješine Judine i recite: 'Zašto vi da budete posljednji koji će kralja natrag dovesti u njegovu kuću? Jer ono što se govorilo po svemu Izraelu, bilo je, naime, došlo do kralja i u njegovu kuću.

12 Vi ste moja braća, vi ste od mojega mesa i kosti. Zašto da budete posljednji koji će natrag dovesti kralja?"

13 Recite Amasi: 'Ti si ipak od mojega mesa i kosti. Tako i tako neka mi napravi Bog ako mi ne budeš vrhovni vojskovođa dok si živ na mjesto Joaba!"

14 Tako je pridobio srca svih ljudi od Ju-dina roda, tako da jednodušno zamolio kralja: "Vrati se sa svim svojim ljudima!"

15 I tako se kralj vratio i došao na Jordan. Judejci su bili došli u Gilgal kralju u susret, da prevedu kralja preko Jordana.

16 I Benjaminovac Šimej, sin Gerin, iz Ba-hurima, bio je pohitio dolje s Judejcima kralju Davidu u susret.

17 I s njim tisuću ljudi iz Benjaminova roda. I Siba, upravitelj kuće Saulove, bio je došao kralju na Jordan s petnaest svojih sinova i dvadeset svojih sluga.

18 Kad se prevezla lađa da prevede kra-ljevska obitelj i da mu stoji na službu, bacio se Šimej, sin Gerin, pred kraljem na koljena, kad je ovaj htjeo prijeći preko Jordana.

19 Onda je rekao kralju: "Neka mi moj gospodar ne upiše u krivnju i neka se više ne spominje zlodjela koju je počinio tvoj

sluga u onaj dan, kad je moj gospodar, kralj, izlazio iz Jeruzalema i neka mi kralj ne pamti to!

20 Jer tvoj sluga zna da je sagriješio; ali, kako vidiš, danas sam prvi iz sve Josipove kuće došao u susret svojemu gospodaru, kralju.”

21 Onda je odgovorio Abišaj, sin Serujin, rekavši: “Šimej neka se usmrti, jer je psovao GOSPODINOVA pomazanika!”

22 A David je rekao: “Što ja imam s vama, Serujini sinovi, da mi danas budete protivnici? Zar da pogine danas tko u Izraelu kad znam, da sam danas opet kralj nad Izraelom?”

23 Onda je kralj rekao Šimeju: “Nećeš poginuti!” I zakleo mu se kralj.

24 I Mefibošet, unuk Saulov, došao je kralju u susret. On nije njegovao svojih nogu, nije svoje brade uređivao, niti je svoje haljine prao od onoga dana kad je bio otišao kralj, sve do dana kad se opet vratio zdrav.

25 I kad je on došao u Jeruzalem kralju u susret, zapitao ga kralj: “Mefibošete, zašto nisi pošao sa mnom?”

26 On je odgovorio: “Moj gospodaru i kralju! Prevario me moj sluga, jer tvoj sluga bio je sebi poduzeo dao osedlati magarcu, da odjaše ondje i pode s kraljem, jer je tvoj sluga hrom.

27 Ali on je oklevetao tvojega slugu kod mojega gospodara, kralja, ali je moj gospodar, kralj, kao andeo Božji; zato radi što ti se čini dobro!

28 Premda sva kuća mojega oca nije imala ništa drugo očekivati od mojega gospodara i kralja nego smrt, ipak si ti uzeo svojega slugu među svoje prijatelje za stolom. Pa kakvo imam još pravo i kakav zahtjev kod kralja?”

29 Kralj mu odgovorio: “Čemu tolike riječi o tomu? Rekao sam: ‘Ti i Siba podijelite imanje!’

30 A Mefibošet je rekao kralju: “Radije neka uzme sve kad se moj gospodar i kralj vratio kući cijel i zdrav!”

31 I Barzilaj od Gileada bio je došao iz Rogelima i pošao s kraljem na Jordan da ga prati preko Jordana.

32 Barzilaj je bio vrlo star, čovjek od osamdeset godina. On je bio kralja hranio za njegova boravka u Mahanaimu, jer je bio vrlo imućan.

33 I kralj je rekao Barzilaju: “Hajde prijeko sa mnom, ja će se brinuti za tvoje uzdržavanje dok si u Jeruzalemu.

34 Ali Barzilaj je odgovorio kralju: “Kako će dugo još živjeti da idem s kraljem u Jeruzalem?

35 Ima mi sada osamdeset godina. Pa mogu li još razlikovati dobro i zlo? Ima li tvoj sluga još okusa za ono što jede i piće? Mogu li još slušati glas pjevača i pjevačica? Zašto bih, tvoj sluga, pao još na teret svojemu gospodaru i kralju?

36 Samo komadićak htjeo bi tvoj sluga proći s kraljem preko Jordana. Zašto će mi kralj odmah tako naplatiti?

37 Pusti ipak da se tvoj sluga vrati kući, umrijeti u svojem rodnom gradu kod groba svojega oca i svoje majke! Ali evo, tu je tvoj sluga Kimham; on neka ide s mojim gospodarom, kraljem, pa napravi njemu što držiš za dobro!”

38 Kralj je odgovorio: “Neka ide sa mnom Kimham, ja će mu napraviti što bude tebi dragi i tebi će ispuniti svaku želju.”

39 Potom je prešao sav narod preko Jordana. I kralj je prešao prijeko i onda poljubio Barzilaja i rastao se s njim, pa se vratio u svoje mjesto.

40 Kralj je otišao dalje u Gilgal, i Kimham ga je pratilo. Sva vojska Judina i polovica Izraelovih ratnika bila je dopratila kralja.

41 I došli su svi Izraelovi sinovi kralju i zapitali kralja: “Zašto su te odvela naša braća, Judejci, i preveli preko Jordana kralja s njegovom obitelji i cijelom Davidovom družinom?”

42 Svi Judejci su odgovorili Izraelovim sinovima: “Kralj je ipak u srodstvu s nama, zašto se tako srdite zbog toga? Jesmo li možda živjeli o kraljevu trošku? Pa je li bio uhvaćen od nas?”

43 Ali Izraelovi sinovi su odgovorili Judejcima: “Mi imamo deset dijelova na kralju, i mi smo prema vama prvorodenci. Zašto ste nas zapostavili? Nije li, najprije, na našoj strani izrečena želja da natrag dovedemo svojega kralja?” Ali odgovor Judejaca bio je još žešći negoli govor Izraelaca.

Pobuna Šebe protiv Davida

20 Slučajno je bio ondje opak čovjek po imenu Šeba, sin Bikrijev, Benjamnovac. On je zatrubio u trubu i povikao: “Mi nemamo dijela s Davidom, niti imamo baštine sa sinom Jesejevim. Svaki neka se vrati u svoj šator, Izraelovi sinovi!”

2 Nato su svi Izraelci napustili Davida i priključili se Šebi, sinu Bikrijevu. A Judejci su otpratili svojega kralja od Jordana u Jeruzalem.

3 Kad je David bio došao u svoj dvor u Jeruzalem, dao je deset priležnica, koje je bio ostavio da čuvaju kuću, odvesti u posebnu kuću, i brinuo se za njihovo uzdržavanje, ali nije više općio s njima. Tako su živjele do svoje smrti zatvorene kao

udovice iza života muža.

4 Potom je zapovjedio kralj Amasi: "Sazovi mi Judejce za tri dana, i ti isto tako budi ovdje!"

5 I Amasa otišao da sazove Judejce. A kad je zaostao preko vremena što mu ga je bio odredio.

6 I David je rekao Abišaju: "Sad će nam Šeba, sin Bikrijev, biti opasniji od Absaloma. Uzmi ti ljudi svojega gospodara i progoni ga! Drukčije, dobit će tvrde gradove i zadat će nam puno jada."

7 Joabovi ljudi su izašli pod njegovim vodstvom, uz to Keretejci i Peletejci, i svi ratnici junaci. Ostavili Jeruzalem, da gone Šebu, sina Bikrijeva.

8 Kad su došli na veliki kamen kod Gibeona, susreo ih Amasa. Joab je bio odjeven u haljinu dobedricu. Na njoj je visio bodež, koji je u koricama bio svezan uz bedro. Kad je pošao naprijed, bodež mu ispaio na tlo.

9 Onda Joab zapitao Amasu: "Jesi li zdravo, dragi brate?" I prihvatio Joab desnom rukom Amasu za bradu da ga poljubi.

10 A Amasa nije opazio mač u ruci Joabovo. Tako mu ga je on mogao zabosti u slabine, tako da su se njegova crijeva prosula na zemlju. On je umro, a da nije trebao još drugi mu ubod zabosti. Potom su Joab i njegov brat Abišaj otišli su dalje u potjeru za Šebom, sinom Bikrijevim.

11 Jedan od Joabovih ljudi morao je ostati kod Amase i viknuti: "Tko se drži uz Joaba i tko je za Davida, neka ide za Joabom!"

12 Amasa, sav obljeven krvlju, ležao je nasred puta. Kad je onaj čovjek video da se svi ljudi zaustavljaju, odvukao je Amasu s puta u polje i stavio na njega haljinu, jer svaki koji je prolazio motrio bi ga i zaustavio bi se.

13 Čim ga je bio uklonio s puta, priključili se svi Joabu, da tjeraju Šebu, sina Bikrijeva.

14 A on je prošao sva Izraelova plemena do u Abelu Bet-Maaku, ali su ga svi gradovi prezreli, pa i progonili.

15 Svi Joabovi ljudi došli su i opkolili ga u Abelu Bet-Maaki, iskopali opkop oko grada tako da su stajali pred gradskim zidom i potkopavali zid da ga sruše.

16 Onda je viknula jedna mudra žena iz grada: "Čujte, čujte! Recite Joabu neka dođe ovdje! Htjela bih s njim govoriti."

17 Kad je on došao u njezinu blizinu, zapitala je žena: "Jesi li ti Joab?" On je odgovorio: "Jesam." Ona mu je rekla: "Poslušaj riječi svoje sluškinje!" On je odgovorio: "Čujem."

18 Ona je rekla: "Od starine se govori ovako: 'Pitajte samo u Abeli' i doći ćete do cilja.

19 Mi smo najmirniji i najvjerniji grad u Izraelu. A ti hoćeš razoriti majku gradova u Izraelu. Zašto hoćeš upropastiti vlasništvo GOSPODINOVO?"

20 Odgovorio je Joab rekavši: "Daleko je to od mene da uništim i razorim.

21 Ne radi se o tom, nego jedan čovjek iz gore Efraimovce po imenu Šeba, sin Bikrijev, pobunio se protiv kralja, protiv Davida. Dajte samo njega i ja odlazim od grada." Žena je odgovorila Joabu: "Njegova glava bacit će ti se odmah preko zida!"

22 I puna lukavosti nagovorila je žena sve ljudi i oni su odsjekli glavu Šebi, sinu Bikrijevu, i bacili ju Joabu. I on je zatrubio u trubu, i oni se razišli od grada, svaki u svoj šator. Joab se vratio kralju u Jeruzalem.

23 Joab je bio na čelu sve izraelske vojske. Benaja, sin Jehojađov je zapovjednik Keretejcima i Peletejcima.

24 Adoram je bio nadglednik prihoda; Josafat, sin Ahiludov je bio pečatnik.

25 Ševa je bio državni pisar. Sadok i Abiatar su bili svećenici.

26 I Jairanin Ira je bio je glavni savjetnik kod Davida.

Sedam Saulovih sinova obješeni

21 Jedanput, u Davidovim danima, tri godine vladala je glad, iz godine u godinu. I David je zapitao GOSPODINA. "Na Saulu i njegovoju kući leži krvna krivnja," odgovorio je GOSPODIN, "jer je pogubio Gibeonce."

2 Onda je kralj dozvao Gibeonce i rekao im. Gibeonci, naime, ne pripadaju Izraelovim sinovima nego ostacima Amorejaca. Premda su im se Izraelovi sinovi bili obvezali zakletvom, tražio je Saul u svojoj revnosti za Izraelove sinove i Judejce da ih uništi.

3 Stoga je David zapitao Gibeonce: "Što da vam napravim i čime da vas namirim da biste blagoslovili GOSPODINU baštunu!"

4 Gibeonci su mu odgovorili: "Ne tražimo ni srebra ni zlata od Saula i njegove kuće. Niti nam je do toga da se itko pogubi u Izraelu." On ih zapitao: "Pa što hoćete, ja ću vam napraviti."

5 Oni su odgovorili kralju: "Čovjek, koji nas je uništavao i smisljavao da nas iskorijeni, da nas ne bude nigdje u Izraelovu području,

6 od njegovih sinova neka nam se da se-

dam ljudi, a mi ćemo ih pred GOSPODINOM u Saulovoj Gibe na GOSPODINOVOJ gori objesiti.” Kralj je rekao: “Dat ću vam ih.”

7 Ali Mefibošeta, sina Jonatana, sina Saulova, kralj je sačuvao zbog zakletve položene pred GOSPODINOM, koja je bila među njima, Davidom i Jonatanom, Saulovim sinom.

8 I uzeo je kralj oba sina koje je rodila Saulu Rispah, kći Ajina, Armonija i Mefibošeta, i pet sinova koje Mikala, kći Saulova rodila Adrielu, sinu Meholažu Barzilaja.

9 Ove je dao u ruke Gibeoncima, a oni ih objesili na gori pred GOSPODINOM. Tako su sedmorica poginuli u isto vrijeme. U prvim danima žetve, u početku ječmene žetve, umrli su.

10 Onda je uzela Rispah, kći Ajina, crnu haljinu i sebi ju prostrla po hridi kao postelju, od početka žetve dok ne padne kiša s neba na mrtva tjelesa. Tako je spriječila da po danu slijecu nebeske ptice, a po noći poljske zvijeri.

11 I javili su Davidu što je napravila priležnica Saulova Rispah, kći Ajina.

12 Onda je dao David donijeti kosti Saulove i njegova sina Jonatana kod građana grada Jabeša u Gileadu. Ovi su ih bili potajno uzeli iz Bet-Šana, gdje su ih objesili Filistejci, kad su Filistejci potukli Saula na Gilboi.

13 Odande je dao on donijeti kosti Paula i njegova sina Jonatana, i k tomu priložili kosti obješenih

14 i pokopali su kosti Paula i njegova sina Jonatana u grobu njegova oca Kiša u Seli, u Benjaminovoј zemlji. Nakon što su napravili sve kako im je zapovjedio kralj, smilovao se Bog zemlji.

15 I nastao opet rat između Filistejaca i Izraelaca. David je otisao sa svojim ljudima i borio se s Filistejcima; a David primost sustao.

16 Onda ga je mogao uloviti Iši-Benob, koji je bio od roda divova. U koplju njegovu bilo je tri stotine šekela mjedi, i bio je opasan novim mačem kad je htjeo ubiti Davida.

17 Ali mu je došao Abišaj, sin Serujin, i ubio Filistejca. Onda su ga zakleli Davidi ljudi: “Ne smiješ više izlaziti s nama u boj da ne ugasiš Izraelovu svjetiljku!”

18 Potom je opet nastao rat u Gobu s Filistejcima. Onda je Hušejac Sibekaj ubio Safa, koji je od roda divova.

19 Onda kad je opet kod Gobe nastao rat s Filistejcima, ubio je Elhanan, sin Jaare-Oregima iz Betlehema, Golijata Gitejca, kome je koplje bilo kao vratilo.

20 I opet nastao rat kod Gata. Tu je bio

jedan čovjek gorostas, koji je imao šest prsta na rukama i šest prsta na nogama, svega dvadeset i četiri. I on je bio od roda divova.

21 Kad je on pogrdio Izraelove sinove, ubio ga Jonatan, sin Šimea, brata Davidova.

22 Ta su četvorica vukla lozu od roda divova u Gatu, i pali od ruke Davidove i njegovih ljudi.

Pjesma Davidova zahvaljenja Bogu

22 David je sastavio, u vrijeme kad ga je GOSPODIN izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz ruke Saulove u slavu GOSPODINU, ovu pjesmu.

2 On je pjevao: “GOSPODIN, je moja Hridina, moja utvrda, moj Izbavitelj!

3 Bog je moja Hridina, u njega se uzdajem. Štit moj, rog mojega spasenja, moja utvrda, moje utočište! Moj Spasitelj, koji me je spasio od nasilja.

4 Zazvat ću GOSPODINA koji je hvale doстоjan; tako ću biti izbavljen od svojih neprijatelja.

5 Kad su me okružili pobjesnjeli valovi smrti, poplave zla držale me u tjeskobi, 6 okovi pakla okružile me, zamke smrti usprotivile mi se.

7 U svojoj nevolji povikao sam GOSPODINU, zavapio sam svojem Bogu: i On je iz svojega Doma razabrao moj glas, do njegovih ušiju došao je moj vapaj.

8 Onda se iznenada uznemirila zemlja i zadrhtala, utvrde se nebesa uzdrmale, njihale su se, jer je On bio pun gnjeva.

9 Iz njegova nosa suklijao je dim, iz njegovih usta buktio oganj što proždire, požar je plamsao od toga.

10 On je savio nebesa i sišao, dok su mu noge počivale na tamnu oblaku.

11 Na kerubinima je sjedio i vozio se i dohujao na krilima vjetrova.

12 Tamu je razvukao oko sebe, kao voda težak, mračan oblak postao mu šator.

13 U svjetlosti što je sjala pred njim plamtele su ognjene glavnje.

14 GOSPODIN je pustio da gromovi zagrme na nebu, Svevišnji pustio da se zaori njegov glas.

15 Strjele odapeo on i raspršio ih, munje izbacio i pomeo ih.

16 Pokazale se morske dubine, otkrili se temelji svijeta pred prijetnjom i Božjim gnjevom, pred dahtanjem njegove srdžbe.

17 S visine stignuo je i prihvatio me, iz silnih voda izvukao me.

18 Istrgnuo me od mojih jakih neprijatelja, od mojih protivnika koji su od mene bili

jači.

19 Napali me u dan kad sam bio u nevolji, ali mi je GOSPODIN bio zaštitnik.

20 Izveo me na čistinu, oslobođio me, jer mi je bio milostiv i naklonjen.

21 Tako mi je GOSPODIN naplatio po mojoj pravednosti moje djelo, tako mi nagradio čistoću mojih ruku.

22 Jer sam se držao GOSPODINOVIH putova, nikad nisam napravio krivo svojem Bogu.

23 Pred očima sam imao sve njegove uredbe, nikad nisam odbacio njegova zakona.

24 Bez prijekora hodao sam pred njim, čuvao sam se od svojih zlodjela.

25 Zato mi nagradio GOSPODIN moju vjernost po mojoj pravednosti, koja mu je poznata, moju čistoću.

26 Dobar si dobromu, vjeran si vjernomu.

27 S čistim postupaš čisto, samo se zločestu protiviš.

28 Pomažeš nevoljnu narodu, snizuješ pogled oholu.

29 Ti si moj svjetionik, GOSPODINE, moj Bog, koji mi rasvjetljuje tamu.

30 Tvojom snagom razbijam neprijateljske vojne redove; preko zidina skačem sa svojim Bogom.

31 Bog, savršen je njegov put; istinita je GOSPODINOVA riječ. On je štit svima koji se uzdaju u njega.

32 Jer tko je Bog osim GOSPODINA? Tko je Hridina, ako ne naš Bog?

33 Bog, koji me paše snagom, pravi neopasnim moj put.

34 Pravi moje noge brzima kao u jelena, postavio me visoko na kamenit greben.

35 Ruku moju upravlja u boju, mišice moje zapinju i k od mjedi.

36 Svoju pomoć dao si mi kao štit; napravila me velikim tvoja dobrota.

37 Mojemu koraku dao si raširen prostor, nikad mi koljena nisu klecali.

38 Tako sam mogao tjerati svojega neprijatelja, mogao sam ga dostignuti i nisam se vratio dok nije pao uništen.

39 Pograbio sam ga, udario sam ga, te nije više ustao; medu noge pao mi je.

40 Snagom si me naoružao za boj; koji se stavili protiv mene, srušio si ih na koljena pred mene.

41 Moje neprijatelje natjerao si pred menom u bijeg; tako sam uništio svoje neprijatelje.

42 Vikali su za pomoć, ali nije bilo pomoćnika, Vikali su GOSPODINU, ali ih on nije čuo.

43 Kao zemaljski prah satro sam ih, potukao ih, zgazio ih kao blato na putu.

44 Izveo si me cijela iz borbe za moj narod. Za glavara neznabućima postavio si me; narod, koga nikada nisam vido, postao mi podanik.

45 Sinovi iz tuđe zemlje iskazuju mi štovanje, na riječ su mi poslušni.

46 Padaju na koljena sinovi iz tuđe zemlje, dršćući izlaze iz svojih gradova.

47 Živ je GOSPODIN! U sav glas neka je slavljenja moja Hridina! Visoko hvaljen neka je Bog, Hridina mojega spasenja!

48 Bog, koji me pomogao za osvetu, narođe mi pod noge natjerao,

49 koji me izbavi od mojih neprijatelja! Ti si me uzvisio iznad mojih protivnika, oslobođio me od samovoljna čovjeka.

50 Zato će te slaviti pred svim svjetom, ti moj GOSPODINE, i pjevat će pjesme tvojem Imenu.

51 On je kula spasenja svojem kralju, milost dijeli svojemu pomazaniku: Davidu i njegovim potomcima u vječna vremena!"

Davidovi junaci

23 Ovo su Davidove posljedne riječi. Ovo govori David, sin Jeseja, ovo govori čovjek koji je bio uzvišen visoko; pomazanik Boga Jakovljeva, koji je pjevao Izraelove pjesme:

2 "Duh GOSPODINOV govori preko mene, i na mojem je jeziku bila njegova riječ.

3 Bog Izraelov je rekao, Hridina Izraelova govorila me: 'Onaj tko vlada ljudima mora biti pravedan, koji vlada u Božjem strahu.'

4 Taj će biti kao jutarnje svjetlo, kad sunce ograne, a nikakav oblak ne muti ranu svjetlost. U sjaju sunčanu, iza kiše, mlada trava niče iz zemlje.

5 Tako stoji, zaista, moja kuća prema Bogu: on je sa mnom ustanovio je vječni zavjet, uređen u svemu i dobro čuvan. Svaku moju želju i svaku moju čežnju on pušta, da zaista uspije.

6 Kao iščupano trnje svi su zlikovci: nitko ih se zato ne dotiče.

7 Tko se namjeri na njih, prihvati za željezo i koplje, i praskajući planu oni u žeravici."

8 Ovo su imena Davidovih junaka: Takhmonac Jošeb Bašebet, čelovođa trojici. On zavitla svoje koplje i ubije od jedanput osam stotina.

9 Za njim dolazi između tri junaka Ahahaej Eleazar, sin Dodov. On je bio s Davidom u Pas-Damimu, kad su se ondje skupili Filistejci na boj, a Izraelovi sinovi se povukli.

10 On je ostao i tukao Filistejce dokle mu se ruka nije umorila i ruka mu se nije

ukočila na maču. Tako je dao GOSPODIN u onaj dan sjajnu pobjedu. Ljudi se vratili i pošli za njim, ali samo zato da pokupe plijen.

11 Za njim dolazi Hararanin Šamah, sin Ageov. Jedanput su se skupili Filistejci u Lehiju. Ondje je bio komad zemlje s lećom. Onda su ljudi pobegli od Filistejaca.

12 A on je stao nasred polja, obranio ga i pobio Filistejce. Tako je dao GOSPODIN veliku pobjedu.

13 Jedanput su sišli ta tri najodličnija, između tridesetorice, u vrijeme žetve k Davidu u šilju Adulam, kad je vojska Filistejaca taborila u Refaimovoј dolini.

14 David je bio baš u tvrđavi. A u Betlehemu je onda bila filistejska straža.

15 I kad je David zaželio: "Tko bi mi donio vode da pijem iz studenca na vratima Betlehema?"

16 Onda su ona tri junaka prodrla kroz tabor Filistejaca, zahvatili vode iz studenca na vratima Betlehema i donijeli su Davidu, ali je on nije htjeo piti, nego ju prolio GOSPODINU u čast.

17 I rekao on: "Ne daj mi, GOSPODINE, da takvo što napravim! Pa to je krv ljudi koji prodru uz opasnost života!" Zato nije htjeo piti. To su napravila ova tri junaka.

18 Abišaj, brat Joabov, sin Serujin, bio je čelovoda tridesetorici. On je zavitlao svoje koplige na tri stotine i pobio ih. Bio je ugledan kod trojice,

19 jer se odlikovao među tridesetoricom, postao im zapovjednik, ali trojice nije dostignuo.

20 Benaja, sin Jehojadov, iz Kabseela, bio je hrabar čovjek, velik na djelima. On je pogubio dva moapska junaka. Jednog sniježnog dana on je sišao i ubio lava u jami.

21 On je ubio i jednoga Egipćanina gorostasne veličine. Premda je Egipćanin imao u ruci koplige, on je izašao na njega sa štapom, istrgao Egipćaninu koplige iz ruke i ubi ga njegovim vlastitim kopljem.

22 To je napravio Benaja, sin Jehojadov. Kod trojice junaka imao je visok ugled.

23 Bio je slavniji od tridesetorice, ali one trojice nije dostignuo. David ga postavio na čelo tjelesnoj straži.

24 Među tridesetoricom bili su Joabov brat Asahel, Elhanan iz Betlehema, sin Dodov;

25 Šamah iz Haroda, Elika iz Haroda;

26 Heles iz Paltija, Ira, sin Ikešov iz Tekoe;

27 Abiezer iz Anatota, Mebunaj iz Huše;

28 Salmon iz Ahoha, Maharaj iz Netofe;

29 Heled, sin Baanin, iz Netofe, Itaj, sin Ribajev, iz Gibee u plemenu Benjamino-vu;

30 Benaja iz Piratona, Hidaj iz potoka Ga-aša;

31 Abi-Albon iz Arbe, Azmavet iz Barhu-meje;

32 Eliaba iz Šaalbona, Jašenovi sinovi, Jonatan;

33 Šamah iz Harara, Ahiam, sin Šararov iz Harara;

34 Elifelet, sin Ahasbaja, sin jednog Maa-kejca Eliam, sin Ahitofela iz Gilona;

35 Hesraj iz Karmela, Arbejanin Paaraj;

36 Igaal, sin Natana iz Sobe, Bani iz Gada;

37 Selek iz Amona, Maharaj iz Beerota nositelj oružja Joaba sina Serujina;

38 Ira, Itranin, Gareb, Itranin;

39 Urija, Hitijac: svega trideset i sedam.

Davidov popis pučanstva kažnjen

24 GOSPODINOVA srdžba se raspalila još jedanput protiv Izraelaca, i on je potaknuo Davida protiv njih da zapovijedi: "Hajde, izbroji Izraela i Judu!"

2 Onda je Kralj zapovjedio svojem vojskovodi Joabu: "Prodi po svim Izraelovim plemenima od Dana do Beer-Šebe i izbroji narod, da znam broj naroda!"

3 A Joab je odgovorio kralju: "GOSPODIN, tvoj Bog, dodat će k narodu, koliko ga je sad, još stotinu puta toliko, i moj gospodar i kralj to će još sam doživjeti. Zašto moj gospodar i kralj takvo što hoće?"

4 Ali kraljeva zapovijed je primorala Joaba i vojskovođe, i tako su Joab i vojskovođe otišli od kralja da prebroje Izraelov narod.

5 Prošli su preko Jordana i počeli kod Aroera, desno od grada, koji leži u dolini potoka, u pravcu prema Gadu i Jazeru.

6 Onda su otišli u Gilead i do u zemlju Hitijaca prema Kadešu. Potom su došli u Dan i okrenuli u Sidon.

7 Onda su stigli u tvrdi grad Tir i u sve gradove Hivejaca i Kanaanaca. Potom su otišli u južnu zemlju Judinu, u Beer-Šebu,

8 Tako su obišli cijelu zemlju i vratili se u Jeruzalem poslije devet mjeseci i dvadeset dana.

9 Joab je dao kralju broj popisana naroda, i bilo je od Izraela osam stotina tisuća ljudi sposobnih za oružje i opasanih mačem, a ljudi od Jude pet stotina tisuća.

10 Nakon što je David prebrojio narod, zapekla ga savjest. I David se pomolio GOSPODINU: "Teško sam sagriješio što sam to napravio, ali, GOSPODINE, oduzmi

svojem sluzi krivnju njegovih zlodjela, jer sam bio posve zasljepljen!"

11 Kad je David ujutro ustao, došla je GOSPODINOVA riječ proroku Gadu, vidjeo cu Davidovu, rekavši:

12 "Idi i reci Davidu: 'Ovako govori GOSPODIN: troje ti predlažem; izaber i jedno od toga da ti napravim!'"

13 Gad je pošao k Davidu i navijestio mu, rekavši "Hoćeš li da dođe na tvoju zemlju sedam godina gladi, ili da bježiš tri mjeseca pred svojim neprijateljima i oni da te gone, ili da bude tri dana kuga u tvojoj zemlji? Sada promisli i vidi, jer trebam odgovoriti onomu koji me poslao!"

14 David je odgovorio Gadu: "U velikoj sam muci. Mi ćemo radije pasti u ruke GOSPODINOVE, jer je njegovo milosrđe veliko, a neka ne zapadnem u ruke ljudima."

15 Tako je GOSPODIN pustio kugu na Izraela od jutra do određenoga vremena. Pomerlo je naroda od Dana do Beer-Šebe sedamdeset tisuća ljudi.

16 Već je pružio andeo svoju ruku na Jeruzalem da ga uništi, onda se sažalilo GOSPODINU zbog zla i zapovjedio andelu koji je ubijao narod: "Dosta je, povuci natrag svoju ruku!" GOSPODINOV Andeo bio je baš došao do gumna Jebusejca Araune.

17 Kad je video David, kakvo je zlo napravio andeo u narodu, pomolio se GOSPODINU ovako: "Ah, sagriješio sam, zlo sam napravio, a ove ovce što su one napravi-

le, pa okreni svoju ruku na mene i na moju obitelj."

18 Još istoga dana pojavio se Gad kod Davida i rekao mu: "Idi i podigni GOSPODINU žrtvenik na gumnu Jebusejca Araune!"

19 David je otisao na Gadovu riječ, kako mu je bio GOSPODIN zapovjedio.

20 Kad je Arauna pogledao i video kralja gdje mu dolazi sa svojom pratnjom, izašao je Arauna i poklonio se kralju licem do zemlje.

21 Arauna je zapitao: "Zašto dolazi moj gospodar, kralj, svojem sluzi." David je rekao: "Da kupim od tebe to gumno. Hoću podići GOSPODINU žrtvenik, da se kuga ukloni od naroda."

22 Arauna je odgovorio Davidu: "Moj gospodar, kralj, neka je uzme i neka žrtvuje što mu je volja! Evo, ovdje su volovi za žrtvu i kola i jarmovi volujski za drva.

23 Sve to, o kralju, daruje Arauna kralju." I Arauna je rekao kralju: "GOSPODIN, tvoj Bog, neka ti bude milostiv."

24 A kralj je rekao Arauni: "Ne, nego ja ću je samo kupiti od tebe. Neću prinositi GOSPODINU, svojem Bogu, žrtve paljenice koje me ništa ne koštaju." I tako je David kupio gumno i volove za pedeset srebrnih šekela.

25 David je ondje podignuo GOSPODINU žrtvenik i prineo paljenice i mirotvorne žrtve. Onda se GOSPODIN smilovao zemlji, i prestala je kuga u Izraelu.

1 Kraljevi

Prva knjiga Kraljeva

Salomon postaje kralj

1 Kralj David je bio ostario i odmaknuo u godinama, pa i kad su ga pokrivali, nije se mogao ugrijati.

2 Stoga su mu svjetovale njegove služe: "Neka se potraži za gospodara kralja mlađa djevojka, koja bi kralja dvorila i bila mu na ruku kao skrbnica. Kad bude ona na tvojem krilu, ugrijat će se već gospodar kralj."

3 I potražili su lijepu djevojku po cijeloj zemlji izraelskoj i našli su Abišagu iz Šunama, te je doveli kralju.

4 Djevojka je bila vrlo lijepa, i ona je njezgova kralja i služila mu, ali ju kralj nije tjelesno spoznao.

5 Adonija, sin Hagitin, pomislio je u svojoj

preuzetnosti: "Ja sam budući kralj!" Zato nabavi sebi bojnih kola i konjanika i pedeset ljudi koji su trčali pred njim.

6 Njegov otac nikad mu se u svojem životu nije usprotvio i nije ga zapitao: "Zašto radiš takvo što?" Uz to je imao vrlo lijepu vanjštinu i bio je od rođenja prvi iza Absaloma.

7 On je stupio u dogovore s Joabom, sinom Serujinim, i sa svećenikom Abiatarom, i obojica su se priključili i pomogli Adoniji.

8 Ali svećenik Sadok i Benaja, sin Jehoadov, prorok Natan i Šimej i Rei nisu prislati za Adonijom.

9 I kad je Adonija zaklao ovaca, volova, tovne teladi na kamenu Zoheledu kod

izvora Rogela, pozvao svu svoju braću, kraljeve sinove, i sve ljude iz Judeje, koji su bili u kraljevskoj službi.

10 Ali nije pozvao proroka Natana, ni Benaja, ni Davidovih junaka, ni svojega brata Salomona.

11 Onda je rekao Natan Batšebi, Salomo-novoj majci, rekavši: "Jesi li čula da Adonija, sin Hagitin, postaje kralj a da David, gospodar naš, ne zna ništa o tomu?"

12 A sada daj da ti dam savjet kako možeš sebi i svojem sinu Salomonu spasiti život!

13 Hajde, idi odmah kralju Davidu i reci mu: 'Moj gospodaru i kralju, nisi li se ipak zakleo svojoj sluškinji, rekavši: "Moj sin Salomon će biti kralj poslije mene i on će sjediti na mojoj prijestolju." Pa zašto onda Adonija postaje kralj?'

14 Onda dok ti ondje budeš govorila s kraljem, doći će ja za tobom i potvrdit će tvoje riječi."

15 Tako je pošla Batšeba kralju u sobu. A kralj je bio vrlo star, i Abišaga Šunamka ga dvorila.

16 Kad se Batšeba poklonila pred kraljem i bacila na koljena, zapitao ju kralj: "Što želiš?"

17 Ona mu je odgovorila: "Moj gospodaru, ti si se zakleo svojoj sluškinji GOSPODINOM, svojim Bogom: 'Tvoj sin Salomon bit će kraljevati poslije mene, i on će sjediti na mojoj prijestolju.'

18 A evo, Adonija postaje kralj, a da ti, moj gospodaru i kralju, ne znaš za to.

19 Dao je naklati volova, tovne teladi i mnogo ovaca i pozvao je sve kraljeve sinove i svećenika Abiatara i vojskovodu Joaba, a tvojega slугу Salomona nije pozvao.

20 U tebe, moj gospodaru i kralju, uprte su sada oči svega Izraela. Javi im, tko će kao baštinik sjesti na prijestolje mojega gospodara i kralja!

21 Dručcije, doći će tako daleko da ćemo ja i moj sin Salomon biti tu kao zločinci, čim moj gospodar i kralj počine kod svojih otaca."

22 Dok je ona još govorila s kraljem, došao je prorok Natan.

23 Javili su kralju: "Prorok Natan je ovdje." On je stupio pred kralja i bacio se pred kraljem na koljena licem do zemlje.

24 I Natan je rekao: "Moj gospodaru i kralju, jesli li ti zapovjedio: 'Adonija će biti kralj poslije mene, on će sjediti na mojoj prijestolju?'

25 On je danas otišao i dao je naklati volova, tovne teladi i mnogo ovaca. Pozvao je sve kraljeve sinove i vojskovode i sve-

ćenika Abiatara. I eno jedu i piju kod nje-ga i viču: živio kralj Adonija!

26 A mene, tvojega sluge, ni svećenika Sadoka, ni Benaju, sina Jehojadova, ni tvojega sluge Salomona nije pozvao.

27 Ako je to bilo zapovjedeno od mojega gospodara i kralja, to nisi dao obavijestiti svojega slугу tko će kao baštinik sjediti na prijestolju mojega gospodara i kralja."

28 Nato je odgovorio kralj David, rekavši: "Zovnите mi Batšebu!" Ona se pojavila pred kraljem i stupila pred kralja.

29 I kralj se zakleo i rekao: "Tako mi živoga GOSPODINA, koji me izbavio iz svake nevolje!"

30 Ja sam ti se zakleo GOSPODINOM, Bogom Izraelovim: 'Tvoj sin Salomon bit će kralj poslije mene, i on će mjesto mene sjediti na mojoj prijestolju; još ću to danas izvesti.'

31 Onda se Batšeba poklonila kralju licem do zemlje, i rekla: "Vječno neka živi moj gospodar, kralj David!"

32 I kralj David je rekao: "Zovnите mi svećenika Sadoka i proroka Natana i Benaju, sina Jehojadova!" Tako se oni pojavili pred kraljem.

33 A kralj im rekao: "Uzmite sobom sluge svojega gospodara, dajte posaditi mojega sina Salomona na moju mazgu i odvedite ga do Gihona!

34 Ondje neka ga svećenik Sadok i prorok Natan pomažu za kralja nad Izraelom; zatrubite u trublju i vičite: živio kralj Salomon!

35 Onda uzadite za njim ovdje, i on neka dode i sjedne na moje prijestolje, jer on će biti kralj mjesto mene. Jer ja sam nje-ga odredio za vladara nad Izraelom i Ju-dom."

36 Benaja, sin Jehojadov, je dogovorio kralju: "Tako neka bude! Tako je volja GOSPODINA, mojega Boga gospodara i kralja.

37 Kako je bio GOSPODIN s mojim gospodarom i kraljem, tako neka bude i sa Salomonom i neka uzvisi njegovo prijestolje još više nego prijestolje Davida, mojega gospodara i kralja!"

38 I sišli su svećenik Sadok i prorok Natan i Benaja, sin Jehojadov, s Keretejcima i Peletejcima, dali su Salomona posaditi na mazgu kralja Davida i odveli ga do Gi-hona.

39 Svećenik Sadok, koji je bio uzeo sobom rog s uljem iz šatora pomazao je Salomona. Zatrubili su u trubu i sav narod je povikao: "Živio kralj Salomon!"

40 Onda je pošao sav narod gore za njim. Ljudi su svirali u frule i klicali su tako gla-

sno da se sva zemlja razlijegala od njihove vike.

41 To su čuli Adonija i svi uzvanici koji su bili kod njega, baš kad su dovršili gozbu. Kad je Joab začuo glas trube, zapitao je: "Zašto ta velika vika u gradu?"

42 Dok je on još govorio, došao je Jonatan, sin svećenika Abiatara. Adonija je rekao: "Uđi, ti si čovjek hrabar i nosiš dobru vijest!"

43 A Jonatan je odgovorio Adoniji rekavši: "Ne! Naš gospodar, kralj David, postavio je Salomona za kralja.

44 Kralj je s njim poslao svećenika Sadoka i proroka Natana i Benaju, sina Jehojadova, i Keretejce i Peletejce, oni su ga dali posaditi na kraljevu mazgu.

45 I svećenik Sadok i prorok Natan pomazali su ga na Gihonu za kralja. Odatle uz glasno klicanje su otišli gore i sav je grad uzavreo. To je vika što ste čuli.

46 I Salomon sjedi na kraljevskom prijestolju.

47 I došle su kraljeve sluge blagosloviti našega gospodara, kralja Davida, rekavši: 'Tvoj Bog neka napravi ime Salomonovo još slavnijim od tvojega imena i njegova prijestolja još uzvišenijim od tvojega prijestolja!' Onda se sam kralj poklonio na svojoj postelji.

48 I uz to je ovako kliknuo: 'Blagoslovjen neka je GOSPODIN, Bog Izraelov, koji je dao danas da mogu vidjeti svojim očima kako jedan sjedi na mojoj prijestolju!'

49 Onda su se prepali svi uzvanici koji su bili kod Adonije, ustali su, i svaki je otišao svojim putom.

50 I Adonija se pobojao Salomona; zato se ustao, otišao i primio se za robove žrtvenika.

51 Javili su Salomonu: "Adonija se pobojao kralja Salomona i eno se primio za robove žrtvenika i moli: 'Kralj Salomon mora mi se najprije zakleti da neće svojega služe mačem pogubiti.'"

52 Salomon je rekao: "Ako se pokaže kao pošten čovjek, neće mu dlaka pasti na zemlju; ali ako se vidi da radi zlo, poginut će."

53 Nato je kralj Salomon poslao i dao ga odvesti od žrtvenika. Kad je došao i bacio se na koljena pred kraljem Salomonom, rekao mu Salomon: "Idi u svoju kuću!"

Davidova posljednja volja i smrt

2 Kad se približilo vrijeme Davidu umrijeti, dao je on svojem sinu Salomonu ovu zapovijed:

2 "Ja idem kamo ide sve zemaljsko, stoga budи jak i pokaži se kao čovjek!"

3 Drži zakon GOSPODINA, svojega Boga, idi njegovim putovima i obdržavaj njegove zakone, zapovijedi, propise i uredbe, kako to stoji napisano u Mojsijevu zakonu, da bi imao uspjeh u svemu što radiš i poduzimaš.

4 Onda će dati GOSPODIN da se ispunji nje-govo obećanje koje je dao meni, kad je rekao: 'Ako tvoji sinovi budu pazili na svoje djelovanje i vjerno hodili pred menom svim svojim srcem i svom svojom dušom, onda će uvijek jedan od tvojih sjediti na Izraelovu prijestolju.'

5 Nadalje, znaš sam što mi je napravio Joab, sin Serujin: što je napravio obojici Izraelovih vojskovođa, Abneru, sinu Nero-vu, i Amasi, sinu Jeterovu, kad ih je ubio i u miru počinio krvoprolića, kakva se u ratu događaju, i krvlju što se smije prolići samo u ratu, natopio pojas oko svojih bo-kova i obuću na svojim nogama.

6 Stoga radi po svojoj mudrosti i nemoj dati da se njegova sijeda glava spusti s mirom u grob.

7 A sinovima Barzilaja od Gileada iskaži ljubav: neka budu među onima koji jedu za tvojim stolom, jer su oni došli meni isto tako u susret kad sam morao bježati pred tvojim bratom Absalomom.

8 Nadalje ćeš još nešto obračunati sa Šimejem, sinom Benjaminovca Gere iz Bahurima. On je na mene izbacio najgrđe psovke kad sam bježao u Mahanaim, ali mi je onda došao u susret na Jordan i ja sam mu se zakleo GOSPODINOM: 'Neću te ubiti mačem!'

9 Ali ga ti sad nemoj pustiti nekažnjena! Ti si mudar čovjek i znaš kako trebaš postupiti, da otpraviš njegovu sijedu glavu s krvlju u grob."

10 Potom je David počinuo kod svojih otaca i bio pokopan u Davidovu gradu.

11 Vladao je David nad Izraelom četrdeset godina. U Hebronu je vladao sedam godina, a u Jeruzalemu trideset i tri go-dine.

12 I Salomon je sjeo na prijestolje svojega oca Davida, i njegova se vlast utvrdjivala sve više i više.

13 Adonija, sin Hagitin, je pošao k Batše-bi, Salomonovoj majci. Kad je ona zapitala: "Dolaziš li s mirom?", on je odgovorio: "S mirom"

14 I nastavio: "Imam nešto govoriti s tobom." Ona je rekla: "Govori!"

15 Nato je on rekao: "Znaš sama da je kraljevstvo pripadalo meni, i da je očekivao sav Izrael da ja budem kralj, ali je izašlo drukčije, i kraljevstvo dopalo mojem bra-tu, jer ga je bio GOSPODIN njemu odredio.

16 Sad ja tebe molim samo za jedno, ne moj me odbiti!" Ona mu je rekla: "Govori!"

17 On je rekao: "Govori kralju Salomonu, tebe on neće odbiti, neka mi da za ženu Abišagu Šunamku!"

18 A Batšeba je rekla: "Dobro, ja će govoriti kralju za tebe."

19 Nato je pošla Batšeba kralju Salomonu da mu govoriti o Adoniji. Kralj je ustao, pošao joj u susret, poklon se pred njom i sjeo na svoje prijestolje. Za kraljicu majku dao je namjestiti stolicu, i ona zauzela mjesto njemu s desne strane.

20 Onda je ona rekla: "Imam malu molbu na tebe i nemoj me odbiti." Kralj joj rekao: "Zatraži samo, draga majko, neću te odbiti."

21 Ona je rekla: "Neka bi se dala Abišaga Šunamka tvojem bratu Adoniji za ženu."

22 A kralj Salomon je odgovorio svojoj majci, rekavši: "Zašto prosiš samo Abišagu Šunamku za Adoniju? Pa zatraži za njega odmah i kraljevstvo! Ta on je moj stariji brat i na njegovoj strani stoje svećenik Abiatar i Joab, sin Serujin."

23 Nato se zakleo kralj Salomon Gospodinom: "Neka me kazni Bog kako hoće, ako Adonija nije izrekao riječ protiv svojega života!"

24 I tako mi živoga Gospodina koji me je postavio, posadio me na prijestolje mojeg oca Davida i utemeljio mi kuću, kako je obećao, još će danas Adonija biti usmrćen!"

25 Potom je zapovjedio kralj Salomon Benaji, sinu Jehojadovu; i on mu zadao smrtni udarac i on je umro.

26 Svećeniku Abiataru zapovjedio je kralj: "Idi u Anatot na svoj posjed! Premda si zasluzio smrt, neću te sad pogubiti, jer si ovdje nosio škrinju Gospodina Boga pred mojim ocem Davidom i sve si podnosio što je morao trpjeti moj otac."

27 Tako je Salomon skinuo Abiataru, te više nije bio Gospodinov svećenik. Tim se imalo ispuniti Gospodinovo proročanstvo koje je bio izrekao u Šilu protiv kuće Elijeve.

28 Onda je došla vijest o tom i do Joaba. Kako se Joab priključio Adoniji, premda za Absalomom nije bio pristao, pobjegao je Joab u Gospodinov šator i primio se za robove žrtvenika.

29 Kad su javili kralju Salomonu: "Joab je pobjegao u Gospodinov šator i stoji na žrtveniku", poslao je Salomon Benaju, sina Jehojadova, i zapovjedio: "Idi i pogubi ga!"

30 Benaja je otišao u Gospodinov šator i

rekao mu: "Ovako govari kralj: "Izađi!" A on je odgovorio: "Neću, ovdje hoću umrijeti!" I Benaja je javio kralju: "Tako mi je rekao Joab i tako mi je odgovorio."

31 Onda mu zapovjedio kralj: "Uradi kako je rekao; pogubi ga i pokopaj ga da se tako skine s mene i s kuće mojega oca krv koju je prolio Joab bez razloga!"

32 Neka Gospodin pusti da njegova krv padne natrag na njegovu glavu, jer je mačem ubio dva čovjeka, koji su bili pošteniji i bolji od njega, a da za to nije znao moj otac David: Abnera, sina Nerova, Izraelova vojskovođu, i Amasu, sina Jeterova, Judina vojskovođu.

33 Zato neka njihova krv padne natrag na Joabovu glavu i na glavu njegova potomstva za sva vremena. A Davidu i njegovu potomstvu, njegovoj kući i njegovu prijestolju, neka bude mir zauvijek od Gospodina!"

34 I otišao Benaja, sin Jehojadov, i zadao mu smrtni udarac. Bio je pokopan na svojem posjedu u pustinji.

35 Mjesto njega postavio je kralj Benaju, sina Jehojadova, na čelo vojske, a svećenika Sadoka postavio je kralj na mjesto Abiatarovo.

36 Nato je dao kralj pozvati Šimeja i rekao mu: "Sagradi sebi kuću u Jeruzalemu, boravi ovdje i ne smiješ nikamo odande odlaziti."

37 Čim izađeš i prijeđeš potok Kidron, upamti dobro, odmah ćeš poginuti, i onda će tvoja krv pasti na tvoju glavu."

38 Šimej je odgovorio kralju: "Dobro, kako je moj gospodar kralj zapovjedio, tako će praviti tvoj sluga." Tako je živio Šimej dugo vremena u Jeruzalemu.

39 Ali poslije tri godine pobegli su Šimeju dva roba k Akišu, sinu Maakinu, kralju gatskomu. Kad su javili Šimeju: "Tvoji su robovi u Gatu!"

40 A Šimej je ustao, osedlao svojega magarca i otišao u Gat k Akišu da dovede svoje robe. Šimej je otišao i doveo svoje robe iz Gata.

41 Salomonu su javili da je Šimej bio otišao iz Jeruzalema u Gat i da se opet vratio.

42 Kralj je dao dozvati Šimeja i rekao mu: "Nisam li te dao zakleti Gospodinom i nisam li ti jasno rekao: 'Čim izađeš i kamo god odes, upamti dobro, odmah ćeš poginuti!' Onda si mi rekao: 'Dobro, razumio sam.'

43 Zašto onda nisi držao zakletve Gospodinom zaprisegnute i zapovijedi koju sam ti dao?"

44 Dalje je kralj rekao Šimeju: "Ti znaš

sve zlo, ti se sjećaš onoga što si napravio mojem ocu Davidu, pa neka GOSPODIN da da tvoja zloča natrag padne na tvoju glavu!

45 A kralj Salomon neka je blagoslovjen i prijestolje Davidovo neka čvrsto stoji do vijeka!"

46 Nato je kralj zapovjedio Benaji, sinu Jehojadovu. On je izašao i zadao mu udarac i on je umro. Tako se utvrdivalo kraljevstvo u Salomonovo ruci.

Salomon moli za mudrost

3 Salomon se sprijateljio s faraonom, egipatskim kraljem, i oženio se njegovom kćerkom. Doveo je u Davidov grad, dok nije završio svoj dvor i GOSPODINOV Dom i zid oko Jeruzalema.

2 Međutim narod je još prinosio žrtve na uzvisinama, jer dotada još nije bio sagrađen Dom Imenu GOSPODINU.

3 Salomon je, doduše, ljubio GOSPODINU, držeći propise i zakone svojega oca Davida, ali bi i on još žrtvovao i kadio na uzvisinama.

4 Tako je otišao kralj u Gibeon da ondje žrtvuje jer to je bila najuglednija uzvisina. Tisuću žrtava paljenica prineo je Salomon ondje na žrtveniku.

5 Onda je GOSPODIN govorio Salomonu u Gibeonu noću u snu i Bog je rekao: "Zatraži što da ti dam!"

6 Salomon je odgovorio: "Ti si svojemu sluzi Davidu, mojem ocu, iskazivao veliku naklonost, jer je on hodio pred tobom u vjernosti i pravednosti i iskrenim srcem, i ti si mu sačuvao tu veliku naklonost i darovao si mu sina koji sada sjedi na njegovu prijestolju.

7 Sada, GOSPODINE, Bože moj, ti si napravio svojega slуга kraljem na mjesto mojega oca Davida. A ja sam mlad čovjek koji ne zna ni odlaziti ni dolaziti.

8 Tvoj sluga stoji usred tvojega naroda koji si izabrao i koji je tako mnogobrojan da se od množine ne može izbrojiti ni procijeniti.

9 Daj svojem sluzi srce razumno da može vladati tvojim narodom i da zna razlikovati između dobra i zla, jer tko bi mogao vladati ovim tvojim mnogobrojnim narodom?"

10 Puno se svidjelo Bogu to što je zamolio Salomon.

11 Bog mu odgovorio: "Jer si to zamolio i nisi molio za sebe duga života, niti blaga, niti smrti svojih neprijatelja, nego si sebi zaprosio mudrost u pravom djelovanju,

12 eto, uđovoljio sam tvojoj molbi; gle, dat će ti mudro i razumno srce tako da

tebi jednaka nije bilo prije tebe, niti će biti tebi jednaka poslije tebe.

13 Ali dat će ti i to što nisi prosio, i bogatstvo i slavu, tako da tebi jednaka ne bude među kraljevima dok si živ.

14 Ako budeš išao mojim putovima držeći moje zakone i zapovijedi, kako je išao tvoj otac David, dat će ti i dug život."

15 Kad se Salomon probudio vidio da je to bio san. Potom se vratio natrag u Jeruzalem, stupio pred škrinju GOSPODINOVA zavjeta, prineo žrtve paljenice i pripravio žrtve mirotvorne i pripremio svečanu gozbu za sve svoje služe.

16 U ono vrijeme došle su dvije bludnice kralju i stupile pred njega.

17 Jedna je žena rekla: "S oproštenjem, moj gospodaru! Ja i ova tu žena stojimo u istoj kući, i ja sam se porodila dok je ona bila u kući.

18 Tri dana poslije mojega porođaja rođila i ova žena. Bile smo same; ni jedan stranac nije bio s nama u kući, osim samo nas dvije u kući.

19 I dijete ovoj ženi je umrlo u noći, jer je ona bila legla na njega.

20 I ona je ustala usred noći, i uzela je, dok je spavala tvoja sluškinja, moje dijete s moje strane i stavila ga na svoja prsa. A svoje mrtvo dijete stavila na moja prsa.

21 Kad sam ujutro ustala da podojam svoje dijete, a ono mrtvo. Kad se razdanilo, razgledala sam bolje, a to nije bilo moje dijete kojega sam ja rodila."

22 A druga žena je povikala: "Nije tako, nego je moje dijete ovo živo, a tvoje je to mrtvo." Ona je tvrdila: "Nije tako, nego je tvoje dijete mrtvo, a moje je dijete evo živo." Tako su se prepirale pred kraljem.

23 Onda je kralj rekao: "Jedna tvrdi: 'Ovo je tu moje dijete, živo, a tvoje je dijete mrtvo'; druga tvrdi: 'Nije tako, nego je tvoje dijete mrtvo, a moje je dijete živo.'"

24 I kralj je zapovjedio: "Donesite mi mač!" Donijeli su mač pred kralja.

25 Kralj je zapovjedio: "Razdijelite živo dijete na dvoje i dajte jednu polovicu ovoj, drugu polovicu onoj!"

26 Onda je povikala kralju žena kojoj je pripadalo živo dijete, jer ljubav prema njezinu djetetu jako se u njoj uzbudila: "Ah, moj gospodaru, podajte njoj živo dijete i ne ubijajte gal" A druga povikala: "Neka ne bude ni meni ni tebi, samo ga rasijecite!"

27 Onda je odgovorio kralj rekavši: "Podajte onoj prvoj živo dijete i ne ubijajte ga; ona mu je majka."

28 Sav je Izrael čuo presudu koju je kralj izrekao. I poštivali su kralja, jer se vidjelo

da je u njemu bila Božja mudrost u izricanju pravde.

Salomonovi vrhovni dvorski službenici

4 Kralj Salomon bio je kralj nad svim Izraelom.

2 Ovo su bili njegovi vrhovni službenici: svećenik je bio Azarija, sin Sadokov, 3 državni pisari bili su Elihoref i Ahija, Šišini sinovi, pečatnik je bio Jošafat, sin Ahiludov;

4 Vrhovni vojskovođa bio je Benaja, sin Jehojadov. Svećenici su bili Sadok i Abitar.

5 Nad pristavima bio je postavljen Azarija, sin Natanov. Zabud, sin Natanov, bio je svećenik i kraljev prijatelj.

6 Upravitelj dvora je bio Ahišar, a Adoniram, sin Abdin, vodio je nadzor nad poslenicima.

7 Salomon je imao dvanaest namjesnika nad svim Izraelom. Oni su opskrbljivali kralja i sav dvor. Po mjesec dana u godini imao je svaki podmirivati izdržavanje.

8 Ovo su njihova imena: sin Hurov u gori Efraimovoj;

9 Ben-Deker u Makasu i Šaalbimu, Bet-Šemešu, Elonu i Bet-Hananu;

10 Ben-Hesed u Arubotu; njemu je određen Soho i sve Heferovo područje;

11 Ben-Abinadab u svim dorskim pokrajinama; on je imao Salomonovu kćer Tatatu za ženu;

12 Baana, sin Ahiludov, u Taanaku, Megidu i svemu Bet-Šeanu što leži kod Sa-retana pod Jezreelom, od Bet-Šeana do Abel-Mehole i do preko Jokneama;

13 sin Ben-Geber u Ramotu u Gileadu: njemu su bila predana šatorska sela Jaira, Manasehova sina, u Gileadu; njemu je bio podređen kraj Argob što leži u Bašanu, šezdeset velikih gradova sa zidovima i željeznim prijevornicama;

14 Ahinadab, sin Idov, u Mahanaimu;

15 Ahimaas u Naftaliju; i on je bio uzeo Salomonovu kćer, Basematu, za ženu.

16 Baana, sin Hušajev, u Ašeru i Alotu;

17 Jošafat, sin Paruahov, u Isakaru;

18 Šimej, sin Elin, u Benjaminu;

19 Geber, sin Urijin u Gileadu, u zemlji Sihona, amorejskog kralja, i Oga, bašanskog kralja. Bio je to jedan namjesnik, koji je bio postavljen nad zemljom.

20 Jude i Izraela bilo je mnogo kao pjeska na moru. Jelo se i pilo se i bilo se dobre volje.

21 Salomon je bio vladar nad svima kraljevstvima od Rijeke do filistejske zemlje i do egipatske međe. Donosila su mu danak i bila su podložna Salomonu dokle je

živio.

22 Za hranu trebalo je Salomonu na dan do trideset kora bijelog brašna i šezdeset kora običnoga brašna,

23 deset ugojenih volova, dvadeset volova s paše i stotinu ovaca, osim jelena, srna, divokoza i ugojenih ptica.

24 Jer se njegova moć protezala preko svega područja s onu stranu Rijeke, od Tafse do Gaze, i preko svih kraljeva s onu stranu Rijeke, i on je imao mir sa svim susjedima unaokolo.

25 Tako su živjeli Juda i Izrael u sigurnosti, svaki pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana do Beer-Šebe, dokle je živio Salomon.

26 Salomon je imao četrdeset tisuća konja za svoja bojna kola i dvanaest tisuća konja za jahanje.

27 Spomenuti namjesnici hranili su svaki po jedan mjesec kralja Salomona i sve koji su imali pristup k stolu kralja Salomona. Nije ništa manjkalo od njihove opskrbe.

28 I ječam i slamu za konje i za tegleću marvu donosili su na mjesto gdje bi se on baš zadržao, svaki kako bi ga zapalo.

29 Bog je dao Salomonu mudrost i vrlo veliki razum, isto tako blagog duha jednako pijesku na obali morskoj.

30 Mudrost Salomonova bila je veća od mudrosti svih sinova Istoka i od sve mudrosti Egipta.

31 On je bio mudriji od svih Ijudi, od Etana, Ezrahijca, od Hemana, Kalkola i Darde, Maholovih sinova. Kod svih naroda unaokolo bio je glasovit.

32 On je sastavio tri tisuće mudrih izreka, a njegovih pjesama bilo je tisuću i pet.

33 Pjevalo je priče o stablu, o cedru na Lebanonu do hisopa što raste na zidu. Sastavio je priče o marvi, o pticama, o životinjama što gmižu, i o ribama.

34 Iz svih naroda dolazili su Ijudi da čuju Salomonovu mudrost, došli su od svih krajeva na zemlji, kad su čuli za njegovu mudrost.

Salomonov sporazum s Hiramom

5 Hiram, kralj Tira, poslao je svoje služe k Salomonu kad je bio čuo, da su ga kao baštinika njegova oca pomazali za kralja. Hiram je, naime, bio uvijek s Daviddom u najboljem odnosu.

2 Nato je Salomon poručio Hiramu:

3 "Ti znaš da moj otac David nije stignuo sagraditi Dom Imenu GOSPODINA, svojega Boga, zbog ratova koji su ga zaokupili od svuda dok mu GOSPODIN nije položio neprijatelje pod njegove noge.

4 Ali sad mi je dao GOSPODIN, moj Bog,

mir od svuda, i nemam više protivnika ni opasnosti.

5 Zato kanim sagraditi Dom Imenu GOSPODINA, svojega Boga. Tako je GOSPODIN mojem ocu Davidu obećao i rekao: 'Tvoj sin, koga će posaditi mjesto tebe na tvoje prijestolje, će sagraditi Dom mojem Imenu.'

6 Zato zapovijedi neka mi nasijeku cedra na Lebanonu! Moji će ljudi zajedno raditi s tvojim ljudima. Plaću za tvoje ljudi dat će ti kako odrediš, jer ti znaš da u nas nema nikoga koji umije sjeći drva kao Sirončići."

7 Kad je Hiram primio vijest Salomonovu, kako se obradovao i povikao: "Neka je blagoslovjen danas GOSPODIN, koji je dao Davidu mudra sina kao vladara nad ovim velikim narodom!"

8 Onda poslao Hiram Salomonu ovaj odgovor: "Uzeo sam do znanja što si mi pružio. Ispunit će sve tvoje želje glede cedrovih i čempresovih stabala.

9 Moji će ih ljudi snijeti s Lebanonom k moru. Onda će ih dati na moru povezati u splavi i dovesti ih na mjesto za koje mi odrediš, i ondje ih razvezati, i onda ih daj odnijeti! Tako ćeš ispuniti moju molbu i dati hranu mojem domaćinstvu."

10 Tako je Hiram davao Salomonu cedrovih i čempresovih klada koliko je želio.

11 Salomon je za to davao Hiramu dvadeset tisuća kora pšenice za hranu njegovim ljudima i dvadeset kora ulja od stučenih maslina. Toliko je davao Salomon Hiramu svake godine.

12 Jer GOSPODIN je dao mudrost Salomenu, kako mu je bio obećao, zato je došlo do prijateljstva između Hirama i Salomona tako da su među sobom ustanovili savez.

13 Nato je odredio kralj Salomon poslenike iz svega Izraela. Broj ovih poslenika bilo je trideset tisuća ljudi.

14 Slaо ih je naizmjence u Lebanon, svaki mjesec po deset tisuća ljudi. Jedan mjesec bili su na Lebanonu, a dva mjeseca kod kuće. Adoniram je bio nad svim radnicima.

15 Salomon je u gorama imao sedamdeset tisuća nositelja tereta i osamdeset tisuća kamenorezaca.

16 Pokraj toga Salomonovih upravitelja, koji su vodili rad, tri tisuće i tri stotine, koji su nadzirali ljudi zaposlene tim poslom.

17 Kralj je zapovjedio da se izlomi veliko, teško birano kamenje, da ga klešu i da se postavi za temelj Domu.

18 Salomonovi i Hiramovi graditelji i Gi-

bljani, pripravljali su drvo i kamenje za gradnju Doma.

Salomon gradi Dom

6 I dogodilo se četiri stotine i osamdesete godine po izlasku Izraelovih sinova iz egipatske zemlje, četvrte godine Salomonova vladanja nad Izraelom, mjeseca Ziva, to je drugi mjesec, počeo je graditi GOSPODINU Dom.

2 Dom koji je Salomon gradio GOSPODINU bio je šezdeset lakata dug, dvadeset lakata širok i trideset lakata visok.

3 Trijem pred glavnim prostorom Doma bio je dvadeset lakata dug, prema širini Doma, a deset lakata širok pred Domom.

4 Prozori, koje je dao napraviti na Domu, imali su guste rešetke.

5 Nadalje, je dao napraviti uz zid Doma, i unaokolo uz zidove Doma, oko glavnoga prostora i nutrašnjega prostora, prigradjaju, koju unaokolo podignuo u katove.

6 Najdonji kat bio je pet lakata širok, srednji kat bio je šest lakata širok, a treći kat bio je sedam lakata širok. Bio je dao napraviti zasjeke na haranu izvana unaokolo da ne mora zahvatiti u zidove Doma.

7 Uzelo se, kod gradnje Doma, samo kamenje koje je bilo kod lomljenja posve izrađeno, tako da se nije čuo ni čekić ni dlijeto ili drugo željezno oruđe, dok se podizao Dom.

8 Ulaz u donji kat bio je na desnoj strani Doma. Na zavojnim stubama se uzlazio gore na srednji kat, iz srednjega na treći.

9 Kad je tako završio gradnju Doma, obložio Dom gredama i cedrovim daskama.

10 Hodnike je napravio oko cijelog Doma pet lakata visoke i svezao ih s Domom cedrovim gredama.

11 Onda je došla GOSPODINOVA riječ Salomonu, rekavši:

12 "Glede toga Doma koji gradiš: ako ideš po mojim propisima i držiš moje zakone i izvršavaš sve moje zapovijedi i po njima urediš svoj život, ispunit će na tebi svoje obećanje što sam ga dao tvojem ocu Davidu.

13 Boraviti ćeš među Izraelovim sinovima i neću nikada ostaviti svojega naroda Izraela."

14 Tako je Salomon završio gradnju Doma.

15 On je iznutra obložio zidove Doma, od poda do stropa, cedrovim daskama, a pod Doma pokrio čempresovim daskama.

16 Isto tako je obložio dvadeset lakata na stražnjoj strani Doma cedrovim daskama

od poda do pokrova. Tako ga napravio unutra kao nutrašnje svetište, za Najsvećije Mjesto.

17 Sprijeda svetište Doma imalo je četrdeset lakata u dužinu.

18 Unutra je bio Dom obložen cedrovim drvom, a na njemu izrezane jabuke i razvijeni cvjetovi. Sve je bilo od cedrova drva, tako da se ne vidi kamen.

19 Unutra u Domu napravio je unutrašnje svetište da ondje smjesti škrinju Gospodinova zavjeta.

20 Unutrašnje svetište bilo je dvadeset lakata dugo, dvadeset lakata široko i dvadeset lakata visoko. On ga je dao obložiti čistim zlatom; isto tako njim je obložio žrtvenik od cedrova drva.

21 Nadalje obložio je Salomon Dom unutra čistim zlatom i zategnuo zlatne lance pred unutrašnjim svetištem, koje je isto tako obložio zlatom.

22 Sav je Dom obložio zlatom, potpuno svu zgradu. I sav žrtvenik, koji je pripadao unutrašnjemu svetištu, obložio zlatom.

23 Unutra u stražnjem prostoru napravio je dva kerubina od maslinova drva, svaki je bio deset lakata visok.

24 Pet lakata imala su krila jednoga kerubina i pet lakata krila drugoga kerubina, tako da je deset lakata bilo od kraja jednoga krila do kraja drugoga krila.

25 Deset lakata imao je i drugi kerubin. Oba kerubina imala su isto obliće.

26 Visina jednoga kerubina imala je deset lakata, isto tako imao je drugi kerubin.

27 Kerubine je smjestio u unutrašnjosti Doma, i kerubini su držali krila svoja tako raširena da je krilo jednoga doticalo jedan zid, a krilo drugoga kerubina dopiralo do drugoga zida. U sredini Doma sastajala su se njihova krila jedno u drugo.

28 I kerubine obložio zlatom.

29 Sve zidove Doma unaokolo oba unutrašnje i vanjsko svetište, ukrasio izrezanim kerubinima, palmama i razvijenim cvjetovima.

30 I pod Doma oba unutrašnjega i vanjskog svetišta obložio zlatom.

31 Za ulaz u unutrašnje svetište napravio je dvokrilna vrata od maslinova drva; pravovi s dovratnicima bili su jedna petina zida.

32 Na oba dvokrilna vrata od maslinova drva, izrezao je kerubine, palme i razvijene cvjetove, i obložio ih zlatom; kerubine i palme obložio zlatom.

33 Isto tako i za ulaz u svetište napravio je dovratnike od maslinova drva jednu četvrtinu zida.

34 I dvoja dvokrilna vrata od čempreso-

va drva. Na dvije se strane otvaralo jedno krilo, i na dvije se strane otvaralo drugo krilo.

35 Onda je urezao na njima kerubine, palme i razvijene cvjetove i zlatom ih obložio, posve po mjeri.

36 Unutrašnje predvorje dao je okružiti sa tri reda klesana kamena i jednoga reda cedrovih greda.

37 Četvrte godine mjeseca Ziva bio je postavljen temelj Gospodinovu Domu.

38 I jedanaeste godine mjeseca Bula, to je osmi mjesec, bio je Dom završen sa svim svojim dijelovima i sa svim što mu pripada. Gradio ga je sedam godina.

Gradnja stupovi i posuđe Doma

7 Salomon je svoju vlastitu kuću gradio trinaest godina; i tako ju završio.

2 Kuću Lebanonska Šuma gradio je stotinu lakata dugu, pedeset lakata široku i trideset lakata visoku, na četiri reda cedrovih stupova, i na stupovima su ležale cedrove grede.

3 Od cedrova drva bio je i pokrov na gredama koje su bile na četrdeset i pet stupova, po petnaest u jednom redu.

4 Grede su imale tri reda, i po tri prozora stajala su jedan prema drugome.

5 Sva vrata s dovratnicima bila su četverokutna, i po tri prozora stajala su jedan prema drugome.

6 Onda je podignuo trijem od stupova pedeset lakata dug i trideset lakata širok. Jedan trijem sa stupovima i krovom bio je sprijeda.

7 Nadalje je sagradio trijem za priestolje, gdje je studio, sudski trijem bio je obložen cedrovim drvom od poda do stropa.

8 Napokon njegov dvor, u kojem je boravio, u drugom dvorištu unutar trijema, bio je na isti način građen. I za faraonovu kćer, kojom se bio Salomon oženio, sagradio je kuću jednaku onomu trijemu.

9 Sve ove građevine bile su sagrađene od teškoga kamenja, klesanoga po mjeri, iznutra i izvana pilom dovršeno, od temelja do krova i izvana do velikog predvorja.

10 Temelji su bili od birana velikoga kamenja, od deset lakata i od osam lakata.

11 Na tom je ležalo teško, po mjeri klesano kamenje i cedrove grede.

12 Tri reda klesana kamena i jedan red cedrovih brvana okruživali su unaoko veliko predvorje, isto tako unutrašnje predvorje u Gospodinovu Domu i trijem dvora.

13 Nato je poslao kralj Salomon i dao dovesti Hirama iz Tira.

14 On je bio sin jedne udovice iz plemena Naftalijeva; njegov je otac bio veliki kovač u Tiru. On je bio veoma razuman i vješt u svakojakom radu od mjedi. On je došao kralju Salomonu i izradio mu sve radove.

15 Tako je salio oba stupa od mjedi. Visina jednomu stupu bila je osamnaest lakata; konac od dvanaest lakata obuhvatao je jedan i drugi stup.

16 Napravio uz to dva od mjedi lijevana oglavlja da se stavi odozgor na stupove. Visina je jednoga oglavlja pet lakata, visina drugoga oglavlja isto tako pet lakata.

17 Na oglavlja stupova napravio je pletenice isprepletene i vrpce kao lance, jedno na prvo oglavlje i drugo na drugo oglavlje.

18 Onda je napravio mogranje, u dva reda unaokolo na jednoj pletenici, da pokrivaju oglavlje stupova. Tako je napravio i na drugom oglavlju.

19 Oglavlja na stupovima u trijemu bila su napravljena kao ljliljani od četiri lakta.

20 Na oglavljima, na oba stupa, bili su odozgor i prema sredini pod pletenicama mogranji, kojih je bilo dvjesto u dva reda unaokolo na jednom i na drugom oglavlju.

21 Stupove je podignuo na ulazu u trijem Doma. Jedan je postavio na desnu stranu i nazvao ga Jakin; drugi je postavio na lijevu stranu i nazvao ga Boaz.

22 Navrh stupova namjestio je izrađeno ljliljanovo cvijeće. Tako se dovršili stupovi.

23 Onda je salio more od mjedi. Ono je imalo deset lakata od jednoga kraja do drugoga i bilo je okruglo unaokolo i pet lakata visoko. Trebalо je trideset lakata vrpce da ga se unaokolo obuhvati.

24 Ispod njegova kraja, koji ima deset lakata, optječu more nakiti kao cvjetne čaške. U dva reda optječu ga nakiti kao cvjetne čaške koji su s njim izljevene.

25 Stajalo je na dvanaest volova, od kojih su tri bila okrenuti na sjever, tri na zapad, tri na jug i tri na istok. Na njima je stajalo more. Njihove stražnje strane bile su sve okrenute unutra.

26 Bilo je kao podlanica debelo, i njegov kraj bio je kao kraj u čaše, kao ljliljanov cvijet. Primalo je dvije tisuće bata.

27 Napravio i deset podnožja od mjedi. Svako je podnožje bilo je četiri lakta dug, četiri lakta široko i tri lakta visoko.

28 Podnožja su bila izrađena u oplate, i oplate su bile umetnute u okvire.

29 Na oplatama u okvirima, bili su prikazani lavovi, volovi i kerubini, isto tako na okvirima iznad i ispod lavova i volova vijseli su vijenci.

30 Svako je podnožje imalo četiri kotača od mjedi, kojima su osovine bile isto tako od mjedi. Na četiri noge bila su kao rame na i pod svakom umivaonicom bila su ta ramena lijevana i vijencima obložena.

31 Dubina umivaonice od vrha do dna nad stupcem, bila je lakat, i u vrhu je bila okrugla kao i stupac, koji je bio od lakat i pol, i po vrhu joj je bilo rezbareno, a oplata joj je bila četverokutna, a ne okrugla.

32 Četiri kotača bila su pod tom oplatom, a osovine kotača izlazile su na podnožju, i svaki je kotač bio visok lakat i pol.

33 Kotači su bili izrađeni kao kolski kotači Njihove osovine, glavčine, naplatci i paoći, sve je bilo lijevano.

34 Četiri ramena bila su na četiri ugla u svakoga podnožja, iz podnožja su izlazila njegova ramena.

35 Odozgor u podnožja bilo je visine pol lakta, koja je bila svuda okrugla, i odozgor na podnožju bile su njegove strane i oplate koje su izlazile iz njega.

36 Po njegovim stranama i po njegovim oplatama izrezao je kerubine, lavove i palme, jedno do drugoga uz vijence unaokolo.

37 Na taj način napravio je deset podnožja; sva su bila jednakо lijevana, iste mjere i istoga oblika.

38 Uz to napravio je deset umivaonica od mjedi. Svaka umivaonica uzimala je četrdeset bata, i svaka umivaonica imala je četiri lakta. Na svako od deset podnožja došla je po jedna umivaonica.

39 Namjestio je pet podnožja na sjevernoj strani Doma. More je namjestio na južnoj strani Doma, na jugoistoku.

40 Nadalje, napravio je Hiram lonce, lopate i kotliće. Tako je Hiram završio sve radove koje je trebao izraditi kralju Salomonu za GOSPODINOV Dom:

41 dva stupa i dva oglavlja okrugla odozgor na oba stupa, dvije pletenice da pokrivaju ona dva oglavlja okrugla odozgor na stupovima;

42 četiri stotine mogranja za obje pletenice, dva reda mogranja za svaku pletenicu, da pokrivaju dva oglavlja okrugla odozgor na stupovima;

43 uz to deset podnožja i deset umivaonica na podnožjima;

44 jedno more i dvanaest volova pod momrem;

45 lonce, lopate i kotliće. Sve posuđe, koje je napravio Hiram kralju Salomonu za Dom, bilo je od sjajne mjedi.

46 Dao ih kralj saliti u kalupima od gline u jordanskoj ravnici, u zemlji između Sukota i Sartana.

47 Salomon nije izmjerio sve posuđe, i to nije mogao zbog velike brojnosti, i težina mјedi nije bila utvrđena.

48 Onda je dao Salomon napraviti sve posuđe što se rabilo u GOSPODINOVU Domu: zlatni žrtvenik, zlatni stol za prikazne kruhove;

49 svjetiljke, pet na desnoj i pet na lijevoj strani, pred unutrašnjim svetištem od čistoga zlata, i zlatne cvjetove, žižke i usekače;

50 vrčeve, noževe, škropionice, mašice i kadionice od čistoga zlata. I čepovi na dvokrilnim vratima u unutrašnji prostor, u Najsvetijem Mjestu, i na dvokrilnim vratima Doma u glavni prostor bili su od zlata.

51 Kad su bili završeni svi radovi, koje je kralj Salomon dao izraditi za Dom, dao je Salomon unijeti i posvetne darove svojega oca Davida. Srebro i zlato i posuđe stavio je u riznicu GOSPODINOVA Doma.

Posveta Doma

8 Onda je Salomon skupio Izraelove starještine i sve plemenske glavare, glavare rodova Izraelovih sinova, kod kralja Salomona u Jeruzalemu da se prenese škrinja GOSPODINOVA zavjeta iz Davidova grada, a to je Sion.

2 I tako su se skupili pred kraljem Salomonom svi Izraelovi ljudi na Svečanost u mjesecu Etanimu, a to je sedmi mjesec.

3 Kad su došle sve Izraelove starještine, podigli su svećenici škrinju.

4 I prenijeli su GOSPODINU škrinju, šator Svjedočanstva i sve sveto posuđe koje je bilo u šatoru.

5 Pritom je kralj Salomon žrvovao i s njim sva Izraelova zajednica koja se našla kod njega pred škrinjom, toliko ovaca i goveda da ih se zbog njihova mnoštva nije moglo izbrojiti niti proračunati.

6 Onda su svećenici unijeli škrinju GOSPODINOVA zavjeta na njegovo mjesto u unutrašnjem svetištu Doma, u Najsvetijem Mjestu pod krila kerubina.

7 Kerubini su držali raširena krila nad mjestom gdje je stajala škrinja. Tako su kerubini pokrili škrinju i njegove motke.

8 Motke su bile tako dugačke da su se krajevi motaka vidjeli sa svetoga mjesta pred unutrašnjim svetištem, ali se dalje nisu vidjeli. One su ondje do današnjega dana.

9 U škrinji su bile samo dvije kamene ploče, koje je bio u nju stavio Mojsije na Horibu, kad je GOSPODIN ustanovio zavjet sa Izraelovim sinovima, nakon što su izašli iz egipatske zemlje.

10 A kad bi svećenici trebali napustili sve to mjesto, oblak bi napunio GOSPODINOV Dom.

11 Svećenici nisu mogli zbog oblaka pristupiti da obavljaju svoju službu, jer je slava GOSPODINOVA napunila GOSPODINOV Dom.

12 Onda je rekao Salomon: "GOSPODIN je rekao da će boraviti u tamnom oblaku.

13 I ja sam ti sagradio uzvišeni Dom, mjesto da u njemu prebivaš dovjeka."

14 Onda se okrenuo kralj i blagoslovio svu Izraelovu zajednicu, a sva je zajednica Izraelovih sinova stajala.

15 Onda je on rekao: "Blagoslovjen neka je GOSPODIN, Bog Izraelov, koji je, eto, zaista ispunio obećanje koje je svojim ustima dao mojem ocu Davidu, kad je rekao:

16 'Od vremena kad sam bio izveo iz Egipta svoj narod Izraela, nisam izabrao nijednoga grada između svih Izraelovih plemena da se ondje sagradi Dom da u njemu može boraviti moje Ime, ali zato sam izabrao Davida da vlada nad mojim narodom Izraelom.'

17 I naumio je moj otac David sagraditi Dom Imenu GOSPODINA, Boga Izraelova.

18 Ali je GOSPODIN rekao mojem ocu Davidu: 'Da kaniš sagraditi Dom mojem Imenu, dobro radiš što si to naumio.

19 Ali nećeš ti sagraditi toga Doma nego tvoj sin, koji će ti se roditi, on će sagraditi Dom mojem Imenu.'

20 I, eto, GOSPODIN je ispunio obećanje koje je dao: ja sam stupio na mjesto svojega oca Davida i sjeo sam na Izraelovo prijestolje, kako je GOSPODIN obećao, i sagradio sam Dom Imenu GOSPODINA, Boga Izraelova.

21 Ja sam u njemu pripravio mjesto za škrinju, u kojoj je GOSPODINOV zavjet koji je ustanovio s našim ocima kad ih je izveo iz egipatske zemlje.'

22 Potom je stupio Salomon pred cijelom Izraelovom zajednicom pred GOSPODINOV žrtvenik, raširio svoje ruke prema nebu

23 i pomolio se: "GOSPODINE, Bože Izraelov! Nema Boga, gore na nebu, i dolje na zemlji, koji bi bio kao Ti, koji drži svoj zavjet i milost sa svojim slugama, koji hodaju pred tobom svim svojim srcem.

24 Ti si svojem sluzi, mojem ocu Davidu, ispunio što si mu bio obećao. Što si obrekao svojim ustima, to si ispunio djelom, kako dokazuje ovaj dan.

25 A sada, GOSPODINE, Bože Izraelov, održi svojem sluzi, mojem ocu Davidu, i obećanje koje si mu dao kad si rekao: 'Koliko je do mene, neće ti nikada uzmanjkatи čovjeka koji bi sjedio na Izraelovu prijesto-

lju. Samo moraju tvoji potomci držati svoje ponašanje i tako urediti da hodaju pred menom kao što si ti hodio pred menom.' 26 Sada molim o Bože Izraelov, daj da se obistini tvoje obećanje koje si dao svojem sluzi, mojem ocu Davidu.

27 A hoće li doista Bog boraviti na zemlji? Eto, nebo i najviša nebesa ne mogu te obuhvatiti, koliko manje ovaj Dom koji sam sagradio.

28 A osvrni se na molitvu svojega sluge i na njegov vapaj, GOSPODINE, Bože moj, čuj zaziv i molitvu koju danas upravlja tebi tvoj sluga.

29 Daj da tvoje oči budu otvorene nad ovim Domom dan i noć, nad mjestom za koje si obećao: 'Moje Ime ondje će boraviti,' da bi ti čuo molitvu koju upravlja tebi tvoj sluga za ovo mjesto.

30 Neka bi čuo molitvu koju će na ovom mjestu obavljati tvoj sluga! Čuj vapaj svojega sluge i svojega naroda Izraela, kad god se mole na ovom mjestu! Uslišaj ju na mjestu gdje sjediš na prijestolju, u nebu, uslišaj ju i oprosti!

31 Ako netko sagriješi protiv svojega bližnjega i njemu se odredi zakletva, kojom će se zakleti, i on se pokaže sa zakletvom pred tvojim žrtvenikom u ovom Domu, 32 onda ti čuj to u nebu i zahvati i pribavi pravo svojim slugama: Kriyca osudi obraćajući njegova djela na njegovu glavu, a nedužna oslobodi postupajući s njim po njegovoj pravednosti!

33 Ako tvoj narod Izrael bude potučen od neprijatelja, jer je sagriješio protiv tebe, ali se opet obrati k tebi i slavi tvoje Ime i u ovom se Domu moli i vapije k tebi,

34 onda ti čuj to u nebu, oprosti grijeha svojemu narodu Izraelu i dovedi ih natrag u zemlju koju si dao njihovim ocima!

35 Ako se zatvori nebesa tako da ne pada kiša, jer su sagriješili protiv tebe, i oni se mole na ovom mjestu i slave tvoje Ime i obrate se od svojih grijeha, jer si ih ponižio,

36 onda ti čuj to u nebu, oprosti grijeha svojim slugama i svojemu narodu Izraelu, upravi ih na pravi put kojim trebaju ići, i pusti kišu na svoju zemlju, koju si dao svojem narodu u baštinu!

37 Ako nastane glad u zemlji, ako budu kuga, suša, snijet, skakavci i gusjenice, ako je neprijatelj pritisne u kojem od njezinih mjesta, ako je pohodi kakvo god zlo ili bolest;

38 svaku molitvu, svaki vapaj što onda koji god izgovori u svemu tvojem narodu Izraelu, ako svaki osjeća bol u svojem srcu i raširi ruke prema ovom Domu,

39 onda ti to čuj u nebu, na mjestu, gdje sjediš na prijestolju, i oprosti i zahvati i podaj svakome po svemu njegovu životu, jer ti poznaš njegovo srce, jer ti jedini prozireš srce sve čovječe djece,

40 da te se uvijek boje, dokle god žive u zemlji koju si dao našim ocima!

41 Ali i stranca koji ne pripada tvojemu narodu Izraelu, nego iz daleke zemlje dolazi zbog tvojega Imena

42 jer se čuje za tvoje veliko Ime, za tvoju jaku ruku i za tvoju podignutu mišicu, kad on dođe i pomoli se u ovom Domu,

43 onda ga ti čuj u nebu, na mjestu gdje sjediš na prijestolju, i napravi sve za što te zaziva stranac, da svi narodi na zemlji upoznaju tvoje Ime, da te štuju kao tvoj narod Izrael i da doznaju da je ovaj Dom koji sam ti sagradio, nazvan po tvojem Imenu!

44 Ako tvoj narod bude izašao na vojnu protiv svojih neprijatelja putom kojim ga pošalješ i pomoli se GOSPODINU prema gradu koji si izabrao, prema Domu koji sam sagradio tvojem Imenu,

45 onda ti čuj u nebu njegovu molitvu i njegov vapaj i podaj mu pobjedu!

46 Ako su sagriješili protiv tebe, jer nema čovjeka koji ne grijesi, i ti se rasrdiš na njih i predaš ih neprijatelju tako da ih njihovi tlačitelji zarobe i odvedu u neprijateljsku zemlju, daleko ili blizu,

47 i ako oni onda dođu k sebi u zemlji gdje su zarobljeni, i obrate se i zavape k tebi u zemlji svojih tlačitelja i priznaju: 'Sagriješili smo i zlo smo napravili, bezbožni smo bili.'

48 Ako se onda svim svojim srcem i svom svojom dušom obrate k tebi u zemlji svojih neprijatelja, koji su ih odveli, i pomole se tebi, prema zemlji, koju si dao njihovim ocima, prema gradu koji si izabrao, i prema Domu koji sam sagradio tvojem Imenu,

49 onda ti uslišaj njihovu molitvu i vapaj u nebu, na mjestu, gdje sjediš na prijestolju, i pribavi im pravicu!

50 I oprosti svojem narodu što je sagriješio protiv tebe, i sve prijestupe koliko su skrivili protiv tebe, i daj da nađu milost kod svojih tlačitelja, da im se smiluju!

51 Jer on je tvoj narod i tvoja svojina, koju si izveo iz Egipta, ispred talionice željeza.

52 Neka budu tvoje oči otvorene na molbu tvojega sluge i na molbu tvojega naroda Izraela, da ih uslišaš u svemu za što te zazovu!

53 Jer si ih ti odvojio sebi za svojinu iz svih naroda na zemlji, kako si obećao

preko svojega služe Mojsija kad si izveo naše oce iz Egipta, ti veliki GOSPODINE!”
54 Kad je bio Salomon posve završio ovu prošnju i molitvu GOSPODINU, ustao je s mjesta pred GOSPODINOVIM žrtvenikom, gdje je bio klečao s rukama raširenim prema nebu.

55 Stupio je onda naprijed i blagoslovio svu Izraelovu zajednicu velikim glasom, rekavši:

56 “Blagoslovjen neka je GOSPODIN, koji je svojemu narodu Izraelu pribavio mir posve onako kako je obećao. Nije ostalo neispunjeno ni jedno jedino od svih sjajnih obećanja koja je dao preko svojega služe Mojsija.

57 GOSPODIN, naš Bog, neka bude s nama, kako je bio s našim ocima! Neka nas ne ostavi i ne odbije,

58 da se naša srca obrate k njemu i mi hodimo svim njegovim putovima i držimo njegove zapovijedi, zakone i uredbe, na koje je obvezao naše očeve.

59 I ove moje riječi što sam ih u molitvi upravio GOSPODINU, neka budu nazočne GOSPODINU, našem Bogu, dan i noć, da pribavi pravicu svojem sluzi i svojem narodu Izraelu u svako doba,

60 da svi narodi na zemlji dodu do spoznanja da je GOSPODIN Bog i nitko drugi.

61 Zato vaše srce neka bude odano GOSPODINU, našem Bogu, da hodite po njegovu zakonu i držite njegove zapovijedi, kao danas!”

62 Onda je prineo kralj i sav Izrael s njim žrtve zaklanice GOSPODINU.

63 Kao žrtvu mirovornu, koju je dao Salomon zaklati za GOSPODINA, žrtvovao je on: dvadeset i dvije tisuće volova i stotinu i dvadeset tisuća ovaca. Tako su kralj i svi Izraelovi sinovi posvetili GOSPODINOV Dom.

64 U onaj dan posvetio je kralj srednji dio predvorja pred GOSPODINOVIM Domom, jer ondje je prineo žrtve paljenice, prinose i pretilinu od mirovornih žrtava. Mjedeni žrtvenik, koji je stajao pred GOSPODINOM, bio je premalen da obuhvati žrtve paljenice, prinose i pretilinu mirovornih žrtava.

65 Tako je onda Salomon proslavio Svečanu gozbu, i s njim sav Izrael, skup velik od ulaska u Hamat do Egipatskog Potoka, pred GOSPODINOM, Bogom našim, sedam dana i još jedanput sedam dana – četrnaest dana.

66 Osmi dan otpustio je ljude. Oni se rastali od kralja i otišli su svojim šatorima, veseli i dobre volje zbog svega dobra koje je GOSPODIN bio iskazao svojemu sluzi Davidu i svojemu narodu Izraelu.

Božje obećanje Salomonu

9 I dogodilo se u vrijeme kad je bio Salomon završio gradnju GOSPODINOVA Doma i kraljevskog dvora i sve druge naume, koje je Salomon želio izvesti,

2 javio se GOSPODIN Salomonu po drugi put, kao što mu se bio javio u Gibeonu.

3 I rekao mu GOSPODIN: “Uslišao sam tvoju molitvu i tvoj vapaj što si mi ga upravio. Posvetio sam taj Dom što si mi ga sagradio. Zato će moje Ime ondje uvijek boraviti, i moje oči i moje srce ondje će uvijek boraviti.

4 Ako budeš hodio pred menom onako kako je išao tvoj otac David, u iskrenosti srca i u pravednosti, tako da radiš sve što sam ti zapovjedio, i držiš moj zakon i uredbe,

5 onda će zauvijek utvrditi prijestolje tvojega kraljevstva nad Izraelem, kako sam obećao tvojem ocu Davidu, kad sam rekao: ‘Nikada ti neće nestati čovjeka na Izraelovu prijestolju.’

6 Ali ako se vi, vi i vaši sinovi, odvratite od mene i ne uzdržite mojih zapovijedi i uredaba, na koje sam vas obvezao, nego odete i služite drugim bogovima i klanjate im se,

7 onda će odstraniti Izraela iz zemlje koju sam im dao, i Dom što sam ga posvetio svojem Imenu, odbacit će od svojega lica, i Izrael će postati prispoloba i ruglo svim narodima.

8 I ovaj će Dom postati jedna ruševina. I kad zapitaju: ‘Zašto je takvo što GOSPODIN napravio ovoj zemlji i ovomu Domu?’

9 Odgovorit će se: ‘Oni su ostavili GOSPODINA, svojega Boga, koji je njihove oce izveo iz Egipta, i okrenuli se k drugim bogovima, njima se klanjali i služili im. Zato je GOSPODIN pustio na njih svu tu nesreću.’

10 Kad je prošlo dvadeset godina, u kojima je Salomon sagradio obje zgrade, GOSPODINOV Dom i kraljevski dvor.

11 Hiram, kralj Tira, podupirao je Salomona prema potrebi drvom cedrovim i čempresovim i zlatom, onda je dao kralj Salomon Hiramu dvadeset gradova u zemlji Galileji.

12 Ali kad je došao Hiram iz Tira da vidi gradove koje mu je ustupio Salomon, nije mu se svidjelo,

13 i rekao: “Kakvi su to gradovi koje si mi dao, brate?” Zato se zove ta zemlja sve do današnjega dana Kabul.

14 Hiram je bio poslao kralju stotinu i dvadeset talenata zlata.

15 Ovo je razlog s radnom snagom koju je bio digao kralj Salomon da sagradi

GOSPODINOV Dom i svoj vlastiti dvor, Milo i zidove Jeruzalema i Hazor, Megido i Gezer.

16 Faraon, egipatski kralj, bio je izišao, osvojio Gezer i spasio ga ognjem, Kanaance, koji su prebivali u gradu, pobio i dao ga kao miraz svojoj kćeri, ženi Salomonovoj.

17 I Salomon je opet sagradio opet Gezer i donji Bet-Horon,

18 Baalat, Tadmor u pustinji u zemlji,

19 sve gradove za spremišta, koja je imao Salomon, i gradove za bojna kola i gradowe za jahalište i sve građevine, koje je Salomon htjeo podignuti u Jeruzalemu, na Lebanonu i u svem području svoje vlasti.

20 Sve što je još bilo ostalo od Amorejaca, Hitijaca, Perizejaca, Hivejaca i Jebusnjaka, koji nisu bili od Izraelovih sinova.

21 Njihove potomke, koji su iza njih još bili ostali u zemlji, jer ih nisu mogli Izraelovi sinovi iskorijeniti, njih je Salomon natjerao da plaćaju danak i da robuju do današnjega dana.

22 Od Izraelovih sinova nije napravio Salomon nijednoga robom, nego su oni postali njegovi ratnici i službenici, njegove više i niže vode, njegovi zapovjednici nad bojnim kolima i nad konjanicima.

23 Glavnih upravitelja nad gradnjama Salomonovim, bilo je pet stotina i pedeset. Oni su nadzirali ljudi koji su bili radovima zaposleni.

24 Kći faraonova iz Davidova grada bila ušla u svoju kuću, koju je Salomon sagradio za nju. Onda je sagradio Milo.

25 Tri puta u godini prinosio bi Salomon žrtve paljenice i žrtve mirovorne na žrtveniku koji je podignuo GOSPODINU, i palio je kod na žrtveniku, koji je stajao pred GOSPODINOM. Tako je završio Dom.

26 I lade je napravio kralj Salomon u Eson-Geberu, koji je kod Elata na obali Crvenoga mora u Edomu.

27 Hiram je poslao na tim ladjama svoje ljudi, mornare, koji su vješti moru, zajedno s ljudima Salomonovim.

28 Oni se odvezli u Ofir, uzeli su odande zlata četiri stotine i dvadeset talenata i donijeli su kralju Salomonu.

Kraljica od Sabe posjećuje Salomona

10 Kad je kraljica od Sabe čula o Salomonovoj slavi, koju je bio stekao po Imenu GOSPODINOVU, došla ona da ga iskuša zagonetkama.

2 Došla je u Jeruzalem s veoma velikom pratnjom. Deve su nosile vrlo mnogo mirisa i zlata, i dragoga kamenja. Kad je bila došla k Salomonu, iznijela mu je sve što

joj je bilo na srcu.

3 A Salomon joj je odgovorio na sva njezina pitanja. Ništa nije bilo što bi ostalo kralju skriveno da joj ne bi mogao objasniti.

4 I kad je kraljica od Sabe vidjela svu Salomonovu mudrost i dvor, koji je bio sa-

gradio,
5 i jela kod njegova stola, kako su njegovi dostojanstvenici tu sjedili i njegove sluge dvorile, nadalje njihova odjeća i njegove peharnike i žrtve paljenice što bi ih on u Domu prinosio GOSPODINU, ona se onda nije više mogla suzdržati.

6 Onda je rekla kralju: "Istina je bila što sam čula u svojoj zemlji o tebi i o tvojoj mudrosti.

7 Nisam htjela vjerovati što se govorilo dok ne dodem i vidim svojim očima. I zista, ni pola mi nije kazano. Tvoja mudrost i tvoje vrline nadvisuju glas što sam ga slušala.

8 Sretni su tvoji ljudi, sretne su tvoje služe što uvijek stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost!

9 Blagoslovljen neka je GOSPODIN, tvoj Bog, koji te je zavolio tako da te je posadio na Izraelovo prijestolje, jer GOSPODIN ljubi Izraela uvijek, postavio te kraljem da sudiš i dijeliš pravicu."

10 Potom je kralju darovala stotinu i dvadeset talenata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragoga kamenja. Nikada više nije došlo toliko mirisa koliko je kraljica od Sabe darovala kralju Salomonu.

11 I lade Hiramove, koje su donosile zlato iz Ofira, donijeli su iz Ofira vrlo mnogo drva sandalovine i dragoga kamenja.

12 I kralj je dao napraviti iz drva sandalovine sjedala za GOSPODINOV Dom i za kraljevski dvor i citare i harfe za pjevače. Toliko drva sandalovine nikada se više nije donijelo niti ga se vidjelo do današnjega dana.

13 A kralj Salomon je darovao kraljici od Sabe sve što joj se svijedelo i što je zatražila, osim onoga što joj dao drage volje i darežljivošću jednoga kralja Salomona. Potom se ona digla i otišla natrag u svoju zemlju sa svojim slugama.

14 Zlata što je dohodilo Salomonu u jednoj godini bilo je šest stotina i šezdeset i šest talenata,

15 osim onoga što je dohodilo od veletrgovaca i od poreza malih trgovaca. Uz to su donosili Salomonu zlato i srebro svi arapski kraljevi i zemaljski upravitelji.

16 I dao je kralj Salomon napraviti dvjesto velikih štitova od kovana zlata; šest stotina šekela zlata utrošeno je u svaki štit.

17 I tri stotine manjih štitova od kovana

zlata; tri mine zlata utrošeno je u svaki štit. Kralj ih dao smjestiti u kuću Lebanonska Šuma.

18 Nadalje je kralj dao napraviti veliko prijestolje od bjelokosti i obložiti ga čistim zlatom.

19 Prijestolje je imalo šest stepenica, a gornji dio odostraga na prijestolju bio je okrugao. Nasloni su bili s obje strane sjedala, i pokraj naslona bila su dva lava.

20 Dvanaest lavova stajalo je s obje strane na šest stepenica. Takvo što nije bio još nikada napravljeno za koje bilo kraljevstvo.

21 Sve posude za piće kralja Salomona bile su od zlata, i sve posude u kući Lebanonska Šuma bilo je od čistoga zlata. Ništa nije bilo od srebra, koje u vrijeme Salomonovo nije imalo nikakve cijene.

22 Kralj je imao taršiške lađe na moru kod Hiramovih lađa. Svake tri godine jedanput dolazile su lađe taršiške kući, natovarene zlatom, srebrom, bjelokosti, majmunima i paunovima.

23 Tako je nadvisio kralj Salomon sve kraljeve na zemlji bogatstvom i mudrošću.

24 I sav je svijet želio vidjeti Salomona, da čuje njegovu mudrost, koju mu je udijelio Bog.

25 Pritom bi svaki sobom donio dar, srebrne i zlatne posude, haljine, oružje, mirise, konje i mazge, svake godine.

26 Salomon je sebi nakupio i mnogobrojna bojna kola i konjanike, i imao je tisuću i četiri stotine bojnih kola i dvanaest tisuća konjanika. Njih je rasporedio po kolskim gradovima i u okolini kralja u Jeruzalemu.

27 Kralj je napravio da je bilo u Jeruzalemu tako mnogo srebra kao kamenja, a cedara tako mnogo kao dudova što rastu u nizini.

28 Uvoz konja kojih je imao Salomon, bio je iz Egipta i Keve. Kraljevi trgovci su ih dovodili ih iz Keve za plaću.

29 Tako su jedna bojna kola kod izvoza iz Egipta koštala po šest stotina šekela srebra, a konj po stotinu i pedeset. Isto tako preko njih dobivali su ih svi hitejski i sirijski kraljevi.

Salomon se okreće od GOSPODINA

11 Kralj Salomon je ljubio, uz faraonovu kćer, mnoge žene strankinje: Moapke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hitijke, 2 od naroda, za koje je bio GOSPODIN zapovjedio Izraelovim sinovima: "Ne upuštajte se s njima i oni ne smiju općiti s vama. Dručcije, oni će posve sigurno zanijeti vaša srca za svojim bogovima." Za njih je prionuo Salomon ljubeći ih.

3 A imao je sedam stotina žena kraljica i tri stotine priležnica. I njegove žene su ga zavele.

4 Kad je Salomon bio ostario, njegove žene zanijele su mu srce za drugim bogovima. Njegovo srce nije više potpuno pripadalo GOSPODINU, njegovu Bogu, kao srce njegova oca Davida.

5 I Salomon je štovao aštaru, božicu Sidonaca, i Milkomu, grozotu Amonaca.

6 Salomon je radio zlo pred GOSPODINOM, i nije hodio za GOSPODINOM do kraja kao njegov otac David.

7 Onda je Salomon sagradio žrtvenu uzvisinu za Kemoša, odurnost Moabaca, na gori, istočno od Jeruzalema, i isto tako za Moleka, grozotu Amonaca.

8 Isto je napravio za sve svoje žene strankinje, koje su prinosile svojim bogovima k d i žrtve zaklanice.

9 I GOSPODIN se razgnjevio na Salomona, jer je on odvratio svoje srce od GOSPODINA, Boga Izraelova, koji mu se bio javio dva puta

10 i bio mu je zapovjedio da ne štuje drugih bogova, ali on nije držao ono što mu je GOSPODIN zapovjedio.

11 Zato je dao GOSPODIN reći Salomonu: "Jer si to napravio, i nisi držao moj zavjet i uredbe, koje sam ti zapovjedio, zato ću otgnuti od tebe kraljevstvo i dati ga tvojemu služi.

12 Ali neću to još napraviti za tvojega života zbog tvojega oca Davida; ja ću ga otgnuti iz ruku tvojega sina.

13 Ipak neću od njega otgnuti svega kraljevstva. Jedno ću pleme dati tvojem sinu zbog Davida, mojega sluge, i zbog Jeruzalema što sam ga izabrao."

14 I dao je GOSPODIN podići Salomonu protivnika u Edomu Hadada, iz kraljevske roda u Edomu.

15 Jer kada je David tukao Edomca, i vojskovođa Joab otišao da pokopa pobijene, i sve za oružje sposobne muškarce u Edomu dao poubijati,

16 (jer je Joab proboravio ondje šest mjeseci sa svim Izraelom, dok nije uklonio sve za oružje sposobne muškarce u Edomu),

17 da je pobjegao Hadad s nekoliko Edomaca, koji su bili sluge njegovom ocu, i otišao u Egipat. Hadad je bio onda još malen dječak.

18 Otišli su iz Midjana i došli su u Paran. Iz Parana su uzeli sobom ljudе i došli su u Egipat k faraonu, egipatskom kralju; on mu dao kuću i odredio mu hranu, i dao mu zemlje.

19 Hadad je našao veliku milost u farao-

na, tako da mu je dao sestru svoje žene Tafnese za ženu.

20 Sestra Tafnesina rodila mu njegova sina Genubata. Tafnesa mu dala u dvoru faraonovu prvi odgoj. Tako je ostao Genubat u faraonovom dvoru među faraonovom djecom.

21 A kad je Hadad u Egiptu dočuo da je David počinuo kod svojih otaca, i da je mrtav vojskovođa Joab, zamolio je Hadad faraona: "Pusti me da idem u svoju zemlju!"

22 Faraon ga zapitao: "A nedostaje li ti što kod mene, te hoćeš ići u svoju zemlju?" On je odgovorio: "Ništa! Ali me pusti da idem!"

23 Onda mu podignuo Bog kao protivnika Rezona, sina Eliadova, koji je bio pobegao iz okoline svojega gospodara Hadadezera, sobskog kralja.

24 Ovaj je skupio ljudе oko sebe i postao im čelovođа, onda kad je David počinio krvoproljeće među njima. Oni su otišli onda u Damask, ostali su ondje, i vladali u Damasku.

25 On je bio protivnik Izraelov dokle je god živio Salomon. Osim zla koje je spremio Hadad, mrzio je i on Izraela, dokle je god bio kralj nad Sirijom.

26 I Jeroboam, sin Nebatov, Efraimej iz Serede, njegovoj majci je bilo ime Serua i bila je udovica, Salomonov dvorjanik, pobunio se protiv kralja.

27 Uzrok zašto se podignuo na kralja bio je ovaj: Salomon je sagradio Milo i poravnao jamu u gradu Davida, svojega oca.

28 Ovaj Jeroboam bio je valjan i hrabar čovjek, i kad je video Salomon da se mlađi čovjek pokazao marljiv u poslu, postavio ga nadglednikom nad svim poslovima Josipove kuće.

29 Tada se dogodilo da je Jeroboam otišao iz Jeruzalema i na putu susreo ga prorok Ahija iz Šila sa novim ogrtačem na sebi; a njih dvoje su bili sami u polju.

30 Onda je uzeo Ahija novi ogrtač koji je imao na sebi, razderao ga na dvanaest komada.

31 On je rekao Jeroboamu. "Uzmi sebi deset komada, jer ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Evo, istrgnut ću iz ruke Salomonove kraljevstvo i tebi ću dati deset plemena.'

32 Samo će jedno pleme on zadržati zbog mojega sluge Davida i zbog Jeruzalema, grada, koji sam izabrao između svih Izraelovih plemena.

33 Jer su ostavili mene i poklonili se aštarti, božici Sidonaca, Kemošu, bogu Moabaca, i Milkому, bogu Amonaca.

Nisu hodili mojim putovima, nisu vršili što je meni po volji, i nisu držali mojih propisa i zapovijedi, kako je to radio njegov otac David.

34 Ali neću mu oduzeti svega kraljevstva, nego ću ga ostaviti neka vlada dokle je god živ zbog mojega sluge Davida, koga sam izabrao i koji je držao moje zapovijedi i zakon.

35 Ali ću njegovu sinu uzeti kraljevstvo i tebi ga dati, naime, deset plemena.

36 Jedno jedino pleme njegovu sinu ću dati, da bude svjetiljka mojem sluzi Davidu uvijek pred menom u Jeruzalemu, gradu koji sam izabrao sebi, da u njemu prebiva moje Ime.

37 A tebe ću uzeti: ti ćeš vladati nad svim što ti duša želi i bit ćeš kralj nad Izraelem.

38 Ako poslušaš u svemu što ti zapovjedam i podeš mojim putovima i napraviš što je meni po volji držeći moj zakon i zapovijedi, kako je to radio moj sluga David, bit ću ja s tobom i sagraditi ću ti kuću tako tvrdo kako sam sagradio Davidu, i dat ću ti Izraela.

39 Zato ću ponižavati Davidove potomke, ali ne za sva vremena."

40 Jer je Salomon tražio da ubije Jeroboama, podignuo se Jeroboam i pobegao u Egitpat k Šišaku, egipatskom kralju, i ostao je u Egiptu do Salomonove smrti.

41 Ostala djela Salomonova i sve što je napravio, i njegova mudrost, to je zapisano u knjizi Salomonove povijesti.

42 Salomon je vladao u Jeruzalemu nad svim Izraelom četrdeset godina.

43 Onda je Salomon počinuo kod svojih otaca. Pokopali su ga u gradu Davida, njegova oca. Mjesto njega kraljevao je njegov sin Roboam.

Roboam postaje kralj

12 Roboam je otišao u Šekem, jer se u Šekemu bio skupio sav Izrael da ga postavi kraljem.

2 O tom je Jeroboam, sin Nebatov, primio vijest. On je, naime, još bio u Egiptu, kamo je bio morao pobjeći od kralja Salomona; Jeroboam se bio nastanio u Egiptu.

3 I poslali su ondje i dali su ga pozvati. Tako su došli Jeroboam i sva Izraelova zajednica i javili su Roboamu, rekavši:

4 "Tvoj je otac stavio na nas težak jaram. Olakšaj nam sada ti tvrdu službu svojega oca i teški jaram koji nam je stavio, i mi ćemo ti biti podložni!"

5 On im odgovorio "Idite i za tri dana dođite opet k meni!" I narod se udaljio.

6 I kralj Roboam posvetovao se sa sta-

rim ljudima koji su služili njegovu ocu Salomonu dok je bio živ, i zapitao: "Što mi svjetujete da odgovorim tim ljudima?" 7 Oni su mu odgovorili: "Ako danas uđovljiš narodu, njima se prilagodiš, poslušaš ih i prijateljski im odgovoriš, oni će ti biti dovijeka podložni."

8 Ali se on nije osvrnuo na savjet koji su mu dali starci, nego se posvjetovao s mlađim ljudima koji su bili odrasli s njim i koji su ga morali slijediti,

9 On ih je zapitao: "Što mi svjetujete da odgovorim tim ljudima, koji zahtijevaju od mene: 'Olakšaj jaram koji je stavio na nas tvoj otac?'"

10 Mlađi ljudi koji su bili odrasli s njim odgovorili mu, rekavši: "Ovako ćeš odgovoriti tim ljudima, koji su ti rekli: 'Tvoj je otac stavio na nas težak jaram, olakšaj ti naš jaram!' ovako ćeš im odgovoriti: 'Moj je mali prst deblji od bedara mojega oca!'

11 Eto, otac vam je moj stavio težak jaram. Ja ću vaš jaram napraviti još težim. Otac vas je moj šibao bičevima, a ja ću vas krotiti bodljikavim bičevima."

12 Kad su Jeroboam i sav narod došli opet treći dan k Roboamu, kako im je zapovjedio kralj, rekavši: "Dodite opet k meni za tri dana!"

13 Onda je kralj oštro odgovorio narodu i nije se osvrnuo na savjet koji su mu bili dali starci.

14 Kako su ga savjetovali mlađi ljudi, odgovorio im: "Moj vam je otac stavio težak jaram. Ja ću vaš jaram napraviti još težim. Otac vas je moj šibao bičevima. Ja ću vas krotiti bodljikavim bičevima."

15 Tako kralj nije uslišao naroda, jer je GOSPODIN tako uredio da ispuni svoje obećanje koje je GOSPODIN preko Ahije od Šila bio dao Jeroboamu, sinu Nebatovu.

16 Kad je video sav Izrael da ih kralj nije htjeo uslišati, narod je odgovorio kralju, rekavši: "Kakav dio mi imamo s Davidom? Mi nemamo baštine sa sinom Jesejevim. Kući Izraelovih sinova! Sad gledaj svoju kuću, Davide!" Tako je Izrael otišao kući.

17 Roboam je vladao samo još nad Izraelovim sinovima koji su prebivali u Judinim gradovima.

18 Kad je kralj Roboam poslao Adorama, nadglednika nad rabotnim poslovima, sav ga Izrael zasuo kamenjem i ubio. Kralj Roboam mogao je baš još skočiti na svoja kola i pobjeći u Jeruzalem.

19 Tako je otpao Izrael od kuće Davidove do današnjega dana.

20 I dogodilo se, kad je čuo sav Izrael da se vratio Jeroboam, poslali su i dali ga dovesti na skupštinu i postavili ga krajem

nad svim Izraelom. Uz kuću Davidovu nije pristao nitko, osim jedino pleme Judino.

21 Čim je Roboam došao u Jeruzalem, podignuo je svu Judinu kuću i pleme Benjaminovo, stotinu i osamdeset tisuća odabranih ratnika, da zarate sa Izraelovom kućom, da natrag dobiju kraljevstvo za Roboama, sina Salomonova.

22 Onda je došla Božja riječ Šemaji, Božjemu čovjeku, rekavši:

23 "Javi Roboamu, sinu Salomonovu, Judinu kralju, i svoj Judinoj i Benjaminovoj kući i ostalom narodu:

24 Ovako govori GOSPODIN: 'Ne izlazite i ne bijte se sa svojom braćom, Izraelovim sinovima! Svaki neka se vrati svojoj kući, jer sam ja zapovjedio da tako bude.'" Oni su poslušali zapovijed GOSPODINOVU, i vratili se kući, po GOSPODINOVOJ zapovijedi.

25 Jeroboam je utvrdio Šekem u Efraimovo gori i naselio se u njemu. Isto je odatle otišao i utvrdio Penuel.

26 Jeroboam je mislio u sebi: "Kraljevstvo će se opet povratiti kući Davidovoj.

27 Jer ovaj narod ide gore da u GOSPODINU Domu u Jeruzalemu prinosi žrtve, te će se srce ovoga naroda opet okrenuti Roboamu, Judinu kralju, kao svojem gospodaru. Mene će ubiti i opet se povratiti k Roboamu, Judinu kralju."

28 Kad je kralj razmislio, dao napraviti dva zlatna teleta i rekao narodu: "Vi ste dosta dugo išli gore u Jeruzalem. A evo, Izraele, ovdje je tvoj bog, koji te je izveo iz egipatske zemlje."

29 Jedno je namjestio u Betelu, drugo je dao odnijeti na Dan.

30 To je postalo povod grijehu, jer je narod išao k jednomu sve do Dana.

31 Također je podignuo svetišta na uzvisinama i postavio za svećenike proste ljudi, koji nisu pripadali Levitima.

32 Nadalje je Jeroboam uveo osmoga mjeseca, petnaestoga dana u mjesecu, svečanu gozbu koja je odgovarala svetkovini u Judi. On je sam uzašao na žrtvenik. Isto tako napravio u Betelu da žrtvuje teladima koje je bio dao napraviti. I postavio u Betelu svećenike svetišta na uzvisinama, koje je bio napravio.

33 Petnaestoga dana osmoga mjeseca, mjeseca koji je on sam sebi bio izabrao da uvede svetkovinu za Izraelovu djecu, uzašao je na žrtvenik, koji je bio podignuo u Betelu, i pristupio žrtveniku kaditi.

Jeroboamu se ukoči ruka

13 A gle, javio se u Betelu, po GOSPODINOVOJ zapovijedi, Božji čovjek iz

Judine zemlje, a Jeroboam je baš stajao na žrtveniku, da žrtvuje.

2 Onda se onaj, po GOSPODINOVOJ zapovijedi, okrenuo prema žrtveniku i viknuo: "Žrtveniče, žrtveniče, ovako govori GOSPODIN: 'Sin će se jedanput roditi kući Davidovoj. Josija je njegovo ime. On će na tebi klati svećenike uzvisina, koji žrtvuju na tebi. Ljudske će se kosti spaliti na tebi.'"

3 U isto doba navijestio je on znak i rekao: "Znak da je GOSPODIN govorio je ovo: evo, žrtvenik će se raspasti i prosut će se pepeo što je na njemu!"

4 Tako se dogodilo da kad je kralj čuo prijetnju koju je Božji čovjek izrekao protiv žrtvenika u Betelu, pružio je Jeroboam svoju ruku sa žrtvenika i zapovjedio: "Držite ga!" Ali njegova se ruka, koju je bio pružio protiv njega, tako ukočila da ju nije mogao opet povući natrag.

5 A žrtvenik se raspao i prosuo se pepeo sa žrtvenika. To je bio znak koji je navijestio Božji čovjek po GOSPODINOVOJ zapovijedi.

6 Kralj je rekao Božjemu čovjeku, rekavši: "Zazovi ipak, GOSPODINA, svojega Boga, na blagost i pomoli se za mene da mogu opet natrag povući svoju ruku!" Onda je ublažio Božji čovjek GOSPODINA i kralj je opet mogao povući ruku natrag, i bila je kao prije.

7 Nato je rekao kralj Božjemu čovjeku "Dodi sa mnom kući i okrijepi se, i dat će ti dar."

8 Ali je Božji čovjek odgovorio kralju: "Kad bi mi dao i polovicu svojega kraljevstva, ne bih išao s tobom, ne bih jeo ni pio na ovom mjestu.

9 Jer tako mi je zapovijedila GOSPODINOVA riječ: "Ne smiješ ni jesti ni piti, ni vratiti se putom kojim si došao."

10 Tako je on krenuo drugim putom i nije se vratio putom kojim je došao u Betel.

11 Nato je boravio u Betelu jedan stari prorok. Njegovi sinovi došli su i pripovjedili mu sve što je napravio Božji čovjek onaj dan u Betelu. Oni su bili ispričnjili svojem ocu i riječi koje je on bio izrekao kralju.

12 Zapitao ih njihov otac: "Kojim je putom otišao?" Njegovi sinovi su mu pokazali put kojim je bio krenuo Božji čovjek, koji je bio došao iz Judine zemlje.

13 Nato je on zapovjedio svojim sinovima: "Osedljajte mi magarca!" Kad su oni osedlali magarca, uzjahači ga on

14 i pojahači za Božjim čovjekom. Našao ga gdje sjedi pod terebintom i zapitao ga: "Jesi li ti Božji čovjek koji je došao iz Ju-

dine zemlje?" On je odgovorio: "Jesam." 15 Onda ga zamolio: "Hodi sa mnom kući i pojedi što god."

16 On je odgovorio: "Ne smijem se vratiti s tobom i s tobom ići. Ne smijem ni jesti ni piti s tobom u ovom mjestu.

17 Jer je meni GOSPODINOVA riječ zapovijedila: "Ne smiješ ondje ni jesti ni piti, niti se vratiti putom kojim si došao."

18 Ali onaj mu odgovorio: "I ja sam prorok kao ti. Andeo mi je GOSPODINOV zapovjedio: "Dovedi ga sobom kući da jede i pije." Tako mu je slagao.

19 Tako se on vratio s njim, i jeo je i pio u njegovoj kući.

20 A dok su sjedili za stolom, došla je GOSPODINOVA riječ proroku, koji ga je bio doveo natrag.

21 On je povikao Božjemu čovjeku, koji je bio došao iz Judine zemlje: "Ovako govari GOSPODIN: 'Jer nisi poslušao zapovijed GOSPODINU i nisi držao zapovijed koju ti je dao GOSPODIN, tvoj Bog,

22 nego si se vratio i jeo i pio na mjestu za koje ti je rekao: "Ne smiješ ni jesti ni piti," zato neće tvoje tijelo doći u grob tvojih otaca!"

23 I nakon što je jeo kruh i pio, dao je onaj proroku osedlati magarca, kojega je doveo natrag.

24 Tako je on odjahač; lav ga susreo na putu i usmratio ga. Njegovo tijelo ležalo je ispruženo na putu, a magarac je stajao uz njega, i lav je ostao stoeći uz tijelo.

25 I kad su ljudi, koji su prolazili, vidjeli tijelo ispruženo na putu i lava gdje stoji uz tijelo, otišli su i pripovjedili to u gradu gdje je boravio stari prorok.

26 Čim je to čuo prorok, koji ga je bio vratio s puta, rekao je: "To je Božji čovjek koji nije poslušao zapovijedi GOSPODINOVE. Zato ga GOSPODIN predao lavu, koji ga rastrgao i usmratio po GOSPODINOVOJ riječi, koju mu je bio rekao."

27 Nato je progovorio svojim sinovima: "Osedljajte mi magarca!" I tako mu ga oni osedlali.

28 On je onda odjahač i našao njegovo tijelo ispruženo na putu i magarca i lava gdje stoeži uz tijelo. Lav nije bio tijelo prožderao ni magarca rastrgao.

29 Prorok je podignuo tijelo Božjega čovjeka, stavio ga na magarca i odnio ga natrag u grad. Stari prorok je došao u grad, da održi tugovanje i pokopao ga.

30 Položio je on tijelo u svoj vlastiti grob i održao mu tugovanje: "Ah, brate moj!"

31 Kad ga je bio pokopao, rekao je svojim sinovima: "Kad umrem, pokopajte me u istom grobu u kojem je pokopan Bož-

ji čovjek! Uz njegove kosti stavite i moje kosti!

32 Jer će se zacijelo ispuniti riječ koju je po GOSPODINOVOJ zapovijedi izgovorio protiv žrtvenika u Betelu i protiv svih hramova i uzvisina u gradovima Samarije.”

33 I poslije ovoga događaja nije se Jeroboam vratio sa svojega zla puta, nego je nastavio po volji postavljati sve proste ljudе za svećenike uzvisina. Tko je želio, onomu je davao punomoć i postavljao ga za svećenika uzvisina.

34 Zbog takva postupanja sagriješila je Jeroboama kuća, porušila se i iskorijenila sa zemlje.

Proročanstvo protiv Jeroboama

14 U ono vrijeme razboljeo se Abija, sin Jeroboamov.

2 Onda je zamolio Jeroboam svoju ženu: “Idi, preodjeni se da se ne opazi da si Jeroboamova žena, pa idi u Šilo! Ondje prebiva prorok Ahija, koji mi je jedanput prorokovao da će biti kralj nad ovim narodom.

3 Uzmi sobom deset kruhova i kolača i vrč meda i potraži ga! On će ti reći što će biti s dječakom.”

4 Žena Jeroboamova je napravila tako. Ona se zaputila u Šilo i došla u kuću Ahiju. A Ahija nije mogao više vidjeti, jer su njegove oči bile oslijepile od starosti.

5 Uto je bio GOSPODIN rekao Ahiji: “Eto dolazi Jeroboamova žena da te pita za svojega sina jer je bolestan. Tako i tako ćeš joj reći!” Jer će biti, kad uđe preodjevena, da će se pretvoriti kao da je neka druga.

6 I tako je bilo, Ahija je razabrao šuštanje njezinih koračaja, kad je ušla na vrata, on je rekao: “Uđi, Jeroboamova ženo! Zašto se pretvaraš da si netko drugi? Meni je za tebe dana loša vijest.

7 Idi, reci Jeroboamu: ‘Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: Podignuo sam te između naroda i postavio te vladarom nad svojim narodom Izraelom.

8 Otrgnuo sam kraljevstvo od kuće Davidove i dao ga tebi. A ti nisi bio kao moj sluga David, koji je držao moje zapovijedi, slušao me svim svojim srcem i radio samo ono što je pravedno u mojim očima.

9 Ne, ti si radio gore od svih svojih predhodnika, jer si dao sebi napraviti druge bogove, i to lijevane kipove da bi me dražio; a mene si bacio za svoja leđa.

10 Zato ćeš ja pustiti nesreću na Jeroboamovu kuću i iz Jeroboamove sve obitelji uništiti ču sve muško, doraslo i nedoraslo u Izraelu. Ja ćeš pomesti kuću Jerobo-

movu kao što se mete smeće, dok ga više ništa ne ostane.

11 Tko umre u gradu od obitelji Jeroboamove, prožderat će ga psi, i tko umre u polju, izjest će ga nebeske ptice, jer GOSPODIN je to izrekao.

12 A ti se sada vradi kući! Kad tvoje noge stupe u grad, dječak će umrijeti.

13 Sav će Izrael držati tugovanje za njim i pokopat će ga, jer će on jedini iz obitelji Jeroboamove doći u grob, jer se na njemu našlo nešto što se na kući Jeroboamovoj svidjelo GOSPODINU, Bogu Izraelovu.

14 Povrh toga, GOSPODIN će podignuti sebi kralja nad Izraelom, koji će u onaj dan iskorijeniti kuću Jeroboamovu. Ovo je dan. Što? Čak i sada.

15 Udarit će GOSPODIN Izraela, da će se zalijuljati, kao što se ljulja trska na vodi. Iščupat će Izraela iz ove lijepе zemlje koju je dao njihovim ocima, i razasut će ih s onu stranu rijeke, jer su napravili sebi drvene kipove i tako razdražili na gnjev GOSPODINA.

16 Napustit će Izraela zbog grijeha koje je počinio Jeroboam i na koje je naveo Izraela da sagriješi.”

17 Onda se Jeroboamova žena zaputila kući i došla u Tirsu. Kad je prekoračila kučni prag, bio je dječak već mrtav.

18 Pokopali su ga i sav Izrael održao tugovanje za njim, kako je to unaprijed rekao GOSPODIN preko svojega sluge, proroka Ahije,

19 Ostala djela Jeroboamova, njegovih ratova i njegove vladavine; to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

20 Kraljevao je Jeroboam dvadeset i dve godine. Tako je on počinuo kod svojih otaca. Onda je njegov sin Nadab kraljevao mjesto njega.

21 Kralj nad Judom bio je Roboam, sin Salomonov. Bilo je Roboamu četrdeset i jedna godina kad je postao kralj, i vladao je sedamnaest godina u Jeruzalemu, u gradu koji je bio izabrao GOSPODIN između svih Izraelovih plemena da ondje nastani svoje Ime. Njegova se majka zvala Naama i bila je Amonka.

22 I Juda je radio zlo pred GOSPODINOM. Oni su izazivali grijesima koje su počinjali njegovu srdžbu više nego njihovi oci svim onim što su pravili.

23 Jer su i oni sebi podigli uzvisine, stupove i drvene kipove na svakom visokom brežuljku i pod svakim zelenim stablom.

24 Bilo je posvećenih bludnica u zemlji. Tako su naslijedili sve grozote neznabozaca, koje je bio GOSPODIN istjerao ispred Izraelovih sinova.

25 U petoj godini Roboamova kraljevanja izašao je kralj Šišak od Egipta protiv Jeruzalema.

26 I on je pograbio blago iz GOSPODINOVA Doma i iz kraljevskog dvora, i sve je uzeo. Pograbio je i sve zlatne štitove koje je bio dao napraviti Salomon.

27 Na njihovo mjesto dao je kralj Roboam napraviti mјedene štitove i povjerio ih pažnji starješina nad stražama, koji su stržili na ulazu u kraljevski dvor.

28 Kad god bi kralj išao u GOSPODINOV Dom, nosili su ih tjelesni stražari, a poslije su ih opet stavljali u stražarnicu.

29 Ostala djela Roboamova i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?

30 Bio je rat između Roboama i Jeroboama neprestano.

31 Kad je Roboam bio počinuo kod svojih otaca, bio je pokopan kod svojih otaca u Davidovu gradu. Njegova se majka zvala Naama i bila je Amonka. Abiam njegov sin kraljevao namjesto njega.

Abiam, Asa, Jošafat, Nadab i Baaš

15 U osamnaestoj godini kraljevanja Jeroboama, sina Nebatova, postao je Abiam kralj nad Judom.

2 On je vladao tri godine u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Maaka i bila je unuka Abišalomova.

3 On je pravio sve grijehе svojega oca koje je ovaj bio radio pred njim, i njegovo srce nije bilo cijelo odano GOSPODINU, njegovu Bogu, kao srce njegova djeda Davida.

4 Ipak mu je GOSPODIN, njegov Bog, zbog Davida dao svjetiljku u Jeruzalemu, kad je nakon njega podignuo njegova sina u Jeruzalemu i utvrdio Jeruzalem,

5 Jer je David bio radio što je bilo pravo u očima GOSPODINA, i za svega svojega života nije bio odstupio od onoga što mu je zapovjedio, osim onoga što je napravio Hitijcu Uriju.

6 Između Roboama i Jeroboama bio je rat dok je god onaj živio.

7 Ostala djela Abiamova i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva? I između Abiama i Jeroboama bio je rat.

8 Kad je Abiam bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u Davidovu gradu. Namjesto njega kraljevao je njegov sin Asa.

9 U dvadesetoj godini kraljevanja Jeroboamova nad Izraelom, kraljevao je Asa nad Judom.

10 On je vladao četrdeset i jednu godinu u Jeruzalemu. Njegova se baka zvala Ma-

aka i bila je kći Abišalomova.

11 Asa je radio što je bilo pravo u očima GOSPODINA, kao njegov djed David.

12 On je protjerao bludnice iz zemlje i uklonio sve idolske kipove koje su bili napravili njegovi oci.

13 I svoju baku Maaku svrgnuo s njezina mjesta kao kraljicu, jer je bila podigla idolski kip Ašere. Asa je sasjekao njezin odurni kip i spalio ga u Kidronskoj dolini.

14 Ali uzvisine nisu bile srušene, ipak Asa je ostao svega svojega života vjerno odan GOSPODINU.

15 I dao je u GOSPODINOV Dom unijeti sve posvetne darove svojega oca i svoje vlastite darove, srebro, zlato i posude.

16 Između Ase i Baaše, Izraelova kralja, bio je rat dok su god živjeli.

17 Baaša, Izraelov kralj, izašao je protiv Jude i utvrdio Ramu da ne da nikome otići k Asi, Judinu kralju, ni od njega doći.

18 Ali Asa je uzeo sve srebro i zlato što je bilo još ostalo u riznicama GOSPODINOVA Doma, i blago kraljevskog dvora i predao ga svojim slugama. Tako ih poslao kralj Asa k Ben-Hadadu, sinu Tabrimonovu, unuku Hezionovu, sirijskomu kralju, koji je imao svoje sjedište u Damasku, i poručio:

19 "Savez postoji između mene i tebe, između mojega i tvojega oca. Evo šaljem ti srebro i zlato kao dar. Pa razriješi svoj savez s Baašom, Izraelovim kraljem, pa da mora otići od mene!"

20 Ben-Hadad je poslušao kralja Asu i poslao svoje vojskovođe protiv Izraelovih gradova. Dao je poharati Ijon, Dan, Abel Bet-Maaku i sav Kineret zajedno sa cijelom zemljom Naftalijevom.

21 Kad je Baaša to čuo, prestao je utvrđivati Ramu i vratio se u Tirsu.

22 I kralj Asa je podignuo sve Judejce bez iznimke. Oni su morali odnijeti kamenje i grede, koje je bio Baaša upotrebljavao za utvrđivanje Rame. S tim je dao kralj Asa utvrditi Benjaminovu Gebu i Mispu.

23 Sva ostala Asina djela, sve njegove pobjede i njegova djela i gradovi, koje je utvrdio; to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva? U svojoj starosti bolovao je od nogu.

24 Kad je Asa bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga kod njegovih otaca u gradu njegova djeda Davida. Namjesto njega kraljevao je njegov sin Jošafat.

25 Nadab, sin Jeroboamov, postao je Izraelov kralj u drugoj godini kraljevanja Asina nad Judom, i vladao je dvije godine nad Izraelom.

26 On je radio zlo pred GOSPODINOM i ho-

dio je tragom svojega oca i u njegovu grijehu na koji je bio naveo Izraela.

27 Protiv njega zasnovao je urotu Baaša, sin Ahijin, od kuće Isakarove, i ubio ga Baaša kod Gibetona koji je pripadao Filistejcima, kad su Nadab i sav Izrael opsjedali Gibeton.

28 Ubio ga Baaša u trećoj godini Asina kraljevanja nad Judom i kraljevao je na mjesto njega.

29 Čim je on bio postao kralj, iskorijenio je svu Jeroboamovu kuću i nije ostavio na životu nijedne duše od obitelji Jeroboamove, dok ju nije uništio. Tako je unaprijed rekao GOSPODIN preko svojega služe Ahije iz Šila.

30 Zbog grijeha koje je bio počinio Jeroboam i na koje je bio naveo Izraela, i zbog gnjeva na koji je bio razdražio GOSPODINA, Boga Izraelova.

31 Ostala djela Nadabova i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

32 Između Ase i Izraelova kralja Baaše bio je rat dokle su god živjeli.

33 U trećoj godini kraljevanja Asina nad Judom postao je Baaša, sin Ahijin, kralj svega Izraela i vladao je u Tirsi dvadeset i četiri godine.

34 On je radio zlo pred GOSPODINOM, i htio je tragom Jeroboamovim i u njegovu grijehu na koji je bio naveo Izraela.

Kraljev: Ela, Zimri, Omri i Ahab

16 Onda je došla GOSPODINOVA riječ Jehuu, sinu Hananijevu, protiv Baaša, rekavši:

2 "Iz praha sam te podignuo i postavio vladarom nad mojim narodom Izraelom. A ti si išao putom Jeroboamovim i naveo si moj narod Izraela na grijeh, tako da su me svojim grijesima dražili na gnjev.

3 Zato ću zatrati Baaša i njegovu kuću i s tvojom kućom postupati kao s kućom Jeroboama, sina Nebatova,

4 Tko od obitelji Baašine umre u gradu, toga će psi prožderati, i kto od njegove obitelji umre u polju, toga će izjesti nebeske ptice!"

5 Ostala djela Baašina pobjede i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

6 Kad je Baaša bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u Tirsi. Namjesto njega kraljevao je njegov sin Ela.

7 A protiv Baaša i njegove kuće došla je GOSPODINOVA riječ preko proroka Jehua, sina Hananijeva, izšla samo zbog svega zla kojim je sagriješio protiv GOSPODINA i dražio ga na gnjev svim svojim djelima,

tako da je imao dijeliti sudbinu kuće Jeroboamove, nego i zbog toga što je on nju iskorijenio.

8 U dvadeset šestoj godini kraljevanja Asina nad Judom postao je Ela, sin Baašin, Izraelov kralj. On je vladao u Tirsi dvije godine.

9 Protiv njega podignuo je bunu Zimri, jedan od njegovih časnika, zapovjednik jedne polovice bojnih kola. Dok je on pio u Tirsi u kući Arse, koji je upravljao dvorom u Tirsi,

10 provalio je Zimri, ubio ga u dvadeset sedmoj godini kraljevanja Asina nad Judom i postao je umjesto njega kralj.

11 I dogodilo se, čim je on postao kralj i zasjeo na prijestolje, pobio je svu kuću Baašinu. Nije ostavio ni jednoga koji je bio muškoga roda, ni rođake ni prijatelje.

12 Tako je Zimri zatro svu kuću Baašinu, kako je to bio GOSPODIN unaprijed rekao preko proraka Jehua protiv Baaša,

13 zbog svih grijeha koje su bili počinili Baaša i njegov sin Ela, i na koje su bili naveli Izraela kad su dražili na gnjev GOSPODINA, Boga Izraelova, svojim idolopoklonstvom.

14 Ostala djela Elina i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

15 U dvadeset sedmoj godini kraljevanja Asina nad Judom, kraljevao je Zimri sedam dana u Tirsi. Vojska je baš opsjedala Gibeton što je pripadao Filistejcima.

16 I kad su ljudi u taboru saznali da je Zimri kod jedne pobune ubio kralja, podignuo se sav Izrael u onaj dan u taboru za Izraelova kralja Omrija, zapovjednika vojske.

17 Nato je otisao Omri i s njim sav Izrael od Gibetona i opsjeo Tirsu.

18 Kad je video Zimri da je grad već izgubljen, povukao se u tvrđavu kraljevskog dvora i zapalio nad sobom kraljevski dvor i tako je umro,

19 zbog svojih grijeha koje je počinio kad je pravio zlo pred GOSPODINOM, kad je išao putom Jeroboamovim i u njegovu grijehu koji je bio počinio, i tako naveo Izraela na grijeh.

20 Ostala djela Zimrijeva i buna što je podignuo zapisana su u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva.

21 Onda se razdijelio Izraelov narod u dvije stranke. Jedna polovica naroda držala se s Tibnjem, sinom Ginatovim, da ga postavi kraljem, a druga polovica prijstajala je za Omrijem.

22 Ipak ljudi koji su slijedili Omrija bili su jači od onih koji su slijedili Tibniju, sina

Ginatova, i kad je umro Tibni, kraljevao je Omri.

23 U trideset prvoj godini kraljevanja Asina nad Judom postao je Omri Izraelov kralj i kraljevao dvanaest godina, šest godina je kraljevao u Tirsu.

24 Onda je kupio od Šemera samarijsku goru za dva talenta srebra, utvrđio goru i nazvao grad, koji je ondje sagradio Samaria, po imenu Šemera, vlasnika gore.

25 Omri je pravio zlo pred GOSPODINOM, pa i gorje je pravio od svih svojih prethodnika.

26 On je išao posve tragom Jeroboama, sina Nebatova, i zbog grijeha na koje je onaj bio naveo Izraela, tako da su svojim idolopoklonstvom dražili na gnjev GOSPODINA, Boga Izraelova.

27 Ostala djela Omrijeva, koja je pravio i njegove pobjede, koje je izvojevao; to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

28 Kad je Omri bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u Samariji. Umjesto njega kraljevao je njegov sin Ahab.

29 U trideset osmoj godini kraljevanja Asina nad Judom postao je Ahab, sin Omrijev, Izraelov kralj, i Ahab, sin Omrijev, kraljevao je nad Izraelom u Samariji dvadeset i dvije godine.

30 I Ahab, sin Omrijev, pravio je zlo pred GOSPODINOM, više od svih svojih prethodnika.

31 Pritom bilo je još najmanje da je hodio u grijesima Jeroboama, sina Nebatova. On je povrh toga uzeo za ženu Jezebelu, kćer Ebaala, sidonskog kralja, otišao u službu Baalovu i klanjao mu se.

32 On je podignuo Baalu žrtvenik u Baalovu hramu koji je sagradio u Samariji.

33 Također Ahab je dao podići kip aštarin. Ahab je počinio još više opačina i dražio je na gnjev GOSPODINA, Boga Izraelova, više od svih Izraelovih kraljeva, koji su bili vladali prije njega.

34 Za njegova vremena Hiel iz Betela sagradio je opet Jerihon. Utemeljio ga na Abiramu, svojem prvorodeniku; na Segubu, svojem mezimcu, stavio mu vrata, po GOSPODINOVOJ riječi koju je izrekao preko Jošue, sina Nunova.

Ilija podiže udovičina sina od mrtvih

17 Jednoga dana je rekao Ahabu Tišbiščanin Ilija, jedan od žitelja u Gileadu: "Kao što je živ GOSPODIN, Bog Izraelov, u čijoj službi stojim: Sljedećih godina neće pasti ni rosa ni kiša, osim da ja to sam zapovijedim!"

2 Potom mu došla GOSPODINOVA riječ:

3 "Idi odavde, okreni na istok i sakrij se na potoku Keritu, koji teče istočno od Jordana!

4 Iz potoka ćeš piti, a gavranima sam zapovjedio da te ondje hrane."

5 On je poslušao GOSPODINA, otišao ondje, nastanio se na potoku Keritu, koji teče istočno od Jordana

6 Gavrani su mu ujutro donosili kruha i mesa i isto tako navečer, a vodu je pio iz potoka.

7 Iza nekog vremena presahnuo je potok, jer nije pala kiša na zemlji.

8 Onda mu je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

9 "Hajde, idi u Sarfatu što je kod Sidona, i ostani ondje! Zapovjedio sam ondje jednoj udovici da te hrani."

10 Tako se on zaputio u Sarfatu. Kad je došao na gradska vrata, a to jedna udovica kupila drva. On je dozvao i zamolio: "Donesi mi malo vode u posudi da se napijem!"

11 Kad je ona pošla da donese, viknuo on za njom: "Donesi mi i malo kruha!"

12 Ona je odgovorila: "Kao što je živ GOSPODIN, Bog Izraelov, tvoj Bog, nemam ništa pečeno, nego samo još pregršt brašna u posudi i malo ulja u vrču. Baš kupim drvaca da odem i pripravim jelo sebi i svojem sinu, pa kad to pojedemo, onda ćemo umrjeti."

13 A Ilija joj rekao: "Ne brini se, samo idi i napravi kako si rekla; ali prije napravi meni od toga jedan kolačić i donesi mi ga; onda možeš i sebi pripraviti jedan i svojem sinu."

14 Jer ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Brašna u posudi neće nestati i vrč s uljem neće se isprazniti do onoga dana, kad GOSPODIN opet pošalje kišu na zemlju.'"

15 Ona je otišla i napravila kako je bio rekao Ilija, i imali su jesti dugo vremena, ona, on i njezina kuća.

16 Brašna u posudi nije ponestalo, i vrč s uljem nije se ispraznio, kako je to bio unaprijed rekao GOSPODIN preko Ilijie.

17 Poslije toga dogodilo se da se razbolio sin žene kojoj je pripadala kuća. Kako je bolest njegova tako okrenula na gore, da je izdahnuo svoju dušu.

18 Onda je ona rekla Iliju: "Što ja imam s tobom, čovječe Božji? Ti si samo došao k meni da u pamet dozoveš moje grehote i da mi umoriš sina?"

19 On joj je odgovorio: "Daj mi svojega sina!" On ga onda uzeo iz njezina naručja, odnio ga u gornju sobu, gdje je boravio, i položio ga na svoju postelju.

20 Onda se pomolio GOSPODINU ovako: "GOSPODINE, Bože moj, hoćeš li zaista tako ucviliti udovicu, kod koje sam gost, da joj umoriš sina?"

21 Nato se pružio triput nad dječakom i pomolio se glasno GOSPODINU: "GOSPODINE, Bože moj, daj ipak da se život dječakov opet vrati u njega!"

22 I GOSPODIN je uslišao vapaj Ilijin, i život dječakov vratio se opet u njega, i oživio je.

23 I Ilija je uzeo dječaka, donio ga iz gornje sobe u kuću i predao ga njegovoj majci i rekao: "Evo, tvoj sin opet živi!"

24 Onda je žena rekla Iliju: "Sada znam da si Božji čovjek i da je GOSPODINOVA riječ u tvojim ustima istina."

Ilija priziva s neba kišu

18 Dogodilo se poslije mnogo dana, došlaje GOSPODINOVA riječ Ilijii, rekavši: "Iди, stupi pred Ahaba, jer hoću poslati kišu na zemlju!"

2 Ilija je otišao da se pokaže pred Ahabom. A bila je glad u Samariji i bivala sve jača,

3 Ahab je dozvao upravitelja dvora Abdiju. Abdija je bio vjeran štovatelj GOSPODINA. **4** Kad je htjela Jezebela iskorijeniti proroke GOSPODINOVE, uzeo je Abdiju stotinu proroka i sakrio ih po pedeset u jednu špilju i hranio ih jelom i pićem.

5 Ahab je zapovjedio Abdiji: "Potraži sve izvore i potoke po zemlji; možda nađemo još trave da bi mogli održati na životu kojne i mazge i da ne moramo pustiti da uginе ijedna životinja."

6 I podijelili su se po zemlji da ju produ. Ahab je sam otišao jednim pravcem, a Abdija je sam otišao drugim pravcem.

7 Dok je Abdija bio na putu, došao mu u susret Ilija. Kad ga je on prepoznao, bacio se na koljena licem do zemlje i zapisao: "Jesi li to ti, moj gospodaru, Ilija?"

8 On mu odgovorio: "Ja sam, idi i reci svojem gospodaru: "Evo Ilijie!"

9 Ali onaj je odgovorio: "Što sam počinio da svojega slugu predaješ u ruke Ahabu da me pogubi?

10 Kao što je živ GOSPODIN, tvoj Bog, nema naroda ni kraljevstva gdje te moj gospodar ne bi dao tražiti. Kad mu se reklo: 'Nema ga,' onda on zakle kraljevstvo ili narod da te nisu našli.

11 Sad ti tražiš: 'Idi, reci svojem gospodaru: "Evo Ilijie!"'

12 Kad ja sad odem od tebe, tko zna kamo će tebe, međutim, odnijeti Duh GOSPODINOV. Dođem li ja onda k Ahabu da mu javim, a on te ne nađe, ubit će me. A tvoj

sluga štuje GOSPODINA od svoje mladosti.

13 Pa nije li poznato mojem gospodaru što sam napravio kad ono Jezebelu da ubijati proroke GOSPODINOVE. Kako sam sakrio stotinu GOSPODINOVIH proroka, po pedeset u jednoj špilji, i hranio ih jelom i pićem.

14 A sad ti tražiš: 'Idi, reci svojem gospodaru: "Evo Ilijie! On će me ubiti!"'

15 Ali je Ilija rekao: "Kao što je živ GOSPODIN vojska, u čijoj sam službi, još danas ču mu se pokazati!"

16 I tako je Abdija otišao pred Ahaba i javio mu; i Ahab se zaputio da se sastane s Ilijom.

17 Kad je opazio Ahab Iliju, povikao mu Ahab: "Jesi li ti onaj što donosiš nesreću na Izraela?"

18 On je odgovorio: "Nisam ja donio nesreću na Izraela nego ti i tvoja obitelj, jer ste ostavili zapovijedi GOSPODINOVE, i ti si pristao za Baalima.

19 A sada pošalji i daj skupiti k meni svega Izraela na gori Karmelu i četiri stotine i pedeset Baalovih proroka i četiri stotine aštarinih proroka, koji jedu za stolom Jezebelinim!"

20 I rasposlao Ahab svim Izraelovim sinovima i dao skupiti proroke na gori Karmelu.

21 Ondje je stupio Ilija pred sav narod i rekao: "Kako ćete još dugo hramati na obje strane? Ako je GOSPODIN pravi Bog, onda se držite uz njega! A je li to Baal, onda idite za njim!" Ali narod nije dao nikakva odgovora.

22 Onda je Ilija rekao narodu: "Jedini sam ja još ostao GOSPODINOV prorok, a Baalovih proroka ima četiri stotine i pedeset.

23 Neka nam se dadu dva junca! Oni neka sebi izaberu jednoga junca, neka ga raskomadaju i stave na drva, ali ognja da ne zapale! Ja ću pripremiti drugoga junca i staviti ga na drva, a da ne zapalim ognja.

24 Onda prizovite ime svojega boga, a ja ću prizvati Ime GOSPODINOVO. Bog koji odgovori ognjem, pravi je Bog." I odgovorio je sav narod, rekavši: "Tako je pravo!"

25 Nato je Ilija rekao Baalovim prorcima: "Izaberite si jednoga od junaca i najprije ga pripremite, jer vas ima mnogo. Onda prizovite ime svojega boga; ali ognja ne palite!"

26 Oni su uzeli junca kojega im je dao, pripremili su ga i prizivali su od jutra do podne ime Baalovo vičući: "Baale, uslišaj nas!" Ali nije dolazio nikakav glas i nikakav odgovor. Pritom su plesali oko žrtvenika koji su bili podigli.

27 Kad je bilo u podne, narugao se Ilija,

rekavši: "Vičite glasnije, jer je on bog, pa možda razmišlja ili je zaposlen ili je na putu, a možda i spava i mora se probuditi."

28 Onda su vikali iza glasa i parali se, kako je u njih običaj, mačevima i kopljima dok ih nije oblila krv.

29 Kad je prošlo podne, pali su u bjesnilo, dokle dođe vrijeme da se prinese žrtva, ali nije došao nikakav glas, nikakav odgovor, nikakvo uslišanje.

30 A sada pozvao Ilija sav narod: "Pristupite ovdje k meni!" Sav narod je pristupio k njemu. On je podignuo opet porušen GOSPODINOV žrtvenik.

31 Prema broju plemena Jakovljevih sinova, kome je bila došla GOSPODINOVA riječ: "Izrael bit će tvoje ime", uzeo Ilija dvanaest kamenova.

32 Od toga kamenja napravio žrtvenik u Ime GOSPODINOVO i oko žrtvenika iskopao jarak, dosta velik, da uzme dvije mjere žita.

33 Onda je naslagao drva, raskomadao junca i stavio ga na žrtvenik.

34 Onda je rekao: "Napunite četiri vrča vode i izlijte je na žrtvu paljenicu i na drva!" On je rekao: "Napravite to još jedanput!" Napravili su još jedanput. Nato je zapovjedio: "Napravite to po treći put!" I napravili su po treći put.

35 Tako da je potekla voda oko žrtvenika, pa i jarak se napunio vodom.

36 I dogodilo se, kad je onda došlo vrijeme da se prinese žrtva, pristupio Ilija i pomolio se: "GOSPODINE, Bože Abrahamov, Izakov i Izraelov, danas objavi da si ti Bog Izraelov i ja tvoj sluga, i da sam ja sve ovo napravio po tvojoj zapovijedi!

37 Uslišaj me, GOSPODINE, uslišaj me i daj da upozna ovaj narod da si ti, GOSPODINE, pravi Bog i da si obratio njihova srca!"

38 Onda je pao oganj GOSPODINOV i spalio žrtvu paljenicu i drva, kamenje i zemlju i popio vodu u jarku.

39 Kad su to vidjeli svi ljudi, bacili se na koljena licem do zemlje i povikali: "GOSPODIN je pravi Bog, GOSPODIN je pravi Bog!"

40 A Ilija im zapovjedio: "Pohvatite te proroke Baalove! Ne dajte da i jedan od njih pobegne!" Oni ih pohvatili i Ilija ih odveo na potok Kišon i ondje ih skrunuo.

41 Potom je rekao Ilija Ahabu: "Idi gore, jedi i pij, jer čujem već hujanje kiše."

42 Ahab je otisao gore jesti i pititi, a Ilija je uzašao navrh Karmela, prignuo se k zemlji i sakrio svoje lice među koljena.

43 i rekao svojem služi: "Idi gore i pogledaj prema moru!" On otisao gore, pogledaj

dao i javio: "Ništa se ne vidi." On je odgovorio: "Idi još sedam puta!"

44 Kad je bilo sedmi put, on je javio: "Eno, diže se od mora oblačić, malen kao ruka čovječja." I on je zapovjedio: "Idi, reci Ahabu: 'Upregn i silazi, da te ne stigne kiša!'"

45 Dogodilo u najkraće vrijeme zamračilo se nebo od vjetra i oblaka, i pala je jaka kiša. Onda se Ahab odvezao u Jezreel.

46 A nad Iliju je došla GOSPODINOVA ruka, opasao svoja bedra i otrčao pred Ahabom do u blizinu Jezreela.

Ilija bježi od Jezebele

19 Ahab je prijavio Jezebeli sve što je Ilija napravio i kako je mačem pobijao sve proroke.

2 Onda je poslala Jezebelu glasnika k Iliju i zaprijeti: "Neka meni bogovi urade što hoće, ako ja sutra u ovo doba ne napravim s tobom isto onako kako si ti s njima!"

3 On se prestrašio ustao i otisao odatle da se zakloni na sigurno mjesto. Kad je došao u Beer-Šebu u Judinoj zemlji, ostavio je ondje svojega slugu.

4 Sam je otisao dan hoda daleko u pustinju i sjeo onda pod jednu smreku. Imao je još samo želju da umre i molio se: "Dosta je toga; uzmi, GOSPODINE, moj život jer nisam bolji od svojih otaca."

5 Potom je legnuo i zaspao pod smrekom. Iznenada taknuo ga GOSPODINOV Anđeo i rekao mu: "Ustani i jedi!"

6 Kad je pogledao, opazio je pokraj glave prženi kolač i vrč vode. Tako je jeo napio se i legnuo opet spavati.

7 Ali anđeo je došao još jedanput, taknuo ga i rekao: "Ustani i jedi, jer ti je dalek put."

8 Ustao je, jeo i napio se i putovao, okrijepljen ovim jelom, četrdeset dana i četrdeset noći sve do gore Božje Horeba.

9 Ondje je potražio šilju i prenasio u njoj. Onda mu došla GOSPODINOVA riječ, i on mu rekao: "Što radiš ovdje, Ilija?"

10 On je odgovorio: "Pun sam revnosti za stvar GOSPODINA, Boga vojska, jer su Izraelovi sinovi ostavili tvoj zavjet, tvoje žrtvenike su porušili i tvoje proroke mačem pobili, samo sam ja ostao, ali i moj život traže."

11 On je odgovorio: "Izadi i stani na gori pred GOSPODINOM!" Onda je prošao GOSPODIN pokraj njega. Pred GOSPODINOM je hodio silan, žestok vihor, koji je brda razdirao i hridine potresao, ali GOSPODIN nije bio u vihoru.

12 Iza vihora došao je potres, došao

oganj, ali GOSPODIN nije bio u ognju. Iza ognja došlo je tiho, blago lahotenje.

13 Kad je to čuo Ilija, pokrio je svoje lice svojim ogrtačem, stupio van i stao na ulazu u špilju. Onda mu je progovorio glas rekavši: "Što radiš ovdje, Ilija?"

14 On je odgovorio: "Pun sam revnosti za stvar GOSPODINA, Boga vojska, jer su Izraelovi sinovi ostavili tvoj zavjet, tvoje žrtvenike porušili i tvoje proroke mačem pobili. Jedini sam ja ostao, a hoće i meni oduzeti život."

15 Nato mu GOSPODIN zapovjedio: "Idi, vradi se istim putom u Pustinju Damaska, i kad dodeš ondje, pomaži Hazaela za kralja Sirije!"

16 Jehuu, unuka Nimšijeva, pomaži za kralja nad Izraelem! A Elišeja, sina Šafatova, iz Abel-Mehole, pomaži za proroka mjesto sebe!

17 Tko onda pobegne maču Hazaelovu, njega će pogubiti Jehu, i tko pobegne maču Jehuovu, njega će pogubiti Elišej.

18 Ali ja ču ostaviti u Izraelu sedam tisuća: sve, koji nisu previli svoja koljena pred Baalom, i sve koji ga svojim ustima nisu poljubili."

19 Otišao je odande i naišao je na Elišeja, sina Šafatova, kad je baš orao. Dvanaest jarmova imao je pred sobom, sam je bio kod dvanaestoga, Ilija je prošao pokraj njega i bacio svoj ogrtac na njega.

20 Onda je on zaustavio volove, potrcao za Ilijom i rekao: "Daj mi da se još oprostim od oca i majke; onda ču poći za tobom." On mu odgovorio "Idi samo kući, jer ja nemam više ništa napraviti na tebi."

21 A Elišej se okrenuo od njega, uzeo jarum volova i zaklao ih. Drvima od pluga je skuhao meso i dao ga ljudima jesti. Onda je ustao, otišao za Ilijom i postao mu slu-ga.

Ahabova pobjeda nad Sirijcima

20 Nato je Ben-Hadad, kralj Sirije, skupio svu svoju vojsku. Trideset i dva kralja su mu se priključili s konjima i koli-ma. On je otišao, opkolio Samariju i udario na nju.

2 I on poslao poslanike u grad k Ahabu, Izraelovu kralju, i poručio mu: "Ovako go-vori Ben-Hadad:

3 'Tvoje srebro i zlato pripada meni, i two-je najljepše žene i djeca moji su.'

4 Odgovorio mu Izraelov kralj, rekavši: "Kako zapovjedaš, moj gospodaru i kra-lju! Tvoj sam ja sa svim što imam."

5 Nato su došli poslanici još jedanput, rekavši: "Ovako govori Ben-Hadad: 'Poru-čio sam ti: Svoje srebro i zlato, svoje žene

i svoju djecu ćeš mi izručiti.'

6 A sutra ču u ovo doba poslati k tebi svoje sluge, da pretraže tvoju kuću i kuće tvojih sluga. Oni će sve što se nađe kod tebe dragocjeno, sobom uzeti i ovdje do-nijeti."

7 A Izraelov kralj je dozvao sve zemaljske starješine i rekao: "Iz toga biste mogli ja-sno spoznati, kako on misli zlo, jer šalje k meni da odnese moje žene i djecu, moje srebro i zlato, premda ga nisam odbio."

8 Starješine i sav narod odgovorili mu: "To ti ne smiješ dopustiti, na to ne smiješ pristati."

9 I on je odgovorio poslanicima Ben-Hadadovim: "Javite mojem gospodaru, kralju: 'Sve što si prije tražio od svojega sluge, napravit ču, ali ovo zadnje što tra-žiš ne mogu ispuniti.'" Poslanici su otišli i odnijeli su mu odgovor.

10 A Ben-Hadad mu poručio: "Neka mi bogovi urade što hoće ako bude dosta praha od Samarije da svim ratnicima što idu za mnom dopadne po jedna pregršt."

11 Odgovorio mu Izraelov kralj, rekavši: "Recite mu samo: 'Tko se još opasuje, neka se ne isprsuje kao onaj koji se već raspasuje!'"

12 I dogodilo se da kad je on čuo taj od-govor – bio je baš s kraljevima pod šatorima i pio – zapovjedio je svojim slugama: "Dignite se!", i oni su udarili na grad.

13 Onda je pristupio jedan prorok k Aha-bu, Izraelovu kralju, i rekao mu: "Ovako govor GOSPODIN: 'Vidiš to sve silno mno-štvo? Ja ču ga danas dati tebi u ruke da spoznaš da sam Ja GOSPODIN.'"

14 Ahab je zapitao: "Preko koga?" On je odgovorio: "Ovako govor GOSPODIN: 'Preko mladih zemaljskih čelovoda.'" On je zapitao dalje: "Tko će zametnuti boj?" "Ti sam", odgovorio je onaj.

15 I tako je prebrojio ljudi vođe zemalj-ske, i bilo ih je dvjesto i trideset i dva. Onda prebrojio sav ratni narod, sve Izrae-love sinove – bilo ih je sedam tisuća.

16 Izašli su u podne, dok je pod šatorima bio Ben-Hadad s trideset i dva kralja, koji su mu bili saveznici.

17 Najprije su izašli zemaljski mladi vođe. Kad je Ben-Hadad poslao ljudi, javili su mu: "Izlaze ljudi iz Samarije."

18 On je zapovjedio: "Ako dolaze zbog mira, pohvatajte ih žive! Ako li su izašli na boj, pohvatajte ih isto tako!"

19 Međutim, bili su izašli iz grada mladi vođe zemaljski i vojska koja je išla za nji-ma.

20 Svaki je ubio s kojim se sukobio, a Si-rijci su pobegli. Izraelovi sinovi su nagr-

nuli za njima. Ben-Hadad, kralj Sirije, pobjegao je na konju s nekoliko konjanika.

21 Tada je i Izraelov kralj izašao, napao na konje i bojna kola i zadao Sirijcima težak poraz.

22 Jednoga dana došao je prorok Izraelovu kralju i rekao mu: "Hajde, naoružaj se iznova, i gledaj kako da se spremiš, jer će do godine kralj Sirije opet izići na tebe."

23 Sluge kralja Sirije svjetovali su mu, rekavši: "Njihov je bog gorski bog, zato su nas pobijedili, ali ako se pobijemo s njima u ravnicama, pobijedit ćemo ih."

24 Napravi onda ovako: "Otpusti te kraljeve s njihovih mesta i postavi namjesničko mjesto njih!"

25 Onda skupi vojsku, kakva je bila ona koja ti je izginula, i konje i bojna kola kao prije! Onda ćemo se pobiti s njima u ravnicama i zacijelo ćemo ih pobijediti." On je pristao na njihov savjet i napravio tako.

26 Kad je prošla godina, Ben-Hadad je prebrojio Sirijce i pošao u Afek da vojuje protiv Izraela.

27 I Izraelovi sinovi su se prebrojili, hranom se opskrbili i izašli su pred njih. Kao dva mala stada koza utaborili su se Izraelovi sinovi prema njima, a Sirijci su prekrili zemlju.

28 Ali Božji čovjek je pristupio i rekao Izraelovu kralju: "Ovako govori Gospodin: Jer Sirijci govore da je Gospodin gorski Bog, a nije poljski Bog, zato ću ti dati u ruke sve to silno mnoštvo, da spoznate da sam Ja Gospodin."

29 Sedam dana stajali su jedni prema drugima. Sedmoga dana došlo je do bitke. Izraelovi sinovi su poubijali Sirijce – stotinu tisuća pješaka u jedan jedini dan.

30 Ostatak je pobjegao u grad Afek. Onda se srušio gradski zid na dvadeset i sedam tisuća ljudi, koji su bili ostali. I Ben-Hadad na bijegu stignuo je u grad i bježao je iz jedne sobe u drugu.

31 Njegove sluge rekle su mu: "Evo, čuli smo često da su kraljevi Izraelove kuće velikodušni kraljevi. Pa ćemo žalobne haljine staviti oko svojih bedara i vrpce oko svojih glava i izići pred Izraelova kralja; možda ti daruje život."

32 Tako su oni odjenuli žalobne haljine oko svojih bedara, i vrpce oko svojih glava, otišli su Izraelovu kralju, rekavši: "Tvoj sluga Ben-Hadad moli te: 'Ostavi me na životu!'" On je odgovorio: "Je li još živ? On je moj brat."

33 Ljudi su uzeli to kao dobar znak. I da ga odmah ulove u riječi, rekli su: "Ben-Hadad je tvoj brat?" On je odgovorio: "Idite, dovedite ga!" Kad je Ben-Hadad izašao

k njemu, on ga posadio pokraj sebe na bojna kola.

34 A onaj mu rekao: "Gradove koje je moj otac oduzeo tvojem ocu, vratit ću ti. I smiješ sebi u Damasku podignuti trgovačke kuće, kako je napravio moj otac u Samariji." On je odgovorio: "Na temelju ovoga ugovora otpustit ću te." I ustanovio je s njim ugovor i pustio ga na slobodu.

35 Jedan između proročkih učenika po Gospodinovo zapovijedi zatražio od svojega druga: "Hajde rani me!" Ali ga ovaj nije htjeo raniti

36 A on mu rekao: "Jer nisi poslušao zapovijed Gospodinovu, lav će te ubiti i to čim odeš od mene." I kad je otisao od njega, napao ga lav i ubio.

37 Potom je našao onaj drugoga čovjeka i zatražio od njega: "Hajde rani me!" Čovjek ga jednim udarcem ranio.

38 I prorok otisao i stao na put kamo će proći kralj, a vrpcem iznad očiju napravio da se ne prepozna.

39 Kad je prolazio kralj, viknuo on glasno kralja: "Tvoj sluga bio je izišao u boj, a usred boja pristupio jedan čovjek i doveo mi jednog zarobljenika i zatražio: 'Čuvaj ovoga čovjeka ako ti ga nestane, bit će tvoj život za njega, ili ćeš platiti talenat srebra.'

40 I dok je tvoj sluga ovdje i ondje bio zaposlen, njega je nestalo." Kralj Izraelov mu rekao: "Pravo ti je, sam si se osudio."

41 Onda on brže strgnuo vrpcu sa svojih očiju, i Izraelov kralj je prepoznao u njemu jednoga od proroka.

42 A on mu rekao: "Ovako govori Gospodin: 'Jer si pustio iz ruku čovjeka koga sam posvetio smrti, jamčiš svojim životom za njega i tvoj narod za njegov narod.'"

43 Kralj Izraelov je otisao zlovoljan i došao kući u Samariju ljutit.

Ilijas navješćuje Ahabovu propast

21 I dogodilo se, nakon toga: Jezreelac Nabot imao je vinograd u Jezreelu blizu do dvora Ahaba, samarijskog kralja.

2 I Ahab predložio Nabotu: "Daj mi svoj vinograd! Htjeo bih ga upotrijebiti kao vrt za zelje, jer je blizu do moje kuće. Dat ću ti za njega bolji vinograd. Ako li voliš, dat ću ti u novcu što vrijedi."

3 A Nabot je odgovorio Ahabu: "Sačuvaj Bože da ti odstupim baštinu svojih otača!"

4 Tako se Ahab vrati u svoj dvor ljutit i zlovoljan zbog toga što mu je Jezreelac Nabot odgovorio: "Ne mogu ti odstupiti baštinu svojih otača." On se bacio na svoju postelju, okrenuo svoje lice i nije

uzeo nikakva jela.

5 Kad je njegova žena Jezebela došla k njemu i zapitala ga: "Žašto si tako zlovo-ljan i nećeš ništa jesti?"

6 Onda joj on je odgovorio: "Razgovarao sam s Jezreelcem Nabotom i predložio mu: 'Daj mi vinograd svoj za novce, ili ako voliš, dat će ti drugi vinograd za taj.' A on mi rekao: 'Ne dam ti svojega vinogra-da.'"

7 Onda mu je rekla njegova žena Jezebela: "Sad jedanput pokaži da si Izraelov kralj! Ustani, jedi i budi dobre volje, a ja će ti već pribaviti vinograd Jezreelca Nabota."

8 I napisala ona pod imenom Ahabovim pismo, zapečatila ga njegovim pečatom i poslala pismo starješinama i glavarima koji su prebivali s Nabotom u istom gra-du.

9 U pismu je napisala ovo; "Oglasite post i postavite Nabota na časno mjesto među narodom.

10 Postavite dva nevaljala čovjeka prema njemu, i neka oni svjedoče protiv nje-ga, rekavši: 'Hulio si na Boga i na kralja.' Onda ga izvedite van i kamenujte ga da pogine!"

11 Ljudi grada, starještine i glavari koji su prebivali u njegovu gradu, napravili kako im je bila Jezebela zapovijedila u pismu što im ga je poslala.

12 Oni su oglasili post i postavili Nabota na časno mjesto među narodom.

13 I došli su dva nevaljala čovjeka i sjed-nu prema njemu. Ovi nevaljali ljudi iznesu pred narodom protiv Nabota ovo svje-dočanstvo: "Nabot je hulio na Boga i na kralja." Potom ga izveli van pred grad i kamenovali ga, te je poginuo.

14 Javili su Jezebeli: "Nabot je kamenovan i mrtav je."

15 I dogodilo se, kad je čula Jezebela da je Nabot kamenovan i poginuo, Jezebe-la je rekla Ahabu: "Ustani i uzmi u posjed vinograd Jezreelca Nabota, kojega ti on nije htjeo dati za novce, jer Nabot nije više živ, on je mrtav."

16 I kad je čuo Ahab da je Nabot mrtav, ustao je i otišao u vinograd Jezreelca Na-bota, da ga uzme u posjed.

17 Onda je došla GOSPODINOVA riječ k Ilijii, Tišbičaninu:

18 "Ustani, idi k Ahabu, Izraelovu kralju, koji sjedi u Samariji! Baš je u Nebatovu vinogradu; otišao je ondje da ga uzme u posjed.

19 Ovako ćeš mu reći: 'Ovako govori GOSPODIN: Počinio si umorstvo, hoćeš li još postati i krvnički razbojnik? Reci mu dalje

ovo: Ovako govori GOSPODIN: Na mjestu, na kojem su psi lizali krv Nebatovu, lizat će psi i tvoju krv! '"

20 Ahab je zapitao Iliju: "Jesi li me našao, neprijatelju moj?" On je odgovorio: "Je-sam, jer si se dao na to da praviš zlo pred GOSPODINOM.

21 Evo, pustit će nesreću na te i tebe od-straniti, i od kuće Ahabovo sve iskorijeniti što je muško, nedoraslo i doraslo u Izra-elu.

22 Napravit će s kućom tvojom kao s kućom Jeroboama, sina Nebatova, i kao s kućom Baaše, sina Ahijina, jer si uzbudio moju srdžbu i Izraela naveo na grijeh.

23 Također nad Jezebelom govori GOSPODIN ovako: 'Psi će prožderati Jezebelu na jezreelskom polju.'

24 Tko od Ahabova roda umre u gradu, toga će psi prožderati, a tko umre vani u polju, toga će izjesti nebeske ptice!"

25 Nikada nije bilo čovjeka, koji bi se tako kao Ahab bio dao na to, da pravi zlo pred GOSPODINOM, jer ga je na to navodila nje-gova žena Jezebela.

26 On se vladao gadno i bio posve preziranja vrijedan, stoga što je štovao idole, baš onako kako su to počinjali Amorejci, koje je GOSPODIN bio protjerao ispred Izraelovih sinova.

27 Kad je Ahab čuo te riječi, razderao je svoje haljine, stavio pokorničku odjeću oko gologa tijela i postio je. On je, dapa-če, spavao u pokorničkoj odjeći i zabrinut povlačio se okolo.

28 Onda je došla GOSPODINOVA riječ Ilijii, Tišbičaninu, rekavši:

29 "Vidiš li kako se Ahab ponizuje pred menom? Pa stoga neću pustiti onu ne-sreću za njegova života. Tek za njegova sina pustit će ono zlo na njegovu kuću."

Ahab i Jošafat ratuju protiv Sirijaca

22 Prošle su tri godine bez rata između Sirije i Izraela.

2 I dogodilo se treće godine, došao Jošafat, Judin kralj, Izraelovu kralju.

3 Kralj Izraelov bio je rekao svojim slu-gama: "Znate da Ramot Gilead pripada nama, a mi ovdje sjedimo besposleni, umjesto da ga otmemo kralju Sirije."

4 I kad on Jošafata zapitao: "Hoćeš li poći sa mnom u boj protiv Ramot Gilea-da?", odgovorio je Jošafat Izraelovu kra-lju: "Što ti hoćeš, hoću i ja; moja vojska tvoja je vojska, moji konji tvoji su konji."

5 A Jošafat je dao Izraelovu kralju ovaj savjet: "Zapitaj prije ipak GOSPODINA!"

6 I tako Izraelov kralj dao je skupiti pro-roke, otprilike četiri stotine ljudi, i zapitao

ih: "Hoću li poći u rat na Ramot Gilead, ili da odustanem?" Oni su odgovorili: "Podi, jer će ga GOSPODIN dati u ruke kralju!"

7 A Jošafat je zapitao: "Ima li ovdje još koji prorok GOSPODINOV da ga zapitamo?"

8 Kralj Izraelov je rekao Jošafatu: "Ima još jedan preko koga bismo mogli zapitati GOSPODINA, ali ja ga ne mogu podnosići, jer mi nikada ne proriče dobro nego samo zlo, a to je Mikaja, sin Imlin." A Jošafat je rekao: "Neka kralj ne govori tako."

9 I Izraelov kralj dozvao jednoga dvorjanka i zapovjedio mu: "Brže dovedi Mikaju, sina Imlina!"

10 Uto su sjedili Izraelov kralj i Jošafat, Judin kralj, svaki na svojem prijestolju u kraljevskim haljinama na trgu kod samskih vrata, i svi su proroci pred njima prorokovali.

11 Zedekija, sin Kenaanaha, napravio sebi željezne rogove i vikao: "Ovako govori GOSPODIN: 'Tako ćeš pobosti Sirijce dok ih ne uništiš!'"

12 Svi drugi proroci prorokovali su isto tako: "Podi samo na Ramot Gilead, i uspjjet ćeš. GOSPODIN će ga dati u ruke kralju."

13 Poslanik, koji je bio otisao da dovede Mikaju, rekao mu: "Pazi dobro, proroci su kralju jednoglasno obećali sreću. Pa i ti, kao svaki od njih prorokuj i sreću navješćuj!"

14 Mikaja je odgovorio: "Kao što je živ GOSPODIN, samo što mi nadahne GOSPODIN, to ćeš navijestiti."

15 Kad je došao kralju, zapitao ga kralj: "Mikaja, hoćemo li poći u rat na Ramot Gilead, ili da odustanemo?" On mu odgovorio: "Podi, i uspjjet ćeš. GOSPODIN će ga dati kralju u ruke!"

16 A kralj mu rekao: "Koliko će te puta zaklinjati, da mi samo čistu istinu navijestiš u Ime GOSPODINOVO?"

17 Onda je on rekao "Vidim sav Izraelov narod razasut po brdima kao ovce, koje nemaju pastira. GOSPODIN je rekao: 'Oni nemaju gospodara; zato neka se svaki vrati kući u miru!'"

18 Onda je rekao Izraelov kralj Jošafatu: "Nisam li ti rekao, on mi ne prorokuje sreću, nego samo zlo?"

19 A Mikaja je nastavio: "Zato čuj GOSPODINOVU riječ: Vidio sam GOSPODINA gdje sjedi na svojem prijestolju, a sva nebeska vojska stoji mu s desne i s lijeve strane.

20 GOSPODIN je zapitao: 'Tko će zaluditi Ahaba da podje na vojsku i da padne pred Ramotom Gileadom?' Jedan je rekao ovo, drugi ono.

21 Napokon je izašao jedan duh, stao

pred GOSPODINA i rekao: 'Ja će ga zaluditi.' GOSPODIN ga zapitao: 'Kako?'

22 Odgovorio je: 'Poći će ondje i postat će lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' Onda je on rekao: 'Možeš ga zaludit; tebi će to poći za rukom. Idi, napravi tako!'

23 Stoga, eto, GOSPODIN je stavio lažljiva duha u usta svim tvojim prorocima, jer je GOSPODIN odlučio zlo za tebe."

24 Onda je pristupio Zedekija, sin Kenaanaha, i udario Mikaja po obrazu i rekao: "Kako je otisao Duh GOSPODINOV od mene da govori s tobom?"

25 Mikaja je odgovorio: "Doznat ćeš to u onaj dan kad budeš morao bježati iz jedne sobe u drugu da se sakriješ."

26 Potom je zapovjedio Izraelov kralj: "Uhiti Mikaju, odvedi ga gradskom zapovjedniku Amonu i kraljevu sinu Joašu,

27 i javio: 'Ovako zapovjeda kralj: Bacite toga čovjeka u zatvor i držite ga samo na vodi i kruhu dok se ne vratim cijel i zdrav!'"

28 Mikaja je odgovorio: "Ako se ti zaista vratиш cijel i zdrav, onda GOSPODIN nije govorio preko mene." Još je rekao: "Čujte to, svi narodi!"

29 I tako su izašli Izraelov kralj i Jošafat, Judin kralj, protiv Ramota Gileada.

30 A Izraelov kralj rekao je Jošafatu: "Ja će se preodjenuti i tako poći u boj. Ti samo zadrži svoje haljine!" Tako se preodjenuo Izraelov kralj i pošao u boj.

31 A kralj Sirije bio je zapovjedio zapovjednicima, kojih je bilo trideset i dvojica nad njegovim bojnim kolima: "Ne borite se ni s Kim, bio malen ili velik, nego samo s Izraelovim kraljem!"

32 I kad su zapovjednici bojnih kola opazili Jošafata, pomislili su: "To može samo biti Izraelov kralj", i srušili se na njega, a Jošafat je povikao.

33 Čim su zapovjednici bojnih kola vidjeli, da to nije Izraelov kralj, odstupili su od njega.

34 A neki čovjek onako nasumce odapeo svoj i k i pogodio Izraelova kralja gdje se kopča oklop. Onda je ovaj zapovjedio svojemu vozaču "Okreni i izvedi me iz boja, jer sam ranjen!"

35 Ali je boj onoga dana bio sve žešći, i tako je morao kralj izdržati uspravno stojeci u kolima naprema Sirjcima. Navečer on je umro. Krv iz rane bila se izlila u bojna kola.

36 O sunčanom zapadu odjeknuo je glas kroz tabor: "Svaki neka se vrati u svoj grad i svojoj kući, jer je kralj mrtav."

37 Nakon dolaska u Samariju pokopali su

kralja u Samariji.

38 Kad su prali bojna kola na samarijskom jezeru, psi su izlazili njegovu krv, i bludnice su se kupale u njoj, kako je to bio navijestio GOSPODIN.

39 Ostala djela Ahabova i sve što je napravio i gradnja dvora od bjelokosti i utvrđenje svih gradova; to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

40 Kad je Ahab počinuo kod svojih otaca, umjesto njega kraljevao je njegov sin Ahazija.

41 Jošafat, sin Asin, postao je nad Judom u četvrtoj godini kraljevanja Ahabova nad Izraelem.

42 Imao je Jošafat trideset i pet godina kad je postao kralj, i vladao je u Jeruzalemu dvadeset i pet godina. Njegovo majci je bilo ime Azuba i bila je kći Šilhijeva.

43 On je posve išao putom svojega oca Ase i nije odstupao od njega i pravio je što je bilo pravo u očima GOSPODINA. Samo uzvisine nisu bile srušene. Još uvijek pri-nosio je narod žrtve zaklanice i kadio k d na uzvisinama.

44 S Izraelovim kraljem živio je Jošafat u miru.

45 Ostala djela Jošafatova, pobjede koje je izvojevao i ratovi koje je vodio; to je sve

zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?

46 I ostatak pokvarenih bludnica, koje su bile preostale iz vremena njegova oca, on je iskorijenio iz zemlje.

47 U Edomu nije bilo onda kralja nego samo kraljev namjesnik.

48 Jošafat je dao sagraditi taršiške lađe da idu u Ofir po zlato, ali nisu stigli ondje, jer su se lađe razbile u Esion-Geberu.

49 Onda je Ahazija, sin Ahabov, predložio Jošafatu "Moji ljudi mogli bi s tvojima ići na lađe." Ali Jošafat nije na to pristao.

50 Kad je Jošafat bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga kod njegovih otaca u gradu njegova djeda Davida. Umjesto njega kraljevao je njegov sin Joram.

51 Ahazija, sin Ahabov, postao je u Samariji Izraelov kralj u sedamnaestoj godini kraljevanja Jošafatova Judina kralja, i kraljevao je dvije godine nad Izraelem.

52 Pravio je zlo pred GOSPODINOM, i išao putovima svojega oca i svoje majke i putom Jeroboama, sina Nebatova, koji je bio Izraela naveo na grijeh.

53 On je služio Baalu i klanjao mu se. S tim je razgnjevio GOSPODINA, Boga Izraelova, posve kako je to bio pravio njegov otac.

2 Kraljevi

Druga Knjiga Kraljeva

Smrt Ahazije. Revnost Iljina. Joram

1 Poslije Ahabove smrti Moab se pobunio protiv Izraela.

2 Nato je Ahazija u Samariji pao kroz rešetku prozora svoje gornje sobe i ozlijedio se, pa je poslao poslanike i rekao im: "Idite, pitajte Baal-Zebuba, ekronskog boga, hoću li ozdraviti od ove ozljede!"

3 Ali GOSPODINOV Andeo zapovjedio je Ilijiju, Tišbićaninu: "Ustani, izadi u susret poslanicima samarijskog kralja i reci im: 'Zar nema Boga u Izraelu, te idete Baal-Zebubu, bogu u Ekrnu, da ga pitate?'

4 Stoga ovako govori GOSPODIN: 'S postelje na koju si legnuo, nećeš više sići, jer moraš umrijeti.' I otišao Ilijia svojim putom.

5 I kad se poslanici vratili k onomu, zapitao ih on: "Zašto ste se već vratili?"

6 Oni su mu odgovorili: "Jedan čovjek došao nam u susret i rekao nam: 'Idite vratite se kralju, koji vas je poslao, i javite

mu: "Ovako govori GOSPODIN: 'Zar nema Boga u Izraelu, te šalješ k Baal-Zebubu, bogu u Ekrnu, da ga pitaš? Zato nećeš više sići s postelje na koju si legnuo, jer moraš umrijeti.'"

7 On ih zapitao: "Kako izgleda taj čovjek koji vam je došao u susret i to vam rekao?"

8 Oni su mu odgovorili: "Bio je čovjek, koji je nosio dlakavu haljinu i oko bedara kožnat pojast." Onda je od povikao: "To je Ilijija, Tišbićanin!"

9 Potom je poslao k njemu pedesetnika s njegovom pedesetoricom. Kad je on došao k njemu, on je baš sjedio na vrhuncu gore. On ga pozvao: "Čovječe Božji, kralj zapovjeda: 'Siđi dolje!'"

10 Odgovorio je Ilijija pedesetniku, rekavši: "Ako sam Božji čovjek, neka padne organj s neba i proždre tebe i tvoju pedeseticu!" I pao je organj s neba i prožderao njega i njegovu pedeseticu.

11 Onda je opet poslao k njemu drugoga pedesetnika s njegovom pedesetoricom. Ovaj mu zapovjedio: "Čovječe Božji, ova-ko zapovjeda kralj: 'Sidi brže!'"

12 Odgovorio im Ilija rekavši: "Ako sam Božji čovjek, neka padne oganj s neba i proždre tebe i tvoju pedesetoricu!" I pao je oganj Božji s neba i prožderao njega i njegovu pedesetoricu.

13 Opst je poslao još trećega pedesetnika s njegovom pedesetoricom. Kad je ovaj treći pedesetnik došao, pao pred Ilijom na koljena i zamolio za milost i rekao: "Čovječe Božji, sačuvaj ipak moj život i život ove pedesetorice tvojih slugu!"

14 Eto, oganj je pao s neba i prožderao oba prijašnja pedesetnika s njihovom pedesetoricom. Sada neka bude barem moj život dragocjen u tvojim očima!"

15 Onda je rekao GOSPODINOV Anđeo Ilijom: "Idi samo s njim i ne boj ga se!" I tako je on ustao i otišao s njim kralju.

16 I rekao mu onda: "Ovako govori GOSPODIN: 'Jer si poslao poslanike Baal-Zebubu, bogu u Ekrnu, da ga pitaju, kao da nema Boga u Izraelu, da bi ga pitao, nećeš više sići s postelje na koju si legnuo, nego ćeš umrijeti!"

17 I umro je po GOSPODINOVOJ riječi, koju je bio navijestio Ilija. Umjesto njega kraljevao je Joram u drugoj godini kraljevanja Jorama, sina Jošafatova, nad Judom, jer on nije bio ostavio sina.

18 Ostala djela, koja je napravio Ahazija, nisu li zapisana u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

Elišejeva čudesna djela

2 A dogodilo se prije nego je GOSPODIN uzeo Iliju u vihoru na nebo, napustio je Ilija s Elišejem Gilgal.

2 Ilija je zamolio Elišeja: "Ostani ovdje, jer GOSPODIN šalje mene u Betel." A Elišej je odgovorio: "Kao što je živ GOSPODIN i ti sam, ja te ne ostavljam!" I tako su sišli u Betel.

3 Proročki učenici, koji su živjeli u Betelu, došli su k Elišeju i zapitali ga: "Znaš li da će GOSPODIN danas tvojega gospodara od tebe uzeti k sebi?" On je odgovorio "Jest, znam, šutite!"

4 I još jedanput zamolio ga Ilija: "Elišej, ostani ipak ovdje! GOSPODIN šalje mene u Jerihon." A on je odgovorio: "Kao što je živ GOSPODIN i ti sam, ja te ne ostavljam!" I tako su došli u Jerihon.

5 Proročki učenici, koji su živjeli u Jerihonu, pristupili su k Elišeju i zapitali ga: "Znaš li da će GOSPODIN danas tvojega gospodara od tebe uzeti k sebi?" On je

odgovorio: "Jest, znam, šutite!"

6 Opst ga zamolio Ilija "Ostani ipak ovdje, jer je GOSPODIN poslao mene na Jordan." A on je odgovorio: "Kao što je živ GOSPODIN i ti sam, ja te ne ostavljam!" I tako su nastavili svoj put obojica zajedno.

7 Pedeset proročkih učenika išlo je za njima, ali su ostali po strani na nekoj udaljenosti, dok su oni obojica stajali kod Jordana.

8 Ilija je uzeo svoj ogrtač, smotao ga i udario njim po vodi, i ona se razdijelila na obje strane, te su obojica prešli prijeko po suhom.

9 Kad su bili prijeko, Ilija je rekao Elišiju: "Moli samo, ako ti imam još što napraviti, prije nego budem uznesen ispred tebe!" Elišej je odgovorio: "Neka bi dvije trećine tvojega duha prešle na mene!"

10 Onaj je rekao: "Tražiš veliku stvar. Ako me vidiš kad budem uznesen ispred tebe, bit će ti tako, drukčije ne."

11 Dok su išli dalje razgovarajući, došla su odjedanput ognjena kola s ognjenim konjima i rastavili ih obojicu; i Ilija se odvezao u vihoru put neba.

12 Kad je to video Elišej, glasno je povikao: "Oče moj, oče moj! Kola Izraelova i njegovi konjanici!" Kad ga više nije video, uzeo je svoje haljine i razderao ih na dvoje.

13 Podignuo je ogrtač, koji je bio spao s Ilijom, vratio se i stupio na obalu Jordana.

14 On je uzeo ogrtač, koji je bio spao s Ilijom, udario njim po vodi i povikao: "Gdje je sad GOSPODIN, Bog Ilijin?" I kad je on udario po vodi, razdijelila se ona na obje strane, i prešao je Elišej prijeko.

15 Kad su proročki učenici iz Jerihona vidjeli to s druge strane, povikali su: "Duh Ilijin je počinuo na Elišeju!" Oni su mu izašli u susret, bacili se pred njim na zemlju na koljena.

16 Onda su mu rekli: "Tvojih sluga ima ovdje pedeset junaka. Neka oni idu i traže tvojega gospodara! Možda ga je odveo Duh GOSPODINOV i sklonio ga na kakvo brdo ili u koju dolinu." A on je odgovorio: "Ne šaljite ih!"

17 A kad su stalno navaljivali na njega, rekao je: "Pošaljite ih samo!" I poslali su pedeset ljudi. Oni su ga tražili tri dana, ali ga nisu našli.

18 Kad se vratili k njemu – on je bio još u Jerihonu – rekao im: "Nisam li vam rekao da ne idete?"

19 Onda su ljudi grada rekli Elišiju: "Pogledaj položaj grada doduše dobar je, kako vidiš, gospodaru, ali je voda loša i zemlja neplodna."

20 On je rekao: "Donesite mi novu zdjelu i stavite soli u nju!" Oni su mu to donijeli.

21 Onda je on izašao na izvor, bacio u njega sol i rekao: "Ovako govori GOSPODIN: 'Ozdravljam ovu vodu; od sada neće ona više uzrokovati ni smrti ni pobacivanja.'"

22 Tako je postala voda zdrava do današnjega dana po riječi koju je bio rekao Elišej.

23 Onda je izašao u Betel; i kako je išao putom, izašla su mala djeca iz grada, rugala mu se i vikala: "Hodi, čelo, hodi, čelo!"

24 On se osvrnuo, i kad ih je vido, prokleo ih u Ime GOSPODINOVO. Onda su izašle dvije medvjedice iz šume i rastrgale četrdeset i dvoje djece između njih.

25 Onda je izašao na Karmel i odatle se vratio u Samariju.

Joram, kralj Izraelov i rat s Moapcima

3 Nato je Joram, sin Ahabov, kraljevao je nad Izraelom u Samariji u osamnaestoj godini kraljevanja Jošafatova nad Judom. On je vladao dvanaest godina.

2 Pravio je zlo pred GOSPODINOM, ako i ne u onoj mjeri kao njegov otac i njegova majka. On nije uklonio Baalove stupove koje je bio podignuo njegov otac.

3 Ali je ostao tvrdo u grijesima Nebatova sina Jeroboama, na koje je bio naveo Izraela, i nije odstupio od njih.

4 Meša, moapski kralj, bavio se stočarstvom. On je imao kao danak davati Izraelovu kralju stotinu tisuća janjaca i vunu od stotinu tisuća ovnova.

5 Ali čim je bio umro Ahab, pobunio se moapski kralj protiv Izraelova kralja.

6 Tko je jednoga dana izašao je kralj Joram iz Samarije i izveo sav izraelski narod.

7 Onda je poslao Jošafatu, Judinu kralju, ovu vijest, rekavši: "Moapski kralj se pobunio protiv mene. Nećeš li poći sa mnom na vojsku protiv Moabaca?" On je odgovorio "Jest, poći će; ja ti stojim posve na službu. Moj narod je tvoj narod, moji konji su tvoji konji."

8 Zapitao je dalje: "Kojim putom da kreнемo?" On je odgovorio: "Putom preko Edomske pustinje."

9 I tako je izašao Izraelov kralj s Judinim kraljem i s edomskim kraljem. Kad su bili prevalili sedam dana hoda, nestalo je vode za vojsku i za marvu koja je išla s njima.

10 Onda je povikao Izraelov kralj: "Jao, GOSPODIN je dozvao nas tri kralja ovdje da nas preda u ruke Moapcima!"

11 Jošafat je zapitao: "Ima li tu koji GOSPODINOV prorok, preko koga bismo mogli

zapitati GOSPODINA?" I odgovorio je jedan od ljudi Izraelova kralja, rekavši: "Ovdje je Elišej, sin Šafatov, koji je Iliji vodom poljevao ruke."

12 Jošafat je rekao: "U njemu je GOSPODINOVA riječ." Tako Izraelov kralj i Jošafat i edomski kralj su otišli k njemu.

13 Elišej je rekao Izraelovu kralju: "Što ja imam s tobom? Obrati se prorocima svojega oca i prorocima svoje majke!" A Izraelov kralj je rekao: "Ipak ne, jer je GOSPODIN dozvao ovdje ova tri kralja da ih preda u ruke Moapcima?"

14 Elišej je odgovorio: "Kao što je živ GOSPODIN vojska, u čijoj sam službi: Kad ne bih gledao na Jošafata, Judina kralja, tebe ne bih ni pogledao.

15 Dovedite mi sada jednog svirača harfe!" Kad je svirač udarao u žice, došla je GOSPODINOVA ruka na njega.

16 I on je rekao: "Ovako govori GOSPODIN: 'Iskopajte u ovoj dolini jamu uz jamu!'

17 Jer ovako govori GOSPODIN: 'Nećete osjetiti vjetra i nećete vidjeti kiše. Ipak će se ova dolina napuniti vodom tako da mognete piti vi s vašom marvom i vašom tovarnom marvom.'

18 Ipak to nije još dosta GOSPODINU, jer on će vam i Moapce predati u ruke.

19 Sve tvrde gradove i sve izabrane gradove ćete osvojiti, sva ćete plodna stabla posjeći, sve ćete izvore zatrpati i svaku ćete dobru njivu kamenjem poništiti."

20 I zaista, ujutro u doba kad se prinosi žrtva, došla je odjednom voda od Edoma, tako da je bila poplavljena sva okolica.

21 Kad su Moapci dočuli da su izašli kraljevi da navale na njih, sazvali su sve za oružje sposobne ljude, i na medi se namjestili.

22 Onda rano ujutro, kad je ogranulo sunce nad onom vodom, napravilo se pred Moapcima voda crvena kao krv.

23 Oni su povikali: "To je krv! Sigurno su se kraljevi pobili i jedan drugoga pogubili; pa sada na plijen, Moapci!"

24 A kad su došli do izraelskog tabora, podigli se Izraelovi sinovi i natjerali Moapce u bijeg, pritisnuli ih i zadali Moapcima još daljnje poraze.

25 Gradove su razorili i na svaku dobru njivu bacili svaki po kamen, dok nije bila sva zasuta. Sve izvore su zatrpati i sva plodna stabla posjekli. Napokon je ostao još samo grad na hridini Kir-Hareset; i njega su opkolili i praćari su počeli na njega pucati.

26 A kad je vido moapski kralj da više nije dorastao boju, uzeo je sedam stotina teško naoružanih ratnika i pokušao prodrijeti

kod edomskog kralja, ali nije uspio.

27 Onda je uzeo svojega prvorodenog sina, koji je trebao nakon njega postati kralj, i prineo ga kao žrtvu paljenicu na zidu. To se silno ogadilo Izraelovim sinovima. Oni su otišli od njega i vratili se u svoju zemlju.

Elišej i Šunamka

4 Jedna između žena proročkih učenika, zamolila je Elišeja: "Moj muž, tvoj sluga, je umro, a znaš da je tvoj sluga bio štovatelj GOSPODINA. Sad dolazi vjerovnik i uzet će mi moja oba sina za robeve."

2 Elišej je zapitao: "Što da ti napravim? Reci mi što imaš u kući!" Ona je odgovorila: "Tvoja sluškinja nema ništa u kući do posudicu ulja."

3 Onda joj je on rekao: "Idi, zatraži posuda od svih svojih susjeda, praznih posuda, i to ne samo nekoliko!"

4 Onda idi kući, zaključaj za sobom vrata i za svojom obojicom sinova i nalijevaj u sve te posude! Kad je pun jedan, stavi ga na stranu!"

5 I ona je otišla od njega, zaključala vrata za sobom i za svojim sinovima; oni su joj dodavali posude, a ona je nalijevala.

6 I dogodilo se, kad su bile posude pune, rekla je ona svojem sinu: "Daj mi još jednu posudu!" On joj odgovorio: "Nema više nijedne!" Onda je prestalo teći ulje.

7 Ona je otišla i rekla Božjemu čovjeku. On je rekao: "Idi, prodaj ulje i plati svoje vjerovnike! Od onoga što preostane, možeš živjeti sa svojim sinovima."

8 Dogodilo se jednoga dana da je prolazio Elišej pokraj Šunama. Ondje je živjela ugledna žena koja mu ponudila jelo, i kad god bi onuda prolazio, navraćao se k njoj na jelo.

9 Ona je rekla svojem mužu: "Eto, znam, da je to svet Božji čovjek, koji redovito prolazi pokraj nas."

10 Hajde, da mu napravimo malu gornju sobu na zidu, pa da mu namjestimo postelju, stol, stolicu i svjetiljku. Kad nam onda dođe, može se tu skloniti."

11 I kad je jednoga dana opet došao ondje, ušao je u gornju sobu i ondje zaspao.

12 Potom je zapovjedio svojemu sluzi Gehaziju: "Pozovi našu Šunamku!" On je pozvao, i ona je stupila pred njega.

13 I on je rekao onomu: "Reci joj sad: 'Ti si se za nas toliko brinula. Što hoćeš da ti napravim? Imaš li što da progovorimo za tebe kralju ili vojskovodi?'" Ona je odgovorila: "Ja živim među svojim narodom."

14 On je rekao: "Što bi joj se moglo na-

praviti?" Gehazija je odgovorio: "Eto nažalost nema sina, a muž joj je star."

15 Potom je on rekao: "Pozovi ju!" On ju dozvao, i ona je stala na vratima.

16 I on joj rekao: "Do godine u ovo doba milovat ćeš sina." A ona je odgovorila: "Nemoj, moj gospodaru, Božji čovječe, varati svoje sluškinje!"

17 I zaista zatrudnjela je žena i rodila sina druge godine u to doba, kako joj je bio obećao Elišej.

18 Kad je dječak bio odrastao, izašao je on jednoga dana svojem ocu kod žetelaca.

19 Onda se potužio svojem ocu: "Ah, glava, moja glava!" On je rekao sluzi: "Nosi ga kući k njegovoj majci!"

20 On ga uzeo i odnio ga k njegovoj majci. Do podne još je sjedio na njezinu krilu, onda je umro.

21 Onda je ona otišla gore, položila ga na postelju Božjega čovjeka, zaključala za njim i izašla.

22 Potom je pozvala svojega muža i zamolila ga: "Pošalji mi jednoga slугu i jednu magaricu! Hoću brzo k Božjemu čovjeku i opet natrag."

23 A on je zapitao: "Zašto danas hoćeš ići k njemu? Niti je mladak ni Subotnji dan." Ona je odgovorila: "Dobro je!"

24 Potom je dao osedlati magaricu i rekao svojem sluzi: "Goni samo neprestano i nemoj mi nigdje zastajati, osim kad ti velim!"

25 Tako je otišao i došao k Božjemu čovjeku na Karmel. A kad je Božji čovjek opazio izdaleka, rekao je svojemu sluzi Gehaziju: "Gle, to je naša Šunamka!"

26 Trči pred nju i pitaj ju: 'Je li sve dobro s tobom? Jesu li zdravo i tvoj muž i dječak?' Ona je odgovorila: "Zdravo smo."

27 Ali kad je došla k Božjemu čovjeku na goru, oglrlila mu noge. Gehazija pristupio i htjeo je odmaknuti, ali je Božji čovjek rekao: "Pusti ju, jer je duboko rastužena; a GOSPODIN krije od mene i nije mi javio."

28 Ona se počela tužiti: "Jesam li svojega gospodara molila za sina? Nisam li rekla: 'Ne varaj me?'"

29 Onda je on zapovjedio Gehaziju: "Opaši svoja bedra, uzmi moj štap u ruku, pa idi! Ako susretneš koga, ne pozdravljam ga, i ako te tko pozdravi, ne zahvaljuj mu! Stavi štap moj na lice dječaku!"

30 A majka dječakova je povikala: "Kao što je živ GOSPODIN i ti sam, ne puštam te!" I on se podignuo i pošao s njom.

31 Gehazija je bio međutim otišao napri-

jed i stavio štap na lice dječaku, ali nije bilo ni glasa ni znaka života. On je stoga otišao natrag njemu u susret i javio mu, da se nije probudio dječak.

32 Kad je Elišej došao u kuću, našao je dječaka gdje leži mrtav na njegovoj postelji.

33 On se povukao natrag, zaključao vrata za sobom i za dječakom i pomolio se GOSPODINU.

34 Potom je uzašao na postelju i legnuo na dječaka. Stavio svoja usta na njegova usta, svoje oči na njegove oči i svoje ruke na njegove ruke. I dok je on bio tako ispružen po njemu, ugrijalo se dječakovoto tijelo.

35 Potom se on povukao natrag i pošao po kući gore dolje, uzašao je opet na postelju i pružio se još jedanput po njoj. Onda je dječak kihnuo sedam puta, i dječak je otvorio svoje oči.

36 I pozvao je on Gehazija; zapovjedio mu: "Dovedi našu Šunamku!" On ju pozvao, i kad je ona došla k njemu, rekao je on: "Uzmi svojega sina!"

37 Ona je pristupila, pala mu pred noge i poklonila se do zemlje, onda je uzela svojega sina i izašla.

38 Elišej je došao opet u Gilgal, kad je baš bila glad u zemlji. I dok su proročki učenici sjedili pred njim, zapovjedio je on svojem sluzi: "Pristavi veliki kuhinjski lonac i skuhaj jelo za proročke učenike!"

39 Onda je otišao jedan u polje da nabere zelenine. Našao je ondje divlju povijušu i istrgnuo s nje divljih ugoraka, napunio sav svoj ogrtač. Onda došao kući i sašekao ih za jelo u kuhinjski lonac, ali nije znao što su.

40 A kad su usuli jelo ljudima, i oni počeli jesti, povikali su iza glasa: "Smrt je u loncu, Božji čovječe!" I nisu mogli dalje jesti.

41 A on je rekao: "Donesite ovdje brašna!" Bacio to u lonac i rekao: "Uspij ljudima, neka jedu!" I nije više bilo ništa škodljivo u loncu.

42 Jednoga dana došao netko iz Baal-Šališe i donio Božjemu čovjeku u svojoj torbi kruhove od prvina, dvanaest ječmenih kruhova i istučene klasove. On je zapovjedio: "Podaj ljudima neka jedu!"

43 A sluga je odgovorio: "Kako mogu to postaviti pred stotinu ljudi?" A on je rekao: "Podaj ljudima neka jedu, jer tako govori GOSPODIN! Jest čete i još će od toga preostati."

44 Onda im je on to stavio pred njih, oni su jeli i još im je preostalo, kako je bio GOSPODIN obećao.

Elišej iscijeljuje Naamana od gube

5 Naaman, vojskovođa sirijskog kralja, bio je čovjek koji je kod svojega gospodara mnogo vrijedio i bio vrlo ugledan, jer je preko njega GOSPODIN dao Siricima pobjedu. Ali taj čovjek, veliki junak, bio je gubav.

2 A bili su Sirici u jednom boju zarobili i odveli iz izraelske zemlje mladu djevojku. Ona je postala sluškinja kod Naamanove žene.

3 Ona je rekla svojoj gospodarici: "Kad bi se ipak moj gospodar obratio proroku u Samariji, on bi ga sigurno ozdravio od njegove gube."

4 Onda je otišao Naaman i javio to svojemu gospodaru: "Tako i tako rekla je djevojka iz izraelske zemlje."

5 Sirijski kralj je rekao "Dobro, idi ondje, a ja će po tebi poslati pismo Izraelovu kralju." Tako se on zaputio, uzeo sobom deset talenata srebra, šest tisuća šekela zlata i desetore svećane haljine.

6 I predao Izraelovu kralju pismo s ovim sadržajem: "Istodobno s ovim pismom šaljem k tebi svojega slugu Naamana da ga ozdraviš od njegove gube."

7 Kad je Izraelov kralj bio pročitao pismo, razderao je svoje haljine i povikao: "Zar sam ja Bog, koji može ubiti i život povratiti, te ovaj šalje k meni da oslobodim čovjeka od njegove gube? Tu vidite jasno da on traži svađu sa mnom."

8 I dogodilo se kad je saznao Elišej, Božji čovjek, da je Izraelov kralj razderao svoje haljine, poslao je kralju i poručio, rekavši: "Zašto si razderao svoje haljine? Neka dode sada k meni da spozna da ima prorok u Izraelu!"

9 Tako je došao Naaman s konjima i kolima i stao pred Elišejevim kućnim vratima.

10 Elišej mu poručio preko jednoga glasnika: "Idi, okupaj se sedam puta u Jordanu, pa ćeš opet postati zdrav i čist!"

11 Naaman se na to ozlovoljio, pošao i primjetio: "Mislio sam, da će on sam izići, pred mene stupiti, u Ime GOSPODINA, svojega Boga, zazvati, svoju ruku prema svetištu uzdignuti i tako gubu oduzeti.

12 Nisu li Abana i Parpar, rijeke u Damasku, bolje od svih voda u Izraelu? Ne bih li postao čist i kad bih se okupao u njima?" I on se okrenuo i otišao odatle pun gnjeva.

13 Ali njegove sluge su pristupile k njemu i rekle mu: "Štovani oče, da je prorok tražio od tebe što teško, ti bi sigurno napravio. Koliko više kad on samo traži od tebe: 'Okupaj se, pa ćeš postati čist!'"

14 Onda je on sišao k Jordanu i zaronio u njega sedam puta po zapovijedi Božjega čovjeka. I njegovo tijelo je postalo tako čisto kao tijelo maloga djeteta.

15 Onda se vratio k Božjemu čovjeku sa svom svojom pratinjom. Kad je došao, stupio je pred njega i rekao: "Sad znam da na cijeloj zemlji nema Boga nego samo u Izraelu. Pa uzmi dar od svojega sluge!"

16 Ali je on rekao: "Kao što je živ Gospodin, u čijoj sam službi, ne uzimam ništa." I premda je navaljivao na njega, on nije htjeo uzeti.

17 Napokon je Naaman zamolio: "Kad, eto, nećeš, a ono neka se meni, tvojemu sluzi, da ove zemlje koliko mogu ponijeti dvije mazge, jer tvoj sluga neće više primeniti žrtava paljenica i zaklanica nijednom drugom bogu osim Gospodinu."

18 Ali Gospodin neka oprosti ovo tvojemu sluzi: kad moj kraljevski gospodar uđe u hram Rimonov da se ondje pokloni, i pritom se nasloni na moju ruku, i ja se poklonim u hramu Rimonovu, dok se on pokloni u hramu Rimonovu, neka bi to Gospodin oprostio tvojemu sluzi!"

19 Onda mu je on rekao: "Idi u miru!" Tako je on otisao od njega jedan komad puta.

20 Ali je Gehazija pomislio, sluga Božjega čovjeka Elišeja: "Gospodar je moj jeftino otpremio toga Sirijca Naamana i nije ništa uzeo od onoga što je donio sobom. Kao što je živ Gospodin, potrčat ću za njim i uzet ću što od njega."

21 I tako je Gehazija otrčao za Naamanom. Kad je opazio Naaman gdje trči za njim, nagnuo se s kola k njemu i zapitao: "Treba li što?"

22 On je odgovorio: "Jest, moj gospodar šalje me da ti reknem: "Baš sada došli su k meni dva mladića iz gore Efraimove, proročki učenici. Daj mi za njih talenat srebra i dvoje svećane haljine!"

23 Naaman je rekao: "Evo, uzmi dva talenta!" I uzeo ih i svezao dva talenta u dvije kese, uz to dvoje svećane haljine. On ih predao dvojici sluga, i oni su to nosili pred njim.

24 Kad je on došao na brdo, uzeo im to, pohranio u kući i otpustio ljudi, koji su onda otisli svojim putom.

25 Onda je ušao on i stao pred svojega gospodara. Elišej ga zapitao: "Odakle do laziš, Gehazije?" On je odgovorio: "Tvoj sluga nije bio izašao."

26 Ali mu je onaj rekao: "Nisam li bio u duhu ondje kad se netko iz svojih kola nagnuo k tebi? Nisi li ti uzeo novce da sebi nabaviš haljine, maslinike, vinograde, ovce i goveda, sluge i sluškinje?"

27 I zato guba Naamanova neka prione vječno za tebe i za tvoje potomke!" I on je otisao ispred njega, bijel od gube kao snijeg.

Elišej i Sirijanci

6 Jednoga dana rekli su proročki učenici Elišeju: "Eto vidi, prostor koji mi ovdje zauzimamo kod tebe, odviše nam je tijesan.

2 Pusti nas poći na Jordan, ondje ćemo svaki uzeti po gredu i ovdje ćemo sebi napraviti kuću." On je odgovorio: "Idite samo!"

3 A jedan je zamolio: "Budi tako dobar i podi sa svojim slugama!" On je odgovorio: "Dobro, idem s vama.

4 I tako je pošao s njima. Kad su došli na Jordan, počeli su sjeći drva.

5 Kad je jedan tesao gredu, pala mu željerna sjekira u vodu. On je povikao i rekao: "Jao, gospodaru! Još mi je ona posuđena."

6 A Božji čovjek je zapitao: "Gdje je pala?" Onaj mu pokazao mjesto. I on je sebi odrezao komad drva, bacio ga ondje i napravio da ispliva sjekira.

7 Onda je on rekao: "Izvadi je van!" I čovjek je pružio svoju ruku, te ju uzeo.

8 Kad je sirijski kralj ratovao protiv Izraela, napravio je sa svojim slugama ovaj dogovor: "Na tom i na tom mjestu ćete se utaboriti!"

9 A Božji čovjek je poslao Izraelovu kralju i poručio mu: "Čuvaj se da ne prolaziš onim mjestom, jer su ondje Sirijci u zasjedi."

10 Onda je Izraelov kralj poslao na ono mjesto što mu ga je bio označio Božji čovjek. Svaki put, kad bi ga opomenuo, bio je na oprezu. Tako se to češće događalo.

11 Zbog toga se sirijski kralj jako zabrinuo, pa je on pozvao svoje sluge i zapitao ih: "Nećete li mi pokazati tko od nas drži s Izraelovim kraljem?"

12 Jedan od njegovih sluga je odgovorio: "Nije tako, moj gospodaru i kralju, nego Elišej, prorok u Izraelu, priopćuje Izraelovu kralju, čak i riječi koje govoriš u svojoj spavaonici."

13 Onda je zapovjedio: "Idite, pogledajte gdje on prebiva, da pošaljem ondje da ga uhite!" Javili su mu, rekavši: "Zaista on je u Dotanu."

14 I poslao je ondje konje i bojna kola i jaku vojsku. Oni su došli noću i opkolili grad.

15 A kad se ujutro dignuo sluga Božjega čovjeka i izašao van, stajala je oko grada

vojska s konjima i kolima. Njegov ga slu-ga zapitao: "Jao, gospodaru što da na-pravimo?"

16 A on je rekao: "Ne boj se, jer onih koji su na našoj strani, ima više negoli onih koji su na njihovoj strani."

17 I pomolio se Elišej: "GOSPODINE, otvori mu oči da vidi!" I GOSPODIN je otvorio oči sluzi i video kako je bila gora oko Elišaja puna ognjenih konja i kola.

18 I kad su neprijatelji Sirijci pošli protiv njega, pomolio se Elišej GOSPODINU: "Uda-ri te ljudi sljepoćom!" I udario ih sljepo-ćom, kako je to bio zamolio Elišej.

19 Nato se okrenuo Elišej k njima: "To nije pravi put, i to nije pravi grad. Hodite za mnom! Ja ću vas odvesti k čovjeku koga tražite." I odveo ih u Samariju.

20 Kad su bili došli u Samariju, pomo-lio se Elišej: "Otvori im sad oči da vide!" GOSPODIN im otvorio tada oči, i vidjeli su iznenada da su usred Samarije.

21 Kad ih opazio Izraelov kralj, zapitao je Elišea: "Oče moj, hoću li ih dati sasje-ći?"

22 A on je rekao: "Ne! Zar ćeš sasjeći one koje nisi zarobio svojim mačem i l kom? Iznesi im jela i pića, neka jedu i piju! Onda neka idu kući svojem gospodaru!"

23 On im onda pripremio veliku gozbu, i oni su jeli i pili. Onda ih otpustio i oni se vratili natrag svojem gospodaru. Od toga vremena nije više upadala sirijska vojska u izraelsku zemlju.

24 Kasnije skupio je Ben-Hadad, sirijski kralj, svu svoju vojsku, izšao pred Sama-riju i opkolio ju.

25 Nastala je strahovita glad u Samariji. Oni su ju opsjedali tako dugo dok nije bila glava magareća za osamdeset šekela srebra, a četvrt kaba golubinje nečisti za pet šekela srebra.

26 Kad je jednom Izraelov kralj išao po zidu, povikala mu jedna žena: "Pomozi mi, moj gospodaru i kralju!"

27 On je rekao: "Ako ti ne pomogne GOS-PODIN, kako ću ti ja pomoći? Možda kojim darom s gumna ili iz tjeska!"

28 Onda ju kralj zapitao: "Što te muči?" Ona je odgovorila: "Ova tu žena mi je re-kla: 'Daj ovdje svoje dijete da ga danas pojedemo, a moje dijete ćemo onda sutra pojesti.'

29 Tako smo skuhale moje dijete i pojele ga. A kad sam joj sljedećega dana rekla: 'Daj ovdje svoje dijete da ga pojedemo,' onda je ona sakrila svoje dijete."

30 A dogodilo se, kad je čuo kralj ženine riječi, razderao je svoje haljine, jer je išao po zidu, narod je video da on na golu tijelu

nosi pokorničku odjeću.

31 I on je povikao: "Neka me kazni Bog kako hoće ako glava Elišejeva, sina Šafa-tova, ostane još danas na njemu!"

32 Elišej je bio u svojoj kući, dok su star-ješine sjedile kod njega. Onda je kralj poslao naprijed jednoga čovjeka. A prije nego je poslanik stignuo k njemu, rekao je Elišej starješinama: "Eto, on šalje toga krvnika da mi odsiječe glavu! Pazite! Čim dođe poslanik, zaključajte vrata i njemu se oduprite na vratima! Ne čuje li se već za njim topot nogu njegova gospodara?"

33 Dok je još govorio s njima, stupio je već i kralj pred njega i rekao: "Kad GOS-PODIN nanosi takvo zlo, kako ću se još uz-dati u GOSPODINA."

Brzo opada skupoča u Samariji

7 A Elišej je navijestio: "Čujte GOSPO-DINU riječ! Ovako govori GOSPODIN: 'Sutra će u ovo doba na vratima Samarije biti jedna mjera bijeloga brašna za šekel, a dvije mjere ječmenoga brašna za šekel.'"

2 Tako je dvorjanik, na čiju se ruku nasla-njao kralj, je odgovorio Božjemu čovje-ku: "I kad bi GOSPODIN napravio okna na nebu, kako bi se moglo takvo što dogodi-ti?" A on je odgovorio: "Vidjet ćeš svojim očima, ali ga nećeš jesti."

3 A bila su izvan gradskih vrata četiri gu-bavca, i oni su rekli jedan drugome: "Što ćemo ovdje stajati dok umremo?

4 Ako odemo u grad, gdje je glad, umrijet ćemo ondje, a ostanemo li ovdje, umrijet ćemo ovdje. Zato hajdemo otići u tabor Sirijaca! Ako nas ostave u životu, ostat ćemo u životu; ako nas pogube, pa umrijet ćemo."

5 Oni se u sumrak podigli i zaputili u tabor Sirijaca. Došli su do sirijskog kraja tabo-ra, ali nije bilo nigdje nikoga.

6 GOSPODIN je, naime, bio napravio da se u taboru Sirijaca čuje štropotanje bojnih kola i konja i buka velike vojske, tako da je govorio jedan drugome: "Sigurno je Izraelov kralj protiv nas najmio hitejske kraljeve i egipatske kraljeve da udare na nas."

7 Zato su se u sumrak bili podigli i pobje-gli. Svoje šatore, svoje konje i magarce, sav tabor, kako je bio, bili su ostavili i po-bjegli da spase svoj život.

8 Kad su oni gubavci bili došli na drugi kraj tabora, ušli su u jedan šator, najeli se i napili se, uzeli su sobom ondje srebro, zlato i haljine i otišli da to sakriju. Onda se vratili natrag i ušli u drugi šator, i ovaj su oplijenili i otišli opet da to sakriju.

9 Onda su rekli među sobom "Ne smije-

mo praviti tako. Današnji je dan, dan radosne vijesti. Ako šutimo i do sutra rano čekamo, bit ćemo krivi. Zato hajde idemo to javiti kraljevskom dvoru!"

10 Tako se podigli, dozvali gradske vratare i rekli su im: "Došli smo u tabor Sirijaca, ali ondje nije bilo nikoga vidjeti ni čuti, samo povezani konji i magarci, i šatori, kako su bili prije."

11 Gradski vratari su to glasno povikali, i javili onima u kraljevskom dvoru.

12 Kralj se podignuo još u noći i rekao svojim slugama: "Reći ću vam što hoće Sirijci napraviti s nama. Oni znaju da gladujemo, zato su ostavili tabor da se sakriju u slobodnu polju; a misle: 'Kad izađu iz grada, pohvatat ćemo ih žive i provalit ćemo u grad.'"

13 Odgovorio je jedan od njegovih sluga, rekavši: "Neka se ipak uzme pet konja, koji su još preostali, to je sve što je ostalo u svemu mnoštву Izraelovu, a druge su izjeli, pa da ih pošaljemo i izvidimo!"

14 Stoga su oni uzeli dvoja bojna kola s konjima, i kralj ih poslao za sirijskom vojskom i zapovjedio: "Idite izvidjeti!"

15 Oni su otišli za njima do Jordana. Sav je put bio pokriven haljinama i oružjem koje su bili pobacali Sirijci na svojemu bijegu. Onda se vratili poslanici i javili kralju.

16 I narod je izašao i oplijenio sirijski tabor. Jedna mjera bijelog brašna bila je za šekel i dvije mjere ječmenoga brašna za šekel, kako je bio unaprijed rekao GOSPODIN.

17 Kralj je bio postavio na vrata onoga dvorjanika na čiju se ruku naslanjao. Pritom ga narod zgazio na vratima. On je umro, kako je unaprijed rekao Božji čovjek, kad je kralj došao k njemu.

18 Kad je Božji čovjek rekao kralju: "Dvije mjere ječmenoga brašna bit će sutra u ovo doba na vratima Samarije za šekel, a jedna mjera bijelog brašna također za šekel."

19 Onda je taj dvorjanik odgovorio Božjem čovjeku: "I kad bi GOSPODIN napravio okna na nebu, kako bi se moglo takvo što dogoditi?" A onaj mu je bio odgovorio: "Vidjet ćeš svojim očima, ali ga nećeš jesti."

20 I tako se dogodilo: narod ga izgazio na vratima, te je umro.

Šunamka kod kralja

8 Elišej je bio svjetovao ženi čijega je sina povratio u život: "Ustanis sa svojom obitelji, idi i skloni se negdje u tuđini, jer je GOSPODIN pustio glad, koja će doći na zemlju za sedam godina."

2 Žena je ustala i napravila kako joj je bio rekao Božji čovjek. Otišla je sa svojom obitelji i ostala je sedam godina u zemlji Filistejaca.

3 I dogodilo se, kad je prošlo sedam godina, vratila se žena iz filistejske zemlje i otišao kralju da ga moli za svoju kuću i za svoje njive.

4 Kralj je baš govorio s Gehazijem, slugom Božjega čovjeka, i zamolio ga da mu pripovijeda sva čudesna djela koja je bio napravio Elišej.

5 I kad je on pripovijedao kralju kako je onaj oživio mrtvoga, došla je žena kojoj je bio oživio sin, da moli kralja za svoju kuću i za svoju obitelj. Onda je rekao Gehazi: "Moj gospodaru i kralju, ovo je žena i ovo je njezin sin koga je oživio Elišej."

6 Onda je kralj zapitao ženu i ona mu sve pripovjedila. Nato joj kralj odredio jednoga dvorjanika, kome je zapovjedio "Gledaj da ona dobije natrag sve što je njezino, i sav prihod od njiva od dana kad je ostačila zemlju, do danas!"

7 Jednoga dana došao Elišej u Damask, kad se baš bio razbolio Ben-Hadad, sirijski kralj. Javili su mu da je Božji čovjek došao ondje.

8 Onda je zapovjedio kralj Hazaelu "Uzmi sobom darove, idi u susret Božjemu čovjeku i pitaj preko njega GOSPODINA hoću li ozdraviti od ove bolesti!"

9 Hazael mu otišao u susret i uzeo je sobom darove, svakojakih dragocjenosti iz Damaska, natovarenih na četrdeset deva. Kad došao ondje, stupio je pred njega i rekao: "Tvoj sin Ben-Hadad, sirijski kralj, šalje me k tebi i pita hoće li ozdraviti od ove bolesti."

10 Elišej mu odgovorio: "Idi, reci mu: 'Ozdravit ćeš.' Ali mi je GOSPODIN pokazano da će zaista umrijeti."

11 Pritom se Božji čovjek nepomično zaledao pred se, pao u tešku zabunu i zaplakao.

12 Kad je Hazael zapitao: "Zašto plače moj gospodar?", odgovorio je on: "Jer znam da ćeš ti mnogo zla nanijeti Izraelovim sinovima. Njihove tvrde gradove palit ćeš ognjem, njihove ćeš mladiće ubijati mačem, njihovu ćeš djecu satirati i njihove trudne žene parati."

13 Hazael je odgovorio: "Što je tvoj sluga, pas, da bi napravio nešto tako strašno?" Elišej je rekao: "GOSPODIN mi je pokazao tebe kao sirijskog kralja."

14 Potom je otišao od Elišeja. Kad je došao svojemu gospodaru, zapitao ga ovaj: "Što ti je rekao Elišej?" On je odgovorio: "Rekao mi da ćeš ozdraviti."

15 A sljedećega dana uzeo on pokrivač, zamočio ga u vodu, prosto mu ga po licu, tako da je umro. I Hazael je postao kralj mjesto njega.

16 U petoj godini kraljevanja Jorama, sina Ahabova, nad Izraelom, kad je Jošafat bio još Judin kralj, postao je Joram, sin Jošafatov, Judin kralj.

17 Imao je trideset i dvije godine kad je postao kralj, i vladao je osam godina u Jeruzalemu.

18 I hodio je putovima Izraelovih kraljeva, kako je bila pravila kuća Ahabova, jer je on imao kćer Ahabovu za ženu. Tako je pravio zlo pred GOSPODINOM.

19 Ipak GOSPODIN nije htjeo zatrati Jude zbog svojega sluge Davida, jer mu je bio obećao, da će njemu i njegovim sinovima, uvijek davati svjetiljku.

20 Pod njegovim vladanjem pobunili se Edomci protiv Jude i postavili sebi vlastitoga kralja.

21 Joram je otisao u Seir sa svim svojim bojnim kolima. Kad je navalio jedne noći, razbio Edomce koji su ga bili opkolili, zajedno sa zapovjednicima bojnih kola, a njihova vojska je pobegla svojim k šatorima.

22 Ali Edomci su ostali neovisni od Jude do današnjega dana. Onda u isto vrijeme pobunila se i Libna.

23 Ostala djela Joramova i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?

24 Kad je Joram bio počinuo kod svojih otaca, bio je pokopan kod svojih otaca u Davidovu gradu. Mjesto njega kraljevao je njegov sin Ahazija.

25 U dvanaestoj godini kraljevanja Jorama, sina Ahabova, nad Izraelom, kraljevao je Ahazija, sin Jorama, Judina kralja.

26 Ahazija je imao dvadeset i dvije godine kad je postao kralj. Vladao je godinu dana u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Atalija i bila je unuka Omrija, Izraelova kralja.

27 On je hodio putom kuće Ahabove i pravio je zlo pred GOSPODINOM, kao i kuća Ahabova, jer je bio postao zet kući Ahabovo.

28 On je pošao s Joramom, sinom Ahabovim, u Ramot Gilead na vojnu protiv Hazaela, sirijskog kralja; a Sirijci su ranili Joram.

29 Onda se vratio natrag kralj Joram da se u Jezreelu liječi od rana koje su mu ih bili zadali Sirijci kod Rame, kad je ratovao protiv Hazaela, sirijskog kralja. Ahazija, sin Joramov, Judin kralj, došao da posjeti Joramu u Jezreelu, sina Ahabova, jer je ovaj ležao bolestan.

Jehu pomazan za kralja

9 Prorok Elišej je dozvao k sebi jednoga između proročkih učenika i zapovjedio mu: "Opaši sebi bedra, uzmi sobom ovu uljanicu, pa idi u Ramot Gilead!

2 Kad dođeš ondje, raspitaj se ondje za Jehua, sina Jošafata, sina Nimšijeva! Idi ondje, izvedi ga između njegovih prijatelja i uvedi ga u najtajniju sobu!

3 Uzmi onda uljanicu, izlij mu je na glavu i reci: 'Ovako govori GOSPODIN: "Pomazujem te ovim za kralja nad Izraelom." Onda otvorи vrata i odmah bježi!'

4 A mladi čovjek, sluga prorokov, otišao je u Ramot Gilead.

5 Kad je ondje došao, baš su sjedili skupa zapovjednici vojske. On je rekao: "Imam zapovijed za tebe, zapovjedniče!" Jehu je zapitao: "Za koga između svih nas?" On je odgovorio: "Za tebe, zapovjedniče!"

6 Onda se on podignuo i ušao u kuću. I onaj mu izlio ulje na glavu i rekao mu: "Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Pomazujem te za kralja nad narodom GOSPODINOVIM, nad Izraelom.'

7 Ti ćeš iskorijeniti kuću Ahaba, svojega gospodara. Tako ću osvetiti na Jezebeli krv svojih sluga, proroka i krv svih GOSPODINOVIH sluga.

8 Sva će kuća Ahabova izginuti. Od rođaka Ahabovih iskorijenit će sve što je muškoga roda, dorasle i nedorasle u Izraelu.

9 Napravit će s kućom Ahabovom kao s kućom Jeroboama, sina Nebatova, i kao s kućom Baaše, sina Ahijina.

10 Jezebelu će prožderati psi u jezreelskom polju i nitko ju neće pokopati." Potom je otvorio vrata i pobegao.

11 Kad je Jehu izšao k slugama svojega gospodara, zapitali su ga oni: "Je li dobro? Zašto je došao taj smetenjak k tebi?" On im odgovorio: "Poznajete čovjeka i njegovu riječ."

12 A oni su povikali: "To su izgovori; daj nam sada odgovor!" On je rekao: "Tako i tako govorio mi je, naime: 'Ovako govori GOSPODIN: Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom.'"

13 Odmah su uzeli svi svoje ogrtače, stavili mu ih pred noge na gole stepenice, zatrubili su u trube i povikali: "Jehu je kralj!"

14 Tako se pobunio Jehu, sin Jošafata, sina Nimšijeva, protiv Joram. Joram je bio branio Ramot Gilead sa svim Izraelom protiv Hazaela, sirijskog kralja.

15 Onda se bio vratio kralj Joram da se liječi u Jezreelu od rana koja su bili zadali Sirijci u njegovu boju protiv Hazaela, sirijskog kralja. A Jehu je rekao: "Ako vam je

pravo, neka nitko ne ostavlja grada potajno da javi u Jezreel!"

16 Onda je Jehu sjeo na kola i odvezao se u Jezreel, jer je ondje ležao Joram bolestan, i Ahazija, Judin kralj, bio je ondje došao posjetiti Joramu.

17 I kad je stražar, koji je stajao na kuli u Jezreelu, opazio postrojbu Jehua gdje dolazi, javio je: "Vidim postrojbu gdje dolazi." Joram je zapovjedio: "Uzmi konjanika, pošalji ga u susret njima, neka zapitaju, dolaze li u mirnoj namjeri!"

18 I konjanik odjahao u susret njima i rekao: "Kralj pita: dolazite li u mirnoj namjeri?" A Jehu mu rekao: "Što imaš ti s tim dolazim li s mirom? Okreni se i hajde za mnom!" Onda je javio stražar: "Glasnik je stignuo k njima, ali se ne vraća."

19 I poslao drugoga konjanika. Kad je došao k njima rekao je: "Kralj pita: dolazite li u mirnoj namjeri?" A Jehu je odgovorio: "Što imaš ti s tim dolazim li s mirom? Okreni se i hajde za mnom!"

20 Stražar je javio: "Glasnik je stignuo k njima, ali se više ne vraća. Vožnja je kao vožnja Jehua, unuka Nimšijeva, jer vozi ovdje kao pomaman."

21 I zapovjedio je Joram: "Upregnji." I upregnuli u njegova kola, i Joram, Izraelov kralj, i Ahazija, Judin kralj, izvezli su se van, svaki na svojim kolima. Oni se odvezli u susret Jehui i sastali se s njim na njivi Jezreelca Nabota.

22 I kad je Joram opazio Jehua, zapitao ga: "Dolaziš li u mirnoj namjeri, Jehu?" On je rekao: "Kako da dolazim u mirnoj namjeri, kad još uvijek traju idolopoklonstva tvoje majke Jezebele i mnoga njezina čaranja!"

23 Onda se okrenuo Joram i pobegao, rekavši Ahaziji: "Izdaja, Ahazija!"

24 Ali Jehu nategnuo i k i ustrijelio Joram među pleća, tako da mu strijela prošla kroz srce, te je pao u svojim kolima.

25 Onda je Jehu zapovjedio svojem zapovjedniku Bidkaru: "Uzmi i baci ga na njivi Jezreelca Nabota! Spomeni se kako smo nas dvojica jahali za njegovim ocem Ahabom, a GOSPODIN izrekao protiv njega ovo:

26 'Zaista, kako sam jučer video krv Nebatovu i krv njegovih sinova,' govori GOSPODIN, 'tako će ti sigurno platiti na ovoj njivi,' govori GOSPODIN! 'Uzmi ga sad i baci na tu njivi, kako je unaprijed rekao GOSPODIN!'

27 Kad je to video Ahazija, Judin kralj, pobegao je prema Bet Haganu, ali ga potjerao Jehu i povikao: "Ubijte i njega!" I ranili su ga u kolima na brdu Guru kod Ibleama.

Onda je on pobegao u Megido, i ondje umro.

28 Njegove sluge odvezle su ga u kolima u Jeruzalem i pokopale su ga kod njegovih otaca u njegovoj grobnici u Davidovu gradu.

29 U jedanaestoj godini kraljevanja Jorama, sina Ahabova, Ahazija je postao kralj nad Judom.

30 Kad je Jehu došao u Jezreel, čula je to Jezebelu, namazala sebi oči, nakitila svoju glavu, i gledala je van s prozora.

31 Kad je Jehu ulazio na vrata, povikala je ona: "Je li dobro prošao Zimri, ubojica svojega gospodara?"

32 Jehu je pogledao na prozor i zapitao: "Tko je sa mnom, tko?" Onda su pogledali u njega dva ili tri dvorjanika.

33 Njima je on doviknuo: "Bacite ju dolje!" I bacili su ju. Njezina krv je poškropila zid i konje i oni ju izgazili.

34 Kad je on onda bio ušao i jeo i pio, zapovjedio je: "Vidite onu prokletnicu i pokopajte ju, jer je kraljeva kći!"

35 Kad su otišli da ju pokopaju, našli su od nje samo još lubanju, noge i ruke.

36 Došli su natrag i javili su mu, a on je rekao: "Tako glasi GOSPODINOVA riječ, koju je rekao preko svojega sluge Ilike, Tišbićanina: 'U polju jezreelskom prožderat će psi Jezebelino meso.'

37 Truplo Jezebelino bit će kao gnoj u jezreelskom polju, tako da se više ne može reći: "To je Jezebel!" "

Jehu zatire kuću Ahabovu

10 A Ahab je u Samariji imao sedamdeset sinova. Jehu je uputio pismo u Samariju gradskim glavarima, starješinama i odgojiteljima kraljevića iz obitelji Ahabove, rekavši:

2 "Čim je ovo pismo dođe k vama koji ste postavljeni nad kraljevićima iz obitelji svojega gospodara i nad kolima i konjima, nad tvrđavama i oružjem,

3 izaberite sebi najboljega i najvaljanijega kraljevića iz obitelji svojega gospodara, postavite ga na prijestolje njegova oca i borite se za kuću svojega gospodara!"

4 Ali se oni vrlo prestrašili, rekavši: "Kad mu dva kralja nisu mogli odoljeti, kako ćemo mi moći?"

5 I predstojnik dvora, gradski glavar, starješine i odgojitelji su poslali k Jehuu ovu vijest: "Mi smo tvoje sluge i praviti ćemo sve što nam zapovijediš. Nećemo nikoga postavljati kraljem. Pravi što je dobro u tvojim očima!"

6 A on im uputio drugo pismo s ovim sadržajem: "Kad se držite sa mnom i hoćete

mi biti poslušni, uzmite glave kraljevića iz obitelji svojega gospodara i dodite s tim k meni sutra u ovo doba u Jezreel!" Kraljevići, njih sedamdeset, bili su kod najodličnijih u gradu, koji su ih odgajali.

7 Čim je došlo njima to pismo, uzeli su kraljeviće i poklali ih svih sedamdeset. Njihove glave su stavili u košare i poslali mu ih u Jezreel.

8 Kad je došao glasnik javio mu, rekavši: "Donijeli su glave kraljevića, zapovjedio je on: "Složite ih do sutra na vratima u dvije hrpe!"

9 Sljedećega jutra izašao je on, stupio pred sav narod i rekao: "Vi ste bez krivnje. Znate, da sam ja bio taj koji sam se pobunio protiv svojega gospodara i ubio ga, ali tko je pobio sve ove?"

10 Sada znate da nije ostala neispunjena nijedna prijetnja GOSPODINOVA, koju je izrekao GOSPODIN nad Ahabovom kućom. GOSPODIN je samo izveo što je navijestio preko svojega sluge Ilike."

11 Potom je Jehu dao pobiti sve koji su još bili ostali u Jezreelu od Ahabove kuće, sve njezine velikaše, pouzdanike i svećenike. Nije dozvolio da ostane od njih ni jedan jedini.

12 Onda se podignuo Jehu i upao dalje u Samariju. Kad je na putu bio kod Pastirskog Bet-Ekeda,

13 Jehu je naišao na rođake Ahazije, Juddina kralja, i zapitao: "Tko ste vi?" Oni su odgovorili: "Mi smo rođaci Ahazijini i došli smo da posjetimo kraljeviće i sinove kraljice majke."

14 On je zapovjedio: "Pohvatajte ih žive!" Pohvatili su ih žive i poklali ih, četrdeset i dvojicu na zdencu Bet-Ekeda; i nisu od njih ostavili ni jednoga.

15 Kad je odatle pošao dalje, sastao se s Jonadabom, sinom Rekabovim, koji mu je izašao u susret. On ga pozdravio i zapitao: "Je li ti srce iskreno kako je moje prema tebi" Jonadab je odgovorio: "Jest!" Jehu je rekao: "Ako jest daj mi svoju ruku!" On mu je dao ruku, i on ga uezio sebi na bojna kola.

16 I rekao: "Hajde sa mnom i veseli se revnosti mojoj za GOSPODINA!" I odvezli su ga na njegovim kolima.

17 Kad je došao u Samariju, dao je poubijati sve koji su bili još ostali u Samariji od obitelji Ahabove, dok je svu nije iskorijenio po riječi koju je bio GOSPODIN rekao Ilijii.

18 Potom je Jehu skupio sav narod i rekao im: "Ahab je premalo štovanja iskazano Baalu, a Jehu će mu služiti revnije.

19 Zato dozovite mi sve proroke Baalove,

sve njegove sluge i njegove svećenike! Nijedan ne smije izostati, jer veliku žrtvenu svečanost hoću prirediti u čast Baalu. Tko izostane, neće duže ostati na životu!" Jehu je radio lukavo tako da uništi štovatelje Baalove.

20 Onda je zapovjedio Jehu: "Oglasite na čast Baalu svečanu skupštinu!" I oglasili su ju.

21 Po svemu Izraelu Jehu je poslao, te su došli svi štovatelji Baalovi, i nije izostao ni jedan da ne bi došao. Kad su bili ušli u Baalov hram, bio je Baalov hram pun od jednoga kraja do drugoga.

22 Onda je zapovjedio upravitelju riznice da iznese haljine svim Baalovim štovateljima. I iznijeli su im haljine.

23 Zatim je ušao Jehu s Jonadabom, sinom Rekabovim, u Baalov hram i rekao Baalovim štovateljima: "Pripazite dobro na to da ovdje među vama ne bude koji štovatelj GOSPODINOV, nego samo štovatelji Baalovi!"

24 Tako su oni otišli prirediti žrtve zaklance i paljenice. A Jehu je bio vani namještio osamdeset ljudi i rekao im: "Tko god pusti pobjeći jednoga od ovih ljudi koje vam predajem u ruke, bit će njegov život za život drugoga."

25 A čim je bilo gotovo s prinosom žrtve paljenice, zapovjedio je Jehu vojnicima i tjelesnim stražarima: "Idite unutra i pobijte ih! Nijedan ne smije pobjeći!" I pobili su ih vojnici i tjelesni stražari oštricom mača, pobacali ih van, provalili u unutrašnjost Baalova hrama

26 i izbacili su kipove iz Baalova hrama i spalili ih.

27 Onda su razrušili Baalove kamene stupove, srušili Baalov hram i od njega su napravili lame za nečist do današnjega dana.

28 Tako je Jehu iskorijenio službu Baalu iz Izraela.

29 Ali od grijeha Nebatova sina Jerobooma, na koji je ovaj bio naveo Izraela, nije odstupio ni Jehu, naime, od zlatnih teladi koji su bili u Betelu i Danu.

30 GOSPODIN je rekao Jehui: "Zato što si revno izvršio što mi je po volji, i jer si napravio s kućom Ahabom sve što mi je bilo u srcu, zato će tvoji potomci, do u četvrtu koljeno, sjediti na Izraelovu prijestolju."

31 Ipak se nije trudio Jehu da svim svojim srcem hodi po zakonu GOSPODINA, Boga Izraelova. On nije odstupio od grijeha Jeroboomova, na koji je ovaj bio naveo Izraela.

32 U ono vrijeme počeo je GOSPODIN oduzimati dijelove zemlje od Izraela, jer ga

Hazael pobjio po svim izraelskim područjima:

33 Istočno od Jordana, cijelu zemlju Gilead: Gad, Ruben i Manaseh. Od Aroera što leži na Arnonu, i Gilead i Bašan.

34 Ostala djela Jehuova, sve što je napravio i sve njegove pobjede – to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

35 Kad je Jehu počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u Samariji. Njegov sin Joahaz je kraljevao mjesto njega.

36 Vladao je Jehu u Samariji nad Izraelom dvadeset i osam godina.

Joaš postaje kralj Jude

11 Kad je Atalija, majka Ahazijina, doznala, da je njezin sin mrtav, odlučila je pobiti svu kraljevsku obitelj.

2 Ali Jošeba, kći kralja Jorama, sestra Ahazijina, uzela je Joaša, sina Ahazijina, ukrala ga između kraljevića koji su trebali biti pobijeni, i donijela ga s njegovom dojkinjom u ložnicu. Tako su ga sakrili od Atalije, tako nije bio pogubljen.

3 On je ostao šest godina skriven kod nje u GOSPODINOVU Domu, a Atalija je vladala u zemlji.

4 U sedmoj godini dao je Jehojada poslati po stotnike, tjelesne stražare i vojnike i uvesti ih k sebi u GOSPODINOV Dom. Onda se dogovorio s njima, i zakleo ih u GOSPODINOVU Domu. Nato im pokazao kraljeva sina.

5 I dao im je ovu zapovijed "Vi ćete ovako napraviti: trećina vas, koji odlazite na Subotnji dan i preuzimate stražu u kraljevskom dvoru,

6 i druga trećina na vratima Sur i posljednja trećina na vratima iza vojnika, koji ste imali stražu kod dvora.

7 Oba druga dijela od vas, ukratko svi koji dolaze na Subotnji dan i drže stražu u GOSPODINOVU Domu za kralja.

8 Vi se svi morate okupiti oko kralja, svaki s oružjem u ruci. Tko god dođe u blizinu neka se pogubi! Tako ćete pratiti kralja kada dolazi i kada odlazi."

9 Stotnici su napravili točno tako kako im je zapovjedio svećenik Jehojada. Svaki je uzeo svoje ljudi, one koji odlaze na Subotnji dan, i one koji dolaze na Subotnji dan k svećeniku Jehojadi.

10 Svećenik je dao stotnicima kopinja i štítlove, koji su bili pripadali kralju Davidu i koji su se nalazili u GOSPODINOVU Domu.

11 Tako su se bili unaokolo namjestili ljudi, svaki s oružjem u ruci, od južne strane Doma do sjeverne strane Doma između žrtvenika i Doma, gdje je bio kralj.

12 Izveo je on sina kraljeva i stavio na nje-

ga zlatni vijenac i Svjedočanstvo. Tako ga postavili kraljem, pomazali ga i pljeskajući rukama povikali: "Živio kralj!"

13 Kad je Atalija čula viku pratnju i naroda, došao k narodu u GOSPODINOV Dom.

14 Ondje je video kralja gdje po običaju stoji na prijestolju i uz kralja stotnike i vojnike, a sav se narod radovao i trubio u trube. Onda je Atalija razderala svoje haljine i povikala: "Izdaja, izdaja!"

15 A svećenik Jehojada je zapovjedio stotnicima, zapovjednicima vojske: "Izvedite ju van pod stražom i tko podje za njom pogubite mačem!" Svećenik je, naime, bio zapovjedio neka se ona ne pogubi u GOSPODINOVU Domu.

16 Tako su ju pratili, i kad je došla na put koji je bio određen za konje na ulazu u kraljevski dvor, ondje su ju ubili.

17 Nato je Jehojada napravio zavjet između GOSPODINA, kralja i naroda da će, narod biti GOSPODINOV, također između kralja i naroda.

18 Sav narod je otišao u Baalov hram i razorio ga. Njegove žrtvenike i kipove posverazrušili i ubili Baalova svećenika Matana pred žrtvenicima. Potom je svećenik namjestio stražu kod GOSPODINOVA Doma.

19 I pustio da krenu stotnici, tjelesne straže, vojnici i sav narod. Izveli su kralja iz GOSPODINOVA Doma i pošli kroz vojnička vrata u kraljevski dvor. Onda je on ondje sjeo na kraljevsko prijestolje.

20 Sav narod u zemlji radovao se, i grad je ostao miran. A Ataliju su bili ubili mačem kod kraljevskog dvora.

21 Joašu je bilo sedam godina kad je postao kraljem.

Popravljanje Hrama

12 U Jehuovoj sedmoj godini postao je Joaš kralj i vladao je četrdeset godina u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Sibija, iz Beer-Ševe.

2 Joaš je pravio što je bilo pravo u očima GOSPODINA, dokle ga je svjetovao svećenik Jehojada.

3 Ali uzvisine žrtvene nisu bile srušene. Narod je još uvijek prinosio na uzvisinama žrtve zaklanice i kadio miomirisni k d.

4 Joaš je zapovjedio svećenicima: "Sav novac što se kao posvećeni dar donosi u GOSPODINOV Dom, naime, novac što se odredio procjenom, porez po dužnosti, nadalje sav novac što se donosi u Dom od svoje volje,

5 to neka svećenici uzimaju za sebe, svaki od svojega znanca! Oni s tim neka dadu popraviti sve što je trošno na Domu, gdje god se nađe kakva šteta!"

6 Dogodilo se u dvadeset trećoj godini kraljevanja Joašova, svećenici još nisu bili popravili što je bilo trošno na Domu.

7 Tako je kralj Joaš pozvao svećenika Jehojadu i druge svećenike i zapitao ih: "Zašto još niste popravili što je trošno na Domu? Od sada ne smijete više uzimati novaca od svojih znanaca, nego ih morate upotrijebiti za popravak Doma."

8 Svećenici su pristali na to da više ne uzimaju novaca od naroda, ali i da ne popravljaju što je trošno na Domu.

9 Onda svećenik Jehojada uzeo jednu škrinju, preuzeo rezanac na poklopac i stavio ju uz žrtvenik desno od ulaza u GOSPODINOV Dom. Ondje su morali svećenici, koji su stražili na pragu, ubacivati sve novce koji su se donosili u GOSPODINOV Dom.

10 Kad bi vidjeli da ima mnogo novaca u škrinji, morao je za to određeni kraljevski službenik doći s velikim svećenikom, i novce koji su se našli u GOSPODINOVU Domu prebrojiti i svezati.

11 Prebrojene novce morali su uručiti onima koji su upravljali poslom i brinuli se za GOSPODINOV Dom. Ovi bi isplaćivali drvo-djelje i poslenike koji su bili zaposleni na GOSPODINOVU Domu:

12 i zidare i kamenare, i da se dobavlja drvo i klesano kamenje, te se tako popravi što je bilo trošno na GOSPODINOVU Domu, ukratko da se dobavi sve što je trebalo da se popravi Dom.

13 Ali novcima koji su se donosili u GOSPODINOV Dom nisu pravili srebrnih čaša, noževa, kotlića ili truba, niti ikakvih zlatnih i srebrnih posuda za GOSPODINOV Dom.

14 Nego su ih davali radnicima da za njih poprave GOSPODINOV Dom.

15 Pritom nisu tražili računa od ljudi kojima bi predavalji novce da izdaju poslenicima, jer su radili vjerno i točno.

16 A novci od žrtava za prijestup i grijeh nisu se davali za Dom, nego su pripadali svećenicima.

17 Onda je izašao Hazael, kralj Sirije, opkolio Gat i osvojio ga. Tako se Hazael okrenuo da podje i protiv Jeruzalema.

18 A Joaš, Judin kralj, uzeo sve posvećene darove koje su bili prinijeli njegovi preci, Judini kraljevi Jošafat, Joram i Ahazija, pa i svoje vlastite, uz to sve zlato što se našlo u riznicama GOSPODINOVA Doma i kraljevskog dvora i poslao Hazaelu, kralju sirijskomu. Tako je on odustao od vojne protiv Jeruzalema.

19 Ostala djela Joašova i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?

20 Napokom se podigli protiv njega njegovi dvorjani, skovali su urotu protiv njega i ubili Joaša u tvrđavi Milu, kamo se silazi u Silu.

21 Jozakar, naime, sin Šimatov, i Jozabad, sin Šomerov, njegovi dvorjani su ga udarili tako da je umro. Pokopali su ga kod njegovih otaca u Davidovu gradu. Njegov sin Amazija je kraljevao mjesto njega.

Eliševe posljednje proročanstvo

13 U godini dvadeset trećoj kraljevanja Joaša, sina Ahazijina, nad Judom, postao je Joahaz, sin Jehuov, u Samariji Izraelov kralj za sedamnaest godina.

2 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, i hodio je posve za istim grijesima na koje je bio naveo Izraela Jeroboam, sin Nebatov; on nije odstupio od njih.

3 Onda se raspalila srdžba GOSPODINOVA protiv Izraela. Dao ih za sve ono vrijeme u ruke Hazaelu, sirijskomu kralju, i u ruke Ben-Hadadu, sinu Hazaelovu.

4 Tako se Joahaz htjeo pomiriti s GOSPODINOM, i uslišao ga GOSPODIN, jer je video Izraelovu nevolju kojom ih muči sirijski kralj.

5 GOSPODIN je poslao Izraelu izbavitelja, tako da se mogao oslobođiti od sirijske ruke, i da su Izraelovi sinovi mogli opet boraviti u svojim šatorima kao prije.

6 Ipak oni nisu odstupili od grijeha kuće Jeroboamove, na koje je on bio naveo Izraela, nego su hodili u njima. Također i aštarta je ostala u Samariji.

7 I tako je GOSPODIN ostavio Joahazu ratnika samo pedeset konjanika, deset kola i deset tisuća ljudi. Sirijski kralj bio ih je uništio i kao kod vršidbe i u prah ih pogazio.

8 Ostala djela Joahazova, sva njegova djela i pobjede; to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

9 Kad je Joahaz bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u Samariji. Njegov sin Joaš je kraljevao mjesto njega.

10 U godini trideset sedmoj kraljevanja Joašova nad Judom postao je Joaš, sin Joahazov, u Samariji Izraelov kralj za šesnaest godina.

11 On je pravio zlo pred GOSPODINOM i nije odstupio od grijeha Nebatova sina Jeroboama, na koje je ovaj naveo Izraela, nego je hodio u njima.

12 Ostala djela Joašova, sva njegova djela i pobjede, i kako je ratovao s Amazijom, Judinim kraljem; to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

13 Kad je Joaš bio počinuo kod svojih otaca i Jeroboam je sjeo na njegovo pri-

jestolje, bio je Joaš pokopan u Samariji kod Izraelovih kraljeva.

14 Kad je Elišej bolovao od bolesti od koje je trebao umrijeti, došao je k njemu Joaš, Izraelov kralj, zaplakao pred njim i povikao: "Oče moj, oče moj! Kola Izraelova i njegovi konjanici!"

15 Elišej mu rekao: "Donesi l k i strijele!" On je donio sebi l k i strijele.

16 Onda je rekao Izraelovu kralju: "Stavi svoju ruku na l k!" On je stavio svoju ruku na l k, a Elišej je stavio svoje ruke na kraljeve ruke,

17 i rekao: "Otvori prozor na istok!" Kad ga je otvorio, rekao mu Elišej: "Pusti strijelu!" On je pustio strijelu, a Elišej je rekao: "To je strijela pobedna od Gospodina, strijela protiv Sirije, jer ćeš ti Sirijce kod Afeka pobiti i uništiti!"

18 Onda nastavio: "Uzmi strijele!" On ih uzeo. Onda je rekao Izraelovu kralju: "Udri u zemlju!" On je udario tri puta, pa stao.

19 Ali se rasrdio na njega Božji čovjek i rekao: "Ti bi imao udariti pet puta ili šest puta, onda bi pobio i uništio Sirijce. A ova-ko ćeš Sirijce samo tri puta pobijediti."

20 Potom je umro Elišej, i pokopali su ga. A obično bi moapska vojska, početkom godine, navaljivala na zemlju.

21 Kad jedanput baš su htjeli pokopati nekoga čovjeka i opazili su jednu takvu četu, bacili čovjeka u Elišejev grob i otišli su odatle, ali kad se čovjek dotaknuo Elišejevih kostiju, došao je u njega život i on je ustao na svoje noge.

22 Hazael, sirijski kralj, mučio je Izraelove sinove dokle je živio Joahaz.

23 Ali im Gospodin iskazao milost, smilovao im se i pogledao opet na njih zbog svojega zavjeta s Abrahamom, Izakom i Jakovom. On ih nije htjeo uništio i nije ih odbacio od svojega lica do sada.

24 Onda je Hazael, sirijski kralj, umro i njegov sin Ben-Hadad postao kralj umjesto njega.

25 Joaš, sin Joahazova, oduzeo opet je Ben-Hadadu, sinu Hazaelovu, gradove koje je ovaj bio u boju oteo njegovu ocu Joahazu. Joaš ga potukao tri puta i tako opet dobio natrag izraelske gradove.

Amazija i Azarija Judini kraljevi

14 U drugoj godini kraljevanja Joaša, sina Joahazova, nad Izraelom postao je Amazija, sin Joašov, Judin kralj.

2 Bilo mu je dvadeset i pet godina kad je postao kralj, i vladao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Njegovoj majci je bilo ime Joadana, iz Jeruzalema.

3 On je pravio što je bilo pravo u očima

Gospodina, iako ne kao njegov djed David, ali posve onako, kako je bio pravio njegov otac Joaš.

4 Uzvisine nisu bile dakako srušene, nego je narod još uvijek prinosio žrtve zaklanice i kadio k d na uzvisinama.

5 Čim je on imao čvrsto u rukama kraljevsku vlast, dao je poubijati svoje dvorjanike koji su bili ubili njegova kraljevskog oca.

6 Sinove tih ubojica nije dao ipak ubiti po Gospodinovo zapovijedi koja je u knjizi Mojsijeva zakona, gdje zapovjeda Gospodin: "Oci neka se ne pogube zbog svoje djeće, niti djeca zbog svojih otaca, nego svaki neka se pogubi samo zbog svojega vlastitoga prekršaja.

7 On je pobio deset tisuća Edomaca u Slanoj dolini, uzeo Selu napadom i dao gradu ime Jokteel, koji je do danas.

8 Onda je poslao Amaziju poslanike Jehošu, sinu Joahazovu, unuku Jehuovu, Izraelovu kralju, s pozivom: "Dodi, da se ogledamo u boju!"

9 A Jehoš, Izraelov kralj, dao je Amaziji, Judinu kralju, odgovoriti: "Trn na Lebanonu poslao jedanput k cedru na Lebanonu i poručio mu: "Daj svoju kćer mojem sinu za ženu! Ali zvijer na Lebanonu pretrčala preko trna i zgazila ga.

10 Jer si pobio Edomce, postao si obijestan. Veseli se svojoj slavi i ostani kod kuće! Zašto izazivaš zlo, da padneš ti i Juda s tobom?"

11 Jer nije htjeo Amazija poslušati, podignuo se Jehoš, Izraelov kralj, i sučelili se on i Judin kralj Amazija kod Bet-Šemeša Judina.

12 Judejci su bili potučeni od Izraelaca i pobjegli svi svojoj kući.

13 A Amaziju, Judinu kralja, sina Joašova, unuka Ahazijina, uhitio Jehoš, Izraelov kralj, kod Bet-Šemeša i odveo ga u Jeruzalem. Onda je srušio jeruzalemski zid od vrata Efraimovih do vrata na uglu u prostoru od četiri stotine lakata.

14 Uzeo sve zlato i srebro i sve posuđe što se našlo u Gospodinovu Domu i u riznicama kraljevskog dvora, uz to taoce, pa se vratio u Samiriju.

15 Ostala djela Jehošova, njegova djeila i pobjede, i kako je ratovao s kraljem Judinim Amazijom; to je sve zapisano u knjizi Ijetopisa Izraelovih kraljeva?

16 Kad je Jehoš bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u Samariji kod Izraelovih kraljeva. Njegov sin Jeroboam je kraljevao mjesto njega.

17 Amazija, sin Joašov, Judin kralj, živio je iza smrti Jehoša, sina Joahazova,

Izraelova kralja, još petnaest godina.

18 Ostala djela Amazijina; to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?

19 Skovali su u Jeruzalemu urotu protiv njega. Kad je pobjegao u Lakiš, poslali su za njim ljudi u Lakiš i dali su ga ondje ubiti.

20 Prenijeli su ga na konjima i pokopali su ga u Jeruzalemu u Davidovu gradu kod njegovih otaca.

21 Potom je sav Judin narod uzeo Azariju, kome je tek bilo šesnaest godina, i postavio ga kraljem mjesto njegova oca Amazije.

22 On je utvrdio Elat koji je bio povratio Judi, jer je kralj bio počinuo kod svojih otaca.

23 U petnaestoj godini kraljevanja Amazije, sina Joašova, nad Judom kraljevao je u Samariji Jeroboam, sin Joaša, Izraelova kralja, za četrdeset i jednu godinu.

24 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, i nije odstupio ni od jednoga grijeha Nebatova sina Jeroboama, na koje je ovaj bio naveo Izraela.

25 On opet natrag dobi područje Izraelovo od ulaza u Hamat do mora pustinje po obećanju koje je bio dao GOSPODIN, Bog Izraelov, preko svojega sluge, proroka Jone, sina Amitajeva, iz Gat-Hefera.

26 Jer je bio GOSPODIN vidio Izraelovu gorku nevolju: bili su propali odrasli i nedrasli i pomoćnika nije više bilo Izraelu.

27 Ali GOSPODIN nije bio sebi poduzeo da zatre ime Izraelovo pod nebom. Zato mu pomogao sada preko Jeroboama, sina Joašova.

28 Ostala djela Jeroboamova, sva njegova djela i njegove pobjede, kako je ratao i povratio Damask i Hamat od Jude Izraelu, nije li to je zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

29 A kad je Jeroboam bio počinuo kod svojih otaca, Izraelovih kraljeva, postao je Zaharija, njegov sin, kralj mjesto njega.

Kraljevi koji su vladali nad Izraelom

15 U dvadeset sedmoj godini Jeroboamova kraljevanja nad Izraelom postao je Azarija, sin Amazijin, Judin kralj.

2 Bilo mu je šesnaest godina kad je postao kralj, i vladao je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu. Njegovoj majci je bilo ime Jekolija, iz Jeruzalema.

3 On je pravio ono što je bilo pravo u očima GOSPODINA, točno onako kako je bio pravio njegov otac Amazija.

4 Samo uzvisine nisu bile srušene. Narod je još uvijek prinosio žrtve zaklanice i kadio miomirisni k d na uzvisinama.

5 Tada je GOSPODIN teško udario kralja: on je postao gubav do dana svoje smrti i boravio je odvojen u svojoj kući. Jotam, sin kraljev, upravljao je kućom i vladao nad narodom u zemlji.

6 Ostala djela Azarijina i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?

7 Kad je Azarija bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga kod njegovih otaca u Davidovu gradu. Njegov sin Jotam je kraljevao mjesto njega.

8 U trideset osmoj godini kraljevanja Azarijina nad Judom postao je Zaharija, sin Jeroboamov, u Samariji Izraelov kralj za šest mjeseci.

9 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, kako su bili počinjali njegovi oci, i nije odstupio od grijeha Nebatova sina Jeroboama, na koje je ovaj bio naveo Izraela.

10 Onda Šalum, sin Jabešov, skovao urotu protiv njega, ubio ga pred narodom i kraljevao je mjesto njega.

11 Ostala djela Zaharijina; to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

12 Tako se ispunilo obećanje GOSPODINOVO koje je bio dao Jehuu: "Do u četvrto koljeno sjedit će tvoji potomci na Izraelovu prijestolju." I tako se dogodilo.

13 Šalum, sin Jabešov, kraljevao je u trideset devetoj godini Uzijina kraljevanja nad Judom, i kraljevao je mjesec dana u Samariji.

14 Onda se podignuo Menahem, sin Gadijev, iz Tirse protiv njega, provalio u Samariju, potukao Šaluma, sina Jabešova, u Samariji, pogubio ga i kraljevao mjesto njega.

15 Ostala djela Šalumova i urota koju je podignuo; to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

16 Onda je raskopao Menahem grad Tipsu i sve što je bilo u njoj, i okolicu njezinu počevši od Tirse, jer mu se nisu predali, zato ih je pobio i dao tijelo rasparati svim trudnim ženama.

17 U trideset devetoj godini kraljevanja Azarijina nad Judom postao je Menahem, sin Gadijev, u Samariji Izraelov kralj za deset godina,

18 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, i nije odstupio od grijeha Nebatova sina Jeroboama, na koje je ovaj bio za života navodio Izraela.

19 Onda je došao Pul, asirski kralj, u zemlju i Menahem dao je Pulu tisuću talentata srebra da mu ovaj pomogne i vlast utvrdi u njegovoj ruci.

20 Menahem je nametnuo te novce Izraelovim sinovima, naime, svim imućnim

Ijudima kao porez, da ih da asirskomu kralju; pedeset šekela srebra dođe na svakoga. Nato se vratio asirski kralj i nije ostao duže u zemlji.

21 Ostala djela Menahemova i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

22 Kad je Menahem bio počinuo kod svojih otaca, postao je njegov sin Pekahja kralj mjesto njega.

23 U pedesetoj godini kraljevanja Azarijina nad Judom postao je Pekahja, sin Menahemov, u Samariji Izraelov kralj za dvije godine.

24 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, i nije odstupio od grijeha Nebatova sina Jeroboama, na koje je ovaj bio naveo Izraela.

25 Njegov dvorjanik Pekah, sin Remalijin, skovao protiv njega urotu i ubi ga u Samariji u kuli kraljevskog dvora s Argobom i s Arjeom. Pedeset Gileadovaca bilo mu je pritom u pomoći. Nakon što ga je ubio, kraljevao je mjesto njega.

26 Ostala djela Pekahje i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

27 U pedeset drugoj godini kraljevanja Azarijina nad Judom postao je Pekah, sin Remalijin, u Samariji Izraelov kralj za dvadeset godina.

28 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, i nije odstupio od grijeha Nebatova sina Jeroboama, na koje je ovaj naveo Izraela.

29 U vrijeme Pekaha, Izraelova kralja, došao je Tiglat-Pilesar, asirski kralj, i osvojio Ijon, Abel-Bet-Maaku, Janoah, Kedeš, Hazor, Gilead i Galileju, cijelu zemlju Naftalijevu, i odveo zarobljeni narod u Asiriju.

30 Hošea, sin Elin, skovao urotu protiv Pekaha, sina Remalijina, ubi ga i kraljevao je mjesto njega u dvadesetoj godini Jotama, sina Uzijina.

31 Ostala djela Pekahova i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

32 U drugoj godini kraljevanja Pekaha, sina Remalijina, nad Izraelem postao je Jotam, sin Uzijin, Judin kralj.

33 Bilo mu je dvadeset i pet godina, kad je postao kralj, i vladao je šesnaest godina u Jeruzalemu. Njegovoj majci je bilo ime Jeruša i bila je kći Sadokova.

34 On je pravio što je bilo pravo u očima GOSPODINA: pravio je posve onako kako je pravio njegov otac Uzija.

35 Samo uzvisine nisu bile srušene. Narod je još uvijek prinosio žrtve zaklanice i kadio k d na uzvisinama. On je napravio gornja vrata na GOSPODINOVU Domu.

36 Ostala djela Jotamova i sve što je napravio, to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?

37 U ono vrijeme poslao GOSPODIN Resina, sirijskog kralja, i Pekaha, sina Remalijina, protiv Jude.

38 Kad je Jotam bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga kod njegovih otaca u gradu njegova djeda Davida. Njegov sin Ahaz je kraljevao mjesto njega.

Kraljevi Ahaz i Ezekija

16 U sedamnaestoj godini Pekaha, sina Remalijina, postao je Judin kralj Ahaz, sin Jotamov.

2 Dvadeset godina bilo je Ahazu, kad je postao kralj, i vladao je šesnaest godina u Jeruzalemu. On nije pravio što je bilo pravo u očima GOSPODINA, Boga njegova, kao njegov djed David.

3 Nego je hodio putom Izraelovih kraljeva. Dapače, svojega sina je pustio da ide kroz oganj po gadnom običaju neznačajaca, koje je GOSPODIN bio odagnao ispred Izraelovih sinova.

4 On je prinosio žrtve zaklanice i kadio miomirisni k d na uzvisinama i brežuljcima i pod svakim zelenim stablom.

5 Onda su izašli u boj protiv Jeruzalema Resin, sirijski kralj, i Pekah, sin Remalijin, Izraelov kralj. Oni su opkolili Ahaza, ali nisu imali nikakva uspjeha u boju.

6 Onda Resin, sirijski kralj, povratio Sirijcima Elat i prognao Judejce iz Elata. Tako su došli Sirijci u Elat i ostali su ondje do današnjega dana.

7 Ahaz je poslao poslanike k Tiglat-Pileseru, kralju asirskom, i poručio mu: "Tvoj sam sluga i sin. Dodi, izbavi me iz ruku sirijskog kralja i Izraelova kralja, koji su me napali!"

8 Ujedno uzeo Ahaz srebro i zlato što se našlo u GOSPODINOVU Domu i u riznicama kraljevskog dvora, i poslao na dar asirskom kralju.

9 I poslušao ga asirski kralj. Tako je posao asirski kralj protiv Damaska, osvojio ga i odveo žitelje u ropstvo u Kir. A Resina je dao pogubiti.

10 Kad otišao kralj Ahaz u Damask da se sastane s Tiglat-Pileserom, asirskim kraljem, i kad opazio žrtvenik, koji je bio u Damasku, poslao je kralj Ahaz svećeniku Uriji nacrt žrtvenika i izgled sve njegove grade.

11 Svećenik Urija je dao sagraditi žrtvenik. Točno po zapovijedi koju je bio poslao Ahaz iz Damaska, izradio ga svećenik Urija, prije nego se još vratio kralj Ahaz iz Damaska.

12 Kad je kralj došao kući iz Damaska, razgledao žrtvenik. Onda je kralj prišao žrtveniku i prineo žrtvu na njemu.

13 Tako je on spalio svoju žrtvu paljenicu i svoj prinos, izlio svoj naljev i poškropio žrtvenik krvlju svojih mirotvornih žrtava.

14 A mjedeni žrtvenik, koji je bio pred GOSPODINOM, dao je odstraniti s mjesta pred Domom između novoga žrtvenika i GOSPODINOVA Doma i namjestiti ga na sjevernoj strani novoga žrtvenika.

15 Kralj Ahaz je dao svećeniku Uriji ovu zapovijed "Spaljuj na velikom žrtveniku jutarnju žrtvu paljenicu i večernji prinos i žrtvu paljenicu kraljevu i njegov prinos i žrtvu paljenicu svega naroda u zemlji s njihovim prinosom i njihovim naljevima! A o mjedenom žrtveniku još ću promisliti."

16 Svećenik Urija je napravio točno onako kako mu je zapovjedio kralj Ahaz.

17 I oplate s podnožja dao skinuti kralj Ahaz i uzeti s njih umivaonice. I more je dao skinuti s volova mjedenih, koji su ga nosili, i staviti ga na kameni pod.

18 I prekriveni subotnji hodnik koji su napravili uz Dom, i vanjski prilaz za kralja dao zbog asirskog kralja odstraniti od GOSPODINOVA Doma.

19 Ostala djela Ahazova i što je poduzimao; to je sve zapisano u knjizi Ijetopisa Judinih kraljeva?

20 Kad je Ahaz bio otpočinuo kod svojih otaca, pokopali su ga kod njegovih otaca u Davidovu gradu. Njegov sin Ezekija je kraljevao mjesto njega.

Asirija zauzima Izrael

17 U dvanaestoj godini Ahazova kraljevanja nad Judom postao je Hošea, sin Elin, u Samariji kralj nad Izraelem za devet godina.

2 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, iako ne u onoj mjeri kao Izraelovi kraljevi koji su bili prije njega.

3 Protiv njega je izašao Salmanasar, asirski kralj. Hošea mu se pokorio, te mu je plaćao danak.

4 Ali kad je asirski kralj video da je Hošea bio nevjeran – on je, naime, bio poslao poslanike k Sou, egipatskom kralju i nije platio danka kralju asirskomu kao svake godine – onda ga asirski kralj dao uhititi i baciti u zatvor.

5 I podignuo se asirski kralj protiv cijele zemlje, došao pred Samariju, i opsjedao ju tri godine.

6 U devetoj godini Hošeine vladavine osvojio je asirski kralj Samariju, odveo Izraelove sinove u ropstvo u Asiriju i naseli ih u Helahu i na Haboru, Rijeci Goza-

nu, i u medijskim gradovima.

7 To se dogodilo, jer su Izraelovi sinovi sagriješili protiv GOSPODINA, svojega Boga, koji ih je bio izveo iz Egipta, iz vlasti faraona, egipatskog kralja, i jer su štovali tude bogove.

8 Živjeli su po običajima neznabozaca, koje je bio GOSPODIN odagnao ispred Izraelaca, i po običajima Izraelovih kraljeva, koji su ih bili uveli.

9 Izraelovi sinovi su počinili protiv GOSPODINA, svojega Boga, što nije bilo pravo: podigli su sebi žrtvene uzvisine po svim svojim mjestima od stražarske kule do utvrđenoga grada.

10 Na svakom visokom brežuljku i pod svakim zelenim stablom postavili su drvene kipove.

11 Žrtvovali su ondje na uzvisinama kao neznabozci, koje je bio GOSPODIN odagnao ispred njih, i počinjali su zle stvari, čime su dražili GOSPODINA na mržnju.

12 Služili su idolima, za koje im je bio rekao GOSPODIN: "To ne smijete raditi!"

13 GOSPODIN je dao opominjati Izraela i Judu preko svih svojih proroka, preko svih vidjelaca i govorio: "Vratite se sa svojega zla puta i držite moje zapovijedi i propise točno po zakonu koji sam zapovjedio vašim ocima, i po onomu što sam vam zapovjedio preko svojih sluga, proraka!"

14 Ali nisu poslušali, nego su se pokazali tvrdovrati kao njihovi oci, koji se nisu pouzdavali u GOSPODINU, svojega Boga.

15 Oni su prezreli njegov zakon i njegove zavjete koje je bio ustanovio s njihovim ocima, i njegove opomene, koje je upravio njima, trčali su za ništavim idolima, tako da su sami pali u ništavnost, i za neznabozcima, koji su prebivali oko njih, premda im je GOSPODIN bio zabranio da ne postupaju kao oni.

16 Oni su ostavili sve zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga, napravili su sebi lijevane kipove, dva teleta, napravili drvene kipove, klanjali su se svoj nebeskoj vojsci i služili su Baalu.

17 Puštali su njihove sinove i kćeri ići kroz organj, davali se na vračanje i gatanje i predavalili se zlu pred GOSPODINOM, i tako ga dražili na gnjev.

18 Onda se GOSPODIN jako razgnjevio na Izraela i odbacio ga od svojega lica. Ništa nije preostalo osim jedino Judino pleme.

19 Ali i Juda nije držao zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga, nego je živio po običajima koje su uveli u Izraelu.

20 I tako je GOSPODIN odbacio sve potomke Izraelaca, ponizio ih i dao ih u ruke pljačkašima, dok ih ne odbaci od svojega lica.

21 Kad je on odcijepio Izraela od kuće Davidove, i oni postavili kraljem Jeroboama, sina Nebatova, odbio Jeroboam Izraelove sinove od GOSPODINA i naveo ih na teški grijeh.

22 Izraelovi sinovi su hodili u svim grijesima, koje je bio počinio Jeroboam i nisu odstupili od njih.

23 Dok GOSPODIN ne odbaci Izraela od svojega lica, kako se prijetio preko svih svojih sluga, proroka, i Izraela odveo iz zemlje u Asiriju, u ropstvo koje traje do današnjega dana.

24 Asirski kralj je doveo ljude iz Babilona, iz Kute, iz Ave, iz Hamata iz Sefarvajima i naseli ih mjesto Izraelaca u gradovima Samarije. Oni su zaposjeli Samariju i nastanili se u njezinim gradovima.

25 U prvo vrijeme, kad su prebivali ondje i GOSPODINA nisu štovali, poslao je GOSPODIN lavove među njih koji su ih poharali.

26 Javili su kralju asirskomu, rekavši: "Narodi što si ih odveo i naselio u gradovima Samarije, ne poznaju zakonitog štovanja Boga one zemlje. Zato ovaj poslao na njih lavove koji ih ubijaju, jer ne poznaju zahtjeva Boga one zemlje."

27 Asirski kralj je zapovjedio: "Dovedite ondje jednoga od svećenika što ste ih odande odveli! Taj neka ondje ode, ondje se naseli i neka ih uputi u zahtjeve Boga one zemlje!"

28 I tako je došao natrag jedan od svećenika kojega su odveli iz Samarije, nastanio se u Betelu, i učio ih je kako bi trebali štovati GOSPODINA.

29 Ali svaki narod je napravio sebi svojega vlastitog boga i namjestio ga u hramove uzvisina koje su bili podigli Samrijanci, svaki narod u gradovima gdje se nastanio.

30 Ljudi iz Babilona napravili su sebi Sukot-Benota, oni iz Kute Nergala, oni iz Hamata Ašimu,

31 oni iz Ave napravili su sebi Nibhaza i Tartaka, oni iz Sefarvajima spaljivali su svoju djecu u čast Adrameleku i Anameleku, sefarvajimskim bogovima.

32 Uz to su štovali i GOSPODINA i postavili su sebi iz svoje sredine ljude za svećenike uzvisina, koji su žrtvovali za njih u hramovima uzvisina.

33 Štovali su onda GOSPODINA i služili ujedno svojim bogovima po običaju onih naroda iz kojih su ih odveli.

34 Do današnjega dana rade po svojim prijašnjim običajima. Ne štuju GOSPODINA i ne rade po svojim propisima i pravilima, i po zakonu i zapovijedi koju je GOSPODIN dao sinovima Jakova, koga je nazvao

Izraelom,

35 s kojima je GOSPODIN ustanovio zavjet i kojima je bio ovako zapovjedio: "Ne smijete štovati drugih bogova niti im se klanjati, služiti im i žrtve im prinositi,

36 nego GOSPODINA, koji vas je izveo iz Egipta velikom silom i podignutom rukom, njega čete štovati, njemu se klanjati i njemu žrtvovati.

37 Propise i pravila, zakone i zapovijedi koje vam je napisao, imate uvijek točno ispunjavati i druge bogove ne smijete štovati.

38 Zavjet koji je ustanovio s vama, ne smijete zaboraviti, ni druge bogove štovati.

39 Nego čete štovati samo GOSPODINA, svojega Boga. Onda će vas on izbaviti iz ruke svih vaših neprijatelja."

40 Ali oni nisu to poslušali, nego su vršili po svojem prijašnjem običaju.

41 Tako su štovali ovi narodi GOSPODINA, a služili su ujedno i svojim idolima. I dječa njihova, i djeca djece njihove, prave do današnjega dana tako kako su počinjali njihovi oci.

Senaherib opsjeda Jeruzalem

18 Dogodilo se u trećoj godini kraljevanja Hošee, sina Elina, nad Izraelem kraljevao je Ezekija, sin Ahaza Judina kralja.

2 Bilo mu je dvadeset i pet godina, kad je postao kralj, i vladao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Njegovoj majci je bilo ime Abija i bila je kći Zaharijina.

3 On je pravio što je bilo pravo u očima GOSPODINA, posve onako, kako je bio pravio njegov đed David.

4 On je uklonio uzvisine, srušio stupove, isjekao drvene kipove i razbio mjedenu zmiju, koju je bio napravio Mojsije; jer do njegova vremena su joj Izraelovi sinovi prinosili k d, a zvali su ju Nehuštan.

5 On se pouzdavao u GOSPODINA, Boga Izraelova. Između svih Judinih kraljeva nije mu bilo jednaka ni među njegovim baštinicima ni među njegovim prethodnicima.

6 On je čvrsto prionuo samo uz GOSPODINA i držao njegove zapovijedi, koje je GOSPODIN bio dao Mojsiju.

7 Tako je i GOSPODIN bio s njim. U svemu što bi poduzeo, imao je uspjeh. On je otpao od asirskog kralja i otkazao mu posluh.

8 Filistejce je pobio do Gaze s njezinim područjem, od kule stražarske do utvrđenoga grada.

9 I dogodilo se u četvrtoj godini kraljevanja Ezekijina, to jest u sedmoj godini kra-

Ijevanja Hošee, sina Elina, nad Izraelom, podignuo se Salmanasar, asirski kralj, protiv Samarije i opkolio ju.

10 Nakon tri godine osvojio ju. U šestoj godini kraljevanja Ezekijina, to jest u devetoj godini kraljevanja Hošee nad Izraelem, bila je zauzeta Samarija.

11 Asirski kralj je odveo zarobljene Izraelove sinove u Asiriju i naselio ih u Halahu i na Haboru, Rijeci Gozanu, i u medijskim gradovima,

12 jer nisu slušali glasa GOSPODINA, svojega Boga, i bili su prestupili zavjet s njim, sve što im je zapovjedio Mojsije, GOSPODINOV sluga. Nisu pazili na to i nisu radili po tom.

13 U četrnaestoj godini kraljevanja Ezekijina podignuo se Senaherib, asirski kralj, protiv svih utvrđenih Judinih gradova i osvojio ih.

14 I Judin kralj Ezekiјa poslao kralju asirskomu u Lakiš i poručio mu: "Pogriješio sam, idi opet od mene! Sve što na mene nametneš, nosit ću." Onda je asirski kralj nametnuo na Judina kralja Ezekiјu tri stotine talenata srebra i trideset talenata zlata.

15 I Ezekiјa je dao sve srebro što se našlo u GOSPODINOVU Domu i u riznicama kraljevskog dvora.

16 Onda je Ezekiјa dao s vratnica na GOSPODINOVU Domu i s dovratnika otkovati zlatnu navlaku, koju je Ezekiјa, Judin kralj, bio dao navući, i dao ju asirskomu kralju.

17 Tada je poslao asirski kralj iz Lakiša kralju Ezekiјi u Jeruzalem Tartana, Rabarsisa i Rabšaka, s velikom vojskom protiv Jeruzalema. Oni se podigli i došli su pred Jeruzalem. Kad su bili stigli, razmjestili su se kod vodovoda gornjeg jezera na cesti u Valjarevo polje.

18 Kad su zatražili kralja, predstojnik dvora Elijakim, sin Hilkijin, pošao je van k njima s državnim pisarom Šebnom i pečatnikom Joahom, sinom Asafovim.

19 Tada im je rekao Rabšaka: "Javite Ezekiјi: 'Ovako govori veliki kralj, asirski kralj:

Kakva je to uzdanica, u koju se uzdaješ? 20 Misliš li da su prazne riječi već savjet i snaga za rat? Na koga se oslanjaš da si se pobunio protiv mene?

21 Ti se očito oslanjaš samo na štap od slomljene trske, na Egipat, koja se svakome, koji se nasloni na nju zabije u ruku, pa je probije. Takav je faraon, egipatski kralj, svima koji se uzdaju u njega.

22 Ako li mi odvraćate: 'U GOSPODINA, svojega Boga, mi se uzdajemo. Nije li to onaj čije je užvisine i žrtvenike uklonio Ezekiјa kad je zapovjedio Judi i Jeruzale-

mu: 'Samo pred ovim žrtvenikom ovdje u Jeruzalemu ćete se klanjati?'

23 Hajde, okladi se s mojim gospodarom, asirskim kraljem! Dat ću ti dvije tisuće konja, ako mogneš dobaviti konjanike za njih.

24 Kako ćeš odoljeti jednom jedinom stotniku između najmanjih sluga mojega gospodara? Zato se ti uzdaješ u Egipat – zbog bojnih kola i konjanika.

25 Jesam li ja bez volje GOSPODINA došao protiv ovoga mjesta da ga uništim? GOSPODIN mi je rekao: 'Iди protiv te zemlje i uništi ju!'

26 Onda Elijakim, sin Hilkijin, Šebna, i Joha reknu Rabšaku: "Govori svojim slugama aramejskim jezikom, jer mi razumijemo; ne govorи s nama judejski pred ušima ljudi koji stoje na zidu!"

27 A Rabšaka im rekao: "Je li me moj gospodar poslao tvojemu gospodaru i k tebi da reknemo ovo, a ne baš onim ljudima koji ondje sjede na zidu, koji će s vama jesti svoju vlastitu nečist i piti svoju mokraću?"

28 Onda je Rabšaka stao i povikao judejski u sav glas i rekao: "Čujte vijest velikoga kralja, asirskog kralja!"

29 Ovako govori kralj: "Ne dajte se zaluđiti od Ezekiјe, jer vas on ne može izbaviti iz moje ruke.

30 I nemojte da vas nagovori Ezekiјia da se pouzdate u GOSPODINU, ako rekne: 'GOSPODIN će nas sigurno izbaviti; on neće dati ovaj grad u ruke kralju asirskomu.'

31 "Ne slušajte Ezekiјe, jer ovako govori asirski kralj: 'Napravite mir sa mnom i predajte mi se! Onda će svaki od vas jesti sa svojega trsa i sa svoje smokve, i svaki će piti iz svojega studenca,

32 dokle ne dođem i odvedem vas u zemlju, koja je kao vaša, u zemlju punu žita i vina, u zemlju punu kruha i vinograda, u zemlju punu maslina i meda. Vi ćete ostati na životu i nećete umrijeti. Zato ne slušajte Ezekiјe! On vas samo vara, kad govori: 'GOSPODIN će vas izbaviti!'

33 Jesu li bogovi drugih naroda izbavili svoju zemlju iz ruke asirskog kralja?

34 Gdje su bogovi hamatski i arpadski? Gdje su bogovi sefarvajimski, henski i ivski? Jesu li možda oni izbavili Samariju iz mojih ruku?

35 Koji su između svih bogova ovih naroda izbavili svoju zemlju iz moje ruke, da bi sad GOSPODIN izbavio Jeruzalem iz moje ruke?"

36 Ali je narod šutio i nije mu odgovorio ništa, jer je kralj bio izdao zapovijed: "Ne odgovarajte mu!"

37 Nato predstojnik dvora Elijakim, sin Hilkijin, državni pisar Šebna i pečatnik Joha, sin Asafov, došli su k Ezekiji razdrvši haljine i javili mu što je rekao Rabšaka.

Ezekijino pouzdanje i Božja pomoć

19 Kad je to čuo kralj Ezekija, razderao je svoje haljine, odjenuo pokorničku odjeću i otišao u GOSPODINOV Dom.

2 Predstojnika dvora Elijakima, državnog pisara Šebnu i starještine svećenstva poslao, isto tako odjevene u pokorničku odjeću, k proroku Izajiji, sinu Amosovu.

3 Oni su mu rekli: "Ovako govori Ezekija: 'Dan nevolje, kazne i pogrde današnji je dan, jer su prispjela djeca do porođaja, a nema snage da se rode.'

4 Možda čuje GOSPODIN, tvoj Bog, sve riječi Rabšaka, koga je njegov gospodar, asirski kralj, poslao ovdje da se naruga Bogu živomu, te ga kazni zbog riječi koje je čuo GOSPODIN, tvoj Bog. Pomolio se stoga za ostatak koji se još nalazi!"

5 I sluge kralja Ezekije došle su k Izajiji.

6 Izajia im je rekao: "Javite ovo svojem gospodaru. 'Ovako govori GOSPODIN: Ne boj se od riječi što si ih čuo kad su mi se narugale sluge asirskog kralja!'

7 Evo, ja ču mu udahnuti namisao da se vrati u svoju zemlju kad čuje jednu vijest. A u njegovoј ču zemlji urediti da pogine od mača."

8 Na povratku našao je Rabšaka asirskog kralja gdje opsjeda Libnu. Jer on je čuo da je ovaj otišao od Lakiša.

9 I kad je kralju došlo do ušiju za Tirhaka, etiopskog kralja: "Evo izišao je u boj protiv tebe." Poslao opet poslanike k Ezekiji i zapovjedio:

10 "Odneseite ovu vijest Ezekiji, Judinu kralju: 'Nemoj da te zavara tvoj Bog, u koga se uzdaješ misleći, da neće Jeruzalem pasti u ruke asirskomu kralju!'

11 Gledaj, sam si čuo što su napravili asirski kraljevi svim zemljama uništivši ih sasvim, a ti da se izbaviš?

12 Jesu li, možda, bogovi naroda izbavili one koje su satrli moji oci: Gozance, Harrance, Resefce i Edence u Telasaru?

13 Gdje je hamatski kralj, arpadski kralj, kralj grada Sefarvajima, pa onaj od Hene i Ive?"

14 Ezekija je primio pismo od poslanika. Kad ga pročitao, otišao je u GOSPODINOV Dom i razvio ga ondje pred GOSPODINOM.

15 Onda se pomolio Ezekija pred GOSPODINOM ovako: "GOSPODINE, Bože Izraelov, ti koji imaš priestolje nad kerubinima. Ti si jedini Bog nad svima kraljevstvima na zemlji. Ti si onaj, koji je stvorio nebo i ze-

mlju.

16 Prigni, GOSPODINE, svoje uho i čuj! Otvori, GOSPODINE, svoje oči i vidi! Pripazi na riječi što mi ih ovde šalje Senaherib, da se naruga živomu Bogu!

17 Istina je doduše, GOSPODINE, da su asirski kraljevi opustošili narode i njihove zemlje,

18 i njihove bogove pobacali u oganj, ali to i nisu bili bogovi, nego djelo ruke čovječe, drvo i kamen, i zato ih se moglo uništiti.

19 A sad, GOSPODINE, Bože naš, izbavи nas iz njegove ruke, da spoznaju sva kraljevstva na zemlji da si ti, GOSPODINE, jedini Bog!"

20 I poslao je Izajija, sin Amosov, Ezekiji ovu vijest: "Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Molitvu, koju si mi upravio zbog Senaheriba, asirskog kralja, uslišao sam.'

21 "Ovu riječ je GOSPODIN izrekao za nje-ga: 'Smije ti se, ruga ti se djevojka, kći Siona; za tobom maše glavom kći Jeruzalema.'

22 Koga si pogrdio i pohulio, protiv koga si glas podignuo i bacio gore oholi pogled? Protiv Sveca Izraelova!

23 Pogrdio si preko svojih poslanika GOSPODINA i ovako si rekao: "Mnoštvo svojih bojnih kola uzašao sam na visoke gore, na vrhunac Lebanon. Srušio sam visoke cedre, najljepše čemprese. Prodrio sam sve do najvišeg vrhunca, u njegove najbogatije šume.

24 Studence sam iskopao i pio tuđu vodu; isušio sam svojim stopama sve potoke obrane.

25 Zar nisi još čuo? Kako sam to ja odavno spremio, od ikona sam to zasnovao, a sad puštam da se to dogodi, da pretvorim tvrde gradove u puste ruševine.

26 Nemoćni su zadrhtali njihovi mještani i smeli se, postali su kao trava u polju i kao zelena travica, kao trava na krovu, kao zrno što se osuši prije nego dozrije.

27 Znam tvoje ustajanje i sjedenje, dobro poznam tvoje hodanje i tvoje dolaženje, i kako sada bjesniš na mene.

28 Jer bjesniš na mene, i tvoja obijest došla je do mojih ušiju, zato ču svoju brnjicu staviti na tvoje nozdrve i svoju uzdu u tvoju gubicu, pa te tjerati natrag putom kojim si došao.

29 A ovo neka ti bude znak: ove će se godine jesti što samo od sebe naraste, i druge godine što opet samo od sebe naraste, a treće godine sijte i žanjite, sadite vinograde i uživajte njihove plodove!

30 Što god onda preostane od Judine

kuće, potjerat će opet žile odozdol i donijeti plod odozgor.

31 Jer će iz Jeruzalema izići ostatak vojske što se spasila, iz gore Siona. Revnost GOSPODINA vojska to će proizvesti.

32 Zato ovako govori GOSPODIN za asirskog kralja: Neće provaliti u ovaj grad i neće baciti ovdje strijelu. Neće se primaci k njemu sa štitom, niti će iskopati opkop oko njega.

33 Vratit će se putom, kojim je došao; neće provaliti u ovaj grad! Tako glasi GOSPODINOVA riječ.

34 Branit će ovaj grad i spasit će ga zbog sebe i zbog mojega sluge Davida.”

35 I dogodilo se jedne noći, izašao je GOSPODINOV Andeo i pobio u asirskom taboru stotinu i osamdeset i pet tisuća ljudi. Kad su ustali ujutro, našli su ih sve kao mrtva trupla.

36 Odmah se podignuo Senaherib, asirski kralj, i izašao kući, i ostao u Ninivi.

37 I dogodilo se, kad se on jedanput, dok se klanjao u hramu svojega boga Nisroka, ubili su ga mačem njegovi sinovi Adramelek i Sareser; onda su pobegli u zemlju Ararat. Njegov sin Esar-Hadon je kraljevao mjesto njega.

Ezekijina bolest, ozdravljenje i smrt

20 U ono vrijeme razboljeo se Ezekija na smrt. Prorok Izaija, sin Amosov, došao k njemu i rekao mu: “Ovako govori GOSPODIN: ‘Uredi svoju kuću, jer ćeš umrijeti i nećeš više ozdraviti!’”

2 Onda je on okrenuo svoje lice k zidu i upravio GOSPODINU ovu molitvu:

3 “Ah, GOSPODINE, spomeni se ipak da sam hodio pred tobom u vjernosti i s odanim srcem i da sam pravio što je tebi ugodno!” I udario Ezekija u glasan plać.

4 A Izaija nije još ostavio srednje predvorje, došla mu GOSPODINOVA riječ, rekavši:

5 “Vratio se i javio Ezekiji, vladaru mojega naroda: ‘Ovako govori GOSPODIN, Bog Davida, tvojega djeda: Čuo sam tvoju molitvu i video tvoje suze. I eto, ozdravit će te opet, već preksutra ići ćeš u GOSPODINOV Dom.’

6 Dodat će tvojemu vijeku petnaest godina. I izbavit će tebe i ovaj grad iz ruku asirskog kralja i branit će ovaj grad zbog sebe i zbog svojega sluge Davida.”

7 Potom je zapovjedio Izaiju: “Donesite grudu smokaval!” Donijeli su ju i stavili na oteklinu, i on je ozdravio.

8 Ezekija je bio zapitao Izaiju: “Koji je znak za to da će me GOSPODIN ozdraviti i da će preksutra moći otici u GOSPODINOV Dom?”

9 Izaija je odgovorio: “Ovo neka ti bude znak od GOSPODINA da će GOSPODIN ispuniti svoje obećanje koje je dao: hoćeš li da ode sjena za deset stupnjeva naprijed ili za deset stupnjeva natrag?”

10 Ezekija je odgovorio: “Lako je sjeni otići naprijed za deset stupnjeva. Ne, sjena neka se vrati za deset stupnjeva natrag!”

11 I prorok Izaija je zavatio GOSPODINU, i on je dao sjenu po stupnjevima, koju je već bio spustio na stepenicama Ahazovim, vratiti natrag za deset stupnjeva.

12 U ono vrijeme babilonski kralj Merodak Baladan, sin Baladanov, poslao Ezekijijsko pismo s darovima, jer je čuo, da je Ezekija bolestan.

13 Ezekija se obradovao tomu i pokazao im sva svoja skladišta, srebro i zlato, mire i skupocjeno ulje, svu svoju oružarnicu i sve što se nalazilo u riznicama. Nije ostalo ništa u njegovom dvoru i u svemu području njegova gospodstva da im nije Ezekija pokazao.

14 I došao prorok Izaija kralju Ezekijijski i zapitao ga: “Što su htjeli ti ljudi i odakle su došli k tebi?” Ezekija je odgovorio: “Izdaleke zemlje su došli, iz Babilona.”

15 Onaj je zapitao dalje: “Što su vidjeli na tvojom dvoru” Ezekija je rekao: “Vidjeli su sve što ima na mojoj dvoru. Nije ostalo ništa u mojim riznicama što im nisam pokazao.”

16 Izaija je rekao Ezekijijski: “Čuj GOSPODINU riječ:

17 ‘Doći će vrijeme kad će se odnijeti u Babilon sve što se nalazi u tvojem dvoru sve što su skupljali tvoji oci do današnjeg dana. Ništa neće preostati – tako govori GOSPODIN!

18 I od tvojih vlastitih sinova, što će ti se još roditi, uzet će neke da obavljaju sobarske službe na dvoru babilonskog kralja.”

19 Ezekija je odgovorio Izaiji: “GOSPODINOVA riječ, koju si mi navijestio, prava je”, i pridoda: “Neka bi ipak, dok ja živim, vladao mir i sigurnost!”

20 Ostala djela Ezekijina, sve njegove pobjede, i kako je sagradio jezero i vodovod i doveo vodu u grad; to je sve zapisano u knjizi Ijetopisa Judinih kraljeva?

21 Kad je bio Ezekija počinuo kod svojih otaca, postao je njegov sin Manaseh kralj mjesto njega.

Manaseh i Amon Judini kraljevi

21 Dvanaest godina bilo je Manasehu kad je postao kralj, i vladao je pedeset i pet godina u Jeruzalemu. Njegovoj majci je bilo ime Hefsiba.

2 On je pravio zlo pred očima GOSPODINOVIM kad je naslijedio gnušobe naroda koje je GOSPODIN bio protjerao ispred Izraelovih sinova.

3 Uzvisine, koje je bio srušio njegov otac Ezekija, podignuo on opet, podignuo žrtvenike Baalu, dao je postaviti kip aštarte, kako je bio napravio izraelski kralj Ahab, klanjao se svoj zvjezdanoj nebeskoj vojsći i njoj je služio.

4 I u GOSPODINOVU Domu sagradio žrtvenike, o kojem je GOSPODIN objavio: "U Jeruzalemu stavit će moje Ime".

5 Svoj zvjezdanoj vojsci nebeskoj podignuo žrtvenike u oba predvorja GOSPODINOVA Doma.

6 Svojega vlastitog sina pustio da ide kroz organj, vračao je i gatao je, i namjestio zavicače duhova i vračare. Tako je pravio mnogo zlo pred GOSPODINOM, i dražio ga tako na gnjev.

7 Dapače i rezbareni kip aštarte, koji je bio dao napraviti, postavio je u Domu, za koji je bio GOSPODIN obećao Davidu i njegovu sinu Salomonu: "Ovaj Dom i Jeruzalem, koji sam izabrao između svih Izraelovih plemena, napravit će zauvijek stanom svojega Imena.

8 Neću više dati da se noge Izraelove maknu iz zemlje koju sam dao njihovim očima, ako samo budu pazili na to da vjerno prave onako kako sam im zapovjedio, i to točno po zakonu što im ga je zapovjedio moj sluga Mojsije."

9 Ali oni nisu poslušali, i Manaseh ih zaveo na to da prave još gore negoli narodi koje je bio uništio GOSPODIN ispred Izraelovih sinova.

10 Ovako je govorio GOSPODIN preko svojih sluga, proroka:

11 "Jer je Manaseh, Judin kralj, pravio te gnušobe, i još gorje to pravio negoli su prije njega pravili Amorejci, i jer je on i Judu zaveo svojim idolopoklonstvom,

12 zato govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Zaista, ja će pustiti da dođe nesreća na Jeruzalem i na Judu, tako da će svima, koji to čuju, zujati oba uha.'

13 Nategnut će nad Jeruzalemom uže sa-marijsko i mjerilo kuće Ahabove i izbrisati Jeruzalem kako se briše zdjela, pa se onda preokrene.

14 Ostatak svoje baštine odbacit će i dat će je u ruke njihovim neprijateljima, i svim svojim neprijateljima postat će grabež i plijen,

15 jer su pravili zlo pred mojim očima, i gnjev su moj izazivali od dana kad su njihovi oci ostavili Egipat, do današnjeg dana."

16 I veoma mnogo nedužne krvi prolio je Manaseh, dok nije njom napunio Jeruzalem od jednoga kraja do drugoga. Osim toga time je sagriješio što je zaveo Judu da pravi zlo pred GOSPODINOM.

17 Ostala djela Manasehova, sva njegova djela i grijesi koje je počinio; to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?

18 Kad je Manaseh bio počinuo kod svojih otaca, bio je pokopan u vrtu svojega dvora, u Uzinu vrtu. Onda je njegov sin Amon kraljevao mjesto njega.

19 Dvadeset i dvije godine imao je Amon kad je postao kralj, i vladao je dvije godine u Jeruzalemu. Njegovoj majci je bilo ime Mešulemet i bila je Harusova kći iz Jotbe.

20 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, kako je bio pravio njegov otac Manaseh.

21 Hodio je posve putom kojim je bio išao njegov otac, služio je idolima kojima je bio služio njegov otac, i njima se klanjao.

22 On je ostavio GOSPODINA, Boga svojih otaca, i nije hodio GOSPODINOVIM putom.

23 Jednoga dana se pobunile protiv Amona njegove sluge i ubile kralja u njegovom dvoru.

24 A narod je pobio sve koji su se bili pobunili protiv kralja Amona. Njegova sina Josiju podignuo je narod za kralja na njegovo mjesto.

25 Ostala djela Amonova i njegova djela; to je sve zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?

26 Pokopali su ga u njegovoj grobnici u Uzinu vrtu, i njegov sin Josija je kraljevao mjesto njega.

Mojisjeva Knjiga nađena u Domu

22 Josija je imao osam godina, kad postao kralj. Vladao je trideset i jednu godinu u Jeruzalemu. Njegovoj majci je bilo ime Jedida i bila je kći Adajina iz Boskata.

2 On je pravio ono što je bilo pravo u očima GOSPODINA, i hodio je posve putom svojega djeda Davida. Nije odstupio od toga ni na lijevo ni na desno.

3 I dogodilo se u osamnaestoj godini kraljevanja Josijina poslao je kralj pisara Šafana, sina Azalijina, sina Mešulamova, u GOSPODINOV Dom s ovom zapovijedi:

4 "Idi gore k velikom svećeniku Hilkiji! Neka pripravi novce koji su bili doneseni u GOSPODINOV Dom, i koje su vratarji od naroda nakupili!

5 Neka ih uruči vođama, koji su postavljeni kao nadglednici kod GOSPODINOVA Doma! Ovi neka isplate poslenike koji su zaposleni oko GOSPODINOVA Doma, da se

popravi što je trošno na Domu:

6 drvodjelje, graditelje i zidare i da se ku-puje drvo i kamen lomljenjak za popravak Doma.

7 Ali da im se ne traže računi od novaca što im se dadu, jer oni rade vjerno i točno.”

8 Onda je rekao veliki svećenik Hilkija pi-sara Šafana: “Našao sam knjigu zakona u GOSPODINOVU Domu.” Hilkija predao knji-gu pisaru Šafanu i on ju pročitao.

9 Onda je pisar otišao Šafanu kralju i pod-nio kralju ovaj izvještaj: “Tvoje sluge su nakupile novce koji su se našli u Domu i uručili ih vođama, namještenim kod GOS-PODINOVA Doma.”

10 Ujedno je javio pisar Šafan kralju: “Svećenik Hilkija dao mi knjigu.” I Šafan ju pročitao kralju.

11 Kad je kralj čuo sadržaj knjige zakona, razderao je svoje haljine.

12 Onda je kralj dao sljedeću zapovijed svećeniku Hilkiji, Ahikamu, sinu Šafanovi, Akboru, sinu Mikinu, pisaru Šafanu i Asaji sluzi kraljevu:

13 “Idite, zapitajte GOSPODINA za mene, za narod i za svega Judu o sadržaju nađene knjige, jer je velika srdžba GOSPODINOVA, koja se raspalila protiv nas zato što naši oci nisu slušali propise ove knjige, da prave sve ono što u njoj stoji napisano!”

14 I tako je otišao svećenik Hilkija s Ahikamom, Akborom, Šafanom i Asajom k proročici Huldi, ženi Šaluma, sina Tikvina, sina Harhasova, koja je prebivala u drugoj četvrti u Jeruzalemu, i zapitali ju.

15 Ona im je dala ovaj odgovor: “Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: ‘Recite čovjeku koji vas poslao k meni:

16 Ovako govori GOSPODIN: ‘Pustit ću zlo na ovo mjesto i na njegove žitelje, sav sadržaj ove knjige, koju je pročitao Judin kralj.’

17 Zato, jer su me ostavili i priniosili k drugim bogovima, da me draže svim dje-lima svojih ruku, moj će se gnjev raspaliti protiv ovoga mjesta i neće se ugasiti.’

18 A Judinu kralju, koji vas je poslao da zapitate GOSPODINA, javite ovo: ‘Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov, za sve ri-ječi koje si čuo:

19 ‘Jer je tvoje srce bilo ponizno i ti si se prignuo pred GOSPODINOM kad si čuo što sam zaprijetio ovomu mjestu i njegovim žiteljima, da će, biti predmet užasa i pro-kletstva, i jer si razderao svoje haljine i plakao pred menom, zato sam i ja uslišao tebe,’ govori GOSPODIN!

20 Zato ćeš, kad te pribjerem k tvojim oci-ma, u miru biti stavljén u svoj grob. Tvoje

oci neće gledati svu tu nesreću, koju ću pu-stiti na ovo mjesto.”” I rekli su tako kralju.

Josija uvodi opet pravo bogoslužje

23 Tada je kralj poslao glasnike da se kod njega skupe sve Judine i jeru-zalemske starješine.

2 Kralj je otišao u GOSPODINOV Dom i s njim svi ljudi iz Judine zemlje i svi grđa-ni Jeruzalema, i svećenici i proroci, sav narod, veliko i malo. Ondje im je pročitao sav sadržaj zavjetne knjige, koja je bila nađena u GOSPODINOVU Domu.

3 Potom je kralj stupio na svoje sjedište i ustanovio zavjet pred GOSPODINOM da će oni ići za GOSPODINOM i držati njego-ve zapovijedi, njegove uredbe i njegove zakone, svim svojim srcem i svom svo-jom dušom, da tako udovolje propisima ovoga zavjeta koji su bili napisani u ovoj knjizi. I sav je narod pristao na zavjet.

4 Onda je zapovjedio kralj velikom sveće-niku Hilkiji i svećenicima drugoga reda i vratarima da iznesu iz GOSPODINOVA Doma sve posude što je bilo napravljeno za Ba-alu i aštaru i svu zvjezdanu nebesku vojsku. On ga dao spaliti izvan Jeruzalema na zemljistišta na Kidronu i pepeo njegov odnijeti u Betel.

5 I uklonio idolske svećenike, koje su bili postavili Judini kraljevi i koji su kadili na uzvisinama u Judinim gradovima i u okoli-ci Jeruzalema, tako i one koji su kadili Baalu, suncu i mjesecu, životinjskim sli-kama i svoj vojsci nebeskoj,

6 I kip aštaru dao iznijeti iz GOSPODINO-VA Doma van pred Jeruzalem u Kidron-sku dolinu i spaliti je u Kidronskoj dolini, u prah je satrti i njezin baciti prah u grobove prostoga naroda.

7 I kuće bludnica u GOSPODINOVU Domu, u kojima su žene tkale haljine za aštaru, dao porušiti.

8 Nadalje, dao je dovesti iz Judinih gra-dova sve svećenike, dao obeščastiti uzvisine, gdje su bili svećenici kadili, od Gebe do Beer-Šebe. Dalje dao je porušiti uzvisine, koje su bile na ulazu pred vratima gradskog zapovjednika Jošue s lijeve strane, kad se dode na gradska vrata.

9 Ali svećenici onih uzvisina nisu smjeli uzaći na GOSPODINOV žrtvenik u Jeruzalemu, nego samo jesti beskvasne kruhove među svojom braćom u službi.

10 I Tofet u dolini Hinomovih sinova pro-glasio nečistim, da više nitko ne bi dao svojem sinu ići kroz organj u čast Moleku.

11 Onda je dao odstraniti konje koje su bili postavili Judini kraljevi u čast suncu na ulazu u GOSPODINOV Dom kod sobe

dvorjanika Natan-Meleka, i spalio ognjem sunčana kola.

12 Žrtvenike na krovu gornje Ahazove sobe, koje su bili podigli Judini kraljevi, i žrtvenike, koje je izgradio Manaseh u oba predvorja GOSPODINOVA Doma, dao je kralj razrušiti, odstraniti i ruševine baciti u kidronsku dolinu.

13 Uzvisine istočno od Jeruzalema, južno od Gore spoticanja, dao je kralj obećastiti. Salomon, Izraelov kralj, bio ih je dao podići aštarti, grozoti sidonskoj, Kemošu, grozoti moapskoj i Milkomu, grozoti Amonaca.

14 On je dao razbiti stupove, sasjeći drvene kipove i mjesto njihovo napuniti ljudskim kostima.

15 I žrtvenik u Betelu, uzvisinu, koju je bio podignuo Jeroboam, sin Nebatov, koji naveo na grijeh Izraela, i taj žrtvenik, tu uzvisinu dao je srušiti. On je dao uzvisine popaliti, u prah satrni i drveni kip aštare spaliti.

16 Kad se obazreo Josija i ondje na gori video grobove, poslao ondje i dao iz grobova uzeti kosti, na žrtveniku spaliti i tako ga obećastiti po GOSPODINOVOJ riječi, koju je bio izrekao Božji čovjek, koji je unaprijed objavio sve ovo.

17 Kad je on zapitao: "Kakav je ono grobni spomenik kojega vidim ondje?" Odgovorili su mu građani: "Ono je grob Božjega čovjeka, koji došao iz Jude i unaprijed je rekao one stvari što si ih sad napravio na žrtveniku u Betelu."

18 On je zapovjedio: "Pustite ga da počiva! Nitko neka mu ne dira kosti!" I tako su njegove kosti ostavili netaknute s kostima onoga proroka, koji je došao iz Samarije.

19 I sve hramove uzvisina u gradovima Samarije koje su bili podigli Izraelovi kraljevi, da draže GOSPODINA, uklonio je Josija i napravio s njim posve onako, kako je napravio u Betelu.

20 A sve svećenike uzvisina, koji su bili onuda, dao je poklati na žrtvenicima i spaliti na njima ljudske kosti. Onda se vratio u Jeruzalem.

21 Onda je zapovjedio kralj svemu narodu: "Svetkujte u čast GOSPODINU, svojem Bogu, Svečanu Gozbu Pashe onako kako stoji napisano u ovoj zavjetnoj knjizi!"

22 Jer takva Svečana gozba Pashe nije bila više svetkovana od dana sudaca koji su sudili Izraelu, i za sve vrijeme Izraelovih i Judinih kraljeva.

23 Tek u osamnaestoj godini kralja Josije svetkovala se ova Svečana gozba Pashe u čast GOSPODINU u Jeruzalemu.

24 I zazivače duhova i vračare, terafime

i idole, uopće sve idolske gnušobe, koji su se vidjeli u Judinoj zemlji i u Jeruzalemu, uništilo je Josija, da izvrši propise zakona koji su bili napisani u knjizi koju je bio našao svećenik Hilkija u GOSPODINOVU Domu,

25 Nije bilo prije njega takvoga kralja, koji bi se bio obratio GOSPODINU tako svim svojim srcem, svom svojom dušom i svom snagom, posve po Mojsijevu zakonu. I poslije njega nije bilo njemu jednaka.

26 Ipak nije odustao GOSPODIN od svojega silnog i žestokog gnjeva, kojim se raspalio protiv Jude zbog svih izazova kojim ga je dražio Manaseh.

27 I GOSPODIN je rekao: "Odbacit ću i Judu od svojega lica, kao što sam odbacio Izraela, i grad ću ovaj odbaciti, koji sam bio izabrao, Jeruzalem, i Dom za koji sam rekao: 'Moje će Ime biti ondje.'"

28 Ostala djela Josijina i sve što je poduzeo; nije li to napisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?

29 U ono vrijeme izašao je faraon Neko, egipatski kralj, na asirskog kralja k rijeci Eufratu. Kralj Josija je izašao pred njega. A on ga smrtno ranio kod Megida, čim ga je bio opazio.

30 Onda su ga njegove sluge odvezle mrtva iz Megida u Jeruzalem, gdje su ga pokopale u njegovoj grobnici. A narod zemlje uzeo je Joahaza, sina Josijina, dao ga pomazati i postavili ga kraljem namjesto njegova oca.

31 Joahaz je imao dvadeset i tri godine kad je postao kralj, i vladao je tri mjeseca u Jeruzalemu. Njegovo majci je bilo ime Hamutala i bila je kći Jeremijina iz Libne.

32 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, posve kako su pravili njegovi oci.

33 Faraon Neko dao ga zatvoriti u Ribli u zemlji Hamatu, da ne bude duže kralj u Jeruzalemu, i nametnuli zemlji danak od stotinu talenata srebra i jedan talenat zlata.

34 Onda je faraon Neko postavio kraljem Elijakima, sina Josijina, na mjesto njegova oca Josije i promijenio mu ime u Jojakim. A Joahaza uzeo sobom. Tako je došao ovaj u Egipat i ondje umro.

35 Jojakim je dao srebro i zlato faraonu. A morao je zemlji nametnuti porez, da mogne dati novce po zahtjevu faraonovu. Kako je svaki bio procijenjen, utjerivao je od naroda zemlje srebro i zlato, da preda faraonu Neku.

36 Jojakimu je bilo dvadeset i pet godina, kad je postao kralj i vladao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Njegovo majci je bilo ime Zebida i bila je kći Pedajina iz Rume.

37 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, po-sve onako kako su bili pravili njegovi oci.

Babilonsko sužanjstvo

24 Za njegova vremena došao je Nebukadnezar, babilonski kralj. Jojakim mu je postao podložan za tri godine, potom je opet otpao od njega.

2 GOSPODIN je poslao protiv njega kaldejske pljačkaške grupe, sirijske, moapske i grupe Amonaca. Poslao ih protiv Jude da ga uniše po GOSPODINOVOJ prijetnji, koju je bio dao objaviti preko svojih sluga, proroka.

3 Samo po GOSPODINOVOJ zapovijedi pao je to na Judu, da ga odbaci od svojega lica zbog grijeha Manasehovih, zbog svega onoga što je taj bio napravio.

4 I nedužnu krv koju je bio prolio, i što je Jeruzalem baš napunio nedužnom krvi, to mu nije htjeo GOSPODIN oprostiti.

5 Ostala djela Jojakimova i sve što je poduzimao, nije li to napisano u knjizi Ijepisa Judinih kraljeva?

6 Kad je Jojakim bio počinuo kod svojih otaca, namjesto njega kraljevao je njegov sin Jojakin.

7 Egipatski kralj nije više izašao iz svoje zemlje, jer je bio babilonski kralj osvojio sve što je pripadalo egipatskom kralju, od egipatskog potoka do Eufrata.

8 Jojakin je imao osamnaest godina kad je postao kralj, i vladao je tri mjeseca u Jeruzalemu. Njegovoj majci je bilo ime Nehušta i bila je kći Elnatanova iz Jeruzalema.

9 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, po-sve kako je bio pravio njegov otac.

10 U ono vrijeme došle su vojskovode Nebukadnezara, babilonskog kralja, protiv Jeruzalema, i grad je bio opkoljen.

11 Nebukadnezar, babilonski kralj, došao je protiv grada, dok su ga opsjedale njegove vojskovode,

12 Onda je izašao Jojakin, Judin kralj, babilonskom kralju. On sa svojom majkom, sa svojim dvorskim službenicima, sa svojim glavarima i dvorjanima. Babilonski kralj gaj zarobio u osmoj godini svojega kraljevanja.

13 On je dao sve blago GOSPODINOVA Doma i blago kraljevskog dvora odnijeti odatle i sve zlatno posuđe porazbijati koje je bio dao napraviti Salomon, kralj izraelski, u GOSPODINU Domu po GOSPODINOVOJ zapovijedi.

14 Zarobio i odveo sav Jeruzalem, sve vođe i sve valjane ratnike, deset tisuća zarobljenika, uz to sve kovače i bravare. Samo je još preostao siromašni narod ze-

mlje.

15 Zarobio i odveo u Babilon i Jojakina, tako isto kraljevu majku, kraljeve žene, njegove dvorjanike i zemaljske glavare odveo u ropstvo iz Jeruzalema u Babilon.

16 Sve valjane ratnike, na broj sedam ti-suća, i kovače i bravare, tisuću ljudi, sve valjane ljudi sposobne za boj. Njih je odveo babilonski kralj u Babilon u ropstvo.

17 Mataniju, njegova strica, postavio je babilonski kralj kraljem na njegovo mjesto i dao mu ime Zedekija.

18 Zedekija je imao dvadeset i jednu godinu kad je postao kralj. Vladao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Njegovoj majci je bilo ime Hamutala i bila je kći Jeremijina iz Libne.

19 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, po-sve kako je pravio Jojakim.

20 Jer zbog gnjeva GOSPODINOVA došao s Jeruzalemom i Judom tako daleko da ih je odbacio od svojega lica. Onda se Zedekija pobunio protiv babilonskog kralja.

Razorenje Jeruzalema

25 Dogodilo se u devetoj godini nje-gova vladanja, u desetom mjesecu, desetoga dana u mjesecu, pošao je Nebukadnezar, babilonski kralj, sa svojom cijelom vojskom protiv Jeruzalema, opkolio ga i sagradili su opkope oko njega.

2 Grad je ostao opkoljen do jedanaeste godine kraljevanja Zedekijina.

3 Devetoga dana u mjesecu bila je glad u gradu i postala tako teška da narod zemlje nije više imao što jesti.

4 Onda je bio provljen gradski zid, i svi su vojnici noću pobjegli na vrata između dva zida uz kraljev vrt, a Kaldejci su držali grad opkoljen. A kralj je okrenuo prema jordanskoj ravnici.

5 Ali je kaldejska vojska potjerala kralja i stigla ga u jerihonskom polju, pošto ga je bila ostavila sva njegova vojska i razbjezala se.

6 Uhitili su kralja i doveli ga babilonskom kralju u Riblu, i on mu je izrekao presudu.

7 Zedekijine sinove su poklali na njegove oči, Zedekiju je on oslijepio, stavio ga u mjedene verige i tako su ga odveli u Babilon.

8 Sedmoga dana petoga mjeseca, to jest u devetnaestoj godini kraljevanja Nebukadnezara, babilonskog kralja, došao je u Jeruzalem Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, sluga babilonskog kralja.

9 On je popalio GOSPODINOV Dom i kra-ljevski dvor i sve kuće u Jeruzalemu, sve

znamenitije zgrade dao je spaliti.

10 Zidove je rušila kaldejska vojska koja je stajala pod zapovjednikom tjelesne straže.

11 Onda je Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, odveo u Babilon ostatak naroda koji je još bio preostao u gradu, tako su isto prebjegli koji su bili prebjegli babilonskom kralju, i ostatak naroda.

12 Od malih ljudi u zemlji ostavio je zapovjednik tjelesne straže jedan dio kao vinogradare i poljodjelce.

13 Mjedene stupove u GOSPODINOVU Domu, podnožja i mjedeno more u GOSPODINOVU Domu razbili su Kaldejci i njihov mjes u zemlji sobom u Babilon.

14 I lonce, lopate, noževe, vrčeve, sve mjedeno posuđe, kojim se obavljala služba, su uzeli sobom.

15 I pepeljare i škropionice, koje su bile ili posve od zlata ili posve od srebra, uzeo sebi zapovjednik tjelesne straže.

16 Oba stupa, jedno more i podnožja, koja je Salomon bio dao napraviti za GOSPODINOV Dom, mjesi svega toga posuđa nije bilo mijere.

17 Jedan stup bio je visok osamnaest laka. Odozgor na njemu bilo je mjedeno oglavlje. Oglavlje je bilo visoko tri laka. Pletenice s mogranjima ovijale se oko oglavlja, sve od mjesi. Isto tako bio je i drugi stup s pletenicom.

18 Zapovjednik tjelesne straže uzeo je sobom velikoga svećenika Seraju i drugog svećenika Sefaniju i tri vratara.

19 Dalje je uzeo iz grada jednoga dvorjanika, koji je bio nad vojnicima, i pet ljudi iz bliže kraljeve okolice, koji su se našli u gradu, onda pisara vojnog zapovjednika, koji je popisivao narod u zemlji za vojnu službu, i šezdeset ljudi iz naroda zemlje, koji su se našli u gradu.

20 Ove je uzeo Nebuzaradan, zapovjed-

nik tjelesne straže, i odveo ih u Riblu babilonskom kralju.

21 A babilonski kralj ih je dao pogubiti u Ribli u zemlji Hamatu. Tako je on odveo Judu iz njegove vlastite zemlje.

22 Nad narodom, koji je bio ostao u Judioj zemlji, i koji je ostavio Nebukadnezar, babilonski kralj, postavio on Gedaliju, sina Ahikamova, unuka Šafanova.

23 I kad su čuli vojni zapovjednici i njihovi ljudi da je babilonski kralj postavio Gedaliju, došli su sa svojim ljudima Gedaliju u Mispu: Išmael, sin Netanijin, Johanan, sin Kareahov, Seraja, sin Tanhumetov iz Neftofe, i Jaazanija, sin Maakatov.

24 Gedalija se zakleo njima i njihovim ljudima i rekao im: "Ne bojte se Kaldejaca; ostanite u zemlji i budite podložni babilonskom kralju, i onda će vam biti dobro!"

25 I dogodilo se u sedmom mjesecu da je došao Išmael, sin Netanijin, unuk Elišamin, iz kraljevskog roda, i s njim deset ljudi, udarili su i ubili Gedaliju s Judejcima i Kaldejcima, koji su bili s njim u Mispi.

26 Onda se podignuo sav narod, malo i veliko, s vojnim zapovjednicima i otišao u Egipat, jer su se bojali Kaldejaca.

27 Dogodilo se u trideset sedmoj godini, otkako se odveo Jojakin, Judin kralj, u dvanaestom mjesecu, dvadeset sedmega dana u mjesecu, Evil-Merodak, babilonski kralj, u godini svojega nastupa vlasti pomilovao je Jojakina, Judina kralja, i izvadio ga iz zatvora.

28 On se porazgovorio prijateljski s njim i namjestio mu prijestolje više prijestolja drugih kraljeva, koji su se našli kod njega u Babilonu.

29 Smio je skinuti sa sebe tamničke haljine i uvijek kod njega jesti, dok je živio.

30 Njegovo uzdržavanje, koje je bilo trajno, davalo mu se od kralja iz dana u dan, sve dane njegova života.

1 Ljetopisi

Prva Knjiga Ljetopisa

Rodoslovje od Adama do Jakova

1 Adam, Set, Enoš,

2 Kenan, Mahalalel, Jared,

3 Henok, Metuselah, Lamek,

4 Noa, Šem, Ham i Jafet.

5 Jafetovi sinovi bili su: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešek i Tiras.

6 Gomerovi sinovi bili su: Aškenaz, Rifat

i Togarma.

7 Javanovi sinovi bili su: Eliša i Taršiš, Kitim i Dodanim.

8 Hamovi sinovi bili su: Kuš, Mizraim, Put i Kanaan.

9 Kušovi sinovi bili su: Saba, Havila, Sabta, Raama i Sabteka. Raamini sinovi bili su: Šeba i Dedan.

- 10 Kušu se rodio Nimrod; on je bio prvi vladar na zemlji.
- 11 Mizraimu se rodio: Ananim, Lehabim, Naftuhim,
- 12 Patrusim, Kasluhim, od kojih su potekli Filistejci i Kaftorimci.
- 13 Kanaanu se rodio: Sidon, njegov prvorodenac, i Het;
- 14 Jebusejci, Amorejci i Girgašejci;
- 15 Hivejci, Arkejci i Sinejci;
- 16 Arvadejci, Semarejci i Hamatejci.
- 17 Šemovi sinovi bili su: Elam, Ašur, Arfaksad, Lud, Aram, Us, Hul, Geter i Mešek.
- 18 Arfaksadu se rodio Šelah, a Šelahu se rodio Eber.
- 19 Eberu su se rodili dva sina: jedan se zvao Peleg, jer se u njegovo vrijeme razdijelilo čovječanstvo; a njegovu bratu bilo je ime Joktan.
- 20 Joktanu su se rodili Almodad, Šelef, Hasarmavet i Jerah,
- 21 Hadoram, Uzal, i Dikla,
- 22 Ebal, Abimael i Šeba,
- 23 Ofir, Havila i Jobab. To su svi Joktanoi sinovi.
- 24 Šem, Arfaksad, Sale,
- 25 Eber, Peleg, Reu,
- 26 Serug, Nahor, Terah,
- 27 Abram, to jest Abraham.
- 28 Abrahamovi sinovi bili su: Izak i Išmael.
- 29 Ovo je njihovo potomstvo: prvorodenac Išmaelov bio je Nabajot, Kedar, Adbeel, Mibsam,
- 30 Mišma, Duma, Masa, Hadad, Tema,
- 31 Jetur, Nafiš i Kedma. To su Išmaelovi sinovi.
- 32 Sinovi koje je rodila Ketura, Abrahamaova pričežnica bili su: Jokšan, Medan, Midjan, Jišbak i Šuah. Jokšanovi sinovi su bili: Šeba i Dedan.
- 33 Midjanovi sinovi bili su: Efa, Efer, Henok, Abida i Eldaa. To su bili svi Keturini sinovi.
- 34 Abrahamu se rodio Izak. Izakovi sinovi bili su: Ezav i Izrael.
- 35 Ezavovi sinovi bili su: Elifaz, Reuel, Jeuš, Jalam i Korah.
- 36 Elifazovi sinovi bili su: Teman, Omar, Sefi, Gatan, Kenaz, Timna i Amalek.
- 37 Reuelovi sinovi bili su: Nahat, Zerah, Šamah i Mizah.
- 38 Seirovi sinovi bili su: Lotan, Šobal, Sibeon, Ana, Dišon, Ezer i Dišan.
- 39 Lotanovi sinovi bili su: Hori i Homam; Lotanova sestra bila je Timna.
- 40 Šobalovi sinovi bili su: Alian, Manahat, Ebal, Šefi i Onam. Zibeonovi sinovi bili su: Aja i Ana.
- 41 Sin Anin jest Dišon. Dišonovi sinovi bili su: Hamram, Ešban, Jitran i Keran.
- 42 Ezerovi sinovi bili su: Bilhan, Zaavan i Jakan. Dišanovi sinovi bili su: Uz i Aran.
- 43 Ovo su kraljevi koji su vladali u edomskoj zemlji prije nego je zavladao kralj Izraelaca: Bela, sin Beorov; njegovu stolnu gradu bilo je ime Dinhaba.
- 44 Kad je umro Bela, kraljevao je namjesto njega Jobab, sin Zerahov iz Bosre.
- 45 Kad je umro Jobab, kraljevao je namjesto njega Hušam iz zemlje Temanićana.
- 46 Kad je umro Hušam, kraljevao je namjesto njega Hadad, sin Bedadov, koji je pobio Midjance na Moapskoj visoravnji; njegovu stolnu gradu bilo je ime Avit.
- 47 Kad je umro Hadad, kraljevao je namjesto njega Samla iz Masreke.
- 48 Kad je umro Samla, kraljevao je namjesto njega Saul iz Rehobota na rijeci.
- 49 Kad je umro Saul, kraljevao je namjesto njega Baal-Hanan, sin Akborov.
- 50 Kad je umro Baal-Hanan, kraljevao je namjesto njega Hadad; njegovu stolnu gradu bilo je ime Pai; njegova žena Methetabela. Ona je bila kći Matrede, kćeri Mezahabove.
- 51 Kad je umro Hadad, bili su knezovi u Edomu: knez Tamna, knez Alva, knez Jetet,
- 52 knez Oholibama, knez Ela, knez Pilon,
- 53 knez Kenaz, knez Teman, knez Mibsar,
- 54 knez Magdiel i knez Hiram. To su knezovi Edoma.

Sinovi Jakovljevi i Judini

- 2** Ovo su Izraelovi sinovi: Ruben, Šimun, Levi, Juda, Isakar, Zebulun,
- 2** Dan, Josip, Benjamin, Naftali, Gad i Ašer.
- 3 Judini sinovi bili su: Er, Onan i Šelah. Ova trojica su mu se rodila od kćeri Šuine, Kanaanke, ali Er, prvorodenac Judin, bio je nevaljao pred GOSPODINOM, te ga ubio.
- 4 Njegova snaha Tamara rodila mu Peresa i Zeraha. Bilo je svega pet Judinih sinova.
- 5 Peresovi sinovi bili su: Hezron i Hamul.
- 6 Zerahovi sinovi bili su: Zimri, Etan, Heman, Kalkol i Dara – svega pet.
- 7 Sin Karmijev jest: Akar, koji Izraela baci u nesreću kad je sagriješio ukrašvi proklete stvari.
- 8 Sin Etanov jest Azarija.
- 9 Hezronovi sinovi koji su mu se rodili, bili su: Jerahmeel, Ram i Kelubaj.
- 10 Ramu se rodio Aminadab, a Aminada-

bu se rodio Nahšon, glavar Judinih sinova.

11 Nahšonu se rodio Salmon, a Salmonu se rodio Boaz.

12 Boazu se rodio Obed, a Obedu se rodio Jesej.

13 Jeseju se rodio njegov prvorodenac Eliab, drugoga sina Abinadaba, trećega Šimeu,

14 četvrtoga Netanela, petoga Radaja,

15 šestoga Osema, i sedmoga Davida.

16 Njihove sestre bile su Seruja i Abigaila. Serujini sinovi bili su: Abišaj, Joab i Asahel, trojica.

17 Abigaila je rodila Amasu; Amasin otac bio je Išmaelac Jeter.

18 Kaleb, sin Hezronov, s Azubom, svojom ženom, i s Jeriotom rodili se sinovi; ovo su njihovi sinovi: Ješer, Šobab i Ardon.

19 Kad je umro Azuba, Kaleb je uzeo za ženu Efratu koja mu je rodila Huru.

20 Huru se rodio Uri, a Uriu se rodio Bezaleel.

21 Potom je imao Hezron odnose s kćerkom Makira, oca Gileadova. On se njom oženio, kad mu je bilo šezdeset godina, i ona mu je rodila Seguba.

22 Segubu se rodio Jair, koji je imao dvadeset i tri grada u zemlji Gileadu.

23 Gešurejci i Sirijci oduzeli su im Jairova šatorska sela, Kenat i njegova mjesta, šezdeset gradova. To su sve sinovi Makira, oca Gileadova.

24 Poslije smrti Hezronove u Kaleb Efrati, Hezronova žena bila je Abija, koja mu je rodila Ašura, oca Tekoina.

25 Sinovi Jerahmeela, prvorodenca Hezronova, bili su: prvorodenac Ram, pa Buna, Oren, Osem i Ahija.

26 Jerahmeel je imao još drugu ženu po imenu Atara, koja je bila Onamova majka.

27 Sinovi Rama, prvorodenca Jerahmeelova, bili su: Maas, Jamin i Eker.

28 Onamovi sinovi bili su: Šamaj i Jada; Šamajevi sinovi Nadab i Abišur.

29 Abišurova žena se zvala Abihaila, koja mu je rodila Ahbana i Molida.

30 Nadabovi sinovi bili su: Seled i Apaim. Seled je umro bez djece.

31 Apaimov sin bio je Iši, od Išea Šešan, od Šešana Ahlaj.

32 Sinovi Jade, brata Šamajeva, bili su: Jeter i Jonatan; Jeter je umro bez djece.

33 Jonatanovi sinovi bili su: Pelet i Ziza. To su Jerahmeelovi sinovi.

34 Šešan nije imao sinova nego samo kćeri. A Šešan je imao egipatskog roba po imenu Jarhu.

35 Šešan je dao svojem robu Jarhi svoju kćer za ženu, i ona mu je rodila Ataja.

36 Ataju se rodio Natan, i Natanu se rodio Zabad;

37 Zabadu se rodio Eflal, Eflalu se rodio Obed.

38 Obedu se rodio Jehua, i Jehui se rodio Azarija;

39 Azariji se rodio Heles, Helesu se rodio Eleasa;

40 Eleasu se rodio Sismaj, i Sismaju se rodio Šalum;

41 Šalumu se rodio Jekamja, i Jekamji se rodio Elišam.

42 Potomci Kaleba, brata Jerahmeelova, bili su njegov prvorodenac Meša, to jest otac Zifov, i sinovi Mareše, Hebronova oca.

43 Hebronovi sinovi bili su: Korah, Tapuah, Rekem i Šema.

44 Šemi se rodio Raham, otac Jorkamov, i Rekemu se rodio Šamaj.

45 Sin Šamajev bio je Maon, i Maon bio je otac Bet-Surov.

46 Kalebova priležnica Efa je rodila Harana, Mozu i Gazeza; Haranu se rodio Gazez.

47 Johdajevi sinovi bili su: Regem, Jotam, Gešan, Pelet, Efa i Šaaf.

48 Kalebova priležnica Maaka je rodila Šebera i Tirhanu.

49 Ona je rodila Šaafa, oca Madmanina, Ševu, oca Makbenina, i oca Gibee. Kalebova kći bila je Aksa.

50 Ovo su potomci Kalebovi: sinovi Hura, prvorodenca Efratina, Šobal, otac Kiryat-Jearima,

51 Salma, otac Betlehema, i Haref, otac Bet-Gadera.

52 Šobal, otac Kiryat-Jearima, imao je potomke: Haroeha i polovicu roda Manuhotejaca,

53 Obitelji Kiryat-Jearima bi su: Jitrejci, Putejci, Šumatejci i Mišratejci. Od ovih potječu Zoratajejci i Eštaolatejci.

54 Salmini sinovi bili su: Betlehem i Netofatitejci, Atrot-Bet-Joab i polovica Manuhotejaca, i Zoratejci.

55 Obitelji pismoznanaca što prebivaju u Jabezu, bili su Tiratitejci, Šimeatitejci i Sukatitejci. To su Kinejci, koji su potekli od Hamata, oca doma Rekabova.

Rodoslovje Davidovo

3 Ovo su bili Davidovi sinovi, koji mu se bili rodili u Hebroru: prvorodenac Amnon od Ahinoame iz Jezreela, drugi Daniel od Abigaile iz Karmela;

2 treći Absalom, sin Maake, kćeri kralja Talmaja od Gešura, četvrti Adonija, sin

Hagitin;

3 peti Šefatija od Abitale, šesti Itream od njegove žene Egle.

4 Šest mu se rodilo u Hebronu. Ovdje je vladao sedam godina i šest mjeseci, a u Jeruzalemu je vladao trideset i tri godine.

5 U Jeruzalemu su mu se rodili ovi: Šimea, Šobab, Natan i Salomon, četiri od Batšebe, kćeri Amielove;

6 nadalje Ibhar, Elišama, Elifelet,

7 Nogah, Nefeg i Jafija,

8 Elišama, Eliada, Elifelet – u svemu devet.

9 To su svi Davidovi sinovi, osim sinova od njegovih priležnica, i Tamara njihova sestra.

10 Salomonov sin bio je Roboam; njegov je sin bio Abija, njegov sin Asa, njegov sin Jošafat;

11 njegov sin Joram, njegov sin Ahazija, njegov sin Joaš;

12 njegov sin Amazija, njegov sin Azarija, njegov sin Jotam;

13 njegov sin Ahaz, njegov sin Ezekija, njegov sin Manaseh;

14 njegov sin Amon, njegov sin Josija.

15 Josijini sinovi bili su: prvorodenac Johanan, drugi Jojakim, treći Zedekija, četvrti Šalum.

16 Jojakimovi sinovi bili su: njegov sin Jehonija, i njegov sin Zedekija.

17 Sinovi zasužnjenoga Jekonije bili su: njegov Asir, njegov sin Šealtiel;

18 Malkiram, Pedaja, Šenasar, Jekamja, Hošama i Nedabija.

19 Pedajini sinovi bili: su Zerubabel i Šimej. Zerubabelovi sinovi bili su: Mešulam i Hananija, i Šelomita njihova sestra;

20 i Hašuba, Ohel, Berekija, Hasadja, Jušab-Hesed – njih pet.

21 Hananijini sinovi bili su: Pelatja i Ješaja; Refajini sinovi, Arnanovi sinovi, Obadijini sinovi, Šekanijini sinovi.

22 Šekanijin sin jest Šemaja, Šemajini sinovi bili su: Hatuš, Jigal, Barijah, Nearja i Šafat – njih šest.

23 Nearjini sinovi bili su: Elioenaj, Ezekija i Azrikam – njih trojica.

24 Elioenajevi sinovi bili su: Hodavia, Elijašib, Pelaja, Akub, Johanan, Delaja i Anani – njih sedmorica.

Judini potomci

4 Judini sinovi bili su: Peres, Hezron, Karmi, Hur i Šobal.

2 Raji, sinu Šobalovu rodio se Jahat, a Jahatu se rodili Ahumaja i Lahada. To su obitelji Zoratejaca.

3 Ovo su od oca Etama: Jezreel, Išma i Idbaš, a njihovoj sestri je bilo ime Hasle-

ponija;

4 Penuel je bio otac Gedoru, i Ezer otac Hušin. To su sinovi Hura, prvorodenca Efrate, oca Betlehema.

5 Ašur, otac Tekoe, imao je dvije žene, Helahu i Naarahu.

6 Naaraha mu je rodila Ahuzama, Hefera, Temenija i Ahaštara; to su Naarahini sinovi.

7 Halahini sinovi bili su: Zeret, Zohar i Et-nan.

8 Kosu se rodio: Anub i Zobeb i obitelji Aharhela, sina Harumova.

9 Jabez je bio ugledniji od svoje braće. Njegova majka nazvala ga imenom Jabez, rekavši: "Rodila sam ga s bolom."

10 Jabez je prizvao Boga Izraelova, rekavši: "O, da bi me doista blagoslovio, i raširio moje područje, da bi tvoja ruka bila sa mnom, i da bi me sačuvao od zla, tako da nestane bol." I Bog mu je dao što je tražio.

11 Kelubovu, bratu Šuhinu, se rodio Mehir, koji je bio otac Eštonov.

12 Eštonu se rodio: Bet-Raf, Paseah i Tehina, otac grada Ir-Nahaša. To su bili Rekini ljudi.

13 Kenazovi sinovi bili su: Otniel i Seraja, sin Otnielov jest Hatat,

14 i Meonotaj kome se rodio: Ofri, Seraji se rodio Joab, otac Ge-Harašim, (Dolina obrtnika) jer su bili obrtnici.

15 Kalebovi sinovi, sina Jefuneova, bili su: Iru, Ela i Naam, sin Elin Kenaz.

16 Jehalelelovi sinovi bili su: Zif, Zifa, Tirja i Asrael.

17 Ezrini sinovi bili su: Jeter, Mered, Efer i Jalón; a žena Meredova, Egipćanka, je rodila Mirjamu, Šamaja i Išbahu, oca Eštemoina.

18 Njegova druga žena, Judejka, rodila je Jereda, oca Gedora, Hebera, oca Sokova, i Jekutiela, oca Zanoahova. To su sinovi Bitje, faraonove kćeri, koju je Mered uzeo za ženu.

19 Sinovi žene Hodije, sestre Nahama, bili su oci Keilaha, Garmeja, i Eštemeja, Maakateja.

20 Šimonovi sinovi bili su: Amnon, Ben-Hananov sin Rina i Tilon. Išijevi sinovi bili su: Zohet i Ben-Zohetov.

21 Sinove Šele, sina Judina, bili su: Er, otac Lekin, i Laada, otac Marešin, i obitelji platnarskih obrtnika kuće Ašbeine;

22 nadalje Jokim i ljudi od Kozebe i Joaš i Saraf, koji su postali gospodari Moaba i onda se povratili u Jašubi-Lahemu, ali to su stare povijesti.

23 Oni su bili lončari i prebivali su u Netaimu i Gederah; ondje su boravili kod kralja

u njegovoј službi.

24 Šimunovi sinovi bili su: Nemuel, Jamin, Jarib, Zerah i Šaul,

25 Njegov sin Šalum, njegov sin Mibsam, njegov sin Mišma.

26 Mišmini sinovi bili su: njegov sin Hamuel, i njegov sin Zakur, i njegov sin Šimej.

27 Šimej je imao šesnaest sinova i šest kćeri. A njegova braća nisu imala mnogo djece. Sve njihove obitelji nisu se množile toliko koliko Judini sinovi.

28 Svoja naselja imali su u Beer-Šebi, Moladi, Hazar-Šualu,

29 u Bilhi, Esemu, Toladu,

30 u Betuelu, Hormi, Siklagu,

31 u Bet-Markabotu, Hazar-Susimu, Bet-Biraju i Šaarajimu. To su njihovi gradovi do vremena kralja Davida.

32 Njihova sela bila su: Etam, Ain, Rimon, Token i Ašan: pet mjesta,

33 nadalje sva njihova sela, koja su bila u okolini spomenutih mjesta, sve do Baala. To su bila njihova naselja, i su održavali svoj vlastiti rodopis:

34 Mešobad, Jamlek, Amazijin sin Joša;

35 Joel, Jehu, sin Jošibje, sina Seraje, sina Asielova;

36 Elioenaj, Jaakoba, Ješohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, Benaja;

37 i Ziza, sin Šifija, sina Alona, sina Jeda-je, sina Šimrijeva, sina Šemajina.

38 Ovi, po imenu navedeni, bili su glavari u svojim obiteljima, i njihove očinske obitelji su se jako umnožile.

39 Oni su otišli do ulaza u Gedor, do na istok doline, da traže pašu svojoj marvi.

40 I našli su dobru i obilatu pašu, a zemlja je prostrana, mirna i pružala bezbržnu sigurnost, jer su ondje prije prebivali Hamaovci.

41 U vrijeme Ezekije, Judina kralja, došli su po imenu gore zapisani, uništili njihove šatore i Meunejce, koji su ondje živjeli, i potpuno ih uništili, kao što je do današnjega dana. Naselili su se mjesto njih, jer je ondje bilo pašnjaka za njihovu marvu.

42 Jedan dio njih, Šimunovih sinova, pet stotina ljudi otišli su u goru Seir. Vodili su ih Pelatija, Nearja, Refaja i Uziel, Išijevi sinovi.

43 Oni su pobili posljednje ostatke Ama-lečana i naselili se ondje do današnjega dana.

Rubenovo, Gadovo i Manasehovo potomstvo

5 Rubenovi sinovi, prvorodenca Izraelova, jer je on bio prvorodenac, ali, jer je on bio obeščastio postelju svojega oca, prešlo je pravo njegova prvorodenja na

Josipove sinove, Izraelova sina, tako da u rodoslovju nije upisan kao prvorodenac.

2 Jer je Juda imao prvenstvo među svojom braćom: od njega je bio uzet jedan za vladara, a pravo prvorodenja je Josipovo.

3 Rubenovi sinovi, prvorodenca Izraelova, bili su: Henok, Palu, Hezron i Karmi.

4 Joelovi sinovi bili su: njegov sin Šemaja, njegov sin Gog, njegov sin Šimej,

5 njegov sin Mikah, njegov sin Reaja, njegov sin Baal,

6 njegov sin Beera, koga odveo u ropstvo asirski kralj Tiglat-Pileser; on je bio glavar Rubenovaca.

7 Njegova braća po svojim rodovima, kad su se unosila u rodopis, bili su prvi Jeiel, Zaharija,

8 Bela, sin Azaza, sina Šeme, sina Joe-lova, koji je boravio u Aroeru i do Neba i Baal-Meona.

9 Na istok nastanio se do ulaza u pustinju što se proteže od Eufrata, jer su imali u Gileadu mnogo marve.

10 U vrijeme Saulovo zaratili se s Hagrijcima, koji su bili od njih pobijeni, i oni su prebivali u njihovim šatorima po svemu istočnom kraju Gileada.

11 Gadovi sinovi prebivali su naprema njima u Bašanu do Salke:

12 Joel, glavar, Šafan, drugi, Janaj i Šafat u Bašanu.

13 Njihova braća po svojim rodovima bili su: Mihael, Mešulam, Šeba, Joraj, Jakan, Zija i Eber: njih sedmorica.

14 To su bili sinovi Abihaila, sina Hurija, sina Jaroaha, sina Gileada, sina Mihaela, sina Ješišaja, sina Jahdoa, sina Buzova;

15 Ahi, sin Abdiela, sina Gunija, bio je glavar njihovim obiteljima.

16 Prebivali su u Gileadu, u Bašanu i u njihovim selima i na svim pašnjacima Šarona do njihovih međa.

17 Oni su svi bili uneseni u rodovnike za vremena Jotama, Judina kralja, i za vremena Jeroboama, Izraelova kralja.

18 Rubenovi i Gadovi sinovi, i polovica plemena Manasehova bili su hrabri ljudi, koji su nosili štit i mač, zatezali i k i bili vješti boju, četrdeset i četiri tisuće i sedam stotina i šezdeset sposobnih za ratnu službu.

19 Oni su ratovali protiv Hagrijaca i s Eturejacima, Nafišejacima i Nodabejacima.

20 Oni su našli pomoć u boju protiv njih, i Hagrijci sa svojim saveznicima su palili u njihove ruke, jer su u boju bili zavapili GOSPODINU, i on ih uslišao, jer su se pouzdali u njega.

21 Zaplijenili su njihovu marvu: pedeset

tisuća deva, dvjesto i pedeset tisuća ovača i dvije tisuće magaraca i stotinu tisuća ljudi;
22 jer su mnogi pali pogodeni, jer je to bio rat od Boga odobren. I oni se naselili na njihovu mjestu sve do odvođenja u progonstvo.

23 Pripadnici polovice plemena Manasehova prebivali su u zemlji i jako se umnožili, od Bašana do Baal-Hermona i do Senira i gore Hermona.

24 Ovo su bili glavari njihovih obitelji: Efer, Jiši, Eliel, Azriel, Jeremija, Hodavia i Jahdiel, hrabri junaci, slavni ljudi, glavari u svojim obiteljima.

25 Ali su bili nevjerni Bogu svojih otaca i pravili su idolsku službu naroda one zemlje, koje je Bog bio uništio ispred njih.

26 Onda je Bog Izraelov pobudio jarost asirskog kralja Pula i asirskog kralja Tigrat-Pilesera. On je odveo u progonstvo Rubenovce, Gadovce i polovicu plemena Manasehova i doveo ih u Halahu, Habor, Haru i na rijeku Gozan do današnjega dana.

Levijevi potomstvo

6 Levijevi sinovi bili su: Geršon, Kohat i Merari.

2 Kohatovi sinovi bili su: Amram, Ishar, Hebron i Uziel.

3 Amramovi sinovi bili su: Aron, Mojsije i Mirjama. Aronovi sinovi bili su: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.

4 Eleazaru se rodio: Finehas, Finehasu se rodio Abišua;

5 Abišuu se rodio Buki, Buki se rodio Uzi;

6 Uziu se rodio Zerahija, Zerahiji se rodio Merajot;

7 Merajotu se rodio Amarija, Amariju se rodio Ahitub;

8 Ahitubu se rodio Sadok, Sadoku se rodio Ahimaas;

9 Ahimaasu se rodio Azarija, Azariji se rodio Johanan;

10 Johananu se rodio Azarija. Ovaj je vršio svećeničku službu u Domu koji je sagradio Salomon u Jeruzalemu;

11 I Azariji se rodio Amarija, Amariju se rodio Ahituba;

12 Ahitubu se rodio Sadok, Sadoku se rodio Šalam;

13 Šalumu se rodio Hilkija, Hilkiji se rodio Azarija;

14 Azariji se rodio Seraja, Seraji se rodio Josadak.

15 Josadak je otišao u sužanstvo kad je GOSPODIN odveo u progonstvo Judu i Jeruzalem Nebukadnezarovom rukom.

16 Levijevi sinovi bili su: Geršon, Kohat i Merari.

17 Ovo su imena Geršonovih sinova: Libni i Šimej.

18 Kohatovi sinovi bili su: Amram, Ishar, Hebron i Uziel.

19 Merarijevi sinovi bili su: Mahli i Muši. Ovo su levitske obitelji po svojim rodovima;

20 Od Geršona: Libni, njegov sin, njegov sin Jahat, njegov sin Zima,

21 Njegov sin Joah, njegov sin Ido, njegov sin Zerah, njegov sin Jeatraj.

22 Kohatovi sinovi bili su: Aminadab, njegov sin, njegov sin Korah, njegov sin Asir,

23 njegov sin Elkana, njegov sin Ebjasaf, njegov sin Asir,

24 njegov sin Tahat, njegov sin Uriel, njegov sin Uzijah, njegov sin Šaul.

25 Elkanini sinovi bili su: Amasa i Ahimot.

26 Elkana, njegovi sinovi bili su: Zofaj, njegov sin Nahat,

27 njegov sin Eliab, njegov sin Jeroham, njegov sin Elkana.

28 Samuelovi sinovi bili su: prvorodenac Joel i drugi Abija.

29 Merarijevi sinovi bili su: Mahli, njegov sin Libni, njegov sin Šimej, njegov sin Uza,

30 njegov sin Šimea, njegov sin Hagija, njegov sin Asaja.

31 Ovo su oni koje je postavio David za pjevanje u GOSPODINOVU Domu, otkako se ondje smjestila škrinja.

32 Oni su vršili službu pred šatorom Svjeđočanstva kao pjevači, dok nije bio Salomon sagradio GOSPODINOV Dom u Jeruzalemu i oni su služili po svojim službenim propisima i vršili svoju službu.

33 Ovo su oni koji su vršili službu i njihovi sinovi; od Kohatovih sinova: Heman, pjevač u Domu, sin Joela, sin Samuela,

34 sina Elkane, sina Jerohama, sina Elieila, sin Toaha,

35 sina Zufa, sina Elkane, sina Mahata, sina Amasa,

36 sina Elkane, sina Joela, sina Azarije, sina Sefanije,

37 sina Tahata, sina Asira, sina Abjasafa, sina Koraha,

38 sina Ishara, sina Kohata, sina Levija, sina Izraelova.

39 Njegov brat bio je Asaf, koji je vršio službu s njegove desne strane, Asaf, sina Berekija, sina Šimee,

40 sina Mihaela, sina Baaseja, sina Malike,

41 sina Etnija, sina Zerahe, sina Adaje,

42 sina Etana, sina Zime, sina Šimeja,
 43 sina Jahata, sina Geršoma, sina Levi-jeva.
 44 Merarijevi sinovi, njihova braća, stajali su s lijeve strane: Etan, sin Kišija, sina Abdija, sina Maluka,
 45 sina Hašabje, sina Amazije, sina Hil-kiće,
 46 sina Amazija, sina Bania, sina Šame-ra,
 47 sina Mahlijja, sina Mušia, sina Merarija, sina Levijeva,
 48 Njihova braća, Leviti, bili su određeni za svu službu u šatoru Božjega Doma.
 49 A Aron i njegovi sinovi vršili su službu na žrtveniku za žrtve paljenice i na kadi-onom žrtveniku, svu službu u Najsvetijem Mjestu i službu pomirenja za Izraela toč-no po propisima, koje je bio dao Mojsije, sluga Božji.
 50 Ovo su Aronovi sinovi: Eleazar njegov sin, Finehas njegov sin, Abišua njegov sin,
 51 Buki njegov sin, Uzi njegov sin, Zera-hija njegov sin,
 52 Merajot njegov sin, Amaria njegov sin, Ahitub njegov sin,
 53 Sadok njegov sin, njegov sin Ahimaas njegov sin.
 54 Ovo su im boravišta po njihovim mje-stima u njihovom području, njima je dano ždrijeboom Aronovim sinovima, od obitelji Kohatovaca:
 55 Dobili su Hebron u Judinoj zemlji i nje-govu okolicu.
 56 Međe grada i njegovom okolicom dali su Kalebu Jefuneovu.
 57 Nadalje dali su Aronovim sinovima gradove – utočišta Hebron i Libnu i nje-zinu okolicu, Jatir i Eštemou i njegovu oko-licu,
 58 Hilen i njegovu okolicu, Debir i njegovu okolicu,
 59 Ašan i njegovu okolicu i Bet-Šemeš i njegovu okolicu.
 60 Nadalje od plemena Benjaminova Gebu i njegovu okolicu, Alemet i njegovu okolicu i Anatot i njegovu okolicu. Ukupni broj njihovih gradova iznosio je trinaest po njihovim obiteljima.
 61 Kohatove obitelji, koje su bile još pre-ostale od roda toga plemena, dobili su ždrijeboom od polovice plemena Manase-hova deset gradova.
 62 Geršonovi sinovi su dobili po svojim obiteljima od plemena Isakar, Ašer, Naf-tali i Manaseh u Bašanu trinaest grado-va.
 63 Merarijevi sinovi su dobili ždrijeboom po svojim obiteljima od plemena Ruben,

Gad i Zebulun dvanaest gradova.
 64 Tako su dali Izraelovi sinovi Levitima te gradove i njihovu okolicu.
 65 Ždrijeboom su ustupili od plemena Ju-dejaca, Šimunovaca i Benjaminovaca te po imenu označene gradove.
 66 Ostatku od roda Kohatovaca bili su ustupljeni gradovi njihova područja od plemena Efraimova.
 67 Njima su dali gradove utočišta Šekem i njegovu okolicu u gori Efraimovo, Gezer i njegovu okolicu,
 68 Jokmeam i njegovu okolicu, Bet-Hor-on i njegovu okolicu,
 69 Ajalon i njegovu okolicu, Gat-Rimon i njegovu okolicu.
 70 Od polovice plemena Manasehova Aner i njegovu okolicu, Balaam i njegovu okolicu – za obitelji preostalih Kohatova-ca.
 71 Geršonovi sinovi dobili su od roda po-lovice plemena Manasehova Golan i Ba-šan i njegovu okolicu i Aštarot i njegovu okolicu.
 72 Od plemena Isakarova Kedeš i njego-vu okolicu, Daberat i njegovu okolicu,
 73 Ramot i njegovu okolicu i Anem i nje-govu okolicu.
 74 Od plemena Ašerova Mašal i njegovu okolicu, Abdon i njegovu okolicu,
 75 Hukok i njegovu okolicu, Rehob i nje-govu okolicu.
 76 Od plemena Naftalijeva Kedeš u Ga-lileji i njegovu okolicu, Hamon i njegovu okolicu, Kirjatajim i njegovu okolicu.
 77 Merarijevi sinovi koji su još preostali dobili su od plemena Zebulunova Rimon i njegovu okolicu, Tabor i njegovu okolicu.
 78 Nadalje s onu stranu Jordana naprema Jerihonu u istočnoj zemlji jordanskoj od plemena Rubenova: Bezer u pustinji i nje-govu okolicu, Jahasu i njezinu okolicu,
 79 Kedemot i njegovu okolicu, Mefaat i njegovu okolicu.
 80 Od plemena Gadova Ramot u Gile-a-du i njegovu okolicu, Mahanaim i njegovu okolicu
 81 Hešbon i njegovu okolicu, Jazer i nje-govu okolicu.

Rodoslovje šest ostalih Jakovljevih sinova

7 Isakarovi sinovi bili su: Tola, Puah, Ja-šub i Šimron – njih četvorica.

2 Tolini sinovi bili su: Uzi, Refaja, Jeriel, Jahmaj, Jibsam i Samuel, glavari svojih obitelji od Tole, hrabri ljudi po svojim obiteljima. U vrijeme Davidova bilo ih je na broju dvadeset i dvije tisuće i šest stoti-na.

3 Potomci Uzijevi bili su Izrahija, od Izra-

hije potječu Mihael, Obadija, Joel i Jišija, svega ih pet glavara.

4 Njima su pripadali po njihovim rodovima, po njihovim obiteljima za boj spremna vojska: trideset i šest tisuća ljudi. Oni su, naime, imali mnogo žena i djece.

5 Njihova braća u svim Isakarovim rodovima bili su hrabri junaci. Bilo ih svega na broj osamdeset i sedam tisuća.

6 Benjaminovi sinovi bili su: Bela, Beker i Jediael – njih trojica.

7 Belini sinovi bili su: Esbon, Uzi, Uziel, Jerimot i Iri, pet obiteljskih glavara, hrabri junaci. Bilo ih je na broj dvadeset i dvije tisuće i trideset i četiri.

8 Bekerovi sinovi bili su: Zemira, Joaš, Eli-ezer, Elioenaj, Omri, Jerimot, Abija, Anatot i Alemet: svi su to Bekerovi sinovi.

9 Rodoslovlje zapisanih po svojim rodovima, po obiteljskim glavarima, po hrabrim junacima bilo ih je dvadeset tisuća i dvjesto.

10 Sin Jediaelov jest Bilhan; a Bilhanovi sinovi bili su: Jeuš, Benjamin, Ehud, Ke-naanah, Zetan, Taršiš i Ahišahar.

11 Sve su to Jediaelovi sinovi po obiteljskim glavarima, hrabri junaci: sedamdeset tisuća i dvjesto sposobnih za ratnu službu.

12 Šupim i Hupim su Irovi sinovi: Hušim sin Aherov.

13 Naftalijevi sinovi bili su: Jahaziel, Guni, Jezer i Šalum, potomci Belini.

14 Manasehovi potomci: Asriel, kojega mu žena rodila; njegova priležnica Sirijka je rodila Makira, oca Gileadova.

15 Makir je oženio svoje sinove Hupima i Šupima. Njegovoj sestri bilo je ime Maaka. Drugom je bilo je ime Selofhad. Selofhad je imao kćeri.

16 Maaka, žena Makirova, je rodila sina i nazvala ga Pereš. Bratu njegovu bilo je ime Šareš. Njegovi su sinovi su bili: Ulam i Rakem.

17 Sin Ulamov jest Bedan. To su sinovi Gileada, sina Makira, sina Manasehova;

18 njegova sestra Hamoleketa je rodila Išhoda, Abiezera i Mahlahu.

19 A Šemidini sinovi bili su: Ahian, Šekem, Likhi i Aniam.

20 Efraimovi potomci bili su: Šutelah, njegov sin Bared, njegov sin Tahat, njegov sin Elada, njegov sin Tahat,

21 Njegov sin Zabad, njegov sin Šute-lah, Ezer i Elad. Ljudi iz Gata, domoroci zemlje, ubili su ih, jer su bili izašli da im otmu marvu.

22 Njihov otac Efraim tugovao je dugo za njima, i došli su njegova braća da ga tješe.

23 Onda je ušao svojoj ženi i ona je zatrudnjela i rodila sina, i on ga nazvao imenom Berija, jer se to dogodilo u nesreći njegove kuće.

24 Njegova kći bila je Šeera. Ona je sa-gradio Donji i Gornji Bet-Horon i Uzme-Seeru.

25 Njegov sin bio je Refah, i Rešef, njegov sin Telah, njegov sin Tahan,

26 njegov sin Laadan, njegov sin Amihud, njegov sin Elišama,

27 njegov sin Nun, njegov sin Jošua.

28 Njihov baštinski posjed i njihova prebivališta bili su: Betel i njegova sela, na istok Naaran, na zapad Gezer i njegova sela, Šekem i njegova sela do Gaze i sela njezinih.

29 U rukama Manasehovaca bili su: Bet-Šean i njegova sela, Taanak i njegova sela, Megido i njegova sela, Dor i njego-va sela. Ovdje su prebivali sinovi Josipa, sina Izraelova.

30 Ašerovi sinovi bili su: Jimna, Jišva, Jišvi, Berija i Serah, njihova sestra.

31 Berijini sinovi bili su: Heber i Malkiel, koji je bio Birzajitov otac.

32 Heberu se rodili sinovi: Jaflet, Šomer, Hotam i sestra njihova Šua.

33 Jafletovi sinovi bili su: Pasak, Bimhal i Ašvat; to su Jafletovi sinovi.

34 Šomerovi sinovi bili su: Ahi, Rohga, Huba i Aram.

35 Sinovi njegova brata Helema bili su: Zofah, Jimna, Šeleš i Amal.

36 Zofahovi sinovi bili su: Suah, Harnefer, Šual, Beri i Jimra,

37 Bezer, Hod, Šama, Šilša, Jitran i Bera.

38 Jeterovi sinovi bili su: Jefune, Pispa i Ara.

39 Ulini sinovi bili su: Arah, Haniel i Risja.

40 Svi su ovi Ašerovi sinovi, glavari kuća svojih otaca, izabrani jaki ljudi, hrabri junaci, glavari. Bilo ih je za vojsku na broj dvadeset i šest tisuća ljudi.

Benjaminovo potomstvo

8 Benjaminu se rodio prvorodenac Bela, drugi Ašbel, treći Ahrah,

2 četvrti Noha i peti Rafa.

3 Belini sinovi bili su: Adar, Gera, Abihud,

4 Abišua, Naaman, Ahoah,

5 Gera, Šefufan i Huram.

6 Ovo su Ehudovi sinovi, koji su bili glava-ri u obiteljima, koji su živjeli u Gebi, i oni su ih preselili u Manahat:

7 Naaman, Ahija i Gera; ovaj je koji ih pre-selio, i njemu su se rodili: Uzu i Ahihud.

8 Saharaimu se rode sinovi u moapskoj zemlji, otkako je otpustio svoje žene Hu-šimu i Baru.

9 I to sa svojom ženom Hodešom rodili se sinovi: Jobaba, Sibija, Meša, Malkama, 10 Jeusa, Sakju i Mirmu. To su njegovi sinovi, glavari u obiteljima.

11 S Hušimom se bio rodio: Abituba i El-paala.

12 Elpaalovi sinovi bili su: Eber, Mišam i Šamed. On je sagradio Ono i Lod i njegova sela.

13 Berija i Šema jesu glavari obiteljski žitelji u Ajalonu. Oni su istjerali gatske žitelje.

14 Ahio, Šašak, Jerimot,

15 Zebadija, Arad, Eder,

16 Mihael, Ispah i Joha, bili su Berijini sinovi.

17 Zebadija, Mešulam, Hizki, Heber,

18 Jišmeraj, Jizlia i Jobab, bili su Elpaalovi sinovi.

19 Jakim, Zikri, Zabdi,

20 Elijenaj, Ziletaj, Eliel,

21 Adaja, Beraja i Šimrat, bili su Šimejevi sinovi.

22 Jišpan, Eber, Eliel,

23 Abdon, Zikri, Hanan,

24 Hananija, Elam, Antotija,

25 Jifdeja i Penuel, bili su Šašakovi sinovi.

26 Šamšeraj, Šeharja, Atalija,

27 Jaarešja, Elija i Zikri, bili su Jerohamovi sinovi.

28 To su glavari obitelji svojih otaca po svojim rodovima, kao glavari. Prebivali su u Jeruzalemu.

29 U Gibeonu prebivali su otac Gibeona – njegova žena se zvala Maaka.

30 Njegov prvorodenac sin Abdon, pa Zur, Kiš, Baal, Nadab,

31 Gedor, Ahio i Zaker

32 i Miklot, kome se rodio Šimea. I ovi su prebivali kod svoje braće u Jeruzalemu, naprema svojoj braći.

33 Neru se rodio Kiša, Kišu se rodio Saul, Saulu se rodio Jonatan, Malki-Šua, Abinadaba i Eš-Baala.

34 Sin Jonatanov jest Merib-Baal; Merib-Baal se rodio Mika.

35 Mikini sinovi bili su: Piton, Melek, Tarea i Ahaz.

36 Ahazu se rodio Jehoad, Jehoadu se rodio Alemeta, Azmaveta i Zimrija. Zimriju se rodio Moza,

37 Mozu se rodio Bineu, njegov sin jest Rafa, njegov sin Eleasa, njegov sin Asel.

38 Asel je imao šest sinova. Oni su se zvali Azrikam, Bokru, Išmael, Šearja, Obadija i Hanan; sve su to Aselovi sinovi.

39 Sinovi njegova brata Ešeka jesu: njegov prvorodenac Ulam, drugi Jehuš i treći Elifelet.

40 Ulamovi sinovi bili su hrabri junaci, koji su mogli natezati i k. i imali su mnogo si-nova i unuka, stotinu i pedeset. Svi su ovi Benjaminovi sinovi.

Svećenici i Leviti u Jeruzalemu

9 Svi su Izraelovi sinovi bili zapisani u rodoslovije. Zapisani su u knjizi Izraelovih kraljeva. Judejci su bili odvedeni u progonstvo u Babilon zbog svojih bezakonja.

2 Prvi žitelji, koji su onda živjeli na vlastitom posjedu u svojim gradovima, bili su Izraelovi svećenici, Leviti i netineji.

3 U Jeruzalemu su prebivali od Judinih sinova, od Benjaminovih sinova, od Efraimovih sinova i od Manasehovih sinova:

4 Utaj, sin Amihuda, sina Omrija, sina Imrija, sina Banija, od potomaka Peresa, Judina sina.

5 Nadalje od Šilonita prvorodenac Asaja i njegovi sinovi.

6 Od Zerahovih sinova: Jeuel i njihova braća: šest stotina i devedeset.

7 Od Benjaminovih sinova: Salu, sin Mešulama, sina Hodavje, sina Hasenuina;

8 Nadalje Ibneja, sin Jerohamov, i Ela, sin Uzije, sina Mikrijeva, i Mešulam, sin Šefatije, sina Reuela, sina Ibnijina,

9 i njihova braća po svojim rodovima: devet stotina i pedeset i šest. Svi ovi ljudi bili su obiteljski glavari u očinskim domovima.

10 Od svećenika: Jedaja, Jehojarib, Jakin;

11 Azarija, sin Hilkije, sina Mešulama, sina Sadoka, sina Merajota, sina Ahituba, upravitelja u Božjem Domu;

12 nadalje Adaja, sin Jerohama, sina Pašura, sina Malkijina, i Masaj, sin Adie-la, sina Jahzere, sina Mešulama, sina Mešilemita, sina Imerova,

13 i njihova braća, glavari svojih obitelji: tisuća i sedam stotina i šezdeset ljudi. To su bili sposobni ljudi u službi kod Božjega Doma.

14 Od Levita: Šemaja, sin Hašuba, sina Azrikama, sina Hašabjina, od Merarijevih sinova;

15 Bakbakar, Heres, Galal, Matanija, sin Mike, sina Zikrija, sina Asafova;

16 Obadija, sin Šemaje, sina Galala, sina Jedutunova, i Berekija, sin Ase, sina El-kanina, koji je boravio u Netofatskim selima.

17 Nadalje vratarji: Šalum, Akub, Talmon, Ahiman i njihova braća; Šalum je bio glavar.

18 Oni su do tada bili vratarji u taboru Levita na kraljevskim vratima prema istoku.

19 Šalum, sin Koreja, sina Abjasafa, sina Korahova, i njegova braća iz njegove obitelji, Korahovci, obavljaju službu u šatoru kao čuvari pragova. Već njihovi oci bili su u taboru GOSPODINOVU čuvari ulaza.

20 Finehas, sin Eleazarov, bio je od prije njihov nadglednik; GOSPODIN je bio s njim.

21 Zaharija, sin Mešelemjin, bio je vratar kod šatora Svjedočanstva.

22 Svih ovih koji su bili izabrani za vratare na pragovima bilo je dvjesto i dvanaest. U njihovim selima bili su uneseni u rodopis. David i vidjelac Samuel postavili su ih u njihovu službu.

23 Oni su sa svojim sinovima kao straža stajali na vratima u GOSPODINOVU Domu, u šatoru.

24 Prema četiri vjetra stajali su vratari, prema istoku, zapadu, sjeveru i jugu.

25 Od vremena do vremena morala su njihova braća iz njihovih sela doći s vremenom na vrijeme da im pomognu.

26 Jer četiri prva vratara – to su bili Leviti – bila su uvijek u službi. Oni su imali nadzor nad dvoranama i riznicama Božjega Doma.

27 Preko noći stajali su u okolini Božjega Doma, jer na njima je bila straža i moralni su otvarati svako jutro.

28 Neki od njih bili su nad službenim posuđem: oni su ga na broj unosili i na broj iznosili.

29 Drugi od njih bili su postavljeni nad drugim stvarima i nad svim posvećenim predmetima: nad brašnom, vinom, uljem, miomirisnim kadom i mirisima.

30 Neki svećenički sinovi priređivali su pomast od tih mirisa.

31 Matitja, jedan od Levita, prvorodenac Koraheja Šaluma, bio je nad stvarima što se peku na tavi.

32 Između Kohatovaca, njihove braće, bili su neki nad prikaznim kruhom, pa bi ga priređivali za svaki Subotnji dan.

33 To su pjevači, obiteljski glavari Levita, koji su samo u dvoranama bili slobodni od službe, jer su obično dan i noć bili zaposleni.

34 To su obiteljski glavari Levita, glavari po svojim rodovima. Oni su prebivali u Jeruzalemu.

35 U Gibeonu prebivali su: Jehiel, otac Gibeonov, njegova žena se zvala Maaka.

36 Njegov prvoroden sin Abdon, pa Sur, Kiš, Baal, Ner, Nadab,

37 Gedor, Ahio, Zaharija i Miklot.

38 Miklotu se rodio Šimeam. I oni su prebivali kod svoje braće u Jeruzalemu, na prema svojoj braći.

39 Neru se rodio Kiš, Kišu se rodio Saul,

Saulu se rodio Jonatan, Malki-Šua, Abinadab i Eš-Baal.

40 Sin Jonatanov jest Merib-Baal, a Merib-Baal se rodio Mika.

41 Mikini sinovi bili su: Piton, Melek, Tahrea i Ahaz.

42 Ahazu se rodio: Jar, Jaru se rodio Alemet, Azmavet i Zimri, Zimriju se rodio Moz,

43 Mozu se rodio Bineu. Njegov sin je Refaj, njegov sin Eleasa, njegov sin Asel.

44 Asel je imao šest sinova, kojima su bila ova imena: Azrikam, Bokru, Išmael, Šearja, Obadija i Hanan; to su Aselovi sinovi.

Saulova smrt i njegovih sinova u boju

10 Između Izraelaca i Filistejaca došlo je do boja; a Izraelovi ljudi su pobegli ispred Filistejaca i padali mrtvi na gori Gilboi.

2 Filistejci su natisnuli za Saulom i njegovim sinovima. Pritom su Filistejci pogubili Jonatana, Abinadaba, MalkiŠuu, Saulove sinove.

3 I za Saula postao boj veoma težak. Napokon ga stigli strijelci, i on je pao ranjen od strijelaca.

4 Onda je zapovjedio Saul svojem nositelju oružja: "Izvadi svoj mač i probodi me, da ne dodu ti neznabošci i narugaju mi se!" Ali njegov nositelj oružja, nije to htjeo, jer se jako bojao. I tako je Saul sam uzeo mač i bacio se na njega.

5 Kad je njegov nositelj oružja, video gdje je umro Saul, bacio se i on na svoj mač i umro.

6 Tako je Saul poginuo sa svoja tri sina, i sva je njegova kuća poginula zajedno.

7 A kad su Izraelovi ljudi, koji su prebivali u ravnici, vidjeli gdje su pobegli oni i gdje su Saul i njegovi sinovi poginuli, ostavili su svoje gradove i nagnuli u bijeg. Onda su došli Filistejci i naselili se u njima.

8 Dogodilo se sutradan, kad su došli Filistejci da opljačkaju pobijene, našli su Saula i tri njegova sina gdje leže na gori Gilboi.

9 Opljenili su ga i uzeli su sobom njegovu glavu i njegovo oružje. Onda su poslali po zemlji Filistejaca unaokolo da jave svojim idolima i narodu vijest o pobjedi.

10 Njegovo oružje stavili su u hram svojega boga, a njegovu glavu su objesili u Dagonovu hramu.

11 A kad su čuli svi ljudi Jabeša u Gileadu sve što su Filistejci napravili od Saula,

12 podigli se svi naoružani i uzeli su Saulovo tijelo i tjelesa njegovih sinova. Donijeli su ih u Jabeš, pokopali su kosti njihove pod terebintom u Jabešu, i postili su

sedam dana.

13 Tako je poginuo Saul zbog prijestupa koja je bio napravio protiv GOSPODINA, jer nije držao zapovijedi GOSPODINOVE i jer je pitao duha mrtvaca za savjet.

14 A nije zapitao GOSPODINA. Zato ga GOSPODIN ubio i prenio njegovo kraljevstvo na Davida, Jesejeva sina.

David postaje kralj nad Svim Izraelom

11 Svi Izraelovi sinovi skupili se kod Davida u Hebronu, rekavši: "Evo, mi smo od tvojega mesa i od tvoje krvi.

2 Već prije, kad je još Saul bio kralj, ti si bio onaj, koji je u boj odvodio i opet kući dovodio Izraela. Tebi je obećao GOSPODIN, tvoj Bog: 'Ti ćeš pasti moj narod Izraela, i ti ćeš biti vladar nad mojim narodom Izraelom.'"

3 Kad su se tako našle kod kralja u Hebronu sve starještine Izraelaca, ustanovio je David s njima, u Hebronu pred GOSPODINOM, zavjet. Onda su pomazali Davida za kralja nad Izraelom po GOSPODINOVOJ zapovijedi, koji je bio izišao preko Samuela.

4 Jednoga dana otišao je David sa svim Izraelom u Jeruzalem, to jest Jebus, gdje su bili Jebusejci, koji su živjeli u onoj zemlji.

5 Građani Jebusa rekli su Davidu: "Neces ući ovdje." Ipak je David osvojio tvrđavu Sion, to je kasniji Davidov grad.

6 Onda je rekao David: "Tko prvi nadvlađa Jebusejce, bit će vrhovni zapovjednik vojske." Joab, sin Serujin, uzašao je prvi i postao vrhovni zapovjednik.

7 Tada se David nastanio u tvrđavi; zato su ga nazvali Davidovim gradom.

8 On je sagradio grad unaokolo od Mila do obzida. Joab je popravio ostali grad.

9 Sve je više rasla Davidova moć, jer je GOSPODIN vojska bio s njim.

10 Ovo je broj Davidovih junaka, koji su se vjerno držali s njim za njegova kraljevanja nad Izraelom i pomogli mu da bude kralj Izraelu po obećanju GOSPODINU.

11 Ovo je popis Davidovih junaka: Jasobam, sin Hakmonijev, čelovoda zapovjednika. On je zavitlao svoje kopije na tri stotine i pobio ih odjedanput.

12 Za njim je dolazio između ta tri junaka Ahošanin Eleazar, sin Dodov.

13 On je bio s Davidom u Pas-Damimu. Ondje se skupili Filistejci na boj, a ondje je bio komad zemlje s ječmom. Tako su ljudi pobjegli od Filistejaca.

14 Ali su oni stali usred polja, obranili ga i pobili Filistejce. Tako ih je GOSPODIN spasio velikom pobjedom.

15 Jedanput su trojica između tridesetice otišli dolje do hridi, k Davidu u špilju Adulam, kad je vojska Filistejaca taborila u dolini Refaimovoј.

16 David je bio baš u tvrđavi, a u Betlehemu je onda bila filistejska straža.

17 I kad je David zaželio: "Tko bi mi donio vode da pijem iz studenca na vratima Betlehema?"

18 Onda su ona tri junaka prodrli kroz tabor Filistejaca, zahvatili vode iz studenca na vratima Betlehema i donijeli su ju Davidu, ali on ju nije htjeo piti, nego ju prolio GOSPODINU u čast,

19 rekavši: "Ne daj mi, GOSPODINE, da takvo što napravim! Zar da pijem krv tih ljudi, koji su prodrli ondje uz opasnost svojih života? Jer su ju donijeli ne mareći za svoj život." Zato je nije htjeo piti. To su napravili ta tri junaka.

20 Abišaj, brat Joabov, bio je čelovoda tridesetorici. On je zavitlao svoje kopije na tri stotine i pobio ih, i postao je ugleđan kod trojice.

21 Jer se odlikovao među trojicom, postao im čelovoda, ali one prve trojice nije dostignuo.

22 Benaja, sin Jehojadov, hrabar čovjek, velik na djelima, iz Kabseela. On je pogubio oba Ariela iz Moaba. Također ubio dolje kod jednog studenca lava kad je bio pao snijeg.

23 On je ubio i nekoga Egipćanina, gorostasa visoka pet lakata. Premda je Egipćanin imao u ruci kopije debelo kao vratilo, on je izašao na njega sa štapom, istrgnuo Egipćaninu kopiju iz ruke i ubio ga njegovim vlastitim kopljem.

24 To je napravio Benaja, sin Jehojadov. Kod trojice junaka imao je visok ugled.

25 Bio je slavniji od tridesetorice, ali one trojice nije dostignuo. David ga stavio na čelo tjelesnoj straži.

26 Hrabri junaci bili su Joabov brat Asael, Elhanan iz Betlehema, sin Dodov,

27 Šamot iz Harora, Heles iz Pelona,

28 Ira, sin Ikešov iz Tekoe, Abiezer iz Anatota,

29 Sibekaj iz Hušata, Ilaj iz Ahoha,

30 Maharaj iz Netofe, Heled iz Netofe, sin Baanin,

31 Itaj, sin Ribajev, iz Gibee u plemenu Benjaminovu, Benaja iz Piratona,

32 Huraj iz potoka Gaaša, Abiel iz Arbe,

33 Azmavet iz Baharuma, Eliaba iz Šaalbona,

34 Hašemovi sinovi iz Gizona, Jonatan, sin Šagehov, iz Harara,

35 Ahiam, sin Sakarov, iz Harara, Elifal, sin Urov,

- 36 Hefer iz Mekera, Ahija iz Pelona,
 37 Hesro iz Karmela, Naaraj sin Ezbajev,
 38 Joel, brat Natanov, Mibhar, sin Hagrijev,
 39 Selek, Amonac, Nahraj iz Berota, nositelj oružja Joaba sina Serujina,
 40 Ira, Itranin, Gareb, Itranin,
 41 Urija, Hitijac, Zabad, sin Ahlajev,
 42 Adina, sin Šizin, iz plemena Rubenova, glavar Rubenovaca, i s njim trideset ljudi,
 43. Hanan, sin Maakin, i Jošafat iz Mitne,
 44 Uzija iz Aštarota, Šama i Jeiel, sinovi Hotama iz Aroera,
 45 Jediael, sin Šimrijev, i njegov brat Joha, Tizejac,
 46 Eliel, Mahavejin, Jeribaj i Jošavja, El-naamovi sinovi, i Itma, Moabac,
 47 Eliel, Obed i Jaasiel iz Mezobaja.

Davidove pristaše i njegova vojska

- 12** Ovi došli su k Davidu u Siklag kad je još bježao ispred Saula, sina Kišova. Oni su pripadali junacima koji su pomagali u boju,
 2 naoružani i kom, uvježbani desnicom i ljevicom bacati kamenje iz pračke i iz luka odapinjati strijele. Od plemena Benjamina, između braće Saulove, bili su ovi:
 3 glavar Ahiezer i Joaš, sinovi Šemaje iz Gibee, Jeziel i Pelet, Azmavetovi sinovi, Beraka i Jehu iz Anatota,
 4 Išmaja iz Gibeona, junak među tridesetoricom i čelovoda tridesetorice, Jeremija, Jahaziel, Johanan i Jozabad iz Gederane,
 5 Eluzaj, Jerimot, Bealja, Šemarja i Šefatija iz Harufa,
 6 Elkana, Jišija, Azarel, Joezer, Jašobam iz Koraha,
 7 Joela i Zebadija, Jerohamovi sinovi iz Gedora.
 8 I od plemena Gadova prešli su k Davidu u tvrđavu u pustinji izvježbani ljudi, hrabri junaci, naoružani štitom i kopljem, kojima je lice bilo kao lavovsko, i brzi kao srne po gorama:
 9 Prvi je bio Ezer, drugi Obadija, treći Eli-ab,
 10 četvrti Mišmana, peti Jeremija,
 11 šesti Ataj, sedmi Eliel,
 12 osmi Johanan, deveti Elzabad,
 13 deseti Jeremija, jedanaesti Makbanaj.
 14 Ovi su došli od Gadovih sinova, a bili su veoma hrabri junaci. Najmanji bi se usprotivio stotini, najhrabriji s tisuću.
 15 Ovi su bili koji su u prvom mjesecu prošli preko Jordana kad se razlio preko svih svojih obala, i natjerali u bijeg sve žitelje u nizinama na istok i na zapad.
 16 Došli su jedanput i neki Benjaminovi i

- Judini sinovi k Davidu u tvrđavu.
 17 David je izašao pred njih i rekao im ova-ko: "Ako dolazite k meni u mirnoj namjeri da mi pomognete, ja ću se pošteno zdrudi-žiti s vama. Ako li dolazite da me izdate mo-jim neprijateljima, premda na mojim ruka-ma nema nepravde, neka vidi Bog naših otaca i neka sudi!"
 18 Onda je došao duh na prvaka tridesetorice, na Amasaja. On je povikao: "Tvoji su, Davide, i s tobom, sine Jesejev! Mir, mir tebi, i mir onima, koji ti pomažu, jer tebi pomaže tvoj Bog." Tako ih primio Da-vid i postavio ih zapovjednicima nad boj-nim jedinicama.
 19 I Manasehovi sinovi su prešli k Davidu kad je s Filistejcima išao u boj protiv Sa-ula, ali im nije pomogao, jer filistejski gla-varи vratili ga pošto su se bili posvetovali, govorili su među sobom: "On bi na račun naših glava mogao prebjeci k Saulu, svo-jem gospodaru."
 20 Kad se vraćao u Siklag, prešli su k nje-mu od plemena Manasehova: Adnah, Jo-zabad, Jediael, Mihael, Jozabad, Elihu i Ziletaj, tisućnici u plemenu Manasehovu.
 21 Oni su pomagali Davidu protiv razbojničkih grupa, jer su svi bili hrabri ljudi, te su postali vođe u vojsci.
 22 Iz dan u dan dolazili su tako ljudi k Da-vidu, da stupe u njegovu službu, dok nije postala velika vojska kao vojska Božja.
 23 Ovo je broj naoružane vojske za ratnu službu koji su došli k Davidu u Hebron, da prenesu Saulovo kraljevstvo na njega po GOSPODINOVOJ zapovijedi:
 24 od Judinih sinova, koji su nosili štit i kopljje, bilo je šest tisuća i osam stotina naoružanih za službu ratnu;
 25 od Šimunovih sinova sedam tisuća i stotinu hrabrih ratnika;
 26 od Levijevih sinova četiri tisuće i šest stotina.
 27 S Jehojadom, vladarom Aronovih si-nova, pod kojim je stajalo tri tisuće i se-dam stotina ljudi,
 28 sa Sadokom, mladim junakom, čija je obitelj stavila dvadeset i dva zapovjedni-ka;
 29 od Benjaminovih sinova, braće Saulo-ve, tri tisuće ljudi, jer dotada većina ih se držalo uz kuću Saulovu;
 30 od Efraimovih sinova dvadeset tisuća i osam stotina hrabrih, u svojim obiteljima veoma uglednih ljudi;
 31 od polovice plemena Manasehova osamnaest tisuća, koji su bili po imenu određeni doći i postaviti Davida kraljem;
 32 od Isakarovih sinova, koji su razumije-vali prilike vremena, tako da su znali što

treba raditi Izrael, dvjesto stotnika i pod njihovim zapovjedništvom sva njihova braća;

33 od Zebulunovih sinova pedeset tisuća sposobnih za rat, vješti za rat naoružani svakovrsnim oružjem za rat i uzdržljivi;

34 od plemena Naftalijeva tisuća glavara i s njima trideset i sedam tisuća ljudi sa štitom i kopljem;

35 od plemena Danova dvadeset i osam tisuća i šest stotina za boj naoružanih ljudi;

36 od plemena Ašerova četrdeset tisuća za rat sposobnih, za boj spremnih ljudi;

37 od onih s onu stranu Jordana: od plemena Rubenova, Gadova i od polovice plemena Manasehova stotinu i dvadeset tisuća ljudi s potpunim ratnim oružjem.

38 Svi ovi junaci došli su, u redove uređeni, jednodušni u Hebron, da postavili Davida kraljem nad svim Izraelem. I ostali svi Izraelovi sinovi bili su složni da Davida postave kraljem.

39 Oni su ostali ondje kod Davida tri dana, i jeli su i pili, jer su se bila njihova braća pobrinula za njih.

40 I njihova braća sve od Isakara, Zebuluna i Naftalija donijeli su na magarcima, devama, mazgama i volovima živežnih namirnica: brašna, smokava, suhoga grožđa, vina, ulja, volova i ovaca u izobilju, jer je bila radost u Izraelu.

Prijenos zavjetne škrinje

13 Onda se David posvjetovao s ti-sućnicima i sa stotnicima i sa svim glavarima.

2 Nato je rekao David svemu Izraelovu narodu: "Ako je vama pravo i ako je volja GOSPODINA, našega Boga, onda ćemo poslati svojoj ostaloj braći po svim Izraelovim krajevima i k svećenicima i Levitima u gradovima, gdje su njihovi pašnjaci, da se nađu kod nas,

3 pa da donešemo k sebi škrinju svojega Boga, jer se za vladanja Saulova nismo brinuli za nju."

4 Onda se sva zajednica s time suglasila da se to napravi, jer je taj prijedlog bio po volji svemu narodu.

5 I tako David skupio sav Izraelov narod od Šihora na putu u Egipat do glavnog puta u Hamat, da donešu Božju škrinju iz Kiryat-Jearima.

6 Potom otišao David sa svim Izraelem u Baalu, to jest Kiryat-Jearim što pripada Judi, da odatle prenesu Božju škrinju, koja nosi ime: "GOSPODIN, koji vlada nad kerubinima".

7 Stavili su Božju škrinju na nova kola i

povezli ju iz kuće Abinadabove, a Uza i Ahio vodili su kola.

8 David i svi Izraelovi sinovi plesali su puni revnosti pred Bogom, i pjevali su pjesme uz pratnju citara, harfa, bubenjeva, zvončića i cimbala.

9 Kad su došli do gumna Kidonova, pružio je Uza svoju ruku da pridrži škrinju, jer su volovi povukli na stranu.

10 Onda se raspalila srdžba GOSPODINOVA na Uzu i udario ga ondje, jer se bio rukom dotaknuo škrinje. On je umro ondje pred Bogom.

11 David se vrlo ožalostio što je GOSPODIN ubi Uzu. Zato se nazvalo ono mjesto Perez Uza do današnjega dana.

12 David se u onaj dan pobojao Boga i pomislio: "Kako mogu donijeti k sebi Božju škrinju?

13 David nije dao dovesti škrinju k sebi u Davidov grad, nego ju sklonio u kuću Obed-Edoma iz Gitejca.

14 I tako je ostala Božja škrinja tri mjeseca u kući Obed-Edoma kod njegove obitelji. GOSPODIN je blagoslovio kuću Obed-Edoma i sve njegovo imanje.

David priprema gradu za Dom

14 Nato je Hiram, kralj Tira, poslao Davidu poslanike s cedrovim drvima, s kamenarima i drvodjeljama, da mu grade dvor.

2 David je spoznao da ga je GOSPODIN potvrdio kao kralja nad Izraelem, jer njegovo kraljevstvo bilo se podiglo do visokog ugleda zbog njegova naroda Izraela.

3 David je uzeo sebi u Jeruzalemu još žena, i Davidu se rodilo još više sinova i kćeri.

4 Ovo su imena sinova koji su mu se rodili u Jeruzalemu: Šamua, Šobab, Natan, Salomon,

5 Ibhar, Elišua, Elpelet,

6 Nogah, Nefeg, Jafija,

7 Elišama, Beelijada i Elifelet.

8 Kad su čuli Filistejci da je David bio pomazan za kralja nad svim Izraelem, izašli su svi Filistejci da ulove Davida. Čim je David to čuo izašao je pred njih.

9 Filistejci su došli i raširili se u Refaimskoj ravnici.

10 David je zapitao Boga, rekavši: "Hoću li izići protiv Filistejaca? Hoćeš li ih dati u moje ruke?" GOSPODIN mu odgovorio: "Izadi! Dat će ih u tvoje ruke!"

11 Kad su oni otišli u Baal-Perasim, David ih ondje. David je povikao: "Bog prodro mojom rukom kroz moje neprijatelje kao što prodire voda." Zato se nazvalo ono mjesto Baal-Perasim.

12 Idole, koje su ondje ostavili, David je dao spaliti.

13 Onda su Filistejci još jednom došli i răširili se po ravnici.

14 Zato je zapitao opet David Boga, i Bog mu odgovorio: "Ne idi za njima, nego ih zaobiđi, pa udari na njih od dudovih stabala!"

15 Čim čuješ da zašušti po vrhovima dudovih stabala, onda izadi i napadni, jer onda ide pred tobom Bog da pobije filistejski tabor!"

16 David je napravio tako, kako mu je Bog zapovjedio. Oni su pobili filistejsku vojsku od Gibeona do Gezera.

17 I raširila se slava Davidova po svim zemljama, i GOSPODIN je zadao strah od njega svim narodima.

David prenosi škrinju Jeruzalem

15 Potom je David dao sebi sagraditi kuće u Davidovu gradu, pripremio je mjesto za Božju škrinju i razapeo joj šator.

2 Onda je zapovjedio David da nitko ne smije nositi Božju škrinju osim Levita, jer je njih izabrao GOSPODIN da nose Božju škrinju i da mu služe uvijek.

3 I dozvao David sve Izraelove sinove u Jeruzalem da prenesu GOSPODINOVU škrinju na mjesto koje je za nju pripremio.

4 I tako je skupio David Aronove sinove i Levite:

5 od Kohatovih sinova glavara Joela i stotinu i dvadeset njegove braće;

6 od Merarijevih sinova glavara Asaju i dvjesto i dvadeset njegove braće;

7 od Geršonovih sinova glavara Joela i stotinu i trideset njegove braće;

8 od Elisafanovih sinova glavara Šemaju i dvjesto njegove braće;

9 od Hebronovih sinova glavara Eliela i osamdeset njegove braće;

10 od Uzielovih sinova glavara Aminada-ba i stotinu i dvanaest njegove braće.

11 I David je dozvao svećenike Sadoka i Abiatara i Levite Uriela, Asaju, Joela, Šemaju, Eliela i Aminadaba.

12 Onda im rekao: "Vi ste obiteljski glavari Levita. Posvetite sebe i svoju braću, da možete donijeti škrinju GOSPODINA, Boga Izraelova, na mjesto koje sam za nju pripremio.

13 Jer prijašnji put niste tako napravili, zato nas je udario GOSPODIN, naš Bog, jer ga nismo pitali kako treba s tim postupiti."

14 Onda su se posvetili svećenici i Leviti, da donesu škrinju GOSPODINA, Boga Izraelova,

15 Onda su ponijeli Leviti Božju škrinju, kako je zapovjedio Mojsije po GOSPODI-

NOVOJ zapovijedi, motkama na svojim rāmenima.

16 Potom je zapovjedio David levitskim glavarima da postave svoju braću za pjevače, s njihovim glazbalima, harfama, cītrama i cimbalima, da uskliknu visokim radosnim glasom.

17 I postavili su Leviti sina Joelova, Hemanu, i od njegove braće Asafa, sina Berekijina, i od njihove braće, Merarijevih sinova, Etana, sina Kušajina,

18 s njima njihovu braću drugoga reda: Zahariju, sina, Jaaziela, Šemiramota, Jehiela, Unija, Eliaba, Benaju, Maaseju, Matitiju, Elifeleha, Mikneju, Obed-Edoma i Jehiela, vratare.

19 Pjevači Heman, Asaf i Etan imali su glasno udarati u mјedena cimbala,

20 Zaharija, Aziel, Šemiramot, Jehiel, Uni, Eliab, Maaseja i Benaja u harfe s visokim zvucima,

21 Matitija, Elifeleha, Mikneja, Obed-Edoma, Jehiela i Azazu u citare duboko, da vode pjevanje.

22 Konanija je bio glavar Levita, koji su nosili škrinju, i on je vodio prenošenje, jer se u to razumio.

23 Berekija i Elkana išli su kao vratari pred škrinjom.

24 Svećenici Šebanija, Jošafat, Netanel, Amasaj, Zaharija, Benaja i Eliezer trubili su u trube pred Božjom škrinjom. Onda su dolazili Obed-Edom i Jehija kao vratari kod škrinje.

25 I tako je pošao David s Izraelovim starješinama i tisućnicima da s velikim veseljem da bi prenijeli škrinju GOSPODINOVA zavjeta iz kuće Obed-Edomove.

26 I Bog je bio milostiv Levitima, nositeljima škrinje GOSPODINOVA zavjeta. Zato su oni žrtvovali sedam volova i sedam ovnava.

27 David je bio ogrnut ogrtačem od predena lana, tako i svi Leviti koji su nosili škrinju, i pjevači i Konanija, glavar prijenosa i pjevač. David je imao još na sebi laneni oplećak.

28 Tako je sav Izrael nosio škrinju GOSPODINOVA zavjeta kličući i trubeći u trube i u rogove i udarajući u cimbala, harfe i citare.

29 Tako je ušla škrinja GOSPODINOVA zavjeta u Davidov grad. Mikala, kći Saulova, gledala je s prozora van. Kad je vidjela kralja Davida gdje skače i pleše, prezrela ga u svojem srcu.

Davidov hvalospjev. Propis službe Božje

16 I tako su bili unijeli Božju škrinju i na-mjestili ju u šator kojega je bio David

podignuo za njega, prinijeli su pred Bogom žrtve paljenice i žrtve mirotvorne.

2 Kad je prenio David žrtve paljenice i žrtve mirotvorne, blagoslovio je narod u Ime GOSPODINA.

3 Onda je razdijelio svim Izraelcima, ljudima i ženama, svakome po jedan kruh, po komad mesa i kolač od grožđa.

4 Potom je postavio neke Levite da služe kod GOSPODINOVE škrinje. Oni su morali prinositi GOSPODINU, Bogu Izraelovu, hvalu, čast i slavu:

5 Asaf kao glavar i Zaharija kao drugi u redu za njim, onda Jeiel, Šemiramot, Jehiel, Matitja, Eliab, Benaja, Obed-Edom i Jeiel sa svojim glazbalima, harfama i citrnama, Asaf je imao udarati u cimbale;

6 Svećenici Benaja i Jahziel redovito su trubili u trube pred škrinjom Božjega zavjeta.

7 Na taj dan David je prvi put dao Asafu i njegovoj braći, psalam hvale GOSPODINU:

8 "Hvalite GOSPODINA! Zazivajte njegovo Ime; javljajte narodima njegova djela!

9 Pjevajte mu psalme; svirajte mu; navješćujte sva njegova čudesa!

10 Hvalite se njegovim svetim imenom! Neka se veseli srce onih, koji traže GOSPODINA!

11 Tražite GOSPODINA i njegovu slavu; tražite uvijek njegovo lice!

12 Spominjite se njegovih čudesna, koja je napravio, znakova njegovih, presuda njegovih usta!

13 O sjeme Izraela, njegova sluge, sinovi Jakova njegova odabranika!

14 On, GOSPODIN, nama je Bog; u cijeli svijet idu njegove presude.

15 Svojega zavjeta on se vječno sjeća, riječi, koju je dao za tisuću naraštaja,

16 Zavjeta koji je uspostavio s Abramom, i svoje zakletve Izaku.

17 To je postavio Jakovu za zakon, za vječni zavjet Izraelu,

18 rekavši: 'Kanaan će dati tebi kao vaš baštinski dijel!'

19 Onda ste još bili brojem maleni, bilo vas samo malo i došljaci u njemu.

20 Još ste išli od naroda do naroda, od jednoga kraljevstva do drugoga.

21 Ali on nije dao da im se naudi. Zbog njih je karao kraljeve, rekavši:

22 'Ne dirajte u moje pomazanke, mojim prorocima ne napravite ništa na žao!'

23 Pjevajte tako GOSPODINU, sve zemlje! Iz dana u dan navješćujete njegovo spasenje!

24 Navješćujte narodima njegovu slavu, svakomu puku njegova čudesa!

25 Jer je velik GOSPODIN i veoma dostojan

hvale, strahovit iznad svih bogova.

26 Jer su svi bogovi u narodima idoli, a GOSPODIN je stvorio nebesa.

27 Slava i veličanstvo su pred njim, sila i radost u njegovu svetištu.

28 I dajte GOSPODINU, plemena naroda, dajte GOSPODINU slavu i čast!

29 Dajte GOSPODINU slavu prema njegovu Imenu; prinosite darove, dolazite pred njegovo lice; poklonite se GOSPODINU u svetomu nakitu!

30 Neka strepi pred njim cijeli svijet! Čvrsto stoji svijet, nikada se neće poljuljati!

31 Nebesa se vesele, zemlja se raduje. Navijestite narodima: 'GOSPODIN kraljuje!'

32 More buči i što je u njemu, polje se raduje i što je na njemu.

33 I onda će se veseliti šumska stabla pred GOSPODINOM, jer On dolazi suditi zemlju.

34 Hvalite GOSPODINA jer je dobar, jer njegova milost traje zauvijek.

35 Ovako gorovite: 'Spasi nas, o Bože naše spasenje! Iskupi nas, spasi nas od naroda! Da bi mogli slaviti tvoje sveto Ime, da se smijemo hvaliti tvojom slavom.'

36 Neka je hvaljen GOSPODIN, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka! I sav narod reče: 'Amen!' I 'Hvala neka je GOSPODINU!"

37 Onda je ostavio ondje pred škrinjom GOSPODINOVA zavjeta Asafa i njegovu braću da redovito služe pred škrinjom onako kako svaki dan zahtijeva.

38 Obed-Edoma i šezdeset i osam njegove braće i Obed-Edoma, sina Jedutunova, i Hosu postavio je vratarima.

39 Svećenika Sadoka i njegovu braću, svećenike, namjestio je za stan GOSPODINOV na uzvisini u Gibeonu.

40 Oni su imali GOSPODINU redovito ujutro i navečer prinositi žrtve paljenice na žrtveniku za žrtve paljenice, točno onako kako stoji napisano u knjizi zakona GOSPODINOVA koji je dao Izraelu.

41 S njima su bili Heman i Jedutun uz ostale koji su bili izabrani i poimence označeni da prinose GOSPODINU hvalospjev: "Vječno traje njegova milost."

42 Oni, Heman i Jedutun, čuvali su trube i cimbala za glazbenike i glazbala za Božje pjesme. Jedutunovi sinovi su vršili vratarsku službu.

43 Potom se razišli vratili kući; a David otišao pozdraviti svoj dom.

Božje obećanje Davidu

17 Dogodilo se kad se David bio uselio u svoj dvor, rekao je David proroku Natanu: "Evo, ja stojim u kući od cedra, a škrinja GOSPODINOVA zavjeta stoji pod

šatorskim krovom."

2 Natan je odgovorio Davidu: "Izvedi sve što ti je u srcu, jer je GOSPODIN s tobom."

3 Ali još u istoj noći došla je GOSPODINOVA riječ Natantu:

4 "Idi, reci mojem sluzi Davidu: 'Ovako govori GOSPODIN: Nećeš mi ti graditi kuću da u njoj prebivam.'

5 Ja nisam nikada boravio u kući odonda, otkada sam izveo Izraelove sinove do današnjega dana, nego sam putovao od jednoga šatora i boravišta do drugoga.

6 Jesam li, dok sam sa svim Izraelom hodoval okolo, kome od sudaca Izraelovih, zapovjedio, da pasu moj narod Izraela, ikada jednu riječ rekao: 'Zašto mi niste sagradili kuću od cedra?'

7 Zato reci sada mojem sluzi Davidu: 'Ovako govori GOSPODIN vojska: Ja sam te uzeo s paše od stada, da budeš vladar mojem narodu Izraelu.'

8 Bio sam s tobom kod svega što si poduzimao, i uništio sam ispred tebe sve tvoje neprijatelje. Ja ču ti steći ime kakvo imaju samo najveći na zemlji.

9 Ja ču odrediti mjesto svojem narodu Izraelu i ondje ga posaditi da mirno prebiva na svojem mjestu i da se više ne uzne-miruje. Silnici ga neće više mučiti kao prije.

10 Od onoga vremena, kad sam postavio sudce nad svojim narodom Izraelom, ponizit će sve tvoje neprijatelje, još ti javljam da će ti GOSPODIN sagraditi kuću.

11 Kad se jedanput navrše tvoji dani i ti počineš kod svojih otaca, odredit će tvoje potomstvo poslije tebe, koji će biti od tvojih sinova i utvrdit mu njegovo kraljevstvo.

12 On će mi onda sagraditi kuću, i ja ču učvrstiti njegovo prijestolje za sva vremena.

13 Ja ču mu biti otac, a on neka mi bude sin! Nikada mu neću uskratiti svoju naklonost, kako sam ju uskratio njegovu pret-hodniku.

14 Zauvijek će ga postaviti nad svojom kućom i svojim kraljevstvom, i njegovo prijestolje će tvrdo stajati zauvijek."

15 Natan je svim ovim riječima i po svojoj objavi bio govorio Davidu.

16 Onda je otišao kralj David, pao pred GOSPODINOM i pomolio se: "Tko sam ja, GOSPODINE, o Bože moj? Što je moja kuća da si me doveo do ovdje?

17 I to je još bilo premalo pred tobom, o Bože! Ti si dapače kući svojega sluge dao obećanja za daleka vremena. Ti si postupao sa mnom kao s velikim čovjekom, GOSPODINE, Bože moj!

18 Što će ti još reći David o slavi kojom si obasuo svojega slуга? Ta ti znaš svojega slуга.

19 GOSPODINE, zbog svojega sluge i po svojem srcu napravio si sve ovo veliko i objavio si sve ovo sjajno.

20 GOSPODINE, tebi nitko nije jednak! Osim tebe nema Boga po svemu što smo čuli svojim ušima.

21 Gdje je narod na zemlji kao tvoj Izraelov narod, zbog kojega je Bog došao da ga iskupi sebi za narod, da pribavi tebi ime velikim i čudesnim djelima i da ispred tvojega naroda, kojega si izbavio iz Egipta, protjerao druge narode.

22 Ti si sebi odredio svoj narod Izraela za sva vremena kao narod, i ti si, GOSPODINE, postao njihov Bog!

23 Pa daj, GOSPODINE, da se obećanje kojega si dao svojem sluzi i njegovoj kući ispuni za sva vremena, i napravi što si obrekao!

24 Neka bude utvrđeno da tvoje ime bude uzveličano zauvijek, rekavši: 'GOSPODIN vojska jest Bog Izraelov, jest Bog u Izraelu, i kuća tvojega sluge Davida stajat će pred tobom.'

25 Jer ti si, Bože moj, objavio svojem sluzi da ćeš mu sagraditi kuću. Zato se tvoj sluga usudio tebi upraviti ovu molitvu.

26 Tako, GOSPODINE, ti si Bog, jer si svojem sluzi napravio ovo sjajno obećanje.

27 Budi sada voljan i blagoslovi kući svojega sluge da stoji pred tobom zauvijek, jer što ti blagosloviš, GOSPODINE, blago-slovljeno je zauvijek!"

Davidov proširuje svoje kraljevstvo

18 Dogodilo se poslije toga da je David nadvladao Filistejce i podjarmio ih, i uzeo Gat i njegove gradove iz filistejskih ruku.

2 Nadalje pobijedio je Moapce, i oni su postali Davidu podložni i morali su plaćati danak.

3 David je pobijedio i Hadadezera, slobskog kralja, koja leži u pravcu prema Hamatu, kad se ovaj spremio da utvrdi svoju vlast na Eufratu.

4 Od njega je uzeo David tisuću bojnih kola, sedam tisuća konjanika i dvadeset tisuća pješaka. Sve konje David dao je ohromiti, ostavio je samo toliko koliko je bilo potrebno za stotinu bojnih kola.

5 Kad su Sirijci od Damaska došli u pomoc sobskom kralju Hadadezeru, pobio je David dvadeset i dvije tisuće Sirijaca.

6 Potom je David namjestio namjesnika u Siriji od Damaska, i Sirijci su postali podložni Davidu i obvezani na danak. Tako je

GOSPODIN pomagao Davidu u svemu što bi poduzimao.

7 David je zaplijenio zlatne štitove koje su imale sluge Hadadezerove, i donio ih u Jeruzalem.

8 U Tibhatu i Kunu, Hadadezerovim gradovima, David je zaplijenio vrlo mnogo mjedi, od čega je Salomon dao napraviti mjedeno more, stupove i mjedeno posude.

9 Kad je Tou, hamatski kralj, doznao da je David pobjio svu vojsku sobskog kralja, Hadadezera

10 poslao je on svojega sina Adorama kralju Davidu da ga pozdravi i sreću mu zaželi što se borio protiv Hadadezera i pobijedio ga. A Hadadezer je bio ratni protivnik Touov. On je donio sobom svakojakih predmeta od srebra, zlata i mjeđi.

11 I to je David kralj posvetio GOSPODINU zajedno sa srebrom i zlatom što je uzeo od svih naroda, od Edomaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca i Amalečana.

12 Abišaj, sin Serujin, pobjio je osamnaest tisuća Edomaca u Slanoj dolini.

13 On je namjestio u Edomu namjesnike, i sav Edom bio je podložan Davidu. Tako je pomagao GOSPODIN Davidu u svemu što bi poduzimao.

14 I David je vladao nad svim Izraelom i davao svemu svojem narodu pravdu i pravicu.

15 Vrhovni zapovjednik vojske bio je Joab, sin Serujin; Jošafat, sin Ahiludov bio je pečatnik.

16 Svećenici su bili: Sadok, sin Ahitubov, i Abimelek, sin Abiatarov. Šavša je bio državni pisar.

17 Zapovjednik nad Keretejcima i Peletejcima bio je Benaja, sin Jehojadov. Davdovi sinovi su bili prvi iza kralja.

David pobjeđuje Amonce i Sirije

19 Poslije toga umro je Nahaš, amonski kralj. Njegov sin je uzašao namjesto njega na prijestolje.

2 David je pomislio: "Imat ću prijateljske odnose s Hanunom, sinom Nahašovim, jer je i njegov otac stajao sa mnjom u dobrom dogовору." I tako poslao David poslanike i dao mu izreći svoju sućut zbog njegova oca. Kad su Davidovi poslanici došli Hanunu u zemlju Amonaca, da mu izreknu sućut.

3 Glavari Amonaca rekli su Hanunu: "Misliš li da David hoće počastiti tvojega oca kad ti šalje poslanike da te utješe? Dapaće njegovi poslanici došli su k tebi samo zato da razgledaju zemlju, da je uhode i

onda opustoše."

4 Onda je dao Hanun Davidove poslanike uhitići, obrijati ih i odsjeći im haljine dopola sve do bokova, i tako ih otpremio.

5 Kad su to javili Davidu, poslao im u susret glasnike, jer su ljudi bili teško pogredjeni. Kralj im je poručio: "Ostanite u Jerihonu dok vam opet naraste brada; onda dodite kući!"

6 Kad su Amonci uvidjeli da su se omrazili s Davidom, poslali su Hanun i Amonci tisuću talenata srebra da unajme bojna kola i konjanike od Sirijaca u Mezopotamiji i od Sirijaca u Maaki i Sobi.

7 Oni su unajmili trideset i dvije tisuće bojnih kola, uz to kralja od Maake s njegovom vojskom. Ovi su došli i utaborili se pred Medebom. I Amonci se skupili iz svojih gradova i izašli u boj.

8 Čim je to čuo David, poslao je Joaba sa svom vojskom, samih hrabrih ratnika.

9 Amonci su izašli i postavili se pred gradom u bojni red. Kraljevi, koji su bili došli, uzeli su mjesto za sebe u polju.

10 Kad je video Joab da mu prijeti napadaj sprijeda i straga, izabrao je sebi najdabranije Izraelove sinove i namjestio se prema Siricima.

11 Ostatak vojske predao svojem bratu Abišaju da se namjeste prema Amonovim sinovima.

12 On je rekao: "Ako Sirijci budu jači od mene, moraš mi doći u pomoć. Ako li Amonci budu jači od tebe, ja ću doći tebi u pomoć.

13 Samo budi hrabar, i borimo se za svoj narod i za gradove svojega Boga. GOSPODIN neka napravi što mu se čini dobro!"

14 I kad je Joab svojom vojskom, kojom je zapovijedao, izašao da udari na Sirije, a oni su pobegli ispred njega.

15 Čim su Amonci vidjeli da su Sirijci nagnuli u bijeg, dali su se i oni u bijeg ispred njegova brata Abišaja i povukli se u grad. Nato se Joab vratio kući u Jeruzalem.

16 Kad su vidjeli Sirijci da su ih Izraelovi sinovi potukli, poslali su poslanike, te su doveli Sirijce preko rijeke, Šofak, vojskovođa Hadadezerov, imao je vrhovno zapovjedništvo.

17 Kada su to javili Davidu, podignuo je on sve Izraelce, prešao preko Jordana, pošao je protiv njih i svrstao se prema njima. I kad se David bio postavio prema Sirijcima za boj, oni su se pobili s njim.

18 Ali Sirijci su morali nagnuti u bijeg ispred Izraelaca. David je uništio Sirijcima sedam tisuća boraca bojnih kola i četrdeset tisuća pješaka, i vojskovođu Šofaku pogubio.

19 Kad su vidjeli podanici Hadadezerovi da su ih razbili Izraelovi sinovi, ustanovili su mir s Davidom i pokorili mu se. A Sirinci su se čuvali da ubuduće više ne pomažu Amonovim sinovima.

Davidove pobjede nad Filistejcima

20 Dogodilo se sljedeće godine u vrijeme kad kraljevi obično idu u rat, poveo je Joab vojsku u boj i opustošio zemlju Amonaca. Onda otišao i opkolio Rabu, a David je ostao u Jeruzalemu. Kad je Joab bio osvojio i razorio Rabu.

2 Onda je uzeo David njihovu kralju krunu s glave, koja je imala prema procjeni vrijednost od jednog talenta na zlatu i na dragom kamenju što je bilo u njoj, i prijestajala je Davidovoj glavi. On je odnio iz grada vrlo bogat plijen.

3 Narod koji je boravio u njemu, dao je odvesti, staviti ga na pile, na željezne brane i sjekire. Tako isto je napravio David sa svim ostalim gradovima Amonaca. Onda se vratio David sa svom vojskom u Jeruzalem.

4 Potom je u Gezeru opet došlo do boja s Filistejcima. Pritom je Hušanin Sibekaj ubio Sipaja, koji je pripadao rodu divova. Tako su bili oni pokorenji.

5 Kad je onda opet došlo do boja s Filistejcima, ubio je Elhanan, sin Jairov, Lahmija, brata Golijata iz Gitejca, čije je kopljje bilo kao vratilo.

6 Opst je došlo do boja kod Gata, a tu je bio jedan čovjek gorostas, koji je imao šest prsta na rukama i šest prsta na nogama, svega dvadeset i četiri. I on je pripadao rodu divova.

7 Kad je on pogrdio Izraelove sinove, ubio ga Jonatan, sin Šimea, brata Davidova.

8 To su bili potomci divova u Gatu i pali su od Davidove ruke i njegovih slugu.

Bog kažnjava Davidovu oholost kugom

21 Sotona je ustao protiv Izraela i na vratio Davida, da broji Izraelove sinove.

2 I tako je zapovjedio David Joabu i vojskovodama: "Idite, izbrojte Izraelove sinove od Beer-Šebe do Dana, pa mi javite da znam njihov broj!"

3 Ali Joab je rekao: "GOSPODIN neka bi dao da tvoj narod, koliko ga je sada, bude još stotinu puta više. A oni su svi, moj gospodaru i kralju, tebi podložni, mojem gospodaru. Zašto moj gospodar takvo što hoće? Zašto da se okrivi Izrael takvim grijehom?"

4 Ali je kraljeva zapovijed primorala Joaba. I tako se Joab podignuo na put i obi-

šao sav Izrael i opet se vratio u Jeruzalem.

5 Onda je Joab priopćio Davidu broj popisanoga naroda. I bilo je svega Izraelova naroda milijun i stotinu tisuća teško naoružanih ljudi, a naroda Judina četiri stotine i sedamdeset tisuća ljudi teško naoružanih.

6 Plemena Levijeva i Benjaminova nije bio s njima izbrojio, jer je Joabu bila mrska kraljeva zapovijed.

7 Kako ta stvar nije bila mila Bogu, zato je udario Izraela.

8 David se doduše bio pomolio Bogu: "Teško sam sagriješio što sam to napravio, ali oduzmi svojem sluzi krivnju njezovih zlodjela, jer sam bio posve zasljenjen!"

9 A GOSPODIN je zapovjedio Gadu, vidiocu Davidovu:

10 "Idi i reci Davidu: 'Ovako govori GOSPODIN: Troje ti predlažem; izaber si jedno od toga, da ti napravim!'"

11 Gad je pošao k Davidu i navijestio mu: "Ovako govori GOSPODIN: 'Biraj sebi,

12 ili tri godine gladi ili tri mjeseca bijega pred svojim neprijateljima, a pritom da te stigne mač tvojih neprijatelja, ili tri dana mač GOSPODINOV, kuga u zemlji, a pritom da GOSPODINOV Andeo ubija po svim Izraelovim krajevima. Sad promisli što će odgovoriti onomu koji me poslao!'"

13 David je odgovorio Gadu: "U velikoj sam muci. Radije će pasti u ruke GOSPODINE, jer je njegovo milosrđe veliko, a u ruke ljudima ne bih htjeo pasti."

14 Tako je pustio GOSPODIN kugu na Izraela, te je pomrlo Izraelaca sedamdeset tisuća ljudi.

15 I Bog je poslao anđela u Jeruzalem da ga uništi. Kad je on ubijao u njemu, pogledao je GOSPODIN na njega, i sažalio mu se zbog zla. Zato je zapovjedio anđelu koji je ubijao: "Dosta je sada, povuci natrag svoju ruku!" GOSPODINOV Andeo je baš stajao kod gumna Jebusejca Ornana.

16 Kad je David podignuo svoje oči, video GOSPODINOVA Anđela gdje stoji između zemlje i neba, u ruci mu goli mač, ispružen protiv Jeruzalema. Onda su pali David i starješine na koljena licem do zemlje, odjeveni u kostrijet.

17 I David se pomolio Bogu: "Ja sam koji je zapovjedio brojenje naroda. Ja sam, koji je sagriješio i zlo počinio. A ove ovce što su one napravile? Pa okreni, GOSPODINE, Bože moj, svoju ruku na mene i na moju obitelj, ali ne na svoj narod ovim pomorom!"

18 Onda je GOSPODINOV Andeo zapovje-

dio Gadu da rekne Davidu neka bi David izišao gore podići žrtvenik GOSPODINU na gumnu Jebusejca Ornana.

19 David je izašao na Gadovu zapovijed, koju je on izgovorio u Ime GOSPODINOVO.

20 I Ornan, kad se okrenuo, video je andela pa se sakrili on i njegova četiri sina, a Ornan je nastavio vršiti pšenicu.

21 Onda je David pošao k Ornanu. Kad je Ornan pogledao i video kralja, izašao je s gumna i poklonio se pred Davidom licem do zemlje.

22 David je rekao Ornanu: "Daj mi to gumno da podignem na njemu žrtvenik GOSPODINU! Za novce koliko vrijedi daj mi ga; da se pomor ukloni od naroda!"

23 Ornan je odgovorio Davidu: "Uzmi ga sebi, i neka moj gospodar i kralj pravi što mu je drago! Evo, dajem ti i volove za žrtve paljenice i sve vršeće sprave za drva i pšenicu za prinos; sve ti to darujem."

24 A kralj David je rekao Ornanu: "Ne, ja ću to samo kupiti za novce koliko vrijedi, jer neću to što je tvoje prinositi GOSPODINU ni prinositi žrtve paljenice koje me nista ne koštaju."

25 I David je dao Ornanu za ono mjesto šest stotina šekela zlata.

26 David je podignuo ondje žrtvenik GOSPODINU i prineo žrtve paljenice i žrtve mirotvorne. Kad je prizvao GOSPODINA, On mu je odgovorio ognjem koji je spustio s neba na žrtvenik za žrtve paljenice.

27 GOSPODIN je zapovjedio andelu, da zatakne opet svoj mač u korice.

28 Kad je onda David video da ga je GOSPODIN uslišao na gumnu Jebusejca Ornama, prineo je ondje žrtve.

29 GOSPODINOV šator koji je bio Mojsije napravio u pustinji i žrtvenik za žrtve paljenice bili su u ono vrijeme na uzvisini u Gibeonu.

30 A David se nije usudio više ići ondje k njemu, da časti Boga, jer se bio prestrašio mača GOSPODINOVA Andžela.

Davidove pripreme za građenju Doma

22 Nato je David rekao: "Ovo je kuća Boga, GOSPODINA, i ovo je žrtvenik za žrtve paljenice Izraela."

2 Potom je David zapovjedio da se skupe stranci u Izraelovoј zemlji, i odredio kamenare koji će klesati kamen za gradnju Božjega Doma.

3 I David je pripravio mnogo željeza za čavle za krila vrata i za sastavke, tako isto mјedi toliko da se nije moglo mjeriti.

4 Isto tako cedrovih drva bez broja, jer su Sidonci i Tirci dovozili Davidu mnogo cedrova drva.

5 David je u sebi mislio: "Moj sin Salomon mlađ je i nježan, a Dom koji treba podignuti GOSPODINU mora biti vrlo velik za slavu i čast po svim zemljama. Zato ću mu već sada pripraviti što treba." I tako je David pripravio, još prije svoje smrti, građe u obilju.

6 Nato je dozvao svojega sina Salomona i zapovjedio mu da sagradi Dom GOSPODINU, Bogu Izraelovu.

7 David je rekao Salomonu: "Moj sine, ja sam bio naumio sagraditi Dom Imenu GOSPODINA, svojega Boga.

8 Ali mi je došla GOSPODINOVA riječ: 'Mnogo si krv prolio i velike si ratove vodio. Ne smiješ ti sagraditi Dom mojem Imenu, jer si mnogo krv prolio na zemlju pred menom.'

9 Ali eto, sin ti se rodio, i on će biti čovjek mira, i ja ću mu pribaviti mir od svih njegovih neprijatelja unaokolo. Ta njegovo je ime Salomon, jer će dati mir i pokoj Izraelu u njegove dane.

10 On će sagraditi Dom mojem Imenu, i on će mi biti sin, a ja ću mu biti otac. Njegovo kraljevsko prijestolje utvrdit ću zauvijek nad Izraelom.'

11 I sada, moj sine, neka bude GOSPODIN s tobom, da ti uspije sagraditi Dom GOSPODINA, tvojega Boga, kako ti je obećao!

12 I neka ti GOSPODIN, kad te postavi nad Izraelom, da razum i mudrost da držiš zakon GOSPODINA, svojega Boga!

13 Onda će ti to uspjeti ako brižno održiš zakone i uredbe koje je GOSPODIN zapovjedio Izraelovim sinovima preko Mojsija. Budi snažan i hrabar, ne boj se i ne straši se!

14 Evo, u svoj svojoj nevolji pripravio sam za GOSPODINOV Dom stotinu tisuća talenata zlata i milijun talenata srebra, uz to mјedi i željeza što se ne može izmjeriti, toliko ga ima. I za drvo i kamen pobrinuo sam se, a ti ćeš pridodati još više.

15 A imaš mnogo i poslenika, kamenara, zidara i drvodjelja, onda ljudi bez broja vještih svakomu poslu.

16 U zlatu, srebru, mјedi i željezu, bez broja. Prihvati se posla i GOSPODIN neka je s tobom!"

17 Onda je David zapovjedio svim Izraelovim glavarima da pomažu njegovu sinu Salomonu:

18 "Nije li bio s vama GOSPODIN, vaš Bog, i nije li vam dao mir odasvuda? On je dao u moje ruke prijašnje prebivatelje ove zemlje, i zemlja je pokorena GOSPODINU i njegovu narodu.

19 Pa upravite sad srce i pamet na to da vjerno služite GOSPODINU, svojem Bogu!

Podite na posao i sagradite svetište, GOSPODINA, Boga, da se mogne unijeti GOSPODINOVA Škrinja i sveto Božje posude u Dom, koji će se sagraditi Imenu GOSPODINU!"

Namještanje Levita u službu

23 Kad je David bio star i sit života, postavio je svojega sina Salomona kraljem nad Izraelom.

2 I skupio sve glavare Izraelove i svećenike i Levite.

3 Leviti su bili izbrojeni od trideset godina naviše, bilo je muškaraca na broj trideset i osam tisuća ljudi.

4 David je odredio: "Od ovih imaju dvadeset i četiri tisuće služiti u GOSPODINOVU Domu. Šest tisuća bit će upravitelji i sudci,

5 četiri tisuće vratari, i četiri tisuće hvalit će GOSPODINA uz glazbala koja sam dao napraviti za davati slavu."

6 Onda ih David razdijelio u redove po Levijevim sinovima Geršonu, Kohatu i Merariju.

7 Geršonovim sinovima pripadali su Ladan i Šimej.

8 Ladanovi sinovi bili su: prvi Jehiel onda Zetam i Joel, skupa tri.

9 Šimejevi sinovi bili su: Šelomit, Hziel i Haran, skupa tri. To su bili obiteljski glavari Ladanovaca.

10 Daljnji Šimejevi sinovi bili su: Jahat, Zina, Jeuš i Berija. To su bili Šimejevi sinovi, svega četiri.

11 Jahat je bio prvi, Zina drugi. Jeuš i Berija nisu imali mnogo djece. Zato su tvorili samo jednu otačku kuću.

12 Kohatovi sinovi bili su: Amram, Ishar, Hebron i Uziel, skupa četiri.

13 Amramovi sinovi bili su: Aron i Mojsije. Aron je bio odvojen i sa svojim sinovima dovijeka posvećen za najsvetije stvari, da vječno pred GOSPODINOM prinose miromisni k d, da mu služe i da u njegovo Ime blagoslivljaju.

14 A Mojsije je bio Božji čovjek; njegovi sinovi bili su ubrojeni u Levijevo pleme.

15 Mojsijevi sinovi bili su: Geršom i Eliezer.

16 Geršonov sin bio je Šebuel, prvi.

17 Eliezerov sin bio je Rehabja, prvi. Drugih sinova nije imao Eliezer, ali su se Rehabjini sinovi veoma umnožili.

18 Isharov sin bio je Šelomit, prvi.

19 Hebronovi sinovi bili su: Jerija, prvi, Amaria drugi, Jahziel treći, Jekamam četvrti.

20 Uzielovi sinovi bili su: Mika, glavar, Ješija drugi.

21 Merarijevi sinovi bili su: Mahli i Muši. Mahlijevi sinovi bili su: Eleazar i Kiš.

22 Eleazar je umro, a nije ostavio iza sebe sinova; imao je samo kćeri.

23 Mušijevi sinovi bili su: Mahli, Eder i Jerimot, skupa tri.

24 To su bili, po svojim rodovima poređani, Leviti, obiteljski glavari, koji su bili izbrojeni po broju imena s glave na glavu, koji su bili zaposleni kod službe u GOSPODINOVU Domu, od dvadeset godina naviše.

25 Jer je David pomislio: "GOSPODIN, Bog Izraelov, dao je mir svojem narodu. Sad će zauvijek boraviti u Jeruzalemu."

26 Pa tako i Leviti nisu više trebali nositi sveti šator i sve za njegovu službu potrebno posuđe.

27 Jer po posljednjim zapovijedima Davidovim bili su Leviti izbrojeni od dvadeset godina naviše.

28 Njihova uredovna dužnost bila je sad u tom da pomažu Aronovim sinovima kod službe u GOSPODINOVU Domu kao stražari nad predvorjima i dvoranama i da drže u čistoći sve svete stvari i da obavljaju službu u Božjem Domu.

29 Osim toga imali su brigu oko kruhova prikazivanja i oko brašna za prinose i oko beskvasnih kolača, oko tavica i oko svega što se peče, i oko svakoga utega i mjere;

30 da svako jutro obave molitve hvale i zahvale u čast GOSPODINU, i tako navečer;

31 i služiti kad se god prinose žrtve paljenice GOSPODINU, na Subotnje dane, mjesecu mlađake i svetkovine, u broju po svojoj uredbi, uvijek pred GOSPODINOM.

32 i da obavljaju potrebe u šatoru sastanka i u svetom mjestu i za potrebu pomoći Aronovim sinovima, svojoj braći, kod njihova posla u GOSPODINOVU Domu.

David ždrijebom uređuje svećenike

24 Ovo su rodovi Aronovih sinova. Aronovi sinovi bili su: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.

2 Nadab i Abihu su umrli prije svojega oca, a nisu ostavili iza sebe sinova. Zato su imali svećeničku službu samo Eleazar i Itamar.

3 I David ih razdijelio: Sadoka od Eleazarovih sinova i Ahimeleka od Itamarovih sinova po njihovu redu u njihovoj službi.

4 A jer se našlo da su Eleazarovi sinovi imali više obiteljskih glavara, negoli Itamarovi sinovi, zato su ih razdijelili tako da je na Eleazarove sinove očinske kuće došlo šesnaest, a na Itamarove sinove

osam obiteljskih glavara.

5 A razdijelili su ih ždrijebom, i jedne i druge, jer je bilo glavara svetinje i glavara Božjih, i među Eleazarovim sinovima i među Itamarovim sinovima.

6 Šemaja, sin Netanelov, pisar među Levitima, popisao ih u nazočnosti kralja i glavara i svećenika Sadoka i Ahimeleka, sina Abiatarova, i obiteljskih glavara svećenika i Levita; po jedna obitelj bila je izabrana za Eleazara i po jedna za Itamara.

7 Prvi ždrijeb je pao na Jehojariba, drugi na Jedaja,

8 treći na Harima, četvrti na Seorima,

9 peti na Malkiju, šesti na Mijamina,

10 sedmi na Hakosa, osmi na Abiju,

11 deveti na Ješuu, deseti na Šekaniju,

12 jedanaesti na Elijašiba, dvanaesti na Jakima.

13 trinaesti na Hupu, četrnaesti na Ješebaba,

14 petnaesti na Bilgu, šesnaesti na Imera,

15 sedamnaesti na Hezira, osamnaesti na Hapisesa,

16 devetnaesti na Petahju, dvadeseti na Ezekiela,

17 dvadeset prvi na Jakina, dvadeset drugi na Gamula,

18 dvadeset treći na Delaju, dvadeset četvrti na Maazju.

19 To je bio njihov red za njihovu službu, kojim bi ulazili u GOSPODINOV Dom po uredbi izdanoj od njihova oca Arona, kako mu je GOSPODIN, Bog Izraelov, zapovjedio.

20 A ostali Levijevi sinovi, od Amramovih sinova: Šubael i od Šubaelovih sinova Jehdeja.

21 Od Rehabjinih sinova prvi Jišija.

22 Od Isharovaca Šelomot; od Šelomotovih sinova Jahat.

23 Hebronovi sinovi bili su: Jerija, drugi Amarija, treći Jahziel, četvrti Jekaman.

24 Uzielovi sinovi bili su: Mika, od Mikinih sinova Šamir.

25 Brat Mikin bio je Jišija; od Jišijinih sinova Zaharija.

26 Merarijevi sinovi bili su: Mahli i Muši, potomci njegova sina Jaazije.

27 Merarijevi sinovi od njegova sina Jaazije bili su: Šoham, Zakur i Ibri.

28 Od Mahlijia Eleazar. Ovaj nije imao sinova,

29 Od Kiša, sin Kišov, Jerahmeel.

30 Mušijevi sinovi bili su: Mahli, Eder i Jerimot. To su bili Levijevi sinovi po svojim rodovima.

31 I oni su bacili ždrijeb kao njihova braća, Aronovi sinovi, u nazočnosti kralja

Davida, Sadoka i Ahimeleka i obiteljskih glavara svećenika i Levita, i to obiteljski glavari kao i njihova mlađa braća.

Red pjevača i svirača

25 Nadalje, odvojio je David u društvu sa zapovjednicima vojske od Asafovih sinova, Hemanovih sinova i Jedutunovih sinova one koji će se baviti svetom glazbom uz citare, harfe i cimbala. Popis onih kojima je bila povjerena ova služba, ovo je:

2 Od Asafovih sinova: Zakur, Josip, Natanija i Asarela, Asafovi sinovi, da pomažu Asafu, kome je po zapovijedi kraljevoj bila povjerena sveta glazba.

3 Od Jedutuna: Jedutunovi sinovi Gedalija, Zeri, Ješaja, Šimej, Hašabja i Matitja, skupa šest, da pomažu svojega oca Jedutuna, koji je prorokovao uz citare, hvalio slavio GOSPODINA.

4 Od Hemana: Hemanovi sinovi bili su: Bukija, Matanija, Uziel, Šebuel, Jerimot, Hananija, Hanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ezer, Jošbekaša, Maloti, Hotir, Mahaziot.

5 Svi ovi bili su sinovi Hemana, vidioca kraljeva u božanskim stvarima. Da uzvisi njegovu moć, Bog je bio dao Hemanu četrnaest sinova i tri kćeri.

6 Ovi su svi bili po kraljevoj uredbi zaposleni službom u Božjemu Domu, da pomažu svojim ocima Asafu, Jedutunu i Hemanu kod pjevanja u GOSPODINOVU Domu uz cimbala, harfe i citare.

7 Bilo ih je na broj dvjesto i osamdeset i osam skupa s njihovom braćom, koji su bili u GOSPODINOVIM pjesmama dobro izvježbani i vješti.

8 I bacili su ždrijeb, da odrede red u službi, mlađi kao i stariji, učitelji skupa s učenicima.

9 Pao je od Asafe prvi ždrijeb na Josipa, drugi na Gedaliju s braćom i njegovim sinovima, skupa dvanaest;

10 treći na Zakura s njegovom sinovima i braćom, skupa dvanaest;

11 četvrti na Jizrija s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;

12 peti na Netaniju s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;

13 šesti na Bukiju s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;

14 sedmi na Ješarelu s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;

15 osmi na Ješaju s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;

16 deveti na Mataniju s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;

17 deseti na Šimeju s njegovom sinovima

i njegovom braćom, skupa dvanaest; 18 jedanaesti na Azarela s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 19 dvanaesti na Hašabju s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 20 trinaesti na Šubaela s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 21 četrnaesti na Matitju s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 22 petnaesti na Jerimota s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 23 šesnaesti na Hananiju s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 24 sedamnaesti na Jošbekaša s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 25 osamnaesti na Hananija s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 26 devetnaesti na Malotija s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 27 dvadeseti na Elijatu s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 28 dvadeset prvi na Hotira s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 29 dvadeset drugi na Gidaltija s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 30 dvadeset treći na Mahaziota s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest; 31 dvadeset četvrti na Romanti-Ezera sa sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest.

Postavljanje vratara, rizničara i sudaca

26 Redovi vratara od Korahovih sinova bili su: Mešelemja, sin Korahov, između Asafovih sinova.

2 Mešelemjni sinovi bili su: Zaharija, prvorodenac, Jediael drugi, Zebadija treći, Jatniel četvrti,

3 Elam peti, Johanan šesti, Elijehonaj sedmi.

4 Obed-Edomovi sinovi bili su: Šemaja, prvorodenac, Jozabad drugi, Joah treći, Sakar četvrti, Netanel peti,

5 Amiel šesti, Isakar sedmi, Peuletaj osmi. Tako ga je bio blagoslovio Bog.

6 I njegovu sinu Šemaji bili se rodili sinovi, koji su postali obiteljski glavari, jer su bili sposobni ljudi.

7 Šemajini sinovi bili su: Otni, Rafael, Obed, Elzabad i njegova braća, vrlo sposobni ljudi, Elihu i Semakija.

8 Ovi svi su bili Obed-Edomovi sinovi, oni i njihovi sinovi i braća bili su sposobni ljudi, marljivi za službu; šezdeset i dva od Obed-Edoma.

9 I Mešelemja je imao sinova i braće, sposobnih ljudi; skupa osamnaest.

10 Hosini sinovi od Merarijevih sinova, bili su Šimri, glavar – premda nije bio prvorodenac, bio ga je njegov otac postavio za glavara –

11 Hilkija drugi, Tebalija treći, Zaharija četvrti. Svih sinova i braće Hosine bilo je trinaest.

12 Ovim redovima vratara, i to obiteljskim glavarima, dopali su isto tako kao njihovo braći službeni poslovi u službi GOSPODINOVA Doma.

13 I po obiteljima, za mlađe kao i za starije, bacili su ždrijeb za pojedina vrata.

14 Pao je ždrijeb za istočnu stranu na Šelemju. I za njegova sina Zahariju, mudroga savjetnika, bacili su ždrijeb, i njegov ždrijeb je pao na sjevernu stranu,

15 za Obed-Edoma na južnu stranu i za njegove sinove na riznicu.

16 Za Šupima i Hosu na zapadnu stranu kod vrata Šaleket na cesti što se penje gore, jedna straža uz drugu.

17 Na istočnoj strani bilo je šest Levita, na sjevernoj strani svaki dan četiri, na južnoj strani svaki dan četiri, kod riznice po dva.

18 Kod prigradnje na zapadnoj strani četiri za cestu, i dvije za prigradnju.

19 To su bili redovi vratara među Korahovim sinovima i Merarijevim sinovima.

20 Njihovi braća, Leviti, imali su nadzor nad blagom Božjega Doma i nad blagom od svetih darova.

21 Potomci Ladanovi, to jest potomci Geršonovih sinova, koji potječu od Ladana, obiteljski glavari Ladana, sina Geršonova Jehielija.

22 Potomci Jehielovi, Zetam i njegov brat Joel, imali su odgovornost nad blagom u GOSPODINU Domu.

23 Od Amramovih sinova, Isharovih sinova, Hebronovih sinova i Uzielovih sinova,

24 Šubael, sin Geršoma, sina Mojsijeva, vrhovni nadglednik nad blagom.

25 Braća po Eliezeru bili su sin Rehabja, njegov sin Izaija, njegov sin Joram, njegov sin Zikri, njegov sin Šelomit.

26 Ovaj Šelomit i njegova braća vodili su nadzor nad svim blagom od svetih darova koje su bili posvetili kralj David i obiteljski glavari i tisućnici i stotnici i vojskovođe.

27 Oni su ih bili posvetili od ratnoga plijena za opremati GOSPODINOV Dom.

28 I sve što su bili posvetili vidjelac Samuel i Saul, sin Kišov, i Abner, sin Nerov, i Joab, sin Serujin, i sve drugo posvećeno stajalo je pod nadzorom Šelomita i njegove braće.

29 Od Isharovih sinova bili su Konanija i njegovi sinovi namješteni kao upravitelji i sudci za vanjske poslove u Izraelu.

30 Od Hebronovih sinova Hašabja i njegova braća, sposobni ljudi, tisuću i sedam stotina na broj, bili su postavljeni nad upravom Izraela zapadno od Jordana za sve poslove GOSPODINOVE i za službu kraljevu.

31 Hebronovim sinovima pripadao je Jerija, glavar rodovima i obiteljima Hebronovih sinova. U četrdesetoj godini Davidova vladanja potražili su ih i našlo se među njima u Jazeru u Gileadu sposobnih ljudi.

32 Njegovu braću, sposobne ljude, dvije tisuće i sedam stotina obiteljskih glavara, postavio je kralj David nad Rubenovim i Gadovim sinovima i polovicom plemena Manasehova, za sve poslove Božje i kraljeve.

Knezovi plemena i Davidovi dvorjani

27 Ovo je popis izraelskih obiteljskih glavara i tisućnika i stotnika i službenika, koji su služili kralju u svim poslovima vojnih odjeljenja, koji su dolazili i odlazili od mjeseca do mjeseca, svakoga mjeseca u godini. Svaki je odjel brojio dvadeset i četiri tisuće ljudi.

2 Nad prvim odjelom, u prvom mjesecu bio je Jašobam, sin Zabdielov. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.

3 On je pripadao potomcima Peresovim i bio je vrhovni vojskovođa nad svim zapovjednicima za prvi mjesec.

4 Nad odjelom drugoga mjeseca bio je Dodaj, Ahošanin, i to nad svojim odjelom i nad odjelom vladara Miklota. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.

5 Treći zapovjednik vojske za treći mjesec bio je glavar Benaja, sin svećenika Jehojade. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.

6 Ovaj Benaja bio je junak među tridesetoricom i nad tridesetoricom. Na čelu njegova odjela stajao je njegov sin Amizabad.

7 Četvrti zapovjednik, za četvrti mjesec, bio je Joabov brat Asahel i za njim njegov sin Zebadija. U njegovu odjelu bilo je dva-

deset i četiri tisuće ljudi.

8 Peti zapovjednik, za peti mjesec, bio je glavar Šamhut, Izrahejin. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.

9 Šesti zapovjednik, za šesti mjesec, bio je Ira, sin Ikešov, iz Tekoe. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.

10 Sedmi zapovjednik, za sedmi mjesec, bio je Heles, Pelonjanin, od Efraimovih sinova. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.

11 Osmi zapovjednik, za osmi mjesec, bio je Hušatejac Sibekaj, od Zarhijevaca. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.

12 Deveti zapovjednik, za deveti mjesec, bio je Abiezer iz Anatota, od Benjamino-vih sinova. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.

13 Deseti zapovjednik, za deseti mjesec, bio je Maharaj iz Netofe, od Zarhijevaca. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.

14 Jedanaest zapovjednika, za jedanaesti mjesec, bio je Benaja iz Piratona, od Efraimovih sinova. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.

15 Dvanaesti zapovjednik, za dvanaesti mjesec, bio je Heldaj iz Netofe, od Otnie-lovih sinova. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.

16 Glavari Izraelovih plemena bili su: nad Rubenovim sinovima Eliezer, sin Zikrijev; nad Šimunovim sinovima Šefatija, sin Maakin;

17 nad Levijevim sinovima Hašabja, sin Kemuelov; nad Aronovim sinovima Sadok;

18 nad Judinim sinovima Elihu, brat Davidov; nad Isakarovim sinovima Omri, sin Mihaelov;

19 nad Zebulunovim sinovima Išmaja, sin Obadijin; nad Naftalijevim sinovima Jerimot sin Azrielov;

20 nad Efraimovim sinovima Hošea, sin Azazjin; nad polovicom plemena Manasehova Joel, sin Pedajin;

21 nad polovicom plemena Manasehova u Gileadu Ido, sin Zaharijin; nad Benjamino-vim sinovima Jaasiel, sin Abnerov;

22 nad Danovim sinovima Azarel, sin Je-rohamov. To su bili glavari Izraelovih plemena.

23 David nije dao brojiti one koji su bili ispod dvadeset godina, jer je bio GOSPODIN obećao da će umnožiti Izraela kao zvijezde na nebesima.

24 Joab, sin Serujin, bio je počeo popis naroda, ali ga nije završio jer je bio došao na Izraela gnjev Božji. Zato taj broj nije bio

unesen u knjigu povijesti kralja Davida.

25 Nad kraljevim blagom vodio je nadzor Azmavet, sin Adielov, a nad posjedima po zemlji, po gradovima, selima i kulama Jonatan, sin Uzjin.

26 Nad ratarima, koji su obrađivali zemlju, vodio je nadzor Ezri, sin Kelubov;

27 nad vinogradima Šimej, iz Rame, nad pravljenjem vina Zabdi, Šifmejac;

28 nad maslinicima i smokvama u nizini Hanan, Gederanin; nad posudama za ulje Joaš;

29 nad govedima koja su pasla u šaronskoj ravnici, Šitraj, Šaronjanin; nad govedima u dolinama Šafat, sin Adlajev;

30 nad devama Obil, Išmaelac; nad magarcima Jehdeja, Meronočanin;

31 nad ovcama Jaziz, Hagerejin. Svi ovi bili su upravitelji imetka koji je posjedoval kralj David.

32 Jonatan, stric Davidov, mudar i vješt čovjek, bio je savjetnik. Jehiel, sin Hakkmonijev, bio je odgojitelj kraljevih sinova.

33 Ahitofel je bio kraljevski savjetnik, i Hušaj, Arkijanin, kraljev prijatelj.

34 Poslije Ahitofela bio je Jehojada, sin Benajin, i Abiatar. Joab je bio kraljev vojskovođa.

Salomon poučen kako će graditi Dom

28 David je skupio u Jeruzalemu sve odlične Izraelove sinove, naime, plemenske glavare, glavare redova koji su stajali u kraljevoj službi, tisućnike i stotnike, upravitelje svega imanja i blaga kraljeva i njegovih sinova i dvorjanike, junake i sve ljudi valjane ratnike.

2 Onda se podignuo kralj sa svojega sjedala i rekao: "Čujte me, moja braćo i moji narode! Ja sam bio sam naumio sagraditi Dom za škrinju GOSPODINOVA zavjeta i za podnožje nogama našega Boga. Ja sam napravio i pripravio za gradnju.

3 Ali mi je Bog rekao: 'Nećeš ti graditi kuće mojem Imenu, jer si ratnik i krv si proljevao.'

4 Mene je GOSPODIN, Bog Izraelov, bio izabrao iz cijele kuće mojega oca da budem kralj nad Izraelem dovjeka, jer Judu izabrao za vladara i u plemenu Judinu kuću mojega oca, i nađe za dobro, da između sinova mojega oca napravi mene kraljem nad svim Izraelem.

5 A između svih mojih sinova – jer GOSPODIN mi je dao mnogo sinova – izabrao mojega sina Salomona da zasjedne na prijestolje kraljevstva GOSPODINOVA nad Izraelem.

6 On mi je rekao: 'Tvoj sin Salomon sa-

gradit će moju kuću i moje trijmove, jer sam njega izabrao sebi za sina, njemu će biti otac.

7 Zauvijek će podignuti njegovo kraljevstvo, ako ovako, kako je to danas, bude postojan u tom, da izvršava moje zapovjedi i zakone.'

8 I sada opominjem vas pred očima svega Izraela, pred zajednicom GOSPODINOVOM i pred ušima našega Boga: držite brižno sve zapovijedi GOSPODINA, svojega Boga, da ostanete u posjedu ove lijepo zemlje i da je ostavite u baštinu svojim potomcima za sva vremena!

9 A ti, moj sine Salomone, drži se s Bogom svojega oca i služi mu cijelim srcem i dragovoljnom dušom, jer GOSPODIN ispituje sva srca i zna svaku pomisao i želju! Ako ga budeš tražio, on će dati da ga nađeš. Ako li ga ostaviš, odbacit će te zauvijek.

10 Pa vidi sada kad te je GOSPODIN izabrao da mu sagradiš kuću za Svetinju – podi odvažno na posao!"

11 Potom je David predao svojem sinu Salomonu sliku trijema i njegovih prostorija, riznica, gornjih soba i unutrašnjih prostorija i prostora za pomirilište;

12 tako isto sliku svega što je smislio: sliku trijemova u GOSPODINOVU Domu i soba unaokolo, sliku riznica Božjega Doma i riznica za posvećene darove;

13 nadalje, za redove svećeničke i levitske i za poslužne poslove u GOSPODINOVU Domu i za sve posuđe za službu u GOSPODINOVU Domu.

14 Zlata mu predao toliko koliko je trebalo za svaku pojedinu posudu u službi Božjoj, tako isto srebra za sve srebrno posuđe;

15 nadalje, koliko mu je trebalo novaca za svjetiljke zlatne i za njihove svjetiljke zlatne, po određenoj težini njihovo; isto tako koliko mu je trebalo srebra za razne srebrne svjetiljke i svjetiljke prema njihovoj težini i potrebi;

16 nadalje, koliko mu je trebalo zlata za stolove prikaznih kruhova, za svaki pojedini stol, i srebro za srebrne stolove;

17 čistoga zlata za vilice, škropionice i kotliće, za razne zlatne vrčeve, po njihovoj vrijednosti, i za razne srebrne vrčeve, po njihovoj težini;

18 nadalje, čistoga zlata za kadioni žrtvenik, po težini. I sliku kola mu predala, naime, kola zlatnih kerubina, koji raširenim krilima prekrivaju škrinju GOSPODINOVA zavjeta.

19 "O svemu tomu," rekao je David, "o svim radovima za izvedbu te građevne osnove poučio me je GOSPODIN pismom iz svoje ruke."

20 Onda je rekao David svojem sinu Salomonu: "Budi snažan i hrabar, ne boj se i ne straši se, jer GOSPODIN Bog, moj Bog, bit će s tobom. On te neće ostaviti ni napustiti dok se ne dovrše svi radovi za službu u GOSPODINOVU Domu.

21 Već su spremni svećenički redovi i levitski za svu službu u Božjemu Domu. Imaš pokraj sebe ljudе voljne za svaki posao i vještе svakoj službi. I glavari i sav narod stoje ti uvijek na službi."

Darovi za gradnju Doma

29 Nadalje kralj David je rekao svemu zboru: "Moj sin Salomon, koga je sam Bog izabrao, još je mlad i nježan, a djelo je veliko, jer nije za čovjeka određen ovaj Dom nego za GOSPODINA Boga.

2 I ja svom svojom snagom pripravio sam za Dom svojega Boga zlata za zlatne posude, srebra za srebrne, mjedi za mjedene, željeza za željezne i drva za drvene, kamena oniksova i crnosjajna i šarolika kamenja za okvire i drugoga dragoga kamenja svake vrste i mramora izobilje.

3 I još iz ljubavi prema Domu mojega Boga, povrh toga ono što imam u vlastitom posjedu zlata i srebra dat ću, osim svega toga što sam već pripravio za sveti Dom mojega Boga:

4 tri tisuće zlatnih talenata od ofirskog zlata i sedam tisuća talenata čistoga srebra, da se tim oblože zidovi prostorija Doma, 5 i za zlatno i srebrno posuđe svake vrste i za sve radove umjetničkih ruku. Ima li još tko danas spreman koji dar darovati za GOSPODINA?"

6 Onda su darovali dragovoljno obiteljski glavari, glavari Izraelovih plemena, tisućnici i stotnici i službenici u službi kraljevoj.

7 Oni su dali za gradnju Božjega Doma pet tisuća talenata zlata, deset tisuća drahmi, deset tisuća talenata srebra, osamnaest tisuća talenata mjedi i stotinu tisuća talenata željeza.

8 Tko je imao dragoga kamenja, predao ga za blago GOSPODINOVA Doma Gershonovcu Jehielu.

9 Narod se radovao dragovoljnim darovima, jer su pobožnim srcem dragovoljno prinosili GOSPODINU svoje darove. I kralj David veoma se radovao.

10 I blagoslovio je David GOSPODINA pred cijelom zajednicom. David je molio: "Blagoslovjen neka si, GOSPODINE, Bože oca Izraela, od vijeka do vijeka!"

11 Tvoja je, GOSPODINE, veličina, moć, slava, hvala i veličanstvo, jer tvoje je sve na nebu i na zemljи; tvoje je kraljevstvo,

gospodstvo, i ti se uzdižeš kao GOSPODIN nada sve.

12 Bogatstvo i čast dolaze od tebe, i ti si vladar nad svim. U tvojoj je ruci snaga i moć i u tvojoj je vlasti da napraviš velikim i moćnim koga god hoćeš.

13 I zahvaljujemo ti, Bože naš, i častimo tvoje slavno Ime.

14 A tko sam ja i što je moj narod da smo mogli u takvoj množini prinijeti svojih darova? Ne, od tebe dolazi sve i iz tvoje ruke darovali smo tebi.

15 Ta mi smo samo došljaci i gosti pred tobom kao svi naši oci: kao sjena dani su našega života na zemljи i bez nadanja.

16 GOSPODINE, Bože naš, sve ovo blago koje smo pripravili da ti sagradim Dom za tvoje sveto Ime, dolazi iz tvoje ruke, i sve je to tvoje.

17 Ali ja znam, Bože moj, da ti ispituješ srca i da voliš iskrenost. I tako ja sam sve ovo darovao iskrenim srcem i s radošću vidio sam kako ti je ovaj tvoj narod dario darove.

18 GOSPODINE, Bože naših otaca Abrahama, Izaka i Izraela, zadrži uvijek u srcu svojega naroda takvo mišljenje i takvu volju i upravljam njihovo srce k sebi!

19 Podaj mojem sinu Salomonu poslušno srce da drži tvoje zapovijedi, tvoje uredbe i zakone i da napravi sve to i sagradi sjajni Dom za koji sam sve pripravio!"

20 Onda je David rekao cijeloj zajednici: "Blagoslovite GOSPODINA, svojega Boga!" I sav je zbor blagoslovio GOSPODINA, Boga svojih otaca. Oni su se poklonili i bacili se na koljena pred GOSPODINOM i pred kraljem.

21 Zaklali su GOSPODINU žrtve i drugo ju tro prinijeli su GOSPODINU žrtve paljenice: tisuću junaca, tisuću ovnova, tisuću janjaca s njihovim naljevima, osim toga žrtava zaklanica mnogo za sav Izraelov narod.

22 Jeli su i pili su onaj dan pred GOSPODINOM u velikoj radosti. Onda su postavili Salomona, sina Davida, po drugi put kraljem i pomazali su njega GOSPODINU za vladara, a Sadoka za svećenika.

23 Tako je sjedio Salomon kao kralj na prijestolju GOSPODINOVU, na mjesto svojega oca Davida, i imao je sreću, i sav ga je Izrael slušao.

24 Svi glavari i junaci i svi sinovi kralja Davida podložili se kralju Salomonu.

25 GOSPODIN je dao te je Salomon došao do veoma visoka ugleda kod svega Izraela i udijeli mu tako sjajno kraljevanje kako to nije bio imao prije njega ni jedan kralj nad Izraelom.

26 David, sin Jesejev, bio je vladao nad

svim Izraelom.

27 A vremena za koje je bio kralj nad Izraelem bilo je četrdeset godina. U Hebronu je vladao sedam godina, u Jeruzalemu trideset i tri godine.

28 On je umro u visokoj starosti, bogat danima života, imovinom i čašću. Njegov sin Salomon je kraljevao namjesto njega.

29 Djela kralja Davida, prijašnja i posljednja, zapisana su u povijesti vidioca Samuela i u povijesti proroka Natana i u povijesti vidioca Gada,

30 sa svim njegovim kraljevanjem, njegovim pobjedama i događajima koji su prošli preko njega i Izraela i preko svih drugih zemaljskih kraljevstava.

2 Ljetopisi

Druga Knjiga Ljetopisa

Salomonova molitva, mudrost i bogatstvo

1 Kad se Salomon, Davidov sin, bio učvrstio u svojoj vlasti, GOSPODIN, njegov Bog, bio je s njim i veoma ga uzvisio.

2 Onda je dozvao Salomon k sebi sav Izraelov narod s tisućnicima i stotnicima, sa sudcima i svim glavarima svega Izraela, s obiteljskim glavarima.

3 Onda je Salomon u pratinji cijele narodne zajednice otišao na visinu u Gibeonu; jer se ondje nalazio šator sastanka Božjega, koji je Mojsije, GOSPODINOV sluga, napravio u pustinji.

4 A Božju škrinju David je bio prenio iz Kiryat-Jearima na mjesto koje mu je David pripremio. U Jeruzalemu mu je onda dao razapeti šator.

5 Žrtvenik mјedeni, koji je bio napravio Bezaleel, sin Urijev, unuk Hurov, bio je ondje pred svetim stanom GOSPODINOVIM. Salomon mu se s narodom poklonio.

6 Onda je ondje Salomon žrtvovao na mјedenom žrtveniku, koji je bio pred GOSPODINOM i pripadao šatoru sastanka GOSPODINOVA, i prineo na njemu tisuću žrtava paljenica.

7 Potom se noću javio Bog Salomonu i rekao mu: "Zatraži što da ti dam!"

8 Salomon je odgovorio Bogu: "Ti si mojem ocu Davidu iskazivao veliku naklonost i mene si postavio kraljem mjesto njega.

9 Neka bi se sad ipak, GOSPODINE i Bože, ispunilo tvoje obećanje koje si dao mojem ocu Davidu! Ti si me postavio kraljem nad narodom koji je mnogobrojan kao prah na zemlji.

10 Zato daj mi mudrost i znanje da vodim taj narod u svakom položaju, jer tko bi drukčije mogao vladati ovim tvojim mnogobrojnim narodom?"

11 Bog je odgovorio Salomonu: "zato jer si to zamolio, a nisi molio bogatstva, blaga i slave, ni smrti svojih neprijatelja, ni

duga života, nego si sebi zaprosio mudrost i znanje da bi mogao vladati mojim narodom, nad kojim sam te postavio kraljem,

12 zato, daje ti se mudrost i znanje; i dat će ti i bogatstva, blaga i slave kakve prije tebe nije imao ni jedan kralj, niti će imati poslije tebe."

13 Nato se vratio Salomon s visine u Gibeonu, od šatora sastanka u Jeruzalem i vladao je ondje nad Izraelom.

14 Salomon je skupio sebi i mnogobrojna bojna kola i konjanike. Imao je tisuću i četiri stotine bojnih kola i dvanaest tisuća konjanika. Njih je smjestio u kolskim gradovima i kod kralja u Jeruzalemu.

15 Kralj je napravio da je bilo u Jeruzalemu srebra i zlata tako mnogo kao kamenja, a cedara tako mnogo kao dudova što rastu u nizini.

16 Konja koje je imao Salomon bili su uvezeni iz Egipta i Keve; kraljevi trgovci su ih kupovali po tekućoj cijeni.

17 Tako da su jedna bojna kola kod izvoza iz Egipta koštala po šest stotina šekela srebra, a konj po stotinu i pedeset. I izvozili su ih preko svojih trgovaca svim hitejskim i sirijskim kraljevima.

Poslenici I Hiram za građenje Hrama

2 Salomon je odlučio, sagraditi Dom Imenu GOSPODINU i kraljevski dvor sebi samomu.

2 I odbrojio je Salomon sedamdeset tisuća nositelja i osamdeset tisuća kamenolomaca u gori i tri tisuće i šest stotina nadglednika nad njima.

3 Tada je Salomon poručio tirskom kralju Hiramu: "Ti si mojem ocu Davidu iskazao dobrotu da mu pošalješ cedrova drva, te je mogao sebi za stan sagraditi dvor.

4 Gle, kanim sagraditi Dom Imenu GOSPODINA, svojega Boga, i posvetiti mu ga da

se kći pred njim mirisnim kadom, da se postavljaju redovito kruhovi prikazivanja, i da se svako jutro i večer, na Subotnje dane, mjesecu mlađake i GOSPODINOVE svečanosti, našega Boga, prinosu žrtve paljenice, kako je to propis u Izraelu za vječna vremena.

5 Dom, koji će graditi, bit će velik, jer je naš Bog veći od svih bogova.

6 Ali tko može njemu sagraditi Dom kad ga nebo i najviša nebesa ne mogu obuhvatiti? Tko sam ja da bih mu mogao sagraditi Dom, osim da se samo pred njim spali žrtva?

7 Pa pošalji mi sad čovjeka vješta radovima u zlatu, srebru, mjedi, željezu, modrom i ljubičastom i grimiznom predivu! On ima i u tom biti vješt za posao u rezbariji i raditi s vještim ljudima koje imam kod sebe u Judeji i u Jeruzalemu i koje je već pribavio moj otac David.

8 Pošalji mi i cedrova drva, čempresa i sandalovine s Lebanonom, jer znam da tvoji ljudi znaju sjeći drva na Lebanonu; i evo, moje će sluge raditi zajedno s tvojima.

9 Mora se, naime, meni pripraviti veoma mnogo drva, jer kuća koju će graditi bit će velika i predivna.

10 Evo, poslenicima koji će sjeći drva, tvojim ljudima za njihovu hranu dat će dvadeset tisuća kora pšenice, dvadeset tisuća kora ječma, dvadeset tisuća bata vina i dvadeset tisuća bata ulja."

11 Hiram, tirske kralj, poslao je Salomonu ovaj pismeni odgovor: "Jer GOSPODIN ljubi svoj narod, zato te postavio kraljem nad njim."

12 I Hiram je nastavio: "Neka je blagoslovjen GOSPODIN, Bog Izraelov, koji je stvorio nebo i zemlju, koju je dao kralju Davidu sina nadarena mudrošću, umom i znanjem, koji će graditi Dom GOSPODINU i sebi kraljevski dvor.

13 I sada ti šaljem čovjeka mudra i u umjetnosti vješta majstora Hurama,

14 sina neke Danovke. Njegov je otac bio Tirac. On se razumije u radove u zlatu, srebru, mjedi, željezu, kamenu, drvu, modrom i ljubičastom i grimiznom predivu i preprednom lanu. On može urezati rezbariju svake vrste i izvesti svaki umjetnički rad što mu se dao, u društvu s tvojim umjetnicima i s umjetnicima mojega gospodara, tvojega oca Davida.

15 Neka onda moj gospodar pošalje pšenicu, ječam, ulje i vino svojim slugama, kako je obećao!

16 A mi ćemo nasjeći stabala na Lebanonu koliko trebaš, i dovesti ih u splavovima na moru u Jopu. Ti ih onda daj odnijeti u

Jeruzalem!"

17 Onda je Salomon prebrojio sve strance u Izraelu po popisu koji je bio napravio njegov otac David. Bilo ih je stotinu i pedeset i tri tisuće i šest stotina.

18 Od njih je odredio sedamdeset tisuća za nositelje, osamdeset tisuća za kamenolomce u gori i tri tisuće i šest stotina za nadglednike koji će ljudi dizati na posao.

Opis Hrama

3 Nato je počeo Salomon graditi Dom GOSPODINU u Jeruzalemu na brdu Moriju, gdje je njegov otac, David imao viđenje, na mjestu koje je bio za to odredio David, na gumnu Jebusejca Ornana.

2 Drugoga dana drugoga mjeseca u četvrtoj godini svojega vladanja on je počeo graditi.

3 Ove mjere postavio je Salomon za temelj kod gradnje Božjega Doma: dužina je bila šezdeset lakata po staroj mjeri, a širina dvadeset lakata.

4 Trijem pred svetištem širinom cijele kuće bio je dvadeset lakata dug i stotinu i dvadeset lakata visok. Dao ga u unutrašnjosti obložiti čistim zlatom.

5 Veliki prostor prekrije čempresovim daskama, obložio ga čistim zlatom i odozgor napravio palme i cvjetne lance.

6 I obložio je Dom, i nakitio ga dragim kamenjem; a zlato je bilo zlato iz Parvaima.

7 Tako je obložio Dom zlatom, grede, pragove, zidove i vrata i dao na zidovima urezati kerubine.

8 Onda je dao napraviti Nasvetije Mjesto. Dužina njegova bila je prema širini Doma dvadeset lakata, isto tako širina dvadeset lakata. Obložio ga čistim zlatom u vrijednosti od šest stotina talenata.

9 Vrijednost čavala bila je pedeset šekela zlata; i gornje sobe obložio je zlatom.

10 U unutrašnjosti Najsvetijeg Mesta dao je napraviti, u kiparskom radu, dva kerubina i obložio ih zlatom.

11 Krila kerubina imala su dužinu od dvadeset lakata; pet lakata dugo krilo jednoga kerubina doticalo je zid Doma, i drugo isto tako pet lakata dugo krilo doticalo je krilo drugoga kerubina.

12 Tako je isto dopiralo jedno pet lakata dugo krilo drugoga kerubina do zida prostora i drugo pet lakata dugo krilo do krila prvoga kerubina.

13 Krila tim kerubinima bila su raširena na dvadeset lakata. Oni su stajali uspravno na nogama, a lice im je bilo okrenuto prema glavnomu prostoru.

14 Zavjese pred njima napravio je od mo-

drog i ljubičastog, i od grimiznog prediva i prepredenog lana i po njemu su bili izvezeni kerubini.

15 Pred Domom je napravio dva stupa, trideset i pet lakata dugačka, oglavlje odozgor na njima imalo je pet lakata.

16 Onda je napravio lance cvjetne kao u Domu i staviti ih odozgor na stupove; i dao je napraviti stotinu mogranja i objesiti ih na lance.

17 Stupove je postavio pred Domom, jedan s desne strane, a drugi s lijeve, onoga zdesna nazvao Jakin, a onoga slijeva Boaz.

Sprave i posuđe za Hram

4 Onda je napravio žrtvenik od mjedi, dvadeset lakata dug, dvadeset lakata širok i deset lakata visok.

2 Onda je postavio mjedeno more, deset lakata bilo mu je od jednoga kraja do drugoga, unaokolo okruglo i pet lakata visoko, a mjereno vrpcem od trideset lakata u opsegu.

3 Ispod njega bili su volovski likovi sve unaokolo, po deset ih je bilo na jednom laktu, te su okruživali more, u dva reda izljevenih s morem.

4 Stajalo je na dvanaest volova. Tri su bila okrenuta sjever, tri na zapad, tri na jug i tri na istok. More je stajalo odozgor nad njima, a stražnja strana svih volova bila je okrenuta unutra.

5 Debljina mu je bila jedna podlanica, rub mu je bio sličan Ilijanu kao kraj u čaše, a primalo je dvije tisuće bata.

6 Dalje je napravio deset umivaonica, i stavio je pet s desne strane, a pet s lijeve za pranje. U njima se pralo i ono što bi se prinosilo kao žrtva paljenica; a more je služilo svećenicima za njihovo pranje.

7 I napravio je deset zlatnih svjetiljaka po propisima koji su vrijedili za njih, i postavio ih u Dom: pet s desne strane, a pet s lijeve.

8 Dalje je napravio deset stolova i namjestio ih u Domu, pet s desne strane, a pet s lijeve. I napravio je stotinu zdjelica od zlata.

9 Onda je napravio veliki svećenički trijem; trijem i vrata za veliki trijem i mjeđu obložio vrata.

10 More je namjestio s desne strane, na jugoistok.

11 Onda je Hiram napravio lonce, lopate i zdjelice. Tako je Hiram dovršio radove, koje je morao izraditi kralju Salomonu za Božji Dom:

12 dva stupa i dva okrugla oglavlja koja su bila odozgor na stupovima, obje plete-

nice da pokrivaju dva oglavlja navrh stupova;

13 četiri stotine mogranja za obje pletenice, dva reda mogranja za svaku pletenicu da pokrivaju oba okrugla oglavlja navrh stupova;

14 uz to deset podnožja i deset umivaonica na podnožjima;

15 nadalje more i pod njim dvanaest volova;

16 i lonce, lopate i vilice i sav pribor za njih od ugađene mjedi, napravio je majstor Hiram kralju Salomonu za GOSPODINOV Dom.

17 Kralj ih dao ih saliti u jordanskoj ravnici u glinenim kalupima, između Sukota i Zereda.

18 Salomon je dao napraviti sve ovo posuđa vrlo mnogo da težina mjedi nije bila utvrđena.

19 Onda je dao Salomon napraviti sve posuđe koje se upotrebljavalo u Božjem Domu: zlatni žrtvenik, stolove za prikazne kruhove;

20 Svjetiljke sa žičcima njihovim od čistoga zlata, koji su se po propisu morali gorjeti pred unutrašnjim svetištem.

21 I zlatne cvjetove, žižke i usekače, i to od čistoga zlata;

22 noževe, škropionice, mašice i kadionice od čistoga zlata. I unutrašnja dvokrilna vrata Doma na ulazu u Najsvetije Mjesto i dvokrilna vrata Doma na ulazu u glavni prostor bila su od zlata.

Posveta Hrama

5 Tako su bili završeni svi radovi, koje je dao kralj Salomon obaviti za GOSPODINOV Dom. Salomon je unio posvećene darove svojega oca Davida: srebro i zlato i posuđe i stavio u riznicu Božjega Doma.

2 Onda je Salomon skupio Izraelove starještine i sve plemenske glavare, glavare rođova Izraelovih sinova, u Jeruzalem, da se prenese škrinja GOSPODINOVA zavjeta iz grada Davidova, to jest Siona.

3 I tako su se skupili kod kralja svi Izraelovi ljudi na svetkovinu što je u sedmom mjesecu.

4 Tako se sastale sve starještine Izraelove, i Leviti su podigli škrinju.

5 Onda su prenijeli škrinju, šator sastanka i sve sveto posuđe koje je bilo u šatoru. Svećenici i Leviti su ga prenijeli.

6 Pritom su žrtvovali kralj Salomon i sva Izraelova zajednica, koja se bila našla kod njega pred škrinjom, toliko ovaca i goveda da ih se zbog njihova mnoštva nije moglo izbrojiti niti procijeniti.

7 Onda su svećenici unijeli škrinju Gos-

PODINOVA zavjeta na njegovo mjesto u unutrašnjem svetištu Doma, u Najsvetije Mjesto, pod krila kerubina.

8 Kerubini su držali krila raširena nad mjestom gdje je stajala škrinja. Tako su kerubini prekrili škrinju i njegove motke.

9 Motke su bile tako dugačke, da su se krajevi motki škrinje vidjeli sa svetoga mjesta pred unutrašnjim svetištem, ali se izvana nisu vidjeli. Ostali su ondje do današnjega dana.

10 U škrinji su bile samo dvije kamene ploče, koje je bio u nju stavio Mojsije na Horebu, kad je GOSPODIN ustanovio zavjet sa Izraelovim sinovima, pošto su izašli iz egipatske zemlje.

11 I dogodilo se, kad su svi svećenici napustili Najsvetije Mjesto. Svi svećenici, koji su se našli, bili su se posvetili bez obzira na redove,

12 svi levitski pjevači, Asaf, Heman, Jedutun uz svoje sinove i sudruge stajali su odjeveni u prepredeni lan s cimbalima, harfama i citarama istočno od žrtvenika i s njima stotinu i dvadeset svećenika koji su trubili u trube.

13 I dogodilo se, kad su trubači i pjevači u isto vrijeme i jednim glasom počeli slaviti GOSPODINA i hvaliti ga, i čim su odjeknule trube i cimbala i ostala glazbala hvalospjev GOSPODINU, rekavši: "Jer je dobrostiv i vječno traje njegova milost", oblakom se napunio GOSPODINOV Dom,

14 tako da svećenici nisu mogli zbog oblaka pristupiti da vrše svoju službu, jer je slava GOSPODINOVA napunila Božji Dom.

Salomonova velika molitva

6 Onda je rekao Salomon: "GOSPODIN je rekao da će prebivati u tamnom oblaku.

2 A ja sam ti sagradio uzvišen Dom, mjesto za tebe da u njemu prebivaš zauvjek."

3 Onda se kralj okrenuo i blagoslovio svu izraelsku zajednicu, dok je sva izraelska zajednica stajala.

4 On je rekao: "Blagoslovjen neka je GOSPODIN, Bog Izraelov, koji je ispunio obećanje koje je svojim ustima dao mojem ocu Davidu, kad je rekao:

5 'Od vremena kad sam izveo svoj narod iz Egipta, nisam izabrao grada ni iz kojega Izraelova plemena da se ondje sagradi Dom u kojem bi prebivalo moje Ime, i nikoga nisam izabrao da bi vladao mojim narodom Izraelom.'

6 Ali sam izabrao Jeruzalem da u njemu prebiva moje Ime i odabrala Davida da za-

povjeda mojem narodu Izraelu.'

7 I bio je doduše naumio moj otac David sagraditi Dom Imenu GOSPODINA, Boga Izraelova.

8 Ali je GOSPODIN rekao mojem ocu Davidu: 'Da si namislio sagraditi Dom mojem Imenu, dobro si napravio što si to nau-mio.'

9 Ali ti nećeš sagraditi taj Dom nego tvoj sin koji će ti se roditi, on će sagraditi Dom mojem Imenu.'

10 I eto GOSPODIN je ispunio obećanje koje je dao, ja sam stupio na mjesto svojega oca Davida i sjeo sam na prijestolje Izraelovo, kako je to obećao GOSPODIN, i sagradio sam Dom Imenu GOSPODINA, Boga Izraelova.

11 Ja sam ondje namjestio škrinju u kojoj je GOSPODINOV zavjet koji je ustanovio sa Izraelovim sinovima."

12 Potom je stupio Salomon pred cijelom Izraelovom zajednicom pred GOSPODINOV žrtvenik i raširio svoje ruke.

13 Salomon je, naime, bio dao napraviti podnože od mjedi i stavio ga nasred trijema Doma, pet lakata dug, pet široko i tri visoko. I stao na njega i kleknuo na koljena pred cijelom Izraelovom zajednicom, raširio svoje ruke prema nebu,

14 I pomolio se: "GOSPODINE, Bože Izraelov! Nema Boga u nebu gore i na zemlji dolje kao ti: koji čuva zavjet i milost sa svojim slugama, koji hodaju pred tobom svim svojim srcem.

15 Ti si svojem sluzi, mojem ocu Davidu, ispunio što si mu bio obećao; i što si obrekao svojim ustima, to si ispunio djelom, kako dokazuje ovaj dan.

16 A sada, GOSPODINE, Bože Izraelov, održi svojem sluzi, mojem ocu Davidu, i obećanje što si mu ga dao kad si rekao: 'Neće ti nikada nestati čovjeka koji bi sjedio na Izraelovu prijestolju! Samo moraju tvoji potomci ponašanje svoje tako urediti da bude po mojem zakonu kao što si ti htio pred menom.'

17 Stoga GOSPODINE, Bože Izraelov, daj da se obistini obećanje tvoje kojega si dao svojem sluzi Davidu!

18 A hoće li doista Bog prebivati na zemlji među ljudima? Eto, nebo i najviša nebesa ne mogu te obuhvatiti – koliko manje ovaj Dom koji sam sagradio!

19 Ali osvrni se na molitvu svojega sluge i na njegov vapaj, GOSPODINE, Bože moj: čuj zaziv i molitvu koju upravlja tebi tvoj sluga!

20 Daj da tvoje oči budu otvorene nad ovom Domom dan i noć, nad mjestom za koje si obećao: 'Moje će ime ondje prebi-

vati! Čuj molitvu koju će na ovom mjestu obavljati tvoj sluga!

21 Čuj vapaj svojega sluge i svojega naroda Izraela kad god se mole na ovom mjestu, uslišaj ga na mjestu gdje sjediš na prijestolju, u nebu, uslišaj ga i oprosti!

22 Ako netko sagriješi protiv svojega bližnjega i njemu se zapovijedi zakletva kojom će se zakleti, i on se pokaže sa zakletvom pred tvojim žrtvenikom u ovoj kući,

23 onda ti čuj s neba i prihvati i pribavi pravicu svojim slugama. Krivca osudi obraćajući njegova djela na njegovu glavu, a nedužnoga osloboди postupajući s njim po njegovoj pravednosti!

24 Ako tvoj narod Izrael bude potučen od neprijatelja, jer je sagriješio protiv tebe, ali se opet obrati k tebi i slavi tvoje Ime i u ovoj se kući moli i vapije k tebi,

25 onda ti čuj to s nebesa, oprosti grijeho svojem narodu Izraelu i dovedi ih natrag u zemlju, koju si dao njihovim ocima!

26 Ako bi se zatvorilo nebo tako da ne pada kiša, jer su sagriješili protiv tebe, i oni se mole na ovom mjestu i slave tvoje Ime i obrate se od svojih grijeha, jer si ih ponizio,

27 onda ti čuj to s neba, oprosti grijeho svojim slugama i svojem narodu Izraelu, upravi ih na pravi put kojim će ići, i pusti kišu na svoju zemlju, koju si dao svojem narodu u baštinu!

28 Ako nastane glad u zemlji, ako budu kuga, suša i snijet, skakavci i gusjenice, ako je neprijatelj pritisne u kojem od njezinih mjesta, ako je pohodi kakvo god zlo ili bolest:

29 svaku molitvu, svaki vapaj što onda koji god ili sav tvoj narod Izrael izgovori, ako svaki osjeća bol u svojem srcu i raširi ruke prema ovom Domu,

30 onda čuj s neba s mjesta gdje sjediš na prijestolju i oprosti i podaj svakome po svemu njegovu životu, jer ti znaš njegovo srce, jer ti jedini prozireš srce sve čovječje djece,

31 da te se uvijek boje i hodaju tvojim putovima, dokle god živu u zemlji koju si dao našim ocima.

32 Ali i strancu koji ne pripada tvojemu narodu Izraelu, nego je došao iz daleke zemlje zbog tvojega svetog Imena i zbog tvoje jake mišice i tvoje podignute ruke – kad on onda dođe i pomoli se u ovom Domu,

33 onda ga ti čuj s nebesa s mjesta gdje sjediš na prijestolju i napravi sve za što te zaziva stranac, da svi narodi na zemlji upoznaju tvoje Ime, da te štiju kao tvoj narod Izrael i da doznaju da je ovaj Dom

koji sam ti sagradio, nazvan po tvojem Imenu!

34 Ako tvoj narod izide na vojsku protiv svojih neprijatelja putom kojim ga pošalješ i pomoli se tebi okrenuti prema ovomu gradu, koji si izabrazao, i prema ovomu Domu, koji sam sagradio tvojem Imenu,

35 onda ti čuj s nebesa njegovu molitvu i njegov vapaj i podaj mu pobjedu!

36 Ako su sagriješili protiv tebe – jer nema čovjeka koji ne grijesi – i ti se rasrdiš na njih i predaš ih neprijatelju, tako da ih njihovi tlačitelji zarobe i odvedu u neprijateljsku zemlju, daleko ili blizu,

37 i ako onda oni dodu k sebi u zemlji gdje su zarobljeni, te se obrate i zavapiju k tebi u zemlji svojega ropstva i priznaju: ‘Sagriješili smo i zlo smo napravili, bezbožni smo bili;’

38 ako se onda svim svojim srcem i svom svojom dušom obrate k tebi u zemlji svojih neprijatelja, koji su ih odveli, i pomole se okrenuti prema zemlji koju si dao njihovim ocima, prema gradu koji si izabrazao, i prema Domu koji sam sagradio tvojem Imenu,

39 onda ti uslišaj njihovu molitvu i njihov vapaj s nebesa s mjesta gdje sjediš na prijestolju, i pribavi im pravicu! Oprosti onda svojem narodu što je sagriješio protiv tebe.

40 Tako, Bože moj, neka budu tvoje oči otvorene i tvoje uši prgnute na molitvu na ovom mjestu.

41 I tako, o GOSPODINE, Bože moj, podigni se prema svojem počivalištu, ti sam i škrinja tvoje sile! Neka su tvoji svećenici, GOSPODINE, Bože moj, odjeveni u spasenje, i tvoji pobožnici neka se razvesele u sreći!

42 GOSPODINE, Bože moj, nemoj okrenuti lice od svojega pomazanika; spomeni se onih milosti koje si dao svojem sluzi Davidu!”

Po drugi put se Bog javlja Salomonu

7 Kad je Salomon završio molitvu, sišao je oganj s neba i spalio žrtvu paljenicu i žrtve zaklanice, i slava GOSPODINOVA je napunila Dom.

2 Svećenici nisu više mogli stupiti u GOSPODINOV Dom, jer je slava GOSPODINOVA napunila GOSPODINOV Dom.

3 Kad su svi Izraelovi sinovi vidjeli kako je oganj i slava GOSPODINOVA sišla na Dom, prgnuli su se licem k zemlji na kameni pod, poklonili su se GOSPODINU i slavili su ga, rekavši: “Dobrostiv je on i vječno traje njegova milost.”

4 Onda su prinijeli kralj i sav narod žrtve

zaklanice pred GOSPODINOM.

5 Kralj Salomon žrtvova tu kao žrtvu zaklanicu dvadeset i dvije tisuće volova i stotinu i dvadeset tisuća ovaca. Tako su posvetili Božji Dom kralj i sav narod.

6 Svećenici su stajali na svojim mjestima, tako isto Leviti s glazbalima GOSPODINOVIM, koja je bio dao napraviti kralj David da pjevaju GOSPODINU hvalospjev "Vječno traje njegova dobrota," kad god mu je David dao pjevati hvalu službom njihovom a svećenici trubili u trube pred njima, sav je Izrael stajao.

7 I srednji dio trijema pred Domom GOSPODINOVIM posveti Salomon, jer je ondje prineo žrtve paljenice i pretilinu od žrtava mirotvornih. Na žrtvenik mijedeni koji je bio dao napraviti Salomon, nisu mogle stati žrtve paljenice i prinosi i pretilina.

8 Tako onda Salomon proslavio svečanu gozbu sedam dana i sav Izrael s njim, skup velik, od ulaska u Hamat do egipatskog potoka.

9 U osmi dan održali su svečanu skupštini, jer su posvetu žrtvenika bili obavljali sedam dana. Svečana gozba je trajala sedam dana.

10 Dvadeset trećega dana sedmoga mjeseca otpusti on narod njihovim kućama, a bili su radosni i dobre volje zbog svega dobra koje je bio GOSPODIN iskazao Davidu, Salomonu i svojem narodu Izraelu.

11 Tako je Salomon završio GOSPODINOV Dom i kraljevski dvor i sve priveo kraju što je htjeo izvesti u GOSPODINOVU Domu i u svojem dvoru.

12 Onda se GOSPODIN noću javio Salomonu, rekavši: "Uslišao sam tvoju molitvu i izabrao sam to mjesto da mi bude mjesto za žrtve.

13 Ako zatvorim nebo tako da ne pada kiša, ili ako pošaljem skakavce da popasu zemlju, ili ako pustim kugu među svoj narod,

14 i onda se moj narod, koji je nazvan po mojoj Imenu, ponizi i pomoli se i potraži moje Ime i povrati se od svojih zlih putova, onda će ih ja uslišati u nebu, oprostit će im njihove grijeha i spasiti će njihovu zemlju.

15 Moje oči bit će sad otvorene i moje uši pripazit će na molitvu na tom mjestu.

16 Izabrao sam, eto, taj Dom i posvetio ga, da moje Ime tu uvijek prebiva i moje oči i moje srce tu će dovijeka boraviti.

17 I ako ti uzideš pred menom onako kako je išao tvoj otac David tako da praviš sve što sam ti zapovjedio, i držiš moje zakone i uredbe,

18 onda će prijestolje kraljevstva tvojega

utvrditi, kako sam obećao tvojem ocu Davidu kad sam rekao: 'Nikada ti neće ne stati čovjeka koji vlada nad Izraelom.'

19 Ali ako se vi odvratite od mene i ne uzdržite mojih zapovijedi i uredaba na koje sam vas obvezao, nego služite drugim bogovima i njima se klanjate,

20 onda će odstraniti Izraela iz zemlje koju sam im dao, i Dom što sam ga posvetio svojem Imenu odbacit će od svojega lica, i napravit će od njega ruglo i podsmijeh kod svih naroda.

21 I Dom ovaj koliko god bio uzvišen, tko god prođe pokraj njega, zaprepastit će se. I kad zapitaju: 'Zašto je GOSPODIN takvo što napravio ovoj zemlji i ovomu Domu?'

22 odgovorit će se: 'Jer su ostavili GOSPODINA, Boga svojih otaca, koji ih je izveo iz Egipta, i okrenuli su se k drugim bogovima, njima se klanjali i služili im. Zato je on pustio na njih svu tu nesreću.'"

Salomon podiže i utvrđuje gradove

8 Dogodilo se na kraju dvadeset godina, u kojima je Salomon sagradio GOSPODINOV Dom i svoju vlastiti dvor,

2 da je Salomon utvrdio gradove koje je bio Hiram ustupio Salomonu, i naselio u njima Izraelove sinove.

3 Onda je Salomon otišao protiv Hamat Sobe i osvojio ga.

4 Sagradio Tadmor u pustinji i sve gradove za spremišta koje je sagradio u Hamatu.

5 On je sagradio Gornji Bet-Horon i Donji Bet-Horon kao tvrđave sa zidinama, vratima i prijevornicama;

6 isto tako Baalat i sve gradove za spremišta koja je imao Salomon, sve gradove za bojna kola, gradove za jahalište, nadalje sve gradevine, koje je Salomon htjeo podići u Jeruzalemu, na Lebanonu i u svemu području svoje vlasti.

7 Sve što je još bilo ostalo od Hitijaca, Amorejaca, Perizejaca, Hivejaca i Jebusajaca, koji nisu pripadali Izraelovim sinovima,

8 Njihove potomke, ukoliko su bili još ostali u zemlji, jer ih Izraelovi sinovi nisu bili iskorijenili, njih je nagnao Salomon da plačaju danak do današnjega dana.

9 Od Izraelovih sinova nije napravio Salomon nijednoga robom za svoje poslove, nego su oni postali njegovi ratnici, njegovi glavari niže vode, njegovi zapovjednici nad kolima i konjanicima

10 Glavnih upravitelja, koje je imao kralj Salomon, bilo je dvjesto i pedeset. Oni su imali nadzor nad ljudima.

11 Salomon je preselio kćer faraonovu iz grada Davidova u kuću koju je bio sagradio za nju, jer je pomislio u sebi: "Neće prebivati moja žena u kući Davida, Izraelova kralja, jer je mjesto sveto kad je GOSPODINOVA škrinja došla ondje."

12 Onda je Salomon dao prinijeti žrtve paljenice GOSPODINU na žrtveniku koji je podignuo GOSPODINU pred trijemom.

13 On je dao tu žrtvovati ono što je trebalo svaki dan po zapovijedi Mojsijevoj, nadalje što je bilo propisano za Subotnje dane, za mjesecce mlađake i za svečanosti tri puta u godini, naime, na Svečanu Gozbu Beskvasnih kruhova, na Svečanu Gozbu tjedana i na Svečanu Gozbu sjenica.

14 I postavio po zapovijedi svojega oca Davida redove svećeničke za njihovu službu i Levite za njihove službene poslove, da pjevaju hvalospjeve i služe svećenicima kako je trebalo svaki dan. Isto tako postavio vratare po redovima njihovim za pojedina vrata, jer tako je zapovjedio David, Božji čovjek.

15 Ni u čemu nije se odstupilo od kraljeve zapovijedi gledom na svećenike i Levite, ni u pogledu riznica.

16 I tako se završilo sve Salomonovo djelo od dana kad je postavio temelj GOSPODINU Domu, pa do njegova dovršenja. Tako je bio dovršen GOSPODINOV Dom.

17 Onda je Salomon otišao u Esion-Geber i u Elat na morskoj obali u Edomu.

18 Hiram mu poslao po svojim ljudima lađe i ljude koji su bili vješti moru. Oni se zajedno sa Salomonovim ljudima odvezli u Ofir, i uzeli su odande zlata četiri stotine i pedeset talenata i donijeli kralju Salomonu.

Posjet kraljice od Sabe i Salomonova slava

9 Kad je kraljica od Sabe čula o Salomonovoj slavi, došla je ona s veoma velikom pratnjom u Jeruzalem da sa zagonetkama iskuša Salomona. Deve su nosile vrlo mnogo mirisa i zlata i dragoga kamenja. Kad je došla k Salomonu, iznijela mu sve što je sebi bila poduzela.

2 A Salomon joj odgovorio na sva njezina pitanja. Ništa nije bilo što bi ostalo Salomonu skriveno da joj ne bi mogao objasniti.

3 I kad je kraljica od Sabe vidjela svu Salomonovu mudrost i dvor koji je sagradio, 4 i jela na njegovu stolu, kako su njegovi dostojanstvenici tu sjedili i njegove sluge dvorile, nadalje njihova odjeća i njihove peharnike u njihovoj odjeći i žrtvu paljenicu, koju bi on prinosio u GOSPODINU

Domu, ona se onda nije više mogla suzdržati.

5 Onda je ona rekla kralju: "Istina je bila ono što sam čula u svojoj zemlji o tebi i o tvojoj mudrosti.

6 Nisam htjela vjerovati što se govorilo dok nisam došla i nisam vidjela svojim očima. I zaista, ni pola mi nije kazano o tvojoj mudrosti. Nadvisuješ još i glas što sam ga slušala.

7 Sretni su tvoji ljudi, sretne su ove tvoje sluge što uvijek stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost!

8 Blagoslovjen neka je GOSPODIN, tvoj Bog, koji te je zavolio tako da te je posadio na prijestolje kao kralja na mjesto GOSPODINA, tvojega Boga, jer tvoj Bog ljubi Izraela i hoće ga utvrditi zauvijek, zato im je tebe postavio kraljem, da sudiš i dijeliš pravicu."

9 I on je darovala kralju stotinu i dvadeset talenata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragoga kamenja. Nikada nije bilo toliko mirisa koliko je kraljica od Sabe darovala kralju Salomonu.

10 I ljudi Hiramovi i Salomonovi, koji su donijeli zlata iz Ofira, dovezli su drva sandalovine i dragoga kamenja.

11 I kralj je dao napraviti iz drva sandalovine sjedala za GOSPODINOV Dom i za kraljevski dvor i citare i harfe za pjevače. Takvo što se nije prije vidjelo u Judinoj zemlji.

12 A kralj Salomon je darovao kraljici od Sabe sve što joj se svidjelo i što je zatražila, osim onoga što je bila donijela kralju. Potom se ona digla i otišla natrag u svoju zemlju, sa svojim slugama.

13 Težina zlata što je dohodilo Salomonu u jednoj godini iznosila je šest stotina i šezdeset i šest zlatnih talenata,

14 osim onoga što je dohodilo od veletrgovaca i od poreza malih trgovaca. Uz to su donosili Salomonu zlato i srebro svi arapski kraljevi i zemaljski upravitelji.

15 I kralj Salomon je dao napraviti dvjesto velikih štitova od kovana zlata; šest stotina šekela kovana zlata utrošeno je u svaki štit.

16 I tri stotine laganih štitova od kovana zlata; tri stotine šekela kovana zlata utrošeno je u svaki štit. I kralj ih dao smjestiti u kuću Lebanonska Šuma.

17 Nadalje, dao je kralj napraviti veliko prijestolje od bjelokosti i obložiti ga čistim zlatom.

18 Šest stepenica vodilo je k prijestolju, i zlatno podnožje bilo je pričvršćeno za prijestolje. Nasloni su bili s obje strane sjedala, i pokraj naslona bila su dva lava.

19 Dvanaest lavova stajalo je s obje strane na šest stepenica. Takvo što nije bilo još nikada izrađeno za bilo koje kraljevstvo.

20 Sve posuđe za piće kralja Salomona bilo je od zlata, isto tako sve posuđe u kući Lebanonske Šume bile su od čistoga zlata. Ništa nije bilo od srebra, jer srebro nije imalo u vrijeme Salomonovo nikakve vrijednosti.

21 Kraljeve su lađe isle s Ijudima Hiramovim vozile u Taršiš. Svake tri godine jedanput dolazile bi taršiške lađe kući i donosile sobom zlato, srebro, bjelokost, majmune i paune.

22 Tako je kralj Salomon nadvisio sve kraljeve na zemlji bogatstvom i mudrošću.

23 I svi kraljevi svijeta željeli su vidjeti Salomona, da čuju njegovu mudrost, koju mu je bio Bog dao.

24 Pritom bi svaki donio dar sobom, srebrne i zlatne posude, haljine, oružje, mirise, konje i mazge, svake godine.

25 Salomon je imao i četiri tisuće staja za konje i bojna kola, i dvanaest tisuća konja za jahanje, koje je smjestio po kolskim gradovima i kod sebe u Jeruzalemu.

26 I vladao je nad svim kraljevima od rijeke do filistejske zemlje sve do međe Egipta.

27 Kralj je napravio da je bilo u Jeruzalemu tako mnogo srebra kao kamenja, a cedara tako mnogo kao dudova što rastu u nizini.

28 Uvozili su konje Salomonu iz Egipta i iz svih ostalih zemalja.

29 Ostala djela Salomonova, prijašnja i posljednja, zapisana su u povijesti proroka Natana i u proročanstvu Ahije Šilonejca i u viđenjima vidioca Ida o Jeroboamu, sinu Nebatovu.

30 Salomon je vladao u Jeruzalemu četrdeset godina nad svim Izraelom.

31 Onda je Salomon počinuo kod svojih otaca. Pokopali su ga u gradu njegova oca Davida. Na namjesto njega kraljevao je njegov sin Roboam.

Roboam i dioba kraljevstva

10 Roboam je otišao u Šekem, jer se u Šekemu bio skupio sav Izrael da ga postavi kraljem.

2 Tako se dogodilo kad je Jeroboam, sin Nebatov, primio vijest (on je, naime, još bio u Egiptu, kamo je bio morao pobjeći od kralja Salomona), vratio se Jeroboam iz Egipta.

3 Onda su poslali ondje i dali su ga dozvati. Tako je došao Jeroboam i sav Izrael i govorili su Roboamu rekavši:

4 "Tvoj je otac nametnuo na nas težak jaram. Olakšaj nam sada ti tvrdnu službu svojega oca i teški jaram koji je stavio na nas, i mi ćemo ti biti podložni!"

5 On im odgovorio: "Do tri dana dodite opet k meni!" I narod se udaljio.

6 I kralj Roboam se posvetovao sa starim Ijudima koji su bili služili njegovu ocu Salomonu dok je bio živ, i zapitao: "Što mi svjetujete da odgovorim tim Ijudima?"

7 Oni su mu odgovorili: "Ako danas uđovljiš tim Ijudima, njima se prilagodiš i prijateljski im odgovoriš, oni će ti biti doviđeka podložni."

8 Ali se on nije osvrnuo na savjet koji su mu dali starci, nego se posvetovao s mlađim Ijudima, koji su bili odrasli s njim i pratili ga.

9 On ih zapitao: "Što mi svjetujete da odgovorim tim Ijudima koji su zahtijevali od mene: 'Olakšaj nam jaram koji je nametnuo na nas tvoj otac?'"

10 Mladi Ijudi, koji su bili odrasli s njim, odgovorili su mu ovako: "Ovako ćeš odgovoriti tim Ijudima, koji su ti rekli: 'Tvoj je otac nametnuo na nas težak jaram, olakšaj ti naš jaram.' Odgovorio im: 'Moj je mali prst deblij od bedara mojega oca.'

11 Eto, otac vam je moj stavio težak jaram, a ja ću vaš jaram napraviti još težim. Moj otac vas je šibao bičevima, a ja ću vas krotiti štipavcima."

12 Kad Jeroboam i sav narod došao opet treći dan k Roboamu, kako je to bio zapovjedio kralj, rekavši: "Dodite opet k meni do tri dana!"

13 Onda im kralj oštro odgovorio, jer se kralj Roboam nije osvrnuo na savjet starača.

14 Kako su ga savjetovali mladi Ijudi, odgovorio im: "Moj vam je otac stavio težak jaram, a ja ću vaš jaram napraviti još težim. Otac vas je moj šibao bičevima, a ja ću vas krotiti štipavcima."

15 Tako kralj nije slušao naroda, jer je Bog bio tako uredio da GOSPODIN ispunil svoje obećanje koje je preko Ahije Šilonjanina bio dao Jeroboamu, sinu Nebatovu.

16 Kad je vidio sav Izrael da ih kralj neće uslišati, odgovorio je narod kralju, rekavši: "Kakav dio mi imamo s Davidom? Mi nemamo baštine sa sinom Jesejevim. Izraelovi sinovi svaki u svoj šator! Sad gledaj svoju kuću, Davide!" Tako je otišao sav Izrael svojim šatorima.

17 Roboam je vladao samo još nad Izraelovim sinovima, koji su prebivali u Judinim gradovima.

18 Tada je kralj Roboam poslao Adorama, nadglednika poreza, sav ga Izrael zasuo

kamenjem i ubio. Stoga je kralj Roboam skočio na svoja kola i pobegao u Jeruzalem.

19 Tako je Izrael u pobuni protiv kuće Davidove do današnjega dana.

Bog zabranjuje Roboamu ratovati s Izraelem

11 Čim je Roboam došao u Jeruzalem, skupio je Judinu i Benjaminovu kuću, stotinu i osamdeset tisuća odabranih ratnika, da zarate protiv Izraela, da natrag dobiju kraljevstvo za Roboama.

2 Onda je došla GOSPODINOVA riječ Šemajji, Božjemu čovjeku, rekavši:

3 "Javi Roboamu, sinu Salomonovu, Judinu kralju, i svim Izraelovim sinovima u Judi i Benjaminu ovo:

4 Ovako govori GOSPODIN: 'Ne izlazite i ne bijte se sa svojom braćom! Svaki neka se vrati svojoj kući, jer sam ja zapovjedio da tako bude.' Oni su poslušali zapovijed GOSPODINOVU, vratili se i nisu otišli protiv Jeroboamu.

5 Tako je ostao Roboam u Jeruzalemu i dao je sagraditi tvrde gradove u Judinoj zemlji.

6 Sagradio gradove tvrde Betlehem, Etam, Tekou,

7 Bet-Zur, Sokoh, Adulam,

8 Gat, Marešu, Zif,

9 Adoraim, Lakiš, Azeku,

10 Zorah, Ajalon i Hebron, utvrđeni gradovi u Judinoj i Benjaminovo zemlji.

11 I napravio od njih jake tvrđave, namjestio nad njima zapovjednike i postavio u njih spremišta za hranu, ulje i vino.

12 I u svaki grad štitove i kopljia. Tako ih napravio veoma jakima i držao je Judu i Benjamina čvrsto u svojoj ruci.

13 Svećenici i Leviti iz svega Izraela našli su se kod njega iz svih svojih krajeva.

14 Leviti, naime, su ostavili svoje pašnjake i svoj posjed i iselili se u Judu i Jeruzalem, jer ih je Jeroboam sa svojim sinovima bio skinuo kao GOSPODINOVE svećenike.

15 Onda je postavio sebi svećenike za službu na uzvisinama, za jarce i telad koje je napravio.

16 Njima su se pridružili iz svih Izraelovih plemena oni koji su iskrenim srcem štovali GOSPODINA, Boga Izraelova. Oni su došli u Jeruzalem da žrtvuju GOSPODINU, Bogu svojih otaca.

17 Tako je utvrdio Judino kraljevstvo i učvrstio Roboama, sina Salomonova, u njegovoj vlasti za tri godine, jer za tri godine hodili su Davidovim i Salomonovim putovima.

18 Roboam je uzeo sebi za žene Mahalatu, kćer Jerimota, sina Davidova, i Abiha-

ilu, kćer Eliaba, sina Jesejeva.

19 Koja mu je rodila sinove Jeuša, Šemaju i Zahama.

20 Poslije nje oženio se Maakom, kćerju Absalomovom. Ova mu je rodila Abiju, Ataja, Zizu i Šelomita.

21 R4oboam je ljubio Maaku, kćer Absalomovu, više negoli sve druge svoje žene i priležnice. On je, naime, bio uzeo osamnaest žena i šezdeset priležnica, koje su mu rodile dvadeset i osam sinova i šezdeset kćeri.

22 Onda je Roboam postavio Abiju, sina Maakina, obiteljskim glavarom, vladarom među njegovom braćom, jer ga je htjeo napraviti kraljem.

23 I mudro pritom radeći razmjestio sve svoje sinove po svim Judinim i Benjaminovim krajevima, po svim tvrdim gradovima, i dao im je hrane izobilja i dao im mnogo žena.

Šišak, kralj egipatski, pobjeđuje Roboama

19 Dogodilo se kad je Roboam bio utvrdio svoju vlast i osigurao svoju moć, napustio je on i s njim sav Izrael zakon GOSPODINOV.

2 Dogodilo se u petoj godini Roboama-va kraljevanja, izašao je Šišak kralj Egipta protiv Jeruzalema, jer su oni nevjerno radili protiv GOSPODINA,

3 s tisuću i dvije stotine bojnih kola i sa šezdeset tisuća konjanika, i narod bez broja koji su došli s njim iz Egipta: Libijaca, Sukijaca i Etiopljana.

4 On je osvojio utvrđene gradove u Judi i došao do Jeruzalema.

5 Onda je došao prorok Šemaja k Roboamu i Judinim glavarima, koji su se bili pred Šišakom povukli u Jeruzalem, i rekao im: "Ovako govori GOSPODIN: 'Vi ste mene ostavili, zato i ja vas ostavljam u ruke Šišaku.'"

6 Onda se ponizili Izraelovi glavari i kralj, rekavši: "GOSPODIN je pravedan."

7 Kad je izašao GOSPODIN da su se ponizili, došla je GOSPODINOVA riječ Šemajji, rekavši: "Ponizili su se, zato ih neću ih uništiti, nego će im dati nešto izbavljenja, tako da se ne izlije sva moja jarost na Jeruzalem preko Šišaka.

8 Ali će mu biti sluge, tako da upoznaju razliku između službe meni i službe kraljevstvima zemaljskim."

9 I tako je izašao Šišak kralj Egipta protiv Jeruzalema i pograbio blago u GOSPODINOVU Domu i blago kraljevskog dvora; sve je on uzeo. Uzeo je sobom i zlatne štitove koje je bio dao napraviti Salomon.

10 Na njihovo mjesto dao je kralj Roboam

napraviti mјedene štitove i povjerio ih pažnji starješina nad tjelesnim stražari- ma, koji su stražili na ulazu u kraljevski dvor.

11 Kad god bi kralj išao u GOSPODINOV Dom, dolazili su tjelesni stražari i nosili ih, a onda ih opet donosili natrag u stražarni- cu tjelesnih stražara.

12 Kad se bio ponizio, odvratila se od nje- ga srdžba GOSPODINOVA, da ga posve ne uništi, jer je i na Judi bilo još nešto do- bra.

13 Tako se utvrdio kralj Roboam opet u Jeruzalemu i vladao je dalje. Imao je Ro- boam četrdeset i jednu godinu kad je po- stao kralj, i vladao je sedamnaest godina u Jeruzalemu, gradu koji je bio izabran GOSPODIN između svih Izraelovih gradova da ondje namjesti svoje Ime. Njegova se majka zvala Naama i bila je Amonka.

14 A on je pravio zlo, jer nije upravio svoje srce na to da vjerno služi GOSPODINU.

15 Povijest Roboamova, prijašnja i posljednja, zapisana je u povijesti proroka Šemaje i vidioca Ida. Ratovi između Ro- boama i Jeroboama trajali su cijelo vrije- me.

16 Kad je Roboam bio počinuo kod svojih otaca, bio je pokopan u Davidovu gradu. Onda je namjesto njega kraljevao njegov sin Abija.

Abija pobjeđuje Jeroboama

13 U osamnaestoj godini kraljevanja Jeroboamova postao je Abija kralj nad Judom.

2 On je vladao tri godine u Jeruzalemu. Njegova majka se zvala Mikaja, kći Uriela iz Gibee. Između Abija i Jeroboama bio je rat.

3 Abija otvorio boj s vojskom hrabrih rat- nika od četiri stotine tisuća izabranih ljudi, Jeroboam se postavio u bojni red napre- ma njemu s osam stotina tisuća izabra- nih, hrabrih junaka.

4 Onda je stao Abija gore na brdo Zema- raim – što leži u gori Efraimovoju – i po- vikao: "Čujte, Jeroboame i svi Izraelovi sinovi!

5 Zar uistinu niste znali da je GOSPODIN, Bog Izraelov, predao kraljevstvo nad Izra- elom na vječna vremena Davidu i njego- vim potomcima na temelju osoljena za- vjeta.

6 Ali Jeroboam, sin Nebatov, sluga Salo- mona sina Davidova, ustao je i pobunio se protiv svojega gospodara.

7 I skupili se oko njega ljudi besposličari i nevaljali i Roboama, sina Salomonova, posve su dobili u svoju vlast, jer je Ro-

boam bio premlad i nije bio da bi im se mogao oduprijeti.

8 I vi sad mislite da se možete oduprijeti kraljevstvu GOSPODINOVU, koje je u ruka- ma Davidovih sinova, jer vas je mnogo i imate kod sebe zlatnu telad, koje vam je Jeroboam napravio za bogove.

9 Niste li otjerali GOSPODINOVE svećenike, Aronove sinove, i Levite i postavili sebi svećenike kao narodi drugih zemalja? Svaki, koji je došao s juncem ili sa sedam ovnova da se posveti, postao je svećenik onima koji nisu bogovi.

10 Ali naš Bog jest GOSPODIN, mi nismo napustili njega, a kao svećenici služe GOSPODINU Aronovi sinovi, i Leviti obav- ljaju službu.

11 Oni prinose GOSPODINU jutrom i veče- rom žrtve paljenice i miomirisni k d, stav- ljaju prikazne kruhove na stol od čista zlata i pale svaku večer zlatnu svjetiljku sa žišcima njezinim, jer mi držimo zapo- vijed GOSPODINA, svojega Boga, a vi ste ga ostavili.

12 Čujte, s nama je na čelu sam Bog i nje- govi svećenici s glasnim trubama, da za- trube protiv vas. Izraelovi sinovi, ne borite se protiv GOSPODINA, Boga svojih otaca, jer nećete imati uspjeha."

13 Ali Jeroboam zaveo zasjedu da im zadu za leđa. Tako su Judejcima bili spri- jeda jedni, a s leđa zasjeda.

14 I kad su se Judejci obazreli, a to boj i sprijeda i straga, oni su povikali GOSPODI- NU, i svećenici zatrubili u trube.

15 Onda su Judejci podigli ratnu viku. Kad su Judejci podigli ratnu viku, razbio je Bog Jeroboama i svega Izraela pred Abijom i Judom.

16 Izraelovi sinovi su pobegli od Judeja- ca, i dao ih Bog njima u ruke.

17 Abija i njegovi ljudi nanijeli su im velik poraz, tako da je stotina tisuća odabranih ljudi palo od Izraela.

18 Tako su onda bili poniženi Izraelovi si- novi, a Judejci su prevladali, jer su se bili oslonili na GOSPODINA, Boga svojih ota- ca.

19 Abija je progonio Jeroboama i oduzeo mu više gradova, naime: Betel, Ješanu i Efron s njihovim selima.

20 Jeroboam, dokle je živio Abija, nije se više oporavio. GOSPODIN ga udario, te je umro.

21 A Abija je postao je moćan, uzeo sebi četrnaest žena, i one su mu rodile dvade- set i dva sina i šesnaest kćeri.

22 A ostala Abijina djela, njegovi pothva- ti i putovi zapisani su u zapisima proroka Ida.

Asina pobožnost i pobjeda nad Etiopljanima

14 Kad je Abija bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u Davidovu gradu. Onda je namjesto njega kraljevao njegov sin Asa. Za njegovih dana zemlja je imala mir deset godina.

2 Asa je pravio što je bilo dobro i pravo u očima GOSPODINA, njegova Boga,

3 jer je uklonio žrtvenike tudihi bogova i službu na uzvisinama, dao je porušiti spomen-stupove i sasjeći drvene kipove.

4 Zapovjedio je Judinim sinovima da vjerno služe GOSPODINU, Bogu svojih otaca, i da rade po zakonu i zapovijedima.

5 Također je uklonio iz svih Judinih gradova žrtvene uzvisine i sunčane stupove, i kraljevstvo je imalo mir.

6 On je sagradio tvrde gradove u Judi, jer je zemlja imala mir, i nitko u ono vrijeme nije vodio s njim rat, jer mu je GOSPODIN dao mir.

7 Zato je on rekao Judejcima: "Sagradićmo sebi gradove i opašimo ih zidovima, kulama, vratima i prijevornicama, dok je još mir u zemlji. Jer smo vjerno služili GOSPODINU, svojem Bogu, i bili smo mu vjerni, zato nam je dao mir unaokolo." I tako su gradili i imali su uspjeh.

8 I imao je Asa vojsku koja je nosila štit i kopljje: iz Jude tri stotine tisuća i iz Benjamina dvjesto i osamdeset tisuća ljudi, koji su nosili štitove i zapinjali i k, sami hrabri junaci.

9 Onda je izašao protiv njih Etiopljanin Zerah s vojskom od milijun ratnika i tri stotine bojnih kola i došao do Mareše.

10 Asa je izašao pred njega. U Dolini Sefati kod Mareše postavili se u bojni red.

11 Asa je zazvao GOSPODINA, svojega Boga, i pomoli se: "GOSPODINE, samo ti možeš pomoći u boju među jakim i slabim! Pomozi nam, GOSPODINE, Bože naš, jer mi se oslanjamo na tebe i u twoje Ime smo izašli u boj protiv tolikog mnoštva. GOSPODINE, ti si naš Bog! Protiv tebe se ne smije čovjek održati."

12 Onda je GOSPODIN razbio Etiopljane pred Asom i pred Judejcima, i Etiopljani su pobegli.

13 Asa ih je tjerao sa svojim ratnicima do Gerare. Tako su Etiopljani bili poraženi da se nisu mogli oporaviti, jer se potpuno satrli pred GOSPODINOM i njegovom vojskom. Oni su odnijeli silan plijen.

14 Osvojili su sve gradove oko Gerare, jer je bio došao na njih velik strah od GOSPODINA opljenili su sve te gradove, jer je bilo u njima mnogo plijena.

15 I ograde sa marvom su opljenili, odveli su mnogo ovaca i deva i vratili se u Jeruzalem.

Asa uvodi opet pravu službu Božju

15 A na Azariju, sina Odedova, došao je Duh Božji.

2 On je otišao k Asi i rekao mu: "Čujte me, Asa i sav Juda i Benjamin! GOSPODIN je s vama dok ste vi s njim. Ako ga tražite, naći ćete ga, ali ako ga ostavite, i on će vas ostaviti.

3 Dugo je vremena bio Izrael bez pravoga Boga, bez svećenika koji su ga poučavali i bez zakona.

4 A onda se u svojoj nevolji obrati GOSPODINU, Bogu Izraelovu, i kad su ga tražili, našli su ga.

5 U ono vrijeme nije bilo sigurnosti za one koji odlaze, i za one koji dolaze, nego je među svim žiteljima zemalja vladao veliki nemir.

6 Jedan je narod bio u svadbi s drugim, i jedan grad s drugim, jer ih je Bog strašio svakojakim nevoljama.

7 Budite snažni i ne dopuštajte da vam klonu ruke, jer će vaš trud naći svoju plaću!"

8 Kad je Asa čuo ove riječi i proročanstvo proroka Azarije, sina Odedova, ohrabrio se i iskorijenio bogove iz sve Judine zemlje i Benjaminove i iz gradova koje je bio osvojio u gori Efraimovojo, i obnovio je GOSPODINOV žrtvenik koji je stajao pred trijemom GOSPODINOVIM.

9 Onda je skupio se sav Juda i Benjamin i oni od Efraima, Manaseha i Šimuna, koji su kod njih boravili kao došljaci. Iz Izraela su bili veoma mnogi prebjegli k njemu kad su vidjeli da je s njim bio GOSPODIN, njegov Bog.

10 Oni su se skupili u Jeruzalem u trećem mjesecu petnaeste godine kraljevanja Asina.

11 I u onaj dan su zaklali GOSPODINU od plijena, koji su bili donijeli kući: sedam stotina volova i sedam tisuća ovaca.

12 Onda su se zavjetovali da će služiti GOSPODINU, Bogu svojih otaca, svim svojim srcem i svom svojom dušom.

13 A tko neće da služi GOSPODINU, Bogu Izraelovu, taj neka se pogubi, bio ugledan ili malen, bio čovjek ili žena!

14 Glasom i velikim klicanjem, uz trube i rogove zakleli su se GOSPODINU.

15 I radovao se sav Juda toj zakletvi, jer su se bili zakleli svim svojim srcem, i tražili su GOSPODINA iskrenom voljom, i našli su ga i on im je dao mir svuda unaokolo.

16 Kralj Asa je svoju mater Maaku svrgnuo s njezina mjesta, jer je bila aštarti podigla idolski kip. Asa je srušio njezina idola, izlomio ga i spalio u Kidronskoj dolini.

17 Ali uzvisine nisu bile srušene u Izrae-

Ilu. Ipak je ostao Asa vjeran, dokle god je živio.

18 Također je dao unijeti u Božji Dom posvetne darove svojega oca i svoje vlastite posvetne darove, srebro, zlato i posude.

19 Sve do trideset pete godine kraljevanja Asina nije više bilo rata.

Asa ratuje s Baašom. Njegovi grijesi i smrt

16 U trideset šestoj godini Asina kraljevanja izašao je Baaša, Izraelov kralj, protiv Jude i utvrdio Ramu da ne da nikome otići k Asi, Judinu kralju, ni od njega doći.

2 Ali Asa je uzeo srebro i zlato iz riznica GOSPODINOVA Doma i kraljevskog dvora i to poslao Ben-Hadadu, kralju sirijskomu, koji je imao svoje sjedište u Damasku, i poručio mu:

3 "Savez postoji između mene i tebe, kako je bio između mojega i tvojega oca. Evo šaljem ti srebra i zlata. Pa razriješi svoj savez s Baašom, Izraelovim kraljem, da bi morao otići od mene!"

4 Ben-Hadad je poslušao kralja Asu i poslao svoje vojskovođe protiv Izraelovih gradova. Oni su poharali Ijon, Dan, Abel-Maim i sva spremišta u gradovima Naftalijevim.

5 Kad je Baaša to dočuo, prestao je utvrđivati Ramu i prestao s poslom.

6 Onda je kralj Asa podignuo sve Judejce da odnesu kamenje i grede, koje je bio Baaša upotrebljavao za utvrđivanje Rame, pa je stim dao utvrditi Gebu i Mispu.

7 U ono vrijeme došao je vidjelac Hanani k Asi, Judinu kralju, i rekao mu: "Jer si se pouzdao u sirijskog kralja, a nisi se oslonio na GOSPODINA, svojega Boga, zato se vojska sirijskog kralja izmakla iz tvojih ruku."

8 Nisu li Etiopljani i Libijci bili velika vojska s kolima i konjanicima u vrlo velikom broju? Zato jer si se oslonio na GOSPODINA, dao ti ih u ruke.

9 Jer oči GOSPODINOVE nadgledaju cijelu zemlju, da pruži svoju jaku pomoć onima čije je srce njemu odano. Ti si u tom radio ludo, zato ćeš od sada morati voditi ratove"

10 Onda se Asa razgnjevio na vidioca i bacio ga u zatvor, jer se zbog toga rasradio na njega. Asa je onda izmučio i ljudi iz naroda.

11 Asina djela, prijašnja i poslednja, zapisana su u knjizi Judinih i Izraelovih kraljeva?

12 U trideset devetoj godini svojega vladanja razbolio se Asa od nogu. Njegova

bolest bila je vrlo teška, ali i u ovoj bolesti nije tražio pomoć od GOSPODINA nego od liječnika.

13 Tako je Asa počinuo kod svojih otaca i umro u četrdeset prvoj godini svojega kraljevanja.

14 Pokopali su ga u njegovoj grobnici koju je bio dao sebi iskopati u Davidovu gradu. Stavili su ga na postelju koju su napunili mirisavim stvarima i umjetno pripremljenom mašću. Priredili su mu veoma veliku svečanost.

Pobožna i blagoslovljena vlada Jošafatova

17 Onda je namjesto njega kraljevao njegov sin Jošafat. On se naoružao protiv Izraela.

2 Ponamjestio vojsku po svim tvrdim Juddinim gradovima i postavio posade po Judinoj zemlji i po Efraimovim gradovima, koje je bio osvojio njegov otac Asa.

3 I bio je GOSPODIN s Jošafatom, jer je hodo putovima kojima je prije bio išao njegov djed David, i nije služio Baalima,

4 nego je štovao svojega Boga djeda, po njegovim zapovijedima hodo i nije pravio kao Izraelovi sinovi.

5 Zato je dao GOSPODIN da ojača kraljevstvo u njegovoj ruci. Sav Juda prinosio je darove Jošafatu, te je imao veliko blago i slavu.

6 Jer je njemu na putu GOSPODINOVU porasla srčanost, uklonio je on i uzvisine i drvene kipove u Judi.

7 U trećoj godini svojega vladanja poslao je svoje vrhovne službenike Ben-Haila, Obadiju, Zahariju, Netanelu i Mikaju da poučavaju u Judinim gradovima.

8 I s njima Levite: Šemaju, Netaniju, Zebadiju, Asahela, Šemiramota, Jonatana, Adoniju, Tobiju i Tobadoniju, Levite, i s njima svećenike Elišamu i Joramu.

9 Ovi su poučavali u Judi imajući pokraj sebe knjigu zakona GOSPODINOVA. Obilazili su sve Judine gradove i učili narod.

10 Velik strah došao je na sva kraljevstva po zemljama oko Jude, te se nisu usudili ratovati s Jošafatom.

11 Filistejci su donosili Jošafatu darove i srebro kao danak. I Arapi su mu dogonili stada: sedam tisuća i sedam stotina ovnova i po sedam tisuća i sedam stotina jaraca.

12 Tako je postajao Jošafat sve jači i moćniji, i sagradio je u Judi kule i gradove za skladišta.

13 U Judinim gradovima imao je mnogo blago, a u Jeruzalemu četu hrabrih ratnika.

14 Ovo je njihov broj po obiteljima: Judi su pripadali kao tisućnici: vojskovođa

Adnah s tri stotine tisuća hrabrih ratnika; 15 uz njega vojskovođa Johanan s dvjesto i osamdeset tisuća ljudi; 16 uz njega Amasija, sin Zikrijev, koji se bio dragovoljno posvetio GOSPODINU s dvjesto tisuća hrabrih ratnika, 17 Od Benjamina hrabri junak Eliada s dvjesto tisuća ljudi, koji su bili naoružani i kom i štitom; 18 uz njega Jehozabad sa stotinu i osamdeset tisuća ljudi spremnih za rat. 19 Ovi su služili kralju, osim onih koje je bio kralj ponamjestio po tvrdim gradovima u cijeloj Judinoj zemlji.

Ahabova smrt

18 Kad je Jošafat bio postao veoma bogat i moćan, sprijateljio se s Ahabom.

2 Poslije nekoliko godina otišao k Ahabu u Samariju. Ahab je zaklao njemu i njegovim ljudima mnogo ovaca i volova, i pri tom ga nagovorio da podje s njim protiv Ramota Gileada.

3 I kad je Ahab, Izraelov kralj, zapitao Jošafata, Judina kralja: "Hoćeš li poći sa mnom protiv Ramota Gileada?", On mu odgovorio: "Što ti hoćeš, hoću i ja; moja vojska tvoja je vojska, ići ćemo s tobom u boj."

4 A Jošafat je dao Izraelovu kralju ovaj savjet: "Zapitaj prije ipak GOSPODINA!"

5 I tako je Izraelov kralj dao skupiti proroke, četiri stotine ljudi, i zapitao ih: "Hoću li poći u rat protiv Ramota Gileada ili da odustanem?" Oni su odgovorili: "Podi, jer će ga GOSPODIN dati u ruke kralju!"

6 A Jošafat je zapitao: "Ima li ovdje još koji GOSPODIN prorok da ga zapitamo?"

7 Kralj Izraelov je rekao Jošafatu: "Ima još jedan preko koga bismo mogli zapitati GOSPODINA" Ali ja ga ne mogu podnosititi, jer mi nikada ne proriče dobro nego samo зло: to je Mikaja, sin Imlin." A Jošafat je odgovorio: "Neka kralj ne govori tako!"

8 Onda je Izraelov kralj dozvao jednoga dvorjanika i zapovjedio mu: "Brže dovedi Mikaju, sina Imlina!"

9 Uto su sjedili Izraelov kralj i Jošafat, Judin kralj, svaki na svojem prijestolju u kraljevskim haljinama na trgu kod samsačkih vrata, i svi su proroci prorokovali pred njima.

10 Zedekija, sin Kenaanaha, napravio sebi željezne rogove i vikao: "Ovako govorи GOSPODIN: "Tako ćeš pobosti Sirilce dokle ih ne uništiš!"

11 Svi drugi proroci prorokovali su isto tako: Podi samo na Ramot Gilead! Uspjeli ćeš. GOSPODIN će ga dati u ruke kralju."

12 Poslanik koji je bio otišao da dovede Mikaju rekao mu: "Pazi dobro, proroci su kralju jednoglasno obećali sreću. Pa i ti, kao svaki od njih, prorokuj ohrabljenje!"

13 Mikaja je odgovorio: "Kao što je živ GOSPODIN, samo što mi nadahne GOSPODIN, to ću navijestiti,"

14 Kad je došao kralju, zapitao ga kralj: "Mikaja, hoćemo li poći u rat na Ramot Gilead ili da odustanemo?" On je rekao: "Idite i uspjjet ćete, oni će vam biti predani u ruke."

15 A kralj mu rekao: "Koliko ću te puta zaklinjati da mi samo čistu istinu navijestiš u Ime GOSPODINOVO?"

16 Onda je Mikaja rekao: "Vidim sav Izraelov narod razasut po brdima kao ovce koje nemaju pastira. GOSPODIN je rekao: "Oni nemaju gospodara, zato neka se svaki vrati kući u miru!"

17 Onda je rekao Izraelov kralj Jošafatu: "Nisam li ti rekao, on mi ne prorukuje sreću nego samo зло?"

18 Tada je Mikaja rekao: "Zato čuj GOSPODINU riječ: "Vidio sam GOSPODINA gdje sjedi na svojem prijestolju, a sva nebeska vojska stoji mu s desne i s lijeve strane.

19 I GOSPODIN zapitao: 'Tko će zaluditi Ahaba, Izraelova kralja, da podje na vojsku i da padne pred Ramotom Gileadom?' Jedan je rekao ovo, drugi ono.

20 Napokon je izašao jedan duh, stao pred GOSPODINOM i rekao: 'Ja ću ga zaluditi'. GOSPODIN ga zapitao: 'Kako?'

21 Odgovorio je: 'Poći ću ondje i postat ću lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka'. Onda je on rekao: 'Možeš ga zaluditi i tebi će to poći za rukom; idi, napravi tako!'

22 I tako je eto GOSPODIN stavio lažljiva duha u usta svim tvojim prorocima, jer je GOSPODIN odlučio zlo za tebe."

23 Onda je pristupio Zedekija, sin Kenaanaha, i udario Mikaju po obrazu i rekao: "Kako je otišao Duh GOSPODINOV od mene da govori s tobom?"

24 Mikaja je odgovorio: "Doznat ćeš to u onaj dan kad budeš morao bježati iz jedne sobe u drugu da se sakriješ."

25 Potom je zapovjedio Izraelov kralj: "Uhitite Mikaju, i odvedite ga gradskom zapovjedniku Amonu i kraljeviću Joašu,

26 i recite: "Ovako zapovjeda kralj: 'Bacite toga čovjeka u zatvor i držite ga na vodi i kruhu dok se ne vratim cijel i zdrav!'"

27 Mikaja je odgovorio: "Ako se ti, zaista, vratiš cijel i zdrav, onda GOSPODIN nije govorio preko mene." Još je rekao: "Čujte to svi narodi!"

28 I tako su izašli Izraelov kralj i Jošafat,

Judin kralj, protiv Ramota Gileada.

29 A Izraelov kralj je rekao Jošafatu: "Jaću se preodjenuti i tako poći u boj, a ti samo zadrži svoje haljine!" Tako se preodjenuo Izraelov kralj i krenuo u boj.

30 A sirijski kralj bio je zapovjedio zapovjednicima svojih bojnih kola ovo: "Ne borite se ni s kim, bio malen ili velik, nego samo s Izraelovim kraljem!"

31 I kad su zapovjednici bojnih kola opazili Jošafata, pomislili su: "To može biti samo Izraelov kralj!" Stoga su navalili na njega i opkolili ga. A Jošafat je povikao i Gospodin mu pomogao, i Bog ih odvratio od njega.

32 Čim su zapovjednici bojnih kola vidjeli da to nije Izraelov kralj, odstupili su od njega.

33 A jedan čovjek onako nasumce odašeo svoj i k i pogodio Izraelova kralja gdje se kopča oklop. Onda je on zapovjedio svojem vozaču: "Okreni i izvedi me iz boja, jer sam ranjen!"

34 Ali je boj onoga dana bio sve žešći, i tako je morao kralj izdržati uspravno stojeci u kolima naprema Sirijcima do navečer. O sunčanom zalasku on je umro.

Jošafatove odredbe za bogoslužje i sud

19 Jošafat, Judin kralj, vratio se cijel i zdrav kući u Jeruzalem.

2 Onda je stupio pred njega vidjelac Jehu, sin Hananijev, i rekao kralju Jošafatu: "Zari si morao pružiti pomoć bezbožniku i ljubav iskazati onima koji mrze Gospodina? Zato je pala na tebe srdžba Gospodinova.

3 Ali se našlo i dobra na tebi: iskorijenio si drvene kipove aštare iz zemlje i upravio si svoje srce na to da vjerno služiš Bogu."

4 Jošafat je ostao onda u Jeruzalemu. Obilazio je opet narod od Beer-Šebe do gore Efraimove i privodio ih natrag Gospodinu, Bogu njihovih otaca.

5 I postavio sudce u zemlji, u svim tvrdim Judinim gradovima, u svakom gradu.

6 Rekao je sudcima: "Gledajte dobro što pravite, jer nećete vi za ljudi suditi, nego za Gospodina koji je s vama kad sudite.

7 Zato neka bude strah Gospodinov u vama! Idite oprezno na posao, jer u Gospodinu, našega Boga, nema nepravde, niti on gleda tko je tko, niti prima mita."

8 I u Jeruzalemu postavio je Jošafat neke Levite, svećenike i glavare rođova Izraelovih sinova za sud Gospodinov i za pravne rasprave, kad su se vratili u Jeruzalem.

9 On im je dao ovu zapovijed "Ovako ćete raditi: u strahu Gospodinovu, sa svom svojom vjernosti i iskrenim srcem.

10 U svakoj parnici što je iznesu pred vas vaša braća, koji prebivaju po svojim gradovima, to se ticalo umorstva, zakona, zapovijedi, uredaba ili prava, ćete ih poučiti da ne sagriješe protiv Gospodina i da ne padne njegov gnjev na vas i na vašu braću. Tako morate raditi da ne budete krivi.

11 Veliki svećenik Amarija bit će vaš predstojnik u svim Gospodinovim poslovima, a Zebadija, sin Išmaelov, glavar Judine kuće, u svim kraljevim poslovima. Kao službenici stoje vam na službu Leviti. Podite hrabro na posao i Gospodin će biti s dobrima."

Jošafatova pobjeđuje Amonce i Moapce

20 Potom su Izašli u boj protiv Jošafata Moabovi i Amonovi sinovi i s njima jedan dio nekih drugih.

2 Kad se javilo Jošafatu: "Dolazi protiv tebe veliko mnoštvo s one strane mora, iz Sirije, oni su već u Hasason-Tamaru," to je En-Gedi,

3 Jošafat se prestrašio i počeo tražiti Gospodina i dao je oglasiti post po cijeloj Judinoj zemlji.

4 Skupili se Judejci da zazovu Gospodina. Iz svih Judinih gradova došli su tražiti pomoć od Gospodina.

5 Onda je stupio Jošafat u Gospodinovu Domu pred novim trijemom, među narodnu zajednicu Judinu i jeruzalemsku,

6 i pomolio se: "Gospodine, Bože naših otaca! Nisi li ti Bog na nebu i vladar nad svim kraljevstvima naroda? U tvojoj je ruci moć i jakost i nitko ti ne može odoljeti.

7 Nisi li ono ti, Bože naš, odagnao ove zemlje ispred svojega naroda Izraela i dao je za sva vremena potomcima svojega prijatelja Abrahama?

8 Oni su se naselili u njoj i sagradili ti u njoj svetište za tvoje Ime, rekavši:

9 "Ako nas snade kakva nesreća, rat, kazneni sud, kuga i glad, onda ćemo stupiti pred ovaj Dom i pred tebe – jer tvoje Ime prebiva u ovom Domu – i vapid ćemo k tebi u svojoj nevolji da nas uslišaš i izbaviš.

10 I sad, evo, Amonci i Moapci i pučanstvo gore Seira, kroz čiju zemlju nisi dao Izraelovim sinovima proći kad su išli iz egipatske zemlje, i koje su obišli, a da ih nisu uništili.

11 Evo, oni nam sad vraćaju kad dolaze da nas istjeraju iz tvojega posjeda što si nam ga dao.

12 O Bože naš, zar ih nećeš kazniti? Jer mi smo nemoćni pred tim silnim mnoštvom koje ide protiv nas; ne znamo kako bi po-

stupili; ipak naše oči su uprte u tebe.”

13 Tako je stajao tu sav Juda pred GOSPODINOM s djecom, ženama i sinovima.

14 Onda je došao usred narodne zajednice Duh GOSPODINOV na Jahaziela, sina Zaharije, sina Benaje, sina Jehiela, sina Matanije, Levita iz roda Asafova.

15 On je rekao: “Slušajte, Judejini sinovi i žitelji Jeruzalema i ti, kralju Jošafate! Ovako vam govori GOSPODIN: ‘Ne bojte se, ne strašite se toga velikog mnoštva, jer taj boj nije vaš nego Božji.’

16 Izadite sutra protiv njih! Oni će poći uz brdo Ziz, i vi ćete ih naći na kraju doline istočno od Pustinje Jeruel.

17 Vi se nećete morati boriti. Samo se postavite, pa stojte i gledajte kako će vas izbaviti GOSPODIN koji je s vama, o Judo i Jeruzaleme! Ne bojte se i ne strašite se izadite sutra protiv njih jer je GOSPODIN s vama.”

18 Onda se prignuo Jošafat licem do zemlje, i svi se Judejci i žitelji Jeruzalema bacili na koljena pred GOSPODINOM, klanjajući se GOSPODINU.

19 Leviti iz roda Kohatova i Korahova počeli su hvaliti GOSPODINA, Boga Izraelova, glasom i visokim klicanjem.

20 Drugoga jutra rano izašli su u Pustiniu Tekoa. Kad su izlazili, stao je Jošafat među njih i rekao: “Čujte me, Judejci i žitelji Jeruzalema! Pouzdajte se u GOSPODINA, svojega Boga, pa ćete biti sigurni! Pouzdajte se u svoje proroke, pa ćete uspjjeti!”

21 A kad se dogovorio s narodom, postavio je one koji će pjevati koji će pjevati GOSPODINU i tko će slaviti njegovu svetost, idući pred naoružanim ratnicima davali su slavu GOSPODINU pjevajući hvalospjev: “Hvalite GOSPODINA, jer vječno traje njegovo milosrđe!”

22 Čim su bili počeli s klicanjem i hvalospjevom, dao je GOSPODIN da ljudi, koji su se bili sakrili u zasjedi, došli su na Amonce, Moapce i na dio s gore Seira, koji su bili izašli protiv Judejaca; i oni su bili razbijeni.

23 I okrenuli se Amonci i Moapci protiv žitelja gore Seira da ih zatru i unište. Kad su bili gotovi sa žiteljima iz gore Seira udarili su jedni na druge, te se poubjiali.

24 I kad su Judejci došli na uzvisinu iznad pustinje i pogledali mnoštvo, vidjeli su samo mrtva tjelesa gdje leže po zemlji. Ni jedan nije bio utekao.

25 Kad je Jošafat došao sa svojim ljudima da pokupe plijen, našli su svu silu blaga, pokretnina, haljina i dragocjenosti na mrtvima, i uzeli su sebi od toga toliko da su

jedva mogli odnijeti. Tri su dana bili zaposleni plijenjenjem, tako je bio velik pljen.

26 Četvrti dan skupili se u Dolini hvalospjeva, jer su ondje dali hvalu GOSPODINU. Zato se zove ono mjesto do današnjega dana Dolina hvalospjeva.

27 Onda se svi Judejci i Jeruzalemci vrtili, s Jošafatom na čelu, puni radosti opet natrag u Jeruzalem, jer ih je bio razveselio GOSPODIN nad njihovim neprijateljima.

28 S harfama, citrama i trubama došli su u Jeruzalem u GOSPODINOV Dom.

29 Sva kraljevstva zemalja obuzeo je veliki strah kad su čuli da se GOSPODIN sam borio s Izraelovim neprijateljima.

30 Otada je vladao mir u kraljevstvu Jošafatovu, jer mu je bio njegov Bog dao mir unaokolo.

31 Tako je vladao Jošafat nad Judom. Bilo mu je trideset i pet godina kad je postao kralj i vladao je u Jeruzalemu dvadeset i pet godina. Njegovoj majci je bilo ime Azuba i bila je kći Silhijeva.

32 Hodio je posve putom svojega oca Ase, a da nije sišao s njega, i pravio je što je bilo pravo u očima GOSPODINA.

33 Samo uzvisine nisu bile srušene, i narod nije još svoje srce upravio k Bogu svojih otaca.

34 A ostala djela Jošafatova, prijašnja i posljednja, zapisana su knjizi Jehua, sina Hananijeva, koji se spominje u knjizi u Izraelovih kraljeva.

35 Potom se Jošafat, Judin kralj, zdržao s Ahazijom, Izraelovim kraljem, čiji je rad bio bezbožan.

36 On je napravio s njim ugovor da naprave lađe što će voziti u Taršiš, i napravili lađe su lađe Esion-Geberu.

37 A Eliezer, sin Dodavahov iz Mareše, prorokovao je protiv Jošafata ovako: “Jer si se združio s Ahazijom, razorit će GOSPODIN tvoje djelo.” Tako su se razbile lađe i nisu mogli ići u Taršiš.

Joramova okrutnost, kazna i smrt

21 I Jošafat je počinuo kod svojih otaca, i bio je pokopan kod svojih otaca u Davidovu gradu. Namjesto njega kraljevao je njegov sin Joram.

2 Ovaj je imao braću Jošafatove sinove Azariju, Jehiela, Zahariju, Mihaela i Šefatiju. Svi ovi bili su sinovi Jošafata, Izraelova kralja.

3 Njihov otac bio im je dao bogate darove u srebru, zlatu i dragocjenostima uz tvrde gradove u Judi. Kraljevsku čast dao je Joramu, jer je bio prvorodenac.

4 Kad je Joram počeo vladati kraljevstvom svojega oca i kad se utvrdio, dao

je poubijati svu svoju braću i neke ugledne Izraelove sinove.

5 Joram je imao trideset i dvije godine kad je postao kralj, i vladao je osam godina u Jeruzalemu.

6 Hodio je putom Izraelovih kraljeva, kako je postupala kuća Ahabova, jer je on imao Ahabovu kćer za ženu; i on je pravio zlo pred GOSPODINOM.

7 Ipak nije htjeo GOSPODIN uništiti kuću Davidovu zbog zavjeta koji je ustanovio s Davidom, i jer je bio obećao da će njemu i njegovim sinovima dovijeka davati svjetiljku.

8 Pod njegovim vladanjem pobunili se Edomci protiv Jude i postavili su sebi vlastitoga kralja.

9 Joram je izišao sa svojim vojskovoda ma i sa svim bojnim kolima. Kad je nавlio jedne noći, razbio je Edomce, koji su ga bili opkolili, zajedno sa zapovjednicima bojnih kola.

10 Ali Edomci su ostali neovisni od Jude do današnjega dana. Sve to vrijeme pobunila se i Libna protiv Judine vlasti, jer je on bio ostavio GOSPODINA, Boga svojih otaca.

11 Također je on napravio žrtvene uzvisine po brdima Judinim, naveo žitelje Jeruzalema na idolsku službu i zaveo Judu.

12 Onda mu stiglo pismo od proroka Ilijе što je glasilo ovako: "Ovako govori GOSPODIN, Bog tvojega djeda Davida: 'Za ka znu što ne ideš putovima svojega oca Josafata i putovima Ase, Judina kralja,

13 nego hodiš putom Izraelovih kraljeva i navodiš Judu i žitelje Jeruzalema na nje govu službu, kako je počinjala Ahabova kuća, također si poubio svoju braću, kuću svojega oca, a bili su bolji od tebe,

14 evo, zato će GOSPODIN pustiti da dođe teška kazna na tvoj narod, na tvoje sinove, na tvoje žene i na sav tvoj imetak.

15 A ti ćeš pasti u tešku bolest, u crijevnu bolest, dok ti dan po dan ne ispadnu crijeva od te bolesti."

16 I tako je podignuo GOSPODIN protiv Joramа duh Filistejcima i Arapa, koji prebivaju do Etiopljana.

17 Oni su izašli protiv Judine zemlje, po harali su ju i odvukli sve imanje i blago što se našlo u kraljevskom dvoru, uz to i njegove sinove i žene. Nije mu ostao više ni jedan sin osim Joahaza, njegov najmlađega sina.

18 Poslije svega toga udario ga GOSPODIN neizlječivom crijevnom bolešću.

19 Dan po dan napokon mu svršetkom druge godine ispala su crijeva od njegove bolesti, i on je umro uz teške bolove.

Njegov narod nije mu priredio pokopa pa ljenjem miomirisa, kako se to vršilo nje govim ocima.

20 Imao je trideset i dvije godine kad je postao kralj, i vladao je osam godina u Jeruzalemu. Preminuo je, a da nitko nije požalio za njim. Pokopali su ga u Davido vu gradu, ali ne u grobovima kraljeva.

Atalijina okrutnost. Joaš

22 I žitelji Jeruzalema postavili su na mje sto njega kraljem njegova najmlađeg sina Ahaziju, jer sve starije sinove bila je poubijala jedinica koja je s Arapima prodrla u tabor, i tako je kraljevao Ahazija, sin Jorama, Judina kralja.

2 Ahazija je imao četrdeset i dvije godine kad je postao kralj, i vladao je godinu dana u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Atalija i bila je Omrijeva unuka.

3 I on je hodio putovima kuće Ahabove, jer ga njegova majka svojim savjetom navela na zla djela.

4 Tako je pravio zlo pred GOSPODINOM, kao kuća Ahabova, jer su mu ovi bili savjetnici poslije smrti njegova oca, na njegovu propast.

5 Po njihovu savjetu pošao je s Joramom, sinom Ahabovim, Izraelovim kraljem, u Ramot Gilead u boj protiv Hazaela, kralja Sirije, i pritom su Sirijci ranili Joramom.

6 Onda se on vratio natrag da se u Jezreelu liječi od rana koje su mu bili zadali kod Rame, kad je ratovao protiv Hazaela, kralja Sirije. Ahazija, sin Joramov, Judin kralj, došao je posjetiti u Jezreelu Joramom, sina Ahabova, jer je ovaj ležao bolestan.

7 A bilo je od Boga dopušteno, na propast Ahazije, da dođe k Joramu. Kad je došao ondje, otišao s Joramom protiv Jehua, sina Nimšijeva, koga je GOSPODIN bio dao pomazati da iskorijeni Ahabovu kuću.

8 I kad je Jehu izvršivao kazneni sud na kući Ahabovoј, našao je Judine glavare i Ahazijine sinove, koji su bili u službi Aha zijinoj, i dao ih pogubiti.

9 Onda je tražio Ahaziju; i ulovili su ga u Samariji, gdje se skrivao, doveli su ga k Jehui i pogubili ga. Onda su ga pokopali, jer su pomislili: "Sin je Josafata, koji je služio GOSPODINU svim svojim srcem." I tako nije bi nikoga od kuće Ahazijine, koji bi bio mogao preuzeti kraljevsku čast.

10 Kad je Atalija, majka Ahazijina, dozna la da je njezin sin mrtav, odlučila je da po bije svu kraljevsku obitelj Judine kuće.

11 Ali Josabata, kraljeva kći, uzela je Joaša, sina Ahazijina, ukrala ga između kraljevića, koji su imali biti ubijeni, i donijela ga s njegovom dojkinjom u ložnicu. Tako

ga sakrila Jošabata, kći kralja Jorama, žena svećenika Jehojade – ona je, naime, bila sestra Ahazijina – od Atalije, tako da ga nije ubio.

12 On je ostao šest godina skriven kod njih u Božjemu Domu, a Atalija je vladala u zemlji.

Svećenik Jehojada pomazuje Joaša za kralja

23 U sedmoj godini pošao je Jehojada odvažno na djelo. On se sporazumio sa stotnicima, naime, s Azarijom, sinom Jerohamovim, s Išmaelom, sinom Johananovim, s Azarijom, sinom Obedovim, Maasejom sinom Adajevim i s Elišafatom, sinom Zikrijevim.

2 Oni su prošli Judinu zemlju i pozvali na skupštinu Levite iz svih Judinih gradova i glavare Izraelske, i oni su došli u Jeruzalem.

3 Sva skupština je napravila u Božjemu Domu zavjet s kraljem. Pritom im rekao Jehojada: "Evo, sin kraljev bit će kralj, kako je odredio GOSPODIN za Davidove sinove.

4 A vi napravite ovo: Trećina vas, koji odlažite na Subotnji dan, svećenici i Leviti, neka služe kao vratari na pragovima; 5 jedna trećina neka zaposjedne kraljevski dvor, a jedna trećina Jesodova vrata, a sva vojska trijemove GOSPODINOVA Doma!

6 Ipak u GOSPODINOV Dom ne smije nitko stupiti osim svećenika i Levita koji služe. Ovi smiju ući, jer su posvećeni, a sav ostali narod neka se čuva GOSPODINA!

7 Leviti neka onda opkole kralja, svaki s oružjem u ruci! Tko prodre u Dom, neka se pogubi! Oni moraju pratiti kralja kada dolazi i kada odlazi."

8 Leviti i svi Judejci su napravili onda točno onako kako je zapovjedio svećenik Jehojada. Svaki je uzeo svoje ljude, one koji odlaze na Subotnji dan i one koji dolaze na Subotnji dan, jer svećenik Jehojada nije bio otpustio redove.

9 Svećenik Jehojada dao je onda stotnicima kopljia, štitice i štitove koji su bili priпадali kralju Davidu i koji su se nalazili u Božjemu Domu.

10 Onda je on postavio unaokolo sav narod, i to svakoga sa kopljem u ruci od južne strane Doma do sjeverne strane Doma između žrtvenika i Doma, gdje je bio kralj.

11 Onda su izveli kraljeva sina i stavili na njega zlatni vjenac i Svjedočanstvo. Tako ga postavili kraljem, Jehojada i njegovi sinovi su ga pomazali i povikali: "Živio kralj!"

12 Kad je Atalija čula viku naroda koji se skupio i klicao kralju, došla je k narodu u GOSPODINOV Dom.

13 Kad je ona pogledala vidjela kralja gdje stoji kod stupa na ulazu i uz kralja stotnike i trubače, a sav se narod veselio i trubio u trube, i pjevači s glazbalima davali znak za klicanje. Onda je Atalija razderala svoje haljine i povikala: "Izdaja, izdaja!"

14 A svećenik Jehojada pozvao stotnike, zapovjednike vojske i zapovjedio im: "Izvedite ju između redova iz Doma! Tko podje za njom, neka se mačem pogubi!" Svećenik je, naime, bio zapovjedio da se ona ne pogubi u GOSPODINOVU Domu.

15 Tako su joj napravili mjesta, a kad je prošla kroz Konjska vrata i s stigla do kraljevskog dvora, ondje su ju ubili.

16 Nato se Jehojada ustanovio zavjet između GOSPODINA, svega naroda i kralja, da će biti GOSPODINOV narod.

17 Sav je narod otisao Baalovu hramu i razori ga. Njegove žrtvenike i kipove posverazrušio i ubio Baalova svećenika Matana pred žrtvenicima.

18 Potom Jehojada namjestio stražu kod GOSPODINOVA Doma pod upravom svećenika i Levita, koje je David bio porazdijelio u redove za GOSPODINOV Dom, da prinose GOSPODINU žrtve paljenice, kako je propisano u Mojsijevu zakonu, uz radosno klicanje i pjesme po Davidovoj zapovijedi.

19 I postavio vratare na vratima GOSPODINOVA Doma da ne bi ušao ni jedan, tko bi bio bilo kako nečist.

20 Onda je pustio da krenu stotnici, do-stojanstvenici i ostali koji su upravljali narodom i sav narod zemlje i izveo kralja iz GOSPODINOVA Doma. Ušli su kroz gornja vrata u kraljevski dvor i posadili su kralja na kraljevsko prijestolje.

21 Sav se narod u zemlji veselio, i grad je ostao miran, jer su mačem ubili Ataliju.

Joašovo kraljevanje i svršetak

24 Joašu je bilo sedam godina kad se uspeo na prijestolje. Vladao je četrdeset godina u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Sibija, iz Beer-Šebe.

2 Joaš je pravio što je bilo pravo u očima GOSPODINA dok je živio svećenik Jehojada.

3 Jehojada ga oženio dvjema ženama, te su rodile sinove i kćeri.

4 Dogodilo se da je Joaš odlučio popraviti GOSPODINOV Dom.

5 On je dao skupiti svećenike i Levite i zapovjedio im: "Podite po Judinim gradovima i skupljajte od svih Izraelovih sinova novaca da se može popravljati Dom vaše-

ga Boga od godine do godine, i gledajte ubrzati stvar!" Ali Levitima se nije žurilo.

6 Zato je kralj dozvao velikoga svećenika Jehojadu i rekao mu: "Zašto ne nastojiš oko toga da Leviti donose iz Judeje i Jeruzalema prinos koji je zapovjedio Mojsije, GOSPODINOV sluga, izraelskoj narodnoj zajednici u korist šatoru Svjedočanstva?

7 Jer bezbožne pristaše Atalijine nisu poopravljale štete na Božjemu Domu i upotrijebile su za Baalove sve darove koji su bili darovani za Božji Dom."

8 Na zapovijed kraljevu napravili su stoga škrinju i stavili ju pred vrata GOSPODINOVA Doma.

9 Onda su dali oglasiti po Judeji i Jeruzalemu da se donosi GOSPODINU prinos koji je zapovjedio Mojsije, sluga Božji, Izraelovim sinovima u pustinji.

10 Svi glavari i sav narod razveselili se i donosili su svoj prinos i bacali ga u škrinju, dok nije bila puna.

11 I bilo je da kad god bi Leviti donosili škrinju kraljevskom službeniku – kad bi se, naime, vidjelo da ima u njoj mnogo novaca – došao bi kraljevski službenik i poslanik velikoga svećenika. Oni bi ispraznili škrinju i onda ju opet odnosili na njezino mjesto. Tako su vršili svaki dan i nakupili su mnogo novaca.

12 Kralj i Jehojada uručivali bi ih upraviteljima nad poslom, koji su nadgledali rad na GOSPODINOVU Domu. Oni su unajmili kamenare i drvodjelje za obnovu GOSPODINOVA Doma, uz to kovače željezom i mjeđu za popravak GOSPODINOVA Doma.

13 Upravitelji nad poslom su napravili da su dobro napredovali radovi na obnovi. Oni su vratili GOSPODINOV Dom u njegovo prijašnje stanje i utvrdili ga.

14 Kad su to bili dovršili, predali su novice koje su pretekli kralju i Jehojadi. Od toga se dalo napraviti predmete za GOSPODINOV Dom, posuđe za službu Božju i za žrtve, zdjele i drugo zlatno i srebrno posuđe. Dokle je živio Jehojada, prinosile su se žrtve paljenice redovito u GOSPODINOVU Domu.

15 Kad je Jehojada ostario i naživio se, umro je. Bilo mu je stotinu i trideset godina kad je umro.

16 Pokopali su ga kod kraljeva u Davidovu gradu, jer se bio iskazao zaslužan za Izraela, za Boga i za njegov Dom.

17 Poslije smrti Jehojadove došli su Judini glavari i bacili se na koljena pred kraljem; i kralj ih poslušao.

18 Stoga su oni opet zapustili Dom GOSPODINA, Boga svojih otaca, i počeli su štovati drvene kipove i rezbarene kipove.

Onda se podigla srdžba GOSPODINOVA na Judu i na Jeruzalem zbog njihovih grijeha.

19 On je slao proroke među njih da ih vrate natrag GOSPODINU. Ovi su ih nagovarali, ali ih oni nisu slušali.

20 I došao je Duh GOSPODINOV na Zahariju, sina svećenika Jehojade. On je stupio pred narod i doviknuo im: "Ovako govori Bog: 'Zašto prestupate zapovijedi GOSPODINOVE i upropasćujete svoju sreću? Jer ste ostavili GOSPODINA, zato i on vas ostavlja.'"

21 A oni su se urotili protiv njega i kamenovali ga po zapovijedi kraljevoj u trijemu GOSPODINOVA Doma.

22 Tako se malo sjećao kralj Joaš Ijubavi, koju mu je bio iskazivao njegov otac da je dao pogubiti njegova sina, a on umirući povikao: "GOSPODIN to vidi i on će te pokarati."

23 A kad je prošla godina, podigla se na njega vojska Sirijaca. Kad su došli u Judinu zemlju i u Jeruzalem, i pobili su u naruđu sve narodne glavare i sav plijen koji su im bili uzeli, poslali su kralju u Damask.

24 Premda je sirijska vojska upala samo s malim brojem ljudi, ipak im GOSPODIN dao u ruke veoma veliku vojsku, jer su ovi bili ostavili GOSPODINA, Boga svojih otaca. Tako su izvršili kazneni sud na Joašu.

25 Kad su bili otišli od njega – ostavili su ga u teškoj bolesti – urotili su se protiv njega njegovi dvorjani zbog krvava djela na sinu svećenika Jehojade i ubili su ga u njegovoј postelji. Tako je umro i pokopali su ga u Davidovu gradu, ali ga nisu sahranili u kraljevskoj grobnici.

26 Ovi su koji su se urotili protiv njega: Zabad, sin Amonke Šimeate, i Jehožabad, sin Moapke Šimrite.

27 O njegovim sinovima, o visini danka što mu je nametnut i o građenju Božeg Doma zapisano je u zapisima knjige o kraljevima. Onda je njegov sin Amazija kraljevao namjesto njega.

Amazija kralj Judin

25 Bilo je Amaziji dvadeset i pet godina, kad je postao kralj. Vladao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Joadana, iz Jeruzalema.

2 On je pravio što je bilo pravo u očima GOSPODINA, ali ne u punoj vjernosti.

3 Čim je imao čvrsto u rukama kraljevsku vlast, dao je poubijati dvorjanike koji su ubili njegova kraljevskog oca.

4 Sinova nije dao ipak ubiti, po zapovijedi koja stoji zapisana u knjizi Mojsijeva zakona, gdje zapovjeda GOSPODIN: "Oci

neka se ne pogube zbog svoje djece, niti djeca zbog svojih otaca, nego svaki neka se pogubi samo zbog svojega vlastitoga prekršaja!"

5 Iza toga podignuo Amazija Judejce i dao je da se od svega Jude i Benjamina postave poredani po obiteljima, tisućnici ma i stotnicima. Kad ih je izbrojio od dvadeset godina naviše, bilo ih je tri stotine tisuća izabralih ratnika, koji su nosili kopije i štit.

6 Još je unajmio iz Izraela stotinu tisuća sposobnih ratnika za stotinu talenata srebra.

7 Ali mu je došao jedan Božji čovjek i rekao: "Kralju, neka ne ide s tobom izraelska vojska, jer GOSPODIN nije s Izraelom niti sa Efraimovim sinovima.

8 Idi sam odvažno i hrabro u boj! Drukčije, mogao bi te Bog srušiti pred neprijateljem, jer Bog ima moć da da pomoći i da sruši."

9 Amazija je zapitao Božjega čovjeka: "A što će onda biti od stotinu talenata što sam ih dao izraelskoj vojsci?" Božji čovjek je odgovorio: "GOSPODIN ti može puno više dati od toga."

10 Tako je Amazija otpustio Efraimove sinove od svoje vojske da bi se vratili kući. Oni se vrlo rasrdili na Judejce i vratili se kući s velikim gnjevom.

11 A Amazija je poveo hrabro svoj narod u boj i otišao u Slanu dolinu i ondje pobio deset tisuća Seirovih sinova.

12 A deset tisuća drugih su Judejci zarobili žive. Odveli su ih navrh jedne hridine i pobacali ih s vrha hridine tako da su se svi raspali.

13 A vojnici, koje je Amazija poslao natrag, i koji nisu smjeli poći s njim u boj, upali su od Samarije do Bet-Horona u Judine gradove, pobili su u njima tri tisuće ljudi i zaplijenili velik plijen.

14 Kad se Amazija iza pobjede nad Edomcima vratio kući, donio je sobom idolske kipove Seirovih sinova, postavio ih sebi za bogove i klanjao im se i prinosio im žrtve.

15 Onda se raspalila srdžba GOSPODINOVA na Amaziju i on poslao k njemu proroka, koji mu rekao: "Zašto služiš bogovima toga naroda koji nisu mogli izbaviti svojega vlastitog naroda iz tvoje ruke?"

16 Kad je on tako govorio njemu, odgovorio mu ovaj: "Jesmo li te postavili kralju za savjetnika? Prestani! Zar da te se isprebijas?" Prorok je prestao, ali još je rekao: "Sad znam da te je Bog naumio upropastiti, jer si tako radio i nećeš poslušati moj savjet."

17 Pošto se Amazija, Judin kralj, posjetovao, poslao poslanike le k Joašu, sinu Joahazovu, unuku Jehuovu, Izraelovu kralju, i pozvao: "Dođi da se ogledamo!"

18 A Joaš, Izraelov kralj, dao je Amaziji, Judinu kralju, odgovoriti: "Trn na Lebanonu poslan jedanput k cedru na Lebanonu, rekavši: 'Daj svoju kćer mojem sinu za ženu.' Ali zvijer na Lebanonu pretrčala preko trna i zgazila ga.

19 Tako radiš ti, jer si pobjio Edomce, postao si obijestan i željan slave. Ostani ipak kod kuće, zašto da izaživaš nesreću i da padneš, ti i Juda s tobom?

20 Kako nije htjeo Amazija poslušati – jer je bilo od Boga tako dopušteno da ih je dao u ruke neprijatelju, budući da su služili edomskim bogovima.

21 Podignuo se Joaš, Izraelov kralj, i pobjio se on i Judin kralj Amazija kod Bet-Šemeša Judina.

22 Izrael je razbio Judu, te je svaki pobjegao svojoj kući.

23 A Amaziju, Judina kralja, sina Joašova, unuka Joahazova, ulovio je Joaš, Izraelov kralj, kod Bet-Šemeša i odveo ga u Jeruzalem. Onda je srušio jeruzalemski zid od Efraimovih vrata do vrata na uglu u prostoru od četiri stotine lakata.

24 Uzeo sve zlato i srebro i sve posude koje se našlo u Božjem Domu kod Obed-Edoma i blago kraljevskog dvora, uz to taoce, pa se vratio u Samariju.

25 Amazija, sin Joašov, Judin kralj, živio je iza smrti Joaša, sina Joahazova, Izraelova kralja, još petnaest godina.

26 Ostala djela Amazijina, prijašnja i posljednja, zapisana su u knjizi Ijetopisa Judinih i Izraelovih kraljeva.

27 Od vremena, kad se Amazija bio okrenuo od GOSPODINA, postojala je u Jeruzalemu urota protiv njega, i on je pobjegao u Lakiš, poslali su za njim ljudi i dali su ga ondje ubiti.

28 Prenijeli su ga na konjima i pokopali ga u Judinu gradu kod njegovih otaca.

Uzijina pobjeda. Njegov grijeh i kazna

26 Potom je uzeo sav Judin narod Uziju, kome je tek bilo šesnaest godina, i postavio ga kraljem namjesto njegova oca Amazije.

2 On utvrdi Elat, koji je bio vratio Judi jer je kralj počinuo kod svojih otaca.

3 Bilo je Uziji šesnaest godina kad je postao kralj, i vladao je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu. Njegovoj majci je bilo ime Jekolija, iz Jeruzalema.

4 On je pravio što je bilo pravo u očima

GOSPODINA, točno onako kako je bio pravio njegov otac Amazija.

5 On je pazio na to da služi vjerno Bogu dok je živio Zaharija, koji ga je poučavao u strahu Božjem, i dokle je služio GOSPODINU, Bog mu je davao uspjeh.

6 On je pošao u rat protiv Filistejaca, srušio zidove Gatu, Jabni i Ašdodu i postavio utvrde u području Ašdoda i po ostaloj zemlji Filistejaca.

7 I Bog mu je pomogao protiv Filistejaca i protiv Arapa, koji su prebivali u Gur-Baalu, i protiv Meunjana.

8 I Amonci su plaćali Uziji danak. Njegova je slava dopirala do Egipta, tako se on bio osilio.

9 U Jeruzalemu je Uzija sagradio kule na Ugaonim vratima, na Dolskim vratima i u kutu zida, i utvrdio ih.

10 I u pustinji je sagradio kule i dao je iskopati mnogo studenaca, jer je imao velika stada u nizini i u ravnici, i poljodjelaca i vinogradara po brdima i na Karmelu. Bio je, naime, prijatelj poljodjelstva.

11 Uzija je imao i vojsku ratnika koja je išla u boj, uređena po jedinicama, kako ih je bio izbrojio pisar Jehiel i upravitelj Maseja pod ravnjanjem Hananije, kraljevog vojskovođe.

12 Ukupni broj rodovskih glavara, sve samih hrabrih junaka, bio je dvije tisuće i šest stotina.

13 Pod njihovom je zapovijedi stajala bojna sila od tri stotine sedam tisuća i pet stotina hrabrih boraca, koji su vojevali za kralja protiv neprijatelja.

14 Za svu vojsku nabavio je Uzija štitove, kopljia, kacige, oklope, i kove i kamenje za pracke.

15 I dao je napraviti u Jeruzalemu vješt izmišljene strojeve, što su na kulama i uglovima imali za to služiti, za bacanje strijela i velikoga kamenja. Njegova se slava raznijela nadaleko, jer mu se davana čudesna pomoć tako da je postao moćan.

16 Ali kad se bio osilio, srce se njegovo ponijelo, i on se pokvario. Sagriješio protiv GOSPODINA, svojega Boga, jer je ušao u GOSPODINOV Dom kaditi na kadionom žrtveniku.

17 A svećenik Azarija i osamdeset GOSPODINOVih svećenika, plemenitih ljudi, potisnuli su za njim,

18 Oprli se kralju Uziji i doviknuli mu: "Nije tvoje, Uzija, kaditi GOSPODINU nego samo svećenika, Aronovih sinova, koji su posvećeni za to da kade. Izadi iz svetinje! Ti si sagriješio, i to ti nije na čast pred Bogom, GOSPODINOM."

19 Onda se razgnjevio Uzija, ali dok je još držao u ruci kadionicu što se rabila za kađenje, i dok se vrlo gnjevio na svećenike, izbilo mu iznenada guba na čelu pred očima svećenika u GOSPODINOVU Domu kod kadionog žrtvenika.

20 I kad su ga veliki svećenik Azarija i svi drugi svećenici izbliže pogledali, pronašlo se da je doista gubav na čelu. Onda su ga brže izveli, a i sam je požurio izići, jer ga je udario GOSPODIN.

21 Kralj Uzija je ostao gubav do svoje smrti i prebivao je kao gubavac odvojen u svojoj kući. I bio je odstranjen iz GOSPODINOVU Doma. Onda je njegov sin Jotam upravljao kraljevskom kućom i vladao je nad narodom u zemlji.

22 Ostalu povijest Uzijinu, prijašnju i posljednju, opisao je prorok Izaija, sin Amosov.

23 Kad je Uzija počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga kod njegovih otaca na polju uz grobnicu kraljeva, jer su rekli: "Gubav je."

Jotamovo kraljevanje

27 Dvadeset i pet godina bilo je Jotamu kad je postao kralj, i vladao je šesnaest godina u Jeruzalemu. Njegovoj majci je bilo ime Jeruša i bila je kći Sado-kova.

2 On je pravio što je bilo pravo u očima GOSPODINA, posve kako je bio pravio njegov otac Uzija, samo što nije prodro u GOSPODINOV Dom, ali je narod još uvijek pravio зло.

3 On je sagradio gornja vrata na GOSPODINOVU Domu; i na zidu Ofela mnogo sagradio.

4 Nadalje je utvrdio gradove na Judinoj gori i u šumama sagradio dvorove i kule.

5 I zaratio je s kraljem Amonaca i pobedio ih. Amonci su mu morali one godine dati stotinu talenata srebra, deset tisuća kora pšenice i deset tisuća kora ječma. Isti danak morali su mu Amonci dati i druge i treće godine.

6 Tako je postao Jotam sve moćniji, jer je hodio vjerno pred GOSPODINOM, svojim Bogom.

7 Ostala djela Jotamova i svi njegovi ratovi i njegovi putovi zapisani su u knjizi Izraelovim i Judinim kraljeva.

8 Bilo mu je dvadeset i pet godina kad je postao kralj, i vladao je šesnaest godina u Jeruzalemu.

9 Kad je Jotam počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u Davidovu gradu. Onda je njegov sin Ahaz kraljevao namjesto njega.

Ahaz se podaje idolopoklonstvu

28 Dvadeset godina bilo je Ahazu, kad je postao kralj, i vladao je šesnaest godina u Jeruzalemu. On nije pravio ono što je bilo pravo u očima GOSPODINA, kako je pravio njegov djed David.

2 Jer je hodio putovima Izraelovih kraljeva i dao saliti kipove Baalima.

3 Kadio je u dolini sina Hinomova i pustio je, po gadnom običaju neznabozaca, koje je bio odagnao GOSPODIN ispred Izraelovih sinova, da mu sinovi idu kroz oganj.

4 Prinosio je i žrtve zaklanice i kadio je na uzvisinama i brežuljcima i pod svakim zelenim stablom.

5 I tako ga je dao GOSPODIN, njegov Bog, u ruke Sirijskomu kralju. Ovaj ga pobedio, zarobio veliko mnoštvo njegovih ljudi i odveo ih u Damask. Još je bio predan u ruke Izraelovu kralju, koji mu nanio težak poraz.

6 Jer Pekah, sin Remalijin, dao je poubitati u jedan dan u Judeji stotinu i dvadeset tisuća ljudi, sve samih hrabrih ratnika, jer su bili ostavili GOSPODINA, Boga svojih otaca.

7 Osim toga Zikri, efraimski hrabri ratnik, ubio Maaseju, sina kraljeva, upravitelja kuće Azrikama i Elkana, drugoga do kralja.

8 Također su zarobili i odveli Izraelovi sinovi od svoje braće dvjesto tisuća žena, dječaka i djevojaka. Uz to su im zaplijenili silan pljen koji su odnijeli u Samariju.

9 Ali je ondje živio GOSPODINOV prorok po imenu Oded. On je izašao pred vojsku koja se vraćala u Samariju i rekao im: "Gle, zato jer se GOSPODIN, Bog vaših otaca, razgnjevio na Judejce, dao ih on u vaše ruke, a vi ste među njima počinili krvoproljeće bjesnilom koja dopire do neba.

10 I još mislite napraviti Judinu djecu i Jeruzalem svojim robovima i robinjama. A ne tereti li i vas grijeh i krivnja prema GOSPODINU, vašem Bogu?

11 Zato poslušajte me sada i vratite natrag te zarobljenike koje ste zarobili svojoj braći! Drukčije, doći će na vas težak kazneni sud GOSPODINOV."

12 Onda su ustali glavari Efraimovih sinova, Azarija, sin Johananov, Berekija, sin Mešilemotov, Ezekija, sin Šalumov, i Amasa, sin Hadlajev, na one koji su se vraćali s vojske,

13 i rekli su im: "Ne smijete ovdje dovesti zarobljenike, jer tim bismo samo stavili na sebe novu krivnju i grijeh prema GOSPODINU; vi hoćete na grijehu i krivnje naše dometnuti još nove, jer naša krivnja je ve-

lika, i teška GOSPODINOVA jarost se srušila na Izraela."

14 I pustili su ratnici zarobljenike i pljen pred glavarima i cijelom narodnom zajednicom.

15 Onda po imenu za to određeni ljudi ustali su, pa su se zauzeli za zarobljenike, i opskrbili sve koji nisu bili dovoljno odjeveni odjećom i obućom iz plijena, dali su im jesti i pitи i pomazali ih. Onda su pomogli svima slabima za hodanje da uzjašu na magarce i dovedu ih u palmov grad Jerihon k njihovoj braći. Potom se vratili u Samariju.

16 U ono vrijeme poslao je kralj Ahaz asirskim kraljevima zatražiti pomoć.

17 Edomci su opet udarili, porazili Judejce i odveli zarobljenike.

18 I Filistejci su provalili u gradove po nizini i u južnu zemlju Judinu, osvojili Bet-Šemeš, Ajalon, Gederot, Soho, Tamnu i Gimzo s njihovim selima i naselili se u njima.

19 Jer je GOSPODIN ponizio Judu zbog Ahaza, Izraelova kralja, budući da je on bio zaveo Judu u grdna zlodjela i pokazao se nevjeran prema GOSPODINU.

20 I asirski kralj Tiglat-Pileser izašao je protiv njega i pritisnuo ga umjesto da mu pomogne.

21 Premda je Ahaz oplijenio GOSPODINOV Dom, kraljevski dvor i glavare i sve dao asirskom kralju, nije mu pomoglo ništa.

22 A i u vrijeme kad ga je onaj pritisnuo sagriješio je kralj Ahaz protiv GOSPODINA novom nevjernošću.

23 On je, naime, žrtvovao bogovima Damaska, koji su ga ipak bili izubijali, a mislio je: "Bogovi sirijskih kraljeva, pomogli su njima, pa ču njima žrtvovati da pomognu i meni." Ali su mu oni poslužili samo za to da u nesreću strovalili njega i sav Izraelov narod.

24 I dao je Ahaz pokupiti posuđe Božjega Doma i posuđe Božjega Doma porazbijati. Onda zatvorio vrata GOSPODINOVA Doma i postavio žrtvenike po svim uglovima Jeruzalema.

25 I u svakom pojedinom gradu Judinu podignuo žrtvene uzvisine da kadi drugim bogovima. Tako je dražio na gnjev GOSPODINA, Boga svojih otaca.

26 A ostala njegova djela i svi njegovi putovi, prijašnji i posljednji, zapisani su u knjizi Judinih i Izraelovih kraljeva.

27 Kad je Ahaz bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u gradu, u Jeruzalemu; ali ga nisu stavili u grobove Izraelovih kraljeva. Onda je njegov sin Ezekija kraljevao namjesto njega.

Ezekija obnavlja službu Božju

29 Ezekiji je bilo dvadeset i pet godina kad je postao kralj, i vladao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Abija i bila je kći Zaharijina.

2 On je pravio što je bilo pravo u očima GOSPODINA, posve onako kako je bio pravio njegov djed David.

3 Odmah u prvoj godini svojega vladanja, u prvom mjesecu, otvorio je vrata na GOSPODINOVU Domu i popravio ih.

4 Dao je sazvati svećenike i Levite, skupio ih na slobodnom trgu prema istoku, 5 i progovorio im: "Čujte me, Leviti! Posvetite se sada, a posvetite i Dom GOSPODINA, Boga svojih otaca, i iznesite smeće iz svetoga mjesta!

6 Jer su naši oci nevjerno postupali i počinjali zlo pred GOSPODINOM, našim Bogom, ostavili su ga i odvratili su poglede svoje od šatora GOSPODINOVA i okrenuli mu leđa.

7 Dapače, zatvorili su vrata trijema, pogasili svjetiljke, nisu više kadili kadom i nisu više prinosili žrtve paljenice Bogu Izraelovu u Svetom mjestu.

8 Zato je došla srdžba GOSPODINOVA na Judu i Jeruzalem. Napravio ih strašilom, predmetom užasa i prezira, kako vidite svojim očima.

9 Zato su pali naši oci od mača, a naši sinovi, naše kćeri i naše žene su stoga zarobljene.

10 Ali sada sam odlučio ući u zavjet s GOSPODINOM, Bogom Izraelovim, da se odvratи od nas njegov žestoki gnjev.

11 Pa stoga ne budite nemarni, sinovi moji, jer je vas izabrao GOSPODIN da stojite pred njim i vršite njegovu službu, da mu budete sluge i da mu kadite."

12 I Leviti su krenuli na posao: Mahat, sin Amasajev, i Joel, sin Azarijin, od roda Kohenovaca; od Merarijevih sinova Kiš, sin Abdijev, i Azarija, sin Jehalelelov; od Geršonovih sinova Joah, sin Zimin, i Eden, sin Joahov;

13 od Elisafanovih sinova Šimri i Jeiel, od Asafovih sinova Zaharija i Matanija,

14 od Hemanovih sinova Jehiel i Šemaja i od Jedutunovih sinova Šemaja i Uziel.

15 Ovi su skupili svoje sudruge, posvetili se i onda po zapovijedi kraljevoj dali su se na posao očistiti GOSPODINOV Dom po GOSPODINOVIM propisima.

16 Svećenici su ušli u unutrašnji dio GOSPODINOVU Domu da ga očiste, i sve nečisto što su našli u GOSPODINOVU Domu, iznijeli su u trijem GOSPODINOVU Domu, a Leviti su to pokupili i iznijeli u Kidronsku

dolinu.

17 Prvi dan prvoga mjeseca počeli su posvećivati, i osmi dan toga mjeseca došli su do trijema GOSPODINOVA. Uzeli su onda još osam dana za dalje čišćenje GOSPODINOVA Doma. Šesnaestog dana prvoga mjeseca su dovršili.

18 Potom su došli kralju Ezekiji i javili, rekavši: "Očistili smo sav GOSPODINOV Dom i žrtvenik za žrtve paljenice i sve njegovo posuđe i stol za prikazne kruhove i sve njegovo posuđe.

19 Sve posuđe koje je, zbog svojega otpada, obeščastio kralj Ahaz, dok je vladao, popravili smo i posvetili smo, i ono sada stoji pred GOSPODINOVIM žrtvenikom."

20 Drugoga jutra dao je kralj Ezekija sazvati gradske glavare i otišao u GOSPODINOV Dom.

21 Doveli su sedam junaca, sedam ovnova, sedam janjaca i sedam jaraca kao žrtvu za grijeh za kraljevsku kuću, za Svetinju i za Judu. On je zapovjedio Aronovim sinovima, svećenicima, da ih žrtvuju na GOSPODINOVU žrtveniku.

22 Onda su zaklali goveda, a svećenici su uzeli krv i izlili ju na žrtvenik. Nato su zaklali ovnove i izlili krv na žrtvenik; onda su zaklali janjce i izlili krv na žrtvenik.

23 Potom su doveli jarce kao žrtvu za grijeh pred kralja i pred skupštinu, i ovi su stavili svoje ruke na njih.

24 Onda su ih svećenici zaklali i donijeli su njihovu krv za oproštenje grijeha na žrtvenik, da pribave pomirenje svemu Izraelu, jer je bio kralj zapovjedio za sav Izraelov narod žrtvu paljenicu i žrtvu za grijeh.

25 Levite je postavio kod GOSPODINOVA Doma s cimbalima, harfama i citarama, po zapovijedi Davida i Gada, kraljeva vidioca, i proroka Natana, jer od GOSPODINA bila je izišla zapovijed preko njegovih proroka.

26 Leviti su se postavili s glazbalima Davidovim, a svećenici s trubama.

27 Onda je zapovjedio Ezekija da prinesu žrtvu paljenicu na žrtveniku. Čim je počela žrtva paljenica, počeli su i pjesmu u slavu GOSPODINU i trube uz pratnju glazbala Davida, Izraelova kralja.

28 Sva se skupština bacila na koljena, pjesma je odjekivala, i trube su se orile. Sve je to potrajalo tako dugo dokle se bila dovršila žrtva paljenica.

29 Kad se završilo prinošenje žrtve, kralj i svi oko njega, pali su na koljena i poklonili su se.

30 Nadalje je zapovjedio kralj Ezekija i glavari Levitima da zapjevaju u slavu

GOSPODINU hvalospjeve koje su bili sastavili David i vidjelac Asaf. S punom radošću pjevali su pjesme, klanjali se i bacali se na koljena.

31 Nato je odgovorio Ezekija rekavši: "Pošto ste se sada posvetili GOSPODINU, pristupite i donesite u GOSPODINOV Dom životinje za žrtve zaklanice i za žrtve mirotvorne!" Onda je skupština donijela životinje za žrtve zaklanice i za žrtve mirotvorne i, tko je htjeo, također životinje kao žrtvu paljenicu.

32 Ovo je broj životinja za žrtvu paljenicu, koju je bila donijela skupština: sedamdeset volova, stotinu ovnova i dvjesto janaca, sve to kao žrtvu paljenicu GOSPODINU.

33 Prinosa za žrtvu mirotvornu bilo je na broj šest stotina volova i tri tisuće ovaca.

34 A bilo je malo svećenika, te nisu mogli oderati sve životinje za žrtve paljenice, pomogli su im Leviti, njihova braća, dokle se nije dovršio posao, i dokle se nisu posvetili svećenici, jer su Leviti s većom revnošću pazili na to da se posvete, nego svećenici.

35 Uz to se moralo žrtvovati mnogo žrtava paljenica s pretilinom mirotvornih žrtava i s naljevima na žrtve paljenice. I tako je bila obnovljena služba u GOSPODINOVU Domu.

36 Ezekija i sav narod su se veselili tomu što je Bog pripravio narodu, jer je iznenađa nastala ova promjena.

Svetkovanje Pashe

30 Potom je Ezekija poslao poslanike svemu Izraelu i Judi i napisao Efraimu i Manasehu pisma da bi došli u GOSPODINOV Dom u Jeruzalem proslaviti Svečanu Gozbu Pashe GOSPODINU, Bogu Izraelovu.

2 Kralj i glavari njegovi i sva skupština u Jeruzalemu bili su odlučili održati Svečanu Gozbu Pashe u drugom mjesecu.

3 Pošto ga nisu bili mogli slaviti u propisano vrijeme, jer se nisu bili svećenici u propisanom broju za to posvetili i narod se još nije bio skupio u Jeruzalem.

4 I to se svidjelo kralju i cijeloj zajednici.

5 Tako su odlučili proglašiti po svem Izraelu od Beer-Šebe do Dana, da dođu svetkovati Gozbu Pashe GOSPODINU, Bogu Izraelovu, u Jeruzalemu, otako se nije više svetkovao uz opće sudjelovanje, kako je to bilo propisano.

6 I tako su otišli glasnici s pismima iz ruke kralja i njegovih glavara po svemu Izraelu i Judi naokolo i objavili po kraljevoj zapovijedi: "Izraelovi sinovi, vratite se natrag GOSPODINU, Bogu Abrahamovu, Izakovu i

Izraelovu, da se on opet obrati k vama, koji ste utekli vlasti asirskih kraljeva i još ste preostali!

7 Ne budite kao vaši oci i vaša braća koji su bili nevjerni GOSPODINU, Bogu svojih otaca, tako da ih je predao uništenju, kako ste to doživjeli!

8 Zato ne budite tvrdokorni kao vaši oci, nego pružite ruku GOSPODINU i dodite k njegovu svetištu koje je posvetio zauvijek, i služite GOSPODINU, svojem Bogu, da se odvratи od vas njegov žestoki gnjev!

9 Jer ako se obratite GOSPODINU, vaša će braća i vaši sinovi naći milosrđe u onih koji su ih odveli u ropstvo, tako da se mogu vratiti u ovu zemlju, jer je GOSPODIN, vaš Bog, milostiv i milosrdan i neće odvratiti svoje milosti od vas, ako se obratite k njemu."

10 I tako su išli glasnici od grada do grada po zemlji Efraimovojo i Manasehovojo i do u Zebulun, ali su im se podsmijevali i rugali.

11 Samo neki Ijudi od Ašera, Manaseha i Zebuluna došli su u Jeruzalem.

12 Naprotiv, upravljala je u Judi ruka Božja, koja im je stavila u srce da se po zapovijedi GOSPODINOVOJ jednodušno odazovu pozivu kralja i glavara.

13 I tako se skupilo u Jeruzalem veliko mnoštvo naroda da u drugom mjesecu proslave Svečanu Gozbu Beskvasnih kruhova, veoma mnogobrojna zajednica.

14 Oni su se ustali i uklonili žrtvenike u Jeruzalemu; tako su isto uklonili sve kadione žrtvenike i pobacali ih u Kidronsku dolinu.

15 Četrnaestoga dana drugog mjeseca zaklali su janice Pashe. Svećenici i Leviti osjetili su se postideni, posvetili se i donijeli su žrtve paljenice k GOSPODINOVU Domu.

16 Po propisima Mojsijeva zakona, koji su vrijedili za njih, a Mojsije, Božji čovjek, bio ih je izdao, obavili su svoju službu. Svećenici su izlili krv koju su im pružili Leviti.

17 Kako se među skupljenima mnogi nisu bili posvetili, zato su Leviti preuzeли klanje pashalnih janjaca za svakog onoga koji nije bio čist, pa zato ih nije mogao prinjeti GOSPODINU.

18 Jer zbog velikog mnoštva naroda, mnogi iz Efraima, Manaseha, Isakara i Zebuluna, nisu se bili očistili, nego su jeli Pasu kako nije bilo propisano. Za njih je uložio Ezekija zagovor i pomolio se: "GOSPODIN, koji je dobrostiv, neka očisti od grijeha

19 svakoga koji nastoji tražiti Boga, GOSPODINA, Boga svojih otaca, makar i ne bio čist, kako se traži za Svetinju!"

20 I GOSPODIN je uslišao Ezeđiju i sačuvao narod.

21 Tako su Izraelovi sinovi, koji su bili u Jeruzalemu, svetkovali Svečanu Gozbu beskvasnih kruhova sedam dana u velikom veselju, a Leviti i svećenici pjevali su uz pratrju glazbala svaki dan GOSPODINU hvalospjeve u slavu GOSPODINU.

22 Pritom je Ezeđija hrabrio sve Levite, koji su se tako revno pokazali u službi GOSPODINOVOJ. Sedam dana držale su se Svečanosti žrtvene gozbe, nakon što je bila prinesena žrtva mirotvorna, i slavilo se GOSPODINA, Boga svojih otaca.

23 Sva skupština je odlučila da svetuju još dalnjih sedam dana, i tako su svetkovali još sedam dana kao Svečana gozba radosti.

24 Jer je Ezeđija, Judin kralj, bio darovao skupštini tisuću junaca i sedam tisuća ovaca. Isto tako bili su glavari zajednice poslali na dar tisuću junaca i deset tisuća ovaca. Uto su se bili svećenici posvetili u velikom broju.

25 I tako se proveselila sva Judina zajednica: svećenici, Leviti i sve mnoštvo onih, koji su bili došli iz Izraela, i došljaci koji su došli iz raznih dijelova Izraela ili su prebivali u Judinoj zemlji.

26 Veliko veselje vladalo je u Jeruzalemu, jer od vremena Salomona, sina Davidova, Izraelova kralja, nije takvo što bilo u Jeruzalemu.

27 A onda su se digli levitski svećenici i blagoslovili narod, i njihov glas je bi uslišan, i njihova molitva je doprla do neba, do njegova svetog prebivališta.

Ezeđija uništava idolopoklonstvo

31 Kad se sva ova svečanost dovršila, sav Izrael koji je bio nazočan, otišli su po Judinim gradovima, polomili stupove u komade, sasjekli drvene kipove, razorili žrtvene uzvisine i žrtvenike po cijeloj Judinoj zemlji, Benjaminovojo, Efraimovojo i Manasehovojo, dok sve nije bilo uništeno. Onda se vratili svi Izraelovi sinovi u svoje gradove na svoje imanje.

2 Potom je Ezeđija postavio svećeničke i levitske redove po njihovim redovima – svakog svećenika i Levita u službenom području njegovu – za žrtve paljenice i žrtve mirotvorne, da služe i da hvale i pjevaju na vratima tabora GOSPODINOVA.

3 Kralj je odredio dio od njegova posjeda za žrtve paljenice, za žrtve paljenice jutrom i večerom i za žrtve paljenice na Subotnji dan, na mjesecu mlađake i na svetkovine, kako je propisano u GOSPODINU zakonu.

4 I zapovjedio narodu, koji je prebivao u Jeruzalemu, da daju dio za svećenike i Levite, da bi se mogli čvrsto držati zakona GOSPODINOVA.

5 Kad se razglasila ova zapovijed, počeli su Izraelovi sinovi donositi prvine od žita, vina, ulja i meda i od svakoga drugog roda zemaljskog roda. Od svega su obilno donijeli desetinu.

6 Izraelovi i Judini sinovi, koji su prebivali po gradovima, donosili su desetinu od goveda i ovaca i desetinu od posvetnih darova koji su bili posvećeni GOSPODINU, njihovu Bogu, nanijeli su desetine velike hrpe.

7 Trećega mjeseca počeli su slagati u hrpe, a sedmoga mjeseca su dovršili.

8 Kad su Ezeđija i glavari došli pogledati hrpe, zahvalili su GOSPODINU i njegovu narodu.

9 Kad je Ezeđija zapitao svećenike i Levite za hrpe,

10 odgovorio mu veliki svećenik Azarija od kuće Sadokove: "Otkada se počelo donositi dio GOSPODINOVU Domu, jedemo do sitosti i još mnogo preostaje. GOSPODIN je, naime, blagoslovio svoj narod; zato je preteklo ovo mnoštvo."

11 I Ezeđija je zapovjedio da se priprave prostorije u GOSPODINOVU Domu; i oni su ih pripravili.

12 Ondje su vjerno unesili prinose i desetine i posvetne darove. Nadglednik nad tim postao je Levit Konanija i njegov brat Šimej, drugi do njega.

13 Jehiel, Azarija, Nahat, Asahel, Jerimot, Jozabad, Eliel, Ismakija, Mahat i Benaja stajali su uz bok Konaniju i njegovu bratu Šimeju po zapovijedi kralja Ezeđije i Azarije, vladara u Božjem domu.

14 Levit Kore, sin Imnaha, čuvar istočnih vrata, postao je nadglednik nad darovima koji su se dragovoljno prinosili Bogu, da bi preuzimao najsvetiye GOSPODINOVE prinose i darove.

15 Pod nadzorom njegovim stajali su Eden, Minjamin, Ješua, Šemaja, Amarija i Šekanija po svećeničkim gradovima, da svojoj braći po redu, starim i mladim, točno razdaju njihove dijelove.

16 Osim u rodopis unesenih muškarača od tri godine naviše, ako su ovi došli k GOSPODINOVU Domu, kako je to tražio svaki dan, da po svojoj dužnosti izvrše svoj dnevni posao svoje službe po svojem redu.

17 Unos svećenika u rodopis bio je po obiteljima, tako isto Levita od dvadeset godina naviše po njihovoj službi i po svojim redovima.

18 Oni su bili uneseni u rodopis sa svom svojom malom djecom, sa svojim ženama, sinovima i kćerima, potpuno stanje. U njihovoj vjernosti oni su se posvećivali u svetosti.

19 I za Aronove sinove svećenike, u krajevima pašnjaka što pripadaju njihovim gradovima, u svakom pojedinom gradu bile su po imenu označene osobe postavljene za to da svima muškim osobama između svećenika i svakome upisanom Levitu izručuju njihove dijelove.

20 Tako je postupao Ezekija po cijeloj Jудinoj zemlji i pravio što je bilo dobro pravo i časno pred njegovim GOSPODINOM, Bogom.

21 U svemu što bi poduzimao za službu Božjega Doma, za zakon i zapovijed, da ugodi Bogu, radio je s punom požrtvovnošću, pa je zato imao uspjeha.

Senaheribov poraz. Ezekijina smrt

32 Poslije ovih djela i ove pobožne revnosti došao je Senaherib, asirski kralj, provalio u Judinu zemlju, opkolio tvrde gradove i mislio ih je za sebe osvojiti.

2 Kad je video Ezekija da je došao Senaherib u namjeri udariti na Jeruzalem, **3** odlučio je u sporazumu sa svojim glavarima i vojskovođama da zaspje vodene izvore izvan grada; i oni se složili s njim. **4** I skupili se ljudi u velikom broju i zasuli sve izvore i potok koji je tekao posred zemlje, rekavši: "Zašto da nađu asirski kraljevi toliko vode kad dodu?"

5 Potom je revno pošao na posao, popravio posvuda zid gdje je imao pukotine, dao je na njemu podignuti kule i drugi zid izvana, utvrdi Milo u Davidovu gradu i dao je napraviti mnogo oružja i štitova.

6 I postavio vojne zapovjednike nad vojskom i skupio ih oko sebe na slobodnom trgu kod gradskih vrata. On ih je hrabrio i govorio:

7 "Budite snažni i hrabri! Ne bojte se asirskog kralja ni svega mnoštva koje je s njim, jer je s nama jači nego s njim.

8 S njim je samo mišica od mesa, a s nama je GOSPODIN, naš Bog, da nam pomogne i da vodi naše ratove." Narod se ohrabrio riječima Ezekije, Judina kralja.

9 Potom je asirski kralj Senaherib, dok je on sam stajao pred Lakišom sa cijelom svojom vojskom, poslao zapovjednike svoje u Jeruzalem k Ezekiji, Judinu kralju, i k svima Judejcima koji su bili u Jeruzalemu, i poručio im:

10 "Ovako govori Senaherib, asirski kralj: 'Na što se oslanjate da ostajete u Jeruzalemu zatvoreni?

11 Ezekija vas samo zavodi da vas pomori glađu i žeđu kad govorи: "GOSPODIN, naš Bog, izbavit će nas iz ruku asirskog kralja."

12 Nije li Ezekija uklonio njegove uzvisine i žrtvenike kad je u Judi i Jeruzalemu izdao zapovijed: "Pred jednim jedinim žrtvenikom ćete se klanjati i na njemu žrtvovati?"

13 Ne znadete li što sam napravio ja i moji oci od svih naroda na zemlji? Jesu li bogovi zemaljskih naroda mogli izbaviti svoju zemlju iz mojih ruku?

14 Koji je između svih bogova ovih naroda, koje su uništili moji oci, mogao izbaviti svoj narod iz mojih ruku? I vaš Bog da bi vas mogao izbaviti iz mojih ruku?

15 ' Ezekija neka vas ne zaludi i neka vas tako ne zavede! Ne vjerujte mu, jer ni jedan bog bilo kojega naroda ili kraljevstva nije mogao izbaviti svojega naroda iz mojih ruku ni iz ruku mojih otaca. I vaš Bog neće vas moći izbaviti iz mojih ruku.'"

16 Njegovi zapovjednici su onda govorili još više protiv Boga, GOSPODINA, i protiv njegova sluge Ezekije.

17 I on je napisao pismo da se naruga GOSPODINU, Bogu Izraelovu, u kojem je ustvrdio "Kao što bogovi naroda u ostalim zemljama nije izbavio svojega naroda iz mojih ruku, tako neće ni Bog Ezekijin izbaviti svojega naroda iz mojih ruku."

18 Vikali su to iza glasa i judejskim žiteljima Jeruzalema, koji su stajali na zidu, da ih prestraže i smetu i da tako dobiju grad u svoje ruke.

19 Govorili su o Bogu Jeruzalema kao o bogovima neznabogačkih naroda, koji su samo loše djelo čovječe ruke.

20 Zbog toga se kralj Ezekija i prorok Izaija, sin Amosov, pomolili i zavapili k nebu za pomoć.

21 Onda je GOSPODIN poslao anđela, koji je uništio sve ratnike, glavare zapovjednike u taboru asirskog kralja, tako da se posramljen vratio u svoju zemlju. Kad je ušao ondje u hram svojega boga, ubili su ga ondje mačem neki od njegovih rođenih sinova.

22 Tako je GOSPODIN izbavio Ezekiju i žitelje Jeruzalema iz ruku Senaheriba, asirskog kralja, i iz ruku svih drugih neprijatelja i pribavio im mir na sve strane.

23 I mnogi su donosili GOSPODINU darove u Jeruzalem i dragocjene poklone Ezekiji, Judinu kralju, koji je otada stajao u visokom ugledu kod svih naroda.

24 U ono vrijeme razbolje se Ezekija na smrt. On se pomolio GOSPODINU, koji mu progovorio i dao mu čudesni znak.

25 Ali Ezekija se nije pokazao zahvalan na iskazanom mu dobročinstvu, već se uzholio. Zato je došao na njega gnjev i na Judu i Jeruzalem.

26 I ponizi se Ezekija zbog svoje oholosti, on i žitelji Jeruzalema. Zato nije došla na njih srdžba GOSPODINOVA još za života Ezekijina.

27 Ezekija je imao vrlo veliko blago i sjaj. On je bio stekao sebi blago u srebru, zlatu i dragom kamenju, i mirise, štitove i svakojako dragocjeno posude;

28 uz to spremišta za dohodak od žita, vina i ulja, i staje za svakojaku marvu i torove za stada.

29 I gradove je sebi sagradio, i imao je velika stada ovaca i goveda, jer mu je Bog bio dao veoma velik posjed.

30 Ezekija je bio onaj koji je zatvorio gornji izvor vode Gihona i sveo ga dolje na zapadnu stranu Davidova grada. Ezekija je imao uspjeh u svim svojim pothvatima.

31 Samo kad je došlo poslanstvo, koje su mu bili poslali babilonski glavari, da se rasplita za čudesni znak što se bio dogodio u zemlji, dopustio je Bog da padne u napast kako bi točno upoznao njegove misli.

32 Ostala djela Ezekijina i njegova pobožna djela stoje zapisana u objavljenju proraka Izajie, sina Amosova, i u knjizi Judinih i Izraelovih kraljeva.

33 Kad je Ezekija bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u grobu gornjim grobova Davidovih sinova. Sav Juda i Jeruzalemski narod iskazali su mu čast kod njegove smrti. Njegov sin Manaseh je kraljevao namjesto njega.

Manaseh idolopoklonik. Amon. Josija

33 Manasehu je bilo dvanaest godina kad je postao kralj, a vladao je pedeset i pet godina u Jeruzalemu.

2 Pravio je zlo pred GOSPODINOM kad je naslijedio gnušobe naroda koje je GOSPODIN bio protjerao ispred Izraelovih sinova.

3 Uzvisine, koje je bio srušio njegov otac Ezekija, on je opet podignuo, podignuo je i žrtvenike Baalima, dao je postaviti drvene kipove, klanjao se svoj nebeskoj zvezdanoj vojsci i njoj je služio.

4 Dapače, u GOSPODINOVU Domu, o kojem je bio objavio GOSPODIN: "U Jeruzalemu dat ću da prebiva moje Ime u sva vremena", sagradio je žrtvenike.

5 Svoj nebeskoj zvezdanoj vojsci podignuo je žrtvenike u oba trijema GOSPODINOVA Doma.

6 Svoje vlastite sinove pustio da idu kroz oganj u dolini sina Hinomova, vračao je, gatao je i čarao je, i namjestio zazivače

duhova i vračare. Tako je pravio mnogo zlo pred GOSPODINOM i tako ga dražio na gnjev.

7 I rezbareni idolski kip koji je bio dao napraviti, postavio je u Božji Dom, za koji je bio Bog obećao Davidu i njegovu sinu Salomonu: "Ovaj Dom i Jeruzalem, koji sam izabrao između svih Izraelovih plemena, napravit ću zauvijek stanom svojega Imena.

8 Neću više dati da se noge Izraelove maknu iz zemlje koju sam dao vašim ocima, ako samo budu pazili na to da vjerno prave onako kako sam im zapovjedio, i to točno po zakonu, pravilima i uredbama, koje im je zapovjedio Mojsije."

9 Ali Manaseh zaveo Judu i žitelje Jeruzalema, te su činili još gore nego narodi koje je bio GOSPODIN uništio ispred Izraelovih sinova.

10 GOSPODIN je doduše opominjao Manaseha i njegov narod, ali se oni nisu na to osvrtnali.

11 I pustio je GOSPODIN da dođu protiv njih vojskovođe asirskog kralja. Oni su pograbili Manaseha kukama, svezali ga mјedenim lancima i odveli ga u Babilon.

12 I kad je bio tako u nevolji, molio se GOSPODINU, svojem Bogu, za milosrđe i duboko se ponizio pred Bogom svojih otaca.

13 Kad mu se molio, saslušao ga, uslišao njegovu molitvu i povratio ga opet kao kralja u Jeruzalem. Onda je upoznao Manaseh da je GOSPODIN pravi Bog.

14 Poslije toga podignuo je vanjski zid uz Davidov grad na zapadnoj strani prema Gihonu u dolini i do ulaza na Riblja vrata, tako da opkoli Ofel. Izveo ga vrlo visoko. U sve tvrde gradove Judine postavio je vojne zapovjednike.

15 Onda je uklonio tuđe bogove i rezbareni idolski kip iz GOSPODINOVA Doma, tako isto žrtvenike koje je bio podignuo na gori, gdje je stajao GOSPODINOV Dom, i u →Jeruzalemu, i bacio ih pred grad.

16 A GOSPODINOV žrtvenik je opet podignuo i prinio na njemu žrtve mirotvorne i zahvalne. Zapovjedio je i Judejcima da štuju GOSPODINA, Boga Izraelova.

17 Ali je narod još uvijek žrtvovao na uzvisinama, dakako samo GOSPODINU, svojem Bogu.

18 Ostala djela Manasehova i molitva njegova njegovu Bogu i govori vidjelaca, koji su mu govorili u Ime GOSPODINA, Boga Izraelova, zapisana su u knjizi Izraelovih kraljeva.

19 Njegova molitva i kako je bio uslišan; svi njegovi grijesi i njegova nevjernost,

nadalje mjesta na kojima je prije svojega poniženja podignuo žrtvene uzvisine i postavio drvene kipove i rezbarene kipove, to je zapisano u riječima Hozajevim.

20 Kad je Manaseh počinuo kod svojih otača, pokopali su ga u njegovom dvoru. Njegov sin Amon je kraljevao namjesto njega.

21 Dvadeset i dviye godine imao je Amon kad je postao kralj, i vladao je dviye godine u Jeruzalemu.

22 On je pravio zlo pred GOSPODINOM, kako je bio pravio njegov otac Manaseh. Svim rezbarenim kipovima, koje je bio dao napraviti njegov otac Manaseh, prinosio je Amon mnoge žrtve i štovao ih.

23 Ali se nije ponizio pred GOSPODINOM, kao što se bio ponizio njegov otac Manaseh, dapače Amon je stavio na sebe veliku krivnju.

24 Sluge su se njegove urotille protiv njega i ubili ga u njegovom dvoru.

25 A narod je pobio sve koji su se bili urotili protiv kralja Amona, a njegova sina Josiju podignuo narod za kralja na njegovo mjesto.

Nađen Mojsijev zakonik. Obnova zavjeta

34 Josiji je bilo osam godina, kad je postao kralj. Vladao je trideset i jednu godinu u Jeruzalemu.

2 Pravio je što je bilo pravo u očima GOSPODINA, i hodio je putovima svojega djeda Davida, nije odstupio od toga ni na lijevo ni na desno.

3 U osmoj godini svojega vladanja, kad je još bio veoma mlad, počeo je vjerno služiti Bogu svojega djeda Davida. U dvanastoj godini počeo je čistiti Judinu zemlju i Jeruzalem od žrtvenih uzvisina, od drvenih kipova, od rezbarenih i lijevanih kipova.

4 Pred njegovim očima raskopali su žrtvenike Baalove. Sunčane stupove, koji su bili gore na njima, dao je sasjeći, drvene kipove, rezbarene kipove i spomen-stupove dao je srušiti i satrti ih u prah, od njih je dao razasuti po grobovima onih koji su im bili žrtvovali.

5 Kosti svećenika dao spaliti na njihovim žrtvenicima i tako je očistio Judinu zemlju i Jeruzalem.

6 I u gradovima od Manaseha i Efraima, od Šimuna do Naftalija, unaokolo u njihovim ruševinama.

7 Kad je porušio žrtvenike, drvene kipove i rezbarene kipove izlomiti i satrti u prah, i po cijeloj zemlji Izraelovoj sve sunčane stupove sasjeći, vratio se u Jeruzalem.

8 U osamnaestoj godini njegova vladanja, nakon što je očistio zemlju i dom, poslao

je Šafana, Asalijahina sina, gradskog zapovednika Maaseja i pečatnika Joaha, sina Joahazova, da se popravi Dom GOSPODINA, njegova Boga.

9 Kad su oni došli k velikom svećeniku Hilkiji, predali su novce koji su bili doneseni u Božji Dom i koje su bili nakupili Leviti, čuvari pragova, od Manaseha i Efraima i od svih ostalih Izraelovih sinova i od svega Jude i Benjamina i od žitelja Jeruzalema.

10 Oni ih uručili poslovođama postavljenim kod GOSPODINOVA Doma. Ovi su isplaćivali poslenike zaposlene oko GOSPODINOVA Doma, obnavljajući i popravljajući Dom.

11 Oni su davali drvodjeljama i zidarima, da se kupuje oklesano kamenje i drvo za grede i da se pobrvnaju zgrade koje su bili porušili Judini kraljevi.

12 Ljudi su radili svoj posao vjerno i točno. Nad njima su bili postavljeni za nadzor Leviti Jahat i Obadija od Merarijevih sinova i Zaharija i Mešulam od Kohatovih sinova. Drugi Leviti koji su se razumjeli u glazbala,

13 bili su postavljeni nad nositeljima i također bilo im je povjerenje nadziranje svih drugih poslenika kod njihova službovanja. Gdje koji Leviti bili su pisari, upravitelji i vratari.

14 Kad su vadili novce koji su bili ušli za GOSPODINOV Dom, našao je svećenik Hilkija knjigu zakona GOSPODINOVA, dana po Mojsiju.

15 Odgovorio je Hilkija pisaru Šafanu, rekvaviši: "Našao sam knjigu zakona u GOSPODINOVU Domu." Hilkija je onda predao knjigu Šafanu.

16 Šafan je odnio knjigu kralju i podnio kralju ovaj izvještaj: "Sve što je bilo zapovjedeno tvojim slugama, izveli su.

17 Oni su novce koji su se našli u GOSPODINOVU Domu pokupili i dali poslovođama, namještenim za nadzor."

18 Ujedno je javio pisar Šafan kralju: "Svećenik Hilkija dao mi je knjigu", i Šafan ju pročitao kralju.

19 Kad je kralj čuo sadržaj knjige zakona, razderao je svoje haljine.

20 Onda je kralj dao ovu zapovijed Hilkiji i Ahikamu, sinu Šafanovu, i Abdonu, sinu Mikinu, pisaru Šafanu i Asaji, kraljevom sluzi:

21 "Idite, zapitajte GOSPODINA za mene, za narod i za one koji su još preostali u Izraelu i Judi, o sadržaju ove knjige što se našla, jer je velika srdžba GOSPODINOVA, koja se raspalila protiv nas, zato što naši oci nisu slušali propise GOSPODINOVE, da

prave sve to što je napisano u ovoj knjizi."

22 I tako otisao svećenik Hilkija s onima koje je bio označio kralj k proročici Huldi, ženi Šaluma, sina Tokhatova, unuka Hašre, koja je prebivala u drugom kraju grada u Jeruzalemu, i zapitali su ju o tomu.

23 Ona im je dala ovaj odgovor: "Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Recite čovjeku, koji vas poslao k meni:

24 Ovako govori GOSPODIN: Pustit ću zlo na ovo mjesto i na njegove žitelje, sve kletve što stoje napisane u knjizi koju su pročitali Judinu kralju.

25 Zato jer su me ostavili i prinosili mio-mirisni k d drugim bogovima da me izazivaju svim tim lošim djelom svojih ruku, moj će se gnjev raspaliti protiv toga mješta i neće se ugasiti.

26 A Judinu kralju, koji vas poslao da zapitate GOSPODINA, javite ovo: 'Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov, za sve riječi koje si čuo:

27 Jer je tvoje srce bilo ponizno i ti si se prignuo pred Bogom, kad si čuo što je zaprijetio tomu mjestu i njegovim žiteljima, i jer si se ponizio pred menom i razderao svoje haljine i plakao pred menom, zato sam i ja uslišao tebe, govori GOSPODIN!

28 Zato ćeš, kad te pribereš k tvojim očima, u miru biti položen u svoj grob. Tvoje oči neće gledati svu tu nesreću koju ću pustiti na to mjesto i na njegove žitelje."

Tako su donijeli riječ kralju.

29 Onda je kralj poslao glasnike i oni su skupili kod njega sve Judine i jeruzalem-ske starještine.

30 Kralj je otisao u GOSPODINOV Dom i s njim svi ljudi iz Judine zemlje i žitelji Jeruzalema, i svećenici i Leviti, sav narod, veliko i malo. Ondje im pročitao sav sadržaj zavjetne knjige, koja je bila i nadena u GOSPODINOVU Domu.

31 Potom je stupio kralj na svoje sjedište i zavjetovao se pred GOSPODINOM da će onići za GOSPODINOM i držati njegove zapovijedi, njegove propise i uredbe svim svojim srcem i svom svojom dušom, da tako udovolje propisima ovoga zavjeta napisanim u ovoj knjizi.

32 Onda je dao da svi, koji su bili u Jeruzalemu i u Benjaminovu plemenu, stupe u ovaj zavjet, i žitelji Jeruzalema radili su tako kako je odgovaralo zavjetu Boga, Boga njihovih otaca.

33 Tako je Josija uklonio sve idolske grozote iz svih krajeva Izraelovih sinova i obvezao sve u Izraelu da služe GOSPODINU, svojem Bogu. Dok je on živio, oni nisu odstupili od GOSPODINA, Boga svojih otaca.

Josija svetuju Pashu, ranjen i umire

35 Potom je svetkovao Josija Jeruzalemu Svečana gozba Pashe u čast GOSPODINA. Četrnaesti dan prvoga mjeseca klali su janjce Pashe.

2 On je postavio svećenike u njihove službe i potaknuo ih da služe u GOSPODINOVU Domu.

3 Levitima, koji su trebali učiti sav Izraelov narod i bili su posvećeni GOSPODINU, je rekao: "Donesite svetu škrinju u Dom, koju je sagradio Salomon, Davidov sin, Izraelov kralj! Ne trebate ju više nositi na ramenima. Služite sada GOSPODINU, svojem Bogu, i njegovu narodu Izraelu!"

4 Držite se spremni po obiteljima i svojim redovima kako su propisali David, Izraelov kralj, i njegov sin Salomon!

5 Postavite se u svetom mjestu po obiteljima svoje braće, ljudi iz naroda, i to za svaku obitelj jedan odio levitske obitelji!

6 Nato zakoljite pashalnu žrtvu i posvetite se i pripravite ju za svoju braću, da oni mogu napraviti sve po zapovijedi koju je dao GOSPODIN preko Mojsija!"

7 Josija je dao ljudima iz naroda sitne marve, naime, janjaca i jarića – sve za pashalne žrtve svim nazočnima, na broj trideset tisuća – uz to tri tisuće goveda, to sve od kraljevskog posjeda.

8 I vrhovni službenici njegovi dali su dragovoljno darova narodu, svećenicima i Levitima. Tako su darovali Hilkija, Zaharija i Jehiel, predstojnici Božjega Doma, svećenicima za pashalne žrtve dvije tisuće i šest stotina janjaca i tri stotine goveda.

9 Konanija i njegova braća Šemaja i Netanel, nadalje Hašabja, Jehiel i Jozabad, predstojnici Levita, dali su Levitima za pashalne žrtve dar od pet tisuća janjaca i pet stotina goveda.

10 Služba je bila uređena ovako: svećenici su stupili na svoje mjesto, tako isto Leviti po svojim odjelima, kako je zapovjedio kralj.

11 Onda su klali pashalne žrtve. Svećenici bi škropili krvlju primajući iz ruke Levita. Ovi su onda derali kožu.

12 Odvojili bi dijelove određene za žrtvu paljenicu, da ih dadu skupinama obitelji iz naroda, te ih one prinesu GOSPODINU, kako je propisano u knjizi Mojsijevoj. Isto su tako postupali s govedima.

13 Onda su pekli pashalnu žrtvu na ognju po propisu, kuhalii su svete darove u loncima, kotlovima i zdjelama i donosili ih brzo svima ljudima naroda.

14 Potom su pripremili sebi i svećenici-ma, jer svećenici, Aronovi sinovi, imali su posla oko prinošenja žrtava-paljenica do

u noć. Zato bi Leviti pripremili sebi i svećenicima, Aronovim sinovima.

15 Pjevači, Asafovi sinovi, stajali su na svojim mjestima koja su zauzeli po zapovijedi Davidovojo, Asafovou Hemanovoju i Jedutuna, vidioca kraljeva, i vratari na pojedinim vratima. Oni nisu trebali ostavljati svoju službu, jer bi im spremila njihova braća, Leviti.

16 Tako je bila uređena sva služba GOSPODINOVA u isti dan kada se držala Pasha i na žrtveniku GOSPODINOVU prinijele žrtve paljenice po zapovijedi kralja Josije.

17 I tako su onda svetkovali Izraelovi sinovi, koji su bili nazočni, sedam dana Pashu i Svečanu Gozbu beskvasnih kruhova.

18 Od vremena proroka Samuela nije se bio više u Izraelu držala takva Svečana gozba Pashe. Ni jedan od Izraelovih kraljeva nije bio priredio takvu Svečanu Gozbu Pashe kao ovu koju je svetkovao Josija sa svećenicima i Levitima i sa svim Judom i sa Izraelovim sinovima kojih se bilo našlo, i sa žiteljima Jeruzalema.

19 U osamnaestoj godini vladanja Josijina svetkovala se ova Pasha.

20 Kad je Josija bio opet uredio Dom, došao je poslije svega toga egipatski kralj Neko da zametne bitku kod Karkemiša na Eufratu. Josija je izašao pred njega.

21 A on je poslao k njemu poslanike i poručio mu: "Što ja imam s tobom, kralju Judin? Ne idem ja danas na tebe, nego na bojno mjesto s kojim sam u ratu, i Bog mi je zapovjedio da se požurim. Odustani raditi protiv Boga koji je sa mnom da te ne uništi!"

22 Ali se Josija nije odvratio od njega, nego je izašao da ga napadne. Nije poslušao Nekovih riječi, iz Božjih usta, nego je došao da se pobije u ravnici kod Megida.

23 Ali strijelci su pogodili kralja Josiju, i kralj je povikao svojim slugama: "Izvedite me odavde, jer sam teško ranjen!"

24 Njegove sluge su ga podigle s bojnih kola, izvezli ga u njegovim drugim kolima i doveli ga u Jeruzalem. On je umro bio pokopan u grobovima svojih otaca. Sav Juda i Jeruzalem tugovali su za Josijom.

25 Jeremija je ispjевao tužaljku za Josijom, i svi pjevači i pjevačice opijevaju otada Josiju u svojim tužaljkama do današnjega dana. One su se udomile u Izraelu; i napisane su u Tužaljkama.

26 Ostala djela Josijina i njegova pobožna djela što su prema propisu zakona GOSPODINOVA.

27 Njegova prijašnja i posljednja povijest, zapisane su u knjizi Izraelovih i Judinih kraljeva.

Babilonsko ropstvo

36 Narod zemlje je uzeo Johaza, sina Josijina, i postavio ga kraljem na mjesto njegova oca u Jeruzalemu.

2 Johaz je imao dvadeset i tri godine kad je postao kralj, i vladao je tri mjeseca u Jeruzalemu.

3 Egipatski kralj svrgao ga u Jeruzalemu i nametnuo zemlji danak od stotinu talenata srebra i jedan talenat zlata.

4 Onda je egipatski kralj postavio njegova brata Elijakima kraljem nad Judom i Jeruzalemom i promijeni mu ime u Jojakim. A njegova brata Johaza je uzeo Neko sobom i odveo ga u Egipat.

5 Jojakimu je bilo dvadeset i pet godina, kad je postao kralj, i vladao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Pravio je zlo pred GOSPODINOM, njegovim Bogom.

6 Onda je došao protiv njega Nebukadnezar, babilonski kralj, i stavio ga u mјedene verige da ga odvede u Babilon.

7 I jedan dio posuđa GOSPODINOVA Doma odnio je Nebukadnezar u Babilon i stavio ga u svoj dvor u Babilonu.

8 Ostala Jojakimova djela, gadna djela koja je počinio i sve što mu se dogodilo, zapisano je u knjizi Izraelovih i Judinih kraljeva. Njegov sin Jojakin je kraljevao namjesto njega.

9 Bilo je Jojakinu osam godina kad je postao kralj, i vladao tri mjeseca i deset dana u Jeruzalemu. Pravio je zlo pred GOSPODINOM.

10 U sljedećoj godini dao ga kralj Nebukadnezar odvesti u Babilon zajedno s dragocjenim posuđem GOSPODINOVA Doma. Kraljem nad Judom i Jeruzalemom na pravio je njegova brata Zedekiju.

11 Bila je Zedekiji dvadeset i jedna godina kad je postao kralj. Vladao je jedanaest godina u Jeruzalemu.

12 I on je pravio zlo pred GOSPODINOM, njegovim Bogom. Nije se ponizio pred prorokom Jeremijom, koji mu je govorio kroz usta GOSPODINOVA.

13 Uz to se odmetnuo od kralja Nebukadnezara, kome se bio zakleo na vjernost Bogom, ali je ostao tvrdovrat i nepokoran i nije se obratio GOSPODINU, Bogu Izraelovu.

14 I svi su vrhovni svećenici zajedno s narodom počinili tolike nevjernosti svakojakim neznabogačkim idolskim grozotama i obeščastili su GOSPODINOV Dom, koji je sebi posvetio u Jeruzalemu.

15 I GOSPODIN, Bog njihovih otaca, slao je k njima neprestano opomene preko svojih glasnika i slao ih rano ujutro, jer mu je bilo žao svojega naroda i svojega

prebivališta.

16 A oni su se rugali Božjim glasnicima, prezirali su njegove opomene i smijali se njegovim prorocima, dok se nije raspali la srdžba GOSPODINOVA na njegov narod tako da više nije bilo spasa.

17 Stoga je pustio da dođe na njih kaldejski kralj, koji je pobio mačem njihove mladiće u njihovu svetom Domu. Nije sačuvao ni mladića ni djevojku, ni starca ni nemoćna; sve mu je dao u ruke.

18 I sve posude Božjega Doma, veliko i malo, blago GOSPODINOVA Doma i kraljevo blago i njegovih vrhovnih službenika – sve je on odnio u Babilon.

19 Onda su spalili Božji Dom, srušili jeruzalemski zid i sve kuće spalili tako da su svi dragocjeni predmeti u njemu propali.

20 Potom sve što je bilo uteklo maču, odveo je u ropstvo u Babilon, gdje su morali

njemu i njegovim sinovima robovati, dokle nije nastalo perzijsko kraljevstvo.

21 Da bi se ispunila GOSPODINOVA riječ, koja je bila izrečena na usta Jeremijina: dok se zemlja ne naužije svojih Subotnjih dana. Dokle god stoji pusta održava svoje Subotnje dane, dok se ne navrši sedamdeset godina.

22 U prvoj godini vladanja perzijskog kralja Kira, da bi se ispunila GOSPODINOVA riječ, objavljena na Jeremijina usta, nadahnuo je GOSPODIN perzijskog kralja Kira, da oglasi po svemu svojem kraljevstvu i raspiše, rekavši:

23 “Ovako govori Kir, perzijski kralj: ‘Sva zemaljska kraljevstva dao mi je Bog, GOSPODIN u nebu. I on mi je zapovjedio da mu sagradim Dom u Jeruzalemu u Judeji. Tko između vas svih pripada njegovu narodu, neka GOSPODIN, njegov Bog, bude s njim i neka ide gore!’”

Ezra

Knjiga Ezrina

Kir dopušta Judejcima povratak iz ropstva

1 U prvoj godini vladanja perzijskog kralja Kira, da bi se ispunila GOSPODINOVA riječ, objavljena na Jeremijina usta, potaknuo je GOSPODINOV duh perzijskog kralja Kira, da oglasi po svemu svojem kraljevstvu usmeno i pismeno, rekavši:

2 “Ovako govori Kir, kralj perzijski: Sva zemaljska kraljevstva dao mi je Bog, GOSPODIN u nebu. I on mi je zapovjedio da mu sagradim Dom u Jeruzalemu u Judeji.

3 Tko između vas svih pripada njegovu narodu, neka GOSPODIN, njegov Bog, bude s njim i neka ide gore u Jeruzalem u Judeji i neka ondje gradi Dom GOSPODINA, Boga Izraelova, Boga koji prebiva u Jeruzalemu.

4 Svuda gdje se još zadržavaju ostaci naroda neka ih mještani potpomognu srebrom i zlatom, imetkom i marvom, pokraj dragovoljnih darova za Božji Dom u Jeruzalemu.”

5 I tako se zaputili od glavara obiteljskih u Judi i Benjaminu i od svećenika i Levita svima kojima je to nadahnuo Bog, da opet sagrade GOSPODINOV Dom u Jeruzalemu.

6 I svi, koji su s njima prebivali, potpomo-gli su ih posuđem srebrnim, zlatom, imet-kom, marvom i dragocjenim darovima, pokraj svih dragovoljnih prinosa za Božji Dom u Jeruzalemu.

7 A kralj Kir je iznio predmete GOSPODINOVA Doma koje je bio odnio iz Jeruzalema Nebukadnezar i stavio ga u hram svojega boga.

8 I to je dao iznijeti perzijski kralj Kir preko rizničara Mitredata, koji ga izbrojio judejskomu vladaru Šešbasaru.

9 Ovo mu je broj: trideset zlatnih zdjela, tisuća srebrnih zdjela, dvadeset i devet noževa,

10 trideset zlatnih čaša, četiri stotine i de-set srebrnih čaša slične vrste, tisuću drugoga posuda.

11 Svega pet tisuća i četiri stotine zlatnih i srebrnih predmeta. Sve je to ponio Šešbasar sobom kad su bili prognanici povedeni iz Babilona u Jeruzalem.

Popis naroda koji se vratio iz sužanstva

2 Ovo su ljudi one pokrajine koji su se vratili iz ropstva, koje je nekada odveo Nebukadnezar, babilonski kralj, u Babilon i koji se sad vratili u Jeruzalem i u Judeju, svaki u svoj grad.

2 Ovo su koji su se vratili pod vodstvom Zerubabела, Ješue, Nehemije, Seraje, Reelaja, Mordekaja, Bilšana, Mispara, Bivgaja, Rehuma i Baana. Ovo je broj ljudi iz Izraelova naroda:

3 Paroševi ljudi: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva;

- 4 Šefatijini ljudi: tri stotine sedamdeset i dva;
 5 Arahovi ljudi: sedam stotina sedamdeset i pet;
 6 Pahat-Moabovi ljudi, od Jošue i Joaba: dvije tisuće osam stotina i dvanaest;
 7 Elamovi ljudi: tisuću i dvije stotine pedeset i četiri;
 8 Zatuovi ljudi: devet stotina četrdeset i pet;
 9 Zakajevi ljudi: sedam stotina i šezdeset;
 10 Banijevi ljudi: šest stotina četrdeset i dva;
 11 Bebajevi ljudi: šest stotina dvadeset i tri;
 12 Azgadovi ljudi: tisuću dvije stotine dvadeset i dva;
 13 Adonikamovi ljudi: šest stotina šezdeset i šest;
 14 Bigvajevi ljudi: dvije tisuće pedeset i šest;
 15 Adinovi ljudi: četiri stotine pedeset i četiri;
 16 Aterovi od Ezekije ljudi: dvadeset i osam;
 17 Bezajevi ljudi: tri stotine dvadeset i tri;
 18 Jorini ljudi: stotinu i dvanaest;
 19 Hašumovi ljudi: dvije stotine dvadeset i tri;
 20 Gibarovi ljudi: devedeset i pet;
 21 ljudi iz Betlehema: stotinu dvadeset i tri;
 22 ljudi iz Netofe: pedeset i šest;
 23 ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam;
 24 ljudi iz Azmaveta: četrdeset i dva;
 25 ljudi iz Kiryat-Jearima: Kefirah i Beerot-a sedam stotina četrdeset i tri;
 26 ljudi iz Rame i Gebe: šest stotina dvadeset i jedan;
 27 ljudi iz Mikmaša: stotinu dvadeset i dva;
 28 ljudi iz Betela i Aja: dvjesto dvadeset i tri;
 29 ljudi iz Neba ljudi: pedeset i dva;
 30 ljudi iz Magbiša: stotinu pedeset i šest;
 31 ljudi iz Novoga Elama: tisuću i dvije stotine pedeset i četiri;
 32 ljudi iz Harima: tri stotine i dvadeset;
 33 ljudi iz Loda, Hadida i Ona: sedam stotina dvadeset i pet;
 34 ljudi iz Jerihona: tri stotine četrdeset i pet;
 35 ljudi iz Senae: tri tisuće šest stotina i trideset.
 36 Svećenici: devet stotina sedamdeset i tri sina Jedajina iz kuće Ješuine;
 37 Imerovi sinovi: tisuću pedeset i dva;
- 38 Pašhurovi sinovi: tisuću dvije stotine četrdeset i sedam;
 39 Harimovi sinovi: i tisuću i sedamnaest.
 40 Leviti: sedamdeset i četiri sina Ješuina i Kadmielova iz kuće Hodavjine.
 41 Pjevača je bilo stotinu dvadeset i osam Asafovih sinova.
 42 Vratara je bilo svega stotinu trideset i devet Šalumovih sinova, Aterovih sinova, Talmonovih sinova, Akubovih sinova, Hattitih sinova i Šobajevih sinova.
 43 Netineji su bili: Sihini sinovi, Hasufini sinovi, Tabaotovi sinovi,
 44 Kerosovi sinovi, Siahini sinovi, Padonovi sinovi,
 45 Lebanovi sinovi, Hagabini sinovi, Akubovi sinovi,
 46 Hagabovi sinovi, Šamlajevi sinovi, Hananovi sinovi,
 47 Gidelovi sinovi, Gaharovi sinovi, Reajini sinovi,
 48 Resinovi sinovi, Nekodini sinovi, Gamaxovi sinovi,
 49 Uzini sinovi, Paseahini sinovi, Bezajevi sinovi,
 50 Asnanini sinovi, Meunimovi sinovi, i Nefusimovi sinovi,
 51 Bakbukovi sinovi, Hakufini sinovi, Harnuovi sinovi,
 52 Baslutovi sinovi, Mehidin sinovi, Harsini sinovi,
 53 Barkosovi sinovi, Siserini sinovi, Tamahovi sinovi,
 54 Nesiahovi sinovi i Hatifini sinovi.
 55 Među sinovima sluga Salomonovih bili su Sotajevi sinovi, Soferetovi sinovi, Perudini sinovi,
 56 Jaalini sinovi, Darkonovi sinovi, Gidelovi sinovi,
 57 Šefatijini sinovi, Hatilovi sinovi, Poke-ret-Zebaimovi sinovi i Amiljevi sinovi.
 58 Svega je bilo tri stotine devedeset i dva sina netineja sluga Salomonovih.
 59 Ovo su koji su se vratili iz Tel-Melaha, Tel-Harše, Keruba, Adana i Imera, a nisu mogli dokazati da je njihova obitelj i njihovo podrijetlo od Izraela:
 60 Dalajini sinovi Tobijini sinovi i Nekodini sinovi: šest stotina pedeset i dva sina;
 61 od svećeničkih sinova: Hobajini sinovi, Hakosovi i Barzilajevi sinovi, koji se bio oženio jednom od kćeri Gileadovca Barzilaja i nazvao se po njihovu imenu.
 62 Oni su tražili svoje rođovnice. Kako ih se nije moglo naći, bili su neko vrijeme odstranjeni iz svećenstva.
 63 Namjesnik im zabranio jesti od najsvetijega dok se svećenik ne posluži Urimom i Tumimom.

64 Sva zajednica skupa brojila je četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset,
65 osim sluga i sluškinja; njih je bilo sedam tisuća tri stotine trideset i sedam. K tomu je pridošlo još dvjesto pjevača i pjevačica.

66 Oni su imali sedam stotina trideset i šest konja, dvjesto četrdeset i pet mazgi,
67 četiri stotine trideset i pet deva, šest tisuća sedam stotina i dvadeset magarača.

68 Od obiteljskih glavara neki došavši GOSPODINOVU Domu u Jeruzalemu davali su dragovoljne prinose za Božji Dom, da se opet sagradi na svojem mjestu.

69 Po svojoj mogućnosti dali su u građevnu riznicu: zlata šezdeset i jednu tisuću drahmi, srebra pet tisuća mina, uz to stotinu svećeničkih haljinu.

70 I tako se naselili svećenici i Leviti i ljudi iz naroda, i pjevači, vratari i netineji u svojim gradovima, a sav Izrael u svojim gradovima.

Počinje se graditi Hram

3 A kad je došao sedmi mjesec – sinovi Izraelovi bili su već u svojim gradovima – skupio se narod jednodušno u Jeruzalem.

2 I Ješua, sin Josadakov, sa svojom braćom i Zerubabel, sin Šealtielov, sa svojom braćom ustali su da opet sagrade žrtvenik Boga Izraelova, pa da prinose na njemu žrtve paljenice, kako piše u zakonu Mojsija, Božjega čovjeka.

3 Oni su podigli žrtvenik na starom njegovu temelju, jer su bili u strahu od žitelje zemlje, i prinosili su na njemu GOSPODINU žrtve paljenice jutrom i večerom.

4 Svečanu Gozbu sjenica su proslavili po propisu i prinosili su svaki dan u propisanom broju žrtve paljenice, kako je bilo zapovjedeno za svaki dan.

5 I potom stalnu žrtvu paljenicu, žrtve na mjesecu mlađake i na sve svete svečanosti GOSPODINOVE i žrtve onih koji bi prinijeli GOSPODINU dragovoljan prinos.

6 Od prvoga dana sedmoga mjeseca počeli su prinositi GOSPODINU žrtve paljenice, premda još nije bio postavljen temelj za GOSPODINOV Dom.

7 Kamenarima i drvodjeljama davali su novce, a Sidoncima i Tircima jelo, piće i ulje da dovoze cedrova drva iz Lebanonona na more u Jopu, kako im je bio dopustio perzijski kralj Kir.

8 Druge godine po njihovu povratku Božjemu Domu u Jeruzalem, drugoga mjeseca, prihvatali se posla Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov, i ostali

njihovi sudruzi, svećenici i Leviti i svi koji su se bili vratili iz ropstva u Jeruzalem. Postavili su Levite od dvadeset godina naviše da nadziru poslove oko GOSPODINOVA Doma.

9 Ješua sa svojim sinovima i braćom, Kadmiel sa svojim sinovima, Judini sinovi bili su jednodušno spremni da vode nadzor nad radnicima na Božjemu Domu; isto tako sinovi Henadadovi i njihovi sinovi i njihova braća Leviti.

10 Kad su graditelji GOSPODINOVA Doma polagali temelj, postavili su se svećenici u svečanim odjećama s trubama i Leviti iz obitelji Asafeve s cimbalima da hvale GOSPODINA po zapovijedi Davida, Izraelova kralja.

11 I hvalili su i slavili GOSPODINA pjevajući naizmjence, rekavši: "Dobrostiv je on, i njegova milost traje vječno nad Izraelem." I sav je narod klicao iza glasa i hvatio Boga što se položio temelj GOSPODINU Domu.

12 Od starijih svećenika, Levita i obiteljskih glavara, koji su bili vidjeli prijašnji Dom, mnogi su udarili u glasan plać, kad se pred njihovim očima postavljao temelj ovomu Domu. Mnogi su drugi podvikivali i klicali od radosti.

13 Nije se moglo od glasne i radosne vike razabrati plać ljudi, jer je narod podvikivao i klicao iza glasa i vika se daleko čula.

Smjerne kod zidanja Hrama

4 Kad su čuli Judini i Benjaminovi neprijatelji, da oni koji su se vratili iz ropstva zidaju Dom GOSPODINU, Bogu Izraelovu, 2 došli su k Zerubabelu i k obiteljskim glavarima i zatražili od njih: "Htjeli bismo graditi s vama jer štujemo vašega Boga kao i vi i žrtvujemo njemu od dana asirskog kralja Esar Hadona, koji nas je doveo ovdje."

3 A Zerubabel, Ješua i ostali obiteljski i izraelski glavari odgovorili im: "Mi ne smijemo svojem Bogu zidati Dom zajedno s vama. Mi ćemo ga sami podignuti GOSPODINU, Bogu Izraelovu, kako nam je zapovjedio kralj Kir, kralj perzijski."

4 Onda su stanovnici zemlje gledali da obeshrabre judejski narod i smetao im kod zidanja.

5 I potkupili su visoke službenike protiv njih da osuđete njihovu namjeru. Tako je ostalo za sve dane vladanja perzijskog kralja Kira do vladanja perzijskog kralja Darija.

6 I pod vladanjem Ahasvera, u početku njegova vladanja, sastavili su tužbu protiv žitelja Jude i Jeruzalema.

7 I za vremena Artakserksova uprave Bišlam, Mitredat, Tabel s ostalom svojom braćom pismo Artakserksu, perzijskomu kralju. Tužba je bila sastavljena na aramejskom pismu i jeziku.

8 Predstojnik Rehum i pisar Šimšaj napisali su izvještaj kralju Artakserksu protiv Jeruzalema s ovim sadržajem:

9 "Predstojnik Rehum i pisar Šimšaj i ostali njihovi sudruzi: Dinajci, Afarsatatejci, Tarpelatejci, perzijski i erekski narod, Babilonci, Šušanci, Dehavijci i Elamci.

10 Tako isto ostali narodi koje odveo veliki i slavni Osnaper i naseli po samarijskim gradovima i po ostalim krajevima s onu stranu rijeke – i tako dalje."

11 Riječi pisma koje su njemu poslali, ove su: "Kralju Artakserksu tvoje sluge, ljudi s onu stranu rijeke – i tako dalje.

12 Neka je na znanje kralju da su Judejci, koji su krenuli od tebe ovdje, došli k nama u Jeruzalem. Oni zidaju opet ovaj buntovnički i opaki grad, i opet popravljaju zidove i opravljaju brane.

13 Pa neka je kralj upozoren na to: ako se ovaj grad opet sagradi i zidovi se opet poprave, neće oni više davati danka, ni poreza, ni carine. S tim će pretrpjeti štetu kraljevski dohodci.

14 Jer mi dobivamo pomoć s dvora, te nam ne priliči da gledamo dalje kraljevu štetu, zato podnosimo kralju ovaj izvještaj.

15 Treba samo pogledati u knjigu povijesti tvojih otaca. Naći ćeš onda u knjizi ljetopisa i doznat ćeš da je ovaj grad bio buntovnički grad i da je na štetu kraljevima i pokrajinama, i da su se u njemu od davnina dizale bune, i zato je i bio ovaj grad razoren.

16 Mi upozoravamo kralja na to da, ako se ovaj grad opet sagradi i njegovi se zidovi opet poprave, onda neće ništa ostati tvoje s onu stranu rijeke."

17 Kralj je poslao ovaj odgovor predstojniku Rehumu, pisaru Šimšaju i ostalim njihovim sudruzima, koji su prebivali u Samariji i ostalim krajevima s onu stranu rijeke: "Pozdrav – i tako dalje.

18 Pismo što ste nam ga poslali meni je točno pročitano.

19 Na moju zapovijed potražilo se i našlo se da je taj grad od davnina ustajao na kraljeve i da su u njemu bili ustanci i bune.

20 Moćni kraljevi vladali su u Jeruzalemu i proširili svoju vlast na sve krajeve s onu stranu rijeke, tako da su im se davali danici, porezi i carine.

21 I zato zapovijedite da se zabrani onim

ljudima opet zidati taj grad, dok ja to ne dopustim!

22 Pazite da ne budete nemarni u toj stvari, pa da iz toga ne poraste veće zlo na štetu kraljevima!"

23 Kad su bile pročitane riječi zapovijedi kralja Artakserksa pred Rehumom i pisarom Šimšajem i pred njihovom braćom, oni su brže otišli u Jeruzalem k Judejcima i zapovijedili im obustavu pod prijetnjom sile i pritiska.

24 Onda se obustavio posao na Božjemu Domu u Jeruzalemu. Mirovao je do druge godine vladanja perzijskog kralja Darija.

Nastavlja se zidanja Hrama

5 Onda su po zapovijedi Boga Izraelova ustali Judeji i u Jeruzalemu, prorok Hagaj i Zaharija, sin Idov.

2 Potom se podigli Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov da opet počnu zidati Božji Dom u Jeruzalemu; i Božji proroci bili su uz njih i pomagali im.

3 U ono vrijeme pojavili se kod njih Tatnaj, namjesnik područja s onu stranu rijeke, i Šetar-Boznaj i njihovi sudruzi i zapitali ih: "Tko vam je dopustio da zidate taj Dom i da popravljate te zidove?"

4 Onda su im odgovorili imenujući ljudi koji su gradili tu zgradu.

5 A oko njihova Boga počivalo je na judejskim starješinama, tako da im nisu htjeli obustaviti rad dok ne ode izvještaj Dariju i ne dođe im o tom pismeni odgovor.

6 Riječi pisma koje su poslali kralju Dariju Tatnaj, namjesnik s onu stranu rijeke, i Šetar-Boznaj i njihovi sudruzi, Afarsatatejci s onu stranu rijeke.

7 U izvještaju koji su mu poslali bilo je napisano ovo: "Kralju Dariju svaka sreća!"

8 Neka je na znanje kralju da smo došli u zemlju Judeju Domu velikoga Boga, koji se zida od velikoga kamena, a u zidove se stavlja drvlje. Posao se revno obavlja i napreduje živo pod njihovim rukama.

9 Zapitali smo tamošnje starješine ovako: 'Tko vam je dopustio da zidate taj Dom i da popravljate te zidove?'

10 I za njihova imena zapitali smo da ti ih javimo, i zapisali smo imena onih ljudi koji im stoje na čelu.

11 Oni su nam odgovorili ovo: 'Mi smo štovatelji Boga neba i zemlje i zidamo opet ovaj Dom koji je bio podignut mnogo godina prije ovoga vremena. Veliki Izraelov kralj gradio ga je i dovršio.'

12 Ali pošto su se naši djedovi razgnjevili nebeskog Boga, dao ih u ruke Kaldejcu Nebukadnezaru, babilonskom kralju. On je razorio ovaj Dom i odveo narod u rop-

stvo u Babilon.

13 Ali prve godine Kira, babilonskog kralja, zapovjedio je kralj Kir da se opet sa-gradi ovaj Božji Dom.

14 I zlatno i srebrno posuđe Božjega Doma, koje je Nebukadnezar bio odnio iz Doma u Jeruzalemu i donio u hram u Babilon, dao je kralj Kir iznijeti iz hrama u Babilonu. Ono je bilo dano čovjeku po imenu Šešbasaru, koga je on postavio namjesnikom.

15 Njemu je zapovjedio: ‘Uzmi ovo posuđe, pa idi i stavi ih u Dom u Jeruzalemu! Dom Božji mora se opet sagraditi na svojem prijašnjem mjestu.’

16 Onda je došao onaj Šešbasar i postavio temelj Božjemu Domu u Jeruzalemu. Od onoga vremena do sada zida se na njemu; ali još uvijek nije gotov.

17 Stoga neka se, ako je po volji kralju, dade potražiti u riznici kraljevskoj ondje u Babilonu je li tako da je kralj Kir zapovjedio da se opet sagradi Božji Dom u Jeruzalemu. Kralj neka bi nam o tom poslao odluku!”

Dovršenje i posvećenje Hrama

6 Onda je kralj Darije zapovjedio da se potraži u pismohrani, u kojoj se ondje u Babilonu pohranjivalo blago.

2 Našao se i u palači u Ektanati, koja je u pokrajini Mediji, jedan pismeni svitak s ovom poveljom:

3 “Prve godine kralja Kira izdao je kralj Kir ovu zapovijed u stvari Božjega Doma u Jeruzalemu: ‘Neka se opet podigne Dom kao mjesto gdje se kolju žrtve zaklanice i prinose žrtve paljenice. Visina mu neka bude šezdeset lakata; šezdeset lakata neka mu bude i širina!

4 Tri reda neka budu od velikoga kamenja i jedan red od novoga drva. Troškove će podmiriti kraljevska riznica.

5 I zlatno i srebrno posuđe Božjega Doma koje je Nebukadnezar uzeo iz Doma u Jeruzalemu i donio u Babilon, neka se vrati natrag i odnese u Dom koji je u Jeruzalemu svako na svoje prijašnje mjesto, i neka se postavi u Božji Dom.

6 Zato maknite se odatle, Tatnaju, namjesniče s onu stranu rijeke, i Šetar-Boznaju sa svojom braćom, Afarsatatejcima s onu stranu rijeke!

7 Pustite neka se radi na tom Božjemu Domu! Judejski namjesnik i judejske starještine neka opet sazidaju onaj Božji Dom na njegovu prijašnjem mjestu!

8 Još zapovjedam što ćete napraviti onim judejskim starješinama da bi se sazidao taj Božji Dom: Iz kraljevskih poreznih do-

hodaka od pokrajine s onu stranu rijeke, neka se onim ljudima, odmah isplaćuju troškovi, tako da nisu u tomu ometani.

9 Što obično treba, junaca, ovnova i janjaca za žrtve paljenice nebeskom Bogu, pšenice, soli, vina i ulja, neka im se, kako rekli svećenici u Jeruzalemu, daje svaki dan bez uskraćivanja,

10 da prinose nebeskom Bogu ugodne žrtve i da se mole za život kralja i njegove obitelji!

11 Još zapovjedam: tko prestupi ovu uredbu, iz njegove kuće neka se istrgne greda i zabode se, i on na njoj neka se objesi! A njegova kuća za kaznu neka se pretvori u bunište!

12 Bog, koji je ondje nastanio svoje Ime, neka sruši svakoga kralja i svaki narod koji bi se usudio prestupiti ovu zapovijed i razoriti onaj Božji Dom u Jeruzalemu! Ja, Darije, izdao sam ovu zapovijed; neka se točno izvrši.”

13 Onda Tatnaj, namjesnik s onu stranu rijeke, i Šetar-Boznaj i njihovi sudruzi napravili su točno onako kako im je zapovjedio kralj Darije.

14 Starještine judejske mogle su dalje zidati i napredovali su sretno po proročanstvu proroka Hagaja i Zaharije, Idova sina. Tako su napokon priveli kraju gradnju, kako su zapovijedili Bog Izraelov i perzijski kraljevi Kir, Darije i Artakserks.

15 Dovršili su Dom do trećega dana mjeseca Adara u šestoj godini vladanja kralja Darija.

16 I Izraelovi sinovi, svećenici, Leviti i ostali koji su se vratili iz ropstva proslavili su veoma radosno posvetu Božjega Doma.

17 Žrtvovali su za posvetu Božjega Doma stotinu junaca, dvjesto ovnova, četiri stotine janjaca i kao žrtvu za grijeh za sav Izrael dvanaest jaraca prema broju Izraelovih plemena.

18 Onda su postavili svećenike po njihovim redovima i Levite po njihovim razredima da služe Bogu u Jeruzalemu, kako je to propisano u Mojsijevoj knjizi.

19 Potom su proslavili, oni koji su se vratili iz ropstva, Svečanu Gozbu Pashe četrnaestoga dana prvoga mjeseca.

20 Jer su se bili svi očistili, svećenici i Leviti. Svi su bili čisti i tako su zaklali Paschalne janjce za sve koji su se vratili iz ropstva, i za svoju braću, svećenike, i za sebe same.

21 Onda su jeli zajedno Izraelovi sinovi koji su se vratili iz ropstva i svi koji su se bili odvojili od nečistoće neznabozaca u zemlji pa se pridružili njima, da tako traže

GOSPODINA, Izraelova Boga.

22 Onda su svetkovali veoma radosno sedam dana Svečanu Gozbu Beskvasnih kruhova, jer ih je bio GOSPODIN ispunio rađošću kad im je skrenuo naklonost asirskog kralja tako da ih je podupirao u poslu oko Doma Izraelova Boga.

Ezrin put u Jeruzalem

7 Poslije ovih događaja za vladanja perzijskog kralja Artakserksa vratio se Ezra, sin Seraje, sina Azarije, sina Hilkije, 2 sina Šaluma, sina Sadoka, sina Ahituba, 3 sina Amarije, sina Azarije, sina Merajota, 4 sina Zarahije, sina Uzije, sina Bukija, 5 sina Abišua, sina Finehasa, sina Eleazara, sina velikog svećenika Arona.

6 Ovaj Ezra vratio se iz Babilona. Bio je književnik, vješt Mojsijevu zakonu koji je bio dao GOSPODIN, Bog Izraelov. Jer je ruka GOSPODINA, njegova Boga, bila nad njim, dopustio mu je kralj sve što je zaželio.

7 Ujedno je došlo u Jeruzalem mnoštvo Izraelovih sinova, svećenika, Levita, pjevača, vratara i netineja. Bilo je to sedme godine kralja Artakserksa.

8 On je došao u Jeruzalem petoga mjeseca sedme kraljeve godine.

9 Prvoga dana prvoga mjeseca bila je zapovijed polaska iz Babilona, i prvoga dana petoga mjeseca došao je on u Jeruzalem, jer je dobrostiva ruka njegova Boga bila nad njim.

10 Jer je Ezra bio upravio svoju težnju na to da istražuje Božji zakon i da ga izvršava i da poučava u Izraelu zakon i pravo.

11 Ovako glasi pismo koje je dao kralj Artakserks književniku i svećeniku Ezri, tumačitelju GOSPODINOVIH zapovijedi i uredbama u Izraelu:

12 "Artakserks, kralj nad kraljevima, svećeniku Ezri, tumačitelju zakona nebeskog Boga – i tako dalje.

13 Ja izdajem zapovijed da svaki koji u mojem kraljevstvu od Izraelova naroda, njegovih svećenika i Levita hoće poći od svoje volje u Jeruzalem, smije ići s tobom.

14 Jer ti si poslan od kralja i njegovih sedam savjetnika da istražiš prilike u Judeji i Jeruzalem na temelju zakona svojega Boga, koji je u twojih ruci;

15 da odneses srebro i zlato, koje su kralj i njegovi savjetnici darovali za Boga Izraelova, koji prebiva u Jeruzalem;

16 i sve srebro i zlato što ćeš dobiti u svoj babilonskoj pokrajini, uz milostinju naroda i svećenika što je oni prilože za Dom svojega Boga u Jeruzalem.

17 Prema tomu kupi brižno za taj novac junaca, ovnova i janjaca s prinosima i njihovim naljevima i prinesi ih na žrtveniku Doma vašega Boga u Jeruzalem!

18 Što se tebi i twojoj braći svidi da napravite s ostalim srebrom i zlatom, to napravite po volji svojega Boga!

19 Posude što ti je bilo dano za službu u Domu twojega Boga, predaj pred Bogom u Jeruzalem!

20 Drugo što ustreba Domu twojega Boga, te bi ti još imao potrošiti, smiješ namiriti iz kraljevske blagajne.

21 S tim ja, kralj Artakserks, izdajem zapovijed svim blagajnicima s onu stranu rijeke. Sve što zatraži od vas svećenik Ezra, tumačitelj zakona nebeskog kralja, mora se točno napraviti,

22 do stotinu talenata srebra, stotinu kora pšenice, stotinu bata vina, stotinu bata ulja i soli bez obračuna.

23 Sve što ustreba po zapovijedi nebeskog Boga, neka se brižno napravi za Dom nebeskog Boga, da ne padne kazneni sud na kraljevstvo kralja i njegovih sinova.

24 Nadalje neka znate da nitko nije ovlašten uzimati danak, porez ili carinu od bilo koga svećenika, Levita, pjevača, vratara, netineja ili drugoga sluge toga Božjega Doma!

25 A ti, Ezra, po mudrosti svojega Boga što je imaš, postavi sudsce i upravitelje koji će suditi svemu narodu s onu stranu rijeke, naime, svima onima koji znaju zakone twojega Boga! Tko ih još ne zna, toga poučite!

26 A svaki, koji ne bi izvršivao zakona twojega Boga i zakona kraljeva, neka se odmah sudbeno kazni: bilo smrću, ili progonom, ili globom, ili zatvorom."

27 Blagoslovjen neka je GOSPODIN, Bog naših otaca, koji je nadahnuo kralja da proslavi GOSPODINOV Dom u Jeruzalem!

28 On mi je dao te sam našao milost kod kralja i njegovih savjetnika i kod svih visokih kraljevih dostojanstvenika. I tako sam se ja odvažio, jer je ruka GOSPODINA, mojega Boga bila nada mnom, i skupio glavare izraelske, koji su trebali poći sa mnom.

Ezrini suputnici

8 Ovo su glavari otačkih rodova sa svojim rodoslovjem koji su za vladanja kralja Artakserksa bili posli sa mnom iz Babilona u Jeruzalem:

2 Od Finehasovih sinova: Geršom; od Itamarovih sinova: Daniel; od Davidovih sinova, Hatuš,

3 Šekanijini sinovi; od Paroševih sinova: Zaharija i s njim upisanih stotinu i pedeset muškaraca;

4 Pahat Moabovi sinovi: Elioenaj, sin Zerahjin, i s njim dvije stotine muškaraca;

5 Šekanijini sinovi: sin Jahaziel i s njim tri stotine muškaraca;

6 Adinovi sinovi: Abed, sin Jonatanov, i s njim pedeset muškaraca;

7 Elamovi sinovi: Izaija, sin Atalijin, i s njim sedamdeset muškaraca;

8 Šefatijini sinovi: Zebadija, sin Mihaelov, i s njim osamdeset muškaraca;

9 Joabovi sinovi: Obadija, sin Jehielov, i s njim dvije stotine i osamnaest muškaraca;

10 Banijevi sinovi: Šelomit, sin Josifjin, i s njim stotinu i šezdeset muškaraca;

11 Bebajevi sinovi: Zaharija, sin Bebajev, i s njim dvadeset i osam muškaraca;

12 Azgadovi sinovi: Johanan, sin Hakatanov, i s njim stotinu i deset muškaraca;

13 Adonikamovi sinovi: koji su kasnije došli, po imenu Elifelet, Jeiel i Šemaja, i s njima šezdeset muškaraca;

14 Bigvajevi sinovi: Utaj i Zabud i s njima sedamdeset muškaraca.

15 Ja sam ih skupio na rijeci što teče prema Ahavi i ostali smo ondje u taboru tri dana. Kad sam pregledao narod i svećenike, nisam našao nijednoga Levita među njima.

16 Zato sam poslao obiteljske glavarne Eliezera, Ariela, Šemaju, Elnatana, Jariba, Elnatana, Natana, Zahariju i Mešulama, i učitelje Jojariba i Elnatana.

17 Ove sam upravio Idu, predstojniku u mjestu Kasifji, i stavio im u usta riječi što će ih reći Idu i njegovoj braći, netinejima, u mjestu Kasifji, da nam dovedu sluge za Dom našega Boga.

18 Onda su nam doveli – jer je dobrostiva ruka našega Boga bila nad nama – čovjeka razumna između sinova Mahlijia, sina Levija, sina Izraelova, naime, Šerebju sa njegovim sinovima i njegovom braćom, osamnaest ljudi;

19 i Hašabju i s njim Izaiju od Merarijevih sinova s njegovom braćom i njihovim sinovima, dvadeset ljudi,

20 i od netineja, koje su bili darovali David i glavarji da služe Levitima, dvjesto i dvadeset netineja. Svi su ovi imenovani poimence.

21 Onda sam dao ondje na rijeci Ahavi oglasiti post da se ponizimo pred svojim Bogom i da izmolimo od njega sretan put sebi, svojoj djeci i svemu svojem blagu.

22 Sramio sam se, naime, zamoliti od kralja ljudi i konjanika da nas brane od nepri-

jatelja putom. Mi smo bili dapaće izjavili kralju: "Ruka je našega Boga nad svima koji ga zamole na njihovo dobro, a njegov jaki gnjev pogodi sve koji ga ostave."

23 Mi smo postili i molili se svojem Bogu za to i on nas je uslišao.

24 Nato sam izabrao između najuglednijih svećenika dvanaestoricu, naime, Šerebju, Hašabju i s njima desetoricu njihove braće.

25 Ovima sam izmjerio srebro i zlato; posude, posvetni dar za kuću našega Boga što su darovali kralj, njegovi savjetnici i dostojanstvenici i svi Izraelovi sinovi koji su se ondje našli.

26 Izmjerio sam im u ruke: šest stotina i pedeset talenata srebra, srebrnoga posuda stotinu talenata, stotinu talenata zlata.

27 Nadalje, dvadeset zlatnih čaša od tisuću drahmi i dvije posude od sjajne mjeđe fine, skupocjene kao zlato.

28 Pritom sam im rekao: "Vi ste sveti GOSPODINU, i posuđe je sveto, i srebro i zlato je dragovoljni prinos GOSPODINU, Bogu vaših otaca.

29 Čuvajte to brižno, dokle ne izmjerite pred svećeničkim glavarima i Levitima i obiteljskim glavarima Izraelovih sinova u Jeruzalemu, u sobama GOSPODINOVA Doma!"

30 Onda su primili svećenici i Leviti izmjereno srebro i zlato zajedno s posudem da odnesu u Jeruzalem u kuću našega Boga.

31 Dvanaestoga dana prvoga mjeseca krenuli smo od rijeke Ahave da idemo u Jeruzalem. Ruka našega Boga bila je nad nama, on nas je sačuvao od neprijatelja i razbojnika.

32 Tako smo došli u Jeruzalem i ostali smo ondje tri dana.

33 A četvrti dan izmjerilo se srebro, zlato i posuđe u kući našega Boga u ruke svećeniku Meremotu, sinu Urijinu. Uz njega je bio Eleazar, sin Finehasov, i osim ovih bili su nazočni Leviti Jozabad, sin Ješuin, i Noadja, sin Binujev.

34 Na broj i na mjeru bilo je sve izmjerno, i onda je bila zapisana ukupna mjera.

35 Oni koji su se vratili iz ropstva, mnoštvo prognanika, žrtvovali su Bogu Izraelovu dvanaest junaca za sav Izrael, devedeset i šest ovnova, sedamdeset i sedam janjaca, i na žrtvu za grijeh dvanaest jaraca, to sve kao žrtvu paljenicu GOSPODINU.

36 Onda su oni predali zapovijedi kraljeve satrapima i namjesnicima s onu stranu rijeke; i ovi su potpomogli narod i Božji Dom.

Ezra žali zbog mješovitih ženidbi

9 Kad se to završilo, pristupili su k meni predstojnici, rekavši: "Izraelov narod, svećenici i Leviti nisu se odvojili od zemaljskih naroda unatoč njihovim grozotama, naime, od Kanaanaca, Hitijaca, Perizejaca, Jebusejaca, Amonaca, Moabaca, Egipćana i Amorejaca.

2 Jer su oni uzeli njihove kćeri za žene sebi i svojim sinovima. Tako se pomiješao sveti rod sa pučanstvom zemlje. Glavari i predstojnici bili su prvi u tom prijestupu."

3 Kad sam to čuo, razderao sam donju svoju haljinu i svoju gornju odjeću, raščupao sam sebi kosu na svojoj glavi i na svojoj bradi i sjeo sam duboko potresen.

4 Onda su se skupili oko mene svi koji su se bojali zapovijedi Boga Izraelova zbog opačine onih koji su se vratili iz ropstva. A ja sam ostao sjedeći duboko potresen do večernje žrtve.

5 O večernjoj žrtvi ustao sam duboko tuzan, razderao sam opet donju svoju haljinu i gornju svoju odjeću, pao sam na koljena na svoja koljena, raširio sam svoje ruke GOSPODINU, svojem Bogu,

6 i pomolio sam se: "Bože moj, sramim se i bojam se podignuti svoje lice tebi, Bože moj, jer naša zlodjela narasla nama preko glave, i krivnja je naša doprla do nebesa.

7 Od vremena svojih otaca do danas mi smo u velikoj krivnji i zbog naših zlodjela bili smo mi, naši kraljevi i svećenici, predani zemaljskim kraljevima pod mač, u ropstvo, u grabež i u javnu sramotu, kako je slučaj danas.

8 Sada nam doduše došlo za čas milosrđe od GOSPODINA, našega Boga, s tim da nam još ostavi ostatak i na svojem svetom mjestu dao nam Dom, da bi naš Bog opet prosvijetlio oči naše i dao nam malo nove životne snage u našemu ropstvu.

9 Doduše, mi smo još uvijek robovi, ali nas naš Bog nije ostavio u našemu ropstvu, nego nam dao da nađemo milost pred perzijskim kraljevima, tako da su nam oni dali toliko životne slobode, te smo mogli Dom svojega Boga opet podignuti i napraviti da nanovo ustane iz svojih ruševina i dao nam obranu u Judeji i Jeruzalemu.

10 A što da sada, Bože, reknemo poslije takvih događaja? Jer smo ostavili tvoje zapovijedi,

11 koje si nam dao preko svojih sluga, proroka, kad si zapovjedio: 'Zemlja u koju idete da je zauzmete onečišćena je nečistoćom zemaljskih naroda zbog odurnosti kojima se napunila od jednoga kraja do drugoga u svojoj nečistoći.'

12 Ne dajite, zato, nikada svojih kćeri za njihove sinove, niti uzimajte njihove kćeri za svoje sinove! Ne tražite nikada i nigdje njihova dobra i njihove koristi, da bude-te jaki i da možete uživati dobra zemlje i svoju djecu imati za baštinike dovjeka.'

13 Poslije svega toga što je došlo na nas zbog naših zlih djela i naše velike krivnje, premda si nas, Bože naš, kaznio manje nego što su to naše opačine zaslужile, i ostavio si nam ovaj ostatak,

14 hoćemo li ponovo prestupati tvoje zapovijedi i sprijateljiti se s ovim gadnim narodima? Ne bi li nas morao kazniti sve do uništenja tako da više ne preostane ni jedan ostatak?

15 Ali ti si, GOSPODINE, Bože Izraelov, dobrostiv, jer mi smo danas ostali kao spašeni. Evo, mi stojimo pred tobom sa svojom takvom krivnjom da ne može za to stajati ni jedan pred tobom."

Judejci otpuštaju žene strankinje

10 Dok se Ezra tako molio i plačući pred Božjim Domom, prostrt priznavao svoju krivnju, skupilo se oko njega veliko mnoštvo Izraelaca, ljudi, žena i djece, i narod je gorko plakao.

2 Onda je progovorio Šekanija, sin Jehielov, od Elamovih sinova Ezri, rekavši: "Mi smo sagriješili protiv svojega Boga što smo uzimali žene strankinje iz zemaljskih naroda, ali za to još ima uzdanja Izraelu.

3 Mi ćemo se sada svojem Bogu svečano obvezati, da ćemo otpustiti sve žene s njihovom djecom, ako ti, gospodaru, i oni koji se boje zakona našega Boga, držite to za korisno. Po zakonu neka se postupa!

4 Ustani, jer je ovo tvoj posao, i mi smo uza te. Budi hrabar i napravi to!"

5 Ezra je ustao i zakleo glavare svećenika, Levita i svega Izraela da naprave po tom prijedlogu; i zakleli su se.

6 Potom je ostavio Ezra mjesto pred Božjim Domom i otišao u sobu Johana, sina Elijašibova. On je ušao ondje, ali nije ništa jeo ni pio, jer je bio rastužen zbog opačine onih koji su se vratili iz ropstva.

7 Onda su oglasili po Judeji i Jeruzalemu da se svi koji su se vratili iz ropstva moraju skupiti u Jeruzalemu.

8 Onomu koji ne bi došao za tri dana prema zaključku glavara i starješina, uništiti će se sve što ima, a on sam bit će odstranjen iz zajednice onih koji su se vratili iz ropstva.

9 I skupili se svi ljudi od Jude i Benjamina za tri dana u Jeruzalem. Bilo je to devetoga mjeseca, dvadesetoga dana u mjesecu. Sav je narod sjedio na trgu

pred Božjim Domom, dršćući zbog te stvari i od jake kiše.

10 Svećenik Ezra podignuo se i rekao im: "Svi ste sagriješili kad ste se oženili strankinjama, te ste s tim još umnožili Izraelovu krivnju."

11 Zato sad priznajte krivnju pred GOSPODINOM, Bogom svojih otaca, i radite po njegovoj volji! Odvojite se od zemaljskih naroda i od žena strankinja!"

12 Sva skupština je odgovorila u sav glas, rekavši: "Spremni smo tako napraviti kako si nam rekao.

13 Ali naroda ima mnogo i kišovito je vrijeme, ne može se zato ostati vani. I ta stvar ne da se dovršiti u jedan ili u dva dana, jer nas ima veoma mnogo koji smo u tom sagriješili.

14 Naši predstojnici neka bi jamčili za svu zajednicu da svi, koji su u našim gradovima doveli kući žene strankinje, došli su u određeno vrijeme i s njima starješine i sudci pojedinih gradova, dokle se od nas ne odvratiti žestoki gnjev našega Boga za tu stvar."

15 Samo Jonatan, sin Asahelov, i Jahzija, sin Tikvin, nastupili su protiv. Mešulam i Levit Šabetaj podupirali su ga.

16 Ali oni koji su se vratili iz ropstva napravili su po gornjem prijedlogu. Svećenik Ezra izabrao je sebi po pojedinim obiteljima ljudi, obiteljske glavare, zabijejivši sve poimence. Ovi su održali prvoga dana desetoga mjeseca sjednicu da izvide stvar.

17 Oni su dovršili sa svima koji su bili kući doveli žene strankinje do prvoga dana prvoga mjeseca.

18 Među svećenstvom našli su se oni koji su se bili oženili ženama strankinjama: od sinova Ješue, sina Josadakova, i od njegove braće; Maaseja, Eliezer, Jari i Gedalija.

19 Oni su dali svoju ruku na to da će pustiti svoje žene. Njihova dužna žrtva bila

je jedan ovan za njihovu krivnju.

20 On Imerovih sinova: Hanani i Zebadija;

21 od Harimovih sinova: Maaseja, Elija, Šemaja, Jehiel i Uzija;

22 od Pašhurovih sinova: Elioenaj, Maaseja, Išmael, Netanel, Jozabad i Elasa.

23 Isto od Levita: Jozabad, Šimej, Kelaja, i Kelita nazvan, Petahja, Juda i Eliezer.

24 I od pjevača: Elijašib, i od vratara: Šalom, Telem i Uri.

25 Od ostalih Izraelaca, od Paroševih sinova: Ramja, Jizija, Malkia, Mijamin, Eleazar, Malkija i Benaja;

26 od Elamovih sinova: Matanija, Zaharija, Jehiel, Abdi, Jerimot i Elija;

27 od Zatuovih sinova: Elioenaj, Elijašib, Matanija, Jeremot, Zabad i Aziza;

28 od Bebađevih sinova: Johanan, Hana-nija, Zabaj, Atlaj;

29 od Banijevih sinova: Mešulam, Maluk, Adaja, Jašub, Šeal i Ramot;

30 od Pahat Moabovih sinova: Adna, Ke-lal, Benaja, Maaseja, Matanija, Bezaleel, Binuj i Manaseh;

31 od Harimovih sinova: Eliezer, Išija, Malkija, Šemaja Šimun,

32 Benjamin, Maluk i Šemarja;

33 od Hašumovih sinova: Matnaj Matata, Zabad, Elifelet, Jeremaj, Manaseh i Šimej;

34 od Banijevih sinova: Maadaj, Amram, Uel,

35 Benaja, Bedija, Kelu,

36 Vanija, Meremot, Elijašib,

37 Matanija, Matnaj, Jaasaj,

38 Bani, Binuj, Šimej,

39 Šelemja, Natan, Adaja,

40 Maknadbaj, Šašaj, Šaraj,

41 Azarel, Šelemja, Šemarja,

42 Šalum, Amarija i Josip;

43 od Nebovih sinova: Jeiel, Matitja, Zabad, Zebina, Jedu, Joel i Benaja.

44 Svi su se ovi bili oženili neznabožkim ženama, a neki su imali žene koje su im djecu izrodile.

Nehemija

Knjiga Nehemijina

Nehemijina molitva za Jeruzalem i domovinu

1 Riječi Nehemije, sina Hakalijina. Dogodilo se mjeseca Kisleva, godine dvadesete, kad sam bio u glavnom gradu Susi, 2 da Hanani, jedan od moje braće, došao s nekim ljudima iz Judeje. Zapitao sam ih za braću Judejce, za ostatak, koji je bio

utekao ropstvu i za Jeruzalem.

3 Oni su mi odgovorili: "Oni koji su preostali od ropstva, nalaze se ondje u zemlji u velikoj nevolji i sramoti. Jeruzalemski zid je razrušen i njegova vrata su spaljena."

4 Kad sam čuo tu vijest, sjeo sam i plakao i tugovao sve dane; postio sam i molio se

nebeskom Bogu.

5 Molio sam se: "Ah, GOSPODINE, Bože nebeski, veliki, strašni Bože! Ti milostivo čuvaš zavjet onima koji te ljube i drže tvoje zapovijedi.

6 Daj da bude tvoje uho prignuto i tvoje oči otvorene da čuješ molitvu svojega sluge, koju sada dan i noć upravljam k теби за Izraelovu djecu, tvoje sluge! Prijaznjem grijehu djece Izraelove, koje su počinili protiv tebe, i ja i moja očinska kuća smo sagriješili.

7 Skrivili smo ti i nismo držali zapovijedi, zakone i uredbe, što si ih zapovjedio svojem sluzi Mojsiju.

8 Ipak se spomeni obećanja, kojega si dao svojem sluzi Mojsiju kad si rekao: 'Ako budete grijesili, ja će vas razasuti među narode.'

9 Ali ako se obratite k meni, držite moje zapovijedi i provodite ih, ja će vas, pa bili razasuti i do na kraj nebesa, opet odande skupiti i odvesti na mjesto koje sam izabrala da ondje nastanim Ime svoje.'

10 Jer oni su tvoje sluge i tvoj narod koji si iskupio svojom velikom silom i svojom jakom rukom.

11 Ah, GOSPODINE, neka bude tvoje uho prignuto molitvi tvojega sluge i molitvi tvojih sluga koji su voljni bojati se tvojega Imena! Daj sada uspjeh svojem sluzi i napravi da nađe milost kod ovoga čovjeka!" Bio sam, naime, peharnik kod kralja.

Kralj dopušta Nehemiji da sazida Jeruzalem

2 Dogodilo se mjeseca Nisana godine dvadesete kraljevanja Artakserksova. Pred kraljem je stajalo vino, ja sam uzeo vino i pružio ga kralju, ali nisam htjeo da on opazi da sam bio žalostan.

2 Ali me zapitao kralj: "Zašto ti je lice tako žalosno nisi li bolestan? Sigurno imaš kakvu brigu u srcu." Ja sam se vrlo prestratio

3 ja sam odgovorio kralju: "Neka je živ kralj dovijeka! Kako ne bih bio žalostan, kad je grad, gdje su grobovi mojih otaca, opustošeni i njegova vrata su ognjem spaljena!"

4 Kralj me zapitao: "Imaš li kakvu molbu?" Onda sam se pomolio nebeskom Bogu 5 i odgovorio sam kralju: "Ako misli kralj da je dobro i ako ti je mio tvoj sluga, posalji me u Judeju u grad, gdje su grobovi mojih otaca, da ga opet sagradim!"

6 A kralj me zapitao i njegova žena, koja je sjedila do njega: "Kako bi dugo trajao tvoj put, kad ćeš opet doći natrag!" I pristao je kralj i pustio me da idem, a ja sam mu rekao vrijeme.

7 Onda sam još rekao kralju: "Ako je milo kralju da mi se da popratno pismo za namjesnike s onu stranu rijeke, da me puste proći dok ne dođem u Judeju,

8 i pismo za Asafa, kraljevskog čuvara šume, da mi da drva, da napravim vrata za tvrđavu, za Dom, za gradski zid i za kuću u kojoj će biti." I to mi je dao kralj, jer je bila milostiva ruka mojega Boga nada mnom.

9 Kad sam došao k namjesnicima s onu stranu rijeke, predao im kraljevska popratna pisma. A kralj je poslao sa mnom stotnike i konjanike.

10 Kad su čuli to Sanbalat, Horonjanin i Tobija, sluga Amonac, bilo im je vrlo mrsko da je bio došao netko da se pobrine za dobro Izraelove djece.

11 Kad sam došao u Jeruzalem, pričekao sam ondje tri dana.

12 Onda sam ustao noću s nekoliko ljudi, a da nisam rekao nikomu što me je moj Bog nadahnuo da napravim za Jeruzalem. I nisam imao sobom nikakve životinje osim životinje na kojoj sam jahao.

13 Tako sam izašao noću na Dolinska vrata uz Zmajevski izvor prema Smetlišnim vratima. Pritom sam razgledao jeruzalemski zid, koji je ležao u ruševinama, i njegova vrata koja su bila ognjem spaljena.

14 Onda sam odjahao dalje k Izvorskim vratima i k Kraljevskom jezeru. Ondje nije više bilo mjesta da prođe životinja na kojoj sam sjedio.

15 Zato sam još noću jahao dolinom i zid dalje razgledavao. Kad sam bio opet došao Dolinskim vratima, vratio sam se kući.

16 A predstojnici nisu znali kamo sam bio išao i što sam bio radio, jer do onda nisam bio ništa rekao ni Judejcima, ni svećenicima, ni glavarima, ni predstojnicima ni drugima koji su morali biti zaposleni na gradnji.

17 A sada sam im rekao: "Vidite nevolju u kojoj se nalazimo, kako Jeruzalem leži u ruševinama, njegova vrata su spaljena. Hajde da zidamo opet zid jeruzalemski, da više ne budemo na porugu!"

18 Onda sam im rekao kako je milostiva bila nada mnom ruka mojega Boga i što mi je rekao kralj. Onda su mi rekli: "Hajde da zidamo!" I odvažno su stavili ruku na dobro djelo.

19 Kad su to čuli Sanbalat, Horonjanin i Tobija, sluga Amonac i Arab Gešem, rugali su nam se, podsmijevali su nam se i prijetili nam, rekavši: "Što to radite? Da se nećete opet pobuniti protiv kralja?"

20 Ja sam im odgovorio: "Bog nebeski, on će dati, pa ćemo uspjeti. A mi, njegove sluge, ustali smo i zidamo, a vi nemate ni dijela ni prava ni spomena u Jeruzalemu."

Zidaju se zidovi, vrata i kule Jeruzalema

3 I tako su ustali veliki svećenik Elijašib i njegova braća, svećenici, i sagradili su Ovčja vrata, posvetili ih i stavili im krila. Onda su zidali dalje do kule Meje, posvetili ju, i zidali su dalje do kule Hananelove.

2 Kraj njega su zidali ljudi iz Jerihona; do njih je zidao Zakur, sin Imrijev.

3 Ribića vrata zidali su Hasnaini sinovi. Oni su ih pobravnali i stavili im krila, zasune i prijevornice.

4 Kraj njih je popravljao Meremot, sin Urijin, unuk Kozov. Do njega je popravljao Mešulam, sin Berekije, unuk Mešezabellov. Do njega je popravljao Sadok, sin Banan.

5 Kraj njega su popravljali Tekojani; ali njihovi velikaši nisu sagnuli svoj vrat pod službu svojem GOSPODINU.

6 Vrata staroga grada popravljali su Jojada, sin Paseahov, i Mešulam, sin Besodjin. Oni su ih pobravnali, stavili im krila, zasune i prijevornice.

7 Kraj njih su popravljali: Gibeonac Melatja, Meronejin Jadon, ljudi iz Gibeona i Mispe do stolice namjesnika s onu stranu rijeke.

8 Kraj njih Uziel, sin Harhajin, zlatar; do njega Ananija, jedan od pomastara. Oni su utvrdili zid Jeruzalema sve do širokoga zida.

9 Kraj njih je popravljao Refaja, sin Hurov, predstojnik nad jednom polovicom vanjskog predjela Jeruzalema.

10 Kraj njega Jedaja, sin Harumafov, pred svojom kućom; do njega Hatuš, sin Hašabnejin.

11 Daljnji komad do Pećne kule popravljao je Malkija, sin Harimov, i Hašub, sin Pahat-Moabov.

12 Kraj njih je popravljao Šalum, sin Halohesov, predstojnik druge polovice vanjskog predjela Jeruzalema, uz pomoć sestrinskih gradova koji su bili pod njim.

13 Dolinska vrata popravljali su Hanun i žitelji Zanoaha. Oni su ih izradili i stavili im krila i zasune i prijevornice. Uz to su sazidali još tisuću lakata zida do Smetlišnih vrata.

14 Smetlišna vrata popravljao je Malkija, sin Rekabov, predstojnik bethakeremskog predjela. On ih sagradio i stavio im krila i zasune i prijevornice.

15 Izvorska vrata popravljao je Šalum, sin

Kol-Hozeov, predstojnik predjela u Mispi. On ih izradi, pokri ih i stavio im zasune i prijevornice. Takoder je sagradio zid kod kupelji Šiloaha uz kraljevski vrt do stepenica što silaze iz Davidova grada.

16 Za njim je popravljao Nehemija, sin Azbukov, predstojnik jedne polovice betsurskog predjela, do Davidovih grobova i do kupelji što je ondje sagrađena, i onda do Junačke kuće.

17 Za njim su popravljali: Leviti Rehum, sin Banijev, do njega Hašabja, predstojnik polovice keiskog predjela.

18 Kraj njega njegova braća: Bavaj, sin Henadadov, predstojnik druge polovice keiskog predjela.

19 Kraj njega je popravljao Ezer, sin Ješuin, predstojnik Mispe, daljnji komad uzduž uzlaza prema oružarnici na uglu.

20 Kraj njega je popravljao na gori Baruk, sin Zabajev, drugi komad od ugla do vrata kuće velikoga svećenika Elijašiba.

21 Kraj njega je popravljao Meremot, sin Urijin, unuk Hakosova, drugi komad od vrata Elijašibove kuće do kraja Elijašibove kuće.

22 Potom su popravljali svećenici, ljudi iz zemlje ravnice.

23 Onda su popravljali Benjamin i Hašub uzduž svoje kuće, i za njima Azarija, sin Maasejina, unuk Ananijin, uz svoju kuću.

24 Za njim je popravljao Binuj, sin Henadadov, daljnji komad od kuće Azarijine do potpornog zida i do ugla.

25 Palal, sin Uzajev, popravljao je naprema potpornom zidu i kuli što se izdiže visoko na gornjem dijelu kraljevskog dvora kod trijema tamničkoga. Za njim je popravljao Pedaja, sin Parošev.

26 Nadalje netineji, koji su boravili na Ofelu, do pred Vodena vrata na istoku i do kule što se izdizala visoko.

27 Za njima su popravljali Tekojani daljnji komad naprema velikoj kuli visokoj do ofelskog zida.

28 Poviše Konjskih vrata popravljali su svećenici, svaki pred svojom kućom.

29 Onda je popravljao Sadok, sin Imerov, pred svojom kućom; za njim Šemaja, sin Šekanijin, čuvar Istočnih vrata.

30 Zatim su popravljali Hananija, sin Šelemjin, i Hanun, šesti sin Salafov, daljnji komad. Potom je popravljao Mešulam, sin Berekijin, pred svojom poslovnicom.

31 Onda je popravljao Malkija, zlatar, do kuće netinejske i trgovacke, na stržarskim vratima i do gornje dvorane na uglu.

32 Između gornje dvorane na uglu i Ovčjih vrata popravljali su zlatari i trgovci.

Neprijateljske navale. Otpor Nehemije

4 Kad je doznao Sanbalat da mi gradimo zid, rasrdio se i vrlo razgnjevio i rugao se Judejcima.

2 I rekao im pred svojom braćom i pred samarijskim narodom: "Što rade ti nemocni Judejci? Hoće li im se volja ispuniti? Hoće li žrtvovati i jednoga dana dovršiti? Hoće li iz ruševina privesti u život kamenje što je ipak spaljeno?"

3 A Amonac Tobija, što je stajao uz njega rekao je: "Pusti, neka zidaju; da iskoči lisica, razrušit će na komade njihov kameni zid."

4 Čuj, Bože naš, kako smo postali ruglo! Okreni ruglo njihovo na njihovu glavu i daj da budu u zemlji robovi prezira!

5 Ne oprosti im njihova zlodjela! Njihov grijeh neka se ne izbriše pred tobom, jer su zadali jade onima koji grade!

6 A mi smo dalje zidali zid, i sav je zid bio popravljen do pola visine. Odatile je narod crpao volju za rad.

7 Kad je čuo Sanbalat da je napredovalo popravljanje zidova jeruzalemskih i da su počeli zatvarati pukotine, vrlo se razgnjevio.

8 Zavjerili su se svi zajedno da dođu i napadnu Jeruzalem i da ga unište.

9 A mi smo se molili Bogu i zbog njih postavljali stražu noću i danju za sigurnost od njih.

10 A Judejci su izjavili: "Klonula je snaga nositeljima i veoma je mnogo podrtna. Nismo u stanju dalje zidati zid."

11 A naši su protivnici rekli: "Da ne doznaju i ne opaze dok ne dođemo među njih, da ih pobijemo i gradnju prekinemo."

12 I tako je bilo, kad su došli Judejci, koji su boravili u njihovoj blizini, i rekli su nam deset puta iz svih mesta: "Vi se morate povratiti k nama!"

13 Onda ja na mjestima dublje položenim iza zida, gdje je bilo slobodne zemlje, ponamjestio sam narod po rodovima predan s njihovim mačevima, kopljima i ljkovima.

14 Kad sam ga bio razgledao, rekao sam starješinama, predstojnicima i ostalom narodu: "Ne bojte se njih, nego mislite na GOSPODINA, velikoga i strašnoga, i borite se za svoju braću, za svoje sinove i kćeri, za žene i svoje kuće!"

15 Kad su čuli naši neprijatelji da smo doznali i da je Bog uništio njihovu namjeru, mogli smo se opet vratiti k zidu, svaki na svoj posao.

16 Od onoga dana bila je samo jedna polovica mojih ljudi zaposlena na gradnji, druga je polovica nosila kopanje i štit, i k i

oklop. Iza svega judejskog naroda stajali su glavari.

17 Oni koji su zidali zid i oni koji su nosili teret bili su tako naoružani da su jednom rukom radili a druga je držala oružje.

18 Svaki od onih koji su bili zaposleni na gradnji imao je mač pripasan uz bedricu i tako je zidao; a trubač je stajao uz mene.

19 Starješinama, predstojnicima i ostalom narodu dao sam ovu zapovijed "Posao je velik i dug, a mi smo razdijeljeni po zidu, daleko jedan od drugoga.

20 Kad čujete trubu da trubi, onda se strčite k nama, jer će se naš Bog boriti za nas."

21 Tako smo radili posao. A jedna je polovica držala kopla od osvita zore do izlaska zvijezda.

22 Još sam zapovjedio narodu: "Svaki sa svojim slugom neka noćuje u Jeruzalemu, da bi nam noću stražili, a danju radili!"

23 Ni ja, ni moja braća, ni moji sluge ni stražari koji su me pratili, nismo svlačili sa sebe svojih haljina, osim da ih se skine za pranje.

Nehemija protiv nepravde

5 Onda su ljudi iz naroda zajedno sa svojim ženama podigli teške optužbe protiv svoje judejske braće.

2 Jer je bilo onih koji su govorili: "Mi imamo mnoga sinova i kćeri. Moramo dobiti žita da imamo za jesti i da živi ostane-mo!"

3 Bilo je i onih koji su govorili: "Morali smo založiti svoja polja, vinograde i kuće da bismo kupili žita u zbog ove gladi!"

4 A bilo je i onih koji su govorili: "Morali smo uzajmiti novaca za kraljevski porez na svoja polja i vinograde.

5 A mi smo od jednakoga mesa i krvi kao naša braća. Naša su djeca isto tako dobra kao njihova djeca. A ipak moramo svoje sinove i kćeri davati u ropstvo. Neke naše kćeri već su postale roblje, a mi ne možemo ništa napraviti protiv toga, jer naša polja i vinogradi pripadaju drugima."

6 Vrlo sam se rasrdio, kad sam čuo njihove glasne tužbe i prigovore.

7 Pošto sam u sebi promislio, ukorio sam starješine i predstojnike i rekao im: "Vi namećete lihvju svojoj braći!" I sazvao sam veliku narodnu skupštinu protiv njih,

8 i rekao sam im: "Mi smo otkupili, kad smo god mogli, svoje judejske zemlje, koje su bile prodane neznabožačkim narodima. A vi sad sami prodajete svoju braću. Dapače, prodaju se nama samima." Oni su šutjeli i nisu znali ništa odgovoriti.

9 Ja sam nastavio: "To što radite, nije pra-

vo. Ne treba li vam hoditi u strahu našega Boga, da nam se ne rugaju naši neznabogački neprijatelji?

10 I ja, moja braća i moje sluge, pozajmili smo im mnogo novaca i žita, ali ćemo im otpustiti taj zajam i prestatim s tim.

11 Vratite im još danas njihova polja, njihove vinograde, njihove maslinike i njihove kuće i otpustite im kamatu za novce, žito, vino i ulje što ste im zaračunali!"

12 Oni su odgovorili: "Hoćemo to vratiti i nećemo ništa tražiti od njih i napraviti ćemo kako tražiš" Onda sam pozvao svećenike i dao sam one zakleti da će napraviti po svojem obećanju.

13 Istreso sam svoja njedra i rekao: "Ovakto neka istrese Bog svakoga iz njegove kuće i posjeda njegova koji ne ispuni svoja obećanja! Baš ovako neka se istrese i isprazni!" Sva je zajednica povikala: "Amen!", hvaleći GOSPODINA. I sav je narod pravio kako je obećao.

14 Uostalom od onoga vremena, kad mi je kralj zapovjedio da budem namjesnik u Judeji, od dvadesete do trideset druge godine kralja Artakserksa, dvanaest godina, ja sa svojom braćom nisam jeo upraviteljske hrane.

15 Prijašnji namjesnici, moji prethodnici, bili su narodu težak teret. Uzimali su od njih za jelo i vino svaki dan četrdeset šekela srebra. I njihovi područni službenici tlačili su narod. Ja tako nisam pravio iz straha pred Bogom.

16 I oko građenja zida radio sam skupa, a nismo bili stekli zemljista; i svi moji ljudi bili su skupa ondje na poslu.

17 Uz to su jeli za mojim stolom Judejci koji su imali predstojničku službu – bilo ih je stotinu i pedeset ljudi – i oni koji su dolazili k nama iz okolnih naroda.

18 Svagdašnji potrošak: jedno govedo, šest ovaca izabranih i peradi svake vrste, išao je na moj račun. I svakih deset dana davalо se svakojakog vina izobilja. A opet nisam tražio hrane što mi je pripadala kao namjesniku, jer je narod bio teško opterećen rabotom.

19 Uzmi mi, Bože moj, sve na dobro što sam napravio za ovaj narod.

Spletke neprijatelja. Nehemija dovršuje zid

6 Kad je došlo do ušiju Sanbalatu, Tobiji i Arapu Gešemu i ostalim našim neprijateljima da sam sazidao zid i da nije ostalo u njemu pukotina – ipak dotada još nisam bio namjestio krila na vratima.

2 Poslali su Sanbalat i Gešem k meni i poručili mi: "Dođi, održat ćemo sastanak u jednom selu u Ononskoj dolini!" A oni su

mislili zlo za mene.

3 A ja sam im poslao glasnike i poručio: "U velikom sam poslu i zato ne mogu doći. Posao bi stao, kad bih ga pustio i došao k vama."

4 Tako su slali k meni četiri puta, i ja sam im uvijek isto odgovorio.

5 Onda je Sanbalat poslao po peti put svojega slugu s otvorenim pismom u ruci.

6 U njemu je bilo pisano: "Ide glas među narodima, i Gešem to potvrđuje, da vi, ti i Judejci, snujete bunu; zato opet zidaš zid. Ti sam hoćeš postati njihov kralj i više takvo što.

7 I da si postavio proroke koji će te u Jeruzalemu proglašiti judejskim kraljem. I takvi glasovi doći će kralju do ušiju. Zato dodi da se dogovorimo!"

8 Nato sam ja poslao k njemu i poručio mu: "Ništa nema od toga što tvrdiš; ti si to sam izmislio."

9 Jer su nas oni svi htjeli prestrašiti, rekavši: "Oslabit će ruka od posla, tako da se ne dovrši." Ali sada o Bože, ojačaj moje ruke!

10 Jednoga dana morao sam otići u kuću Šemaji, sinu Delaje, sina Mehetabelova, koji se bio ondje zatvorio. On mi predložio: "Hajdemo zajedno u Božji Dom, u unutrašnjost Doma i zaključajmo vrata Domu; jer će doći i ubiti te."

11 Ali ja sam odgovorio: "Hoće li čovjek kakav sam ja, bježati? Kako bi jedan, kakav sam ja, mogao ići u Dom i ostati živ? Ja ne idem ondje."

12 Spoznao sam da ga Bog nije poslao, nego da je Božju riječ meni upravio samo zato jer su ga bili potkupili Tobija i Sanbalat.

13 On je, naime, bio potkuljen da se prestrašim i da onako napravim i tako sagriješim. To bi onda njima poslužilo za zlo ogovaranje i da me ozoglase.

14 Naplati, Bože moj, Tobiji i Sanbalatu ta njihova djela, i proročici Noadiji i ostalim prorocima koji su me htjeli prestrašiti.

15 A zid se dovršio nakon pedeset i dva dana, dvadeset petoga dana mjeseca Elula.

16 I dogodilo se da kad su to čuli svi naši neprijatelji, bojali su se svi narodi okolo nas i bili su vrlo potišteni, jer su spoznali da je naš Bog napravio to djelo.

17 A u one dane i ugledni Judejci slali su mnoga pisma Tobiji, i od Tobije su njima dolazila pisma.

18 Jer ih je u Judeji bilo mnogo koji su mu se bili obvezali zakletvom, jer je on bio zet Šekaniji, sinu Arahovu. Njegov sin Johanan bio se oženio kćerju Mešulama, sina

Berekijina.

19 I govorili su pred menom o njegovim dobrim djelima i javljali mu moje izjave. Tobija je slao pisma da me ustraši.

Popis onih koji su se prvi vratili u Jeruzalem

7 Kad je bio zid sazidan i kad sam bio namjestio vrata, postavljeni su bili vratari, pjevači i Leviti.

2 Svojem bratu Hananiju i gradskom stotniku Hananiji povjerio sam vrhovno zapovjedništvo nad Jeruzalemom, jer je bio pouzdan, Boga se bojao više nego mnogi drugi.

3 Zapovjedio sam im: "Jeruzalemska vrata ne smiju se otvarati dok sunce ne ogrije. U njihovoj nazočnosti moraju se vrata zatvoriti i staviti prijevornice. Moraju se postaviti stražari i od jeruzalemskih žitelja, po jedan kao straža pred svojom vlastitom kućom"

4 Doduše bio je grad prostran i velik, ali je u njemu prebivalo samo malo ljudi, i mnoge kuće još nisu bile sagradene.

5 Onda mi Bog je dao u srce, te sam skupio starješine i predstojnike i narod, da se izbroje po plemenima. Pritom sam našao plemenski rodopis onih koji su se bili najprije vratili iz ropstva, i u njemu zapisano:

6 Ovo su ljudi iz ove pokrajine koji su se vratili iz ropstva i progonstva, koje je nekada bio odveo Nebukadnezar, babilonski kralj, u progonstvo u Babilon, i sada su se vratili u Jeruzalem i Judeju, svaki u svoj grad.

7 Oni su došli pod vodstvom Zerubabела, Ješue, Nehemije, Azarije, Raamije, Nahamanije, Mordekaja, Bilšana, Mispereta, Bigvaja, Nahuma i Baana. Ovo je broj ljudi iz Izraelova naroda:

8 Paroševi sinovi: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva;

9 Šefatijini sinovi: tri stotine sedamdeset i dva;

10 Arahovi sinovi: šest stotina pedeset i dva;

11 Pahat-Moabovih iz linije Ješuine i Jocabove: dvije tisuće osam stotina i osamnaest;

12 Elamovi sinovi: tisuću dvjesto pedeset i četiri;

13 Zatuovi sinovi: osam stotina četrdeset i pet;

14 Zakajevi sinovi: sedam stotina i šezdeset;

15 Binujevi sinovi: šest stotina četrdeset i osam;

16 Bebajevi sinovi: šest stotina dvadeset i osam;

17 Azgadovi sinovi: dvije tisuće tri stotine

dvadeset i dva;

18 Adonikamovi sinovi: šest stotina šezdeset i sedam;

19 Bigvajevi sinovi: dvije tisuće šezdeset i sedam;

20 Adinovi sinovi: šest stotina pedeset i pet;

21 Aterovi sinovi iz linije Hezekijine: devedeset i osam;

22 Hašumovi sinovi: tri stotine dvadeset i osam;

23 Bezajevi sinovi: tri stotine dvadeset i četiri;

24 Harifovi sinovi: stotinu i dvanaest;

25 Gibeonovi sinovi: devedeset i pet;

26 Ijudi iz Betlehema i Netofe: stotinu osamdeset i osam;

27 Ijudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam;

28 Ijudi iz Bet-Azmaveta: četrdeset i dva;

29 Ijudi iz Kiryat-Jearima, Kefire i Beerota: sedam stotina četrdeset i tri;

30 Ijudi iz Rame i Gebe: šest stotina dvadeset i jedan;

31 Ijudi iz Mikmaša: stotinu dvadeset i dva;

32 Ijudi iz Betela i Aja: stotinu dvadeset i tri;

33 Ijudi iz Novoga Neba: pedeset i dva;

34 Ijudi iz Novoga Elama: tisuća dvjesto pedeset i četiri;

35 Ijudi iz Harima: tri stotine i dvadeset;

36 Ijudi iz Jerihona: tri stotine četrdeset i pet;

37 Ijudi iz Loda, Hadida i Ona: sedam stotine dvadeset i jedan;

38 Ijudi iz Senae: tri tisuće devet stotina i trideset.

39 Svećenici: devet stotina sedamdeset i tri sina Jedajina od kuće Ješuine;

40 Imerovi sinovi: Tisuću pedeset i dva;

41 Pašurovi sinovi: Tisuću dvjesto četrdeset i sedam;

42 Harimovi sinovi: tisuća i sedamnaest.

43 Leviti: sedamdeset i četiri sina Ješuina i Kadmielova iz kuće Hodvine.

44 Pjevači: stotinu četrdeset i osam Asafovih sinova.

45 Vratari: stotinu trideset i osam Šalumovih sinova, Aterovih sinova, Talmonovih sinova, Akubovih sinova, Hatitinh sinova i Šobajevih sinova.

46 Netineji: Sihini sinovi, Hasufini sinovi, Tabaotovi sinovi,

47 Kerosovi sinovi, Sijajevi sinovi, Padonovi sinovi,

48 Lebanini sinovi, Hagabini sinovi, Salmajevi sinovi,

49 Hananovi sinovi, Gidelovi sinovi, Gaharovi sinovi,

50 Reajini sinovi, Resinovi sinovi, Nekodini sinovi,
 51 Gazamovi sinovi, Uzini sinovi, Paseahovi sinovi,
 52 Bezajevi sinovi, Meunimovi sinovi, Ne-fusimovi sinovi,
 53 Bakbukovi sinovi, Hakufini sinovi, Har-hurovi sinovi,
 54 Bazlitovi sinovi, Mehidini sinovi, Haršini sinovi,
 55 Barkosovi sinovi, Siserini sinovi, Tamahovi sinovi,
 56 Nesiahovi i sinovi, Hatifini sinovi.
 57 Salomonovih sluga sinovi: Sotajevi sinovi, Soferetovi sinovi, Peridini sinovi,
 58 Jaalini sinovi, Darkonovi sinovi, Gidelovi sinovi,
 59 Šefatijini sinovi, Hatilovi sinovi, Poke-ret-Sebajini sinovi od Sabajina i Amona.
 60 Svega su bila tri stotine devedeset i dva sina netineja, Salomonovih sluga.
 61 Ovi koji su se vratili iz Tel-Melaha, Tel-Harše, Keruba, Adona i Imera nisu mogli dokazati da je njihova obitelj i njihova rodbina izraelska:
 62 šest stotina četrdeset i dva sina Dalajina, Tobijina i Nekodina.
 63 Od svećenika: potomci Hobajini, Hakošovi i Barzilaja, koji se bio oženio jednom od kćeri Gileađanina Barzilaja i bio nazvan njihovim imenom.
 64 Ovi su bili tražili svoju rogovnicu, jer se nije mogla naći, bili su privremeno odstranjeni iz svećenstva.
 65 Namjesnik im zabranio jesti od Najsvetijega, dok se opet ne posluži svećenik Urimom i Tumimom.
 66 Sva je zajednica svega brojila četrdeset dvije tisuće tri stotine i šezdeset osoba,
 67 osim sluga i sluškinja, kojih je bilo sedam tisuća tri stotine trideset i sedam; i imali su još dvjesto četrdeset i pet pjevača i pjevačica.
 68 Oni su imali sedam stotina trideset i šest konja, dvije stotine četrdeset i pet mazgi,
 69 četiri stotine trideset i pet deva, šest tisuća sedam stotina i dvadeset magara-ca.
 70 Neki od obiteljskih glavara dali su pri-nose za gradnju. Namjesnik darova u rizni-cu tisuću drahmi zlata, pedeset zdjelica, pet stotina i trideset haljina svećeničkih.
 71 Od obiteljskih glavara dali su neki u riznicu za gradnju dvadeset tisuća drahmi zlata i dvije tisuće i dvjesto mina srebra.
 72 Što je dao ostali narod, iznosilo je dva-deset tisuća drahmi zlata i dvije tisuće mina srebra i šezdeset i sedam svećenič-

kih haljina.

73 Tako su se, svećenici i Leviti, vratari, pjevači, ljudi iz naroda, netineji i sav Izrael, naselili u svojim gradovima. Kad je došao sedmi mjesec, Izraelovi sinovi su bili u svojim gradovima.

Čitanje zakona. Blagdan sjenica

8 Onda se skupio sav narod jednodušno na slobodnom trgu pred Vodenim vratima. Oni su zatražili od književnika Ezra da doneše knjigu Mojsijeva zakona, koji je bio dao GOSPODIN Izraelovim sinovima.

2 Svećenik Ezra je donio zakon pred skupštinu, pred ljudе i žene i sve koji su ga mogli razumjeti, prvoga dana sedme-ga mjeseca.

3 Od jutra do podne čitao je on iz knjige zakona, na trgu pred Vodenim vratima, ljudima i ženama i svima koji su mogli ra-zumjeti. Sav je narod pozorno slušao čitanje knjige zakona.

4 Književnik Ezra stajao je pritom na drvenom podu koji su bili napravili za ovu svrhu. Uz njega s desne strane su stajali Matitija, Šema, Anaja, Urija, Hilkija i Ma-aseja: s lijeve mu strane Pedaja, Mišael, Malkija, Hašum, Hašbadana, Zaharija i Mešulam.

5 Ezra je otvorio knjigu pred očima svega naroda, a stajao je poviše svega naroda, a kad ju je bio otvorio, ustao je sav narod.

6 I Ezra je blagoslovio GOSPODINA, velikog Boga. Tada je sav narod odgovorio: "Amen, amen!" I podigli su svoje ruke, prgnuli su se onda i poklonili se GOSPO-DINU licem do zemlje.

7 Leviti Ješua, Bani, Šerebja, Jamin, Akub, Šabetaj, Hodija, Maaseja, Kelita, Azarija, Jozabad, Hanan i Pelaja su objašnjavali narodu zakon, a narod je stajao na svojem mjestu.

8 Čitali su iz knjige Božjega zakona dio po dio i razlagali smisao tako da su razu-mjeli što se čitalo.

9 Potom je Nehemija, koji je bio namje-snik, i Ezra, svećenik i književnik, i Leviti koji su poučavali narod, rekli su svemu narodu: "Ovaj je dan svet GOSPODINU, va-šem Bogu. Ne tugujte i ne plačite!" Jer je sav narod plakao kad je saslušao riječi zakona.

10 Onda im je rekao: "Idite, uzmite sebi dobro jelo i dobro piće i pošaljite jedan dio i onima, koji ne mogu sebi ništa pri-praviti, jer je ovaj dan svet našemu Gos-PODINU. Ne tugujte, jer je radost u Gos-PODINU vaša jakost!"

11 Tako su Leviti umirivali sav narod, a

govorili su: "Budite mirni i ne tugujte ovo je sveti dan."

12 I otišao sav narod svojim putom jesti i piti, da pošalje dijelove i da proslavi veliki dan radosti, jer su shvatili riječi koje su im bile objavljene.

13 Drugi dan skupili se obiteljski glavari iz svega naroda i svećenici i Leviti kod Ezre, književnika, da nauče riječi zakona.

14 I našli su u zakonu napisano da je GOSPODIN bio preko Mojsija zapovjedio da Izraelovi sinovi moraju boraviti u sjenicama na Svečanost u sedmom mjesecu.

15 Po svim svojim gradovima i u Jeruzalemu morali su proglašiti i objaviti: "Idite van u gore, donesite granja od plemenitih i divljih maslina, od mirta i palma i drugih lisnatih stabala, da od toga napravite sjenice, kako je napisano!"

16 I narod je izašao van, donio i napravio sebi sjenice na krovovima, u dvorištima, u trijemovima Božjega Doma, na slobodnom trgu kod Vodenih vrata i na trgu kod Efraimovih vrata.

17 Sva zajednica svi koji su se vratili iz ropstva, napravila sebi sjenice i boravila je u sjenicama. Od dana Jošue, sina Nunova, do ovoga dana nisu bili više to činili Izraelovi sinovi, zato je vladala veoma velika radost.

18 Svaki dan čitalo se iz knjige Božjega zakona, od prvoga dana do posljednjega. Slavli su Svetkovinu sedam dana. Osmi dan održali su po propisu svečanu skupštinu.

Javno pokajanje naroda

1 Dvadeset četvrtoga dana toga mjeseca, skupili se Izraelovi sinovi posteći i u kostrijeti i s prahom na glavama.

2 Onda su se Izraelovi sinovi odvojili od svih stranaca, pristupili su i priznali svoje grijeha i zlodjela svojih otaca.

3 Onda se čitalo na mjestu gdje su stajali iz knjige GOSPODINOVA zakona, njihova Boga, tri sata. Onda, klanjajući se GOSPODINU, svojem Bogu, kajali su se tri sata.

4 Nato Ješua, Bani, Kadmiel, Šebanija, Buni, Šerebja, Bani i Kenani stupili su na mjesto povišeno i velikim glasom zazvali GOSPODINA, svojega Boga.

5 I Leviti Ješua, Kadmiel, Bani, Hašabneja, Šerebja, Hodija, Šebanija i Petahja govorili su: "Ustanite, hvalite GOSPODINA, svojega Boga, od vijeka do vijeka! Neka se slavi tvoje slavno ime, uzvišeno iznad svake slave i časti!

6 Ti si jedini, GOSPODINE! Ti si koji si stvorio nebo, nebo nad nebesima sa cijelom njegovom vojskom, zemlju i sve što je na

njoj, mora sa svim što živi u njima. Svemu tomu ti daješ život. Tebi se klanja sva nebeska vojska.

7 Ti si, GOSPODINE, Bog, koji si izabrao Abrama i izveo iz Ura u Kaldeji i dao mu ime Abraham.

8 Ti si pronašao njegovo vjerno srce prema sebi i ustanovio si s njim zavjet, da ćeš dati njegovim potomcima zemlju Kanaan, Hitijaca, Amorejaca, Perizejaca, Jebusejaca i Girgašejaca. I ti si držao svoju riječ, jer si ti pravedan.

9 Ti si vidio nevolju naših otaca u Egiptu, čuo si njihovo zapomaganje na Crvenom moru.

10 Ti si pravio znamenja i čudesna na faronu, na svim njegovim slugama i na svem narodu njegove zemlje, jer si znao, da su obijesno postupali s njima. Tako si stekao sebi ime, tako veliko kakvo je danas.

11 Ti si razdijelio more pred njima, te su prošli posred mora po suhom. A njihove progonitelje bacio si u dubinu kao kamen u silne vode.

12 Stupom od oblaka vodio si ih danju, stupom ognjenim noću, da im rasvijetliš put kojim su išli.

13 Onda si sišao dolje na Goru Sinaj, govorio si s njima s neba i dao si im pravedne zakone, pouzdane zapovijedi, dobre uredbe i prave zakone.

14 Ti si im obznanio sveti dan, svoj Subotnji dan i dao si im preko svojega služe Mojsija zapovijedi, uredbe i zakone.

15 Kruh s neba dao si im u njihovoj gladi i vodu iz hridine izveo si im u njihovoj žedi. Zapovjedio si im da uđu i zaposjednu zemlju za koju si bio na zakletvu podignuo svoju ruku da ćeš im je dati.

16 Ali oni, naši oci, radili su drsko, bili su tvrdokorni i nisu slušali tvojih zapovijedi.

17 Nisu htjeli slušati i nisu se spominjali tvojih čudesa što si ih pravio za njih. Oni su otvrđnuli svoje vratove, izabrali sebi glavara i htjeli su se vratiti u Egipat u ropstvo, ali ti si Bog koji opršta, milostiv i milosrdan, dugotran i bogat dobrotom, i nisi ih ostavio.

18 Dapače kad su oni napravili sebi lijevanje tele, rekavši: "Ovo je tvoj bog, koji te je izveo iz Egipta – kad su počinili velike hule,

19 u prebogatom svojem milosrdju nisi ih ostavio u pustinji. Stup od oblaka nije odstupao od njih danju da ih vodi putom, niti stup ognjeni noću, da im rasvjetljuje put kojim su imali ići.

20 Dao si im dobri svoj duh da ih poučava. Mane svoje nisi uskratio od njihovih usta i vode si im dao u njihovoj žedi.

21 Četrdeset godina opskrbljivao si ih u pustinji. Nisu trpjeli nikakve oskudice, i haljine njihove se nisu poderale i noge njihove nisu otekle.

22 Dao si im kraljevstva i narode i odredio si svakomu njegovo područje. Oni su zaposjeli zemlju Sihonovu, zemlju hešbon-skog kralja i zemlju bašanskog kralja Oga.

23 Njihovu djecu umnožio si kao zvijezde nebeske i uveo si ih u zemlju za koju si bio rekao njihovim ocima da će ući u nju i uzeti je u posjed.

24 Njihova djeca došla su i zaposjednula zemlju. Pred njima si srušio žitelje zemlje, Kanaance, i predao ih u njihove ruke, njihove kraljeve i narode zemlje da prave od njih što im je volja.

25 Dobili su tvrde gradove i rodnu zemlju, zaposjeli su mnoge kuće pune svakoga dobra, studence iskopane, vinograde, maslinike i voćna stabla. Jeli su, i nasitili se i ojačali i plivali su u punini tvojih dobara.

26 Ali oni su postali neposlušni, pobunili se protiv tebe i okrenuli leđa tvojemu zakonu. Pobili su tvoje proroke, koji su ih opominjali da ih obrate k tebi, i počinili su velike hule.

27 Zato si ih davao u ruke njihovim neprijateljima da ih ovi pritisnu. A kad bi onda u svojoj nevolji, povikali k tebi, ti si ih uslišao s neba. Davao si im, u svojem velikom milosrđu spasitelje, koji bi ih izbavljali iz ruku njihovih neprijatelja.

28 A čim bi otpočinuli, opet su činili zlo pred tobom. Onda si ih prepustao ruci njihovih neprijatelja i ovi su vladali nad njima. Oni bi onda ponovno povikali k tebi i ti si ih uslišao s neba i često ih izbavljao u velikom svojem milosrđu.

29 Opominjao si ih ozbiljno da ih obratiš svojemu zakonu, ali su oni ostali prkosni, nisu poslušali tvojih zapovijedi i grijesili su protiv tvojih propisa, po kojima živi onaj koji ih vrši. Oni su ti uporno pokazivali leđa, bili su prkosna srca i nisu slušali.

30 Trpio si ih mnoge godine i opominjao ih svojim duhom preko svojih proroka, ali nisu poslušali. Onda si ih dao u ruke narodima zemalja.

31 Ali u prevelikom svojem milosrđu nisi dao da posve propadnu., i nisi ih ostavio, jer si Bog milostiv i milosrdan.

32 I sada, Bože naš, veliki, Svemoćni, strašni Bože, koji čuvaš premilostivi za-vjet, nemoj da bude malo pred tobom sva ta muka što nas snade, naše kraljeve, naše glavare, naše svećenike, naše pro-roke, naše oce i sav tvoj narod od vreme-

na asirskih kraljeva do danas.

33 Ti si pravedan u svemu što nas je snašlo, jer ti si bio vjeran, a mi smo bezbožno radili.

34 I naši kraljevi, naši glavari, naši svećenici i naši oci nisu držali tvojega zakona, nisu marili za tvoje zapovijedi i opomene što si im davao.

35 U svojem kraljevstvu i u punini dobara što si im ih dao, u prostranoj i rodnoj zemlji, koju si im podijelio, nisu ti služili i nisu se povratili od svojih zlih djela.

36 Zato smo danas robovi; u zemlji koju si dao našim ocima, da uživaju njezine plove dove i njezina dobra, eto u njoj smo mi danas robovi.

37 Njezin bogati prihod pripada sada kraljevima koje si postavio nad nama za naše grijeha. Oni gospodare nad našim tjelesima i nad našom marvom po svojoj volji, i tako smo mi u velikoj nevolji."

38 Zbog svega toga zaključujemo tvrdi ugovor i polažemo ga pismeno na povelji, s imenima naših glavara, Levita i svećenika."

Obvezivanje izvršavati sve naredbe u zakonu

- 10 Na povelji su se potpisali: Nehemija, namjesnik, sin Hakalijin, i Zedekija,
- 2 Seraja, Azarija, Jeremija,
- 3 Pašur, Amarija, Malkija,
- 4 Hatuš, Šebanija, Maluk,
- 5 Harim, Meremot, Obadija,
- 6 Daniel, Gineton, Baruk,
- 7 Mešulam, Abija, Mijamin,
- 8 Maazja, Bilgaj, Šemaja. To su bili svećenici.
- 9 Leviti: Ješua, sin Azanijin, Binuj od Henadadovih sinova i Kadmiel.
- 10 Njihova braća: Šebanija, Hodija, Kelia, Pelaja, Hanan,
- 11 Mika, Rehob, Hašabja,
- 12 Zakur, Šerebja, Šebanija,
- 13 Hodija, Bani, Beninu.
- 14 Narodni glavari: Paroš, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani,
- 15 Buni, Azgad, Bebjaj,
- 16 Adonija, Bigvaj, Adin,
- 17 Ater, Ezečija, Azur,
- 18 Hodija, Hašum, Bezaj,
- 19 Harif, Anatot, Nebaj.
- 20 Magpijaš, Mešulam, Hezir,
- 21 Mešezabel, Sadok, Jadua,
- 22 Pelatija, Hanan, Anaja,
- 23 Hošea, Hananija, Hašub,
- 24 Haloheš, Pilha, Sobek,
- 25 Rehum, Hašabna, Maaseja,
- 26 Ahija, Hanan. Anan,
- 27 Maluk, Harim, Baana.
- 28 A ostali narod, svećenici, Leviti, vrata-

ri, pjevači, netineji, svi koji su se odvojili od zemaljskih naroda da idu po Božjemu zakonu, zajedno s njihovim ženama, sinovima i kćerima: svi koji znaju i razumijevaju,

29 priključuju se ovoj svojoj braći, svojim glavarima. Oni prisežu i zaklinju se da će hoditi po Božjemu zakonu, koji je izdan po Mojsiju, sluzi Božjemu, i da će izvršavati i držati sve zapovijedi GOSPODINA, našega Boga, njegove uredbe i zakone.

30 Zato nećemo davati svoje kćeri narođima zemlje, niti njihovih kćeri uzimati za svoje sinove.

31 Nećemo od zemaljskih naroda, koji donose robu i svakojako žito na Subotnji dan na prodaju, ništa od toga kupovati na Subotnji dan ili u koji drugi sveti dan. Mi ćemo se, nadalje, u sedmoj godini odreći poljskog prihoda i svakoga potraživanja duga.

32 Nadalje, uzimamo na sebe obvezu da dajemo svake godine trećinu šekela kao porez za službu u Domu svojega Boga:

33 za prikazne kruhove, za prinos svakidašnjem i za svakidašnju žrtvu paljenicu, za žrtve za Subotnje dane i žrtve za mlađake, za svete žrtve, za žrtve zahvalne, za žrtve za grijeh da se očišćuje Izrael, i za svu službu u Domu svojega Boga.

34 Također mi, svećenici, Leviti i narod bacili smo ždrijeb zbog nošenja drva, da se donosi u Dom našega Boga po obiteljima od godine do godine u određeno vrijeme, da gori na žrtveniku GOSPODINA, našega Boga, kako je propisano u zakonu.

35 I prvine svojih polja i prvine svih plodova od svih voćnih stabala donosit ćemo od godine do godine u GOSPODINOV Dom.

36 Nadalje, obvezujemo se da po propisu zakona prvorodene svoje sinove i prvine svoje marve i prvine goveda i svojih ovaca donosimo za Dom svojega Boga svećenicima koji služe u Domu našega Boga.

37 Nadalje ćemo najbolje od svojih žitarica i svojih prinosa i plodova svih voća i vino i ulje donositi svećenicima u sobe Doma svojega Boga, tako isto desetinu svojih polja Levitima, jer Leviti ubiraju desetinu po svim mjestima gdje obrađujemo polja.

38 Svećenici, Aronovi potomci, će pratiti Levite kad Leviti ubiraju desetinu. Leviti moraju onda donositi desetinu od desetine u Dom našega Boga, u sobe spremišta.

39 U te, naime, sobe donosili bi Izraelovi sinovi i Leviti prinose žita, vina i ulja. Ondje su se nalazile i svete posude i sve-

ćenici u službi i vratari i pjevači. Tako se nećemo pokazati nemarni prema Domu svojega Boga.

Popis novih stanovnika u svim gradovima

11 Onda se narodni predstojnici nastanili u Jeruzalemu. Ostali narod je bacio ždrijeb da od deset ljudi izdrijebaju jednoga koji se morao naseliti u svetom gradu Jeruzalemu, a ostalih devet desetina ostalo bi u gradovima.

2 I narod je zahvaljivao svima koji su se dragovoljno naselili u Jeruzalemu.

3 Ovo su pokrajinski glavari koji su se bili naselili u Jeruzalemu i u Judinim gradovima. Svaki se nastanio na svojem zemljишtu u određenim gradovima: Izrael, svećenici, Leviti, netineji i potomci Salomonovih sluga.

4 U Jeruzalemu su se naselili Judini i Benjaminovi sinovi. Od Judinih sinova: Ataja, sin Uzije, ovaj sin Zaharije, ovaj sin Amarije, ovaj sin Šefatije, ovaj sin Mahalalela od Peresovih sinova;

5 i Maaseja, sin Baruha, ovaj sin Kol-Hosea, ovaj sin Hazaje, ovaj sin Adaje, ovaj sin Jojariba, ovaj sin Zaharije, ovaj sin Šilonija.

6 Peresovi sinovi, koji su prebivali u Jeruzalemu, imali su svega četiri stotine šezdeset i osam ljudi hrabrih za rat.

7 Ovo su Benjaminovi sinovi: Salu; ovaj vuče lozu od Mešulama, ovaj od Joeda, ovaj od Pedaja, ovaj od Kolaje, ovaj od Maaseje, ovaj od Itiela, ovaj od Ješaja;

8 Za njim Gabaj, Salaj, svega devet stotina dvadeset i osam.

9 Joel, Zikrijev sin, bio je nadglednik nad njima, i Juda, sin Hasenuin, bio je drugi nadglednik nad gradom.

10 Od svećenika bili su ondje Jedaja, sin Jojaribov, i Jakin;

11 Seraja, sin Hilkije, sin Mešulama, sin Sadoka, sin Merajota, sin Ahituba, vladar Božjega Doma.

12 Njihova braća što služe u Domu, svega osam stotina dvadeset i dva; nadalje Ada-ja, sin Jerohama, sin Pelalije, sin Amsije, sin Zaharije, sin Pašhura, sin Malkijina,

13 i njegova braća, dvjesto četrdeset i dva obiteljska glavara; isto tako Amašaj, sin Azarela, sin Ahzaja, sin Mešilemota, sin Imerov,

14 i njihova braća, za rat hrabrih ljudi stotinu dvadeset i osam. Njihov predstojnik bio je Zabdiel, sin Hagedolimov.

15 Od Levita su bili ondje Šemaja, sin Hašuba, sin Azrikama, sin Hašabje, sin Bunijev,

16 i Šabetaj i Jozabad, koji su bili nad

vanjskim poslovima Božjega Doma, iz broja glavara levitskih.

17 Nadalje Matanija, sin Mike, sin Zabdija, sina Asafova, čelnik hvalospjeva, koji je počinjao "Hvalite" u molitvi; i Bakbukja, drugi između svoje braće, i Abda, sin Šamue, sin Galala, sin Jedutunova.

18 Ukupan broj Levita u svetom gradu bio je dvije stotine osamdeset i četiri.

19 Kao vratari bili su tu: Akub, Talmon i njihova braća, koji su stražili na vratima, svega stotinu sedamdeset i dva.

20 Ostali Izraelovi sinovi, svećenici i Leviti prebivali su po svim Judinim gradovima, svaki na svojem posjedu.

21 A netineji su prebivali na Ofelu. Siha i Gišpa bili su nadglednici nad netinejima.

22 Predstojnik Levita u Jeruzalemu bio je Uzi, sin Banija, sina Hašabje, sina Matanije, sina Mikina, iz Asafova roda, pjevača, za službu u Božjem Domu.

23 Za njih je bila kraljeva zapovijed i bila je izdana uredba o svagdašnjoj opskrbi pjevača.

24 Petahja, sin Mešezabelov, od sinova Zareha, sina Judina, bio je ovlaštenik kraljev u svim poslovima s narodom.

25 Što se tiče mjesta s njihovim seoskim zemljištima, Judini sinovi su prebivali u Kiryat-Haarbi i njezinim selima, u Dibonu i njegovim selima, u Jekabseelu i njegovim selima,

26 u Jesui, Moladi, Bet-Peletu,

27 Hazar-Šualu, u Beer-Šebi i njezinim selima,

28 u Siklagu, Mekoni i njezinim selima,

29 u Rimonu, Zorahu, Jarmutu,

30 Zanoahu, Adulamu i njihovim selima, u Lakišu i njegovim seoskim poljima, u Azeiki i njezinim selima. Uni su se bili naselili od Beer-Šebe do doline Hinoma.

31 Benjaminovi sinovi su prebivali počevši od Gebe u Mikmašu, Aju, Betelu i njegovim selima,

32 u Anatotu, Nobu, Ananiji,

33 Hazoru, Rami, Gitaimu,

34 Hadidu, Seboimu, Nebalatu,

35 Lodu i Onu, u Dolini drvodjeljskoj.

36 Neki od Levita nalazili su se ondje u Judi i Benjaminu.

Imena svećenika i Levita

12 Ovo su svećenici i Leviti koji do su došli sa Zerubabelom, sinom Šealtielovim, i s Ješuom: Seraja, Jeremija, Ezra;

2 Amaria, Maluk, Hatuš;

3 Šekanija, Rehum, Meremot;

4 Ido, Gineton, Abija;

5 Mijamin, Maadja, Bilga;

6 Šemaja, Jojarib, Jedaja;

7 Salu, Amok, Hilkija, Jedaja. To su bili glavari svećenika i njihove braće u vrijeme Ješuino.

8 Leviti su bili Ješua, Binuj, Kadmiel, Šerebja, Juda, Matanija; ovaj i njegova braća vodili su hvalospjev;

9 Bakbukja i Uni, njihova braća, stajali su pred njima u službenim redovima.

10 Ješui se rodio Jojakim, Jojakimu se rodio Elijašib, Elijašibu se rodio Jojad,

11 Jojadu se rodio Jonatan, Jonatanu se rodio Jadua.

12 U vrijeme Jojakimovo bili su ovi svećenici obiteljski glavari: od obitelji Serajine Meraja, od Jeremijine Hananija;

13 od Ezrine Mešulam, od Amarjine Johanan;

14 od Melikove Jonatan, od Šebanijine Josip;

15 od Harimove Adna, od Merajotove Helkaj;

16 od Idove Zaharija, od Ginetonove Mešulam;

17 od Abijine Zikri, od Minjaminove i Modjiline Piltaj;

18 od Bilgine Šamua, od Šemaje Jonatan;

19 od Jojaribove Matenaj, od Jedaje Uzi;

20 od Salajove Kalaj, od Amokove Eber;

21 od Hilkijine Hašabja, od Jedajine Netanel.

22 Od Levita bili su popisani obiteljski glavari u vrijeme Elijašiba, Jojade, Johanana i Jadue, od svećenika pod vladom.

23 Za vrijeme vladanja Perzijanca Darija, od Levita bili su popisani obiteljski glavari u knjizi dnevnika do vremena Johanana, sina Elijašibova

24 Glavari Levita bili su Hašabja, Šerebja i Ješua, sin Kadmielov; nadalje njihova braća, koji su stajali naprema njima da po zapovijedi Davida, Božjega čovjeka, izmjenjujući se jedan odio s drugim, pjevaju hvalospjeve i slavospjeve.

25 Matanija, Bakbukja, Obadija, Mešulam, Talmon, Akub bili su vratari i stražili su kod spremišta na vratima.

26 Ti su bili suvremenici Jojakima, sina Ješue, sina Josadakova, i suvremenici namjesnika Nehemije i svećenika i književnika Ezre.

27 Kod posvete jeruzalemskih zidova tražili su Levite iz svih njihovih mesta i doveli su ih u Jeruzalem da proslave posvetu u svećanoj radosti, hvalom i pjesmama uz cimbale, harfe i citare.

28 Tako su se skupili pjevači iz okolice Jeruzalema i iz netofatskih sela,

29 iz doma Gilgalova i iz gebskih i azma-

vetskih krajeva. Pjevači, naime, bili su sebi sagradili sela oko Jeruzalema.

30 Nakon što su svećenici i Leviti očistili same sebe, narod, vrata i zid,

31 dao sam da glavari Judini uzađu na zid i postavio sam dva velika zbora pjevača, i jedan je od njih otišao po zidu na desno k Smetlišnim vratima.

32 Za njima je išao Hošaja i polovica Juddinih glavara,

33 i Azarija, Ezra, Mešulam,

34 Juda, Benjamin, Šemaja i Jeremija;

35 i od svećenika s trubama Zaharija, sin Jonatana, sin Šemaje, sina Matanije, sina Mikaje, sin Zakura, sin Asafov,

36 i njegova braća Šemaja, Azarel, Milalaj, Gilalaj, Maaj, Netanel, Juda i Hanani s glazbalima Davida, Božjega čovjeka. Književnik Ezra išao je pred njima.

37 Tako su išli k Izvorskim vratima; onda uza stube grada Davidova pokraj dvora Davidova, kamo se ide na zid, i pošli su onda dalje do Vodenih vrata na istoku.

38 Drugi skup išao je na lijevo. Pošao sam za njim s polovicom naroda, gore po zidu, pokraj Pećke kule do širokoga zida,
39 i povrh vrata Efraimovih i vrata staroga grada, pokraj Ribljih vrata, kule Hanane-love i kule Meje, pa do Ovčjih vrata. Stali su kod Tamničkih vrata.

40 Onda su se namjestila oba pjevačka zbora kod Božjega Doma; isto tako ja s polovicom glavara;

41 i svećenici Elijakim, Maaseja, Minjam, Mikaja, Elioenaj, Zaharija i Hananija s trubama;

42 i Maaseja, Šemaja, Eleazar, Uzi, Johanan, Malkija, Elam i Ezer. Pjevači su pjevali pod vodstvom Jizrahijinim.

43 Prinijeli su velike žrtve zaklanice taj dan i veselili su se, jer im je bio Bog pripravio veliku radost. I žene i djeca su se veselili, tako da se to veselje Jeruzalema nadaleko čulo.

44 Taj dan bili su postavljeni nadglednici za spremnice što su služile kao žitnice za prinose, prvine i desetine, da se u njih skupljaju po poljskim međama pojedinih gradova davanja po zakonu za svećenike i Levite, jer su se Židovi radovali svećenicima i Levitima koji su vršili službu.

45 Oni su izvršavali službu svojega Boga i službu očišćenja; isto tako pjevači i vratari po propisu Davida i njegova sina Salomona.

46 Jer već od prije, u dane Davidove i Asafove, bilo je predstojnika nad pjevačima i nad hvalospjevima i slavospjevima u čast Bogu.

47 Sav Izrael u vrijeme Zerubabelovo i

Nehemijino davao je svaki dan pristojbine pjevačima i vratarima. Levitima su darivali svete darove, a Leviti bi davali sve te desetine Aronovim sinovima.

Čitanje iz knjige zakona

13 U ono vrijeme čitalo se narodu iz Mojsijeve knjige u uši naroda, i u njoj se našlo napisano da ne smije nikada biti primljen u Božju zajednicu Amonac i Moabac,

2 jer oni nisu izašli u susret Izraelovim sinovima s kruhom i vodom, nego su najmili Balaama da ih prokune, ali naš Bog je okrenuo onu kletvu u blagoslov.

3 Kad su čuli taj zakon, odvojili su od Izraela sav strani svijet.

4 Prije toga svećenik Elijašib, koji je bio namješten nad sobama u Domu našega Boga, Tobijin rođak,

5 bio je uredio njemu veliku sobu, gdje su prije bili spremali žrtvene darove, k d, posude, desetinu od žita, vina i ulja, pristojbine za Levite, pjevače i vratare i prinose za svećenike.

6 Dok se to događalo, nisam bio u Jeruzalemu, jer trideset druge godine Artakserksa, babilonskog kralja, bio sam otišao kralju. Poslije nekog vremena zamolio sam kralja za dopust.

7 I vratio sam se u Jeruzalem i video zlo koje je bio napravio Elijašib kad je Tobiji uredio sobu u trijemu Božjega Doma.

8 To mi je bilo vrlo neugodno, sve dok nisam dao izbaciti iz sobe sve Tobijino počuštvo.

9 Onda sam zapovjedio da se očiste sobe i onda da se u njih opet unese posude Božjega Doma, žrtveni dar i k d.

10 Također sam doznao da se Levitima nije bio davao njihov dio, te da su bili otišli natrag svojim njivama Leviti i pjevači koji su trebali vršiti službu.

11 Prekorio sam predstojnike i zapitao sam ih: "Zašto je Božji Dom ostavljen?" Nato sam one opet skupio i postavio ih na njihova mjesta.

12 I sav je Juda donosio desetinu od žita, vina i ulja u spremnice.

13 Za nadglednike nad spremištima postavio sam svećenika Šelemju, književnika Sadoka i Pedaju od Levita, i njima za pomoć Hanana, sina Zakura, sina Matanijina, jer ih se držalo kao ljudi pouzdane. Zato je bio njima povjeren posao da ga dijele svoj braci.

14 Spomeni me se, Bože moj, za to i ne zaboravi dobročinstva što sam ih iskazao Božjemu Domu u njegovoj službi!

15 U one dane video sam u Judeji gdje

gaze u kacama na Subotnji dan, nose snopove, tovare vino na magarce, grožđe, smokve i svakovrsne druge terete, i to dovode u Jeruzalem na Subotnji dan. I opomenuo sam ih da na taj dan ne prodaju živežne namirnice.

16 I Tirci koji su prebivali ondje donosili bi ribe i svakovrsnu robu i prodavali na Subotnji dan Judejcima i u Jeruzalemu.

17 Onda sam prekorio judejske glavare i rekao sam im: "Što pravite toliko zlo i obeščaćujete Subotnji dan?

18 Nisu li to činili naši oci i nije li naš Bog pustio na nas i na ovaj grad sve ovo zlo? Hoćete li još veći gnjev navaliti na Izraela kad obeščaćujete Subotnji dan?

19 I čim bi se uoči Subotnjeg dana smrklo na vratima Jeruzalema, zapovjedio sam da se zatvore sva vrata i zapovjedio da se ne otvaraju do iza Subotnjeg dana. I postavio sam nekoliko svojih ljudi na vratima da se ne unosi nikakav teret na Subotnji dan."

20 I prenoćili su trgovci i prodavači svakovrsne robe jedanput ili dvaput vani pred Jeruzalemom,

21 Opomenuo sam ih i rekao im: "Zašto noćite pred zidom? Ako još jednom to nepravite, stavit ću ruku na vas." Otada nisu više dolazili na Subotnji dan.

22 Onda sam zapovjedio Levitima da se očiste i dođu čuvati vrata kako bi se Subotnji dan držao svetim. I za to me se spomeni, Bože, i spasi me po velikom svojem

milosrđu!

23 U one dane video sam i Judejce, koji su bili uzeli žene Ašdoćanke, Amonke i Moapke.

24 Njihova djeca su govorila napola ašdodski. Nisu znala govoriti judejski, nego su govorili jezikom dotičnoga naroda.

25 Prekorio sam ih, prokleo ih, neke sam od njih istukao i nalupao i zakleo ih Bogom: "Ne dajite svojih kćeri njihovim sinovima i ne uzimajte nijedne od njihovih kćeri za svoje sinove i za sebe!"

26 Nije li u tom sagriješio Salomon, Izraelov kralj? Među svim mnogim narodima nije bilo kralja njemu ravna. Bio je ljubimac svojega Boga, i Bog ga je postavio kraljem nad svim Izraelom, pa su ga opet navratile na grijeh žene strankinje.

27 I sad moramo o vama čuti da pravite to veliko zlo i griješite našem Bogu uzmajući žene strankinje.

28 Od sinova Jojade, sina Elijašiba, velikog svećenika, bio je jedan zet Sanballatu, Horonjaninu. Ja sam ga istjerao iz svoje blizine.

29 Zapamti ih, Bože moj što su obeščastili svećenstvo i zavjet koji si ustanovio sa svećenicima i Levitima!

30 Ja sam ih očistio od svega nečistoga i uredio službene dužnosti svećenika i Levita za svakoga pojedinoga,

31 i opskrbio ih drvima u određeno vrijeme i darove prvina. Spomeni me se za to, Bože moj, na moje dobro.

Esteria

Knjiga Esterina

Perzijski kralj Ahasver priprema veliku gozbu

1 Dogodilo se u dane Ahasvera, taj Ahasver je vladao od Indije do Etiopije nad stotinu dvadeset i sedam pokrajina.

2 U ono vrijeme kad je kralj Ahasver sjedio na svojem kraljevskom prijestolju u tvrđavi grada Suse,

3 treće godine svojega vladanja napravio je gozbu svim svojim glavarima i službenicima, na kojoj su se našli kod njega vojni zapovjednici Perzijanaca i Medijaca sa pokrajinskim službenicima i upraviteljima.

4 Pritom je pokazivao svoje bogatstvo, svoju kraljevsku slavu, svoju sjajnu veličinu mnogo dana, stotinu i osamdeset dana.

5 Kad su bili dovršeni ovi dani, pripravio je kralj svemu narodu koji je bio u Susi, od velikoga do maloga, svečanu gozbu za sedam dana u trijemu vrtu koji je ležao do kraljevskog dvora.

6 Zavjese od bijela pamuka i ljubičasta i grimiza bile su obještene vrpcama od prepredenog lana srebrnim o kolutima na mramornim stupovima. Na podu, koji je bio od alabastera, bijela i tamna mramora i od sedefa kamena stajali su zlatni i srebrni ležaji.

7 Piće su posluživali u zlatnim peharima, sve jedan drukčiji od drugoga, vinom izobilja po kraljevoj darežljivosti.

8 I po zapovijedi kraljevoj nitko se nije smio nagoniti na piće, jer je kralj bio za-

povjedio svim svojim kućnim upraviteljima da svakomu puste na volju.

9 I kraljica Vaštija pripravila je gozbu za žene u kraljevskoj palači, kralja Ahasvera.

10 Sedmi dan, kad se bio kralj razveselio od vina, zapovjedio je on sedmorici dvorjanika Mehumanu, Bizeti, Harboni, Bigti, Abagti, Zetaru i Karkasu, koji su dvorili pred kraljem Ahasverom,

11 da dovedu kraljicu Vašti pred kralja pod kraljevskom krunom, da pokaže narodima i glavarima njezinu ljepotu, jer je bila uistinu lijepa.

12 Ali kraljica Vaštija nije se htjela pojaviti na zapovijed kraljevu, koju su joj donijeli dvorjani. Zato se kralj vrlo razbjesnio, i gnjev se njegov raspalio u njemu.

13 Onda je zapitao kralj mudrace, koji su se razumjeli u povijest, jer je kralj običavao davati sve svoje poslove onima koji su poznavali zakon i pravo,

14 koji su mu bili najbliži, a to su bili: Kar-sena, Setar, Admata, Taršiš, Mares, Mar-sena i Memukan, sedam uglednih Perzijanaca Medijaca, koji su imali sloboden pristup kralju i prvo mjesto u kraljevstvu.

15 On ih zapitao: "Kako se mora po zakonu postupati s kraljicom Vašti jer nije napravila što je preko dvorjanika zapovjedio kralj Ahasver?"

16 Memukan je odgovorio kralju i glavarima: "Nije samo kralju skrivila kraljica Vaštija nego i svim glavarima i narodima koji prebivaju u pokrajinama kralja Ahasvera.

17 Za ponašanje kraljičino doznat će sve žene, i one će prezirati svoje muževe kad se pripovjedi: 'Kralj je Ahasver zapovjedio kraljici Vaštiji da dođe pred njega, a ona nije došla.'

18 Od onoga će se dana perzijske i medejske kneginje, koje čuju kako se ponijela kraljica, tako se ponašati prema svim kraljevim glavarima. Tako neće biti kraja prkosu i svadi.

19 Ako je ugodno kralju, neka izda nepromjenljivu kraljevsku uredbu i neka ju uneše u zakonik Perzijanaca i Medijaca, da se Vašti ne smije više pojaviti pred kraljem Ahasverom. Njezinu čast kao kraljice daje kralj drugoj, koja je bolja od nje.

20 Kad se onda ta kraljeva uredba razglasila po svem njegovu prostranom kraljevstvu, onda će sve žene, visoke i niske, iskazivati dužnu čast svojim muževima."

21 Ovaj je prijedlog bio po volji kralju i glavarima, i napravio je kralj po savjetu Memukanovu.

22 On je razaslao pisma po svim kraljevskim pokrajinama, i to u svaku pokrajinu

njezinim pismom i svakomu narodu njegovim jezikom: "Svaki muž neka bude gospodar u svojoj kući, pa govorio on koji god jezik."

Mordekaj otkriva zavjeru protiv kralja

2 Kad se poslije utišao gnjev kralja Ahasvera, pomislio je on opet na Vaštiju, na ono što je napravila i što je za nju bilo određeno.

2 Onda su dali kraljevi dvorjani, koji su ga posluživali, ovaj prijedlog: "Neka se potraže kralju najljepše djevojke.

3 Neka postavi kralj po svim pokrajinama svojega kraljevstva službenike koji će dovesti sve lijepе djevojke u prijestolnicu Susu u kuću za žene i predati ih pod ruku kraljevskomu dvorjaniku Hegeju, kraljevu eunuhu, čuvaru ženski. Neka im se onda dadu krasila za ljepotu.

4 Djevojka, koja se svidi kralju, neka bude kraljica namjesto Vaštije." Kralju je taj prijedlog bio po volji i napravio je tako.

5 U prijestolnici Susi živio je Židov po imenu Mordekaj, sin Jaira, sina Šimeja, sina Kišova, iz plemena Benjaminova.

6 Sa zarobljenicima iz Jeruzalema, koji su zajedno s Jekonijom, kraljem Judinim, bili odvedeni u ropstvo od Nebukadnezara, babilonskog kralja, bio je i on odведен.

7 On je bio hranitelj Hadase, to jest Este-re, kćeri njegova strica; ona, naime, nije više imala oca ni majke. Djevojka je bila lijepa stasa i krasna lica. Nakon smrti njezina oca i majke bio ju uzeo Mordekaj sebi za kćer.

8 Kad se bila razglasila kraljeva riječ i njegova uredba, i mnogo se mladih djevojaka bilo dovelo u prijestolnicu Susu pod ruku Hegejevu, došla i Ester u kraljevski dvor pod ruku Hegeja, ženskog čuvara.

9 Kako mu se djevojka svidjela i našla milost u njemu, to joj je revno davao najbolja krasila i dobru hranu. Također joj je dao sedam izabranih sluškinja iz kraljevskog dvora i davao je prednost njoj i njezinim sluškinjama u kući za žene.

10 A Ester nije otkrila svoj narod ni svoj rod, jer joj je bio Mordekaj zapovjedio da to ne govari.

11 Mordekaj bi dolazio svaki dan pred trijem kuće za žene da dozna kako je Ester i što će biti od nje.

12 Nakon pripremanja kroz dvanaest mjeseci, kako je bio propis kod žena, došao bi red na svaku djevojku da podje kralju Ahasveru. Tako je dugo trajalo njihovo uljepšavanje: šest mjeseci uljem od smirne i šest mjeseci balsamom i drugim ženskim uljepšavanjem.

13 Tako pripremljena djevojka pošla bi kralju. Sve što bi zaželjela uzeti sobom iz kuće za žene u kraljevski dvor, dozvolilo bi joj se.

14 Navečer bi išla, a ujutro bi se vratila u drugu kuću za žene, koja je bila pod rukom kraljevskog dvorjanika Šaašgaza, predstojnika kraljevih priležnica. Onda više ne bi išla kralju, osim ako bi je zatražio kralj i pozvao po imenu.

15 I kad je Ester, kći Abihaila, strica Mordekajeva, koju je bio uzeo za kćer, bila na redu poći kralju, ona nije zatražila ništa nego što odredi kraljevski dvorjanik Hegej, predstojnik ženski. Ester se svidjela svima koji su ju vidjeli.

16 Tako je bila Ester odvedena kralju Ahasveru u kraljevski dvor desetoga mjeseca, to jest mjeseca tebeta, sedme godine njegova vladanja.

17 Kralj je zamilovao Esteru više nego sve druge žene i ona je zadobila njegovu milost i naklonost pokraj svih djevojaka. Zato joj stavio kraljevsku krunu na glavu i postavio ju kraljicom mjesto Vaštije.

18 Onda je kralj u priredio čast Esteri veliku gozbu svim svojim glavarima i službenicima, dopustio pokrajinama otpust od poreza i razdao darove kraljevskom darežljivošću.

19 Kad su se opet izabirale djevojke, stajao je Mordekaj na vratima kraljevskog dvora.

20 A Esteru nije bila rekla svojega roda ni naroda, kao što joj bio zapovjedio Mordekaj, jer je Esteru slušala Mordekajeve savjete baš kao prije kad je bila kod njega kao štićenica.

21 U te dane, kad bi Mordekaj stajao na vratima kraljevskog dvora, rasrdio se Bi-gtan i Tareš, dva kraljeva dvorjanika između vratara, i htjeli su ustati na kralja Ahasvera i da ga pogube.

22 Mordekaj je doznao i javio kraljici Esteri, a Esteru je to rekla kralju po Mordekajevom savjetu.

23 Kad se stvar izvidjela i pronašla istinitom, bila su ta obojica obješena na vješalima, i to se zapisalo u knjigu dnevnika u nazočnosti kralja.

Hamanova okrutnost prema Židovima

3 Poslije toga podignuo je kralj Ahasver Hamana, sina Hamedatova iz Agaga, na najvišu čast i dao mu mjesto nad svim glavarima u svojoj okolini.

2 Svi kraljevi službenici koji su bili na kraljevskom dvoru pregibali bi koljeno i padali na koljena pred Hamanom, jer tako je bio kralj zapovjedio za njega, ali Morde-

kaj nije pregibao koljeno i nije padao na koljena.

3 Onda su rekle sluge na dvoru kraljevu Mordekaju: "Zašto prestupaš zapovijed kraljevu!"

4 Ali ih on nije poslušao, premda su mu od dana na dan govorili. I javili su to Hamanu da vide vrijedi li Mordekajev izgovor, jer on im je bio rekao da je Židov.

5 Kad je vidio Haman da Mordekaj ne pregiba koljena pred njim i da ne pada na koljena, vrlo se razgnjevio.

6 Ali je mislio da nije vrijedno dizati ruku na Mordekaja samoga, jer su mu rekli iz kojega je naroda bio Mordekaj. Tako je gledao Haman da iskorijeni sve Židove u cijelom kraljevstvu Ahasverovu kao braću Mordekajevu.

7 Prvoga mjeseca, a to je mjesec Nisan, godine dvanaeste kraljevanja Ahasverova, bacali su pred Hamanom pur, to jest ždrijeb, od dana do dana i od mjeseca do mjeseca, do dvanaestoga mjeseca, a to je mjesec Adar.

8 Onda je rekao Haman kralju Ahasveru: "Među narodima po svim zemljama tvojega kraljevstva prebiva razasut, a opet odvojen narod čiji su zakoni drukčiji od zakona svakoga drugog naroda, i koji ne izvršava kraljevih zapovijedi. Nije dobro za kralja, da ga se tako ostavi.

9 Ako je kralju ugodno, neka se izda pismena zapovijed da se uništi. Onda mogu izmjeriti deset tisuća talenata srebra rizničarima da ih prenesu u kraljevske riznice."

10 Kralj je skinuo svoj pečatni prsten s ruke i predao ga Hamanu, sinu Hamedatovu iz Agaga, neprijatelju Židova.

11 Pritom je rekao kralj Hamanu: "To srebro neka bude tebi, a s narodom pravi kako ti je drag!"

12 Trinaestoga dana prvoga mjeseca dozvali su kraljevske pisare i točno prema Hamanovoj zapovijedi napisali su pisma kraljevskim satrapima i namjesnicima pojedinih pokrajina i glavarima pojedinih naroda, i to za svaku pokrajinu njezinim pismima i za svaki narod njegovim jezikom. Pisma su bila napisana u ime kralja Ahasvera i zapečaćena kraljevim prstenom.

13 Pisma su onda razaslali po glasnicima u sve pokrajine kraljeve. Po njemu su se morali svi Židovi, mlado i staro, djeca i žene, u jedan dan, trinaestoga dana dvanaestoga mjeseca, to jest mjeseca Adara, uništiti, pobiti i uništiti i imanje se njihovo zaplijeniti.

14 U pismima je rečeno da se oglasi zapovijed po svim pokrajinama i da se obja-

vi svim narodima, da budu spremni za taj dan.

15 Čim je zapovijed bila oglašena u prijestolnici Susi, zaputili se brzo glasnici po zapovijedi kraljevoj. A kralj i Haman imali su gozbu, a u gradu Susi vladala je velika zabuna.

Estera moli kralja da opozove zapovijed

4 Kad je Mordekaj doznao za sve to, razderao je svoje haljine, odjenuo se u kostrijet i posuo glavu pepelom, pošao tako u grad i počeo je iza glasa gorko vikati.

2 Tako došao do pred vrata kraljevskog dvora. Na vrata dvora nije se smjelo ući u žalobnoj odjeći.

3 I u svim pokrajinama, kamo god dođe pismo kraljevo i njegova zapovijed, zavlada velika žalost među Židovima. Oni su postili, plakali i jaukali, i mnogi su se odjenuli u kostrijet i posuli se pepelom.

4 Kad su sluškinje i dvorjani došli k Esteri i to joj javili, ona se veoma ražalostila. I poslala je Mordekaju haljine da ih odjene i da skine sa sebe žalobnu odjeću, ali ih on nije primio.

5 Onda je dozvala Esteru kraljevskog dvorjanika Hataka, koji joj je stajao na službi, i poslala ga k Mordekaju da sazna što to znači i zašto se to događa.

6 Hatak je otišao k Mordekaju van na gradski trg, koji je bio pred vratima kraljevskog dvora.

7 Mordekaj mu ispričao sve što mu se bilo dogodilo, i rekao mu novčanu sivotu koju je Haman bio obećao dati u kraljevu riznicu, da se unište Židovi.

8 I prijepis zapovijedi, koja je bila proglašena u Susi o njihovu uništenju dao mu da je pokaže Esteri i da je obavijesti i potakne neka ode kralju i zamolio ga za pomilovanje svojega naroda.

9 Hatak se vratio i javio Esteri što je rekao Mordekaj.

10 Esteru progovorila Hatak i dala mu zapovijed za Mordekaja:

11 "Sve kraljeve sluge i narod kraljevskih pokrajin znaju da svaki čovjek ili žena koji nepozvan stupi kralju u unutrašnji trijem, po jednom i istom zakonu mora se pogubiti, i da samo onda ostane na životu ako prema njemu pruži kralj svoje zlatno žezlo. A ja nisam zvana da uđem kralju im trideset dana."

12 I tako su javili Mordekaju Esterin odgovor.

13 Onda je Mordekaj poručio Esteri: "Ne misli da ćeš ti jedina od svih Židova spasiti svoj život zato jer si u kraljevom dvoru.

14 Jer ako se ti sada zamotaš u šutnju, doći će pomoći i spasenje Židovima s druge strane, a ti ćeš sa svojom kućom poginuti. Tko zna nisi li ti baš zato postala kraljica u ovo vrijeme?"

15 Onda Esteru dala javiti odgovor Mordekaju:

16 "Idi, skupi sve Židove koji se nalaze u Susi i postite za mene, tri dana i tri noći, ništa ne jedite i ne pijte! I ja ću sa svojim sluškinjama postiti, i onda ću otići kralju, iako to nije po zakonu, pa ako zato i poginem, neka poginem."

17 Mordekaj je otišao i napravio sve što mu je bila zapovijedila Ester.

Haman sprema vješala Mordekaju

5 Treći dan odjenula se Esteru u svoju kraljevsku odjeću i otišla u unutrašnji trijem kraljevskog dvora, prema kraljevim odajama. Kralj je baš sjedio na svojem kraljevskom prijestolju u kraljevskom dvoru, prema ulazu.

2 Kad je kralj vidio kraljicu Esteru u trijem, našla je ona milost pred njim. Kralj je pružio prema njoj zlatno žezlo koje je držao u svojoj ruci. Esteru je pristupila i dotakla se vrha žezla.

3 Onda joj rekao kralj: "Što imaš, kraljice Estero? Koja ti je želja? Ako bi bila i polovica mojega kraljevstva, neka ti se da!"

4 Esteru je odgovorila "Ako je ugodno kralju, neka dođe kralj s Hamantom danas na gozbu koju sam mu priredila!"

5 Kralj je zapovjedio: "Pozovite brže Hama da se ispuni želja Esterina!" Tako su došli kralj i Haman na gozbu koju je bila priredila Ester.

6 Kod vina kralj je rekao Esteri: "Koja je tvoja molba? Neka ti se usliša! Koja je tvoja želja? Kad bi bila i polovica mojega kraljevstva, bit će ispunjena!"

7 Esteru je odgovorila: "Moja je molba i moja želja:

8 'Ako sam našla milost u očima kralja i ako je ugodno kralju da usliša moju molbu i ispuni moju želju, neka opet dođe kralj s Hamantom na gozbu koju ću mu prirediti, i sutra ću onda ispuniti kraljevu želju.'"

9 I tako je otišao Haman onaj dan odatle veselo i dobre volje, ali kad je video Hamana Mordekaja na vratima kraljevskog dvora, a on nije stao pred njim niti ga se bojao, napunio se Haman gnjeva na Mordekaja.

10 Ali se još suzdržao Haman dok nije došao svojoj kući. Onda je dozvao s k sebi svoje prijatelje i svoju ženu Zerešu.

11 I Haman im je pričao o svojem velikom bogatstvu, o mnogim svojim srodnovima i kako ga je visoko kralj počastio

i podignuo ga povrh glavara i kraljevskih sluga.

12 Haman je nastavio: "Dapače, kraljica Ester nikoga osim mene nije pozvala s kraljem na gozbu koju je priredila. I sutra sam opet s kraljem pozvan kod nje."

13 Ali to sve ne vrijedi za mene dokle god gledam onoga Židova Mordekaja gdje sjedi na vratima kraljevskog dvora."

14 Onda mu je rekla njegova žena Zereša i svi njegovi prijatelji: "Daj napraviti vješala visoka pedeset lakata i sutra rano reci kralju da na njima objesi Mordekaja! Onda možeš veselo poći s kraljem na gozbu." Prijedlog je bio po volji Hamanu i on je dao napraviti vješala.

Haman mora davati javne počasti Mordekaju

6 Onu noć nije mogao kralj spavati. Zato je dao donijeti sebi knjigu znamenitih događaja, i oni su čitali kralju.

2 I našlo se zapisano kako je Mordekaj bio prokazao Bigtana i Tereša, dva dvorjanika vratara, koji su gledali da dignu ruke na kralja Ahasvera.

3 Kralj je zapitao: "Koju je čast i koje odlikovanje dobio Mordekaj za to?" Kraljeve služe, koje su imale službu kod njega, su odgovorile "On nije dobio ništa."

4 Onda je zapitao kralj: "Tko je u trijemu?" Haman je bio baš stupio u unutrašnji trijem kraljevskog dvora da predloži kralju neka objesi Mordekaja na vješala, koja je bio dao napraviti za njega.

5 Kraljeve služe su mu odgovorile: "Haman stoji u trijemu." "Neka dođe", rekao je kralj.

6 Haman je došao, a kralj ga zapitao: "Što se može napraviti čovjeku koga bi kralj htjeo osobito počastiti?" Haman je pomislio u sebi: "Koga bi kralj htjeo osobito počastiti ako ne mene?

7 I odgovorio je Haman kralju: "Kad kralj hoće nekoga da počasti,

8 treba donijeti kraljevsku odjeću koju je kralj već nosio i dovesti konja na kojem je kralj već jahao i staviti mu na glavu kraljevsku krunu.

9 I odjeću i konja treba onda dati nekomu između najuglednijih kraljevih glavara i treba odjenuti čovjeka onoga koga kralj hoće počastiti, pa ga provesti na konju po gradskom trgu i vikati pred njim: 'Ovako je čovjeku koga kralj hoće počastiti!'

10 Onda je rekao kralj Hamanu: "Brže uzmi odjeću i konja, kako si rekao, i napravi tako Židovu Mordekaju, koji sjedi na vratima kraljevskog dvora! Nemoj izostaviti ništa od svega onoga što si predložio!"

11 Haman je uzeo odjeću i konja, odjenuo Mordekaja, proveo ga na konju po gradskom trgu vičući pred njim: "Ovako je čovjeku, koga kralj hoće počastiti!"

12 Potom se vratio Mordekaj na vrata kraljevskog dvora. A Haman brže otišao svojoj kući, žalostan i pokriveno glave.

13 Kad je Hanan prijavio svojoj ženi Zereši i svim svojim prijateljima što mu se dogodilo, rekli su mu njegovi savjetnici i njegova žena Zereša: "Kad je od judejskog plemena Mordekaj, pred kojim si počeo padati, nećeš mu moći odoljeti, nego ćeš biti od njega pobijeden."

14 Dok su oni još govorili s njim, došli su kraljevi dvorjani i brže odveli Hamana na gozbu koju je bila priredila kraljica.

Haman na vješalima, namjesto Mordekaja

7 Tako su otišli kralj i Haman na gozbu kraljici Esteri.

2 Rekao je kralj Esteri opet drugi dan kod vina: "Koja je tvoja molba, kraljice Estero? Neka ti se usliša! Koja je tvoja želja? Kad bi bila i polovica mojega kraljevstva, bit će ispunjena!"

3 Onda je odgovorila kraljica Ester, rekavši: "Ako sam našla u tvojim očima milost, kralju, i ako je ugodno kralju, neka mi pokloni moj život, za koji molim, i moj narod, za koji prosim!

4 Jer smo prodani, ja i moj narod, da nas zatru, pobiju i unište. Kad bismo morali biti prodani samo kao robovi i ropkinje, bila bih šutjela; ali sada neprijatelj ne može naknaditi štetu koja se nanosi kralju."

5 Kralj Ahasver je zapitao kraljicu Esteru, rekavši: "Tko je taj, i gdje je taj koji snuje takvo djelo?"

6 Ester je odgovorila: "Neprijatelj i protivnik jest ovaj ovdje zlikovac Haman." Haman se prestrašio kralja i kraljice.

7 Pun gnjeva ustao je kralj od vina i otišao u dvorski vrt. Haman je ostao i zamolio kraljicu Esteru za svoj život, jer je video da je kralj naumio zlo po njega.

8 Kad se kralj vratio iz dvorskog vrta u dvoranu na vino, Haman se bio bacio pred jastuk na kojemu je sjedila Ester. Kralj je povikao: "Zar će i kraljicu još silovati u mojoj vlastitoj kući?" Jedva je bila ta riječ istekla iz kraljevih usta, pokrili su lice Hamanu.

9 Harbona, jedan od dvorjanika koji su stajali u kraljevoj službi, rekao je: "Kod kuće Hamanove stoje vješala, visoka pedeset lakata. Haman ih dao napraviti za Mordekaja, koji je govorio dobro po kralja." Kralj je zapovjedio: "Objesite ga na njih!"

10 Tako su objesili Hamana na vješala koja je on dao napraviti za Mordekaja. Onda se utišao kraljev gnjev.

Mordekaj na vlasti

8 Onoga dana poklonio je kralj Ahasver kraljici Esteri kuću Hamana, protivnika Židova, a Mordekaj dobio pristup kralju, jer je Estera bila rekla kralju što joj je on.

2 Kralj je skinuo pečatni prsten koji je bio dao oduzeti Hamanu i dao ga Mordekaju. A Estera je postavila Mordekaja nad Hamanovom kućom.

3 Estera je opet govorila s kraljem, bacila mu se pred noge i molila sa suzama neka bi ukinuo zloglasni naum koji je bio skovao protiv Židova Haman iz Agaga.

4 Kralj je pružio prema Esteri zlatno žezlo. Estera je ustala, pristupila kralju i rekla:

5 "Ako je ugodno kralju, ako sam našla milost pred njim, ako se moja molba čini kralju opravdanom i ako sam mu mila, onda neka jednom pismenom zapovijedi povuče natrag pisma s naumom Hamana, sina Hamedatova iz Agaga, kojima se zapovjeda uništenje Židova po svim kraljevskim pokrajinama.

6 Jer kako bih mogla gledati zlo koje bi snašlo moj narod? Kako bih mogla mirno gledati propast svojega plemena?"

7 Onda je odgovorio kralj Ahasver kraljici Esteri i Židovu Mordekaju: "Eto, poklonio sam kuću Hamanovu Esteri, a njega samoga dao sam objesiti na vješala, jer je podignuo svoju ruku na Židove.

8 Sad vi sami možete pisati za Židove kako vam je drago u ime kraljevo i zapečatiti kraljevim prstenom, jer što se piše u ime kraljevo i zapečati kraljevim prstenum, ne smije se natrag povući."

9 Dvadeset i trećega dana trećega mjeseca, to jest mjeseca Sivana, bili su pozvani kraljevski pisari da sastave točno po Mordekajevoj riječi pismenu zapovijed: Židovima, satrapima, namjesnicima i glavarima stotinu dvadeset i sedam pokrajina od Indije do Etiopije, za svaku pokrajinu njezinim pismom, i za svaki narod njegovim jezikom, i Židovima njihovim pismom i jezikom.

10 Pismene zapovijedi bile su napisane u ime kralja Ahasvera, kraljevim prstenom zapečaćene i onda su pisma bila razaslane po glasnicima, koji su jahali na trkačim konjima iz kraljevske ergele.

11 Po njima kralj je dopustio Židovima u svim gradovima da se okupe i brane svoj život, da svu snagu naroda i pokrajina koja bi udarila na njih, sa ženama i djeecom zatru, pobiju i unište i njihovo imanje

zaplijene.

12 To neka se dogodi u svim pokrajinama kralja Ahasvera u jedan dan, trinaestoga dana mjeseca dvanaestoga, to jest mjeseca Adara.

13 Prijepis zapovijedi morao se oglasiti kao zakon po svim pokrajinama javno svim plemenima. Židovi su morali onda za onaj dan biti spremni, da se osvete svojim neprijateljima.

14 Onda su brže odjašili glasnici na trkačim konjima sa zapovijedi kraljevom, čim je zakon bio izdan u prijestolnici Susi.

15 Mordekaj je izašao iz kraljevog dvora u kraljevskom odijelu ljubičastom i bijelom, s velikom zlatnom krunom na glavi i u ogrtaču od tankoga platna i grimiza; i grad Susa se radovao i veselio.

16 Židovima je bila sad uistinu sreća, radost, slast i čast.

17 U svim pokrajinama i u svim gradovima, kamo god je stigla pismena kraljeva zapovijed, bila je radost i veselje među Židovima, bile su gozbe i svečanosti. Onda su mnogi od neznabozaca postajali Židovi, jer je na njih pao strah od Židova.

Židovi ubijaju svoje neprijatelje i svetu

9 Dvanaestoga mjeseca, to jest mjeseca Adara, trinaestoga dana, kada se trebala izvršiti kraljeva riječ i njegova zapovijed, i kada su se judejski neprijatelji nadali da će ih prevladati, okrenuo se list i Židovi su nadvladali svoje neprijatelje.

2 Po svim pokrajinama kralja Ahasvera skupili se Židovi u svojim gradovima da dignu ruke na one koji su gledali da im nanesu zlo. Nitko im se nije mogao oprijeti, jer su ih se bojali svi narodi.

3 Svi glavari u pokrajinama, satrapi, namjesnici i kraljevi službenici podupirali su Židove, jer su se bojali Mordekaja.

4 Jer je Mordekaj bio veoma ugledan na kraljevu dvoru. Glas o njemu širio se po svim pokrajinama, jer je on bio sve moćniji.

5 Tako su Židovi pobili mačem svoje neprijatelje, uništili ih, iskorijenili i napravili što su htjeli od svojih protivnika.

6 U prijestolnici Susi poubijali su i uništili Židovi pet stotina ljudi.

7 Među njima Paršandatu, Dalfona, Aspatu,

8 Poratu, Adaliju, Aridatu,

9 Parmaštu, Arisaja, Aridaja i Jezatu.

10 I deset Hamanovih sinova, Hamedatova sina i protivnika Židova, ubili su, ali za pljenom nisu pružili svoje ruke.

11 Još istoga dana javili su kralju broj pobijanih u glavnom gradu Susi.

12 Onda je rekao kralj kraljici Esteri: "U prijestolnici Susi pobijeno je i smaknuto pet stotina ljudi i deset Hamanovih sinova. A što su isto počinili po drugim pokrajinama kraljevstva! Koja je sad tvoja molba? Bit će ti uslišana. Što tražиш dalje to će ti biti."

13 Ester je odgovorila: "Ako je ugodno kralju, onda neka se dopusti Židovima u Susi da i sutra naprave isto kao danas! A deset Hamanovih sinova neka se objesi na vješala!"

14 Kralj je dopustio da tako bude. Oglasena je bila zapovijed za Susu, i objesili su deset Hamanovih sinova.

15 I tako se Židovi u Susi skupili i četrnaestoga dana mjeseca Adara i pobili su u Susi tri stotine ljudi, ali za pljenom nisu pružili svoje ruke.

16 Drugi Židovi, koji su prebivali po pokrajinama kraljevstva, isto su se tako bili skupili da brane svoj život. Oni su se osvetili svojim neprijateljima i pobili su sedamdeset i pet tisuća svojih protivnika, ali za pljenom nisu pružili svoje ruke.

17 To se dogodilo trinaestoga dana mjeseca Adara. Četrnaestoga su počinuli i proslavili taj dan gosteći se i veseleći.

18 Židovi u Susi su se bili okupili i trinaestoga i četrnaestoga dana, a počinuli su petnaestoga dana i proslavili taj dan gosteći se i veseleći.

19 I tako Židovi na selu, koji su prebivali po mjestima neograđenim, proslavili četrnaesti dan mjeseca Adara veseleći se i gosteći se i izmjenjujući jedan s drugim darove.

20 Mordekaj je napisao ovo i razaslao listove svim Židovima po svim pokrajinama kralja Ahasvera, bližnjim i dalekim,

21 da im zauvijek stavi u dužnost, da sva-ke godine slave četrnaesti i petnaesti dan mjeseca Adara,

22 kao dane u koje su se Židovi osvetili svojim neprijateljima, i kao mjesec koji je bio pretvorio njihovu brigu u radost, njihovu žalost u svetkovinu. Oni su te dane morali slaviti gosteći se i veseleći se, izmjenjujući jedan s drugim darove i darujući siromahe.

23 Tako su napravili Židovi stalnim običajem to što su onda slavili prvi put po zapovijedi Mordekajevoj.

24 Haman, sin Hamedatov iz Agaga, ne-prijatelj svih Židova, bio je namislio iskorijeniti Židove i dao je bacati "pur", to jest ždrijeb, da ih pobije i uništi.

25 A kad je stvar došla pred kralja, dao on pismenu zapovijed da se zao naum, koji je bio Haman smislio protiv Židova, okrene na njegovu glavu i da se njega i njegove sinove objesi na vješala.

26 Zato su nazvali te dane "Purim" od riječi pur. Po sadržaju gornjega pisma i po onom što su bili sami vidjeli i doživjeli, 27 utvrdili su to Židovi za sebe, za svoje potomke i za sve koji bi im se priključili – tvrdim i nepromjenljivim običajem – da se ta dva dana slave svake godine na propisani način i u određeno vrijeme,

28 da su se ti dani morali spominjati i svečano slaviti u sva vremena, od svih rođava, u svim pokrajinama i gradovima. Tako nisu smjeli ti dani "Purim" nikada prestati među Židovima i spomen njihov nikada nestati kod njihovih potomaka.

29 Uz Židova Mordekaja napisala je i kraljica Ester, kći Abihailova, sa svojom ovlašću drugu zapovijed da potvrdi svečanost Svečana gozba Purim.

30 Poslali su pismo svim Židovima u stotinu dvadeset i sedam pokrajina kraljevstva Ahasverova s najboljim željama za mir.

31 Prema tomu imali su se ovi dani Purim slaviti u vrijeme koje su bili postavili Židov Mordekaj i kraljica Ester. Isto tako su se morali držati propisi o postu i planjanju koje su bili primili za sebe i za svoje potomke.

32 Zapovijed Esterina je napravila ove propise Purima zakonom, i oni su bili zapisani u jednu povelju.

Mordekajeva veličina i dobrota

10 Kralj Ahasver je udario danak na suhu zemlju i na otoke.

2 Svi dokazi njegove silne snage i moći i točan opis visokoga položaja, na koji uzdiže kralj Mordekaja, zapisani su u dnevniku medijskih i perzijskih kraljeva.

3 Jer je Židov Mordekaj bio drugi do kralja Ahasvera. On je uživao kod Židova visok ugled i bio je voljen od sve svoje subraće, jer se brinuo za dobro svojega naroda i oglašavao mir svemu svojem rodu.

Jobova kušnja. Sotona pred Bogom

1 Bio je čovjek u zemlji Uzu čije je ime bilo Job; i taj je čovjek bio pošten i pravedan, bojao se Boga i klonio se zla.

2 Rodilo mu se sedam sinova i tri kćeri.

3 Imao je sedam tisuća ovaca, tri tisuće deva, pet stotina jarmova volova, pet stotina magarica; uz to veoma mnogo služinčadi, i tako je bio najugledniji od svih ljudi Istoka.

4 A bio je običaj njegovih sinova da drže gozbu u kući svakoga pojedinoga u određeni dan, i slali bi po svoje tri sestre da dođu jesti i piti s njima.

5 A kad bi se izredali s goz bom, onda bi Job poslao i pozvao ih da ih posveti. Rano bi onda prinosio žrtvu paljenicu za svakoga od njih, jer je mislio Job: "Možda su sagriješila moja djeca i Boga uvrijedila u svojem srcu." Tako je pravio Job redovito.

6 Jednoga dana došli su Božji sinovi i stupili pred GOSPODINOM, i Sotona se pojavio među njima.

7 I GOSPODIN je zapitao Sotonu: "Odakle dolaziš?" Sotona je odgovorio GOSPODINU: "Prohodio sam zemljom i putovao po njoj."

8 Onda je rekao GOSPODIN Sotoni: "Jesi li opazio i mojega slugu Joba? Nema takva čovjeka na zemlji. Pošten je i pravedan, boji se Boga i kloni se zla."

9 Sotona je odgovorio GOSPODINU: "Je li se možda Job tako uzalud bojao Boga?

10 Ne ograđuješ li njega i njegovu kuću i sve što mu pripada? Djelo njegovih ruku blagoslivljaš i njegov se posjed proširuje dalje u zemlji.

11 Ali pruži samo jednom svoju ruku i dotakni se njegova imanja, pa će te doista u lice psovati."

12 Onda je rekao GOSPODIN Sotoni: "Dobro, sve njegovo imanje neka je u twojoj vlasti! Samo na njega samoga ne smiješ staviti ruku!" I Sotona je otišao od GOSPODINA.

13 I dok su jednoga dana Jobovi sinovi i kćeri bili na gozbi u kući svojega najstarijeg brata i pili vino,

14 stignuo je glasnik i javio Jobu: "Volovi su orali i magarci su uz njih pasli.

15 Onda su navalili Sabejci, oteli ih i pobili sluge mačem. Jedini sam ja pobjegao da ti to javim."

16 Još je on govorio kad je došao drugi i

javio: "Oganj Božji je pao s neba i spasio ovce i sluge i prožderao ih. Jedini sam ja pobjegao da ti to javim."

17 Još je on bio govorio kad je došao opet jedan i javio. "Kaldejci su sastavili tri postrojbe, navalili na deve, otjerali ih i pobili sluge mačem. Jedini sam ja pobjegao da ti to javim."

18 Dok je još taj govorio, došao je još jedan i javio: "Tvoji sinovi i tvoje kćeri bili su na gozbi i vino su pili u kući svojega najstarijeg brata.

19 Iznenada zahujao jak vihor iz pustinje i udario u četiri ugla kuće, tako da se ona srušila na mlađe ljudi i oni su poginuli. Jedini sam ja pobjegao da ti to javim."

20 Onda je ustao Job, razderao svoju haljinu i ošišao sebi glavu. Onda se bacio na koljena na zemlju klanjajući se duboko.

21 Onda je rekao: "Gol sam izašao iz utrobe svoje majke i gol se opet ondje vraćam. GOSPODIN daje, GOSPODIN uzima. Neka je blagoslovljeno Ime GOSPODINOVO!"

22 Kod svega toga nije Job sagriješio i nije rekao nikakve nepristojne riječi protiv Boga.

Posjet Jobovih prijatelja

2 Opel se dogodilo jednoga dana, da su sinovi Božji stupili pred GOSPODINOM, a i Sotona se pojavio među njima i stupio pred GOSPODINOM.

2 I GOSPODIN je zapitao Sotonu: "Odakle dolaziš?" Sotona je odgovorio GOSPODINU: "Prohodio sam zemljom i putovao po njoj."

3 Onda je rekao GOSPODIN Sotoni: "Jesi li opazio i mojega slugu Joba? Nema takva čovjeka na zemlji. Pošten je i pravedan, boji se Boga i kloni se zla. I premda si me nagovorio da mu naškodim ni za što, još je uvijek utvrđen u svojoj pobožnosti."

4 Sotona je odgovorio GOSPODINU: "Kožu za kožu: sve što ima čovjek, daje za svoj život.

5 Ali pruži samo jednom svoju ruku i dotakni se njegovih kostiju i njegova mesa, pa će te doista u lice psovati."

6 Onda je rekao GOSPODIN Sotoni: "Dobro, neka ti je on u vlasti, samo mu moraš sačuvati život!"

7 I Sotona je ostavio GOSPODINA i udario Joba zlim prištem od pete do tjemena.

8 A on je uzeo crijepljivo da se njime struže; pritom je sjedio na smetlištu.

9 Onda ga prekorila njegova žena. "Držiš li se još uvijek tvrdo svoje pobožnosti? Odreci se Boga, pa umri."

10 A on joj je odgovorio: "Kao luđakinja brbljaš. Dobro smo primali od Boga, a zašto zla da ne primamo." U svemu tomu Job nije sagriješio svojim usnama.

11 Kada su tri prijatelja Jobova čuli za svu nesreću koja ga je spopala, došli su svaki iz svojega mesta: Elifaz iz Temana, Bildad iz Šuaha i Sofar iz Naama. Oni se dogovorili da mu iskažu svoju sućut i da ga utješe.

12 A kad su izdaleka podigli svoje oči i nisu ga prepoznali, počeli su glasno plakati, razderali svoje haljine i posuli se prahom po glavi bacajući ga gore.

13 I sjedili su kod njega na zemlji sedam dana i sedam noći, a da nisu progovorili ni riječi, jer su vidjeli da je njegova bol vrlo velika.

Jobova se tuži što se je rodio

3 Potom je Job otvorio svoja usta i prokleo dan svojega rođenja.

2 I progovorio je Job i rekao:

3 "Ne bilo dana u kojem sam se rodio i noći u kojoj su rekli: 'Rodio se dječak.'

4 Pretvorio se taj dan u tamu, ne gledao ga Bog odozgor, i nije ga obasjavala svjetlost.

5 Obuzeo ga mrak i smrtna sjena, obastro ga mutni oblak, prestrašile ga danje pomrčine.

6 Onu noć je osvojila tama, nije se vezala s danima godine, nije se brojila u mjesecce.

7 Ona noć je ostala neplodna, nije odjeknulo u njoj pjevanje.

8 Prokleti su ju koji psuju dane, koji su spremni probuditi Levijatana.

9 Potamnjele su zvijezde u njezino sumračje, čekala je svjetlost i nije ga dočekala, nije nikada vidjela zori trepavica.

10 Zašto mi nije zatvorila vrata majčine utrobe, zašto nije sakrila muku mojim očima.

11 Zašto nisam umro u majčinoj utrobi, zašto nisam izdahnuo izlazeći iz majčine utrobe?

12 Zašto su me koljena prihvatile, zašto prsa da ih dojim?

13 Jer bih sad ležao u grobu i počivao, spavao bih i bio bih miran,

14 sa zemaljskim kraljevima i savjetnicima koji su sagradili sebi grobnice,

15 ili s glavarima koji su imali zlata i svoje kuće napunili su srebra.

16 Ili zašto nisam bio kao nedonošče skriveno, kao dijete što ne vidi svjetla?

17 Ondje bezbožnici prestaju bjesnjeti, ondje počivaju kojima su iscrpli snagu.

18 Ondje se odmaraju sužnji i više ne čuju vike nadstojnikove.

19 Mali i veliki ondje su jednaki, i rob je sloboden od svojega gospodara.

20 Zašto se daje svjetlost nevoljniku i život onima koji su tužna srca?

21 Oni čeznu za smrću, a ona ne dolazi; traže je više nego blago zakopano.

22 Klicali bi od veselja, radovali bi se kad bi našli grob.

23 Tako je čovjeku komu je put skriven, koga je Bog sapeo od svuda.

24 A meni je uzdah moj kruh svakidašnji, kao voda razlijeva se moj jauk.

25 Jer koga sam se bojao, Strahoviti, pa je na mene, koga sam se strašio, svalio se na mene.

26 Ne nalazim mira, ne nalazim odmora, ne nalazim pokoja, jer je došlo zlo."

Elifaz kori Joba zbog njegova jadikovanja

4 Onda je Elifaz iz Temana odgovarajući rekao:

2 "Ako ti progovorimo, moglo bi ti biti dosadno; ali tko bi se suzdržao da ne govori?

3 Eto, učio si mnoge, i iznemogle ruke si krijebio.

4 Tvoje su riječi podizale onoga koji je padao, i utvrđivao si koljena koja su klecalia.

5 A sad je došla na tebe nevolja i ti si klonuo; dotakla se tebe, ti se zbumio.

6 Nije li tvoja pobožnost bila tvoje uzdanje i dobrota tvojih putova tvoje nadanje?

7 Promisli, tko je nevin poginuo, i gdje su pravedni uništeni?

8 Vidio sam: tko je orao nesreću, sijao zlodjela, taj je to i žeо.

9 Od daha Božjega ginu, od dihanja njegove srdžbe nestaje ih.

10 Rika lava i urlikanje lavice, i zubi lavića razbijeni su.

11 Lav gine kad nema plijena, i lavići se raziđu.

12 Došla je do mene tajna riječ, i uho je moje dočulo samo malo.

13 U igri misli u noćnomu snu, kad tvrdi san pada na ljude,

14 Strah me obuzeo i drhat, zbog čega su ustreptale sve moje kosti.

15 Onda je duh prošao ispred mene, dake su se na mojoj tijelu nakostrijješile.

16 Stao je, ali mu nisam poznao lica; prikaza je bila pred mojim očima; i začuo sam glas što je šaputao:

17 'Jeli je čovjek u pravu pred Bogom? Jeli je smrtnik čist pred onim koji ga je stvorio?

18 Eto, u svoje sluge on se ne pouzdaje, u andelete svoje, koje je stvorio sjajne,
19 a kamoli više u one koji stoje u zemljanim kućama čiji je temelj prah, koji se krše kao moljac.

20 Od jutra do večera krše se u komade, i nestane ih zauvijek da nitko ni ne opazi.

21 Nije li on rastrgnuo samu užad svojem šatoru? Ne umiru li od nestašice mudrosti?’

Elifaz opominje Joba, da se obrati

5 Zovi sada ako ti se tko odazove, i kojemu ćeš se od andela obratiti?

2 Bezumnika ubija samo njegova zla volja. Luđaka usmrćuje njegova zavist.

3 Vidio sam luđaka: bio se tvrdo ukorijenio, ali se iznenada sruši njegova kuća.

4 Bez pomoći su ostala njegova djeca; satrli su ih na vratima bez branitelja.

5 Pojeli su gladni što je on žeo; usred trnja uzimaju to sebi. Žedni čeznu za njegovim posjedom.

6 Jer nesreća ne niče iz zemlje, i nezgoda ne izlazi iz praha.

7 Ne, čovjek se rađa za patnju, kao što ognjene iskre vrcaju gore.

8 Ali ja bih pošao k Bogu, pred Boga bih iznio svoju stvar.

9 Njegovo je upravljanje veliko i neshvatljivo, puno čudesa koja ne izbroji nitko.

10 Spušta kišu na zemlju, izljeva vodu na polja.

11 Ponižene podiže gore, žalosne uzvisuje k sreći.

12 Naume lukavih uništava, njihove ruke ne dovrše ništa pravo.

13 Mudre lovi u njihovu lukavstvu, sruši se nakane lukavih.

14 Na bijelu danu nailaze na mrak i u podne pipaju kao po noći.

15 Od mača on izbavlja siromaha, iz ralja silnika i njihovih ruku.

16 Slabomu procvate nova nada, a zloča mora zatisnuti svoja usta.

17 Eto, sretan čovjek koga Bog upućuje. I zato ne odbacuj opomene Svemoćnoga.

18 Kad on rani, on i zavija; kad udara, njegova ruka i iscijeljuje.

19 U šestorostrukoj potrebi izbavit će te, u sedmoj te se neće zlo dotaći.

20 U gladi čete otkupiti od smrti, u ratu od mača.

21 Od biča jezika bit ćeš skriven; dođe li i pustoš, nećeš znati za strah.

22 Smijat ćeš se pustoši i gladi, nećeš se bojati zvjeradi zemaljske.

23 Jer ćeš imati zavjet s poljskim kamenjem, i poljska zvjerad će biti s tobom u miru.

24 Onda ćeš vidjeti da je mir u tvojem šatoru, uredit ćeš svoju kuću i neće ti ništa uzmanjkati.

25 Vidjet ćeš kako ti se množi broj djece, porod će tvoj rasti kao trava na njivi.

26 U sitoj starosti sići ćeš u grob, kao što se snopovi žita nose u vrijeme zrelosti.

27 Eto, pretražili smo to; tako je; a ti poslušaj i razumij.”

Job se tuži, da trpi više, nego što je zasluzio

6 Onda je Job odgovarajući rekao:
2 “O da bi se samo izmjerila moja zla volja, i zajedno se stavila na tezulju moja patnja.

3 Teža bi ona bila od morskog pijeska; zato su zbunjene moje riječi.

4 Jer su strijele Svemoćnoga u meni, otrov njihov ispija mi duh, strahote Božje udaraju na mene.

5 Riče li divlji magarac na paši, ili muče li vol uz svoju kuću?

6 Može li se bljutavo jesti bez soli? Ima li slasti u bjelancu jajeta?

7 Gadi mi se toga samo dotaknuti, gadi mi se moj nečisti kruh.

8 O da bi se ispunilo za čim težim, da bi mi Bog dao za čim uzdišem.

9 Da bi me Bog htjeo uništiti, da bi mahnuo svojom rukom i satro me.

10 To bi mi bila utjeha, poskočio bih od radosti, ako i gorim od boli, ipak se ne protivim riječima Svetoga.

11 Gdje da nađem snagu da izdržim još duže? Kad će doći kraj da još mogu čekati?

12 Je li moja snaga kao snaga kamenja? Je li meso moje od mjedi?

13 Nije li me ostavila sva pomoć? Nije li mi oduzeta svaka potpora?

14 Nesretnomu treba sućut prijatelja, iako je odbacio strah Svemoćnoga.

15 Moja braća nevjerna su kao zimski potok, prolaze kao nabujali potoci,

16 koji su mutni od leda u kojima se krije snijeg.

17 U vrijeme žege presuše, iščeznu iz svojega korita kad ugrije.

18 Tragovi njihova toka izgube se, dignu se kao para i nestanu.

19 Karavane iz Teme gledale su ih, i trgovacke povorke iz Sabe oslanjale se na njih.

20 Ali se prevarili u svojem uzdanju: došli su ondje i pogledali se prevareni.

21 Tako ste sad i vi meni: gledate tu strahotu i bojite se.

22 Jesam li vam rekao: dajte mi što god, poklonite mi od svojega imanja.

23 Ili, izbavite me iz ruke neprijatelja, isku-

pite me iz ruke nasilnika.

24 Poučite me i ja čušutjeti; obavijestite me u čemu sam pogriješio.

25 Zašto se rugati otvorenim riječima? Ali što dokazuje kad vi korite?

26 Puste riječi vama su dokaz, a govor vjetar očajnika.

27 Na sirotu napadate i kopate jamu svojem prijatelju.

28 Zato imajte dobrotu, poslušajte me, neću vam sigurno lagati u oči.

29 Promislite da ne bude nepravde, promislite – ja sam još u pravu.

30 Ima li nepravde na mojojem jeziku? Ne razabira li moje grlo zla?

Job opisuje nevolju svojega života

7 Nije li u mučnom poslu čovjek na zemlji? Nije li njegov život sudsina nadničara?

2 Jednak robu što uzdiše za sjenom, jednak najamniku koji još čeka na plaću?

3 Tako su mi postali baštinom mjeseci puni jada; moj dio bile su noći nevolje.

4 Kad legnem na počinak, mislim: 'Kad ću ustati? Kad će proći noć? I tako se prevrćem bez pokoja dok osvane jutro.'

5 Tijelo je moje odjeveno u trulež, koža je moja slična zemljanoj kori; još malo i raščinit će se.

6 Dani su moji proletjeli brže od čunka, prošli su bez nadanja.

7 Spomeni se da je moj život samo dah, da se moje oko neće više razveseliti dobru.

8 Tko me sada još gleda, neće me doskoru više vidjeti; tvoj pogled kad me potraži, mene više neće biti.

9 Kao što se oblak razilazi i nestaje ga, tako tko siđe u grob, neće više nikada doći natrag.

10 Nikada se više neće vratiti svojoj kući i njegov ga stan nikada opet neće vidjeti.

11 Zato ja neću braniti svojim ustima, govorit ću u tuzi svojega duha, naricati u jadu svoje duše.

12 Jesam li ja more ili morska neman, te me nagoniš da budem budan?

13 Kada pomislim: utješit će me moja postelja, moje počivalište pomoći će mi da snosim svoju nevolju.'

14 Onda me pohodiš strašnim snovima i prepadaš me utvarama,

15 da bih prije odabrao udavljen biti i smrt bih volio vidjeti nego te svoje kosti.

16 Dojadilo mi je; neću vječno živjeti; ostavi me, jer su dani moji samo dah.

17 Što je čovjek da ga tako cijeniš i da na njega upravljaš svoje oko?

18 Da ga pohodaš svako jutro i kušaš ga

svaki čas?

19 Kad ćeš se već odvratiti od mene i pustiti me da progutam svoju pljuvačku?

20 Pa i kad bih sagriješio, što bih ti stim napravio, čuvaru ljudskih srdaca? Zašto me stavljaš sebi za metu, tako da sam sebi na teret?

21 Zašto mi ne možeš oprostiti moj prijestup i otpustiti krivnju mojih zlodjela? Jer ču sad leći u prah, i kad me potražiš, neće me više biti."

Bildad reče da se Job mora pokajati

8 Onda je Bildad iz Šuaha odgovarajući rekao:

2 "Dokle ćeš još tako govoriti? Jesu li burni vjetar riječi tvojih usta?

3 Zar možda Bog krivo sudi? Zar Sve-moćni izvrće pravdu?

4 Jer su tvoja djeca sagriješila protiv nje-ga, predao ih on vlastitoj opačini.

5 Ako ti tražiš Boga i vapiješ Svemoćno-mu za milost,

6 ako si čist i čestit, on će se prenuti za tebe i vratit će ti stan što ti po pravedno-sti pripada.

7 Onda će se ukazati tvoja malena prijaš-nja sreća, a tvoja buduća sudsina bit će sjajna.

8 Pitaj samo prijašnje naraštaje i pripazi na mudrost njihovih otaca.

9 Jer mi jučerašnji, mi smo bez znanja, naši su dani na zemlji sjena.

10 Oni ti mogu otkriti i reći i iz blaga svoje mudrosti iznijeti riječi.

11 Uzraste li trska gdje nema bare? Uzvi-ne li se šaš daleko od vode?

12 Još je u soku, još nije odrezan, a osuši se prije svake trave.

13 To je sudsina svih koji zaboravljaju Boga; tako propada nada svakoga lice-mjera.

14 Njegovo nadanje će propasti, paučina je njegovo uzdanje.

15 Nasloni se na svoju kuću, ali ona ne stoji tvrdo, prihvati se za nju, ali se ona ne može održati.

16 Zeleni se na suncu, daleko preko vrta pružaju se njegovi ogranci.

17 Žile se njegove zapleću u krš hridine, kamenje mu daje tvrdoču,

18 ali kad ga se isčupa iz njegova mesta, ono ga se odrekne: 'Nikada te nisam vi-dio.'

19 Eto, to je radost njegove sudsine, a iz praha niče drugi.

20 Gle, Bog ne odbacuje dobrog, a zli-kovca ne prihvata za ruku.

21 On će još napuniti tvoja usta smijehom i tvoje usne slavospjevima.

22 Onda će se oni koji te mrze odjenuti u sramotu, i nestat će njihovih prebivališta."

Job pokazuje Božju svemogućnost

9 Onda je Job odgovarajući rekao:

2 "Zaista, znam da je tako, jer kako bi mogao čovjek biti pravedan pred Bogom.

3 Ako bi se tko htjeo pravdati s njim, ne bi mu mogao odgovoriti od tisuće na jednu.

4 Mudar je srcem i silan snagom; tko se njemu oprije i bio sretan?

5 On premješta gore: one to ni ne opaze; preokreće ih u svojem gnjevu.

6 On pokreće zemlju s mjesta njezina da joj se sve drmaju temelji.

7 On je zapovjedio suncu: ono ne izlazi, on stavlja pečat svoj na zvijezde.

8 On razapinje nebesa sam i korača po morskim valovima.

9 On je stvorio zviježđe: Medvjeda, Oriona, Vlašiće i zvijezde juga.

10 On pravi velika djela i nedokučiva i divna, kojima nema broja.

11 Ide li pokraj mene: ja to ne opazim, prođe li mimo mene, ja to ne primijetim.

12 Pograbi li što, tko će mu to zabraniti?

Tko će mu reći: što radiš to?

13 Nitko ne može srdžbu Božju odagnati; pod njim leže pomoćnici ponositih.

14 Pa kako bih mu ja odgovarao i riječi birao protiv njega?

15 Kad bih i u pravu bio, ne bih mu ipak mogao ništa odgovoriti; valja da se molim svojem sudcu.

16 Da ga zovnem, da mi se odazove, još ne mogu vjerovati da je čuo moj glas.

17 U vihoru napao me je i zadao mi mnoge rane ni za što.

18 Nije mi dao da odahnem, jer me je zasitio gorčinama.

19 Pita li se jakost, on je najjači, pita li se pravda, tko će mi svjedočiti?

20 Da se opravdavam, osudit će me moja usta, da sam nedužan, pokazat će da sam kriv.

21 Ako sam nedužan, neću da znam za to, omrznuo mi je moj život.

22 Svejedno, zato velim slobodno: pravoga i krivoga on uništava.

23 Kada on iznenada usmrти svojim bićem, onda se nasmije očajanju nedužnih.

24 Zemlja se dala u ruke zlikovcu; gospodarima njezinim zatvara rukom oči; ako ne on, tko to drugi može biti?

25 Brže od tekliča hrle moji dani; bježe, a ne vide sreće.

26 Otiskuju se kao brze lađe, kao orao kad pada na plijen.

27 Reknem li: 'Zaboravit ću svoj jad, promjenit ću svoj izgled i biti ću vedar,'

28 primila me opet moja muka, znam da me nećeš opravdati.

29 Kriv napokon moram biti, zašto bih se mučio uzalud?

30 I da se operem snijegom i da ruke oribam sapunom,

31 ti bi me ipak zamočio u jamu, te bi mi se gadila sama moja haljina.

32 Jer on nije čovjek kao ja da mu odgovaram, da idem s njim na sud.

33 O, kad bi bio koji sudac među nama, koji bi svoju ruku stavio na nas obojicu,

34 koji bi odmaknuo od mene njegov prut, da me više ne straši strah od njega.

35 Onda bih govorio i ne bih ga se bojao, a ovako ne znam sobom vladati.

Job ne zna zbog čega trpi

10 Dodijao mi je život, zato ću pustiti od sebe svoju tužbu; govorit ću u gorčini svoje duše.

2 Velim Bogu: 'Nemoj me osuditi, reci mi zašto se srdiš na mene?

3 Ili, je li ti od koristi da činiš silu, da zabačuješ djelo svojih ruku, a zao naum bezbožnika da zakriluješ?

4 Jesu li tvoje oči tjelesne, ili vidiš kao što ljudi vide?

5 Jesu li tvoji dani kao dani čovječji, jesu li tvoje godine kao vijek smrtnika,

6 te istražuješ krivnju mojih zlodjela i ispituješ moj grijeh;

7 a ipak znaš da sam nedužan i nema nikoga tko bi me izbavio iz tvoje ruke.

8 Tvoje su me ruke napravile i oblikovale, hoće li me sada uništiti?

9 Spomeni se da si me kao od kala napravio, pa zar ćeš me opet u prah zatjerati?

10 Nisi li me kao mlijeko salio i dao da se kao sir zgusnem,

11 onda me zaodjeo mesom i kožom i spleo me kostima i žilama?

12 I dao si mi život pun milosti, i briga je tvoja zaštitala moj duh.

13 A sakrio si to u svojem srcu, ali znam da je kod tebe.

14 Ako sam sagrijeošio, opazio si me i nisi mi oprostio krivnje mojih zlodjela.

15 Ako sam skrivio, teško meni, ako li sam pravedan, ne smijem podignuti svoje glave, nasićen sramotom, napojen nevoljom.

16 I ako se podignem, goniš me kao lava i opet strahote činiš na meni.

17 Pozivaš nove svjedočke protiv mene i puštaš još više svoju srdžbu na mene; stalno nove postrojbe izlaze u boj protiv mene.

18 Zašto si me izvadio iz utrobe majčine? O, da sam umro, prije nego me vidjelo oko.

19 Bio bih onda kao da nikada nisam bio: iz utrobe majčine u grob odnesen.

20 Kako je stisnuto vrijeme mojem životu, pa odstupi od mene. Htjeo bih malo još veselo biti,

21 prije nego odem bez povratka u zemlju tamne smrtne sjene,

22 u zemlju kao mračnu ponoć, punu smrtne sjene i pometnje, gdje je svjetlost kao najdublja tmina.”

Sofar govori o Božjem sveznanju

11 Onda je Sofar iz Naama odgovarajući rekao:

2 “Zar da te mnoge riječi ostanu bez odgovora? Ili će govorljiv čovjek biti opravdan?

3 Hoće li tvoje puste riječi ušutkati ljudi? Zar te neće nitko posramiti?

4 Jer si sam rekao: ‘Čist je moj nauk i čist sam u tvojim očima.’

5 Ali kad bi samo Bog progovorio i svoja usta otvorio protiv tebe,

6 da ti pokaže tajne mudrosti i svoje mnogostruke osnove, uvidio bi da te Bog ukorom ispravlja manje nego što zaslužuje krivnja tvojih zlodjela.

7 Možeš li tajne Božje dokučiti ili doprijeti do granice Svemoćnoga?

8 Iznad neba ona je visoka, pa što ćeš početi? Ispod pakla je duboka, pa što ćeš spoznati?

9 Duža je od zemlje, šira je od mora.

10 Ako te pusti, ako te zatvori, ako na sud preda: tko će mu braniti?

11 Jer poznaje ljudi pune zloče, vidi grijeh, a da i ne pazi.

12 Onda će čovjek bezuman doći do razboritosti, i divlje će se magare pretvoriti u čovjeka.

13 Ako pripraviš svoje srce podigneš svoje ruke k Bogu,

14 ako ukloniš zlodjela iz svoje ruke i ne podnosiš grijeha u svojoj kući,

15 onda ćeš čisto čelo moći podići, čvrst ćeš biti i bojati se nećeš.

16 Onda ćeš zaboraviti muku i na nju ćeš pomišljati kao na vodu što proteče;

17 onda će sjati tvoj život jasnije nego podne, a tama će biti kao osvit zore;

18 onda ćeš se uzdati, jer ima nade, zakopat ćeš se i mirno ćeš spavati.

19 Odmarat ćeš se i nitko te neće strašiti, i mnogi će ti se moliti.

20 A oči grješnicima ugasit će se, neće im biti utočišta, nuda će im biti: dušu izdahnuti.”

Sofar govori i kori svoje prijatelje

12 Onda je Job odgovarajući rekao: **2** “Bez sumnje vi ste mi ljudi i s vama će izumrijeti mudrost.

3 Ali i ja imam razum kao i vi, niti sam manje vrijedan od vas; tko ne bi znao takve stvari?

4 Na ruglo sam svojim prijateljima ja koji sam zazvao Boga, a on uslišao samo njih – na podsmijeh sam ja, pravedan i čist.

5 Nesreći prezir, misle sretni, prezir onima kojima se kleca noga.

6 A sigurni su šatori razbojnički; tko gnjevi Boga, živi bez brige, Bog im daje svojom rukom.

7 Zapitaj maryu, naučit će te; ili nebeske ptice, reći će ti.

8 Pogledaj zemlju, pokazat će ti, i ribe će ti morske prijaviti:

9 Tko ne spozna iz svega toga, da je Gospodinova ruka to stvorila,

10 komu u rukama počiva život svih bića i duh svakoga tijela čovječjega?

11 Ne raspoznaće li uho riječi kao što grlo kuša jelo?

12 U staraca je mudrost, dug je život razboritost.

13 U njemu je mudrost i jakost, on ima savjet i razbor.

14 Gle, što je on razgradio, nije sagradio više nitko, koga on zatvori, tomu se više ne otvori.

15 On zaustavi vode i nastane suša, pusti ih i razore zemlju.

16 U njemu je snaga i razum, njegov je koji luta i koji zavodi.

17 Pravi da savjetnici idu bosonogi, a sudce napravi ludacima.

18 Pojas kraljevima razdrešuje i opasuje njihova bedra.

19 Pravi da i svećenici idu bosonogi, i vladare skida s vlasti.

20 Rječitima uzima govor, i starcima uzima uviđavnost.

21 Na glavare izljeva prezir i raspasuje junake.

22 Otkriva dubine iz tmine i sjene smrtne izvodi na svjetlo.

23 Narode napravi velike i pusti ih da prođu; narode raširi i odveo ih odatle.

24 Oduzima uviđavnost zemaljskim glavarima; pusti ih da lutaju po pustinji bez puta.

25 Pipaju u tmini bez svjetla, i on ih pravi da tumaraju kao pijani.

Bog ne treba nikoga, da se zauzima za njega

13 Eto, sve je to vidjelo moje oko, čulo moje uho i razumjelo.

2 Koliko vi znate, znam i ja, nisam manje

vrijedan od vas.

3 Ipak moram govoriti sa Svemoćnim, rado bih se branio pred Bogom.

4 A vi ste pravi kovači laži, vi ste svi uzludni liječnici.

5 O, da biste barem šutjeli, to bi na vama još bilo kao mudrost.

6 Čujte ipak moje opravdanje, i poslušajte odgovor mojih usta.

7 Hoćete li za Boga govoriti laži ili prijevaru iznijeti za njega?

8 Hoćete li se zauzeti za njega ili se boriti za Boga?

9 Hoće li se dobro dovršiti kad vas on ispitá? Mislite li ga prevariti kao što se varaju ljudi?

10 Strogo će vas kazniti ako potajno počkate pristranost.

11 Neće li vas njegovo veličanstvo prestrašiti i strah pred njim neće li vas spopasti?

12 Riječi su vaše na pepelu napisane, iz vaših studenaca vadi se samo blato.

13 Budite tihi i pustite me u miru, ja ću govoriti, pa došlo na mene što mu dra- go.

14 Zašto bih trgao svoje meso svojim Zubima i svoju dušu stavljao na svoje ruke?

15 Pa da me i ubije, opet ću se uzdati u njega, samo ću mu dokazati svoje putove oči u oči.

16 To bi mi već bila pobjeda, jer bezbožnik mu ne dolazi pred oči.

17 Poslušajte dobro moju riječ, moj dokaz neka prodre u vaše uši.

18 Eto, spreman sam za parnicu, znam da ću biti u pravu.

19 Tko će se parničiti sa mnom da umuknem i umrem?

20 Samo dvoje nemoj mi napraviti, drukčije bih se morao sakriti pred tvojim licem.

21 Ukloni svoju ruku od mene i strah od tebe neka me ne straši.

22 Onda me zovi pred sebe i ja ću ti odgovarati; ili ja da se tužim, a ti da mi odgovaraš.

23 Koliko je zlodjela i mojih grijeha? Pokaži mi moju krivnju i moj grijeh.

24 Zašto skrivaš svoje lice i vidiš u meni svojega neprijatelja?

25 Zar ćeš uvenuli list skršiti i zar ćeš gogniti suhu slamku?

26 Pišeš mi gorčine i računaš mi zlodjela moje mladosti.

27 Stavljaš moje noge u klade, paziš na sve moje staze, ograde stavljaš mojim koracima.

28 A on se raspada kao trulež, kao haljina koju izjedaju moljci.

Kako je jadan čovječji život

14 Čovjek, od žene rođen, kratka je životna i sit briga.

2 Procivate kao cvijet, uvene, bježi kao sjena i ne ostaje.

3 I na takva otvaraš svoje oči i mene još vodiš sobom na sud?

4 Tko može nešto čisto izvaditi iz nečistoga? Nitko.

5 Otkako su točno izmjereni njegovi dani, i broj njegovih mjeseca u tebe su, ti si mu postavio granicu, koju ne može prijeći.

6 Odvrati se od njega da počine, dok se ne razveseli svojem danu kao najamljenik.

7 Jer za drvo ima nadanja; ako se i posječe, opet će potjerati i neće biti bez mlađica.

8 Ako i ostari u zemlji njegovo korijenje, i u prahu izumre njegov panj,

9 ima li samo vlage, opet napupa i pusti grane kao mладa biljka.

10 A umre čovjek i nema ga više, premine čovjek, gdje je onda?

11 Voda iz mora nestane, rijeka opadne i usahne:

12 tako i čovjek kad legne, ne diže se više, dok nestane nebesa, nitko se više ne probudi, iz svojega sna ne prene se nitko.

13 O da me hoćeš u podzemnom svijetu sakriti i skloniti me dok se ne slegne tvoja srdžba, i da mi daš rok i onda me se spomenes.

14 Umre li čovjek, hoće li opet živjeti? Sve svoje dane službe, čekat ću dok mi dođe smjena.

15 Ti me pozovi i ja ću se odazvati; djelo svojih ruku neka bi ti poželio.

16 Jer onda ćeš brojiti moje korake, na moj grijeh da ne bi onda pazio.

17 Zapečaćen bi bio u torbi moj prijestup i ti bi mi oprostio krivnju mojih zlodjela.

18 Ali kao što gora padne i raspadne se, i kao što se hridina odvali sa svojega mjesto;

19 kao što voda troši kamenje i bujica odnosi zemaljski prah, tako ti nadanje čovječje preokrećeš u ništa.

20 Činiš jednako silu na njemu i on odlazi; iznakaziš mu lice i onda ga otpustiš.

21 Budu li njegova djeca u časti, on ne zna za to; budu li u sramoti, on ne pazi na njih.

22 On samo osjeća muku svojega tijela i njegova duša tuguje u njemu.”

Elifaz tvrdi da su svi grješnici

15 Onda je Elifaz iz Temana odgovara-jući rekao:

2 “Treba li mudrac odvratiti tako isprazno,

i napuniti se istočnim vjetrom?

3 Prepiranje riječima ne vodi dalje i ne pomaze ništa.

4 Pa i strah Božji ti razbijaš i zabranjuješ štovanje Boga.

5 Jer tvoja zlodjela uče tvoja usta, razabi-reš govor lukavaca.

6 Grješnikom te prave tvoja usta, ne ja; tvoje usne govore protiv tebe.

7 Jesi li se ti prvi čovjek rodio i jesi li prije svih bregova sazdan?

8 Jesi li u Božjem Vijeću slušao, i jesi li ti jedini pokupio mudrost?

9 Što ti znaš, a da mi ne bismo znali, i što ti poznaješ, a da bi nama bilo skriveno?

10 Među nama ima sijedih i starih ljudi, starijih od tvojega oca.

11 Jesu li ti premalene utjehe Božje, riječ blaga k tebi upravljena?

12 Zašto te razdire tvoje srce i zašto tako mrko gledaju tvoje oči,

13 te okrećeš protiv Boga svoj duh, i tvoja usta govore takve riječi?

14 Što je čovjek da bi mogao biti čist, i rođeni od žene da bi bio pravedan?

15 Eto, on se ne uzdaje u svoje svece, pa ni nebesa nisu čista u njegovim očima.

16 A kamoli čovjek, sasvim pokvaren, koji piye zlodjela kao vodu.

17 Ja ču ti reći, poslušaj me; pripovijedit će ti samo što sam video.

18 Što mudraci govore i nisu zatajili što su primili od svojih otaca,

19 kojima je samim bila dana zemlja i u njihovoј sredini nije sjedio stranac.

20 Zlikovac se muči sve dane i nasilniku je malo godina određeno.

21 Strah mu zuji u ušima, usred sreće napada ga mač.

22 Ne nada se da će izbjegći noći, kaznenom je sudu dosuđen.

23 Tumara za kruhom, ali gdje da ga nađe; zna da mu se približuje dan propasti.

24 Tjeskoba i nevolja straše ga, navaluju na njega kao kralj spremjan za boj,

25 jer je protiv Boga podignuo ruku i Sve-močnomu se odupro,

26 trči protiv njega tvrdoglavu sa svojim debelim zgrbljenim štitom.

27 Iako je pokrio svoje lice pretilinom i salo navaljao na svoje bokove,

28 uzeo je gradove raskopane za stan i kuće zapuštene koje su bile određene za propast.

29 Neće biti bogat i neće se uvećati njegov imetak; on više neće primiti korijena u zemlji.

30 Noći neće izbjegći, žega će osušiti njegove grane, dahom svojih usta nestat će.

31 Prevareni neka se ne uzda u ništav-

nost, jer taština je što on napokon dobije.

32 Još prije vremena uvenut će, granje se njegovo neće opet zelenjeti.

33 Otrgat će se kao s loze njegov nezreo grozd i pupoljci će se njegovi kao s masline pobacati.

34 Jer je neplodan rod licemjeraca i oganj će popaliti šatore mita.

35 Počinju nevolju i rađaju muku, i njihova utroba donosi na svijet samo prijevaru."

Jobov govor

16 Onda je Job odgovarajući rekao:

2 "Slušao sam dosta takvih stvari; svi ste vi mučni tješitelji.

3 Jesu li pri kraju puste riječi i što te goni da mi tako odgovaraš?

4 I ja bih mogao govoriti kao vi kad biste samo bili na mojem mjestu; lijepe bih vam držao govore, žaleći vas mahao bih glavom na vas.

5 Hranio bih vas svojim ustima, govor bih svoj počinjao utješnim kretnjama.

6 Ali ako govorim, neće se ublažiti moja bol, ako li prestanem, hoće li otići od mene?

7 Zaista, muka me je moja posve umorila; moj rod sasvim si uništio.

8 Mene si prihvatio, protiv mene svjedoče klevetnici, bacaju mi tužbu u oči.

9 Gnjev njihov trga me na komade, napadaju me, škripe zubima na mene, moji neprijatelji sijevaju očima na mene.

10 Razvaljuju na mene svoja usta, sramotno me udaraju po obrazima, skupljaju se svi zajedno protiv mene.

11 Zlikovcima predao me Bog, bacio me u ruke bezbožnicima.

12 Mirno sam živio; onda me uznemiri, prihvati me straga i smrska me, stavio me sebi za metu.

13 Oko mene lete strijele njegove, nemilice mi probada bubrege, prolijeva na zemlju žuč moju.

14 Razdire me, rana do rane, trči protiv mene kao ratni junak.

15 Žalobnu haljinu nosim na golom tijelu, svoj ponos prignuo sam do u prah.

16 Od plača mi lice pocrvenjelo, oko mojih trepavica leži smrtna noć.

17 A nema nepravde na mojim rukama, i molitva je moja bila uvijek čista.

18 O, zemljo, ne pokrivaj moje krvi, neka ne bude nikada kraja mojoj tužbi.

19 Ali je još u nebu svjedok za mene, u visinama još živi moj odvjetnik.

20 Moje su mi boli zagovornice, moje oči u suzama gledaju u Boga.

21 On pribavlja smrtniku pravo kod Boga,

čovjeku protiv svojega bližnjega.
22 Jer meni još ostaje samo malo godina, onda mi je na put s kojega nema povratak.

Job se dalje tuži

- 17** Slomljenaje moja životna snaga, moji mili dani se trnu, čeka me grob.
2 Nisu li rugači oko mene? Brbljanje njihovo otima san mojim očima.
3 Zauzmi se za mene i budi jamac, tko bi mi drukčije dao ruku?
4 Od njihova si srca sakrio mudrost i zato im nećeš dati da pobijede.
5 Imanje se hoće razdijeliti drugima, gdje ipak sahnu oči djece.
6 Mene se predalo ruganju svega svijeta, pljuje mi se u lice.
7 Oči se moje gase od jada, svi su udovi moji kao sjena.
8 Pobožni su nad tim skamenjeni, čisti su nad zločincem pobunjeni.
9 Još tvrde stoji pravednik na svojem putu, još više samo ojača onaj čije su ruke čiste.
10 Pa stupite samo opet svi ovdje, ali među vama ne nalazim nijednoga mudra.
11 Dani su moji otišli, naumi su se moji slomili, želje mojega srca.
12 Mijenjaju dan u noć, i tmini govore: 'Svjetlost je'.
13 Premda se nadam, ipak će podzemni svijet biti moj stan, u tami ču prostrti svoju postelju.
14 Truležu velim: 'Moj si ti otac.' a crvu: 'Moja majko, moja sestro.'
15 Ali gdje je zaista još nadanje za mene? Moja sreća, tko je može još vidjeti?
16 K vratima podzemnoga svijeta silaze, gdje je onda počinak u prahu."

Bildad, samo bezbožnike Bog kažnjava

- 18** Onda je Bildad iz Šuaha odgovara-jući rekao:
2 "Kad ćete dovršiti to brbljanje, i opame-ti se, pa ćemo onda govoriti dalje.
3 Zašto da se smatramo kao marva, za-što smo ludi u vašim očima?
4 I ako se ti rastrgaš u svojoj jarosti, mora li zbog tebe opustjeti svijet, ili se zato pre-mjestiti hridina sa svojega mjesta?
5 Ipak će se svjetlo zlikovca ugasiti, neće više sjati plamen ognjišta njegova.
6 I njegovu šatoru potamnjet će svjetlo, i žižak će se njegov ugasiti u njemu.
7 Snažni koraci njegovi stegnut će se, njegova vlastita osnova srušit će ga.
8 Noga će ga njegova goniti u mrežu, i naići će na zamku.
9 Zamka će ga prihvatići za petu, i užad

će ga držati čvrsto.

- 10 Na tlu leži skrivena za njega mreža, za-mka je na putu za njega spremljena.
11 Od svuda će ga strahote straše i tjera-ju ga na njegove noge.
12 Vreba njega gladna nesreća, nevolja će biti spremna uz njega.
13 Guba će rastočiti kožu njegovu, prve-nac smrti pojest će udove njegove.
14 Iz šatora njegova, u kojega se uzda, protjerat će ga, odagnat će ga kralju uža-sa.
15 Mjesto njega nastanit će se oganj u njegovu šatoru, posut će se sumporom stan njegov.
16 Odozdol posušit će mu se korijenje, odozgor usahnut će mu grane.
17 Spomen će njegov iščeznuti iz zemlje, niti će mu imena biti po ulicama.
18 Odagnat će se iz svjetla u tminu i izba-cit će se iz svijeta.
19 U njegovu narodu neće mu ostati ni roda ni potomka, u njegovoј kući neće više nitko živjeti.
20 Prepast će se od njegova dana na za-padu, obuzet će strah ljudi na istoku.
21 Tako će biti s kućom zlikovca, tako s mjestom onoga, koji ne mari za Boga."

Jobova isповijest vjere u buduće uskrsnuće

- 19** Onda je Job odgovarajući rekao:
1 "Dokle ćete me još mučiti i gaziti me riječima?
3 Već me deset puta naružili, zar vas nije sram da me zlostavljate?
4 Jesam li doista počinio grijeh? Je li još u meni moja pogreška?
5 Možete li me, zaista, osvjedočiti i kriv-nju mi moju dokazati?
6 Znajte sada Bog je koji me je porazio i mrežu svoju oko mene razapeo.
7 Eto, vičem li na nepravdu, nema mi od-govora; zovem li pomoć, nema mi suda.
8 Zagradio mi je put, ne mogu dalje; staze je moje zavio u tminu.
9 Svukao je s mene časnu moju haljinu i skinuo mi s glave krunu.
10 Porušio me je od svuda, moram pro-pasti; kao drvo iščupao je moje nadanje.
11 Raspalio je na mene svoju srdžbu i uzeo me među svoje neprijatelje.
12 Postrojbe njegove došle su sve zajed-no, nasule putove sebi protiv mene, uta-borili se okolo mojega šatora.
13 Braću je moju udaljio od mene, prijate-lji se moji otudili od mene.
14 Rođaci moji izbjegavaju me, pouzda-nici moji zaboravili me.
15 Ukućani moji, sluškinje moje gledaju me kao stranac, stranac sam u njihovim

očima.

16 Zovem svojega slugu, on se ne odaziva; moram ga moliti svojim ustima.

17 Dah je moj mrzak ženi mojoj i moje milovanje mojoj rođenoj djeci.

18 Preziru me djeca, ustanem li gdje, grde me.

19 Pouzdanicima sam mojim mrzak, i koje sam ljubio, okreću se protiv mene.

20 Za kožu moju, za meso moje prionule su kosti moje, ostala mi samo koža oko zuba mojih.

21 Smilujte mi se i imajte sažaljenje sa mnom, moji prijatelji, jer me je pogodila ruka Božja.

22 Zašto me progonite i vi kao Bog i ne možete da se nasitite mesa mojega.

23 O, kad bi se napisale moje riječi. Kad bi se unijele u knjigu.

24 Pisaljkom željeznom i olovom kad bi se zauvijek urezale u kamen.

25 Jer ja znam da moj Otkupitelj živi i da će on posljednji nad zemljom ustati.

26 Onda će ova moja koža opet biti oko mene, iz svojega vlastitog mesa gledat će Boga.

27 Jest, ja i ti, ja ču ga gledati, moje vlastite oči vidjet će ga, ne kakav stranac, to je sva čežnja mojega srca.

28 Ako još mislite: kako ćemo ga proganjati? Jer se u meni našao uzrok sudbine –

29 onda se bojte mača, jer je mač osvetitelj krivnje. Pomislite, sudac još živi."

Sofar govori u isto kao i Bildad

20 Onda je Sofar iz Naama odgovara-jući rekao:

2 "Protiv toga se ježi moja misao i zato vrije u mojim prsim."

3 Morao sam čuti ukor što me sramoti, ali će duh mojega razuma odgovoriti za mene.

4 Ne znaš li prastaru mudrost, tako staru kao opstanak ljudi na zemlji?

5 Slava grješnika traje kratko vrijeme i radost je zlikovca za čas.

6 Makar se oholost njegova popela do nebesa, makar se tjeme njegovo dotaknu oblaka.

7 Kao smrada njegova nestat će ga zauvijek; tko ga je poznavao, pitat će onda: 'gdje je sad on?'

8 Bez traga odletjet će, sličan snu; iščeznut će kao noćna prikaza.

9 Oko koje ga je gledalo, neće ga više nikada vidjeti, neće ga više gledati njegovo mjesto.

10 Djeca će se njegova dodvarati prosjaciima, vlastitom će rukom izdavati bogat-

stvo svoje.

11 Makar njegovo tijelo i bujalo mladošću, u zemlju morat će se s njim zakopati.

12 Ako je i slatka njegovim ustima zloča, on je krije pod jezikom svojim;

13 čuva ju i ne pušta ju, nego je zadržava u svojem grlu,

14 ipak će se jelo pretvoriti u nutrini njegovo, postat će u njegovu tijelu otrov zmijin.

15 Blago koje je proždro, izbljuват će, Bog će ga istjerati iz njegova tijela.

16 Otrov je zmijin usisao, sada mu jezik zmijin zadaje smrt.

17 Ne smije se naslađivati na potocima, na rijekama kojima teče mlijeko i med.

18 Što je pograbio, vratit će, neće smjeti to pojesti; u bogatu dobitku neće uživati.

19 Tlačio je, nije pomagao siromahe, oteo je kuću koju nije sagradio.

20 I jer trbuh njegov ne zna što je dosta, neće se spasiti uza sve blago svoje.

21 Ništa nije izmaklo njegovoj požudi, i zato sreća njegova nije trajna.

22 U obilju bogatstva doći će u nevolju; sva težina nesreće svalit će se na njega.

23 Htjedne li napuniti trbuh svoj, poslat će na njega Bog jarost svojega gnjeva i pustit će da na njega padne njegova propast kao kiša.

24 Htjedne li izmači željeznom oružju: prostrijelit će ga ipak i k mjedeni.

25 Strijela puštena proći će kroz njegovo tijelo i svijetlo željezo izići će iz žuci njegove, na njega će pasti strahota smrtna.

26 Sva je tmina sačuvana njemu kao blago; žderat će ga oganj, ni od koga raspiren; izgorjet će što je još preostalo u njegovu šatoru.

27 Otkrit će nebesa njegova zlodjela i zemlja će ustati protiv njega.

28 Bogatstvo njegove kuće otici će, rastocić će se u dan gnjeva njegova.

29 To je dio od Boga čovjeku zlikovcu, to je baština, koju mu je Bog ostavio."

Job pokazuje Bog najprije kazni svoju djecu

21 Onda je Job odgovarajući rekao:

2 "Ah, poslušajte ipak mirno moju riječ, i neka mi to bude od vas utjeha.

3 Dopustite mi da govorim. Kad izgovorim, možete mi se narugati.

4 Je li tužba moja protiv ljudi, i zašto da moj duh ne bude nestrpljiv?

5 Slušajte me, usupnite se, stavite ruku na usta.

6 Kad pomislim na to, obuzima me strah, zadršćem cijelim tijelom.

7 Zašto zlikovci ostaju na životu, ostare i obogate se?

8 Zdrav stoji njihov mlad naraštaj pred njima, s njima, i njihovi potomci pred njihovim očima.

9 Sigurne su od pogibelji kuće njihove, prut Božji nije nad njima.

10 Bikovi njihovi skaču i ne promašuju, krave njihove tele se i ne jalove se.

11 Ispuštaju kao janjce svoju djecu, veselo poskakuju mališani njihovi.

12 Pjevaju uz bubanj i citaru, vesele se uza sviralu.

13 Provode u sreći svoje dane i silaze u miru u podzemni svijet.

14 A Bogu su ipak rekli: 'Idi od nas, ne želimo znati za tvoje putove.'

15 Što je Svemoćni da mu služimo? Što nam koristi da mu se molimo?'

16 Zaista, sreća nije u njihovoј ruci, daleko je od mene mišljenje bezbožnika.

17 Koliko se puta gasi život grješnika, dolazi i na njih nevolja, i na muke ih stavija u svojem gnjevu.

18 Budu kao pljeva na vjetru, kao prah koji raznosi vihor.

19 Govore: 'Bog će ga kazniti u njegovoj djeci,' neka on plaća njemu, da on sam osjeti.

20 Vlastitim očima neka vidi nesreću svoju, neka sam piće gnjev Svemoćnoga.

21 Što mu je stalo, kako je njegovoј kući poslije njega kad se broj njegovih mjeseci dovršio?

22 Ali smije li se Boga učiti mudrosti, njega koji sudi u nebeskim visinama?

23 U potpunoj snazi jedan umire, bez briže i zadovoljan.

24 Njegove posude su pune mlijeka, dobro je uhranjen mozak njegovih kostiju.

25 Drugi umire u gorkom jadu, nikada nije okusio sreće.

26 Obojica sad leže zajedno u prahu, obojicu prekriva trulež.

27 Eto, znam vaše misli i namjere koje smisljate protiv mene.

28 Mislite: 'Gdje je kuća vladara i gdje je šator u kojem su prebivali bezbožnici?'

29 Niste li ikada pitali za savjet putnike? Znakove njihove nećete ipak znati.

30 Za dan nevolje zlikovac ostaje nekaznen, a na dan gnjeva odvede se.

31 Tko će ga u oči ukoriti za njegov život? Tko će mu vratiti što je počinio?

32 Isprate ga još do groba i pobrinuo se za grobni spomenik.

33 Lako leže na njemu grude doline; idu za njim svi ljudi i pred njim bezbrojni.

34 Pa ste me htjeli tješiti ništavilom? Od vaših prigovora preostaje samo prijevara."

Elifaz okrivljuje Joba

22 Onda je Elifaz iz Temana odgovarajući rekao:

2 "Ima li Bog koju korist od čovjeka? Ne, sam je sebi koristan čovjek pobožan.

3 Je li Svemoćnomu korisno ako si pravedan, je li mu dobit ako je tvoj život besrijekoran?

4 Kazni li te zbog tvojega straha Božjega? Ide li zato na sud s tobom?

5 Nije li tvoja zloča neizmjerna, i nisu li tvoja zlodjela beskrajna?

6 Jer si uzimao zalog od svoje braće ni za što i svlačio si haljine s golih.

7 Umornomu nisi pružio vode, gladnomu si uskratio kruha.

8 Čovjeku sile pripada zemlja: tko ima ugleda, taj samo prebiva u njoj.

9 Udovice si otpuštao bez pomoći i sirotama si lomio ruke.

10 Zato su zamke oko tebe, spopadne te tjeskoba i groza iznenada.

11 Ne vidiš li mrak i poplavu što te pokriva?

12 Nije li Bog visoko gore u nebnu? Pogledaj samo kako je visoko tjeme zvijezda.

13 A ti si mislio: 'Što bi opazio Bog; može li suditi kroz oblake?

14 Oblaci ga zastiru; ne može vidjeti ništa, hoda po nebeskom svodu.'

15 Hoćeš li ići putom staroga vremena, kojim su nekada koračali ljudi zlikovci?

16 Oni su iskorijenjeni prije vremena; rijeka je poplavila njihovu zemlju.

17 Govorili su Bogu: 'Idi od nas; što bi nam mogao napraviti Svemoćni.'

18 On im je ipak napunio kuće dobrima. Daleko je od mene mišljenje bezbožnika.

19 Pravednici to vide puni radosti, i nedužni im se rugao:

20 'Zaista su protivnici naši uništeni. Oganj je proždro ostatak njihov.'

21 Sprijatelji se s njim i mir je s tobom; tako će ti sreća doći.

22 Primi iz njegovih usta pouku i stavio savjet njegov u svoje srce.

23 Ako se opet vratiš k Svemoćnomu, potaknut ćeš se na dobro; ukloni zlo iz svojega šatora.

24 Stavio zlato u prah i ofir na hridinu potoka.

25 Onda će Svemoćni biti tvoje zlato i njegov naputak tvoje srebro.

26 Onda ćeš u Svemoćnom naći radost i podignut ćeš k Bogu svoje lice.

27 Molit ćeš mu se i on će te uslišati; što si zavjetovao, ispunit ćeš mu.

28 Što god poduzmeš, uspjjet će ti; na tvojim putovima svijetlit će ti svjetlost.

29 Kad se pode nizbrdo, viknut ćeš: 'Usvi-

šenje će doći,' onda poniznomu Bog pruža pomoć.

30 On će spasiti i onoga koji nije nevin; da, bit ćeš spašen ako su ti ruke čiste."

Job hoće da ga Bog proglaši nedužnim

23 Onda je Job odgovarajući rekao:

2 "Tako je i danas tužba moja kao prkos; teško tišti njegova ruka moje uzdisanje.

3 O, kad bih znao gdje bih ga našao, da stupim pred njegov sud.

4 Iznio bih pred njega stvar svoju, puna dokaza bila bi mi usta.

5 Želio bih znati riječi što bi mi ih odgovorio; htjeo bih saznati što bi mi rekao.

6 Bi li se u svojoj velikoj moći prepričao sa mnjom? Ne, on bi pripazio na mene.

7 Ondje bi se pravednik mogao prepričati s njim, pred svojim sudcem oslobođio bih se dovjeka.

8 Ali podem li prema istoku: nema ga ondje; podem li prema zapadu, ne vidim ga.

9 Radi li na sjeveru, ne nahodim ga, okrene li prema jugu, ne mogu ga vidjeti.

10 Ali on zna put moj, kad bi me prokušao, izišao bih kao zlato.

11 Koraka se njegova držala čvrsto moja noge, njegova puta sam se držao i nisam nikada skrenuo.

12 Od zapovijedi njegovih usta nisam odstupao nikada; riječi njegovih usta čuvao sam u grudima svojim.

13 Uvijek je sebi jednak; tko će ga odvratiti što njegova duša zaželi, ono napravi.

14 On će dovršiti i moju sudbinu, i u njemu ima još toga mnogo.

15 Zato se prestrašim pred njegovim licem i kad pomislim na to, strah me je od njega.

16 Bog je moje srce napravio strašljivim; Svemoćni me u strah utjerao.

17 Zbog tmine ne osjećam se uništen, niti je mrak obavio moje lice.

Nastavak Jobova govora: razni grješnici

24 Zašto Svemoćniji nije odredio kaznen vremena? Zašto vjernici njegovi ne gledaju sudbenih dana njegovih?

2 Međe se pomiču, stada se otimaju i gone se na pašu.

3 Sirotama odgone magarca; u zalugu uzimaju govedo udovici.

4 Siromahe odbijaju s puta, i tko je god bijedan u zemlji, mora se skrivati.

5 Eto, kao divlji magarci u pustinji izlaze oni na svoj posao, da traže sebi hranu; pustinja im daje kruh za djecu.

6 Na polju kose sijeno, pabirče u vinogra-

du zlikovca.

7 Bez haljina noćuju goli, na zimi nemaju pokrivača.

8 Pokisnuo od kiše u gori, bez krova privijaju se k stijeni.

9 Od prsiju majčinih trgaju siroče, siromaha tlače pljenidbom.

10 Hodaju goli, bez haljina, i gladni vuku snopove.

11 U svojim zidinama cijede ulje, grožđe u kacama gaze, a žedaju.

12 Stenu pod ljudskim bjesnilom, viče duša ranjenih na smrt, a Bog ne pazi nikad na sramotu.

13 Drugi su kod neprijatelja svjetlosti, ne poznaju njezinih putova i ne ostaju na njezinim stazama.

14 Zorom ustaje krvnik, ubija uboge i siromahe, lupež se skita okolo po noći.

15 Oko prelubnika očekuje sumrak, misli: 'Nijedno me oko ne vidi,' i skriva svoje lice.

16 U mraku provaljuju u kuće, a po danu se zaključavaju, neće da što znaju za svjetlost.

17 Jer je jutro njima svima jedna groza, vrijeme kad se može vidjeti smrtna strahota.

18 Neka propadne na površini vode. Neka je u zemlji prokleta njegova baština. Neka ne krene više nikada vinogradskom stazom.

19 Kao što suha žega siše snježnu vodu: tako podzemni svijet zlikovce.

20 Neka ga zaboravi majčina utroba. Neka se crvi na njemu naslađuju. Neka ga se nikada ne spominje. Kao drvo skršit će se zloča.

21 Neka se združi s neplodnom koja ne rada; on koji nije napravio ništa dobro udovici.

22 Ipak daje njegova moć dug život silnicima; on ustane opet, makar se više nije uzdao u život.

23 Dao mu u što će se se pouzdati, bude poduprт, njegove su oči na njihovim putovima.

24 Uzvisuju se – zamalo, pa ih više nema; padaju, prolaze kao sve; odreže ih se kao vrhove klasja.

25 Ili, nije li tako? Tko će me utjerati u laž? Tko će pokazati moj govor kao ništav?"

Bildad: pred Bogom nitko nije pravedan

25 Onda je Bildad iz Šuaha odgovara-

jući rekao:

2 "Može li strahotom vladati onaj koji mirno pravi red na visinama?

3 vojskama njegovim ima li broja? I koga

ne obasjava svjetlost njegova?

4 Kako može biti čovjek u pravu protiv Boga? I kako može biti čist rođen od žene?

5 Eto, ni mjesec ne sja bez ljage, ni zvijezde nisu čiste u njegovim očima,

6 a koliko manje čovjek koji je crv, i sin čovjekov koji je crvić."

Jobov govor: veličina Božja

26 Ali Job je odgovarajući rekao:

2 "Kako si tako krasno pomogao nemoći, podupro ruku onomu kojem se skršila jakost.

3 Kako si tako dobro svjetovao ludost i mudrost izobilja iznjo na svjetlo.

4 A koga si to htjeo poučiti; čiji je duh izšao iz tebe?

5 Njega se straše mrtvi pod vodama i njihovim žiteljima.

6 Otkriven je pred njim podzemni svijet, carstvo mrtvih bez pokrova.

7 Nad prazninom razastire on sjever, iznad ništa daje da lebdi zemlja.

8 U oblake svoje goni vode, a da se pod njima ne rasprsnu oblaci.

9 On prekriva lice prijestolja svojega i razapinje nad njim svoj oblak.

10 On vuče okrug oko površine vode, gdje svjetlost graniči s tminom.

11 Stupovi neba tresu se i dršću od prijetnje njegove.

12 Svojom snagom pravi da buči more, mudrošću svojom razbijja Rahaba.

13 Dah njegov razvedri nebesa, njegova ruka probode hitru zmiju.

14 Ali to su tek obrubi njegova upravljanja, šapat je to samo što čujemo o njemu.

I tko da razumije grom svemoći njegove?"

Job nastavlja govor o sebi i o bezbožnicima

27 Job je dalje nastavio svoj govor i rekao:

2 "Tako da je živ Bog, koji mi oduzeo pravo moje, Svemočni, koji mi ogorčio moj život.

3 Dok je još dah moj u meni, i Duh Božji dok me oživljava,

4 neće moje usne govoriti ništa krivo, niti će moj jezik lagati.

5 Daleko neka je od mene da vam dam pravo; dok ne umrem, ja ne tajim svoje nedužnosti.

6 Čvrsto stojim uz pravednost svoju i ne ostavljam je; moje srce ne kori nijednoga dana mojega.

7 Neprijatelju mojemu neka bude kao zlikovcu, mojem protivniku kao bezbožniku.

8 Jer kakvo je nadanje bezbožniku kad

Bog odreže i iščupa njegovu dušu?

9 Hoće li Bog čuti jauk njegov kad nevolja navalii na njega?

10 Može li se radovati Svemočnomu i pozivati se na Boga u svako vrijeme?

11 Hoću da vas poučim o djelovanju Božjem; neću sakriti što određuje Svemočni.

12 Eto, vi ste ipak svi to iskusili, pa zašto se zaludu nadate?

13 To je dio zlikovcu kod Boga, i to je nasilnicima baština koju primaju od Sveomočnoga:

14 ako mu se množe sinovi, to je za mač; potomci njegovi nemaju se čim nasititi.

15 Koji ostanu iza njega, pograbi ih pomor u grob; udovice njegove ne drže tugovanja.

16 Ako i nakupi srebra kao praha i hrpa haljina kao blata,

17 ostavi ih na stranu, ali ih odjene pravednik, i srebro razdijele među sobom pobožnici.

18 On je sagradio kuću sebi kao moljac, kao kolibicu koju ju napravi čuvare.

19 Bogat legne spavati – posljednji put; ali otvori li opet oči, sve je iščeznulo.

20 Strahote prešume preko njega kao poplava, preko noći odnese ga vihor.

21 Podigne ga istočni vjetar: on ide – i odnese ga s njegova mjesta.

22 Bez milosrđa gađa Bog na njega; mora bježati od njegove ruke.

23 Pljeskaju rukama nad njim i zvižde za njim s njegova mjesta.

Job nastavlja govor: rudnik i mudrost

28 Jest, zna se točno gdje se nalazi srebro i mjesto gdje se pročišćava zlato.

2 Iz zemlje se vadi željezo, iz rudače se topi bakar.

3 Čovjek mraku pravi kraj, i istražuje do posljednjega kutića za rudačom u sjeni tmine;

4 Kopa rov daleko od ljudi, u zaboravljenim mjestima, visi bez potpore za nogu i lebdi ondje dolje.

5 Zemlja iz koje kruh nam niče duboko se raskopa kao ognjem.

6 Safir počiva u kamenju njezinu i zlatni se prah ondje nađe.

7 Ni orao ne zna ulaza ondje, niti ga pronađe oko jastrebovo.

8 Zvijeri gorske ondje ne ulaze, niti lav ondje stupi.

9 A čovjek stavlja ruku na to kamenje, krije bregova podruje.

10 U kamenu prokopava rovove i svašta dragocjeno vidi mu oko.

- 11 Nanjuši izvore rijeka što je skriveno
iznosi na svjetlo.
12 Ali mudrost – gdje se ona nalazi i raz-
boritost – gdje je njoj kuća?
13 Čovjek ne zna puta k njoj, ona ne bo-
ravi u zemlji živih.
14 Dubina govori: nije ona u meni; more
govori: kod mene ona ne boravi.
15 Dragocjeno zlato ne može se dati za
nju, niti joj se srebro može izmjeriti kao
kupovna cijena.
16 Ne mjeri se zlatom ofirskim ni dragoc-
jenim oniksom i safirom.
17 Ne može se izjednačiti s njom ni zlato
ni staklo, niti se može promijeniti s naki-
tom.
18 Korali, kristali, neka se šuti o njima,
vrijednost je mudrosti viša od bisera.
19 Ne dobije se za topaze iz Kuša, niti se
mjeri suhim zlatom.
20 Odakle dolazi mudrost? Razboritost –
gdje je njoj mjesto?
21 Skrivena je pogledu svih bića i ptica-
ma je nebeskim zaklonjena.
22 Podzemni svijet govori i carstvo mrtvih:
čuli smo o njoj samo kako se govori.
23 Samo Bog zna put k njoj, on jedini zna
gdje se nalazi ona.
24 Jer do na granice svijeta dopire pogled
njegov; što god je pod nebesima, vidi on.
25 Kada je vjetru odredio težinu njegovu i
mjerom ograničio vodu,
26 kad je kiši postavio vrijeme njezino i
put gromovnoj munji;
27 onda ju je video i oglasio, uredio ju i
pretražio.
28 Čovjeku je rekao: ‘Boga se bojati jest
mudrost i zla se kloniti jest razboritost.’”
- 9 glavari bi prestali govoriti i stavili bi ruku
na usta;
10 knezovi bi ustezali svoj glas, jezik bi im
prionuo za nepce.
11 Blagoslivljalo me uho što bi me sluša-
lo, hvalilo me oko, kad bi me vidjelo.
12 Spasavao sam siromaha koji je vikao i
sirotu bez zaštitnika.
13 Na mene je dolazio blagoslov izgublje-
nika, srce sam udovici razveselio.
14 Pravednost mi je bila haljina što me
obavijala, pravoljublje mi bilo ogrtač i po-
vez oko glave.
15 Oko sam bio slijepcu i nogu hromu.
16 Otac sam bio siromasima i branio sam
stvar nepoznatoga.
17 Razbijao sam zube lopovu, trgao gra-
bež iz zuba njegovih.
18 Tako sam mislio umrijeti u svojem gni-
jezdu i svoje dane umnožiti poput pije-
ska.
19 Korijen moj pružao se kraj vode, i noć-
na je rosa padala na moje grane.
20 Sreća se moja uvijek obnavljala u
mene, u ruci mi se ponovljuje I. K.
21 Slušali su me puni iščekivanja i tiho
prisluškivali moj savjet.
22 Kad sam ja govorio, nitko više ne bi
uzimao riječi, tako bi ih natopila moja ri-
ječ.
23 Čekali su me kao za kišom otvarali su
usta i čeznuli za mnom kao za kasnom ki-
šom.
24 Nasmijao bih se na njih kad su bili stra-
šljivi, nisu mogli pomutiti mojega vedrog
lica.
25 Određivao sam put za njih, sjedio bih u
pročelju i bio kao kralj u vojski, kao jedan
koji tješi žalosne.

Job nastavlja govor: sretna prošlost

- 29** Job je dalje nastavio svoj govor i
rekao:
- 2 “Ah, da bi ipak bilo sa mnom kako je to
još bilo prije mjeseci, u danima kad me je
štito Bog.
3 Kad mi je nad glavom sjala svjetiljka
njegova i svjetlo me njegovo vodilo kroz
tminu.
4 Kako sam bio u vremenu svoje mlađah-
ne snage, kad je Bog još zaštićivao moj
šator,
5 kad je Svemoćni još bio sa mnom, moja
se djeca skupljala oko mene.
6 Kad sam prao sebi noge u mlijeku i hri-
dina mi izljevala potoke ulja.
7 Izlazio sam van na vrata pred grad da
zauzmem svoju stolicu na trgu gradskih
vrata.
8 Sakrili bi se dječaci kad bi me vidjeli;
starci bi se dizali i ostali stojeći;

- Nesretna sadašnjost*
- 30** A sada me ismjejavaju ljudi koji
su danima mlađi od mene, kojima
otaca ne bih bio stavio sa psima svojega
stada.
2 Zaista, zašto bi mi i bila snaga njihovih
ruk? Sva im je jakost nestala.
3 Od oskudice i gladi istrošeni su jer glo-
daju suhu zemlju; pusta pustinja njihova
je majka.
4 Oni beru lobodu po pustinji i smrekovo
korijenje za hranu.
5 Iz naroda ih gone, viču na njih kao na
lupeže.
6 Po strašnim uvalama moraju prebivati,
po jamama u zemlji i u klisurama.
7 Riču po grmovima, skupljaju se među
trnjem.
8 Oni su sinovi bezvrijednih, djeca bezi-
menih, bičem istjerani iz zemlje.

9 I njima sam sada postao rugalica i služim im kao prispopoba.
 10 Gnušaju me se i ne ustežu se pljavati mi u lice.
 11 Jer je on odriješio uže od mojega šatora i srušio me, zato i oni puste uzde iz svojih usta protiv mene.
 12 Zdesna ustaje rulja, gurne mi noge, iskopa putove protiv mene da me upropasti.
 13 Raskopali su moje putove, idu da me uniše i nikoga nema da ih zaustavi.
 14 Kao kroz širok prokop naviru, pustošći navaljuju.
 15 Strahote sve se okreću na mene, kao u vihoru raznosi on sreću moju, prolazi moj spas kao oblak.
 16 I sada se u meni izjeda moja duša, stigli me dani nevolje.
 17 Noću me probada u kostima, ne počivaju muke koje me grizu.
 18 Svemoć je pokvarila moju odjeću i kao ovratnik košulje steže me.
 19 On me je srušio u blato, postao sam kao prah i pepeo.
 20 Vičem k tebi, ali ti me ne slušaš; prestanem li, onda snuješ naume protiv mene.
 21 U ljuta si mi se neprijatelja pretvorio, udaraš me teškom šakom.
 22 U vihoru dižeš me visoko gore, goniš me; u olujnom vrtlogu uzdrmaš me.
 23 Jest, znam: u smrt me hoćeš goniti, u mjesto gdje se skupljaju svi živi.
 24 Ali ne pruža li se pri padu ruka i ne viče li se u potrebi za pomoć?
 25 Zaista, plakao sam ako je drugima bilo zlo; srce me je boljelo za siromahom.
 26 Nadao sam se sreći, ali je došlo zlo; čekao sam svjetlost, a došla je tama.
 27 Puši se u meni bez prestanka, snašli me dani muke.
 28 Tužan, bez sunca, vučem se okolo, dignem se i vičem pred svima.
 29 Škalima brat postao sam i drug nojivima.
 30 Guli se crna koža od mene, moje kosti plamte u groznici.
 31 Citara se moja pretvorila u pjesmu tuljku, frula moja u gorko jecanje.

Job: od svoje mladosti živio je kreposno

31 Zavjet sam napravio sa svojim očima,
 zašto bi onda gledao za djevojkom?
 2 Što bi mi bio dio od Boga gore, kakva baština od Svemoćnoga u nebu?
 3 Nije za zlikovca propast, a nesreća za one koji prave zlodjela?
 4 Ne pazi li on na moje putove, ne broji li sve moje korake?
 5 Ako sam općio s lašcima i ako je moja

noga žurila za prevarom,
 6 neka me izmjeri na pravoj tezulji: Bog će upoznati moju nedužnost.
 7 Ako je korak moj zašao s puta, ako je moje srce pošlo za mojim očima, ako je za moje ruke prionula kakva ljaga,
 8 neka što ja posijem, drugi pojede, neka se iskorijeni što mi iznikne.
 9 Ako se moje srce dalo zaludjeti od žene, ako sam vrebaao na vratima svoga susjeda,
 10 Neka drugome moja žena melje, neka se kakav stranac k njoj pridruži.
 11 Jer to bi bio zločin, zlodjela što spada na sudca da kazni.
 12 To bi bio požar što proždire do uništaja i što bi spalio sve imanje moje.
 13 Ako sam prezreo pravo svojega sluge, svoje sluškinje, kad su imali raspravu sa mnom,
 14 što da napravim, kad se diže Bog? Kad on potražuje što da mu se odgovori?
 15 Nije li u utrobi majčinoj Stvoritelj moj stvorio i njega; nas obojicu on isti sazdao u majčinoj utrobi?
 16 Ako sam odbio želju siromasima i dao da venu oči udovici,
 17 i ako sam zalogaj svoj sam jeo, a nije sirota uzela od toga dio svoj?
 18 A ja sam ju kao otac odgajao od mlađosti, vodio sam ju od utrobe svoje majke.
 19 Ako sam video ostavljene bez odjeće i siromaha bez pokrivala,
 20 i nisu mi zahvaljivala njegova bedra, jer ga je ugrijalo runo mojih ovaca?
 21 Ako sam ikada zamahnuo rukom na srote, jer na vratima sam našao svoju pomoć,
 22 onda neka mi ispadne rame iz pleća i moja ruka neka se otkine iz zglobova.
 23 Jer bi mi strašan bio kazneni sud Božji; kad bi on ustao, ne bih mu odolio.
 24 Ako sam polagao na zlato nadanje svoje, čistomu zlatu govorio: moje uzdane.
 25 Ako sam se veselio što mi je posjed velik i što je već toliko stekla moja ruka;
 26 ako sam gledao na sunce kako sja i na mjesec kako ponosit hodit;
 27 ako se moje srce dalo potajno zaludjeti, i ja mu poslao poljubac.
 28 I to bi bila zlodjela što spada na sudca da kazni, jer sam zanijekao Boga u visini.
 29 Ako sam se radovao padu svojega neprijatelja i veselio se kad bi ga snašla nesreća;
 30 ali nikada nisam dao svojim ustima da sagriješe tražeći njegov život s proklinjanjem;

31 Zaista, moji suvremenici prznali su: 'Tko se nije nasitio od njegova jela?'
 32 Stranac nije trebao noćiti vani; vrata su moja stajala putniku otvorena.
 33 Ako sam, kao što je napravio Adam, tajio svoje grijeha i skrivača svoja zlodjela u svojim njedrima,
 34 jer sam se bojao velikoga mnoštva i bojao se prezira rodbine, onda bih zašutio i ne bih išao pred vrata.
 35 O, da bi me tko slušao. Ovdje moj potpis. Svemoćni neka mi odgovori, da je tužba mojih protivnika napisana.
 36 Zaista, ja bih je uzeo na svoje rame i svezači bi je sebi kao časni vijenac.
 37 Broj koraka svojih rekao bih mu, kao vladar pristupio bih k njemu.
 38 Ako je njiva moja vikala na mene, i ujedno brazde njezine plakale,
 39 ako sam jeo plod njezin bez plaćanja i ražalostio gospodara njezina;
 40 mjesto pšenice neka mi urodi trnje, mjesto ječma kukolj." Govori su Jobovi dovršeni.

Elihu ustaje i optužuje Joba

32 Tako su ona tri čovjeka prestali odgovarati Jobu, jer je on sada bio pravedan u njihovim očima.
 2 Onda se raspalio gnjev Elihua, sina Barakelov iz Buza iz roda Ramova. Raspali se njegov gnjev na Joba, jer se je sebe samog držao pravednim a ne Boga.
 3 I na tri prijatelja njegova raspali se njegov gnjev, jer više nisu našli odgovora, a Joba su ipak okrivljivali.
 4 Elihu je bio čekao sa svojim govorom Jobu, jer su oni po godinama bili stariji od njega.
 5 A kad je video Elihu da ona tri čovjeka nisu više znala ništa odgovoriti, onda ga spopadne gnjev.
 6 Odgovorio je Elihu, sin Barakelov, iz Buza, rekavši: "Doduše, ja sam još mlad godinama, a vi ste vremešni, zato sam bio bojažljiv i čuvač sam se da vam ne pokažem svoje znanje.
 7 Mislio sam: 'Mekana govori starost i mnoge godine neka objave svoju mudrost.'
 8 Ali samo duh koji je u čovjeku, samo dah Svemoćnoga urazumljuje ga.
 9 Veliki ljudi nisu uvijek mudri, ni starci ne znaju što je pravo.
 10 Zato velim: poslušajte me i ja će vam pokazati moje mišljenje.
 11 Eto, čekao sam da se vi izgovorite, slušao sam mudrost vašu dok ste nalazili prave riječi.
 12 Pažljivo sam vas slušao, ali eto, nitko

nije uvjerio Joba, ni jedan od vas nije bio njegovu riječ.
 13 Ne govorite: našli smo mudrost u njemu; samo Bog a ne čovjek može ga srušiti.
 14 Protiv mene nije upravio riječi; ja ga ne bih dočekao vašim govorima.
 15 Oni su pobijedeni, ne mogu više ništa navesti, nestalo im je riječi.
 16 Hoću li još čekati kad eto više ne govore, kad stoje i ništa više ne odvraćaju?
 17 Pa će sad i ja odvratiti za sebe i ja će pokazati svoje znanje.
 18 Jer sam pun misli; u unutrašnjosti mojoj goni me duh.
 19 Eto, unutrašnjost je moja kao mlado vino što se drži zatvoreno, kao mijeh novi hoće se raspuknuti.
 20 Tako moram govoriti da mi odlane; moram otvoriti svoje usne da odgovorim.
 21 Ni za koga se ne zauzimam, ne govorim da se ikomu svidim.
 22 Jer ne umijem laskati, drukčije bi me brzo smaknuo moj Stvoritelj.

Elihu govori Jobu o načinu Božje volje

33 Čuj Jobe, poslušaj moj govor i svim mojim riječima nagni svoje uho.
 2 Evo, već sam otvorio svoja usta, moj jezik neka krepko govori.
 3 Moje riječi proizlaze iz iskrena srca, moje usne govore čistu istinu.
 4 Duh me je Božji stvorio, dah me je Svemoćnoga oživio.
 5 Ako mogneš, opovrgni me, pripravi se da mi se usprotiviš.
 6 Eto, pred Bogom vrijedim toliko koliko i ti; i ja sam od kala napravljen.
 7 Eto, pred menom te ne treba strašiti tjeskoba; pritisak kakav od mene te neće pritisnuti.
 8 A sada ti kažeš pred mojim ušima – posve sam jasno čuo te riječi:
 9 čist sam, bez mane, nedužan sam i bez krivnje zlodjela u meni.
 10 On traži samo izlike protiv mene, vidi u meni svojega neprijatelja.
 11 Noge je moje nategnuo u klade, pazi na sve moje staze.
 12 Ovdje nisi u pravu, pa ti odgovaram, jer je Bog više negoli čovjek.
 13 Kako se možeš tu prepirati s njim, ne odgovara on čovjeku na svaku riječ.
 14 Na jedan način govori Bog i na dva, ali se ne pazi na to.
 15 U snu, u noćnoj prikazi, kad tvrdi san padne na ljude, kad drijemaju na postelji,
 16 onda otvara uho ljudima i straši ih opomenom
 17 da odvrati čovjeka od njegova djela,

da ga sačuva od oholosti.

18 Tako čuva njegovu dušu od podzemnoga svijeta, njegov život od smrti strijelom.

19 Na njegovoj postelji opominje ga bola, boj stalno bjesni u njegovim udima.

20 Stanje njegovo ogadi mu kruh, i njegova duši jelo najmilije.

21 Njegovo tijelo opada, ne vidi ga se više; ogoljene su njegove kosti što se prije nisu vidjele.

22 Duša se njegova približuje grobu, njegov život carstvu mrtvih.

23 Onda je stao pred njega glasnik Božji, posrednik, jedan od tisuća, da opomene čovjeka na njegovu dužnost,

24 Onda se Bog smiluje njemu i rekne: izbavi ga; ne treba silaziti u grob, dobio sam već otkup.

25 Onda zasja njegovo tijelo više nego u mladosti; onda se on povrati u dane mlađenacke snage.

26 Vapije k Bogu, i on mu je milostiv, daje mu da u veselju gleda njegovo lice; tako on povrati čovjeku njegovu pravednost.

27 Pred narodom progovori i zapjeva: bio sam sagriješio i nepravdu pravio, ali mi Bog nije zlom uzvratio.

28 On je izbavio dušu moju da ne ode u grob; život se moj veseli svjetlosti.

29 Eto, sve ovo pravi Bog dvaput, triput na čovjeku,

30 da otrgne njegovu dušu od groba, da mu svjetli svjetlost živih.

31 Jobe, pazi, slušaj me, šuti, da ja još govorim.

32 Ali ako imaš dokaza, iznesi mi ih, govor – rado će ti dati pravo.

33 Ako li nemaš, slušaj ti mene i šuti; naučit će te mudrosti.”

Božja pravedna svemoc

34 Elihu je nadalje odgovarajući re-
kao:

2 “Čujte, mudri, moje riječi, vi razumni ljudi, poslušajte me.

3 Jer uho istražuje riječi, kao što grlo kuša jelo.

4 Što je pravo, istražit ćemo što je dobro, izvidjet ćemo za sebe.

5 Job je ustvrdio: ‘Pravedan sam, ipak mi je Bog oduzeo moju pravicu.

6 Ja sam kao lažljivac protiv svoje pravice, bez krivnje me pogodila strijela smrtna.’

7 Gdje je još čovjek kao Job koji piće psovku kao vodu?

8 Koji se pridružio zlikovcima i općio s bezbožnim i opakim ljudima.

9 Ipak tvrdi: ‘Ništa ne koristi čovjeku živjeti s Bogom u prijateljstvu.’

10 Zato me poslušajte, ljudi razumni. Dakle je od Boga da pravi zlo, od Svemoćnoga da pravi zlodjela.

11 On samo vraća čovjeku po njegovu djelu i pušta da ga snađe po njegovu životu.

12 Zaista, Bog ne radi nepravedno, Sve-moćni ne prevrće pravde.

13 Tko se s njim brine za zemlju? Tko je utemeljio svijet?

14 Kad bi samo mislio na samoga sebe, kad bi uzeo natrag svoj duh i svoj dah,

15 Propalo bi najedanput svako tijelo, čo-vjek bi se opet vratio u prah.

16 Ako si razuman, pripazi na ovo, poslu-šaj glas riječi mojih.

17 Može li biti vladar onaj, koji mrzi prav-
du? Hoćeš li najpravednijega okriviti?

18 Koji je rekao vladaru: ‘Nedostojniče,’ a velikašu: ‘Zlikovče.’

19 On ne pristaje uz velike, ne prepo-stavlja bogate siromasima, jer su svi oni djelo njegovih ruku.

20 Umiru za tren i usred noći, udara bo-gate: nestane ih, obosi jakoga, a da ni ne makne rukom.

21 Njegove oči počivaju na putu svakoga; gleda sve njegove korake.

22 Nema tmine, nema mraka gdje bi se sakrili zlikovci.

23 On ne određuje rok čovjeku kad da se pokaže Bogu na sud.

24 On uništava jake bez preslušanja, po-stavlja druge na njihovo mjesto.

25 On već zna njihova djela, zato ih sruši preko noći; tu leže satrveni.

26 Kao zločince kazni ih na mjestu gdje svi vide,

27 jer su odstupili od njega, nisu pazili na njegove putove,

28 pustili su da se do njega popne vika siromaha. A on čuje zapomaganju nevoljnika.

29 I kad se on primiri, tko ga smije osudi-ti? Kad sakrije lice, tko će ga vidjeti onda? Ali on bdije nad narodima i nad svakim čovjekom,

30 da ne vladaju bezbožnici koji su za-mke za narod.

31 Pa smije li jedan reći Bogu: ‘Ja moram to podnositi, a ne radim ništa zlo.’

32 Što ne vidim, to mi pokaži, ako sam pravio zlodjela, neću ih opet praviti.

33 Mora li on po tvojem mišljenju plaćati, jer se ti nećkaš? Ti se moraš odlučiti, ne ja; govorи što znaš.

34 Ljudi će mi razumni reći i svaki mudar čovjek koji me sluša:

35 ‘Job govori nerazumno, riječi su nje-gove nerazborite.

36 Zato neka se iskuša Job do kraja zbog svojih bezbožnih prigovora.'

37 Jer dodaje na svoju krivnju još bunu, psuje u sredini našoj, na sva usta govori protiv Boga."

Velika korist od pobožnosti

35 Elihu je nadalje odgovarajući rekao:

2 "Držiš li to za pravo da sam govorиш: 'Pravedan sam pred Bogom?'

3 Da govorиш što mi to koristi, ili što mi to više koristi od grijeha?

4 Ja ču na to odgovoriti tebi i s tobom prijateljima tvojim.

5 Pogledaj nebesa i vidi. Pogledaj oblake kako su visoko nad tobom.

6 Ako grijesiš, što mu s tim činiš, ako je još toliko opaćina tvojih što ćeš mu s tim nauđiti?

7 Ako si pravedan, što mu možeš s tim dati što prima s tim iz tvoje ruke?

8 Ali tvojemu bližnjemu naudi tvoja opaćina; bližnjemu čovjeku na dobro dođe tvoja pravednost.

9 Jadikuje se nad velikim tlačenjem i viče se na nasilje velikih.

10 Ali se ne govorи: 'Gdje je Bog, Stvoritelj naš, koji nam daruje hvalospjeve u noći,

11 koji nas je napravio mudrijim od životinja zemaljskih, razumnijim od ptica nebeskih.'

12 Oni viču, ali ih on ne sluša, zbog obijesti zlih ljudi.

13 Doista, Bog ne usliša laži i Svemoćni ne pogleda na nju.

14 A kamoli kad rekneš da ga nisi video: u njemu je sud, samo ga pričekaj.

15 A sada, kad njegov gnjev ne kazni i još ne pazi na grijeh,

16 Job otvara usta naprazno i mnogo govori nerazborito."

Božja providnost upravlja cijelim svijetom

36 Elihu je opet nastavio i rekao:

2 "Pričekaj me još malo, onda ču ti pokazati što se još da reći za stvar Božju.

3 Počet ču izdaleka sa svojom mudrošću da pribavim pravednost Stvoritelju svojemu.

4 Jer moje riječi uistinu nisu prijevara, stojim pred tobom kao čovjek s jasnom spoznajom.

5 Eto, Bog je silan, ali nikoga ne osuđuje, silan je snagom razuma.

6 Život zlikovcu ne zaštićuje, potlačenima pribavlja njihovo pravo,

7 Od pravednika ne odvraća svojih očiju; on daje da sjede uvijek kao kraljevi na prijestolju, da se visoko uzdignu.

8 Ako li leže u okovima, svezani užetima nevolje,

9 onda im napominje njihova djela, njihove grijeha, da su se podizali oholo.

10 Onda im otvara uho da se pouče i opominje ih da okane zlodjela.

11 Poslušaju li dragovoljno, onda provode svoje dane u sreći, svoje godine u radosti.

12 Ako li ne poslušaju, onda ginu od strijеле, umiru, a ne znaju kako.

13 Koji su licemjerna srca, ostaju u prkosu, ne mole za pomoć kad ih svežu.

14 U cvijetu mladosti umire njihova duša, u svježini mladosti njihov život.

15 Nevoljnika izbavlja njegovom nevoljom, otvara mu uho mukom.

16 Vabi i tebe iz čeljusti nevolje u prostrani prostor bez stezanja, na stol koji teče pretilinom.

17 Ali si ti pun opakog suda, tako se prebacuju pravica i presuda:

18 jer te bol ne smije nikada odvesti u psovku, visina otkupnine neka te ne smete.

19 Može li te iz tjeskobe izbaviti tvoja vika i sav napor tvoje snage?

20 Ne uzdiši za noću, jer se mjesto nije dižu prijatelji.

21 Pripazi, ne okreći se praviti zlodjela da zavoliš to više nego nevolju.

22 Eto: Bog je uzvišen u svojoj moći. Gdje je učitelj kao on?

23 Tko određuje njemu njegov put? Tko bi mu smio reći: nisi pravio pravo.

24 Spomeni se da veličaš njegova djela, koja ljudi slave u pjesmi.

25 Diveći se gleda na njih cijeli svijet, makar ih čovjek gledao samo izdaleka.

26 Eto: Bog je veći nego što mi shvaćamo; ne može se istražiti broj njegovih godina.

27 On gore vuče kaplje vodene, pušta da iz magle kiša rominja,

28 što iz oblaka žubori dolje i izljeva se na ljudsko mnoštvo.

29 Tko može razumjeti prostor oblacima i grmljavinu iz njegova šatora?

30 Eto: on prostire oko sebe svoju svjetlost i otkriva morske dubine.

31 Jer on s tim sudi narodima, daje hrane izobilja.

32 Oko obje ruke obavija munju i zapovjeda gdje će se upaliti.

33 Grmljavina njegova oglašuje ga kad plane njegov gnjev zbog zloće.

Božja moć i veličina u prirodi

37 Moje srce dršće od toga, glasno kuca na svojem mjestu.

2 Slušaj. Slušaj kako tutnji njegov grom, kako se ori iz njegovih usta.
 3 Pušta da sijeva pod cijelim nebom njegova munja do na kraj zemlje.
 4 Za njom riče grom, glasno se ori jaki njegov glas, on ga ne smanjuje – čuje se njegov zov.
 5 Silan je Bog u buri; pravi velike stvari, mi to ne shvaćamo.
 6 Onda govorи snijegу: ‘Padaj na zemlju.’ Tako i kiši i njegovim silnim prolomima oblaka.
 7 Tako prisili ruku svim ljudima na počinak, da svi ljudi upoznaju njegovo djelovanje.
 8 Onda se zvijer uvlači u svoju jamu i poliježe u svojim špiljama.
 9 Onda se prolomi bura iz svojega mesta i sa sjevera dode studen.
 10 Od daha Božjega odveže se led, široke rijeke otisnu se u dolinu.
 11 Ali već svjetlost protjera oblake i sjajno svjetlo prodre oblake.
 12 I on opet hoda unaokolo, sad ovdje, sad onđe – po svojoj odluci, da sve oni izvrše što im zapovjeda na zemlji.
 13 Napravi da dođu, bilo na kaznu za njegovu zemlju, bilo na dobročinstvo.
 14 Čuj to, Jobe, stani, promatraj Božja sjajna djela.
 15 Znaš li kako to Bog uredi da u oblaci zasja svjetlost munje?
 16 Razumiješ li kako vise oblaci – čudesna djela Sveznajućega?
 17 Zašto su ti haljine odviše tople kad sjedi zemlja pod južnim vjetrom?
 18 Možeš li razapeti nebo kao on, tvrdo kao lijevano zrcalo?
 19 Daj nauči nas kako da mu zapovjedamo. Mi smo nemoćni pred mrakom.
 20 Hoće li se on protjerati na moju zapovijed? Zapovijedi li čovjek kada iščezne?
 21 A sada – ne vidi se svjetlost sunčana kad sja nad oblacima, onda samo iskoči vjetar i izmete ih.
 22 Zlatna svjetlost zasja od sjevera; slava pripada strahovitom Bogu,
 23 Svemoćnomu, koga nikada nismo shvatili; velik je u moći; sudi pravedno po svojoj obilnoj pravednosti i ne pravi nasilja.
 24 Zato ga se boje ljudi; On ne pokazuje pristranost nikomu tko je mudar srcem.”

Bog pokazuje Jobu njegovo neznanje

38 Onda je GOSPODIN Jobu odgovorio iz vihora i rekao:
 2 “Tko je to što zamračuje nakanu Božju bezumnim govorima?
 3 Ustani, opaši svoja bedra kao junak: ja

ću te pitati, a ti mi odgovori.
 4 Gdje si ti bio kad sam ja postavio temelj? Govori, ako si razuman.
 5 Tko joj je odredio mjere, ako znaš; tko je rastegao uže preko nje?
 6 Na čemu su njezini uglavljeni stupovi? Tko joj je stavio kamen ugaoni,
 7 dok su klicale jutarnje zvijezde, dok su uzvikivali anđeli.
 8 Tko je zatvorio more vratima kad bučeći prodrije iz utrobe majčine?
 9 Kad sam mu dao oblake za odjeću, tamne oblake za pelenice?
 10 Kad sam mu ustanovio svoje granice i stavio mu prijevornice i vrata,
 11 kad sam rekao: ‘Do ovdje dolaziš, ne dalje; ovdje se lomi prkos tvojim valovima.’
 12 Jesi li ikad, otkako živiš, zapovjedio jutru, pokazao zori njezino mjesto?
 13 I jesi li prihvatio zemlju za skutove da se stresu s nje bezbožnici,
 14 da se naprave kao vosak pod pečatom, da se oboji kao haljina?
 15 Da bezbožnicima iščezne njihova svjetlost, i ruka, već podignuta, da se slomi?
 16 Jesi li prodro ikad do vrela mora, i jesi li hodio po morskom dnu?
 17 Jesu li se pred tobom otvorila vrata svijeta mrtvih, i jesi li vido vata u noć smrti?
 18 Jesi li pregledao daljine zemlje, reci, ako znaš sve to.
 19 Kako ide put k stanu svjetlosti, gdje ima svoje mjesto tmina,
 20 da bi oboje poveo u njihovo područje i znao staze k njihovu domu?
 21 Ti znaš, jer si se već onda rodio; velik je broj tvojih dana.
 22 Jesi li ikada došao u snježne riznice, jesi li vido spremišta tuče,
 23 koju sam pričuvao za vrijeme nevolje, za dan boja i rata?
 24 Kojim li se putom raspršava svjetlost, i odakle se istočni vjetar širi po zemlji?
 25 Tko je napravio jaz poplavi i put gromu,
 26 da pada kiša na zemlju gdje nema ljudi, na pustinju u kojoj ne prebiva nitko,
 27 da napoji pusta i nerodna mjesta i napravi da izniknu korijeni zelenila?
 28 Ima li kiša svojega oca; tko je rodio kapljе rose?
 29 Iz čije utrobe izlazi led? Tko rađa mraz nebeski?
 30 Kako se vode ukoče u kamen i površina se morska smrzava?
 31 Vežeš li veze Vlašićima, možeš li razriješiti okove štapovima?
 32 Izvodiš li na vrijeme Danicu i upravljaš

li Medvjeda zajedno s njegovim mladima?

33 Znaš li zakone nebesa pa da određuješ kako će vladati zemljom?

34 Možeš li dignuti svoj glas do oblaka da te pokrije mnoštvo vode?

35 Puštaš li munje, one idu i govore ti: 'Ovdje smo.'

36 Tko je stavio mudrost u oblake, tko je dao razboritost oblaku pahulnjaku?

37 Tko mudro izbraja oblake i tko pušta da miruju nebeski mjeđovi,

38 kad se zemaljski prah skupi na hrpe i grude se slijepi?

39 Loviš li lavici lov da utažiš lavićima glad,

40 kad se u špiljama šćućure i vrebaju u svojem zaklonu?

41 Tko pripremi gavranu njegovu hranu kad njegovi mladi viču k Bogu i oblijetaju bez hrane?

Bog pokazuje svoju svemoć i slabost čovjeka

39 Znaš li vrijeme kad se divokoze legu? Vidiš li kad se košute legu?

2 Brojiš li mjesece dokle nose, znaš li vrijeme kada se legu?

3 Savijaju se i mlade legu; lako se oslobođaju svojih bolova.

4 Kozlići su njihovi jaki i rastu vani, odu i više se ne vraćaju.

5 Tko je dao slobodu divljemu magarcu, tko je razriješio remene tomu divljaku,

6 komu sam dao pustinju za kuću i slanu pustoš za stan.

7 On se smije vrevi gradskoj, ne sluša vike goniča;

8 gorama prolazi i pase, nanjuši svaku zelen.

9 Hoće li ti dragovoljno služiti divlji bik i noćiti za tvojim jaslama?

10 Možeš li divljega bika užem prisiliti u plug, da za tobom reže brazde?

11 Možeš li se osloniti na njega, jer mu je snaga tako silna i ostavljaš li na njemu svoj posao?

12 Misliš li da će ti on svesti ljetinu i na tvoje gumno složiti.

13 Noj pokreće živo krila, kao da su krila i perje rode,

14 a on povjerio svoja jaja zemlji, pusti ih da se griju na pijesku;

15 nije mu briga hoće li ih nogu pogaziti ili ih divlja zvijer razbiti.

16 Tvrdo postupa s mladima svojim kao da nisu njegovi; ne brine se je li mu je trud uzaludan.

17 Jer mu Bog nije udijelio mudrosti, nije mu dao nimalo razboritosti.

18 Ali kad se visoko podignuo, smije se

konju i konjaniku.

19 Jesi li ti dao konju snagu, jesi li mu uresio vrat grivom?

20 Hoćeš li ga prestrašiti kao skakavca; njegovo krasno hrzanje u strah nagoni?

21 Kopa zemlju, veselo je zbog snage, na srće na oružje;

22 ruga se strahu, ne straši se i ne uzmiče ispred mača.

23 Pozvekuje nad njim tobolac, sijeva kopljje i sulica.

24 On ljutito topče i kopa zemlju, i ne zadrža ga kad zatrubi bojna truba.

25 Svaki put kad zatrubi, on zarže: Ih-hi-hi. Izdaleka već nanjuši boj, gromki glas celovođa, bojnu viku.

26 Je li po tvojoj mudrosti poleti jastrijeb, raširi krila svoja na jug?

27 Je li se po tvojoj uputi visoko diže orao da na visini savije svoje gnijezdo?

28 Na hridini ima svoje gnijezdo, vidik svoj na strmoj vrleti.

29 Odatle vreba na pljen, daleko mu vide oči.

30 Ptići njegovi srču krv; gdje leže lešine, ondje su oni."

40 Nadalje je GOSPODIN odgovorio Jobu i rekao:

2 "Hoće li se kudilac još prepirati sa Sve-moćnim? Tko tuži Boga, neka odgovori na to.

3 Onda je odgovorio Job GOSPODINU i rekao:

4 "Ah, ja sam odviše malen: što da odgovorim? Stavljam ruku na usta.

5 Jedanput sam govorio – neću opet; i dvaput – neću više."

6 Onda je odgovorio GOSPODIN Jobu iz vihora:

7 "Ustani, opaši svoja bedra kao junak; ja ću te pitati, a ti mi govoris nauk.

8 Hoćeš li zanijekati moje pravedno upravljanje, mene okriviti samo da bi ti imao pravo?

9 Imaš li mišicu kao Bog, možeš li napraviti da grmi kao on?

10 Okiti se ipak veličanstvom i krasotom, odjeni se ipak u dostojanstvo i sjaj.

11 Pusti da zašume valovi tvojega gnjeva, pogledaj svu oholost i napravi je malenom.

12 Pogledaj svu oholost i sruši je na tlo, uništi bezbožnika na njegovu mjestu.

13 Zatrpaj ih skupa u zemlju; zaključaj im lice u skrivenu mjestu.

14 Onda ću te i ja hvaliti, jer te spasava vlastita desnica.

15 Prispodobi sobom behemota (vodenog konja) što sam ga stvorio. Hrani se

biljem kao govedo.

16 U njegovim bedrima, gledaj, kakva snaga, kakva sila u mišicama njegova tijela.

17 Kao cedar nateže svoj rep, žile njegovih bedara gusto su isprepletene.

18 Kosti su mu kao mјedene cijevi, zglobovi kao željezne motke.

19 On remek-djelo Božjega stvaranja; njegov Stvoritelj dao mu mač.

20 Premda mu gore nude hranu i ondje se igraju poljske životinje.

21 On leži mirno u močvarnoj šikari skriven u trsci i glibu.

22 Močvarno grmlje pokriva ga sjenom, vrbova šikara stoji na vodi unaokolo.

23 Ako i nabuja rijeka, on se ne uzinemiruje, ostaje bez brige, makar mu rijeka teče u grlo.

24 Tko ga može protjerati na njegove oči, nozdrve zamkom probosti?"

41 Loviš li udicom krokodila, podvežeš li mu jezik vrpcem?

2 Provučeš li mu trsku kroz nozdrve? Provrtaš li mu čeljusti kukom?

3 Hoće li ti se mnogo moliti, hoće li ti lijepe riječi zboriti?

4 Zaključuje li ugovor s tobom da ga uzmеш u službu dovjeka?

5 Možeš li se s njim kao s pticom igrati, privezati ga za svoje djevojke?

6 Hoće li se za njega cjenkati ribari; dijele li ga među sobom trgovci?

7 Možeš li mu kožu isprobosti šiljkom i glavu ostima?

8 Stavi samo na njega ruku: ali se spremi na borbu – nećeš to opet napraviti.

9 Jest, izgubljena je svaka nada, kad ga samo pogleda čovjek, pada.

10 Nitko se ne usudi da ga probudi, tko je da mu odoli?

11 Tko mi stane na put, a ja da ga pustim cijela? Pod cijelim nebom ni jedan.

12 Ne smijem šutjeti o njegovim udima, o njegovoj snazi, o njegovu sjajnom sastavu.

13 Tko mu je ikad skinuo oklop? Tko je prodro ikad u njegove dvostrukе žvale?

14 Tko mu je otvorio dvokrilna vrata čeljusti? Užas je oko njegovih zuba.

15 Sjajni su žljebovi njegovih štitova – uskim sastavom zatvoreni.

16 Usko je jedan uz drugoga – među njih ne prodire vjetrić.

17 Jedan čvrsto prianja uz drugi – ne rastavljaju se.

18 Dahtanje njegovo daje sjajnu svjetlost; njegove su oči kao zorine trepavice.

19 Iz njegovih ralja zublje plamsaju, iska-

ču ognjene iskre.

20 Dim suklja iz njegovih nozdrva kao iz vrela kotla i zapaljene trske,

21 Dah njegov raspaljuje ugljevije, plamen mu suklja iz ralja.

22 U njegovoј šiji stoji snaga, pred njim igra užas.

23 Uđovi mesa njegova spojeni su čvrsto, kao izljeveni, ne razmiču se.

24 Kao kamen, tako je tvrdo njegovo srce, tako tvrdo kao donji žrvanj.

25 Kad se digne, zadršcu i junaci, ne znaju što da rade od straha.

26 Zgrabi li koga, ne koristi mač, ni kopljje, ni strijela.

27 Željezo je njemu slama, a mјed drvo puno crvotocine.

28 Strijela ga ne može natjerati u bijeg, kamenje u prački njemu je kao pljeva.

29 Kao slamka njemu je toljaga, on se smije zviždanju kopljja.

30 Njegovo donje tijelo su oštiri crepovi; ore glib kao drljačom.

31 Pravi da se dubina puši kao lonac; napravi da se more zapjeni kao pomast u kotlu.

32 Za sobom ostavlja svijetlu vodenu brazdu – rekao bi da more ima srebrne kose.

33 Ništa mu na zemlji nije jednako – stvorenje bez straha.

34 Na najjače gleda prezirno, i on je kralj najponosnijima."

42 Onda je Job odgovorio GOSPODINU i rekao:

2 "Znam da sve možeš, da se ne može smesti što naumiš.

3 Ti pitaš: 'Tko je to što zamračuje nakanu Božju nerazumnim govorima?' Tako sam govorio bez razumijevanja; bilo je odviše čudesno, a da bih shvatio.

4 Slušaj, dozvoli mi govoriti, ja će te pitati a ti meni odgovori.

5 Ušima bio sam čuo o tebi; a sada te je vidjelo moje oko.

6 Zato opozivam i kajem se u prahu i pepelu."

7 I kad je bio GOSPODIN tako izgovorio Jobu, rekao je GOSPODIN Elifazu iz Temana: "Moj se gnjev raspalio na tebe i na oba prijatelja tvoja, jer niste pravo govorili o meni kao moj sluga Job.

8 Zato sada uzmite sedam bikova i sedam ovnova, idite mojemu sluzi Jobu i prinesite žrtvu za sebe. A moj sluga Job neka se pomoli za vas, jer samo zbog njega neću napraviti s vama po vašoj ludosti, jer niste pravo govorili o meni kao moj sluga Job."

9 Onda su otišli Elifaz iz Temana, Bildad

iz Šuaha i Sofar iz Naama i naprave kako im je GOSPODIN zapovjedio. I GOSPODIN je pogledao na Joba.

10 I GOSPODIN je preokrenuo Jobovu sudbinu, jer se bio pomolio za svoje prijatelje. Doista dvostruko više dao je GOSPODIN Jobu nego što je imao prije.

11 Onda su došli k njemu sva njegova braća i sve njegove sestre i svi njegovi prijašnji znanci. Održali su u njegovoj kući s njim gozbu, iskazali mu svoju sućut i utješili ga za svu nesreću koju je bio GOSPODIN pustio na njega. I dali su mu svaki po komad srebra i po zlatni prsten.

12 A GOSPODIN je blagoslovio Joba poslijepo još više negoli prije. On je posjedovao četrnaest tisuća ovaca, šest tisuća deva, tisuću jarmova volova i tisuću magarica.

13 Imao je sedam sinova i tri kćeri.

14 Jednoj je dao ime Jemima, drugoj Kezija i trećoj Keren-Hapuk.

15 U cijeloj zemlji nije bilo žena koje bi bile tako lijepo kao kćeri Jobove. Otac im njihov dao jednaku baštinu s njihovom braćom.

16 Poslije toga Job je živio još stotinu i četrdeset godina i vidi djecu i unučad, sve do četiri koljena.

Psalmi

Davidovi

1 Blagoslovjen je čovjek, koji ne stoji u vijeću bezbožnika i ne ide putom grješnika i ne sjedi u društvu opakih.

2 Nego je njegova radost u zakonu GOSPODINOVU i o njegovu zakonu razmišlja dan i noć.

3 On je kao drvo usaćeno na vodenim potocima, koje svoj rod donosi u pravo vrijeme i kome lišće ne vene; što on radi, sve uspijeva.

4 Nisu takvi bezbožnici, nego su kao pljeva koju raznosi vjetar.

5 Zato se ne mogu bezbožnici održati na sudu, ni grješnici na skupštini pravednika.

6 Jer GOSPODIN zna za put pravednika, a put bezbožnika vodi u propast.

2 Zašto bjesniju narodi i ljudi sniju ispravne stvari?

2 Skupljaju se vladari zemaljski, glavari među sobom vijećaju protiv GOSPODINA i njegova pomazanika:

3 "Hajde da rastrgamo sveze njihove i da zbacimo sa sebe njihov jaram."

4 Onaj koji stoluje na nebesima smije se, GOSPODIN im se podsmijeva.

5 A onda im govori u svojoj srdžbi i svojim gnjevom ih zbunjuje:

6 "Ja sam pomazio svojega kralja na Sionu, svojoj svetoj gori."

7 "Objavit ću zapovijed GOSPODINOVU; on mi je rekao: 'Ti si moj Sin, ja sam te danas rodio.'

8 Samo zaželi od mene i dat ću ti narode za baštinu i krajeve zemlje u tvoj posjed.

9 Udarit ćeš ih željeznom palicom, razbit

ćeš ih kao posudu lončarsku.' "

10 Sad vi, kraljevi, opametite se, naučite se vi, sudci, na zemlji.

11 Poklonite se GOSPODINU sa strahom, častite ga s trepetom.

12 Poštujte Sina da se ne razgnjevi i vaš vas put ne unesreći, jer će se njegova srdžba brzo raspaliti. Blagoslovjeni su svi koji se u njega uzdaju.

3 Ah, GOSPODINE, kako je mnogo mojih neprijatelja. Mnogi su koji se dižu protiv mene.

2 Mnogi su koji govore o meni: "Nema mu više spasenja kod Boga." Selah.

3 Ali ti si, GOSPODINE, moj štit i onaj koji mi glavu podiže.

4 Kad povikao sam iza glasa GOSPODINU, on me uslišao na svojoj svetoj gori. Selah.

5 Legnuo sam i zaspao i probudio se opet, jer me zaštitio GOSPODIN.

6 Zato se ne bojim bezbrojna naroda, koji me opkoljava.

7 Digni se, GOSPODINE, pomozi mi, moj Bože. Ti si razbio čeljust svim mojim neprijateljima, polomi zube bezbožnicima.

8 Spasenje stoji GOSPODINOVOJ moći; na tvoj narod neka dođe tvoj blagoslov. Selah.

4 Kad te zovnem, uslišaj me, o Bože moje pravednosti. Ti si mi uvijek pomogao u tjeskobi, smiluj mi se, uslišaj moju molitvu.

2 Vi ljudi, zašto sramotite čast moju, ljubite prijevaru i mislite na laž? Selah.

3 Uvidite da čudesno pomaže GOSPODIN

svojemu miljeniku. GOSPODIN usliša moj vapaj k njemu.

4 Dršćite i prestanite grijesna djelovanja. Razmišljajte na svojoj postelji i mirujte. Selah.

5 Prinosite prave žrtve zaklanice. Pouzdajte se samo u GOSPODINA.

6 Mnogi se tuže: "Tko nam nosi mir?" Obasaj nas, GOSPODINE, svjetлом svojega lica.

7 Više radosti stavio si mi u srce, nego kad u doba žetve rodi žito i vino u izobilju.

8 Bez brige legnem i zaspim odmah, jer ti, GOSPODINE, sam mi daješ te stojim u sigurnosti.

5 Čuj moje riječi, GOSPODINE, pomisli na moj vapaj.

2 Uslišaj glas molitve moje, moj Kralju i moj Bože, jer se molim tebi,

3 GOSPODINE, već ujutro čuj moj vapaj; u rano jutro stojim pred tobom i čekam.

4 Ti nisi Bog koji uživa u zlodjelima; u tebi nema mesta za zlo.

5 Opaki ne mogu stajati pred tvojim očima, ti mrziš na sve koji prave bezakonje.

6 Uništavaš one koji govore laž, krvopijе i himbenici mrski su GOSPODINU,

7 A ja po tvojoj velikoj milosti ulazim u dom tvoj; bacam se na koljena u strahopoštovanju pred tobom, okrenut prema svetomu domu tvojemu.

8 GOSPODINE, budi mi vođa na svojoj svetoj stazi; usprkos mojim neprijateljima poravnaj pred menom svoj put.

9 Jer njihova usta ne govore istine, srce je njihovo puno zloće, grlo im je grob otvoren, jezik im je pun lukavstva.

10 Osudi ih, o Bože. Ne dopusti da uspiju njihovi naumi; za mnoge njihove grijehе odbaci ih, jer oni se tebi protive.

11 A koji se uzdaju u tebe, radovat će se svi, uvijek će ti klicati, jer ih zaštićuješ, koji tebe ljube, nadvikivat će tebi.

12 Jer ti, GOSPODINE, blagoslivljaš pravednika, kao štitom zaklanjaš ga svojom milošću.

6 GOSPODINE, nemoj me pokarati u svojoj srdžbi, niti me kazniti u svojem gnjevu.

2 Smiluj mi se, GOSPODINE, jer sam iznemogao, ozdravi me, GOSPODINE, jer dršću moje kosti.

3 Duša je moja vrlo uzdrhtala, a ti, GOSPODINE, dokle ćeš se još srditi?

4 Vrati se, GOSPODINE, spasi moj život. Pomoz mi u svojoj dobroti.

5 Jer mrtvi ne spominju više tebe; tko će te slaviti u carstvu smrti?

6 Iz nemogao sam od uzdisanja, svu noć zalijevam svoju postelju, svojim suzama natapam svoju postelju.

7 Moje je oko usahnulo od tuge, od muke posve oslabilo.

8 Idite od mene svi koji radite zlo, jer je GOSPODIN čuo glas mojega plača.

9 GOSPODIN je čuo moj vapaj; GOSPODIN će primiti moju molitvu.

10 Neka se posrame i smetu svi moji neprijatelji, puni sramote neka brzo odu odate.

7 GOSPODINE, moj Bože, k tebi se utječem, sačuvaj me od svih koji me progone i izbavi me,

2 da me ne rastrguju kao lav, da me ne odvuku kad nema spasitelja.

3 GOSPODINE, moj Bože, ako sam to napravio: ako su zlodjela u mojim rukama,

4 ako sam zlo vratio svojem prijatelju, ipak sam pomogao onome koji me je napao bez razloga.

5 Onda neka goni moj neprijatelju dušu i neka je stigne, i neka pogazi na zemlju moj život i čast moju odvuče u prašinu.

6 Ustani, GOSPODINE, u svojem gnjevu, digni se na žestinu mojih tlačitelja. Izadi mi na obranu, jer ti hoćeš pravo.

7 Skupit će se narod oko tebe, uzadi ponovno na prijestolje iznad njih.

8 GOSPODIN je sudac narodima; sudi mi, GOSPODINE, po svojoj pravednosti, neka mi bude po nedužnosti mojoj.

9 Neka se dokrajci zloča bezbožnika, a pravednika potpomozi, jer ispituješ srca i bubrege, pravedni Bože.

10 Moj štit stoji kod Boga koji pomaže one koji su prava srca.

11 Bog je pravedan sudac, Bog koji uvijek prijeti zlima.

12 Zaista, on već brusi i oštari svoj mač, nateže i naperuje luk,

13 Zapinje smrtnu strijelu, pravi strijele usijanima.

14 Gle, zloćom počinje on, obilazi s nesrećom i rađa samo prijevaru.

15 Jamu kopa i iskopa, i sam pada u jamu koju napravi.

16 Nepravda se njegova vraća na vlastitu njegovu glavu, na vlastito tjeme silazi zločin njegov.

17 A ja zahvaljujem GOSPODINU za njegovu pravednu presudu; i pjevat ću Imenu GOSPODINA Svevišnjega.

8 GOSPODINE, gospodaru naš, kako je divno tvoje Ime po cijeloj zemlji. Veličanstvom nebesa natkriljuješ.

2 Ti, čiju slavu nebesa slave rječitije negoli

usta čovječje djece: podignuo si sebi utvrdi protiv svojih neprijatelja, da zamukne protivnik i mrzitelj.

3 Kad pogledam tvoja nebesa, djelo tvojih prstiju, mjesec i zvijezde što si ih ti namjestio.

4 Što je čovjek da ga se sjećaš, zemlje sin da ga pogledaš?

5 Pa ipak, namjestio si ga samo malo ispod Boga, okrunio si ga slavom i čašću.

6 Postavio si ga vladarom nad djelom svojih ruku, sve si mu podložio pod noge:

7 sve ovce i goveda i poljske životinje,
8 nebeske ptice i morske ribe, što god samo ide morskim stazama.

9 GOSPODINE, gospodaru naš, kako je divno tvoje Ime po cijeloj zemlji.

9 Iz svega srca zahvaljivat ču ti, GOSPODINE. Objavljuvati sva tvoja čudesna.

2 Radovat ču se i veseliti u tebi, pjevat ču tvojem Imenu, o Svevišnji.

3 Jer su se moji neprijatelji vratili natrag, pali su i po tebi se upropastili.

4 Ti si vodio moju stvar, pravo moje, sjedio si na prijestolju kao sudac pravedan.

5 Narodima si zaprijetio, bezbožnike uništio, imena si im zauvijek i vječno iskorijenio.

6 Neprijatelj je uništen, raspršen zauvijek; gradovi su razorenici, pogibe spomen njihov.

7 GOSPODIN će vječno stolovati kao sudac; za sud je namjestio prijestolje svoje.

8 On će pravedno suditi svijetu; kako je pravo, izreći će osudu narodima.

9 Tako će GOSPODIN biti utočište potlačenima, utočište u vremena nevolje.

10 Neka se uzdaju u tebe, oni koji znaju tvoje Ime, jer ti, GOSPODINE, ne ostavljaš one koji tebe traže.

11 Pjevajte hvalu GOSPODINU koji stoluje na Sionu, navješćujte narodima njegova djela.

12 Kao osvetnik krvnoga djela zauzeo se on za siromahe, nije čuo jauka njihova.

13 Budi mi milostiv, GOSPODINE: pogledaj kako trpim, izbavi me od mojih neprijatelja, od vrata smrti.

14 Onda ču navješćivati sva tvoja djela, veseliti se tvojoj pomoći na vratima Siona.

15 Popadali su narodi u jame koje su sami iskopali; u zamku koju su sami namjestili ulovila se njihova noga.

16 GOSPODIN se objavio, održao sud; u djelo svojih ruku zapleo se bezbožnik.

17 U carstvo mrtvih neka idu bezbožnici, svi narodi koji zaboravljaju Boga.

18 Jer neće zauvijek biti zaboravljen siromah, nuda nevoljnicima neće se vječno

varati.

19 Digni se, GOSPODINE, neka ti čovjek ne prkosí; neka narodi potpadnu sudu pred tobom.

20 GOSPODINE, utjeraj strah u njih, neka osjete narodi da su samo ljudi.

10 GOSPODINE što se držiš daleko, kriješ se u vremenima nevolje?

2 Bezbožnik u svojoj oholosti progoni siromaha: neka se ulove u prijevari koju su sami izmisili.

3 Bezbožnik se dići svojim obijesnim željama, slavi varalicu, prezire GOSPODINA.

4 Drsko misli bezbožnik: "On ne vidi, nema Boga"; tako je stalno njegovo mišljenje.

5 Njegovi putovi uvijek mu donose sreću, tvoje presude ostaju njemu daleko, podslijeva se svim svojim protivnicima.

6 Misli u srcu: "Ja se neću pomaknuti; nikad neću biti u nesreći."

7 Usta su mu puna psovke, puna varke i nasilja, pod jezikom su njegovim muka i zlodjela.

8 Leži u potaji i vreba, zadavi nedužnoga potajno; njegove oči vrebaju siromaha.

9 Leži u potaji i vreba kao lav u guštari; vreba da ulovi siromaha, grabi siromaha i vuče ga u mrežu.

10 Pritajen čuči na zemlji, od nasilja mu siromasi padaju.

11 Misli u srcu: "Bog ne pazi na to, zastroje svoje lice, ne vidi to nikada."

12 Ustanji, o GOSPODINE. O Bože, digni ruku, ne zaboravi siromaha.

13 Zašto smije bezbožnik huliti na Boga i misliti u srcu: "Ti to ne vidiš?"

14 Ali ti to vidiš; ti znaš za muku i nevolju i uzimaš ih u zaštitu; tebi se povjerava siromah; ti si pomoćnik siroti.

15 Uništi mišicu bezbožniku. Kazni do uništenja grijeh zločinca.

16 GOSPODIN je kralj uvijek i vječno; nestalo je neznabozaca iz njegove zemlje.

17 Ti ispunjaš želje siromaha, GOSPODINE, kriješ njihovo srce, priklanjaš milostivo svoje uho.

18 Ti pribavljaš sirotama i patnicima njihovo pravo; neka više ne prkosí čovjek sa zemlje.

11 U GOSPODINA se uzdajem. Kako mi možete reći: "Leti u goru kao ptica."

2 Jer evo, već natežu bezbožnici luk, zapinju strijelu za tetivu, da iz potaje ubijaju nedužne.

3 Ako se glavni stupovi polome, što može onda pravednik?

4 Još stoji GOSPODIN u svetom stanu svojem, GOSPODIN-prijestolje je njegovo u

nebu. Njegove oči gledaju, pogledi njegovi ispituju djecu čovječju.

5 GOSPODIN ispituje pravednike i bezbožnike; njegova duša mrzi onoga koji pravi nasilje.

6 On pušta na bezbožnike kišu živa ugljevila i sumpora; sudbina je njihova ognjeni vjetar.

7 Jer je GOSPODIN pravedan, pravdu ljubi On; samo pravednici gledaju njegovo lice.

12 GOSPODINE, pomozi, jer nema više pobožnika, nestalo je vjernih među ljudima.

2 Govore laži jedan drugome, govore laškavim usnama i dvoličnim srcem.

3 Ah, da bi ipak GOSPODIN uništio laskave usne i hvalne jezike,

4 koji govore: "Mi činimo to svojim jezikom, imamo ipak svoja usta; tko će gospodariti nad nama?"

5 "Zbog nevolje potlačenih, zbog jadanja siromaha, ustatiću sad da zaštitim onoga koji zove za to." Govori GOSPODIN!

6 Riječi su GOSPODINOVE riječi pune čistote, očišćeno su srebro u talionici na zemlji, sedam puta pretopljeno.

7 Ti ćeš nas sačuvati, GOSPODINE, zauvijek nas obraniti od roda ovoga.

8 Ponose se unaokolo bezbožnici; prosto- ta se uveličava kod ljudi.

13 Dokle ćeš me, GOSPODINE, sasvim zaboravljati? Dokle ćeš zastirati svoje lice pred menom?

2 Dokle ću još nositi brige u srcu, uvijekjad u svojoj duši? Dokle će se još moj neprijatelj podizati nad mnom?

3 Pogledaj, uslišaj me, GOSPODINE, moj Bože. Prosvijetli moje oči da ne padnem u smrtni san.

4 Da se ne hvali moj neprijatelj: "Pokorio sam ga." Neka ne kliču protivnici ako pokleknem.

5 A ja se uzdajem u tvoje milosrđe; klicat će moje srce kad mi pomogneš.

6 Pjevat ću GOSPODINU koji mi je napravio dobro.

14 Luđaci misle u sebi: "Nema Boga." Pokvarena su njihova djela i gadna; nema ga tko pravi dobro.

2 GOSPODIN gleda s neba na djecu čovječju da vidi tko je razuman tko se povodi za Bogom.

3 Ali su svi zastranili, svi se pokvarili; nema ga koji je pravio dobro, nema ni jednoga.

4 Ne bi li se morali pokajati svi koji su pravili zlo, koji su jeli moj narod kao kruh, koji nisu

častili GOSPODINA?

5 Jedanput će oni zadrhtati od tjeskobe, jer GOSPODIN stoji na strani pobožnika.

6 Naume potlačenika hoćete razbiti, ali znajte: GOSPODIN je utočište njegovo.

7 O, da bi došlo sa Siona spasenje Izraelu. Kad GOSPODIN okrene sudbinu svojega naroda, onda neka kliče Jakov, onda neka se veseli Izrael.

15 GOSPODINE, tko smije gost biti u twojem šatoru? Tko smije boraviti na svetoj gori tvojoj?

2 Tko hodi u čistoti, tko vrši pravdu, tko pošteno misli u svojem srcu;

3 tko ne kleveće jezikom svojim, tko ne pravi zlo svojem bližnjemu, tko ne nanosi sramote drugima;

4 u čijim očima ništa ne vrijedi zlikovac, ali koji štuje one koji se Boga boje, tko se zaklinje na štetu svoju i ništa ne nateže;

5 tko ne posuđuje svojih novaca na dobit, tko se ne da podmititi protiv nedužnih; tko ovako radi, neće se nikada pomaknuti.

16 Čuvaj me, o Bože, jer u tebe tražim utočište.

2 Govorim GOSPODINU: "Ti si moj gospodar, nema dobra osim tebe."

3 Velim o svetima u zemlji: "To su plemeniti, njima ide sva ljubav moja."

4 Muke će se umnožiti onima koji trče za drugim bogom, ja im neću nikada darivati žrtve ljevanice, niti ću uzimati u svoja njihova usta imena.

5 GOSPODINE, ti si meni dio moje baštine i čaša; ti si mi odredio sudbinu moju.

6 Na milu zemlju pao je dio sudbine moje; zaista, lijepa je moja baština.

7 Blagoslivljam Boga koji me prijateljski svjetovao; na to me opominje i noću moje srce.

8 Stavljam uvijek sebi pred oči GOSPODINA, jer mi on stoji zdesna, neću se nikada pomaknuti.

9 Tomu se raduje moje srce i veseli se moj duh, i bol će moja počivati u sigurnosti.

10 Jer ti ne predaješ duše moje podzemnom svijetu, ne daš da Svetac tvoj vidi truleža.

11 Stazu k životu ti mi objavljuješ: u tebe je punina radosti, u desnici tvojoj milina vječna.

17 GOSPODINE, čuj stvar pravednu, pri-pazi na moj vapaj, poslušaj moju molitvu koja ne ide iz lažljivih usta.

2 Od tebe neka se izreče moj sud: tvoje oči gledaju što je pravo.

3 Ispitaš li moje srce, pretražiš li ga noću,

staviš li me na kušnju, nećeš naići ni na što opako.

4 Moja usta nikad nisu sagriješila, u toj ljudskoj žurbi sačuvaao sam riječ tvojih usta.

5 Pravu stazu nije ostavio moj hod; na tvojim putovima ne spotaknu se moj korak.

6 Tebe prizivljam, jer me ti uslišaš, o Bože, prigni mi svoje uho, čuj moju riječ.

7 Napravi čudo puno dobrote svojom desnicom, ti Spasitelju onih koji se utječu k tebi od buntovnika protiv prava tvojih.

8 Kao zjenicu oka čuvaj me. Sakrij me u sjenu krila svojih,

9 od bezbožnika koji me tvrdo pritišču, od mojih neprijatelja koji me požudno opkoljavaju.

10 Oni su zatvorili svoje srce bešćutno, govore drsko hvalisavim ustima.

11 Korak za korakom prisluškuju nas; oštrot vrebaju oči njihove da nas sruše,

12 kao lav željan plijena, kao lavić koji se zgurio u potaji.

13 Digni se, GOSPODINE, usprotivi mu se, sruši ga, spasi svojim mačem moj život od bezbožnika,

14 svojom rukom, GOSPODINE, od ljudi, od ljudi ovoga svijeta, kojima je dio ovaj život, tijelo je njihovo napunjeno dobrom tvojim; sinovi su njihovi siti, preostatak ostavljaju svojoj djeci.

15 A ja ču u pravednosti gledati tvoje lice; kad se probudim sit ču ga se nagledati.

18 Ljubim te, GOSPODINE, jakosti moja.

1 Gospodin je moja hridina, moja utvrda i moj Spasitelj; moj Bog, moja snaga, u koju se uzdajem; moj štit, rog mojega spasenja, moja utvrda."

3 Zazvat ču GOSPODINA koji zasluzuje hvalu; tako ču biti oslobođen od svojih neprijatelja.

4 Bili su na mene pobjesnili valovi smrti, rijeke zla držale me u tjeskobi,

5 okovi pakla pritisli me, pale na mene zamke smrti.

6 U svojoj nevolji povikao sam GOSPODINU, zavatio sam svojem Bogu; on je razabrao iz svojega šatora moj glas, do njegovih ušiju došao je moj vapaj.

7 Onda se uznemirila zemlja i zadrhtala, temelji se gora uzdrmali i pomakli; tako je On bio pun gnjeva.

8 Iz nosa je njegova suklijao dim, iz usta je njegovih buktio oganj što proždire, ugljevije živo plamsalo od njega.

9 Već je savio nebesa i sišao: noge su mu počivale na tamnu oblaku.

10 Na kerubinima je sjedio i vozio se, dohujao na krilima vjetrova.

11 Mrak je razvukao oko sebe, kao voda

težak, mračan oblak postao mu šator.

12 Od sijevanja oko njega kroz oblake njegove udara tuča i živo ugljevlje.

13 GOSPODIN je pustio da gromovi zagrme na nebesima, Svevišnji je pustio da zaori njegov glas: tuča i živo ugljevlje.

14 Strijele odapeo i raspršio ih, munje izbacio i pomeo ih.

15 Onda su se dubine morske pokazale, otkrili se temelji zemlje pred tvojom prijetnjom, GOSPODINE, pred dahtanjem tvoje srdžbe.

16 S visine stignuo i zgrabio me, iz silnih voda izvukao me.

17 Istrgnuo me od mojih jakih neprijatelja, mojih mrzitelja, koji su bili jači od mene.

18 Napali su me u dan moje nesreće, ali mi je GOSPODIN bio zaštitnik.

19 Izveo me na čistinu, oslobodi me, jer me ljubio.

20 Tako mi naplatio GOSPODIN moje pravedno djelo, tako mi nagradi čistoću mojih ruku.

21 Jer sam se držao putova GOSPODINOVIH, nikad nisam napravio krivo svojem Bogu.

22 Pred očima sam imao sve njegove pravne propise, nikad nisam odbacio njegova zakona.

23 Bez prijekora sam hodio pred njim, čuvao sam se od grijeha.

24 Zato mi naplatio GOSPODIN moje pravedno djelo, čistoću mojih ruku što mu je bila poznata.

25 Dobar si dobromu, vjeran si vjernomu.

26 S čistim postupaš čisto, samo se zločestom protiviš.

27 Pomažeš narodu nevoljnemu, spustaš pogled oholomu.

28 Ti pališ moju svjetiljku, GOSPODINE, moj Bože, prosvijetli moju tminu.

29 Jer snagom tvojom razbijam neprijateljske postrojbe, preko zidina skačem s svojim Bogom.

30 Bog-savršen je njegov put, istinita je GOSPODINOVA riječ. On je štit svima koji se u njega uzdaju.

31 Jer tko je još Bog, osim GOSPODINA, tko je još hridina, ako ne naš Bog?.

32 Bog, koji me opasao snagom, napravio mi put neopasnim.

33 Dao mi brze noge kao u košute, postavi me na moje mjesto, visoko.

34 Ruku je moju upravljao u boju, moje su mišice zapele luk od mjedi.

35 Pomoć svoju dao si mi kao štit, desnica je tvoja postala potpora moja, velikim me je napravila dobrota tvoja.

36 Mojim koracima dao si raširen prostor, nikad mi koljena nisu klecali.

37 Tjerao sam svoje neprijatelje i stizao ih,

nisam se vraćao dok nisu legli uništeni.
38 Potukao sam ih: nikad nisu ustali, pali su mi pod noge.
39 Jer ti si me naoružao snagom za boj: koji se postave protiv mene, ti ih primora na koljena pred mene.
40 Moje neprijatelje ti si natjerao pred menom u bijeg, tako sam ja uništio svoje mrzitelje.
41 Vikali su za pomoć, ali nije bilo pomoćnika, vikali su GOSPODINU, ali ih on nije čuo.
42 Kao prah pred vjetrom smrvio sam ih, zgazio sam ih kao blato na putu.
43 Izveo si me cijela iz boja za moj narod, postavio si me vladarom narodima: narod kojega nisam video nikada, postao mi pokoran,
44 Na riječ bio mi je poslušan; ljudi iz tuđe zemlje prinosili su mi poklonstvo.
45 Od straha su poblijedili sinovi došljaka, dršćući izašli su iz svojih gradova.
46 Živ je GOSPODIN. U sav glas neka je slavljenica moja Hridina. Visoko hvaljen neka je moj Bog, koji mi je pomogao.
47 Bog, koji mi je dao osvetu i narode mi podloži;
48 Moj Izbavitelj od mojih neprijatelja ljutih, ti me podiže nad protivnike moje, osloboди me od čovjeka samovoljna.
49 Zato će te slaviti pred svim svjetom, ti moj GOSPODINE, pjevat će hvalu tvojem Imenu.
50 On daje sreću i spasenje svojem kralju, milost dijeli svojem pomazaniku, Davidu i njegovom rodu u vječna vremena.

19 Nebesa prijavljuju slavu Božju, djela njegovih ruku navješćuje svod nebeski:
2 Dan na dan šapće on tu vijest, noć na noć donosi on taj glas.
3 To nisu govoriti, nisu riječi kojima se glas ne razabira.
4 U sav svijet prodire njihov povik, njihova riječ do na kraj zemlje. Suncu je stvorio šator na nebu.
5 Ono izlazi kao zaručnik iz svoje ložnice; veseli se kao junak kad dobije utrku.
6 Na jednom kraju neba izlazi, i kruži sve do drugog kraja, ništa se ne može sakriti njegovu žaru.
7 Zakon je GOSPODINOV savršen, obraća dušu; svjedočanstvo je GOSPODINOVO pozvano, pravi bezumnike mudracima.
8 Zakon je GOSPODINOV savršen, veseli srce; zapovijedi su GOSPODINOVE čiste, prosvjetljuju oči.
9 Riječi su GOSPODINOVE svete, ostaju zauvijek, presude su GOSPODINOVE istinite, pravedne svekolike.

10 Poželjnije su od zlata, od čistog zlata; slađe su od meda što teče iz sača.
11 I tvoj se sluga dao prosvijetliti od njih; tko ih drži, ima veliku plaću.
12 A pogreške-tko će ih znati? Očisti me od tajnih pogrešaka.
13 I od strasti sačuvaj svojega slugu, ne daj da vladaju nada mnom; onda će biti čist, slobodan od teške krivnje.
14 O, da bi ti se riječi mojih usta svidjele, misli mojega srca, GOSPODINE, moje utočište i moj Spasitelju.

20 Neka te usliša GOSPODIN u dan nevolje. Neka te zaštiti Ime Boga Jakovljeva.
2 Neka ti pošalje pomoć iz svetišta. Sa Siona neka te ohrabri.
3 Neka se spomene svih prinosa tvojih; tvoju žrtvu neka primi milostivo.
4 Neka ti ispuni želju tvojega srca. Neka ti dade sreću u svakoj namisli.
5 Onda ćemo klicati na tvojemu spasenju, u Ime svojega Boga razvit ćemo zastave; neka ti ispuni GOSPODIN sve tvoje želje.
6 Znam već sada da GOSPODIN daje pobjedu svojem pomazaniku. Uslišaj ga iz svetoga neba svojega obilatom moći svoje desnice.
7 Jedni se uzdaju u kola, drugi u konje, a mi slavimo Ime GOSPODINA, svojega Boga.
8 Oni posrću i padaju, a mi stojimo čvrsto i držimo se uspravno.
9 GOSPODINE, udijeli pobjedu. Ti kralju, koji nas uslišaš u dan kada zazovemo.

21 GOSPODINE, s tvoje se zaštite veseli kralj, kako kliče glasno zbog pomoći tvoje.
2 Ti si mu ispunio želju njegova srca; nisi mu odbio molitve njegovih usta.
3 Izšao si mu u susret obilnim blagoslovom, stavio si mu na glavu krunu od čistoga zlata.
4 Molio te je za život; dao si mu puninu godina u najkasnijem vremenu.
5 Velika je njegova slava, jer si mu pomogao; uresio si ga slavom i sjajem,
6 Jer si ga napunio blagoslovom zauvijek; činiš ga radosnim svojim licem.
7 Jer se kralj uzda u GOSPODINA; po milosti Svevišnjega neće se poljuljati.
8 Ruka će tvoja dostići sve tvoje neprijatelje; tvoja desnica će naći one koji te mrze.
9 Kao u užarenoj peći ti ih izgaraš čim se pojaviš; GOSPODIN ih uništi u svojoj jarosti, i oganj će ih proždrijeti.
10 Njihov rod uništavaš na zemlji, njihovo potomstvo kod djece čovječje.
11 I ako namisle zlo protiv tebe i zasnuju

spletke, oni ne izvedu ništa.

12 Jer ih prisiliš da se okrenu u bijeg; svojim lukom ciljaš na njihovo lice.

13 Budi podignut, o GOSPODINE, u sili svojoj. Mi ćemo pjevati i slaviti snagu tvoju.

22 Moj Bože, moj Bože. Zašto si me ostavio? Daleko su od mojega spašenja riječi mojih vapaja.

2 Moj Bože, vapijem danju a ti ne odgovaraš; i noću, ne nalazim mira.

3 A ipak si ti svet, koji prebiva u hvalospjevima Izraelovim.

4 U tebe su se uzdali naši oci, uzdali se, i ti si ih izbavljao.

5 Priznavali su tebe i spasavali su se; uzdali se u tebe i nisu se posramili.

6 A ja sam crv, ne više čovjek, ruglo ljudima i prezir narodu.

7 Tko me samo pogleda, smije mi se, širi usta, maše glavom, rekavši:

8 "Pouzdao se u GOSPODINA, neka ga on spasi, on neka mu pomogne, kad ga on miluje."

9 A ti si onaj koji si me izveo iz utrobe majčine i sakrio me na grudi moje majke.

10 Od djetinjstva tebi sam se predao, od utrobe majčine ti si moj Bog.

11 Ne udaljuj se od mene, jer je nevolja blizu, jer nema nikoga, tko bi mi pomogao.

12 Junaci mnogi okružuju me, bikovi bašanski opkoljuju me.

13 Razvaljuju na mene svoja usta, kao lav koji razdire i riče.

14 Kao voda razlio sam se, rasute su sve moje kosti, srce mi je postalo kao vosak i topi se u grudima.

15 Sasuši se kao crijepl moja snaga, jezik mi prionuo za nepce, u prah smrti stavilaš me.

16 Hajka pasa opkoljuje me; grupa zlikovaca okružuje me—proboli su mi ruke i noge.

17 Sve svoje kosti mogu izbrojiti, naslađuju se gledajući u mene.

18 Dijele među sobom moje haljine i za moju odjeću bacaju ždrijeb.

19 Ali ti, GOSPODINE, ne udaljuj se. Ti jakosti moja, dođi mi u pomoć.

20 Izbavi od mača moju dušu, od pasje šape moje jedino dobro.

21 Istrgnji me od lavljih ralja i od bivoljih rogova. Ti si me uslišao.

22 Govorit će tvoje Ime svojoj braći i usred skupštine hvalit će te.

23 "Koji štujete GOSPODINA, pjevajte mu hvalu. Vi iz roda Jakovljeva, častite ga svi.

Vi iz roda Izraelova, bojte ga se svi."

24 Jer on nije prezreo i nije odbio nevolju patnikovu, ne sakriva svojega lica pred njim, čuje ga kad k njemu poviče.

25 Tebe hvalim u velikoj skupštini. Svoj ču zavjet izvršiti pred njegovim štovateljima.

26 Siromasi će jesti i nasititi se; hvalit će GOSPODINA koji ga traže; njihovo srce živjet će zauvijek.

27 Toga se spominjući, obratit će se GOSPODINU svi krajevi zemaljski; klanjajući se, bacit će se pred tobom sva plemena naroda.

28 Jer je GOSPODINOVO kraljevstvo, on je vladar narodima.

29 Pred njim će samo pasti oni, svi će se vladari zemaljski, svi koji silaze u prah, poklonit će se pred njim, pa i oni koji se ne mogu održati na životu.

30 Njemu, koji predao svoj život, služit će potomstvo.

31 O GOSPODINU pripovijedat će se budućemu naraštaju, njegova dobrota govorit će se narodu što će kasnije živjeti: On je to izvršio.

23 GOSPODIN je pastir moj; neće mi ništa nedostajati.

2 On me pusti ležati na zelenim pašnjacima; On me vodi uz tihane vode.

3 On krijeći moju dušu, On me vodi stazama pravednosti zbog svojega Imena.

4 Da, pa kad bih i dolinom sjene smrti hodio, zla se ne bojim, jer ti si sa mnom; tvoj štap i tvoja palica meni su utjeha.

5 Ti pripremaš stol pred menom, na očigled mojih neprijatelja; uljem mi glavu mažeš, čaša se moja prelijeva.

6 Zaista, dobrota i milost pratit će me kroz sve dane mojega života; i ja ću prebivati u GOSPODINOVU domu zauvijek.

24 GOSPODINOVA je zemlja i sve što ga ispunja, svijet i žitelji njegovi.

2 Jer je On je utemeljio nad morima, tvrdo je učvrsti nad vodama.

3 Tko se smije popeti na goru GOSPODINU, tko stajati na njegovom svetom mjestu?

4 U koga su nedužne ruke i čisto srce, tko se ne oslanja u svojoj duši na zlo i ne zaklinje se lažno,

5 Taj će primiti blagoslov od GOSPODINA i pravednu plaću od Boga, pomoćnika svojega.

6 To je naraštaj, onih koji ga traže, narodu Jakovljevu, koji čezne za tvojim licem.

7 Podignite vrata, svoje glave. Protegnite se, vrata prastara, da može ući Kralj pun slave.

8 Tko je taj Kralj pun slave? GOSPODIN silan i junačan, GOSPODIN moćan u boju.

9 Podignite vrata, svoje glave. Protegnite se, vrata prastara, da može ući Kralj pun

slave.

10 Tko je taj Kralj pun slave? GOSPODIN vojska, On je Kralj pun slave.

25 Tebi, GOSPODINE, podižem dušu svoju.

2 O moj Bože, u tebe se uzdajem. Ne daj da se posramim, da kliču nada mnom moji neprijatelji.

3 Jest, neka se nitko ne osramoti koji se u tebe uzdaje; neka se osramote oni koji te ostave nevjerno.

4 GOSPODINE, pokaži mi svoje putove i uči me stazama svojim.

5 Vodi me svojom istinom i pouči me, jer si ti Bog mojega spasenja, tebe uvijek čekam.

6 GOSPODINE, spomeni se svojega milosrđa, svoje dobrote, jer one su oduvijek.

7 Grijeha moje mladosti, mojih opačina ne spominji se. Po svojoj milosti spomeni se mene zbog svoje dobrote, GOSPODINE.

8 Dobrostiv je GOSPODIN i pravedan, zato pokazuje put grješnicima.

9 Ponizne vodi pravom stazom, On uči ponizne svojim putovima.

10 Svi su putovi GOSPODINOVU samo dobrota i vjernost onome koji mu drži zavjet i zapovijedi.

11 Zbog svojega Imena, GOSPODINE, oprosti krivnju mojih zlodjela, jer s u tako velika.

12 Gdje samo čovjek hodi u strahu Božjem: On mu pokaže put koji će izabrati.

13 Njegova duša u sreći prebiva; potomstvo će njegovo posjedovati zemlju.

14 Koji ga se boje, to su pouzdanici GOSPODINOV; On im je dao svoj zavjet da im doneše razboritost.

15 Oči su moje uvijek upravljeni GOSPODINU, jer On vadi iz zamke moju nogu.

16 Okreni se k meni i budi mi milostiv, jer sam osamljen i jadan.

17 Velike su postale nevolje mojega srca; izbavi me iz tjeskoba mojih.

18 Vidi jad moj i bol moj, i oprosti sve grijehu moje.

19 Pogledaj moje neprijatelje, kako ih je mnogo, i kako me mrze pakosnom mržnjom.

20 Sačuvaj moj život. Izbavi me, ne daj da se ikad osramotim, jer se uzdajem u tebe.

21 Nedužnosti čestitost neka su mi zaštita, jer se uzdajem u tebe.

22 O Bože, izbavi Izraela od svih njegovih nevolja.

26 Opravdaj me, GOSPODINE, jer sam hodio u čestitosti; uzdajem se u GOSPODINA i neću se spotaknuti.

2 Ispitaj me, GOSPODINE, i iskušaj me, istra-

ži mi pamet i srce.

3 Jer mi je dobrota tvoja stajala pred očima; hodio sam svojim putom vjerno prema tebi.

4 Nikada nisam sjedio s lažljivim ljudima, nikad se nisam vratio k onima koji podlorade.

5 Mrska mi je skupština opakih; nikad nisam sjeo sa zlikovcima.

6 Perem svoje ruke u nedužnosti, idem oko tvojega žrtvenika, GOSPODINE,

7 da započnem pjesmu žrtve zahvalnice, da navješćujem sva tvoja čudesa.

8 GOSPODINE, ja ljubim tvoju kuću koja štiti, mjesto gdje stoluješ u sjaju.

9 S grješnicima nemoj pogubiti duše moje, ni mojega života s krvnicima,

10 kojima je zločinstvo prionulo za ruke, i kojima je desnica puna mita.

11 Jer ja hodim svojim putom u nedužnosti, izbavi me i budi mi milostiv.

12 Noga će moja stajati na pravoj ravnici, u skupštini, GOSPODINE, blagoslovljat će tebe.

27 GOSPODIN je moja svjetlost i moje spasenje: koga da se bojam? GOSPODIN je zaštitnik mojega života: od koga da se bojam?

2 Ako mi se približe zlikovci da me uništetačitelji i moji neprijatelji: oni će se spotaknuti i pasti.

3 Neka se skupi tabor protiv mene, moje srce ne zna za strah; neka plane boj protiv mene, ja ostajem utješen.

4 Za jedno samo molim GOSPODINA, samo to prosim: da prebivam u GOSPODINOVU domu sve dane svojega života, da iskusim dobrotu GOSPODINOVU, da gledam njegov dom.

5 Jer u dan nevolje krije me Bog u svojem potkroviju, zaklanja me u skrovištu svojega šatora, diže me visoko gore na hrid.

6 Zato će se moja glava uzdići usprkos mojim neprijateljima oko mene; prinosisit će u njegovu šatoru žrtve pune radosti; pjevat će, da, pjevat će hvalospjeve GOSPODINU.

7 GOSPODINE, čuj, glasno vičem: smiluj mi se i uslišaj me.

8 Moje srce viče k tebi; tražim te; GOSPODINE, tražim tvoje lice..

9 Ne skrivaj svojega lica od mene; ne odbacuj u gnjevu svojega slugu, jer ti si pomоćnik moj: ne odbijaj me, ne ostavljam me, o Bože mojega spasenja.

10 Kad bi me odbacili otac i majka, primio bi me GOSPODIN.

11 Pokaži mi svoj put, GOSPODINE, vodi me ravnom stazom, usprkos mojim neprijateljima.

12 Nemoj me predati bijesu mojih tlačitelja: jer svjedoci lažni ustaju protiv mene; hoće im se zločina.

13 Tvrdo vjerujem da će gledati dobrotu GOSPODINOVU u zemlji živih.

14 Čekaj na GOSPODINU, budi hrabar i on će ti ojačati srce; čekaj, velim, na GOSPODINU.

28 K tebi vapijem GOSPODINE, hridino moja, ne budi gluhi prema meni, ne budi nijem prema meni, inače bih morao ja poći u svijet mrtvih.

2 Čuj zazivanje moje kad vapijem k tebi; dižem ruke prema svetištu tvojem.

3 Nemoj me uzeti sa zlikovcima, s onima koji prave zlo, koji govore prijazno s bližnjim svojim, a u srcu nose lukavstvo.

4 Podaj im po njihovim djelima, po zlobi njihova postupanja. Po djelima njihovih ruku podaj im, plati im po zasluzi.

5 Jerne paze na djela GOSPODINOVA, na djeilo njegovih ruku, zato će ih srušiti i nikada ih više neće podići.

6 Neka je blagoslovjen GOSPODIN, jer on je čuo moj glasni vapaj.

7 GOSPODIN je moja zaštita i moj štit, u njega se pouzdalo moje srce on će mi i pomoći; onda će se od srca razveseliti i zahvaljivati mu pjesmom svojom.

8 Branik je GOSPODIN svojem narodu; pomoćnik i zaštitnik svojem pomazaniku.

9 Pomozi svojem narodu, blagoslovi svoju baštinu, pasi ju i nosi zauvijek.

29 Prinesite GOSPODINU, Božji sinovi, prinesite GOSPODINU čast i moć.

2 Prinesite GOSPODINU sjaj imena njegova, poklonite se GOSPODINU u svetoj krasoti.

3 Glas GOSPODINA nad valovima, Bog veličanstva grmi, nad širokim morem GOSPODIN.

4 Glas GOSPODINA je silan, glas GOSPODINA je slavan.

5 Glas GOSPODINA lomi cedre, lomi GOSPODIN lebanonske cedre.

6 On pravi da skakuću: kao tele Lebanon, kao mlad bivol Sirion.

7 Glas GOSPODINA sipa ognjeni plamen.

8 Glas GOSPODINA potresa pustinju, GOSPODIN potresa Pustinju Kadeš.

9 Glas GOSPODINA pravi da se koštute rastaju s bremenom, ogoljuje šume. U njegovom dvoru sve viće: "Kako sjajno."

10 GOSPODIN stoluje nad potopom: GOSPODIN stoluje kao Kralj uvijeke.

11 GOSPODIN daje moć svojem narodu. GOSPODIN blagoslivlja mirom svoj narod.

30 Slavit će te, GOSPODINE, jer si me podignuo; nisi dao mojim neprijate-

lijima da kliču nada mnom.

2 GOSPODINE, moj Bože, k tebi sam povikao, onda si me ozdravio;

3 GOSPODINE, iz carstva mrtvih izveo si moju dušu, opet si me životu darovao između onih koji su sišli u carstvo mrtvih.

4 Pjevajte hvalu GOSPODINU, njegovi pobožni, pjevajte zahvalu svetomu imenu njegovu.

5 Jer samo za tren oka traje njegova srdžba, a njegova milost do života; večerom dolazi plač, a jutrom već vlada radost.

6 Pomislio sam u mirnoj sreći svojoj: "Nikada se neću poljuljati."

7 Ti si me bio, GOSPODINE, pun milosti utvrdio u sreći. Onda si sakrio svoje lice: i već sam se ja smeо.

8 Onda povikao sam k tebi, GOSPODINE, onda sam zavatio svojemu Bogu:

9 "Što koristi krv moja kad sidem u podzemni svijet? Slavi li te prah, ili navješćuje li on tvoju vjernost?

10 GOSPODINE, čuj i smiluj se meni, GOSPODINE, budi mi pomoćnik."

11 Onda si okrenuo plač u moju radost, skinuo kostrijet s mene i opasao me vjesljem.

12 Neka ti pjeva moja duša i nikada više ne ušuti. GOSPODINE, moj Bože, vječno će ti zahvaljivati.

31 U tebe, GOSPODINE, tražim utočište, ne daj da se osramotim ikada; u svojoj dobroti izbavi me.

2 Prigni milostivo k meni svoje uho, osloboди me brzo. Budi mi zaštitna hridina, utvrda da me spasiš.

3 Jer si mi hridina i utvrda; zbog svojega imena vodit ćeš me i upravljati,

4 Oslobodit ćeš me iz zamke koju su mi tajno postavili, jer si ti obrana moja.

5 U tvoju ruku predajem svoj duh, ti ćeš me otkupiti, GOSPODINE, Bože, ti vjerni.

6 Mrzim one koji poštuju ništave idole, a darujem uzdanje svoje GOSPODINU.

7 Klícat ću i veselit ću se tvojoj milosti, jer si video moju nevolju i pripazio na tjeskobu moje duše.

8 Nisi me predao u ruku neprijatelju, moj nozi dao si širok prostor.

9 Smiluj mi se, GOSPODINE, jer sam u tjeskobi; moje oko iznemoglo je od jada, moja duša, moje tijelo.

10 Jer iščezava moj život u boli, moje godine u uzdisanju, iscrpla se moja snaga od mojih zlodjela, i moje su kosti usahnule.

11 Postao sam ruglo svim svojim neprijateljima, svojem susjedstvu užas, svojim znancima strašilo; tko me vidi na putu, bježi od mene.

12 Zaboravljen sam, bez spomena kao mrtvac, postao sam kao razbijena posuda.

13 Slušam grdnju mnogih: strah od svuda: vijećaju zajedno protiv mene, nastoje da mi uzmu život.

14 Ali se ja uzdajem u tebe, GOSPODINE, velim: "Ti si moj Bog."

15 U tvojim je rukama sudbina moja: izbavi me iz ruke neprijatelja i mojih tlačitelja.

16 Daj da tvojemu sluzi svijetli tvoje lice; pomozi mi u svojoj dobroti.

17 GOSPODINE, ne daj da budem posramljen, jer tebe prizivljam. Neka zlikovci posramljeni, na šutnju osuđeni, odu u podzemni svijet.

18 Neka zanijeme usta lažljiva, koja govore bezakonje protiv pravednika, oholo i drsko.

19 Kako je velika dobrota tvoja koja čuvaš za one koji te se boje, koju iskazuješ onima koji se kriju kod tebe od ljudi.

20 Kriješ ih štitom svojega lica od buna ljudskih, sklanjaš ih pod svoj krov od svađe jezika.

21 Neka je blagoslovлен GOSPODIN, on će me štititi čudesno u svojoj dobroći kao u utvrđenom gradu.

22 Kad pun tjeskobe mislim: odbačen sam od tvojega lica, ti čuješ ipak moj vapaj glasan, kad te prizivljam glasno.

23 Ljubite GOSPODINA svi njegovi pobožni. GOSPODIN čuva vjerne, a po zasluzi vraća oholima.

24 Budite hrabri i on će ojačati vaše srce; vi svi, koji se uzdate u GOSPODINA.

32 Blagoslovlen je onaj kome je oproštena opaćina, kome je grijeh sakriven.

2 Blagoslovlen je čovjek kome GOSPODIN ne uračunava zlodjela i u čijoj duši nema prijevare.

3 Kad sam šutio, klonule su moje kosti, jecao sam cijeli dan.

4 Jer dan i noć ležala je teško na meni tvoja ruka: kao za ljetnih žega otvrdnuo je sok mojega života.

5 Ja sam priznao tebi svoj grijeh i svoja zlodjela nisam zatajio; i rekao sam: "Priznat ću GOSPODINU svoju nepravdu." I ti si oprostio krivnju mojega grijeha.

6 Zato neka se moli tebi svaki pobožni u vrijeme kad će još naći milost. Nadođe li onda potop velikih voda neće ga stići.

7 Ti si zaklon moj, čuvaš me od tjeskobe; okružit ćeš me radošću spasenja.

8 Poučit ću te, pokazat ću ti put kojim ćeš ići, svjetovat ću te, upravit ću na tebe svoje oko.

9 Nemoj ipak biti kao konj, kao mazga bez

razuma: njihov prkos moraš slomiti vodičama i uzdom, inače ne ide za tobom.

10 Mnoge muke stignu zlikovca, a tko se uzda u GOSPODINA, toga on okruži ljubavljiju.

11 Radujte se u GOSPODINU i kličite, pravednici. Kličite svi koji ste čestita srca.

33 Radujte se GOSPODINU, pravednici. Čestitima dolikuje hvaliti ga.

2 Pjevajte hvalu GOSPODINU uz citaru, svirajte mu na harfu od deset žica.

3 Pjevajte mu pjesmu novu, složno udarajte podvikujući.

4 Jer je GOSPODINOVA riječ pouzdana, i u svemu svojem djelovanju on je vjeran.

5 On ljubi pravdu i pravo, dobrote je GOSPODINOVE puna zemlja.

6 Riječju GOSPODINOVOM nebesa su stvorenja, sva vojska njihova dahom njegovih usta.

7 Na hrpu skupi on vode mora, kao u spremište stavi bezdane.

8 Mora se bojati GOSPODINA sva zemlja, strepiti moraju pred njim svi žitelji zemlje:

9 Jer je on rekao, i postalo je, on zapovjedio, i pokazalo se.

10 GOSPODIN razbija naum neznabوćima, uništava namisli narodima.

11 Odluka GOSPODINOVA ostaje zauvijek, kroz sve vaše naraštaje misli njegova srca.

12 Blagoslovlen je narod kome je Bog GOSPODIN. Narodu koji je izabrao sebi za svojinu.

13 S neba gleda GOSPODIN dolje, vidi svu djecu čovječju.

14 S mjesa na kojem stoluje gleda na sve žitelje zemlje,

15 On, koji je napravio svima njihovo srce, pazi na sva njihova djela.

16 Ne pobijedi kralj jakošću vojske, ne spasava se junak veličinom snage.

17 Ne dovodi konj do pobjede, uza svu svoju jakost ne donosi on spasenja.

18 Gle, oko GOSPODINOVO počiva na onima koji ga se boje, na onima koji se uzdaju u njegovu milost,

19 da duše njihove izbavi od smrti, da ih održi na životu u vrijeme gladi.

20 Duša naša čeka GOSPODINA: on nam je pomoćnik i zaštitnik.

21 Jer se srce naše veseli u njemu, mi se uzdajemo u sveto njegovo Ime.

22 Neka vlada, GOSPODINE, nad nama tvoja milost, kao što se uzdajemo u tebe.

34 Blagoslivljat ću GOSPODINA u svaku dobu, neka mi je uvijek u ustima hvala njegova.

- 2 Neka se diči GOSPODINOM moja duša, neka čuju koji stradaju i neka se raduju.
- 3 Veličajte GOSPODINA sa mnom, uzvisujmo njegovo Ime zajedno.
- 4 Tražio sam GOSPODINA: on me uslišao, izbavio me od svih mojih tjeskoba.
- 5 Tko pogleda u njega, bit će vedrijega srca, lice se njegovo ne treba zarumeniti.
- 6 Ovdje je siromah koji povika i GOSPODIN ga čuo i izbavi ga iz svih nevolja njegovih.
- 7 GOSPODINOV Anđeo stoji oko onih koji se boje njega i izbavlja ih.
- 8 Kušajte i vidite kako je dobar GOSPODIN. Blagoslovljen je čovjek koji se u njega uzdaje.
- 9 Vi sveti njegovi, bojte se GOSPODINA, jer koji se boje GOSPODINA, ne trpe nikada oskudice.
- 10 Lavovi imaju oskudicu i gladuju, a tko traži GOSPODINA, ima svako dobro.
- 11 Dodite, djeco, poslušajte me, naučit ću vas strahu GOSPODINOVU.
- 12 Tko je taj čovjek koji ljubi život, koji želi sebi godine da okusi sreću?
- 13 Jezik svoj drži od zla, svoja usta od prijevarna govora.
- 14 Kloni se od zla, a pravi dobro, traži mir i idи za njim.
- 15 Na pobožnima počiva oko GOSPODINOVO; uho njegovo čuje njihov vapaj.
- 16 Lice GOSPODINOVOGO stoji protiv zlikovaca da iskorijeni iz svijeta spomen njihov.
- 17 Kad pravednici zavapiju, GOSPODIN ih čuje i izbavlja ih od svih nevolja njihovih.
- 18 GOSPODIN je blizu onih koji su skršena srca i slomljene duše spasava.
- 19 Mnogo muka ima pravednik, ali ga iz svih izbavlja GOSPODIN.
- 20 Čuva sve njegove udove, ni jedan se od njih ne slomi.
- 21 Zlikovca ubije nesreća; tko mrzi pobožnog, mora to ispaštati.
- 22 GOSPODIN otkupljuje duše svojih; tko se u njega uzdaje, neće biti osuđen.
- 35** GOSPODINE, bori se protiv onih koji se bore protiv mene, i udari na one koji udaraju na mene.
- 2 Prihvati oružje i štit, i digni se meni u pomoć.
- 3 Zavitlaj kopljje i zaustavi moje progontelje. Reci mojoj duši: "Ja sam tvoje spasenje."
- 4 Neka se smetu i posrame oni koji mi rade o glavi, neka se odbiju natrag posramljeni koji protiv mene misle зло.
- 5 Neka budu kao pljeva pred vjetrom; GOSPODINOV anđeo neka ih tjera.
- 6 Neka bude njihov put mračni i sklav; GOSPODINOV anđeo neka ih progoni.

- 7 Namjestili mi potajno bez povoda svoju zamku; bez uzroka iskopali su mi jamu.
- 8 Neka ih stigne iznenada propast, zamka koju su mi potajno namjestili, neka njih ulovi; u tu propast neka upadnu.
- 9 Onda će se moja duša radovati u GOSPODINU, veselit će se pomoći njegovoj.
- 10 Svaki će ud na meni reći: "GOSPODINE, tko je kao ti, koji izbavljaš bijednika od ruke jačega, patnika i ubogoga od razbojnika?"
- 11 Ustaju protiv mene lažni svjedoci; pitaju me za ono što ne znam.
- 12 Vraćaju mi zlo za dobro; osamlijenost je sodbina mojoj duši.
- 13 Aja?—Kad ih sruši bolest, bila je kostrijet moja odjeća; mučio sam sebe postom i molio sam se duboko prgnut.
- 14 Kao da bi mi bio prijatelj, brat, obilazio sam okolo; tugujući kao za majkom bio sam u žalosti pokunjen.
- 15 A kad se ja spotaknem, oni se radosni skupljaju, sabiru se protiv mene, spremni da me biju, a ne znam za što; psuju me bez prestanka.
- 16 Stavljaju me na kušnju, podruguju mi se ruglom, škripaju na mene svojim zubima.
- 17 GOSPODINE, kako ćeš dugo još to gledati? Izbavi moju dušu od laži njihovih, od lavova moje jedino dobro.
- 18 Onda ću ti zahvaljivati na zboru velikom, slavit ću te pred brojnim narodom.
- 19 Ne daj da se raduju nada mnom koji me zlobno napadaju, koji me bez razloga mrze i namiguju na mene.
- 20 Jer ne govore što služi za mir, protiv onih koji su mirni u zemlji, smisljavaju riječi pune prijevare.
- 21 Razvaljuju na mene svoja usta i govore: "Ha, ha, vidimo, eto, očima vlastitim."
- 22 Ti si video, GOSPODINE, nemoj šutjeti. GOSPODINE, ne udaljuj se od mene.
- 23 Digni se, probudi se za pravo moje, GOSPODINE moj i moj Bože, na parnicu za mene.
- 24 Sudi mi po svojoj pravdi, GOSPODINE, moj Bože, neka se ne vesele nada mnom.
- 25 Neka se među sobom ne hvale: "Ha. To je bila želja naša." Neka ne govore: "Proždrli smo ga."
- 26 Neka se svi zacrvene i posrame od sramote, koji se raduju mojoj nesreći. Neka pokrije sram i sramota one koji se prsiju nuda mnom.
- 27 A neka se raduju i vesele koji mi žele pravicu, koji uvijek govore: "Velik je GOSPODIN koji hoće dobro svojem sluzi."
- 28 Moj će jezik navješćivati cijelog dana tvoju pravednost i tvoju slavu.

Psalmi

430

36 Presuda Božja nad grijehom za zlikovca duboko je sačuvana u mojoj srcu; kazneni sud Božji ne drži on pred svojim očima,

2 Jer je on, kako misli, dobar njemu kad pronađe krivnju zlodjela i kad udara kaznu.

3 Riječi su njegovih usta opaćina i prijevara; on ostavlja mudro i dobro življenje.

4 Na svojoj postelji smislja bezakonje, ide putom opakim, on ne mrzi zlo.

5 GOSPODINE, do nebesa je uzvišena tvoja milost, vjernost je tvoja do oblaka.

6 Pravednost je tvoja kao najviše gore, presude su tvoje kao bezdani nadublji; GOSPODINE, ti pomažeš ljudima i životinjama.

7 Kako je dragocjena dobrota tvoja, o Bože; u sjenu tvojih krila bježe djeca čovječja.

8 Hrane se na izobilju tvoje kuće, napajaš ih na rijeci svojih sladosti.

9 U tebi je izvor života; u tvojem svjetlu gledamo svjetlo.

10 Uzdrži svoju milost onome, koji te poznaje, svoju pravednost onome koji je čestit.

11 Neka me ne pogazi noga ohologa, šaka zlikovca neka me ne protjera.

12 Jedanput će pasti oni koji prave зло, srušit će se i neće više ustati.

37 Nemoj se žestiti zbog zlikovaca, nemoj zavidjeti onima koji prave зло.

2 Jer oni brzo uvenu kao trava, usahnu kao zeleno bilje.

3 Uzdaj se u GOSPODINA i pravi što je dobro da ostaješ u zemljici i uživaš njezinu dobra.

4 Imaj svoju radost u GOSPODINU; On će ti ispuniti što ti želi srce.

5 Prepusti GOSPODINU svoju sudbinu; pouzdaj se u njega, i on će već to urediti.

6 On će dati, te zasja kao svjetlost, pravica tvoja kao podnevno svjetlo.

7 Budi tih pred GOSPODINOM i čekaj ga, nemoj se ljutiti na onoga koji ima sreću u svojem poslu, na čovjeka koji samo kuje spletke.

8 Utišaj srdžbu i ostavi gnjev i ne ljuti se; to vodi samo k zlu.

9 Jer će se uništiti zlikovci; samo oni koji se uzdaju u GOSPODINA, posjeduju zemlju.

10 Jer još samo malo, pa zlikovca više biti neće; zaista, pogledat ćeš na njegov dom, a njega više nema.

11 A smjerni posjeduju zemlju i raduju se punini mira.

12 Zlikovac snuje spletke protiv pobožnika, škripi na njega svojim zubima.

13 Ali mu se GOSPODIN smije, jer vidi, da se već primiče njegov dan.

14 Mač potežu zlikovci i zapinju luk da

sruše siromaha i slaboga, da pokolju one koji misle pravo.

15 Mač njihov prodire im u vlastito srce, njihovi će se lukovi polomiti.

16 Bolji je malen iznos pravednika, nego veliki posjed zlikovaca.

17 Jeće se moći zlikovaca slomiti, a Bog je oslonac pravedniku.

18 Poznaje GOSPODIN dane pobožnika–baština njihova traje zauvijek.

19 Neće se posramiti u zlo doba, u dane gladi bit će siti.

20 Jer samo zlikovci propadaju, neprijatelji su GOSPODINOV, kao šumska ljepota, kao dim, prolaze.

21 Zlikovac mora uzajmljivati, a ne može platiti, a pravednik je dobar i daje.

22 Jer od Boga blagoslovjeni baštine zemlju, a od Boga prokleti propadaju.

23 GOSPODIN utvrđuje korak čovjeku i milina mu je njegov put.

24 Ako se i spotakne, ne padne, jer GOSPODIN prihvati njegovu ruku.

25 Bio sam mlađ, sada sam star, ali nisam nikada vido pobožnika ostavljenu, ni njegove djece da prose kruha.

26 Uvijek je milostiv i daje u zajam i na njegovim potomcima je blagoslov.

27 Uklanjaj se od zla i pravi što je dobro, onda prebivaš zauvijek u zemlji.

28 Jer GOSPODIN ljubi pravedno djelovanje i ne ostavlja svojih pobožnika; zlikovci će biti uništeni zauvijek; iskorijenit će se pleme zlikovaca.

29 Pravednici posjeduju zemlju i uvijek prebivaju u njoj.

30 Usta pravednika govore mudrost, njegov jezik govori što je pravo.

31 Zakon je Boga njegova njemu u srcu; njegovi koraci se neće nikada spotaknuti.

32 Zlikovac vreba pobožnika i pun je požude da ga ubije.

33 Ali ga GOSPODIN ne predaje njegovoj sili, niti ga osuđuje kad počne suditi.

34 Čekaj GOSPODINA i drži se njegova puta: on će te uzvisiti, te ćeš posjedovati zemlju; vidjet ćeš kako će se uništiti zlikovci.

35 Vido sam zlikovca puna obijesti–raširio se kao zeleno drvo;

36 ali prošao je, evo, nema ga više; tražio sam ga, ali ga nisam više našao.

37 Tako čuvaj nedužnost i vježbaj se u pravdi, jer će čovjeku mira ostati potomstvo.

38 A grješnici će svi biti uništeni, potomstvo zlikovaca bit će iskorijenjeno.

39 Od GOSPODINA dolazi spasenje pravednika, On je njihov branitelj u vremenima tjeskobe.

40 GOSPODIN je pomoćnik njihov i izbavlja

ih; On ih spasava od zlikovaca, sačuva ih, jer su se sakrili kod njega.

38 GOSPODINE, nemoj me karati u svojem gnjevu, niti kazniti u svojoj jarosti.

2 Jer tvoje se strijele zabadaju u mene, i ruka je tvoja na meni otežala.

3 Ništa nema zdrava na mojoj tijelu od tvojega gnjeva, nema mira u mojim kostima od mojih grijeha.

4 Jer krivnja moja izašla je na vrh moje glave, kao teško breme pritišće me.

5 Gnijiju i trunu moje rane od mojega bezumlja.

6 Zgrčio sam se i posve se pogurio, uvijek idem žalostan.

7 Bokovi su moji puni upale i nema zdrava mjesta na mojoj tijelu.

8 Nemoćan sam i posve slomljen, vičem od unutrašnje muke.

9 GOSPODINE, znaš sve moje želje, moje uzdisanje nije od tebe skriveno.

10 Srcem i jakoudara, ostavljajmo još naga, ni očnjega vida u mene više nema.

11 Moji mili i prijatelji bježe od moje muke, i rođaci se moji drže daleko.

12 Koji mi rade o glavi, namještaju mi zamke; koji traže moju nesreću, snuju propast, uvijek misle o prijevari.

13 A ja sam kao gluhi i ne čujem, kao nijem ne otvaram svoja usta.

14 Ja sam kao jedan koji ništa ne čuje, u čijim ustima nema protivljenja.

15 Jer se uzdajem u tebe, GOSPODINE; Sve-moćni Bože, ti mi moraš odgovoriti.

16 Jer se bojim da bi se htjeli radovati nada mnom, uznositi se nada mnom, samo ako se spotakne moja noga.

17 Jer sam već blizu propasti i uvijek je bol moja pred menom.

18 Jer svoju krivnju moram priznati; zbog svojega grijeha pun sam žalosti.

19 A koji se bez razloga okreću na mene, jaki su i brojni koji me mrze bez povoda.

20 Koji mi vraćaju zlo za dobro, udaraju na mene, gdje sam htjeo samo dobro.

21 Ne ostavljaj me, GOSPODINE, moj Bože, ne udaljuj se od mene.

22 Brzo mi pomogni, GOSPODINE, moje spasenje.

39 Rekao sam: "Čuvat će svoje putove od grijeha jezika, zauzdavat će svoja usta dok je još blizu zlikovac."

2 I tako postao sam nijem, posve tih, šutio sam bez utjehe, a u meni rovala bol.

3 U meni je srce gorjelo; na samu pomisao buknuo bi oganj; onda sam govorio svojim jezikom:

4 Daj mi, GOSPODINE, znati moj kraj i mjeru mojih dana, da mogu upoznati kako sam vrlo prolazan.

5 Eto, pedljem si izmjerio moj život, moje je vrijeme pred tobom kao ništa; čovjek je samo dah, makar kako stoji čvrsto.

6 Kao sjena prolazi čovjek, ni za što je nje-gova muka, skuplja, a ipak ne zna kome će dopasti.

7 A sada, GOSPODINE, što da čekam? Samo si ti uzdanje moje.

8 Od svih mojih grijeha izbavi me; ne daj me za ruglo bezumnima.

9 Sad sam tih, ne otvaram svojih usta, jer si ti to napravio.

10 Odvraći od mene bič svoj, inače moram podleći sili tvoje ruke.

11 Ti karaš čovjeka kaznama za zlodjela; ti pustiš da prođe njegov život kao moljčev; ah, samo je dah svaki čovjek.

12 Čuj, GOSPODINE, moju molitvu, čuj moj vapaj, ne zatvaraj se mojim suzama, jer sam ja došljak kod tebe, kao svi moji oci, putnik.

13 Prestani me karati da odahnem, prije nego odem i više me ne bude.

40 Željno sam očekivao GOSPODINA; on se milostiv prignuo k meni i čuo moju glasnu molitvu.

2 Izjame propasti izvuče me, iz blatne ka-lijuže postavi na hridinu moje noge, utvrди stope moje.

3 Stavi mi u usta pjesmu novu, hvalospjev našem Bogu; mnogi to moraju sa strahopštojanjem iskusiti i uzdati se u GOSPO-DINA.

4 Blagoslovljen je čovjek koji samo u GOSPODINA stavila uzdanje svoje, koji se ne drži s oholima i s nevjernim lašcima. •

5 GOSPODINE, moj Bože, ti si napravio mnogo; tvojim čudesima i namislima s nama se ništa ne može prispodobiti; htjeo bih ih javljati i prijaviti, ali im nema broja.

6 Žrtava zaklanica i prinosa nisi htjeo, ali si mi dao otvorene uši; žrtava paljenica i žrtava za grijeh ne tražiš.

7 Zato sam rekao: "Evo, ovdje sam; u knjizi je meni to označeno.

8 Tvoju volju činiti, moj Bože, meni je slast; tvoj zakon nosim u srcu.

9 Dao sam radosnu vijest o pravednom upravljanju tvojem pred zborom velikim, svoja usta nisam zatvorio, ti znaš, GOSPO-DINE.

10 I nisam zakopao u srcu tvoje sudačko upravljanje, slavio sam tvoju vjernost i po-moć, nisam šutio o tvojoj dobroti i milosti pred velikim zborom.

11 Zato i ti, GOSPODINE, ne uskraćuj meni

svojega milosrđa. Tvoja dobrota i vjernost neka me štiti uvijek.

12 Jer me opkoliju nebrojene muke: stigla me moja zlodjela, ne mogu ih pregledati; ima ih više nego kose na mojoj glavi; sva me srčanost ostavi.

13 Voljan budi, GOSPODINE, izbaviti me, dodi mi brzo u pomoć, GOSPODINE.

14 Neka se posrame i posrame svi koji mi rade o glavi da je uzmu, posramljeni neka odstupe natrag koji mi žele nesreću.

15 Neka se zgroze od svoje sramote koji mi se rugaju: "Ha, ha."

16 A neka se raduju i vesele u tebi svi koji žele tebe. Neka govore uvijek: "Velik je GOSPODIN." koji traže tvoje spasenje.

17 Ja sam bijedan i siromah, GOSPODIN brinut će se za mene. Ti si moj pomoćnik i Spasitelj, moj Bože, nemoj kasniti.

41 Blagoslovlijen je onaj koji misli na slaboga; njega izbavlja GOSPODIN u dan zla.

2 GOSPODIN ga čuva, ostavlja ga na životu, sretnim će se slaviti u zemlji; ti ga ne predaješ požudi njegovih neprijatelja.

3 Na bolesničkoj postelji krijeći ga GOSPODIN; kad je bolestan mijenjaš mu svu njegovu postelju.

4 Ja se molim: GOSPODINE, budi mi milostiv, ozdravi me, jer sam ti sagriješio.

5 Moji neprijatelji žele mi зло: "Kad će umrijeti, njegovo ime iščeznuti?"

6 Dode li tko da me posjeti, onda govori lažno, drži u srcu zlobu zatvorenu, ali čim izide van, govori loše.

7 Svi mrzitelji moji šapću među sobom protiv mene; protiv mene zlo snuju što me boli.

8 Govore: "Strašno se zlo srušilo na njega. Kako on leži, neće ustatи više."

9 Pa i moj prijatelj, u koga sam se uzdao, koji je jeo moj kruh, podignuo na mene petu.

10 Ali ti, GOSPODINE, budi mi milostiv i podigni me da im vratim.

11 Po tom poznajem da si mi sklon kad moj neprijatelj ne klikće nada mnom.

12 A mene u mojoj besprijecknosti držiš da pred tvojim licem stojim zauvijek.

13 Neka je blagoslovlijen GOSPODIN, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka. Amen i Amen.

42 Kao što košuta čezne za izvor vodom, tako čezne moja duša za tobom, O Bože.

2 Moja duša žeda za Bogom, za živim Bogom. Kad ću doći prikazati se pred Bogom?

3 Moje suze su mi postale jelo danju i noću, kad me se svaki dan pita: "Gdje je tvoj Bog?"

4 Onda pomišljam-a srce se moje prolijeva-kako sam nekada hodio ondje u povorci hodočasničkoj, pred njima išao k Božjemu domu uz klicanje i hvalospjeve svečanoga mnoštva.

5 Zašto si žalosna, moja dušo, što uzdišeš u meni? Čekaj Boga, jer ga još slavim, mojega Spasitelja i Boga.

6 Žalosna je u meni moja duša kad se spomenem tebe iz zemlje jordanske i svetišta iz niskog pogorja.

7 Bezdan doziva bezdan šumom tvojih slapova, svi tvoji valovi i tvoje vode prelaze preko mene.

8 Danju šalje GOSPODIN svoju milost, noću je njemu moja pjesma, molitva k Bogu mojega života.

9 Tužim se Bogu, hridini svojoj: "Zašto si me zaboravio? Zašto idem žalostan dok me neprijatelj muči?"

10 Kroz mozak i kosti ide mi poruga mojih tlačitelja, dok me pitaju svaki dan: "Gdje je tvoj Bog?"

11 Zašto si žalosna, moja dušo, i što uzdišeš u meni? Uzdaj se u Boga, jer ga još slavim, mojega spasitelja i Boga.

43 Dosudi mi pravo, o Bože, i raspravi moju parnicu sa zlobnim ljudima; od lažljivaca i zlikovaca izbavi me.

2 Jer si ti Bog koji me brani, zašto si me odbacio? Zašto idem žalostan dok me neprijatelj muči.

3 Pošalji svjetlo svoje koje štiti; neka me vodi i dovede na tvoju svetu goru, tvojem šatoru.

4 Htjeo bih pristupiti žrtveniku Božjemu, Bogu radosti i svojega veselja, i tebe slaviti uz citaru, o Bože, moj Bože.

5 Zašto si žalosna, moja dušo, što uzdišeš u meni? Uzdaj se u Boga, jer ga još slavim, mojega spasitelja i Boga.

44 Slušali smo, o Bože, svojim ušima, naši su nam oci pripovjedili: u njihove dane napravio si sjajno djelo, u davne dane.

2 Svojom si rukom protjerao neznabوšće, a njih si posadio, narode si iskorijenio, a njih si umnožio.

3 Jer nisu zadobili zemlje svojim mačem, niti im njihova mišica donijela pobjedu, nego tvoja desnica, tvoja mišica, svjetlo tvojega lica, jer si im ti bio sklon.

4 Ti si kralj moj, O Bože, koji si dao pobjede Jakovu.

5 Mi s Tobom rušimo na tlo svoje neprija-

- telje, s tvojom pomoću pogazimo svoje protivnike.
- 6** Jer neću da se pouzdam u svoj luk, niti mi moj mač pomaže do pobjede.
- 7** Kad si ti nama dao pobjedu nad neprijateljima i posrami mrzitelje naše.
- 8** Zato ćemo se mi uvijek Bogom hvaliti; ime ćemo tvoje slaviti zauvijek.
- 9** Ali sad si nas posve odbacio i posramio nas, nisi išao s vojskama našim u boj.
- 10** Pustio si nas da izmaknemo pred neprijateljima, neprijatelji naši odnijeli su sebi plijen.
- 11** Dao si nas kao ovce na klanje, rasijao nas među neznabosće.
- 12** Prodao si svoj narod u bescjenje i nisi se obogatio njihovim utrškom.
- 13** Postavio si nas za porugu susjedima našim, da nam se rugaju i smiju oni, koji su okolo nas.
- 14** Napravio si od nas priču među narodima; gledajući nas, ljudi mašu glavom.
- 15** Pred očima stoji mi uvijek ta sramota, sram mi je pokrio lice,
- 16** od vike rugača koji psuje, od pogleda neprijatelja koji žeda za osvetom.
- 17** Sve nas je ovo snašlo, a mi ipak nismo tebe zaboravili i tvojemu zavjetu se nismo iznevjerili.
- 18** Srce naše nije izmaklo, niti korak naš ostavi stazu tvoju.
- 19** Ti si nas ipak razbio na mjestu čagalja i pokrio nas sjenom smrti.
- 20** Kad bismo zaboravili ime svojega Boga, ili svoje ruke podizali tuđem bogu,
- 21** zar ne bi to pronašao Bog, koji poznaje najtajnije misli srca?
- 22** Eto, dave nas zbog tebe svaki dan, s nama postupaju kao s ovcama klanica-ma.
- 23** Ustani. Što spavaš, GOSPODINE? Probudi se. Ne odbacuj nas vječno.
- 24** Što kriješ svoje lice, i zaboravljaš našu nevolju i našu muku?
- 25** Jer se prignula naša duša do praha; naše tijelo prianja za tlo.
- 26** Digni se. Dodi nam u pomoć, izbavi nas zbog svoje milosti.
- 45** Od ljudske riječi igra moje srce; pjesmu svoju tebi pjevam, o kralju, moj jezik neka je pisaljka hitroga pisara.
- 2** Lijep si ti, lijepši od sinova ljudskih; milina se razlila na usnama tvojim, jer te je blagoslovio Bog zauvijek.
- 3** Pričaš svoj mač uz bokove, junače, svoju sjajnu obranu.
- 4** U dobar čas, sjedi na kola kao branitelj vjernosti, siromaštva, pravice. Tvoja desnica neka pokaže sjajna djela.
- 5** Tvoje su strijele oštре–narodi ti postaju podložni–one se zabadaju usred neprijatelja kraljevih.
- 6** Prijestolje tvoje, o Bože, stoji zauvijek i vječno; žezlo kraljevstva tvojega: žezlo pravice.
- 7** Ljubio si pravicu i mrzio opaćinu: zato te je pomazao Bog, tvoj Bog, uljem radosti pred tvojom braćom.
- 8** Smirnom, alojem, kasijom mirišu sve tvoje haljine, iz dvorana od bjelokosti razveseluju te zvuci žica.
- 9** Tvoja počasna pratnja su kraljeve kćeri; s desne ti strane stoji kraljica, sjajna u ofirskom zlatu.
- 10** Čuj kćeri, pogledaj i prigni svoje uho: zaboravi svoj narod i očinski dom svoj.
- 11** Kralj žudi ljepotu tvoju, jer je on GOSPODIN tvoj: njemu se pokloni.
- 12** Narod tirske tebi čestita s najbogatijim darovima u narodu.
- 13** Kći kraljeva korača unutra u punom sjaju: haljina njezina zlatom izvezena.
- 14** U haljini iskićenoj vode ju kralju, za njom djevojke, drugarice njezine, privode k tebi.
- 15** Vode ih veselo i radosno ulaze u kraljev dvor.
- 16** Mjesto tvojih otaca bit će ti sinovi, postavljaš ih vladarima po cijeloj zemlji.
- 17** Napravit ću da se tvoje ime spominje u svim naraštajima, zato će te narod slaviti u vjeke vjekova.
- 46** Bog nam je utočište i utvrda, po-moćnik spremjan u nevoljama.
- 2** Zato neka nas ne hvata strah i kad bi se zemlja potresla i kad bi se prevalile gore u srce mora,
- 3** da bi bučila i kipjela njegova voda, da bi se tresle gore od njegove sile.
- 4** Rijeka–pritoci njezini vesele grad Božji, sveto mjesto, šator Svevišnjega.
- 5** Bog prebiva u njemu, ne može se poljuljati, pomoć je njegova Bog kad sviče zora.
- 6** Narodi se pobunili, zaljuljala se kraljevstva; on pusti da zagrmi glas njegova groma i već zadrhta zemlja.
- 7** GOSPODIN vojska s nama je, utočište je nama Bog Jakovljev.
- 8** Dodite i vidite djela GOSPODINOVA: silne stvari napravi na zemlji.
- 9** Prekida do na kraj zemlje rat, lomi lukove, prelama kopla, izgara kola vatrom.
- 10** Prestanite i spoznajte da sam ja Bog. Slavit će me među narodima i uzvisivati na zemlji.
- 11** GOSPODIN vojska s nama je, utočište je nama Bog Jakovljev.

47 Svi narodi, zaplješćite rukama, kličite Bogu glasom radosnim.
 2 Jer je GOSPODIN, Svevišnji, strašan; kralj velik nad svim svijetom.
 3 Podloži nam narode, prisili plemena pod noge naše.
 4 Odredi za nas našu baštinu, krasotu Jakovljevu koju ljubi.
 5 Uzlazi Bog uz klicanje, GOSPODIN uz glas truba.
 6 Pjevajte Bogu, pjevajte, pjevajte našem kralju, pjevajte.
 7 Jer je Bog kralj sve zemlje, pjevajte krasnu pjesmu.
 8 Bog kraljuje nad narodima, Bog sjedi na svetom prijestolju svojem.
 9 Vladari naroda skupili se, kao narod Boga Abrahamova. Jest, Božji su vladari zemlje: On je veoma uzvišen.

48 Velik je GOSPODIN i svake slave do- stojan u gradu našega Boga, na svojoj svetoj gori.
 2 Krasno se ističe radost cijele zemlje: Gora Sion, vrhunac na sjeveru, grad moćnoga kralja.
 3 Bog se u njegovim dvorima objavio kao jaka tvrđava.
 4 Jer eto: kraljevi su se skupili, došli su ovdje zajedno.
 5 Čim su vidjeli, zapanjili se i zbunjeni pobegli.
 6 Trepid ih ondje obuzeo, bol kao u žena kad rađaju.
 7 Ti si vjetrom istočnim razbio lade taršiske.
 8 Kako smo čuli, tako smo sad vidjeli: u gradu stoji GOSPODIN vojska, u gradu naš Bog, Bog pravi da vječno postoji.
 9 Sjećamo se, o Bože, tvoje dobrote usred tvojega doma.

10 Kao tvoje Ime, o Bože, tako neka dopire tvoja slava do krajeva zemlje; pravde je puna tvoja desnica.
 11 Tomu se veseli Gora Sion, kliču kćeri Judine zbog tvojih presuda.
 12 Prođite oko Siona, obiđite ga, izbrojte kule njegove.
 13 Pogledajte dobro njegove bedeme, promotrite njegove dvorce, onda možete navješćivati budućem naraštaju:
 14 "Jerto je Bog, naš Bog zauvijek i vječno; On će nas voditi do smrti."

49 Čujte ovo, svi narodi, svi žitelji zemaljski, poslušajte.
 2 Djeco puka, sinovi knezova, bogati i siromasi zajedno.
 3 Moja usta govore istinu, razboritost je osjećaj mojega srca.

4 Prignut ću svoje uho k jednoj priči, uz citaru ću riješiti svoju zagonetku.
 5 Čega da se bojim u dane nesreće kad me zloba mojih neprijatelja opkoli?
 6 Oni se oslanjaju na svoj posjed i hvale se velikim bogatstvom svojim.
 7 Ali ne može čovjek samoga sebe otkupiti niti platiti otkup Bogu za sebe.
 8 Previsoka je cijena za njegov život, ne dotječe do vijeka,
 9 pa da živi zauvijek i da ne treba nikada pogledati u grob.
 10 On vidi kako i mudri umiru, i bezumnik kao životinja gine, i kako drugi ostavljaju svoje dobro.
 11 Grob je zauvijek njihov dom, svim na- raštajima njihov stan, makar su i zemlje nazvali imenom svojim.
 12 Čovjek, sa svim svojim sjajem, nema opstanka, sličan je stoci koja se smakne.
 13 To je sudbina onih koji su puni preuzetnosti, to je svršetak onih koji se hvale zadovoljstvom.
 14 Kao ovce gone se oni u svijet mrtvih: smrt će ih pasti; pravednici im zapovjeđaju ujutro; postojanje njihovo propada u kraljevstvo mrtvih, daleko od njihove postojbine ondje gore.
 15 Ali dušu će moju Bog otkupiti iz šaka svijeta mrtvih, on me prima.
 16 Zato se ne žalosti kad se tko obogati, kad se umnoži sjaj njegove kuće.
 17 Jer kad umre, ne poneše ništa, bogatstvo njegovo ne može ga slijediti.
 18 Makar se netko u životu sretnim slavio: "Slavit će te, jer je dobro išlo tebi.",
 19 On mora ipak u društvo svojih otaca, nikada više neće gledati bijelog dana.
 20 Čovjek koji živi u sjaju, a nije razuman, sličan je stoci koja ugiba.

50 Bog nad bogovima, GOSPODIN, govorio je, dozivao je zemlju od sunčanoga istoka do zapada.
 2 Sa Siona zablista Bog, kruna ljestve.
 3 On dolazi, naš Bog, ne može šutjeti, pred njim oganj proždirao, oko njega šum silan šumio.
 4 Dozivao nebesa odozgori i zemlju da sudi svojem narodu:
 5 "Skupite mi moje sluge, koje su zaključile zavjet sa mnom na žrtvi."
 6 Nebesa oglase presudu njegovu, da Bog vrši svoju službu sudačku.
 7 "Slušaj, moj narode, ja ću govoriti, tebe ću, Izraele, opomenuti. Ja sam Bog, tvoj Bog.
 8 Ne karam te za žrtve tvoje, žrtve paljenice tvoje gore stalno pred menom.
 9 Ne trebam bikova iz tvoje staje, niti jaraca

iz tvojih torova.

10 Jer je moja svaka zvijer u šumi i marva na planinama na tisuće.

11 Poznajem svaku pticu na gorama što se miče u poljima, moja je svojina.

12 Da bih ogladnio, ne bih ti to rekao, jer moj je svijet i sve što ga ispunja.

13 Zar ču jesti meso bikova i piti krv jarača?

14 Hvalu prinesi Bogu kao žrtvu zahvalnu; ispuni Svevišnjemu svoje zavjete.

15 Prizovi me u dan nevolje, onda ču te izbaviti, a ti ćeš me slaviti."

16 A bezbožniku je Bog rekao: "Zašto tumačiš moje zakone i nosiš moj zavjet u ustima?

17 A sam mrziš moj nauk, mojim rijećima okrećeš leđa.

18 Kad si video lupeža, postao si mu priatelj i s preljubnicima općio si.

19 Usta si svoja pustio da govore zlo, tvoj je jezik pleo prijevare.

20 Sjediš i govorиш protiv svojega brata, ogovaraš sina svoje majke.

21 Ti si to činio, i zar sam ja morao šutjeti? Mislio si da sam ja kao ti, ali sad te karam i stavljam ti to pred oči.

22 Shvatite ovo, vi koji zaboravljate Boga, inače rastrgat ću vas u komade, i neće biti nikoga da vas spasi:

23 tko prinosi žrtvu hvale, taj štuje mene; čiji je život bespriješan, tomu pokazujem Božje spasenje."

51 Smiluj mi se, o Bože, po milosrđu svojem, po velikom milosrđu svojem uništi grijehu moju.

2 Posve me operi od mojih zlodjela, od mojega grijeha očisti me.

3 Jer ja znam zločin svoj, krivnja moja uvek mi je pred očima.

4 Tebi, tebi sam samo sagriješio; što je pred Tobom bilo zlo, to sam počinio, tako da se ti pokazuješ pravedan u presudi svojoj, čist stojiš u sudu svojem.

5 Jer gle, rođen sam u grijehu, i u grijehu me je začela moja majka.

6 Gle, ti tražiš čistoću srca; udijeli nutrini mojoj mudrosti.

7 Poškropi me hisopom da se očistim; operi me i bit ću bjeliji od snijega.

8 Daj mi da okušam radost i veselje, da se razveseli moje tijelo kojega biješ.

9 Zastri svoje lice od mojih grijeha i uništi sva moja zlodjela.

10 Srce čisto stvorio mi, o Bože, duh pravi obnovi u meni.

11 Ne odbacuj me od svojega lica, svojega svetoga Duha ne uzimaj od mene.

12 Daj da ponovno iskusim radost tvojega

spasenja, daj me okrijepi u duhu dragovoljnog.

13 Onda ću pokazati bezbožnicima tvoje putove, da se grješnici obrate k tebi.

14 Izbavi me od krvi, o Bože, Bože mojega spasenja. Onda će moj jezik glasno slaviti milost twoju.

15 GOSPODINE, otvori moje usne, i usta će moja navješčivati hvalu twoju.

16 Žrtava nisi htjeo, a htjeo sam ti ih dati; žrtve paljenice tebi se ne mile.

17 Žrtve koje su Bogu ugodne, skrušen je duh, srce skrušeno i poniženo, o Bože, ti to nikada ne prezireš.

18 Pravi dobro na Sionu u svojoj naklonosti i podigni zidove Jeruzalema.

19 Onda će ti ugodno biti sa pravednim žrtvama: žrtvama paljenicama, cijelim žrtvama; onda će se stavljati junci na tvoj žrtvenik.

52 Silniče što se hvališ zloćom: "Milost Božja traje uvijek."

2 Nepravdu izmišlja tvoj jezik, on je kao oštar nož, ti kovaču varke.

3 Voliš više zlo nego dobro, više laž nego pravedan govor.

4 Voliš sve riječi što radaju zlo, ti jeziče pun varke.

5 Zato će te i Bog uništiti zauvijek, iščupat će te, izbacit će te iz šatora, iskorijenit će te iz zemlje živih.

6 Pravednici će to gledati i zgrozit će se, i onda će mu se rugati:

7 "Gle čovjeka koji nije tražio utočište u Bogu. Gradio je na veličini svojega bogatstva, prkosio je svojom zloćom."

8 A ja sam kao zelena maslina u kući Božjoj; ja stavljam uzdanje svoje u milosrđe Božje uvijek i zauvijek.

9 Slavit ću te vječno, jer ti si to napravio i navješčivat ću tvoje dobrostivo Ime, pred licem tvojih svetih.

53 Luđaci misle u sebi: "Nema Boga."

Pokvarena su njihova djela, počinili su gadna zlodjela; nema ni jednoga koji je činio dobro.

2 Bog gleda s neba na djecu čovječju, da vidi tko je razuman, tko traži Boga.

3 Ali su ovi zašli, svi se pokvarili, nema ga koji je činio dobro, nema ni jednoga.

4 Zar da ne bi morali činiti okajanje svi, koji su činili zlo, koji su jeli moj narod kao kruh, koji nisu častili GOSPODINA?

5 Jedanput će oni zadrhtati od tjeskobe, gdje nema razloga za drhtanje, jer će Bog razasuti kosti neprijatelja; ti ćeš ih posramiti, jest, Bog će ih zabaciti.

6 O da bi došlo sa Siona spasenje Izraelu.

Kad GOSPODIN okreće sudbinu svojega naroda, onda neka kliče Jakov, onda neka se veseli Izrael.

54 O Bože, imenom svojim spasi me i jakošću svojom pribavi mi pravo.

2 Uslišaj, o Bože, moju molitvu i čuj riječi mojih usta.

3 Jer pakosni ustaju protiv mene, okrutni rade mi o glavi; straha Božjega ne pozna-

ju.

4 Ali gle, Bog je pomoćnik moj, GOSPODIN je potpora životu mojemu.

5 On će naplatiti mojim neprijateljima za njihovo zlo, smaknuti ih tvojom istinom.

6 Onda ču ti radosno prinositi žrtvu, na-
vješćivat ču, GOSPODINE: "Ime je tvoje
dobrebitivo.

7 On me je izbavio iz svake pogibelji; moje
oko gleda dolje na moje neprijatelje."

55 Poslušaj o Bože, moju molitvu i ne
skrivaj se mojem vapaju.

2 Pazi na mene i daj mi odgovor. U svojem
jadu lutam oko, smeten sam,

3 zbog prijetnja neprijatelja i vike bezbož-
nika, jer dižu na mene zlo i u gnjevu me
progone.

4 Srce mi se grči u grudima, sponadaju me
strahovi smrti.

5 Strah i trepet nasrću na mene, groza se
svaljuje na mene.

6 Onda želim: "Da bih imao krila golubinja,
odletio bih odatle i mir bih našao.

7 Jest, daleko bih odletio u daljinu, pustinja
bi mi bila postojbina.

8 Utočište bih brzo potražio sebi od bijesa
bure, od vihora."

9 Upropasti ih, GOSPODINE, smeti im jezik,
jer vidim nasilje i svađu u gradu.

10 Oni ga okružuju danju i noću kao svoje
vlastite zidove, unutra vladaju zlodjela i
nevola,

11 Usred njega bezbožna djela, s trga nje-
gova ne odlazi tlačenje i lukavstvo.

12 Jest, nije neprijatelj koji me tako grdi – to
bih podnio, i da udara na mene mrzitelj
moj, ja bih se sakrio od njega.

13 Ne, ti si čovjek kao ja, moj prijatelj, moj
pouzdanik.

14 S kojim sam pouzdano općio, u povorci
svečanoj hodio u Božji dom.

15 Neka ih dostigne smrt, neka živi siđu u
podzemni svijet, jer je kuća njihova, njihovo
srce puno zloće.

16 A ja prizivam Boga, GOSPODIN će me
spasiti.

17 Navečer, ujutro i u podne tužit ču i uzdi-
sati; On će čuti moj glas;

18 dušu će moju otkupiti za mir iz boja pro-

tiv mene, jer ih je mnogo bilo oko mene.

19 Bog će čuti, duboko će ih saviti, On koji
stoluje od vijeka, jer se ne popravljuju, jer
ne štuju Boga sa strahom.

20 Svaki stavlja svoju ruku na prijatelja,
razbijaju svoj zavjet.

21 Glatka je njegova licemjerna riječ, ali mu
je svađa u srcu, riječi su njegove blaže od
ulja, ali su mačevi.

22 Baci na GOSPODINA brigu svoju, i On će
te uzdržati; On neda da se pravednik ikada
spotakne.

23 Ali ti, o Bože, ruši ih u grobnu jamu; ljudi
puni krvi i prijevarne ne sastavljaju polovice
svojih dana. A ja se uzdajem u tebe.

56 Smiluj mi se o Bože, jer za mnom
zijevaju ljudi; ratnici me svaki dan
pritišču.

2 Moji neprijatelji rade mi o glavi; jest,
mnogo ih je koji se bore protiv mene, o
Svevišnjici.

3 Ali neka je daleko od mene da ih se bojam,
jer u tebe se uzdajem.

4 U Boga čijom se riječi dičim, u Boga se
uzdajem, ne bojam se što mi mogu napraviti
ljudi?

5 Svaki dan preokreću moje riječi, sve misli
njihove idu na zlo protiv mene.

6 Skupljaju se, zasjede mi postavljaju na
pete moje, jer mi rade o glavi.

7 Uz takvu zloču da izmaknu, u gnjevu sruši
narode, o Bože.

8 Izbrojio si dane nevolje moje, suze moje
skupi u svoj mijeh, u torbu svoju unutra.

9 U dan kad te zovnem moraju se moći
neprijatelji okrenuti, pobjeći; u to sam uvje-
ren: Bog je za mene.

10 U Boga čijom se riječi dičim, u GOSPO-
DINA čijom se riječi dičim,

11 u Boga se uzdajem, ne bojam se što mi
mogu napraviti ljudi?

12 O Bože, dugujem ti što sam zavjetovao;
žrtvu hvale prinijet ču ti,

13 ako izbaviš od smrti moju dušu, od
pada moje noge, da idem pred Bogom u
svjetlosti života.

57 Smiluj se meni, o Bože, smiluj mi
se, jer se u tebe uzda moja duša; u
sjenu tvojih krila ja ču se sakriti dok zlo ne
mine.

2 Vapijem k Bogu Svevišnjemu, k Bogu koji
brani moju stvar.

3 On neka mi pošalje pomoć s neba, jer mi
se progonitelj moj ruga. Bog neka dade
svoju milost i vjernost.

4 Moja duša prebiva među ljudima kajima su zubi kopljia i strije-
le, kajima je jezik mač oštar.

5 Iznad nebesa pokaži svoje veličanstvo, o Bože, sjaj tvoj neka napuni sav svijet.

6 Namjestili su zamku mojim nogama, ali me je on držao daleko, iskopali su pred menom jamu, ali su oni sami pali u nju.

7 Utješeno je moje srce, o Bože, utješeno je moje srce, pjevat će i svirat će.

8 Probudi se, moja dušo. Probudi se, harfo i citaro, hoću da probudim bijelu zoru.

9 Tebe će slaviti među narodima, o Gospodine, tebi će svirati među neznabوćima.

10 Jer je uzvišena do nebesa tvoja milost, tvoja vjernost do oblaka.

11 Iznad nebesa pokaži svoje Veličanstvo, o Bože, tvoj sjaj neka napuni cijeli svijet.

58 Vi sudci, govorite li još uistinu pravu? Izričete li pravednu presudu ljudima?

2 Ah ne, vi radite, a srce vam je puno zloće, puštate slobodu svojem opakom djelu u zemlji.

3 Već od utrobe majčine zastranjuju bezbožnici, već od utrobe majčine tumaraju lašći.

4 Imaju otrov kao otrov zmijin, kao gluha lјutica što zatiskuje sebi uho,

5 da ne čuje glasa čarobnjaka ni glasa враčara vješta vračanju.

6 O Bože, polomi im zube u ustima. O Gospodine, razbij čeljusti lavićima.

7 Neka prođu kao prolivena voda, neka propadnu kao trava što vene.

8 Kao puž što se rastoji u sluzi, kao nedonošće koje nikad ne vidi sunca.

9 Još prije nego vaši lonci osjete potpaljeno trnje, i sirovo i nagorjelo neka raznese vihor srdžbe.

10 Razveselit će se pravednik kad vidi osvetu, oprat će noge u krvi bezbožnikovoj.

11 Onda će ljudi reći: "Eto, isplati se biti pobožan. Ima još Bog koji sudi na zemljiji."

59 Izbavi me od mojih zlih neprijatelja, o Bože, zaštiti me od mojih tlačitelja.

2 Otrgnji me od zločinaca, sačuvaj me od krvopijja.

3 Jer evo, o glavi mi rade, već drski navaljuju na mene, a na meni nema krivnje, nema grijeha, Gospodine.

4 Nema na meni nikakva zlodjela, a oni na srću i oružaju se; ustani, dodji mi u pomoć i gledaj.

5 Jest, ti, o Gospodine, Bože vojska, Bože Izraelov, ustani i pohodi sve neznabоće, ne štedi lukavih klevetnika.

6 Navečer dolaze opet, laju kao psi, skitaju se gradom.

7 Gledaj, oni grde svojim ustima, usne su

njihove kao mačevi: "Tko može to slušati?"

8 Ali ti, o Gospodine, ti ćeš im se nasmijati; ti se podsmijevaš svim tim neznabоćima.

9 Tebi će pjevati, moj braniču, jer Bog je meni utočište.

10 Milošću svojom dolazi mi moj Bog u susret; protivnike moje daje mi Bog za nasladu očiju.

11 Ali ih ne davi da to ne zaboravi moj narod, razbij ih svojom snagom; sruši ih na tlo, o Gospodine, ti štite naš.

12 Za grijeh njihovih usta, za riječi jezika njihova neka se ulove u svojoj oholosti, za kletvu i laž koju govore.

13 Uništi ih u svojem gnjevu, iskorijeni ih da ih nema, neka spoznaju da Bog vlada u Jakovu sve do krajeva zemaljskih.

14 Navečer dolaze opet, laju kao psi, skitaju se gradom.

15 Tumaraju okolo za hranom i mrmljaju ne nasativši se.

16 A ja će pjevati jakost tvoju, rano ujutro kličući slaviti milost tvoju, jer si mi bio utočište, u dan nevolje moja obrana.

17 Tebi će pjevati, o moj braniču, jer mi je Bog utočište, moj milostivi Bog.

60 Ti si nas odbacio, o Bože, rasuo nas: razgnjevio si se, na bijeg nas prisilio; vrati nas i obnovi.

2 Uzdrmao si zemlju, rastrgao ju; stegni njezine pukotine jer se drmaju.

3 Sa svojim narodom postupao si veoma tvrdo, napojio si nas opojnim vinom.

4 Dignuo si zastavu protiv svojih pobožnika, tako da su pobegli

5 Da se sad izbave prijatelji tvoji, pruži svoju desnicu i čuj nas.

6 Ovako je Bog rekao u svojoj svetosti: "Kličući pobjedosno razdijelit će Šekem, izmjerit će dolinu Sukot.

7 Moj je Gilead, moj je Manaseh, Efraim je obrana moje glave, Juda vladarski štap moj.

8 Moab je moja posuda u kojoj se umivam, Edomu, bacam moju obuću; ti, Filistejo, zavjeri se meni."

9 Tko će me odvesti u tvrdi grad, tko će me povesti u Edom?

10 Zar ne ti, o Bože, koji si nas odbacio, koji nisi išao s našim jedinicama, o Bože?

11 Ah, daj nam pomoć pred neprijateljem, jer je pomoć ljudska ništava.

12 S Bogom ćemo pobijediti; on će zgaziti naše neprijatelje.

61 O Bože, usliša moj vapaj i čuj moju molitvu.

2 S kraja zemlje vičem k tebi klonulim sr-

cem; izvedi me na hridinu odviše visoku.
3 Jer si ti moje utočište, tvrda kula pred neprijateljem.
4 U šatoru tvojem hoću prebivati zauvijek, sakriti se pod krovom tvojih krila.
5 Jer si ti, o Bože, uslišao zavjete moje, i dao mi baštinu onih koji te se boje,
6 Dodaj dane k dâmina kraljevima, njegove godine produži kroz mnoge naraštaje.
7 Neka stoluje zauvijek pred Bogom; zapovijedi milosti i vjernosti neka ga čuvaju.
8 Onda ću uvijek pjevati tvojem Imenu, svoj zavjet dan za danom vršiti.

62 Samo u Bogu počiva tiho moja duša, od njega mi dolazi spasenje.
2 On je jedini moja Hridina i moje spasenje, moja obrana da se nikada ne pomaknem.
3 Dokle ćete napadati čovjeka, vi svi, da ga ubijete? Kao nagnuti zid i trošnu ogradu.
4 Zaista, to im je na umu, da ga sruše s njegove visine; oni ljube laž, svojim ustima blagoslivljaju, a u svojem srcu psuju.
5 Samo u Bogu počiva tiho moja duša, jer mi od njega dolazi nada.
6 On je jedini moja Hridina i moje spasenje, moja obrana da se nikada ne pomaknem.
7 U Boga je moje spasenje i moja slava; tvrdi hridinu svoju, svoje utočište nalazim u Bogu.
8 Ti narode, uzdaj se uvijek u njega. Izlijevajte pred njim svoja srca; naše je utočište Bog.
9 Djeca su čovječja samo dah, sinovi su gospodski samo varka; da stanu na vagu, svi skupa lakši su od daha.
10 Ne oslanjajte se na nasilje. Ne stavljajte praznu nadu na otimačinu. Kad raste imetak, neka za njega ne prione srce.
11 Jedanput je Bog rekao o tom, dvaput sam to čuo: da je moć u tebe, Bože.
12 I da tebi pripada milost, o GOSPODINE, jer ti svakome plačaš po njegovim djelima.

63 O Bože, ti si moj Bog: tebe tražim; Tebe je žedna moja duša, za Tobom čezne moje tijelo u okorjeloj, suhoj, bezvodnoj zemlji.
2 Tako sam u svetištu pogledavao za Tobom, da vidim tvoj sjaj, tvoju slavu.
3 Jer je tvoja milost više od života, tebi pjevaju slavu moje usne.
4 Tako ću te hvaliti za svojega života, u tvoje Ime podizati ću svoje ruke.
5 Kao sržu i salom nasitilo se moje srce, tebe slave moja usta usnama punim klicanja.
6 Kad te se sjećam na svojoj postelji, kad u budnim časima razmišljam o tebi.
7 Zaista, ti si pomoć moja; u sjeni tvojih

krila veselim se.
8 Moja se duša privija k tebi, tvoja me desnica prihvaća.
9 A koji hoće da upropaste moju dušu, neka idu u dubinu zemlje,
10 Neka izginu od mača, neka budu pljen šakalima.
11 A kralj se raduje u Bogu, koji se zakleo njim, neka kliče, jer će se stisnuti usta lašcima.

64 Čuj, o Bože, glas u jadu mojemu od strašnoga neprijatelja sačuvaj moj život.
2 Zaštiti me od namisli zlikovaca, od bjesnila zločinaca.
3 Koji oštре jezik svoj kao mač, zapinju na lukove svoje otrovne riječi kao strijele,
4 da iz potaje strijeljaju na pobožnoga; iznenada ustrijele ga-i ne boje se.
5 Tvrdo zaključuju zlu odluku, dogovaraju se da postave zamke, misle: "Tko će ih vidjeti?"
6 Samo misle na zločinstva, skrivaju lukovo izmišljeni naum; pamet i čovječe srce su duboki bezdan.
7 Ali će ih pogoditi Bog svojom strijelom: iznenada bit će ranjeni.
8 Srušit će ih njihov jezik, tko ih god onda pogleda, bježat će od njih.
9 Sve ljudi spopast će strah, govorit će djela Božja, spoznat će upravljanje njegovo.
10 Pravednik će se veseliti u GOSPODINU, uzdat će se u njega. Hvalit će se svi čestita srca.

65 Tebi, o Bože na Sionu, pripada hvalospjev; tebi neka se izvršuju zavjeti.
2 O ti uslišatelju molitava, k tebi neka se utječe svako tijelo.
3 Teško me pritišće krivnja zlodjela, ali ti oprاشtaš naše grijeha.
4 Blagoslovlijen je onaj koga si izabrao da bude blizu tebe, da prebiva u dvorima tvojim. Nasitimo se dobrom tvoje kuće, svetoga doma tvojega.
5 Ti nas uslišaš u dobroti čudesnim djelima; ti o Bože, Spasitelju naš; ti pouzdanje svih krajeva zemaljskih, do najdaljega žala,
6 koji tvrdo postavljaš gore svojom snagom, opasan jakošcu,
7 koji utišavaš morsku buku, bučne valove, bunu naroda.
8 Sad zadršcu pred znacima tvojim krajnjim žitelji zemlje, sad napuniš klicanjem istok i zapad.
9 Ti si blagoslovio zemlju, zalio si je i bogato napunio potokom Božjim punim vode,

daješ da joj uspijeva žito, tako si je opremio.

10 Brazde si njezine napojio, njezine grude namočio si kišnim kapljama razmekšao, usjeve joj u rastu blagoslovio.

11 Tako kruniš godinu svoje dobrote; i twoje staze teku obilnošću.

12 Padaju na pašnjake po pustinji, brežuljci se opasuju radošću;

13 odijevaju se livade stadima, doline su pokrivenе žitom; vesele se i pjevaju.

66 Klići radosno Bogu, sva zemljo.

2 Pjevajte hvalu njegovu slavnom Imenu, dajte da glasno odjekne njegova hvala.

3 Recite Bogu ovako: "Kako su strašna tvoja djela. Zbog velike moći tvoje moraju ti se pokloniti sami tvoji neprijatelji.

4 Sva zemlja neka se pokloni tebi; neka ti hvalu pjeva, tvojem Imenu hvalu pjeva." Selah.

5 Dodite i gledajte djela Božja: strašno je kod ljudi djelovanje njegovo.

6 More je pretvorio u suhu zemlju; preko rijeke su prošli nogom, zato ćemo se veseliti u njemu.

7 Vječno vlada u svojoj moći; njegove oči ispituju narode da se ne uzvisuju buntovnici.

8 Blagoslivljajte, narodi, našega Boga, dajte da glasno odjekne hvala njegova.

9 On našu dušu drži na životu, neda da se posklizne noga naša.

10 Ti si nas kušao, o Bože, čistio si nas kao što se čisti srebro;

11 uveo si nas u zamku, stavio si breme na leđa naša.

12 Dao si da ljudi idu preko nas; morali smo prolaziti kroz oganj i vodu; ipak si nas doveo u slobodu.

13 Sa žrtvama stupam u tvoju kuću, da ti izvršim svoj zavjet,

14 Kojega izreknu moje usne i obećaju u nevolji moja usta.

15 Od pretilih ovaca prinosim ti žrtve paljenice s k dom ovnjujskim; junad i jarad spremam ti.

16 Dodite i čujte, vi svi koji se Boga bojite pripovijedam što je napravio mojoj duši.

17 Zavapio sam k njemu ustima, zahvalna pjesma već pod jezikom.

18 Da sam nosio u svojem srcu bezakonje, nikad me ne bi uslišao GOSPODIN.

19 Ali je Bog čuo, primio je glasno moje moljenje.

20 Neka je blagoslovjen Bog koji mi nije odbio moju molitvu, niti uzeo svoju milost od mene.

67 Budi nam milostiv, Bože, i blagoslovi nas, obasaj nas svojim licem.

2 Neka se na zemlji upoznaju tvoji putovi, po svim narodima tvoje spasenje.

3 Neka te slave narodi, o Bože, onda te slave svi narodi.

4 Sav će se svijet radovati i veseliti što ti pravedno vladaš nad narodima, upravljaš narode na zemlji.

5 Neka te slave narodi, o Bože, onda te slave svi narodi:

6 Onda će zemlja dati svoj rod, onda će nas blagosloviti Bog, naš Bog.

7 Bog će nas blagosloviti. Neka se njega boje svi krajevi zemaljski.

68 Ustaje Bog, njegovi se neprijatelji rasipaju. Na pogled njegov bježe mrzitelji njegovi.

2 Kao što se dim rasprši, tako ih ti rasprši; kao što se vosak rastopi od ognja, tako izginu bezbožnici pred Bogom.

3 A pravednici se vesele i raduju pred Bogom i kliču od radošti.

4 Pjevajte Bogu, pjevajte hvalu imenu njegovu. Poravnajte put onome koji se vozi po nebesima, GOSPODIN mu je ime—kličite njemu.

5 Otac je siromasima i zaštitnik sirotama Bog u svetom stanu svojemu.

6 Bog daje zapuštenima naselje, sužnje izvodi na slobodu, a buntovnici ostaju u pustoši.

7 Kad si išao pred svojim narodom, o Bože, kad si koračao kroz pustinju,

8 zemlja se tresla, nebesa su se rastapala pred Bogom, Sinaj se tresao pred Bogom, pred Bogom Izraelovim.

9 Kišu si darova izlijevao, o Bože, na svoju baštinu, i kad je iznemogla, ti si je kriješio.

10 Gdje se nastanilo tvoje stado, ondje si se brinuo dobrostivo, o Bože, za siromahe.

11 GOSPODIN je ispunio obećanje svoje, pobjedni glasnici došli su u mnogobrojnim redovima:

12 "Kraljevi vojska bježe i bježe, gospodica kuće dijeli pljen."

13 Kad taborite među ovčjim pleterima, slični ste golubinjim krilima, srebrom pokrivena, i na njihovo mahanje, sjajno kao zlato."

14 Kad Svemoćni razaspe ondje kraljeve, onda kao da pada snijeg na Salmon.

15 Božja je bašanska gora; puna je brežuljaka bašanska gora:

16 Što gledate tako poprijeko, gore pune brežuljaka, na goru koju je izabrao Bog sebi za prebivalište? Jest, ondje će prebi-

vati GOSPODIN zauvijek.

17 Kola Božjih ima tisuće tisuća, GOSPODIN je došao od Sinaja u Svetu Mjesto:

18 Uzašao si na visinu, doveo sobom roblje, primio darove od ljudi, pa i nepokorni prebivaju uz Boga, GOSPODINA.

19 Blagoslovlijen neka je GOSPODIN. Svaki dan nosi nas Bog, naš Spasitelj.

20 Bog nam je Bog pomoćnik; u Boga, GOSPODINA, ima još izlaza iz smrti.

21 Jest, Bog gnječi glavu svojom neprijateljima, kosmato tjeme što hodi u krivnji.

22 GOSPODIN je rekao: "Iz Bašana ču ih dovesti, dovesti ih iz dubina mora,

23 da ih tvoja noge zdrobi u krvi, da jezik tvojih pasa ima svoj dio od neprijatelja."

24 Vidjeli su oni, o Bože, svečani ulazak tvoj, ulazak mojega Boga, mojega kralja, u svetište.

25 Pjevači idući naprijed, za njima svirači, u sredini djevojke s bubenjićima:

26 U zborovima slavili su Boga, GOSPODINA, oni iz vrela Izraelova.

27 Ondje ide Benjamin, najmlađi, vođa njihov, grupa vladara Judinih, glavari Zebulunovi, glavari Naftalijevi.

28 Bože, podigni svoju moć. O Bože, uzdrži što si napravio za nas,

29 Zbog svojega doma u Jeruzalemu kraljevi ti prinose darove.

30 Straši zvijer iz trstike, krdo bikova, telad naroda. Sruši one koji se raduju srebru; rasprši narode koji vole ratove.

31 Iz Egipta će doći knezovi, Kuš će dignuti svoje ruke k Bogu.

32 Kraljevstva zemaljska, slavite Boga; hvalu pjevajte Svemoćnomu,

33 koji se vozi po nebu nad nebesima, iskonskim nebesima. Čuj, grmi svojim glasom, svojim jakim glasom.

34 Upoznajte Božju moć; nad Izraelom stoluje veličanstvo njegovo, njegova moć u oblacima.

35 O Bože, strašan više od svetišta svojega. Bog Izraelov koji daje moć i jakost on svojem narodu. Blagoslovlijen neka je Bog.

69 Spasi me, o Bože, jer mi već dolaze vode do grla.

2 Propadam u dubokom glibu gdje nema više dna, tonem vodi u dubine, valovi me zalijevaju.

3 Iznemogao sam vičući, grlo mi se osušilo, oči mi se ugasile gledajući svojega Boga.

4 Ima više nego kose na mojoj glavi onih koji me mrze ni za što; jaki su moji neprijatelji koji me nepravedno progone: moram vraćati što nikada nisam oteo.

5 Ti, o Bože, znaš za bezumlje moje, krivnje

moje nisu skrivene od tebe.

6 Nemoj da se posrame u meni koji očekuju tebe, Svemoćni, o GOSPODINE vojska. Nemoj da se posrame u meni koji traže tebe, o Bože Izraelov.

7 Jerzbog tebe podnosim porugu, sramotno rumenilo pokriva moje lice.

8 Postao sam stranac svojoj braći, došljak sinovima svoje majke.

9 Jer revnost za tvoju kuću izjeda me i na mene pada grdnja tvojih pogrditelja.

10 Kad postim i gorko plačem, i to mi se prima samo za zlo.

11 Odjenem li vreću od kostrijeti mjesto haljine, postajem im za ruglo.

12 Koji sjede na vratima, govore o meni, i pijanice pripajevaju o meni.

13 Ali ja-ja vapijem k tebi o GOSPODINE, o Bože, u vrijeme milosti. Uslišaj me u svojoj velikoj milosti, i u svojoj moćnoj vjernosti.

14 Izvadi me iz gliba da ne propadnem, izbavi me od mojih mrzitelja i iz duboke vode.

15 Neka me bujica ne poplavi, neka me pučina ne proždre, neka se sklopi jama svojega ždrijela nada mnom.

16 Uslišaj me o GOSPODINE, jer je dobrostiva tvoja milost, okreni se k meni u bogatom milosrđu.

17 Ne skrivaj svojega lica od svojega sluge, u tjeskobi sam; brže me usliša.

18 Približi se mojoj duši i izbavi je, zbog mojih neprijatelja osloboди me.

19 Ti znaš porugu moju, pogrdnu moju, sramotu moju; svi moji neprijatelji tebi su pred očima.

20 Od muke cijepa se moje srce tako da očajavam; nadao sam se sažaljenju, ali uzalud, tješiteljima, ali ih nisam našao.

21 Pruzaju mi žuč za jelo i u mojoj žedi poje me octom.

22 Njihov stol neka im bude zamkom, njihova žrtvena gozba mrežom.

23 Neka im potamne oči da ne vide, neka im njihova bedra oslabi zauvijek.

24 Izlij na njih svoju jarost, plamen tvojega gnjeva neka ih dostigne.

25 Stan njihov neka opusti, u njihovim šatorima neka ne prebiva nitko.

26 Jer koga si ti porazio, toga oni još progone; govore o boli onih koje si ti pogodio.

27 Zlodjela za zlodjela im daj, ne daj da dođu do tvoje pravednosti.

28 Neka se izbrišu iz knjige života, s pravednicima neka ne budu zapisani.

29 A ja sam jadan i bolan, tvoja pomoć, Bože, neka me zaštiti.

30 Onda ču slaviti u pjesmi Ime Božje, veličati ga u hvali.

31 To će biti GOSPODINU milije od bika ili

junaca s rogovima i papcima.

32 Kad to vide patnici, vesele se; vi, koji tražite Boga, radujte se od srca.

33 Jer GOSPODIN čuje uboge i ne prezire svoje zarobljenike.

34 Nebo i zemlja pjevaju mu hvalu, more i sve što se miče u njemu.

35 Jer će Bog spasiti Sion, sazidat će Jidine gradove, i ljudi će ondje prebivati i posjedovati.

36 Pleme njegovih sluga baštinit će ga; koji ljube njegovo Ime, prebivat će u njemu.

70 Požuri o Bože, spasiti me, dodji mi brzo u pomoć, o GOSPODINE.

2 Neka se posrame i pocrvene svi koji mi rade o glavi. Neka uzmaknu i osramote se koji mi žele nesreću.

3 Sa sramom neka se vrate natrag koji mi dovikuju: "Ha, ha."

4 A neka se raduju i vesele u tebi svi koji traže tebe. Neka govore uvijek: "Velik je Bog.", koji ljube tvoje spasenje.

5 A ja sam bijedan i siromah, o Bože, priteci mi. Ti si moj pomoćnik i Spasitelj, o GOSPODINE, nemoj kasniti.

71 U tebe, o GOSPODINE, tražim utočište, ne daj da se ikada osramotim.

2 U svojoj dobroti izbavi, osloboди me. Prigni milostivo k meni svoje uho, pomozi mi.

3 Budi mi zaštitna hridina, kamo da uvijek bježim. Zapovijedi moje spasenje, jer si mi ti hridina i utvrda.

4 O moj Bože, istrgni me iz ruke bezbožnika, iz ruke grješnika i nasilnika.

5 Jer si ti moje nadanje, o GOSPODINE Bože, moje pouzdanje od moje mladosti.

6 Od djetinjstva na tebe sam se oslonio, od utrobe majčine bio si moja obrana, tebi uvijek moj hvalospjev.

7 Kao čudo bio sam mnogima, jer si mi ti bio jak branik.

8 Usta su moja bila puna hvale tvoje, slave tvoje svaki dan.

9 U doba starosti nemoj me odbaciti; kad me izda snaga, nemoj me ostaviti.

10 Jer moji neprijatelji govore protiv mene; koji vrebaju moj život, dogovaraju se skupa

11 i govore: "Bog ga je ostavio, progonite ga i ulovite, jer nitko ga ne može spasiti."

12 O Bože ne udaljuj se od mene, o moj Bože, priteci mi u pomoć."

13 Neka se posrame i propadnu protivnici moji, neka spopadne sram i sramota one koji traže moju nesreću.

14 A ja ću se uvijek uzdati u tebe, svu tvoju slavu umnožavat ću.

15 Usta će moja navješčivati pravdu tvoju, svaki dan tvoje spasenje, jer u tom ja ne znam mijere.

16 Umrijet ću slaveći čudesna Svemoćnoga; slavit ću samo pravednost tvoju, GOSPODINE.

17 Od mladosti ti si me učio, Bože, i do sada navješćujem tvoja čudesna.

18 Zato me i u starosti ne ostavljam, u staračkoj dobi, Bože, dok navijestim budućemu naraštaju moć tvoju, svima potomcima jakost tvoju.

19 Jest, o Bože, tvoja pravednost je veoma visoka; ti si napravio tako velike stvari, o Bože, tko je kao ti?

20 Ti nam dao doživjeti mnogu muku i nevolju; oživi nas opet. Izvedi nas opet iz bezdana zemaljskih.

21 Onda umnoži dostojanstvo moje i udijeli mi iznova utjehu.

22 Onda ću te slaviti uz harfu zbog vjernosti tvoje, o moj Bože, svirat ću ti u citaru, o Sveće Izraelov.

23 Radovat će se moje usne, jer tebi ću pjevati, i moja duša, koju si otkupio.

24 I jezik će moj svaki dan slaviti pravednost tvoju, kad stigne sram i sramota one koji traže moju nesreću.

72 O Bože, daj kralju svoju presudu i svoju pravednost sinu kraljevu.

2 On će pravedno suditi tvojem narodu i tvojim ubogima po pravici.

3 Neka bi gore donijele narodu mir i brežuljci pravdu.

4 Ubogima u narodu neka on pribavi pravicu, djeci ubogih neka pribavi pomoć, a nasilnika neka uništi,

5 dok je sunca i mjeseca kroz sve vaše naraštaje.

6 Neka dođe kao kiša na poljane, kao kapljice što rose zemlju.

7 U dane njegove neka procvate pravica i obilje mira dokle teče mjeseca.

8 Neka vlada od mora do mora, od rijeke do krajeva zemlje.

9 Pred njim će popadati žitelji pustinje, njegovi neprijatelji će se prignuti do zemlje.

10 Taršiški kraljevi i otoci će donijeti darove, a kraljevi od Šebe i Sebe će donijeti poklone.

11 Svi kraljevi neka se prignu pred njim, svi narodi neka mu služe.

12 Jer će spasiti ubogoga koji vapije, potlačenoga i onoga koji nema pomoćnika.

13 On se smiluje slabima i ubogima i spašava život jadnima.

14 Iz pritiska i nasilja otkupljuje njihov život; u očima je njegovim njihova dragocjena krv.

15 Neka živi i dariva ga se zlatom iz Šebe; a oni neka se uvijek mole za njega i neka mu uvijek prose blagoslov.

16 U zemlji će biti izobilja žita, pa i na gorskim visinama; žito njezino šumi kao Lebanon, žetva njezina raste kao trava na polju.

17 U vijeke neka traje njegovo Ime. Dok sunce sije, neka traje njegovo Ime. Svi na-raštaji neka se blagoslivljuju u njemu, svi narodi neka ga slave.

18 Blagoslovjen neka je Bog GOSPODIN, Bog Izraelov, koji pravi čudesna, on jedini.

19 I blagoslovljeno neka je slavno njegovo Ime u vijeke. Sav svijet neka je pun slave njegove. Amen i Amen.

20 Kraj molitvama Davida sina Jesejeva.

73 Kako je dobar Bog Izraelu, onima koji su čista srca.

2 A meni umalo nisu poklekle noge, umalo se nisu poskliznuli moji koraci.

3 Jer sam se uzbunio zbog bezbožnika videći kako bezbožnici dobro žive.

4 Ne znaju oni za nevolju, zdravo i jako im je tijelo.

5 Ne kušaju boli drugih ljudi i ne muče se kao drugi ljudi.

6 Zato im je vrat obavljen ohološću kao ogrlicom, odjeveni su u nasilje kao u ha-ljine.

7 Iz zla srca rađa se njihova zloča, prepuni se loših naslada.

8 Rugaju se i govore pakosno, i s visine silom se groze

9 Svoja usta dižu već i u nebesa a jezik njihov pruža se po zemlji.

10 Zato se narod obraća njima i ispija obilnu vodu njihove čaše.

11 Govore: "Ah, kako bi to znao Bog? Zar uopće ima znanja u Svevišnjega?"

12 Eto, tako je s bezbožnicima; nesmetano stalno umnožavaju bogatstvo.

13 I tako sam uzalud držao svoje čisto srce i badava prao u nevinosti svoje ruke.

14 Zato me svaki dan pogađalo zlo, svako se jutro iznova podizala moja bol.

15 Kad bih pomislio: "Govorit ču i ovako," zaista bih izdao naraštaj djece tvoje.

16 Onda sam počeo razmišljati da bih to ra-zumio; ali je to bilo mučno u mojim očima,

17 dok sam najposlije ušao u tajnu Božju i video kako oni skončaju.

18 Jer ti ih postavljaš na sklizavo tlo i pu-štaš da se raspadnu u ruševine.

19 Kako su iznenada potamnjeli, nestalo ih, strahota ih upropastila.

20 Kao što slika sna iščezne kad se čovjek probudi, tako ti, Bože, razbijesi njihovu sli-ku kad ustaneš.

21 Zaista, kad je gorčina izjedala moje srce i bol oštro probadala moju nutrinu.

22 Onda sam bio kao živinče bez razbora; kao nijema marva sam stajao pred To-bom.

23 Ali ipak ostao sam stalno kod tebe; ti si me bio prihvatio za desnu ruku.

24 Po svojem savjetu vodio si me i poslije češ me odvesti u slavu.

25 A koga imam ja u nebu osim tebe? Ništa me više ne veseli na zemlji.

26 Neka mi nestane tijela i srca, ostaje ipak još Bog, branik mojega srca, baština moja zauvijek.

27 Jer evo, koji se udaljuju od tebe, idu u propast; koji ostave tebe, ti ih sve uništiš.

28 A za mene je dobro blizina Božja; u Sve-moćnoga GOSPODINA stavljam samo svoje uzdanje, da opjevam sva tvoja djela.

74 Što nas odbacuješ, Bože, zauvijek; što plamti tvoja srdžba na ovce two-je paše?

2 Spomeni se svoje zajednice koju si ste-kao od starine, koju si otkupio za narod svoje baštine, Gore Siona, na kojoj si se nastanio.

3 Korake svoje okreni vječnim ruševinama; sve je u svetištu poharao neprijatelj.

4 Tvoji tlačitelji digli su dobitnu viku na mje-stu tvojega sastanka; kao pobedne zna-kove postavili su svoje bojne znakove.

5 Oni su to počinili kao kad se u gustoj šumi visoko zamahne sjekira:

6 Sjekirom i maljem razbili su sve što je bilo u njemu rezbareno.

7 Ognjem su spalili tvoje svetište; stan two-jega Imena obeščatili su do temelja.

8 Rekli su u sebi: "Uništit ćemo ih sasvim."

Tako su popalili sva mjesta Božja u zemlji.

9 Ne vidimo više čudesnih znamenja svo-jih; nema više proraka, nema među nama

tko bi znao dokle će to trajati.

10 Dokle će se, o Bože, još rugati protiv-nik? Zar će zauvijek neprijatelj psovati tvoje Ime?

11 Što ustežeš svoju ruku, svoju desnicu? Izvadi je iz svojih njedara i napravi kraj.

12 Bog je kralj moj od starine, on pravi silna djela na zemlji.

13 Ti si moći svojom rasjekao more; ti si satro glavu vodenim nemanima.

14 Ti si razmrskao glave Levijatanu, dao si da ga jede narod koji živi u pustinji.

15 Ti si otvorio izvore i potoke, ti si isušio rijeke nepresušne.

16 Tvoj je dan i tvoja je noć, mjesecu i sun-cu dao si svoje mjesto;

17 utvrdio si sve granice zemaljske; stvorio si ljeto i zimu.

18 Spomeni se toga, neprijatelj se narugao GOSPODINU; narod je bezumn i psovao tvoje Ime.

19 Ne daji zvijerima duše svoje golubice i nemoj zaboraviti života svojih ubogih zauvijek.

20 Pogledaj na zavjet, jer su zemaljske špilje pune boravišta nasilja.

21 Nevolnjik neka se ne vrati sramotan; ubogi i potlačeni neka hvale tvoje Ime.

22 Digni se, o Bože, brani stvar svoju i spomeni se kako ti se bezumnici uvijek rugaju.

23 Nemoj zaboraviti obijesti svojih neprijatelja, vike protivnika svojih, koji se još neprestano množe.

75 Hvalimo te, o Bože, hvalimo te, jer je blizu tvoje Ime, daj nam da navješćujemo tvoja čudesa.

2 "Pravi čas ja ću već izabrati; onda ću reći sud pravedan.

3 Ako se i strese zemlja sa svima koji prebivaju na njoj, ja sam koji utvrđuje stupove njezine.

4 Opominjem hvalisave: 'Ne hvalite se ipak tako.' i bezbožnike: 'Ne dižite roga.'

5 Ne dižite roga svojega visoko protiv onoga gore, ne govorite drsko i tvrdoglavu."

6 Jer pomoć ne dolazi ni od istoka ni od zapada ni od pustinje ni od gora.

7 Ne, Bog je koji sudi-jednoga ponizuje, drugoga uzvisuje.

8 Jer čašu drži GOSPODIN u ruci; jako vino pjeni se u njoj, on ga toči, i njegov talog moraju gutati, moraju piti svi bezbožnici na zemlji.

9 A ja ću se radovati zauvijek, pjevat ću pred Bogom Jakovljevim:

10 "On lomi sve rogove bezbožnicima, a visoko se dižu rogovi pravednika."

76 Objavio se Bog u Judeji, veliko je njegovo ime u Izraelu.

2 U Salemu je njegov šator, na Sionu je njegovo prebivalište.

3 Ondje je polomio strijele luku, štit, mač i bojnu opremu.

4 Sjajno odjeven sišao si ti, Slavni, od pradavnih gora.

5 Odvažni divovi tražili su pljen sebi, ali su pali u smrtni san; junaci su osjetili svoje nemoćne ruke.

6 Pred prijetnjom tvojom, o Bože Jakovljev, popadali su konjanik i konj na tlo.

7 Ta strašan ti si i tko da se održi pred Tobom, kad plane tvoja srdžba?

8 S neba si oglasio presudu: zemlja se prepala i zanijemila,

9 kad je Bog ustao na sud, da pomogne

svim nastradalima na zemlji.

10 Ali tjeskoba ljudska postala je hvalospjev; ostatak strahote pretvorio se u radost.

11 Zato činite zavjete i prinosite ih svojem Bogu, GOSPODINU; svi, koji ste oko njega, prinosite dare Strašnomu.

12 Oholost vladara ponizuje on, kraljeve zemaljske on prepada.

77 Glasno vapijem Bogu mojim glasom; moram vikati: glasno vapijem Bogu mojim glasom.

2 U dan moje nevolje tražim GOSPODINA, noću je moja ruka ispružena bez prestanka, moja duša ne da se utješiti.

3 Kad se spomenem Boga, moram uzdisati, kad razmišljam, klone moje srce.

4 Ne daš da mi se zaklopi oko; smeten sam, ne mogu se više moliti.

5 Spominjem se prošlih dana, sjećam se davnih godina.

6 Promišljam noću, mislim u svojem srcu, tako pita moj duh:

7 "Hoće li se zauvijek gnjeviti GOSPODINE i zar se više nikada neće smilovati?

8 Jeli je zauvijek prestala njegova milost? Zar se prekinula njegova riječ obećanja za sve naraštaje?

9 Jeli je zaboravio Bog milostiv biti, u gnjevu zatvorio milosrde svoje?" Selah.

10 I rekao sam: "To je moja bol, da se promjenila desnica Svevišnjega."

11 Spominjem se djela GOSPODINOVIH, sjećam se tvojih nekadašnjih čudesa.

12 Razmišljat ću o svim tvojim djelima, i govorim o radovima tvojim.

13 Uzvišena je tvoja uprava, o Bože, koji je bog tako velik kao naš Bog?

14 Ti si Bog koji činiš čudesa, ti si objavio svoju moć narodima.

15 Svojom mišicom otkupio si svoj narod, sinove Jakovljeve i Josipove.

16 Vidjeli su te vode, o Bože, vidjeli su te i ustreptali, valovi zahukali.

17 Oblaci su izlijevali rijeke, u oblacima je grmio grom, tvoje su munje sijevale ondje i ovdje.

18 Čuj, štropot tvojih kola; munje su osvjetljivale svijet, zemlja se tresla i drhtala.

19 Po moru je išao tvoj put, po silnim vodama staza tvoja; a traga tvojega nije poznavao nitko.

20 Vudio si svoj narod kao ovce rukom Mojsijevom i Aronovom.

78 Pripazi na moju pouku, moj narode, prignite svoje uho k rijećima mojih usta.

2 Otvorit ću za priče svoja usta, i iz davnine

- govorit će zagonetke.
- 3 Što smo slušali i doznali, o čemu su nas još izvijestili naši oci.
- 4 To nećemo zatajiti djeci, nego ćemo javiti budućem naraštaju: slavna djela GOSPODINOVA, njegovu moć i čudesna koja je činio.
- 5 Zakon je postavio u Jakovu, u Izraelu izdao zapovijed, za koji je zapovjedio našim ocima da ga predaju dalje svojoj djeci;
- 6 da dozna za to budući naraštaj, djeca, koja će se još roditi, neka to pripovijedaju svojoj djeci;
- 7 da bi i oni stavili u Boga uzdanje svoje, i ne bi zaboravili djela Božjih, nego bi držali njegove zapovijedi;
- 8 neka ne bi postali kao njihovi oci: rod nepokoran i nevjeran, rod koji nije otvrdnuo svoje srce, niti je bio vjeran Bogu svojim duhom.
- 9 Sinovi Efraimovi, naoružani strijelci, u dan boja vratili se natrag.
- 10 Nisu održali Božjega zavjeta, nisu htjeli hoditi po zapovijedi njegovoj,
- 11 i zaboravili su njegova djela i njegova čudesna, koja su smjeli gledati.
- 12 Pred očima njihovih otaca napravio čuda u zemlji Egipat, u Zoanskom polju,
- 13 Razdvojio more i proveo ih i vode naslagao visoko kao nasip.
- 14 Vodio ih danju oblakom, a svu noć svijetlim ognjem.
- 15 Rastvorio hridinu usred pustinje i obilno ih napojio kao potokom.
- 16 Izvodi potoke iz kamena i izvodi vodu kao rijeke.
- 17 Ali oni nastave grijesiti protiv njega i prkositi Svevišnjemu u pustinji.
- 18 I kušali su Boga u svojem srcu tražeći jela za svoju požudu.
- 19 A ovako su govorili protiv Boga: "Može li Bog prostrti stol u pustinji?
- 20 On je doduše udario u kamen i potekle su vode i potoci se razlili, ali može li još i kruha dati i mesa pribaviti svojem narodu?"
- 21 GOSPODIN je to čuo, i razgnjevi se, i oganj planu na Jakova, i srdžba se podigla na Izraela,
- 22 jer nisu stavili svoje pouzdanje u Boga i svoje uzdanje u pomoć njegovu.
- 23 A ipak zapovijedi oblacima gore i otvorio vrata nebeska.
- 24 I pusti, te im kao kiša padne mana za jelo, i dao im je kruh s neba.
- 25 Čovjek je imao jesti kruha jakih, poslao im hrane u izobilju.
- 26 Pustio je, da se digne na nebesima istočnjak, i navede jakošću svojom jug;
- 27 kao prahom zasuo ih mesom, i kao morskim pijeskom krilatim pticama.
- 28 Pobacao ih usred njihova tabora, oko njihovih šatora
- 29 i jeli su i nasitili se, i dao im je što su željeli.
- 30 Ali ih još nije prošla njihova želja, još je bilo jelo u ustima njihovim,
- 31 kad se srdžba Božja podiže na njih i pomori najjače među njima i Izraelove mlade ljudi po izboru uništi.
- 32 Uza sve to grijesili su dalje i nisu držali ništa do čudesnih njegovih djela.
- 33 I pusti on, te su dani njihovi prolazili uza lud, i godine njihove bile pune užasa.
- 34 Kad ih je ubijao, onda bi ga tražili, obraćali bi se i pohitjeli bi k Bogu.
- 35 Onda bi pomisljali da je Bog njihov branik, da je Bog, Svevišnji, njihov Spasitelj.
- 36 Ali bi ga varali svojim ustima i lagali mu svojim jezikom.
- 37 Njihovo srce nije bilo u njemu utvrđeno, niti su bili vjerni njegovu zavjetu.
- 38 Ali je on bio milostiv i oprštio njihova zlodjela i nije ih uništio; često bi zaustavljao svoju srdžbu i ne bi podizao sve svoje jarosti.
- 39 I pomislio bi da su od mesa, dah koji prolazi i ne vraća se.
- 40 Koliko bi mu puta prkosili u pustinji i ožalostili ga u pustoši.
- 41 I sve nanovo kušali su Boga i tako žalostili Sveca Izraelova.
- 42 Nisu se više sjećali njegove ruke, dana kad ih je izbavio od neprijatelja,
- 43 kad je napravio svoja znamenja na Egipatu i svoja čudesna u Zoanskom polju,
- 44 kad je pretvorio njihove rijeke u krv i njihove potoke da ih više nisu mogli piti.
- 45 Poslao na njih obade koji su ih klali i žabe koje su ih morile.
- 46 Njihovu žetu predao je crvu i plod njihova truda skakavcu.
- 47 Njihovu lozu pobio tučom i njihove smočke mrazom.
- 48 Njihovu marvu predao je tuči, njihova stada munji.
- 49 I pustio na njih ognjeni gnjev, jarost, srdžbu i nevolju, poslanjem vjesnika nesreće među njih.
- 50 Lako je dao maha svojem gnjevu, nije sačuvaо njihove duše od smrti nego je dao kugi njihov život.
- 51 Pobio sve prvorodence u Egiptu, prvine muške snage u šatorima Hamovim.
- 52 I povede svoj narod kao ovce i vodio ih kao stado preko pustinje.
- 53 Vodio ih sigurno, te se nisu brinuli, a njihove neprijatelje prekrio morem.
- 54 Doveo ih na sveto svoje mjesto, na goru koju je zadobila njegova desnica.
- 55 I odagnao ispred njih narode; ždrijebom im razdijelio njihovu baštinu, i po njihovim

šatorima nastanio Izraelova plemena.
56 Ali su oni kušali i dražili Boga Svevišnje-
ga i nisu pazili na njegove propise.
57 Otpali su nevjerno kao njihovi oci, sla-
gali su kao varavi luk.
58 Oni su u njemu izazvali srdžbu svojim
visinama i naveli ga na ljubomor svojim
idolima.
59 Čuo je to Bog i razgnjevio se, i odbacio
posve Izraela.
60 I ostavi prebivalište svoje u Šilu, šator u
kojem je prebivao među ljudima,
61 onda je dao u ropstvo svoj ponos i svoju
krasotu u neprijateljske ruke.
62 I predao maču svoj narod, bio je planuo
na svoju baštinu.
63 Njegove mlađiće proždrije oganj, i dje-
vojkama se njegovim ne zapjeva pjesma.
64 Svećenici su njegovi pali od mača, nje-
gove udovice nisu zaplakale.
65 Ali se onda kao iza sna probudi Gospo-
din, kao junak koji ustaje od vina.
66 I pobio svoje neprijatelje s leđa, osra-
moti ih zauvijek.
67 povrh toga on odbaci i šator Josipov, i
nije izabrao pleme Efraimovo,
68 nego je izabrao sebi pleme Judino, Goru Sion, koja mu omiljela.
69 Sagradio visoko svoje svetište, tvrdo
kao zemљa koju je zauvijek utemeljio.
70 I izabrao Davida, svojega slugu, i uzeo
ga od torova ovčjih.
71 Odveo ga od čuvanja ovaca dojilica
i doveo da passe Jakova, njegov narod, i
Izraela, njegovu baštinu.
72 I on ih pasao pobožnim srcem, vodio ih
svojom vještrom rukom.

79 O Bože, narodi su prodrijeli tvoju ba-
štinu, obeščatili su tvoj sveti dom,
pretvorili su Jeruzalem u ruševine.
2 Trupla tvojih sluga pobacali su pticama
nebeskim da ih jedu, tjelesa pobožnika
tvojih zvijerima zemaljskim.
3 Prolili su krv njihovu kao vodu oko Jeru-
zalema, i nije bilo nikoga da ih pokopa.
4 Postali smo ruglo svojim susjedima, rug
i prezir svojoj okolici.
5 Dokle ćeš se još, Gospodine, stalno
gnjeviti, dokle će tvoja ljubomora gorjeti
kao oganj?
6 Izlij srdžbu svoju na narode koji te ne
poznaju, na kraljevstva koja ne poštuju
tvojega Imena.
7 Jer su izjeli Jakova i prebivalište njegovo
opustošili.
8 Ne nosi za nama zlodjela otaca; tvoje
milosrđe neka nam brzo dođe u susret, jer
postali smo veoma nevoljni.
9 Pomozi nam, Bože, Spasitelju naš, zbog

časti svojega Imena. Oslobodi nas i oprosti
nam naše grijeha zbog svojega Imena.
10 Zašto da se rugaju neznabоšći: "Gdje
je njihov Bog?" Neka se pokaže na nezna-
bošćima pred očima našim kako osveću-
ješ prolivenu krv svojih sluga.
11 Neka prodre do tebe uzdisanje sužanja,
snagom mišice svoje otkupi osuđene na
smrt.
12 Tako je vratio sedmerostruko u njedra
susjedima našim psovanje kojim te grde,
o Gospodine.
13 A mi, tvoj narod, ovce tvojega stada, mi
ćemo ti zahvaljivati zauvijek, tvoju ćemo
slavu navješćivati od koljena do koljena.

80 Čuj o pastire Izraelov, koji si čuvao
Josipa kao ovce, koji stoluješ nad
kerubinima, zablistaj
2 pred Efraimom, Benjaminom i Manase-
hom, probudi svoju junačku jakost, izadi
da nas spasiš.
3 O Bože, okreni sudbinu našu; daj da zasja
tvoje lice i bit ćemo spašeni.
4 O Gospodine, Bože vojska, dokle ćeš
se još gnjeviti naprotiv vapajima svojega
naroda?
5 Suznim kruhom hratio si ga, suzama si
ga obilno napajao.
6 Činiš da se oko nas svađaju naši susjedi,
naši se neprijatelji namaju smiju.
7 O Bože vojska nebeskim, okreni sudbinu
našu, daj da zasja tvoje lice i onda ćemo
se spasiti.
8 Iz Egipta si prenio lozu, prognao si naro-
de i nju zasadio.
9 Iskrčio si mjesto za nju, i ona se ukorijeni-
la, i proširila se daleko preko zemlje.
10 Pokrila gore svojom sjenom i Božje ce-
dre svojim granama,
11 pružila svoje prutove do mora i svoje
ogranke do Rijeke.
12 Zašto si joj sada srušio ogradu da s nje
trga koji putom prolazi,
13 da ju podgriza gorski vepar, da ju jede
poljska zvijer.
14 O Bože nebeskih vojska, pogledaj opet
s neba i vidi i pobrini se za svoj vinograd.
15 Zasad ovaj koji je zasadila tvoja desni-
ca, za mladicu koju si sebi podignuo.
16 Kao smeće popaljena je ognjem. Neka
propadnu od srdžbe tvojega lica.
17 Ali tvoja ruka neka počiva na čovjeku
desnice tvoje, nad sinom čovječjim koga
si podignuo sebi.
18 Nećemo više ostaviti tebe, daj nam život
i onda ćemo slaviti tvoje Ime.
19 Obnovi nas, o Gospodine Bože vojska,
neka zasja tvoje lice na nas i bit ćemo
spašeni.

- 81** Glasno kličite Bogu, jakosti našoj
radujte se Bogu Jakovljevu.
- 2 Podignite pjesme, udarajte u bubanj, u
slatku citaru s harfom.
- 3 Trubite u trubu o mlađaku, o uštapu, u
dan naših Svečanosti.
- 4 Jer je takav zakon u Izraelu, takva je za-
povijed od Boga Jakovljeva.
- 5 Postavio to u Josipu, kad je izlazio iz ze-
mlje Egipta; čujem riječi koje nikada nisam
slušao:
- 6 "Oslobodio sam ramena njegova od bre-
mena, njegove se ruke oslobostile teretne
košare.
- 7 U nevolji si me zazvao: ja sam te spasio,
uslišao sam te iz gromovnih oblaka; isku-
šao sam te na vodi svade.
- 8 Slušaj, moj narode, opomenut ću te. Ah,
Izraele, kad bi me poslušao.
- 9 Neka ne bude u tebe drugoga boga i
bogu tuđemu nemoj se klanjati.
- 10 Ja, GOSPODIN, tvoj sam Bog, koji sam te
izveo iz zemlje Egipat, otvorio svoja usta i
ja ću ih napuniti.
- 11 Ali moj narod ne posluša mojega glasa,
i Izrael nije napravio po mojoj volji.
- 12 Ja sam ih pustio na volju njihova srca,
neka hode po svojim željama.
- 13 Ah, da me je moj narod slušao, da je
Izrael hodio putovima mojim.
- 14 Brzo bih bio pokorio neprijatelje njihove
i na protivnike njihove bio bih podignuo
svoju ruku.
- 15 Onda bi se morali prgnuti mrzitelji
GOSPODINOV, sudbina njihova trajala bi
zauvijek.
- 16 Najboljom pšenicom hranit ću ga, i me-
dom iz hridine krijeput ću te."
- 82** Bog se diže u zajednici Božjoj, drži
sud usred bogova:
- 2 "Dokle ćete suditi nepravedno i zauzima-
ti se za bezbožnike.
- 3 Sudite pravo ubogima, sirotama, siroma-
he, potlačene opravdajte.
- 4 Izbavljajte ubogoga, slaboga, osloboinite
ih iz ruke bezbožnika."
- 5 Ali oni ne gledaju na to, ne uviđaju to,
tumaraju dalje po tmini: tresu se svi temelji
zemlje.
- 6 Rekao sam: "Vi ste bogovi, vi ste svi si-
novi Svevišnjega.
- 7 Ali morate umrijeti kao ljudi, morate pasti
kao jedan od glavara."
- 8 O Bože, digni se i sudi zemlji, jer svima
narodima ti si gospodar.
- 83** Bože, ne šuti, nemoj ostati nijem i
ne počivaj, o Bože.
- 2 Jer evo, tvoji neprijatelji bjesne; oholo
- dižu glavu mrzitelji tvoji.
- 3 Tvojem narodu na štetu kuju urotu; dogo-
varaju se protiv tvojih štićenika.
- 4 Ovako govore: "Dodite, iskorijenit ćemo
ih između naroda, da nitko više ne spomi-
nje ime Izraelovo."
- 5 Jest, jednodušno su tako zamislili, savez
protiv tebe zaključili:
- 6 Šatori Edomovi i Išmaelovci, Moab, Ha-
grijci,
- 7 Gebal, Amon i Amalek, Filistejci s Tirci-
ma,
- 8 pa i Asirija se njima pridružila; dali su ruku
sinovima Lotovim.
- 9 Napravio im onako kao Midjanu, kao Si-
seri, kao Jabinu na potoku Kišonu.
- 10 Oni su bili uništeni kod En-Dora, postali
su gnoj oračoj zemlji.
- 11 Napravi s njihovim knezovima kao Orebi
i Zeb, sa svim njihovim vladarima kao Ze-
bah i Salmuna,
- 12 koji su govorili: "Osvojimo poljane Bož-
je."
- 13 O moj Bože, zapovijedi, neka budu kao
kovitlac, kao pljeva pred vjetrom.
- 14 Kao oganj što zahvati šumu, kao pla-
men što spaljuje gore:
- 15 Tako ih potjeraj svojom burom, tako ih
smeti svojim vihorom.
- 16 Sramotom pokrij njihovo lice, da traže
tvoje Ime, o GOSPODINE.
- 17 Neka se srame i srame zauvijek, neka
se smetu i izginu.
- 18 Onda će uvidjeti da ti čije je Ime GOSPO-
DIN, da si samo ti najviši u svemu svijetu.
- 84** Kako se mili šator tvoj, GOSPODINE
vojska.
- 2 Moja duša čezne za i gine za dvorima
GOSPODINOVIM, moje srce i moje tijelo kliču
Bogu živomu.
- 3 I vrabac nalazi kuću, lastavica gnijezdo
da u njih sakrije mlađe svoje; a ja tvoje
žrtvenike, o GOSPODINE vojska, moj kralju
i moj Bože.
- 4 Blagoslovljeni su oni koji prebivaju u tvojoj
kući, koji te slave bez prestanka.
- 5 Blagoslovljen je čovjek kome je jakost u
tebi, kome srce hoće na hodočašća.
- 6 Putujući dolinom pustinjskom pretvaraju
je u izvore, i kiša jame ispunja.
- 7 Od zaselka putuju dalje do zaselka, dok
se ne pojave pred Bogom na Sionu.
- 8 O GOSPODINE, Bože vojska, čuj moju mo-
litvu, uslišaj je, Bože Jakovljev.
- 9 Ti štite naš, pogledaj, o Bože, pogledaj
lice svojega pomazanika.
- 10 Jer jedan dan u dvorima tvojim bolji je
od tisuću drugih; draže mi je biti na pragu
kuće mojega Boga, nego boraviti u šatori-

ma bezbožnika.

11 Jer je Bog, GOSPODIN, kruna i štit; GOSPODIN daje milost i čast, ne uskraćuje dobara onima koji hodaju pošteno.

12 O GOSPODINE vojska, blagoslovijen je čovjek koji se uzda u tebe.

85 Pomilovao si svoju zemlju, GOSPODINE, okrenuo si sudbinu Jakovljevu.

2 Oduzeo si krivnju zlodjela svojem narodu, pokrio si sve njihove grijeha.

3 Povukao si svu svoju jarost i ublažio žestinu svojega gnjeva.

4 Popravi nas opet, o Bože, Spasitelju naš, odvrati srdžbu svoju od nas.

5 Zar ćeš se zaувijek srditi na nas, protegnuti svoj gnjev svim naraštajima?

6 Zar nas nećeš iznova oživjeti, da se tvoj narod raduje tebi?

7 Daj nam, o GOSPODINE, da gledamo milost tvoju, spasenje svoje daj nam.

8 Da bih ipak čuo što je Bog, GOSPODIN, obećao. On govori o miru za svoj narod i za pobožne svoje, samo neka oni nikada ne rade bezumno.

9 Njegovo spasenje, zaista, blizu je onih koji ga se boje; našu zemlju zapast će sjajna sreća.

10 Onda će se milost i vjernost sresti; onda će se pravda i mir poljubiti.

11 Vjernost će niknuti iz zemlje, pravednost će gledati s neba.

12 GOSPODIN će zaista dati dobro, i zemlja će naša dati plod svoj.

13 Pravednost će ići pred njim i njegovi će koraci trti našu stazu.

86 Prigni svoje uho, o GOSPODINE, poslušaj me, jer sam nevoljan i siromah.

2 Sačuvaj moj život, jer sam ti posvećen, ti si moj Bog; spasi svojega slугу koji se uzdaje u tebe.

3 Budi mi milostiv, o GOSPODINE, jer cijelim danom tebi vapijem.

4 Razveseli srce svojega sluge, jer tebi, o GOSPODINE, uzdižem svoje srce.

5 Jer si ti, GOSPODINE, dobrostiv, sklon da oprostiš, bogat milošću za sve koji te zazivaju.

6 Pa čuj, o GOSPODINE, moju molitvu i pripazi na moj glasni vapaj.

7 U dan nevolje svoje vapijem tebi, jer ćeš me uslišati.

8 Nema među bogovima slična tebi, GOSPODINE, nema djela takvih kakva su tvoja.

9 Svi narodi koje si stvorio, dolaze, padaju pred Tobom na koljena, GOSPODINE, tvojem Imenu iskazuju čast.

10 Jer si ti velik i stvaraš čudesna velika,

jedini si ti Bog.

11 Pokaži mi, o GOSPODINE, svoj put da u vjernosti idem k tebi, upravi moje srce na to, da se boji tvojega Imena.

12 Onda ću ti zahvaljivati, o GOSPODINE Bože, svim srcem, slaviti tvoje Ime dojeka:

13 "Jest, milost je tvoja velika prema meni: izbavio si moj život iz dubina carstva mrtvih."

14 Oholice ustaju protiv mene, o Bože, rula nasilnika radi mi o glavi a tebe nemaju pred očima.

15 Ali ti si, GOSPODIN Bog pun milosrđa i milosti, pun strpljivosti i bogat dobrotom i vjernošću.

16 Pogledaj me, smiluj se meni, svojem sluzi, daj mi svoju jakost i pomozi sinu svoje sluškinje.

17 Napravio sa mnom čudo dobrote, da vide koji me mrze, i posramme se što si mi ti, GOSPODINE, pomogao i utješio me.

87 Njegov je temelj na gorama svetim.

2 To ljubi GOSPODIN: vrata Siona više nego sva prebivališta Jakovljeva.

3 Slavno se govori o tebi, grade Božji:

4 "Rahab i Babilon nazivam svojim priznatieljima; gle, Filistejaca i Tir i Kuš: 'Ovaj i onaj se rodio ondje,'"

5 O Sionu će se govoriti, taj se i taj rodio ondje; on sam, Svevišnji, utemeljio ga je.

6 GOSPODIN broji kad upisuje narode: "Ovaj se rodio ondje".

7 A pjevači i svirači s glazbalima kliču: "U tebi su svi izvori moji."

88 GOSPODINE, Bože mojega spasenja, danju i noću vapijem pred Tobom.

2 Neka dođe pred tebe moja molitva, prigni svoje uho mojemu vapaju.

3 Jer je moja duša puna jada; život je moj blizu carstvu mrtvih.

4 Već me ubrajaju među one koji umiru, ja sam kao čovjek bez snage.

5 Ostavljen sam među mrtvima, sličan ubijenima koji počivaju u grobu, kojih se više ne sjećaš, koji su od tvoje ruke odsječeni.

6 Ti si me rinuo duboko u podzemni svijet, u tmine, u dubine.

7 Otežala mi tvoja srdžba, sve svoje valove pustio si na mene.

8 Udaljuješ od mene prijatelje moje, napravio si da im budem omražen; uhvaćen sam i ne mogu van.

9 Oči se moje gase od bijede; iz dana u dan vapijem tebi, GOSPODINE, tebi pružam svoje ruke.

10 Hoćeš li na mrtvima još praviti čudesna? Ustaju li sjene da te slave?

11 Zar se u grobu slavi dobrota tvoja, u carstvu mrtvih tvoja vjernost?
 12 Hoće li se u tmili objavljivati tvoja čudeša, tvoja pravednost u zemlji zaborava?
 13 Ali ja, o GOSPODINE, vapijem tebi; već u rano jutro penje se k tebi moja molitva.
 14 Zašto, GOSPODINE, odbacuješ moju dušu i skrivaš od mene svoje lice?
 15 Mučim se i umirem od mladosti, podnosim strahote tvoje bez pomoći.
 16 Tvoja srdžba stiže me, strahote tvoje me pritišču,
 17 Optječu me kao voda svaki dan, stežu me od svuda.
 18 Udaljuješ od mene prijatelja i druga, samo je mrak moj drug.

89 Uvijek ću pjevati milosti GOSPODINOVOJ svim naraštajima javljat ću glasno tvoju vjernost.
 2 Jer si rekao: "Zavjet milosti neka traje zauvijek." Kao nebesa stoji tvrdo tvoja vjernost:
 3 "Ustanovio sam zavjet s izabranim svojim, zakleo sam se Davidu, svojem sluzi:
 4 Zauvijek ću utvrditi tvoje pleme, tvoje prijestolje podignuti za sva vremena."
 5 Onda su slavila nebesa, GOSPODINE, tvoja čudesa i tvoju vjernost u zajednici svetoj.
 6 Jer tko je na nebesima ravan GOSPODINU, tko ti je sličan GOSPODINE među sinovima Božjim?
 7 Bogu, koji je strahovit u Vijeću svetih, silno uzvišen iznad svih oko njega.
 8 O GOSPODINE, Bože vojska, tko je tako jak, GOSPODINE, kao ti, kao tvoja vjernost oko tebe?
 9 Ti vlastiš nad morskom silom, ti krotiš huku njegovih valova.
 10 Ti si zgazio Rahab kao potučenoga, jakom mišicom razasuo svoje neprijatelje.
 11 Tvoja su nebesa, tvoja i zemlja, ti si stvorio svijet i što je god u njemu.
 12 Ti stvorio sjever i jug; Tabor i Hermon raduju se tvojem Imenu.
 13 Tvoja mišica puna je junačke snage; tvoja je ruka jaka, tvoja desnica ispružena.
 14 Stupovi su tvojem prijestolju pravo i pravednost; pred tobom stupaju milost i vjernost.
 15 Blagoslovljen je narod koji zna poklike štovanja, koji ide u svjetlosti tvojega lica, o GOSPODINE.
 16 tvojem Imenu raduje se uvijek; pravednost ga tvoja uzvisuje.
 17 Jer si ti sjajna snaga naša, po tvojoj milosti raste moć naša.
 18 Jer je GOSPODIN naš zaštitnik, naš Kralj Svetac Izraelov.

19 Onda si govorio u viđenju svojim sestima ovako: "Poslao sam pomoć jednom junaku, uzvisio sam jednoga iz naroda.
 20 Davida sam uzeo sebi za slugu, pomazao ga svetim uljem svojim.
 21 Zato će moja ruka biti s njim, i mišica moja krijebit će ga.
 22 Nikad ga neće neprijatelj nadvladati; bezbožnik ga neće potlačiti.
 23 Njegove ću neprijatelje pred njim satrti, njegove ću mrzitelje poraziti.
 24 Pratit će ga moja vjernost i moja milost; njegova će moć rasti po mojem Imenu.
 25 Pružit ću na more njegovu ruku, na rijeke njegovu desnicu.
 26 On me smije zvati: Moj otac ti si, moj Bog, branik mojega spasenja.
 27 A ja ću ga napraviti prvorodencom, najvišim među zemaljskim kraljevima.
 28 Zauvijek ću mu sačuvati svoju milost, moj zavjet s njim stajat će čvrsto.
 29 Potomstvo ću njegovo uzdržati u vijeke, njegovo prijestolje, dokle stoji nebo.
 30 Ali ako njegovi sinovi ostave moj zakon i ne idu po mojim propisima,
 31 ako obeščasti moje zapovijedi i moje uredbe ne sačuvaju,
 32 onda ću pokarati prutom njihovu krivicu i bičevima njihovo bezakonje.
 33 Ali svoju milost neću uzeti od njega i neću prekršiti svoju vjernost.
 34 Nikada neću pogaziti svojega zavjeta, i što su izrekla moja usta, neću poreći.
 35 Svetošću svojom prisegnuo sam ovo: Nikada neću slagati Davidu:
 36 Potomstvo će njegovo ostati zauvijek i njegovo prijestolje kao sunce pred menom.
 37 Kao mjesec trajat će zauvijek, kao nebo opstojati u sva vremena.,
 38 Pa ipak sad si odbacio, prezreo, gnjevom progonio koga si pomazao.
 39 Prezreo si zavjet sa svojim slugom, krunu si njegovu u prah bacio, obeščastio.
 40 Srušio si sve njegove zidove, razrušio njegove tvrđave.
 41 Sad ga plijeni tko god onuda prođe, postao je ruglo svojim susjedima.
 42 Uzvisio si desnicu njegovih tlačitelja, razveselio si sve njegove neprijatelje.
 43 Otupio si oštricu njegova mača i nisi mu dao u boju pobijediti.
 44 Oduzeo si mu sjajno žezlo, njegovo prijestolje srušio na zemlju.
 45 Skratio si dane njegove mladosti i odjenuo ga u sramotu.
 46 Dokle ćeš se, GOSPODINE, posve skravati, zar da tvoja srdžba plane kao organj?
 47 Spomeni se, GOSPODINE, kako je kratak moj život; kako si ni na što stvorio svu dje-

cu čovječju?

48 Gdje je čovjek koji bi ostao na životu, a da ne mora vidjeti smrt; koji izbavlja svoj život od moći podzemnoga svijeta?

49 Gdje su prijašnje tvoje milosti, GOSPODINE što si ih u vjernosti prisegnuo Davidu?

50 GOSPODINE, spomeni se sramote svojih sluga, koju nosim u svojim njedrima kod mnogih naroda,

51 kojom tvoji neprijatelji, o GOSPODINE, grde tebe, kojom grde zapovijed pomazanika tvojega.

52 Neka je blagoslovljen GOSPODIN u vijke. Amen i Amen.

90 GOSPODINE, ti si nam utočište, ti si to bio u sva vremena.

2 Prije nego su gore postale i prije nego si stvorio zemlju i svijet, od vijeka do vijeka ti si, Bog.

3 Ti враćaš čovjeka u prah i govorиш: "Vratite se, djeco čovječja."

4 Jest, u tvojim je očima tisuća godina kao dan jučerašnji što je prošao, kao noćna straža.

5 Kao san ujutro odnosiš ljudi, oni su kao trava što nikne:

6 ujutro procvate i uzraste, navečer se pokosi i osuši.

7 Tako nas nestaje ispred tvojega gnjeva, i pred tvojom jarošću smetemo se.

8 Stavljaš zla djela naša sebi pred oči, našu tajnu krivnju pred svjetlost svojega lica.

9 Tako hitaju svi naši dani u tvojem gnjevu; godine naše iščeznu kao misao.

10 Vrijeme života našega traje sedamdeset godina, a u jačega i osamdeset godina; a ipak je dobit njihova jedino muka i nevolja, jer brzo prolazi, i mi odlijećemo.

11 Tko zna silu tvojega gnjeva i jarost tvoju da bi te se kao što treba bojao?

12 Nauči nas brojiti naše dane da dobijemo mudro srce.

13 Povrati se, o GOSPODINE, dokle će još? Smiluj se svojim slugama.

14 Doskora nas okrijepi milošću svojom da se radujemo i veselimo u sve svoje dane.

15 Razveseli nas za one dane kad si nas kaznio, za godine kad smo gledali nesreću.

16 Neka se pokaže na tvojim slugama tvoje djelo, tvoja slava na njihovoj djeci.

17 Neka vlada nad nama dobrota GOSPODINA, našega Boga; daj nam uspjeh djelu naših ruku, jest, daj uspjeh djelu naših ruku.

91 Onaj koji prebiva u zaštitnom mjestu Svevišnjega, boravi u sjeni Svemoćnoga,

2 Govorit će ovako GOSPODINU: "Ti si moje utočište i moja obrana, moj Bog, u koga se

uzdajem."

3 Jer te on čuva od ptičarske zamke i od lјutoga pomora.

4 Krilima svojim pokriva te: pod perjem si njegovim sakriven; i štit i oklop bit će tebi njegova vjernost.

5 Ne trebaš se bojati strahote noćne, niti strijele što leti danju;

6 kuge što ide po mraku, ni pomora što mori o podne.

7 I padne li uza te tisuća i deset tisuća s desne strane tebi, ne može tebi ništa napraviti.

8 Jest, vidjet ćeš svojim očima, gledat ćeš plaću bezbožnicima.

9 Jer kad si GOSPODINA, koji je moje utočište; Svevišnjega, uzeo sebi za okrilje.

10 neće te nikada snaći zlo; nesreća se neće približiti tvojem šatoru.

11 Jer je svojim andelima zapovjedio da te čuvaju na svim stazama tvojim.

12 Nosit će te na svojim rukama da se ne spotakne o kamen tvoja nogu.

13 Nogom ćeš gaziti polavoyima i zmijama lјuticama, zgazit ćeš lavića i zmaja.

14 Jer on pristaje uza me, spasit će ga, štitit će ga, jer poznaje moje Ime.

15 On će me zazvati, i ja će ga uslišati; i bit će s njim u nevolji, spasit će ga i proslaviti.

16 Dat će mu da dugo živi i pokazat će mu svoje spasenje."

92 Lijepo je hvaliti GOSPODINA, pjevati tvojem Imenu, o Svevišnjji;

2 navješčivati jutrom milost tvoju, tvoju vjernost noću,

3 uz žičano glazbalo sa deset žica na harfi i uz citaru, ugodan zvuk.

4 Jer me veseliš, GOSPODINE, svojim djelima; zbog tvojih djela ruku radujem se:

5 Kako su velika tvoja djela, GOSPODINE, kako su duboki naumi tvoji.

6 Samo tko je nerazuman, ne shvaća to; samo tko je bezumnik, ne može to nikada razumjeti.

7 Niču bezbožnici kao trava, cvjetaju svi zlikovci, ali samo zato da izginu zauvijek.

8 A ti si visoko uzvišen, u vijeke ti si GOSPODIN.

9 Jer evo, tvoji neprijatelji, o GOSPODINE, jer evo, neprijatelji tvoj ginu, svi se zločinci rasipaju,

10 Ti si napravio velikom snagu moju kao u bivola, pomazao si me svježim uljem.

11 Ponosno gleda moje oko na protivnike moje; o padu bezbožnika, koji su ustajali protiv mene, slušalo je moje uho.

12 A pravednik se zeleni kao palma, kao lebanonski cedar raste gore.

13 Koji su zasađeni u GOSPODINOVU domu, zelene se u dvorima našega Boga.
 14 Još u starosti nose obilat plod, jedri su i puni svježine,
 15 i tako oni javljaju: GOSPODIN je pravedan; On je moja hridina, u kome nema nepravde.

93 GOSPODIN je kralj, odjenuo se u sjaj, zaodjenuo se GOSPODIN u veličanstvo, opasao se, tvrdo stoji svijet da se ne može poljuljati.

2 Tvrdo stoji od iskona tvoje prijestolje, ti si od vječnosti.

3 Podigle su rijeke, o GOSPODINE, podigle su rijeke svoj šum, podigle su rijeke svoj žamor.

4 GOSPODIN u visini je silniji nego glasovi silnih voda, uzvišeniji nego bučno more.

5 Posve je pouzdana riječ obećanja tvojega; svetost je ures u tvojoj kući, o GOSPODINE, zauvijek.

94 O GOSPODINE Bože osvete, O Bože osvete, sijevni.

2 Digni se, suče zemlje, naplati oholima njihova djela.

3 Dokle će se bezbožnici, GOSPODINE, dokle će se još bezbožnici hvaliti?

4 Oni se pjene i drzovito govore; svi se zločinci nadimaju.

5 Gaze tvoj narod, o GOSPODINE, pritišču tvoju baštinu.

6 Ubijaju udovicu i došljaka, sirote dave.

7 Pritom misle: "GOSPODIN to ne vidi, Bog Jakovljev ne opaža to nikada."

8 Opametite se, bezumnii u narodu, luđaci, kad ćete doći do razboritosti?

9 Koji je stvorio uho, zar taj da ne čuje; koji je napravio oko, zar taj da ne vidi?

10 Koji kažnjava narode, zartajda ne kazni; on koji uči ljudi znanju?

11 GOSPODIN zna misli ljudi—one su samo para.

12 Blagoslovljen je čovjek koga ti, o GOSPODINE, odgajaš i u svojem zakonu poučavaš:

13 da mu dadeš mir u zle dane, dok se kopa grob bezbožniku.

14 Jer neće odbaciti GOSPODIN svojega naroda i svoje baštine neće ostaviti.

15 Jer pravednost dolazi opet do svojega prava, da je slijede koji su čestita srca.

16 Tko će ustati za mene protiv zlih? Tko će stajati uza me protiv zlikovaca?

17 Kad mi GOSPODIN ne bi bio pomoćnik, ležala bi moja duša odavno u tišini.

18 Kad god pomislim: "Posrće mi nogu", uzdrži me, o GOSPODINE, tvoja milost.

19 U svim brigama mojega srca utjeha mi

tvoja opet razveseli dušu.

20 Stoji li uza te prijestolje zloće, koji na temelju pravice ipak samo zlo radi?

21 Skupljaju se protiv života pravednikova i osuđuju krv nedužnu.

22 Ali je GOSPODIN utočište meni; Bog je moje tvrdo utočište.

23 On im plača zlodjelima njihovim, On ih uništava u njihovoј vlastitoj zloći; uništiti će ih GOSPODIN, naš Bog.

95 Dodite, kličimo GOSPODINU, uzvikujmo pomoćniku, našem Bogu.

2 Stupimo pred njegovo lice s hvalom, u pjesmama njemu kličimo.

3 Jer je GOSPODIN velik Bog, kralj veći od svih bogova.

4 U njegovoj su ruci temelji zemaljski, vrhunci gorski njegovi su.

5 Njegovo je more, On ga je stvorio i kopno koje su njegove ruke napravile.

6 Hajdemo se klanjati i padnimo na koljena; kleknimo pred GOSPODINOM, koji nas je stvorio.

7 Jer je on naš Bog, a mi smo narod kojega on pase, ovce paše njegove. I danas, o, da biste ipak poslušali njegov glas.

8 Nemojte da otvrdne vaše srce kao u Meribbi, kao u pustinji u dan Mase,

9 gdje su me vaši oci iskušali i ispitali, a vidjeli su ipak moja djela.

10 Četrdeset godina bilo mi je mučno pred tim rodom i rekao sam: "Oni su narod kome luta srce, jer ne paze na moje putove."

11 Zato sam se zakleo pun gnjeva: "Neće ući u mjesto pokojia mojega."

96 Pjevajte GOSPODINU pjesmu novu, pjevajte GOSPODINU sva zemljo.

2 Pjevajte GOSPODINU, blagoslivljajte njegovo Ime, navješćujte iz dana u dan njegovo spasenje.

3 Navješćujte narodima njegovu slavu, svakomu plemenu njegova čudesa.

4 Jer je velik GOSPODIN, hvale dostojan veoma, strašniji je od svih bogova.

5 Jer su svi bogovi naroda ništavi idoli, a GOSPODIN je stvorio nebesa.

6 Sjaj i veličanstvo blista pred njim; slava i radost napunjaju njegovo svetište.

7 Prinesite GOSPODINU plemena naroda, prinesite GOSPODINU slavu i čast.

8 Prinesite GOSPODINU slavu imena njegova, nosite dare žrtvene i stupite u njegove dvore.

9 Poklonite se GOSPODINU u svetom uresu, neka strepi pred njim sav svijet.

10 Navješćujte narodima: "GOSPODIN je kralj;" čvrsto stoji svijet, ne poljulja se nikada. On sudi narodima pravedno.

11 Nebesa se vesele, zemlja se raduje,
bući more i sve što je u njemu;
12 Raduje se polje i sve što raste na njemu,
klikću sva šumska stabla
13 pred GOSPODINOM kad dolazi, jer dolazi
suditi zemlji; On sudi cijelom svijetu po
pravdi i narodima u svojoj vjernosti.

97 GOSPODIN je kralj, neka se zato ra-
duje zemlja, neka se vesele otoci
mnogi.

2 Oblaci su i mrak oko njega; na pravicu i
sud oslanja se njegovo prijestolje.

3 Oganj trči pred njim, izgara naokolo nje-
gove neprijatelje

4 Njegove munje obasjavaju svijet, zemlja
to vidi i strepi.

5 Gore se kao vosak tope pred GOSPODINOM,
pred GOSPODINOM cijelog svijeta.

6 Nebesa navješćuju pravdu njegovu, i svi
narodi gledaju sjaj njegov.

7 Svi poklonitelji kipova posramit će se,
koji se hvale ništavim idolima; svi bogovi
padaju pred njim.

8 A Sion čuje to i raduje se; klikću kćeri Ju-
dine zbog tvojih presuda, o GOSPODINE.

9 Jer si ti, GOSPODINE, Svevišnji u svemu
svijetu, ti nadvisuješ sve bogove.

10 Koji ljubite GOSPODINA, mrzite zlo; on
čuva život pravednika svojih, otima ih iz
ruk u bezbožnika.

11 Svjetlost obasjava pravednika i radost
srca čestita.

12 Radujte se GOSPODINU, pravednici, sla-
vite sveto njegovo Ime.

98 Pjevajte GOSPODINU pjesmu novu,
jer je učinio čudesna, pomogla mu
njegova desnica, sveta mišica njegova.

2 Objavio je GOSPODIN spasenje svoje,
pred očima neznabožaca otkriva praved-
nost svoju.

3 Spomenu se svoje milosti i vjernosti svo-
je prema kući Izraelovoj; sad gledaju svi
krajevi zemlje spasenje našega Boga.

4 Klići GOSPODINU, sva zemljo, pjevaj, po-
klikuj i popijevaj.

5 Zapjevajte GOSPODINU uz citaru, uz citaru
zvukom psalme;

6 S trubama i rogovima kličite pred GOSPO-
DINOM, Kraljem.

7 Neka bući more i što je u njemu, svijet i
koji stoje na njemu.

8 Rijeke neka plješću rukama, zajedno
gore neka se raduju pred GOSPODINOM,

9 Jer On dolazi suditi zemlju. S pravedno-
šću On će suditi svijet, i narode po pravici.

99 GOSPODIN kraljuje, neka narodi stre-
pe, boravi među kerubinima; neka

se zemlja trese.

2 Velik je na Sionu GOSPODIN, uzvišen iznad
svih naroda.

3 Neka slave tvoje Ime, veliko i slavno –
svet je On.

4 Prijatelj je pravde, kralj jakosti; što je pra-
vo, zapovjedio si; pravo i pravednost činio
si u Jakovu.

5 Uzvisujte GOSPODINA, našega Boga, i
klanjajte se kod podnožja njegovih nogu;
jer on je svet.

6 Mojsije i Aron kod njegovih svećenika i
Samuel kod priznavatelja Imena njegova:
oni su prizivali GOSPODINA, i On ih uslišao.

7 U stupu od oblaka govorio je njima; oni
su čuvali njegove zapovijedi, zakon, koji
im je dao.

8 O GOSPODINE, Bože naš, ti si ih uslišao; ti
si im bio Bog, koji opršta, a i osvetnik za
njihova djela.

9 Uzvisujte GOSPODINA, našega Boga, pri-
gnite se svetoj gori njegovo, jer je svet
GOSPODIN, naš Bog.

100 Klići radosno GOSPODINU, ti sva
zemljo.

2 Služite GOSPODINU s veseljem, pristupite
pred njegovo lice s klicanjem.

3 Spoznajte: GOSPODIN, on je Bog, on nas je
stvorio: zato smo mi njegovi, njegov narod,
stado na paši njegovo.

4 Uđite na vrata njegova sa slavom, u dvore
njegove s hvalom; hvalite ga, blagoslivljaj-
te njegovo Ime.

5 Jer je dobar GOSPODIN: vječno traje nje-
gova milost, kroz sve vaše naraštaje nje-
gova vjernost.

101 Milost i pravdu pjevat ću, slavit ću
tebe, o GOSPODINE,

2 Ponašat ću se mudro i savršeno. Kad ćeš
ti doći k meni? Hodit ću savršenim srcem
u svojoj kući.

3 Svoje oči neću nikada upravljati na zle
stvari, jer mrzim djela bezbožna, neću za
njima pristajati.

4 Neka je daleko od mene srce lažno, neću
da što znam o zlu.

5 Tko tajno kleveće svojega bližnjega, toga
ću ušutkati; tko gleda oholim okom i srce
ima naduto, toga ne mogu podnosići.

6 Oči su moje upravljene na čestite u zemlji,
da bi boravili kod mene; tko hodi putom
pravim, taj neka samo bude moj sluga.

7 Nikada ne smije prebivati u mojoj kući
onaj koji radi lukavo, i tko govorí laž, taj
neće stajati pred mojim očima.

8 Svako jutro ušutkam sve zlobnike u ze-
mlji, da tako protjeram iz grada GOSPODI-
NOVA sve zlikovce.

- 102** O GOSPODINE, čuj moju molitvu i
moj vapaj neka dođe k tebi.
- 2 Ne skrivaj svojega lica pred menom. Pri-
gni svoje uho k meni u nevolji, usliša me
brzo u dan kad te zazovem.
- 3 Jer prolaze kao dim dani moji i moje su
kosti užarene kao ognjište.
- 4 Kao pokošena trava usahnulo je moje
srce i svoj kruh zaboravio sam jesti.
- 5 Od mojega glasnog uzdisanja prionula
mi moja kost za meso.
- 6 Ja sam kao pelikan u pustinji, ja sam kao
sova na pustim zidinama.
- 7 Bdijem i tugujem osamlijen kao ptica na
sljemenu.
- 8 Svaki dan grde me moji neprijatelji, koji
mi se rugaju, imenuju mene kad psuju.
- 9 Ah, jedem pepeo kao kruh i miješam svo-
je piće suzama,
- 10 zbog tvojega gnjeva i srdžbe tvoje, jer si
me podignuo i na tlo bacio.
- 11 Dani su moji kao sjena što bježi i ja se
sušim kao trava.
- 12 A ti, o GOSPODINE, stoluješ vječno, tvoje
Ime traje kroz sve vaše naraštaje.
- 13 Ti ćeš se dignuti, smilovat ćeš se Sionu:
vrijeme je da mu se smiluješ, zaista, vrije-
me je došlo.
- 14 Jer tvoje sluge ljube kamenje njegovo, i
njegove ruševine žaloste ih.
- 15 Tada će se narodi bojati Imena GOSPODI-
NOVA, svi zemaljski kraljevi tvoje slave.
- 16 Jer će GOSPODIN opet sazidati Sion, javit
će se u sjaju.
- 17 Kada usliša vapaj siromaha i ne prezre
nijihove molitve.
- 18 Neka se napiše ovo za budući nara-
štaj, da hvali GOSPODINA nanovo stvoren
narod.
- 19 On je pogledao sa svete visine svoje,
GOSPODIN je s neba pogledao na zemlju,
- 20 da čuje uzdisanje zasužnjenih, da oslo-
bodi djecu smrti,
- 21 da se navješćuje na Sionu Ime GOSPODI-
NOVO i njegova slava u Jeruzalemu,
- 22 kad se skupe narodi ujedno i kraljevstva
da služe GOSPODINU.
- 23 On mi slomi nasred puta snagu moju,
skrati moje dane.
- 24 Ja sam rekao: "O moj Bože, ne uzimaj
me u polovici života, ti, čije godine daleko
nadmašuju sve čovječje dobi.
- 25 Zemlja, koju si u početku postavio, i
nebesa, djelo tvojih ruku,
- 26 oni će proći, a ti ostaješ, oni svi ostare
kao haljina; promijeniš ih kao odjeću, oni
se raspadnu.
- 27 A ti ostaješ isti; tvoje godine nemaju
kraja.
- 28 I sinovi tvojih sluga prebivat će u si-
- gurnosti; pred tobom će opstatи njihovo
potomstvo.
- 103** Moja dušo, slavi GOSPODINA, i sve
što je u meni, njegovo sveto Ime.
- 2 Moja dušo, slavi GOSPODINA i ne zaborav-
ljaj nijednoga njegova dobročinstva.
- 3 On je koji ti opršta sva zlodjela, koji
ozdravlja sve bolesti tvoje,
- 4 koji čuva od propasti život i tvoj, koji te
kruni milošću i milosrdjem,
- 5 koji nasiti tvoju dušu dobrima, da se ob-
novi mladost tvoja kao u orla.
- 6 GOSPODIN pravi pravednost i pravicu daje
svima potlačenima.
- 7 Svoje putove pokazao Mojsiju, svoja
djela djeci Izraelovoj.
- 8 GOSPODIN je milosrdan i milostiv, strpljiv
i bogat ljubavlju.
- 9 Zato se ne gnjevi zauvijek, niti se zauvijek
srdi.
- 10 Ne postupa s nama po našim grijesima,
niti nam vraća po našim zlodjelima.
- 11 Jer koliko su nebesa visoko nad ze-
mljom, tolika je njegova ljubav prema nje-
govim pravednicima.
- 12 Koliko je istok daleko od zapada, toliko
on udaljuje od nas naše grijeha.
- 13 Kao što se otac smiluje svojoj djeci,
tako se smiluje GOSPODIN svojim praved-
nicima.
- 14 Jer zna kakve smo mi građe, sjeća se da
smo samo prah.
- 15 Čovjek: kao trava, tako su njegovi dani,
kao cvijet u polju, tako cvjeta.
- 16 Duhne vjetar na njega i nestane ga, i ne
zna više mjesta gdje je stajao.
- 17 A milosrđe GOSPODINOVO ostaje uvijek i
vječno na onima koji ga se boje; i njegova
dobrota na sinovima sinova,
- 18 koji drže njegov zavjet i brižno ispunjavaju
njegove zapovijedi.
- 19 Prijestolje svoje postavio GOSPODIN na
nebesima, vlast njegova proteže se na
sve.
- 20 Blagoslivljajte GOSPODINA, svi njegovi
anđeli, junaci puni snage, izvršitelji njego-
ve riječi, koji slušate silni njegov glas.
- 21 Blagoslivljajte GOSPODINA sve njegove
vojske, njegove sluge, vršitelji njegove
volje.
- 22 Blagoslivljajte GOSPODINA sva njegova
djela, po svim mjestima njegova kraljev-
stva: Moja dušo, slavi GOSPODINA.
- 104** Moja dušo blagoslivljam GOSPODI-
NA. Veoma si velik, GOSPODINE, moj
Bože; odjenuo si se u sjaj i veličanstvo.
- 2 Zaogrnuo si se svjetlošću kao ogrtačem,
držiš nebesa razapeta kao šator.

3 Grede svojih dvorova u vodu si uzidao,
oblaci su tvoja kola, šumiš na krilima vi-
hora.
4 Napravio si vjetrove svojim anđelima i
ognjene plamenove svojim slugama.
5 Postavio si zemlju na temelje njezine,
tako da se ne može poljuljati.
6 Bezdan ju je pokrio kao haljina; na gora-
ma su stajale vode.
7 A od tvoje prijetnje bježale su i uzmicale
od tvojega gromkog glasa.
8 Uzdigle se gore, spustile se doline u mje-
sto što si im ga odredio.
9 Tako si postavio međe koje nikada ne
prelaze; ne smiju opet pokriti zemlju.
10 Izveo si izvore po dolinama, oni teku
između gora.
11 Napajaju sve poljske zvijeri, divlji ma-
garci gase iz njih svoju žedu.
12 Na njima prebivaju nebeske ptice, s
grana se razliježe njihovo pjevanje.
13 Napajaš gore iz svojih dvorova, plodom
se tvojih djela siti zemlja.
14 Daješ da raste trava stoci i bilje na korist
čovjeku, da izvedeš kruh iz zemlje,
15 i vino koje veseli čovječe srce, i ulje koje
mu pravi lice sjajnim, i kruh koji oživljuje
snagu čovjeku.
16 Onda se napoje najveća stabla, leba-
nonski cedri koje je on zasadio.
17 Na njima ptice viju gnijezda, roda gradi
gnijezdo svoje na čempresima.
18 Gore visoke pripadaju divokozama,
špilje su zaklon jazavcima.
19 Stvorio mjesec da pokazuje vremena,
sunce poznaće mjesto zapada svojega.
20 Prostireš tminu i bude noć; onda se
miče sva zvjerad šumska.
21 Lavići viču za pljenom i traže od Boga
hrane sebi.
22 Sunce izide i oni se povlače i lježu u
svoje špilje.
23 Onda ide čovjek na svoj posao do ve-
čeri.
24 Kako je mnogo tvojih djela, o Gospo-
dine. Sva si mudro stvorio; puna je zemlja
blaga tvojega.
25 Tu je more, tako veliko, na obje strane
tako daleko: u njemu vrve bez broja životi-
nje, sitne i velike.
26 Ondje lađe plove, Levijatan kojega si
stvorio, da se igra po njemu.
27 Svi tebe čekaju da ih nahraniš na vrije-
me.
28 Pokupe što im daješ; kad otvaraš ruku,
nasite se dobra.
29 A odvratiš li svoje lice, prestraše se;
uzmeš li im dah, poginu i vraćaju se opet
u prah.
30 Kad pošalješ svoj duh, stvaraju se; tako

obnavljaš lice zemlje.
31 Neka uvijek traje slava GOSPODINOVA.
GOSPODIN se veseli u svojim djelima.
32 On pogleda na zemlju, i ona se trese; on
se dotakne gora, i one se dime.
33 Pjevat ću GOSPODINU dok sam živ, slavit
ću GOSPODINA svojega dokle god posto-
jim.
34 Neka mu se svidi moja pjesma. Ja, ja se
veselim u GOSPODINU.
35 Ah, da bi nestalo grješnika sa zemlje i da
ne bi ostali na životu bezbožnici. A ti, moja
dušo, slavi GOSPODINA. Slava GOSPODINU.

105 Hvalite GOSPODINA, zazivajte Ime
njegovo, razglašujte narodima
njegova djela.
2 Pjevajte mu, slavite ga, govorite sva nje-
gova čudesa.
3 Hvalite se svetim imenom njegovim, neka
se veseli srce onih koji traže GOSPODINA.
4 Tražite GOSPODINA i njegovu moć, tražite
uvijek njegovo lice.
5 Sjećajte se čudesa njegovih koja je na-
pravio, znamenja njegovih, presuda nje-
govih usta.
6 Vi, potomstvo njegova sluge Abrahama,
vi, sinovi Jakova, njegova izabranika.
7 On, GOSPODIN, nama je Bog, u sav svijet
idu njegove presude.
8 Sjeća se uvijek svojega zavjeta, riječi
koju je dao za tisuću koljena,
9 Zavjeta koji je napravio s Abrahamom i
zakletve svoje Izaku.
10 To je postavio Jakovu za zakon, Izraelu
za vječni zavjet,
11 rekavši: "Kanaan ću ti dati kao vašu
određenu baštinu."
12 Onda vas je još bilo malo na broj, samo
malo, i to došljaci.
13 Još su išli onda od naroda do naroda, od
jednoga kraljevstva do drugoga.
14 Ali nije dao nikome da im naudi; same je
kraljeve karao zbog njih:
15 "Ne dirajte u pomazanike moje, proroci-
ma mojim ne pravite ništa na žao."
16 Pusti onda glad na zemlju; razbij svaku
potporu kruha.
17 Ali je poslao pred njima čovjeka: za roba
prodan bio je Josip.
18 Okovima su stegnuli njegove noge i
stavili ga u željezo.
19 Do vremena kad se ispuni njegova riječ,
GOSPODINOVA riječ sačuva ga.
20 Onda poslao kralj i pusti ga, gospodar
nad narodima, i osloboди ga.
21 Postavio ga gospodarom nad svojom
kućom, upraviteljem svega imanja svoje-
ga;
22 da vlada nad njegovim glavarima po

volji, da starješine njegove uči mudrosti.
23 Tako je došao Izrael u Egipat i Jakov je postao gost u Kamovoj zemlji.
24 I namnoži svoj narod veoma, napravio ga jačim od njegovih tlačitelja.
25 Prevrnuo njihovo srce, te su zamrzili njegov narod, i činili su lukavstvo njegovim slugama.
26 Onda je poslao Mojsija, svojega slugu, i Arona, svojega izabranika.
27 Oni su pokazali među njima njegova čudesna znamenja i strahovita djela u Kamovoj zemlji.
28 Poslao mrak i zamračio je, a oni su još prkosili njegovoj zapovijedi.
29 Pretvorio njihovu vodu u krv i pomori njihovu ribu.
30 Provrela je njihova zemlja žabama sve do unutra u odaje kraljeve.
31 Zapovjedio je i došli su obadi, komarci po svim njihovim krajevima.
32 Mjesto kiše poslao na njih tuču, živi oganj na njihovu zemlju.
33 Pobio lozu njihovu i smokve njihove, polomio stabla u krajevima njihovim.
34 Zapovjedio i došli su skakavci i gusjenice nebrojene.
35 I izjeli su svu travu po zemlji, pojeli rod u poljima njihovim.
36 Onda pobio sve prvorodenke u zemlji, prvine svega njihova truda.
37 Izveo ih sa srebrom i zlatom i nije bilo umorna u njihovim plemenima.
38 Egipat se obradovao njihovu izlasku, jer strah od njih bio ih spopao.
39 Razastro im oblak kao zaštitu i oganj da svjetli noću.
40 Narod zamolio, i On zapovjedio da dodu prepelice i nasitio ih kruhom s neba.
41 On otvorio hridinu i potekla voda, protekla kao rijeka kroz pustinju.
42 Jer se spominjao svete svoje riječi Abrahamu, svojem sluzi.
43 Izveo svoj narod s radošću, izabrane svoje u veselju.
44 Darova im zemlje naroda; oni su uzeli što su stekli narodi,
45 da bi čuvali njegove zapovijedi i držali se zakona njegovih. Slava GOSPODINU. Slava GOSPODINU.

106 Slava GOSPODINU. Hvalite GOSPODINU jer je dobar; jest, vječno traje njegovo milosrđe.
2 Tko može opisati velika djela GOSPODINA, iskazati svu njegovu slavu?
3 Blagoslovljeni su oni koji se tvrdo drže pravde i uvijek rade ono što je pravo.
4 Spomeni me se, o GOSPODINE, po milosti prema svojem narodu, po svom djelu spa-

senja pohodi i mene.
5 Da mogu još doživjeti sreću tvojih izabranika, veseliti se u veselju tvojega naroda i hvaliti se još s tvojima.
6 Grijesili smo sa svojim ocima, počinili smo bezakonje i činili zlodjela.
7 Već naši oci u Egiptu nisu pazili na tvoja čudesa, nisu se spominjali tvojih velikih milosti i bunili su se na moru, na Crvenom moru.
8 A on im je pomogao zbog svojega Imena, da očituje svoju jakost.
9 Zaprijetio Crvenom moru i presahnulo je i preveo ih preko morske dubine kao preko pustinje.
10 Tako ih spasi iz ruke mrzitelja, izbavi ih iz ruke neprijatelja.
11 Pokri voda tlačitelje njihove, ni jedan od njih nije ostao.
12 Onda napokon su povjerovali njegovim rijećima i zapjevali njegovu slavu.
13 Ali su brzo zaboravili što je napravio; odluku njegovu nisu čekali nikada.
14 Polakomili se u pustinji i počeli su kušati Boga u pustoj zemlji.
15 I On im ispunil želju njihovu, ali onda poslao na njih sušicu.
16 I pobunili se u taboru protiv Mojsija i protiv Arona, koji je bio posvećen GOSPODINU.
17 Zemlja se rastvorila, proguta Datana i zatrpana mnoštvo Abiramovo.
18 Posred njih buknuo oganj i plamen sažgao bezbožnike.
19 Napravili su sebi tele na Horebu i pred livenim kipom bacili su se na zemlju.
20 Zamijenili su svojega velikog Boga za kip vola koji jede travu.
21 Zaboravili su spasitelja svojega Boga, koji je napravio sjajna djela u Egiptu,
22 čudesu u Kamovoj zemlji, onda strahote na Crvenom moru.
23 Već pomisli da ih uništi, onda je stupio njegov izabranik Mojsije pred njega kao posrednik, da odvratí njegovu jarost, te ih nije uništio.
24 Žarko žuđenu zemlju pogrdili su i nisu se pouzdali u njegove riječi.
25 Počeli su mrmljati u svojim šatorima i nisu više htjeli slušati zapovijed GOSPODINOVU.
26 Onda on podiže svoju ruku na njih da ih pobije u pustinji,
27 i da preda pleme njihovo neznaboćima i rasprši ih po zemljama.
28 Onda se oni posvetili Baal-Peoru, i jeli su mrtvačke žrtve.
29 Tako su razdražili GOSPODINA svojim djelima; onda na njih udari kuga.
30 Ali je ustao Finehas i održao sud, i tako

je prestao pomor.

31 Njemu se to primilo u zaslugu kroz sve vaše naraštaje na vijeke.

32 Na vodi svađe opet su ga razdražili; onda morade Mojsije trpjeli zbog njih,
33 jer su mu ogorčili dušu on pogriješi svojim ustima.

34 Nisu iskorijenili naroda, kako im je GOSPODIN zapovjedio,

35 nego su se pomiješali s neznabošcima i primili njihova djela,

36 i počeli su služiti idolima njihovim, a oni su bili na propast.

37 Prinosili su svoje sinove i svoje kćeri kao žrtvu zlodusima.

38 I proljevali su nevinu krv, krv svojih sinova i svojih kćeri, koje bi prinosili za žrtvu kanaanskim idolima; tako se onečistila zemlja njihovim krvnim djelima.

39 I postali su nečisti svojim djelima i posve nevjerni svojim postupanjem.

40 Onda se GOSPODIN veoma razgnjevio na svoj narod i omrznula mu njegova baština.

41 Predao ih u ruke neznabošcima i njihovi mrzitelji vladali su nad njima.

42 Tlačili su ih njihovi neprijatelji i bili su pokorenici pod vlast njihovu.

43 Mnogo ih puta izbavljao, ali su mu ostali nepokorni; i propadali su zbog svojih zlodjela.

44 Onda on pogleda opet na nevolju njihovu, kad je čuo njihovu glasnu tužbu.

45 Spomenu se svojega zavjeta s njima i bi mu žao u velikoj dobroti njegovoj.

46 Napravi, te su našli opet milosrđe kod svih tlačitelja svojih.

47 Spasi nas, o GOSPODINE, Bože naš, i pokupi nas između neznabožaca da bi mogli slaviti tvoje sveto Ime, da se dičimo tvojom slavom.

48 Neka je blagoslovjen GOSPODIN, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka. I sav narod neka rekne: Amen. Slava GOSPODINU.

107 Hvalite GOSPODINA, jer je dobar, jer vječno traje njegovo milosrđe.

2 Tako neka govore otkupljenici GOSPODINOVI, koje je otkupio iz vlasti neprijatelja, 3 i skupio ih iz zemalja, od istoka i zapada, od sjevera i juga.

4 Bili su zalutali u pustinji, u pustoši, nisu našli puta k mjestu, gdje bi se nastanili.

5 Trpjeli su od gladi i žeđi, njihova je duša klonula u njima.

6 Povikali su u svojoj tjeskobi GOSPODINU, on ih oslobodio njihove nevolje.

7 Izveo ih na pravi put koji ide u mjesto prebivanja.

8 Neka hvale GOSPODINA za njegovu milost,

za njegova čudesna među ljudima.

9 Jer je nasitio praznu dušu, gladnu dušu napunio je okreplom.

10 Drugi su sjedili u tmini i u sjeni smrtnoj, ležali su okovani u bijedu i željezo,

11 jer su prkosili riječima Božjim i prezirali volju Svevišnjega.

12 Zato ponizi nevoljom njihovo srce; spottaknuli se, a nije bilo nikoga da im pomogne.

13 Povikali su GOSPODINU u svojoj tjeskobi, On ih oslobodi njihove nevolje.

14 Izveo ih iz tame i sjene smrtne i rastrgao njihove okove.

15 Neka hvale GOSPODINA za njegovu milost, za njegova čudesna među ljudima.

16 Jer razbio vrata mjedena, prijevornice željezne slomi.

17 Bezumnici zbog svojih prijestupa, morali su se mučiti zbog svojih zlodjela.

18 Gadilo im se svako jelo, već su stajali pokraj vrata smrtnih.

19 Povikali su GOSPODINU u svojoj tjeskobi, On ih oslobodio od njihove nevolje.

20 Poslao svoju riječ i ozdravio ih, i izbavi ih iz groba.

21 Neka hvale GOSPODINA za njegovu milost, za njegova čudesna među ljudima.

22 Neka prinesu žrtvu hvale, neka navješćuju njegova djela s radošću.

23 Drugi koji su plovili morem na lađama, trgovali na velikim vodama,

24 gledali su djela GOSPODINOVA, njegova čudesna nad dubinom.

25 On je zapovjedio, digao se vihor, koji je uzburkao valove.

26 Dizala se do nebesa, survali se u dubinu; onda je njihova duša obnemogla od nevolje.

27 Posrtali su i ljujali se kao pijani; sva se njihova mudrost iscrpla.

28 Povikali su GOSPODINU u svojoj tjeskobi, On ih oslobodio od njihove nevolje.

29 On je okrenuo buru u tišinu, i morski su valovi ušutjeli.

30 Onda se razveselili što je nastala tišina, On ih onda poveo u žuđenu luku.

31 Neka hvale GOSPODINA za njegovu milost, za njegova čudesna među ljudima.

32 Neka ga hvale pred skupljenim narodom, neka ga slave u Vijeću starješina.

33 On riječnu zemlju pretvara u pustinju, tla bogata izvorima u suhu zemlju,

34 plodna polja u slanu pustinju za zloču njihovih žitelja.

35 On pretvara pustinju u jezero, suhu zemlju u tlo bogato izvorima.

36 Ondje onda gladne naseljava; oni podižu sebi grad za boravište:

37 siju polja, sade vinograde, skupljaju

plodove kao nagradu.

38 On ih blagoslivlja, i oni se veoma množe, i on ne dopušta da se umanjuje njihova marva.

39 Ali kad se prorijede i skučeni postanu pod teretom nesreće i brige.

40 Tako izlijeva sramotu na vladare, pusti da lutaju po pustinji bez puta.

41 Tako izvlači siromaha iz nevolje, njegove obitelji umnoži kao stada.

42 To gledaju pravednici i raduju se; sva zloča zatvara svoja usta.

43 Tko je mudar, neka zapamti ovo i neka primi k srcu milosrđe GOSPODINOVO.

108 Utješeno je moje srce, o Bože, pjevat ću i svirat ću, utješen je moj duh.

2 Probudi se, harfo i citaro, hoću probuditi zoru bijelu.

3 Tebe ću slaviti među narodima, o GOSPODINE, tebi svirati među neznabоćima.

4 Jer je uzvišena do nebesa tvoja milost, tvoja vjernost do oblaka.

5 Iznad nebesa budi uzvišen, o Bože, i slava tvoja iznad zemlje.

6 Da se sad izbave prijatelji tvoji, pruži svoju desnicu i čuj nas.

7 Ovako je Bog rekao u svojoj svetosti: "Kličući pobjedonosno razdijelit ću Šekem, izmjerit ću dolinu Sukot.

8 Moj je Gilead, moj je Manaseh, Efraim je obrana moje glave, Juda vladarski štap moj.

9 Moab je moja umivaonica; na Edom ću baciti moju obuću; nad Filistejom ću slaviti pobjedu."

10 Tko će me odvesti u tvrdi grad, tko će me povesti u Edom?

11 Zar ne ti, o Bože, koji si nas odbacio, koji nisi išao s našim jedinicama, o Bože?

12 Ah, daj nam pomoć pred neprijateljem, jer je ljudska pomoć ništava.

13 S Bogom izvojujemo pobjedu, jer to je Onaj koji će pogaziti neprijatelje naše.

109 O Bože, diko moja, nemoj ipak šutjeti.

2 Jer se usta puna drskosti, usta puna lukavosti na mene otvorile, govorili su mi jezikom lažljivim.

3 Okruživali me riječima punim mržnje, udarali na mene ni zbog čega.

4 Za ljubav moju optužuju me, a ja se samo molim.

5 Vratili su mi zlo za dobro, mržnju za ljubav moju.

6 Postavio protiv njega bezbožnika i tužitelj neka mu stane s desne strane.

7 Kad mu se sudi, neka bude kriv, i molitva

njegova neka mu se upiše kao grijeh.

8 Dana njegovih neka bude malo i službu njegovu neka dobije drugi.

9 Njegova djeca neka postanu siročad, njegova žena udovica.

10 Njegova djeca neka se potucaju i prose, neka budu protjerana iz svojih ruševina.

11 Lihvar neka mu uzme sve njegovo imanje, stranci neka mu razgrabe njegovu muku.

12 Neka nema nikoga koji bi ga strpljivo štedio, nikoga koji bi se smilovao njegovo siročadi.

13 Njegovo potomstvo neka se iskorijeni, u sljedećem koljenu neka ugine njegovo ime.

14 Zlodjela njegovih otaca neka se spomene GOSPODIN i krivnja njegove majke neka se ne izbriše.

15 Neka budu uvijek pred očima GOSPODINOVIM. Spomen njihov neka on uništi na zemlji.

16 Jer se nije sjetio iskazati milosrđe, nego je progonio patnika i siromaha, da bi usmratio očajnoga.

17 Kako je volio je kletvu, neka ga ona stigne. Pogrđivao je blagoslov, zato neka on bude daleko od njega.

18 Odjenuo je kletvu kao svoju haljinu, zato neka ona prodre u njegovu unutrašnjost kao voda, u njegove kosti kao ulje.

19 Neka mu ona bude kao odjeća, u koje se zamotava, kao pojas kojim se uvijek paše.

20 To neka bude GOSPODINOVA kazna mojim tužiteljima i onima koji zlo govore protiv mene.

21 A ti, o Bože, GOSPODINE, budi mi u pomoći zbog svojega Imena; milost je tvoja puna dobrote, zato me spasi.

22 Jer sam nevoljan i siromah, moje je srce u meni ranjeno.

23 Kao sjena kad se nagnе, tako ja ginem; kao jato skakavaca tjeraju mene.

24 Moje koljena klecaju od posta, tijelo se moje grči od mršavosti.

25 Postao sam ruglo njima, vide me i mašu glavom.

26 Pomozi mi, GOSPODINE, moj Bože, u svojoj ljubavi spasi me.

27 Neka spoznaju da je tvoja ruka, da si ti sam, GOSPODINE, napravio ovo.

28 Ako me i psuju, ti ćeš me blagosloviti, ako i ustaju na mene, posramit će se, a sluga će se tvoj razveseliti.

29 Sramota će pokriti moje klevetnike; kao ograč omotava ih sram.

30 Onda će glasno hvaliti moja usta GOSPODINA, slaviti ga usred mnoštva,

31 Jer siromahu stoji s desne strane da ga

spasi od njegovih sudaca.

110 Rekao je GOSPODIN mojemu GOSPODINU: "Sjedi mi s desnu stranu moju dok položim tvoje neprijatelje za podnože tvojim nogama."

2 GOSPODIN će ti dati žezlo tvojega vladanja sa Siona: vladaj posred svojih neprijatelja.

3 Narod se tvoj dragovoljno predaje tebi u dan vojne tvoje u svetom uresu. Iz krila zore izvire tebi rosa tvoje mladosti.

4 GOSPODIN se zakleo, nikad se neće pokajati: "Ti si svećenik zauvijek po redu Melkizedekovu."

5 GOSPODIN ti je s desne strane, satire kraljeve u dan svojega gnjeva.

6 On sudi narodima: okolo se gomilaju lešine, satire vladare na širokoj zemlji.

7 Na svojem putu pije iz potoka, zato može glavu visoko podignuti.

111 Slava GOSPODINU. Od svega srca slavim GOSPODINA u krugu pravednika i u zajednici.

2 Velika su djela GOSPODINOVA, proučavana od svih koji uživaju u njima.

3 Njegova su djela krasota i sjajnost; njegovo pravedno upravljanje traje zauvijek.

4 Svojim je čudesima izveo djelo sjećanja, GOSPODIN pun milosti i milosrđa.

5 Svojim štovateljima dao je jelo; svojega zavjeta vječno se spominjao.

6 Svojem je narodu je objavio velika svoja djela kad im je dao baštinu naroda.

7 Djela su njegovih ruku vjernost i pravda; sve su njegove zapovijedi vjerne.

8 Stoje tvrdo za vječna vremena, dane u istini i pravici.

9 Otkupljenje poslao svojem narodu; svoj zavjet ustanovi zauvijek; Ime je njegovo sveto i strašno.

10 Početak je mudrosti strah GOSPODINOV; tko po njemu djeluje, dobije razboritost spasonosnu, hvala njegova traje zauvijek.

112 Slava GOSPODINU. Blagoslovjen je čovjek koji se boji GOSPODINA, koji od srca ljubi njegove zapovijedi.

2 Močno će biti u zemlji njegovo potomstvo, jer će rod pravednika biti blagoslovjen.

3 Imanje je i bogatstvo u njegovoj kući; pravda njegova traje zauvijek.

4 Kao svjetlo u tami sja on pravednicima; milosrdan je, blag i pravedan.

5 Dobar je čovjek koji je milostiv i daje u zajam; poslove svoje uređuje po pravici.

6 On se neće poljuljati nikada; u vječnoj uspomeni živi pravednik,

7 Ne treba se bojati zla glasa; srce je njegovo mirno, on se uzda u GOSPODINA.

8 Srce je njegovo utješeno, on se ne boji, dok ne ponizi svoje neprijatelje.

9 On dijeli obilno, daje siromasima; pravda njegova ostaje uvijek; zbog bogatstva njegova uzvisuje se moć njegova.

10 A bezbožnik gleda to pun jeda, škripi zubima i gine; želja bezbožnika propada.

113 Slava GOSPODINU. Hvalite, sluge GOSPODINOVE, hvalite Ime GOSPODINOVO.

2 Neka bude Ime GOSPODINOVO slavljeno od sada i zauvijek.

3 Od istoka sunčanoga do zapada neka se hvali Ime GOSPODINOVO.

4 Uzvišen je nad svim narodima GOSPODIN; sjaj njegov sja iznad nebesa.

5 Tko je jednak GOSPODINU, našem Bogu, koji stoluje u visini?

6 Koji milostivo gleda na nisko na nebesima i na zemlji.

7 Koji iz praha podiže malenoga, iz smeća uzdiže siromaha,

8 i posađuje ga s vladarima, s glavarima njegova naroda.

9 On daje da nerotkinja stanuje u kući kao vesela majka djece. Slava GOSPODINU.

114 Kad je izišao Izrael iz Egipta, Jakovljeva iz naroda tuđega jezika, 2 onda je postao Juda njegova svetinja, Izrael njegova vlast.

3 More je to vidjelo i pobjeglo, Jordan se okrenuo natrag.

4 Bregovi su poskočili kao ovnovi, brežuljci kao mladi janjci.

5 Što je tebi, more, da bježiš, i tebi, Jordane, da se okrećeš natrag?

6 Bregovi što skačete kao ovnovi i brežuljci kao mladi janjci?

7 Pred licem GOSPODINOVIM dršći, zemljo, pred licem Boga Jakovljeva.

8 Koji pretvorio hridinu u jezero, kremen u izvor vode.

115 Ne nama, o GOSPODINE, ne nama, nego svojem Imenu daj slavu, zbog svoje milosti, zbog svoje vjernosti.

2 Zašto da bi govorili bezbožnici: "Gdje je sada njihov Bog?"

3 Bog je naš na nebesima; pravi sve što hoće.

4 A idoli su njihovi srebro i zlato, djelo ruku čovječjih.

5 Usta imaju, a ne mogu govoriti, dva oka, a ne mogu vidjeti,

6 dva uha, a ne mogu čuti, nos, a ne mogu mirisati,

7 ruke, a ne mogu hvatati, noge, a ne mogu hodati–ne puštaju glasa iz svojega grla.
 8 Koji su ih napravili, neka postanu kao oni, svaki koji se pouzdao u njih.
 9 Izraele, uzdaj se u GOSPODINA–on im je pomoćnik i zaštitnik.

10 Kućo Aronova, uzdaj se u GOSPODINA; on im je pomoćnik i zaštitnik.

11 Vi koji se bojite GOSPODINA, uzdajte se u GOSPODINA; on je njihov pomoćnik i zaštitnik.

12 GOSPODIN se nas spomenuo–on će blagosloviti, blagoslovit će kuću Aronova,
 13 blagoslovit će one koji se boje GOSPODINA, male i velike.

14 Neka vas umnoži GOSPODIN, vas i vašu djecu.

15 Neka ste blagoslovljeni od GOSPODINA, koji stvorio nebo i zemlju.

16 Nebo i nebesa su GOSPODINOVA, a zemlju je dao ljudima.

17 Ne slave mrtvi GOSPODINA, niti oni koji su otišli u tišinu.

18 Ali mi čemo slaviti GOSPODINA od sada i zauvijek. Slava GOSPODINU.

116 Ljubim GOSPODINA, jer usliša vapaj molitve moje.

2 Jer prignu k meni svoje uho i zato će ga zazivati dok živim.

3 Bili su me stegnuli okovi smrti, spopale me tjeskobe svijeta mrtvih, bio sam upao u tugu i muku.

4 Onda sam prizvao Ime GOSPODINOVO: "Ah, GOSPODINE, spasi moj život."

5 Milostiv je GOSPODIN i pravedan; Bog je naš milosrdan.

6 Čuva malene GOSPODIN–bijedan sam bio, tada mi je on pomogao.

7 Vrati se, moja dušo, u svoj mir, jer ti GOSPODIN napravi dobro.

8 Ti si sačuvaо мој живот од смрти, моје oko od suza, моју nogu od pada.

9 Hodam pred GOSPODINOM u zemlji živih.

10 Pun vjere rekao sam: "Nevolja me prisila."

11 Pomislio sam u svojoj tjeskobi: "Svaki čovjek je lažljivac."

12 Kako da vratim GOSPODINU za sve dobro što mi napravi?

13 Čašu spasenja uzet će i slaviti Ime GOSPODINOVO,

14 svoj zavjet GOSPODINU ispuniti pred svim njegovim narodom.

15 Dragocjena je u očima GOSPODINOVIM smrt pravednika njegovih.

16 Ah, GOSPODINE, ja sam ipak tvoj sluga, tvoj sluga, sin tvoje sluškinje, raskovao si moje okove.

17 Tebi prinosim žrtvu hvale, zazvat će Ime

GOSPODINOVO.

18 Svoj zavjet GOSPODINU ispuniti će pred svim njegovim narodom,

19 u dvorima GOSPODINOVA doma, u tvojoj sredini, Jeruzaleme. Slava GOSPODINU.

117 Oh, hvalite GOSPODINA, svi narodi. Slavite ga, svi narodi.

2 Jer nas njegova dobrota čuva moćno, vjernost GOSPODINOVA traje zauvijek. Slava GOSPODINU.

118 O, hvalite GOSPODINA, jer je dobar, jer vječno traje njegovo milosrđe.

2 Neka pjeva Izrael: "Vječno traje njegovo milosrđe."

3 Neka pjeva kuća Aronova: "Vječno traje njegovo milosrđe."

4 Neka pjevaju svi koji se boje GOSPODINA: "Vječno traje njegovo milosrđe."

5 Kad povikao sam u tjeskobi: GOSPODINE, usliša me GOSPODIN, te postao sam slobodan.

6 GOSPODIN je za mene, neću se bojati se ničega što mi može napraviti čovjek?

7 GOSPODIN je za mene među onima koji mi pomažu, zato će mi doživjeti pobjedu nad svojim mrziteljima.

8 Bolje je uzdati se u GOSPODINA nego se oslanjati na čovjeka.

9 Bolje je uzdati se u GOSPODINA nego se oslanjati na vladare.

10 Svi su me narodi opkolili; u Ime GOSPODINOVO ja ih uništavam.

11 Opkolili su me, stegnuli me; u Ime GOSPODINOVO ja ih uništavam.

12 Kao roj pčela opkolili su me, ugasili se kao oganj u trnju, u Ime GOSPODINOVO ja ih uništavam.

13 Gurnuli me opako da padnem, ali mi je GOSPODIN pomogao.

14 GOSPODIN mi je pobjeda i pjesma, jer mi je postao Spasitelj.

15 Čuj. Glas pobjede odjekuje u šatorima pravednika: desnica GOSPODINOVA pokazala je snagu.

16 Desnica GOSPODINOVA uzvisila se, desnica GOSPODINOVA pokazala je snagu.

17 Nisam umro, ja živim, i navješćivat će djela GOSPODINOVA.

18 Teško me kazni GOSPODIN, ali me nije predao smrti.

19 Otvorite mi vrata pravde, ući će na njih, zahvalit će GOSPODINU

20 Ovo su vrata što vode GOSPODINU; tko je pravedan, smije ući na njih:

21 Zahvaljujem ti jer si me uslišao i postao si mi spasenje.

22 Kamen, koji su odbacili graditelji, postao je glavni ugaoni kamen.

23 To se dogodilo od GOSPODINA, to je čudo pred očima našim.
 24 Ovo je dan koji je napravio GOSPODIN, radujmo se i veselimo se njemu.
 25 O GOSPODINE, donesi nam pomoć, o GOSPODINE, daruj nam sreću.
 26 Blagoslovljen je onaj koji dolazi u Ime GOSPODINOVO. Blagoslivljamo vas iz GOSPODINOVA doma.
 27 Bog je GOSPODIN, on nas obasja; vežite užadima svete žrtve sve do rogova žrtvenika.
 28 Ti si moj Bog, tebe ću slaviti; ti si moj Bog, tebe ću dičiti.
 29 O, hvalite GOSPODINA jer je dobar; vječno traje njegovo milosrđe.

119 Blagoslovljeni su oni koji su čista života, koji idu po zakonu GOSPODINU.

2 Blagoslovljeni su oni koji čuvaju Svjedočanstva njegova, koji ga traže svim srcem,
 3 koji ne prave zlodjela, nego idu njegovim putovima.
 4 Ti si sam dao zapovijedi svoje da se vjerno drže.
 5 O, kad bi moji putovi bili upravljeni da držim tvoje zapovijedi.
 6 Onda se ne bih nikada posramio pazeci na sve tvoje zapovijedi.
 7 Slavim te s pravim srcem kad upoznajem tvoju pravednu presudu.
 8 Držim točno tvoje zapovijedi–nemoj me ostaviti sasvim.
 9 Kako mladić drži čist svoj život? Ako točno obdržavam tvoju riječ.
 10 Svim svojim srcem tražim te, ne daj mi da zađem od tvojih zapovijedi.
 11 U svojem srcu krijem tvoje riječi, da nikada ne pogriješim protiv tebe.
 12 Blagoslovljen si, O, GOSPODINE, nauči me svojim zapovijedima.
 13 Ustima svojim brojim sve presude tvojih usta.
 14 Više se radujem življenju po tvojim zapovijedima negoli svemu bogatstvu.
 15 Razmišljat ću o tvojim propisima i gledati na tvoje putove.
 16 Nalazim nasladu u tvojim zapovijedima, ne zaboravljam tvojih riječi.
 17 Daj meni, sluzi svojem, da živim i držim tvoje riječi.
 18 Otvorio mi oči da vidim čudesa tvojega nauka.
 19 Stranac sam na zemlji, ne skrivaj od mene svojih zapovijedi.
 20 Gine moja duša od čežnje za tvojim propisima u svaku dobu.
 21 Ti prijetiš oholima, prokletnicima, koji

su ostavili tvoje zapovijedi.
 22 Uzmi od mene porugu i prezir, jer čuvam tvoja svjedočanstva.
 23 Makar vladari sjede da vijećaju protiv mene, tvoj sluga razmišlja o tvojim zapovijedima.
 24 Tvoja svjedočanstva su moja radost i moji savjetnici.
 25 U prahu leži moja duša, oživi me svojom riječju.
 26 Pripovijedao sam stanje svoje i ti si me slušao, uči me svojim zapovijedima.
 27 Pokaži mi put propisa svojih, da razmišljam o čudesima tvojim.
 28 U suzama je moja duša od tuge, okrijepi me svojim riječima.
 29 Put laži drži daleko od mene, iskaži mi milost svojim naukom.
 30 Put vjernosti izabrao sam i tvojih propisa nisam nikada zaboravio.
 31 Prianjam za tvoja svjedočanstva, nemoj me osramotiti, o GOSPODINE.
 32 Putom tvojih zapovijedi idem, jer raširuješ moje srce.
 33 Pokaži mi, o GOSPODINE, put svojih zapovijedi, da ga se držim do kraja.
 34 Prosvijetli me da čuvam tvoj zakon i da ga držim svim srcem.
 35 Prati me na stazi zapovijedi svojih, jer na njoj nalazim slast svoju.
 36 Prikloni moje srce svojim svjedočanstvima a ne lakomosti.
 37 Odvrati moje oči da ne gledaju ispravnost, daj mi da nađem život na tvojim putovima.
 38 Drži svojem sluzi svoju riječ da te se boji.
 39 Odvrati od mene porugu koje se bojim, jer su tvoje presude krasne.
 40 Eto, čeznem za tvojim propisima, oživi me u svojoj dobroti.
 41 O GOSPODINE, neka dođe na mene tvoja milost, tvoje spasenje po tvojoj riječi.
 42 Onda imam odgovor onima koji me grde, jer se uzdajem u tvoju riječ.
 43 Ne uzimaj posve ustima mojim riječi istine, jer se uzdajem u odluke tvoje.
 44 I čuvat ću tvoj zakon svagda, zauvijek i bez prestanka.
 45 I hodit ću na širokom prostoru, jer sam nastojao oko tvojih propisa.
 46 Pred kraljevima priznavat ću tvoja svjedočanstva, i neću se sramiti.
 47 Imam veselje u tvojim propisima, ja ih ljubim.
 48 Tvojim propisima, koje volim, dižem svoje ruke i razmišljam o tvojim zapovijedima,
 49 Spomeni se svoje riječi svojem sluzi, na koju si oslonio uzdanje moje.

- 50 To je moja utjeha u mojoj nevolji što me riječ tvoja oživljava.
- 51 Oholi mi se rugaju veoma, ali ja ne odstupam od tvojega zakona.
- 52 Pomislio sam na stare tvoje presude, o GOSPODINE, i bio sam utješen.
- 53 Obuzela me srdžba zbog bezbožnika koji ostavljaju tvoj zakon.
- 54 Tvoje zapovijedi postale su mi pjesme na mjestu putovanja mojega.
- 55 Noću sam se spominjao tvojega Imena, o GOSPODINE, i držao sam tvoj zakon.
- 56 To je dio moj, da držim tvoje propise.
- 57 Dio moj, GOSPODINE–tako ja govorim– jest da čuvam tvoje riječi.
- 58 Molim ti se za naklonost iz svega srca: po svojoj riječi budi mi milostiv.
- 59 Razmotrio sam svoje putove i okrenuo svoju nogu tvojim svjedočanstvima.
- 60 Hitim i ne oklijevam da držim tvoje zapovijedi.
- 61 Užad opakih drže me uhvaćena, ali nisam zaboravio tvojega zakona.
- 62 U ponoći ču se dići da te slavim zbog pravednih tvojih presuda.
- 63 Prijatelj sam svih onih koji te se boje i drže tvoje propise.
- 64 Zemlja je, o GOSPODINE, puna tvoje dobrote, svojim zapovijedima nauči me.
- 65 Napravio si dobro svojem sluzi, GOSPODINE, po svojoj riječi.
- 66 O, nauči me dobromu običaju i znanju, jer sam se pouzdao u tvoje propise.
- 67 Prije nego sam podnio kaznu, lutao sam, ali sada pazim brižno na tvoju riječ.
- 68 Ti si tako dobar i dobrostiv–nauči me svojim zapovijedima.
- 69 Oholi pletu na mene laž, ali se ja svim srcem držim tvojih propisa.
- 70 Beščutno je njihovo srce kao salo, a ja se radujem tvojem nauku.
- 71 Na spasenje je meni što moram trpjeti da upoznam tvoje zapovijedi.
- 72 Zakon usta tvojih veće mi je dobro negoli tisuće komada zlata i srebra.
- 73 Ruke su me tvoje stvorile i napravile, prosvijetli me da naučim tvoje propise.
- 74 Koji se boje tebe, vide me i raduju se, jer sam se pouzdao u tvoju riječ.
- 75 Znam, o GOSPODINE, ti sudiš pravedno i da me u vjernosti ponizuješ.
- 76 Neka mi tvoja milost bude na utjehu po tvojoj riječi tvojem sluzi.
- 77 Neka dođe na mene tvoje milosrđe da ozdravim, jer je tvoj zakon naslada moja.
- 78 Oholi neka jadno propadnu, jer su me nepravedno pritisnuli, a ja razmišljam o zapovijedima tvojim.
- 79 Neka se pridruže meni koji se boje tebe i koji znaju tvoja svjedočanstva.
- 80 Moje srce neka bude savršeno u tvojim zapovijedima, da ne moram propasti sramotno.
- 81 Čezne moja duša za tvojim spasenjem, tvoju riječ čekam.
- 82 Čeznu moje oči za riječju tvojom; mislim: "Kad ćeš mi napokon donijeti utjehu?"
- 83 Ako sam i postao kao mijeh u dimu, ipak nisam zaboravio tvojih zapovijedi.
- 84 Kako su mnogobrojni dani tvojega sluge. Kad ćeš suditi onima koji me progone?
- 85 Oholi su mi iskopali jame, oni koji preziru zapovijed tvoju.
- 86 Sve su tvoje zapovijedi istina, prijevarno me progone, o pomozi mi.
- 87 Umalo da me nisu bili ubili na zemlji, ali ja nisam odstupio od tvojih propisa.
- 88 U svojoj dobroti daj mi da nađem život, da čuvam svjedočanstvo usta tvojih.
- 89 Riječ tvoja traje zauvijek, o GOSPODINE, tvrdo stoji kao nebo.
- 90 Kroz sve vaše naraštaje traje istina tvoja, utemeljio si zemlju i ona stoji.
- 91 Do danas stoje po tvojoj zapovijedi, jer je tebi sve podloženo.
- 92 Kad tvoj zakon ne bi bio slast moja, davno bih poginuo u svojoj nevolji.
- 93 Tvojih zapovijedi neću zaboraviti zauvijek, jer si mi po njima život darovao.
- 94 Tvoj sam ja, pomozi mi, jer istražujem tvoje propise.
- 95 Vrebaju me bezbožnici da me upropaste, ali ja pazim na tvoja svjedočanstva.
- 96 Na svemu velikom vidim granicu, samo je tvoja zapovijed beskrajno velika,
- 97 Kako sam zavolio tvoj zakon–uvijek mislim o njemu.
- 98 Zapovijed tvoja pravi me mudrijim negoli moji neprijatelji, jer je ona uvijek moja.
- 99 Postajem razumniji od svih svojih učitelja, jer razmišljam o tvojim svjedočanstvima.
- 100 Više sam razboritosti zadobio negoli starci, jer sačuvao sam tvoje zapovijedi.
- 101 Od svakoga zla puta zaustavio sam nogu da sačuvam tvoju riječ.
- 102 Nisam odstupio od tvojih propisa jer si me ti poučavao.
- 103 Kako su slatke mojemu grlu tvoje riječi, mnogo slade od meda ustima mojim.
- 104 Od tvojih propisa zadobio sam razboritost, zato mrzim svaki put lažni.
- 105 Riječ je tvoja svjetiljka nozi mojoj, svjetlo na stazi mojoj.
- 106 Zakleo sam se i odlučio sam to održati, da će držati tvoje pravedne propise.
- 107 U nevolji sam velikoj, o GOSPODINE, po tvojoj riječi daj mi da nađem život.
- 108 Primi milostivo žrtve mojih usta, Gos-

- PODINE, i nauči me poznavati propise.
- 109 Svoj život nosim uvijek u svojoj ruci, ali tvojega zakona nikada nisam zaboravio.
- 110 Bezbožnici su mi stavili zamke, ali ja nisam odstupio od tvojih zapovijedi.
- 111 Baština su moja zauvijek tvoja svjedočanstva, jer su samo ona slast mojem srcu.
- 112 Prignuo sam svoje srce da vršim tvoje zapovijedi zauvijek, bez kraja.
- 113 Nestalni su mi mrski, a ja sam zavoljeo tvoj nauk.
- 114 Ti si mi okrilje i štit, čekam tvoju riječ.
- 115 Odstupite od mene, zločinci, jer hoću držati zapovijedi svojega Boga.
- 116 Podupri me po svojoj riječi da mogu živjeti i nemoj me osramotiti u mojoj nadanju.
- 117 O, pomozi mi da se spasim i da se uvi-jek veselim tvojim zapovijedima.
- 118 Odbacuješ sve koji ostavljaju tvoje zapovijedi, jer je mišljenje njihovo isprazno.
- 119 Kao troske držiš sve bezbožnike na zemlji, zato volim tvoja svjedočanstva.
- 120 Od straha pred tobom dršće moje tijelo; presuda tvojih bojim se.
- 121 Činio sam što je pravedno i pošteno, zato me nemoj predati mojim neprijateljima.
- 122 Zauzmi se za svojega slugu na dobro njegovo, i ne daj da me ikada pritisnu oho-li.
- 123 Moje oči čeznu za tvojom pomoći, za obećanjem tvojega spasenja.
- 124 Napravi svojem sluzi po svojoj milosti i svojim zapovijedima nauči me.
- 125 Ja sam tvoj sluga, prosvijetli me da razumijem tvoja svjedočanstva.
- 126 Vrijeme je da se radi GOSPODINE, prekršili su tvoj zakon.
- 127 Zato sam zavoljeo tvoje propise više nego zlato, da, nego žeženo zlato.
- 128 Zato se držim tvojih zapovijedi, mrzim svaku stazu lažnu.
- 129 Divna su veoma tvoja svjedočanstva; zato ih dobro čuva moja duša.
- 130 Svjetlo daje objava tvojih riječi, pravi mudrima malene.
- 131 Pun žudnje otvaram svoja usta, če-znem za tvojim propisima.
- 132 Okreni se meni i budi mi milostiv kako to zasluze koji ljube tvoje Ime.
- 133 Napravi moje korake čvrste po svojoj riječi i ne daj da išta zlo ovlada samnom.
- 134 Izbavi me od ljudskog nasilja i držat će tvoje zapovijedi.
- 135 Daj da tvoje lice obasja tvojega slugu i nauči me poznavati tvoje zapovijedi.
- 136 Iz očiju se mojih spuštaju potoci zbog onih koji ne drže tvojega zakona.

- 137 Pravedan si, o GOSPODINE, i pravedne su tvoje presude.
- 138 Svoja svjedočanstva izdao si u pravdi i punoj istini.
- 139 Moja revnost izjeda me, jer tlačitelji moji zaboravljuju tvoju riječ.
- 140 Riječ je tvoja veoma čista, sluga je tvoj zavoljeo.
- 141 Ja sam malen i prezren, ali tvojih propisa ne zaboravljam.
- 142 Pravda je tvoja pravda vječna, i zakon je tvoj istina.
- 143 Tjeskoba i nevolja snašle su me, ali propisi tvoji slast su moja.
- 144 Pravedna su tvoja svjedočanstva u vijeke, prosvijetli me da mogu živjeti.
- 145 Vičem iz svega srca: O GOSPODINE, uslišaj me, držat će tvoje zapovijedi.
- 146 Prizivam te, spasi me, držat će tvoja svjedočanstva.
- 147 U rano već jutro došao sam i zavapio, tvoju riječ čekam.
- 148 Još prije jutra bdjele su moje oči da razmišljam o tvojoj riječi.
- 149 Čuj moj glas, GOSPODINE, po svojoj milosti, po svojoj pravdi daj mi da nađem život.
- 150 Približuju se oni koji idu za opačinom, koji su daleko udaljeni od tvojega nauka.
- 151 Ti si blizu, o GOSPODINE, i svi su propisi tvoji istina.
- 152 Od početka znam iz svjedočanstva tvojih da si ih izdao zauvijek.
- 153 Pogledaj moju nevolju i spasi si me, jer nisam zaboravio tvojega nauka.
- 154 Brani pravo moje i izbavi me; po svojoj riječi daj mi da nađem život.
- 155 Daleko je od bezbožnika udaljeno spasenje, jer ne pitaju ništa za tvoje zapovijedi.
- 156 Milosrđe je tvoje, o GOSPODINE, veoma veliko; po svojoj pravdi daj mi da nađem život.
- 157 Mnogo je tlačitelja i mojih progonitelja, ja ne odstupam od tvojega svjedočanstva.
- 158 Vidim bezbožnike i žao mi je da se ne brinu za tvoje zapovijedi.
- 159 Eto, ja ljubim tvoje zapovijedi, GOSPODINE, po svojoj dobroti daj mi da nađem život.
- 160 Cjelovitost je tvoje riječi istina, vječno traje tvoja svaka pravedna presuda.
- 161 Vladari me pritišću ni za što, ali moje srce dršće samo pred tvojim riječima.
- 162 Radujem se tvojim rijećima kao onaj koji zadobije bogat plijen.
- 163 Mrzim i gadi mi se laž, a zavoljeo sam tvoj zakon.
- 164 Sedam puta na dan hvalim te zbog

tvojih pravednih presuda.

165 Tko ljubi tvoj zakon, velik mir ima i u njemu više nema spoticanja.

166 Čekam tvoje spasenje, GOSPODINE, i izvršujem tvoje propise.

167 Držim se svjedočanstva tvojih, ljubim ih veoma.

168 Držim tvoje propise i tvoja svjedočanstva, jer su svi moji putovi tebi dobro poznati.

169 Neka prodre moj vapaj do tebe, o GOSPODINE, po svojoj riječi prosvijetli me.

170 Neka dođe moja molitva pred tvoje lice, po svojoj riječi daj mi da nađem spasenje.

171 Usta će moja pjevati hvalu tebi, jer me učiš poznavati svoje zapovijedi.

172 Neka moj jezik pjeva o tvojoj zapovijedi, jer su propisi tvoji svi pravedni.

173 Neka tvoja ruka bude moja pomoć, jer sam odabralo tvoje propise.

174 Čeznem, o GOSPODINE, za tvojim spasenjem, i tvoj nauk je moja naslada.

175 Neka živi moja duša da te slavi, daj da mi tvoje presude pomognu.

176 Lutam naokolo kao ovca izgubljena; traži svojega slугу, jer tvojih zapovijedi nisam zaboravio.

120 U svojoj tjeskobi zavikao sam GOSPODINU i uslišao me.

2 Ah, o GOSPODINE, izbavi me od usta lažljivih, od jezika lukava.

3 Što će ti se dati, ili što će ti se napraviti, ti jeziče lukavi?

4 Naoštrene strijele ratnika sa smrekovim ugljevljem.

5 Jao meni što sam gost u Mešeku, da prebivam među šatorima cedarskim.

6 Dugo već prebiva moja duša kod mrzitelja mira.

7 Ja sam miran, ako li što progovorim, oni hoće svađu.

121 Podižem svoje oči gore prema gora, odakle će mi doći pomoć.

2 Pomoć mi dolazi od GOSPODINA, koji stvorio nebo i zemlju.

3 Ne da onda popusti tvoja noge, ne spava tvoj čuvar.

4 Gle, nikada ne spava, nikada ne drijema čuvar Izraelov.

5 GOSPODIN je tvoj čuvar, GOSPODIN je sjena tvoja; on ti stoji s desne strane.

6 Da ti danju sunce ne naudi, ni mjesec u noći.

7 GOSPODIN te štiti od svakoga zla, on čuva tvoj život.

8 GOSPODIN čuva izlazak tvoj i dolazak tvoj od sada i zauvijek.

122 Poveselio sam se kada su mi kazali: "Idemo u GOSPODINOV dom."

2 Evo već stoje noge naše na tvojim vratima, o Jeruzaleme.

3 Jeruzaleme, ti si sagrađen kao grad gdje se svi sastaju.

4 Plemena putuju ondje, plemena GOSPODINOVA; Izraelu je zakon slaviti Ime GOSPODINOVO.

5 Jer ondje stoje sudačka prijestolja, priestolja kuće Davidove.

6 Želite mir Jeruzalemu, spasenje onima koji te ljube.

7 Neka vlada mir u tvojim zidinama, spokoj u tvojim dvorima.

8 Zbog svoje braće i rođaka svojih govorim: "Mir s tobom."

9 Zbog kuće GOSPODINA, našega Boga, molit će tebi za blagoslov.

123 Svoje oči podižem k tebi koji stolješ na nebesima.

2 Eto, kao što su oči sluga uprte u ruku gospodara njihova, kao što oči sluškinje u ruku gospodarice njezine, tako su oči naše uprte u GOSPODINA, našega Boga, dok nam iskaže milost.

3 Smiluj se nama, o GOSPODINE, smiluj se nama, jer smo se obilno nasiliti sramote.

4 Duša je naša presita poruge bogatih, prezira oholih.

124 "Da nije bio GOSPODIN na našoj strani", neka rekne Izrael;

2 da nije bio GOSPODIN s nama, kad su ljudi ustali na nas,

3 žive bi nas bili proždrli, kada se protiv nas bijes njihov raspalio,

4 vode bi nas bile odnijele, divlji bi potok bio prešao preko nas,

5 bile bi nas potopile silne vode."

6 Blagoslovljen neka je GOSPODIN, koji nas ne baci za plijen zubima njihovim.

7 Duša se naša izbavi kao ptica iz zamke ptičarske-zamka je rastrgana, i mi smo slobodni.

8 Pomoć je naša u Imenu GOSPODINOVU, koji stvorio nebo i zemlju.

125 Oni koji se uzdaju u GOSPODINA su kao Gora Sion, koja se ne može pomaknuti, koja stoji zauvijek.

2 Kao što Jeruzalem okružuju gore, tako GOSPODIN okružuje svoj narod od sada i zauvijek.

3 Zato ne smije žezlo zloče tlačiti udes pravednika, da i pravednici ne pruže svoje ruke za zločom.

4 GOSPODIN neka pravi dobro dobrima, onima koji su prava srca.

5 A koji skreću na krive staze, neka ih GOSPODIN otjera s onima koji prave zlodjela. Spasenje Izraelu.

126 Kada je ono GOSPODIN vratio sužne Siona, onda nam je bilo kao da smo sanjali.

2 Onda su usta naša bila puna smijanja, jezik naš pun kliktanja. Onda se govorilo po narodima: "GOSPODIN im je napravio veliko djelo."

3 GOSPODIN je napravio djelo na nama, zato smo bili veseli.

4 Ah, GOSPODINE, okreni sudbinu našu kao potoke u južnoj zemlji.

5 Koji siju sa suzama neka žanju s pjevanjem.

6 Sada ide sa suzama, koji nosi sjeme da sije, ali s pjesmom dolazi, dolazi natrag noseći svoje snopove.

127 Ako GOSPODIN ne gradi kuću, uzajam se muče koji ju grade. Ako GOSPODIN ne čuva grad, uzalud bdiće onaj koji ga čuva.

2 Uzalud je što se rano dižete i kasno za stol sjedate da jedete kruh muke: svojim ljubimcima daje ga on u snu.

3 Eto, sinovi su dar GOSPODINA; plod utrobe su njegova nagrada.

4 Kao strijеле u ruci ratnikovo, takvi su sinovi mladosti.

5 Blagoslovjen je čovjek koji je njima nappunio tobolac svoj. Neće se nikada osramotiti i kada se pravdaju na vratima s neprijateljima.

128 Blagoslovjen je svaki koji se boji GOSPODINA, koji hodi njegovim putovima.

2 To urade tvoje ruke, to ćeš uživati, blagoslovjen si ti i dobro ti je.

3 Žena je tvoja u kući kao rodna loza, kao mladice masline, tako stoje tvoji sinovi oko stola tvojega.

4 Eto, takvo će biti blagoslovjen čovjek koji se boji GOSPODINA.

5 GOSPODIN će te blagosloviti sa Siona, raduj se sreći Jeruzalema u sve dane svojega života.

6 Da, neka vidiš djecu svoje djece. Neka je mir Izraelu.

129 Teško su me pritiskivali od moje mladosti, neka rekne Izrael;

2 Teško su me pritiskivali od moje mladosti, ali me nikada nisu svladali.

3 Na mojim leđima orali su orači i povukli dugačke brazde."

4 Ali GOSPODIN, Pravedni, isiječe užad bez-

božnika.

5 Sramotno se moraju odatle povući svi koji mrze Sion.

6 Oni su kao trava na krovovima što se osuši prije nego procvate.

7 Od nje ne napunja žetelac svoju ruku, ni naručaj svoj vezalac.

8 Koji prolaze, ne viču: "Neka vas blagosloví GOSPODIN. Blagoslovljamo vas u Ime GOSPODINOVO.

130 Iz dubine vapijem k tebi, GOSPODINE.

2 GOSPODINE, čuj moj glas. Neka tvoje uho sluša moj glasni vapaj.

3 Ako bih se spominjao zlodjela, o GOSPODINE, Bože, tko bi mogao opstatи?

4 Ali je u tebe oprاشtanje, da bi te se bojali.

5 Čekam GOSPODINA; čeka moja duša; uzdajem se u obećanje njegovo.

6 Moja duša više se uzdaje u GOSPODINA nego stražari u jutro, da, više nego stražari u jutro.

7 Izraele, čekaj GOSPODINA, jer je u GOSPODINA milosrđe, u njemu je bogat otkup.

8 On će otkupiti Izraela od svih njegovih zlodjela.

131 GOSPODINE, moje srce neće na visoko, niti moje oči gledaju oholo, i nikada se ne bavim stvarima što su mi odviše velike i uzvišene.

2 Umirio sam i utišao svoju dušu, kao što dijete mirno počiva na prsimaj majčinim, tako moja duša mirno počiva kod Boga.

3 Izraele, čekaj GOSPODINA od sada i zauvijek.

132 Spomeni se, GOSPODINE, Davida i svih muka njegovih.

2 Kako se zakleo GOSPODINU, zavjetovao se Bogu Jakovljevu:

3 "Neću ući u šator stana svojega, niti ću leći na postelju ložnice svoje,

4 neću dati sna svojim očima, ni vjeđama svojim drijema,

5 dok ne nađem mjesta GOSPODINU, stana moćnomu Bogu Jakovljevu."

6 Evo, čuli smo o tom u plodnoj zemlji; saznali smo to u šumskim mjestima.

7 K stanu njegovu ići ćemo, poklonit ćemo se podnožju njegovih nogu.

8 Ustani, GOSPODINE, svojem počivalištu, ti i tvoja velemoćna škrinja.

9 Neka se odjenu tvoji svećenici u pravednost, i neka tvoji pobožnici kliču od veselja.

10 Zbog svojega sluge Davida nemoj odvratiti lica od svojega pomazanika.

11 Prisegnuo GOSPODIN Davidu prisegu vjernosti, od koje ne odstupa: "Od poroda tvojega posadit će jednoga na tvoje prijestolje.

12 Ako tvoji sinovi sačuvaju moj zavjet i svjedočanstva moja što će ih naučiti, onda će i njihovi sinovi zauvijek sjediti na tvojem prijestolju."

13 Jest, GOSPODIN je izabrao Sion, izabrao ga za prebivalište svoje:

14 "Ovo je u vijeke počivalište moje, ovdje prebivam, to je bila želja moja.

15 Hranu će njegovu obilno blagosloviti, siromahe njegove kruhom će nasititi.

16 Svećenike će njegove zaodjeti spašenjem, pobožnici njegovi radovat će se veoma.

17 Tu će napraviti da uzraste moć Davidu, postavit će svjetiljku svojemu pomazaniku.

18 Neprijatelje će njegove pokriti sramotom, a na njemu će sjati kruna njegova."

133 Gle, kako je lijepo i kako je ugodno kad braća u miru prebivaju zajedno.

2 To je kao dragocjeno ulje na glavi što teče na bradu, bradu Aronovu što kaplje na skut haljine njegove.

3 To je kao hermonska rosa što pada na sionske gore, jer ondje GOSPODIN daje blagoslov, život zauvijek.

134 Ustanite, blagoslivljajte GOSPODINA sve sluge GOSPODINOVE—što stojite u GOSPODINOVU domu noću.

2 Podignite svoje ruke u svetištu i blagoslivljajte GOSPODINA.

3 Neka te blagoslovi GOSPODIN sa Siona, koji stvorio nebo i zemlju.

135 Slava GOSPODINU. Hvalite Ime GOSPODINOVO, hvalite ga, sluge GOSPODINOVE,

2 koji stojite u GOSPODINOVU domu, u dvorima kuće našega Boga.

3 Hvalite GOSPODINA, jer je dobar GOSPODIN; svirajte imenu njegovu, jer je on mio.

4 Jer Jakova je izabrao sebi GOSPODIN, Izraela za posjed svoj.

5 Jest, ja znam: "GOSPODIN je velik, naš GOSPODIN nadilazi sve bogove.

6 Što god je po volji GOSPODINU, to On pravi u nebu i na zemlji, u morima i u svima dubinama.

7 On izvodi oblake od kraja zemlje, munje pretvara u kišu, vjetar izvodi iz njegovih odaja.

8 On pobio prvorodence Egipta, od čovjeka do živinčeta.

9 On poslao znamenja i čudesna usred tebe, Egipte, protiv faraona i svih njegovih sluga.

10 On pobijedi narode mnogobrojne i pogubi velemoćne kraljeve:

11 Sihona, amorejskog kralja, i Oga, bašanskog kralja, i sva kraljevstva kanaanska.

12 On je dao njihovu zemlju u baštinu, u baštinu Izraelu, svojem narodu.

13 GOSPODINE, tvoje Ime traje vječno, GOSPODINE, slava je tvoja kroz sve vaše naraštaje.

14 Jer GOSPODIN pribavlja pravo svojem narodu, svojim slugama iskazuje milosrđe.

15 Idoli su neznabožaca srebro i zlato, dje-lo ruku čovječjih.

16 Usta imaju, a ne mogu govoriti, dva oka, a ne mogu vidjeti,

17 Dva uha, a ne mogu čuti, i daha nema u ustima njihovim.

18 Koji su ih napravili, neka postanu kao oni, svaki koji se pouzdao u njih.

19 Kućo Izraelova, blagoslivljajte GOSPODINA, kućo Aronova, blagoslivljajte GOSPODINA.

20 Kućo Levijeva, blagoslivljajte GOSPODINA, koji se bojite GOSPODINA, blagoslivljajte GOSPODINA.

21 Blagoslovjen na Sionu GOSPODIN, koji stoluje u Jeruzalemu. Slava GOSPODINU.

136 Hvalite GOSPODINA, jer je dobar, je vječno traje njegovo milosrđe.

2 Hvalite Boga Svevišnjega, jer vječno traje njegovo milosrđe.

3 Hvalite GOSPODINA Svevišnjega, jer vječno traje njegovo milosrđe.

4 Koji jedini činio čudesna velika, jer vječno traje njegovo milosrđe.

5 Koji je stvorio nebesa u mudrosti, jer vječno traje njegovo milosrđe.

6 Koji utvrdi zemlju nad vodom, jer vječno traje njegovo milosrđe.

7 Koji stvorio velika svjetlila, jer vječno traje njegovo milosrđe.

8 Sunce da vlada danom, jer vječno traje njegovo milosrđe.

9 Mjesec i zvijezde da vladaju noću, jer vječno traje njegovo milosrđe.

10 Koji pobio Egipat unjegovim prvorodenčima, jer vječno traje njegovo milosrđe.

11 I Izraela izveo iz njega, jer vječno traje njegovo milosrđe.

12 Mišicom krepkom i rukom podignutom, jer vječno traje njegovo milosrđe.

13 Koji razdvoji Crveno more, jer vječno traje njegovo milosrđe.

14 I provede Izraela posred njega, jer vječ-

no traje njegovo milosrđe.

15 I faraona s njegovom vojskom strovali u Crveno more, jer vječno traje njegovo milosrđe.

16 Koji provede svoj narod kroz pustinju, jer vječno traje njegovo milosrđe.

17 Koji pobio kraljeve velike, jer vječno traje njegovo milosrđe.

18 I pobijedi vladare ohole, jer vječno traje njegovo milosrđe.

19 Sihona, amorejskog kralja, jer vječno traje njegovo milosrđe.

20 I Oga, bašanskog kralja, jer vječno traje njegovo milosrđe.

21 Koji je dao njihovu zemlju u baštinu, jer vječno traje njegovo milosrđe.

22 U baštinu Izraelu, svojem sluzi, jer vječno traje njegovo milosrđe.

23 Koji se spomenu malenkosti naše, jer vječno traje njegovo milosrđe.

24 I izbavi nas od tlačitelja naših, jer vječno traje njegovo milosrđe.

25 Koji daje hranu svim stvorenjima, jer vječno traje njegovo milosrđe.

26 Hvalite nebeskog Boga, jer vječno traje njegovo milosrđe.

137 Na babilonskim vodama smo sjedili i plakali spominjući se Siona.

2 O vrbe ondje, vješali smo svoje harfe.

3 Ah, ondje su tražili od nas oni koji su nas zarobili, da pjevamo, koji su nas srušili, da se veselimo: "Pjevajte nam pjesmu sionsku."

4 Kako da pjevamo pjesmu GOSPODINOVU u zemlji tuđoj?

5 Ako bih zaboravio tebe, Jeruzaleme, neka usahne desnica moja.

6 Neka mi jezik prione za nepce ako se tebe ne bih spomenuo, ako ne bih držao Jeruzalemu visoko iznad svake radosti svoje.

7 Napomeni, GOSPODINE, sinovima Edomovim dan jeruzalemski; oni su vikali: "Razorite ga, razorite sve do temelja."

8 Kćeri babilonska, vrijedna propasti, blagoslovjen je onaj koji ti plati tvoje djelo koje si napravila nama.

9 Blagoslovjen je onaj koji uzme i razbije o kamen tvoju djecu.

138 Od svega srca slavit će te, pred vladarima svirat će ti.

2 Klanjam se prema tvojemu svetom domu; zahvaljujem tvojem Imenu na dobroti tvojoj i vjernosti tvojoj, jer si iznad svega svojega Imena uzveličao svoju riječ.

3 U dan u koji sam zazvao, ti si me uslišao, umnožio si snagu mojoj duši.

4 Slavit će te, GOSPODINE, svi zemaljski kraljevi, kad čuju riječ usta tvojih;

5 Pjevat će putove GOSPODINOVE: jer je velika slava GOSPODINOVA.

6 GOSPODIN je uzvišen, ali on gleda i niskoga; ohologa izdaleka poznaje.

7 Ako moram i posred tjeskobe hoditi, ti me držiš na životu; protiv bijesa mojih neprijatelja pružaš svoju ruku, desnica me tvoja zaštićuje.

8 GOSPODIN mi to dovršava na spasenje; GOSPODINE, vječno traje tvoje milosrđe; svojih djela ruku ne ostavljam.

139 GOSPODINE, ti si me kušao i upoznao me.

2 Ti znaš kad sjednem i kad ustanem; ti razumiješ već izdaleka što mislim.

3 Moje hodanje, moje počivanje ti istražuješ, sve moje putove ti vidiš,

4 Još mi nema riječi na jeziku, a ti je, GOSPODINE, već poznaš točno.

5 Straga i sprijeda ti me okružuješ i stavljaš na mene svoju ruku.

6 Odviše je čudno za mene takvo znanje, odviše visoko; ne shvaćam ga nikada.

7 Kamo da odem od tvojega Duha, kamo da utečem od tvojega lica?

8 Da bih se uzdigao gore k nebu: ti si ondje; da bih legnuo dolje u carstvu mrtvih, gle, i tu si.

9 Da bih uzeo sebi i krila zore i nastanio se na kraju mora,

10 i ondje bi me pratila tvoja ruka, prihvatala bi me tvoja desnica.

11 I da bih pomislio: "Jest, neka me zastre tmina, neka svjetlo oko mene postane noć."

12 I tmina ne bi bila za tebe tamna, noć bi bila svjetla kao dan, tmina kao svjetlo.

13 Jersi ti stvorio bubrege moje, satkao me u utrobi moje majke.

14 Zahvalujem ti, divno i čudesno ja sam stvoren; veoma su čudesna tvoja djela, moja duša to zna dobro.

15 Postanje moje nije bilo skriveno od tebe; kad sam postao u tajnosti, otkan u zemaljskim dubinama.

16 Oči su me tvoje vidjele kao zametak bezličan; u knjizi su tvojoj zabilježeni svi dani, unaprijed određeni kad ih još nije bilo ni jednoga.

17 Ali za mene, o Bože, kako su teške tvoje namisli, kako im je silan broj.

18 Brojio sam ih, više ih je nego pjesaka. Kad se probudim, još sam uvijek uza te.

19 O, da hoćeš, Bože, ubiti bezbožnika, krvoloci odstupajte od mene.

20 Oni puni varke govore o tebi; kao tvoji neprijatelji hvale se isprazno.

21 Zar da ne mrzim one koji tebe mrze, GOSPODINE, i da ne prezirem one koji ustaju

na tebe?

22 Jest, smrtnom mržnjom mrzit njih; oni su moji vlastiti neprijatelji.

23 Istraži me, Bože, i upoznaj moje srce, ispitaj me i upoznaj moje namisli.

24 Vidi, jesam li na zlu putu i vodi me na put vječnosti.

140 Izbavi me, o GOSPODINE, od zla čovjeka, od čovjeka nasilja sačuvaj me.

2 Od onih koji pomicaju zlo u srcu, svaki dan podižu samo svađu.

3 Zaoštravaju svoje jezike kao zmije, otrov je lјutice u njihovim ustima.

4 Sačuvaj me, o GOSPODINE, od šaka bezbožnika, od čovjeka nasilja sačuvaj me, od onih, koji gledaju da se spotaknu koraci moji.

5 Besramni su mi namjestili potajne zamke, razapeli su mreže na putu i stavili mi zamke.

6 Ja velim GOSPODINU: "Ti si moj Bog." Čuj, o GOSPODINE, glas molitve moje.

7 GOSPODINE Bože, moćni branitelju moj, koji zaštićeš moju glavu u dan borbe,

8 O GOSPODINE, ne daj bezbožnicima što žele. Ne daj da ikada uspiju zle njihove namisli. Oni bi se ponijeli.

9 Glavu mojih tlačitelja neka pokrije kletva njihovih usta.

10 "Neka padne na njih živo ugljevlje. Neka ih on baci u oganj, u propast, da ne ustanu nikada.

11 Čovjek jezičan neka ne opstane u zemlji, čovjeka nasilja neka nesreća navede u propast."

12 Znam da GOSPODIN vodi stvar nevoljnika i parnicu siromaha.

13 Pravednici samo zahvaljuju tvojem Imenu; pošteni borave pred tvojim licem.

141 GOSPODINE, vapijem tebi i pobrini se za mene. Čuj moj glas, koji vapije tebi.

2 Neka vrijedi tebi moja molitva kao mirisni kad, dizanje mojih ruku kao prinos večernji.

3 Postavi, o GOSPODINE, stražu ustima mojim, čuvaj vrata mojih usana.

4 Ne daj mojem srcu da se prigne zlu, da počinim zlodjela s ljudima koji prave bezkonje; ne daj da ikada okusim poslastice njihove.

5 Neka me bije pravednik-to je milost; neka me ukorom ispravlja, to je ulje za moju glavu; glava se moja neće od toga otimati; jest, zlobu njihovu susrećem uvijek još s molitvom.

6 Slobodno su izašli vode njihove iz špilje;

čuli su kako su bile blage moje riječi.

7 Kao kad se zemlja brazdi i para, tako se razletjele naše kosti do čeljusti carstva mrtvih.

8 Zato su tebi, GOSPODINE Bože, upravljene moje oči: u tebe tražim utočište, nemoj predati moj život smrti.

9 Sačuvaj me od zamke koju su mi postavili, od zamke zločinaca.

10 Daj da se bezbožnici zapletu u vlastitu mrežu dok ja prođem sretno.

142 Glasno vičem GOSPODINU, glasno vapijem GOSPODINU za milost.

2 Izlijevam pred njim tužaljku svoju, nevolju svoju govorim pred njim.

3 Ako i jest moj duh u meni iznemogao, ti znaš stazu moju, na putu kojim sam išao, postavili su mi zamku potajno.

4 Pogledaj nadesno i vidi: nemam nikoga koji pazi na mene, nestalo mi svakoga utočišta, nitko se ne brine za moj život.

5 O GOSPODINE, vapijem tebi; velim: ti si moje utočište, dio moj u zemlji živih.

6 Čuj molbu moju, jer sam posve izmoren. Izbavi me od progona mojih, jer su oni meni odviše jaki.

7 Izvedi iz zatvora moju dušu da slavim tvoje Ime. Onda će se pravednici radosno okupiti oko mene kad mi napraviš dobro.

143 O GOSPODINE, uslišaj moju molitvu moje vapaje zbog vjernosti svoje i uslišaj me, jer si pravedan.

2 Ne idи na sud sa svojim slugama, jer nitko živ nije pravedan pred tobom.

3 Neprijatelj goni moju dušu, gazi u prah moj život, gura me u noć kao davno pomrle.

4 Duh je moj u meni pun straha, srce mi trne u prsim.

5 Mislim na prošle dane, razmišljam o svim tvojim djelima, promatram radove tvojih ruku.

6 Pružam tebi svoje ruke; moja duša čeka tebe kao suha zemlja.

7 O GOSPODINE, uslišaj me brzo, moj duh već gine, ne skrivaj svojega lica od mene, inače sam kao oni koji su pali u grob.

8 Daj napravi da doskora iskusim milost tvoju, jer se uzdajem u tebe. Pokaži mi put kojim ću ići, jer tebi podižem svoju dušu.

9 Izbavi me od mojih neprijatelja, o GOSPODINE, jer se utječem k tebi.

10 Nauči me vršiti tvoju volju, jer si ti moj Bog. Duh tvoj dobri neka me vodi po stazi ravnoj.

11 Zbog svojega Imena, o GOSPODINE, održi me na životu, jer si pravedan, izvedi iz nevolje moju dušu.

12 Po svojoj milosti uništi moje neprijatelje, uništi sve koji me tvrdo pritišču, jer sam tvoj sluga.

144 Neka je blagoslovjen GOSPODIN, moja obrana, koji nauči moje ruke boju, prste moje ratu.

2 Moja jakost, moja tvrđava, moj grad, moj izbavitelj, moj štit, kome se utječem, koji mi je pokorio narode.

3 GOSPODINE što je čovjek da ga se sjećaš, sin zemlje da ga paziš?

4 Čovjek je kao dah; dani su u njegovi kao sjena što prolazi.

5 O GOSPODINE, prigni nebesa i siđi, dotakni se gora da se zadime.

6 Tresni munjom i rastjeraj ih. Odapni svoje strijеле i smeti ih.

7 Dopri ovdje iz visine, osloboди me, izvadi me iz voda silnih, iz ruku stranaca.

8 Njihova usta govore varku, njihova je desnica puna lažljivosti.

9 Pjejam pjesmu novu tebi, o Bože, sviram ti na harfi od deset žica:

10 "On je dao pobjedu kraljevima, Davida, svojega slugu, izbavi od ljutoga mača."

11 Osloboди me i spasi iz ruku stranaca, njihova usta govore varku, desnica je njihova puna lažljivosti.

12 Onda su naši sinovi kao biljke, visoko uzrasli u svojoj mladosti, onda su naše kćeri kao stupovi, krasno izrađeni kao nadvorima.

13 Onda su žitnice naše prepune, obilne svakim žitom; ovce naše množe se na tisuće i na stotinu tisuća na polju našem.

14 Onda su goveda naša tovna bez napada i nezgode, onda se ne razliježe plać po ulicama našim.

15 Blagoslovjen je narod kome je sve to dosuđeno. Blagoslovjen je narod čiji je Bog GOSPODIN.

145 Uzvisivat će te, moj Bože, kralju, blagoslovljat će tvoje Ime uvijek i zauvijek.

2 Svaki će te dan hvaliti, ime će tvoje dići uvijek i zauvijek

3 Velik je GOSPODIN, hvale dostojan veoma; nedokućiva je njegova veličina.

4 Naraštaj hvali tvoja djela drugom naraštaju i naviješta moćna tvoja djela.

5 O velikom sjaju veličanstva tvojega govorit će, čudesa će tvoja opjevati

6 Oni govore o moći strašnih tvojih djela; o veličini tvojoj ja će pripovijedati.

7 Oni glasno navješćuju uspomenu bogate tvoje dobrote i pjevat će o pravednosti tvojoj.

8 GOSPODIN je milostiv i pun milosrđa, str-

pljiv i bogat ljubavlju.

9 GOSPODIN je dobrostiv prema svakome, pun milosti za sva svoja djela."

10 Tebe hvale sva tvoja djela, o GOSPODINE, slave te pobožnici tvoji.

11 Govore o sjaju kraljevstva tvojega i govore o jakosti tvojoj,

12 da jave ljudima o tvojoj moći o velikom sjaju kraljevstva tvojega.

13 Kraljevstvo je tvoje, kraljevstvo vječno, vlast tvoja traje kroz sve naraštaje; GOSPODIN je vjeran u svim svojim riječima i svet u svim svojim djelima.

14 Svima koji padaju, potpora je GOSPODIN, sve pognute on uspravlja.

15 Oči svih čekaju tebe, ti im daješ hranu u pravo vrijeme.

16 Otvaraš svoju ruku i sitiš dobrotom sve što živi.

17 Pravedan je GOSPODIN na svim svojim putovima i dobrostiv u svim svojim djelima.

18 GOSPODIN je blizu svih koji ga zazivaju, svih koji ga zazivaju u vjernosti.

19 Želju ispunja onima, koji ga se boje, njihov vapaj čuje i spasava ih.

20 Zaštićuje GOSPODIN sve koji ga ljube, a bezbožnike sve uništava.

21 Slavu GOSPODINOVU navješćuju moja usta, svako tijelo hvali sveto njegovo Ime uvijek i zauvijek.

146 Slava GOSPODINU. Hvali, dušo moja, GOSPODINA.

2 Hvalit će GOSPODINA za svojega života, pjevat će svojem Bogu dok me god ima.

3 Ne uzdajte se u vladare, u sina kojega čovjeka, koji ne može pomoći.

4 Njegov dah izlazi, te se vraća u zemlju; u isti dan rastope se njegove namisli.

5 Blagoslovjen je onaj kome je pomoćnik Bog Jakovljev, kome je uzdanje u GOSPODINU, njegovu Bogu.

6 U njemu, koji stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njima; koji drži vjernost zauvijek,

7 Koji vrši pravdu potlačenima, koji daje kruh gladnim. GOSPODIN oslobađa zarođljene.

8 GOSPODIN otvara oči slijepcima, GOSPODIN uspravlja pognute, GOSPODIN ljubi pravednike.

9 GOSPODIN čuvadošljake, uzdržava siročad i udovice, a bezbožnicima put zakrčuje.

10 GOSPODIN je kralj zauvijek, Sione, Bog je tvoj kroz sve vaše naraštaje. Slava GOSPODINU.

147 Hvalite GOSPODINA, jer je lijepo pjevati hvalu našem Bogu, jer je

- milo pjevati hvalospjev.
- 2 GOSPODIN zida Jeruzalem; okuplja raspršene Izraelove sinove;
- 3 On исцелјује срца сломљена и завија рane njihove.
- 4 On одређује звјездама njihov broj, koji ih sve zove imenom.
- 5 GOSPODIN je naš tako velik i u moći tako bogat; mudrost njegova nema granica.
- 6 GOSPODIN pridiže nevoljne, a bezbožнике ponizuje do zemlje.
- 7 Hvalu pjevajte GOSPODINU, svirajte našem Bogu na citari.
- 8 Njemu koji zastire nebesa oblacima, koji sprema zemlji kišu, koji pravi da raste na gorama trava,
- 9 koji daje životinjama njihovu hranu i mlađim gavranima—za što oni viču.
- 10 On ne mari za jake konje, niti mu je mila hitra noga junakova.
- 11 GOSPODINU su po volji samo oni koji ga se boje, samo oni koji se uzdaju u njegovu milost.
- 12 Slavi, Jeruzaleme, GOSPODINA, hvalu pjevaj svojem Bogu, Sione.
- 13 Jer on utvrđuje prijevornice vrata tvojih, blagoslivlja tvoju djecu u tebi.
- 14 On pribavlja mir tvojoj zemlji, on te siti jedrom pšenicom;
- 15 On šalje zapovijed svoju na zemlju—brzo teče njegova zapovijed.
- 16 On daje snijeg kao vunu, sipa inje kao pepeo.
- 17 On baca svoj grad kao zalogaje, tko može opstati pred njegovom studeni?
- 18 On šalje svoju riječ i sve se rastopi, dahnje svojim dahom i poteku vode.
- 19 On javlja svoju riječ Jakovu, svoje zakone i propise Izraelu.
- 20 Tako nije napravio nijednom drugom narodu, niti su oni naučili njegovih propisa.
- Slava GOSPODINU.

- 148** Slava GOSPODINU. Hvalite GOSPODINU s nebesa, hvalite ga na visinama nebeskim.
- 2 Hvalite ga, svi anđeli njegovi, hvalite ga, sve njegove vojske.
- 3 Hvalite ga, sunce i mjeseče, hvalite ga, sve sjajne zvijezde.
- 4 Hvalite ga, najviša nebesa i vode nad nebesima.
- 5 Neka hvale Ime GOSPODINOVO, jer On je zapovjedio i stvorilo se.
- 6 Postavio ih zauvijek i zauvijek, dao im je

- zakone što ne prolaze nikada.
- 7 Hvalite GOSPODINA sa zemlje, morske nemani i sve dubine.
- 8 Ognju i tuču, sniježe i paro, vihore, izvršitelju njegove riječi.
- 9 Gore i svi brežuljci, rodna stabla i svi cedri.
- 10 Zvijeri i sve pitome životinje, crvi i ptice krilate.
- 11 Zemaljski kraljevi, svi narodi, vladari, svi sudci na zemlji.
- 12 Momci i djevojke, starci i dječaci.
- 13 Neka hvale Ime GOSPODINOVO, jer je samo njegovo Ime uzvišeno, njegova slava nadvisuje zemlju i nebo.
- 14 Dao je moć svojem narodu, on je nadiku svim pobožnicima svojim, Izraelovim sinovima, narodu, koji je blizu njega. Slava GOSPODINU.
- 149** Slava GOSPODINU. Pjevajte GOSPODINU novu pjesmu, njegova je hvala u zboru pobožnika.
- 2 Neka se veseli Izrael svojem Stvoritelju, sinovi sionski neka klikću svojem kralju.
- 3 Neka hvale njegovo Ime u kolu, neka mu sviraju na bubanj i citaru.
- 4 Jer GOSPODIN milost daje svojem narodu, ovjenčava patnike spasenjem.
- 5 Neka klikću pobožnici u slavi, neka se vesele u svojim ložnicama.
- 6 Neka je hvala Božja u ustima njihovim, a mačevi dvosjekli u njihovoj ruci.
- 7 Da se osvete narodima i pokaraju plemena;
- 8 da stave njihove kraljeve u lance, njihove knezove u željezne okove;
- 9 kako je pisano, da izvrše sud na njima: to je pravo časti za sve njegove pobožnike.
- Slava GOSPODINU.

- 150** Slava GOSPODINU. Hvalite GOSPODINA u njegovu svetištu. Hvalite ga u njegovoj jakoj utvrdi.
- 2 Hvalite ga zbog velikih njegovih djela. Hvalite ga prema silnoj veličini njegovoj.
- 3 Hvalite ga uz glas trube. Hvalite ga uz harfu i citaru.
- 4 Hvalite ga uz bubanj i ples. Hvalite ga uz žice i frule.
- 5 Hvalite ga uz jasne cimbale. Hvalite ga uz cimbale zvonke.
- 6 Sve što diše, neka hvali GOSPODINA. Slava GOSPODINU.

Mudre Izreke

Svrha i početak mudrosti

- 1** Mudre Izreke Salomona, sina Davida, kralja Izraelova:
2 za spoznati mudrost i pouku, shvatiti razumne riječi,
3 da se primi pouka mudrosti, pravednost, poštenje i iskrenost,
4 dati razboritost neiskusnima, razum i spoznaju mladiću.
5 Čuje li ih mudrac, u znanju će porasti, a razuman čovjek će steći mudrost.
6 Razumjet će govor priče i prisopodobe, riječi i zagonetke mudraca.
7 Strah od GOSPODINA je početak znanja; samo ludaci preziru mudrost i pouku.
8 Moj sine, slušaj pouku svojega oca i ne napušтай naputak svoje majke;
9 jer će biti ures na tvojoj glavi i lančići oko tvojega vrata.
10 Moj sine, ako te mame grješnici nemoj pristati.
11 Ako su rekli: "Dođi s nama, vrebajmo da prolijemo krv, da stavimo zamku nedužnomu ni za što;
12 žive ih prožderimo kao carstvo mrtvih, s kožom i kosom, kao one koji su u grobu;
13 dobit ćemo koje dragocjeno dobro, napunit ćemo svoje kuće plijenom;
14 u našem krugu bacit ćeš svoj ždrijeb, da svi imamo zajedničku novčarku."
15 Moj sine, ne idи s njima na put, drži svoju nogu daleko od njihove staze;
16 jer njihove noge trče k zlu, hite proljeti krv.
17 Zaista, uzalud je razapeta mreža pred očima svih ptica;
18 vrebaju svoju vlastitu krv, stavlju sami sebi zamku.
19 To je sudbina svakoga koji je lakom za nepravednim dobitkom; uzima život vlasnika.
20 Mudrost zove glasno na otvorenom; na otvorenim trgovima podiže svoj glas.
21 Na zidovima visoko gore razliježe se njezin povik; na otvorenim vratima grada drži svoje govore:
22 "Dokle ćete još, vi bezumnici, ljubiti bezumnost? Jer podsmjevači uživaju u podsmijehu, i bezumnici mrze razboritost?
23 Primitate moju opomenu. Zaista, izlit ću svoj duh na vas, i objavit ću vam svoje riječi.
24 Jer sam vas zvao, a vi ste odbili, ja sam raskrilio svoje ruke, a nitko nije mario,
25 jer ste u vjetar bacali svaki moj savjet, niste htjeli slušati moju opomenu,

- 26** Zato ću se i ja smijati vašoj nesreći, rugat ću se kad vas napadne tjeskoba,
27 kao kad vaš strah na vas navali kao nevrijeme i vaša pogibao kao kad dođe oluja, kad nasrne na vas nevolja i muka.
28 Onda će me zvati, ali se ja neću odazvati; tražit će me brižno, ali me neće naći.
29 Jer su mrzili znanje, i nisu izabrali strah GOSPODINOV,
30 za moj savjet nisu se nikada brinuli, sva su moja karanja prezirali.
31 Stoga će jesti plod svojih djela i nasitit će se svojih nauma.
32 Odbijanje malenih donosi smrt, a bezbržnost bezumnika će ih uništiti.
33 Ali tkogod mene slijedi, može sigurno živjeti i miran biti, bez straha od zla."

Plodovi mudrosti

- 2** Moj sine, ako primiš moje riječi, i kod sebe pohraniš moje naputke,
2 tako da mudrosti prikloniš svoje uho, svoje srce okreneš razboritosti;
3 jest, ako prizoveš mudrost, svoj glas podigneš k spoznaji;
4 ako je tražiš kao srebro, kao skriveno blago ako je potražiš;
5 onda ćeš upoznati strah GOSPODINOV i dobit ćeš spoznanje Boga.
6 Jer mudrost daje samo GOSPODIN, spoznaja i razboritost dolaze iz njegovih usta.
7 Iskrenima čuva spasenje, štit je onima, koji hode u nedužnosti.
8 Zaštićuje stazu pravde i čuva put svojih pobožnika.
9 Onda ćeš zadobiti razumijevanje za pravednost, poštenje i iskrenost za svaki dobar put.
10 Kad mudrost uđe u tvoje srce, spoznaja razveseli tvoju dušu:
11 oprez će bdjeti nad tobom, razbor će te čuvati,
12 čuvat će te od zla puta, od ljudi koji govore varavo,
13 koji ostavljaju prave staze, da idu putovima mračnim;
14 koji se raduju čineći zlo, užitak nalaze u zloj opačini;
15 čija je staza kriva i koji su lukavi na svojim putovima;
16 koja te čuva od žene drugoga, od strankinje koja laskavo govori,
17 koja ostavlja prijatelja svoje mladosti i zaboravlja zavjet svojega Boga.
18 Zaista u smrt tone kuća njezina, u carstvo mrtvih idu njezini putovi.

- 19 Tko se svrati k njoj, ne dolazi nikada natrag, ne stane više nikada na staze života.
 20 Zato hodi putom dobroih i drži se staze pravednika.
 21 Jer samo dobri prebivat će u zemlji, samo će pošteni ostati u njoj.
 22 A bezbožnici će se istrgnuti iz zemlje, bezakonici iz nje iskorijeniti.

Boj se Boga i voli bližnjega

- 3 Moj sine, ne zaboravljaj moj zakon, a tvoje srce neka se drži moje upute,
 2 jer ti one donose dug život, godine blagostanja i puno sreće.
 3 Nikad te neće ostaviti ljubav i vjernost, i priveži moje zapovijedi na svoj vrat, napiši ih na ploču svojega srca.
 4 i tako nalazi milost i bogatu nagradu kod Boga i ljudi.
 5 Uzdaj se u GOSPODINA svim srcem, i ne oslanjam se na svoju razboritost.
 6 Misli na njega na svim svojim putovima, i on će ti ravnati staze.
 7 Ne drži sam sebe mudrim, boj se GOSPODINA i kloni se zla.
 8 To pravi tvoje tijelo zdravim i vrelo mladosti tvojim udovima.
 9 Daj čast GOSPODINU svojim posjedom i prvinama svega svojega dohotka.
 10 Onda će se napuniti tvoje žitnice obilja i prelijevat će se vino iz tvojih bačava.
 11 Moj sine, ne misli nisko o stezi GOSPODINOVOJ i nemoj da ti omrzne njegovo karanje.
 12 Jer koga ljubi GOSPODIN, onoga ukorom ispravlja kao otac sina kome hoće dobro.
 13 Blagoslovjen je čovjek koji postigne mudrost i čovjek koji dobije razboritost.
 14 Jer je bolje nju steći nego srebro; nju dobiti više vrijedi od zlata.
 15 Dragocjenija je od bisera; sve tvoje dragocjenosti ne mogu se s njom izjednačiti.
 16 Dug život krije se u desnici, bogatstvo i čast u njezinoj ljevici.
 17 Putovi su njezini putovi miline i sve njezine staze pune su sreće.
 18 Stablo života je onome koji se nje prihvati i tko je drži čvrsto, sretni su svi koji ju zadrže.
 19 GOSPODIN je mudrošću utemeljio zemlju, utvrdio nebesa razboritošću.
 20 Mudrošću njegovom provale vode iz dubine, oblaci kapljku rosom.
 21 Moj sine, ne gubi je s očiju, čuvaj razboritost i oprez.
 22 Tako će one biti tvojoj duši za život, tvojem vratu za ures.
 23 Onda ćeš ići bez brige svojim putom i nećeš se spotaknuti svojom nogom.
 24 Kad legneš, ne trebaš se bojati i kad

počivaš, slatko spavaš.

- 25 Ne trebaš se bojati nagle strahote niti od pogibelji bezbožnika kad najde;
 26 jer će GOSPODIN biti pouzdanje tvoje i čuvat će tvoju nogu od zamke.
 27 Oskudnima ne uskraćuj dobročinstva, kad je u tvojoj moći da ga dijeliš.
 28 Ne govori svojem bližnjemu: "Idi, dodi opet, sutra će ti dati", kad možeš to već danas.
 29 Ne izmišljaj ništa zlo protiv svojega bližnjega dok on boravi kod tebe bez brige.
 30 Ne svadaj se ni s kim bez razloga, ako ti se nije ništa napravilo na žao.
 31 Nemoj zavidjeti ljudima nasilnicima i ne izabiraj njihovih putova.
 32 Jer GOSPODINU se gadi bezbožnik, a pobožniku je vjeran prijatelj.
 33 Prokletstvo GOSPODINOVO leži na kući bezbožnikovoj, a stan pravednika blagoslivlja.
 34 Ima li posla s podsmjevačima, on sam bude podsmjevač, a poniznima daje milost.
 35 Čast je baština mudroga, a sramotu štedi on za bezumnike.

Mudrost kao vodilja

- 4 Slušajte, djeco, opomenu očevu pazi-
 te da se naučite mudrosti.
 2 Jer vam dobre pouke dajem; ne prezirite mojih naputaka.
 3 Kad sam još kao dijete boravio kod svojega oca, kao nježno, jedino dijete pod okriljem majke,
 4 onda me on učio i rekao mi: "Neka tvoje srce drži čvrsto moje riječi i obdržavaj moje zapovijedi, pa ćeš živjeti.
 5 Pribavi sebi mudrost, pribavi sebi razboritost, ne zaboravljaj to i ne odstupaj od riječi mojih usta.
 6 Nemoj je ostaviti: ona će te čuvati, ljubi je i ona će te braniti.
 7 Glavno je mudrost: pribavi sebi mudrosti; pribavi sebi razboritost svim svojim imanjem.
 8 Cijeni je visoko, ona će te uzvisiti, ona će te proslaviti kad je zavoliš.
 9 Oko glave tvoje savit će ti mio vijenac, sjajnu krunu dat će ti."
- 10 Slušaj, moj sine, primi moje riječi i umnožit će ti se godine života.
 11 Pokazat će ti put mudrosti, vodit će te pravom stazom.
 12 Uzađeš li po njoj, neće se stezati tvoj korak, potrčiš li po njoj, nećeš se spoknuti.
 13 Drži čvrsto pouku, ne puštaj je, čuvaj je, jer ona je tvoj život.
 14 Ne stupaj na stazu bezbožnika i ne ho-

daj putom zlikovaca.

15 Bježi od njega, nemoj ići po njemu, uklo- ni mu se i prođi ga.

16 Oni ne mogu počinuti ako ne počine nikakvo zlo i san im je uzet ako koga ne zavedu.

17 Jer jedu kruh bezbožnika i piju vino nasilja.

18 Staza je pravednika kao osvit; on sve više svijetli do potpuna dana.

19 Put je bezbožnika kao tamna noć, ne znaju na što će se spotaknuti.

20 Moj sine, pazi na moje riječi i prigni svoje uho mojim pričama.

21 Neka ti nikada ne odlaze iz očiju i čuvaj ih na dnu srca.

22 Jertko ih nađe, za njega su život, svemu njegovu tijelu zdravlje.

23 Svom brižljivošću čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.

24 Drži daleko od svojih usta laž i tvoje usne neka budu čiste od varke.

25 Pravo neka gleda oko tvoje i trepavice tvoje neka pogledaju slobodno pred tebe.

26 Svoje noge stavi na ravnu stazu, svi tvoji putovi neka su tvrdo određeni.

27 Ne skreći nadesno ili nalijevo, drži daleko svoju nogu od zla.

Čuvati se nevjernosti

5 Moj sine, pripazi na moju mudrost; pri- gni svoje uho k razboritosti mojoj.

2 Tako se držiš mudrosti i čuvaš pouku usnama svojim.

3 S usana bludnice kaplje med i grlo joj je glađe od ulja.

4 Ali na poslijetu gorka je kao pelin, oštra kao dvosjekli mač.

5 Noge njezine silaze k smrti, koraci njezini do pakla vode.

6 Ona ne ide stazom života, na neprekid- nim putovima gine, a da ne opaža.

7 Dajte, sinovi, poslušajte me, i ne odstu- pajte od riječi mojih usta.

8 Drži daleko od nje svoj put. Ne približuj se k vratima kuće njezine.

9 Inače predaješ drugima cvijet mladosti svoje, i svoje godine okrutnomu.

10 Inače site se drugi na tvojem imanju, tvoja zaslužba dolazi u kuću došljaka.

11 Ti bi još morao na poslijetu gorko jadi- kovati kad bi ti se oduzelo tijelo i meso,

12 i velim: "Ah, mrzio sam pouku, niti sam slušao one koji su me učili.

13 Glas učitelja svojih nisam slušao, svoje uho nisam prignuo odgojiteljima svojim.

14 Gotovo bih bio posve upao u nesreću usred skupa i zajednice."

15 Pij vodu iz svojega vlastitog studenca i žubor-vodu iz svojega vrela.

16 Moraju li se tvoji izvori razlijevati i tvoji potoci po ulicama?

17 Neka oni budu samo tvoji, a ne za do- šljake s tobom.

18 Neka je blagoslovjen izvor tvoj i veseli se ženi mladosti svoje.

19 Kao košuti punoj miline, srni punoj ljup- kosti, neka te ljubav k njoj smije uvijek za- nijeti i nasladuj se uvijek u njezinoj ljubavi.

20 Zašto bi se, moj sine, radovao s dru- gem, zašto bi strankinju grlio u ljubavi?

21 Zaista, pred GOSPODINOVIM su očima čovječji putovi, on pazi na sve njegove staze.

22 Zločinca hvataju njegova vlastita zlo- djela, užadima svojih grijeha on bude ve- zan.

23 Umrijet će zbog nestašice pouke; on će se srušiti u velikoj svojoj ludosti.

Čuvati se osobito preljubništva

6 Moj sine, ako si postao jamac za svo- jega bližnjega, ako si dao ruku drugo- me,

2 ako si se vezao kojim obećanjem, ako te drže za riječ.

3 Napravi ovo, moj sine, da se osloboди- jer si dopao u ruke svojem bližnjemu; idi, baci se na tlo, moli svojega bližnjega.

4 Ne daj sna svojim očima, ni svojim trepa- vicama drijema.

5 Otmi se iz ruke kao srna, kao ptica iz ruke ptičaru.

6 Idi k mravu, lijenčino, promatraj što on pravi i postani mudar.

7 Ako i nema vođe ni upravitelja ni gospo- dara,

8 ipak se brine ljeti za svoju hranu, skuplja sebi jelo u vrijeme žetve.

9 Dokle ćeš još, lijenčino, ležati? Kad ćeš se dignuti od sna svojega?

10 Još malo spavati, još malo drijemati, još malo sklopiti ruke i počivati.

11 Već dolazi na tebe kao brzoteča siro- maštvo i kao ratnik nestaćica.

12 Lopov, bezbožnik, koji naokolo ide s lažnim govorom,

13 namiguje očima, tumači nogama, zna- kove daje prstima,

14 tko plete spletke u svojem srcu bez pre- stanka, sije neslogu.

15 Zato će ga iznenada stići pogibija. Jad- no će se bez pomoći rasprsnuti.

16 Šest je stvari koje su mrske GOSPODINU, i sedam ih je koje se gade njegovu srcu:

17 oči ohole, jezik lažni i ruke koje prolje- vaju nedužnu krv,

18 srce koje kuje zle misli, noge koje brzo trče na zlo,

19 tko laži govori kao lažni svjedok i sije

neslogu među braćom.

20 Cijeni, moj sine, opomene svojega oca i ne ostavljaj nauk svoje majke.

21 Uvijek ih veži sebi na srce, privijaj ih oko vrata.

22 Kada ideš, pratit će te. Kada počivaš, nad tobom će bdjeti. Kada se probudiš, ići će s tobom na posao.

23 Jer su opomene svjetiljke, nauk je svjetlost; opominjanja na pouku su način života.

24 Čuvat će te od zle žene, od glatka jezika strankinje.

25 Ne nosi u svojem srcu požude za ljepotom njezinom, ni da te ulovi svojim trepavicama.

26 Jer zbog bludnice spadne čovjek na koru kruha; a preljubnica vreba na njegov dragocjeni život.

27 Može li se oganj sakriti u njedrima, a da se ne upali odjeća?

28 Može li tko hoditi po živom ugljevlju, a da ne opeče svoje noge?

29 Tako bude onome koji ide k ženi drugoga i tko se je dotakne, ne ostaje bez kazne.

30 Kradljivca se ne mrzi kad ukrade da samo sebi utaži požudnu glad.

31 Ne, nego kad ga ulove, mora nadoknadići sedmerostruko, makar da mora dati sve svoje imanje kuće.

32 Ali tko je napravio preljub sa ženom, izgubio je razum; tko hoće sam sebe strowableti u propast, napravi takvo što.

33 Samo udarce i porugu nosi odatile i sramota se njegova ne može izbrisati.

34 Jer je ljubomora žestoka u muža, on ne zna za milost na dan osvete.

35 On nikakav otkup neće primiti, niti se zadovoljava, makar mu još ne znam koliko dao.

Čuvati se zavođenja

7 Moj sine, čuvaj moje riječi i pohrani kod sebe moj naputak.

2 Čuvaj moje zapovijedi i živjet ćeš, moj nauk kao zjenicu svojega oka.

3 Priveži ih sebi na prste, napiši ih na ploču svojega srca.

4 Reci mudrosti: "Ti si moja sestra." i nazovi razboritost, tvoj najbliži u rodu,

5 da te drže daleko od pokvarene žene, od primamljive koja govori laškavo.

6 Gledao kroz prozor svoje kuće, virio van kroz svoje rešetke,

7 opazio sam među običnjima mladića bez razumijevanja,

8 prolazio je ulicom dolje pokraj jednoga ugla, ii gledao je stazu k njezinoj kući

9 u sumrak, pri izmaku dana, kad je padala

noćna tama.

10 I ondje susrela ga žena u odjeći bludnice i lukava srca.

11 Drsko se skitala naokolo; njezine noge nisu mogle stajati kod kuće.

12 Sad na ulici, sad na trgovima, na svakom uglu vrebala je.

13 I primila ga, i poljubila ga, i bezobrazno mu rekla:

14 Bila sam dužna žrtvu pomirnicu, i danas sam izvršila svoj zavjet.

15 Zato sam izašla tebi u susret, da te potražim, i eto našla sam te.

16 Opremila sam postelju svoju prostirka-ma, vezenim egipatskim prostirkama.

17 Poškropila sam svoju postelju smirnom, alojem i cimetom.

18 Pa dođi, uživat ćemo ljubav, plivat ćemo u ljubavnoj slasti do zore.

19 Jer mi muž nije kod kuće, otišao jedaleko na put.

20 Novčarku je uzeo sobom, vraća se kući u određeno vrijeme.

21 Mnogim nagovaranjem zavela ga i glatkim usnama odvukla ga sobom.

22 Odmah ode sa njom, kao vol kojega vode na klanje, kao luđak u klade kažnjava-nja,

23 dok mu strijela ne probije jetra, kao što kad ptica leti u zamku a ne opazi da će je to života stajati.

24 Zato me, djeco moja, poslušajte i pripa-zite na riječi mojih usta.

25 Nemojte zastraniti svojim srcem k njoj na put, nemojte zalutati na njezine staze.

26 Jer je velik broj ranjenih koje je ona srušila, i mnogo jakih koje je pobila.

27 Kuća je njezina put u svijet mrtvih, ona vodi dolje u odaje smrti.

Mudrost kao učiteljica

8 Čuj, ne zove li mudrost i ne diže li razboritost svoj glas?

2 Gore, visoko iznad puta, ili gdje se križaju putovi, ona se postavila.

3 Ili kod vrata, gdje se ostavlja grad, ili gdje se ulazi u grad, ona zove glasno:

4 Vas zovem, o ljudi, svoju riječ upravljam k čovječjoj djeci.

5 Imajte razumijevanja za mudrost, vi ljudi prosti, a vi ludi urazumite se.

6 Slušajte, jer ću vam govoriti velike stvari, svoje usne otvaram za istiniti govor.

7 Jest, moj jezik govori samu istinu, mrska je lažljivost mojim usnama.

8 Istinite su riječi mojih usta, ništa nema u njima lažno i zlobno.

9 Sve su one jasne razboritomu i jednostavne onima koji traže istinu.

10 Primite moju pouku radije negoli srebro,

razboritost radije negoli zlato.

11 Jer je mudrost vrednija od bisera i nikakva dragocjenost nije joj jednaka.

12 Ja, mudrost, u savezu sam s razboritošću i nalazim znanje i razum.

13 Strah je GOSPODINOV mržnja na zlo. Ja mrzim uznotinost i oholost, zao put i lažni govor.

14 U mene je oprez i mudar savjet, moja je razboritost i moja je jakost.

15 Po meni vladaju kraljevi, odlučuju velikaši po pravdi.

16 Po meni zapovijedaju glavari, knezovi, svi sudci na zemlji.

17 Ja ljubim one koji ljube mene i koji me traže, nalaze me.

18 U mene se nađu bogatstvo i čast, i postojano dobro i trajno blagostanje.

19 Plod je moj bolji od zlata i od suhogra zlata i dobitak je moj vredniji od čistoga srebra.

20 Idem stazom pravednosti posred puta pravice.

21 Onima koji me ljube dajem dobra, napunjam njihove riznice.

22 GOSPODIN me stvorio u početku svojega upravljanja, kao prvo od svojih djela, u pradoba.

23 Bila sam postavljena prije vječnosti, prije početka, prije postanja svijeta.

24 Nije još bilo dubina voda kada sam se rodila, i nije još bilo izvora s obilatom vodom.

25 Nisu još bile utemeljene gore, prije brežuljaka ja sam se rodila,

26 prije nego je stvorio zemlju i polja i prve grude zemlje svijeta.

27 Kad je gradio nebesa, ja sam onda bila, i kad je razmjeravao svod nad vodama mora.

28 Kad je u visini motao oblake, kad je pušio da nabujaju izvori bezdana,

29 kad je postavljao moru međe njegove, da nikada ne prestupi voda obalu svoju, kad je utvrđivao stupove zemlji,

30 onda sam stajala, njegova miljenica, na njegovoj strani, bila sam iz dan u dan puna zanosa, puna radosti pred njim uvijek,

31 puna radosti na širokoj njegovoj zemlji, puna zanosa nad čovječjom djecom.

32 Stoga sada, poslušajte me djeco, jer blagoslovljeni su oni koji idu mojim putovima.

33 Slušajte naputak moj da dobijete mudrost i nemojte je odbaciti.

34 Blagoslovljen je onaj koji me sluša, koji stražari na vratima mojim svaki dan, koji čuva dovratnike moje.

35 Jer tko nađe mene, našao je život i što želi dobije od GOSPODINA.

36 Tko mene promaši, ošteti svoju dušu; svi koji mrze mene, ljube smrt."

Traži mudrost, izbjegavaj ludost

9 Mudrost sagradi sebi kuću; na sedam stupova stoji.

2 Pokolje svoju marvu, natoči svoje vino i postavi svoj stol.

3 Pošalje svoje djevojke da objave na najvišim mjestima grada:

4 "Tko je lud, neka se svrati ovdje." Tko nema razboritosti, tomu govorи:

5 "Dodite, jedite kruha mojega, pijte vina što sam ga natočila.

6 Ostavite ludost da živite i podđite putom razboritosti.

7 Tko poučava podsmjevača, donosi sam sebi samo sramotu, tko kori bezbožnika, prima porugu.

8 Ne poučavaj podsmjevača, on bi mogao zamrziti tebe; karaj mudroga, on će te ljubiti.

9 Poučavaj mudroga, i bit će još mudriji; poučavaj pobožnika, on dobije još na razboritosti.

10 Početak je sve mudrosti strah GOSPODINOV; poznavati Najsvetijega jest razboritost.

11 Jer je GOSPODIN, koji umnožava tvoje dane, koji pravi mnogima godine tvojega života.

12 Ako si mudar, to je za tvoje dobro, ako si podsmjevač, sam ćeš to morat okajati."

13 Luda žena je nemirna, puna strasti, prosta i ne zna ništa.

14 Sjedi na vratima svoje kuće, na stolici u gradu visoko gore,

15 da zove one što prolaze, a koji idu pravo svojim putom.

16 "Tko je lud, neka se svrati ovdje"; tko nema razboritosti, tomu govorи:

17 "Tako je slatka ukradena voda, tečan je skriveni kruh."

18 A ne znaju da se ondje gomilaju sjene, da gosti njezini leže u carstvu mrtvih.

Blagoslovljena pravednost. Proklet grijeh

10 Salomonove mudre izreke: Mudar sin radost je svojem ocu, a lud sin žalost je svojoj majci.

2 Nepravedno stečeno blago ne donosi koristi, a pravednost izbavlja od smrti.

3 Ne da GOSPODIN da trpe glad pravednici, a pohlepu bezbožnika odbija.

4 Lijena ruka osiromašuje, a marljiva ruka obogaćuje.

5 Tko ljeti skuplja, razuman je; tko spava o žetvi, uzrokuje sramotu.

6 Na glavu pravednika prosipa se bogat blagoslov, a usta bezbožnika kriju bijedu.

- 7 Spomen pravednikov ostaje u blagoslovu, a bezbožniku se ime proklinje.
- 8 Tko je mudra srca, prima naputke, lud brbljavac propadne.
- 9 Tko ide svojim putom u nedužnosti, ide sigurno, tko ide krivim stazama, poznat će se.
- 10 Tko namiguje očima, zadaje muku, lud brbljavac propadne.
- 11 Usta su pravednikova izvor života, a usta bezbožnikova kriju bijedu.
- 12 Mržnja izaziva samo svađu, a ljubav prikriva sve prijestupe.
- 13 Na usnama razumnoga nači je mudrost, a batina pripada leđima ludoga.
- 14 Mudri kriju znanje, a usta su ludoga blizu propasti.
- 15 Imanje je bogatomu njegov tvrdi grad; siromašnima je propast njihovo siromaštvo.
- 16 Prihodi pravednikovi služe za život, a dobitak bezbožnikov za grijeh.
- 17 Tko prima naputak, na putu je života, a tko odbacuje opomene, luta.
- 18 Lažne usne kriju mržnju, tko raznosi klevete, bezumnik je.
- 19 U mnogom govorenju ne bude bez grijeha, a tko zauzdava jezik svoj, radi razumno.
- 20 Jezik je pravednikov srebro odabran, a razum bezbožnikov malo vrijedi.
- 21 Usne pravednikove mnogima su utjeha, a luđaci umiru od ludosti svoje.
- 22 Blagoslov Božji obogaćuje, vlastita muka ne napravi tu ništa.
- 23 Bezumniku je veselje počiniti sramotu, a čovjek razuman drži se mudrosti.
- 24 Čega se boji bezbožnik, ono ga snađe; što žele pravednici, dobiju.
- 25 Kad puhne oluja, bezbožnika nestane, a pravednik stoji tvrdo na vječitom temelju.
- 26 Što je ocat Zubima i dim očima, to je lijenčina svojem gospodaru.
- 27 Strah GOSPODINOV produžuje dane života, a bezbožnicima se godine skraćuju.
- 28 Čekanje pravednika izlazi u radost, a nadanje se bezbožnika razbija.
- 29 Onome koji hodi u nedužnosti, GOSPODIN je obrana, a bezbožnicima propast.
- 30 Pravednik se neće nikada pomaknuti, a bezbožnici neće ostati u zemlji.
- 31 Usta pravednikova rađaju mudrost, a jezik lažni pada u pogibiju.
- 32 Usne pravednikove smišljaju sreću, a usta bezbožnikova opaćinu.

Sreća pravednika, nesreća bezbožnika

- 11** Lažna mjerila GOSPODINU su mrska, a pravedna mjera ugodna mu je.
- 2 Dođe li oholost, dođe i prezir, a mudrost

- se zadrži kod poniznih.
- 3 Nedužnost vodi poštene sigurno, a nevjerne upropošćuje njihova lažljivost.
- 4 Bogatstvo ne koristi ništa u dan srdžbe, a pravednost izbavlja od smrti.
- 5 Nedužnomu ravna put njegova pravda, a bezbožnik pada od vlastite zloće.
- 6 Poštene izbavlja njihova pravednost, a nevjerni se hvataju svojom požudom.
- 7 Kad umre bezbožnik, propada nadanje njegovo, očekivanje opakoga sruši se.
- 8 Pravednik se izbavlja iz nevolje, a bezbožnik zauzima njegovo mjesto.
- 9 Opak čovjek traži da pokvari bližnjega svojim jezikom, a oprezom se izbavljaju pravednici.
- 10 Kad ide dobro pravedniku raduje se grad; a kliče zbog propasti bezbožnika.
- 11 Grad se podiže blagoslovom poštenih ljudi, a ustima se bezbožnika uništava.
- 12 Bezumnik postupa sa svojim bližnjim prezirno, a razuman čovjek šuti tihu.
- 13 Tko kao klevetnik ide naokolo, izdaje tajne, a pouzdan čovjek drži stvar tajno.
- 14 Gdje nema vodstva, propada narod; a dobro stoji gdje se čuju mnogi savjetnici.
- 15 Veoma se zlo prolazi kad se jamči za druge, tko mrzi biti jamac, ide bezbrižno.
- 16 Žena mila dobiva čast, nasilnici dobivaju bogatstvo.
- 17 Dobrostiv čovjek pravi sam sebi dobro, nemilostiv reže sam sebe u meso.
- 18 Bezbožnik dobiva sebi isprazan dobitak, a sigurnu nagradu dobiva, tko sije pravednost.
- 19 Tko se drži pravednosti, ide k životu, tko pravi zlo, srće u propast.
- 20 Tko je lažna srca, mrzak je GOSPODINU; a tko ide nedužno, mio mu je.
- 21 Iako rade zajedno, zao čovjek neće izići bez kazne, a rod pravednika izbavit će se.
- 22 U gubici svinje zlatna brnjica—to je žena lijepa, ali besramna.
- 23 Želja pravednih nalazi sreću, a nada je bezbožnika nesreća.
- 24 Jedan dijeli obilno i sve je bogatiji, drugi škrtnari previše i sve je siromašniji.
- 25 Tko pravi dobro, nalazi obilatu okrepnu; tko napaja druge, napaja sam sebe.
- 26 Tko ne da žita, proklinje ga narod; tko ga daje, na njegovu glavu dolazi blagoslov.
- 27 Tko traži dobro, dobiva milost; tko traži zlo, i snađe ga.
- 28 Tko se uzda u bogatstvo svoje, propada, a pravednici uspijevaju kao zelene grane.
- 29 Tko zapanjuje svoju kuću, žanje vjetar-bezumnik će služiti mudromu.
- 30 Plod je pravednikov drvo života, mudri predobiva srca.

31 Ako se pravedniku plaća na zemlji, koliko prije bezbožniku i grješniku.

Vladanje mudrih i ludih

12 Tko ljubi opomenu, ljubi znanje; tko mrzi ukor, luđak je.

2 Dobar čovjek dobiva milost kod GOSPODINA, a spletkaša osuđuje.

3 Čovjek se ne utvrđuje bezbožnošću, koriđen pravednika ne pomicće se nikada.

4 Marljiva žena je kruna svojem mužu, a zla je kao gnijilež u njegovim kostima.

5 Mišljenje pravednikovo ide samo za pravdom, spletke bezbožnika samo za prijevarom.

6 Riječi bezbožnika vrebaju krv, a usta pravednika spase ih.

7 Bezbožnici padaju i nema ih više, a kuća pravednikova ostaje.

8 Prema svojoj razboritosti hvali se čovjek, a tko je smeten, izvrgnut je ruglu.

9 Bolje je onome koji je skroman, a svojega slugu ima, negoli onaj koji se veliča a nema što jesti.

10 Pravednik se brine za ono što treba njegovo živinče, a u bezbožnika je srce bez osjećaja.

11 Tko obraduje svoje polje, taj će jesti do sitosti; a tko trči za besposlicama, bezumnik je.

12 Tvrđava bezbožnika srušit će se, a koriđen pravednika traje.

13 Zlu je čovjeku zamka u grijehu usana njegovih, a pravednik izmakne tjeskobi.

14 Čovjek će se nasititi dobra od ploda svojih usta, i vratit će mu se po djelu njegovih ruku.

15 Bezumniku se čini njegov put pravi, a mudar čovjek prima nauk.

16 Bezumnik pokaže svoju srdžbu na mjestu, a mudri pokriva uvredu.

17 Tko govori istinu, govori što je pouzданo, lažljiv svjedok donosi samo prijevaru.

18 Govornekoga probada kao ubodi mača, a jezik mudrih donosi zdravlje.

19 Istinita usta stoje zauvijek, a lažni jezik samo jedan čas.

20 Prijevara vlada u srcu onih, koji sniju nesreću, a koji svjetuju na dobro, dožive radost.

21 Nikakva nesreća ne stigne pravednika, a bezbožnici su puni nesreće.

22 Lažne usne mrske su GOSPODINU; tko istinu govori, mio mu je.

23 Pametan čovjek sakriva svoje znanje, a srce bezumnika izvikuje svoju ludost.

24 Ruka marljiva čovjeka vlada, a lijena mora robovati.

25 Briga u srcu pritišće čovjeka, a dobra ga riječ razvedri.

26 Pravednik istražuje svoju pašu, a put bezbožnika vodi u zabludu.

27 Lijenčina ne ulovi svoju zvijer; marljivo- ga čovjeka zapadne dragocjeno dobro.

28 Staza pravednosti vodi životu, a put opačine smrti.

Sudbina pobožna i bezbožna čovjeka

13 Mudar sin prima pouku, a podsmje- vač ne sluša ukora.

2 Od ploda riječi svojih nasitit će se svaki obilno, nevjernomu čovjeku hoće se na- silja.

3 Tko čuva svoja usta, čuva svoj život, tko razvaljuje svoje usne, propada.

4 Puna je želja, ali bez uspjeha, duša lijen- čine; želja se marljivih ljudi obilno utiša.

5 Lažna riječ mrska je pravedniku, a bez- božnik upada u porugu i sramotu.

6 Pravda štiti život nedužan; bezbožnost uništava grješnike.

7 Netko se pravi bogatim, a nema ništa; netko je siromašan, a ima velik imetak.

8 U bogatstvu njegovu otkup je za njegov život, a siromah ne treba slušati prijet- nju.

9 Veselo gori svjetlo pravednika, a svjetilj- ka se bezbožnika ugasi.

10 Od oholosti bude samo svađa; tko se daje svjetovati, taj je mudar.

11 Naglo zgrabljeno imanje prođe, a tko samo skuplja rukom, postane bogat.

12 Dugo nadanje razboli srce, a drvo je života želja ispunjena.

13 Tko prezire opomenu, sam sebi škodi; tko ima strahopoštovanje prema zapovje- di, toga dopadne plaća.

14 Nauk je mudroga izvor života, da utekne zamkama smrti.

15 Dobro ponašanje donosi milost, a put je nevjernih ljudi tvrdi kao kamen.

16 Pametan čovjek pravi sve promišljeno, a luđak se dići svojom ludošću.

17 Bezbožan glasnik pada u nesreću, a vjeran glasnik donosi spasenje.

18 Siromašto i sramota stignu onoga koji prezire ukor, a tko pazi na pouku, dođe do časti.

19 Ispunjena je želja slast srcu, a luđacima je mrsko kloniti se zla.

20 Druži se s mudrima i bit ćeš mudar; a tko se druži s luđacima, zlo će proći.

21 Grješnike progoni nesreća, a pravedni- cima se vraća dobrim.

22 Dobar čovjek ostavlja unucima baštinu, a imanje grješnika čuva se pravedniku.

23 Krčevina siromaha donosi izobilja hra- ne, a nepravda neke upropasti.

24 Tko štedi prut, ne ljubi svojega sina, a tko ga ljubi, ukorom ga ispravlja,

25 Pravednik ima jela dok se ne nasiti, trbuh bezbožnika mora životariti.

Mudrost je pred ludošću

14 Mudra žena sagrađi sebi kuću, a luda ju razgrađuje vlastitim rukama.

2 Tko radi pošteno, boji se GOSPODINA; a tko ide stranputicom, prezire ga.

3 U ustima je bezumnika prut za oholost njegovu, a čovjeku mudromu usne su njegove zaštita.

4 Gdje nema volova, nema žita, a obilna je ljetina od snage volovske.

5 Istinit svjedok ne laže, a lažni svjedok iznosi laži.

6 Podsmjevač traži mudrost, ali uzalud, a razumnomu je lako naći znanje.

7 Idi od bezumnika, jer ne čuješ nikakve pametne riječi.

8 U tom je mudrost pametnoga da pazi na svoj put, a stranputica je ludost luđaka.

9 Luđacima je grijeh šala, a među pravednima je dobar sporazum.

10 Srce samo pozna svoju vlastitu bol, u njegovu radost ne umiješa se stranac.

11 Dom bezbožnika će propasti, a šator će pravednika procvasti.

12 Neki se put napravi čovjeku ravan, a kraj su mu staze smrti.

13 I kod smijeha može se srce žalostiti, a veselju je kraj žalost.

14 Za življenje svoje prima nepokornik plaću, a tako i čovjek dobar za svoja djela.

15 Lud vjeruje svakoj riječi, a pametan pazi na korake svoje.

16 Mudar čovjek ima strahopštovanje i kloni se zla, a lud ide preko toga i osjeća se sigurnim.

17 Čovjek nagao napravi ludost, a razborit je strpljiv.

18 Luđaci ostaju u svojoj ludosti, a mudri se kite znanjem.

19 Pred dobrima zli se moraju prgnuti, i bezbožnici moraju stajati na vratima pravednika.

20 I svojem prijatelju mrzak je siromah, a mnogo ih je koji ljube bogataša.

21 Tko prezirno postupa sa svojim bližnjima, grieši; blagoslovlijen je onaj koji se smiluje siromahu.

22 Ne idu li stranputicom koji sniju zlo? A koji misle na dobro, žanju ljubav i vjernost.

23 U svakom radu ima dobitka, a puste riječi donose samo gubitak.

24 Kruna je mudrih bogatstvo njihovo, a ludost luđaka ostaje ludost.

25 Izbavitelj je života istiniti svjedok, a tko iskazuje laži, kvaritelj je.

26 U strahu je GOSPODINOVU pouzdanje

jakome i djeci njegovoju pruža zaštitu.

27 Strah je GOSPODINOV izvor živoutu, on pomaže izbjegići zamkama smrti,

28 Na mnoštvu naroda počiva slava kralju; pad je vladaru kad nema ljudi.

29 Tko je spor u srdžbi pokazuje mnogo mudrosti, a tko je srdit počini ludost za ludošću.

30 Život je tijelu srce mirno, a strast je kao gnjilež u kostima.

31 Tko prtišće siromaha, huli na Stvoritelja njegova, a poštuje Ga, tko se smiluje siromahu.

32 Po svojoj zloči dolazi bezbožnik do pada, a pravednik ostaje još utješen i na smrti.

33 U srcu razumnoga počiva razboritost, a što je u nutrini bezumnikovoj, pokaže se.

34 Pravednost podiže narod, a opačina je sramota narodima.

35 Mio je kralju razuman sluga, a njegov gnjev pogodi nevaljalca.

Mudrost dobiva, ludost gubi

15 Odgovor blag utišava gnjev, i riječ uvredljiva podiže srdžbu.

2 Jezik mudroga govori mudrost, a usta luđaka prosipaju ludost.

3 Na svakom su mjestu oči GOSPODINOVE, gledaju zle i dobre.

4 Blag je jezik drvo života, a pokvarenost njegova zadaje srcu rane.

5 Bezumnik se ruga pouci svojega oca, a tko prima opomenu, radi pametno.

6 U kući je pravednikovo bogata zaliha, a u dohodku je bezbožnikov rasip.

7 Usne mudrih ljudi siju znanje, a srce je bezbožnika naopako.

8 Žrtva je bezbožnika mrska GOSPODINU, a molitva pravednika mu je ugodna.

9 Život je bezbožnikov mrzak GOSPODINU, a ljubi onoga koji teži za pravednošću.

10 Oštra kazna čeka onoga koji skrene s pravoga puta, a propadne onaj tko mrzi opomenu.

11 Ponor svijeta mrtvih stoji otvoren pred GOSPODINOM, koliko više srce ljudi.

12 Podsmjevač ne ljubi onog tko ga kori, on se ne druži s mudrima.

13 Veselo srce razvedri lice, tuga u srcu pritisne duh.

14 Srce razumnoga čovjeka teži za znanjem; usta luđaka sniju ludost.

15 Svi su dani potlačenoga žalosni, tko je dobre volje, drži stalnu gozbu.

16 Bolje je malo sa strahom Božjim, negoli veliko blago s nemirom.

17 Bolje je jelo od zelja gdje je ljubav nego vol ugojeni gdje je mržnja.

18 Čovjek žestok izaziva svađu, a strpljiv

utišava svađu.

19 Staza je lijencine kao pokrov od trnja, a put je pravednikov dobro izravnani.

20 Mudar je sin radost ocu, čovjek lud prezire svoju majku.

21 Ludost je bezumniku veselje, razuman čovjek ide pravim putom.

22 Gdje nema savjetovanja, ne uspiju naući, gdje je mnogo savjetnika, uspiju.

23 Svaki se raduje zgodnim odgovorom svojih usta, riječ u pravo vrijeme—kako je dragocjena.

24 Put života za razumnoga ide gore, da izmakne carstvu mrtvih dolje.

25 GOSPODIN razara kuću oholima, a postavlja među udovici.

26 Mrske su GOSPODINU namisli zlobne, a riječi dobrostive rado čuje.

27 Tko steče nepravedan dobitak, razara svoju kuću; kome se gadi mito, živjet će mirno.

28 Srce pravednikovo pomisli što će odgovoriti, a usta bezbožnika izbacuju zlobe.

29 GOSPODIN je daleko od bezbožnika, a molitvu pravednika usliša.

30 Mio pogled razveseli srce, vesela vijest oživi kosti.

31 Uho, koje sluša opomene spasonosne, boravi rado među mudrima.

32 Tko odbija pouku, prezire dobro svoje duše, a tko sluša opomenu, steče sebi razboritost.

33 Strah je GOSPODINOV odgoj za mudrost, pred čašću ide poniznost.

Providnost Božja, koja sve vidi

16 Čovjek se dobro spremi u srcu, a od GOSPODINA dolazi što jezik izgovori.

2 Čovjeku su čisti svi njegovi putovi, ali GOSPODIN ispituje duhove.

3 Predaj GOSPODINU svoja djela, i naumi će tvoji uspjeti.

4 Za svrhu svoju sve je GOSPODIN stvorio, pa i bezbožnika za dan nesreće.

5 GOSPODINU je mrzak svaki oholica; ruku na ovo. Bez kazne neće izići.

6 Vježbanjem u vjernoj ljubavi čisti se krivnja zlodjela, strahom GOSPODINOVIM izbjegne se zlu.

7 Ako je čiji život mio GOSPODINU, onda on pomiri s njim i njegove neprijatelje.

8 Bolje je malo s pravdom, nego velik dohodak s nepravdom,

9 Čovječe srce uredi sebi svoj put, a GOSPODIN upravlja korake njegove.

10 Sud je Božji na usnama kraljevim, na sudu ne smiju sagriješiti njegova usta.

11 Mjerila i utezi pripadaju GOSPODINU; njegovo su djelo sva težina vreće.

12 Bezbožno činiti neka je gadno kraljevi-

ma, jer samo po pravednosti ima prijestolje svoj opstanak.

13 Istinite usne pridobijaju kraljeve, tko govori iskreno, oni vole onoga koji govori pravo.

14 Gnjev je kraljev kao glasnik smrti, ali ga mudar čovjek ublaži.

15 U prijaznom kraljevu pogledu je život; milost je njegova kao oblak lijepo kiše.

16 Mudrost steći daleko je bolje nego zlato, i dobiti razboritost vrednije je nego srebro.

17 Put je pravednih kloniti se zla; tko pazi na svoj put, čuva svoj život.

18 Oholost dolazi pred pad i oholi duh pred propast.

19 Bolje je biti ponizan s malenima nego dijeliti pljen s oholima.

20 Tko pazi na opomenu, taj dolazi do sreće; blagoslovljen je onaj koji se uzda u GOSPODINA.

21 Tko je mudra srca, slavi se kao razuman; i prijazna riječ promiče pouku.

22 Izvor je životu mudrost za one koji je posjeduju, a karanje luđaka ludost je.

23 Razum mudroga napravi razboritim njegova usta i umnožava pouku na njegovim usnama.

24 Prijazne su riječi med samotok; slatke duši, zdrave tijelu.

25 Gdjekoji se put napravi čovjeku ravan, a ipak su to napokon putovi k smrti.

26 Glad poslenika radi za njega, jer ga nagoni njegova usta.

27 Čovjek nevaljao iskopava samo nesreću; na njegovim usnama gorí kao oganj što pali.

28 Čovjek himben podiže nemir; klevetnik razdvaja pouzdane prijatelje.

29 Silovit čovjek traži da zaludi svojega prijatelja i da ga zavede na zao put.

30 Tko namiguje očima, taj hoće izmislići spletke; tko stišće usne, počinio je zlo.

31 Sijeda je kosa časna kruna, postigne se pravednim životom.

32 Bolji je strpljiv čovjek nego ratni junak, tko svlada samoga sebe, veći je nego osvojitelj grada.

33 Ždrijeb se baca u krilo haljine, ali od GOSPODINA dolazi sav njegov odgovor.

GOSPODIN kuša srca

17 Bolji je komad suha kruha s mirom, nego kuća puna žrtvenog mesa sa svađom.

2 Razuman sluga bit će gospodar nad sinom nevaljalim i s braćom će dijeliti baštinu.

3 Talionica je za srebro, peć za zlato, a GOSPODIN iskušava srca.

- 4 Zločinac pazi na lažne usne, lažljivac
sluša pokvarene jezike.
- 5 Tko se ruga siromahu, grdi njegova Stvo-
ritelja, tko se raduje nesreći, ne ostane sam
bez kazne.
- 6 Kruna su starcima njihovi unuci, slava
djeci njihovi roditelji.
- 7 Bezumniku ne pristaje mudra riječ, a još
manje plemenitu čovjeku lažna riječ.
- 8 Poklon je potkupni kao čarobni kamen
onome koji ga daje; kamo se god okrene,
ima uspjeh.
- 9 Tko pokriva prijestupe, traži ljubav; tko
ih dalje pripovijeda, razdvaja pouzdane
prijatelje.
- 10 Ukor djeluje na razumnoga više negoli
stotinu udaraca na bezumnika.
- 11 Zločinac ide samo za pobunom, ali se
ljuti glasnik šalje na njega.
- 12 Bolje je da čovjeka susretne medvje-
dica kojoj su ugrabili mlade nego ludak u
svojoj ludosti.
- 13 Tko vraća zlo za dobro, njegovu kuću
neće ostaviti nesreća.
- 14 Svađu zametnuti jest kao poplavu pu-
stiti, zato prije nego se zametne, prodi se
rasprave.
- 15 Tko oslobodi krivoga i tko osudi pravo-
ga, obojica su odurnost GOSPODINU.
- 16 Što će novci u ruci bezumnikovoj da
kupi mudrost, kad ne mari za nju?
- 17 Prijatelj uvijek ima ljubav, a u nevolji
postaje brat.
- 18 Bezuman je čovjek koji daje ruku i jamči
za prijatelja svojega.
- 19 Tko ljubi svađu, ljubi grijeh; tko visoko
gradi svoja vrata, traži pad.
- 20 Tko je lažna srca, ne postiže sreću; tko
je lažljiva jezika, pada u nesreću.
- 21 Tko ima luda sina, toga mori briga, otac
ludakov nema radosti.
- 22 Srce veselo pospješuje ozdravljenje, a
potišten duh suši kosti.
- 23 Bezbožnik prima poklone ispod ruke da
zavije staze pravdi.
- 24 Razuman ima pred očima mudrost, a
oči bezumnika lutaju do na kraj zemlje.
- 25 Lud sin briga je svojem ocu i gorka bol
svojoj majci.
- 26 Zlo je kazniti pravednika, plemenite lju-
de udarati protiv svakoga je prava.
- 27 Tko usteže svoje riječi, razborit je, razu-
man je hladnokrvan čovjek.
- 28 I bezumnik, kad šuti, može vrijediti kao
mudar i kao razuman i kad zatvori svoje
usne.
- 2 Bezumniku nije mila razboritost, nego
samo objava njegovih misli.
- 3 Gdje uđe bezbožnost, ondje se smjesti i
sramota, a prezir dode sa sramotom.
- 4 Kao duboke vode riječi su iz usta čovje-
ka, žubor-potok, izvor mudrosti.
- 5 Nije pravo zauzimati se za krivca i onoga
koji je pravedan, otjerati sa suda.
- 6 Usne bezumnika upuštaju se u svađu, i
njegova usta viču za batinom.
- 7 Bezumniku su njegova usta na propast, i
usne su njegove zamka životu njegovu.
- 8 Riječi su klevetnika kao poslastica, one
ulaze u nutrinu utrobe.
- 9 I tko je u poslu nemaran, brat je onome
koji ruši.
- 10 Tvrda je kula GOSPODINOVO ime, praved-
nik u nju utječe i spašen je.
- 11 Posjed bogatoga njemu je jaka tvrđava
i kao visok zid po svojem mišljenju.
- 12 Pred padom čovjeka ide oholost, a pred
čašću ide poniznost.
- 13 Dade li tko odgovor prije nego je još pra-
vo čuo, onda mu se to računa kao ludost i
sramota.
- 14 Muževno srce podnosi svoju bol, a slo-
mljeno srce–tko ga može podnosit?
- 15 Srce razumno nabavi sebi mudrost, uho
mudroga teži za znanjem.
- 16 Darovi otvore čovjeku vrata i put i priba-
ve mu pristup k velikašima.
- 17 U svojoj raspravi ima prvi pravo, ali onda
dode njegov protivnik i opovrgne ga.
- 18 Bacanjem ždrijeba prestanu rasprave,
pa i među mogućnicima odlučuje.
- 19 Uvrijeden brat jači je od tvrdoga grada i
svađe su kao prijevornice na tvrđavi.
- 20 Svaki se siti plodom svojih usta, dohot-
kom svojih usana siti se.
- 21 Smrt i život u vlasti su jezika, tko ga upo-
trijebi marljivo, uživat će njegov plod.
- 22 Tko nađe dobru ženu, našao je krasni
nalaz, i dobiva milost od GOSPODINA.
- 23 Proseći moli siromah, a bogataš odgo-
vara tvrdo.
- 24 Ima prijatelja koji su na propast; a gdje-
koji je prijatelj privrženiji od brata.
- Bojati se Boga vodi vodi u Život*
- 19 Siromah koji hodi u svojoj postoja-
nosti bolji je nego onaj koji govori
naopako i ludo.
- 2 Nedostatak u znanju nije dobro za dušu,
a tko je prebrz zapadne u grijeh.
- 3 Vlastita ludost razara naume čovjeku, a
ipak se njegovo srce gnjevi na GOSPODI-
NA.
- 4 Bogatstvo pribavlja uvijek više prijatelja,
a siromaha ostavlja prijatelj njegov.

- 5** Lažni svjedok ne izlazi bez kazne; tko govori laž, ne izmakne sudu.
- 6** Mnogi traže milost velikaša i svaki je odan darežljivu čovjeku.
- 7** Siromaha mrze sva njegova braća; koliko se više udaljuju od njega njegovi prijatelji. Hlepi za riječima što ne znače ništa.
- 8** Tko pribavi razboritost, ljubi svoj život; tko sačuva razum, nalazi sreću.
- 9** Lažni svjedok ne izlazi bez kazne, tko govori laž, propada.
- 10** Dobro življenje ne pristaje bezumniku, još manje sluzi da vlada vladarima.
- 11** Strpljivim pravi čovjeka razboritost, čast mu je mimoći krivnje.
- 12** Kraljeva srdžba je kao rika lava, a njegova milost je kao rosa na bilje.
- 13** Lud je sin nesreća svojem ocu, svađe su ženine kao neprestano prokišnjavanje.
- 14** Kuća i imanje baštine se od djedova, a od GOSPODINA dolazi razumna žena.
- 15** Lijenost upada u dubok san, i čovjek nemaran mora gladovati.
- 16** Tko drži zapovijedi, čuva svoj život; tko ne pazi na svoje putove, ide u propast.
- 17** Tko se smiluje siromahu, posuđuje GOSPODINU, i platit će mu za njegovo dobročinstvo.
- 18** Pokaraj svojega sina, jer još ima nade, ali neka ti ne padne na um da ga usmrtiš.
- 19** Tko je srdit, taj mora to okajati, jer ako ga štediš, napraviš samo još gore.
- 20** Poslušaj savjet i primi ukor da poslije budeš mudar.
- 21** U srcu čovjeka mnogo ima namisli, ali će samo uspeti odluka Božja.
- 22** Čovjek je radostan kad pravi dobro, a bolje je siromašan biti nego lažljivac.
- 23** Strah GOSPODINOV vodi životu; u koga je on, toga ne posjećuje nesreća.
- 24** Je li lijenčina umocio svoju ruku u zdjelu, ne prinosi je više k ustima svojim.
- 25** Udari li se podsmjevač, ludi će se opametiti; ukori li se razuman, on prima razboritost.
- 26** Tko zlostavlja oca i progoni majku, taj je sin koji radi grdo i sramotno.
- 27** Nemoj, moj sine, slušati nauk koji odvodi od razumnih riječi.
- 28** Loš svjedok podsmjeva se pravdi, i usta bezbožnika proždiru zlodjela.
- 29** Za podsmjevače spremne su kaznene presude, i udarci za luđakova leđa.
- Vino je podsmjevač*
- 20** Vino je podsmjevač, silovito piće podiže svađu, i tko se god dade zavesti nije mudar.
- 2** Prijetnja je kralja kao rika lava; tko ga draži na srdžbu, grijesi svojem životu.
- 3** Služi čovjeku na čast kad ostaje daleko od svađe, a svaki bezumnik je svadljiv.
- 4** U jesen ne voli lijenčina orati, traži li onda o žetvi, ne dobije ništa.
- 5** Duboka je voda zamisli u srcu čovjeka, čovjek razuman zna je iscrpst.
- 6** Mnogi se ljudi hvale svojom dobrotom, ali tko će naci vjerna čovjeka?
- 7** Ako pravednik hoda bespriekorno, njegovoj će djeci poslije njega biti dobro.
- 8** Kralj, koji sjedi na stolici sudačkoj, istražuje sve zlo svojim očima.
- 9** Tko može reći: "Očistio sam svoje srce, ja sam oslobođen od svojega grijeha?"
- 10** Dvojak uteg i dvojaka mjera, to je oboje mrsko GOSPODINU.
- 11** Već se dječak pokazuje po svojim djelima, je li njegovo djelo čisto i čestito.
- 12** Uho koje čuje, oko koje vidi—to je oboje stvorio GOSPODIN.
- 13** Ne ljubi sna, da ne osiromašiš; drži svoje oči otvorene, pa ćeš imati dosta kruha.
- 14** "Loše, loše", govori kupac, a kad onda se hvali.
- 15** Ima i zlata i bisera mnogo, ali su mudre usne najdragocjeniji nakit.
- 16** Uzmi haljinu onome koji je jamčio za druge, plijeni njega mjesto došljaka.
- 17** Sladak je čovjeku kruh koji je pribavio prijevarom, ali mu se poslije napune usta kremenja.
- 18** Naumi se utvrđuju savjetom, zato vodi rat mudrim savjetom.
- 19** Tko ide klevetati, izdaje i tajne; zato se ne miješaj s ludim brbljavcem.
- 20** Tko psuje svojega oca i svoju majku, njegovo se svjetlo gasi u najdubljoj tminni.
- 21** Posjed iz početka brzo stečen, ostaje na poslijetu bez blagoslova.
- 22** Ne govori: "Vratit ću zlo." Čekaj GOSPODINU i on će ti pomoći.
- 23** Dvojak je uteg mrzak GOSPODINU, lažna su mjerila stvar nepravedna.
- 24** Od GOSPODINA su koraci čovječji određeni, a što čovjek razumije o putu svojem?
- 25** Zamka je čovjeku nepomišljeno viknuti: "Posvećeno." i onda poslije razmišljati što se zavjetovalo.
- 26** Mudar kralj odstrani bezbožnike i onda pusti da preko njih prijeđe kotač.
- 27** Svetlo je GOSPODINOVO duh čovječji; on istražuje sve odaje srca.
- 28** Ljubav i vjernost zaštićuju kralja; on podupire svoje prijestolje ljubavlju.
- 29** Slava je mladićima jakost njihova; ures je starcima sijeda kosa.
- 30** Krvave modrice operu zlo, i udarci oči-ste odaje srca.

Neograničena Božja vlast nad srcima

21 Kraljevo srce je u ruci GOSPODINOVOJ, kao tok rijeke, on ga okreće kamo god hoće.

2 Sve svoje putove može čovjek držati pravima, ali je GOSPODIN koji ispituje srca.

3 Vršiti pravo i pravednost, milije je GOSPODINU nego žrtva zaklanica.

4 Ohole oči i naduta srca, to je svjetiljka bezbožnika, ali je grejeh.

5 Namisli marljiva čovjeka donose dobit, ali tko se odviše žuri, trpi samo štetu.

6 Blago stečeno jezikom lažljivim, ispravnost je onima koji traže smrt.

7 Bezbožnike odnese vlastito nasilje, jer neće vršiti pravednost.

8 Zapleten je put čovjeka krivca, a djelo čista čovjeka je pravedno.

9 Bolje je prebivati na krovu u kojem uglu nego zajedno biti u jednoj kući sa svadljivom ženom.

10 Duša bezbožnikova želi zlo, njegov bližnji ne nalazi milosrđa u njemu.

11 Kad se kazni podsmjevač, onda bezumnik mudruje; kad se mudrog poučava, on prima znanje.

12 Na kuću bezbožnika pazi Svepravedni; bezbožnike on baca u nesreću.

13 Tko svoje uho zatvara na jadikovanje siromaha, njemu se neće odgovoriti kad zaviče.

14 Dar u tajnosti utišava gnjev, poklon u njedrima najžešću srdžbu.

15 Radost je pravedniku kad se radi što je pravo, a zločincima je strah.

16 Čovjek koji zađe s puta razboritosti brzo će počinuti u carstvu sjena.

17 Tko rado živi u veseljima, u siromaštvo će pasti; tko voli vino i ulje, ne obogati se.

18 Otkup za pobožnike jest bezbožnik; na mjesto pravednih stupi zločinac.

19 Lakše je prebivati u pustinji nego sa ženom svadljivom i ljutitom.

20 Dragocjeno je blago i ulje u stanu mudroga, a čovjek bezuman ga rastepe.

21 Tko teži za pravdom i milosrđem, postigne život, pravdu i čast.

22 U grad junaka uspne se mudri, sruši bedem u koji su se uzdali.

23 Tko čuva svoja usta i jezik svoj, čuva svoj život od nevolje.

24 Ohol, nadut čovjek—nazvan podsmjevač—radi u neizmjernoj obijesti.

25 Lijenčini donosi smrt njegova pohota, jer njegove ruke bježe od posla.

26 Cijeli dan zavidno želi, a pravednik daje i ne škrtari.

27 Odvratna je žrtva bezbožnika, osobito ako ju prinose u pogrdnoj namjeri.

28 Lažni svjedok propada; čovjek, koji slu-

ša, smije uvijek opet govoriti.

29 Bezbožnik drsko drži, a tko je pravedan pazi na svoj put.

30 Nema ni mudrosti, ni razboritosti, ni savjeta naprema GOSPODINU.

31 Konj se oprema za dan boja, ali pobjeda dolazi od GOSPODINA.

Dobro ime, pravi odgoj i dobrotvornost

22 Dobro ime je bolje nego veliko bogatstvo; naklonost više vrijedi nego srebro i zlato.

2 Bogati i siromašni žive jedni uz druge; GOSPODIN ih je sve stvorio.

3 Pametan čovjek vidi зло unaprijed i sakrije se, ludi idu dalje i imaju štetu.

4 Plaća poniznosti straha Božjega jesu bogatstvo, čast i život.

5 Trnje i zamke leže na putu himbenika; tko čuva svoju dušu, drži se daleko od njih.

6 Odgoji dijete prema putu kojim treba ići, pa neće odstupiti od njega ni u starosti.

7 Bogat gospodari nad siromasima, tko posuđuje, sluga je vjerovniku

8 Tko sije nepravdu i zlodjela, bijedu će žeti; sva muka njegova propada.

9 Tko je dobrotvoran, ima blagoslov, jer daje siromahu od svojega kruha.

10 Otjeraj podsmjevača, otići će s njim i rasprava, i prestat će svada i pogrda.

11 Tko ljubi čistoću srca i ima ljubaznost na svojim usnama, njemu je kralj prijatelj.

12 Oči GOSPODINOVE čuvaju mudroga, naime nevjernoga on poništava.

13 Lijenčina govor: "Lav je vani, mogao bih na ulici biti razderan."

14 Duboka jama usta su bludnice, na koga se GOSPODIN srdi u nju će pasti.

15 Ludost hvata korijen u srcu djeteta, a šiba je ukloni od njega.

16 Tko tlači siromaha da se obogati i tko daje bogatomu, osiromašiti će.

17 Prigni svoje uho i slušaj riječi mudrih ljudi i pazi na pouku moju,

18 jer je milina jedna, ako ih čuvaš u svojem srcu; neka su sve spremne na usnama tvojim.

19 Da se tvoje uzdanje utemelji na GOSPODINU, upućujem te danas na njegove putove.

20 Jest, trideset sam ti ih napisao sa savjetima i poukama,

21 da ti priopćim istinu, pouzdane riječi, te mogneš pravo odgovoriti onome koji te zapita.

22 Ne otimaj siromahu jer on je siromašan, i ne pritiskuj pred sudom siromaha,

23 jer će GOSPODIN braniti njegovu stvar, i otet će život onima koji njemu otimaju.

24 Ne druži se sa srditim čovjekom; ne idi

za gnjevnim čovjekom,
25 da se ne priučiš njegovim putovima, i da
tvoj život ne dođe u opasnost.
26 Ne pripadaj onima koji podaju ruku,
onima koji jamče za dugove.
27 Ako ne možeš platiti, zašto da se odne-
se postelja ispod tebe?
28 Ne pomiči prastaru među koju su posta-
vili tvoji djedovi.
29 Vidiš li čovjeka vješta u svojem poslu:
pred kraljevima on će još stajati, on ne tre-
ba služiti prostacima.

Pouke o mudrosti u životu i o pobožnosti

23 Kad sjediš za stolom kod kojega
vladara, pazi dobro tko je ispred
tebe;
2 pa stavi sebi nož na grlo ako imaš pre-
velik tek.
3 Nemoj se polakomiti na poslastice nje-
gove, jer su lažna hrana.
4 Ne muči se da stečeš bogatstvo, prodi
se takva nauma.
5 Jedva si ga opazio i već ga lode, jer na-
pravi sebi krila kao u orla koji leti k nebu.
6 Ne jedi kod onoga koji je zavidan, nemoj
poželjeti njegove poslastice.
7 Jer on misli samo na sebe. "Jedi i pij,"
govori ti, ali njegovo srce nije s tobom.
8 Moraš opet izbljuvati zalogaj koji si pojeo;
svoje ljubazne riječi potrošio si uzalud.
9 Bezumniku ne govori ništa na uho, jer on
samo prezire mudre tvoje riječi.
10 Ne pomiči prastare međe, ne prodiri u
njivu siročadi,
11 jer je jak njihov odvjetnik, branit će od
tebe njihovu stvar.
12 Podloži svoje srce nauku, svoje uši rije-
čima razumnim.
13 Ne štedi kazne svojem djetetu, jer istu-
češ li ga šibom, neće od toga umrijeti.
14 Tučeš ga šibom, ali ga izbavilaš tako od
podzemnoga svijeta.
15 Moj sine, ako bude mudro tvoje srce,
veselim se i ja od srca,
16 i nutrina moja kliče od radosti kad tvoje
usne govore što je pravo.
17 Tvoje srce neka ne zavidi grješnicima,
nego neka uvijek bude u strahu pred Gos-
PODINOM.
18 Zaista, ima budućnost i nada se tvoja
neće osramotiti.
19 Slušaj, moj sine, i budi mudar i okreni
svoje srce ravno na pravi put.
20 Ne idi s pijanicama i izjelicama uz meso.
21 Jer pijanica i izjelica osiromaše, i pos-
panac se odijeva u tralje.
22 Slušaj oca koji ti je dao život, i ne preziri
svoju majku kad ostari.
23 Steci istinu i ne prodaji je, mudrost, po-

uku i razboritost.
24 Veoma se raduje otac dobrega sina;
kome se rodi mudro dijete, smije se vese-
liti.
25 Neka se vesele tvoj otac i tvoja majka, i
neka se raduje ona koja te je rodila.
26 Daj mi svoje srce, moj sine, i neka tvoje
oci gledaju na moje putove.
27 Jer je bludnica duboka jama, tuđa žena
tjesan studenac.
28 Ona i zasjeda kao lupež i umnožava broj
nevjernih među ljudima.
29 Tko ima ah? Tko ima jao? Tko ima sva-
đu? Tko ima brigu? Tko ima rane ni za što?
Tko ima mutne oči?
30 Koji kasno sjede kod vina, koji dolaze
da kušaju miješano vino.
31 Ne gledaj na vino kako crvenkasto si-
jeva, kako se u čaši prelijeva, ono se pije
glatko.
32 Ali kasnije ujede kao zmija i uštrca otrov
kao ljutica.
33 Čudne stvari vide tvoje oči i tvoje srce
misli ludorije.
34 Ti si kao onaj koji leži usred mora, kao
onaj koji sjedi gore u košu od jedrila.
35 "Istukli su me, ali me nije zaboljelo, izlu-
pali me, ali nisam osjetio ništa; kad ću se
probuditi, onda ću iznova potražiti piće."

Opomene, da budemo strpljivi i pomirljivi

24 Ne zavidi zlim ljudima, ne želi se
njima družiti.
2 Jer o nasilju misli njihovo srce, njihove
usne govore samo o zлу.
3 Mudrošću se gradi kuća, razboritošću
se utvrđuje;
4 znanjem se pune odaje svakojakim dra-
gocjenim i finim bogatstvom.
5 Mudri može više nego jaki, razboriti više
nego vrlo krepki.
6 Jer mudrim mjerama ratovat ćeš uspješ-
no, i pobjeda je ondje gdje je radio velik
broj savjetnika.
7 Previsoka je bezumniku mudrost, zato on
ne otvara usta na vijećanjima.
8 Tko ide za tim da smišlja zlo, toga zovu
spletkar.
9 Osjećanje i mišljenje bezumnikovo jest
grijeh; podrugljivac je mrzak ljudima.
10 Pokažeš li se slab kad ti je dobro, onda
je tvoja snaga malena i u vrijeme nevolje.
11 Izbavljalj one koje vuku u smrt, osloboди
one koje vode da ih pogube.
12 Htjedneš li reći: "Nismo za to ništa zna-
li": zaista, koji ispituje srca, vidi to, i koji
motri tvoju dušu, zna to; on plača čovjeku
po njegovim djelima.
13 Jedi med, moj sine, jer je zdrav, i med
samotok sladak je tvojem grlu.

14 Tako cijeni i za svoju dušu mudrost; ako si je stekao, onda ima za tebe budućnosti i nada se tvoja ne će osramotiti.

15 Ne vrebaj, bezbožniče, oko stana pravednikova, ne ruši mu postelju.

16 Jer sedam puta padne pravednik i opet ustane, a bezbožnici propadaju u nesreći.

17 Kad padne tvoj neprijatelj, ne veseli se i ne kliči kad se on spotakne,

18 da to ne vidi GOSPODIN, i da mu se to ne svidi i on odvrati svoju srdžbu od njega.

19 Ne srdi se zbog zločinaca, ne žesti se zbog bezbožnika.

20 Jer zao čovjek nema budućnosti, i svjetiljka se bezbožnika ugasi.

21 Moj sine, boj se GOSPODINA i kralja, i ne miješaj se s buntovnicima,

22 jer iznenada provali nesreća njihova unutra, i iznenada propast obojice.

23 I ove priče potječu od mudrih: Pristranost u bilo kojoj pravnoj stvari nije dobra.

24 "Ti imаш pravo", njega proklinju ljudi, njega mrzi narod.

25 A koji pravedno odlučuju, njima je dobro, i dolazi na njih obilat blagoslov.

26 Odgovor zgodan jest kao poljubac na usne.

27 Uredi svoj posao vani i zatim ga dovrši na njivi, tek onda graditi svoju kuću.

28 Ne budi lažni svjedok na svojega bližnjega, jer što ćeš varati usnama svojim?

29 Nemoj reći: "Kako je on meni napravio, tako će i ja njemu napraviti; platit će sva-kome po djelu njegovu."

30 Prolazio sam pokraj njive nekog lijenčine i pokraj vinograda nekog bezumnika.

31 Gle, sve je bilo zaraslo u trnje, sve je bio pokrio korov; zid im je bio porušen.

32 Vidio sam i upamtio, motrio sam i uzeo sebi za pouku.

33 "Još malo spavati, još malo drijemati; još malo ruke sklopiti i počivati."

34 Već dolazi na tebe siromaštvo kao kakav kradljivac, i oskudica na tebe kao kakav ratnik.

Korist od razboritosti, šteta od hvaljenja

25 Ovo su priče Salomonove koje su bile prepisane od ljudi Ezekije, Jудina kralja.

2 Slava je Božja skrivati stvar; slava je kraljeva istraživati stvar.

3 Kao visina nebesa i dubina zemlje tako je nedohvatljivo srce kraljeva.

4 Kad se odijele troske od srebra, onda uspije zlataru umjetnina.

5 Kad se odijeli bezbožnik od blizine kraljeve, onda se njegovo prijestolje utvrdi pravednošću.

6 Ne veličaj se pred kraljem i ne sjedaj na

mjesto velikaša.

7 Jer je bolje da ti se rekne: "Pomakni se ovdje gore," nego da ti reknu da se pomakneš dolje pred velikašem koga tvoje oči tu gledaju.

8 Što si vido vlastitim očima, to ne iznosi prebrzo na raspravu, jer što ćeš poslije raditi ako te bližnji sramotno opovrgne?

9 Raspravi vlastitu stvar svoju s protivnikom svojim, a tajne drugoga ne otkrivaj.

10 Inače bi zlo govorio o tebi tko to čuje i sramota tvoja ne bi iščeznula nikada.

11 Kao zlatne jabukene srebrnim zdjelama, takva je riječ u pravo vrijeme izrečena.

12 Zlatan prsten i ures iz finoga zlata, takav je mudar koji opominje uho koje sluša.

13 Kao o žetvi hladiti se snijegom, takav je vjeran glasnik onome koji ga je poslao; on okrijepli dušu svojem gospodaru.

14 Oblaci i vjetar, a ipak nema kiše, takav je čovjek koji se hvali darovima, a ne daje ih nikada.

15 Strpljivošću dade se ljutit čovjek nagovoriti; mekan jezik može slomiti kosti.

16 Jesi li našao meda, jedi samo koliko ti je dosta, inače, ako se prejedeš, izbljuват ćeš ga.

17 Stavi svoju nogu samo rijetko kad u kuću svojega bližnjega, inače nasilit će se tebe i zamrzit će te.

18 Kao malj i mač i oštra strijela jest čovjek koji se protiv svojega bližnjega iskaže kao lažni svjedok.

19 Zub klimav i noga klecava, takvo je uzdanje u nevjernika u vrijeme nevolje.

20 Kao jedan koji skida haljinu na zimi, kao onaj koji lijeva ocat na salitru, takav je onaj koji pjeva pjesme žalosnomu srcu.

21 Gladuje li tvoj neprijatelj, nahrani ga kruhom, žeđa li, napoji ga vodom;

22 jer tako zgrćeš živo ugljevlje na njegovu glavu, i GOSPODIN će ti to platiti.

23 Kao što sjeverni vjetar nosi kišu, tako klevetni jezik nosi zlovoljno lice.

24 Bolje je prebivati na krovu, u kojem kutu, nego biti zajedno u kući sa ženom svadljivom.

25 Hladna voda žednoj duši, to je dobra vijest iz daleke zemlje.

26 Izvor zamućen, studenac pokvaren, to je pravednik koji kleca pred bezbožnikom.

27 Previše meda jesti nije dobro, zato štedi riječi pohvale.

28 Grad porušen bez zidova, to je čovjek koji nema vlasti nad svojim duhom.

Ludost, lijenost i lažljivost

26 Kao snijeg u ljeto, kao kiša o žetvi, tako malo pristaje čast bezumniku.

2 Kao vrabac kad prhne, kao lastavica kad odleti, takva je kletva bezrazložna i ne stigne.

3 Bič konju, uzda magarcu, a batina luđacima na leđa.

4 Ne odgovaraj luđaku po njegovoj ludosti, inače si njemu jednak.

5 Odgovori luđaku po ludosti njegovoj, inače on misli da je mudar.

6 Odsijeca sebi noge i pije zločinstvo, tko šalje luđaka da mu poruku nosi.

7 Oslabljena vise stegna hromu čovjeku; tako je i u ustima bezumnika riječ mudrosti bez koristi.

8 Kamen na praćku privezati, to je iskazati čast bezumniku.

9 Trn što padne u ruku pijanomu, to je riječ mudrosti u ustima bezumnika.

10 Veliki Bog koji je sve stvorio, muke zadaje kad plaća bezumniku i prijestupniku.

11 Kao pas koji se vraća na ono što je izbljuvao, takav je luđak koji ponavlja svoju ludost.

12 Vidiš li jednoga koji misli da je mudar; ima više nade za bezumnika nego za njega.

13 Lijenčina govori: "Lav je na putu, lav je na ulicama."

14 Kao što se vrata okreću na svojim stožerima, tako lijenčina na svojoj postelji.

15 Je li lijenčina svoju ruku stavio u zdjelu, preteško mu bude da je prinese k ustima.

16 Lijenčina misli da je mudriji od sedmorce koji znaju odgovoriti razumno.

17 Tko za uši hvata psa što trči mimo njega, takav je onaj koji se mijesha u raspravu koja nije njegova.

18 Kao poludio čovjek koji baca ognjene baklje i smrtonosne strijele,

19 takav je čovjek koji prevari svojega bližnjega i onda govori: "Samo sam se šalio."

20 Gdje nestane drva, ugasi se organj, i gdje nema klevetnika, prestane rasprava.

21 Kao što ugljen služi za žeravicu, a drvo za organj, tako svadljiv čovjek za prepirke.

22 Riječi su klevetnikove kao poslastica, one prodiru u nutrinu tijela.

23 Srebrna gleda preko posuđa, to su usne ljubavlju užežene kod zlobna srca.

24 Usnama svojim pretvara se mrzitelj, a u svojem srcu nosi prijevaru.

25 Kad govori prijazno, ne vjeruj mu, jer je u njegovu srcu sedam grozota.

26 Ako se mržnja i pokriva pretvaranjem, to se, ipak, zloba njezina otkriva u skupštini.

27 Tko drugima jamu kopa, sam padne u nju; tko valja kamen na druge, na njega se prevali.

28 Jezik lažni mrzi one koje je satro; usta laskava počine pogibiju.

Ne hvalisati se i ne biti drzak

27 Ne hvali se sutrašnjim danom, jer ne znaš što može dan donijeti.

2 Neka te hvali drugi, a ne tvoja vlastita usta; stranac, a ne tvoje vlastite usne.

3 Težak je kamen, teret je pjesak; ali je gnjev na bezumnika teži od obojega.

4 Jarost je divlja, i gnjev je bijesan, ali tko bi mogao odoljeti ljubomoru?

5 Bolji je javni ukor nego tajna ljubav.

6 Udarci iz ruke prijatelja dobro su mišljeni, ali su lažni poljupci mrzitelja.

7 Tko je sit gazi nogama i med samotok, a gladnu je čovjeku sve gorko-slatko.

8 Kakva je ptica koja odleti iz svojega gnezda, takav je čovjek koji bježi iz svojega zavičaja.

9 Ulje i mirisi razvesele srce, isto je tako slatka utjeha prijatelja iz srca koji vjerno svjetuje.

10 Ne ostavljam prijatelja svojega i prijatelja svojega oca i ne idu u kuću svojega brata u dan tvoje nesreće, jer bolji je susjed u blizini nego brat u daljini.

11 Budi mudar, moj sine, i razveseli moje srce da mogu odgovoriti onome koji me grdi.

12 Pametan čovjek vidi zlo i sakrije se, a ludi idu dalje i imaju štetu.

13 Uzmi mu haljinu njegovu, jer je jamčio za drugoga, plijeni njega mjesto došljaka.

14 Tko pozdravlja svojega prijatelja naglas rano ujutro, prima mu se to za kletvu.

15 Neprestano kapanje u vrijeme kiše i žena svadljiva jedno su te isto.

16 Tko ju zaustavlja, zaustavlja vjetar i hvata ulje svojom desnicom.

17 Željezo se ostri željezom; tako čovjek ostri lice prijatelja svojega.

18 Tko goji smokvu, uživat će njezine plove; tko čuva svojega gospodara, visoko se poštuje.

19 Kao što se u vodi pokazuje lice, tako čovječje srce pokazuje čovjeka.

20 Carstvo mrtvih i propast ne mogu se zasiliti; isto se tako oči čovjeka ne mogu zasiliti.

21 Srebro se kuša u talionici i zlato u peći, a čovjek se poznaće po glasu koji ima.

22 Kad bi luđaka i tučkom tucao u stupi sa zrnjem, ne bi otišla od njega njegova ludost.

23 Pazi na svoje ovce i brini se za svoja stada,

24 jer bogatstvo ne traje zauvijek; i baštini li se kruna kroz sve naraštaje?

25 Kada je trava iščeznula, svježa se zelen

pokazala, bilje se po planinama skupilo,
26 onda ti janjci daju odjeću i jarnici kupovnu
cijenu za njivu,
27 i puno ima kozjega mlijeka tebi i tvojoj
kući za hranu i za prehranu tvojim sluški-
njama.

Plaća darežljivosti, kazna lakomosti

28 Bezbožnik bježi i kad ga nitko ne
progoni, a pravednik se osjeća si-
gurnim kao mlad lav.

2 Zbog grješnosti u zemlji mijenjaju se
često njezini vladari, ali po razboritom,
razumnim ljudima dobiva pravda dugo
trajanje.

3 Bezbožnik, koji pritišće siromahe jest
kao kiša što odnosi, a kruha ne donosi.

4 Koji preziru zakon, hvale bezbožnika, a
koji drže zakon, gnjeve se na njega.

5 Zli ljudi nemaju smisla za pravo, a koji
traže GOSPODINA, razumiju se u sve.

6 Bolji je siromah koji hodi u svojoj neduž-
nosti, nego čovjek koji ide krivim putovi-
ma, ako je i bogat.

7 Tko drži zakon, sin je razuman, a tko se
druži s izjelicama, sramoti svojega oca.

8 Tko umnožava svoj imetak kamatom i
lihvom, skuplja onome koji je milostiv si-
romasima.

9 Tko odvraća svoje uho da ne čuje zakona
i molitva je njegova gadna.

10 Tko zavodi poštene ljude na zao put,
taj će sam pasti u svoju jamu, a nedužni će
dobiti blagoslov.

11 Bogat čovjek drži samoga sebe mu-
drim, ali ga razuman siromah ispituje.

12 Kad se raduju pravednici, velika je
slava, a podignu li se bezbožnici visoko,
moraju se tražiti ljudi.

13 Tko krije svoje grijeha, nema blago-
slova, tko ih priznaje i ostavlja, dobit će
oproštenje.

14 Blagoslovljen je čovjek koji je uvijek na
oprezu, a tko napravi tvrdim svoje srce,
upast će u nesreću.

15 Lav koji riče i medvjed gladan, to je
bezbožan vladar siromašnom narodu.

16 Vladar koji nema razboritosti, velik je
nasilnik; a kome se gadi nepravedna dobit,
živjet će dugo.

17 Čovjek koga pritiskuje krvno djelo bit
će do groba bjegunac; nitko ga nije zau-
stavio.

18 Tko hodi nedužno, spasit će se, a tko ide
krivim putovima, pada u jamu.

19 Tko obraduje svoju njivu, ima puno kru-
ha, a tko ide za besposlicama, ima puno
siromaštva.

20 Čestiti čovjek obiluje blagoslovima, a
tko hoće da se brzo obogati, ne ostaje bez

kazne.

21 Pristranost je loša stvar, ipak, za koma-
dić kruha sagriješi gdjekoji.

22 Lakomac ide pohlepno za bogatstvom i
ne pomišlja da oskudica dolazi na njega.

23 Tko ukorom ispravlja čovjeka više će
hvale poslije žeti negoli laskav jezik.

24 Tko krađe svojega oca i svoju majku i
govori: "To nije grijeh", on je drug pokva-
renu čovjeku.

25 Lakomac započinje svađu, a tko se
uzda u GOSPODINA, obilovat će.

26 Tko se oslanja na svoj vlastiti razum,
bezumnik je, a tko hodi u mudrosti, spasit
će se.

27 Tko daje siromahu, neće mu nedosta-
jati; a tko zatvara svoje oči pred njim imat
će mnoga prokletstva.

28 Kad se visoko podignu bezbožnici,
skrivaju se ljudi; a kad propadnu, postaju
močni pravednici.

Blagoslov i prokletstvo

29 Onaj koji je često karan, a ostaje
tvrdoglav, iznenada će biti uništen i
neće mu biti spaša.

2 Imaju li pravednici moć, veseli se narod;
a vladaju li bezbožnici, jadikuju ljudi.

3 Tko ljubi mudrost, veseli svojega oca,
a tko se druži s bludnicama, rasipa svoj
imetak.

4 Pravedan kralj daje svojoj zemlji opsta-
nak, a koji prima mito, uništava je.

5 Čovjek koji laska svojem bližnjemu, raza-
pinje mrežu njegovim nogama.

6 U grijehu je zla čovjeka zamka, a praved-
nik se smije radovati i veseo biti.

7 Pravednik uvažava parnicu siromašnih,
a bezbožnik ne zna za sučut.

8 Podsmjevači pobunjuju grad, a mudri
utišavaju bunu.

9 Prepire li se pravednik s bezumnikom,
onda ovaj bjesni i smije se; a mira nema.

10 Krvopije mrze nedužnoga, a pravedni
se zauzimaju za njega.

11 Svu svoju zlu volju izljeva bezumnik, a
mudri susteže svoj gnjev.

12 Ako vladar sluša lažne riječi, onda sve
njegove sluge postaju bezbožnici.

13 Siromahi tlačitelj žive jedan uz drugoga;
GOSPODIN daje obojici očinji vid.

14 Kralj, koji pravedno sudi siromasima,
njegovo će prijestolje stajati zauvijek.

15 Prut i ukor daju mudrost, a dijete prepu-
šteno samom sebi sramoti svoju majku.

16 Kad se umnožavaju opaki, množi se i
grijeh, ali pravednici dožive radosno pro-
past njihovu.

17 Karaj svojega sina, onda ti on pribavlja
miran život i donosi milinu tvojem srcu.

- 18 Bez objave razuzdava se narod, a blagoslovljen je onaj koji drži zakon.
 19 Samim riječima ne da se odgojiti sluga, jer ako ih i razumije, opet ne sluša.
 20 Vidiš li čovjeka nagla u svojim riječima: bezumnik ima više nade nego on.
 21 Ako tko od mladosti mazi svojega slugu, onda će bijeda biti njegov svršetak.
 22 Gnjevan čovjek izaziva svađu, naprasit počini mnogo zla.
 23 Ponizit će čovjeka njegova oholost, a ponizan dolazi do časti.
 24 Tko dijeli s kradljivcem, taj mrzi svoju dušu, čuje kletvu i ništa ne otkriva.
 25 Strah od ljudi stavlja zamke, a tko se uzda u GOSPODINA, sakriven je.
 26 Mnogi traže naklonost vladarevu, ali od GOSPODINA dolazi svako njegovo pravo.
 27 Gadi se pravedniku bezbožnik, a bezbožniku je mrzak pravednik.

Agurova mudrost

- 30** Riječi Agura, sina Jakeova, iz Mase.
 Taj je čovjek objavio Itielu i Ukalu:
 2 Istina je ja sam glupan, više negoli ijedan čovjek, nemam čovječjega razuma.
 3 Ni mudrosti nisam učio, i o Presvetom nemam znanja.
 4 Tko je uzašao na nebo i opet sišao? Tko je ulovio vjetar u svoje ruke? Tko je svezao vode u jednu odjeću? Tko je utemeljio sve krajeve zemlje? Kako se on zove i kako se zove njegov Sin? Znaš li?
 5 Svaka Božja riječ je čista istina. On je štit onima koji se uzdaju u njega.
 6 Njegovim riječima ne pridodaji ništa da te ne kazni i da se nađeš lažljivac.
 7 Za dvoje te molim, ne uskraćuj mi to dok ne umrem:
 8 Udalji od mene licemjerje i riječ lažnu; ne daji mi siromaštva ni bogatstva, već me hrani kruhom koji mi je određen.
 9 Inače bih, presitivši se, mogao zanijekati tebe i zapitati: "Tko je GOSPODIN?", ili, osiromašivši, mogao bih postati kradljivac i obeščastiti ime svojega Boga.
 10 Ne ocrnjuj sluge gospodaru njegovu, inače bi te mogao kleti, i ti bi morao to okajati.
 11 Jao rodu koji psuje svojega oca i ne blagoslivlja svoje majke.
 12 Jao rodu koji misli da je čist, a od svoje blata nije opran.
 13 Jao rodu koji nosi visoko glavu i trepavice svoje diže gore.
 14 Jao rodu kojemu su zubi mačevi i kojemu se čeljusti sastoje od noževa što otrgnu uboga od zemlje i siromaha između ljudi.
 15 Pijavica ima dvije kćeri: "Daj ovdje." "Daj ovdje." Treću ima koja se ne može nasiliti, i

- četvrtu, koja ne reče nikada: "Dosta.:
 16 Grobovi, jalova utroba, zemlja koja nije nikada sita vode i oganj koji nikad ne reče: "Dosta."
 17 Oko koje se ruga ocu i prezire majku neka iskljuju gavrani na potoku i mladi jastrebovi neka ga izjedu.
 18 Tri su stvari koje mi se prave čudnovate i četvrta koju ne razumijem:
 19 Put orla k nebu, put zmijin preko kame na, put ladin posred mora i put čovjekov djevojci.
 20 Takav je put preljubnice: ona uživa, obriše svoja usta i govori: "Nisam napravila ništa zlo."
 21 Od tri stvari zemlja se potresa, a od četvrte ne može izdržati:
 22 od roba kad kraljuje, od bezumnika kad se najede izobilja hrane,
 23 od ljutite žene kad se uda, i od sluškinje kad naslijedi svoju gospodaricu.
 24 Četiri stvari pripadaju najmanjima na zemlji, a ipak su nevjerojatno mudre:
 25 Mravi nisu jaki narod, a priskrbe u ljetu svoju hranu.
 26 Jazavci nisu moćan narod, a sagrade sebi među kamenjem svoj stan.
 27 Skakavci nemaju kralja, a jato njihovo izlazi, ipak, u redu.
 28 Gušterica se može uloviti rukama, a nalazi se, ipak, u kraljevskim dvorima.
 29 Tri su koji koračaju ponosito i četvrti koji ide ugledan:
 30 lav, najjači među životinjama, koji ne uzmiće ni pred kim,
 31 lovački pas, jarac također i kralj na čelu svoje vojske.
 32 Ako si bio bezumnik, pa sebe samoga uzdizao, ili ako si bio misiljac: stavi ruku na usta.
 33 Jer kad se stepka mlijeko, izide maslac, kad se razbije nos, poteče krv, i kad se razdražuje gnjev, zametne se svađa.

Lemuelove rječi

- 31** Riječi Lemuela kralja od Mase, koji ma ga je učila njegova majka:
 2 Što da ti velim, moj sine? Što, sine utrobe moje? Što, sine zavjeta mojih?
 3 Ne daji svoje snage ljubavnica i svojih putova kvariteljicama kraljeva.
 4 Ne pristoji se kraljevima piti vino, ni vladarima odati se silovitom piću.
 5 Inače bi mogli zaboraviti zakon o piću i izvrnuti pravo nevoljnika.
 6 Podajte silovito piće bijedniku koji propada i vino tužnim.
 7 On neka piye i zaboravi svoje siromaštvo i neka se više ne sjeća svoje nevolje.
 8 Otvaraj svoja usta za nijemoga, za stvar

ostavljenoga.

9 Otvaraj svoja usta, sudi pravedno i pribavi pravicu bijedniku i siromahu.

10 Ženu vrsnu tko će naći? Vrijedi ona više nego biserje.

11 Oslanja se na nju srce muža njezina i dobitka neće nikada nedostajati.

12 Pravi mu samo dobro, a ne zlo svega vijeka svojega.

13 Za vunu i lan brine se i radi veselom rukom.

14 Ona je kao trgovačka lađa: izdaleka donosi sebi svoj kruh.

15 Rano, dok je još noć, ustaje, daje hranu svojoj družini i određuje posao svojim sluškinjama.

16 Hoće da kupi njivu i uzme je, sadi vinograd od dobitka svojih ruku,

17 Opasuje snagom bedra svoja i živo miče desnicom.

18 Vidi, kako joj sve napreduje, ne gasi joj se noću svjetiljka.

19 Približi li se njezina ruka preslici, njezini prsti hvataju za vreteno.

20 Svoju ruku otvara siromahu, pruža ruke ubogomu.

21 Ne boji se snijega za svoju kuću, sva njezina družina ima po dvoje haljine.

22 Šije sebi pokrivače, bijeli fini lan i grimiz njezina su odjeća.

23 Ugledan je njezin muž na vratima kad sjedi sa starješinama zemaljskim.

24 Haljine pravi i prodaje ih, i pojase donosi trgovcu.

25 Odjeća joj je snaga i ljestvica, i smije se sutrašnjemu danu.

26 Svoja usta otvara mudro, i na jeziku joj je nauk blag.

27 Pazi dobro na red u kući, i kruha lijenosti ne jede.

28 Njezina djeca se podižu i blagoslovljaju ju, njezin muž ju isto hvali.

29 "Mnoge su se žene pokazale vrsne, ali ti si ih sve nadvisila."

30 Dragost varu, ljestvica prolazi žena koja se boji Gospodina zaslужuje pohvalu.

31 Podajte joj da uživa plod svojih ruku i neka ju hvale na vratima njezina djela.

Propovjednik

Sve je taština

1 Riječi Propovjednika, sina Davidova, kralja u Jeruzalemu.

2 Taština nad taštinama, govori Propovjednik, taština nad taštinama, sve je taština.

3 Što koristi čovjeku sav njegov trud kojim se muči pod suncem?

4 Jedan naraštaj prolazi, drugi naraštaj dolazi, a zemlja stoji zauvijek.

5 Sunce izlazi, sunce zalazi i žuri natrag na mjesto odakle je izišlo.

6 Vjetar puše na jug i okreće se na sjever, u trajnom okretanju vjetar puše; onda se vjetar okreće natrag k novom okretanju.

7 Sve rijeke teku u more, a more se nikada ne napuni; odakle teku rijeke, ondje se vraćaju da ponovo počinju svoj tok.

8 Sve su stvari ispunjene mukama: nijedan čovjek ne može protumačiti, i oko se ne može nagledati, ni uho se ne može naslušati.

9 Što je bilo, opet će biti, što se dogodilo, opet će se dogoditi i ništa novo nema pod suncem.

10 Kad bi što bilo o čemu bi se moglo reći: "Evo, nešto novo.", to je već bilo u vremena što su iza nas.

11 Ne sjeća se što je prije bilo. Što će još biti, neće se spominjati u onih koji će po-

slijevjeti.

12 Ja, Propovjednik, bio sam kralj nad Izraelem u Jeruzalemu.

13 Ja sam upravio svoje srce na to da sve što je pod nebom istražim i razaberem mudrošću, taj mučni posao je dao Bog ljudima da se muče oko njega.

14 Vedio sam svako djelo počinjeno pod suncem—a eto, sve je taština i trka za vjetrom.

15 Što je krivo ne može se ispraviti; što nedostaje ne može se brojiti.

16 I onda sam rekao svojem srcu: "Eto, ja sam postignuo sebi veću i višu mudrost negoli svi koji su prije mene vladali nad Jeruzalemom. Mnogo znanja i mnogo mudrosti naučio je moj duh."

17 Ali, kad sam upravio svoje srce na to da upoznam što je s mudrošću i znanjem, s ludošću i bezumljem, uvidio sam da je to trka za vjetrom.

18 Jer gdje je mnogo mudrosti, tu je i mnogo brige, kome se množi znanje, množi se i muka.

Taština je uživanje života

2 Rekao sam u svojem srcu: "Hajde sad, da pokušam s veseljem i naužijem se", ali eto, i to je bila taština.

2 O smijehu rekao sam: "Ludo ponašanje"; o radosti: "Čemu valja?"

3 Onda sa pomislio u svojem srcu da svoje tijelo krije pim vinom, da svoje srce okreñem k mudrosti i da se klonim ludosti dok saznam što je korisno čovječjoj djeci, i što su dužni vršiti pod suncem dok su živi.

4 Velika djela napravio sam: sagradio sam sebi kuće i zasadio vinograde.

5 Vrtove i perivoje napravio sam sebi i nasadio u njima svakojakih rodnih stabala.

6 Napravio sam sebi vodena jezera da natapam iz njih mlade stabljike.

7 Nabavio sam sebi sluga i sluškinja, imao sam sluge rođene u mojoj kući. Posjedovalo sam goveda i ovaca više negoli svi koji su živjeli prije mene u Jeruzalemu.

8 Nakupio sam sebi i srebra i zlata i blaga od kraljeva i zemalja, nabavio sam pjevače i pjevačice i miline sinova čovječjih; svakojakih muzičkih instrumenata.

9 Tako postao sam velik, veći negoli svi koji su živjeli pred menom u Jeruzalemu; isto i mudrost je moja ostala sa mnom.

10 Što su poželjele moje oči, nisam im uskratio, niti ikakve radosti nisam uskratio svojem srcu, već je moje srce imalo radost na svima mojim trudovima, i to mi je bila plaća za sav moj trud.

11 Istraživao sam sva svoja djela koja napravile moje ruke, i trud također što sam ga uložio u to da ih uradim. I eto: sve je bila taština i trka za vjetrom, i od toga nema koristi pod suncem.

12 I dao sam se na to da vidim što je mudrost, ali ona je ludost i bezumlje, jer što će činiti čovjek, koji će doći iza kralja? Isto što se već činilo.

13 I video sam: istu prednost ima mudrost pred ludošću kao svjetlost pred tminom.

14 Mudri ima oči u glavi, a ludak ide po mraku; a ipak sam doznao da obojicu stigne ista sudbina.

15 I ovako sam rekao u svojem srcu: "Ako i mene je stigla luđakova sudbina što sam onda bio toliko mudar?" I ovako sam rekao u svojem srcu: "I to je taština."

16 Trajni spomen ostaje tako malo od mudraca kao od luđaka, jer u budućim danima sve se zaboravi. Ah, kako ipak premine mudrac kao i ludak.

17 Onda mi omrznuo život, jer mi se čini nevrijednim djelo što je pod suncem, jer je sve taština i trka za vjetrom.

18 Onda sam omrznuo sav moj trud oko kojega sam se mučio pod suncem, jer ga moram ostaviti čovjeku koji dolazi poslije mene.

19 Tko zna je li on mudar ili lud? On će upravljati svim trudom mojim, onim što

sam teškim i mudrim radom stekao pod suncem. I to je taština.

20 Tako sam došao na to da se gotovo prepustim očaju zbog svega svojega truda, što sam uložio pod suncem.

21 Čovjek se trudi oko mudrosti, spoznaje i vrsnoće i mora to ostaviti drugome, koji se nije trudio oko toga. I to je taština i veliko zlo.

22 Jer što koristi čovjeku sav njegov trud i njegova marljivost srca čime se muči pod suncem?

23 Svi su njegovi dani velika muka, a rad njegov velika briga; ni u noći se ne odmara duh njegov. I to je taština.

24 Nema čovjeku ništa bolje nego da jede i piye i da gleda da mu bude dobro od truda njegova. Ja sam video da i to dolazi iz ruke Božje.

25 Jer tko može jesti i uživati bez njega?

26 Jer onome, koji je u milosti kod njega, daje mudrost, znanje i radost. A onome koji mu nije po volji natovari teret da skuplja i to da dade onome koji je u milosti kod Boga. I to je taština i trka za vjetrom.

Vrijeme vlada svim, i protiv čovječje volje

3 Sve ima svoje doba, vrijeme za svaku svrhu pod nebom:

2 Vrijeme rađanja i vrijeme umiranja; vrijeme sađenja i vrijeme čupanja posađenog.

3 Vrijeme ubijanja i vrijeme ozdravljanja; vrijeme rušenja i vrijeme građenja.

4 Vrijeme plaća i vrijeme smijeha, vrijeme tugovanja i vrijeme plesanja.

5 Vrijeme bacanja kamenje i vrijeme skupljanja kamenje; vrijeme grlenja i vrijeme rastajanja.

6 Vrijeme traženja i vrijeme gubljenja; vrijeme čuvanja i vrijeme odbacivanja.

7 Vrijeme deranja i vrijeme sašivanja; vrijeme šutnje i vrijeme govororenja.

8 Vrijeme ljubljenja i vrijeme mržnje; vrijeme rata i vrijeme mira.

9 Koja je korist posleniku koji se trudi svom njegovom mukom?

10 Video sam nevolju koju Bog stavi ljudima da se muče oko nje.

11 On pravi sve lijepo u svoje vrijeme. I svijet je on predao njihovu istražujućem duhu, ali da ne može čovjek djelo koje je stvorio Bog dokučiti od početka do svršetka.

12 Spoznao sam da nema ništa bolje za njih nego da se vesele i uživaju u životu.

13 A i da čovjek jede i piye i uživa život uza svu svoju muku, to je dar Božji.

14 Spoznao sam da sve što je Bog stvorio traje vječno. Ne može se tomu ništa dodati, ništa od toga oduzeti. Bog je tako to uredio da bi ga se čovjek bojao.

15 Što postoji to je već davno bilo. Što će biti, to je već odavna bilo što je prošlo, Bog donosi opet.

16 Još nešto sam video pod nebom: mjesto prava vladala je zloča, mjesto pravednosti vladala su zlodjela.

17 I ovako sam rekao u svojem srcu: "Bog će suditi pobožniku kao bezbožniku, jer on je vrijeme postavio za svaku namjeru i djelovanje."

18 Ovako sam rekao u svojem srcu: "Takvo je biće čovječe da ih Bog iskušava, te spoznaju da su kao životinje oni sami."

19 Jer je sudska ljudi i sudska životinja jednaka sudska. Kako umiru jedni, tako umiru drugi: isti dah imaju svi i ništa ne nadvisuje čovjek životinju, jer je sve taština.

20 Sve ide na jedno mjesto; sve je postalo od praha i sve se vraća u prah.

21 Tko poznaje životni dah čovjeka uspinje li se gore, i životni dah životinje ide li dolje u zemlju?

22 Tako sam video da ništa nema bolje čovjeku nego da se veseli svojim djelima. To je plaća njegova, jer tko će mu dati vidjeti ono što će biti poslije njega?

Bijeda i zavist otimaju vrijednost životu

4 Onda sam opet video sve nasilje počinjeno pod suncem, i gle, suze potlačenih, kojima nema utješitelja. Nasilje izlazi iz ruke njihovih tlačitelja, a nikoga nema da ih utješi.

2 Onda sam držao mrtve, koji su davno pomrli, sretnijima nego one koji još žive.

3 Držao sam sretnijim od jednih i drugih onoga koji se još nije rodio, koji nije video zla što je počinjeno pod suncem.

4 Video sam da je svaki trud i svaka marljivost u radu samo zavist jednoga protiv drugoga. I to je taština i trka za vjetrom.

5 Luđak stavlja svoje ruke u krilo i troši svoje vlastito meso.

6 Bolja je jedna pregršt mira nego obje šake pune muke i trke za vjetrom.

7 Opet sam video jednu taštinu pod suncem:

8 Jeden samac, nitko drugi uz njega, ni jedan sin, ni jedan brat. Nema kraja njegovu svemu trudu; njegove oči ne mogu se nasi titi bogatstva, a nikad ne pita: "Za koga se mučim i oduzimam sebi svako uživanje." I to je taština i loš posao.

9 Bolje je dvojici nego jednomu, jer za trud svoj dobiju dobru plaću.

10 Jer padne li jedan, digne ga opet drug njegov, ali teško jednomu ako padne i nema drugoga da mu pomogne podići se.

11 Spavaju li dvojica jedan uz drugoga, ugrije jedan drugoga. A kako će se jedan

sam ugrijati?

12 Ako tko i može nadjačati jednoga, dvojica će mu odoljeti; a trostruka uzica ne trga se tako brzo.

13 Bolji je dječak siromašan a mudar, nego kralj star, a lud, koji više ne prima pouke.

14 Onaj dode iz zatvora na prijestolje, a bio se siromašan rodio pod tim kraljem.

15 Video sam sve žive koji hode pod suncem, na strani dječaka drugoga koji je stupio na njegovo mjesto.

16 Nije bilo kraja mnoštvu naroda nad kojim nije bio kralj, a oni koji dođu poslije radovat će mu se. Pa tako je i to bila taština i trka za vjetrom.

Boj se Boga i drži svoju riječ

5 Pripazi na svoje korake kad ideš u kuću Božju, i približi se da bolje čuješ nego što prinose žrtve luđaci, jer ni oni ne znaju da prave zlo.

2 Nemoj nagliti svojim ustima i tvoje srce neka prebrzo ne govori pred Bogom, jer je Bog na nebu, a ti si na zemlji, zato neka bude samo malo tvojih riječi.

3 Jer kako san dolazi od mnogih poslova, tako ludo brbljanje od mnogih riječi.

4 Jesi li dao zavjet Bogu, ne oklijevaj ispuniti ga, jer mu nisu mili luđaci. Što si zavjetovao, ispuni.

5 Bolje je ništa ne zavjetovati nego zavjetovati pa ne ispuniti.

6 Ne daj da te tvoja usta navode na grijeh i ne govori pred poslanikom Božnjim: "Bila je nepažnja." Zašto da se Bog srdi zbog govora tvojega i da uništi djelo tvojih ruku?

7 Jer gdje je mnogo snova, tu je mnogo ništavih riječi. A boj se Boga.

8 Vidiš li siromaha zarobljena, i da se pravo i pravednost u zemlji povređuje, ne čudi se tomu, jer viši pazi nad visokim i još viši nad obojicom.

9 Korist zemlje je za sve; pa i kralj ovisi o zemljisti.

10 Tko ljubi novce, nema nikada dosta novaca; tko ljubi bogatstvo, nema nikada dosta dobitka. I to je taština.

11 Množi li se dobro, množe se i oni koji ga jedu, pa što ima od toga vlasnik, osim da to gleda.

12 Sladak je san marljivomu, jeo malo ili mnogo, a bogatašu ne da zaspasti prestost.

13 Ima veliko zlo što sam ga video pod suncem: skupljeno blago vlasnika čuvano njemu na vlastitu štetu.

14 To bogatstvo propadne kojom zlom nezgodom; ako ima sina, ne ostane ništa u njegovoj ruci.

15 Kako je došao gol iz utrobe majčine,

tako mora opet otići. Za trud svoj ne nosi od svega toga ni toliko što bi mogao ponijeti sobom u svojoj ruci.

16 I to je ljuto zlo: kako je došao, tako mora otići. Što ima čovjek od toga da se trudi za vjetar?

17 Uz to jede svega vijeka svojega u mraku, u mnogom jadu, u žalosti i ljutnji.

18 Eto, to sam pronašao kao dobro, kao lijepo: da čovjek jede i piye i dobre volje bude uza sav trud svoj, kojim se muči pod suncem tolike dane života koliko mu ih Bog dao, jer to je dio njegov.

19 Za svakoga čovjeka, kome je Bog dao bogatstvo i posjed i kome je dopustio da u tomu uživa, svoj dio uzima i da se veseli uz trud svoj—to je dar Božji.

20 Onda ne misli više mnogo o danima svojega života, jer ga Bog drži zaposlena radošću njegova srca.

Posljedice bogatstva. Sve čežnje ništave

6 Ima još drugo zlo što sam ga vidi pod suncem, i teško tišti čovjeka.

2 Jednomu čovjeku daje Bog bogatstvo, blago i slavu i ništa mu nedostaje što zaželi njegovo srce, ali mu Bog ne dopušta da to uživa, nego jedan došljak to uživa: to je taština i ljuto zlo.

3 Ako bi tko imao stotinu djece i živio mnogo godina i broj se dana njegova života veoma namnožio, on ne bi mogao uživati dobra, te ni pogreba ne bi imao, velim: bolje je nedonošće od njega.

4 Jer ono dode uzalud i ide odavde u tamu, ime mu je tamom pokriveno.

5 Ne vidi sunca i ništa ne zna o njemu, ali počива bolje nego onaj.

6 Kad bi živio i dvije tisuće godina, ne bi uživao svojega dobra—ne ide li sve na jedno mjesto?

7 Sav je trud čovjeka za njegova usta, ali se nikad ne utiša njegova čežnja.

8 Koju prednost ima mudrac ovdje pred ludakom, pred siromahom koji zna živjeti?

9 Bolje je vidjeti očima nego lutati čežnjom. I to je taština i trka za vjetrom.

10 Sto je već bilo određeno je davno unaprijed; znade se što je čovjek; on se ne može usprotiviti jačemu od sebe.

11 Što veća hrpa riječi, to veća taština, i što to koristi čovjeku?

12 Jertko zna što je dobro čovjeku u životu za malo ništavih dana njegova života, koji mu prolaze kao sjena. Tko može reći čovjeku što će poslije njega biti pod suncem?

Dragocjenost mudrosti

7 Bolje je dobro ime nego dobro ulje, i dan smrti više je vrijedan nego dan

rođenja.

2 Bolje je ići u kuću žalosti negoli u kuću gdje se gosti, jer je ovdje kraj svakoga čovjeka, i tko još živi, prima to k srcu.

3 Bolja je zabrinutost nego smijeh, jer ako je i žalosno lice, može ipak biti veselo srce.

4 Srce mudrih ljudi boravi u kući žalosti, a srce ludih u kući veselja.

5 Bolje je poslušati ukor mudroga nego slušati hvalospjev ludjaka.

6 Jer kao prasak trnja pod kotлом takvo je smijanje ludjaka. I to je taština.

7 Jer tlačenje pravi mudra čovjeka ludim, a mito pokvari srce.

8 Bolji je svršetak jedne stvari nego njezin početak, i bolja je strpljivost nego oholost.

9 Srdžbi se ne podaji prebrzo, jer srdžba prebiva u grudima ludih.

10 Ne govori: "Kako je to da su prije bila vremena bolja nego danas?" Jer mudrost ti ne udahnu to pitanje.

11 Dragocjena je mudrost kao baština i probitak onima koji vide sunce.

12 Jer je u sjeni mudrosti čovjek tako dobro zaklonjen kao u sjeni novaca, a znanje mudrosti ima prednost u tom što daje život onome koji je posjeduje.

13 Pogledaj djelo Božje; tko može ispraviti što je on iskrivio?

14 Je li ti dobro, budi dobre volje; ako ti je zlo, onda upamti: jedno i drugo Bog je tako odredio, da ne pronađe čovjek što će se dogoditi poslije njega.

15 Oboje sam vidi u ništavim danima svojim: ima pravednika koji propadaju naprotiv svojoj pravdi, i ima bezbožnika koji dugo žive naprotiv svojoj pokvarenosti.

16 Ne budi previše pravedan, i ne budi premudar, zašto da se uništavaš?

17 Ne budi previše bezbožan i ne budi lud, zašto bi umro prije vremena?

18 Bilo bi dobro kad bi čvrsto držao ovo, a ono ne dao iz ruku, jer tko se boji Boga, utekne obojemu.

19 Mudrost daje mudromu više moći nego što je imaju deset gradskih glavara.

20 Jest, ni jedan čovjek na zemlji nije tako pravedan da bi činio samo dobro i nikada ne sagriješio.

21 Ne primaj k srcu svako brbljanje što kola naokolo, inače bi mogao čuti kako te grdi tvoj vlastiti sluga.

22 Jer često puta, tvoje vlastito srce znade da si i ti grdio druge.

23 Sve sam to ja istražio mudrošću. Mislio sam postati mudar, ali je mudrost ostala daleko od mene.

24 A ono što je daleko i duboko, vrlo duboko–tko ga može naći?

25 Opet sam prihvatio i uspravio svoje srce na to da mudrujem i istražujem i da tražim mudrost i razboritost i da spoznam, je li zloča ludost i bezumlje jarost.

26 Onda sam spoznao da je gorča od smrti žena, jer je ona mreža, srce je njezino zamka, ruke su njezine okovi; tko je u milosti kod Boga, može joj izmači, a grješnik pripadne k njoj.

27 Gle, što sa pronašao, govori Propovjednik, spajajući jedno s drugim da dođem do spoznaje.

28 A što sam uvijek tražio i nikada ne sašao: čovjeka jednoga između tisuća našao sam, a žene među svima ovima nisam našao.

29 Gle, što sam pronašao: iskrena je Bog stvorio čovjeka, ali oni traže mnoge spletke.

Važnost mudrosti za praktični život

8 Tko je kao mudrac; tko razumije značenje stvari? Mudrost čovjeka prosvjetljuje njegovo lice i mijenja tvrdoću njegova lica.

2 Ja svjetujem: "Izvršuj zapovijed kraljevu zbog zakletve Božje.

3 Ne otpadaj prenaglo od njega. Ne ulazi u zle spletke, jer on ipak pravi što hoće.

4 Jer je kraljeva riječ moćna; tko smije nemu reći: "Što tu radiš?"

5 Tko izvršuje zapovijed, neće doživjeti ništa zlo, jer mudro srce zna za pravo vrijeme.

6 Jer svaka stvar ima vrijeme i pravo, a teško tišti čovjeka zlo.

7 Nitko ne zna što će se dogoditi, onda kako bi mu mogao reći kada će se dogoditi?

8 Nitko nema vlasti nad dahom da ga zadrži, i nitko nema moći nad smrtnim danom. Nema dopusta u ratu; niti zlo oslobađa onoga koji mu je predan.

9 Sve ovo sam video kad sam uspravio svoje srce na ono što je počinjeno pod suncem, u vrijeme kad čovjek vlada nad drugima na njihovo zlo.

10 I uz to sam video kako su bezbožnici dobili pogreb, a oni koji su činili pravo morali otići sa svetoga mjesta, i bili su zaboravljeni u gradu. I to je taština.

11 Pošto se ne izvrši odmah osuda na zločincima, raste djeci čovječjoj hrabrost da prave zlo.

12 Može grješnik stotinu puta činiti zlo i živi još dugo, ali ja i znam: koji se Boga boje–bit će dobro, jer ga se boje.

13 A bezbožniku neće biti dobro. On ne

smije svoje dane protegnuti kao sjena, jer se ne boji Boga.

14 Taština koja se događa na zemlji jest ovo: ima pravednika kojima se događa po djelima zlih; opet ima zlih kojima se događa po djelima pravednika. Ja velim, i to je taština.

15 I tako ja hvalim veselje: jer nema ništa bolje čovjeku pod suncem, nego jesti i piti i veselo biti. To neka ga prati u svem trudu njegovu kroz sve dane života što mu ih Bog dao pod suncem.

16 Kad sam god upravio svoje srce na to da dođem do znanja mudrosti i da promatram što se radi na zemlji–jer ni danju ni noću neće san razveseliti oko čovjeka.

17 Onda sam video što vrijedi za sve dje-lovanje Božje: čovjek ne može dokučiti upravljanje što se vrši pod suncem. Koliko se god čovjek trudi da to istraži, ipak to ne može dokučiti. Pa i ako mudrac misli da to zna, ipak to ne može dokučiti.

Vrijednost i užitak života

9 Sve sam to bio dobro promislio i bio sam došao do spoznaje: pravedni i mudri u Božjoj su ruci sa svim svojim dje-lovanjem. Hoće li ga ljubav ili mržnja susresti, ne zna čovjek unaprijed. Sve mu može donijeti budućnost.

2 Sve pogoda jednaka sudbina: pravednoga kao bezbožnoga, dobroga, čistoga, kao nečistoga onoga koji žrtvuje, kao onoga koji ne žrtvuje. Dobromu je kao grješniku: onome koji se zaklinje kao onome koji se boji zakletve.

3 To je zlo kod svega što je počinjeno pod suncem: sve pogoda jednaka sudbina, zato je i čovječje srce tako puno zla. U njihovu srcu prebiva ludost, dok su god živi, a potom se silazi k mrtvima.

4 Jer samo tko je pridružen živima, može se još nešto nadati; jer bolje je živ pas nego mrtav lav.

5 Živi još znaju da moraju umrijeti, a mrtvi nemaju više znanja, niti se nadaju placi, jer im se spomen zaboravio.

6 Odavno je nestalo ljubavi njihove, mržnje njihove, vruće žudnje njihove, i zauvijek nemaju više dijela u svemu što je počinjeno pod suncem.

7 Hajde, jedi s radošću svoj kruh, pij vesela srca vino svoje, jer su uvijek bila Bogu mila tvoja djela.

8 Neka su ti uvijek haljine bijele i nikada na glavi tvojoj neka ne ponestane ulja.

9 Uživaj život sa ženom koju ljubiš u sve dane tvojega ništava života što ti ga Bog daje pod suncem, jer je to dio tvoj u životu u sve dane tvojega ništava života, i u trudu,

kojim se mučiš pod suncem.

10 Što tvoja ruka može napraviti, to neka pravi vlastitom snagom, jer nema niti rada ni nauma, niti mudrosti, ni znanja u carstvu mrtvih kamo ideš.

11 Nadalje sam video pod suncem: ne dobiva brzi utrku, ni junaci rat, ni mudraci kruh, ni pametni bogatstvo, ni razumni milost, nego sve ovisi od vremena i sreće.

12 Jer čovjek ne zna vremena svojega: kao što se ribe hvataju mrežom, kao što ptice padaju u zamku, isto tako zapletu se ljudi u vrijeme nesreće što navali na njih iznenada.

13 I ovo sam morao ja s mudrošću doživjeti pod suncem i napravi mi se to velikim:

14 Bio je malen grad i samo je malo ljudi prebivalo u njemu, a došao na njega moćan kralj, opkolio ga i zakopao protiv njega jake opkope.

15 A bio u njemu i siromašan mudrac, i on oslobodi grad mudrošću svojom, ali se poslije nitko nije sjetio toga siromaha.

16 Onda sam rekao sebi: bolja je mudrost nego moć, ali se ne priznaje mudrost siromaha i na riječi se njegove ne pazi.

17 Riječi jednoga mudraca, mirno izrečene, vrednije su da se slušaju nego vika ljudih kraljeva.

18 Bolja je mudrost nego ratno oružje, ali jedan jedini zločinac može pokvariti mnogo dobra.

Mudrost i ludost kod velikih malih

10 Mrtve muhe prave ulje pomastarevo pokvarenim i ukislim. Tako je i malo ludosti teže od mudrosti i časti.

2 Srce mudroga čovjeka je na desnoj strani, a srce luđaka na lijevoj strani.

3 Kad luđak ide putom, izdaje razum njegov i odaje svakome da je luđak.

4 Ako se i gnjev vladara podignuo na tebe, ne ostavljaj svojega mjesta, jer strpljiv ispravi velike pogreške.

5 Imaj još jedno zlo koje sam video pod suncem, propust koji je počinio vladar:

6 Luđak se postavlja na visoko mjesto, a plemeniti moraju živjeti u nizini.

7 Vidio sam sluge na konjima, a vladari idu pješke kao sluge.

8 Tko jamu kopa, padne lako sam u nju, i tko ruši zidove, toga lako ujede zmija.

9 Tko lomi kamenje, iako se pritom ozlijedi; i tko cijepa drva, lako pritom dođe u opasnost.

10 Ako je sjekira tupa i ako se ne naoštiri, onda se mora vlastita snaga to više upotrijebiti; mudrost donosi uspjeh.

11 Zmija može ugristi bez draženja, brblja-

vac nije ništa bolji.

12 Pune su miline riječi iz usta mudraca, a usne luđakove izjedu njega samoga.

13 Ludost je početak govoru njegovu, a posljednje iz njegovih usta jest zlo bezumlje.

14 Mnogo brblja luđak, gdje ipak čovjek ne zna što će se dogoditi. Tko će mu reći što će se poslije njega dogoditi?

15 Posao luđakov samo ga umara, jer on nije još naučio u grad otici.

16 Jao tebi, zemljo, kad ti je kralj dijete, i kad velikaši tvoji već rano ujutro pijančuju.

17 Blagoslovljena si ti, zemljo, kad ti je kralj plemenit, i kad velikaši tvoji jedu na vrijeme kao junaci, a ne kao pijanci.

18 Gdje vlada lijenos, ugiblje se krov, i gdje su nemarne ruke, prokišnjava kuća.

19 Za veselje drži se gozba i vino razveseliuje život, a novci počine sve.

20 Ni u mislima ne psuj kralja, ni u sobi u kojoj spavaš ne psuj bogatih, jer nebeske ptice mogle bi primiti jeku i krilat glasnik raširiti tvoju riječ.

Sprovodi današnjicu bez brige

11 Baci svoj kruh na površinu vode, i naći ćeš ga opet poslije mnogo dana.

2 Razdijeli dio na sedam komada ili na osam, jer ne znaš, kakva još nesreća dolazi na zemlju.

3 Kad su oblaci puni kiše, onda ga izljevaju na zemlju. Padne li drvo na jug ili na sjever: kamo je palo, ondje ostaje.

4 Tko uvijek pazi na vjetar, nikada ne pristupa k sijanju, i tko uvijek gleda u oblake, ne dolazi nikada do žetve.

5 Kako ne znaš koji je put životnom dahu, i kako postaju kosti u utrobi trudne žene, isto tako malo znaš upravljanje Božje, koji je sve stvorio.

6 Ujutro sij sjeme svoje i do navečer nemoj da ti počivaju ruke, jer ne znaš hoće li uspjeti ovo ili ono, ili će oboje jednakobrazno prihvati.

7 Slatka je svjetlost i godi očima vidjeti sunce.

8 Zato ako čovjek živi mnogo godina, neka se veseli u svima, a neka pomisli i na dane tamne, jer će ih biti mnogo. Sve što dolazi taština je.

9 Raduj se, mladiću, svojem mlađom životu i neka vedro bude tvoje srce u mlađim danima; idi kamo te tvoje srce vuče i oči te tvoje zovu, ali znaj dobro da o svemu tomu Bog od tebe traži račun.

10 Zato ukloni žalost od svojega srca i otjeraj boli od svojega tijela, jer je prolazna mladost i crna kosa.

Misli na Boga u svojoj mladosti

12 Spominji se Stvoritelja svojega u mladim danima, prije nego dođu teški dani i prispiju godine, za koje kažeš: "Nisu mi ugodne."

2 Prije nego potamni sunce, svjetlo i mjesec i zvijezde i iza kiše opet dođu oblaci.

3 To je doba kad zadršću čuvari kuće, kad se pognu snažni ljudi, kad počivaju mlinarice jer ih je premalo, kad se skrivaju oni koji vire kroz prozore.

4 Vrata s ulica zatvaraju se i zveka mlinu bude tiša; cvrkut ptičji jedan se diže i svi glasovi ušute.

5 Čovjek se straši visina i strahote na ravnoj stazi, a badem cvjeta, skakavac se samo mučno vuče i napor opada, jer čovjek ulazi u vječnu svoju kuću. Po ulici idu naokolo turobni ljudi.

6 Sjećaj se Stvoritelja prije nego se prekine srebrno uže, zlatna čaša pukne, vrč se na izvor razbijje, u studenac padne slomljena

kotač.

7 I prah se vratio u zemlju onako kako je bio, i duh se vratio k Bogu koji ga je dao.

8 "Taština nad taštinama" govori Propovjednik. "Sve je taština."

9 K ovomu je još pridodati: Propovjednik je bio mudrac koji je narodu davao znanje, bio je mislilac, istraživač i sastavio je mnogo mudrih izreka.

10 Propovjednik se trudio da nađe ugodne riječi i da napiše iskrene riječi istine.

11 Riječi su mudraca kao ostani volujski, i članovi skupljenih priča kao čavliji zabijeni, one potječu od jednoga Pastira.

12 Uostalom primi savjete, moj sine; nema kraja mnogomu pisanju knjiga, a mnogo učenje umara tijelo.

13 Zaključnu riječ čujmo svi: "Boga se boj, i drži njegove zapovijedi."

14 To vrijedi za svakoga, jer će svako djelo Bog iznijeti pred sud, sve skriveno, bilo dobro ili zlo.

Velepjesma

Pjesma Salomonova

1 Salomonova pjesma nad pjesmama.

2 Šulamka: Ah, kad bih se mogla nasladiti na poljupcu tvojih usta, jer je slađe od vina milovanje tvoje.

3 Pun je miline miris tvojih pomasti, kao ulje razlijeveno ime je tvoje, zato ljubav djevojaka leti k tebi.

4 Privuci me k sebi, požurit ćemo se. Povedi me, kralju, u sobu svoju, radovat ćemo se i veseliti tebi, više nego vino slavit ćemo ljubav tvoju. Dostojan si sve ljubavi.

5 Ja sam pocrnjela, ali mila, kćeri jeruzalemske, kao cedarski šatori, kao šatorske zavjese Salomonove.

6 Ne gledajte me što sam crnomanjasta, jer me je sunce opalilo. Naljutili se sinovi moje majke: postavili su me da čuvam vinograde, i nisam mogla paziti vlastiti vinograd.

7 Pa mi ti reci, kome pripada moje srce: gdje stoji stado tvoje, gdje planduješ o podne? Ne bih htjela lutati među stadima tvoje braće.

8 Ljubljeni: Ako ne znaš, najljepša između žena, slijedi trag stada, tjeraj svoje jariće na pašu pokraj pastirskih šatora.

9 Htjeo bih te, moja prijateljice, prispolobiti s plemenitim i onima u faraonovim kolima:

10 Kako pristaje lijepo obrazima tvojim niz bisera, tvojem vratu ogrlice zlatne.

11 Napravit ćemo ti zlatne grivne sa srebrnim šarama.

12 Šulamka: Kada kralj počiva za stolom, moj nard diše ugodnim mirisom.

13 Dragi je moj kao kitica smirne što mi počiva na prsima.

14 Dragi je moj kao grozd ciprov u engadskim vinogradima.

15 Ljubljeni: Kako si lijepa, prijateljice moja, kako si lijepa, oči su tvoje kao u golubice.

16 Šulamka: O, ti si lijep, dragi moj, preljubazan doista. Postelja je naša svježa zelen.

17 Kućne su nam grede cedri, krovovi čempresi.

2 Ja sam cvijet na poljani šaronskoj, Ilijilan u dolini.

2 Ljubljeni: Kao Ilijilan među trnjem prijateljica je moja među djevojkama.

3 Šulamka: Kao jabuka među drvećem dragi je moj među momcima. U sjeni njebovoj sjedim rado, plod je njegov sladak gulu mojemu.

4 U vinarnicu on me vodi—kao njegov bojni barjak vije se nada mnom ljubav.

5 Krijepi me grožđem, razblažuje me jabu-

kama, jer sam bolna od ljubavi.

6 Onda se privine njegova ljevica pod moju glavu, u ljubavi me ogrli njegova desnica.

7 Zaklinjem vas kćeri jeruzalemske, poljskim srnama i košutama: nemojte buditi, nemojte smetati ljubavi, dok njoj samoj ne bude volja.

8 Glas mojega dragoga, evo, on dolazi, skače preko gora i poskakuje preko brežuljaka.

9 Dragi je moj kao srna ili kao jelenče. Gledaj samo: već stoji iza zida, gleda kroz prozor i viri kroz rešetku.

10 Dragi moj progovorio i rekao mi: Ustani, prijateljice moja, ti si lijepa moja, dodji ovdje.

11 Evo, gledaj samo, zima prođe ode i prošumi kiša.

12 Na polju se već pokazuju cvjetići; došlo je vrijeme rezanja loze. Pjevanje grlice čuje se u zemlji.

13 Plod svoj već pušta smokva, slatko miriše cvijet vinove loze. Ustani, prijateljice moja, ljepoto moja, dodji ovdje.

14 Golubice moja u klisurama, u vrletnom zaklonu, daj da vidim tvoje lice, daj da slušam tvoj glas, jer je tvoj glas mio i tvoje lice blago.

15 Njezina braća: Pohvatajte nam lisice, male lisice što pustoše vinograd, jer je vinograd naš u cvatu.

16 Šulamka: Moj je dragi moj, i ja sam njezina braća: on je pastir na poljima ljiljana.

17 Dok dan zahladni i sjene uteku, vratи mi se, dragi moj, kao srna ili kao jelenče na gorama mirisnim.

3 Šulamka: Noću na svojoj postelji tražila sam svojoj duši dragoga, tražila sam ga, ali ga nisam našla.

2 Ustat ću, poći ću po gradu, tražit ću na ulicama i trgovima svojoj duši dragoga; tražila sam ga, ali ga nisam našla.

3 Susreli me stražari koji su obilazili po gradu: "Niste li vidjeli mojoj duši dragoga?"

4 Jedva sam ih mimošla, našla sam svojoj duši dragoga. Držala sam ga čvrsto i nisam pustila sve dok ga nisam odvela u kuću svoje majke, u sobu one koja me rodila.

5 Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, srnama i košutama poljskim: nemojte buditi, nemojte smetati ljubavi, dok njoj samoj ne bude volja.

6 Šulamka: Što ono ide gore iz pustinje ondje, stupovima dima zaognuto? U mirisu smirne i miomirisnog kada i svakojakih mirodija?

7 To je nosiljka Salomonova sa šezdeset junaka između junaka Izraelovih.

8 Svi su oni teško naoružani, iskušani u

boju, u svakoga mač o bedru, da odole noćnoj strahoti.

9 Dvor je sebi sagradio kralj Salomon od lebanskog drva.

10 Stupove je napravio od srebra, pokrov od zlata, sjedalo s grimiznim jastucima, unutra sve ukrašeno ljubavlju kćeri jeruzalemskih.

11 Kćeri jeruzalemske, izadite kćeri sionske, gledajte Salomona, kralja, resi ga njegova kruna, kojom ga je okrunila njegova majka na dan svadbe njegove, na dan veselja njegova srca.

4 Ljubljeni: Kako si lijepa, ljubavi moja, kako si lijepa. Oči su tvoje kao golubice, ispod koprene svijetle. Kosa ti je kao stado koza što silaze gore gileadske.

2 Zubi su ti kao stado ovaca što baš izlaze iz kupala, kad se strižu: sve sa blizancima, nijedne među njima nema bez janjeta.

3 Usne su ti kao grimizna vrpcu, milina resi tvoja usta. Kao kriške mogranja sjaju tvoji obrazni ispod koprene.

4 Vrat ti je kao Davidov toranj zidnim vijencima opremljen, tisuće štitova vise na njemu, štitova od samih junaka.

5 Tvoje su grudi kao dva laneta blizanca što pasu među ljiljanima.

6 Dok dan zahladni i sjene uteku, htjeo bih poći k smirnovoj gori, k brežuljku miomirisnog kada.

7 Sva si lijepa, prijateljice moja, nema ljage na tebi.

8 Dodji s Lebanonona, zaručnice, k meni dodji s Lebanonona, dodji k meni. Sidi s amonskog brijege, sa senirskeg i hermonskeg vrhunca i, iz lavovskih špilja, s risovskih gora.

9 Ranjavaš moje srce, sestro, moja zaručnice, očaravaš mi srce svakim pogledom svojih očiju, svakom karikom ogrlice na svojem vratu.

10 Kako je blaga tvoja ljubav, sestro moja zaručnice, mnogo je slada od vina tvoja ljubav. Svaku mirodiju nadvisuje miris tvojih ulja.

11 Tvoje usne, zaručnice, kapljivo medom. Jezik tvoj krije med i mlijeko. Miris je haljina tvojih kao miris Lebanonona.

12 Vrt je sestra, zaručnica moja, dobro ograđen, studenac zatvoren, izvor zapečaćen.

13 Nasad je tvoj voćnjak šipaka, pun plodova prekrasnih, cipra i narda,

14 Narda i šafrana, idirota i cimeta i svakojakih rastlina za kađenje, smirne i aloja, sa svakojakim najfinijim balsamima.

15 Izvor mojega vrtu jest studenac žive vode što teče s Lebanonona.

16 Šulamka: Sjevere, ustani sad, Juže,

ovdje. Puhnite po mojoj vrtu. Neka kaplju njegovi mirisi. O, neka bi došao dragi u svoj vrt, neka bi uživao svoje prekrasne plodove.

5 Ljubljeni: U vrt svoj sam došao, sestro, moja zaručnica. Berem svoju smirnu sa svojim balsamom, jedem svoje sače sa svojim medom, pijem svoje vino sa svojim mlijekom. Prijateljima: Jedite, prijatelji, pijte, ponapijte se, mili moji.

2 Šulamka: Spavam, ali je moje srce budno. Slušaj, eto kuca dragi moj, rekavši: "Otvori mi, sestro moja, prijateljice moja, golubice moja, čista moja, mokra mi je glava od rose, i moja kosa od noćnih kapi."

3 Svukla sam već svoju haljinu, opet bih je morala odjenuti. I noge sam sebi oprala, ah, morala bih ih opet zamazati.

4 Onda dragi moj promoli svoju ruku kroz otvor: moja nutrina ustrepta od njega.

5 Skočila sam da otvorim svojem dragomu. Onda mi ruke pokapa smirna; niz prste mi poteče smirna na držak prijevornice.

6 Otvorila sam svojem dragomu, ali mojeg dragoga nije bilo, bio je otisao. Stade mi dah, jer on je govorio. Tražila sam ga, ali ga nisam našla, zvala sam ga, ali mi se nije odazvao.

7 Susreli me stražari koji su obilazili po gradu. Izranili su me, pokrivalo su mi strgali, stražari zidova.

8 Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ako susretnete mojega dragoga, recite mu da sam se razboljela od ljubavi.

9 Kćeri jeruzalemske: Što je dragi tvoj bolji od ostalih dragih, najljepša među ženama? Što je dragi tvoj bolji od ostalih dragih, te nas tako zaklinješ?

10 Šulamka: Dragi je moj bijel i rumen, među tisućama može se poznati.

11 Kao zlato glava je njegova, kao najdragocjenije zlato. Kose njegove kao grozdovi, crne kao gavrani.

12 Oči su mu kao golubice na potoku, mlijekom umivene, počivaju u miru.

13 Obrazi su njegovi kao lijehe mirisnog bilja, cvijeće mirisno niče u njima. Usne njegove cvatu kao ljljani, kaplju smirnom dragocjenom.

14 Ruke su njegove kao zlatne šipke obložene dragim kamenjem. Tijelo je njegovo kao umjetno djelo od bjelokosti obloženo safirima.

15 Stoji kao na stupovima od mramora, učvršćenim na zlatnom podnožju. Uzrast mu je kao Lebanon, krasan kao cedri.

16 Usta su mu puna sladosti. Sve je na njemu ljupko. To je moj ljubljeni, i to je moj

prijatelj. Kćeri jeruzalemske.

6 Kćeri jeruzalemske: Kamo je otisao tvoj ljubljeni, najljepša među ženama? Kamo je okrenuo dragi tvoj, da ga tražimo zajedno s tobom?

2 Šulamka: U vrt svoj otisao je dragi moj k lijehama mirisnog bilja, da se naslađuje u ugodnom gaju i da bere ljljane.

3 Moj je dragi moj, i ja sam njegova. On je pastir na poljanama ljljana.

4 Ljubljeni: Lijepa si, draga moja, kao Tirsa krasna kao Jeruzalem, strahovita kao ratna vojska.

5 Odvrati svoje oči od mene; one me omašiju. Kosa ti je kao stado koza što silaze s gore gileadske.

6 Zubi su ti kao stado ovaca što izlaze iz kupala: sve s blizancima, nijedne među njima nema bez janjeta.

7 Kao kriška mogranja sjaju tvoji obrazi ispod koprene.

8 Već imam šezdeset kraljica i osamdeset drugih žena i djevojaka bez broja.

9 Ali je samo jedna golubica moja, čista moja, samo je ona miljenica svojoj majci, najmilija njoj koja ju je rodila. Kad je vide, hvale je djevojke, slave je kraljice i priležnice:

10 Tko je ona koja sja kao zora, lijepa kao mjesec, čista kao sunce, strahovita kao ratna vojska?

11 Šulamka: Silazila sam u gaj oraha da se nauživam zeleni što niče u dolini, da vidim cvate li već vinova loza, pupaju li šipci.

12 Onda iznenada, nisam znala kako, smete mi se srce pred kolima pratnje kneževske.

13 Ljubljeni i njegovi prijatelji: Vrati se, Šulamko, vrati se, vrati se da te gledamo. Šulamka: Što ćete vidjeti na Šulamki, je li kao ples u dva zbora?

7 Ljubljeni: Kako su lijepi tvoji koraci u sandalam, kćeri kneževska. Zaobljenost tvojih bedara je kao dragulj oko vrata, djelo ruke umjetničke.

2 Pupak tije je kao čašica dragocjena, u kojoj nikad ne ponestane vina. Struk ti je kao stog pšenice, ljljanima ograden.

3 Tvoja su njedra kao dva laneta blizanca.

4 Vrat je tvoj kao toranj od bjelokosti. Oči su tvoje kao jezera u Hešbonu pred batrabimskim vratima. Nos je tvoj kao lebanonski toranj koji gleda prema Damasku.

5 Glava je tvoja na tebi kao Karmel, kosa na tvojoj glavi kao kraljevski grimiz, u pletenice spletena.

6 Kako si lijepa, kako ljupka, ti draga, kćeri puna miline.

7 Stas je tvoj kao palma, njedra tvoja kao grozdovi.

8 Obuzela me želja: popet ču se na palmu, dohvatiću njezine plodove; onda će mi tvoja njedra biti grožđe s vinove loze. Dah je tvojega nosa kao miris jabuke.

9 Tvoja usta kao najbolje vino što mi slatko kvasi grlo lije se preko usana i zuba.

10 Šulamka: Ja pripadam posve dragom svojem, i srce je njegovo puno čežnje za mnom.

11 Dodi, dragi moj, podimo van u polja; pod grmljem ciprovim legnimo na počinak.

12 Rano u jutro poći ćemo u vinograde da vidimo zameće li se već vinova loza, otvaraju li se cvjetovi, cvatu li šipci. Ondje ću ti posvetiti ljubav svoju.

13 Mandragore dišu već svojim mirisom. Vrata naša kriju svakojakoga krasnog voća: novoga i staroga, za tebe sam ga sačuvala, dragi moj.

8 Ah, da bi mi ti brat bio, koji je dojio prsa moje majke. Onda bih te smjela ljubiti, kad bih te našla vani, nitko me ne bi za to prekorio.

2 Uzela bih te sobom i povela te u kuću svoje majke koja me odgojila, dala bih ti da pijes vino mirisavo, sok od šipaka.

3 Onda se privine ljevica njegova pod moju glavu, u ljubavi me ogrli njegova desnica.

4 Kćerima jeruzalemskim: Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske: nemojte buditi, nemojte smetati ljubavi, dok njoj samoj ne bude volja.

5 Rođak: Tko je ona, koja ide gore iz pustinja ondje, naslonjena na svojega dragoga?

Pod jabukom probudio sam te, gdje te je u bolima rodila tvoja majka, gdje je u muci ležala roditeljka tvoja.

6 Šulamka: Kao pečat postavljam se tebi na srce, na tvoju ruku kao pečat. Jest, ljubav je jaka kao smrt. Ljubomorna ljubav je tvrda kao svijet mrtvih. Žar je njezin kao oganj plamenit, i munje su njezini plamenovi.

7 Kad bi bilo još toliko voda, ne mogu one ugasiti ljubav. I rijeke nikada ne otrgnu ljubavi. Kad bi tko davao sve svoje imanje kuće za ljubav-mogao bi on biti samo prezren.

8 Braća Šulamke: Imamo sestricu, ona nema grudi što ćemo činiti sa svojom sestrom, kad je dođu prošiti?

9 Ako je ona zid: sagradit ćemo na njemu tvrđavu od srebra. Ako li vrata, utvrdit ćemo ih daskama cedrovim.

10 Šulamka: Ja sam zid, a moja prsa kao tornjevi, ali sam za njega jedna koja se već predala.

11 Imao je Salomon vinograd u Baal-Hamonu, povjerio je vinograd čuvarima i morao je svaki za njegov narod platiti tisuću srebrnjaka.

12 Šulamka Salomonu: Moj vlastiti vinograd samo je za mene, tebi te tisuće, o Salomone, i dvije stotine onima koji čuvaju plodove njegove.

13 Ljubljeni: Ti, koja prebivaš u vrtovima; prijatelji prисluškuju tvoj glas, daj mi da ga i ja čujem.

14 Šulamka: Brže dodji, dragi moj, kao srna ili kao jelenče na mirisnim gorama.

Izaija

Knjiga proroka Izajie

Kazna grješnicima. Utjeha pobožnicima

1 Viđenje Izajije, sina Amosova koji je gledao nad Judom i Jeruzalemom u dane Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije judejskih kraljeva.

2 Čujte, nebesa, slušaj, zemljo-jer GOSPODIN je to izrekao: "Djecu sam odgojio i podignuo, ali se podigla protiv mene.

3 Vol poznaje svojega gospodara i magarac jasle svojega gospodara; a Izrael ne poznaje, moj narod ne razumije."

4 Jao, grijevni naraštaju, narode zlodjelima opterećeni, leglo zlikovaca, djeco izrođena. Oni su ostavili GOSPODINA, pogrdili su

Sveca Izraelova, okrenuli mu leđa.

5 Zašto da vas se opet tuče? Pobunit ćete se još i više. Posve je bolesna glava i posve je iznemoglo srce.

6 Od pete do glave nema ništa zdrava na tebi, nego samo ozljede, modrice i svježe rane; nije ih se zatvorilo, ni zavilo, ni uljem ublažilo.

7 Zemlja je vaša postala pustinja, gradovi su vaši ognjem popaljeni, i vaše njive stranci jedu na vaše oči, pustoš je kao kod razorenja Sodome.

8 Samo je kći Siona preostala kao koliba u vinogradu, kao sjenica u polju krastavaca,

kao kula stražarska.

9 Jest, da nam GOSPODIN vojska nije ostavio jedan ostatak bili bismo kao Sodoma, izjednačili bismo se s Gomorom.

10 I čujte riječ GOSPODINOVU, vladari Sodome, poslušajte zapovijed našega Boga, narode Gomore.

11 Što će mi mnoštvo vaših žrtava? Govori GOSPODIN! Sit sam žrtava od ovnova i pretipline od teladi i ne marim više za krv bikova, janjaca i jaraca.

12 Kad dolazite da se pokažete pred menom, tko traži od vas da gazite mojim trijemovima?

13 Ne prinosite više bezvrijednih žrtava, jer mi se gadi. Mjesec mlađak, Subotnji dan, poziv na Svetkovinu, ne podnosim, zlodjela i svečane zborove.

14 Moja duša mrzi vaše mlađake i Svetkovine, jer su mi na teret i dodijalo mi ih podnosititi.

15 Kad podignite svoje ruke, ja će zatvoriti svoje oči od vas, i ako molite mnogo, neću vas slušati. Vaše ruke su pune krvi.

16 Operite se, očistite se. Odstranite svoja zla djela ispred mojih očiju, prestanite praviti zlo.

17 Učite se dobro činiti: težite za pravdom, pomažite potlačenomu, pribavite pravicu sirotu, branite udovicu.

18 Hajdemo se pravdati, govori GOSPODIN! I ako su vaši grijesi crveni kao grimiz, postat će bijeli kao vuna.

19 Ako hoćete slušati, uživat ćete najbolje u zemlji.

20 Ali ako nećete i prkosite, prožderat će vas mač.” Zaista, usta GOSPODINOVA su izrekla.

21 Kako je postala bludnicom vjerni grad koji je bio pun pravice. Nekada je prebivala u njemu pravednost, a sada krvnici.

22 Tvoje srebro postalo je troska, tvoje vino razvodnjeno.

23 Tvoji vladari su buntovnici, prijatelji kradljivaca. Oni svi ljube mito i lete za nagrađama. Siroti ne daju pravice i parnica udovice ne dolazi pred njih.

24 Zato govori GOSPODIN, Bog vojska, Svemoćnik Izraelov: Ha, riješit ću se svojih neprijatelja, osvetit ću se svojim neprijateljima.

25 Okrenut ću svoju ruku protiv tebe, i očistit ću potpuno tvoje troske, izdvojiti ću sve tvoje olovo.

26 Postavit ću ti opet sudce kao prije i savjetnike kao iz početka. Onda ćeš se zvati, grad pravednosti, vjeran grad.

27 Čineći pravdu Sion će se spasiti, i pravednošću njegovi obraćenici.

28 A nevjernici i grješnici će svi zajedno

propasti i oni koji ostave GOSPODINA, izginiut će.

29 Jer ćete se posramiti zbog gajeva koje tako obožavate, i posramit ćete se zbog vrtova koje ste izabrali.

30 Jer ćete biti kao hrast kojemu vene lišće, kao vrt bez vode.

31 Jaki će biti kao kućine, njegovo djelo kao iskra; oboje će se zajedno zapaliti i nitko ih neće gasiti.

Mesijansko kraljevstvo istine i mira

2 Objava koju je primio Izaija, sin Amosov, o Judi i Jeruzalemu.

2 Na svršetku dana dogodit će se da bude utvrđena gora s domom GOSPODINOVIM kao vrh gorama, bit će uzvišena iznad visina.

3 Onda će nagrnuti k njoj svekoliki narod. Mnogi će narodi ići ondje i govoriti: “Dodata da idemo na GOSPODINU goru, u kuću Boga Jakovljeva. Neka nas on uči svojim putovima.” Mi hoćemo hoditi njegovim stazama, jer nauk izlazi sa Siona i GOSPODINOVA riječ od Jeruzalema.

4 On će suditi među narodima, govoriti pravicu mnogim narodima. Oni će raskrivati svoje mačeve u raonike, svoja koplja u srpove. Narod neće više dizati mač protiv naroda, i neće se više učiti ratu.

5 O kuću Jakovljeva, hodajmo u svjetlosti GOSPODINOVOJ.

6 Jer si odbacio svoj narod, kuću Jakovljevu, jer su puni vračara s Istoka, gatara kao Filistejci, i sprijateljuju se strancima.

7 Puna je njihova zemlja srebra i zlata i nema broja njihovu blagu; puna je njihova zemlja konja i nema broja njihovim kolima.

8 Puna je njihova zemlja idola i klanjaju se djelu svojih ruku, koje su napravili njihovi prst.

9 Pregiblju se ljudi, ponižava se čovjek; nećeš im oprostiti.

10 Zavuci se u kamene šipilje, sakrij se u prah pred strahovitim pogledom GOSPODINOVIM, pred njegovim uzvišenim veličanstvom.

11 Prgnut će se uznositost ljudi, ponizit će se oholost čovjeka; samo će GOSPODIN biti uzvišen u onaj dan.

12 Jer će GOSPODIN vojska održati dan suda nad svim što je oholo i ponosito, i nad svim što se podiže – bit će poniženo.

13 Nad svim cedrima Lebanon, visokim, ponositim, i nad svim hrastovima od Bašana;

14 nad svim gorama visokim i nad svim brežuljcima izdignutim,

15 nad svakom visokom kulom i svakim utvrđenim zidom,

16 nad svim taršiškim lađama i nad sva-

kom dragocjenom lađom.

17 Prgnut će se uznositost ljudi, ponizit će se oholost čovjeka; samo će GOSPODIN biti uzvišen u onaj dan.

18 On će odstraniti sve idole.

19 Zavlačit će se ljudi u kamene špilje, u zemaljske jame pred strahovitim pogledom GOSPODINOVIM, pred njegovim uzvišenim veličanstvom, kad on ustane da moćno potrese zemlju.

20 U onaj će dan čovjek svoje idole, od srebra i zlata, koje je napravio sebi da im se klanja, pobacati krticama i slijepim miševima,

21 kad se zavuče u kamene rasjekline, u gorske pukotine pred strahovitim pogledom GOSPODINOVIM, pred njegovim uzvišenim veličanstvom, kad ustane da silno potrese zemlju.

22 Zato se klonite takva čovjeka, čiji je dah u njegovim nosnicama; čemu to vrijedi.

Božji sud protiv vođa naroda

3 Gle, GOSPODIN Bog vojska oduzima Jeruzalemu i Judi zalihu i potporu, svu zalihu kruha i svu zalihu vode;

2 junaka i ratnika, sudca i proroka, враčara i starješinu,

3 stotnika i čovjeka ugledna, savjetnika, majstora u umjetnosti i čarobnjaka.

4 Stavit ću djecu za gospodare nad njima. Obijesna djeca će im zapovijedati.

5 Narod će biti pod nasiljem, čovjek protiv čovjeka, i jedan protiv bližnjega. Ustat će mladić na starca i nepošten na poštenu.

6 Onda će jedan zgrabiti brata u kući svojega oca, rekavši: "Ti imaš još gornju haljinu, ti moraš biti naš vladar i vladati nad ovim rasulom."

7 Onda će on u onaj dan glasno povikati: "Neću biti liječnik za rane, u mojoj kući nema kruha ni haljine, ne postavljajte me vladarom narodu."

8 U ruševine će pasti Jeruzalem, i Juda će pasti, jer se njihovi jezici i njihova djela protive GOSPODINU i prkose njegovim svetim očima.

9 Izgled njihova lica svjedoči protiv njih. Kao Sodoma govore javno o svojem griješu. Jao njima, sebi samima samo nanose štetu.

10 Blagoslovljen je pravednik, njemu je dobro, jer žanje plaću svojih djela.

11 Teško bezbožniku, njemu je zlo jer će mu se naplatiti trud njegovih ruku.

12 Moj narode, djeca su tvoji gospodari, i žene nad njima vladaju. Moj narode, zavodnici su tvoje vođe, oni kvare tijek tvojoj stazi.

13 Na sudu će ustati GOSPODIN da sudi, ustati će suditi narodima.

14 Na sudu će ustati GOSPODIN sa starješinama svojega naroda i s njegovim vladarima: "Jer ste pojeli vinograd; u vašim je kućama ugrabljeno dobro siromaha."

15 S kakvim pravom vi gazite moj narod i gnječite lice siromaha? Govori GOSPODIN Bog vojska.

16 Nadalje GOSPODIN govori: "Jer su ponosne kćeri Siona, idu ispružena vrata i bacajući pohotne poglede, sitno koračaju i zvekeću nogama.

17 Zato će GOSPODIN napraviti da očelavi tjeme kćerima Siona, i prijekor i sramotu donijet će na njih GOSPODIN."

18 U onaj će dan GOSPODIN istrgnuti nakit: nožne zaponce, počelice i polumjesece,

19 naušnice, narukvice i koprene,

20 ukosnice, podvezе i sjajne pojase, mirisnice i privjese,

21 prstene i nosni nakit,

22 svećane haljine i ogrtače, plašteve i torbice,

23 zrcala, finog lana košuljice, oglavlja i pokrivala.

24 Onda će biti namjesto miomirisa smrad, mjesto pojasa uže, mjesto pletenica čela, mjesto svečanih haljina pokornička odjeća, mjesto ljestvica ljeta.

25 Tvoji će ratnici padati od mača, tvoji junaci u boju.

26 Tvoja će vrata tugovati i plakati, oplijenjen ćeš sjediti na zemlji.

Jeruzalemska slavna budućnost

4 U onaj će dan sedam žena prionuti a jednoga muža i govoriti: "Same ćemo se hranići i odijevati, samo daj da nosimo tvoje ime, skini s nas sramotu."

2 U onaj će dan biti mlađica GOSPODINOVA na ures i čast, i plod zemlje na ponos i slavu onima koji su bili spašeni iz Izraela.

3 Dogodit će se da tko je onda još preostao u Sionu i na životu je u Jeruzalemu, zvat će se svet, svaki koji je upisan za život u Jeruzalemu.

4 Kada GOSPODIN opere nečistoću kćeri Siona i uništi iz sredine njegove krvno djelo Jeruzalema duhom suda, duhom ognja.

5 Onda će GOSPODIN nad cijelim prostorom Gore Siona, nad njezinim skupštinama stvoriti oblak za dan, a za noć sjaj i plameni oganj. Jest, zaklon će biti nad svom slavom.

6 I bit će koliba da sjenom zaklanja danju od žege i da bude zaštita i krov od oluje i kiše.

Objava zla na nevjernike

5 Zapjevat ću o svojem ljubljenomu, pjesmu svojega ljubljenoga o njegovu

vinogradu. Vinograd je imao ljubljeni moj na plodnoj uzvisini.

2 On gaje ogradio i iskrčio iz njega kamenje i zasadio u njemu lozu plemenitu. Sagradio je u njemu kulu, napravio tjesak i nadao se da će roditi grožđem, a on rodi divljim grožđem.

3 I sada, žitelji Jeruzalema, ljudi iz Jude, sudite između mene i mojega vinograda.

4 Što je još trebalo napraviti mojem vinogradu, a da mu nisam napravio? Nisam li se smio nadati da će roditi grožđem, a on rodi divljim grožđem.

5 Pa da vam sada javim što će napraviti svojem vinogradu: srušit će njegovu ogradi, neka postane pašnjak, srušit će njegov zid, neka se gazi.

6 Napravit će ga pustinjom, neće se obrezivati ni okopavati. Buknut će u njemu drača i trnje, i zapovijedit će oblacima da ne puštaju više na njega kišu.

7 Jer je kuća Izraelova vinograd GOSPODINA vojska i sada su Judini ljudi njegove miline. On se nadao dobru djelu, a eto zlo djelo, nadao se pravdi, a eto zloča.

8 Jao vama koji sastavljate kuću s kućom, njivu na njivu nastavljate, dok više nema mjesta za njih da sami žive usred zemlje.

9 U mojim ušima zvuči riječ GOSPODINA vojska: zaista, mnoge će kuće opustjeti, bile i tako velike i tako lijepе; ostat će bez ljudi.

10 Jer će deset rala vinograda dati jedan bat, jedan homer sjemena dat će efu.

11 Jao vama koji se rano ujutro opijate i do kasno u noć sjedite i gorite od vina.

12 Citara i harfa, bubanj i frula i vino na vašim su gozbama, a ne pazite na djelo GOSPODINOVO i ne vidite djela njegovih ruku.

13 Zato mora moj narod putovati u ropstvo, jer nije imao razboritosti. Istrošeni su od gladi njegovi plemeniti, i njegovo mnoštvo gine od žedi.

14 Zato se širom otvara carstvo mrtvih požudno svoje ždrijelo i silno razvaljuje zjalo, i silazi u njega sjaj Jeruzalema, njegovo bučno mnoštvo i tko se veseli u njemu.

15 Tako se pregiblju ljudi, ponižava se čovjek; oholicama se oči spuštaju.

16 Ali će se uzvisiti na sudu GOSPODIN vojska, i Bog, Sveti, pokazat će se svet u pravednosti.

17 Onda će ondje pasti janjci kao da je to njihova paša, i ovnovi će pasti travu na ruševinama plemenitih.

18 Jao vama koji dovlačite zlodjela užadima ludosti, osvetu kao kolskim užetom,

19 koji govorite: "Neka pohiti, neka brzo dođe njegovo djelo, da ga vidimo, neka se približi, neka dođe što je naumio Svetac Izraelov, da ga poznamo."

20 Jao vama koji zovete dobro, a dobro zlo, koji pravite od tmine svjetlost, a od svjetlosti tminu, koji pravite od gorkoga slatko, a od slatkoga gorko.

21 Jao vama koji ste mudri u vlastitim očima i razumni pred samima sobom.

22 Jao vama koji ste junaci u piću i vinu i hrabri u miješanju silovita pića.

23 Koji oslobađate krivca za poklone, a pravedniku oduzimate pravdu.

24 Zato kao što jezik ognja proždire strnjiku, i slame nestaje u plamenu, tako će njihov korijen postati kao trulež, njihov će se cvijet razletjeti kao prah, jer su odbacili zakon GOSPODINA vojska i pogrdili riječ Sveca Izraelova.

25 Zato se raspalila srdžba GOSPODINOVA na njegov narod. On je zamahnuo svojom rukom na njega, udario ga da su se gore zatrese i da su njihova mrtva tjelesa ležala po ulicama kao smeće. Kod svega toga nije popustio njegov gnjev, i još je uvjek ostala ispružena njegova ruka.

26 Podignut će zastavu narodu u daljini i primamiti ga s krajeva zemlje, i gle, brzo dolazi i hitro.

27 Nema u njemu umorna ni sustala, nitko ne drijema i nitko ne spava, nikome se ne raspasuje pojasi oko njegovih bedara, nikome se ne rastrga remen na njegovo obući.

28 Njegove strijele su oštре i svi njegovi lukovi su zapeti, kao kremen su kopita njegovih konja i njegovi su kotači kao vihor.

29 Njegova rika je kao u lavice, riče kao mladi lavovi, reži, zgrabi plijen i drži ga čvrsto i nitko mu ga ne otme.

30 U onaj dan buči nad Judom kao što buči more i pogleda li se na zemlju: gle, tu je tjeskobna tmina, i svjetlost je pomračena na nebesima.

Poziv i posveta Izajje za proročku službu

6 U godini smrti kralja Uzije, vidio sam GOSPODINA gdje sjedi na prijestolju visoku i uzvišenu i skut njegove haljine ispunjavao je dom.

2 Serafimi su stajali pred njim; svaki je imao šest krila, dvjema je zaklanjao svoje lice, dvjema svoje noge, a dvjema se lebdeći držao.

3 Jedan je vikao drugome: "Svet, svet, svet je GOSPODIN vojska; zemlja je puna njegove slave."

4 I stresli su se pragovi na vratima od glasa kojim su vikali i kuća se napunila dimom.

5 Onda sam povikao: "Jao meni, ja sam izgubljen, jer sam čovjek nečistih usana i stojim kod naroda nečistih usana, i video sam kralja, GOSPODINA vojska, vlastitim

očima.”

6 Onda je jedan od serafima doletjeo k meni, u ruci mu živ ugljen koji je uzeo klijestima sa žrtvenika.

7 Njim se dotaknuo mojih usta i rekao: “Gle, ovo se dotaknulo tvojih usana: uzela se krivnja tvojih zlodjela, tvoj je grijeh oprošten.”

8 I čuo sam glas GOSPODINA, rekavši: “Koga da pošaljem, tko će za nas ići?” Ja sam odgovorio: “Evo me, pošalji mene.”

9 On je rekao: “Idi, reci tom narodu: ‘Nastavite slušati, ali ne razumijete, nastavite gledati, ali ne spoznajete.’”

10 Napravi da otvrđne srce tomu narodu: napravi gluhimu njihove uši, slijepima njihove oči, da ne vidi svojim očima, da ne čuje svojim ušima, da njegovo srce ne dobije spoznaje, da se ne obrati i ne ozdravi.”

11 Ja sam zapitao: “Dokle, GOSPODINE?” On je odgovorio: “Dok ne opuste gradovi i budu bez žitelja dok kuće ne budu bez ljudi i zemlja dok ne opusti,

12 dok GOSPODIN ne protjera u daljinu ljude i ne bude velika pustoš u zemlji.

13 Jest, živi još u njoj desetina, pa će se i ona zatrći. Ali kao kod briješta, kao kod hrasta ostane panj i kad se posijeku, tako je njihov panj sveto sjeme.”

Proročanstvo o dolasku Mesijinu

7 Dogodilo se u dane Ahaza, sina Jotama, sina Uzije, Judina kralja, došli su Resin, sirijski kralj i Pekah, Remalijin sin, Izraelov kralj, na Jeruzalem da ga opsjedu, ali ga nisu mogli svladati.

2 Javili su Davidovoju kući: “Sirijske snage su se utaborile u Efraimu.” Onda je zadrhatalo njegovo srce i srce njegova naroda kao što u šumi ustrepče drveće od vjetra.

3 A GOSPODIN je rekao Izajii: “Izadi k Ahazu, ti i tvoj sin Šear-Jašub, na kraj vodovoda gornjega jezera i na put kod Valjareva polja,

4 i reci mu: Čuvaj se i budi miran, ne boj se i tvoje srce neka se ne straši od ta dva ugarka što se puše, naprotiv raspaljenom gnjevu Resina i Sirije i Remalijina sina.

5 Jer Haran misli zlo protiv tebe i Efraim i Remalijin sin, rekavši:

6 Hajde idemo na Judu, pritisnimo ga, osvojimo ga za sebe, a Tabelova sina napravimo u njemu kraljem.”

7 Zato govori GOSPODIN Bog: “To neće nikada uspeti i nikada se dogoditi.

8 Jer glava Siriji je Damask, i Damasku je glava Resin. Još šezdeset i pet godina i Efraim će biti opustošen, tako da više neće biti narod.

9 Efraimu je glava Samaria, i Samariji je glava Remalijin sin. Ako nećete vjerovati, nemate više opstanka.”

10 I GOSPODIN je rekao dalje Ahazu:

11 “Izmoli sebi znak od GOSPODINA, svojega Boga, dolje u dubini, ili gore u visini.”

12 Ahaz je odgovorio: “Neću moliti za to, niti ću kušati GOSPODINA.”

13 Ondaje on rekao: “Slušajte sada, o kućo Davidova! Nije li vam dosta što dosađujete ljudima, pa još dosađujete i mojem Bogu?

14 Stoga će vam sam GOSPODIN dati znak: Eto, djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel.

15 Gruševinom i medom hranit će se dok ne nauči odbaciti zlo, a izabratи добро.

16 Jer prije nego još dječak nauči odbaciti zlo, a izabratи добро, ležat će opustošena zemlja od koje strepiš, od dvojice kraljeva.

17 GOSPODIN će pustiti na tebe, na tvoj narod i na kuću tvojega oca dane kakvih nije bilo otkada je Efraim otpao od Jude, preko asirskog kralja.”

18 U onaj će se dan dogoditi da GOSPODIN zazviždi muhi što sjedi na kraju egipatskih rijeka i pčeli u asirskoj zemlji.

19 Svi oni dolaze i nastanjuju se u pustum dolinama, u kamenim rasjeklinama, u svim trnjacima i na svim pašnjacima.

20 U onaj će se dan GOSPODIN britvom obrijati, kupljenom s onu stranu Eufrata, kosu na glavi asirskom kralju i sve druge kose, i bradu će on uzeti.

21 U onaj će se dan dogoditi da jedan sebi drži kravicu i dvije ovce.

22 I zbog množine mlijeka koje one daju hranit će se ljudi gruševinom, jer od gruševine i meda živjet će svaki koji je preostao u zemlji.

23 U onaj će se dan dogoditi da je svako mjesto, gdje ima tisuće trsova za tisuću šekela, puno trnja i puno drače.

24 Sa strijelom i lukom ide se ondje, jer je sva zemlja postala trnje i drača.

25 Na sve brežuljke što se sada kopaju trnikopom, neće se više stupiti od straha pred trnjem i dračom. Služit će govedima za pašnjak i mjesto za ovce.

Opustošenje Jude od Asiraca

8 GOSPODIN mi rekao dalje: “Uzmi veliku skrolu i napiši na njoj čovječjim pišmom: Maher-Šalal-Haš-Baz Hitro grabi, brzi plijen.

2 I ja ću sebi uzeti pouzdane svjedočke, da zapišu, svećenika Uriju i Zahariju, sina Berekijina.”

3 Onda sam ja ušao k proročici, ona je

zatrudnjela i rodila sina, a GOSPODIN mi je rekao: "Nadjeni mu ime Maher-Šalal-Haš-Baz;

4 jer prije nego još dječak nauči zvati 'oče' i 'majko' donijet će se bogatstvo Damaska i plijen Samarije pred asirskog kralja."

5 Opet mi je rekao GOSPODIN:

6 "Jer ovaj narod prezire vode Šiloaha što tiho teku, i drži se s Resinom i sinom Remalijinim,

7 Stoga sada će GOSPODIN na njih navesti velike i silne vode Eufrata: kralja Asirije i svu njegovu moć. On će se popeti iznad svih svojih korita, prelit će iznad svih svojih obala.

8 Razlit će se preko Jude, razlit se i poplaviti dok dođe do grla. Krila će mu se raširiti preko tvoje svekolike zemlje, o Emanuele.

9 Budite razbijeni, o narodi, i budite smrvaljeni! Čujte, sve zemlje iz daljine. Oružajte se, ali budite razbijeni u komade. Oružajte se, ali budite razbijeni u komade.

10 Snujte naum, ali se neće ostvariti. Stvorite odluku, ali neće biti od nje ništa, jer je Bog s nama."

11 Jer mi je ovako rekao GOSPODIN kad je njegova ruka teško ležala na meni i on me opomenuo da ne idem putom ovoga naroda:

12 "Ne zovite urotom sve ono što ovaj narod zove urotom, i onoga čega se on boji, ne bojte se i ne strašite se.

13 GOSPODINA vojska, njega držite svetim, on neka vam je strah i on neka vam je bojazan.

14 On će biti kao svetinja, kamen spoticanja, hrid povrede za obje Izraelove kuće, zamka i mreža za žitelje Jeruzalema.

15 Mnogi se od njih spotiču i padaju, bit će satrveni, zapleteni i uhvaćeni."

16 Ja ću sačuvati svjedočanstvo, zapečatiti objavu u svojim učenicima.

17 Čekat ću GOSPODINA, koji skriva svoje lice od kuće Jakovljeve, i uzdat ću se u njega.

18 Evo, ja i djeca koju mi je darovao GOSPODIN postavljeni smo za znak i znamenje u Izraelu od GOSPODINA vojska, koji prebiva na Gori Sionu.

19 Iako vam reknu: "Pitajte врачare i gatare koji šapču i guču.", odgovorite: "Ne treba li narod pitati svojega Boga? Zar da pita mrtve za žive?

20 Da tražite zakon i objavu? Tko ne govori tako tomu više nema zore.

21 Hodaju naokolo zabrinuti i gladni. Bit će, kad će ogladnjeti i pasti u gnjev, psovati će svojega kralja i Boga, gledajući gore.

22 Onda će gledati dolje na zemlju, i vidjeti nevolju i tminu, turobnost i tjeskobu.

Rodenje Princa mira

9 Ali će se raspršiti tmina. Zemlja, gdje sad vlada nevolja, ne ostaje zamračena. U prvo vrijeme osramotili su zemlju Zebulunovu i zemlju Naftalijevu, a poslije ju još više pritišće putom mora zemlju s one strane Jordana, neznabožackoj Galileji.

2 Narod koji hodi u tami, gleda svjetlost veliku; nad onima koji prebivaju u mračnoj zemlji sja svjetlost.

3 Ti daruješ bogato veselje, umnožavaš radost; ljudi se raduju pred tobom, kao što se raduju o žetvi, kao što se vesele kad se dijeli plijen.

4 Jer lomiš teret zemlji jarma, štapove njegovih leđa, palicu njegova goniča kao nekada u dan Midjana.

5 Jer svaka obuča ratnika i ogrtač krvljuna pojen izgorjet će i bit će plijen plamenu.

6 Jer nam se rodilo Dijete, Sin nam se dao. Vlast počiva na njegovim plećima. Njegovo Ime bit će: "Savjetnik divni," Svemoćni Bog, Otac vječni, Princ mira.

7 Njegova je punina vlasti, mir nema nikada kraja. Vladat će na prijestolju Davidovu i nad njegovim kraljevstvom. Učvrstit će ga i poduprijeti pravicom i pravednošću od sada zauvijek. Revnost GOSPODINA vojska to će napraviti.

8 Riječ poslao GOSPODIN protiv Jakova, i ona će pasti u Izraelu.

9 Objavit će se svemu narodu, Efraimu i žiteljima Samarije, koji oholo i ponosito govore:

10 "Opeke su se srušile, ali mi sada gradimo od klesana kamena. Dudovi su bili posjećeni, ali mi stavljamo cedre na mjesto njihovo."

11 Ali GOSPODIN je dao protivnicima Resinovim nad njima prevlast i podbada njihove neprijatelje:

12 Sirije na istoku, Filistejce na zapadu. Otvorenim ustima proždrijeti će Izraela. Na sve to ne popusti njegov gnjev, i ostala još uvijek ispružena njegova ruka.

13 Ipak se narod ne obrati onome koji ga bije, niti za GOSPODINA vojska nisu pitali ništa.

14 Zato odsiječe GOSPODIN oboje Izraelu, glavu i rep, granu palmovu i rogoz u jedan dan.

15 Starještine i ugledni, to je glava; i proroci koji uče laž, to je rep.

16 Vođe toga naroda jesu zavodnici, a koji se daju voditi od njih, osuđeni su na propast.

17 Zato GOSPODIN nije štedio njihovih mlađića i nije se smilovao njihovim sirotama i udovicama, jer su svi oni bezbožni i zli i svaka usta govore ludost. Na sve to nije

popustio njegov gnjev, i ostala je još uvijek ispružena njegova ruka.

18 Jer je bezbožnost gorjela kao oganj, koji spali trnje i draču i upali guštk šume, tako da uzavrije u stupove dima.

19 Od gnjeva GOSPODINA vojska bila je zemlja spaljena, narod je bio plijen plamenu, i nitko nije štedio drugoga.

20 Proždirali su s desne strane i ostali ipak gladni; žderali su s lijeve strane, i nisu se opet nasitili.

21 Svaki je jeo meso svojega bližnjega: Manaseh Efraima, Efraim Manaseha. A obojica zajedno će biti protiv Jude. Na sve to nije popustio njegov gnjev, i ostala je još uvijek ispružena njegova ruka.

Ostatak u Izraelu obraća se Bogu

10 Teško onima koji proglašuju nepravedne zakone i onima, koji pišu naputke nesreće koje su propisali,

2 da odbiju od suda uboge, da siromasima mojega naroda ugrabe pravicu, da im pljen budu udovice i da mognu opljačkati sirote.

3 Što ćete činiti u dan pohodenja i zla vremena što dolazi izdaleka? Kome ćete se uteći za pomoć i gdje ćete ostaviti svoje bogatstvo?

4 Ne preostaje ništa nego da se prignete među roblje, da padnete među pobijene. Na sve to nije popustio njegov gnjev, i ostala je još uvijek ispružena njegova ruka.

5 Teško Asiriji: šibi mojega gnjeva, palici jarosti moje u mojoj ruci.

6 Protiv naroda bezbožnoga šaljem ga; protiv naroda na koji se gnjevim, zapovijedam mu da pljeni i otima sebi i da ga izgazi kao blato na ulicama.

7 Ali on ne shvaća tako, njegovo srce ne misli tako. Ne, samo uništenje ima on u srcu da iskorijeni mnoge narode.

8 Jer on reče: "Nisu li kraljevi svi moji vladari?

9 Nije li Kalno kao Karkemiš? Nije li Hamat kao Arpad? Nije li Samarija kao Damask?

10 Kako je moja ruka podizala kraljevstva idola, čiji su izrezbarenii kipovi nadmašili one u Jeruzalemu i Samariji,

11 kako sam napravio Samariji i njezinim idolima neću li napraviti i Jeruzalemu i njegovim idolima onako kako sam napravio Samariji i njezinim idolima?"

12 Ali kad dovrši GOSPODIN sve djelo svoje na Gori Sionu i u Jeruzalemu, onda ću kazniti oholo djelovanje asirskog kralja i ponosito sijevanje njegovih očiju.

13 Jer je rekao: "Snagom svojih ruku to sam izveo i svojom mudrošću, jer sam tako razuman. Uklonio sam međe narodima,

zaplijenio sam njihovo blago, kao junak srušio sam žitelje.

14 Moja je ruka primila gnijezdo bogatstva naroda, kako se nagrabe ostavljena jaja, tako sam uzeo svu zemlju i nitko nije maknuo krilima, ni kljuna otvorio ili se usudio cvrknuti."

15 Hoće li se sjekira veličati nad onim koji njom siječe? Hoće li se pila veličati nad onim koji ju vuče? Kao da bi se prut podignuo i mahao nad onima koji ga dignuo, i kao da bi se štap podignuo kao da nije od drva.

16 Zato će GOSPODIN Bog vojska poslati među njegove jake sušicu, i pod njegovom slavom će planuti požar kao oganj.

17 Tako će svjetlost Izraelova postati oganj i njegov Svetac živi plamen, koji spaljuje njegovo trnje i draču i uništava u jedan dan.

18 I njegove krasne šume i vrtove uništiti će, oboje dušu i tijelo; i bit će kao bolesnik koji pomalo nestaje.

19 Lako se može izbrojiti ostatak stabala, šume, popisat ga može jedan dječak.

20 A u onaj dan Izraelov ostatak i tko je utekao od kuće Jakovljeve neće se više oslanjati na onoga koji ih bije, nego će se vjerno oslanjati na GOSPODINA, Sveca Izraelova.

21 Obratit će se ostatak, ostatak Jakovljev, Bogu jakomu.

22 I kad bi tvojega naroda, Izraele, bilo kao morskog pijeska: samo će se ostatak njegov obratiti. Određeno je uništenje, pravednost ga dovodi.

23 Jer određeno uništenje izvršit će Svećeni GOSPODIN vojska po svem svijetu.

24 Zato ovako govori GOSPODIN Bog vojska: "Ne boj se, moj narode, koji prebivaš na Sionu, Asirca, koji te bije štapom i svoj prut diže na tebe kao nekada Egipat.

25 Jer samo još kratko vrijeme, još malo i moj gnjev i moja srdžba prestaje da ih uništi."

26 Onda će GOSPODIN vojska podignuti na njih bić kao onda kad je na Gavranovoj hridi pobjio Midjance. On će svoj štap podignuti nad more, kao što ga je podignuo protiv Egipta.

27 I dogodit će se u onaj dan, da će skinuti breme s tvojih leđa, i njegov jaram će pasti s tvojega vrata.

28 On dolazi i ide prema Ajatu, prolazi kroz Migron, ostavlja svoju prtljagu u Mikmašu.

29 Prolaze klancem, ostaju noću u Gebi; Rama se straši, Gibea Saulova bježi.

30 Viči iza glasa, kćeri Galimova. Slušaj, Laiš. Jadni Anatot.

31 Madmena luta naokolo. Žitelji Gebima bježe.

32 Još danas posjeduje Nob. Već svojom rukom zamahuje protiv gore kćeri sionske, protiv brijege Jeruzalema.

33 Ali gle, onda GOSPODIN Bog vojska kreše grane strahovitom silom. Visoki padaju, uzdignuti se snizuju.

34 Gusta šuma pada pod sjekirom, Lebanon se ruši pod Silnim.

Mesija pravedno kraljevstvo mira

11 Izrast će Štap iz panja Jesejeva; i Mladica će izrasti iz njegova korijena.

2 Na njemu će počivati Duh GOSPODINOV: duh mudrosti i razuma, duh savjeta i jaksosti, duh znanja i straha GOSPODINOVA.

3 Strah GOSPODINOV njemu je milina. Neće suditi po vidu svojih očiju, niti će odlučivati po čuvenju svojih ušiju.

4 Ne, u pravednosti sudit će on malenima, po pravici prosudjivat će siromahe u zemlji. Udarat će silnike štapom svojih usta; dahnom svojih usana umorit će bezbožnika.

5 Pravednost je pojas njegovih bedara i vjernost je pojas njegovih bokova.

6 Onda će vuk boraviti s janjetom, ris će ležati s jaretom, tele, lav i ovca bit će zajedno; malen dječak može ih voditi.

7 Krava i medvjedica zajedno će pasti, mlađi njihovi zajedno će ležati, i lav će jesti slamu kao goveče.

8 Igrat će se dijete nad gujinom jamom; dijete odbijeno od prsiju, zavlačit će svoju ruku u jamu zmije baziliške.

9 Neće se praviti ništa зло, nikakva nepravda više na cijeloj mojoj svetoj gori, jer je zemlja puna spoznanja GOSPODINOVA, kao što vode pokrivaju morsko dno.

10 Korijen Jesejev će onaj dan stajati kao zastava naroda: neznabošći će ga tražiti, i njegovo počivalište bit će slavno.

11 U onaj dan pruža GOSPODIN po drugi put svoju ruku, da otkupi ostatak svojega naroda što je preostao od Asirije i od Egipta i od Patrosa, od Kuša, Elama, Šineara, od Hamata i od morskih otoka.

12 Zasadit će zastavu narodima, skupiti prognane od Izraela i skupiti Judine razasute s četiri kraja zemlje.

13 Onda će nestati ljubomore Efraimove. Neprijatelji Judini iskorijenit će se. Efraim neće više zavidjeti Judi, a Juda neće više napadati Efraima.

14 Ne, letjet će k moru na pleća Filistejcima. Zajedno će oplijeniti sinove Istoka, zaposjest će Edom i Moab; Amonci će im biti podložni.

15 Presušit će GOSPODIN morski jezik Egipata i mahnut će svojom rukom nad Eufratom

snagom svojega duha. Razbit će ga na sedam potoka, tako da se može prelaziti u obući.

16 Tako će biti put za ostatak njegova naroda što je preostao od Asirije, kako je bilo za Izraela kad je izlazio iz zemlje Egipta.

Zahvalna pjesma spašenih

12 U onaj dan reći ćeš: Slavim te, o GOSPODINE, jer iako si se na mene i rasrdio, tvoj gnjev se ipak stišao i utješio si me.

2 Gle, Bog je moje spasenje, potpuno se uzdajem i ne bojim se, jer mi je GOSPODIN pobjeda i pjesma, GOSPODIN, On mi je postao moje spasenje.

3 S veseljem ćete crpsti vodu iz izvora spasenja.

4 U onaj dan reći ćete: Pjevajte hvalu GOSPODINU, zazivajte njegovo Ime, navješćujte narodima njegova djela i javljajte da je uzvišeno njegovo Ime.

5 Pjevajte hvalu GOSPODINU, jer je napravio velike stvari, neka se to objavi cijeloj zemlji.

6 Kličite i podvikujte, žitelji Siona, jer je velik u sredini vašoj Svetac Izraelov.

Proročanstvo protiv Babilona

13 Proročanstvo protiv Babilona, koju je Izaija, sin Amosov, primio u viđenju.

2 Podignite zastavu na gori goletnoj, vičite im iza glasa, mašite rukom da mogu ući na vrata vladara.

3 Ja sam zapovjedio svojim posvećenima, pozvao sam na sud svojega gnjeva također svoje junake koji se ponosno raduju.

4 Vika na gorama se čuje kao od mnoštva naroda, buka od kraljevstva, od skupljenih naroda. GOSPODIN vojska pregledava vojsku.

5 Dolaze iz daleke zemlje, s kraja neba GOSPODIN i oruđa njegove srdžbe da počara svu zemlju.

6 Jaučite, jer je blizu dan GOSPODINOV, dolazi kao munja od Svemoćnoga.

7 Zato sustaju sve ruke, očajava svako čovječe srce.

8 Oni su smetenji, napadaju ih grčevi i bолови, svijaju se kao žena rodilja i jedan se koči na drugoga. Od plamenoga rumenila žare se njihova lica.

9 Evo, dan GOSPODINOV dolazi, bez milosrđa, pun jarosti i gnjeva, da pretvori zemlju u pustoš, da uništi na njoj grješnike.

10 Zvijezde nebeske i prilike zvjezdane zaustavljaju svjetlost svoju. Sunce se mrači izlazeći i mjesec ne blista više u svojem sjaju.

11 Kažnjavam na svijetu zloču, zlikovce za

njihovazlodjela, uklanjam nadutost oholih, rušim ponos silnih.

12 Ljude činim rjeđe nego zlato, rjeđima smrtnike nego ofirsko zlato.

13 Zato puštam da se nebesa potresu, zemlja se pokreće sa svojega mesta od jarosti GOSPODINA vojska u dan kad se raspalili njegov gnjev.

14 Kao srne prestrašene, kao ovce koje nitko ne prikuplja, tako hrle dalje, svaki svojem narodu, svojoj kući svaki bježi.

15 Koga god stignu neka bude usmrćen, koga god ulove, pada od mača.

16 Djeca njihova budu razmrskana na njihove oči, njihove kuće oplijenjene, njihove žene osramoćene.

17 Evo, podižem na njih Medijce, koji ne mare za srebro, koji se ne raduju zlatu.

18 Lukovi njihovi ruše mladiće, s plodom u utrobi nemaju milosrđa, njihovo oko nema smilovanja s djecom.

19 Babilonu, uresu kraljevstvima, ponsnomu sjaju Kaldejaca, dogodit će se kao Sodomi i Gomori, kad ih je Bog razrušio iz temelja.

20 Neće više biti naseljen zauvijek, niti nastanjen kroz sve naraštaje. Neće Arap razapeti ondje šatora, niti će pastiri ondje sjedati.

21 Ondje prebivaju pustinjske životinje, sove napunjaju kuće, ondje prebivaju nojevi i ondje sad jarci skaču.

22 Hijene zavijaju u njegovim zidovima, čagliji u dvorima veselja. Blizu je njegov kraj i ne protežu se njegovi dani.

Propast Asiraca i Filistejaca

14 Jerće se GOSPODIN smilovati Jakovu, opet će izabrati Izraela i povesti ih u njihovu zemlju. Stranci se njima priključuju, pridružuju se kući Jakovljevoj.

2 Narodi ih prate u njihovu zemlju. I kuća Izraelova u zemlji GOSPODINOVOJ napravit će ih sebi slugama i sluškinjama, tako da zarobe one koji su njih zarobili i odveli i da budu gospodari svojim nasilnicima.

3 Čim te onda smiri GOSPODIN od tvoje nevolje i muke i od tvojega teškog ropstva, kojim si bio pritisnut,

4 da ćeš uzeti ovu usporedbu protiv babilonskog kralja i reći: Kako je dokrajčio silnik, dokrajčio je zlatni grad!

5 Slomio GOSPODIN šibu bezbožnicima, štap silnicima,

6 on koji ljuto udara narode beskrajinim udarcima, on koji gnjevno vlada narodima, i nemilice ih progoni.

7 Sada se odmara i počiva sav svijet, pjeva iza glasa.

8 I čempresi se raduju zbog tebe i lebanon-

ski cedri: "Otkako si pao, ne uzlazi nitko ovdje da nas siječe."

9 Zbog tebe bući svijet mrtvih dolje, očekujući tvoj dolazak. Zbog tebe probudi on sjene, sve vladare zemaljske, diže s prijestolja njihovih sve kraljeve naroda.

10 Oni svekoliki progovaraju i dovikuju tebi: "I ti si postao jadan kao mi, s nama si se izjednačio."

11 U podzemni svijet spustio se sjaj tvoj, žamor harfa tvojih. Prostrat je poda te trulež, crvi su ti pokrivač.

12 Kako si pao s neba, svjetlonošo, sine Zorin! Kako si razmrskan na zemlji, ti koji oslabljuješ narode!

13 Mislio si u sebi: "Penjem se na nebo, više zvijezda Božjih podižem svoje prijestolje, na gori skupštine bogova naseljavam se na krajnjem sjeveru.

14 Uzlazim u visine nad oblake, hoću da budem jednak Svevišnjemu!"

15 Ali si srušen u podzemni svijet, u najdonji jaz.

16 Koji te vide, gledaju na tebe, gledaju te i misle: "To li je onaj koji je tresao svijet, koji je drmao kraljevstva?"

17 Koji je zemlju obraćao u pustinju, gradove razarao? Koji nije zarobljenika otpuštao kući."

18 Svi kraljevi naroda počivaju u časti, svaki u svojoj kući.

19 A ti si izbačen bez groba, kao prezren ogranač. Pokriven si pobijenima, mačem probodenima, koji su pobacani u kamenu jamu kao pogažena strvina.

20 Nećeš se združiti s njima u grobu, jer si opustošio svoju zemlju, ubijao svoj narod. Tako neka se više zauvijek ne spominje rod zlikovaca.

21 Za njegove sinove postavite klaonicu zbog zlodjela njihovih otaca, da se ne podignu više da osvajaju svijet i da ne napune svijet gradovima!

22 Ustat ću na njih, govori GOSPODIN vojska, i zatrт ću ime Babilonu i ostatak, porod i potomke, govori GOSPODIN!

23 Napravit ću od njega stan ježevima, baruštinu; izmest ću ga metlom uništenja, govori GOSPODIN vojska.

24 GOSPODIN vojska se zakleo, rekavši: Zaista, kako što sam smislio, tako će se dogoditi; i kako sam zasnovao, tako će i stajati.

25 Potrt ću Asiriju u svojoj zemlji, izgazit ću ga na gorama svojim. Jaram će se njegov skinuti s njih, breme njegovo s pleća njihovih.

26 To je odluka što je donesena za svu zemlju, i to je ruka pružena na sve narode.

27 Jer je GOSPODIN vojska to ustanovio, tko

će to razbiti? Ruka je njegova pružena, tko će je odvratiti?

28 U godini smrti kralja Ahaza izišla je ova riječ:

29 Ne raduj se, sva zemljo filistejska, što se slomio štap koji te je udarao, jer iz korijena zmijina izlazi guja lјutica, a plod je njezin zmaj krilati.

30 Njoskudniji bit će opskrblijeni; u sigurnosti počivaju siromasi, ali će tvoje leglo umoriti glađu i tvoj ostatak će pobiti.

31 Jaučite, vrata! Viči, grade! Očajavaj, svakolika zemljo filistejska, jer sa sjevera dolazi dim; od njegove vojske ne odvaja nitko.

32 Što će se odgovoriti neznabožaćkim glasnicima? "Tvrdio je utemeljio GOSPODIN Sion; ondje su zaklonjeni siromasi njegova naroda."

Proročanstvo protiv Moaba

15 Proročanstvo protiv Moaba. Preko noći je Ar Moaba prevladan, uništen, preko noći je Kir-Moab prevladan, uništen.

2 Uzlaze u kuću bogova, na visine Dibona, da plaču, Moab nariče za Nebom i Medebom. Sve su glave čelave i svaka brada obrijana.

3 Po njihovim ulicama nose žalobne haljine, na njihovim krovovima i trgovima sve tuguje i suze lije.

4 Jauče Hešbon i Eleale, do Jahasa čuje se jauk, zato dršću ratnici Moaba, u njemu svaka duša očajava.

5 Moje srce tuguje za Moabom. Bjegunci su njegovi već u Zoaru, u Eglat-Šelišije. Plaćući uzlaze već uz brdo Luhit. Putom u Horonaim razliježe se jauk zbog propasti.

6 Vode u Nimrimu postaju pustinja, jer je usahnulo bilje, uvenula trava, i zeleni je nestalo.

7 Zato nose što su prištedjeli i što su spasili preko Vrbova potoka.

8 Naokolo na međama Moaba diže se vika, do Galima odjekuje njihov jauk, do Beer Elimu njihovo jadikovanje.

9 Pune se krvljvu vode u Dimonu. Još dodajem Dimonu ovu nesreću: jednoga lava na bjegunce Moaba, na ostatak zemlje.

Proročanstvo protiv Etiopije

16 Šaljite janjce vladaru u zemlji Seli preko pustinje prema gori kćeri sionske.

2 Kao ptice što bježe, kao gnijezdo istjerano bit će kćeri Moaba na gazovima Amone.

3 "Napravi Vijeće, stvori odluku! Napravi kao noć sjenu svoju u podne, zakloni pro-

gnane, i nemoj izdati bjegunaca.

4 Ah, da bi mogli kod tebe boraviti prgnanici Moabovi. Od pustošnika budi im zaštita, jer nestaje nasilnika, prestaje puštošenje, iščeznuo je iz zemlje tlačitelj.

5 Podiže se prijestolje u milosti, na njemu sjedi po vjernosti sudac u šatoru Davidovu, koji teži za pravicom i traži pravednost."

6 Čuli smo za oholost Moaba, vrlo veliku, za njegovu uznositost, njegovu nadutost, njegovu obijest i za njegovu ispraznu hvalu.

7 Zato će Moab jaukati za Moabom, i sve će jaukati, za kolacima od grožđa iz Kir-Hareseta uzdisati će posve poraženi.

8 Jer su se posušila polja Hešbona, trsovi Sibme, gospodari naroda satrli su njihovo plemenito grožđe koje je dosezalo do Jazera, zamicalo do u pustinju, kojemu su se loze pružale i dolazile do mora.

9 Zato će plakati s Jazerom za Iozama Sibme, zalijevat će te suzama, Hešbone i Elealo, jer u tvoju žetvu i u tvoju berbu podigni poziv na rat.

10 Nestade radosti i veselja s polja rodnoga, u vinogradima se ne podvikuje, ne pjeva se, vina u kacama ne gazi gazilac, zamuklo je podvikivanje.

11 Zato jadikuje moje srce nad Moabom, kao lira, nutrita moja nad Kir-Herešom.

12 Kad se pojavi Moab i umori se na visini, i dođe u svetište da se pomoli, ništa neće postići.

13 Ovo je riječ koju je GOSPODIN odavno rekao o Moabu.

14 A sada je govorio GOSPODIN ovako: "U tri godine, kao godine jednog najamnika, postala je prezrena slava Moabova sa svim velikim mnoštvom. Još je samo ostatak, vrlo malen, neugledan."

Proročanstvo o propasti Damaska i Izraela

17 Proročanstvo protiv Damaska. Gle, Damask iščezava kao grad, postaje hrpa ruševina.

2 Ostavljeni su njegovi gradovi zauvijek, predani stadima, koja počivaju u njima, i nitko ih ne straši.

3 Nestaje bedema Efraimova i kraljevstva u Damasku. Ostatku Arama bit će kao slavi Izraelovih sinova, govori GOSPODIN vojska.

4 U onaj će se dan poniziti slava Jakovljeva i omršavit će salo njegova tijela.

5 Bit će kao kad žetelac obuhvati žito, i njegova ruka žanje klasje. Bit će kao kad se skuplja klasje u dolini Refaimu.

6 Ostat će na njemu sami pabirci, kao kad se otrese maslina: dvije, tri bobе posve gore u vrhu; četiri, pet na granama stabla,

govori GOSPODIN, Bog Izraelov.

7 U onaj će dan čovjek pogledati na svojega Stvoritelja, njegove oči uprte su k Svecu Izraelovu.

8 Neće više gledati žrtvenike, djelo svojih ruku, neće cijeniti što su napravili njegovi prsti, ni gledati više idolske kipove i sunčane stupove.

9 U onaj će dan biti ostavljeni njihovi gradovi kao ruševine Hivejaca i Amorejaca, koje su ostavili iz straha od Izraelaca. Bit će pustoš,

10 jer si ostavio Boga svojega spasenja i nisi mislio na hridinu svoje moći. Zato sadi samo krasne vrtove i presađuj u njih strane mladice.

11 Odmah usadi da izrastu u dan kad ih zasadiš, a već ujutro gledaj da procvatu tvoje sadnice, ali propada svaka žetva u dan jauka i strahovite žalosti.

12 Jao, buka mnogih naroda, oni buče kao što buču mora, vreva naroda, vreva ih stoji kao šum silnih voda.

13 Vreva naroda će biti kao šum silnih voda, ali Bog će povikati na njih i oni će bježati daleko i bit će gonjeni kao pljeva po brdima na vjetru, kao prah zavitlan vihorom.

14 Navečer, eto straha; još prije nego svanе, nema ih više. To je sudbina onih koji su nas orobili, kod onih koji su nas oplijenili.

Proročanstvo protiv Etiopije

18 Teško zemlji zviždukanja krilima, s one strane kuških rijeka, 2 koja je poslala glasnike na Rijeku, u čamcima rogoznim preko vode: brzajte samo, brzi glasnici, k narodu dugostasnom, glatkom, k narodu strahovitom, kojega se boje odvajkada, k narodu koji silnom snagom pogazi sve kroz čiju su se zemlju provlačile rijeke.

3 Svi žitelji zemlje i građani svijeta, kad se digne zastava na gorama, gledajte, kad zatrubi truba, slušajte!

4 Jer ovako mi je rekao GOSPODIN: "Mirno ću gledati na svojem prijestolju kao pripeklja žega kad sunce sja, kao rosni oblak u vrućini žetvenoj."

5 Jer prije žetve, kad plode cvat, i cvijet postane zreo grozd, režu se loze noževima i uklanaju se klice, otkinu se.

6 Predaju se skupa pticama grabežljivica-ma i zemaljskim gorskim i zvijerima. Ptice grabežljivice prebivaju ljeti na njima, zvijeri zimi.

7 U ono će vrijeme prinositi darove GOSPODINU vojska narod dugostasan i glatka lica, narod strahovit kojega se boje odvajkada, narod koji silnom snagom pogazi sve, kroz čiju su se zemlju provlačile rijeke—ondje

k mjestu Imena GOSPODINA vojska-gori Sion.

Proročanstvo o propasti Egipa

19 Proročanstvo protiv Egipta: Gle, GOSPODIN prolazi na brzu oblaku i dolazi u Egipat. Egipatski Idoli se tresu pred njim, srce Egipćana će se topiti u njihovim grudima.

2 Onda ću razdražiti Egipat protiv Egipta, da se bore među sobom, brat protiv brata, bližnji protiv bližnjega, grad protiv grada, kraljevstvo protiv kraljevstva.

3 Egipćanima će nestati razboritosti u njihovu srcu, razbit ću njihove naume. Oni će pitati idole i opsjenare, враćare i gatare.

4 Predat ću Egipat u ruke žestoku gospodaru, i okrutan kralj neka vlada nad njima, govori GOSPODIN Bog vojska.

5 Voda će u moru presušiti, rijeka će presahnuti do dna.

6 Smrad će izlaziti iz kanala, potoci Rijeke postati plitki i bez vode, trska i rogoz će se posušiti.

7 Iščeznut će sva zelen pokraj Rijeke, usahnut će svi usjevi na Rijeci i nestati.

8 I tužit će se ribari, i tužit će se svi koji bacaju udicu u Rijeku; koji razapinju mrežu u vodi.

9 Povrh toga oni koji rade oko lana, gube lice koji grebenaju i tkaju.

10 Temelji će bi ti potreseni, i svi nadničari zabrinuta lica.

11 Doista su ludaci, soanski vladari, ludi su savjeti mudrih faraonovih savjetnika. Kako možete govoriti faraonu: "Ja pripadam mudrima, sin sam starih kraljeva?"

12 Gdje su sad oni, tvoji mudraci? Neka ti jave i reknu što je odlučio s Egiptom GOSPODIN vojska!

13 Kao ludaci stoje tu soanski vladari, prevareni su vladari od Memfisa, njihovi okružni vladari zaveli su Egipat.

14 GOSPODIN je stavio u njih duh opakosti, tako da zavode Egipat u svim njegovim djelima, kao što posrće pijanac u svoju bljuvotinu.

15 Tako Egipat neće više napraviti djela, bilo od glave ili repa, od palmove grane ili od rogoza.

16 U onaj će dan Egipćani biti kao žene, drhtat će i strepititi pred rukom kojom protiv njih maše GOSPODIN vojska.

17 Zemlja Judina će biti strah Egiptu. Kad mu se god ona spomene, past će u tjeskobu zbog onoga što je GOSPODIN vojska odlučio protiv njega.

18 U onaj će dan biti pet gradova u zemlji Egiptu koji govore jezik Kanaana i služe GOSPODINU vojska. Jedan od njih će se

zvati Sunčani Grad uništenja.

19 U onaj će dan biti GOSPODINOV žrtvenik usred zemlje Egipta, i spomen-stup GOSPODINOV na njezinoj medi.

20 To će biti GOSPODINU vojska znak i svjedočanstvo u zemlji Egiptu. Kad zazovu GOSPODINA na tlačitelje, on će im poslati pomoćnika da se bori za njih i da ih spasi. **21** Objavit će se GOSPODIN Egipćanima i spoznat će Egipćani GOSPODINA u onaj dan i prinosit će GOSPODINU žrtve i darove i činit će zavjete i izvršavati ih.

22 GOSPODIN će udariti Egipćane, on će ih udariti i onda iscijeliti; onda će se oni obratiti GOSPODINU, i on će ih uslišavati i ozdravljati.

23 U onaj će dan voditi cesta od Egipta u Asiriju, po njemu će ići Asirci u Egipat i Egipćani u Asiriju. Egipat će zajedno s Asirijom služiti GOSPODINU.

24 U onaj će dan biti Izrael treći u savezu s Egiptom i Asirijom, kao blagoslov na zemlji.

25 GOSPODIN vojska ih blagoslivlja ovim riječima: "Neka je blagoslovljen moj narod Egipat, i djelo mojih ruku Asirija, i moja baština Izrael!"

Pobjeda Asiraca nad Egiptom i Etiopijom

20 Bilo je u godini kad je vrhovni vojskovođa, koga je posao Sargon, asirski kralj, došao u Ašdod, opkolio ga i zauzeo.

2 U to vrijeme rekao je GOSPODIN preko Izaje, sina Amosova, rekavši: "Ustani, skinis sa svojih bedara dlakavu haljinu i izuj obuću sa svojih nogu!" On je napravio tako i išao je naokolo bez gornje haljine i bos.

3 Onda je rekao GOSPODIN: "Kao što ide naokolo moj sluga Izajia već tri godine bez gornje haljine i bos u znak i znamenje protiv Egipta i Etiopije,

4 tako će odvesti asirski kralj Egipćane i Etiopljane u ropstvo, mledo i staro, bez gornje haljine i bose, u sramotnoj golotinji, na sramotu Egipta.

5 Onda će se prepasti i posramiti zbog Etiopije, svoje uzdanice, i zbog Egipta, svojega ponosa.

6 Žitelji ovoga primorja reći će u onaj dan: 'Gle, tako se dogodilo onima u koje smo se uzdali, da se spasimo od asirskog kralja; kako da tu izmaknemo?"

Proročanstvo o propasti Babilona

21 Proročanstvo protiv Doljine viđenja: Kao što bura prohuji na jugu, tako dolazi iz pustinje, iz strahovite zemlje.

2 Ljuto viđenje objavilo mi se: razbojnik robi, pustošnik pustoši. Uzađi, Elame, op-

coli, Medijo! Činim kraj svemu uzdisanju u Babilonu.

3 Zato su moja bedra puna grčeva, bolovi me obuzimaju kao trudovi rodilju; zaglušen sam bio onim što sam čuo, zbungen onim što sam video.

4 Smeteno mi kucalo srce, groza me hatala, mračno doba za kojim sam čeznuo, pretvorilo mi se u strahotu.

5 Spremi stol, prostri stolnjak, jedi i pij. Ustajte vladari, pomažite štit!

6 Jer ovako mi je rekao GOSPODIN: "Idi, postavi stražara, neka javi što vidi!"

7 Vidio je kola s dva konja, kola s magarcima i kola s devama, on je slušao oštro i napeto!

8 I povikao je: "Na straži, GOSPODINE, stojim danju, na svojoj straži stojim po svu noć!

9 I evo, dolaze ljudi i kola s dva konja," Onda je odgovorio on rekavši: "Pao je, pao je Babilon, razbili se o zemlju svi njegovi idolski kipovi!"

10 Moj narode satrveni i stućeni, što sam čuo od GOSPODINA vojska, od Boga Izraelova, to sam vam javio.

11 Riječ protiv Dumah: sa Seira viće se meni: "Stražaru, kako je daleko noć, stražaru, kako je daleko noć?"

12 Stražargovori: "Jutro dolazi, a i noć; ako hoćete pitati, pitajte i dodite samo opet!"

13 Riječ protiv Arabije. U šumi ostanite navečer, putnici dedanski!

14 Iznesite vode pred žedne, žitelji Teme! Pružite jelo bjeguncu!

15 Jer su pobegli od mačeva, od gologa mača, od zapetog luka, od žestine boja.

16 Jer ovako mi je rekao GOSPODIN: "Još godina kao godina nadničara, i nestaje sve kedarske slave.

17 Ostatak strijelaca od kedarskih sinova bit će brojem malen, jer tako je rekao GOSPODIN, Bog Izraelov.

Proročanstvo protiv Jeruzalema

22 Proročanstvo protiv Doline viđenja: Što ti je, te je sav tvoj narod uzašao na krovove.

2 Grade, koji vičeš i bučiš, grade veseli. Tvoji pobijeni nisu pobijeni mačem, nisu poginuli u ratu.

3 Tvoji su svi vladari pobegli, ali su pohvatani bez hitaca s luka. Svi su tvoji ratnici pohvatani, a bježali su daleko.

4 Zato velim: Ostavite me, ja moram plakati gorko. Ne trudite se da me tješite zbog uništenja mojega naroda.

5 Dan zabune, uništavanja, pometnje dolazi od Svemoćnoga, GOSPODINA vojska nad Dolinu viđenja. Potkopavaju se zidovi, i ori se vika na goru.

6 Elam je uzeo tobolac na zapregnutim kolima, i Kir je otkrio štit.

7 Tvoje krasne doline bile su pune kola, na gradskim vratima namjestili se konjanici.

8 Tako je on oduzeo Judin zaklon, a ovaj je u ono vrijeme gledao na oružje u Šumskoj kući.

9 Vidjeli ste da je mnogo pukotina na Davidovu gradu i skupili ste vodu Donjega bazena.

10 Razgledali ste kuće Jeruzalema i porušili ste kuće da utvrdite zid.

11 Napravili ste jaz među dva zida za vodu staroga jezera, ali niste pogledali onoga koji je to tako uredio, i niste se obazirali na onoga koji je to odavna odredio.

12 GOSPODIN Bog vojska pozvao vas je u onaj dan da plaćete i tugujete, da ošištate kose, da nosite žalobne haljine.

13 Ali eto, radost i veselje, ubijaju goveda i kolju ovce, jedu meso i piju vino: "Jedite i pijte, jer sutra smo mrtvi!"

14 Zato mi se GOSPODIN, u moje uši, opet javio: "Zaista, neće vam se oprostiti ova zlodjela dok ne umrete," govori GOSPODIN Bog vojska.

15 Ovako veliki GOSPODIN Bog vojska: "Ustani, idi k onomu dvorjaniku, Šebni, upravitelju dvora:

16 Što imаш ti ovdje i koga imаш ti ovdje, te si isklesao sebi grob, isklesao grob sebi gore visoko i spremio sebi počivalište u kamenu?

17 Evo, čovječe, GOSPODIN će te baciti daleko jednim udarcem, snažno će te zgrabiti.

18 Smotrat će te kao klupko i baciti kao loptu u daleku i prostranu zemlju. Ondje ćeš umrijeti, i ondje će doći tvoja sjajna kola, sramoto dvora svojega gospodara!

19 Istjerat ću te iz tvoje službe i svrgnuti s tvojega mjesta.

20 U onaj dan pozvat ću svojega slugu Elijakima, sina Hilkijina.

21 Njega ću odjenuti u tvoju službenu haljinu, opasat ću ga tvojim pojasom. Njemu ću predati tvoju vlast, on će biti otac žiteljima Jeruzalema i Judinoj kući.

22 Ključ Davidov stavljam na njegova pleća da, kad on otvori, nitko ne zatvori, i kad on zatvori, nitko ne otvori.

23 Na tvrdu mjestu uglavljujem ga kao kolac: postat će prijestolje časti za kuću svojega oca.

24 O njega će se vješati sve mnoštvo kuće njegova oca, mladica i ogranci, sve malo posuđe od zdjelica do raznih vrčeva.

25 U onaj dan, govori GOSPODIN vojska, pomaknut će se kolac, koji se uglavio na tvrdu mjestu, izbit će se i past će, i sav teret što

je visio na njemu propast će. Jer GOSPODIN je to izrekao.

Proročanstvo protiv Tire

23 Proročanstvo protiv Tiarama. Jaučite, lađe taršiske, jer vlada pustoš. Nema kuće, nema više povratka kući, iz zemlje Kitima došla im je vijest.

2 Ušutite, žitelji primorja, trgovci Sidona, pomorci su te do sada punili!

3 Po velikim vodama dolazilo mu žito Šihora, žetva Rijeke, njegov prihod; tako je postao sajmište narodima.

4 Srami se, Sidone, jer govorи more, sila mora: "Ne mučim se porođajem, ne rādam. Ne odvajam momaka, ne podižem djevojaka."

5 Kad prodre vijest u Egipat, zadrhtat će na vijest o Tiru.

6 Idite ondje u Taršiš, jaučite, žitelji primorja.

7 Je li to vaš veliki grad, čija je starina od davnina, čije su ga noge nosile u daljinu da se naseli ondje.

8 Tko je to smislio protiv Tira, koji je razdavao krune, čiji su trgovci bili vladari, čiji su prekupci bili slavni na zemlji.

9 GOSPODIN vojska ti je smislio da osramoti svaki oholi sjaj, da poništi sve slavne na zemlji.

10 Poplavi svoju zemlju kao Rijeku, kćeri taršiske, nema tu više pojasa.

11 GOSPODIN je svoju ruku pružio protiv mora, zatresao je kraljevstva. GOSPODIN je izdao zapovijed protiv Kanaana, da se razore njegova tvrda mjesta.

12 On je rekao: "Nećeš se više veseliti, osramoćena djevojko, kćeri sidonska! Ustani, idi u Kitim, ali ni ondje nećeš naći pokoja."

13 Gle, zemlja Kaldejaca, ovo je narod koji to nije bio; Asirija ga utemeljila za pustinjske životinje on ga pripravio, podignuo svoje kule, razorio njihove dvorce, i pretvorio ih u ruševine.

14 Jaučite, lađe taršiske, jer je opustošen vaš grad.

15 U onaj će se dan dogoditi i bit će Tir zaboravljen sedamdeset godina, za vijek jednoga kralja. Poslije sedamdeset godina bit će Tiru kako glasi u pjesmi o bludnicama:

16 Uzmi citaru, idi po gradu, zaboravljena bludnice! Sviraj lijepo, pjevaj milo, da te se spomenu!

17 Poslije sedamdeset godina GOSPODIN će pohoditi Tir. Onda će opet doći na svoju bludničku plaću i tjerati blud sa svim kraljevstvima svijeta na zemlji.

18 Ali će njegova dobit i njegova trgovačka plaća, biti posvećena GOSPODINU. Neće

se skupljati i zgrtati, nego će onima koji prebivaju pred licem GOSPODINA; njegova dobit služiti za obilatu hranu, za pristalu odjeću.

Strašni sud na zemlji

24 Gle, GOSPODIN ispražnjuje zemlju, pustoši je, nagrđuje njezino lice, raspršuje njezine žitelje.

2 Svećeniku je kao i narodu, gospodaru kao njegovu sluzi, gospodarici kao njezinoj sluškinji, prodavaču kao kupcu, uzajmitelju kao zajmoprimcu, vjerovniku kao dužniku.

3 Zemlja će se sasvim isprazniti i potpuno oplijeniti—jer GOSPODIN je to izrekao.

4 Zemlja tuguje, vene, sav svijet gine, vene; oholi ljudi klonu.

5 Obeščaćena je zemlja po svojim žiteljima, jer su prestupili zapovijedi, zakone prekoračili, vječni zavjet poništili.

6 Zato prokletstvo proždire zemlju i njezini žitelji ispaštaju. Zato izgaraju žitelji zemlje, i od smrtnika ostaje ih samo malo.

7 Tuguje vino, loza vinova izumire, uzdišu svi koji su bili veseli.

8 Prestalo je veselje uz bubenjeve, nestalo je graje onih koji se vesele, i ušutjela je vesela citara.

9 Ne pije se više vino uz pjevanje, gorko je piće pijancima.

10 U ruševinama leži pusti grad, sve su kuće pozatvarane.

11 Glasna tužnjava po ulicama za vinom, prošlo je svako veselje, otišla radost na zemlji.

12 Ostala je u gradu samo pustoš, i vrata su porušena.

13 Jer će biti tako na zemlji među narodima, kao kad se tuku masline, kao kad se paljetkuje grožđe poslije berbe.

14 Oni će s mora podići glas i pjevati o veličanstvu GOSPODINU.

15 Zato slavite GOSPODINU, žitelji istoka, na morskim obalama, Ime GOSPODINA, Boga Izraelova!

16 Čuli smo pjesme s kraja zemlje: "Slava Pravednomu!" A ja govorim: "Ja sam propao, ja sam propao! Teško meni! Nevjernici rade nevjerno, nevjeru prave nevjernici nevjerno.

17 Strahota, jama i mreža dolaze na tebe, žitelju zemlje!

18 Bit će da tko pobegne od strahote, past će u jamu, tko izide iz jame, ulovit će se u mrežu, jer su ustave u visini otvorene i tresu se temelji zemlji.

19 Zemlja se razbija, raspada, zemlja se razdire, lomi, zemlja se trese ondje, miče se ovdje.

20 Kao pijan čovjek ljudi će se zemlja, kao viseća postelja njihat će se. Teško će ju, tišiti njezino bezakonje da past će i više se neće podići.

21 U onaj će dan pohoditi GOSPODIN vojsku gore na visini i kraljeve zemaljske na zemlji.

22 Bit će zatvoreni u zatvor kao sužnji, iza ključanice i prijevornice moraju dugo vremena ispaštati.

23 Zaprvenjet će se mjesec i posramit će se sunce, jer će kraljevati GOSPODIN vojska na Gori Sionu i u Jeruzalemu, i pred svojim starješinama u veličanstveno.

Pjesma zahvaljivanja otkupljenih

25 Ti si moj Bog, GOSPODINE, tebe ja slavim, tvojem Imenu pjevam hvalu, jer si napravio čudesna djela, odluke iz davnoga doba u vjernosti i istini.

2 Jer si grad pretvorio u ruševinu, utvrđeno mjesto u ruševine, kuće oholih u izgubljeni grad i nikad se više neće sagraditi.

3 Zato će ti se jaki narodi klanjati, bojat će te se gradovi silnih naroda.

4 Jest, bio si branik malenomu, branik siromahu u njegovoj nevolji, krov od oluje, sjena od sunčane žege, jer je gnjev nasilnika kao zimski pljusak koji udara o zid.

5 Kao sunčana žege nad suhom zemljom, jer si ugušio buku oholih. Kao sjenom oblača sunčanu žege, tako si ugušio pjevanje nasilnika.

6 Pripravit će GOSPODIN vojska svim narodima na ovoj gori gozbu izabranoga, gozbu od pretiline, gozbu izvrsna vina, najboljih najljepših jela i srži, i starih najčišćih vina.

7 Uništiti će on na ovoj gori pokrivač kojim su pokriveni svi narodi, zastor što zastire sve narode.

8 On će uništiti smrt zauvijek, GOSPODIN Bog će izbrisati suze sa svakoga lica. Sramotu svojega naroda će odstraniti sa sve zemlje. Jer GOSPODIN je to izrekao.

9 Reći će se u onaj dan: "Gle, ovo je naš Bog, koga smo čekali da će nas spasiti; ovo je GOSPODIN u koga se uzdajemo! Veselimo se i radujmo se zbog njegove pomoći!"

10 Jer će GOSPODINOVA ruka počivati na ovoj gori i na njezinu mjestu pogazit će se Moab, kao što se slama gazi na gumnu.

11 I makar on pritom razmahuje svoje ruke, kao što razmahuje plivač kad pliva: GOSPODIN će srušiti njegovo penjanje naprotiv vještim kretnjama njegovih ruku.

12 On će tvrde, strme zidove tvoje razrušiti, srušiti, baciti na zemlju u prah.

Himna otkupljenih

26 U onaj će se dan u Judinoj zemlji pjevati ova pjesma: Imamo tvrdi grad, Bog nam je postavio spasenje na zidove i nasipe.

2 Otvorite vrata, neka uđe narod pravedni koji čuva vjernost.

3 Čvrsta je svijest njegova i trajno ćeš mu dati spasenje, jer se uzdaje u tebe.

4 Uzdajte se u GOSPODINA zauvijek, jer je GOSPODIN Bog, vječna hridina.

5 Jer je ponizio žitelje, grad visoki na visini, ponizio ga je, do zemlje ga ponizio, srušio ga do u prah.

6 Sad ga gazi noga, noga bijednika, korak nevoljnih.

7 Staza je pravednikova prava; poravnao si put pravedniku.

8 I na stazi tvojih presuda čekali smo te, GOSPODINE! Za tvojim imenom, za tvojom hvalom čezne naša duša.

9 Moja duša čezne za tobom u noći i moj duh traži te u mojoj unutrašnjosti. Kada tvoje presude pogodažu zemlju, onda se žitelji svijeta uče pravednosti.

10 Ako li se pomiluje bezbožnik, ne nauči se nikada pravednosti; u zemlji pravednosti ostaje on zlikovac i ne vidi ništa od veličanstva GOSPODINOVA.

11 GOSPODINE, ruka je tvoja visoko podignuta, oni to ne vide. Vidjet će i posramiti će se od tvoje revnosti za tvoj narod. Oganj gnjeva što je pripravljen tvojim protivnicima, proždrijet će ih.

12 GOSPODINE, nama ćeš dati mir, jer što se i dogodilo na nama, ti si napravio.

13 GOSPODINE, Bože naš, vladali su nad nama drugi gospodari osim tebe, ali mi slavimo samo tvoje Ime.

14 Mrtvi neće više živjeti, sjene neće opet ustati, jer si ih ti pohodio i uništio, svaki njihov spomen zatro.

15 Umnožio si narod, GOSPODINE, umnožio si narod, sebe si proslavio, sve si međe zemlje proširio.

16 GOSPODINE, u nevolji su te tražili i pokorno su molili, kada ih je stigla tvoja kazna.

17 Kao što se previja majka pred porođajem i viče od svojih bolova, tako smo bili mi pred tobom, GOSPODINE.

18 Išli smo umorni, ležali smo u bolovima, a kad smo rodili, bio je to vjetar. Nismo dali spasenja zemlji i nije bio rođen žitelj zemaljski.

19 Ali žive mrtvi tvoji, mrtvaci moji ustaju opet. Probudite se i pjevajte koji počivate u prahu, jer je rosa svjetlosti tvoja rosa. Zemlja povraća sjene.

20 Ustani, moj narode! Uđi u odaje svoje i zaključaj vrata za sobom, sakrij se za čas

dok prođe gnjev!

21 Jer gle, GOSPODIN izlazi iz stana svojega da kazni krivnju zlodjela zemaljskih žitelja. Zemlja otkriva krvno djelo svoje i ne skriva više pobijenih svojih.

Pad bezbožnih i vječno Izraelovo oslobođenje

27 U onaj će dan pohoditi GOSPODIN svojim mačem, ljutim i velikim i jakim Levijatana, hitru zmiju, i Levijatana, krivuljastu zmiju i ubit će zmaja u moru.

2 U onaj dan ima mio vinograd; pjevajte o njemu:

3 Ja, GOSPODIN, čuvar sam njegov. Bez prestanka dajem mu plodnost. Da ga ne opustoši nitko, čuvam ga dan i noć.

4 Nema nikada gnjeva u mene. Kad bih samo našao u njemu trnja i drača, ustao bih u boj protiv toga i sve bih spalio.

5 Ili bi se moralo tražiti u mene zaštitu, napraviti mir sa mnom, jest, napraviti mir sa mnom.

6 U budućim danima ukorijenit će se Jakov, procvjetat će i uzrasti Izrael i napunit će sav svijet plodovima.

7 Je li ih možda udario kako je udario one koji su udarali njega, je li možda davio kako je davio one koji su davili njega?

8 Ne, on im se osvetio time što ih je odbacio i protjerao. On ih je protjerao žestokom burom svojom u dan istočnoga vjetra.

9 Zato će se tako okajati krivnja zlodjela Jakovljeva, i u tom stoji potpun plod njegov oproštenja od grijeha; da sve kamenje žrtvenika razbije kao vapneno kamenje, da više ne bude gajeva ni sunčanih stupova.

10 Jer osamljen leži onda tvrdi grad, mjesto raseljeno i kao pustinja zanemareno. Ondje pase, ondje leži govedo i ždere grmlje njegovo.

11 Kad mu se posuše grane, polomit će se. Žene dolaze i lože ih na oganj, jer je to narod bez razboritosti. Zato mu se ne smiluje njegov Stvoritelj, ne pomiluje ga njegov Tvorac.

12 I dogodit će se u onaj dan da GOSPODIN savija klasje, klasje od Eufrata do na Potok egipatski, i onda će vas pobrati, djeco Izraelova, jednog po jednog.

13 I dogodit će se u onaj dan da će zatrubiti velika truba i doći će oni koji su se izgubili u Asiriji i koji su prognani u Egipat, klanjati GOSPODINU u Jeruzalemu na svetoj gori.

Jeruzalem se opominje

28 Teško gizdavu vijencu pijanica Efraimovih i uvelu cvijetu krasnoga nakita na vrhu iznad plodne doline pijanih vinom!

2 Gle, već šalje GOSPODIN jednoga jakoga i

moćnoga, kao tuča, kao bura što pustoši, kao prohom oblaka sa silnom provalom vode, ruši ih on silom na zemlju.

3 Nogama će ih izgaziti, gizdavi vijenac pijanica Efraimovih.

4 I uvelu cvjetu krasnoga nakita na vrhu iznad plodne doline bude kao ranoj smokvi prije žetve; opazi li je tko, već je pojede, čim je došla u njegovu ruku.

5 U onaj će dan GOSPODIN vojska ostatku svojega naroda biti kićena kruna i sjajan vijenac na čelu.

6 Duh pravice onome koji sjedi da sudi i snaga junačka onima koji suzbijaju navalu kod vrata.

7 I ovi tu teturaju od vina i posrću od silovita pića: svećenici i proroci teturaju od silovita pića, osvojilo ih vino i posrću od silovita vina posrću u prorokovanju i spotiču se u suđenju.

8 Jest, svi su stolovi puni bljuvotine, puni nečistoće do posljednjeg mesta.

9 "Koga će još učiti mudrosti i koga će još uputiti u objave? One koji su odviknuti od mlijeka, koji su odbijeni od prsiju.

10 Jer zapovijed po zapovijed, zapovijed po zapovijed, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, malo ovdje, malo ondje."

11 Dakako, tepavim usnama i drugim jezikom govorit će tomu narodu,

12 On, koji im rekao: "Ovo je počivalište za dati počinak umornima." I "ovo je okrijepilište." Ali nisu htjeli poslušati.

13 A GOSPODINOVA riječ bila im je: "Zapovijed po zapovijed, zapovijed po zapovijed, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, malo ovdje, malo ondje." Da idu i padaju nauznak, da se razbiju, da se zapletu i ulove.

14 Zato čujte, vi podsmjevači, riječ GOSPODINOVU, vi kolovođe toga naroda u Jeruzalemu,

15 jer ste rekli: "Mi smo napravili savez sa smrću, napravili smo ugovor s carstvom mrtvih. Kad prođe nadmašiv bič, neće nas dohvatići, jer smo se utekli lukavosti i sakrili smo se u prijevaru."

16 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: "Evo, ja stavljam temeljni kamen u Sionu, proušan kamen, skupocjen ugaoni kamen što drži najčvršće. Tko god vjeruje, neće propasti.

17 I uzet ću pravo za mjeru, a pravdu za tezulju. Nastavak protiv zlih savjetnika i tuča će vam zastrići sklonište od laži, a voda otplaviti skrovište;

18 Onda će se poništiti savez vaš sa smrću i ugovor vaš sa svijetom mrtvih održat se neće. Kad prođe bič kao poplava, bit ćete zgaženi.

19 Kad god bukne, odnijet će vas, jer će

buknuti svako jutro, danju i noću. Kad se čuje glas, bit će sam strah."

20 Jer će postelja biti prekratka da se na nju pruži čovjek, i pokrivač preuzak da se umota u njega.

21 Jer kao na gori Perasimu ustat će GOSPODIN, kao u dolini kod Gibeona razgnjevit će se da izvrši djelo svoje—čudesno djelo, da napravi svoj posao—neobičan svoj posao.

22 Zato prestanite sa svojim ruganjem, da okovi vaši ne postanu još jači, jer sam određeno uništenje čuo od GOSPODINA Boga vojska, po cijeloj zemlji.

23 Pazite i čujte moj glas, slušajte i čujte moj govor!

24 Ore li orač svaki dan da posije? Brazda i brana neprestano njivu svoju.

25 Zar ne? Kad je poravnio odozgor, onda sije grahoricu i kumin, stavlja pšenicu u redove i ječam kao poseban dio, i proso na najbolje mjesto.

26 Tako ga je upućivao i učio njegov Bog kako će raditi.

27 Jer se grahorica ne mlati branom, niti se kotač kolski okreće po kuminu, nego se štapom mlati grahorica, a kumin prutom.

28 Satire li se pšenica? Ne, po njoj se ne mlati, nego se po njoj okreće kotač kolski, ili se tjeraju konji, ali se ne satire.

29 I to dolazi od GOSPODINA vojska; divni je zamisao njegova, velika je mudrost njegova.

Opomena Jeruzalemu

29 Teško tebi, ognjište Božje, ognjište Božje, na godinu izredaju Svetkovine!

2 Jest, pritisnut ću ognjište Božje i bit će lelek i jauk. On će mi postati ognjištem Božjim.

3 Jest, podignut ću tabor oko tebe, stegnut ću te kao tvrđavu i protiv tebe nabacati nasip.

4 Onda ćeš duboko dolje sa zemlje ovdje govoriti, muklo ćeš iz praha ovdje govoriti, glas će se tvoj sa zemlje dizati kao glas duha mrtvih, iz praha ćeš samo šaputati.

5 A rulja neprijatelja tvojih bit će kao sitan prah i mnoštvo nasilnika kao pljeva što se rasprši, i najedanput, iznenada dogodilo se.

6 Od GOSPODINA vojska doći će pohod na tebe gromom i potresom, i bukom velikom, burom i vihorom, i plamenom što proždi re.

7 Kao san, kao noćno viđenje bit će rulja svih naroda koji vojuju protiv Ariela, i svi koji su zavojštili na njega i na njegove gorske utvrde, i koji ga pritišću.

8 Bit će kao kad gladan sanja da jede, a probudi se prazna želuca; i kao kad žedan sanja da pije, pa se, iznemogao, suha grla probudi. Tako će se dogoditi mnoštvu naroda koji vojuju protiv Gore Siona.

9 Pokažite se zaprepašteni! Pokažite se samo slijepi, i slijepi budite! Pijani su oni, ali ne od vina i posrću, ali ne od silovita pića.

10 Jer je izlio GOSPODIN na vas duh najdubljega sna, oči je vaše zatvorio – proroke, i glave je vaše zastro-vidioce.

11 Tako vam je postala objava svih ovih stvari kao sadržaj knjige zapečaćene. Dali su jednomu koji može čitati i rekli su mu: "Čitaj to!", on je odgovorio: "Ne mogu, jer je zapečaćena."

12 Onda se pružila knjiga jednomu koji ne zna čitati, rekavši: "Čitaj to!", on je odgovorio: "Ne znam čitati."

13 Ovako govori GOSPODIN: "Jer mi se ovaj narod približuje samo ustima svojim i poštaje me samo usnama svojim, a srce im daleko stoji od mene, i strah njegov od mene samo je naučena ljudska zapovijed:

14 zato će i nadalje čudesno postupati s ovim narodom, čudesno i divno. Mudrost mudrih njegovih osramotit će se, i razumnost razumnih njegovih morat će se sakriti."

15 Teško onima koji hoće naum svoj duboko sakriti od GOSPODINA, koji prave djelo svoje u mraku i govore: "Tko nas može vidjeti i tko će nas poznati?"

16 Oh, kolike li naopakosti vaše! Zar da bi glina protiv lončara mogla govoriti, i djelo svojem tvorcu moglo reći: "Nije me on napravio", i zar da lonac govorи lončaru: "On nema razumijevanja?"

17 Neće li se još doskora Lebanon pretvoriti u vrt, i vrt će vrijediti kao šuma?

18 U onaj će dan gluhi čuti riječi pisane, oči slijepih vidjet će iz tame i mraka.

19 Ponizni će povisiti njihovu radost u GOSPODINU, a siromašni među ljudima veselit će se u Svecu Izraelovu.

20 Jer nema nasilnika, nestalo je podsmjevača. Uništeni su svi koji misle na zloču.

21 Svi koji svojim riječima okrivljuju druge ljudje i onome koji pravdu govoriti na vratima stavljaju zamke, i onoga, koji je u pravu, ruše lažu.

22 Zato govori GOSPODIN, koji je otkupio Abrahama, ovako o kući Jakovljevoj: "Neće se više od sada Jakov posramiti i neće mu više od sada lice blijetjeti.

23 Jer kad njegova djeca vide u sredini njegovođ djelo mojih ruku, držat će svetim moje Ime, za svetoga će priznati Sveca Jakovljeva i bojat će se Boga Izraelova.

24 Koji su srca opakoga, doći će k raz-

boritosti, i oni koji prigovaraju–primit će pouku."

Božji sud savezu s Egiptom

30 "Teško nepokornim sinovima–govor GOSPODIN–koji izvršuju naume što nisu moji i sklapaju saveze koje ja neću, pa gomilaju grijeh na grijeh.

2 Oni silaze u Egipat ne pitajući mene, da se stave u zaštitu faraonovu i da traže utočišta u sjeni Egipta.

3 Ali će vam zaštita faraonova biti na sramotu i utočište u sjeni Egipta na porugu.

4 Vladari su njihovi u Soanu i glasnici su njihovi došli do Hanesa.

5 Oni su se sramili naroda, koji im nije bio od koristi, koji im nije donosio ni pomoći ni koristi, nego samo razočaranje i sramotu."

6 Riječ protiv velike životinje juga: Kroz zemlju punu nevolje i punu tjeskobe–lavica i lav približuju se njima, guje i krilati zmajevi nose blago svoje na ledima magaraca, bogatstvo svoje na grbi deva k narodu koji im ne koristi ništa.

7 Jer je prazna i ništava pomoć Egipta. Zato nazivam taj narod: "Rahab–danguba."

8 Sada dodi, napiši to na ploču za njih i ureži u mjed da služi kao vječno svjedočanstvo za buduća vremena!

9 Jer je to narod nepokoran, sinovi lažljivi, sinovi koji neće slušati zapovijed GOSPODINU.

10 Vidjelicima govore: "Nemojte vidjeti viđenja", i prorocima: "Nemojte nam prorokovati istine, govorite nam slatke riječi, prorokujte prijevare!"

11 Skrenite s pravoga puta, s prave staze zadite, pustite nas u miru sa Svecem Izraelovim!"

12 Zato ovako govori Svetac Izraelov: "Jer odbacujete ovu moju riječ i uzdate se u opačinu i prijevaru i na to se oslanjate.

13 Stoga će vam ta zlodjela biti kao odломak što pada, a otkinuo se u visoku zidu–njedanput iznenada padne.

14 Razbit će ih kao što se razbija zemljana posuda, razbija se nemilice. Kad se razbijе, ne nađe se ni krhotina, da uzmeš žeravice s ognjišta ili da zagrabiš vode iz studenca."

15 Jer ovako govori GOSPODIN Bog, Svetac Izraelov: Ako se povratite i ostanete mirni, spasit ćete se. U miru i uzdanju snaga je vaša, ali vi niste htjeli.

16 Vi ste rekli: "Ne, nego ćemo na konjima pobjeći"–zato ćete bježati! "Pojahat ćemo brze konje"–zato će brzi konji biti vaši progonitelji!

17 Bježat će vas tisuća kad jedan zaprijeti; kad zaprijete petorica, bježat ćete svi, dok

ne budete ničemu drugomu slični nego kažiput na gorskoj visini, nego zastava na briješu.””

18 Zato će GOSPODIN čekati da vam se smiluje i da bi bio zato uzvišen, i čeka da vas pomiluje. GOSPODIN je Bog pravde. Blagoslovjeni su svi koji ga čekaju!

19 Jest, narode u Sionu, koji prebivaš u Jeruzalemu, nećeš dalje plakati! On će se sigurno smilovati tebi na vapaj tvoj, on će te uslišati čim ga čuje.

20 Dat će vam GOSPODIN kruha tjeskobe i vode nevolje, ali se neće više skrivati učitelj tvoj i tvoje će oči gledati učitelja.

21 Uši će tvoje razabrati povik iza tebe: “To je put, idite njim!”, ako biste skrenuli nadesno ili nalijevo.

22 Onda ćete kao na nečiste gledati na srebrne idole i na ukrasne kipove od zlata livene. Kao nečistoću pobacat ćete ih. “Van s vama!” reći ćete im.

23 Onda će on dati kišu tvojem sjemenu koje posiješ na njivi, i kruh od zemaljskog roda bit će krepak i hranjiv. U ono će vrijeme marva tvoja pasti na paši prostranoj.

24 Volovi će i magarci mlađi što obrađuju zemlju, jesti osoljenu zob, koja je ovijana lopatom i vejalicom.

25 I na svakoj gori visokoj i na svakom brežuljku visokom bit će potoci brze vode–u dan pokolja silnoga kad popadaju kule.

26 Onda će svjetlost mjeseca biti kao svjetlost sunčana, a svjetlost će sunčana biti sedam puta veća, kao svjetlost od sedam dana, u dan kad GOSPODIN zavije ranu svojem narodu i ozdravi modrice koje je zadao.

27 Gle, Ime GOSPODINOVO dolazi ovdje iz daljine! Njegov gnjev gori. Silno uzbuđenje njegovo. Usne su mu pune ljtine, jezik mu je oganj što proždire.

28 Dah mu je potok što poplavljuje i do vrata dopire–da zavitla narode mahaljkom nesreće, da stavi u čeljusti narodima uzdu što će ih goniti da lutaju.

29 Onda ćete pjevati pjesme kao u noći kada se održava Svečanost. Veselit ćete se od srca kao oni koji idu, svirajući uz frulu, na goru GOSPODINOVU, k Hridini Izraelovojoj.

30 Onda će GOSPODIN pustiti da se čuje moćni njegov glas i pokazat će svoju ruku koja maše ljudim gnjevom i plamenom ognjenim što proždire uz buru, oluju i tuču.

31 Jer će se od glasa GOSPODINOVA prepasti Asiriju, kad ga on udari štapom.

32 Kad god zašumi kazneni štap, kojim GOSPODIN njega udara, neka se oglase bubnji i citare! Zamahnutom rukom borit

će se protiv njega.

33 Jer je odavna podignuto ognjište i za kralja je pripravljeno. Duboko i široko naslagana su drva s ognjem mnogim. Dah GOSPODINOV kao potok sumporni upalit će ga.

Sud Božji prijateljima Egipta

31 Teško onima koji su išli u Egipat da dobiju pomoć i da se oslene na ratne konje! Uzdali su se u mnoštvo bojnih kola, u silnu množinu konja, a nisu gledali Sveca Izraelova i nisu ništa pitali za GOSPODINA.

2 Ali je i on bio mudar i navukao je nesreću i ne povuče svojih prijetnji, nego je ustao na kuću zlikovaca i na pomoć zločinaca.

3 Jest, Egipćani su ljudi, a ne Bog; konji su njihovi meso, a ne duh. Mahne li GOSPODIN svojom rukom, spotaknut će se pomagač i srušit će se onaj kome pomaže–svi će zajedno biti uništeni.

4 Jer ovako mi je rekao GOSPODIN: Kao što lav, lavić, reži nad pljenom svojim–svu četu pastira podigli su na njega, ali se on ne boji vike njihove, niti se pokorava na buku njihovu–tako GOSPODIN vojska silazi u boj na Goru Sion i visinu njegovu.

5 Kao ptice krilima GOSPODIN vojska Jeruzalem će zaštititi i zakloniti, izbaviti i oslobođiti.

6 Vratite se onome od koga su tako duboko otpali Izraelovi sinovi.

7 Jer će u onaj dan svaki od vas odbaciti svoje srebrne i zlatne idole, svoj grijeh koji su vam ih vaše ruke napravile.

8 Onda će Asirijski pasti od mača, ne od koga čovjeka, neće ga umoriti mač jednoga na zemlji i ako pobegne od mača, mladići će njegovi postati kmetovi.

9 Kralj će njegov propasti od straha i glavari će njegovi ostaviti zastavu, govori GOSPODIN, koji ima ognjište u Sionu i peć u Jeruzalemu.

Buduće kraljevstvo pravednosti

32 Evo, u pravednosti će vladati kralj. Po pravdi će vladati vladari.

2 Svaki će biti utočište od bure, zaklon od vjetra, kao potoci u suhoj pustinji, kao sjena velike hridine u zemlji ispuštanoj od suše.

3 Neće više biti zastrte oči onih koji vide, uši onih koji čuju, pozorno će slušati.

4 Učit će mudrost srce nerazumnih, brzo i razgovjetno govorit će jezik tepavaca.

5 Prostak se neće više zvati plemenitim, niti će se lupež zvati velikašem.

6 Jer prostak govori prostački, njegovo srce misli na zlo, radi opako i govori lažno protiv GOSPODINA; gladnoga pušta da stra-

da i žednomu uskraćuje piće.

7 I oružje lupeža zlo je, on misli samo na spletke, kvari siromahe govorima lažnim i kad slabi, zastupa svoje pravo.

8 Plemenit misli samo na plemenito i ustaje samo za plemenito.

9 Ustanite, žene nehajne, čujte moje riječi; kćeri bezbrižne, poslušajte moj govor!

10 Samo malo dana iza jedne godine vi ćete drhtati, vi bezbrižne, jer neće biti berbe i skupljanje voća neće doći.

11 Strašite se, bezbrižne, i dršcite, bezbrižne, svucite se, skinite haljine i ostavite samo bedra zaogrnuta!

12 Tugujući udarajte se u prsa za sjajnim njivama, za rodnim trgovima,

13 Za poljem mojega naroda, koje nosi trnje i drač, jest, za svima kućama koje su bile pune radosti, za gradom koji je bio pun veselja!

14 Jer je dvor ostavljen, vreva je gradska zamukla, gora dvorska i stražarnica postale su otvori za dugo vremena, trkalište divljim magarcima, paša stadima.

15 Dok se ne izlije na nas duh s visine; onda će pustinja postati vrt, a vrt će vrijediti kao šuma.

16 Onda će pravo prebivati u pustinji i pravednost prebivati u vrtu.

17 Djelo pravednosti bit će mir, a dohodak prava pokoj i sigurnost zauvijek.

18 Na mjestu mira prebivat će moj narod, u prebivalištima sigurnim, u počivalištima bezbrižnim.

19 Ali će tuča pasti kad se sruši šuma i grad potone u dubinu.

20 Blagoslovljeni ste vi, možete sijati pokraj svih voda i puštati volove i magarce da slobodno trče!

Božji sud nad Asirijom

33 Teško tebi, pljačkašu, koji sam još nisi iskusio haranja, nevjerniče, koji sam još nisi trpio nevjere! Kad prestaneš pustošiti, bit ćeš sam opustošen, kad prestaneš činiti nevjero, činit će se i tebi nevjera.

2 GOSPODINE, budi nam milostiv, uzdajemo se u tebe, budi mišica naša svako jutro, pomoć naša u nevoljno vrijeme!

3 Od jake vike pobegli su narodi; kad ti ustaneš, plemena se raspršila.

4 Pokupit će se vaš plijen kao što se kupe skakavci; skočit će se na njega, kao što skaču skakavci.

5 GOSPODIN je uzvišen, jer stoji u visini, On će napuniti Sion pravom i pravednošću.

6 On će biti tvrdi temelj sudbini tvojoj, bit će punina spasenja, mudrosti i znanja. Strah je GOSPODINOV blago njegovo.

7 Eto, junaci njihovi vani viču, gorko plaču glasnici mira.

8 Pusti leže putovi, putnik ne putuje, ukinuo se savez, gradovi se slabo cijene, za ljudi se ne mari.

9 Zemlja gine u žalosti, Lebanon se srami i vene; šaronska je ravnica postala kao jordanska pustinja, Bašan i Karmel otresaju lišće svoje.

10 "Sada ću ustati," govori GOSPODIN, "sada ću se uspraviti, sada ću se podignuti.

11 Idete trudni slamom i rađate samo strnjiku; naprasitost vaša proždrijet će vas kao oganj.

12 Narodi će biti kao peći vapnene, izgorjet će ognjem kao trnje posjećeno."

13 Čujte, koji ste daleko, što sam napravio, spoznajte, koji ste blizu, moje junačko djelo!

14 U Sionu dršću grješnici, strepet spopada zlikovce. "Tko od nas može ostati kod ognja što proždire? Tko od nas može ostati kod vječne žege?"

15 Tko je pravedan i govori iskreno; tko mrzi dobitak od nasilja; tko otresa svoju ruku da ne primi poklona; tko zatiskuje svoje uši da ne čuje za krv; tko zatvara svoje oči da ne vidi zlo:

16 taj će prebivati na visinama, gradovi su na hridinama utočište njegovo, kruh njegov ne ponostaje, voda njegova neće nikada presušiti.

17 Kralja u sjaju njegovu gledat ćeš, vidjet ćeš zemlju daleku.

18 Tvoje srce neka se još spomene strašnoga vremena: "Gdje je sada koji je brojio, gdje je koji je mjerio novce, gdje je koji je brojio kule?"

19 Nećeš više vidjeti drskog naroda, naroda s jezikom tepavim, nerazumljivim, koji tepe nerazumnim govorom.

20 Pogledaj na Sion, grad naših određenih Svečanosti! Oči će tvoje vidjeti Jeruzalem, sigurno mjesto, šator koji neće biti srušen, kojemu se kolčići nikada ne trgaju, kojemu se užad nikada ne rastrgaju.

21 Jer ondje je kod nas GOSPODIN, Sjajni, na mjesto rijeka i širokih potoka, po njima se ne njišu lade s veslima, niti lada ponosita prolazi onuda.

22 Jer je naš GOSPODIN sudac, GOSPODIN je naš gospodar, GOSPODIN je naš kralj, On je koji nas spasava.

23 Tvoja su sad užad popustila, te ne drže tvrdo jarbola, i jedra nisu razapeta, ali će se jednom dijeliti veliki plijen, tako da će hromi napraviti obilan plijen.

24 I ni jedan žitelj neće reći: "Bolestan sam!" Narodu što prebiva ondje oprostit će se krivnja zlodjela.

34 Dodite, narodi, da čujete, pazite plemena, neka čuje zemlja sa žiteljima svojim, svijet i sve što živi na njemu!

2 Jer je razgnjevljen GOSPODIN na sve narode, razjaren na sve njihove vojske, On ih je prokleo, predao na pokolj.

3 Leže njihovi pobijeni, smrad se diže od trupla njihovih, i gore su poplavljene njihovom krvlju.

4 Proći će sva nebeska vojska. Kao svitak knjige savit će se nebesa i sva njegova vojska past će, kao lišće s vinove koze, kao što padaju suhe smokve sa stabla smokvina.

5 Kad se opojio na nebu moj mač pun gnjeva, eto, onda pada na Edom i na narod što je predan суду.

6 Mokar će biti od krvi mač GOSPODINOV, stat će se od pretiline, od krvi janjeće i jareće, od pretiline bubrega ovnjujskih, jer GOSPODIN ima žrtvenu Svetkovinu u Bosri, veliko klanje u zemlji Edomu.

7 Bivoli navaljuju s njima i junci s jakim bikovima, zemlja će se njihova opiti pretilinom.

8 Jer će biti dan osvete GOSPODINOVE, godina plaćanja za svađu sa Sionom.

9 Potoci će se njihovi pretvoriti u smolu, prah njegov u sumpor, zemlja će njihova postati smola goruća.

10 Ne gasi se ni danju ni noću, dim se njezin stalno diže, kroz sve naraštaje ostaje pusta, nitko ne prelazi preko nje dovjeka.

11 Pelikan i jež nastanit će se ondje, sove i gavrani prebivat će ondje, GOSPODIN će rastegnuti preko nje uže pustoši i mjerilo praznine.

12 Od knezova njezinih nema više nijednoga da proglosi kraljevstvo, svi će vladari njezini iščeznuti.

13 Trnje će izniknuti u njezinim dvorima, koprive i drač u njezinim gradovima, bit će prebivalište čaglijima i ležaj nojevima.

14 Ondje će se sretati mačke i divlji psi, jarci će dozivati jedan drugoga; noćna stvorenja se ondje sastaju i nalaze sebi počivalište.

15 Ondje će se gnijezditi zmija strijeljanka i jaja nositi, izleći se i odmarati se u sjeni; samo ondje sastaju se jastrebovi jedan s drugim.

16 Tražite samo u knjizi GOSPODINOVOJ i čitajte, ništa nedostaje od ovoga, nijedno nije bez drugoga, jer je On to zapovjedio, namisao ih je njegov skupio.

17 On im je sam bacio ždrijeb, ruka im njegova razdijeli zemlju odmjerivši užetom. Oni će je posjedovati zauvijek, kroz sve naraštaje prebivat će u njoj.

35 Neka se raduje pustinja i pustoš, neka se veseli pustinja i neka procvjeta kao livade šafranove!

2 Neka cvate punim cvatom jest, neka se veseli, raduje i popijeva! Krasota Lebana dat će joj se, sjaj Karmela i ravnice Šarona; oni će gledati krasotu GOSPODINOVU, sjaj našega Boga.

3 Zato ojačajte klonule ruke i učvrstite iznemogla koljena!

4 Recite onima koji su duhom klonuli: "Budite jaki, ne bojte se! Evo, vaš Bog, osveta dolazi, plaća Božja, On će sam doći da vas otkupi."

5 Onda će se otvoriti oči slijepima i uši gluhimu će se otvoriti.

6 Kao jelen skakat će onda hrom čovjek, jezik će nijemoga klicati, jer će u pustinji onda provrijeti vode i u stepi potoci.

7 Žedno će tlo postati jezerom, a zemlja sasušena vodenim izvorima. Gdje su čagliji prebivali u svojem brlogu, izrast će trava, trska i rogoz.

8 Ondje će biti nasip i put, zvat će se "Sveti put". Ni jedan nečist ne smije na njega stupiti, samo će njima pripadati, i nevješti neće na njemu zalutati.

9 Neće ondje biti lavova, niti će ljuta zvijer ići po njemu. Takvo što neće se ondje naći, samo otkupljeni smiju ondje hoditi.

10 Otkupljeni od GOSPODINA vratit će se po njemu i doći će u Sion pjevajući. Glavu će njihovu obasjavati radost vječna, veselje i radost prate ih, briga i uzdisanje bježe.

Senaheribov napadaj i spasenje Jeruzalema

36 Dogodilo se u četrnaestoj godini kralja Ezekije podiže se Senaherib, asirski kralj, na sve Judine utvrđene gradaove i osvojio ih.

2 Onda poslao asirski kralj Rabšaka s jakom vojskom iz Lakiša kralju Ezekiji u Jeruzalem. On se namjesti kod vodovoda gornjeg bazena, na cesti u Valjarevo polje.

3 Predstojnik dvora Elijakim, sin Hilkijin, pošao je njemu van s državnim pisarom Šebnom i pečatnikom Joahom, sinom Asafovim,

4 Onda im rekao Rabšak: "Javite Ezekiji: 'Ovako govori veliki kralj, asirski kralj: Kako je to uzdanica, u koju se uzdaješ?'

5 Misliš li da su prazne riječi već savjet i snaga za rat? Na koga se oslanjaš da si se pobunio protiv mene?

6 Ti se očito oslanjaš samo na štap od trske slomljene, koji se svakome, kad se nasloni na njega, zabije u ruku, pa je probije. Takav je faraon, egipatski kralj, svima koji se uz-

daju u njega.

7 Ako li mi odvraćate: 'U GOSPODINA, svojega Boga, mi se uzdajemo' – nije li to onaj čije je uzvisine i žrtvenike uklonio Ezekija kad je zapovjedio Judi u Jeruzalemu: 'Samo pred ovim žrtvenikom imate se klanjati?'

8 Hajde, okladi se s mojim gospodarom, asirskim kraljem! Dat ću ti dvije tisuće konja ako mogneš dobaviti konjanike za njih.

9 Kako ćeš odoljeti jednom jedinom stotniku između najmanjih sluga mojega gospodara? Zato se ti uzdaješ u Egipat zbog kola i konjanika.

10 Nadalje, jesam li ja bez volje GOSPODINA došao protiv ove zemlje da ju zatremp? GOSPODIN mi je rekao: 'Idi protiv te zemlje i uništi ju!'

11 Onda su zamolili Elijakim, Šebnai Joaha Rabšaka: "Govori svojim slugama sirijski, jer ne razumijemo, ne govoriti s nama judejski pred narodom što se nalazi na zidu!"

12 A Rabšak im odgovorio: "Je li me moj gospodar poslao tvojemu gospodaru i k tеби da velim ovo, a ne baš k onim ljudima koji ondje sjede na zidu, da, napokon, zajedno s vama jedu svoju vlastitu nečist i da piju svoju mokraću?"

13 Onda stade Rabšak i povika judejski u sav glas i rekao: "Čujte vijest velikoga kralja, asirskog kralja!

14 Ovako govoriti kralj: 'Ne dajte se zaluditi od Ezekije, jer vas on ne može izbaviti.'

15 I nemojte da vas nagovori Ezekija da se pouzdate u GOSPODINA, rekavši: 'GOSPODIN će nas sigurno izbaviti; ovaj grad neće pasti u ruke kralju asirskomu.'

16 Ne slušajte Ezekiju, jer ovako govoriti asirski kralj: 'Napravite mir sa mnom i predajte mi se! Onda će svaki od vas jesti sa svojega trsa i sa svoje smokve, i svaki će piti vodu iz svojega studenca.'

17 Dokle ne dođem i ne odvedem vas u zemlju koja je kao vaša, u zemlju punu žita i vina, u zemlju punu kruha i vinograda.

18 Jest, da vas samo ne zaludi Ezekija, rekavši: GOSPODIN će nas izbaviti. Jesu li bogovi naroda izbavili svoju zemlju iz ruke asirskog kralja?

19 Gdje su bogovi hamatski i arpadski? Gdje su bogovi sefarvajimski? Jesu li možda izbavili Samariju iz moje ruke?

20 Tko je između svih bogova ovih zemalja onaj, tko je izbavio svoju zemlju iz moje ruke, da bi sad GOSPODIN izbavio Jeruzalem iz moje ruke?"

21 Ali su oni šutjeli i nisu mu odgovorili ni riječi, jer je kralj bio izdao zapovijed: "Ne odgovarajte mu!"

22 Nato predstojnik dvora Elijakim, sin

Hilkijin, državni pisar Šebna i pečatnik Joha, sin Asafov, došli su Ezekiji razderavši haljine i javili mu što je rekao Rabšak.

Senaheribova sila za noć razbijena

37 Kad je to čuo kralj Ezekija, razderao je svoje haljine, odjenuo je pokorničku odjeću i otišao u GOSPODINOV dom.

2 Predstojnika dvora Elijakima, državnog pisara Šebnu i starješine svećenstva posla, isto tako odjevene u pokorničku odjeću, k proroku Izajiji, sinu Amosovu.

3 Oni su mu imali reći: "Ovako govoriti Ezekija: 'Dan nevolje, kazne i pogrde današnji je dan, jer su prispjela djeca do porođaja, a nema snage da se rode.'

4 Možda čuje GOSPODIN, tvoj Bog, riječi Rabšaka, koga je gospodar njegov, asirski kralj, poslao ovdje da se naruga Bogu životu, te ga kazni zbog riječi koje je čuo GOSPODIN, tvoj Bog. Pomoli se stoga za ostatak koji se još nalazi!"

5 I tako poslanici kralja Ezekije došli su k Izajiji.

6 Izajja im rekao: "Javite ovo svojem gospodaru: 'Ovako govoriti GOSPODIN: Ne boj se od riječi što si ih čuo kad su mi se narugale sluge asirskog kralja!'

7 Evo, ja ću mu udahnuti namisao da se vrati u svoju zemlju kad čuje jednu vijest. A ja ću napraviti da u njegovoј zemlji pogine od mača."

8 Na povratku našao je Rabšak asirskog kralja gdje opsjeda Libnu, a bio je čuo da je ovaj otišao od Lakiša.

9 Kralju je bilo došlo do ušiju: "Tirhaka, etiopski kralj, izišao u boj protiv tebe." Na ovu vijest poslao glasnika Ezekiji s nalogom:

10 "Ovako ćeće govoriti Ezekiji, kralju Judinu: 'Nemoj da te zavara tvoj Bog u koga se uzdaješ misleći da neće Jeruzalem pasti u ruke kralju asirskomu.'

11 Sam si čuo što su napravili kraljevi asirski svim zemljama satrvši ih sasvim, a ti da se izbaviš?

12 Jesu li možda bogovi naroda, koje su satrli moji oci, njih izbavili, Gozance, Harrance, Resefce i Edence u Telasaru?

13 Gdje je kralj hamatski, arpadski kralj, kralj grada Sefarvajima, pa onaj od Hene i IVE?"

14 Ezekija je primio pismo od glasnika, pročitao ga i otišao u GOSPODINOV dom i ondje ga Ezekija razmotao pred GOSPODINOM.

15 Onda se pomolio Ezekija pred GOSPODINOM, rekavši:

16 "GOSPODINE vojska, Bože Izraelov, koji imaš prijestolje nad kerubinima! Ti si jedini Bog nad svim kraljevstvima na zemlji. Ti si

stvorio nebo i zemlju.

17 Prigni svoje uho, GOSPODINE, i čuj! Otvo-ri, GOSPODINE, svoje oči i vidi! Pripazi na sve riječi Senaheribove, koji je poslao da se naruga Bogu živomu.

18 Istina je, GOSPODINE, opustošili su kra-ljevi asirski sve narode i njihovu zemlju

19 I pobacali su bogove njihove u oganj, ali to nisu bili bogovi, nego djelo ruke čovječ-je, drvo i kamen, zato ih se moglo uništiti.

20 A sad, GOSPODINE, Bože naš, izbavi nas iz njegove ruke, da spoznaju sva kraljev-stva na zemlji da si jedino ti GOSPODIN!"

21 Onda je poslao Izaija, sin Amosov, Eze-kiiji ovu vijest: "Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov, kome si se molio zbog Sena-heriba, asirskog kralja.

22 Ovu riječ je izrekao za njega GOSPODIN: "Smije ti se rugati djevojka, kći Siona, za tobom maše glavom kći Jeruzalema.

23 Koga si pogrdio i pohulio, protiv koga si glas podignuo i gore bacio oholi pogled? Protiv Sveca Izraelova!

24 Pogrdio si preko svojih sluga GOSPO-DINA. Ovako si mislio: 'Silom svojih kola uzašao sam na visoke gore, na vrhunac Lebanonona, srušio sam visoke cedre, naj-ljepše čemprese, prodro sam do najvišeg vrhunca, u šume najbogatije njegove.

25 Studence sam iskopao i mogao sam piti tuđu vodu; isušio sam stopama svojim sve rijeke egipatske.'

26 Zar nisi još uvijek čuo? Odavno sam to spremio, od ikona sam to zasnovao, sad puštam da se to dogodi. Tvrdi gradovi bili su pretvoreni u puste ruševine.

27 Nemoćni žitelji njihovi zadrhtali su i smeli se, postali su kao trava u polju i kao zelena travica, kao travana krovu, kao zrno što se osuši prije nego dozrije.

28 Znam počivanje tvoje, hodanje tvoje i dolaženje tvoje, i kako sada bjesniš na mene.

29 Jer sada bjesniš na mene, i tvoja je obijest došla do mojih ušiju, zato ću staviti brnjicu svoju na nozdrve tvoje i uzdu svoju u gubicu tvoju, pa te otjerati natrag putom kojim si došao.

30 A tebi neka ovo bude znak: Ove će se godine jesti što samo od sebe naraste, i druge godine što opet samo od sebe na-raste, a treće godine sijte i žanjite, sadite vinograde i uživajte njihove plodove!

31 Što god onda preostane od Judine kuće, potjerat će opet žile odozdol i doni-jeti plod odozgor.

32 Jer će iz Jeruzalema izići ostatak, gru-pa što se spasila, iz Gore Siona. Revnost GOSPODINA vojska to će proizvesti.

33 Zato ovako govori GOSPODIN za asir-

skog kralja: Neće provaliti u ovaj grad i neće ubaciti ovdje strijelu. Neće se primaći k njemu sa štitom, niti će iskopati opkop oko njega.

34 Vratit će se putom kojim je došao, neće provaliti u ovaj grad!" Govori GOSPODIN!

35 'Branit ću ovaj grad i spasit ću ga zbog sebe i zbog svojega služe Davida."

36 Onda je izašao GOSPODINOV andeo i po-bio u taboru asirskom stotinu i osamdeset i pet tisuća ljudi. Kad su ujutro ustali, našli su sve samo mrtva trupla.

37 Odmah se podignuo Senaherib, asirski kralj otišao kući i ostao je u Ninivi.

38 Dogodilo se, kad se jedanput klanjao u domu svojega boga Nisroka, ubili su ga mačem njegovi sinovi Adramelek i Sareser; onda pobegnu u zemlju Ararat. Njegov sin Esar-Hadon je kraljevao namjesto njega.

Ezekijeva bolest i ozdravljenje

38 U ono vrijeme razbolio se Ezekija na smrt. Prorok Izaija, sin Amosov, došao k njemu i rekao mu: "Ovako govori GOSPODIN: "Uredi svoju kuću, jer ćeš umrijeti i nećeš više ozdraviti!"

2 Onda okrenuo Ezekija svoje lice k zidu i upravi GOSPODINU ovu molitvu:

3 "Ah, GOSPODINE, spomeni se ipak da sam hodio pred Tobom u vjernosti i s odanim srcem i da sam činio što je tebi ugodno!" I udari Ezekija u glasan plač.

4 Onda je došla GOSPODINOVA riječ Izaiji, rekavši:

5 "Idi, reci Ezekiji: 'Ovako govori GOSPODIN, Bog Davida, tvojega djeda: Čuo sam tvoju molitvu, video suze tvoje, i evo, dodat ću ti vijeku petnaest godina.

6 I izbavit ću tebe i ovaj grad iz ruku asir-skog kralja i branit ću ovaj grad.'

7 Ovo neka ti bude znak od GOSPODINA, da će GOSPODIN ispuniti svoje obećanje koje je dao!

8 Evo, ja ću vratiti sjenu po stupnjevima, po kojima je sišla na sunčaniku Ahazovu, natrag za deset stupnjeva." Onda se vra-tilo sunce natrag za deset stupnjeva po stupnjevima, po kojima je bilo sišlo.

9 Pjesma Ezekije, Judina kralja, kad je bio bolestan i opet ozdravio od bolesti svoje.

10 Ja sam mislio: usred svojega života moram stupiti na vrata svijeta mrtvih, da mi se uzme ostatak godina mojih.

11 Mislio sam, ne smijem više gledati GOS-PODINA, GOSPODINA u zemlji živih, neću više vidjeti čovjeka kod žitelja na svijetu.

12 Stan se moj raspada, odnosi se od mene kao šator pastirski; kao tkalac savio sam svoj život: on me odsijeca od osnove, prije nego još dan prijeđe u noć, činiš mi

kraj.

13 Mirno sam izdržao do ujutro; kao lav on krši sve moje kosti, prije nego još dan prijeđe u noć, činiš mi kraj.

14 Kao lastavica, kao ždral tugovao sam, gukao sam kao golubica, mutno su gledale moje oči prema gore.

15 U tjeskobi sam, Gospodine, olakšaj mi! Što da još govorim? On mi je to navijestio, on je to i izveo: Mirno ću proživjeti sve svoje godine naprotiv gorčine svoje duše.

16 O tom se živi, Gospodine, u tom je svemu život duha mojega, ti ćeš me opet ojačati i sačuvati u životu.

17 Eto, na spasenje postao mi je gorki. Sačuvaо si moј život od uništenja i propasti, jer si bacio za leđa svoja sve grijeha moje.

18 Jer ne slavi te carstvo mrtvih, ne hvali te smrt; koji silaze u jamu ne nadaju se tvojoj vjernosti.

19 Ne, živi samo, živi slavi te kao ja danas. Otac javlja djeci tvoju vjernost.

20 Gospodin je bio spremjan da me spasi; zato svirajmo u žice svezike dane svoje- ga života u Gospodinovu domu!"

21 Onda je zapovjedio Izaija: "Neka uzmu grudu suhih smokava i stave je na oteklinu, da opet ozdravi."

22 Ezekija je rekao: "Koji je znak za to da ću opet moći otići u Gospodinov dom?"

Zarobljeništvo Jude prorečeno

39 U ono vrijeme babilonski kralj Mero- dak Baladan, sin Baladanov, poslao Ezekiji pismo s darovima. On je, naime, bio čuo, da je bio bolestan i opet ozdravio.

2 Ezekija se obradovao tomu i pokazao im svoju riznicu, srebro i zlato, mirise i skupo- cijeno ulje, svu svoju oružarnicu i sve što se nalazilo u riznicama. Nije ostalo ništa u nje- govom dvoru i u svemu području njegova gospodstva što im ne pokazao Ezekija.

3 I došao prorok Izaija kralju Ezekiji i zapitaо ga: "Što su htjeli ti ljudi i odakle su došli k tebi." Ezekija je odgovorio: "Iz daleke zemlje došli su k meni, iz Babilona."

4 Onaj je zapitao dalje: "Što su vidjeli u tvojem dvoru? Odakle su došli?" Ezekija je odgovorio: "Vidjeli su sve što ima u mojoem dvoru. Nije ostalo ništa u mojim riznicama što im nisam pokazao."

5 Onda je rekao Izaija Ezekiji: "Čuj riječ Gospodina vojska:

6 Doći će vrijeme kad će se odvući u Babi- lon sve što se nalazi u tvojem dvoru, što su skupili tvoji oči do današnjega dana, ništa neće preostati, govori Gospodin!

7 I od tvojih vlastitih sinova što će ti se još roditi, uzet će neke da obavljaju sobarske službe na dvoru babilonskog kralja."

8 Ezekija je odgovorio Izaiji: "Gospodinova riječ, koju si mi navijestio, prava je"; jer je mislio: "Dok živim, vladat će mir i sigurnost."

Izraelovo buduće spasenje

40 Tješite, tješite moј narod, tako go- vori vaš Bog.

2 Govorite utjehu Jeruzalemu, javljajte mu da je protekla muka njegova, jer su opro- štena njegova zlodjela, jer je primio iz ruke Gospodinove dvojaku kaznu za sve svoje grijeha.

3 Čuj, ori se glas u pustinji: "Pripravite put Gospodinu, poravnajte u pustoši stazu našem Bogu!"

4 Svaka dolina neka se podigne, svaka gora i brežuljak neka se slegnu i što je krivo neka bude ravno, bregovito zemljiste neka bude dno doline!

5 Jer će se pojavit sjaj Gospodinov. Svako će ga meso gledati, jer su to usta Gospodinova obećala."

6 Čuj, ori se glas: "Navješćuj!" on će pita- ti: "Što da navješćujem?" Svako je meso trava i sva je milota njegova kao cvijet poljski.

7 Trava se osuši, cvijet uvane kad dah Gospodinov duhne na njih. Jest, trava je narod.

8 Trava se osuši, cvijet uvane, ali riječ na- šega Boga ostaje zauvijek.

9 Uzađi na visoku goru, Sione, kao glasnici radosti i podigni moćno svoj glas kao glasnik radosti, Jeruzaleme! Podigni ga, ne boj se, objavi Judinim gradovima: "Evo, tu je vaš Bog!"

10 Evo, Gospodin Bog dolazi kao pobjedi- telj i mišica njegova daje mu pobjedu. Evo, plaća njegova dolazi s njim, bojna nagrada njegova ide pred njim.

11 Kao pastir On pase svoje stado, janjad uzimati u naručje svoje, nositi ih na prsima svojim; polako voditi dojilicu ovcu.

12 Tko je šakom izmjerio mora i mjeru neba odredio pedljem? Tko je u korito nasuo zemaljski prah, gore izmjerio na mjerila i bregove na tezulju?

13 Tko je upravljao Duh Gospodinov, tko ga je upućivao kao savjetnik?

14 S kim se svjetovao da mu je dao raz- boritost, da ga je naučio putu pravice, doveo ga do spoznaje i pokazao mu put razbora?

15 Eto, narodi su kao kap iz vedra, kao prah na mjerilima broje se! Eto, otoci su mu kao zrno pijeska koji podigne.

16 Lebanon nije dosta kao drvo za organj, zvijeri njegove nisu dosta kao žrtve za njega.

- 17 Svi su narodi kao ništa pred njim, On ih drži za ništa i ništave.
- 18 S kim ćete izjednačiti Boga, što ćete uz njega staviti kao priliku?
- 19 Kip idolski koji je salio umjetnik, zlatar ga prevukao zlatom i kovač lančićima srebrnim.
- 20 Tko je odviše siromašan za takav potrošak, bira drvo što ne trune, traži sebi vješta umjetnika da napravi kip koji se ne pomiche.
- 21 Ne znate li? Ne čujete li? Nije li vam bilo javljeno od početka? Ne vidite li iz temelja zemlje?
- 22 On je onaj koji sjedi nad krugom zemaljskim, čiji su žitelji sićušni kao skakavci. On razastire nebesa kao prekrivač, razapinje ga kao šator za boravište.
- 23 On je onaj koji obraća vladare u ništa, koji vladare zemaljske uništava.
- 24 Jedva su posađeni, jedva su posijani, jedva im se stablo ukorijenilo u zemlji, onda ih pogodi dah njegov: oni usahnu i vihor ih raznese kao pljevu.
- 25 Onda s kim ćete me izjednačiti da bih bio kao on? Govori Svetac.
- 26 Podignite svoje oči prema nebu i gledajte tko je to stvorio? On je onaj koji izvodi vojsku svega toga na broj, koji zove sve po imenu, i zbog velike sile njegove i jake moći ne izostaje ni jedan jedini.
- 27 Što onda govorиш Jakove, i kažeš, Izraele: "Skrivena je sudbina moja GOSPODINU, pravica se moja izmiče mojem Bogu."
- 28 Ne znaš li, ne čuješ li? Vječni Bog jest GOSPODIN, Stvoritelj krajeva zemaljskih. On se ne umara, On ne sustaje, nedokučiva je razboritost njegova.
- 29 On daje snagu umornomu, daje jakost slabomu.
- 30 I mladići se umaraju i sustaju, ljudi mlađi padaju.
- 31 A koji se uzdaju u GOSPODINA, crpu novu snagu, krila im rastu kao orlovima, trče i ne umaraju se, hode i ne sustaju.
- Posljednja uspostava Izraela*
- 41** Poslušajte me šuteći, obale! Narodi, crpite novu snagu! Oni neka dodu i govore! Mi ćemo zajedno stupiti na parnicu.
- 2 Tko je s istoka podignuo onoga koga uzastopce slijedi pobjeda, koji je narode podvrgnuo sebi i kraljeve svrgnuo, čiji ih je mač napravio prahom i luk njegov pljevom razvijanom.
- 3 On ih progoni, ide dalje nepovrijeđen, nikada na svojoj stazi ne uzmaknu.
- 4 Tko je to napravio i izveo? Tko je čovječe naraštaje proizveo od iskona? Ja, GOSPO-
- DIN, koji sam prvi i još isti kod posljednjega.
- 5 Otoci su to vidjeli i prestrašili se. Krajevi zemaljski su zadrhtali. Oni su se približili i došli su.
- 6 Jedan je drugome pomagao i svojem je drugu govorio: "Budi hrabar!"
- 7 Umjetnik je hrabrio zlatara; koji kleplje hrabrio je onoga koji kuje na nakovnju, koji govorí o spajjanju: "Dobro je", onda klinci-ma utvrđuje kip da ne padne.
- 8 Ali ti, Izraele, slugo moj, ti, Jakove, koga sam izabrao, potomče Abrahama, prijatelja mojega.
- 9 Ti, koga sam uzeo s krajeva zemlje, koga sam pozvao iz njezina najkrajnjeg mesta, tebi sam rekao: "Ti si moj sluga, tebe sam izabrao i nikada te nisam odbacio."
- 10 Ne boj se, jer sam ja s tobom, ne gledaj strašljivo naokolo, jer sam ja tvoj Bog! Ja te krijepim, ja te pomažem, ja te podupirem svojom jakom desnicom.
- 11 Gle, pali su svi u sramotu i porugu koji gore u neprijateljstvu protiv tebe. Uništavaju se i upropaćuju koji se bore protiv tebe
- 12 Ne nalaziš ih više kad ih tražiš; koji udaraju na tebe bit će kao ništa; i opet ništa koji vojuju na tebe.
- 13 Ja sam GOSPODIN, tvoj Bog, koji te držim za desnicu, koji ti govorim: "Ne boj se, ja sam tvoj pomoćnik!"
- 14 Ne boj se, crviču Jakovljev, Izraelov narod. Ja ti pomažem, govorí GOSPODIN, Spasitelj je tvoj Svetac Izraelov.
- 15 Gle, napravit ću te da budeš nova vršilica sa zupcima mnogim. Vršit ćeš gore i satrat ćeš ih, brda ćeš pretvoriti u pljevu.
- 16 Vijat ćeš ih, vjetar će ih odnijeti, vihor će ih razasuti, a ti ćeš se veseliti GOSPODINU i hvalit ćeš se Svecem Izraelovim.
- 17 Bijednici, siromasi traže vode, ali je nema i od žedi se suši jezik njihov. Ja, GOSPODIN, uslišat ću ih, ja, Bog Izraelov, neću ih ostaviti.
- 18 Otvorit ću rijeke na golim bregovima, izvore usred dolina. Pustinju ću pretvoriti u jezero vodeno, suhu zemlju u izvore vodene.
- 19 Napunit ću pustinju cedrima, akacija-ma, mirtama i maslinama, u pustinji zasadit ću čemprese, brijestove i jele,
- 20 da mogu vidjeti i uvidjeti, opaziti i spoznati da je to uradila GOSPODINOVA ruka, da je to napravio Svetac Izraelov.
- 21 Iznesite parnicu svoju, govorí GOSPODIN, iskažite dokaze svoje, govorí Kralj Jakovljev.
- 22 Neka iznesu i neka nam objave što će se dogoditi! Objavite prijašnje, kako je bilo,

da mi to opazimo i spoznamo ispunjenje njegovo, ili recite nam što će biti unaprijed!

23 Objavite što će biti poslije, da spoznamo da ste bogovi! Napravite samo nešto, dobro ili zlo, da to svi diveći se vidimo!

24 Gle, vi ste ništa, djelo je vaše ništavo, i gnusan je tko vas izabire.

25 Podignuo sam jednoga sa sjevera, i on je došao, od istoka sunčanoga njega koji će zazivati moje Ime, on je pogazio vladare kao blato, kao lončar koji gazi glinu.

26 Tko je to objavio od početka da smo to znali, unaprijed da smo rekli: 'On je u pravu!' Ali nitko nije objavio, nitko nije izvjestio, nitko nije čuo riječi vaših.

27 Kao prvi ja sam objavio Sionu: Gle, oni su sada tu! Poslao sam Jeruzalemu glasne radosti.

28 Gledam naokolo; ali nema tu nijednoga od ovih, ni jedan ne zna savjeta. Pitao sam ih da bi mi dali odgovor:

29 Gle, svi su oni ništa, djela su njihova ništava, vjetar i praznina likovi su njihovi.

Sluga Božji (Mesija) u svojoj blagosti

42 Gle, evo moj sluga koga podižem, moj Izabranik, kome se moja duša raduje! Stavljam na njega svoj Duh, istinu će javljati narodima.

2 Neće vikati ni dizati glasa, niti će se čuti njegov glas po ulicama.

3 Trske stučene neće prelomiti, stijena što tinja neće ugasiti. Vjerno će javljati istinu.

4 Neće se umoriti niti klecati dok ne ute-melji istinu na zemlji. Zakon njegov čekaju narodi.

5 Ovako govori Bog, GOSPODIN, koji je stvorio i rasprostro nebesa, koji je rasprostro zemlju s njezino raslinje, koji je dao dah narodu na njoj, duh onima što hode po njoj:

6 Ja, GOSPODIN, dozvao sam te u dobroti. Držao sam te za ruku i čuvao te, i napravio sam te posrednikom za narod zavjeta, svjetлом neznabojaca,

7 da otvorиш oči slijepcima, da izvedeš sužnje iz zatvora, iz zatvora one koji sjede u tami.

8 Ja sam GOSPODIN, to je moje Ime. Časti svoje ne dajem drugome, slave svoje ne dajem kipovima.

9 Prije unaprijed kazano, vidite, dogodilo se! Sad javljam novo, i prije nego još proklije, dajem vam da znate.

10 Pjesmu novu pjevajte GOSPODINU, njegovu slavu do kraja zemlje, vi, koji se vozite po moru s puninom njegovom, vi otoci i žitelji njihovi!

11 Neka kliče pustinja sa svojim grado-vima, sela što stanuju na Cedru! Neka

podvikuju žitelji po hridinama, neka kliču svrh gora!

12 Neka se časti GOSPODIN, neka se navješćuje njegova slava po otocima!

13 GOSPODIN izlazi kao junak, kao ratnik razvija ratobornost, viče i kliče, bori se protiv neprijatelja kao div.

14 Šutio sam dugo, činio sam se nijem. Kao žena pri porođaju sad ču vikati, dahtat ču i bjesnit ču strahovito.

15 Opustit ču gore i bregove, svu zelen njihovu osušit ču. Od rijeka ču napraviti otoke, od jezera suhu zemlju.

16 Slijepce ču voditi putovima, koje ne poznaju, vodit ču ih stazama koje su im nepoznate. Pretvorit ču pred njima tamu u svjetlost, i neprohodno u ravno tlo. To je što ču napraviti i neću propustiti.

17 Posramljeni uzmaknut će natrag, koji se uzdaju u idolske kipove, koji govore kipovima livenim: "Vi ste naši bogovi."

18 Čujte gluhi, pogledajte slijepi, da vidi-te!

19 Tko je slijep, ako ne moj sluga, i tako gluhi kao glasnik moj, koga sam poslao? Tko je tako slijep kao GOSPODINOV sluga?

20 Mnogo si video, ali nisi mario; otvorenim ušima nije čuo.

21 Zbog vjernosti svoje snovao je GOSPODIN da napravi zakon velikim i slavnim.

22 A ipak je to narod oplijenjen i potlačen. Svekoliki uhvaćeni su u tamnicama, skriveni u zatvorima. Postali su plijen, a nema nikoga da ih izbavi, postali su orobljeni, a nitko ne traži: "Vrati!"

23 Tko će od vas čuti ovo, pripaziti na to i poslije to poslušati?

24 Tko je predao Jakova pljačkašu i Izraela razbojnicima? Nije li to napravio GOSPODIN, kome smo sagriješili? Nisu htjeli hoditi njegovim putovima niti slušati zapovijed njegovu.

25 Onda je izlio na njega jarost svojega gnjeva i strahote rata što su ga od svuda pritisnule, ali on nije mario za to, gorio je, ali on to nije primio k srcu.

Bog izbavlja svoj narod kako je obećao

43 Ali sada ovako govori GOSPODIN, Stvoritelj tvoj, Jakove, Tvorac tvoj, Izraele: "Ne boj se, jer sam te otkupio, pozvao sam te po imenu; moj si!"

2 Kad ideš preko vode, ja ču biti s tobom, i preko rijeka, neće te one potopiti, kad ideš kroz oganj, nećeš izgorjeti, neće te ni plamen opaliti.

3 Jer ja, GOSPODIN, tvoj sam Bog, Svetac Izraelov tvoj je Spasitelj. Dao bih Egipat za tebe kao otkup, Etiopiju i Sebu mjesto tebe.

4 Jer si mi tako drag, tako vrijedan i tako mío, dao bih ljudi za tebe, narode za tvoj život.

5 Ne boj se, jer sam ja s tobom! Od istoka dovodim tvoju djecu, od zapada skupljam te.

6 Velim sjeveru: "Daj!"—Jugu: "Ne zadržavaj ih! Sinove moje dovedi izdaleka, moje kćeri s kraja zemlje,

7 sve, koji se zovu Imenom mojim, koje sam na svoju slavu stvorio, sazdao, napravio!"

8 Neka naprijed stupi narod koji je slijep, a ipak ima oči; koji je gluh, a ima uši!

9 Svi narodi neka se skupe! Plemena neka se skupe! Tko između njih može takvo što objaviti, napraviti da čujemo što je prije unaprijed kazano? Neka dovedu svjedočke svoje, da dokažu svoje pravo, da se čuje i govori: "Istina je!"

10 Vi ste moji svjedoci, govori GOSPODIN, sluga moj, koga sam izabrao, da spoznate i vjerujete mi i uvidite da sam to ja, prije mene nije bilo boga, niti će ga poslije mene biti.

11 Ja, jedino ja jesam GOSPODIN, osim mene nema nikoga spasitelja.

12 Ja sam objavio i spasenje donio. Napravio sam da se čuje o meni, kad još nije bilo među vama nikakva boga tuđega. Vi ste moji svjedoci, govori GOSPODIN, samo sam ja Bog.

13 I ubuduće ja sam to, i nitko ne izbavlja iz moje ruke; ja to činim i tko to može promjeniti?

14 Ovako govori GOSPODIN, otkupitelj vaš, Svetac Izraelov: Zbog vas šaljem u Babilon i tjeram ih dolje sve kao bjegunce, i Kaldejce na njihovim ponosnim lađama.

15 Ja, GOSPODIN, Svetac vaš, Stvoritelj Izraelov, vaš Kralj.

16 Ovako govori GOSPODIN, koji je napravio preko mora put, stazu preko silnih voda, 17 koji vodi u boj kola i konje, vojsku i juhare, i oni padaju i više ne ustaju, ugašeni su, kao ugašeno stijenje.

18 Ne mislite samo na ono što se prije dogodilo! Ne pazite samo na ono što je prošlo!

19 Evo, ja ču napraviti novo, već se vidi, ne raspoznajete li to? I u pustinji pravim put, u stepi u rijekama.

20 Onda će me slaviti poljske zvijeri, čaglji i nojevi, jer sam izveo u pustinji vode, u stepi rijeke, da napojim svoj narod, svojega izabranika.

21 Taj narod što sam ga sam sebi sazdao navješćivat će moju slavu.

22 A ipak, Jakove, ti me nisi zvao, niti si se trudio za mene, Izraele!

23 Nisi mi prineo janjice za svoju žrtvu paljenicu, nisi me počastio svojim žrtvama. Nisam te tjerao da mi služiš prinosima i nisam te mučio da mi kdiš.

24 Nisi mi kupio za novce mirodija, nisi me okrijepio pretilinom žrtava svojih. A zadao si mi posla svojim grijesima, ražalostio si me svojim zlim djelima.

25 Ja sam, ja, koji uništavam tvoju krivnju zbog sebe i tvojih se grijeha više ne sjećam.

26 Opomeni me samo! Sudimo se! Govori da dokažeš svoje pravo.

27 Tvoj je već otac prvi sagriješio i tvoji posrednici bili su mi nevjerni.

28 Onda sam s vladarima svetišta svukao njihovu posvetu, Jakova bacio u prokletstvo i Izraela stavio na ruglo.

Idolopoklonstvo je bezumlje

44 Ali sada čuj, Jakove, slugo moj, ti Izraele, koga sam izabrao!

2 Ovako govori GOSPODIN, tvoj Stvoritelj, tvoj Tvorac, tvoj pomoćnik od utrobe majčine: Ne boj se, Jakove, slugo moj, Ješurune, koga sam izabrao!

3 Jer kao što izljevam vodu na ispučano tlo i potočiće na suhu zemlju, tako izljevam na tvoje potomke svojega Duha, na tvoje potomke svoj blagoslov.

4 Neka izrastu kao lava kraj potoka, kao pašnjaci pokraj voda!

5 Jedan će reći: "Svojina sam GOSPODINOVA", i pozivat će se na ime Jakovljevo. Drugi će pisati kao svoj spomen-znak: "Ja sam GOSPODINOV!" i sebi će nadjenuti časno ime, Izrael.

6 Ovako govori GOSPODIN, Izraelov kralj i otkupitelj njegov, GOSPODIN vojska: "Ja sam prvi i ja posljednji, osim mene nema Boga.

7 Ili tko je meni jednak, neka samo izide! Neka objavi i razloži mi što se dogodilo, otako sam ja u davno doba stvorio čovječanstvo! I buduće što će još doći, neka nam se objavi!

8 Ne bojte se i ne strašite se! Nisam li ja to davno rekao i objavio, vi ste mi svjedoci: Ima li Hrid osim mene? Ne, nema drugoga Boga; ne znam nijednoga!"

9 Svi koji god prave rezbarene kipove su ništa, kipovi ljubimci njihovi nisu im na korist. Svjedoci njihovi ne vide ništa i ne znaju ništa, da budu posramljeni.

10 Tko bi pravio boga i salio rezbareni kip, od čega nema koristi.

11 Gle štovatelji njegovi svi će se posramiti, jer su tvorci samo ljudi. Neka izadu sve koliki, bit će ih strah i posramit će se svi.

12 Kovač je izradio to alatom. Na živom

ugljevlju kuje čekićem i dotjeruje snažnom mišicom, pritom ogladni i iznemogne, ne popije li vode, iznemogne.

13 Drvodjelja rasteže vrpcu, zabilježi crvenilom, teše i zaokružuje, pravi iz toga kip čovječji, lijep kip čovjeka da stoji u kući.

14 Drugi je otišao da nasiječe sebi cedara, ili je uzeo čempresu i hrast koji je sebi odgojio usred šumskih stabala, i omoriku, koju je zasadio, pa je narasla od kiše.

15 Onda služi čovjeku za oganj on od toga uzme da se ogrije. Upali to da ispeče kruh, ali od toga i boga napravi i klanja mu se. Pravi od toga rezbareni kip, pred kojim pada na koljena.

16 Polovicu od toga spaljuje onda u ognju, i s drugom polovicom peče meso, onda jede pečenje i najede se i pritom se ugrije i reče: "Oh, meni je vruće, osjećam oganj."

17 Ostatkom od toga gradi boga, idolski kip svoj, pred kojim pada na koljena, pregiba se, pred kojim se moli: "Pomozi mi, jer si ti bog moj!"

18 Oni to vide i ne razumiju, jer su im oči zasljepljene tako da ne vide, i njihova srca tako da to ne shvaćaju.

19 I nitko ne promišlja i nitko nema toliko znanja i razuma, da rekne sebi: "Jednu sam polovicu spalio u ognju, ispekao sam kruh na ugljevlju njegovu, i meso sam ispekao na njemu i pojeo sam ga—od ostatka da sad napravim odurni kip i da pred jednim komadom drva padnem na koljena?"

20 On se hrani pepelom, zavelo ga je ludo srce. On ne izbavlja nikada svojega života i ne govori sebi: "Nje li varka što mi je u desnici?"

21 Promisli to, Jakove i Izraele, jer si moj sluga. Ja sam te sazdao, ti si moj sluga, Izraele, neću te zaboraviti.

22 Razasut ću kao oblake opačine tvoje, tvoje grijeha kao lake oblake. Zato se povrati k meni jer te hoću otkupiti.

23 Kličite, nebesa, jer to GOSPODIN pravi. Podvikujte, dubine zemaljske! Udarite u klijanje, gore, šume i sva stabla u njima, jer će GOSPODIN otkupiti Jakova i proslaviti se na Izraelu.

24 Ovako govori GOSPODIN, tvoj Otkupitelj, tvoj Tvorac od utrobe majčine: Ja sam GOSPODIN, Stvoritelj svega, koji sam razapeo nebesa, raspostro sam zemlju—tko mi je pomogao?

25 Koji uništavam znakove varalicama i vračare izbezumljujem, koji odbacujem mudrace, znanje njihovo pokazujem kao ludost,

26 koji obistinjujem riječ svojih sluga i izvršujem nakanu glasnika svojih, koji govorim o Jeruzalemu: "Neka se naseli!" i o Judinim

gradovima: "Neka se sazidaju, podižem opet njegove ruševine!"

27 Koji govorim dubini. "Presuši se! Isušit ću vode tvoje."

28 koji govorim o Kiru: "On je pastir moj, i izvršit će svu volju moju" i reći će o Jeruzalemu: "Neka se sazida opet!" i o domu: "Neka se utemelji nanovo!"

Samo od Svetog Bogotva dolazi spasenje

45 Ovako govori GOSPODIN Kiru, pomazaniku svojemu, koga držim za desnicu, da rušim narode pred njim i napravim kraljeve nemoćnim, da otvorim vrata pred njim, tako da mu se ne zatvore nijedna vrata:

2 Ja idem pred tobom i ravnim putove ne-prohodne. Razbijam vrata mјedena, lomim prijevornice željezne.

3 Dajem ti blago tajno i bogatstvo skriveno. Tako ćeš spoznati da sam ja GOSPODIN, onaj koji te pozvao po imenu, Bog Izraelov.

4 Zbog svojega sluge Jakova i zbog Izraela, svojega izabranika, pozvao sam te tvojim imenom, dao sam ti časni naslov, a da me nisi poznavao.

5 Ja sam GOSPODIN, nema drugoga, nema drugoga boga osim mene. Opasat ću te, iako me ne poznaćeš.

6 Da se spozna od istoka sunca i od zapada njegova, da osim mene nema boga. Ja sam GOSPODIN i nema drugoga.

7 Tvorac svjetlosti i Stvoritelj tmine, donositelj mira i stvaratelj zla. Ja, GOSPODIN, ja činim to sve.'

8 Rosite, nebesa, odozgor, oblaci, kapljite blagoslovom, neka se otvori zemlja da procvate spasenje i neka ona iznikne blagoslovom! Ja, GOSPODIN, to sam stvorio.

9 Teško onome koji se svada sa Stvoriteljem svojim! On, krhotina među zemljanim posudama. Smije li glina reći svojem lončaru: "Što radiš"? I tvoje djelo: "Nemaš ruku".

10 Teško onome koji govori ocu: "Što će ti još djeca"? i ženi: "Što još rađaš."

11 Ovako govori GOSPODIN, Svetac Izraelov i Tvorac njegov: Zar me pitate za ono što dolazi, i za djelo svojih ruku, zar mi zapoveda, zar me pitate za djecu moju!

12 Ja sam onaj koji je stvorio zemlju i na njoj ljudi stvorio, ruke su moje razapele nebesa, i svoj vojski njegovoj dao sam zapovijed.

13 Ja sam ga podignuo u pravednosti, sve ćeš mu putove poravnati. On će opet graditi moj grad, On će pustiti na slobodu prognačike moje, ne za novce ni za darove, govori GOSPODIN vojska.

14 Ovako govori GOSPODIN: "Bogatstvo

Egipta i dobitak Kušita i Sabejaca, ljudi visoka rasta, doći će k tebi i pripast će tebi. Za tobom će pristati, u okovima tebi služiti, tebi se klanjati, tebi se moliti, rekavši: 'Zaista u tebi je Bog, i nema drugoga Boga, nema drugoga.'"

15 Zaista, ti si Bog s tajnim namislima, o Bože Izraelov, Spasitelj!

16 Postideni i posramljeni bit će oni svi, svi odlaze sa sramotom koji grade idole.

17 A na Izraela mislit će GOSPODIN vječnim spasenjem, vi se nećete posramiti, ili osramotiti od vijeka dovijeka.

18 Jer ovako govori GOSPODIN, Stvoritelj nebesa, pravi Bog, koji je sazdao i stvorio zemlju, koji ju je uredio, koji je nije kao puštinju stvorio, nego ju je sazdao za prebivalište: Ja sam GOSPODIN i drugi nitko.

19 Nisam govorio tajno, u kojem tamnuktu zemlje. Nisam potajno rekao djeci Jakovljevoj: "Tražite me uzalud!" Ja, GOSPODIN, govorim što je pravo, javljam što je istinito.

20 Skupite se, pristupite, dođite ovdje svi, od naroda izbavljeni! Nerazumni su koji nose drvene kipove, koji se mole bogu koji ne može pomoći.

21 Predložite, iznesite, neka se vijeća zajedno: Tko je to od starine rekao, tko je javio još onda? Nisam li ja to bio, GOSPODIN? Nema osim mene Boga, osim mene nema Boga pravednoga i Spasitelja.

22 Ovdje se k meni okrenite, dajte se spasiti, svi krajevi zemaljski, jer sam ja Bog, i drugi nitko.

23 Sobom sam se zakleo, iz mojih usta dolazi istina, riječ neopoziva. Svako će se koljeno pokloniti pred menom, svaki će se jezik zakleti meni.

24 Govorit će se: 'Samo u GOSPODINU, spasenje je i snaga, k njemu će doći puni srama svi koji se gnjeve na njega.'

25 U GOSPODINU dokazuju svoje pravo i diče se svi potomci Izraelovi.

Spasenje Izraelovo u Bogu, koji mu je vjeran

46 Bel pada na koljena, spusti se Nebo. Kipovi se njihovi stavljaju na tovarnu marvu, koju ste inače nosili, tovare se sada kao teret na umorne životinje.

2 Oni se spuštaju, padaju svi na koljena, ne mogu spasiti teret putuju sami u ropstvo.

3 Poslušajte me, vi od kuće Jakovljeve, vi svekoliki što ste ostali od Izraelove kuće! Nosim vas od utrobe majčine, držim vas od rođenja.

4 Do u starost vašu ja sam isti, nosit ću vas do sijeda vijeka. Tako sam činio, i dalje vas nosim, nosit ću vas i spasiti.

5 S kim ćete me izjednačiti i prispopodobiti i

koga ćete staviti uza me da bi bio kao ja? **6** Prosipaju zlato iz torbe, mjere srebro na mjerila. Posjećuju zlatara da iz toga napravi boga koga štiju, pred kojim padaju na koljena.

7 Dižu ga na pleća, nose ga, spuštaju ga dolje, stoji tiho na svojem mjestu, ne miče se s svojega mesta. Zazovu li ga: ne odgovara, nikoga ne izbavija iz njegove nevolje.

8 Mislite na to i budite jaki, primite to k srcu, otpadnici!

9 Mislite na prijašnje od starine, da sam ja jedino Bog, i nitko drugi, pravi Bog, i nema drugoga kao ja,

10 koji je od početka javljaо svršetak, od davne davnine što se još nije dogodilo! Ja velim: Odluka će se moja ispuniti, sve što mi je drago, ispunjam.

11 Pozvao sam s istoka pticu grabežljivicu, iz daleke zemlje čovjeka svoje odluke. Kako sam rekao, tako dovodim, kako sam naumio, tako napravim.

12 Poslušajte me, koji ste okorjela srca, koji ste daleko od spasenja!

13 Približio sam spasenje svoje, ono nije više daleko, neće zakasniti moje spasenje. Sionu donosim pomoć, Izraelu svoju slavu.

Slavodobitna pjesma o propasti Babilona

47 Siđi i sjedi u prah, djevojko kćeri babilonska! Bez prijestolja sjedi na zemlju, kćeri kaldejska, jer se ubuduće ne zoveš više nježna i lijepa.

2 Uzmi mlin i melji brašno, podigni natrag koprenu svoju, zagrni skute, otkrij noge i pregazi rijeke!

3 Neka je otkrivena sramota tvoja, neka se vidi golotinja tvoja! Osvetit ću se, i da nitko ne zaštitи Babilon!

4 Otkupitelj naš zove se GOSPODIN vojska, Svetac Izraelov.

5 Sjedi tiho i sakrij se u mrak, kćeri kaldejska, jer te ubuduće nitko više ne zove gospodaricom kraljevstvima.

6 Razgnjevio sam se na svoj narod, obeščastio sam svoju baštinu. Predao sam je tebi, ali joj se ti nisi smilovala. Na starca si stavljala preteški jaram svoj.

7 Mislila si: "Ostajem dovjeka, gospodarića sam zauvijek." Nisi to primila k srcu, nisi pomisljala na svršetak svoj.

8 Sada čuj ovo, razvratnice, koja si sjedila bez brige, koja si mislila u svojem srcu: "Nema mi jednake, neću sjediti kao udoviča i neću ostati bez djece!"

9 A to će oboje doći na tebe u jedan dan iznenada: gubitak djece i udovištvvo! To će te stići u punoj mjeri svojoj zbog mnogih.

gobrojnih prijevara tvojih, zbog bezbroj zaklinjanja tvojih.

10 Osjećala si se sigurnom u zloči svojoj, mislila si: "Nitko me ne vidi." Prevarilo te mudrovanje tvoje, znanje tvoje, mislila si u sebi ovako: "Nema mi više jednake."

11 Ali cete stići zlo koje ne možeš odbiti. Propast će te stići što je ne možeš zaklinjati. Iznenada će ti stići uništenje kojemu se nisi nadala.

12 Pa dodi ovdje sa svojim proklinjanjem, sa svojim bezbrojnim prijevarama što si ih činila od mladosti svoje; možda mogneš sebi pomoći, možda utjeraš strah u me.

13 Umorila si se od svojih mnogih vijećanja. Neka ustanu koji mjere nebo, koji promatraju zvijezde, koji proriču svakoga mjeseca mlađaka, da te izbave od onoga što će te stići.

14 Jest, oni će biti jednaki strnjici koju je spalio oganj. Oni ne mogu same sebe izbaviti iz plamena silnoga. Nije to ugalj, da se tko ogrije na njemu, niti ognjište da se sjedne uza njega.

15 Tako će biti onima, s kojima si se trudila i trgovala od mladosti svoje. Razbjeći će se svaki na svoju stranu, nitko ti neće pomoći.

Izrael opomenut zbog svoje nevjere

48 Čujte ovo, vi od kuće Jakovljeve, koji se zovete imenom Izraelovim i iz vrela Judina izašli ste, koji se zaklinjete imenom GOSPODINOVIM i slavite Boga Izraelova, ali ne u istini i pravdi!

2 Oni se imenuju po svetom gradu i oslanjaju se na Boga Izraelova, kome je Ime GOSPODIN vojska.

3 Prijašnje sam davno već objavio, iz milih je usta izišlo, ja sam to javio, brzo sam izvršio i dogodilo se.

4 Jer sam znao da si tvrdoglav, da je tvoja šija željezna žila i da ti je čelo od mjeri,

5 Zato sam ti već davno objavio, prije nego se još dogodilo, priopćio sam ti da ne rekneš: "Idol je moj izvršio, kip moj rezbareni, kip moj liveni to je zapovjedio."

6 Čuo si, sad promotri sve, nećete li sad biti svjedoci moji? Od sada ti javljam novo i skriveno što nisi znao.

7 Sada se izvršuje, a ne davno. Ništa nisi o tomu čuo prije ovoga dana, da ne rekneš: "Znao sam to."

8 Ne, ništa o tom nisi čuo ni znao, niti se prije bilo tvoje uho otvorilo, jer sam znao da si ti vrlo nevjeran i da su te nazvali otpadnikom od utrobe majčine.

9 Zbog svojega imena sustežem još svoju srdžbu, zbog slave svoje svladavam se prema tebi, da te ne iskorijenim.

10 Evo, pretalio sam te, ali nisam našao srebra; prokušao sam te u talionici nevolje.

11 Zbog sebe, zbog sebe izvršio sam to, jer kako bi se bilo i obeščastilo moje Ime? Časti svoje ne dajem nikom drugom.

12 Čuj me, Jakove, i Izraele, koga sam pozvao: Ja sam prvi, i ja posljednji.

13 Jer je moja ruka utemeljila zemlju i moja je desnica razapela nebesa. Pozvao sam ih i svi su zajedno tu stajali.

14 Skupite se svi i čujte! Tko je između njih objavio ovo: On, koga ljubi GOSPODIN, izvršit će volju njegovu na Babilonu i njegovu moć pokazati na Kaldejcima.

15 Ja, ja sam to objavio i pozvao ga, doveo sam ga ovdje, i on će svoj put sretno i dovršiti.

16 Pristupite k meni, čujte ovo! Od početka nisam govorio tajno. Otkako sam to započeo, bio sam kod toga. A sada me poslao GOSPODIN Bog s Duhom svojim.

17 Ovako govori GOSPODIN, tvoj Otkupitelj, Svetac Izraelov: Ja, GOSPODIN, tvoj Bog, jesam onaj koji te je učio da činiš što ti koristi, koji te je vodio putom kojim treba ići.

18 O, da si pazio na moje zapovijedi, onda bi mir tvoj bio kao rijeka, sreća tvoja kao valovi morski.

19 Ondabi plemenatvojegabilokaopijeska i poroda tvojega tijela kao zrna njegovih: njihovo se ime ne bi zatrlo ni iskorijenilo ispred mene.

20 Idite iz Babilona, bježite iz Kaldejce! Glasno pjevajući objavljuite to, govorite, razglasujte do na kraj zemlje! Vičite: "GOSPODIN je otkupio svojega slugu Jakova!"

21 Nisu trpjeli žeđi kad ih je vodio preko putinja, dao je da im iz hridine poteče voda. Hrid je rascijepio i vode su potekle.

22 "Nema mira bezbožnicima," govori GOSPODIN!

Mesija navješćuje Mesijansko djelo spasenja

49 Poslušajte me, vi zemlje na moru! Pazite, vi narodi daljine: GOSPODIN me je pozvao od utrobe majčine, imenovao me je od utrobe majčine.

2 Napravio je moja usta da su kao oštar mač, držao me je u zaštiti svoje ruke, napravio me je da sam kao glatka strijela, sakrio me u tobolcu svojem.

3 On mi je rekao: "Ti, Izraele, moj si sluga, u kojem ću se proslaviti!"

4 A ja sam rekao: "Uzalud sam se onda trudio, snagu sam svoju badava potrošio. Ipak u GOSPODINA stoji moje pravo, u mojega Boga plaća moja."

5 A sada govori GOSPODIN, koji me je od majčine utrobe odredio svojim slugom, da

mu privedem natrag Jakova, da skupim Izraela za njega. Proslavio sam se u očima GOSPODINOVIM i moj Bog bio je meni jakost.

6 On doista je rekao: "Premalo je da si mi sluga, da se podignu plemena Jakovljeva, da se vrate otkupljeni Izraelovi. I zato te činim svjetлом neznabozaca, da budeš posrednik mojega spasenja do na kraj zemlje."

7 Ovako govori GOSPODIN, otkupitelj Izraelov, njegov Svetac, prezrenomu, od ljudi odbačenomu, slugi silnika: "Kraljevi će vidjeti i dignuti se. Vladari će pasti na koljena zbog GOSPODINA, koji je vjeran, zbog Sveca Izraelova, koji te je izabrao."

8 Ovako govori GOSPODIN: "U vrijeme mislosti uslišao sam te, pomogao sam ti u dan spasenja. Čuvaо sam te, napravio sam te posrednikom zavjeta za narod, da podigneš zemlju, da razdijeliš opustjelu baštinsku zemlju,

9 Da dovikneš sužnjima: 'Izadite!' Onima koji stanuju u mraku: "Dodite na svjetlo!" Odmah na putovima oni će pasti, svoju će pašu još naći po svim golim visinama.

10 Neće biti gladni ni žedni, neće ih pogodati jug ni sunce, jer će ih pratiti milosrdnik njihov i odmarat će ih na izvor-vodama.

11 Sve gore svoje pretvorit će u putove. Visoke će biti ceste moje.

12 Gle, ovi dolaze izdaleka! Gle, oni od sjevera, od zapada i oni od zemlje sinimske!"

13 Kličite, nebesa! Veseli se, zemljo! Podvikujte gore, jer je GOSPODIN utješio svoj narod, smilovao se siromasima u njemu.

14 A ipak se tužio Sion: "Ostavio me je GOSPODIN. Zaboravi me Svemoćni."

15 Zaboravi li žena djetešće svoje, ne smijuje li se plodu svojega tijela? A da bi ga i zaboravila: Ja ne zaboravljam tebe!

16 Gle, na ruke sam te svoje zapisao, zidovi tvoji stoje mi uvijek pred očima.

17 Tvoja djeca hite ovdje, tvoji razoritelji i opustošitelji odlaze od tebe.

18 Podigni svoje oči unaokolo i vidi: svi se oni skupljaju i dolaze k tebi. Tako bio ja živ, govori GOSPODIN, svima njima ti ćeš se zadržati kao nakitom, opasat ćeš se njima kao zaručnica.

19 Jertvoje ruševine i pustoši i opustošena zemlja tvoja sada su pretjesne za žitelje, i daleko borave oni koji su te žderali.

20 Jest, tvoji sinovi što su ti još ostali iz vremena kad si bila bez djece, vikat će glasno: "Pretjesan mi je prostor, napravi mjesto za mene da mogu prebivati!"

21 Onda ćeš se ti pitati: "Tko mi je ove rođio, kad sam ipak bila bez djece i ne-

plodna, prognana i odbačena, tko ih je othranio? Bila sam ipak još ostala sama, a gdje su bili ovi?"

22 Ovako govori GOSPODIN Bog: "Evo, podižem svoju ruku za neznabozče, svoje zastave uzdižem za narode. U naručju donose oni tvoje sinove, i na plećima nose oni tvoje kćeri.

23 Tvoji su čuvari kraljevi, tvoje su dojilje kraljice, klanjaju ti se licem do zemlje i ljubiju prah tvojih nogu. Tako ćeš spoznati da ja, GOSPODIN, jesam onaj koji neda da se posrame oni, koji se uzdaju u njega."

24 Otima li se jakome plijen, ugrabi li se silniku rob?

25 Jest! Ovako govori GOSPODIN: "I jakome otet će se plijen, i silniku ugrabit će se rob, jer će se boriti s protivnicima tvojim, izbavit će tvoju djecu."

26 Mučiteljima tvojim dajem da jedu svoje vlastito meso. Opit će se svojom krvljku kao novim vinom. Onda će svaki narod spoznati, daja, GOSPODIN, jesam tvoj Izbačitelj, tvoj Otkupitelj, Svemoćni Bog Jakovljev."

Mesija je Izraelova nada

50 Ovako govori GOSPODIN: "Gdje je raspusna knjiga vaše majke, kojom bih je ja otpustio? Ili tko je od vjerovnika mojih kome bih vas prodao? Zbog zlodjela prodali ste se sami, i zbog bezakonja vaših bila je opustošena majka vaša.

2 Zašto sam ja došao sam, a nikoga nije bilo ovdje, zašto ja zovnuo, a nitko se nije odazvao? Da nije prekratka moja ruka za otkupljenje? Ili nema u mene snage za izbavljenje? Gle, karanjem svojim isušujem more, obraćam rijeke u pustinju. Ribe u njima gniju zbog nestašice vode i pomru od žedi.

3 Odijevam nebesa u žalost, zaogrćem ga haljinom pokorničkom."

4 Jezik učenika dao mi je GOSPODIN Bog, da navješćujem, da nagovorom krijejam umorne. On budi svako jutro, budi mi uho da slušam kao učenik.

5 GOSPODIN Bog otvorio mi je uho, a ja se nisam protivio, nisam odstupio natrag.

6 Leda svoja podmetao sam onima koji su me udarali, obraze svoje onima koji su me pljuskali, nisam skrivao svojega lica od poruge i pljuvanja.

7 A GOSPODIN Bog mi je pomagao, zato se nisam osramotio. Zato sam napravio svoje lice tvrdim kao kremen, i znam da se neću posramiti.

8 Koji mi pribavlja pravo, blizu je. Tko će se pravdati sa mnom? Istupamo zajedno, tko je protivnik moj u parnici, neka pristupi k meni?

9 Gle, GOSPODIN Bog mi pomaže, tko će me krivim proglašiti? Gle, svi se oni raspadaju kao haljine, moljci će ih izjesti.

10 Tko se među vama boji GOSPODINA, taj sluša njegov glasa sluge, taj je išao po mruku i bez svjetla, ali se uzdao u Ime GOSPODINOVO, oslanjao se na svojega Boga.

11 Gle, vi ste svi ljudi koji raspirujete ognj, ognjene strijele stavljate u plamenove. Uđite u žar ognja svojega, u ognjene strijele što ste stavili u plamenove! Iz moje ruke dogodit će vam se ovo: u mukama ćete ležati.

Pravednici se vraćaju i radost u Sionu

51 Poslušajte me, koji težite za spaseњem, koji tražite GOSPODINA! Pogleđajte hridinu iz koje ste isječeni, i jamu duboku iz koje ste iskopani!

2 Pogledajte Abrahama, svojega oca, i Saru, koja vas je rodila! Sam je bio kad sam ga pozvao. Blagoslovio sam ga i umnožio ga.

3 Jest, GOSPODIN će se smilovati Sionu, utješit će sve njegove ruševine. Pustinju će njegovu pretvoriti u zemlju raskošnu, pustinju njegovu u vrt GOSPODINOV. U njemu će se nalaziti radost i veselje, hvalospjev i gromka pjesma.

4 Poslušaj me, moj narode, čujte me, moja braćo, jer pouka izlazi od mene. Svoj zakon postavljam kao svjetlo narodima.

5 Blizu je moja pravednost, moje spasenje je izašlo, i moja snaga će suditi narodima, čekaju me zemlje na moru, uzdaju se u mišicu moju.

6 Podignite gore k nebesima svoje oči i pogledajte dolje na zemlju, jer će nebo iščeznuti kao dim, kao haljina zemlja će se raspasti. Kao mušice umiru njezini žitelji, a moja će pomoći ostati zauvijek i spasenju mojemu nema nikada kraja.

7 Poslušajte me koji težite za spasenjem, ti narode, u kojem prebiva moj zakon! Ne bojte se poruge ljudske, psovanja njihova se ne strašite!

8 Jer će ih moljac izjesti kao haljinu, kao vunu crv će ih izgristi, a moje spasenje će ostati zauvijek, i moje spasenje od naraštaja do naraštaja.

9 Digni se, digni se! Naoružaj se jakošću, mišico GOSPODINOVA! Digni se kao u dane davnine, za naraštaje što su prošli! Nisi li ti sasjekla Rahaba, probola zmaja?

10 Nisi li ti isušila more, vode bezdana velikoga? Od dubina morskih napravila put da prođu otkupljeni?

11 Oslobođeni GOSPODINovi vraćaju se i dolaze pjevajući u Sion. Na glavi njihovoj sja radost vječna, njihov je dio radost i ve-

selje, nestalo je brige i uzdisanja.

12 Ja, ja sam koji vas tješim. Tko si ti da se bojiš smrtnih ljudi, djece čovječe što iščeznu kao trava?

13 Da si zaboravio GOSPODINA, koji te je stvorio, koji je razapeo nebesa i osnovao zemlju. Da stalno dršćeš, svaki čas pred gnjevom tlačitelja, koji je išao za tim da te upropasti, a gdje je sada gnjev tlačitelja?

14 Doskora će se oslobođiti sužanj svojih okova. Ne umire on, ne ide u svijet mrtvih, dalje ne trpi oskudicu kruha.

15 Jer sam ja GOSPODIN, tvoj Bog, koji pokreće more da valovi njegovi buče, GOSPODIN vojska njegovo je Ime.

16 Ja sam stavio u tvoja usta svoje riječi. Ja sam te sakrio u zaštiti svoje ruke, ja, koji sam stvorio nebesa, utemeljio zemlju, rekao Sionu: "Ti si moj narod."

17 Digni se, digni se, ustani, Jeruzaleme! Ti si pio iz ruke GOSPODINOVE čašu gnjeva njegova, čašu si ljutu iskapio.

18 Od sve djece koju je rodio, nijedno ga nije vodilo. Od sve djece koju je othranio, nijedno ga nije uzelo za ruku.

19 Dvoje te je pogodilo—tko da te požali? Pustoš i rasip, glad i mač—tko bi te mogao utješiti?

20 Djeca su tvoja ležala nemoćna na krajevima svih ulica, kao gazele u mreži, puna gnjeva GOSPODINOVA i karanja tvojega Boga.

21 Zato ipak čuj ovo, ti nevoljni, ti pijani, ali ne od vina!

22 Ovako govori GOSPODIN, GOSPODIN tvoj Bog, koji pravicu pribavlja svojem narodu: Evo uzimam iz ruke čašu ljutu, času mojega gnjeva: nećeš je od sada piti.

23 Dajem je u ruku tlačiteljima tvojim, koji su ti govorili: "Lezi da prijedemo preko tebe!" I ti si leđa svoja postavio da budu tlo, da budu ulica onima, koji su koračali po njima.

Glasnici mira objavljiju spasenje Siona

52 Ustani, ustani, odjeni se u svoju snagu, o Sione! Odjeni sjajne svoje haljine, o Jeruzaleme, grade sveti, jer ni jedan, neobrezan i nečist neće više ući u tebe.

2 Otresi prah sa sebe! Ustani, zarobljena družino o Jeruzaleme! Skini okove s vrata svojega, o zarobljena kćeri sionska!

3 Jer ovako govori GOSPODIN: "Badava su vas prodali, pa ćete se i bez novaca iskupiti."

4 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: "Najprije siđe moj narod u Egipat da boravi ondje u stranom svijetu. Onda ga Asirija pritisnu bez razloga.

5 A sada, govori GOSPODIN, što moram ovdje još činiti? Jer je moj narod zarobljen badava. Gospodari se njegovi hvale, govori GOSPODIN! Neprestano, svaki čas huli se na moje Ime.

6 Zato će moj narod spoznati moje Ime. Zato će spoznati u onaj dan da sam ja, koji govori: 'Gle, to sam ja.'"

7 Kako su krasne na gorama noge onoga koji donosi Radosnu vijest, oglašuje mir, koji donosi vijest dobra, oglašuje spasenje, koji govori Sionu: "tvoj Bog kraljuje."

8 Čuj, stražari tvoji podižu glas, svi kliču, jer okom u oko vide puni radosti povratak GOSPODINOV u Sion.

9 Kličite u sav glas, ruševine Jeruzalema, jer GOSPODIN tješi svoj narod. On otkupljuje Jeruzalem.

10 GOSPODIN je pokazao svetu mišicu svoju pred očima svih naroda. Svi krajevi zemlje gledaju spasenje našega Boga.

11 Odlazite, izadite odatle, ne dotičite se ničega nečista! Izadite iz područja njihova, očistite se, koji nosite posude GOSPODINOVO!

12 Jer ne trebate izići u hitnji da se odatle maknete bježeći, jer pred vama ide GOSPODIN, i vaše je zapleće Bog Izraelov.

13 Gle, uspjjet će moj sluga, popet će se, uzdignut će se, bit će silno uzvišen.

14 Kako su se mnogi pretrašiti nad tobom—jer je neljudski bio iznakažen njegov izgled; njegov lik nije više bio sličan čovječjemu.

15 Tako će on začuditi mnoge narode. Kraljevi će pred njim zatisnuti svoja usta kad vide što im se još nikada nije pripovjedilo, kad čuju što nisu još nikada slušali.

Mesija nositelj grijeha

53 Tko je povjerovaо vijesti našoj, kome se otkrila mišica GOSPODINOVA?

2 Tako je izrastao pred njim kao mladica, kao korijen iz suhe zemlje. Nema obličja na njemu, nema ljestvica da bismo ga gledali i nema izgleda da bismo našli ugodnosti na njemu.

3 Prezren je bio, posljednji od ljudi, čovjek bolova, priučen patnjama, kao jedan od koga čovjek zaklanja svoje lice, tako je bio prezren i nismo ga cijenili.

4 A on je nosio patnje naše, žalosti je naše uzeo na se, mi smo ga držali bijenim, pogodenim od Boga i mučenim.

5 Ali je on bio ranjen za naše grijeha, prebijen za naša zlodjela. Za naše spasenje ležala je kazna na njemu, modricama nještim mi smo ozdravljeni.

6 Svi smo mi kao ovce lutali naokolo. Svaki je išao svojim vlastitim putom. A GOSPODIN je stavio na njega grijeha i zlodjela svih

nas.

7 Bio je zlostavljen, a on se predao dragovoljno, nije otvorio svojih usta kao janje koje se vodi na klanje. Kao ovca—nijema pred onima koji je strižu—nije otvorio svojih usta.

8 Iz tjeskobe i suda bio je uzet, i tko da iskaže sudbinu njegovu. Bio je istrgnut iz zemlje živih i za opačine mojega naroda bio je na smrt pogoden.

9 Odredili su mu grob uz zločince, a uz bogatoga bio je iza smrti, jer nije počinio nepravdu i nije se našla prijevara u njegovim ustima.

10 Ali je GOSPODINU bila volja da ga stavi na muke. Kad se sam žrtvuje kao žrtva za grijeh, vidjet će potomke, dugo će živjeti i volja će se GOSPODINOVA ispuniti po njemu.

11 Od truda svoje duše on će vidjeti svjetlost. Svojim spoznanjem moj će pravedni sluga mnoge opravdati, jer će on uzeti na sebe njihova zlodjela.

12 Zato će mu dati mnoge kao dio, mnogo brojne će on prisvojiti zato jer je dao svoj život na smrt i bio ubrojen među zločince, i nosio grijeha mnogih, i molio se za zločince.

Božje novo kraljevstvo

54 Pjevaj, o nerotkinjo, koja nisi rađala! Poklikni pjevanjem, koja nisi znala za muke porođaja, jer će osamljena imati više djece negoli udana, govori GOSPODIN!

2 Raširi prostor svojem šatoru, neka se razastru zavjese tvojih domova i da se ne škrtaš! Prodiš svoju šatorsku užad i tvrdo zabij kolčice!

3 Jer ćeš se nadesno i naljevo rasprostraniti. Cijele narode uzima tvoje pleme u posjed i naseljava puste gradove.

4 Ne boj se jer se nećeš osramotiti! Ne srami se jer se ne trebaš zacrvjeti, jer ćeš zaboraviti sramotu mladosti svoje i prijekora udovištva svojega nećeš se više sjecati.

5 Jer tvoj muž jest tvoj Stvoritelj, GOSPODIN vojska ime je njegovo, i tvoj Otkupitelj jest Svetac Izraelov, Bog cijele zemlje, tako se on zove.

6 Jer kao ženu ostavljenu u srcu ožalošćenu, tako te zove natrag GOSPODIN. Može li se pogrditi žena mladosti, govori tvoj Bog.

7 Ostavio sam te samo za kratko vrijeme, ali sam te s velikim milosrdjem vodio kući.

8 U provali gnjeva sakrio sam samo za čas svoje lice od tebe, ali se u vječnoj milosti smilujem tebi, govori tvoj Otkupitelj, Gos-

PODIN.

9 Jer kao kod potopa Noina sad će to držati: kao što sam se zakleo: Nikada više neće potop Noin poplaviti zemlju tako se i zaklinjem da se neću više gnjeviti na tebe, niti će te karati.

10 Ako se i gore pomaknu i bregovi se tresu, opet se ljubav moja neće odmaknuti od tebe i zavjet mojega spasenja neće se oduzeti, govori GOSPODIN, tvoj milosrdnik.

11 Nevoljnica, burom raščupana, utjehe lišena! Evo, ja namještam tvoje kamenje na smaragdu i tvoje temelje na safirima.

12 Gradim tvoja kruništa od rubina, tvoja vrata od kristala i tvoju ogradu od dragoga kamenja.

13 Sva su tvoja djeca učenici GOSPODINOV i velik je mir djece tvoje.

14 Na pravednosti bit ćeš osnovana. Daleko ćeš biti od svake tjeskobe, jer se više nemaš čega bojati, nećeš imati straha, jer ti se on više ne približuje.

15 Gle, bit će ih koji će se skupljati na tebe, ali to neće biti od mene. Tko napadne na tebe, na tebi će pasti.

16 Gle, ja sam stvorio kovača koji raspaljuje ugljevije i pravi oružje po svojoj volji, ja sam stvorio i kvaritelja da uništava.

17 Nikakvo oružje što se kuje protiv tebe neće ništa napraviti. Svaki jezik koji se podigne na tebe na sudu dokazat ćeš krivim. To je baština GOSPODINOVIH sluga i pravednost je njihova od mene, govori GOSPODIN!

Pravi put k spasenju

55 Ustanite svi žedni, dođite na vodu koji nemate novaca, dođite, kupujte žita i jedite! Dodite, kupujte vina i mlijeka bez novaca i bez plaćanja!

2 Zašto izdajete svoje novce na ono što nije za jesti, i rad koji nikad ne zadovoljava? Slušajte me, pa ćete jesti što je dobro i duša će se vaša pretilinom okrijepiti!

3 Prignite svoje uho i dodite k meni, poslušajte i duša će vaša živjeti! Ustanovit ću s vama vječni zavjet-nenarušivo obećanje milosti Davidu.

4 Evo, dao sam ga za svjedoka narodima, za vođu i vladara narodima.

5 Evo, zvat ćeš narode, koje ne poznaje, a narodi koji te ne poznaju dolaze k tebi zbog GOSPODINA, tvojega Boga, i zbog Sveca Izraelova, jer te je on proslavio.

6 Tražite GOSPODINA dok se može naći, zovite ga dok je još blizu!

7 Neka bezbožnik ostavi svoj put, nepravednik svoje misli i neka se vrati GOSPODINU i On će mu se smilovati; našem Bogu, jer će On obilno oprostiti!

8 Jer moje misli nisu vaše misli, ni moji putovi vaši putovi, govori GOSPODIN!

9 Ne, kako su nebesa visoko nad zemljom, tako su moji putovi visoko nad vašim putovima i moje misli nad vašim mislima.

10 Jer kako padaju kiša i snijeg s neba i ne vraćaju se ondje dok nisu zemlju natopili i oplodili i zazelenili da daje sjemena sijaču i kruha onome koji jede.

11 Tako je i s mojom riječi, koja izlazi iz mojih usta: ne vraća se k meni prazna, nego će izvršiti što sam htjeo, i uspjjet će u onome za što sam je poslao.

12 Jer ćete s veseljem izići i u miru biti vođeni. Gore i bregovi klicat će pred vama i sva će stabla poljska pljeskati svojim rukama.

13 Mjesto trnja čempresi će rasti, mjesto kopriva niknut će mirte. To će biti GOSPODINU u slavu, znak što nikada neće nestati.

Spasenje neznabozaca

56 Ovako govori GOSPODIN: Čuvajte pravicu i uspostavite pravednost, jer je moje spasenje blizu; da dođe i pravednost moja da se otkrije.

2 Blagoslovljen je čovjek koji tako pravi i sin čovječji koji se drži toga: koji drži Subotnji dan i ne obeščašće ga, čuva svoju ruku da ne napravi ništa зло!

3 Neka ne govori došljak koji pristane uz GOSPODINA: "GOSPODIN će me odstraniti iz svojega naroda." Neka ne govori uškopljenik: "Ah, ja sam samo suho drvo!"

4 Jer ovako govori GOSPODIN: Uškopljenicima koji drže moje Subotnje dane i to biraju što je meni ugodno i drže se mojega zavjeta,

5 njima dajem u svojoj kući i među zidovima svojim mjesto i ime koje je bolje nego ono od sinova i kćeri. Ime vječno dajem im, koje se nikada ne zatire.

6 A došljake koji pristanu uz GOSPODINA da mu služe, da ljube Ime GOSPODINOVU i da budu njegove služe, sve koji drže Subotnji dan i ne obeščasti ga i drže se mojega zavjeta.

7 Njih ću dovesti svojoj svetoj gori i razveseliti ih u svojoj molitvenoj kući. Njihove žrtve njihove paljenice i njihove žrtve zaklanice ugodne su na mojoj žrtveniku, jer će se moja kuća zvati kuća molitve za sve narode.

8 Govori GOSPODIN Bog, koji skuplja pruganike Izraelove: Još više skupljam k onima koje sam već skupio od njega.

9 Sve poljske životinje, dođite da jedete, sve šumske životinje!

10 Stražari su njegovi slijepi, svi oni ništane zapažaju, svi su psi nijemi, ne mogu lajati,

drijemaju, leže i najdraže im je spavati.

11 Psi su proždriljivi, ne znaju za sitost. Pastiri su koji ne pokazuju razbora. Svi idu svojim vlastitim putom, svaki za svojom korišću, jedan kao drugi.

12 "Dodite, donijet ću vina, napit ćemo se žestoka pića! Sutra neka bude kao danas, sjajno preko mjere!"

Mir pravednika u smrti; nemir bezbožnika

57 Pravednik gine i nitko ne mari za to; pobožniku se ljudi uklanaju i nitko ne shvaća da se od zloće uklanja pravednik.

2 On ulazi u mir, počine na svojoj postelji svaki koji je hodio pravim putom.

3 A vi pristupite ovdje, sinovi враčara, rod preljubnice i bludnice!

4 Kome se vi rugate, na koga razvaljujete usta i plazite jezik? Niste li djeca grijeha, leglo laži?

5 Koji se raspaljujete za bogovima, pod svakim zelenim stablom, koji u dolinama koljete svoju djecu pod kamenim vrletima.

6 Tvoj je dio na glatku kamenu u dolini potočnoj. Baš to je najdraže mjesto tvoje i njima si izlijevao naljev, prinosio dar. Zar ću se time zadovoljiti?

7 Na svakoj gori visokoj i uzvišenoj postavio si boravište svoje i ondje si se penjao da prineseš žrtvu zaklanicu.

8 Iza vrata i dovrata stavio si spomen svoj, meni nevjeran, otkrio si boravište svoje i uzašao u njega, raširio si ga, nešto si od njih sebi zadržao, volio si općenje s njima, zlo si video.

9 Išao si k Moleku s uljem i uzimao si sobom mnoge mirise. Slao si daleko glasnike svoje i pregibao si se sve do podzemnoga svijeta.

10 Mnogim putovanjima svojim umorio si se, ali nisi rekao: "Bilo je uzalud." Još si osjećao život u svojim udovima, i zato nisi sustao.

11 Koga si se prestrašio i koga si se pobojao da si postao nevjeran, da nisi na mene mislio i za mene nisi mario? Zar ne, jer sam ja šutio i to od davnoga vremena, zato li me se nisi više bojao?

12 Ali ja ću objaviti kako je s tvojom pravednošću i s tvojim djelima koja ti neće koristiti ništa.

13 Kad onda zavikneš, neka te izbave tvoje hrpe idola! Ali će ih sve odnijeti vjetar i jedan će ih dah otpuhnuti, a tko se u me uzda, baštinit će zemlju, zaposjednut će moju svetu goru."

14 Onda će se reći: "Napravite put! Napravite put! Poravnajte put! Odstranite svaku

smetnju s puta mojega naroda!"

15 Jer ovako govori Visoki, Uzvišeni, koji vječno stoluje i zove se Svetac: U visini, u Svetom mjestu prebivam, ali i kod poniznoga i skrušenoga, da nanovo oživim duh skrušenomu i nanovo okrijepim srce slomljenomu.

16 Jer se neću zauvijek svađati i neću se stalno gnjeviti. Inače ginu pred menom duh i duše što sam ih stvorio.

17 Zbog grijesne lakovosti njegove gnjevio sam se na narod i udarao ga: sakrio bih se i srđio, a on se odmetnuo putom svojega srca.

18 Vidio sam njegove putove, ali ću ga ozdraviti i voditi i dat ću utjehu njegovima koji trpe.

19 Taj sam koji dajem obećanje: mir, mir dalekima i blizima, govori GOSPODIN, ja ću ih ozdraviti.

20 A bezbožnici su kao more uzburkano, koje se ne može umiriti, i čija voda izbacuje mulj i blato.

21 Nema mira bezbožnicima, govori moj Bog.

Lažni i istiniti strah Božji

58 Viči iz puna grla, ne susteži se, podigni svoj glas kao truba! Objavi mojem narodu grijeh njegov, kući Jakovljevoj opačine njezine!

2 Pitaju me dan na dan i rado bi htjeli dozнати моје putove. Kao narod koji vrši pravednost i ne odmiče se od pravde svojega Boga, tako oni traže od mene pravedne presude, navaljuju na objavljenje Božje.

3 "Zašto postimo," govore, 'a ti to ne vidiš, trapimo se, a ti to ne primjećuješ?' Eto, u dan kad postite, idete za poslovima svojim i radite sav svoj posao.'

4 Eto, postite da se svađate i tučete, da udarate šakom opakom. Nemojte dalje tako postiti kao sada, da se čuje glas vaš u visini nebeskoj!

5 Jeli je to post koji mi je po volji, dan kada se trapi čovjek? Da objesi svoju glavu kao rogoz i da prostire poda se kostrijet i pepeo? Zar ćeš to zvati postom i danom ugodnim GOSPODINU?

6 Nije li ovo post koji volim: da razvežeš sveze nepravedne, da odriješi remene ropstva, da pustiš na slobodu zarobljenike i slomiš svaki jaram?

7 Nije li u tom da lomiš svoj kruh gladnomu i primaš u svoju kuću bijedne beskućnike? Kad vidiš koga napola gola, trebaš ga zaođeti i ne maknuti se svojem rodu po krvi.

8 Onda zasja svjetlo tvoje kao zora, zdravlje tvoje brzo procvate, opravdanje tvoje ide pred tobom, sjaj GOSPODINOV zapleće

je tvoje.

9 Ako onda zovneš, daje ti odgovor GOSPODIN. Ako vikneš za pomoć, on će reći: Evo me. Ako izbacis iz svoje sredine jaram, pruženi prst i prijevarno govorenje

10 I gladnomu ponudiš što imaš i nasitiš nevoljnika, onda zasja svjetlo tvoje u tami i mrak će tvoj biti jasan kao u podne.

11 Uvijek će te voditi GOSPODIN, pa i u suši dušu će ti krijebiti. Tvoje kosti on jača, i ti si kao vrt dobro zaljeven, kao izvor kojemu voda ne presuši nikada.

12 Prastare ruševine sazidaju tvoji, temelje prošlih naraštaja ti opet podižeš. Nazvat će te zidarom pukotina, obnoviteljem ulica za naselje.

13 Ako svoju nogu na Subotnji dan zaustaviš tako da na sveti dan moj ne obavljaš svojih poslova i Subotnji dan prozoveš milinom, a sveti dan GOSPODINOV poštovanja dostoјnjim i s tim ga slaviš, da na njemu ne činiš svojih putova i ne obavilaš svojih poslova i ne govoriš za svoje stvari;

14 onda ćeš se veseliti u GOSPODINU, i ja ću te izvesti na visine zemaljske i dat ću ti da uživaš baštinu svojega oca Jakova, jer su to obećala usta GOSPODINOVA.

Smetnje osvitu mesijanskog doba

59 Gle, nije prekratka GOSPODINOVA ruka da pomogne, nije gluho njegovo uho da čuje.

2 Ne, vaša zlodjela rastavljaju vas s Bogom vašim, vaši grijesi zaklonili su njegovo lice od vas da ne čuje.

3 Jer su vaše ruke onečišćene krvlju, prsti vaši krivnjom zlodjela, usne vaše govore laž, jezik vaš govori krivo.

4 Nitko ne traži pravedno sud, nitko se pošteno ne pravda. Oslanjaju se na prijevaru i govore laž, započinju nevolju i rađaju zlodjela.

5 Nose jaja gujina i paučinu tkaju. Tko pojede jaja njihova, taj mora umrijeti, zgnjeći li se jedno, izleže se guja ljudica.

6 Tkanina njihova ne valja za haljine, tkanjem njihovim ne može se pokriti. Djela su njihova djela zla i u rukama je njihovim nasilje.

7 Noge njihove trče na zlo i brze su na proljevanje nedužne krvi. Misli su njihove misli zle, a putovi su njihovi pustoš i razor.

8 Za put mira ne znaju oni, nema pravice na kolotečinama njihovim. Sami idu samo krivim stazama i tko god ide po njima, ne zna za mir.

9 Zato je sud daleko od nas i spasenje ne dolazi do nas. Čekamo svjetlost, ali gle, tmina je bijeli dan, ali putujemo po mraku.

10 Kao slijepci pipamo zid, tumaramo oko-

lo kao da nemamo očiju. Spotičemo se u po bijela dana kao u sumračje i zdravi-slični smo mrtvima.

11 Mumljamo svi kao medvjedi i gučemo neprestano kao grlice. Čekamo sud, a on ne dolazi, spasenje, a ono je daleko od nas,

12 Jer je velik broj naših grijeha pred tobom. Opačine naše svjedoče protiv nas, jer smo svjesni svojih grijeha i znamo prijestupe svoje:

13 vjerolomstvo i nijekanje GOSPODINA, odstupanje od svojega Boga, govor o nasilju i nepokorstvu, izmišljanje i iznošenje riječi lažnih.

14 Tako je pravica potisnuta, a pravednost stoji daleko, jer istina opada na trgu, poštenje ne može proći.

15 Tako mora nestati istine, i tko se uklanja od zla, nema ga. GOSPODIN je to vidio i bilo mu je vrlo nemilo što više nije bilo pravice.

16 I video da nema čovjeka i začudio se, da nitko nije posredovao. Onda mu je pomaгла njegova vlastita mišica i pravednost je njegova poduprla njega.

17 Odjenuo je pravednost kao oklop i kacigu pobjede je stavio na glavu. Odjenuo je kao haljine odjeću osvete i zaogrnuo se gnjevom kao ogračem.

18 Po njihovim djelima, on će uzvratiti: svojim protivnicima gnjev, svojom neprijateljima osvetu, i zemljama primorskim on će vratiti.

19 Onda će se na zapadu bojati Imena GOSPODINOVA i na istoku slave njegove, jer će kao mirna rijeka doći on koga će goniti Duh GOSPODINOV.

20 Ali će za Sion doći kao Otkupitelj, za one koji su se u Jakovu odvratili od grijeha, govori GOSPODIN!

21 Moj je zavjet s njima ovaj, govori GOSPODIN: Moj duh koji počiva na tebi i moje riječi što sam ih stavio tebi u usta, neka ne izadu iz usta tvojih, niti iz usta djece tvoje, niti iz usta unučadi tvoje, govori GOSPODIN, od sada zauvijek!

Novozavjetni Sion svjetlo je narodima

60 Ustani, svijetli se, jer je došla tvoja svjetlost. Slava GOSPODINOVA sja nad tobom.

2 Jer evo: tmina pokriva zemlju i mrak narode, ali nad tobom sja GOSPODIN. Nad tobom svijetli njegova slava.

3 Narodi putuju tvojemu svjetlu i kraljevi k sjaju koji sja nad tobom.

4 Podigni pogled svoj unaokolo i vidi svi su se skupili i dolaze k tebi. Tvoji sinovi dolaze izdaleka, a tvoje kćeri će se odgajati u

tvojem naručju.

5 Onda ćeš ti, kad to vidiš, zasjati od radošti, tvoje će srce zadrhtati i raširiti se, jer k tebi dolazi bogatstvo mora, blago naroda pritječe k tebi.

6 Mnoštvo deva prekrilit će te, mlade deve iz Midjana i Efe. Svi oni dolaze iz Sabe. Zlato i miomirisni kad donijet će i radosno će se navješćivati slavna djela GOSPODINOVA.

7 Sva stada kēdarska skupit će se za tebe. Ovnovi nebajotski stajat će ti na službi. Na žrtvenik se moj oni prinose da mi se ugodi. Kuću slave svoje napravit će još sjajnijom.

8 Tko su oni što lete kao oblak, kao golubovi svojim krletkama?

9 Jest, mene čekaju zemlje na moru. Lađe taršiške plove naprijed da dovezu tvoju djecu izdaleka, zajedno sa srebrom i zlatom njihovim, za Ime GOSPODINA, tvojega Boga, i za Sveca Izraelova, jer te on hoće proslaviti.

10 Ljudi iz tuđe zemlje zidaju tvoje zidove i njihovi kraljevi stoje ti na službu, jer ako sam te u svojem gnjevu i udario, ipak sam se smilovao tebi u svojoj milosti.

11 Tvoja vrata stoje uvijek otvorena. Ne zatvaraju se danju i noću da se dovedu u te blago naroda i vode njihove, kraljevi.

12 A narod i kraljevstvo što ti neće služiti, propast će; takvi će se narodi sasvim zatrati.

13 Krasna stabla Lebanonona tebi će se donijeti: čempresi, brijestovi i jele da ukrase mjesto svetišta mojega i da počaste podnože mojih nogu.

14 Dubuko sagnuti dolaze k tebi sinovi tlačitelja tvojih. Preziratelji tvoji padaju ti svi pred noge. Zvat će te gradom GOSPODINOVIM, Sionom Sveca Izraelova.

15 Kao nagradu za ono što si bio ostavljen i mržen, tako da te nije nitko pohadao, činim te vječnim ponosom, milinom svih naraštaja.

16 I sisat ćeš mlijeko naroda i hranić ćeš se na prsima kraljeva. Spoznat ćeš da sam ja GOSPODIN, tvoj Izbavitelj, i tvoj Otkupitelj, Svemoćni Bog Jakovljev.

17 Mjesto mjeri donosim zlato, mjesto željeza donosim srebro, mjesto drva mjer i mjesto kamenja željezo. Za vladarstvo tvoje napravit će mir, za tvojega gospodara pravednost.

18 O nasilju se neće ubuduće čuti u tvojoj zemlji, ni o pustošenju i razaranju u tvojim međama. Zidove svoje zvat ćeš spasenjem, svoja vrata slavom.

19 Neće ti više služiti danju sunce kao svjetlo, niti će ti sjaj mjeseca sjati: ne, GOSPODIN će ti biti vječnim svjetлом i tvoj Bog sjajnim

ukrasom tvojim.

20 Neće više zalaziti sunce tvoje, niti će iščeznuti mjesec tvoj, jer će ti GOSPODIN postati vječnim svjetлом, i pri kraju su dani tvoje žalosti.

21 Narod će se tvoj sastojati od samih pravednika. Oni će zauvijek posjedovati zemlju, mladicu koju sam posadio, djelo mojih ruku na moju slavu.

22 Najmanji će postati plemenom, najneznatniji jakim narodom. Ja, GOSPODIN, brzo ću to izvesti u svoje vrijeme.

Vesela vijest Božjega pomazanika

61 Duh GOSPODINA Boga počiva na meni, jer me pomazio GOSPODIN da propovijedam Radosnu vijest siromašnima. On me je poslao da iscijelim one slomljena srca, da navijestim zarobljenima slobodu, otvorenje zatvora okovanim,

2 da proglašim godinu GOSPODINOVЕ milosti i dan osvete našega Boga, da utješim sve žalosne,

3 da žalosnima u Sionu kao dar dadem na glavu nakit mjesto pepela, ulje radosti mjesto odjeće žalosti, hvalospjev mjesto strašljivosti. Stabla pravednosti zvat će se oni, nasad GOSPODINOV na njegovu slavu.

4 Oni će sazidati prastara mjesta razorena, podignut će opet što je bilo opustošeno u vrijeme praotaca. Obnovit će gradove puste što su ležali porušeni kroz mnoge naraštaje.

5 Stranci se postavljaju za pastire vaših stada, došljaci su vaši poljodjelci i vaši vinogradari.

6 A vi ćete se zvati svećenici GOSPODINOV, služe našega Boga nazivat će vas. Uživat ćete dobra naroda i hvalit ćete se bogatstvom njihovim.

7 Sramota će se dvostruko nadoknaditi. Mjesto sramote oni će pjevati nad sudbinom svojom. Tako će dobiti dvostruki posjed u njihovoj zemlji. Imat će vječnu radost.

8 Jer ja, GOSPODIN, ljubim pravicu, mrzim bezbožnu otimačinu. Tako ću im vjerno dati plaću i vječni zavjet ustanovit ću s njima.

9 Njihovi potomci bit će poznati među neznabošcima, naraštaji njihovi među narodima. Tko ih god vidi, prepoznat će: oni su naraštaj koji je blagoslovio GOSPODIN.

10 Glasno ću se veseliti u GOSPODINU. Duša se moja raduje u mojem Bogu, jer me je odjenuo u haljinu spasenja, zaogruo me ogtačem pravednosti kao zaručnika koji sebi svećano namješta na glavu nakit, kao zaručnicu koja na sebe stavlja svoj ures.

11 Jer kao što iz zemlje raste bilje i u vrtu

niče što se posije, tako će GOSPODIN Bog napraviti da nikne pravednost i slava pred očima svih naroda.

Propovijed o krasoti vesele vijesti

62 Zbog Siona ne smijem šutjeti, zbog Jeruzalema ne smijem mirovati dok opravdanje njegovo ne izide kao svjetlost i njegovo spasenje kao gorući plamen. 2 I narodi će vidjeti opravdanje tvoje i svi kraljevi tvoju slavu, i nazvat ćeš se novim imenom što će ga odrediti usta GOSPODINOVA.

3 Onda ćeš biti sjajna kruna u ruci GOSPODINOVOJ i kraljevski zlatni vijenac u ruci svojega Boga.

4 Nećeš se više zvati Ostavljeni, niti će se zemlja tvoja zvati Pustinja, nego ćeš se zvati Milina moja a zemlja tvoja Udana jer ćeš omiljeti GOSPODINU, i zemlju će tvoju On uzeti za ženu.

5 Jer kao što se mladić ženi s djevicom, tako tebe uzimaju u posjed tvoja djeca. I kako se zaručnik raduje zaručnici, tako se tebi raduje tvoj Bog.

6 Na zidovima tvojim, o Jeruzaleme, namjestio sam stražare; cijeli dan i svu noć neće oni ušutjeti ni za tren. Vi, koji se sjećate GOSPODINA, ne šutite!

7 Ne dajte mu mira dok ne uspostavi Jeruzalem i nije ga napravio slavom na zemlji!

8 Zakleo se GOSPODIN svojom desnicom i svojom jakom mišicom: Neću više nikad dati žita tvojega tvojim neprijateljima za hranu, i stranci neće više piti vina tvojega oko kojega si se trudio.

9 Ne, tko je žeо zrno, neka ga jede i pritom GOSPODINA hvali! I tko je unio vino, neka ga i piye u svetim trijemovima mojim!

10 Prodite, prodite kroz vrata, napravite put narodu! Sagradite, sagradite cestu, maknite s nje kamenje, podignite zastavu narodima!

11 Evo, GOSPODIN oglašuje do na kraj zemlje: Recite kćeri sionskoj: "Evo, tvoj Spasitelj dolazi! Evo, plaća njegova dolazi s njim i njegova nagrada ide pred njim!"

12 Oni će se zvati: "Sveti narod, otkupljenici GOSPODINOV"; a ti ćeš se zvati: "Traženi, Neostavljeni grad."

Spominjanje Božje milosti

63 Tko je ono što dolazi iz Edoma, u crvenim haljinama iz Bosre? Sjajan je u svojoj odjeći, ponosno korača u silnoj svojoj snazi. "Ja sam koji govorim pravednost, koji imam moć spasiti."

2 "Zašto je crvena odjeća tvoja, tvoje haljine kao u onoga koji gnječi grožđe u tijeku?"

3 "U tjesku sam grožđe gnječio. Od naroda nije nitko bio sa mnom, u gnjevu sam ih svojem zgnječio. Krv mi je njihova poprskala haljine i tako sam zmazao svu svoju odjeću.

4 Jer je dan osvete bio u mojoj srcu, i bila je došla godina otkupljenja mojega.

5 Pogledao sam, a nije bilo pomočnika. Gledao sam začuđen naokolo, ali nije bilo nikoga da mi pomogne. Onda mi je pomogla mišica moja i jarost mi je moja pomogla.

6 Tako sam izgazio narode u svojem gnjevu, opolio sam ih u svojoj jarosti i prolio na zemlju njihovu krv."

7 Slavit ću milost GOSPODINOVU, slaviti djeła GOSPODINOVA nakon svega što nam je napravio GOSPODIN, i veliku dobrotu prema kući Izraelovoj, koju je njoj iskazao po milosrđu svojem i po svojoj velikoj milosti.

8 Jer je on rekao: "Doista su moj narod, sinovi koji neće iznevjeriti nikada." Tako im je postao Spasitelj.

9 U svakoj žalosti njihovoj osjećao se i on tužan, ali ih je spasio andeo lica njegova. U svojoj ljubavi i milosti On ih je otkupio, podignuo ih i nosio ih sve dane u davno doba.

10 Ali su oni bili nepokorni i žalostili sveti Duh njegov. Onda im je on postao neprijatelj, i On je sam ratovao s njima.

11 Onda se njegov narod spomenuo starih vremena, Mojsija i njegov narod, rekavši: "Gdje je onaj koji je pastire svojega stada izveo iz vode Rijeke? Gdje je onaj koji mu je dao u srce Sveti Duh svoj?

12 Koji je silnom svojom mišicom išao uz desnicu Mojsijevu? Koji je pred njima razdvojio vode da steče sebi vječno ime?

13 Koji ih je vodio preko vodenih bezdana kao konja preko tratine, tako da se nisu spotaknuli?"

14 Kao kad marva silazi u dolinu, tako ih je Duh GOSPODINOV vodio uvijek na počivališta. Tako si vodio svoj narod da stečeš sebi slavno ime.

15 Pogledaj dolje s neba! Vidi iz svojega svetog i sjajnog stana! Gdje je tvoja revnost i tvoja moć? Gruće tvojega srca i tvoje milosrđe jeli je prestalo prema meni!

16 Jer ti si naš otac! Abraham ne zna za nas, i Izrael nas ne pozna. Ti si, o GOSPODINE, naš otac, Otkupitelj naš-oduvihek ime je tvoje.

17 Zašto si nas pustio da zademo s putova tvojih, GOSPODINE, da otvrđne srce naše tako da te se više ne boji. Daj zbog svojih sluga da se vrate plemena što su baština tvoja.

18 Tvoj sveti narod samo je na kratko posjedovao, a neprijatelji naši pogazili su tvoje svetište?

19 Tako je kao da nisi nikada od davnine vladao nad nama, kao da se mi nismo zvali po tvojem svetom Imenu.

Molitva za pomoć

64 Ah, da razdereš nebnebesa i sišeš dolje, da bi zadrhtale gore pred Tobom,

2 kao što oganj upali granje, i oganj napravi da uzavrije voda–da se oglasi tvoje Ime protivnicima tvojim, da bi pred tobom zadrhtali narodi.

3 Dok činiš strahovita djela, koja nismo nikada očekivali! O da sišeš dolje da bi zadrhtale gore pred Tobom!

4 Od davnina nije se čulo niti se doznao, nije oko vidjelo da je koji bog osim tebe tako činio za one koji ga čekaju.

5 Ti se zauzimaš za onoga koji s radošću vrši pravdu, za one koji se spominju tebe na tvojim putovima, ali ah, ti si se gnjevio jer smo grijesili, a i dalje činimo tako, a trebamo biti spašeni.

6 Tako smo mi svekoliki postali kao čovjek nečist, i sva naša pravda kao uprljana haljina, mi svi venemo kao lišće. Naša zlodjela odnijela su nas kao vjetar.

7 Nitko nije zazivao tvoje Ime i nitko nije ustao da se drži tebe, jer si bio sakrio svoje lice od nas i pustio si nas da dršćemo pod pritiskom svojih zlodjela.

8 Ali sada, GOSPODINE–ti si naš otac, a mi smo glina, ti si Tvorac naš, i mi smo svi djelo tvojih ruku.

9 Ne gnjevi se veoma, GOSPODINE, i ne spominji se zauvijek krivnje zlodjela! Eto, pogledaj, ipak smo mi svi tvoj narod.

10 Sveti gradovi tvoji postali su pustinja, Sion je postao pustinja, Jeruzalem puštoš.

11 Sveti, sjajni gradovi naši, gdje su te slavili naši oci, izgorjeli su ognjem i sve su dragocjenosti naše uništene.

12 Možeš li se pritom još uzdržati, GOSPODINE, zar ćeš šutjeti i najdublje nas poniziti?

Odgovor Božji na molitvu prorokovu

65 Potražili su me koji nisu pitali za mene. Našli su me koji me nisu tražili. Rekao sam narodu koji se još nije bio zvao mojim imenom: "Evo me, evo me!"

2 Cijelo sam vrijeme širio svoje ruke za narodom nepokornim, koji je išao za svojim mislima putom koji nije bio dobar.

3 Za narodom koji me je neprestano dražio bez straha, dok je žrtvovao u vrtovima i

kadio na žrtvenicima od opeka.

4 Oni sjede u grobovima, noćuju na skrovitim mjestima. Jedu meso svinječe, u posudama je njihovim juha gadna.

5 Govore: "Stoj! Ne dolazi mi blizu, jer sam sret za tebe." Takvi su ljudi dim u nosu mojem, oganj što gori uvijek.

6 Eto, napisano je pred menom: Neću mirovati dok to ne platim – dok im ne platim u njedra–

7 za vaša zlodjela i za sva zlodjela vaših otaca, govori GOSPODIN, koji su žrtvovali na gorama i na brežuljcima grdili me. Platit ću im u njedra plaču za djela koja su napravili od početka.

8 Ovako govori GOSPODIN: "Kao što se govorio o grozdu kad se u njemu nađe soka: 'Ne kvari ga, jer je blagoslov u njemu!' Tako ću napraviti zbog svojih sluga da ne uništим sve.

9 Zato ću izvesti potomka iz Jakova i baštinika svojih gora iz Jude. Jest, izabranici moji bit će baštinici. Sluge će moje ondje prebivati.

10 Onda će ravnica šaronska postati pašnjak za ovce i dolina akorska počivalište za goveda mojem narodu, koji su god pitali za mene.

11 A vi, koji ostavljate GOSPODINA, koji zaboravljate moju Svetu goru, koji postavljate bogu stol sreće i mirisno vino prinosite kao naljev božići sudbine.

12 Ja vas određujem za mač. Vi ćete svi pripasti na klanje, jer se niste odazvali kad sam zvao, jerniste slušali kad sam govorio, nego ste činili što je zlo u mojim očima i izabrali ste ono što meni nije po volji."

13 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: Gle, sluge će moje jesti, a vi ćete gladovati. Gle, sluge će moje piti, a vi ćete žedni biti. Gle, sluge će se moje veseliti, a vi ćete se sramiti.

14 Gle, sluge će moje klicati od radosti u srcu, a vi ćete jadikovati od žalosti u srcu i naricati slomljena duha.

15 Svoja imena ostaviti ćete mojim izabranima za kletvu. GOSPODIN Bog ubit će vas, a slugama će svojim datи drugo ime.

16 Tko se blagoslivlja u zemlji, blagoslivljat će se kod Boga vjernosti. Tko se zaklinje u zemlji, klet će se kod Boga vjernosti, jer će se zaboraviti prijašnje tjeskobe i iščeznut će ispred očiju mojih.

17 Jer gle, ja ću stvoriti nova nebesa i novu zemlju. Ne spominju se više stvari prijašnje i nikome više ne dolaze na um.

18 Nego se radujte, veselite se uvijek zbog onoga što stvaram, jer eto, ja ću pretvoriti Jeruzalem u veselje i njegov narod u radost.

19 Ja ču se sam veseliti zbog Jeruzalema i radovati se zbog svojega naroda. Neće se više u njemu čuti glas plača ni glas jauka.
20 Neće više biti ondje djetešca od malo dana ni starca koji potpuno ne navrši dobi svoje. Ne, mladić će umirati kao stogodišnjak, a grješnik koji doživi samo stotinu godina, je pogoden prokletstvom.

21 Oni će graditi kuće i u njima prebivati. Sadit će vinograde i uživati njihove plodove.

22 Neće oni graditi, a drugi prebivati; neće saditi, a drugi jesti. Dobi mojega naroda bit će jednaka dobi drveta. Prihod svojih ruku moji će izabranici sami potrošiti.

23 Neće se truditi uzalud, niti će rađati dječcu za jadan svršetak, jer su oni rod blagoslovljenih od GOSPODINA i njihovi potomci zajedno s njima.

24 Prije nego zazovu, ja ču se odazvati. Dok još govore, ja ču već uslišati.

25 Vuk i janje zajedno će pasti, i lav će jesti slamu kao govedo, i zmija će se hraniti prahom. Neće zlo činiti, neće nikome nauditi na cijeloj svetoj gori mojoj,” govori GOSPODIN!

Novi Jeruzalem i posljednji sud

66 Ovako govori GOSPODIN: Moje jestolje je nebo i zemlja je podnožje mojim nogama. Kakvu čete mi kuću graditi i kakvo je mjesto mojega počivališta?

2 Jer je sve to moja ruka napravila. Tako je sve to postalo, govori GOSPODIN, ali ja gledam onoga koji je ponizan, onoga koji je skrušen u duhu, onoga koji se brine za moju riječ.

3 Tko kolje bikove, a ujedno je ubojica ljudi; tko žrtvuje ovce, a ujedno psu lomi zatiljak, tko prinosi dar, a ujedno prinosi krv svinjeću, tko pali miomirisni k d, a ujedno hvali idola: kao što ovi idu svojim vlastitim putovima i nalaze ugodnost na svojim grozotama.

4 Isto ču tako ja izabrati mučenja za njih i pustit ču na njih ono što im se gadi, jer kad sam zvao, nitko se nije odazvao, kad sam govorio, nitko nije htjeo slušati, nego je činio što je zlo u mojim očima i izabrao ono što mi nije po volji.

5 Slušajte riječ GOSPODINOVU, koji se brirete za njegovu riječ. Vaša braća, koja vas mrze, koja vas odbacuju zbog mojega Imena, govore ovako: Neka se pokaže GOSPODIN u svojoj krasoti, da vidimo radost vašu! Ali će se oni posramiti.

6 Čuj, vika ide iz grada! Čuj, iz doma! Čuj, GOSPODIN plača svojom neprijateljima!

7 Prije nego dođu bolovi, ona će se poroditi; prije nego ju prime muke, ona će roditi

dječaka.

8 Tko je čuo takvo što? Tko je video takvo što? Može li zemlja u jedan dan doći na svijet? Može li se narod roditi najedanput, a ipak će Sion ležati u bolovima i zajedno rađati djecu.

9 Zar da ga još spriječim kod porođaja, govori GOSPODIN! Zar da mu to branim ja koji dajem rađati, govori tvoj Bog.

10 Radujte se s Jeruzalemom i veselite se gradu, vi svi koji ga ljubite! Radujte se s njim svi koji ste ga žalili!

11 Napijte se na utješnim prsima njegovim! Srčite, naslađujte se na punini krasote njegove!

12 Jer ovako govori GOSPODIN: “Gle, ja dovodim spasenje k njemu kao rijeku, sjajno bogatstvo naroda kao nabujali potok. Vi ćete se na njemu napiti. Bit ćete nošeni na rukama, milovani na koljenima.

13 Kao dječaka koga tješi njegova majka, tako ću vas ja tješiti. U Jeruzalemu ćete se vi utješiti.

14 Kad to vidite, razveselit će se vaše srce, tijelo će vaše procvasti kao mlada zelen. Tako će se objaviti GOSPODINOVA ruka na njegovim slugama, a zaprijetit će svojom neprijateljima.

15 Jer gle, GOSPODIN će doći u ognju, a kola su mu kao vihor. Gnjev će svoj pretvoriti u propast, prijetnju svoju u plamenove ognjene.

16 Jer GOSPODIN sudi ognjem i svojim mačem svakomu tijelu. Velik će biti broj pobijenih od GOSPODINA.

17 Koji se posvećuju i čiste za vrtove iza svećenika u sredini, pritom jedu meso svinjeće, grozote i miševe; svi će izginuti zajedno, govori GOSPODIN!

18 K meni su došla vaša djela i vaša mišljenja. Sve ču narode i jezike skupiti i oni će doći i vidjeti moju slavu.

19 Postavit ću znak na njih i neke ču od njih kao obraćene poslati narodima: u Taršiš, Put i Lud, koji natežu luk, u Tubal i Javan, dalekim zemljama na moru, koji još nisu čuli glasa o meni i nisu još vidjeli slave moje; oni će navješćivati moju slavu među narodima.

20 Onda će se dovesti sva vaša braća iz svih naroda kao dar za GOSPODINA, na konjima, na kolima, na nosilima, na mazgama i devama, svetoj gori mojoj u Jeruzalem, govori GOSPODIN, kao što prinose Izraelovi sinovi dar u čistoj posudi u domu GOSPODINU.

21 Jedan dio između njih uzet ću za svećenike i Levite, govori GOSPODIN!

22 Jer kao što će nova nebesa i nova zemlja koje stvaram stajati pred menom, go-

vori GOSPODIN, tako će stajati i vaše pleme i vaše ime.

23 I od mlađaka do mlađaka i od Subotnjeg dana do Subotnjeg dana dolazit će svako tijelo, da se pokloni pred menom—govori

GOSPODIN!

24 Oni će izići i gledati mrtva tjelesa ljudi koji su meni sagriješili. Njihov crv neće umrijeti, Njihov se organ neće ugasiti. Svakomu tijelu bit će oni odvratni.”

Jeremija

Knjiga proroka Jeremije

Jeremija pozvan za proroka

1 Ovo su riječi Jeremije, sina Hilkijina, iz svećeničkoga roda što je stajao u Anato tu u zemlji Benjaminovoj.

2 Njemu je došla GOSPODINOVA riječ u dane Judina kralja Josije, sina Amonova, u trinestoj godini vladanja njegova.

3 I došla mu ona u dane Judina kralja Jojakima, sina Josijina, do svršetka jedaneste godine Judina kralja Zedekije, sina Josijina do odvođenja žitelja Jeruzalema petoga mjeseca.

4 Dogodilo se da mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

5 “Prije nego sam te stvorio u majčinoj utrobi, izabrao sam te. Prije nego što si izašao iz utrobe majčine, posvetio sam te, postavio sam te za proroka narodima.”

6 A ja sam rekao: “Ah, moćni GOSPODINE, evo, ja ne mogu govoriti, ja sam još tako mlad!”

7 Ali mi je rekao GOSPODIN: “Ne govari: ‘Ja sam još tako mlad!’ Idi samo kamo te šaljem i navješćuj što ti zapovijedim!

8 Ne boj se njih, jer sam ja s tobom da te izbavim, govari GOSPODIN!”

9 I GOSPODIN pružio svoju ruku i dotaknuo se mojih usana, i rekao mi GOSPODIN: “Evo stavljam svoje riječi u tvoja usta.

10 Vidi, dajem ti danas vlast nad narodima i kraljevstvima da trgaš i razdireš, da iskorijenjuješ i rušiš, da gradiš i sadiš!”

11 Nato mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši: “Što vidiš, Jeremija?” Ja sam odgovorio: “Vidim granu bademovu.”

12 Onda mi je rekao GOSPODIN: “Dobro vidiš, jer bdijem nad svojom riječi da ju izvršim.”

13 I opet mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši: “Što vidiš” Ja sam odgovorio: “Vidim lonac što vrije i njegov otvor naginje se ovdje sa sjevera.”

14 Onda mi je rekao GOSPODIN: Sa sjevera navire zlo na sve žitelje ove zemlje.

15 Jer, eto, ja sazivljem sva plemena sjevernih kraljevstva, govari GOSPODIN! Ona dolaze i tabore se naveliko pred vratima

Jeruzalema, pred svim njegovim zidovima unaokolo, pred svim Judinim gradovima.

16 Onda ću im izreći presude svoje za svu zloču njihovu što su ostavili mene i žrtvali drugim bogovima, i klanjali se djelima svojih ruku.

17 Zato si ti opaši bedra! Ustan i navješćuj im sve što ti zapovijedim, ne boj ih se, inače ću ja s njima prestrašiti tebe.

18 Ali gle, ja te danas činim gradom tvrdim, stupom željeznim, zidom mjedenim protiv ove svoje zemlje, protiv Judinih kraljeva, protiv velikaša njegovih, protiv njegovih svećenika i protiv naroda ove zemlje.

19 Oni će udariti na tebe ali te neće nadvladati, jer ja stojim uza te, da te izbavim, govari GOSPODIN!

Izraelova nezahvalnost i nevjernost

2 Nadalje došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 Idi, viči Jeruzalemu glasno u uho: Ovako govari GOSPODIN: Naplatio sam ti mladu ljubav twoju, zaručničku milinu twoju, kad si u pustinji išao za mnom, u zemlji gdje se ne sije.

3 Izrael je vrijedio GOSPODINU kao sveto dobro, kao prvina od plodova njegovih. Tko bi jeo od toga, taj je to morao okajati; zlo je došlo na njega, govari GOSPODIN!

4 Čujte riječ GOSPODINU, kućo Jakovljeva i svi rodovi Izraelove kuće!

5 Ovako govari GOSPODIN: Što su nepravedno našli na meni vaši oci te su odstupili od mene i pristali su za idolima ništavim i sami su postali ništavi.

6 Nisu pitali: “Gdje je GOSPODIN koji nas je izveo iz zemlje Egipta, koji nas je vodio po pustinji, po pustarama i gudurama, po zemlji suhoj i mračnoj, po zemlji kojom ne prohodi putnik i u kojoj ne prebiva nitko?”

7 Doveo sam vas u zemlju plodnu da uživate njezina dobra i njezine plodove. A vi ste došli i obeščatili ste moju zemlju i moju baštinu napravili ste gadnim mjestom.

8 Svećenici nisu pitali: “Gdje je GOSPODIN?” Čuvari zakona nisu me upoznali. Pastiri su

mi postali nevjerni. Proroci su bili proroci Baalovi, trčali su za idolima nemoćnim.

9 Zato vas optužujem, govori GOSPODIN – i djecu vaše djece optužujem.

10 Jest, prijedite na otoke kitimske i vidite! Pošaljite ondje u Kedar, raspitajte se dobro i istražite je li ikad bilo takvo što.

11 Je li koji narod promijenio svoje bogove ako i nisu bogovi. A moj je narod predao svojega slavnoga Boga za nemoćne idole.

12 Začudite se tomu nebesa i zgrozite se i zaprepastite, govori GOSPODIN!

13 Jest, dvostruki je grijeh počinio moj narod: ostavili su mene, izvor žive vode da kopaju sebi nakapnice, raspucane naka-pnica što ne drže vode.

14 Je li Izrael sluga, ukući rođen rob? Zašto je postao pljenom?

15 Nad njim riču lavovi rikom glasnom. Napravit će pustinjom njegovu zemlju. Popaljeni su njegovi gradovi i nema u njima žitelja.

16 Čak i oni iz Memfisa i Tafnesa popasli su ti tjeme.

17 Nije li tomu tvoja krivnja da si ostavio GOSPODINA, tvojega Boga, u vrijeme kad te je vodio pravim putom?

18 A što trčiš sad u Egipat da piješ vodu iz Rijeke? Što trčiš ondje prijeko u Asiriju da piješ vodu iz Eufrata?

19 Zloča te tvoja vlastita kara, tvoje te otpadništvo kažnjava. Upamti i vidi kako je zlo i gorko što ostavljaš GOSPODINA, svojega Boga, i ne bojiš se mene, govori GOSPODIN Bog vojska.

20 Odavno si slomio jaram svoj i istragao užad svoju i rekao si: "Neću više griješiti!" A na svakom visokom brežuljku, pod sva-kim zelenim stablom predao si se idolskim ljubavnicima.

21 Bio sam te posadio kao lozu plemenitu, kao posve pravu sadnicu, ali kako si mi se izrodio u divlju lozu?

22 I kad bi se oprao lužinom i uzeo sebi mnogo sapuna: krivnja zlodjela tvojih ostaje mrlja pred menom, govori GOSPODIN Bog.

23 Kako možeš samo reći: "Nisam se za-gadio, nisam trčao za Baalima!" Pogledaj svoje poslove u dolini! Promisli što si na-pravio! Ti si brzonoga deva koja trči sad ovdje, sad ondje,

24 divlja magarica navikla na pustinju, koja divljom požudom dašće za zrakom. U vrijeme gonjenja tko da ju ukroti? Tko je traži nalazi je bez muke u vrijeme požude njezine.

25 Čuvaj tvoju nogu da ti nije bosa i grlo tvoje da ne ožednje. Ali ti kažeš: "Nema

nade! Ne! Ja ljubim tuđe idole, trčim za njima!"

26 Kao što se lupež posrami kad ga ulove, tako stoji posramljena kuća Izraelova sa svojim kraljevima i svojim glavarima, sa svojim svećenicima i svojim prorocima.

27 Oni govore stablu: "Ti si moj otac!" i kamenu: "Ti si mi darovao život!" A meni okreću leđa a ne lice, ali u vrijeme nevolje viču: "Ustan, dodi nam u pomoći!"

28 Gdje ostaju bogovi tvoji što si ih sam sebi napravio? Neka ustanu ako ti mogu pomoći u vrijeme nevolje, jer mnogobrojni su kao gradovi tvoji, Juda, i tvoji bogovi.

29 Zašto mi se tužite kad ste me svi ostavili, govori GOSPODIN!

30 Uzalud sam udarao tvoju djecu, pouke nisu primili. Mač vaš prožderao proroke vaše kao lav koji zatire.

31 Izrođeni rode, što ste vi, uvažite riječ GOSPODINOVU! Jesam li ja postao Izraelu pustinja, mračna zemlja? Kako govori moj narod? "Dosta smo lutali u njoj, ne dolazi-mo više nikada k тебi!"

32 Zaboravila li djevojka svoj nakit, zaruč-nica tkanicu svoju? A narod je moj zabora-vio mene, ima tomu nebrojeno dana.

33 Zašto opravdavaš tvoj put da je dobar tražeći ljubav? Zato si priučio zle žene svo-jim putovima.

34 Na skutovima lijepi ti se krv siromaha nedužnih. Kod pretraživanja ne nalazim, ali je na svima.

35 Naprotiv svemu tomu još tvrdiš: "Bez krivnje sam. Gnjev se njegov odvratio od mene!" Gle, sad te pozivam na odgovor, jer tvrdiš: "Nisam ništa sagriješio!"

36 Zašto letiš okolo da mijenjaš svoj put! I od Egipta požet ćeš sramotu, kako si je imao od Asirije.

37 I odatle ćeš morati otići s rukama nad glavom, jer GOSPODIN odbacuje one u koje se uzdaješ; ti nećeš imati sreće s njima.

Poziv na pokajanje. Obećanje Božje milosti

3 Govore: ako čovjek otpusti svoju ženu i ona ode od njega i podje za drugoga, hoće li se on opet vratiti k njoj? Nije li se takva žena sasvim onečistila? S mnogim si se prijateljima ti upustila i hoćeš li se opet vratiti k meni? Govori GOSPODIN!

2 Podigni svoje oči k visinama i pogledaj! Gdje se nije tebi napravila sramota? Na putovima si sjedila čekajući ih, kao Arab u pustinji. Tako si osramotila zemlju svojim bludom i svojom zločom.

3 Bujice su se zaustavile; nije pala kasna kiša, ali si ti prihvatio čelo žene zloglasne, ostavio si na stranu svaki sram.

4 Sada dakako vičeš k meni: "Oče moj! Ti

si prijatelj moje mladosti!

5 Hoće li se on vječno gnjeviti? Hoće li se vječno sjećati toga?" Jest, tako govorиш, a pritom činiš zlo i tjeraš to do kraja!

6 GOSPODIN mi je rekao u dane kralja Josije: Jesi li video što je napravila nepokornica Izrael? Išla je na svako visoko brdo i pod svako zeleno drvo i zlo je činila ondje!

7 Mislio sam da će doći natrag k meni kad je to sve napravila, ali se nije vratila. To je zapazila nevjernica, njezina sestra Juda.

8 Ona je vidjela da sam nepokornicu Izraela baš zato, jer je činila preljub, odbacio i dao joj knjigu otpusnu, ali se nevjernica, njezina sestra Juda, nije prestrašila nego je i ona otišla i počinila preljub.

9 Dogodilo se da je svojim lakoumnim, razuzdanim ponašanjem onečistila je zemlju i počinila preljub kamenjem i drvljem.

10 I nakon svega toga nije se vratila k meni nevjernica njezina sestra, Juda, svim srcem, nego samo lažno, govori GOSPODIN!

11 Nato mi je rekao GOSPODIN: "Pravednija stoji nepokornica Izrael od nevjernice Judeje.

12 Idi, viči ove riječi ondje prema sjeveru i reci: Vrati se, nepokornice, Izraele, govori GOSPODIN! Neću više gnjevno gledati na vas, jer sam milostiv, govori GOSPODIN, ne gnjevim se zauvijek.

13 Samo priznaj krivnju svojih zlodjela da si GOSPODINU, svojem Bogu, otkazala vjernost i da si sad ovdje, sad ondje trčala k neznabožaćkim idolima pod svakim zelenim stablom, ali niste poslušali mojeg poziva, govori GOSPODIN!

14 Vratite se natrag, sinovi nepokornici, govori GOSPODIN, jer sam ja gospodar vaš. Uzet ću vas, pa bio i samo jedan iz jednoga grada i dva iz jednoga plemena, i odvest ću vas kući u Sion.

15 Dat ću vam pastire po svojem srcu, koji će vas pasti mudrošću i razboritošću.

16 I kad se onda umnožite i mnogobrojni postanete u zemlji u one dane, govori GOSPODIN, neće se više nikada govoriti: 'Škrinja GOSPODINOVA zavjeta!' Neće se više na nju misliti i neće se više ona spominjati, i neće je više nestati, niti će se druga praviti.

17 U ono će se vrijeme Jeruzalem zvati prijestolje GOSPODINOVO. Svi će se nezna božićki narodi skupiti ondje, k lmenu GOSPODINOVU u Jeruzalem, i ni jedan neće više ići za prkosom svojega opakog srca.

18 U one će se dane sjediniti kuća Judina s kućom Izraelovom. Iz zemlje sjeverne vratit će se oni zajedno u zemlju koju sam dao u baštinu vašim ocima.

19 A ja sam rekao: 'Kako ću te ipak držati mjesto sina i dragocjenu ti zemlju podije-

li, najkrasnije prebivalište neznabozaca.' Rekao sam, 'Oče moj, tako si me zvao, da nećeš nikada odstupiti od mene.'

20 Ali kao što žena nevjerno ostavi druga svojega, tako ste i vi meni otkazali vjernost, kućo Izraelova, govori GOSPODIN!

21 Čuj! Na visinama čuje se plač, vapaj djece Izraelove, jer su hodili krivom stazom, zaboravili GOSPODINA, svojega Boga!

22 Vratite se, sinovi nepokornici, ja ću iscjeliti rane otpadništva vašega! Evo nas, do lazimo k tebi, jer ti si GOSPODIN, naš Bog!

23 Zaista, prijevara su brežuljci, buka na gorama! Zaista, samo je u GOSPODINA, našega Boga, spasenje Izraelu.

24 Taj je sramotni idol prožderao trud naših otaca od mladosti naše, njihove ovce i njihova goveda, njihove sinove i njihove kćeri.

25 Moramo ležati u svojoj sramoti i pokriva nas ruglo naše, jer smo griješili GOSPODINU, svojem Bogu, mi i naši oci, od mladosti do današnjega dana. Nismo više pazili na glas GOSPODINA, svojega Boga!"

Prijetnja i kazna

1 "Ako ćeš se vratiti, Izraele, govori GOSPODIN, vrati se k meni. I ako ukloniš s mojih očiju te gnusobe, onda se nećeš pomaknuti.

2 I ako ćeš se zakleti: 'Kao što je živ GOSPODIN!' pošteno, istinito i pravo, onda će se narodi blagosloviti u njemu i njim će se dičiti.

3 Jer ovako govori GOSPODIN ljudima u Judi i u Jeruzalemu: 'Izorite sebi krčevinu i ne sijte u trnje!

4 Obrežite se GOSPODINU i obrežite se na svojem srcu, ljudi Judini, žitelji Jeruzalema! Inače buknut će moja jarost kao oganj i razgorit će se tako da ju nitko ne može ugasiti, zbog zloče djela vaših.

5 Objavite u Judi, oglasite u Jeruzalemu i govorite: Trubite u trubu po zemlji i vičite iz puna glasa: Skupite se, hajde idemo u utvrđene gradove.

6 Razmahnite zastavama prema Sionu! Bježite! Nemojte zastajati, jer šaljem zlo sa sjevera i silno razaranje.

7 Iz guštare svoje podignuo se lav, davitelj se naroda otresa, ostavlja ležaj svoj da tvoju zemlju napravi pustinjom. Gradovi će tvoji biti opustošeni i bez ljudi.

8 Zato se zamotajte u haljine žalobne! Plaćite i naricajte, jer se žestoka srdžba GOSPODINOVA ne odvraća od nas."

9 U onaj dan, govori GOSPODIN – ne znaju se snaći kralj i vladari. Svećenike obuzima užas i proroke hvata groza.

10 Onda sam rekao: "Ah, moćni GOSPO-

DINE! Zaista, ti si ovaj narod i Jeruzalem gorko prevario viješću: 'Imat ćeće mir!' A sada nam ide mač na život!"

11 U ono vrijeme govori se o tom narodu i o Jeruzalemu: "Vjetar vruć s visina pustinjskih udari na kćer, moj narod—ali ne da hlađi i da pročisti.

12 Vihor silan dolazi mi na službu i ja sam onaj koji im izriče presudu.

13 Gle, kao oblak podiže se! Kao vihor šume kola neprijateljska! Brže od orlova lete konji! Teško nama, propali smo!

14 Operi svoje srce od zloće, Jeruzaleme, tako ćeš se spasiti! Dokle će još u grudima tvojim stajati griješne misli?

15 Čuj samo, glas iz Dana, glasnik nesreće od gora Efraimovih.

16 Javite plemenima, oglasite Jeruzalemu, da stražari dolaze iz daleke zemlje i podižu glas na boj protiv Judinih gradova."

17 Kao čuvari poljski postavljaju se okolo protiv nje, jer ona mi je otkazala poslušnost, govori GOSPODIN!

18 Tvoj put i tvoja djela to ti donose. Kriva je tvoja zloća da ti je gorko, da te pogada u za srce.

19 Grudi moje, grudi moje, previjam se u boli, puca mi srce! Buči mi nutrina moja—ne mogu zamuknuti: Glas trube čuješ, moje srce, viku bojnu!

20 Razorenje na razorenje, glasi vijest, opustošena je sva zemlja! U čas su razoreni šatori moji, u tren stan moj!

21 Dokle moram gledati zastave, moram slušati glas trube?

22 "Zaluđen je moj narod, nisu htjeli ništa znati o meni. Luda su djeca, bez razboritosti, mudri su samo da prave zlo, a dobro praviti ne znaju."

23 Gledam zemlju i, gle, samo pustinja i pometnja k nebesima, svjetlost je njegova iščeznula!

24 Gledam gore i, gle, tresu se one, svi su brežuljci zadrhtali!

25 Gledam i, gle, nema više čovjeka, sve su nebeske ptice odletjele!

26 Gledam i, gle, zemlja plodna leži pusta, razoreni su svi gradovi njezini prisutnošću GOSPODINA, žestinom svojega gnjeva.

27 Jer ovako govori GOSPODIN: Sva zemlja će postati pustinja, ali neću je sasvim uništiti.

28 Nad tim se zemlja zamotava u žalost, i nebesa gore u tamu, jer ja sam to rekao. Zato sam očitovao nakane svoje; ja sam odlučio i neću popustiti!

29 Pred vikom konjanika i strijelaca bježe svi gradovi. Kriju se ljudi u guštare i penju se na hridine. Svaki je grad ostavljen i nitko više ne prebiva u njima.

30 A ti, opustošena što činiš onda? Ako se i odijevaš u grimiznu odjeću, ako se i kitiš nakitom zlatnim, ako i obojiš svoje oči zaludu se praviš lijepom. Siti su te ljubavnici, rade ti o glavi.

31 Ah, viku čujem kao od žena u bolima, vapaje tjeskobne kao žena koja prvi put rađa: glas kćeri sionske koja jeca i lama ruke: "Teško meni, ubojicama pripada moj život!"

Judini grijesi uzrok je sudu

5 Prođite po ulicama Jeruzalema, gledajte i pitajte! Tražite na trgovima njegovim, nađete li jednoga, ima li samo jedan koji vrši pravo, koji se drži vjernosti i ja ču mu oprostiti!

2 Govore: "Kao što je živ GOSPODIN!" pa opet se krivo zaklinju.

3 Nisu li tvoje oči, GOSPODINE, upravljene k istini? Udarao si ih, ali ih nije boljelo, nisu žalili, predao si ih uništenju, ali oni odbijaju primiti pouku, tvrde im je srce od kamena i odbijaju se obratiti.

4 Mislio sam: "Možda su to samo mali ljudi, koji tako ludo rade, jer ne znaju puta GOSPODINOVA, pravice svojega Boga.

5 Zato ču poći k velikašima i s njima govoriti, oni sigurno znaju put GOSPODINOVA, pravici svojega Boga." Ali baš su oni svekoliki slomili jaram, potrgali užad.

6 Zato ih bije lav šume, davi ih vuk iz pustinje, leži i vreba ris pred gradovima njihovim: tko izide iz njih, bit će rastrgan, jer su mnogobrojne opaćine njihove, mnogovrsni su grijesi njihovi.

7 Kako bih ti ja još oprostio? Sinovi su mi tvoji postali nevjerni i zaklinjali se idolima ništavim. Kad sam ih hranio do sitosti, onda su počinili preljub i poredali se u povorkama pred kućom bludničkom.

8 Oni su kao tovni, pretili konji; svaki hrže za ženom bližnjega.

9 Zar da takvo što ne kaznim, govori GOSPODIN, zar da se ne osvetim takvu narodu?

10 Popnite se na obronke, razarajte ih, ali ih nemojte sasvim zatrati! Sasijecite loze njihove, jer nisu više GOSPODINOVE.

11 Jest, postali su mi sasvim nevjerne, kuća Izraelova i kuća Judina, govori GOSPODIN!

12 Niječu Boga i govore: "Ništa za to, ne dolazi nesreća na nas, ne vidimo mača ni gladi."

13 Proroci su brbljavci vjetroviti; Božja riječ nije nikad u njima; neka njima samima bude tako!

14 Zato ovako govori GOSPODIN, Bog vojska: Kad tako govorite, onda ču ja svoje

riječi napraviti u tvojim ustima ognjem i taj narod drvom, da ih spali oganj.

15 Gle, ja dovodim izdaleka narod na vas, kućo Izraelova, govori GOSPODIN! Narod nepobjediv, prastar je to narod, narod čiji jezik ne znaš, niti razumiješ što govore.

16 Tu je njegov grob otvoren. Svekoliki po izboru junaci.

17 On će ti jesti žetvu i kruh, on će ti jesti sinove i kćeri, on će ti jesti ovce i goveda, on će ti jesti lozu i smokvu, on će ti mačem rušiti tvrde gradove u koje se uzdaješ.

18 Doduše neću vas ni u one dane, govori GOSPODIN, sasvim uništiti.

19 A kada pitate: "Zašto nam sve ovo napravi GOSPODIN, naš Bog?" onda ćeš im reći: "Kako ste ostavili mene i služili drugim bogovima u svojoj zemlji, tako ćete služiti strancima u zemlji koja nije vaša."

20 Javite ovo u kući Jakovljevoj, oglasite u Judi ovo:

21 Čuj, narode pun ludosti i nerazuma, koji ima oči a ne vidi, koji ima uši a ne čuje!

22 Zar se mene nećete bojati, govori GOSPODIN, pred menom zar nećete drhtati? Ja sam postavio moru pjesak za među, za vječitu ogradu, koju ne prekoračuje nitko. Ako i bude, ne mogu ništa, ako valovi i huje, ne prelaze.

23 Ali ovaj narod ima srce puno prkosa i puno nepokornosti; oni su se odmetnuli i otišli.

24 I ne reci sebi: "Bojmo se GOSPODINA, svojega Boga, koji daje kišu, ranu i kasnu kišu u pravo vrijeme; koji napaja njive, uzdržava nam žetvu!"

25 Krivnja zlodjela su vaša to spriječila, vaši grijesi drže daleko blagoslov od vas.

26 Jest, bezbožnika ima u mojem narodu. Oni vrebaju ztureni kao ptičari, postavljaju zamke i hvataju ljudе.

27 Kao krletka puna ptica tako su kuće njihove pune nepravednog dobra.

28 Zato su postali moćni i bogati. Pretili su postali i gojni; jest, njihova zloča prelazi svaku mjeru. Ne brinu se za pravdu, ne nastupaju za pravicu sirote i ne odlučuju stvar siromaha.

29 Zar da takvo što ne kaznim, govori GOSPODIN, zar da se ne osvetim takvu narodu?

30 Užas i strahota nastaje u zemlji.

31 Proroci prorokuju laž, svećenici rade na svoju ruku, i tako voli moj narod, a što ćete činiti kad se približi kraj?

Zbog tvrdoglavstva naroda zlo neuklonivo

6 Bježite, sinovi Benjaminovi, iz Jeruzalema! U Tekoi zatrubite u trubu! Zamahnite zastavom prema Bet-Hakeremu,

jer od sjevera prijeti nesreća i veliko uništenje.

2 Kćer Siona se može usporediti sa razmaženom i nježnom djevojkom.

3 K njoj će doći pastiri sa stadima svojim, razapinjat će oko nje svoje šatore; svaki će pasti na području svojem.

4 "Pripremite se za boj protiv nje! Ustanite, izići ćemo u podne! Teško nama, jer već se prolazi dan već se proteže sjeni večernja.

5 Ustanite, izadijmo po noći, razorimo njezine dvore!"

6 Jer ovako govori GOSPODIN vojska: Sijecite njezinu stabla, napravite opkop protiv Jeruzalema. To je grad koji će se kazniti; posvuda u njemu vlada nasilje.

7 Kao što izvor drži svježu svoju vodu, tako on drži svježom zloču svoju, nepravda i nasilje, čuju se u njemu, jad i zlostavljanje neprestano su mi pred očima.

8 Popravi se, Jeruzaleme, da se ne odvratim od tebe, inače te obraćam u pustinju, u zemlju bez žitelja.

9 Ovako govori GOSPODIN vojska: Temeljito pabirčenje držat će se na ostatku Izraelovu kao na čokotu, ispružit će ruku kao vingradar za lozama.

10 Kome ću govoriti i koga opominjati da me čuje, jer, doista, uho je njihovo neobrezano, te ne može čuti! Gle, riječ je GOSPODINOVA njima ruglo, nije im mila.

11 Prepun sam gnjeva GOSPODINOVA, iznemogao sam sustežući ga. Moram ga izliti na dijete na ulici, na svu grupu mladića; jest, muževi i žene hvataju se, starac s vremešnjim.

12 Kuće njihove pripadaju strancima, s njivama i ženama, kad ispružim ruku protiv žitelja ove zemlje, govori GOSPODIN!

13 Jer od najmanjega do najvećega sve misli samo na vlastitu korist; svi od proraka do svećenika varaju.

14 I ranu mojega naroda liječe, rekavši: "Mir, mir!" Ali mira nema.

15 Morali bi se sramiti što su počinili gnušobu, ali se ne srame, ne znaju se više crvenjeti. Zato će popadati kad pada sve i srušiti se kad ih kaznim, govori GOSPODIN!

16 Ovako govori GOSPODIN: Zakoračite na nove putove, pogledajte naokolo i pitajte za stare staze. Gdje je put k spasenju, hodajte po njemu i onda ćete naći mir svojoj duši! A oni su rekli: "Nećemo ići po njemu!"

17 Postavio sam vam stražare, rekavši im: "Pazite na trubljenje truba!" Ali su oni rekli: "Nećemo paziti na njih."

18 Zato čujte, vi narodi, i znaj, o zajednico, što im se događa!

19 Čuj, o zemljo! Evo, ja nesreću donosim na ovaj narod, plaću za naume njihove, jer ne idu za uputama mojim ni zakonom mojim, nego ga odbacuju.

20 Što će mi još miomirisni k d iz Sabe, mirisni cimet iz daleke zemlje? Žrtve vaše paljenice nisu mi više i ugodne, žrtve vaše zaklanice nisu mi mile.

21 Zato ovako govori GOSPODIN: Evo, ja ču staviti ovomu narodu prepreke na put, da padnu na njih, oci i sinovi zajedno! Susjed zajedno s prijateljem će propasti!

22 Ovako govori GOSPODIN: Evo, narod dolazi iz zemlje sjeverne, veliki narod ustaje s krajeva zemlje.

23 Luk nosi i koplje, tvrd je i bez milosrđa, vika je njegova kao bučno more, na konjima juri ovdje kao ratnik naoružan protiv tebe, kćeri sionska!

24 Čuli smo glas o njemu: naše ruke sustaju i klonu, tjeskoba nas obuzima, i bol kao ženu kad rađa.

25 Ne idite na polje, ne hodajte putovima, jer prijeti mač neprijatelja, užas unaokolo.

26 Kćeri, moj narode, odjeni žalobnu odjeću, baci se u prah i žali kao za sinom jedincem, tuguj gorko, jer će iznenada doći na nas Uništavatelj.

27 Za stražara te postavljam svojem narodu, za ispitivača, da doznaćeš i izviđaš njegov put.

28 Svi su buntovnici i klevetnici. Oni su mjest i željezo, svi su pokvareni.

29 Mjeh puše, posve ostaje u ognju olovo, uzalud je sve taljenje, zli se ne daju izlučiti.

30 Ljudi će ih zvati "srebro odbačeno," jer ih je odbacio GOSPODIN.

Jeremija poziva na pokajanje

7 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji rekavši:

2 Postavi se na vrata GOSPODINOVA doma i oglasi ondje ovu riječ: "Čujte riječ GOSPODINU, svi Judejci, koji ulazite na ova vrata da se poklonite GOSPODINU!"

3 Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Popravite svoje puteve i svoja djela, pa ču napraviti da prebivate na ovom mjestu!

4 Ne uzdajte se u lažne riječi, rekavši: 'GOSPODINOV dom, GOSPODINOV dom, GOSPODINOV dom ovo je!'

5 Samo ako ozbiljno popravite svoje puteve i svoja djela, ako zaista činite pravo između sebe i bližnjega,

6 ako ne tlačite došljake, sirote i udovice, krvi nedužne ne prolijevate na ovom mjestu i ne trčite za drugim bogovima na svoju štetu,

7 onda ču napraviti da prebivate na ovom mjestu, u zemlji koju sam dao vašim ocima za vječna vremena.

8 A eto, vi se oslanjate na riječi prijevarne, od kojih nema koristi.

9 Kako? Vi kradete, ubijate, činite preljub, zaklinjete se krivo, žrtvujete Baalu i trčite za drugim bogovima koje ne poznajete,

10 a onda dolazite i stupate pred mene u ovoj kući koja nosi moje Ime i govorite: 'Mi smo oslobođeni', pa onda dalje činite sve ove grozote!

11 Zar vam je ova kuća, koja nosi moje Ime, kao špilja razbojnička? Dobro, ja ču već vidjeti, govorи GOSPODIN!

12 Idite u moje sveto mjesto u Silu, gdje sam namjestio ime svoje iz početka i vidiće kako sam s njim postupao zbog zloče svojega naroda Izraela!

13 A jer ste vi sada napravili posve ista nedjela, govorи GOSPODIN, jer niste slušali, premda sam vam govorio rano i kasno, i niste mi se odazivali, makar sam vas zvao:

14 zato ču s ovom kućom koja nosi moje Ime, i u koju vi stavljate svoje uzdanje, i sa svetim mjestom koje sam dao vama i vašim ocima, postupati tako kao što sam postupao sa Šilom.

15 Ja vas odbacujem od sebe, kao što sam odbacio svu vašu braću, cijelo pleme Efraimovo.

16 A ti se ne moli za taj narod, ne podiži za njih molitve i zagovora! Ne navaljuj na mene, jer te neću uslišati!

17 Zar ne vidiš što prave po Judinim gradovima i po jeruzalemским ulicama?

18 Djeca kupe drva, oci lože organj, i žene mijese tijesto, da peku kolače kraljici nebeskoj, a drugim bogovima daruju se nailjevi da bi mene izazvali.

19 A mene zar da ozlovolje, govorи GOSPODIN, ili ne baš ozlovolje same sebe, da se posrame po svojim licima?

20 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: Gle, moj žestok gnjev izlit će se na ovo mjesto, na čovjeka i marvu, na stabla poljska i plovđeve zemaljske. Raspalit će se i neće se ugasiti nikada.

21 Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Gomilajte samo žrtve paljenice na žrtve zaklanice i jedite meso!

22 Kad sam vaše oce vodio iz Egipta, nisam im toliko mnogo davao propise i zapovijedi o žrtvama-paljenicama i zaklanicama.

23 Nego sam im zapovjedio, rekavši: "Slušajte moj glas i bit ću vaš Bog, a vi ćete biti moj narod! Idite posve putom što sam vam ga pokazao, da vam bude dobro!"

24 Ali nisu poslušali, nisu mi prignuli svojega uha. Slijedili su pohote svoje u opakosti

svojega zla srca; okrenuli su mi leđa, a ne lice.

25 Od onoga dana, kad su izašli vaši oci iz Egipta, do današnjega dana, rano i kasno slao sam vam sve svoje sluge, proroke.

26 Ali me nisu poslušali i nisu mi prgnuli svojega uha, nego su se pokazali tvrdovrati i činili su gore nego njihovi oci.

27 I kad im rekneš sve ove riječi, neće te poslušati, pozoveš li ih, neće se odazvati.

28 Onda im reci: Ovo je narod koji ne sluša glasa GOSPODINA, svojega Boga, ne prima pouke, i nema vjernosti, iščeznula je iz njihovih usta.

29 Ošišaj svoju lijepu kosu, bacije i tuguj na visinama, jer je GOSPODIN odbacio, otisnuo od sebe narod na koji se gnjevi.

30 Jer su činili sinovi Judini činili zlo pred mojim očima, govori GOSPODIN! Stavili su gadne idole svoje u kuću koja nosi moje Ime da ju obeščasti.

31 Postavili su u dolini Ben-Hinomu ognjište Tofetovo, da spaljuju svoje sinove i kćeri što nisam nikada zapovjedio i što mi nije nikada došlo na um.

32 Zato će doći dani, govori GOSPODIN, kad se više neće govoriti o Tofetu i o Dolini Ben-Hinomu nego o Dolini davilištu. Onda će se upotrijebiti Tofet za groblje dokle više nema mjesta.

33 Mrtva će tjelesa naroda ovoga, dapače, služiti za hranu pticama nebeskim i životinjama poljskim, i neće biti nikoga da ih straši.

34 Onda ću napraviti da u Judinim gradovima i na jeruzalemskim ulicama zamukne glas radosti i glas veselja, glas zaručnika i glas zaručnice jer će zemlja postati puštinja.

Propast Jude i Jeruzalema

8 U ono vrijeme—govori GOSPODIN—izvadit će se kosti iz njihovih grobova Judinih kraljeva, kosti vladara njegovih, kosti svećenika, kosti proroka i kosti žitelja jeruzalemских.

2 Razasut će se pred suncem, mjesecom i cijelom vojskom nebeskom, pred onima, koje su ljubili i štovali, za kojima su trčali, koje su pitali i kojima su se klanjali; neće se skupiti ni pokopati, kao gnoj ležat će na polju.

3 Onda će smrt biti izabrana radije negoli život, od preostalog ostatka ovoga zla roda, po svim mjestima, gdje ih istjeram, govori GOSPODIN vojska.

4 Povrh toga reci im: Ovako govori GOSPODIN: Tko padne, ne ustane li opet, i kto zaluta s puta, ne vrati li se opet?

5 Zašto je taj narod, zašto je Jeruzalem

otpao zauvijek? Zašto se drže čvrsto zablude, neće da se obrate?

6 Pazim i slušam: govore što nije pravo; nitko se ne kaje za svoju zloču, pa da rekne: "Što sam skrivio?" Svi trče od toga tako brzo kao konj kad nagne u boj.

7 I roda u zraku zna određeno vrijeme, golub i lastavica i ždral, drže se vremena povratka svojega. A moj narod ne pozna suda GOSPODINOVA.

8 Kako možete reći: "Mudri smo, imamo zakon GOSPODINOV!" Jest, dobro, ali je to lažju napravila lažljiva pisaljka pismoznaca.

9 Sramiti se moraju mudraci, smeteni su i pogodeni. Odbacili su riječ GOSPODINU; što im je još preostalo od mudrosti?

10 Zato dajem njihove žene strancima, njive njihove drugim posjednicima, jer od najmanjega do najvećega sve misli na vlastitu korist. Od proroka do svećenika svi varaju.

11 I ranu mojega naroda liječe, rekavši: "Mir, mir!" Ali mira nema.

12 Morali bi se sramiti što su počinili grozatu, ali se ne srame, ne znaju se više crvenjeti. Zato će popadati, kad pada sve, i srušiti se kad ih kaznim, govori GOSPODIN!

13 Hoću li kod njih držati berbu, govori GOSPODIN, nema grozda na lozi, ni smokve na stablu, i lišće je uvenulo. Zato ih predajem onima koji dolaze na njih.

14 Što sjedimo tih? Skupite se, poči ćemo u tvrde gradove i ondje ćemo propasti, jer GOSPODIN, naš Bog, hoće naše uništenje. Otrvnu vodu daje nam da pijemo, jer smo grijesili protiv GOSPODINA.

15 Uzdamo se u mir, ali ne dolazi ništa dobro, u vrijeme spasenja, ali je samo strah!

16 Od Dana ovdje čuje se samo dahtanje konja njegovih, od vriske pastuha njegovih sva zemlja zadršće. Dolaze i žderu zemlju s bogatstvom njezinim, gradove s njihovim žiteljima.

17 Jest, otrvne zmije puštam na vas, kod kojih ne pomaže čarolija i one će vas ujetati, govori GOSPODIN!

18 Bez spasenja nevolja navaljuje na mene, moje srce u meni puno je боли!

19 Čuj, glasno tuguje kći, moj narod izdaleke zemlje: "Zar GOSPODIN nije više u Sionu i kralj njegov zar ne boravi više u njemu? Zašto su me dražili s rezbarenim kipovima svojim i s tudim idolima?

20 Prošla je žetva, prošla je jesen, a nama pomoći nije došla."

21 Onda se srušila kći, moj narod, srušio sam se ja, žalostan sam i groza me spopala.

22 Nema li balzama u Gileadu? Nema li više

ondje liječnika? Zašto onda nema ozdravljenja za kćer mojega naroda?

Tugovanje nad Judinom propašću

9 O, da bi moja glava bila sasvim voda i moje oko vrelo suza, plakao bih dan i noć za pobijenima kćeri, svojega naroda!

2 Kad bih samo imao u pustinji prebivalište za putnika, ostavio bih svoj narod i otišao od njega, jer su oni svi preljubnici, rulja varalica.

3 "Zapinju jezike svoje kao luk lažu, a ne istinom, moćni su u zemlji. Srljavu iz zla u zlo, a mene ne poznaju, govori GOSPODIN!

4 Neka se svaki čuva prijatelja svojega i neka nitko ne vjeruje svojem bratu, jer je svaki brat varalica, svaki prijatelj ide te opada.

5 Jedan vara drugoga i ni jedan ne govori istinu; privikli su jezike svoje na laganje i muče se na prave zlodjela.

6 Prebivaš usred lukavstva i zbog lukavstva neće da me poznaju, govori GOSPODIN!

7 Zato ovako govori GOSPODIN vojska: Gle, prokušat ću ih u talionici, jer kako i mogu drukčije raditi zbog kćeri, svojega naroda?

8 Strijela je ubojiti jezik njihov, govori prijevaru. Ustima se govori prijazno bližnjemu, a u srcu mu se namješta zasjeda.

9 Da takvo što na njima ne kaznim, govori GOSPODIN, i da se ne osvetim takvu narodu.

10 Po gorama podignut ću plač i jadikovanje, pjesmu tužaljku po pašnjacima koji leže poharani. Putnik njima ne može prolaziti ni čuti blejanje stada. Od ptica nebeskih do životinja sve je pogledo, sklonilo se.

11 U hrpu kamenja pretvorit ću Jeruzalem, u stan čagalja, i pretvorit ću Judine gradeve u pustinju u kojoj ne prebiva nitko.

12 Tko je mudrac koji razumije i navješćuje ovo što njemu govore usta GOSPODINOVA: Zašto propada zemlja, leži opustošena kao pustinja kojom nitko ne prolazi?

13 GOSPODIN govori: Jer su ostavili moj zakon koji sam im dao, i nisu slušali mojega glasa i nisu živjeli u njemu,

14 nego su išli za prkosnim mislima svojega srca i za Baalima, kako su ih naučili njihovi oci.

15 Zato ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Ja ću ih, taj narod, hraniti pelinom i dat ću im otrovnu vodu da piju.

16 Rasijat ću ih među narode koje nisu poznavali, ni oni ni njihovi oci, i pustit ću za njima mač dok ih ne iskorijenim.

17 Ovako govori GOSPODIN vojska: Ustanite, zovite narikače, neka dođu! Pošaljite po mudre žene neka dođu!

18 Brže, neka zapjevaju nad nama pjesmu tužaljku, da oči naše pljušte suzama, da trepavice naše teku vodom!

19 Pjesma se tužaljka čuje od Siona: "Jao, uništeni smo, veoma smo upali u sramotu! Domovinu moramo ostaviti, domove svoje predati."

20 Čujte, žene, riječ GOSPODINOVU, neka primi uho vaše riječ njegovih usta! Učite svoje kćeri naricati, jedna drugu naricati:
21 "Kroz prozore se pope smrt, prodrije u dvorove naše, pomori djecu na ulici, mlađež s trga!"

22 Govori: Ovako govori GOSPODIN: "Mrtva će ljudska tjelesa ležati kao gnoj na polju, kao rukoveti za žeteocem, koje nitko ne kupi."

23 Ovako govori GOSPODIN: Neka se ne hvali mudrac mudrošću svojom! Neka se ne hvali jaki jakošću svojom! Neka se ne hvali bogati bogatstvom svojim,

24 nego neka se hvali tko se hoće hvaliti što je tako razuman, te spoznaje da sam ja GOSPODIN, koji činim na zemlji milost, pravo i pravednost; takvi su meni mili, govori GOSPODIN!

25 Zaista, dolazi vrijeme, govori GOSPODIN, kad ću pohoditi sve što je neobrezano obrezanjem,

26 Egipat, Judu, Edom, Amon i Moab i sve s podšišanom kosom, koji prebivaju u pustinji, jer su svi neznabošći neobrezani, a sav je Izrael neobrezana srca.

Ludost idolopoklonstva

10 Čujte riječ koju vam govori GOSPODIN, kućo Izraelova! Ovako govori GOSPODIN:

2 Ne priučavajte se na običaje neznabožaca i ne bojte se znamenja nebeskih, jer ih se samo neznabošći boje.

3 Jer su običaji naroda sama tlapnja. Kip je idolski samo iz drva što se siječe u šumi sjekirom, djelo umjetničke ruke.

4 On ga ukrasio srebrom i zlatom, čavlima i čekićima utvrđio ga da se ne prevrne.

5 Idoli su kao strašilo u polju, ne mogu govoriti, treba ih nositi jer ne mogu ići. Ne bojte ih se, ne mogu škoditi, a nije u njihovoj moći ni dobro činiti.

6 Nema tebi ravna GOSPODINE, velik si, i silno je tvoje Ime zbog moći tvoje.

7 Tko da se ne boji tebe, kralju naroda! Jest, tebi to pripada, jer među svim mudracima naroda u svim kraljevstvima njihovim, nema tebi ravna.

8 Svi su oni ludi i bezumni i sav nauk o drvenim idolima obično je drvo.

9 Srebro kovano što se donosi iz Taršiša, zlato iz Ofira, djelo umjetnika i ruku zlatara,

modri i crveni grimiz odjeća je njihova. Sve je djelo umjetnika.

10 A GOSPODIN je pravi Bog, živi Bog i vječni kralj. Od njegove srdžbe zadršće zemlja, narodi ne podnose gnjeva njegova.

11 Ovako ćete o njima reći: bogovi, koji nisu stvorili nebesa i zemlju, iščeznut će sa zemlje i pod nebom.

12 On je stvorio zemlju svojom snagom, On je utemeljio svijet mudrošću svojom, On je razastro nebesa razumom svojim.

13 Kad zaori njegov glas, zašušte vode na nebesima. On vodi oblake s krajeva zemlje, baca munje s kišom, izvodi vihor iz odaja njegovih.

14 Luđak je svaki koji to ne shvaća. Sramiti se mora svaki umjetnik rezbarena kipa svojega, jer je liveni kip njegov varka i nema duha u njemu.

15 Oni su tlapnje, tvorevine smiješne, u vrijeme kazne njihove kraj je njima.

16 Ali kao ovi nije dio Jakovljev, nego je On Stvoritelj svega, i Izrael je pleme što je njegovo. GOSPODIN vojska Ime je njegovo.

17 Digni sa zemlje zavežljaj svoj, ti koja sjediš u gradu opsjednutom!

18 Jer ovako govori GOSPODIN: Gle, ja ću ovaj put izbaciti kao praćkom žitelje ove zemlje i povesti ih u nevolju da me nađu.

19 Teško meni zbog rane moje, neizlječiv je udarac moj, ali mislim: "To je moje tijelo, podnijet ću ga!"

20 Šator je moj razoren, sva su užad mojega šatora istrgana, djeca su moja otišla, otišla su. Nitko više nije razapeo mojega šatora i ne diže moje zavjese.

21 Jer su ludi bili pastiri, nisu ništa pitali za GOSPODINA, i tako nisu imali uspjeha; stado se njihovo sasvim raspršilo.

22 Čujte vijest! Približuje se, evo, vreva silna iz sjeverne zemlje, da pretvori Judine gradove u pustinju, u stan čagalja!

23 Znam, GOSPODINE: sudbina čovjeka nije u njegovoj ruci. Nikome nije dano da odredi svoj korak na stazi života.

24 Karaj me o GOSPODINE, ali po pravici, a ne u svojem gnjevu, da me ne uništiš!

25 Izlij svoju srdžbu na narode koji te ne poznaju, na plemena koja ne zazivaju twojega Imena, jer su progutali Jakova, pojeli ga i proždrli livade njegove i napravili puštinjom.

Prijelom zavjeta i njegove posljedice

11 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji rekavši:

2 Slušajte riječi ovoga zavjeta i objavite ih ljudima Judinim i žiteljima jeruzalemskim!

3 Reci im: Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: Proklet nekaje svaki koji ne slijedi

zapovijedi ovoga zavjeta,

4 što sam ih dao vašim ocima kad sam ih vodio iz Egipta, talionice užarene, rekavši: Slušajte moj glas i radite po njemu svemu što vam zapovijedam! Onda ćete biti moj narod i ja ću biti vaš Bog,

5 da mogu ispuniti zakletvu koju sam dao vašim ocima—da ću im dati zemlju u kojoj teče mlijeko i med, kako je to još danas. Onda sam ja odgovorio: "Tako neka bude, GOSPODINE!"

6 Dalje mi je rekao GOSPODIN: Objavi sve ove riječi po Judinim gradovima i po jeruzalemskim ulicama: Slušajte naputke ovoga zavjeta i radite po njima!

7 Jer sam prijetio vašim ocima, još kad sam ih vodio iz Egipta, do današnjega dana, ne prestano opominjem, rekavši: Poslušajte moj glas!

8 Ali nisu poslušali i nisu mi prgnuli svojega uha, nego je svaki išao za svojim prkosnim i zlim srcem. Zato sam pustio da dođu na njih sve prijetnje ovoga zavjeta, koji sam im bio zapovjedio da drže, ali ga nisu držali.

9 Dalje mi je rekao GOSPODIN: Urotajte među ljudima Judinim i žiteljima jeruzalemskim.

10 Oni su upali u grijehu svojih predaka, koji nisu htjeli slušati mojih zapovijedi. Trčali su za drugim bogovima da im služe. Prekršila je kuća Izraelova i kuća Judina moj zavjet koji sam ustanovio s njihovim ocima.

11 Zato govori GOSPODIN: Evo, nosim na njih zlo iz kojega više ne mogu izići, a ako onda zavape k meni, neću ih uslišati.

12 Gradovi Judini i jeruzalemski žitelji neka onda idu i vapiju k bogovima kojima su žrtvovali, ali im neće pomoći u nesreći njihovoj.

13 Jer su mnogobrojni kao gradovi tvoji, Judo, i idoli tvoji, i koliko ima ulica u Jeruzalemu, toliko ste podigli žrtvenika gadnom idolu, žrtvenika da kadite Baalu.

14 A ti se ne moli za taj narod, ne prinosi vapaja ni zagovora za njih, jer ih neću uslišati kad me zazovu za pomoć u svojoj nesreći.

15 Što hoće ljubimac moj u mojoj kući? Činiti djela bezbožna? Zar će zavjet i sve-to meso oduzeti od tebe zloču tvoju da se možeš opet veseliti?

16 GOSPODIN te jednom nazvao "maslinom zelenom, dičnom u sjajnu plodu." Ali s hukom silnoga vjetra raspali oganj u lišću njezinu i grane su joj se polomile.

17 GOSPODIN vojska, koji te je posadio, zaprijetio ti je nesrećom zbog zloče Izraelove kuće i Judine kuće koju su činile da me izazivaju i ljute žrtvujući Baalu.

18 GOSPODIN mi je objavio i tako sam to doznao, ti si mi pokazao njihova zlodjela.

19 Bio sam kao bezazleno janje što se vodi na klanje i nisam znao da su kovali zle nau-me protiv mene: "Uništimo drvo s plodom njegovim, i iskorijenimo ga iz zemlje živih, da mu se ime više ne spominje!"

20 GOSPODINE vojska, ti sudiš pravedno i ispituješ bubrege i srca, daj da vidim osvetu twoju na njima, jer tebi sam predao stvar svoju.

21 Zato govori GOSPODIN protiv ljudima u Anatotu, koji ti rade o glavi i govore: "Ne prorokuj više u Ime GOSPODINOVO, inače moraš umrijeti od naše ruke!"

22 Zato ovako govori GOSPODIN vojska: Evo, ja ću ih pohoditi. Mladi će ljudi pasti od mača, njihovi sinovi i njihove kćeri pomrijet će od gladi.

23 Nitko od njih neće preostati, jer nosim zlo na ljude u Anatotu u godini pohoda njihova.

Prorok se tuži na bezbožnike

12 Pravedan si ti, o GOSPODINE, ako bih se ja htjeo pravdati s Tobom, ali ipak bih te još htjeo pitati za tvoje pravedne presude. Zašto je put bezbožnika uspješan? Zašto žive u miru svi koji prave nevjeru.

2 Ti ih zasadiš i oni prime korijen, uzrastu i donose plod. Ti si im blizu usta, ali daleko od njihova srca.

3 Ali, o GOSPODINE, ti mene poznaješ i prozireš; istražio si kako stoji moje srce prema tebi. Odijeli ih kao ovce na klanje! Odredi ih za dan kad će se zaklati!

4 Dokle će još tužiti zemlja i sahnuti trava na svem polju? Zbog zloće njezinih žitelja propadaju marva i ptice, jer govore: "On neće vidjeti našega svršetka."

5 Ako se već umoriš kad trčiš s pješacima, kako ćeš se za okladu utrkivati s konjima? Kad se ne osjećas sigurnim u mirnoj zemlji, što ćeš činiti u guštari Jordana?

6 Jer i tvoja braća, kuća tvojega oca, i oni su ti nevjerni, i oni viču za tobom iza glasa, ne vjeruj im ako i prijateljski govore s tobom!

7 Ostavio sam svoju kuću, napustio vlasništvo svoje, dao sam ljubimca svojega srca u ruke neprijatelju.

8 Vlasništvo moje stoji protiv mene kao lav u šumi, podižu riku protiv mene, zato mi je mrsko.

9 Ptica je šarena vlasništvo moje, ptice grabežljivice sletjele se na nju: ustanite, skupite se sve poljske životinje, dodite žderati!

10 Pastiri mnogi pustoše moj vinograd, gaze vlasništvo moje, obraćaju milu moju baštinu u pustinju golu.

11 U pustoš je pretvaraju. Pred menom tuge pustinja. Opustošena je sva ta zemlja, jer je nitko ne prima k srcu.

12 Preko svih brežuljaka pustinje provaljuju zatirači, jer ima GOSPODIN mač što bjesni od jednoga kraja zemlje do drugoga, nijedno stvorene nema mira.

13 Siju pšenicu i žanju trnje, muče se, a ne postižu ništa, osramotili su se ljetinom svojom zbog žestokoga gnjeva GOSPODINOVA.

14 Ovako govori GOSPODIN za sve zle narode susjedne koji diraju vlasništvo što sam ga dao svojem narodu Izraelu: Hajde, ja ću ih počupati iz njihove zemlje i dom Judinov iščupat ću iz njihove sredine.

15 Kad ih iščupam, opet ću im se smilovati i povest ću ih natrag, svakoga na posjed njegov i u postojbinu njegovu.

16 Ako onda nauče putove naroda mojega i budu se zaklinjali mojim imenom: "Kao što je živ GOSPODIN" – kao što su oni učili moj narod da se zaklinje Baalom, onda će se sazidati usred mojega naroda.

17 Ako li ne poslušaju, onda ću iščupati takav narod i sasvim ga uništiti, govori GOSPODIN!

Posljedice nevjernosti

13 Ovako mi je rekao GOSPODIN: "Idi, kupi sebi laneni pojas i stavio ga sebi oko bedara, ali ga ne stavljaj u vodu!"

2 Kupio sam pojas po zapovijedi GOSPODINOVOJ i stavio sam ga sebi oko bedara.

3 Po drugi put došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

4 "Uzmi pojas koji si kupio i nosiš ga oko bedara svojih, digni se, idi na Eufrat i sakrij ga ondje u kakvu rasjeklinu kamenu!"

5 Otišao sam ondje i sakrio ga na Eufratu, kako mi je GOSPODIN zapovjedio.

6 I dogodilo se poslije mnogo dana rekao mi GOSPODIN: "Digni se, idi na Eufrat i uzmi ondje pojas za koji sam zapovjedio da ga ondje sakriješ!"

7 Otišao sam na Eufrat, potražio sam i uzeo pojas s mjesta gdje sam ga bio sakrio, ali je pojas bio istrunuo, tako da nije vrijedio više nizašto.

8 Onda mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

9 Ovako govori GOSPODIN: Na isti način predat ću propasti oholost Judinu i veliku oholost Jeruzalema.

10 Ovi opaci ljudi, koji neće slušati riječi mojih, koji u zloći svojega srca idu i trče za drugim bogovima da im služe i klanjaju im se, oni će biti kao taj pojas koji nije nizašto.

11 Jer kako se pojas privije uz bedra čovjeka, tako sam htjeo da se kuća Izraelova i sva kuća Judina privije uz mene, govori GOSPODIN, da bude moj narod, moja dika, moja slava, moj ures, ali oni nisu poslušali.

12 Reci im ove riječi: Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: Svaki se vrč puni vinom! Ako ti oni odgovore: "Zar ne znamo to sami da se svaki vrč puni vinom?"

13 Onda im reci: Ovako govori GOSPODIN: Evo, ja će napuniti pijanošću sve žitelje ove zemlje, kraljeve koji sjede na prijestolju Davidovu, svećenike i proroke i sve žitelje jeruzalemske!

14 I razbit ću ih jednoga o drugoga, oce zajedno sa sinovima, govori GOSPODIN! Nikakva samlost, nikakvo sažaljenje, nikakvo milosrđe neće me sustegnuti od njihova uništenja.

15 Slušajte i pazite! Ne budite oholi-jer GOSPODIN je to izrekao.

16 Dajte čast GOSPODINU, Bogu svojem, prije nego se spotaknu vaše noge na gorama u tami! Inače uzalud čekate svjetlost, On je pretvori u noć smrtnu i u tamu najdublju.

17 Ako ne slušate, moram ja u tišini plakati zbog oholosti vaše. Moje će se oko posverastopiti u suzama, jer se odvodi zarobljeno stado GOSPODINOVO.

18 Reci kralju i kraljici majci: "Ponizite se duboko, jer vam sjajna kruna pada s glave."

19 Zatvoreni su gradovi južne zemlje, nema nikoga da ih otvori, sav se Juda odvodi, sav se zarobljava.

20 Podigni svoje oči! Vidi kako dolaze sa sjevera, gdje je stado što ti je bilo povjerenio, sjajne ovce?

21 Što ćeš reći kad te on kazni? Jer si ih naučio da budu gospodari, da vladaju nad tobom, Neće li te spopasti bolovi kao ženu kad rađa?

22 I ako se pitaš: "Zašto me to snađe?" Zbog velike krivnje tvoje razgrnut će se skut tvoj i pete će se tvoje izraniti.

23 Može li Crnac promijeniti boju na svojoj koži ili ris svoje šare? Onda biste i vi još činili dobro koji ste se priviknuli na zlo.

24 Ja će vas razasuti kao pljevu što odleti u pustinjskom vjetru.

25 To je sudbina tvoja, dio tvoj što sam ti ga odredio, govori GOSPODIN, jer si me zaboravio i oslonio se na laži.

26 Tvoj ću ti skut zagrnuti preko glave da se vidi tvoja sramota.

27 Tvoje preljubništvo, tvoj besramni grohot, tvoja sramotna bludnost: po brežuljicima, na poljima video sam tvoje grozote.

Teško tebi, Jeruzaleme, ti nisi čist i dokle će to još potrajati?

Prorokov zagovor je uzaludan

14 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji povodom velike suše, rekavši:

2 Juda tuguje, njegovi gradovi ginu, leže na zemlji, jauk se Jeruzalema podiže.

3 Velikaši šalju svoje sluge na vodu, dolaze na studence, ali ne nalaze vode, vraćaju se s praznim posudama, smeteni su i zbumeni i pokrivaju svoju glavu.

4 Zbog polja što je osušeno, jer ne pada kiša na zemlji, smeteni su seljaci i pokrivaju svoju glavu.

5 Jest, i košuta što rađa na polju ostavlja mlade svoje, jer više nema ništa zeleno.

6 Divlji magarci stoje na visovima i zijevaju za zrakom kao čagliji, oči se njihove gase, jer nema hrane.

7 Ako i naši grijesi svjedoče protiv nas, o GOSPODINE, budi nam milostiv zbog svojega Imena, jer su mnogi prekršaji naši kojima smo grijesili protiv tebe.

8 Nado Izraelova, Spasitelju njegov u vrijeme nevolje! Što si kao došljak u ovoj zemlji, kao putnik koji se samo zaustavi da prenosi?

9 Što si kao strašljivi čovjek, kao junak koji ne može pomoći? Ti si, ipak, u našoj sredini, GOSPODINE, mi smo nazvani po tvojem Imenu, nemoj nas odbaciti!"

10 Ovako govori GOSPODIN o narodu ovom: Ondje ovdje oni vole lutati i nikada ne štede svojih nogu. Stoga GOSPODINU nisu po volji, sada se on sjeća njihove krivnje i kažnjava ih za njihove grijeha.

11 Dalje mi je rekao GOSPODIN: Ne moli milost za taj narod!

12 Ako i poste, neću uslišati prošnje njihove, ako i prinose žrtve paljenice i žitne darove, neće mi to ugoditi, nego ću ih uništiti mačem, i glađu i kugom.

13 Onda sam rekao: "Ah, GOSPODIN Bože, evo, proroci im govore: 'Neće vidjeti mača, neće vas glad pogoditi, nego ću vam dati siguran mir na ovom mjestu.'"

14 GOSPODIN mi je rekao: Laž prorokuju ti proroci u moje Ime, ja ih nisam poslao, nisam im zapovjedio, nisam im govorio. Izmišljena viđenja, ništavo gatanje i prijevaru svojega srca oni vam predaju kao proročanstva,

15 Zato ovako govori GOSPODIN o prorcima, koji prorokuju u moje Ime, a nisu poslani od mene, te koji tvrde: "Mač i glad neće doći u ovu zemlju!"—Od mača i gladi svršit će ti proroci.

16 A ljudi, kojima oni prorokuju, ležat će po jeruzalemским ulicama, leže od gladi i

mača, nitko ih neće pokopati, njih, njihove žene, njihove sinove i njihove kćeri, tako će izliti na njih zloču njihovu.

17 Ovako ćeš im reći: Moje oči liju suze dan i noć i ne dolaze nikada do počinka, jer strahovit udarac pogodi djevojku, kćer, moj narod, posve neizlječiv udarac!

18 Ako izadem u polje, tu leže pobijeni mačem, ako uđem u grad, tu bjesne muke gladi. Jest, i svećenik i prorok lutaju naoko po zemlji, ne znaju gdje i kamo.

19 Jesi li posve odbacio Judu, je li ti omrznuo Sion? Što nas biješ mjesto da nam pomogneš? Nadamo se spasenju, ne dolazi ništa dobro; nadamo se vremenu ozdravljenja, a nema ničega osim straha!

20 Priznajemo, Gospodine, zloču svoju, krivnju svojih otaca, zaista grijesili smo protiv tebe.

21 Ali nas ne odbijaj zbog svojega Imena, ne daj da se obeščasti prijestolje slave tvoje! Spomeni se svojega zavjeta s nama i ne prekidaj ga!

22 Ima li među tlapnjama neznabozaca tko da daje kišu, ili daju li nebesa od sebe da pada kiša, nisi li ti to, Gospodine Bože naš, zato čekamo tebe, jer ti činiš sve to.

Gospodin se ljuti na Judu

15 Onda mi je Gospodin rekao: iako su Mojsije i Aron stupili pred mene, ne bih ipak htjeo više išta znati o tom narodu; makni mi ih s očiju, neka idu!

2 I bit će da ako te zapitaju: "Kamo ćemo ići!" onda im reci: Ovako govori Gospodin: Tko je za smrt, u smrt. Tko je za mač, pod mač. Tko je za glad, u glad. Tko je za ropstvo, u ropstvo.

3 Pustit ću na njih četiri zla, govori Gospodin: mač da ih ubija, pse da ih razvlače, nebeske ptice i poljske životinje da ih jedu i potamane.

4 Napravit ću ih da budu na užas svim kraljevstvima zemaljskim zbog Manaseha, sina Ezekijina, Judina kralja, za ono što je počinio u Jeruzalemu.

5 Tko će imati smilovanja s tobom, Jeruzaleme, tko će te požaliti, tko će se vratiti k tebi da zapita–kako ti je?

6 Ti si me odbacio, govori Gospodin, okrenuo si mi leđa, zato pružam svoju ruku protiv tebe i uništavam te, umoran sam od oprاشtanja.

7 Vijao sam ih vejalicom na vratima zemaljskim, napravio sam svoj rod bez djece i vodio ga u propast, ali se nisu vratili s svojih putova.

8 Mogobrojnije su mi postale njihove udovice negoli pijesak na moru. Na majke mladih ljudi pustio sam da im dođe u pol-

bijela dana Uništavatelj. Pustio sam da ih iznenada spopadne tjeskoba i strahota.

9 Iz nemogla je koja je rodila sedmero, ispuštila je svoju dušu, još za dana sunce joj je zašlo. Bila je postidena i posramljena; što još preostane od njih, predajem maču pred njihovim neprijateljima, govori Gospodin!

10 Teško meni, majko moja što si me rodila, čovjeka borbe i svađe za sve! Nisam davao u zajam, niti su mi davali u zajam, i opet me sve proklinje.

11 Gospodin je obećao: Zaista, napravit ću te jakim da uspiješ, zaista, u dan nesreće, u vrijeme potrebe, uredit ću da ti neprijatelj dođe s molbom.

12 Može li se željezo slomiti, željezo sa sjevera i mјed?

13 Tvoj posjed i tvoje blago predajem da se razgrabi, bez cijene, zbog tvojih grijeha u cijelom tvojem području.

14 Napravit da budeš odveden svojim neprijateljima u zemlju koju ne poznaješ, jer se raspalio oganj mojega gnjeva i bukti protiv vas.

15 Ti znaš to, Gospodine, spomeni me se i zauzmi se za mene, osveti me na progonteljima mojim, ne daj da budem zgrabljen preko tvoje strpljivosti, sjeti se da podnosim porugu zbog tebe!

16 Kad si izdavao zapovijedi svoje, bile su mi kao jelo; riječ mi je tvoja bila radost i veselje mojem srcu, jer sam ja nazvan po tvojem Imenu, Gospodine, Bože vojska!

17 Ne sjedim u krugu veselom i veselim se, prihvaćen tvojom rukom sjedim sam, jer me ti napunjaš srdžbom.

18 Zašto da vječno traje moja bol i zašto je ljuta rana moja, te se neće iscijeliti? Ti si mi postao kao varavi potok, kao voda na koju se ne možeš osloniti.

19 Nato je rekao Gospodin ovako: Ako budeš drugoga mišljenja, smiješ mi ponovno služiti, ako iznosiš samo pravo, a ništa krivo, smiješ opet govoriti po nalogu mojoj. Oni se moraju obratiti k tebi, a ti se ne smiješ prignuti njima.

20 Činim te za taj narod zidom mjedenim neosvojivim. Udarat će na tebe, ali te neće nadvladati, jer sam ja s tobom da ti pomazem i da te spasim, govori Gospodin!

21 Ja ću te izbaviti iz ruku bezbožnika, oslobodit ću te iz ruku nasilnika.

Znaci dolaska zarobljeništva

16 Došla je Gospodinova riječ opet govoreci:

2 Nećeš uzimati sebi žene, niti ćeš imati sinova ili kćeri na ovom mjestu!

3 Jer ovako govori Gospodin za sinove i kćeri što se rode na ovom mjestu, za majke

koje ih rode i za njihove oce kojima se rode u ovoj zemlji:

4 Veoma mučnom će smrću pomrijeti, neoplakani i nepokopani. Ležat će kao gnoj na polju, od mača i od gladi izginut će, mrtva će tjelesa njihova biti hrana pticama nebeskim i poljskim životinjama.

5 Dalje je GOSPODIN zapovjedio: Ne ulazi u kuću u kojoj je žalost, ne idи na tugovanje za mrtvaczem i ne iskazuj nikome sažaljenje svoje, jer uskraćujem tomu narodu prijateljstvo svoje, govori GOSPODIN, milost i milosrđe.

6 Veliko i malo pomrijet će ovoj zemlji, a da se ne pokopaju ili oplaču, niti će zbog njih praviti ureza niti kose šišati.

7 Neće se lomiti kruh žalosti da se tko utješi za mrtvim. Neće se nikome pružiti čaša utjehe za ocem njegovim ili za majkom njegovom.

8 Ne idи u kuću na svečanu gozbu da ondje sjediš za jelom i pićem!

9 Jer ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Doista, napravit će da na ovom mjestu pred vašim očima, u vaše dane ušuti glas radosti i glas veselja, poklik zaručnikov i pjevanje zaručnice.

10 Kada tomu narodu objaviš sve ove riječi, a oni te zapitaju: "Zašto nam se prijeti GOSPODIN svim tim zlom velikim, u čemu je naša krivnja i naš grieh što smo počinili protiv GOSPODINA, svojega Boga?"

11 onda im odgovorio: U tom što su vaši oci ostavili mene, govori GOSPODIN, i trčali su za drugim bogovima, služili im i klanjali im se, a mene su ostavili i zakona mojega nisu držali.

12 Vi ste još gore činili nego vaši oci. Svaki od vas slijedi samo svoje prkosno i zlo srce ne slušajući mene.

13 Zato će vas izbaciti iz ove zemlje u zemlju koje niste poznavali ni vi ni vaši oci. Ondje možete služiti drugim bogovima dan i noć, a ja više nemam milosrđa s vama.

14 Zato, evo, doći će dani, govori GOSPODIN, kad se neće više govoriti: "Kao što je živ GOSPODIN koji je izveo Izraelove sinove iz Egipta!"

15 Nego: "Kao što je živ GOSPODIN, koji je vodio kući Izraelove sinove iz sjeverne zemlje i iz svih zemalja kamo ih je prognao!" Ja će ih natrag dovesti u njihovu zemlju, koju sam dao njihovim ocima.

16 Gle, ja šaljem mnoge ribare, govori GOSPODIN, da ih love, a potom šaljem mnoge lovce da ih love na svakoj gori i na svakoj visini i u kamenim rasjeklinama.

17 Jer moje oči prate sve putove njihove, oni nisu skriveni od mene i krivnja njihova nije zaklonjena mojim očima.

18 Tako plaćam najprije dvostruko za njihovu krivnju i za njihov grieh, jer su onečistili svoju baštinu svojim neživim, gadnim grozotama idolskim što napunjaju moju baštinu.

19 GOSPODINE, snago moja, grade moj, moje utočište u dan nevolje! Narodi dolaze tebi s krajeva zemlje i govore: Oci naši imali su samo lažne idole, ništave, nekorisne bogove.

20 Hoće li čovjek napraviti sebi bogove, koji nisu bogovi.

21 "Zato, evo, ja će ih ovaj put dovesti do spoznaje. Napravit će da osjete jaku ruku moju. Onda će uvidjeti da je moje Ime: GOSPODIN."

Judin grieh i kazna

17 Zapisan je grieh Judin željeznom pisaljkom, urezan dijamantnim vrhom na ploči njihova srca, na rogovima žrtvenika njihovih,

2 da njihovi sinovi misle na žrtvenike njihove i na drvene njihove idole pokraj zelenih stabala, na visokim brežuljcima.

3 Na gorama i u polju–tvoje imanje, sve tvoje blago predajem da se razgrabi, tvoje visine za grieh svim tvojim krajevima.

4 Svoju baštinu, koju sam ti dao, moraš ostaviti. Napravit će da služiš svojom neprijateljima u zemlji koju ne poznaješ, jer ste raspalili oganj u mojoj u nutrini koji vječno gori.

5 Ovako govori GOSPODIN: Proklet je čovjek koji se uzda u čovjeka, na snagu tijela se oslanja, čije se srce odvraća od Boga!

6 On će biti kao grm u pustinji, koji neće vidjeti dobra kad dođe. On stoji u suhoj pustinji, u slanoj zemlji u kojoj se ne prebiva.

7 Blagoslovjen je čovjek koji se uzda u GOSPODINA i čija je nada GOSPODIN!

8 On je kao drvo usađeno kraj vode, koje k potoku pruža korijenje svoje. Ono se ne treba ništa bojati kad dođe žega. Lišće njegovo ostaje zeleno; u sušnoj godini nema nikakve potrebe. Ne prestaje donosi plod.

9 Lukavo je srce više nego sve, i podmuklo. Tko da ga shvati?

10 Ja, GOSPODIN, istražujem srce, ispitujem razum da naplatim svakome prema njegovim putovima, kako zasluzuju njegova djela.

11 Ptica koja leži na jajima koje nije snijela jest onaj koji steče bogatstvo, ali nepravdom. U polovici svojega života mora ga ostaviti, na svršetku svojem ostaje kao luđak.

12 Prijestolje slavno uzvišeno od početka, jest mjesto svetišta našega.

13 Nado Izraelova: GOSPODINE! Svi koji te ostave, posramit će se; koji odstupe od tebe, zapisat će se u prah, jer su ostavili izvor vode žive, GOSPODINA.

14 Ozdravi me, GOSPODINE, i ja ću biti zdrav i spasi me i ja ću biti spašen, jer si ti moja slava.

15 Gle, oni mi govore: "Gdje je GOSPODINOVA riječ? Neka dođe sada!"

16 A ja se nisam žurio otići od službe pastira koji te slijedi; niti sam čeznuo za danom nesreće. Ti znaš što je izašlo iz mojih usana; pred tobom je to otvoreno!

17 Ne budi mi strah, ti, moje utočište na dan nesreće!

18 Progonitelji moji neka propadnu, a ja ne, neka se oni prestraše, a ja ne! Pusti na njih dan nesreće i razbij ih dvostrukim udarcem!

19 Ovako mi je rekao GOSPODIN: Iди, postavi se na vrata svoje braće, na koja Judini kraljevi izlaze i ulaze, i na sva ostala vrata jeruzalemska!

20 Reci im: Čujte riječ GOSPODINOVU, Judini kraljevi, svi Judejci, svi jeruzalemski žitelji, koji idete kroz ova vrata!

21 Ovako govori GOSPODIN: Čuvajte se zbog svojega života da ne nosite bremena na Subotnji dan i ne unosite na vrata jeruzalemska!

22 I ne nosite na Subotnji dan bremena iz kuća svojih! Ne radite nikakva posla, nego svetite Subotnji dan kao što sam zapovjedio vašim ocima,

23 Ali oni nisu slušali i nisu mi prgnuli svojega uha, ostali su tvrdovrati, nisu poslušali i nisu primili nauk.

24 Ako me sad vi poslušate, govori GOSPODIN, i ne budete više nosili na Subotnji dan bremena na vrata ovoga grada, nego držite svetim Subotnji dan i ne radite u nju nikakva posla,

25 onda će ulaziti na vrata grada ovoga kraljevi i vladari koji sjede na prijestolju Davidovu, na kolima i konjima oni, vladari njihovi, ljudi Judini i jeruzalemski žitelji, i ovaj će grad zauvijek ostati napućen.

26 Onda će iz gradova, iz okolice jeruzalemske, iz područja Benjaminova, iz nizine, iz gora i iz južne zemlje dolaziti ljudi koji prinose žrtve paljenice, žrtve zaklaniće, darove i miomirisni k d, koji nose žrtve zahvalne u GOSPODINOV dom.

27 Ako li ne poslušate moje zapovijedi, da držite svetim Subotnji dan da ne nosite bremena i s njim na Subotnji dan ne dolazite na vrata Jeruzalema, onda ću raspaliti oganj na vratima njegovim, koji će spaliti dvore jeruzalemske i neće se više ugasiti!

Pouka lončara

18 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji rekavši:

2 "Ustanji, siđi u kuću lončarovu, ondje ću ti objaviti proročanstvo svoje!"

3 Sišao sam u kuću lončarovu, on je bio baš pri poslu na lončarskom kolu.

4 Pokvarila se posuda koju je baš pravio, kako to bude posudu rukom lončarovom, pa je napravio drugu posudu, kako je lončaru bilo po volji.

5 Tada mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

6 Ne mogu li ja tako kao lončar postupati s vama, kućo Izraelova, govori GOSPODIN! Jest, kako je glina u ruci lončarovoj, tako ste vi u mojoj ruci, kućo Izraelova!

7 Sad zaprijetim jednom narodu ili jednom kraljevstvu da ću ga iskorijeniti, uništiti, zatrći.

8 Obrati li se taj narod od svoje zloće, zbog koje sam mu zaprijetio, meni će biti žao za nesreću koju sam mu mislio nanijeti.

9 Sad obećam jednom narodu ili jednom kraljevstvu da ću ga sazidati i zasaditi.

10 Napravi li što je zlo u mojim očima ne slušajući mojega glasa, meni će biti žao za dobro koje sam mu mislio iskazati.

11 Zato sad objavi Judinom narodu i jeruzalemskim žiteljima, ovako govori GOSPODIN: Evo, spremam protiv vas nesreću, smislio sam protiv vas nesreću i skovao protiv vas nakanu! Vratite se ipak, svaki sa svojega zla puta, popravite svoje putove i svoja djela!

12 A oni će odgovoriti: "Zaludu je! Mi ideo za svojim vlastitim naumima. Svaki hoće raditi po tvrdokornosti svojega zla srca."

13 Zato ovako govori GOSPODIN: Pitajte po narodima je li tko čuo takvo što? Grozotu veliku napravila je Izraelova djevica.

14 Odstupi li ikada od kamena grebena lebanonski snijeg, presuše li studene, bučne vode po gorama?

15 A narod je moj zaboravio mene, ništavilu prinose miomirisni k d, posrću na svojim putovima, na prastarim stazama, tako da hode vrlećim, neporavnanim putovima.

16 Napravit ću njihovu zemlju pustinjom na vječnu porugu. Tko god prođe preko nje, zgražat će se i mahat će glavom.

17 Kao istočni vjetar tjerat će ih pred neprijateljem, led a ne lice pokazat ću im u dan njihove nevolje.

18 Oni govore: "Hajde da skujemo naume protiv Jeremije, jer još nije nestalo naputaka svećenika, ni savjeta mudraca ni riječi od proroka. Hajde da ga pogodimo jezikom i ne pazimo na sve njegove riječi!"

19 Pripazi na mene, GOSPODINE, čuj govor mojih protivnika!

20 Hoće li se zlo vratiti za dobro kad mi kopaju jamu? Spomeni se kako sam stajao pred tobom moleći za njihovo dobro, da odvratim tvoju srdžbu od njih!

21 Zato predaj njihovu djecu gladi, izručio ih sili mača! Njihove žene neka budu bez djece i udovice, i muževe njihove neka podavi kuga, njihove mladiće neka poubija mač u boju!

22 Neka se čuje vika iz kuća njihovih kad dovedeš na njih krvničke postrojbe iznenada, jer kopaju jamu da me ulove, zamke namještaju mojim nogama.

23 A ti, GOSPODINE, znaš svu nakanu njihovu protiv mene, da me ubiju. Ne opraštaj njihove krivnje, ne briši ispred sebe grijeha njihova! Sruši ih, obračunaj se s njima u vrijeme svojega gnjeva!

Pouka lončarskih posuda

19 Ovako govori GOSPODIN: Idi, kupi sebi zemljani vrč! Uzmi sobom nekoliko narodnih i svećeničkih starješina!

2 Idi van u dolinu Ben-Hinom što je pred Vratima crepova i proglaši ondje riječi što će ti ih izreći!

3 Reci ovo: Čujte riječ GOSPODINOVU, Judini kraljevi, jeruzalemski žitelji! Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Evo, donosim nesreću na ovo mjesto, da zazuju uši svakome koji čuje o njoj.

4 Jer su me ostavili, obeščatili ovo mjesto, žrtvovali na njemu drugim bogovima, za koje nisu znali ni oni, ni njihovi oci, ni Judini kraljevi, i jer su napunili ovo mjesto krvlju nedužnika.

5 Podigli su uzvisine Baalove da spaljuju svoju djecu kao žrtve Baalu, što nikada nisam zapovjedio, nikada nisam zapovjedio što mi nikada nije palo na um.

6 Zato evo, doći će dani, govori GOSPODIN, kada se ovo mjesto neće više zвати Tofet i dolina Ben-Hinom nego Dolina davljenja.

7 Onda ću na ovom mjestu uništiti mudrost Judinu i jeruzalemsku, napravit ću da padnu od mača pred svojom neprijateljima, od ruke onih koji im rade o glavi. Njihova mrtva tjelesa dat ću za hranu nebeskim pticama i poljskim životinjama.

8 Napravit ću taj grad užasom i rugalom, svaki koji prođe zgražat će se i rugati zbog svih udaraca njegovih.

9 Hranit ću ga mesom njegovih sinova i mesom kćeri njegovih, jedan će jesti meso drugoga u nevolji i tjeskobi, u koju će ih dovesti njihovi neprijatelji, koji im rade o glavi.

10 Razbij vrč pred očima ljudi koji su išli s

tobom,

11 I reci im, ovako govori GOSPODIN vojska: Eto, tako ću razmrskati taj narod i taj grad, kao što se razmrskala posuda lončarska, da se više ne može popraviti. Tofet će se upotrijebiti za groblje, jer više neće biti mjesta za pokop.

12 Tako ću postupati s tim mjestom, govori GOSPODIN, i sa njegovim žiteljima, napravit ću taj grad jednim Tofetom.

13 Kuće jeruzalemske i kuće Judinih kraljeva bit će nečiste kao mjesto Tofet, sve kuće na čijim su krovovima kadili svoj vojsci nebeskoj i lijevali naljeve drugim bogovima.

14 Kad se Jeremija vratio iz Tofeta, kamo ga je poslao GOSPODIN da prorokuje, stupio je u trijem GOSPODINOVA doma i rekao svemu narodu:

15 Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Evo ja ću pustiti na taj grad i na sve njegove gradove svu nesreću kojom sam mu zaprijetio, jer su ukrutili vratove svoje da ne bi čuli riječi mojih.

Jeremija je zatvoren

20 Pašur, sin Imerov, svećenik koji je bio i veliki nadzornik u GOSPODINOVU domu, čuo da je prorok Jeremija prorokao ove riječi.

2 Onda je Pašur istukao proroka Jeremiju i dao ga staviti u klade što su se nalazile na gornjim vratima, to jest na vratima Benjaminovim, GOSPODINOVA doma.

3 Kad Pašur ujutro izvadio Jeremiju iz klada, rekao mu Jeremija: GOSPODIN te ne zove više Pašur, nego Magor-Misabib (što znači "groza unaokolo").

4 Jer ovako govori GOSPODIN: Evo, činim te grozom za tebe i za sve prijatelje tvoje! Oni će pasti od mača svojih neprijatelja, i ti ćeš to vidjeti vlastitim očima. Svega ću Judu dati u ruke babilonskom kralju. On će ih zarobljene odvesti u Babilon i pobit će ih mačem.

5 Predat ću sve bogatstvo toga grada, sve dobro njegovo i dragocjenosti njegove. Sve blago Judinih kraljeva dat ću u ruke njihovim neprijateljima. Oni će ga razgrabiti, uzeti i u Babilon odnijeti.

6 I ti, Pašure, i svi ukućani tvoji, vi ćete otići u ropstvo. U Babilon ćeš doći, ondje ćeš umrijeti i ondje pokopan biti, ti i svi prijatelji tvoji, kojima si prorokovao laži.

7 Ti si me obmanuo, GOSPODINE, i ja sam se dao obmanuti. Ti si me ulovio i prisilio, na ruglo sam iz dana u dan, i sav mi se svijet ruga.

8 Ah, kad govorim, moram zavikati: "Nepravda i otimačina!" moram vikati, jer Gos-

PODINOVA riječ donosi mi svaki dan porugu i ruglo.

9 Onda sam rekao: "Neću više misliti na njega, neću više nikada govoriti u njegovo Ime!" Onda gori i bukti u meni kao oganj, zatvoren u mojim kostima! Mučim se da ga podnesem, ali ne mogu više!

10 Ah, čujem tolike gdje šapuću: "Groza unaokolo! Prijavite ga, mi ga izdajemo! Svi moji prijatelji vrebaju da se spotaknem: On se, može biti, dade obmanuti, imamo ga u ruci i osvetit čemo mu se."

11 Ali je sa mnom GOSPODIN kao jak junak, zato neka navaljuju progonitelji moji, ne mogu mi ništa. Posramit će se jer neće postići ništa-sramota im je vječna, nezaboravna.

12 GOSPODINE vojska, koji kušaš pravednika, koji istražuješ bubrege i srca! Daj da vidim tvoju osvetu na njima, jer sam stvar svoju stavio na tebe!

13 Hvalu pjevajte GOSPODINU! Slavite GOSPODINA! On izbavlja život siromaha iz ruke zlikovca.

14 Proklet dan u kojem sam se rodio, dan kad mi je život dala majka neka ne bude blagoslovjen!

15 Nekaje proklet čovjek koji donese radosnu vijest mojem ocu: "Rodilo ti se dijete, dječak!" – Napraviš ga vrlo radosnim.

16 Tako neka se dogodi tomu čovjeku kao gradovima koje je razorio GOSPODIN, bez milosrđa! Neka sluša jauk ujutro, vrisku ratnu u podne,

17 jer me ne usmrti u majčinoj utrobi, da bi mi moja majka bila grob i tijelo njezino da bi ostalo zauvijek trudno!

18 Zašto sam morao izići iz utrobe majčine da doživim muku i žalost, da potratim svoje dane u sramoti.

Proročanstvo uništenja Jeruzalema

21 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji, kad je kralj Zedekija poslao k njemu Pašhura, sina Malkijina, i svećenika Sefaniju, sina Maasejina, rekavši:

2 "Zapitaj, ipak, GOSPODINA za nas; Nebukadnezar, babilonski kralj, vojuje protiv nas. Možda napravi GOSPODIN na nama jedno od svojih čudesa, tako da onaj ode od nas."

3 Onda im je Jeremija odgovorio: "Ovako recite Zedekiji:

4 'Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: Evo, ja okrećem natrag oružje u vašoj ruci, kojim se borite protiv babilonskog kralja i protiv Kaldejaca koji vas opsjedaju vani pred zidom, skupljam ih usred toga grada.'

5 Ja vojujem sam na vas rukom podignu-

tom, jakom mišicom, gnjevom, jarošću i žestinom velikom.

6 Udaram žitelje toga grada, ljudi i marvu, kugom velikom da izginu.

7 Onda, govorи GOSPODIN, dajem Zedekiju, Judina kralja, činovnike njegove i što je od naroda u tom gradu sve preostalo od pomora, mača i gladi, u ruke babilonskom kralju Nebukadnezaru, u ruke njihovim neprijateljima, u ruke onima koji im rade o glavi. On će ih oštricom mača poubijati bez smilovanja, bez milosrđa, bez milosti.'

8 Reci tomu narodu ovo: "Ovako govori GOSPODIN: 'Evo, ja stavljam pred vas put k životu i put k smrti!'

9 Tko ostane u tom gradu, gine od mača, gladi ili kuge! Tko izide i pred se Kaldejcima koji vas opsjedaju, ostaje na životu i ima svoj život kao plijen!

10 Jer upravljam svoje lice protiv toga grada na nesreću, a ne na spasenje, govorи GOSPODIN! U ruke babilonskom kralju bit će predan; on će ga spaliti.'

11 Kraljevskoj kući Judinoj reci: "Čujte riječ GOSPODINU,

12 vi od kuće Davidove! 'Ovako govori GOSPODIN: Svako jutro držite sud pravedan! Izbavljajte potlačenoga iz ruku tlačitelja! Inače plane moj gnjev kao oganj i gori da se ne ugasi zbog zloće djela vaših.

13 Evo, ja ču na tebe, žitelju doline, hridine u ravnici, govorи GOSPODIN! Vi govorite: Tko dolazi k nama, tko prodire u domove naše?

14 Ja vas isplaćujem kako zaslužuju vaša djela, govorи GOSPODIN! Stavljam oganj na šumu njezinu; sve on proždire što je oko nje.'"

Prijetnja kraljevskoj kući

22 Ovako govori GOSPODIN: "Siđi na dvor Judina kralja, objavi ondje ovu riječ!

2 I reci: 'Čuj riječ GOSPODINU, kralju Judin, koji sjediš na prijestolju Davidovu, ti, činovnici tvoji i tvoj narod što ulazi na ova vrata!

3 Ovako govori GOSPODIN: Činite pravo i pravednost! Izbavljajte potlačenoga iz ruku tlačitelja! Došljaka, sirotu i udovicu ne zapostavljajte! Ne činite nasilja! Ne proljevajte nedužne krvi na ovom mjestu!

4 Ako posluštate ovu zapovijed, ulazit će na vrata ove kuće kraljevi koji sjede na prijestolju Davidovu, na kolima i na konjima, on, činovnici njegovi i njegov narod.

5 Ako li ne posluštate ovih zapovijedi, zakleo sam se sam sobom, govorи GOSPODIN: da će ovaj dvor biti ruševina.'"

6 Jest, ovako govori GOSPODIN o dvoru

Judina kralja: Kao Gilead bila si mi, kao vrhunac Lebanon! Ali zaista, napravit će te pustinjom, gradom u kojem se ne prebiva.

7 Sprenam uništitelje protiv tebe: muževe i oružje. Posjeći će tvoje krasne cedre i pobacati ih u oganj.

8 Kad onda mnogi ljudi prolaze pokraj toga grada i zapitaju jedan drugoga: "Zašto je GOSPODIN ovo napravio od toga grada velikoga?"

9 Onda će odgovoriti: "Jer je postao nevjeran zavjetu s GOSPODINOM, svojim Bogom, klanjao se drugim bogovima i služio je njima."

10 Ne plačite za mrtvacem i ne žalite ga, nego plačite za onim koji odlazi, da se više nikada ne vrti kući, da više nikada ne vidi svoje domovine!

11 Jer ovako govori GOSPODIN o Šalumu, sinu Josije, Judina kralja, koji je mjesto svojega oca Josije bio postao kralj: Koji ode iz ovoga mjesta, ne vraća se više natrag.

12 Nego će umrijeti u mjestu kamo su ga odveli u ropstvo, a ove zemlje neće više vidjeti.

13 Teško onome koji gradi svoju kuću nepravedno i svoje odaje po nepravdi, koji pušta svojega bližnjega da radi nizašt, usteže mu njegovu plaću!

14 Koji govori: "Ja ću graditi sebi prostranu kuću i prostrane spreme." Probija sebi prozore, oblaže cedrom i maže crvenilom.

15 Jesi li postao kralj da se ograduješ zgradama od cedra? Nije li i tvoj otac jeo i pio, pa ipak je činio pravo i pravednost? I bilo mu je dobro.

16 Pribavljao je pravicu potlačenomu i siromahu, bilo je onda dobro. Nije li to mene poznavati, govori GOSPODIN!

17 Ali tvoje oko i srce ne ide za tim nego samo za dobitkom svojim i da prolijevaš krv nedužnu i da tlačiš i ugnjetavaš.

18 Zato govori GOSPODIN o Jojakimu, sinu Josije, kralju Judinu: Ne pjeva mu se tužaljka mrtvačka: "Ah, brate moj!" ili "Ah, sestro moja!" Ne pjeva mi se tužaljka mrtvačka: "Ah, gospodaru!" ili "Ah, presvjetli!"

19 Bit će mu pokop magareći; izvuku ga i bace ga van pred vrata jeruzalemska.

20 Popni se na Lebanon, tuguj glasno i jauči glasno u Bašanu! Od gora Abarim neka prodre ovdje jauk tvoj, jer su satrveni svi prijatelji tvoji!

21 Nagovarao sam te kad ti je još bilo dobro. Ti si govorila: "Neću da slušam!" To je bilo tvoje ponašanje od mladosti, jer nikada nisi htjela slušati mojega glasa.

22 Odnosi vihor sve pastire tvoje. Prijatelji

tvoji idu u progonstvo. Jest, sada si u sramoti i poniženju zbog sve svoje zloče.

23 Koja sada stoluješ na Lebanonu, koja savijaš gnijezdo na cedrima, kako ćeš jecati kad ti dođu muke i bolovi kao rodilji!

24 Tako da sam živ, govori GOSPODIN, kad bi Jehonija, sin Jojakimov, kralj Judin, bio i prsten pečatni na mojoj desnoj ruci, otrgnuo bih ga odatile.

25 Dajem te u ruke onima koji ti rade o glavi, u ruke onima od kojih se zgroziš, u ruke Nebukadnezaru, babilonskom kralju, i u ruke Kaldejcima.

26 Istjerat će tebe i tvoju majku, koja te je rodila, u zemlju tuđu, gdje se niste rodili i ondje ćete pomrijeti.

27 U zemlju u koju se živo žele vratiti, ne vraćaju se nikada.

28 Je li taj čovjek Jehonija kao posuda što se zanemari i baci, kao sprava koju neće nitko? Zašto je bio istjeran, on sa svojim rodom, i bačen u zemlju koju nisu poznavali?

29 Zemljo, zemljo, zemljo čuj riječ GOSPODINU!

30 Ovako govori GOSPODIN: Zapišite toga čovjeka kao bez djece, kao čovjeka kome za njegova života ništa ne polazi za rukom, jer ni jednomu od roda njegova ne uspijeva sjesti na prijestolje Davidovo i onda vladati u Judi.

Lažni proroci

23 Teško pastirima koji puštaju da ovce moje paše zalutaju i da se rastrču, govori GOSPODIN!

2 Zato ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov, protiv pastira koji čuvaju moj narod: "Vi ste moje ovce rastjerali i raspršili i niste se brinuli za njih. Sad ja pohadam vas za vaša zla djela, govori GOSPODIN!

3 Skupljam ostatak svojih ovaca iz svih zemalja kamo sam ih prognao i vodim ih opet na pašnjak njihov, da rastu i množe se.

4 Postavit ću im pastire koji će ih čuvati. One se više neće bojati, neće se strašiti i rasuti, govori GOSPODIN!

5 Zaista, dolazi vrijeme, govori GOSPODIN, kad ću podignuti Davidu pravu Mladicu. On će biti Kralj i vladat će pun mudrosti. Pravo i pravednost činit će u zemlji.

6 Spasenje nalazi Judi u dane njegove i Izrael prebiva u sreći. Ime kojim ga zovu bit će: 'GOSPODIN je Pravednost naša.'"

7 Zato evo, doći će dani, govori GOSPODIN, kad se više neće govoriti: "Kao što je živ GOSPODIN, koji je izveo Izraelove sinove iz Egipta!"

8 Nego: "Kao što je živ GOSPODIN, koji je kući Izraelovo povratio i doveo pripadnike

njihove, iz sjeverne zemlje i iz svih zemalja kamo ih je prognao." Onda će opet prebivati u svojoj zemlji!

9 O prorocima: Moje srce puca mi u tijelu, dršću sva uđa moja. Kao pijan sam, kao čovjek koga je osvojilo vino, zbog GOSPODINA, zbog njegovih svetih riječi.

10 Jer je zemlja puna preljubnika. Pod prekletstvom tuguje zemlja, posušila se tratinama na pašnjaku. Zločin je njihova težnja, i nepravda je njihova snaga.

11 Jest, i prorok i svećenik opaki su. I u domu svojem moram naći zloču njihovu, govori GOSPODIN!

12 Zato neka im je njihov put kao sklisko tlo. U tami neka se sruše i padnu na njega! Jer nosim na njih nesreću u godini poхода njihova, govori GOSPODIN!

13 Gledao sam mnoge ludosti proroka samsarijskih: prorokovali su Baalom i zavodili Izraela, moj narod.

14 Ali strahotu vidim u proraka jeruzalemskih: prave preljub, govore laži i utvrđuju zločince da se ni jedan ne odvrati od svoje zloće. Svi su mi kao Sodoma, žitelji njegovi kao Gomora.

15 Zato ovako govori GOSPODIN vojska protiv proroka: 'Evo, ja ču ih hraniti pelinom i napajat ču ih otrovnom vodom, jer je od proraka jeruzalemskih izšla opakost po cijeloj zemlji.'

16 Ovako govori GOSPODIN vojska: "Ne slušajte riječi proroka koji vam prorokuju! Oni vas samo zaluduju, objavljuju samo viđenja koja su sami izmislili, što nije izašlo iz usta GOSPODINOVIH.

17 Onima, koji preziru riječ GOSPODINOVU, obećavaju stalno: 'Imat ćete mir!' Svima koji idu u prkosu svojega srca, govore: 'Nesreća ne dolazi na vas!"'

18 Jest, tko je stajao u Vijeću GOSPODINOVU da ga je video da je čuo njegovu riječ? Tko je njegovu riječ dosluhnuo i čuo?

19 Evo, udara vihor GOSPODINOV, njegov gnjev, vihor šumi povrh glave bezbožnika!

20 Ne odvraća se srdžba GOSPODINOVA dok nije to izvršio, dok nije ispunio što je u srcu naumio. Na svršetku dana spoznat ćete to jasno.

21 Nisam poslao te proroke, pa ipak trče. Nisam govorio njima, pa ipak prorokuju.

22 Sad bi bili stajali u mojem Vijeću, govorili bi mojem narodu moje riječi, odvraćali bi ga od zla njegova puta i od bezbožnih njegovih djela.

23 Jesam li ja Bog koji samo vidi u blizini, govori GOSPODIN, a ne i Bog u daljini?

24 Može li se tko sakriti tako tajno da ga ja ne bih video, govori GOSPODIN! Ne ispunjam li ja nebo i zemlju, govori GOSPODIN!

25 Čuo sam što govore proroci koji prorokuju laž u moje Ime: "Imao sam jedan san, jedan san."

26 Dokle će to još trajati? Imaju li proroci koji prorokuju laž i govore što sami izmisle, namisao.

27 Misle li oni da će napraviti da moj narod zaboravi moje Ime uza sreće njihove koje pripovijedaju jedan drugome, kao što su zaboravili njihovi oci moje Ime uz Baala?

28 Prorok, koji ima jedan san, pripovijeda jedan san. A tko ima moju riječ, navješćuje uistinu moju riječ. Što ima zajedničko slama sa zrnom, govori GOSPODIN!

29 Nije li moja riječ kao oganj, govori GOSPODIN, kao malj što razbija hridine?

30 Zato evo, ja sam protiv tih proraka, govori GOSPODIN, koji jedan drugomu kradu moje riječi.

31 Evo, ja sam protiv proraka, govori GOSPODIN, koji samo brbljuju svojim jezikom i govore: "Govori GOSPODIN" to nazivaju riječju Božjom.

32 Evo, ja sam protiv proraka koji sanjaju laži, govori GOSPODIN, i to navješćuju i moj narod zavode lažima svojim i brzinom svojom. Ja ih nisam poslao, niti sam im zapovjedio. Oni ne mogu baš ništa koristiti tom narodu, govori GOSPODIN!

33 Ako te zapita ovaj narod, ili prorok ili svećenik, rekavši: "Što je breme GOSPODINOVO?" onda im odgovori: "Kakvo breme?" Ja ču vas odbaciti, govori GOSPODIN!

34 Proroka, svećenika i onoga koji od naroda govori: "Breme GOSPODINOVO," ja ču kazniti zajedno s kućom njegovom.

35 Ovako ćete jedan drugome i među sobom govoriti: "Što je odgovorio GOSPODIN?" ili "Što je rekao GOSPODIN?"

36 Izreku "breme GOSPODINOVO" ne rabite više, jer je svakome breme njegova vlastita riječ. Vi izvrćete riječi Boga živoga, GOSPODINA vojska, našega Boga.

37 Ovako ćete pitati proraka: "Što ti je odgovorio GOSPODIN?" i "Što je rekao GOSPODIN?"

38 Ako li govorite: "Breme GOSPODINOVO!" onda govorи GOSPODIN: Jer rabite tu riječ "Breme GOSPODINOVO" premda sam vam zapovjedio: "Ne govorite 'Breme GOSPODINOVO!'"

39 Zato evo, ja ču vas uzeti i odbaciti od svojega lica, vas i grad koji sam dao vama i vašim ocima.

40 I navalit ću na vas porugu vječnu i sramotu vječnu što se ne zaboravlja.

Sudbina Judina primjer košarice za smokve

24 GOSPODIN mi je dao vidjeti ovo: košarice smokava stajale su pred do-

mom GOSPODINOVIM kad je Nebukadnezar, babilonski kralj, bio iz Jeruzalema odveo i u Babilon doveo Jehoniju, sina Jojakimova, Judina kralja, i vladare Judine zajedno s kovačima i bravarama.

2 U jednoj su košarici bile smokve vrlo dobre, slične ranim smokvama; u drugoj su košarici bile vrlo loše smokve, koje se nisu mogle jesti; tako su bile loše.

3 GOSPODIN me zapitao: "Jeremija što viđiš?" Ja sam odgovorio: "Smokve! Dobre su smokve vrlo dobre; loše su vrlo loše, tako loše da se ne mogu jesti."

4 Onda mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

5 "Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Kao te dobre smokve, tako ću milostivo pogledati zarobljenike iz Jude što sam ih odasla iz ovoga mesta u zemlju Kaldejaca.

6 Svoje oko puno milosti okrenut ću na njih i opet ih dovesti u ovu zemlju, sazidati ih i više ih ne razarati, zasaditi ih i više ih ne počupati.

7 I dat ću im razbor da spoznaju da sam ja GOSPODIN. Oni će biti moj narod, i ja ću biti njihov Bog, ako se obrate k meni svim srcem.

8 Ali kao te loše smokve, što su tako loše da se ne mogu jesti, tako govori GOSPODIN, tako ću napraviti Judina kralja Zedekiju zajedno s njegovim glavarima i ostacima iz Jeruzalema, što su ostali u ovoj zemlji ili su se nastanili u Egiptu.

9 Napravit ću ih strašilom nesreće za sva kraljevstva zemaljska, porugom, sramotom, ruglom i kletvom po svim mjestima kamo ću ih protjerati.

10 Poslat ću na njih mač, glad i kugu dok se sasvim ne iskorijene iz zemlje koju sam dao njima i njihovim ocima."

Sedamdesetgodišnje Judino ropstvo

25 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji za sav Judin narod u četvrtoj godini Jojakima, sina Josijina, Judina kralja-bila je to prva godina vladanja babilonskog kralja Nebukadnezara.

2 Prorok Jeremija objavio ju je svem narodu Judinu i svim žiteljima jeruzalemskim, rekavši:

3 Od trinaeste godine Josije, sina Amonova, Judina kralja, sve do današnjega dana već dvadeset i tri godine dolazila mi je GOSPODINOVA riječ i govorio sam vam neumorno, ali vi niste slušali.

4 I GOSPODIN vam je neumorno slao sve svoje sluge i proroke, ali vi niste slušali, niti ste prgnuli svojega uha da ih čujete.

5 Oni su vam govorili: "Vratite se svaki sa

svojega zla puta i od svojih nevaljalih djeila, pa ćete ostati i prebivati u zemlji koju je GOSPODIN dao vama i vašim ocima za vječna vremena!

6 Ne trčite za drugim bogovima da im služite i da im se klanjate! Ne dražite me na srdžbu lošim djelima svojih ruku, da vas ne udarim nesrećom!

7 Ali me vi niste poslušali, govori GOSPODIN, dražili ste me na srdžbu lošim djelom svojih ruku, na propast svoju.

8 Stoga ovako govori GOSPODIN vojska: Jer niste poslušali moje riječi, 9 evo, ja ću poslati po sve narode sjeverne, i po Nebukadnezara, babilonskog kralja, svojega slугу. Pustit ću ih da navale na tu zemlju i na žitelje njezine i na sve te narode okolne, zatrt ću ih i napravit ću ih užasom, ruglom i pustoši vječnom.

10 Napravit ću da prestane među njima glas radosti i glas veselja, poklik zaručnikov i poklik zaručnice, lupa mlina i svjetlost svjetiljke.

11 Sva će ta zemlja postati pustinja i pustoš; i ti će narodi služiti babilonskom kralju sedamdeset godina.

12 Onda će se dogoditi, kad se navrši sedamdeset godina, da ću na babilonskom kralju i onom narodu, govori GOSPODIN, i na zemlji Kaldejaca kazniti njihovu krivnju i napravit ću je pustoši vječnom.

13 Pustit ću da se na toj zemlji ispune sve moje riječi što sam ih rekao o njoj, sve što stoji napisano u ovoj knjizi, što je prorokao Jeremija za sve narode.

14 Jer će i oni služiti moćnim narodima i silnim kraljevima. Po djelima njihovim i po djelima njihovih ruku platit ću njima.

15 Jer ovako mi govori GOSPODIN, Bog Izraelov: Uzmi iz moje ruke ovu čašu gnjevnoga vina i daj da se napiju iz nje svi narodi kojima te pošaljem.

16 Neka piju, teturaju i smušeni postanu pred mačem koji ću poslati među njih!

17 Uzeo sam čašu iz ruke GOSPODINOVE i dao sam da piju iz nje svi narodi kojima me je poslao GOSPODIN.

18 Jeruzalem i gradovi Judini, njihovi kraljevi i glavari, da budu pustinja, užas, ruglo i prokletstvo, kako je danas.

19 Faraon, egipatski kralj, činovnici njegovi, glavari njegovi i sav njegov narod;

20 sva mješavina naroda, svi kraljevi zemlje Uza, svi kraljevi zemlje filistejske: od Aškelona, Gaze, Ekrona i ostatak od Ašdoda;

21 Edom, Moab i Amonci;

22 svi kraljevi Tira, svi kraljevi Sidona i svi kraljevi primorja preko mora;

23 Dedan, i Tema, Buz i svi s ošišanim tje-

menom;

24 svi kraljevi Arabije i svi kraljevi mješavine naroda što prebivaju u pustinji;

25 svi kraljevi Zimrija, svi kraljevi Elama, svi kraljevi Medije;

26 svi kraljevi sjeverni, blizu i daleko, kako jedan tako drugi, sva kraljevstva svijeta, koliko ih ima na zemlji. A kralj Šašak mora piti iza njih.

27 Reci im: Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Pijte, opijte se, bljujte i padajte da ne ustanete, pred mačem koji šaljem među vas!

28 Ako li bi se nećkali uzeti čašu iz tvoje ruke da piju, onda im reci: Ovako govori GOSPODIN vojska: Vi morate ipak piti!

29 Zaista, kad počnem s kaznenim sudom kod grada koji se zove mojim imenom, zar ćete vi izići slobodni? Nećete ostati bez kazne, jer ću podići mač na sve žitelje zemlje, govori GOSPODIN vojska.

30 Objavi im sve ove riječi i reci im: Viće s visine GOSPODIN, iz svetoga stana svojega pušta da zagrmi njegov glas! Gromovnim glasom viće preko pašnjaka, kao kod gaženja grožđa podiže vrisku na sve žitelje zemlje.

31 Do na kraj svijeta prodire glas, jer GOSPODIN podiže tužbu protiv naroda. Ide na sud sa svakim tijelom. Bezbožnike predaje maču, govori GOSPODIN!

32 Ovako govori GOSPODIN vojska: Evo, nevolja korača od naroda do naroda. Silan se vihor diže s krajeva zemlje.

33 Pobijeni od GOSPODINA leže u onaj dan od jednoga kraja zemlje do drugoga. Neće biti oplakani, neće se pokupiti, neće groba naći. Služe kao gnoj na njivi.

34 Jaučite, pastiri, i tuguju! Valjajte se po prahu, glavari stada! Dani su tu da vas pokolju. Padate kao izabrani jarci.

35 Utočišta ne nalaze pastiri, ni spasenja glavari stada.

36 Čuj, kako viču pastiri! Kako jauču glavari stada, jer GOSPODIN uništava pašnjihovu.

37 Nestaju mirni travnjaci od žestine gnjeva GOSPODINOVA.

38 Lav ostavlja skrovište svoje, jer je njihova zemlja postala i pustinja od krvnoga mača, od jarosti gnjeva njegova.

Jeremija spašen od smrti

26 U početku vladanja Jojakima, sina Josijina, Judina kralja, došla je ova riječ od GOSPODINA, rekavši:

2 “Ovako govori GOSPODIN: ‘Stani u trijemu GOSPODINOVA doma! Objavi svima koji su došli iz Judinih gradova da se poklone u GOSPODINOVU domu, i reci im sve riječi koje

sam ti zapovjedio; ne izostavljaj ni riječi!

3 Možda poslušaju i vrate se sa svojega zla puta. Onda će mi se sažaliti zbog nesreće koju im mislim napraviti zbog zlih djela njihovih.”

4 Reci im: ‘Ovako govori GOSPODIN: Ako me ne poslušate i ne idete po zapovijedima koje sam vam dao,

5 i ne poslušate riječi proroka, mojih sluga, koje neprestano šaljem k vama, premda ih ne slušate,

6 onda ću postupati s kućom ovom kao sa Silom i grad ću ovaj napraviti kletvom za sve narode na zemlji.”

7 Svećenici, i proroci i sav narod čuli su kako im Jeremija u GOSPODINOVU domu izreče ove riječi.

8 I kad je Jeremija bio objavio sve što mu je GOSPODIN zapovjedio da objavi svemu narodu, ulovili su ga svećenici i proroci i sav narod vičući: “Moraš poginuti!

9 Zašto objavljuješ u Ime GOSPODINOVO: ‘Bit će ovoj kući kao Silu. Ovaj će grad pasti u ruševine i nitko više neće prebivati u njemu?’” I sav se narod u GOSPODINOVU domu skupi protiv Jeremije.

10 Kad su glavari Judini čuli za ovaj slučaj, uzašli iz kraljevskog dvora u GOSPODINOV dom i sjeli su pred nova vrata GOSPODINOVA doma.

11 Svećenici i proroci su izjavili pred glavrima i cijelim narodom: “Ovaj je čovjek zasluzio smrt, jer je prorokao protiv ovoga grada, kao što ste čuli svojim ušima.”

12 A Jeremija je izjavio pred svim glavrima i cijelim narodom: “GOSPODIN me je poslao da protiv ove kuće i protiv ovoga grada objavim sve riječi što ste ih čuli.”

13 Zato popravite svoje putove i svoja djela i poslušajte glas GOSPODINA, svojega Boga! Onda će se sažaliti GOSPODINU zbog nesreće kojom vam je zaprijetio.

14 A ja sam u vašim rukama, činite od mene što mislite da je dobro i pravo!

15 Samo znajte: Ako me ubijete, krv nedužnu stavljate na sebe i na ovaj grad i na žitelje njegove, jer me je, zaista, poslao GOSPODIN k vama da vam objavim sve ove riječi.”

16 Onda su izjavili glavari i sav narod svećenicima i prorocima: “Ovaj čovjek nije zasluzio smrt, jer nam je govorio u Ime GOSPODINA, našega Boga.”

17 Neki su od starješina zemaljskih ustali i rekli skupljenomu mnoštvu:

18 “Mikah iz Morešeta ustao je kao prorok u vrijeme Judina kralja Ezejike. On je objavio svemu narodu Judinu: ‘Ovako govori GOSPODIN vojska: Sion će se preorati u njivu, Jeruzalem će biti hrpa ruševina, a gora

doma kao visoka šuma!"

19 Je li ga zato ubio Ezekija, kralj Judin, ili itko u Judi? Nisu li se dapače prestrašili GOSPODINA i gledali da umilostive GOSPODINA? I ražalilo se GOSPODINU što im je zaprijetio nesrećom. A mi, zar da napravimo tako veliku nepravdu na svoju vlastitu štetu?"

20 Onda je stupio još jedan drugi prorok u Ime GOSPODINOVO, Urija, sin Šemaje iz Kiryat-Jearima. On je prorokovao protiv ovoga grada i protiv ove zemlje isto onako kao Jeremija.

21 Kad su kralj Jojakim, sve vojskovođe njegove i svi glavari čuli govore njegove, tražio ga je kralj da ga ubije. I kad je Urija čuo za to, prestraši se i pobegne i došao je u Egipat.

22 A kralj Jojakim poslao ljudе u Egipat, Elnatana, sina Akborova, i neke druge s njim.

23 Oni su izveli Uriju iz Egipta i doveli ga kralju Jojakimu, koji ga je dao ubiti mačem i njegovo mrtvo tijelo dao baciti na groblje prostoga naroda.

24 A ruka Ahikama, sina Šafanova, bila je uz Jeremiju da ga ne predaju u ruke narodu, da ga pogube.

Nebukadnezarov jaram

27 U početku vladanja Zedekija, sina Josijina, Judina kralja, došla je ova riječ od GOSPODINA, rekavši:

2 Ovako mi je rekao GOSPODIN: Napravi sebi užad i jaram stavi sebi oko vrata!

3 Pošalji to isto edomskom kralju, i moapskom kralju, i amonskom kralju, i tirskom kralju i sidonskom kralju po poslanicima, koji su došli u Jeruzalem Zedekiji, kralju Judinu!

4 Daj im ovu zapovijed za njihove gospodare: Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov; recite svojim gospodarima:

5 Ja sam stvorio zemlju, ljudе i životinje na zemlji svojom veliko snagom i svojom rukom podignutom i dajem ih kome ja hoću.

6 Sada dajem sve te svoje zemlje sluzi Nebukadnezaru, babilonskom kralju. I poljske životinje dajem mu da mu služe.

7 Svi narodi neka mu budu podložni, njegovom sinu i njegovo unuku, dok dođe vrijeme i njegovoj zemlji, da ga pokore moćni narodi i veliki kraljevi.

8 I bit će narod, i kraljevstvo što neće služiti babilonskom kralju Nebukadnezaru i neće saviti šiju svoju u jaram babilonskog kralja, taj će narod kazniti, govori GOSPODIN, pohoditi mačem, glađu i kugom, dok ga posve ne pokorim njegovom rukom.

9 Zato ne slušajte svojih proroka, ni vrača-

ra, ni sanjača, ni gatara i ni čarobnjaka, koji vam govore: "Nećete služiti babilonskom kralju!"

10 Jer vam oni prorokuju laži da vas odvedu iz zemlje vaše, da propadnete kad bih vas ja odbacio.

11 A narod koji savije šiju svoju pod jaram babilonskog kralja i da mu služi ostavit će mirno na njegovoj zemlji, govori GOSPODIN, da je obraduje i prebiva u njoj.

12 Zedekiji, kralju Judinu, rekao sam isto tako: Savijte šiju svoju pod jaram babilonskog kralja! Budite podložni njemu i njegovu narodu, pa ćete ostati na životu!

13 Zašto da poginete, ti i tvoj narod, od mača, gladi i kuge, kako je zaprijetio GOSPODIN narodu koji neće služiti babilonskom kralju?

14 Ne slušajte riječi proroka koji vam govore: Nećete služiti babilonskom kralju, jer vam oni prorokuju laži.

15 Ja ih nisam poslao, govori GOSPODIN, oni vam lažno prorokuju u moje Ime, da vas odbacim i da propadnete zajedno s prorocima koji su vam prorokovali.

16 Svećenicima i svemu narodu rekao sam: Ovako govori GOSPODIN: Ne slušajte riječi svojih proroka koji vam prorokuju ovako: Zaista, posude GOSPODINOVA doma doskora će se vratiti iz Babilona, jer vam oni prorokuju laži.

17 Ne slušajte ih! Budite podložni babilonskom kralju, pa ćete ostati na životu! Zašto da ovaj grad bude hrpa ruševina?

18 Ako su proroci i ako je GOSPODINOVA riječ u njih, neka mole GOSPODINA vojska da posude što je još ostalo u GOSPODINOVU domu i na dvoru Judina kralja i u Jeruzalemu, ne dođe još u Babilon.

19 Jer ovako govori GOSPODIN vojska za stupove, more, podnožja i ostalo posude što je ostalo u ovom gradu,

20 što Nebukadnezar, babilonski kralj, nije uzeo sobom kad je odveo Jehoniju, sina Jojakimova, Judina kralja, iz Jeruzalema u Babilon zajedno sa svim velikašima i Judinim i jeruzalemškim.

21 Jer ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov, za posude što je još ostalo na dvoru Judina kralja i u Jeruzalemu:

22 U Babilon će se odnijeti i ondje će ostati do dana kad ih opet pogledam, govori GOSPODIN, i dadem ih donijeti i na ovo mjesto vratiti.

Lažni prorok Hananija

28 One godine, u početku vladanja Zedekije, Judina kralja, četvrte godine, petoga mjeseca, rekao mi prorok Hananija, sin Azurov iz Gibeona, u Gos-

PODINOVU domu pred svećenicima i svim narodom:

2 "Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: 'Slomio sam jaram babilonskog kralja!"

3 Još dvije godine i onda donosim natrag na ovo mjesto sve posuđe GOSPODINOVA doma koje je Nebukadnezar, babilonski kralj, uzeo s ovoga mjesta i odnio u Babilon.

4 I Jehoniju, sina Jojakimova, Judina kralja, i sve zarobljenike Judine koji su došli u Babilon, ja ću dovesti natrag na ovo mjesto, govori GOSPODIN, jer trgam jaram babilonskog kralja."

5 A prorok Jeremija je odgovorio proručniku Hananiji pred svećenicima i pred svim narodom što je stajao u GOSPODINOVU domu.

6 Prorok Jeremija je rekao: "Zaista, GOSPODIN neka to dade, neka GOSPODIN ispuni tvoju riječ što si je objavio! Neka vратi natrag posuđe GOSPODINOVA doma i sve zarobljene iz Babilona na ovo mjesto!

7 Ali čuj ovu riječ koju ja dovikujem u uši tebi i svemu narodu!

8 Proroci, koji su bili prije mene i prije tebe od davnine, prorokovali su moćnim zemljama i velikim kraljevstvima rat, glad i kugu.

9 Ali kad prorok proriče sreću, spoznat će je tek kad se ispuni proročanstvo, da je GOSPODIN zaista poslao proroka."

10 Onda uzeo prorok Hananija jaram s vrata proruka Jeremije i rastrgao ga;

11 Pritom je rekao Hananija pred svim narodom: "Ovako govori GOSPODIN: Isto tako trgam jaram Nebukadnezara, babilonskog kralja, i roku od dvije godine na vratu svih naroda." Prorok Jeremija je otisao svojim putom.

12 Pošto je prorok Hananija bio rastrgao jaram na vratu proruka Jeremije, došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji, rekavši:

13 Idi i reci Hananiji: Ovako govori GOSPODIN: Slomio si jaram drveni, ali si mjesto njega napravio jaram željezni!

14 Jer ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Željezni jaram stavljam oko vrata svim tim narodima; oni će služiti Nebukadnezaru, babilonskom kralju. Dajem mu i poljske životinje.

15 I prorok Jeremija je rekao proručniku Hananiji: "Čuj, Hananija, GOSPODIN nije poslao tebe, a ti zavodiš ovaj narod da stavi svoje uzdanje u laži.

16 Zato govori GOSPODIN: 'Evo, ja te uklanjam iz zemlje. Još ove godine umrijet ćeš, jer si propovjedao pobunu protiv Boga.'"

17 I prorok Hananija je umro one godine, sedmoga mjeseca.

Jeremijino pismo zarobljenicima u Babilonu

29 Ovo su riječi pisma koje je poslao prorok Jeremija iz Jeruzalema preostalim još starješinama zarobljenika, svećenicima, prorocima i svemu narodu, koji je odveo Nebukadnezar iz Jeruzalema u Babilon.

2 To se dogodilo kad su otišli iz Jeruzalema kralj Jehonija, kraljica majka, dvorjani, glavari Judini i jeruzalemski, kovači i bravari.

3 Po Elasi, sinu Šafanovu, i Gemarji, sinu Hilkijinu, koje je poslao u Babilon Zedekija, kralj Judin, Nebukadnezaru, babilonskom kralju:

4 Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov, svim zarobljenicima koje sam dao odvesti iz Jeruzalema u Babilon.

5 Gradite kuće i stanujte u njima! Sadite vrtove i jedite njihove plodove!

6 Uzimajte žene i imajte sinove i kćeri! Uzimajte za svoje sinove žene i dajite svojim kćerima muževe da oni dobiju sinove i kćeri! Množite se ondje i ne umanjujte se!

7 Tražite blagostanje gradu u koji sam vas odveo i molite se za njega GOSPODINU, jer blagostanje njegovo, vaše je blagostanje.

8 Jer ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Nemojte da vas zalude vaši proroci koji su među vama i vaši враčari! Ne slušajte sanjare svoje, koji sami govore da sanjaju!

9 Jer vam oni prorukuju laži u moje Ime. Ja ih nisam poslao, govori GOSPODIN!

10 Jer ovako govori GOSPODIN: Kad se navrši punih sedamdeset godina, pohodit ću vas i izvršit ću na vama riječ spasenja i vratit ću vas na ovo mjesto.

11 Jer ja znam namisli koje imam za vas, govori GOSPODIN, namisli su za mir, a ne na nesreću, da vam dadem budućnost punu pouzdanja.

12 Onda ćete me zazvati i ići meni se pomoliti, i ja ću vas uslišati.

13 Tražit ćete me i naći ćete me kad me potražite svim svojim srcem.

14 I dat ću vam da me nađete, govori GOSPODIN! Okrenut ću vašu sudbinu i skupit ću vas iz svih naroda i iz svih mjesta kamo sam vas prognao, govori GOSPODIN, i dovest ću vas natrag na mjesto odakle sam vas odveo u ropstvo.

15 Ali vi govorite: "GOSPODIN nam je podignuo proroke u Babilonu."

16 A GOSPODIN govori ovako o kralju, koji sjedi na prijestolju Davidovu i o svemu narodu koji još stoji u ovom gradu, o vašoj braći što nisu otišla s vama u ropstvo:

17 Ovako govori GOSPODIN vojska: Evo, pustit ću na njih mač, glad i kugu i napravit ću ih kao loše smokve što su odviše loše

da bi se mogle jesti.

18 Progonit će ih mačem, gladu i kugom i napravit će ih strašilom za sva kraljevstva zemaljska, kletvom, užasom, ruglom i porugom kod svih naroda kamo sam ih otjerao.

19 Zato, jer nisu poslušali riječi mojih, govori GOSPODIN, kad sam im neprestano slao svoje sluge, proroke, ali ih niste poslušali, govori GOSPODIN!

20 Stoga sad čujte riječ GOSPODINOVU, vi svi zarobljenici, koje sam dao odvesti iz Jeruzalema u Babilon!

21 Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov, o Ahabu, sinu Kolajinu, i o Zedekiji, sinu Maasejinu, koji vam prorokuju laži u moje Ime: Evo ja ih predajem u ruke Nebukadnezaru, babilonskom kralju. On će ih dati pogubiti pred vašim očima.

22 Onda će kod svih zarobljenika Judinih koji su u Babilonu, zavladati kletva: "Neka od tebe napravi GOSPODIN kao od Zedekije i Ahaba, koje je babilonski kralj dao spržiti na ognju!"

23 Jer su oni činili zlo u Izraelu i počinili preljub sa ženama prijatelja svojih, i u moje Ime navješćivali lažne riječi što im ih nisam zapovjedio. Ja znam to i svjedok sam tomu, govori GOSPODIN!

24 Govorit ćeš i Šemaji, Nehelamcu, i reci mu:

25 Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Jer si u svoje vlastito ime poslao pismo svemu narodu u Jeruzalemu i svećeniku Sefaniji, sinu Maasejinu, i svima svećenicima ovoga sadržaja:

26 GOSPODIN te je postavio svećenikom na mjesto svećenika Jojade, tako da ima službenika u GOSPODINOVU domu za paziti na svakoga bezumnika koji drži sebe za proroka, da ga staviš u klade i u željeza oko vrata.

27 Pa zašto ne istupaš protiv Jeremije iz Anatota, koji vam proriče?

28 Zar nam nije poslao u Babilon vijest ovoga sadržaja: "Dugo će još trajati! Gradite kuće i stanujte u njima, sadite vrtove i uživajte njihove plodove!"

29 Svećenik Sefanija pročitao je ovo pismo pred samim prorokom Jeremijom.

30 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji, rekavši:

31 Pošalji svim zarobljenicima ovu vijest: Ovako govori GOSPODIN o Šemaji, Nehelamcu: Jer vam Šemaja prorokuje, premda ga ja nisam poslao, i zavodi vas da se uzdate u laži,

32 Stoga ovako govori GOSPODIN: Evo, ja će pohoditi Šemaju, Nehelamca, i njegove potomke. Neće od njega nitko ostati u

ovom narodu i neće doživjeti sreću koju će pripraviti svojem narodu, govori GOSPODIN, jer je govorio pobunu protiv GOSPODINA.

Obećanje povratka iz ropstva

30 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji rekavši:

2 Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: Napiši si u knjigu sve riječi koje ti govorim!

3 Jer evo, dolazi vrijeme, govori GOSPODIN, kad će okrenuti sudbinu svojega naroda Izraela i Jude, govori GOSPODIN, i dovesti ih natrag u zemlju koju sam dao njihovim ocima u posjed.

4 Ovo su riječi koje je rekao GOSPODIN o Izraelu i Judi:

5 Jest, ovako govori GOSPODIN: Viku straha čujemo, strah je to a ne mir.

6 Pitajte i vidite radaju li muževi, jer, zašto vidim gdje se svaki čovjek podbočio rukama o bedra kao roditelja? Zašto su se svalica promjenila i poblijedjela?

7 Jao! Silan je onaj dan, nije bilo takva, vrijeme je nevolje za Jakova. Ipak će se izbaviti iz nje.

8 U onaj će se dan dogoditi, govori GOSPODIN vojska, da trgam jaram na vratu njegovu i rastrgam užad njegovu, te ga više nikada ne zarobe stranci.

9 GOSPODINU, svojem Bogu, služit će, svojem kralju Davidu, koga će im podignuti.

10 Ti se onda ne boj, Jakove, slugo moj, govori GOSPODIN! Ne boj se, Izraele, jer evo, ja će te izbaviti iz daleke zemlje, tvoju djecu iz zemlje ropstva njihova! Jakov će se vratiti kući i naći mir, živjet će bez brige i nitko mu neće smetati!

11 Jest, ja sam s tobom, govori GOSPODIN, da te izbavim. Uništiti će sve narode, među koje sam te razasuo! Ali tebe neće uništiti potpuno, samo će te karati s mjerom. Savsim bez kazne ne mogu te ostaviti!

12 Jer ovako govori GOSPODIN: Neizlječiva je tvoja rana, nema lijeka ozljedi tvojoj.

13 Nitko se ne zauzima za bolest tvoju. Ljekarije nema za čireve, melema nema za tebe.

14 Zaboravili su te svi ljubavnici tvoji, ne pitaju ništa za tebe. Jest, kako udari nepriatelj, tako sam ja udario tebe kaznom neumoljivom za veliko bezakonje tvoje. Silni su grijesi tvoji.

15 Što vičeš zbog rane svoje, zbog neizlječive bolesti svoje? Za veliko bezakonje tvoje—silni su grijesi tvoji—ja sam ti to napravio.

16 Zato svi koji te proždiru, proždrijet će se. Svi tvoji neprijatelji idu u ropstvo. Koji te plijene, bit će oplijenjeni. Sve razbojnike

tvoje predat će razbojnicima.

17 Jer ću te ozdraviti, rane će ti tvoje ozdraviti, govori GOSPODIN: Jer te, Sione, zovu: "Otjeranom, za koju se više ne brine nito."

18 Ovako govori GOSPODIN: Sad ću okrenuti sudbinu šatora Jakovljevih, smilovat će se domovima njegovim. Grad će se sazidati na svojoj gori. Na starom će se mjestu podignuti tvrđava.

19 Iz njih će onda odjekivati hvala i pjesma veselih ljudi. Ja ću ih umnožiti, ne će se umanjiti; počastit ću ih, neće više biti prezreni.

20 Sinovi će njihovi biti kao prije. Zajednica njihova stoji tvrdo pred menom. Pohodit će sve neprijatelje njihove.

21 Iz njih će samih izići glavari njihovi. Vladar će njihov doći iz njihove sredine. Ja ću napraviti da mi se može približiti i on će pristupiti k meni, jer tko je taj koji bi se usudio pristupiti k meni, govori GOSPODIN!

22 Vi ćete biti moj narod, a ja ću biti vaš Bog.

23 Gle, vihor od GOSPODINA njegov gnjev provaljuje, bez prestanka, vihorima othuji preko glave bezbožnika.

24 Strašna srdžba GOSPODINOVA se ne vraća dok on to nije izvršio, dok nije ispunio naum svojega srca. Na svršetku dana to ćete spoznati jasno.

Mesijansko spasenje

31 U ono vrijeme – govori GOSPODIN – ja ću biti Bog svim plemenima Izraelovim i oni će biti moj narod.

2 Ovako govori GOSPODIN: Milost je našao u pustinji narod što je utekao maču. U svoje počivalište otisao je Izrael.

3 Iz daljine objavio mi se GOSPODIN, rekavši: Ljubavlju vječnom ljubim te, zato sam ti tako dugo sačuvao milost.

4 Opet ju zidam, i bit ćeš sazidana, djevojko Izraelova! Opet ćeš se kititi bubenjevima, izlazit ćeš u veselom kolu!

5 Opet ćeš ti saditi vinograde na brdima Samarije; sadit će ih poslenici i oni će plod brati i jesti.

6 Jest, dolazi vrijeme kad će vikati čuvarna gorama Efraimovim: "Ustanite, krenite na Sion GOSPODINU, svojem Bogu!"

7 Jer ovako govori GOSPODIN: Pjevajte u radosti Jakovu, radujte se zbog glave naroda! Javljajte to, slavite i gorovite: "GOSPODIN je izbavio svoj narod, ostatak Izraelov."

8 Evo, ja ih dovodim opet iz zemlje sjeverne i s krajeva zemlje, među njima i slijepe i hrome, trudne i rodilje. U velikom mnoštvu dolaze kući.

9 Dolaze plačući, ja ih pratim i tješim, vodim ih k potocima, ravnim putom gdje se ne spotiču, jer sam otac Izraelu. Efraim je moj prvoroden sin.

10 Čujte, narodi, riječ GOSPODINOVU! Objavite je na najdaljim otocima i recite: "Koji je razasuo Izraela, skuplja ga opet i čuva ga kao pastir svoje stado."

11 Jer je GOSPODIN spasio Jakova, otkupio ga iz ruku jačega od njega.

12 Dolaze i pjevaju na visini sionskoj. Sjaju od radosti zbog spasenja GOSPODINOVA: zbog žita, zbog vina i ulja, zbog janjadi i teladi. Njihova je duša kao vrt obilno navodnjen; neće više trebati tužiti.

13 Onda će se veseliti djevojka u kolu, mladić i starac zajedno, fer ja ću pretvoriti žalost njihovu u radost, nakon boli dajem im utjehu i veselje.

14 Razblažujem dušu svećenikovu pretilinom. Narod je moj nasićen darovima mojim, govori GOSPODIN!

15 Ovako govori GOSPODIN: Čuj, jauk se čuje u Rami, gorko plakanje! Rahela oplakuje svoju djecu–neće se utješiti–svoju djecu, jer nijedno ne živi više.

16 Ovako govori GOSPODIN: Zabrani svojem glasu tugovanje, svojim očima suze, jer će tvojoj nevolji biti njezina plača, govori GOSPODIN! Oni se vraćaju kući iz zemlje neprijateljske.

17 Budućnost tvoja ima nadu, govori GOSPODIN! Djeca se tvoja vraćaju natrag u svoju zemlju.

18 Čujem zaista Efraima gdje tuguje: "Kaznio si me, primio sam kaznu kao pomamno govedo. Dovedi me kući, ja ću se obratiti, jer si ti GOSPODIN, moj Bog."

19 Otkada sam te ostavio, pokajao sam se za to. Kad sam to uvidio, udarao sam se u prsa svoja. Crvenim se i sramim se jer moram okajati sramotu mladosti svoje."

20 Nije li Efraim moj sin ljubljeni, moje dijete predrago? Kad god mu se zaprijetim, moram ga se milo spomenuti. Zato za njega kuca moje srce; ja mu se moram smilovati, govori GOSPODIN!

21 Postavi sebi putokaz, napravi sebi znakove putne! Pripazi na cestu, na put kojim si išla! Djevojko Izraelova, vrati se natrag, vrati se kući u ove svoje gradove!

22 Dokle ćeš se još otimati, kćeri nepokorne? Jer je GOSPODIN napravio nešto novo u zemlji: Žena opkoljava čovjeka.

23 Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Ponovno će se u Judinoj zemlji, u njezinim gradovima goroviti kad okre nem sudbinu njihovu: "GOSPODIN neka te blagoslovi; Boravište pravednosti, Goro svetosti!"

24 Juda sa svim gradovima svojim prebivat će u njoj i poljodjelci i oni koji idu za stadima.

25 Jer ja krijejam umorne, ja nasitim one što sustaju.

26 Utom sam se probudio i pogledao sam; san mi je bio sladak.

27 Evo, dolazi vrijeme, govori GOSPODIN, kad ću darovati kući Izraelovoju i kući Judinoj potomstvo od ljudi i marve.

28 Kao što sam brižno pazio da ih iskorijenjujem i rušim, da ih razaram i uništavam i nesreću donosim, tako ću sada brižno paziti na to da ih sazidam i zasadim, govori GOSPODIN!

29 Neće se više govoriti u one dane: "Kiselo grožđe jeli su oci, a djeci trnu zubi."

30 Ne, svaki će poginuti za svoje vlastite grijehu. Samo tko sam jede kiselo grožđe, tomu će zubi trnuti.

31 Jer evo, dolazi vrijeme, govori GOSPODIN, kad ću ustanoviti novi zavjet s kućom Izraelovom i s kućom Judinom.

32 Ne zavjet kakav sam ustanovio s njihovim ocima kad sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz Egipta, zavjet koji su prekršili, premda sam bio muž njihov, govori GOSPODIN!

33 Ne, ovo će biti zavjet koji ću utvrditi s kućom Izraelovom poslije onih dana, govori GOSPODIN: Stavit ću svoj zakon u njihovo srce i upisati ga u dušu njihovu. Tako ću biti njihov Bog, i oni će biti moj narod.

34 Oni se više neće učiti među sobom, učiti jedan drugoga: "Spoznajte GOSPODINA!" jer me svi poznaju od najmanjega do najvećega, govori GOSPODIN, jer im oprštamt njihovu krivnju i grijeha se njihovih više ne sjećam.

35 Ovako govori GOSPODIN, koji određuje sunce za svjetlo po danu, a mjesec i zvezde postavlja za svjetlo u noći, koji udari more da zabuče valovi njegovi—GOSPODIN vojska Ime je njegovo:

36 Kako malo ove uredbe odstupaju od mene, govori GOSPODIN, tako će malo prestatи potomstvo Izraelovo biti narod pred menom zauvijek.

37 Ovako govori GOSPODIN: Kako se malo može nebo gore izmjeriti, i kako se malo mogu temelji zemaljski dolje istražiti, tako ću malo i ja odbaciti sve potomstvo Izraelovo za sve ono što su napravili, govori GOSPODIN!

38 Jer evo, dolazi vrijeme, govori GOSPODIN, kad će se opet sazidati GOSPODINU grad, od Kule Hananelove do Ugaonih vrata.

39 I još će dalje otici uže mjeracko, ravno preko brijege Gareba i okrenuti se prema Goatu.

40 I sva dolina mrtva, tjelesa i pepeo, i sve mrtvačko polje do kidronske doline, do ugla Konjskih vrata na istoku bit će sveto GOSPODINU. Nikada više u sva vremena neće se što srušiti ili razoriti.

Jeruzalem će biti uništen i obnovljen

32 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji u desetoj godini Zedekije, Judina kralja, to jest, u osamnaestoj godini Nebukadnezarovoju.

2 Tada je opkoljavala vojska babilonskog kralja Jeruzalem i prorok je Jeremija bio zatvoren u stražarnici na dvoru Judina kralja.

3 Zedekija, kralj Judin, bio ga je zatvorio prekoravajući ga: "Zašto si prorokovaо: Ovako govori GOSPODIN: Evo, dajem ovaj grad u ruke babilonskom kralju; on će ga osvojiti.

4 I Zedekija, kralj Judin, neće uteći ruci Kaldejaca, nego će zacijelo biti predan u ruke babilonskom kralju i licem u lice s njim će govoriti i oko u oko njega će vidjeti.

5 Zedekiju će odvesti u Babilon i tajno će ostati dok ga ne pohodim, govori GOSPODIN! Ako se borite s Kaldejcima, nećete imati uspjeha."

6 Jeremija je rekao ovako: Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

7 Evo, Hanamel, sluga tvojega strica Šaluma, doći će k tebi s molbom: "Kupi njivu moju u Anatotu, jer tebi pripada prekup po pravu otkupa."

8 Onda je došao k meni u stražarnicu, kako je GOSPODIN navijestio, Hanamel, sin mojega strica, i zamolio me: "Hajde kupi moju njivu u Anatotu u rodnom posjedu Benjaminu, jer tebi pripada pravo posjeda po dužnosti otkupa; kupi je za sebe!" Onda sam razumio da je to bila GOSPODINOVA riječ.

9 I kupio sam njivu od Hanamela, sina strica svojega, u Anatotu i isplatio mu u novcu sedamnaest šekela srebra.

10 Napisao sam kupovni ugovor, zapečatio ga, dao ga po svjedocima potvrditi i izmjerio novce na tezulji.

11 Onda sam uzeo kupovni ugovor, po pravu i zakonu zapečaćeni, i otvoreni,

12 I predao sam kupovni ugovor Baruhu, sinu Nerije, sina Maasejina, pred Hanamelom, sinom strica svojega, i pred svjedocima, koji su potpisali kupovni ugovor, i pred svim Judejcima koji su se zadržavali u stražarnici.

13 Pred njima sam dao Baruhu zapovijed, rekavši:

14 "Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: 'Uzmi ove ugovore, ovaj zapečaća-

ćeni kupovni ugovor i ovaj otvoreni, i stavio ih u zemljani posudu da se sačuvaju za mnoge godine!

15 Jer ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Opet će se u ovoj zemlji kupovati kuće, njive i vinogradi.”

16 Otkako sam bio predao kupovni ugovor Baruhu, sinu Nerijinu, pomolio sam se GOSPODINU:

17 “Ah, GOSPODIN Bože! Ti si stvorio nebo i zemlju svojom veliko snagom; svojom rukom podignutom, i ništa nije tebi nemoguće.

18 Tisućama iskazuješ milost, ali krivnju otaca vraćaš u njedra njihovoј djeci, Bože veliki, silni, koji si nazvan GOSPODIN vojska.

19 Velik si u savjetu, moćan u djelima. Tvoje oči bđiju nad svim putovima ljudi da naplatiš svakome prema njegovim putovima i prema vrijednosti njegovih djela.

20 Ti si činio znamenja i čudesna u Egiptu do današnjega dana, i na Izraelu, i na drugim ljudima i stekao si sebi ime kako je danas.

21 Ti si izveo svoj narod Izraela iz Egipta znamenjima i čudesima, jakom mišicom i rukom podignutom i srahovitošću velikom.

22 Dao si im ovu zemlju, za koju si se zakleo njihovim ocima da ćeš im je dati, zemlju gdje teče med i mlijeko.

23 Oni su ušli u nju i zaposjeli je, ali nisu slušali tvojih zapovijedi, nisu hodili po tvojem zakonu, i nisu činili ništa od svega što si im zapovjedio da prave. Zato si pustio da ih snađe sva ta nesreća.

24 Evo, opkopi su već došli do grada, da ga zauzmu. Od mača, gladi i kuge grad će pasti u ruke Kaldejcima, koji ga opsjedaju. Što si rekao, došlo je. Eto vidiš sam!

25 I ti si mi, GOSPODIN Bože, zapovjedio: ‘Kupi sebi tu njivu za novce i uzmi sve doke za to!’ premda je grad predan u ruke Kaldejcima.”

26 Onda je došla Božja riječ Jeremiji:

27 “Gle, ja sam GOSPODIN, Bog svega tijela, je li mi što nemoguće?

28 Zato ovako govori GOSPODIN: ‘Evo, ja dajem ovaj grad u ruke Kaldejcima i u ruke Nebukadnezaru, babilonskom kralju, i on će ga zauzeti.

29 Kaldejci će doći, ovaj će grad opkoliti, ognjem će ovaj grad upaliti i spalit će ga, baš one kuće gdje su na krovovima kadili Baalu i naljeve izljevali drugim bogovima da me razdraže na gnjev.

30 Jer su Izraelci i sinovi stranci činili od mladosti uvijek samo zlo pred mojim. Izraelovi sinovi samo su me dražili na gnjev lošim djelima svojih ruku, govori GOSPODIN!

31 Gnjev i srdžbu zadavao mi je ovaj grad sve od dana kad su ga sazidali do današnjeg dana. I sad ga moram odbaciti ispred svojih očiju,

32 zbog sve zloće koju su pravili Izraelovi sinovi i sinovi Judini da me razdraže na gnjev, oni, njihovi kraljevi, glavari njihovi, svećenici njihovi i proroci njihovi, ljudi Judini i jeruzalemski žitelji.

33 Okrenuli su mi leđa mjesto lica, i premda sam ih dao poučavati neprestano, nisu to slušali i nisu htjeli primiti nauk.

34 Svoje gadne bogove postavili su u dom koji nosi moje Ime i s tim je obeščatili.

35 Podigli su uzvisine Baalu u dolini Ben-Hinomu i žrtvovali su ondje Moleku svoje sinove i kćeri. Takvo što nisam im nikada zapovjedio, i nikada mi nije palo na um da bi činili takve grozote i Judu navodili na grijeh!

36 A sada, ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov, o tom gradu, za koji kažete da će se predati u ruke babilonskom kralju od mača, gladi i kuge:

37 Evo, ja ću ih skupiti iz svih zemalja kamo sam ih prognao u svojem gnjevu i u svojoj jarosti i velikoj ljutini, i dovest ću ih natrag na ovo mjesto i napraviti da stanuju ovdje u miru.

38 Oni će biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog.

39 Dat ću im jedno srce i jedan put da me se boje zauvijek na svoje spasenje i svoje djece.

40 Ustanovit ću s njima vječni zavjet i neću se nikada odvratiti od njih, uvijek ću im činiti dobro. Stavit ću im u srce strahopštovanje pred menom, da ne odstupe od mene.

41 Radovat ću im se i činiti im dobro i zasadit ću ih sigurno u ovu zemlju svim srcem i svom dušom svojom.

42 Jer ovako govori GOSPODIN: Kao što sam pustio da dođe na ovaj narod sva ta nesreća velika, tako ću donijeti na njih i sve dobro koje sam im obećao.

43 Opet će se kupovati njive u ovoj zemlji za koju vi gorovite: Jedna je pustinja ona, bez ljudi i marve, podložena sili Kaldejaca.

44 Opet će se kupovati njive za novce, pišat će se kupovni ugovori i pečatiti i uzimati svjedoci u zemlji Benjaminovoј, u okolici jeruzalemskoj, u Judinim gradovima, u gradovima po gorama, u gradovima po nizini i u gradovima južne zemlje, jer ja okrećem sudbinu njihovu, govori GOSPODIN!”

Dolazi Spasenje Jeruzalemu i Judi

33 Nadalje je došla GOSPODINOVA riječ Jeremiji po drugi put dok se još na-

lazio zatvoren u stražarnici, rekavši:
2 "Ovako govori GOSPODIN, koji je stvorio zemlju, sazdao ju i uzdržava je—GOSPODIN je njegovo Ime:

3 Zazovi me i odgovorit ću ti i pokazat ću ti velike, nevjerojatne stvari za koje nisi znao!

4 Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov, za kuće ovoga grada, i za dvore Judinih kraljeva što su bile srušene, za utvrđenje bedema protiv navale mača.

5 Oni dolaze da se bore s Kaldejcima, ali s uspjehom, da im mjesta napune mrtvim tjelesima ljudi koje sam pobjio u žestokom svojem gnjevu, kad sam pred ovim gradom zastro svoje lice zbog sve njihove zloće.

6 Zaista, ja ću im donijeti ozdravljenje i spasenje, ozdravit ću ih i spremišću im puninu sreće i mira.

7 Okrenut ću sudbinu Judinu i sudbinu Izraelovu i sazidat ću ih opet kao prije.

8 Očistit ću ih od sve njihove krivnje koju su počinili protiv mene i oprostit ću im sva njihova zlodjela kojima su mi sagriješili i kojima su mi se iznevjerili,

9 Jeruzalem će biti milo ime, hvala i slava u svih naroda na zemlji koji čuju za sve dobro što ću im iskazati; prestrašit će se i uzdrhtati zbog svega dobra i sve sreće što ću im je dati.

10 Ovako govori GOSPODIN: Na ovom mjestu, za koje vi kažete: 'Opustjelo leži, bez ljudi i marve,' u Judinim gradovima i po jeruzalemskim ulicama što su sad opustjeli, bez ljudi, bez žitelja i bez marve, opet će se čuti

11 glas radosti i glas miline, poklik zaručnikov i poklik zaručnice, poklik onih koji govore: 'Hvalite GOSPODINA vojska, jer je dobrostiv GOSPODIN, jer vječno traje njegova milost!' i onih koji prinose žrtve zahvalne u GOSPODINOVU domu. Okrenut ću sudbinu zemlje onako kako je bilo prije, govori GOSPODIN!

12 Ovako govori GOSPODIN vojska: 'Na ovom mjestu koje sad leži opustjelo, bez ljudi i marve, i u svim njegovim gradovima opet će biti paše za pastire koji puštaju da pasu njihova stada.'

13 U gradovima po gorama, u gradovima po nizini, u gradovima južne zemlje, u rodnom području Benjaminovu, u okolini jeruzalemskoj i po Judinim gradovima opet će prolaziti stada ispod ruke onoga koji ih broji', govori GOSPODIN!

14 Doista dolazi vrijeme, govori GOSPODIN, kad ću ispuniti obećanje što sam ga dao kući Izraelovoj i kući Judinoj.

15 U one dane i u ono vrijeme napraviti ću da iznikne Davidu klica prava. On će činiti

pravo i pravednost na zemlji.

16 U one dane dobit će Juda pomoći i Jeruzalem će biti u sigurnosti i zvat će se: 'GOSPODIN je naša pravednost!'

17 Jer ovako govori GOSPODIN: 'Nikada Davidu neće nestati čovjek koji sjedi na prijestolju Izraelove kuće.'

18 Levitskim svećenicima neće nikada pred licem mojim nestati čovjeka koji prinosi žrtvu paljenicu, pali dar i pripravlja žrtvu zaklanicu zauvijek."

19 I došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji, rekavši:

20 "Ovako govori GOSPODIN: 'Kako malo možete vi poništiti moj zavjet s danom i moj zavjet s noći, tako da ne bude više dana ni noći na vrijeme,'

21 onda će se malo poništiti moj zavjet s mojim slugom Davidom da ne bi više imao potomka, koji bi kao kralj sjedio na njegovu prijestolju, a isto tako malo moj zavjet s levitskim svećenicima, koji obavljaju svetu službu moju.

22 Kao što se ne može izbrojiti nebeska vojska ni izmjeriti pijesak morski, tako ću umnožiti potomstvo svojega sluge Davida i Levite koji obavljaju svetu službu moju."

23 Nadalje je došla GOSPODINOVA riječ Jeremiji, rekavši:

24 "Nisi li opazio što govore ovi ljudi: 'Oba plemena koja je izabrao GOSPODIN, on je odbacio,' i kako prezirno govore o mojoj narodu, da nije narod u njihovim očima?

25 Ovako govori GOSPODIN: 'Kako sigurno postoji moj zavjet s danom i noći, kako sam sigurno ustanovio uredbe neba i zemlje,

26 tako ću malo odbaciti potomka Jakovljeve i svojega sluge Davida i ne uzimati više vladara iz njegova potomstva nad potomcima Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim, jer ću okrenuti sudbinu njihovu i smilovati im se.'"

Bog opominje Zedekiju

34 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji kad su Nebukadnezar, babilonski kralj, i sva njegova vojska, i sva kraljevstva zemaljska što su bila pod njim, i svi narodi vojevali protiv Jeruzalema i svih gradova njegovih:

2 "Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: 'Idi govori Zedekiji, kralju Judinu, i reci mu: Ovako govori GOSPODIN: Evo, ja dajem taj grad u ruke babilonskom kralju i on će ga spaliti ognjem.'

3 Ti nećeš uteći njegovoj ruci, nego ćeš biti uhvaćen i predan vlasti njegovoj. Oko u oko vidjet ćeš babilonskog kralja i licem u lice s njim ćeš govoriti i doći ćeš u Babilon."

4 Ali čuj riječ GOSPODINU, Zedekija, kralju Judin! Ovako govori GOSPODIN o tebi: Nećeš poginuti od mača.

5 U miru ćeš umrijeti; i kao što su palili mirise u čast tvojim ocima, prijašnjim kraljevima koji su bili prije tebe, tako će isto paliti tebi i naricat će za tobom, 'Jao, gospodaru!' Ja sam izgovorio tu riječ, govori GOSPODIN!"

6 Prorok Jeremija navijesti sve ove riječi kralju Judinu Zedekiji u Jeruzalemu,

7 dok je vojska babilonskog kralja udarala na Jeruzalem i na sve Judine gradove koji su još preostali, naime, na Lakiš i Azeku. Ovi su bili od Judinih gradova jedini tvrdi gradovi koji su se još držali.

8 Ovo je riječ koja je došla Jeremiji od GOSPODINA otkako je bio kralj Zedekija napravio nagodbu sa svim narodom u Jeruzalemu da im proglaši oslobođenje.

9 Svaki je imao osloboditi roba svojega i ropkinju svoju ukoliko su bili Hebrejci i Hebrejke, da više nitko nema svojega ju-dejskog brata kao roba.

10 Poslušali su svi glavari i sav narod koji su bili pristali na nagodbu da svaki otpusti roba svojega i ropkinju svoju i da ih više ne drži kao robe; poslušali su i otpustili ih.

11 A poslije su uzimali opet natrag robe i ropkinje koje su bili otpustili, i silom su ih opet napravili robovima i ropkinjama.

12 Onda je došla od GOSPODINA Jeremiji GOSPODINOVA riječ, rekavši:

13 "Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: Ja sam ustanovio zavjet s vašim ocima kad sam ih izveo iz Egipta, iz kuće ropstva,", rekavši:

14 'Nakon sedam godina ima svaki od vas otpustiti svojega hebrejskog brata koji ti se prodao. Kad ti odsluži šest godina kao rob, onda ćeš ga slobodna otpustiti od sebe.' Ali me nisu poslušali vaši oci i nisu mi prgnuli svojega uha.

15 Vi ste se sad bili od toga odvratili, bili ste činili što je pravo u mojim očima proglašivši oslobođenje svaki svojega brata, i bili ste ugovorili nagodbu pred menom u mojoj kući, koja se zove mojim imenom.

16 Ali sada obeščaćujete ponovno moje Ime. Svaki je roba svojega i ropkinju svoju, koje ste bili otpustili, opet uzeo natrag i silom ih natjerao da vam budu robovi i ropkinje.'

17 Stoga govori GOSPODIN: 'Vi me niste poslušali, u proglašavanju oslobođenja, svaki svojem bratu i svojem bližnjemu. Evo, ja navješćujem vama oslobođenje, govori GOSPODIN, za mač, kugu i glad. Predati ću vas zlu među sva kraljevstva zemaljska.

18 A ljudi koji prestupe nagodbu moju i ne

izvrše uredbe nagodbe, koju su napravili pred menom, napravit ću kao govedu koje su ga rasjekli na dvoje i prošli između njegovih komada.

19 Glavare Judine i jeruzalemske, dvorjanike, svećenike i sav narod ove zemlje, koji su prošli između komada goveda,

20 predat ću u ruke njihovim neprijateljima, u ruke onima koji im žele smrt. Njihova će mrtva tjelesa biti hrana pticama nebeskim i životinjama zemaljskim.

21 A Zedekiju, Judina kralja, i njegove glavare predat ću u ruke njihovim neprijateljima, u ruke onima, koji im rade o glavi, i u ruke vojsci babilonskog kralja, koja je sada otišla.

22 Zaista, govori GOSPODIN, ja ću napraviti da se natrag dovedu na ovaj grad i oni će se boriti protiv njega, zauzeti ga i spaliti ognjem. Judine gradove napravit ću pustinjom u kojoj ne prebiva nitko."

Vjernost Rekabovaca i nevjernost Jude

35 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji u dane Jojakima, sina Josijina, Judina kralja, rekavši:

2 "Iди k zajednici Rekabovaca, govori s njima i dovedi ih u GOSPODINOV dom u koju dvoranu i podaj im vina da piju!"

3 I tako sam uzeo Jaazaniju, sina Jeremije, sina Habasinijina, njegovu braću i sve njegove sinove i svu zajednicu Rekabovaca.

4 Doveo sam ih u GOSPODINOV dom dvoranu sinova Hanana, sina Jigdalijina, Božjega čovjeka, koja je uz dvoranu glavara iznad dvorane Maaseje, sina Šalumova, vratara.

5 Stavio sam pred pripadnike zajednice Rekabovaca vrčeve punih vina i čaše i rekao sam im: "Pijte vino!"

6 A oni odgovore: "Ne pijemo vina, jer djed naš Jonadab, sin Rekabov, zapovjedio nam je: 'Ne smijete piti vina, ni vi ni vaši sinovi zauvijek.'

7 I kuće ne gradite i sjemena ne sijte, ni vinograda ne sadite niti ih posjedujte, nego stanujte uvijek u šatorima da dugo živate u zemlji u kojoj ste gost!"

8 Mi slušamo Jonadaba, sina Rekabova, djeda svojega, do u riječ u svemu što nam je zapovjedio, ne pijemo vina nikada, ni mi ni naše žene, ni naši sinovi, ni naše kćeri.

9 Ne gradimo kuća, da u njima prebivamo, i ne posjedujemo vinograda, ni njiva ni posijanih polja.

10 Prebivamo u šatorima i činimo brižno sve što nam je zapovjedio naš djed Jonadab.

11 Dogodilo se kad je došao Nebukadnezar, babilonski kralj, protiv ove zemlje, rekli

smo: 'Dodite, hajdemo u Jeruzalem ispred vojske Kaldejaca i ispred vojske Sirijaca!' Tako sad prebivamo u Jeruzalemu."

12 I došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji, rekavši:

13 "Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: 'Idi javi ljudima Judinim i žiteljima jeruzalemskim: Zar nećete primiti nauk i poslušati naputke moje, govori GOSPODIN! **14** Izvršuje se zapovijed Jonadaba, sina Rekabova, koji je zabranio potomcima svojim da ne piju vino. Oni ne piju vina do danas, nego slušaju zapovijed djeda svojega. A ja sam neprestano govorio vama, ali me vi niste slušali.

15 Slaš sam k vama neprestano sve svoje sluge, proroke s opomenom: 'Vratite se svima svojih zlih putova, popravite svoja djela i ne trčite za drugim bogovima da im služite! Onda ćete ostati u zemlji koju sam dao vama i vašim ocima.' Ali mi vi niste prgnuli svojega uha, niti ste me poslušali.

16 A sinovi Jonadaba, sina Rekabova, držali su se zapovijedi djeda svojega, koju im je dao, ali taj narod ne sluša mene.

17 Zato ovako govori GOSPODIN, Bog vojska, Bog Izraelov: 'Zaista, ja ću pustiti na Judu i na sve žitelje jeruzalemske svu nesreću kojom sam im zaprijetio, jer sam im govorio, a oni nisu poslušali, jer sam ih zvao, a oni se nisu odazvali!"

18 A zajednici Rekabovaca je rekao Jeremija: "Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: 'Jer ste bili poslušni zapovijedi svojega djeda Jonadaba i držali sve naputke njegove i činili sve što vam je zapovjedio.'

19 stoga govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: 'Nikada neće Jonadabu, sinu Rekabovu, ponestati potomaka, koji mi služe zauvijek."

Proročanstva Jeremijina spaljuju

36 Dogodilo se u četvrtoj godini Jojakima, sina Josijina, Judina kralja, došla je ova riječ Jeremiji od GOSPODINA: **2** "Uzmi sebi svitak knjige i napiši u nju sve riječi što sam ti ih rekao o Izraelu i Judi i o svim narodima od vremena kada sam ti govorio, od dana Josijinih do današnjega dana!

3 Možda čuje kuća Judina svu nesreću koju im mislim napraviti, tako da se svaki vrati sa svojih zlih putova, i ja oprostim njihovu krivnju i njihove grijehе.

4 Onda je Jeremija dozvao Baruha, sina Nerijina. Baruh napisao u svitak knjige sve riječi GOSPODINOVE, koje mu je on govorio, onako kako mu ih je iskazao Jeremija.

5 Potom je zapovjedio Jeremija Baruhu:

"Ja sam spriječen i ne mogu poći u GOSPODINOV dom.

6 Stoga podi ti ondje i pročitaj iz svitka koji si napisao, kako sam ti iskazao, riječi GOSPODINOVE narodu i GOSPODINU domu u dan posni! I u uši svim Judejcima ćeš čitati, koji dođu iz gradova svojih!

7 Možda prodre njihov vapaj do GOSPODINA ako se svi obrate od svojih zlih putova. Jer je velik gnjev žestoki kojim je GOSPODIN zaprijetio tom narodu."

8 Baruh, sin Nerijin, napravio je sve što je zapovjedio prorok Jeremija i pročitao je iz knjige riječi GOSPODINOVE u GOSPODINU domu.

9 Dogodilo se u petoj godini Jojakima, sina Josijina, Judina kralja, u devetom mjesecu, oglasili su pred GOSPODINOM post za sav narod u Jeruzalemu i za sav narod što je došao u Jeruzalem iz Judinih gradova.

10 Baruh pročita iz knjige riječi Jeremijine u GOSPODINU domu, u dvorani Gemarje, sina Šafanova, državnog pisara, u gornjem trijemu, kod novih vrata GOSPODINOVA doma, pred svim narodom.

11 A kad je čuo Mikaja, sin Gemarje, sina Šafanova, sve ove riječi GOSPODINOVE iz knjige,

12 sišao je on u kraljevski dvor u sobu državnoga pisara. Ondje su baš bili skupljeni svi glavari, državni pisar Elišama, Delaja, sin Semajin, Elnatan, sin Akborov, Gemarja, sin Šafanov, Zedekija, sin Hananijin, i svi drugi glavari.

13 Mikaja im rekao sve riječi koje je čuo kad je Baruh čitao narodu iz knjige.

14 Onda svi glavari poslali su k Baruhu Jehudija, sina Netanije, sina Šelemju, sina Kušijeva, i pozvali su ga, rekavši: "Uzmi sobom svitak iz kojega si čitao narodu i dodi!" Baruh, sin Nerijin, uzeo svitak sobom i došao k njima.

15 Oni su mu rekli: "Sjedi i pročitaj nam ga!" Baruh im pročita.

16 Dogodilo se, kad su čuli sve ove riječi, pogledali su se prestrašeni i rekli Baruhu: "Moramo reći kralju sve ove riječi!"

17 I zapitali su Baruha: "Ali reci nam kako si mogao napisati sve te riječi iz njegovih usta?"

18 Baruh im odgovorio: "On mi je rekao sve te riječi i ja sam ih napisao u knjigu crnilom."

19 Onda su rekli glavari Baruhu: "Idi sakrijte se, ti i Jeremija da nitko ne zna gdje ste!"

20 Potom su otišli kralju u trijem dvora. Svitak knjige bili su ostavili u sobi državnog pisara Elišama; iskazali su kralju sav slučaj.

21 A kralj poslao Jehudija da doneše svitak. On ga doneše iz sobe državnoga pisara Elišama. Onda ga je Jehudi čitao kralju i glavarima koji su stajali oko kralja.

22 Kralj je onda prebivao u zimskoj kući; bio je deveti mjesec. Oganj je gorio pred njim na ognjištu.

23 Kad god je Jehudi bio pročitao tri do četiri lista, isjekao bi ih kralj nožem pisarskim i bacio ih u vatrnu na ognjište, dok nije sav svitak izgorio u vatri na ognjištu.

24 Ali se kralj i svi činovnici njegovi, koji su bili slušali te riječi, nisu se prestrašili, niti razderali svojih haljinu.

25 Doduše su bili Elnatan, Delaja i Gemarja silno molili kralja da ne spaljuje svitka; ali ih on nije poslušao.

26 A kralj je zapovjedio kraljeviću Jera-hmeelu i Seraji, sinu Azrielovu, i Šelemiji, sinu Abdeelovu, da uhite pisara Baruha i proroka Jeremiju, ali ih je GOSPODIN držao skrivene.

27 Pošto je kralj spalio svitak s riječima koje je napisao Baruh prema kazivanju Jeremijinu, došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji, rekavši:

28 "Uzmi sebi drugi svitak i napiši u njega sve riječi što su stajale u prijašnjem svitku koji je spalio Jojakim, kralj Judin.

29 A za Jojakima, Judina kralja, objavit ćeš: 'Ovako govori GOSPODIN: Ti si spalio ovaj svitak i rekao: Zašto si napisao u njemu da će doći babilonski kralj i opustošiti svu zemlju i iskorijeniti iz nje ljude i marvu.'

30 Zato objavljuje GOSPODIN za Jojakima, Judina kralja: "Neće potomak njegov sjetiti na prijestolju Davidovu. Mrtvo će njegovo tijelo biti predano žegi dana i studeni noći.

31 Ja ću kazniti njega, njegovu obitelj i njegovu služinčad za njihova zlodjela, i pustit ću na njih i na žitelje jeruzalemske i na Judejce svu nesreću kojom sam im zaprijetio, ali oni nisu poslušali."

32 I uzeo Jeremija drugi svitak i dao ga pisaru Baruhu, sinu Nerijinu, i on je napisao u njega, sve što mu je govorio Jeremija, sve riječi knjige koju je spalio Jojakim, kralj Judin. Ovima su bile pridodane još slične riječi.

Utamničenje Jeremijino

37 Namjesto Konije, sina Jojakimova, postao je kralj Zedekija, sin Josijin. Nebukadnezar, babilonski kralj, bio ga je postavio kraljem u Judinoj zemlji.

2 Ali ni on ni dvorjani njegovi ni narod zemaljski nisu slušali riječi GOSPODINOVIH, koje je dao navješčivati preko proroka Jeremije.

3 Jednoga dana poslao kralj Zedekija Jehukala, sina Šelemjina, i svećenika Sefaniju, sina Maasejina, k proroku Jeremiji i poručio mu: "Pomoli se ipak za nas GOSPODINU, našem Bogu!"

4 Jeremija je onda još slobodan hodio među narodom; nisu ga još bili bacili u zatvor.

5 Međutim, pridolazila je vojska faraonova iz Egipta. Kad su to čuli Kaldejci, koji su opsjedali Jeruzalem, otišli su od Jeruzalema.

6 Onda došla je GOSPODINOVA riječ proroku Jeremiji, rekavši:

7 Ovako govori GOSPODIN, Bog Izraelov: Kralju Judinu, koji vas je poslao k meni da me pitate, recite ovo: vojska faraonova što se podigla za vaše olakšanje, vraća se natrag u svoju zemlju Egipat.

8 Kaldejci će opet doći i boriti će se protiv ovoga grada, zauzet će ga i spaliti ognjem.'

9 Zato govori GOSPODIN: Ne varajte se pomislju: "Kaldejci odlaze zauvjek od nas," jer oni ne odlaze.

10 I kad biste potukli svu vojsku kaldejsku što se bori protiv vas, i samo još nekoliko ranjenika ostalo u svojim šatorima, oni bi se ipak opet digli i taj grad spalili ognjem.

11 Kad je vojska kaldejska bila odmakla od Jeruzalema ispred vojske faraonove,

12 ostavio je Jeremija Jeruzalem da pođe u zemlju Benjaminovu i da ondje s rođbinom svojom uredi neki posao baštinski.

13 Kad je prolazio kroz vrata Benjaminova, imao je ondje stražu Jirijaj, sin Šelemje, sina Hananijina. Ovaj zaustavio proroka Jeremiju i rekao: "Ti hoćeš prebjegići Kaldejima."

14 Jeremija je odgovorio: "Lažeš; ja neću prebjegići Kaldejcima," i nije htio dalje paziti na njega, ali Jirijaj uhiti Jeremiju i odveo ga glavarima.

15 Glavari su bili gnjevni na Jeremiju, dali su ga istući i zatvoriti u kući državnog pisara Jonatana; bili su od nje napravili zatvor.

16 Jeremija je došao u tamničke čelije i ondje ostao Jeremija dugo vremena.

17 Jednoga dana poslao kralj Zedekija ondje i dao ga dovesti. Kralj ga zapitao nasamo u svojem dvoru: "Imaš li riječ od GOSPODINA?" Jeremija je odgovorio: "Imam", i nastavio dalje: "Bit ćeš izručen u ruke babilonskom kralju."

18 Onda je rekao Jeremija dalje kralju Zedekiji: "Što sam skrивio tebi, dvorjima tvojim i tomu narodu te me bacate u zatvor?

19 Gdje su sada vaši proroci koji su vam prorokovali: 'Babilonski kralj neće doći na

vas ni na ovu zemlju?"

20 A sad poslušaj, moj o gospodaru i kralju. Daj da molba moja nađe milost pred tobom! Ne šalji me natrag u kuću državnog pisara Jonatana da ne umrem ondje!"

21 Po zapovijedi kralja Zedekije zatvorili su sada Jeremiju u stražarnicu i davali mu svaki dan po krušac iz ulice pekarske, dok je bilo kruha u gradu. Tako je ostao Jeremija u stražarnici.

Zedekija traži savjet od Jeremije

38 Šefatija, sin Matanov, Gedalija, sin Pašhurov, Jukal, sin Šelemija, Pašhur, sin Malkijin, čuli su riječi koje je upravio Jeremija svojem narodu:

2 Ovako govori GOSPODIN: Tko ostane u ovom gradu, poginut će od mača, gladi i kuge. A tko prijeđe Kaldejcima, svoj će život dobiti kao plijen i živ će ostati.

3 Ovako govori GOSPODIN: Sasvim će sigurno ovaj grad pasti u ruke vojsci babilonskog kralja; on će ga osvojiti.

4 Onda su rekli glavarima kralju: "Daj pogubiti toga čovjeka, jer on ratnike koji su ostali u gradu i sav narod straši kad govoriti takve riječi pred njima. Taj čovjek ne traži dobra ovomu narodu nego зло."

5 Kralj Zedekija je rekao: "Dobro, u vašoj je ruci! Kralj vam ne smije ništa uskratiti!"

6 I oni su dali uhititi Jeremiju i baciti ga u nakapnicu kraljevića Malkije, što se nalazio u stražarnici i spustili su Jeremiju dolje o užadima. U nakapnici nije bilo vode nego samo glib, i Jeremija je upao u taj glib.

7 Kad je čuo dvorjanik Abed-Melek, Kušit koji je služio na kraljevom dvoru da su bacili Jeremiju u nakapnicu. Kad je kralj tada sjedio na Benjaminovim vratima,

8 Abed-Melek je ostavio kraljevski dvor i rekao kralju, rekavši:

9 "Moj gospodaru i kralju! Nepravda je što sve prave ti ljudi proroku Jeremiji. Bacili su ga u nakapnicu tako da on umire od gladi, jer u gradu nema više kruha."

10 Onda je kralj zapovjedio Kušitu Abed-Meleku: "Uzmi odavde sobom trideset ljudi i izvadi proroka Jeremiju iz nakapnice prije nego što umre!"

11 Abed-Melek uzeo ljude sobom, došao u kraljev dvor, u prostor pod riznicom, i uzeo od atle iznošenih haljinu i starih dronjaka i spusti ih Jeremiji u nakapnicu o užadima.

12 Onda je poviknuo Kušit Abed-Melek Jeremiji: "Podmetni te haljine i dronjke pod pazuha svoja i ispod užadi!" Jeremija je napravio tako.

13 Onda su izvukli Jeremiju na užadima i izvadili su ga iz nakapnice, Jeremija je morao otada ostati u stražarnici.

14 Jednoga dana poslao kralj Zedekija i dao dovesti k sebi proroka Jeremiju na treći ulaz u GOSPODINOV dom. Kralj je rekao Jeremiji: "Htjeo bih te zapitati nešto, ne taji mi ništa!"

15 Jeremija je rekao Zedekiji: "Ako ti velim, nećeš li me onda pogubiti, i ako ti dadem savjet, nećeš me ipak poslušati."

16 A kralj se Zedekija zakle Jeremiji nasmio: "Kao što je živ GOSPODIN koji nam je dao ovaj život, neću te pogubiti, niti će te predati u ruke ljudima koji ti rade o glavi."

17 Onda Jeremija je rekao Zedekiji: "Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Ako odeš glavarima babilonskog kralja, sačuvat ćeš svoj život i grad ovaj neće izgorjeti ognjem; ti i kuća tvoja živjet će ti."

18 Ako li ne odeš glavarima babilonskog kralja, ovaj će grad pasti u ruke Kaldejcima i spalit će ga ognjem, i ti nećeš uteći rukama njihovim."

19 Kralj Zedekija je odgovorio Jeremiji: "Bojim se da me ne predaju Judejcima, koji su prebjegli Kaldejcima da mi se rugaju."

20 Jeremija je odgovorio: "Neće te predati. Poslušaj samo glas GOSPODINOV u tom što ti ja govorim, pa će ti dobro biti, i ti ćeš ostati na životu!"

21 Ako nećeš izići, onda valja ova riječ koju mi je objavio GOSPODIN:

22 'Zaista, sve žene, koje su još ostale na dvoru Judina kralja, bit će odvedene glavarima babilonskog kralja i pritom će tugovati: Prevari01 li su te oni i nadmudrili, dobri prijatelji tvoji! Sada tvoje noge zapadaju u glib, a oni se povlače natrag.'

23 Sve će se tvoje žene s tvojom djecom odvesti Kaldejcima, i ti nećeš izmaknuti sili njihovo, nego ćeš dopasti u ruke babilonskom kralju, i grad će ovaj biti spaljen ognjem."

24 Zedekija je rekao Jeremiji: "Nitko ne smije što saznati za ove riječi, inače moraš poginuti."

25 Ako čuju glavarji da sam govorio s tobom, pa dođu k tebi i zapovijede ti: 'Reci nam što si govorio kralju! Ne taji ništa, inače ćemo te ubiti i reci što je tebi kralj govorio!'

26 Onda im odgovorio: 'Molio sam i zaklinjao kralja neka me više ne šalje natrag u kuću Jonatanovu, da ne poginem ondje!"'

27 I kad su došli svi glavarji Jeremiji i pitali ga, on im odgovorio sve onako, kako je kralj zapovjedio. Onda su ga pustili u miru, jer nitko nije znao što je i kako je bilo.

28 Tako je ostao Jeremija u stražarnici do dana kad je bio osvojen Jeruzalem. I on je bio ondje kad je bio osvojen Jeruzalem.

Pad Jeruzalema

39 U devetoj godini Judina kralja Zedekije, u desetom mjesecu, došao Nebukadnezar, babilonski kralj, sa svom svojom vojskom protiv Jeruzalema i opkolio ga.

2 U jedanaestoj godini Zedekijinoj, u četvrtom mjesecu, devetoga dana toga mjeseca, bio je provajljen zid gradski.

3 Onda su ušli svi glavari babilonskog kralja i stali kod Srednjih vrata: Nergal-Šarezer, Samgar-Nebo, Sarsekim, Rab-saris, starješina nad dvorjanima, Nergal Šarezer, Rabmag, starješina nad vračima, i svi ostali glavari babilonskog kralja.

4 Kad su ih vidjeli Zedekija, kralj Judin i svi ratnici, pobjegli su i ostavili noću grad putom prema kraljevu vrtu na vrata između dva zida. On sam okrenuo prema jordanскоj ravnici.

5 Ali su ih postrojbe kaldejske gonile i stigle Zedekiju u polju jerihonskom. Uhitili su ga i doveli ga k Nebukadnezaru, babilonskom kralju, u Riblu u hamatskom području, i on mu izrekao presudu.

6 Babilonski kralj dao je u Ribli sinove Zedekijine zaklati na njegove oči; isto tako dao babilonski kralj pogubiti sve ugledne Judejce.

7 A Zedekiju je oslijepio, stavio ga u mjedene verige i dao ga odvesti u Babilon.

8 Kaldejci su zapalili kraljevski dvor i kuće naroda i raskopali su sve zidove jeružalemske.

9 Ostatak pučanstva što je još bio ostao u gradu i prebjegao što su bili prebjegli k njima, posljednji ostatak naroda, dao je Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, odvesti u Babilon u ropstvo.

10 Od malih ljudi, koji nisu ništa posjedovali, ostavio je neke u Judinoj zemlji Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, i dao im onaj dan vinograde i njive.

11 Za Jeremiju je zapovjedio Nebukadnezar, babilonski kralj, Nebuzaradanu, zapovjedniku tjelesne straže, rekavši:

12 "Uzmi ga, brini se za njega i ne čini mu ništa zlo, postupaj s njim po željama njegovim!"

13 I Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, poslao ondje starješinu nad dvorjanima Nebušasbana, starješinu nad vratima Nergal-Šarezera i sve glavare babilonskog kralja,

14 oni su poslali neke da izvedu Jeremiju iz stražarnice i predali su ga Gedaliji, sinu Ahikama, sina Šafanova, da ga slobodna otpusti kući, i tako je on ostao među narodom.

15 A Jeremiji, kad je još bio zatvoren u

stražarnici, došla je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

16 "Idi reci Kušitu Abed-Meleku: 'Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Sada puštam da se ispuni moja riječ tomu gradu na nesreću, a ne na spasenje. Kad se to u onaj dan ispuni pred tvojim očima.'

17 Onda će tebe izbaviti u onaj dan, govori GOSPODIN, da ne budeš predan u ruke ljudima, na koje ti se gadi.

18 Iz svake će te pogibli izbaviti, te nećeš pasti od mača, nego će dovesti tvoj život u sigurnost jer si se pouzdao u me, govori GOSPODIN!"

Povratak Jeremije k namjesniku Gedaliji

40 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji, rekavši, otkako ga je Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, bio pustio na slobodu u Rami, kamo ga je dao dovesti. Onda je još bio kao zarobljenik u okovima među svim onima koji su trebali biti odvedeni iz Jeruzalema i Jude u Babilon.

2 Zapovjednik tjelesne straže dao je Jeremiju dovesti i rekao mu: "GOSPODIN, tvoj Bog, zaprijetio je ovomu mjestu tom nesrećom.

3 Sad je GOSPODIN nastupio i prijetnju je svoju ispunio, jer ste griješili protiv GOSPODINA i niste slušali njegova glasa, zato vas je snašlo ovo.

4 I evo, ja sada uzimam okove s tvojih ruku. Ako tje volja poći sa mnom u Babilon, dodji i ja će se brinuti za tebe. Ako li ti nije volja poći sa mnom u Babilon, a ti nemoj! Evo, sva ti je zemlja otvorena, idi gdje ti se čini dobro i pravo!

5 Prije nego mu je onaj odgovorio, Nebuzaradan je rekao: "Vrati se natrag Gedaliji, sinu Ahikama, sina Šafanova, koga je postavio babilonski kralj nad Judinim gradovima, i ostani kod njega među narodom, ili idi kamo ti je drago!" I zapovjednik tjelesne straže dao mu hrane i darova i otpustio ga.

6 Tako došao Jeremija Gedaliji, sinu Ahikamovu, u Mispu i ostao ondje kod njega među narodom koji je ostao u zemlji.

7 Kad su vojni zapovjednici, koji su se još zadržavali sa svojim ljudima u zemlji, doznali da je babilonski kralj postavio Gedaliju, sina Ahikamova, nad zemljom i da je podvrgnuo ljudje, žene i djecu i male ljudi u zemlji, koji nisu bili odvedeni u Babilon, **8** došli su sa svojim ljudima Gedaliji u Mispu, naime, Išmael, sin Netanijin, Johanan i Jonatan, sinovi Kareahovi, Seraja, sin Tanhumetov, sinovi Efaja, Netofatejac, i Jaazanija, Maakatejac.

9 Gedalija, sin Ahikama, sina Šafanova,

zakle se njima i ljudima njihovim i rekao im: "Ne bojte se službe Kaldejcima, ostanite u zemlji i budite podložni babilonskom kralju, i onda će vam biti dobro!"

10 A ja sam ostajem ovdje u Mispi kao namjesnik kod Kaldejaca, koji će dolaziti k nama. A vi berite grožđe, voće i ulje i stavljajte ih u svoje posude i ostanite u gradovima svojim što ste ih zaposjeli!"

11 I svi Judejci, koji su bili u Moabu, kod Amonaca, u Edomu ili inače u kojoj zemlji, čuli su da je babilonski kralj ostavio jedan ostatak Judejaca i postavio nad njima Gedaliju, sina Ahikama, sina Šafanova.

12 Onda su se vratili svi Judejci iz mjesta kamo su bili razasuti i došli su u zemlju Judinu Gedaliji u Mispu i nabrali su grožđa i voća vrlo mnogo.

13 A Johanan, sin Kareahov, i zapovjednici vojske koji su se nalazili u zemlji, došli su Gedaliji u Mispu.

14 Oni su mu rekli: "Znaš li i ti da je Baalis, amonski kralj, poslao Išmaela, sina Netanijina, da te ubije?" Ali im ne povjerova Gedalija; sin Ahikamov.

15 Johanan, sin Kareahov, predloži nasmemo Gedaliji u Mispi: "Poći ću i ubit ću Išmaela, sina Netanijina. Nitko to neće dozнати. Zašto da te ubije i da se opet razaspu svi Judejci koji su se skupili oko tebe i da tako propadne ostatak Judin?"

16 Ali Gedalija, sin Ahikamov, je odgovorio Johananu, sinu Kareahovu: "Ne pravi to, jer nije istina što kažeš za Išmaela."

Umorstvo Gedalijino

41 Dogodilo se u sedmom mjesecu, došao je Išmael, sin Netanije, sina Elišama, i kraljevskog roda, i kraljevi velikaši sa deset ljudi Gedaliji, sinu Ahikamovu u Mispu. Dok su ondje u Mispi zajedno jeli, 2 ustao je Išmael, sin Netanijin, sa deset ljudi koji su bili s njim. Oni su ubili mačem Gedaliju, sina Ahikama, sina Šafanova. Tako on ubi onoga, koga je postavio babilonski kralj nad zemljom.

3 I sve Judejce koji su bili kod Gedalije i Kaldejce koji su se nalazili ondje kao ratnici-dao je pobiti Išmael.

4 Drugi dan iza umorstva Gedalijina, kad još nitko nije znao za to,

5 došli su ljudi iz Šekema, Sila i Samarije, osamdeset na broj, obrijane brade, razdrtilih haljina i sa urezanim znakovima žalosti, sa žrtvenim darovima i kadom u svojim rukama da ih prinesu u GOSPODINOVU domu.

6 Onda im Išmael, sin Netanijin, plačući izišao u susret iz Mispe i kad se susreo s njima, pozvao ih: "Dođite Gedaliji, sinu Ahikamovu!"

7 A kada su bili došli u usred grada, poklao ih Išmael, sin Netanijin, i pobaca ih u jamu, on i ljudi koji su bili s njim.

8 Među njima našlo se deset ljudi koji su rekli Išmaelu: "Ne ubijaj nas, mi imamo u polju skrivenu zalihu pšenice, ječma, ulja i meda." Onda je odustao od toga, da pobije njih i njihovu braću.

9 Jama u koju pobaca Išmael tjelesa ljudi koje je pobio, bila je velika jama, ona koju je dao napraviti kralj Asa protiv Baaše, kralja Izraelova. Išmael sin Netanijin, napunio ju pobijenim ljudima.

10 Potom je odveo Išmael sav ostatak pučanstva iz Mispe, kćeri kraljeve i sav narod što je ostao u Mispi, nad kojim je postavio Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, Gedaliju, sina Ahikamova. Išmael, sin Netanijin, povede ih sobom i diže se da prijeđe k Amoncima.

11 Kad su Johanan, sin Kareahov i svi zapovjednici vojske koji su bili s njim doznali za to zlo koje je počinio Išmael, sin Netanijin,

12 uzeli su sve ljudi sobom i krenuli da se bore s Išmaelom, sinom Netanijinim. Našli su ga kod velike vode u Gibeonu.

13 I kad su svi ljudi koji su bili s Išmaelom opazili Johanana, sina Kareahova, i sve zapovjednike vojske koji su bili s njim, obradovali su se.

14 Svi ljudi koje je Išmael uzeo sobom iz Mispe okrenuli su se i prešli su opet k Johananu, sinu Kareahovu.

15 Išmael, sin Netanijin, pobjegne s osam ljudi od Johanana i otišao k Amoncima.

16 Sad je preuzeo Johanan, sin Kareahov, sa svim zapovjednicima vojske koji su bili s njim, sav preostali narod koji je odveo iz Mispe Išmael, sin Netanijin, nakon umorstva Gedalije, sina Ahikamova, ljudi, ratnike, žene i djecu i dvorjanike, i odveo ih natrag iz Gibeona.

17 Oni su se podigli i stali u gostionici Kimhama, što leži postrani od Betlehema, s namjerom da odu u Egipat,

18 zbog straha od Kaldejaca; bojali su ih se, jer je Išmael, sin Netanijin, ubio Gedaliju, sina Ahikamova, koga je postavio babilonski kralj i nad zemljom.

Zabrana useljavanja u Egipat

42 Svi zapovjednici vojske i Johanan, sin Kareahov, i Jaazanija, sin Hosačin, i sav narod, malo i veliko došli su zajedno,

2 i rekli su proroku Jeremiji: "Daj poslušaj našu molbu i pomoli se za nas GOSPODINU, svojem Bogu, za sav ovaj ostatak, jer nas je ostalo samo malo od mnogih, kao što nas

sam ovdje vidiš.

3 Zato neka nam GOSPODIN, tvoj Bog, po-
kaže put kojim da krenemo i kako da po-
stupamo."

4 Prorok Jeremija im odgovorio: "Dobro,
po želji vašoj pomolit će se GOSPODINU,
vašem Bogu, i odluku koju vam pošalje
GOSPODIN, reci će vam, neću vam zatajiti
ni riječi."

5 Oni su uvjeravali Jeremiju: "GOSPODIN
neka je istinit i pouzdan svjedok protiv nas
ako ne postupamo posve po odluci što
nam je preko tebe pošalje GOSPODIN, tvoj
Bog!"

6 Bilo što dobro ili zlo, poslušat ćemo glas
GOSPODINA, svojega Boga, kome te šalje-
mo, da nam bude dobro. Mi ćemo zacijelo
poslušati glas GOSPODINA, svojega Boga."

7 Poslije deset dana došla je GOSPODINOVA
riječ Jeremiji, rekavši.

8 On sazvao Johanana, sina Kareahova, i
sve zapovjednike vojske koji su bili s njima,
i sav narod, veliko i malo,

9 I rekao im: "Ovako govori GOSPODIN, Bog
Izraelov, kome ste me poslali da iznesem
pred njega vašu molbu:

10 Ako ostanete mirni u ovoj zemlji, sazidat
ću vas, a ne razoriti, zasadit će vas, a ne
iščupati, jer mi je žao zbog nesreće koju
sam vam nanio.

11 Ne bojte se babilonskog kralja, koga se
strašite, ne bojte ga se, govori GOSPODIN,
jer sam ja s vama da vam pomognem i da
vas izbavim iz njegove ruke.

12 Napravit će vam da nadete milosrđe,
da se on milostivo zauzme za vas i da vam
dopusti prebivati u vašoj zemlji!

13 Ako li gorovite: 'Nećemo ostati u toj
zemlji' i ne posluštate glasa GOSPODINA,
svojega Boga,

14 nego gorovite: 'Ne, mi ćemo poći u
Egipat da više ne doživimo rat, da više ne
čujemo glas trube i ne moramo biti gladni
kruha, i ondje ćemo se naseliti,'

15 onda čujte riječ GOSPODINOVU, ostaci
Judini! Ovako govori GOSPODIN vojska,
Bog Izraelov: 'Ako se vi okrenete prema
Egiptu i ondje odete da se naselite,

16 onda će vas u Egiptu stići mač koga
se bojite! Glad, na koju se gadite, neće
više od vas odstupiti u Egiptu, i ondje ćete
pomrijeti!

17 Svi koji se okrenu u Egipat i odu ondje da
se nasele, izginut će od mača, gladi i kuge.
Ni jedan neće pobjeći i izbjegći nesreću što
će je pustiti na njih.'

18 Jer ovako govori GOSPODIN vojska,
Bog Izraelov: 'Kao što se moj gnjev i moja
srdžba izlila na žitelje jeruzalemske, tako
će se izliti moja srdžba i na vas ako odete

u Egipat. Bit ćete kletva i groza, podsmi-
jeh i poruga, i nećete više vidjeti ovoga
mjesta.'

19 GOSPODIN vam je govorio, ostaci Judini,
ne idite u Egipat, znajte dobro, ja vas opo-
minjem danas.

20 Vi varate sami sebe. Poslali ste me Gos-
PODINU, svojem Bogu, i rekli ste: 'Pomoli se
za nas GOSPODINU, našem Bogu, i sve što
rekne GOSPODIN, naš Bog, to nam reci i to
ćemo činiti.'

21 Danas sam vam to priopćio, a vi ne slu-
šate glas GOSPODINA, svojega Boga, niti
išta što mi je zapovjedio za vas.

22 Sad znate točno: Izginut ćete od mača,
gladi i kuge, na mjestu kamo hoćete oticći
da se naselite ondje."

Jeremija uzet u Egipat

43 Dogodilo se kad je Jeremija dovršio
govoriti svemu narodu sve riječi
GOSPODINOVE, Boga njihova, što je Gos-
PODIN, njihov Bog poslao po njemu, sve
rijeci,

2 onda Azarija, sin Hošajin, i Johanan sin
Kareahov, i svi ostali neposlušni ljudi rekli
su Jeremiji: "Ti govoriš laži, GOSPODIN, naš
Bog, nije te poslao s naputkom: 'Ne idite u
Egipat da se naselite ondje.'

3 Nego Baruh, sin Nerijin, podgovorio te je
protiv nas da nas preda u ruke Kaldejcima,
da nas pogube, ili da nas odvedu u Babilon
u progonstvo."

4 Johanan, sin Kareahov, i svi zapovjednici
vojske i sav narod nisu poslušali naputka
GOSPODINOVU, da ostanu u Judinoj zemlji.

5 Nego Johanan, sin Kareahov, i svi zapo-
vjednici vojske uzeli su sav ostatak Judin,
koji se bio vratio iz svih naroda i kamo su
bili razasuti, da ostanu u Judinoj zemlji:

6 Ljude, žene i djecu, kćeri kraljeve i sve
druge ljude koje je ostavio Nebuzaradan,
zapovjednik tjelesne straže, i od Gedalije,
sina Ahikamova, sina Šafanova, i proroka
Jeremiju i Baruha, sina Nerijina.

7 Oni su otišli u Egipat, a nisu poslušali na-
putka GOSPODINOVU, pa su došli u Tafnis.

8 U Tafnisu došla je GOSPODINOVU riječ Je-
remiji, rekavši:

9 "Donesi velikoga kamenja i zakopaj ga,
pred Judejcima, u tlo od opeke na ulazu
kuće faraonove u Tafnisu,

10 i reci im: 'Ovako govori GOSPODIN vojska,
Bog Izraelov: Evo, ja ću napraviti da dođe
moj sluga Nebukadnezar, babilonski kralj,
i da stavi svoje prijestolje na ovo kamenje
koje si zakopao. On će nad njim razapeti
nebnicu svoju.'

11 Kad on dođe udarit će Egipat što je
određeno za kugu, kugom, što je određeno

za ropstvo, ropstvom, što je određeno za mač, mačem.

12 On će zapaliti oganj na hramovima bogova egipatskih i stan će njihov spaliti. On će očistiti Egipat kao što pastir čisti svoju haljinu, i onda će ga ostaviti s mirom.

13 Izlomit će kamene stupove hrama sunčanoga u Egiptu i spaliti hramove bogova egipatskih.”

Prorokova opomena Judejcima u Egiptu

44 Došla je GOSPODINOVA riječ Jeremiji za sve Judejce koji su prebivali u Egiptu, koji su se bili naselili u Migdolu, u Tafnisu u Memfisu i u zemlji Patrosu:

2 “Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: ‘Vi ste sami vidjeli svu nesreću koju sam pustio da dođe na Jeruzalem i na sve Judine gradove. Evo, do danas su opustošeni i nitko ne prebiva u njima,

3 zbog njihove zloće, kojom su me žalostili idući ondje i kadeći i služeći drugim bogovima, koje nisu znali ni oni, ni vi, ni vaši oci.’

4 Ja sam bio ipak neprestano slao k vama sve svoje sluge, proroke, da opominju: ‘Ne činite tu grozotu koju ja mrzim!’

5 Ali nisu poslušali i nisu mi prignuli svojega uha da bi se odvratili od svoje zloće i više ne kadili drugim bogovima.

6 Tako se izlila moja srdžba i moj gnjev i raspali se u Judinim gradovima i po jeruzalemskim ulicama. Postali su ruševine i pustoš, kao što su još i dan današnji.

7 A sada ovako govori GOSPODIN Bog vojska, Bog Izraelov: “Zašto sami sebi ninosite tako veliku nesreću? Vi uništavate sebe, čovjek i ženu, dijete i nejače iz Jude, tako da ne ostane više u vas ostatka.

8 Dražite me djelima svojih ruku kadeći drugim bogovima u Egiptu, kamo ste otišli da se naselite. Tako se sami uništavate i postajete kletva i poruga svim narodima na zemlji.

9 Jeste li zaboravili zlodjela svojih otaca i zlodjela Judinih kraljeva, zlodjela njegovih glavarja, svoja zlodjela i zlodjela svojih žena koja su počinili u Judinoj zemlji i po jeruzalemskim ulicama?

10 Ne dolaze k sebi do danas, ne boje se i ne hode po mojem zakonu i mojim propisima što sam ih propisao vama i vašim ocima.”

11 Zato govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: “Evo, ja upravljam svoje lice prema vama na nesreću da iskorijenim sve Judejce.”

12 Pomorit će ostatak Judin, koji se okrenuo k Egiptu i otišao ondje i naselio se ondje. Svi će biti utamanjeni u Egiptu, od

mača će pasti, od gladi poginuti, od najmanjega do najvećega. Izginut će od mača i gladi i bit će kletva i užas, podsmijeh i poruga.

13 Pohodit će one koji su se nastanili u egipatskoj zemlji, kao što sam pohodio Jeruzalem mačem, gladu i kugom.

14 Ni jedan od ostatka Judina koji su došli u Egipat, da se nastane ondje, neće pobjeći ili izbjegi i vratiti se u zemlju Judinu, makar čeznuli za povratkom, da opet stanuju ondje. Zaista, oni se neće vratiti osim malo bjegunaca.”

15 Svi ljudi koji su znali, da su njihove žene kadile drugim bogovima, i sve žene koje su ondje stajale u velikom broju, i sav narod što je prebivao u Egiptu u Patrosu, odgovore Jeremiji:

16 “To što si nam objavio u Ime GOSPODINOVO, nećemo poslušati.

17 Mi ćemo točno ispuniti svoje obećanje što smo ga dali na svoja usta, naime, da ćemo kaditi kraljici nebeskoj i lijevati joj naljeve, kao što smo činili mi i naši oci, naši kraljevi i naši glavari u Judinim gradovima i po jeruzalemskim ulicama. Onda smo imali kruha da jedemo do sitosti. Bilo nam je dobro i nismo doživjeli nikakvu nesreću.

18 A otkada smo prestali kaditi kraljici nebeskoj i lijevati joj naljeve, trpimo oskudicu u svemu i ginemo od mača i od gladi.”

19 Onda je i žena rekla: “Kad kadimo kraljici nebeskoj i lijevamo joj naljeve, nije li možda bez volje i znanja naših ljudi, da joj priređujemo žrtvene kolače po slici njezinoj i lijevamo joj naljeve.”

20 Jeremija je odgovorio svemu narodu, ljudima i ženama, i svima koji su mu bili govorili:

21 “Nije li baš bila žrtva, koju ste priniosili u Judinim gradovima i po jeruzalemskim ulicama, vi i vaši oci, kraljevi vaši i glavari vaši s narodom zemaljskim, na koju je mislio GOSPODIN i koja ga je dirnula u srce?

22 GOSPODIN nije mogao podnositi zlih djela vaših i grozote što ste ih činili, i tako je zemlja vaša postala ruševina, groza i kletva. Nitko više ne prebiva u njoj do današnjega dana.

23 Jer ste žrtvovali i protiv GOSPODINA griješili, jer niste slušali glasa GOSPODINOVA i niste upravili svojega puta po njegovu zakonu i po njegovim uredbama i njegovim zapovijedima, zato je došla na vas ova nesreća, kako je danas.”

24 Još je rekao Jeremija svemu narodu i svim ženama: “Čujte riječ GOSPODINOVU, svi Judejci što prebivate u egipatskoj zemlji:

25 Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog

Izraelov: 'Što ste vi i vaše žene obećali na svoja usta, izvršujete vlastitim rukama. Vi govorite: 'Moramo držati svoje zavjete što smo ih napravili; moramo kaditi kraljici nebeskoj i lijevati joj naljeve.' Držite samo svoje zavjete i izvršujte ih vjerno!'

26 Zato čujte riječ GOSPODINOVU, svi Judejci, koji boravite u Egiptu: Zaista, ja se zaklinjem velikim imenom svojim, govor GOSPODIN: Neka se više moje ime ne užima u usta ni od koga igdje Judejca u egipatskoj zemlji, da bi rekao: 'Kao što je živ GOSPODIN Bog!'

27 Evo, ja bdijem nad njima na nesreću, ne na spasenje. Svi Judejci koji su u Egiptu, ginut će od mača i od gladi do uništenja.

28 Samo će ih malo biti koji će uteći maču i vratiti se iz Egipta u Judu Svi od ostatka Judina koji su otišli u Egipat, da se ondje nastane, spoznat će čija se riječ ispunila, moja ili njihova.

29 Ovo neka vam je znak za to, govor GOSPODIN, da će vas pohoditi na tom mjestu, da spoznate da će se ispuniti moja prijetnja protiv vas.

30 Ovako govor GOSPODIN: 'Evo, ja će dati faraona Hofra, egipatskog kralja, u ruke njegovim neprijateljima i vlast onima koji mu rade o glavi, kao što sam dao Zedekiju, Judina kralja, u ruke njegovu neprijatelju Nebukadnezaru, babilonskom kralju, koji mu je radio o glavi.'"

Utjeha i spasenje Baruhu

45 Riječ koju prorok Jeremija upravio Baruhu, sinu Nerijinu, kad je bio napisao u knjigu ove govore onako kako ih je govorio Jeremija, u četvrtoj godini Jojakima, sina Josijina, Judina kralja, rekavši:

2 "Ovako govor GOSPODIN, Bog Izraelov, o tebi Baruh:

3 Rekao si: 'Teško meni, GOSPODIN slaže na mene brigu na brigu! Umoran sam od uzdisanja i ne nalazim mira.'

4 Reci mu ovo: 'Ovako govor GOSPODIN: Što sam sagradio, razgrađujem! Što sam zasadio, iskorijenjujem, i to vrijedi za svu zemlju.'

5 Što ćeš tražiti za sebe velike stvari? Ne traži, jer evo: na svako tijelo pustit će nesreću, govor GOSPODIN, a tebi će dati tvoj život kao plijen u svim mjestima kamo odeš!"

Proročanstvo protiv Egipta

46 Došla je GOSPODINOVA riječ proroku Jeremiji protiv neznabožackih naroda:

2 O Egiptu, protiv vojske faraona Neka, kralja galilejskog, koja je stajala kod Kar-

kemiša na Eufratu, i koju je potukao Nebukadnezar, babilonski kralj, u četvrtoj godini Jojakima, sina Josijina, kraja Judina:
3 Pripravite štitove i oklope, i idite u boj!
4 Upregnite konje; popnite se, vozači; izađite s kacigom; zaoštrite kopljia; odjenite oklope!

5 Što vidim? Oni se boje, uzmiču. Junaci su njihovi klonuli duhom, bježe glavom bez obzira, strah naokolo, govor GOSPODIN!

6 Ni najbrži nije pobjegao, ni junak izmanknuo. Na sjeveru, na obali Eufrata svaljuju se i padaju.

7 Tko se to diže kao Rijeka? Čije to vode šume kao rijeke?

8 Egipat se diže kao Rijeka! Vode njegove šume kao rijeke! Govori: Idem gore, poplaviti će zemlju, uništiti će gradove i žitelje njihove.

9 Naprijed, konji! Navalite bojna kola! Izađite, junaci, Kuš i Put, vi štitonoše, vi Ludičci, vi strijelci!

10 Dan je GOSPODINA, GOSPODINA vojska, dan osvete, da se osveti svojom neprijateljima. Njegov će ih mač proždrijeti i nasilit će se, napit će se krvi njihove. Bojnu svetkovinu svetkuje GOSPODIN, GOSPODIN vojska, u zemlji sjevernoj na rijeci Eufratu.

11 Uzadi u Gilead, uzmi balzama, djevojko, kćeri egipatska! Zaludu tražiš mnoge lijkove: tebi nema ozdravljenja.

12 Narodi su čuli za tvoju sramotu. Vike tvoje puna je zemlja, jer je junak pao na junaka, leže jedan do drugoga.

13 Ovo je riječ koju je rekao GOSPODIN proroku Jeremiji o pohodu koji je poduzeo Nebukadnezar, babilonski kralj, da uništi egipatsku zemlju:

14 Javite u Egiptu, oglasite u Migdolu, obznanite u Memfisu i Tafnisu! Recite: "Postavi se i spremi se! Već oko tebe proždire mač."

15 zašto su junaci tvoji srušeni; zar se nisu mogli oduprijeti? Jest, GOSPODIN ih je porušio.

16 Napravio je da su pali vrlo mnogi. Pada čovjek na čovjeka. Onda viču: "Ustanimo, vratimo se svojemu narodu, u zemlju postojbine svoje ispred pogubnog mača!"

17 Oni viču: "Faraon, egipatski kralj, je samo graja čije je vrijeme prošlo!"

18 "Tako da sam ja živ, govor Kralj čije je Ime GOSPODIN vojska: Kao tabor među gorama i kao Karmel na moru, tako on dolazi.

19 Za odvođenje spremi se za progon žiteljstva, kćeri egipatska! Pustoš će postati Memfis, ostavljen i bez ljudi.

20 Lijepoj je kravi sličan Egipat. Obadi sa sjevera navaljuju na nju.

21 I plaćenici su njegovi u sredini njegovoj kao telci ugojeni, ali se i oni okreću, bježe svi odatle, ne ostaju kad na njih dolazi dan propasti njihove, vrijeme kazne njihove.

22 Čuj, zmija šikče! Dolaze s vojskom, naveljuju na Egipat sa sjekirama.

23 Kao drvosječe sijeku šumu njegovu, govori GOSPODIN, jer se napravila neprohodna. Više ih je nego skakavaca, nema im broja.

24 Osramočena je kći egipatska, predana je u ruke narodu sjevernom.

25 Govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Evo, ja ču pohoditi Amona u Nou, faraona i Egipat, bogove njegove i kraljeve njegove, faraona s onima što se oslanjaju na njega.

26 Predat ču ih onima koji im rade o glavi, Nebukadnezaru babilonskom kralju, i njegovim slugama. A potom će biti Egipat naseljen kao u dane prošlosti, govori GOSPODIN!

27 A ti se ne boj, Jakove, slugo moj! Ne boj se, Izraele! Jer evo, ja ču te izbaviti iz daleke zemlje, tvoju djecu iz zemlje progonstva njihova! Vratit će se Jakov i naći će mir, bezbrižno će živjeti, ni od koga strašen.

28 Ne boj se, Jakove, slugo moj, govori GOSPODIN, jer sam ja s tobom! Uništiti ču narode među koje sam te prognao! Ali tebe ne uništavam. Tebe samo karam s mjerom. Sasvim bez kazne ne mogu te ostaviti.

Proročanstvo protiv Filistejaca

47 Došla je GOSPODINOVA riječ proroku Jeremiji o Filistejcima prije nego faraon svlada Gazu, rekavši:

2 Ovako govori GOSPODIN: Vode dolaze sa sjevera, rastu u rijeku valovitu, potapaju zemlju i što je u njoj, gradove i žitelje njihove. Glasno jadikuju ljudi i ožalošćeni svi žitelji zemaljski.

3 Kada tutnje potkove ždrijebaca, kada štropoču kola, kada praskaju kotači. Oci se ne brinu za djecu, ruka je njihova uzeta.

4 Zbog dana što je došao, koji uništava sve Filistejce, koji otima Tiru i Sidonu posljednjega pomoćnika, jer GOSPODIN uništava Filistejce, ostatak obale Kaftora.

5 U Gazi briju sebi glavu, uništen je Aškelon. Ostat će divova, dokle ćeš sebi praviti zarezotine žalosti?

6 Ah, maču GOSPODINOV, dokle se još nećeš smiriti? Vrati se u korice! Stani i miran ostani!

7 Kako da se smiri kad ga je GOSPODIN zapovjedio? Protiv Aškelona i primorja, ondje ga je poslao.

Proročanstvo protiv Moabaca

48 O Moabu. Ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: Teško Nebu,

bit će opustošen! Sramota, Kirjatajim bit će osvojen. Sramota tvrdava slomljena.

2 Prošla je slava Moaba. U Hešbonu snju nesreću protiv njega: "Ustanimo da ga iskorijenimo, da nije više narod!" Madmeni, i ti ćeš biti uništen, za tobom ide mač.

3 Čuj, jauk iz Horonaima: "Pustošenje i veliko uništavanje."

4 "Satren je Moab!" Razlježe se jauk djece njihove.

5 Putom od Luhita uzlazi se plačući. Kako se silazi u Horonaim, čuje se jauk nad propašću:

6 Bježite, spasite život, budite kao magarac pustinje!

7 Jer si gradio na svojim djelima i na blagu svojem, zato ćeš biti osvojen i ti. Kemoš putuje u ropstvo sa svim svojim svećenicima i glavarima.

8 Uništavatelj dolazi na svaki grad. Ni jedan se grad neće spasiti. Poharat će se dolina, opustošit će se nizina, kako je rekao GOSPODIN.

9 Stavite Moabu nadgrobni spomenik, jer je on razoren. Njegovi gradovi postaju puštinjom, bez žitelja.

10 Proklet je onaj tko nemarno obavlja poslove GOSPODINOVE i proklet je onaj tko od krvi usteže svoj mač!

11 Od malena ostao je Moab u miru, ležao je mirno na droždini svojoj, nije se pretakao iz suda u sud, nikada nije išao u progostvo. Zato mu je ostao fin okus. Njegov se miris nije izgubio.

12 Zato, zaista, dolazi vrijeme, govori GOSPODIN, kada ču mu poslati bačvare koji će ga prevrnuti, ispraznit će bačve i porazbijati sudove.

13 Onda će se Moab osramotiti zbog Kemoša kao kuća Izraelova nekada Betelom, u koji se uzdala.

14 Kako samo možete reći: "Junaci smo, ljudi puni snage za boj!"

15 Uništavatelj je Moabov izišao protiv njega. Najbolji od njegove mladosti silaze na klanje, govori kralj čije je Ime GOSPODIN vojska.

16 Posve je blizu propast Moabova. Brzo korača njegova nesreća.

17 Žalite ga svi susjedi njegovi, svi koji znate za njegovo ime, recite: "Kako se slomi jaki štap, slavno žežlo!"

18 Sidi sa slave svoje, sjedi u blato, o kćeri žiteljice dibonske! Uništavatelj Moabov izlazi protiv tebe, ruši gradove tvoje.

19 Stani na put i pogledaj oko sebe, o žitelju Aroera! Zapitaj odbjegla bjegunca, reci: "Što se dogodilo?"

20 Osramočen je Moab, razbijen. Jaučite i vičite, oglasite na Arnonu: "Srušen je

Moab.”

21 Sud dolazi na zemlju ravnu, na Holon i Jahzu i Mefaat;

22 na Dibon i Nebo i Bet -Diblatajim;

23 na Kirjatajim i Bet-Gamul i na Bet-Meon,

24 na Kerijot, Bosru i sve gradove zemlje moapske, daleke i blize.

25 Odbijen je rog Moabu, mišica se njegova smrskala, govori GOSPODIN!

26 Opjite ga! Podignuo se na GOSPODINA. Neka padne Moab u vlastitu bljuvotinu! Neka bude sada sam na ruglo!

27 Nije li tebi Izrael bio na ruglo? Je li se možda zatekao među kradljivcima, te podrugljivo treseš glavom kad god govorиш o njemu?

28 Ispraznite gradove i nastanite se u klijurama, žitelji moapski! Napravite kao golubica, koja se gnijezdi u pustinji na kraju gudure!

29 Čuli smo za ponos Moabov, veoma veliki, za njegovu oholost, njegovu nadutost i ponos, za ponositost njegovu.

30 Znam dobro obijest njegovu, govori GOSPODIN! Laž je brbljanje njegovo, laž je djelovanje njegovo.

31 Zato jaučem za Moabom, vičem glasno za svojim Moabom. Žalim ljudi u Kir-Heresu.

32 Više nego što sam plakao za Jazerom plačem za tobom, lozo Sibmaha! Do mora se vuče vriježa tvoja, dopire do Jazera. U jesen tvoju i u tvoju berbu prodire uništavatelj.

33 Radost i veselje iščeznu s rodnoga polja, iz zemlje moapske. Napravio sam kraj tečenju vina iz bačava. Gnječitelji neće više radosno gnječiti i njihova vika nije više veselje.

34 Do Eleale prodire vika od Hešbona. Glasno jauču do Jahaza, od Soar do Horonaima, do Eglat Šelišije. Vode Nimrima postaju pustinja.

35 Napravit ću u Moabu kraj, govori GOSPODIN, onome koji se penja na uzvisinu žrtvenu, da kadi svojim bogovima.

36 Zato tuguje kao frula moje srce za Moabom. Tuguje kao frula moje srce za žiteljima u Kir-Heresu: Propalo je veliko imanje i njihovo dobro.

37 Svaka je glava čelava i svaka je brada obrijana, urezi na svim rukama, oko bedara odjeća žalosti!

38 Na svim krovovima Moabovim i po putovima njegovim, samo jadikovanje, jer sam razbio Moaba kao posudu u kojoj nema uživanja, govori GOSPODIN!

39 Kako je satren! Jaučite! Kako Moab okreće leđa opterećen sramotom! Postao

je Moab ruglo i groza svim svojim susedima.

40 Jer ovako govori GOSPODIN: Evo, kao orao lebdi nad njim, raširuje krila nad Moabom.

41 Osvojeni su gradovi, zauzete su tvrđave. U onaj će dan biti srce junaka Moabovih kao srce žene što rađa.

42 Uništen je Moab. Nije više narod, jer se podignuo na GOSPODINA.

43 Groza i jama i zamke na tebi, o žitelju moapski, govori GOSPODIN!

44 Tko je utekao grozi, upada u jamu, tko izide iz jame, ulovi se u zamku, kad ovo pustim na Moaba, u godini pohođenja njegova, govori GOSPODIN!

45 U sjeni hešbonskoj zaustavljaju se izmoreni bjegunci. Jest, nekada je izšao oganj iz Hešbona i plamen ognjeni iz tvrdave Sihonove, opalio sljepoočice Moabu, tjeme bojovnicima.

46 Teško tebi, Moabe, izgubljen si, narode Kemošev! Sinovi će se tvoji zarobiti i kćeri će se tvoje odvući u progonstvo.

47 Na kraju dana okrenut ću sudbinu Moabovu,” govori GOSPODIN! Do ovdje je sud Moabu.

Proročanstvo protiv Amona, Edoma itd

49 O Amoncima. Ovako govori GOSPODIN: “Zar Izrael nema sinova, zar nema baštinika? Zašto je Milkom baštinio Gad, zašto se njegov narod nastanio u njegovim gradovima?

2 Zato, zaista, dolazi vrijeme, govori GOSPODIN, kad ću napraviti da se zaori ratni krik protiv Rabe u Amonu. Bit će hrpa ruševina, njegovi gradovi bit će ognjem popaljeni i Izrael će baštiniti svoje vlastite baštine, govori GOSPODIN!

3 Hešbone, jauči, opustošen je Aj! Jadukuite, kćeri Rabaove! Ogrnite kostrijet oko sebe i tuguje! Lutajte u pleterima! Milkom putuje u progonstvo sa svim svojim svećenicima i glavarima.

4 Sto se hvališ dolinom svojom, svojim bujnim dnom doline, nevjerna kćeri, hvaljeći se bogatstvom svojim: “Tko će udariti na mene?”

5 Zaista, grozu ću pustiti na tebe, govori GOSPODIN Bog vojska, sa svih strana oko tebe! Bit ćete raspršeni svaki za se i bjegeunce nitko neće skupiti.

6 Ali ću poslije okrenuti opet sudbinu Amaca, govori GOSPODIN!

7 O Edomu. Ovako govori GOSPODIN vojska: Zar nema više mudrosti u Temanu? Jeli je nestao savjet razumnima? Je li im mudrost nestala?

8 Bježite, udaljite se odavde, sakrijte se u

dubinu, građani Dedana! Jer ću pustiti da na Ezava dođe nesreća njegova, vrijeme kazne njegove.

9 Dolaze k tebi vinogradari, za pabirčenje ne ostavljaju više ništa. Dolaze noću kradljivci i grabe pohleplno.

10 Jest, ogolit ću Ezava. Otkrit ću skrovišta njegova, on se više ne može sakriti. Plemene će se njegovo uništiti, njegova braća i susjedi njegovi i ništa više nije ostalo od njega.

11 Ostavi siročad svoju, ja ću ih uzdržavati. Udovice tvoje neka se uzdaju u me!

12 Jer ovako govori GOSPODIN: Zaista, koji nisu zaslužili da piju čašu, moraju je izliti: a ti, ti da bilo še ostao bez kazne? Nećeš ostati bez kazne, ne, nego ćeš piti!

13 Jer sobom se zaklinjem, govori GOSPODIN: Bosra će biti užas, pogrda, ruglo i kletva, svi će njegovi gradovi biti pustinja vječna!

14 Čuo sam vijest od GOSPODINA, glasnik je poslan k narodima: "Skupite se, idite protiv Edoma, dignite se u boj!"

15 Zaista, napravit ću te malenim među narodima, prezrenim među ljudima.

16 Strah koji ulijevaš zaludio te je, tvoje drsko mišljenje, jer prebivaš u rasjelinama kamenim, hvataš se vrletnih visina. I visoko gradiš gnijezdo kao orao, ipak ću te odatle srušiti dolje, govori GOSPODIN!

17 Grozan će postati Edom: Tko prolazi pokraj njega, zgrozi se i podsmijeva se zbog svih rana njegovih.

18 Kako se dogodilo Sodomi i Gomori i susjedima njihovim kod uništenja njihova, tako, govori GOSPODIN, neće više ondje nitko prebivati, ni jedan čovjek neće ondje boraviti.

19 Gle, kao što lav izlazi iz sjajne zemlje jordanske, protiv onih u zaklonu, tako ih iznenada gonim odatle. Koga sam izabrao, toga ću postaviti nad njima. Jer tko je kao ja, tko će izazvati mene, i koji će mi pastir odoljeti?

20 Zato čujte odluku GOSPODINOVU koju je prihvatio protiv Edoma, namisle njegove koje je smislio protiv žitelja Temana. Zaista, odvući će ih, i najmanje od ovaca! Zaista, zgrozit će se pred njima vlastita paša!

21 Od praska pada njihova zadrhtat će zemlja. Jauk će se njihov čuti do Crvenoga mora.

22 Gle, kao orao diže se on gore. Lebdi ondje, raširuje krila svoja nad Bosrom. U onaj dan bit će srce junaka edomskeh kao srce u žene koja rađa.

23 O Damasku. Zbunjeni su Hamat i Arpad kad su čuli zle glasove. Srce je njihovo uzbudeno od brige, ne može se više umiriti.

24 Klonuo je Damask, okrenuo bježati. Groza ga je spopala, tjeskoba i bolovi su ga prihvatali kao ženu što rađa.

25 Jao, slavni je grad ostavljen, raskošni grad!

26 Zato će popadati mladići na njegovim ulicama, svi će ratnici izginuti u onaj dan, govori GOSPODIN vojska.

27 Na zidove Damaska stavit ću oganj da proždre kuće Ben-Hadadove.

28 O Kedaru i o kraljevstvima Hasora koja je pobijedio Nebukadnezar, babilonski kralj. Ovako govori GOSPODIN: Ustanite, idite na Kedar i pokorite sinove Istoka!

29 Uzimaju im šatore i stada, pokrivala njihova i posude njihovo. Otimaju im deve njihove i viču na njih: "Groza naokolo!"

30 Bježite, zaklonite se što brže, sakrijte se u dubinu, žitelji Hasora, govori GOSPODIN! Nebukadnezar, babilonski kralj, prihvatio je odluku protiv vas, smislio je naum protiv vas.

31 Ustanite! Idite protiv bezbrižnog naroda koji prebiva u sigurnosti, govori GOSPODIN, koji ne zna ni za vrata ni za prijevornice, koji prebiva sam!

32 Deve njihove bit će plijen, mnoštvo stada njihovih pljačka. Razasut ću ih u sve vjetrove, njih koji su najdalje. Napravit ću da dođe na njih propast sa svih strana, govori GOSPODIN!

33 Hasor će onda biti stan čagalja, pustinja vječna. Nitko neće više prebivati ondje, ni jedan čovjek neće boraviti u njemu.

34 Ovo je GOSPODINOVA riječ, koja je došla proroku Jeremiji protiv Elama u početku vladanja Judina kralja Zedekije, rekavši:

35 Ovako govori GOSPODIN vojska: Zaista, ja ću slomiti luk Elamov, glavno oruđe snaže njegove!

36 Dovest ću protiv Elama četiri vjetra s četiri kraja neba. Razasut ću ih u sve vjetrove. Neće biti naroda kamo neće doći prognanici Elama.

37 Utjerat ću u Elam strah od njegovih neprijatelja, od onih koji mu rade o glavi. Pustit ću nesreću na njih, žestinu svojega gnjeva, govori GOSPODIN! Poslat ću za njim mač dok ga ne uništим.

38 Namjestit ću prijestolje svoje u Elamu, uništiti ću ondje kralja i glavare, govori GOSPODIN!

39 Na svršetku dana okrenut ću sudbinu Elamovu, govori GOSPODIN!"

Proročanstvo protiv Babilona

50 Riječ koju je izrekao GOSPODIN protiv Babilona, zemlji Kaldejaca, preko proroka Jeremije:

2 Objavite među narodima i razglasite, vi-

soko dignite zastavu i navijestite, ne tajite, iskažite: Uzet je Babilon, posramljen je Bel, razmrskan je Marduk, slike su njegove posramljene, idoli su njegovi razrušeni!

3 Jer protiv njega ide narod sa sjevera. Zemlju će njegovu napraviti pustinjom. Nitko više neće prebivati u njoj, čovjek i životinja pobjegli su i raspršili se.

4 U one dane i u ono vrijeme, govori Gospodin, doći će djeca Izraelova i djeca Judina zajedno. Doći će ovdje neprestano plačući i tražeći Gospodina, svojega Boga.

5 Pitat će za put u Sion: ondje je upravljen njihov pogled, rekavši: 'Hajdemo stajati kod Gospodina, u vječnom zavjetu što se ne zaboravlja nikada.'

6 Narod je moj bio stado izgubljeno. Pastiri su ga njegovi zaveli, vodili su ga okolo po gorama; išli su s brda na brežuljke, i zaboravili su stan svoj.

7 Tko ih je god našao, prožderao bi ih. Ne-prijatelji su njihovi govorili: "Mi im tim ne činimo krivo, jer su sagriješili Gospodinu, stanu pravde, nadi svojih otaca, Gospodinu."

8 Bježite iz područja Babilona, iz zemlje Kaldejaca! Izadite! Budite kao ovnvi pred stadom, jer evo, ja ću podignuti i povesti protiv Babilona mnoštvo velikih naroda iz zemlje sjeverne.

9 Oni će se postaviti protiv njega. Odatle će ga osvojiti. Strijele su im kao u valjanajunka, koji se ne vraća nikad bez uspjeha.

10 Tako će Kaldea postati plijenom; koji je budu plijenili, dobit će svi dosta, govori Gospodin!

11 Jest, veselite se samo, jest, radujte se samo, vi lupeži moje baštinske zemlje! Jest, poskakujte kao telad na travi i hržite kao ždrijepci!

12 Sasvim se osramoti majka vaša. Postidena je ona koja vas je rodila. Zaista, bit će posljednja među narodima: pustinja, suha pustinja!

13 Zbog gnjeva Gospodinova neće se u njoj prebivati, sva će opustjeti. Tko bude prolazio pokraj Babilona, zgrozit će se i rugat će se nad ranama njegovim.

14 Postavite se okolo protiv Babilona, vi strijelci svekoliki! Gadajte ga, ne štedite strijela, jer je sagriješio Gospodinu.

15 Podignite protiv njega bojnu viku unapokolo: Predao se, kule njegove padaju, zidovi se njegovi ruše! Jest, ovo je osveta Gospodinova! Osvetite mu se i napravite mu kako je sam činio!

16 Iskorijenite iz Babilona sijača i onoga koji maše srpom o žetvi! Od mača pogubnoga neka se vrati svaki svojemu narodu, neka bježi svaki u svoju postojbinu!

17 Izrael je ovca potjerana, od lavova gnjena. Najprije ga asirski kralj jeo, onda mu Nebukadnezar, babilonski kralj, kosti izlomio.

18 Zato ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: Zaista ja ću kazniti babilonskog kralja i njegovu zemlju kao što sam kaznio asirskog kralja.

19 Povratit ću Izraela k pašnjaku njegovu, neka pase na Karmelu i u Bašanu! Bit će sit na gorama Efraimovim i u Gileadu.

20 U one dane i u ono vrijeme, govori Gospodin, tražit će krivnju Izraelovu ali je neće biti; grijeha Judine neće naći, jer ću oprostiti ostatku što sa sačuvao.

21 Izadi protiv zemlje Merataim, izadi protiv nje i protiv žitelja Pekoda! Uništi ih i iskorijeni, govori Gospodin, i napravi točno kako ti zapovjedio!

22 Čuj, rat je u zemlji i razor velik!

23 Kako je razbijen, razmrskan malj cijelog svijeta! Kako je Babilon postao strašilo među narodima!

24 Stavljam ti zamke, Babilone, hvataš se u njih i ne osjećaš. Zatečen si i uhvaćen jer si izazvao Gospodina u boj.

25 Svoju oružnicu otvori Gospodin, izvadi svoje oružje gnjevno, jer posla ima za Gospodina Boga vojska u zemlji Kaldejaca.

26 Podite na nju s posljednjega kraja! Otvorite žitnice njezine, slažite ju kao sno-pove i uništite ju neka više ne ostane od nje ni ostatak!

27 Pokoljite sve junce njezine! Dolje s njima na klanje! Teško njima, dan je njihov došao, vrijeme pohođenja njihova!

28 Čuj, utekli su bjegunci iz zemlje babilonske, koji na Sionu javljaju osvetu Gospodinu, našega Boga, osvetu za njegov dom.

29 Podignite mnoge protiv Babilona, sve strijelce! Utaborite se protiv njega da ne pobegne ni jedan! Platite mu njegova djeila! Napravite s njim točno onako kako je on sam činio, jer je bio drzak prema Gospodinu, prema Svecu Izraelovu.

30 Zato će mladići njegovi pasti po njegovim ulicama, svi će ratnici njegovi izginuti u onaj dan, govori Gospodin!

31 Zaista, ja ću na tebe drska, govori Gospodin Bog vojska-jer tvoj je dan došao, vrijeme moje kazne!

32 Drzak će se spotaknuti i pasti i nitko ga neće podići. Stavit ću oganj na njegove gradove i spalit će sve oko njega.

33 Ovako govori Gospodin vojska: Silu podnose djeca Izraelova i djeca Judina, sve koje su odveli, drže čvrsto i neće da ih puste.

34 Ali je jak izbavitelj njihov: Gospodin vojska ime je njemu. On vodi sigurno stvar

svoju da donese mir zemlji, a nemir žiteljima babilonskim.

35 Mač na Kaldejce, govori GOSPODIN, i na građane babilonske, na njegove glavare i na mudrace njegove!

36 Mač na njegove varalice: poludjet će mač na junake njegove: klonut će!

37 Mač na konje njegove i na njegovu kolu i na svu mješavinu naroda u sredini njegovo: postat će kao žene! Mač na blago njegovo: zaplijenit će se!

38 Mač na vode njegove; presušit će, jer je to zemlja idola. Zbog njihovih gadnih kipova postat će ludaci.

39 Zato će se ondje nastaniti lisice i čagliji, i nojevi će ondje prebivati. Zauvijek neće više biti nastanjen, kroz sve naraštaje neće biti naseljen.

40 Kako je Bog razorio Sodomu i Gomoru i susjedne njihove gradove, govori GOSPODIN, tako neće više nitko ondje prebivati, ni jedan čovjek neće ondje boraviti!

41 Evo, narod dolazi sa sjevera. Velik narod i kraljevi mnogi podižu se s krajeva zemlje.

42 Luk i koplje nose, tvrdi su i bez milosrđa. Njihova vika buči kao more, na konjimajure ovdje, kao ratnik naoružani, protiv tebe, kćeri babilonska!

43 Babilonski kralj čuo je vijest o njima: njegove ruke padaju militavo, tjeskoba ga obuzima, bolovi kao ženu koja rađa.

44 Gle, kao što lav izlazi iz sjajne zemlje jordanske na one u zaštiti, tako ih iznenada gonim odatle. Koga sam izabrao, toga ću postaviti nad njima, jer tko je kao ja? Tko će izazvati mene i koji će mi pastir odoljeti?

45 Zato čujte odluku GOSPODINOVU, koju je prihvatio protiv Babilona, naume njegove koje je smislio protiv zemlje kaldejske! Zaista, odvući će ih najmanje stado! Zaista, napravit će boravište njegovo pustinjom!

46 Od glasa zauzimanja Babilona drhti zemlja i njihov jauk se čuje među narodima!

GOSPODIN sudi Babilonu

51 Ovako govori GOSPODIN: "Zaista, ja ću podignuti protiv Babilona i protiv žitelja Kaldejskih bijes upropastitelja.

2 Poslat ću protiv Babilona vijače da ga izviju i njegovu zemlju da oplijene, kad ga opsjednu unaokolo u dan propasti.

3 Neka nitko ne nategne svoj luk, neka se ne digne u svojem oklopu! Ne štedite njegovih mladića i iskorijenite svu njegovu vojsku!

4 Pobijeni leže u zemlji kaldejskoj, izbodenii na ulicama njezinim.

5 Jer nije ostavio Izraela i Jude njihov Bog, GOSPODIN vojska, ako i jest njihova zemlja

puna krivnje protiv Sveca Izraelova.

6 Bježite iz područja babilonskog! Svaki neka spasi svoj život da ne izginete krivnjom svojom! Jer je vrijeme osvete za GOSPODINA. On vrši plaću na njemu.

7 Babilon je bio zlatna čaša u ruci GOSPODINOVOJ. Svu je zemlju opojio, vina su njegova pili narodi; tako su poludjeli narodi.

8 Najedanput je pao Babilon i razbio se, jaučite za njim! Donesite balzama za njegovu bol, možda se dade ozdraviti!

9 Htjeli smo ozdraviti Babilon, ali se ne može ozdraviti. Ostavite ga i idimo svaki u postojbinu svoju, jer do neba dopire pre-suda njegova, doseže do oblaka.

10 GOSPODIN je iznio na svjetlo pravednu stvarnašu. Dodite, pripovijedajmo na Sionu o djelu GOSPODINA, svojega Boga!

11 Oštrite strijele, hvatajte štitove! GOSPODIN je potaknuo bijes kraljeva medijskih, jer je protiv Babilona naum njegov naperen da ga uništi. Jest, to je osveta GOSPODINOVA, osveta za njegov dom.

12 Razmahnite zastavom na zidovima babilonskim! Pojačajte stražu, postavite stražare! Namjestite zasjede, jer kako je GOSPODIN naumio, tako će i izvršiti što je obećao za žitelje babilonske.

13 Ti, koji prebivaš na silnim vodama, bogat blagom, dođe kraj tvoj! Svršetak je lihvi tvojoj!

14 GOSPODIN vojska zakleo se samim sobom: Ako sam te i napunio ljudima kao skakavcima ipak ću podići pobjednički glas nad tobom.

15 On je stvorio zemlju svojom snagom, on je utemeljio svijet svojom mudrošću, on je razastro nebesa svojim razumom.

16 Kad se zaori njegov glas, zašušte vode na nebu. On vodi oblake s krajeva zemlje, baca munje s kišom, izvodi vihor iz njegovih odaja.

17 Luđak je svaki koji to ne shvaća. Sramiti se mora svaki umjetnik svojega lijevanog kipa, jer je prijevara njegov liveni kip; nema duha u njemu.

18 Oni su tlapnje, stvari smiješne. U vrije-me njihove kazne kraj je njima.

19 Ali kao ovi nije dio Jakovljev, nego je on Stvoritelj svega, i Izrael je pleme što je njegovo. GOSPODIN vojska ime je njegovo.

20 Ti si mi bojna sjekira bojno oružje: Jer ću s tobom razbiti narod u komade, tobom ću razoriti kraljevstva;

21 s tobom ću razbiti u komade konja i jahača, tobom ću razbiti u komade kola i vozača;

22 tobom ću razbiti u komade čovjeka i ženu; tobom ću razbiti u komade starca i dijete; tobom ću razbiti u komade mladića

i djevojku.

23 tobom ću razbiti u komade pastira i stado; tobom ću razbiti u komade seljaka i zapregu; tobom ću razbiti u komade namjesnike i upravitelje.

24 A sad ću na vaše oči platiti Babilonu i svim žiteljima kaldejskim za svu zloču što je počine Sionu, govori GOSPODIN!

25 Čekaj, sad ću na tebe, O goro pogibije, govori GOSPODIN, koja si opustošila svu zemlju! Pruzit ću svoju ruku protiv tebe i svalit ću te s hridine i postaviti ću od tebe goru ognja.

26 Neće uzeti od tebe kamena za krunište ni kamena za temelj. Ne, bit ćeš pustoš vječna, govori GOSPODIN!

27 Zabodite zastavu u zemlju! Zatrubite u rog među narodima! Posvetite narode za boj protiv Babilona! Sazovite protiv njega kraljevstva Ararata, Menija i Aškenaza! Pognite protiv njega vođe i dovedite konje, mnogo poput skakavaca!

28 Posvetite protiv njega narode za boj, kralja medijskog, namjesnike, sve upravitelje njegove i sve područje ovlasti njegove!

29 Onda će se potresti i zadrhtati zemlja, jer se na Babilonu ispunjava odluka GOSPODINOVA—da napravi područje babilonsko pustinjom u kojoj nitko ne prebiva.

30 Junaci Babilona odustaju od boja, ostaju i sjede u tvrđavama. Usahnula je njihova junačka snaga. Postali su žene. Opustošene su njegove kuće, njegove polomljene prijevornice.

31 Teklič leti za tekličem, glasnik za glasnicom, da jave babilonskom kralju da je grad njegov zauzet sa svih krajeva;

32 da su brodovi njegovi zaposjednuti bare njegove isušene, ratnici prestrašeni.

33 Jer ovako govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov: "Kći je babilonska kao gumno u vrijeme kad se gazi. Još malo, pa je i za nju došlo vrijeme žetve.

34 "Nebukadnezar, babilonski kralj, pojeo me je i satro, kao u praznu posudu bacio me je. Proždro me je kao zmaj, napunio trbuš svoj poslasticom i ispljuvao me.

35 Bijeda moja neka padne na Babilon"—reći će građanstvo Siona. "Krv moja neka dođe na žitelje kaldejske"—reći će Jeruzalem.

36 Zato ovako govori GOSPODIN: "Evo, ja ću voditi tvoru parnicu! Osvetiti ću te, osušiti ću more njegovo; izvor ću njegov osušiti.

37 Babilon će postati hrpa kamenja, stančaglijima, pustoš, poruga i bez žitelja.

38 Svi će rikati kao lavovi, zavijati kao laviči.

39 Kad ih upali pohlepa, pripraviti ću im

gozbu i napojit ću ih posrću i upadnu u vječni san iz kojega se više neće probuditi, govori GOSPODIN!

40 Svest ću ih na klanje kao janjce, kao ovnove i jarce.

41 Ah, kako je zauzet Šišak i osvojen ures svega svijeta! Kako je Babilon postao užas među narodima!

42 Ustalo je more na Babilon; utoru u silne valove njegove.

43 Njegovi gradovi postale su pustoš: zemlja suše i goleti, zemlja u kojoj više ne prebiva čovjek, kroz koju više ne prolazi čovjek.

44 Pohodit ću Bela u Babilonu i istrgat ću iz ralja njegovih što je proždro. Narodi neće više grnuti k njemu. Da zidovi babilonski će pasti.

45 Izadi iz područja njegova, moj narode! Neka svaki spasi svoj život od žestokoga gnjeva GOSPODINOVA!

46 Nemojte da klone vaše srce! Ne bojte se glasa što će se čuti u zemlji kad jedne godine dođe ovaj glas, druge godine onaj glas, i kad nasilje zavlada u zemlji, i jedan vladar ustane na drugoga.

47 Zato, zaista, dolazi vrijeme kad ću pohoditi idole babilonske. Sva će se zemlja njegova posramiti. Svi će pobijeni njegovi pasti u njemu.

48 Onda će nad Babilonom klicati od radoosti nebo i zemlja i sve u njima, kada dođu na njega sa sjevera zatirači, govori GOSPODIN!

49 I Babilon mora pasti za pobijene Izraelove, kao što su za Babilon pobijeni padali po cijelom svijetu.

50 Idite, koji ste utekli maču! Ne stojte, spominjite se u daljini GOSPODINA! Prema Jeruzalemu neka se upravlja vaše srce!

51 Stajali smo posramljeni kad smo čuli za porugu. Sramje pokrio licenāše, jer su stranci došli u svete domove GOSPODINOVE.

52 Zato zaista, dolazi vrijeme, govori GOSPODIN, kad ću pohoditi idole njegove. Po cijeloj njegovoj zemlji jecat će pobijeni.

53 Da se Babilon sve do neba popne, da sagradi tvrđavu svoju na visini nedostupnoj, doći će ipak od mene na njega zatirači, govori GOSPODIN!

54 Čuj, odjekuje vika iz Babilona, veliko uništenje iz zemlje kaldejske!

55 Jer GOSPODIN uništava Babilon, stišava ondje veliku vrevu. Valovi njegovi buče kao silne vode, vika se njegova razliježe.

56 Zaista, uništavatelj je došao na Babilon: junaci se njegovi zarobljavaju, lukovi se njegovi lome, jer je GOSPODIN Bog koji plača, on sigurno plača.

57 Njegove glavare i mudrace, namjesni-

ke, upravitelje i ratnike napojit će da padnu u vječni san iz kojega se više neće probuditi, govori Kralj, GOSPODIN vojska Ime je njegovo.

58 Ovako govori GOSPODIN vojska: Široki zidovi babilonski razorit će se do temelja, visoka vrata njegova ognjem će se spaliti. Ljudi će se truditi ni za što, narodi će biti u ognju i bit će izmučeni.

59 Ovo je zapovijed koju je dao prorok Jeremija Seraji, sinu Nerije, sina Mahsejina, kad je ovaj sa Zedekijom, kraljem Judinim, pošao u Babilon u četvrtoj godini kraljevanja njegova. Seraja je bio glavni komornik.

60 Jeremija je napisao u jednu knjigu svu nesreću što je trebala sīći na Babilon, name, sve ove riječi što su napisane protiv Babilona.

61 Jeremija je rekao Seraji: "Kad dođeš u Babilon, gledaj, objaviti sve ove riječi!"

62 Onda ćeš reći: 'GOSPODINE, ti si se zaprijetio ovomu mjestu uništenjem, da se nitko više ne nastani u njemu, ni čovjek ni životinja, jer će biti vječna pustinja.'

63 I bit će da kad pročitaš ovu knjigu, privezat ćeš kamen na nju i bacit ćeš je usred Eufrata.

64 Onda ćeš reći: 'Tako će potonuti Babilon i neće se više podignuti, zbog nesreće što će je pustiti na njega; on će iznemoći.'"

Do ovdje su riječi Jeremijine.

Razor Jeruzalema i propast kraljevstva

59 Dvadeset i jedna godina bila je Zedekiji kad je postao kralj. Vladao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Majka se njegova zvala Hamutala i bila je kći Jermije iz Libne.

2 I on je činio зло pred GOSPODINOM, sasvim onako kako je činio Jojakim.

3 Jer zbog gnjeva GOSPODINOVA došlo je s Jeruzalemom i Judom tako daleko da ih je odbacio ispred svojega lica. Zedekija otpadne od babilonskog kralja.

4 Dogodilo se u devetoj godini njegova vladanja, desetoga dana desetoga mjeseca, došao je Nebukadnezar, babilonski kralj, sa svom svojom vojskom na Jeruzalem. Opkolili su ga i napravili opkope unaokolo.

5 Grad je ostao opkoljen do jedanaeste godine kraljevanja Zedekijina.

6 Devetoga dana četvrtoga mjeseca bila je glad u gradu postala tako teška, te narod zemaljski nije više imao što jesti.

7 Onda je zid gradski bio provljen i svi su vojnici nagnuli u bijeg i ostavili grad noću, putom kroz vrata između oba zida uz vrt kraljev-a Kaldejci su držali grad opkoljeni su krenuli prema jordanskoj ravnici.

8 Ali postrojbe kaldejske potjerale su kralja i stigle Zedekiju u jerihonskom polju. Bila ga je ostavila sva njegova vojska i razbjezala se.

9 Uhitili su kralja i doveli ga babilonskom kralju u Riblu u hamatskom području. Taj mu izreče presudu.

10 Babilonski kralj je dao sinove Zedekijine poklati na njegove oči i sve glavare Judine pobio u Ribli.

11 A Zedekiju izvadio oči i stavio ga u mјedene verige. Babilonski kralj ga odveo u Babilon i držao ga u zatvoru do njegove smrti.

12 Desetoga dana petoga mjeseca, to jest u devetnaestoj godini kraljevanja Nebukadnezara, babilonskog kralja, došao je u Jeruzalem Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, koji je pripadao osobnoj službi babilonskog kralja,

13 i spali GOSPODINOV dom i kraljevski dvor. Sve kuće u Jeruzalemu, to jest sve kuće velikaša spali.

14 Sve zidine jeruzalemske unaokolo rušila je sva vojska kaldejska što je stajala pod zapovjednikom tjelesne straže.

15 Jedan dio malih ljudi i ostatak naroda što je još bio preostao u gradu, tako isto prebjegle su koje su bile prebjegle babilonskom kralju i ostatak obrtnika odveo Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže.

16 A jedan dio malih ljudi u zemljji ostavio je Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, kao vinogradare i poljodjelce.

17 Stupove mјedene u GOSPODINOVU domu, podnožja i mјedeno more u GOSPODINOVU domu razbili su Kaldejci i svu mјed od njih odvukli u Babilon.

18 I lonce, lopate, noževe, vrčeve, zdjele i sve posuđe mјedeno što se upotrebljavalo kod službe Božje uzeli su.

19 I umivaonice, tave, škropionice, lonce, svjetiljke, kadionice i čaše—sve što je bilo od zlata i srebra—uzeo sebi zapovjednik tjelesne straže.

20 Oba stupa, jedno more, dvanaest volova mјedenih što su bili pod njim, i klupe koje je dao napraviti kralj Salomon za GOSPODINOV dom; mјedi svega ovoga posuđa nije bilo mijere.

21 A glede stupova: jedan je stup bio visok osamnaest lakata, i mjeračka vrpca od dvanaest lakata bila je potrebna da ga obuhvati; bio je četiri prsta debeo i unutra šupalj.

22 Odozgor na njemu bilo je oglavlje mјedeno. Oglavlje je bilo visoko pet lakata. Pletenice sa šipcima ovijale se oko oglavlja, sve od mјedi. Isto takav bio je i drugi stup sa šipcima.

23 A bilo je dvadeset i šest šipaka što su lebdjeli slobodno. Sviš šipaka oko pletenice bilo je stotinu.

24 Zapovjednik tjelesne straže uzeo je sobom velikoga svećenika Seraju i drugoga svećenika Sefanija i tri vratara.

25 Dalje uzeo iz grada jednoga dvorjanika, koji je bio nad vojnicima, i sedam ljudi iz bliže okolice kraljeve, koji su se našli u gradu, onda pisara vojnog zapovjednika, koji je popisivao narod u zemlji za vojnu službu, i šezdeset ljudi iz naroda zemaljskog, koji su se našli u gradu.

26 Ove je uzeo Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, i odveo ih u Riblu babilonskom kralju.

27 A babilonski kralj dao ih je pobiti i pogubiti u Ribli u zemlji hamatskoj. Tako on odveo Judu iz njegove zavičajne zemlje.

28 Ovo je broj ljudi koje je Nebukadnezar odveo u ropstvo: u sedmoj godini tri tisuće i dvadeset i tri Judejca;

29 u osamnaestoj godini Nebukadneza-

rovoj osam stotina i trideset i dvije duše iz Jeruzalema.

30 U dvadeset i trećoj godini Nebukadnezarovoj odveo u ropstvo Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, Judejaca sedam stotina i četrdeset i pet duša, svega četiri tisuće i šest stotina duša.

31 Dogodilo se u trideset sedmoj godini otkako se odveo Jojakin, kralj Judin, u dvanaestom mjesecu, dvadeset petoga dana u mjesecu, Evil-Merodak, babilonski kralj, u godini svojega nastupa vlade pomilovao Jojakina, Judina kralja, i izvadi ga iz zatvora.

32 On je razgovarao prijateljski s njim i namjestio mu prijestolje iznad prijestolja drugih kraljeva, koji su se našli kod njega u Babilonu.

33 Smio je skinuti sa sebe haljine tamničke i uvijek kod njega jesti, dokle je živio.

34 Njegovo uzdržavanje je bilo trajno, davalo mu se od babilonskog kralja, iz dan u dan do njegove smrti, kroz sve dane njegova života.

Tužaljke

Jeremijine

Patnje zarobljeništva Siona

1 Ah, kako leži pusti grad, prijestolnica koja je nekada bila puna žitelja! Sada je kao udovica, koja je nekada bila velika među narodima. Vladarica nad zemljama postala je rob.

2 Gorko plače noću, suze joj na obrazima. Nikoga nema da ju utješi, od svih ljubavnika njezinih. Svi njezini prijatelji postali su joj nevjerni, postali su joj neprijatelji.

3 Iselila se Juda od jada, od ljutoga ropstva, boravi sad među neznabوšćima, ne nalazi mira: svi tlačitelji njegovi hvataju ga u tjeskobi.

4 Putovi na Sion tuguju, jer nitko ne dolazi na Svetkovinu. Sva su vrata njegova pusta; svećenici njegovi uzdišu. Djevice su njegove pune jada, i sam je jadan.

5 Njegovi tlačitelji su došli i zaposjeli vlast; njegovi neprijatelji se raduju, jer mu GOSPODIN zadao bol zbog svih njegovih grijeha. Njegova djeca idu u ropstvo pred tlačiteljem.

6 Padne sa sionske kćeri sav sjaj njezin. Glavari su njezini kao ovnovi bez pašnjaka. Vuku se ondje posve iznemogli pred goničem.

7 U vrijeme svoje muke i nevolje spominje se Jeruzalem i sve krasote koje je imao u dane davne; sada njegov narod pada u ruke neprijatelja, a nitko mu ne pomaže. Neprijatelji to gledaju i propasti se njegovo smiju.

8 Jeruzalem je mnogo sagriješio; zato je postao odvratan. Svi njegovi laskavci ga preziru jer su vidjeli njegovu golotinju. A on sam uzdiše i okreće se natrag.

9 Nečistoća pokriva skute njegove; nije mislio na kraj svoj. Zato je pao tako duboko; nije imao nikoga da ga utješi. "GOSPODINE, pogledaj moju nevolju, jer se užvisio neprijatelj!"

10 Tlačitelj poseže rukom na sve blago njegovo. Morao je vidjeti kako prodiru u njegovo svetište neznabоšć, kojima si zabranio pristup u zajednicu svoju.

11 Sav njegov narod uzdiše tražeći kruha. Za jelo daje nakit svoj, da produži život. Ah, GOSPODINE, vidi ipak i pogledaj kako sam veoma prezren!

12 Vi, svi koji prolazite putom, pogledajte i vidite ima li žalosti kakva je moja, koja me pogodila kad mi GOSPODIN zadao bol u dan žestokoga svojega gnjeva!

13 S visine poslao oganj u nutrinu moju za kaznu. Postavio mrežu mojim nogama i nauznak me srušio. Opustošio me, pa neprestano tugujem.

14 Opremljen je jaram mojih grijeha, privezala ga je njegova ruka. Bio mi je stavljen na vrat, i skršila se moja snaga. GOSPODIN me predao takvima, koje ne mogu prevladati.

15 Sve je junake moje ugrabio GOSPODIN u sredini mojoj. Sazvao protiv mene svećanost da pogubi ratnike moje. GOSPODIN je sam, kao grožđe u tjesku, zgnječio djevojku, kćer Judinu.

16 Zato ja moram gorko plakati; moje oko pliva u suzama. Daleko je od mene utješteli koji bi me okrijepio. Postiđena su moja djeca, jer je nadvladao neprijatelj.

17 Sion pruža svoje ruke, nema mu utještela. GOSPODIN je podignuo unaokolo protiv Jakova njegove neprijatelje, Jeruzalem je postao za njih odvratan.

18 GOSPODIN je jedini pravedan, jer ja sam mu prkosio. Čujte, svi narodi, i vidite bol moju! Djevojke moje i mladići moji otišli su u nevolju.

19 Pozvao sam ljubavnike svoje, ali su oni bili nevjerni. Svećenici moji, starještine moje poginuli su u gradu tražeći jela da produže svoj život.

20 Pogledaj, GOSPODINE, kako mi je teško; nutrina moja gori! U grudima mi se prevrće srce; jest, velik je bio prkos moj! Vani bjesni mač, a unutra smrt.

21 Čuli su kako jecam, ali nisam našao nikakva utještela. Svi su moji neprijatelji čuli za moju nesreću, radosni da si to napravio, da si poslao dan kojim si zaprijetio. Neka ih pogodi kao mene!

22 Neka izide pred tvoje lice sva njihova zloča! Onda napravi njima što si napravio meni za sve grijehе moje. Jer su bez broja uzdasi moji, slabo je moje srce.

Tugovanje Siona

2 Ah, kako naoblači GOSPODIN u svojem gnjevu kćer sionsku! Baci s neba na zemlju sjaj Izraelov, ne pomisli na podnožje svojih nogu u dan svojega gnjeva.

2 Neštedimice uništio GOSPODIN sva polja Jakovljeva. Porušio u svojem gnjevu tvrdave kćeri Judine. Porušio u prah, obeščastio kraljevstvo, njegove glavare.

3 Slomi u žestini svojega gnjeva svu snagu Izraelovu. Potegnuo natrag svoju desnicu od neprijatelja, raspali se na Jakova kao oganj plameni što proždire sve.

4 Kao neprijatelj nateže svoj luk, kao protivnik pruži svoju desnicu i pobio što mu je oku milo, sve to uništi u šatoru kćeri sion-

ske. Izlio svoju srdžbu kao oganj.

5 Kao neprijatelj pokazao se GOSPODIN. On uništio Izraela, on uništio sve kuće njegove, srušio njegove tvrđave, i povećao na kćer Judinu žalost i jadanje.

6 Silovito uništi, kao sjenicu u vrtu, dom svoj, porušio mjesto sastanka. GOSPODIN bacio u zaborav na Sionu Svetkovine i Subotnje dane. U žestokom svojem gnjevu odbaci kralja i svećenika.

7 Pogrđi GOSPODIN žrtvenik svoj, zamrzio svoje svetište. Pusti da padnu u ruke neprijatelju zidovi dvorova njegovih. Počeli su vikati u GOSPODINOVU domu kao u dan Svečanosti.

8 Odlučio GOSPODIN uništiti zidove kćeri sionske. Rasteže mjeračko uže i ne zaustavi svoje ruke od uništenja. I tako je napravio da opkop i zid tuguju zajedno.

9 Utonule su u zemlju vrata njezina; polomio i razbio prijevornice njezine. Kod neznabozaca su njezin kralj i njezini glavari. Nema više zakona. I proroci njezini ne dobivaju viđenja od GOSPODINA.

10 Šuteći sjede na zemlji starci kćeri sionske, posuli su prahom svoju glavu, i s kostrijeti se ogrnuli. Pognule k zemlji svoje glave djevojke jeruzalemske.

11 Ispale su mi oči od plača; grudi moje hoće puknuti. Sav mi je život otet zbog pada kćeri mojega naroda, jer dijete i nejačad ginu na ulicama gradskim.

12 Svojim majkama viču: "Gdje je kruh i vino?" Ginu kao smrtna rana na ulicama gradskim, izdišu svoju dušu na grudima majka svojih.

13 Sto da ti predočim, s čim da te izjednačim, kćeri jeruzalemska? Kakvu čuti priliku naći da te utješim, djevojko, kćeri sionska? Jer je velika kao more nesreća tvoja; tko da te ozdravi?

14 Proroci tvoji navješčivali ti laž i prijevaru, nisu otkrivali krivnje tvoje da okrenu sudbinu tvoju. Samo su ti utvare govorili da te prijevare i zavedu.

15 Nad tobom pljeskaju rukama svi koji prolaze putom. Sikću i mašu glavom nad kćerkom jeruzalemskom: "To li je grad za koji su govorili da je najljepši, milina svemu svijetu?"

16 Otvaraju usta na tebe svi tvoji neprijatelji. Škripe zubima, sikću i viču: "Ha, proždrijeli smo ju! Jest, ovo je dan našega nadanja-dočekali smo ga, doživjeli smo!"

17 Dovršio je GOSPODIN što je naumio, prijetnju je svoju ispunio, koju je davno rekao: razorio je nemilice, razveselio je tobom neprijatelja, napravio je ponosnim protivnike tvoje.

18 O poviči gore visoko GOSPODINU, djevojko,

kćeri sionska! Daj da teku suze tvoje kao potok dan i noć! Ne daj sebi nikada mira; neka se oko tvoje nikada ne odmori!

19 Ustani! Tuguj glasno noću, u početku straže! Izlijevaj svoje srce kao vodu pred licem GOSPODINOVIM! Podiži k njemu svoje ruke za život svoje djece što ginu od gladi na uglovima svih ulica!

20 GOSPODINE, vidi ipak i pogledaj, kome si napravio ovako! Jesu li smjele žene jesti plod svojega tijela, dječicu svojega naručja? Je li se smjelo u svetištu GOSPODINOVU ubijati svećenika i proroka?

21 Na ulicama leže na zemlji dječak i starac. Djevojke moje i mlađići moji pali su od mača. Ti si ih pobio u dan svojega gnjeva, poklao si ih okrutno.

22 Sazvao si od svuda kao na svetkovinu, one koji me straše. U dan gnjeva GOSPODINOVA nije bio nitko tko bi utekao i pobegao. Koje sam othranio i brižno odgojio, moj neprijatelj mi ih je pobio.

Prorokovo tugovanje

3 Ja sam koji sam iskusio nevolju pod prutom njegova gnjeva.

2 Potisnuo me je i potjerao u taman mrak.

3 Protiv mene obraća svoju ruku uvijek, iznova, svagda.

4 Napravio je da uvene moje tijelo, koža moja, polomio je moje kosti.

5 Sazidao je i namnožio oko mene otrovnu nevolju.

6 U tamu me obavio kao mrtvace davnih vremena.

7 Ogradio me, da ne izadem, otežao mi okove moje.

8 Kad vičem i zovem, on ne čuje vapaja mojega,

9 Sazidao je moje putove klesanim kamenom, zakrio stazu moju.

10 Bio mi je kao medvjed što vreba, lav u skrovištu.

11 Odvukao me s puta, razderao me. Pustio me da uginem.

12 Nategnuo svoj luk, stavio me za biljeg strijeli svojoj.

13 Probo mi bubrege strijelama iz tobolca svojega.

14 Postao sam ruglo svemu svojem narodu, ruglo njihovo svaki dan.

15 Nasitio me gorčinom; dao mi pelin da pijem.

16 Polomio mi zube kamenjem, dao mi pepeo da jedem.

17 Uzeo si mir mojoj duši, zaboravio sam sreću.

18 Rekao sam: "Ode mi život, uzdanje moje u GOSPODINA."

19 Spomeni se nevolje moje, tumaranja

mojega, pelina gorkoga žuči!

20 Mnogim mudrovanjem skučena je u meni moja duša.

21 Ovo ću pomisliti u sebi, iz toga ću uzdanje crpsti:

22 Milost je GOSPODINOVA da nismo sasvim uništeni, neiscrpivo je njegovo milosrđe.

23 Obnavljaju se svako jutro; velika tvoja vjernost.

24 Govori moja duša: "GOSPODIN je dio moj, zato se uzdajem u njega."

25 GOSPODIN je dobrostiv onome, koji ga čeka, duši koja ga traži.

26 Dobro je mirno čekati pomoći GOSPODINU.

27 Dobro je svakome nositi jaram svoj od mladosti.

28 Neka sjedi sam i šuti kad mu on dosudi!

29 Neka prigne k prahu svoja usta, možda još ima uzdanja!

30 Neka podmetne obraz svoj onome koji ga tuče, neka se najede sramote!

31 Jer GOSPODIN ne odbacuje zauvijek.

32 Ako i dosudi nevolju, on se i smiluje u veličini svoje milosti;

33 jer on iz naslade ne ruši i ne rascvili ljudi.

34 Kad su gazili nogama sve zarobljenike u zemlji,

35 kad su izvrtili pravo čovjeka pred očima Svevišnjega,

36 kad su tlačili čovjeka pred sudom—ne vidi li to GOSPODIN?

37 Tko je taj koji je zapovjedio i dogodilo se, a da GOSPODIN nije zapovjedio?

38 Ne dolazi li nesreća i sreća po zapovijedi Svevišnjega?

39 Zašto se tuži čovjek koji još živi, čovjek zbog kazna svojih?

40 Ispitajmo, pretražimo svoje putove, obratimo se GOSPODINU!

41 Podignimo srce i ruke k Bogu na nebesima!

42 Grijesili smo i bunili smo se, onda nam nisi oprostio.

43 Obavio si se gnjevom, progonio si nas, ubijao neštendimice.

44 Zaogrnuo si se u oblak da više ne prodre molitva;

45 napravio si od nas smeće, izmet usred naroda.

46 Razjapili svoja usta protiv nas svi neprijatelji naši.

47 Dogodio nam se užas i jama, uništenje i zatiranje.

48 Potoci vode teku iz očiju mojih zbog pada kćeri mojega naroda.

49 Moje oči liju suze bez prestanka,

50 dokle GOSPODIN ne pogleda i ne vidi s neba.

- 51 Moje oko muči moju dušu zbog svih kćeri grada mojega.
- 52 Tjerali su me kao pticu moji neprijatelji ni za što.
- 53 Svaljivali su u jamu moj život, bacali kamenje na mene.
- 54 Vode su pokrile moju glavu; pomislio sam: "Izgubljen sam."
- 55 Onda sam zazvao, GOSPODINE, tvoje Ime iz dubine jame.
- 56 Ti si čuo zaziv moj: "Ne zatiskuj svojega uha mojem vapaju!"
- 57 Bio si blizu mene kad sam te zvao, rekao si: "Ne boj se!"
- 58 Vodio si, GOSPODINE, moju stvar, izbavljao si moj život.
- 59 Vidio si, GOSPODINE, na m
nepravdu; pribavio si mi pravicu!
- 60 Vidio si svu osvetljivost njihovu, sve naume njihove protiv mene.
- 61 Čuo si ruganje njihovo, GOSPODINE, sve naume njihove protiv mene.
- 62 I spletke mojih protivnika govore protiv mene danomice.
- 63 Pogledaj sjedenje i njihovo ustajanje—ja sam im pjesma rugalica.
- 64 GOSPODINE, ti ćeš im platiti po djelima njihovih ruku.
- 65 Zasljepit ćeš njihova srca; tvoja kletva na njih!
- 66 Ti ćeš ih u gnjevu progoniti, uništiti ih pod nebesima, GOSPODINE!

Sionova krivnja i kazna

- 4** Ah, kako je poblijedjelo zlato, kako se pokvarila plemenita kovina! Razasuto je sveto kamenje po uglovima svih ulica.
- 2 Plemeniti sinovi Siona, nekada zlatom izmjereni, kako su cijenjeni kao zemljane posude, kao djelo ruke lončarove!
- 3 I čagliji podaju grudi, doje mlade. Kći mojega naroda okrutna je kao nojevi puštinje.
- 4 Jezik je nejakoga prionuo za nepce od zedi. Dječica su tražila kruha, a nitko im ga nije lomio.

5 Koji su nekada jeli poslastice, ginu na ulici. Koji su nošeni u grimizu, valjaju se u prašini.

6 Jer je krivnja kćeri mojega naroda bila veća od grijeha Sodome, koja je bila srušena u čas, a da se nisu trudile ruke.

7 Njezini glavari sjali su jasnije od snijega, bjelije od mlijeka. Crvenije je bilo njihovo tijelo od koralja, lik je njihov bio kao safir.

8 Ali je njihovo lice postalo crnje od čadi, ne poznaju se na ulicama. Koža im se prilijepila za kosti, osušila se kao drvo.

9 Sretniji je tko je pao od mača negoli tko

- je poginuo od gladi: polagano ginu oni od nestašice hrane.
- 10 Kuhale su vlastitom rukom nježne žene svoju djecu. Ona su im bila hrana kad je padala kći mojega naroda.
- 11 Iscrpio je GOSPODIN svoj gnjev, izlio je jarost svoje srdžbe, oganj je na Sionu raspalio što proždrije njegove utvrde.
- 12 Nikada nisu pomislili zemaljski kraljevi, ni svi žitelji zemaljski da bi ušli tlačitelj i neprijatelj na vrata Jeruzalema.
- 13 Dogodilo se to za grijeha njegovih proroka, za opačine njegovih svećenika, koji su proljevali usred njega krv pravednika.
- 14 Vrludali su kao slijepci po ulicama, uprljani krviju, da se čovjek nije mogao dotaknuti haljina njihovih.
- 15 Vikali su im: "Natrag, nečist, natrag, natrag! Ne dodirujte ga se!" Kad bi bježali i skitali se, onda bi se govorilo među neznačima: "Ne smiju dalje boraviti."
- 16 Lice ih je GOSPODINOVO rasulo; on ih više ne može gledati. Prezirali su čast svećenika, nisu poštivali staraca.
- 17 Oči naše uzalud čeznu još uvijek za pomoći. Na stražarnici svojoj čekali smo narod koji ne pomaže.
- 18 Spriječili su nam, vrebajući nam korake, da hodamo po ulicama svojim. Svršetak je naš bio, dani se naši navršili; jest, došao je ssvršetak naš.
- 19 Progonitelji naši bili su još brži od orlova nebeskih. Gonili su nas po gorama, vrebali nas u pustinji.
- 20 Bio je naš životni dah, pomazanik GOSPODINOV, uhvaćen u jame njihove, a za njega smo mislili: "U sjeni njegovož živjet ćemo među narodima."
- 21 Raduj se i veseli, kćeri edomska, koja prebivaš u zemlji Usu! I na tebe će još doći čaša; opit će se i otkrit će se.
- 22 Krivnja je tvoja uništena, kći sionska; on te više ne izgoni. On će kazniti tvoju krivnju, kći edomska, otkrit će tvoje grijeha!

Molitva za obnovu

- 5** Spomeni se, GOSPODINE što nas je snašlo! Pogledaj i vidi sramotu našu!
- 2 Baština naša zapadne drugima, kuće naše strancima.
- 3 Sirote smo, bez oca, majke naše kao udovice.
- 4 Pijemo za novac svoju vodu, moramo plačati za drva vlastita.
- 5 Na vratu su nam tlačitelji, iscrpljeni smo i ne nalazimo mira.
- 6 Pružili smo ruku Egiptu i Asiriju da se nasitimo.
- 7 Oci su naši sagrijesili i nema ih više. Opa-

čine njihove moramo mi nositi.

8 Sluge su gospodari nad nama; nitko nas ne izbavlja iz njihovih ruku.

9 Donosimo sebi kruh sa strahom za život od mača u pustinji.

10 Kao peć koža nam je crna, u žeravici gladi.

11 Sramotili su žene na Sionu, djevojke po Judinim gradovima.

12 Glavare su vješali svojim rukama, prezrena je bila čast staraca.

13 Mladići nose mlin; pod teretom drva posrću dječaci.

14 Na vratima ne sjede više starci; mladiće ne sjedinjuje igra.

15 Nestalo je radosti u našem srcu, ples se

naš pretvorio u žalost.

16 Pala nam je kruna s glave; teško nama što smo sagriješili!

17 Stoga je srce naše oslabjelo, stoga je oko naše potamnjelo:

18 Zbog Gore Siona što je opustjela, i lisice brzaju po njoj.

19 Ti, GOSPODINE, stoluješ u vijeke, tvoje prijestolje stoji od vijeka do vijeka.

20 Zašto hoćeš da nas zaboraviš zauvijek, da nas ostaviš zauvijek?

21 Obrati nas, GOSPODINE, k sebi! Mi se vraćamo natrag. Ponovi naše dane kako su bili prije!

22 Ili zar si nas sasvim odbacio? Srđiš li se toliko na nas?

Ezekiel

Knjiga proroka Ezekiela

Prikazanje slave Gospodnje

1 Dogodilo se u tridesetoj godini, u četvrtom mjesecu, petoga dana toga mjeseca, kad sam boravio među zarobljenicima na rijeci Kebaru, otvorila se nebesa i video sam viđenja božanska.

2 Peti dan toga mjeseca, u petoj godini nakon odvođenja kralja Jojakina,

3 došla je GOSPODINOVA riječ Ezekielu, sinu svećenika Buzija u zemlji Kaldejaca na rijeci Kebaru, i GOSPODINOVA ruka je došla ondje na njega.

4 Onda ja sam pogledao i video: sa sjevera udari vihor sa silnim oblakom punim ognja što je buktio. Okruživala ga je svjetlost, a iznutra je sjao kao svjetlac u ognju.

5 Posred njega prikazale se prilike slične četvorim živim bićima. Izgled njihov bio je ovaj: imala su lik čovječji.

6 Svako je imalo četiri lica i svako od njih četiri krila.

7 Noge njihove bile su prave i stope njihove kao u teleta. Sijevale su kao mjeđ blistava.

8 Ruke čovječje pružale se pod krilima njihovim na sve četiri strane, četvero njih imali su svoja lica i svoja krila.

9 Krila su se njihova doticala; nisu se okretala kada bi išla; svako biće je išlo ravno naprijed.

10 Izgled njihova lica bio je ovaj: sprijeda imala su lice čovječje, zdesna lice lavlje, slijeva lice volujsko, unutra lice orlovsко, u sva četiri bića.

11 Krila su njihova bila gore ispružena. S dva su se doticala, a s dva su prekrivala svoja tjelesa.

12 Svako je išlo ravno naprijе; kamo ih je duh tjerao da idu, ondje su išla; i nisu se okretala kada bi išla.

13 U sredini bića bilo je nešto što je izgledalo kao živo ugljevlje, kao zublje. Ove su išle između bića ondje i ovdje. Oganj je imao svijetli sjaj, i munje su izlazile iz ognja.

14 Bića su trčala ondje i ovdje, tako da je izgledalo kao da su munje sijevale.

15 Kad sam promatrao bića, video sam kotač uz bića na zemlji na njihove četiri strane.

16 Kotači i njihova naprava imali su izgled krizolita. Sva četiri imala su isti oblik. Izgledali su i bili su tako izrađeni kao da bi jedan kotač išao kroz drugi.

17 Kad su trčali, mogli su se kretati na sve četiri strane. Pri vožnji se nisu trebali okretati.

18 Naplatnice su njihove bile vrlo visoke i strašne za gledanje. Unaokolo bile su naplatnice pune očiju u sva četiri!

19 Kad bi se bića kretala naprijed, okretali se i kotači uz njih, i kad bi se bića podigla od zemlje, podigli su se i kotači.

20 Kamo bi ih duh tjerao da idu, ondje su išli kotači što bi se podizali zajedno s njima, jer je dah bića bio u kotačima.

21 Kada su se kretala bića, išli su i kotači s njima, kada bi ona stala, stali bi i ovi. Kada bi se ona podizala od zemlje, podizali su

se kotači istodobno s njima, jer je duh bića bio u njima.

22 Nad glavama bića bilo je vidjeti neku vrstu nebeskog svoda iz divna kristala što se prostirao gore nad njihovim glavama.

23 Pod svodom nebeskim bila su krila njihova pružena, jedna prema drugima, dva od svakoga; dva druga koja su imala, prekrivala su njihova tijela.

24 Čuo sam huku krila njihovih što je bila kao huka mnogih voda, kao grmljavina Svemoćnoga. Kad bi išla, bila je glasna huka kao graja u taboru.

25 Kad bi stala, spustila bi se mirno krila njihova. I zaorio se glas iznad nebeskog svoda koji je bio nad njihovim glavama. Kad bi stala, spustila bi se mirno krila njihova.

26 Iznad nebeskog svoda, što se nalazio nad njihovim glavama, bilo je po izgledu kao prijestolje, izgledalo kao safir kamen. Na tom gore kao prijestolju bila je prilična čovjeku.

27 Vidio sam nešto kao sjajan svjetlac, nešto što je izgledalo kao oganj naokolo. Od bedara gore i od bedara dolje video sam kao oganj i svjetlost oko njega.

28 Kao što izgleda duga kad se pojavi u kišni dan, tako je izgledala svjetlost oko njega. To je bio izgled prikazanja slave GOSPODINOVE. Ja sam ju video i pao sam na koljena licem do zemlje. Onda sam čuo glas jednoga koji je govorio.

Poziv Ezekiela za proroka

2 On mi je rekao: "Sine čovječji, postavi se na svoje noge, jer hoću govoriti s tobom!"

2 Onda je došao duh u mene kad mi je on govorio i postavi me na moje noge, i slušao sam onoga koji je razgovarao sa mnom.

3 On mi je rekao: "Sine čovječji, ja te šaljem Izraelovim sinovima, narodu nepokornom, koji se pobuni protiv mene. Oni i njihovi oci griješili su protiv mene sve do današnjega dana.

4 To su sinovi drska obraza i otvrđnuta srca. Njima te šaljem; reci im: Ovako govori GOSPODIN Bog.

5 I poslušaju li ili ne poslušaju-jer su rod nepokoran-neka ipak znaju da je prorok među njima.

6 A ti, sine čovječji, ne boj ih se i ne straši se njihovih riječi, iako je oko tebe drača i trnje i boraviš među škorpionima! Ne boj se njihovih riječi! Ne dršći pred njihovim licem, jer su rod nepokoran!

7 Navješćuj im moje riječi, poslušali ili ne, jer su nepokorni.

8 Ali ti, sine čovječji, slušaj što će ti reći! Ne

budi nepokoran kao taj rod neposlušan! Otvori svoja usta i jedi što ti dadem!"

9 Onda sam video ruku pruženu prema meni i u njoj svitak knjige.

10 On ga razvio pred menom. Bio je ispisan na prednjoj strani i na suprotnoj strani. Bili su u njemu napisani plač, uzdisaji i jauci.

Ezekiel ide k zarobljenicima

3 Povrh toga On mi je rekao: "Sine čovječji, pojedi što je pred tobom, pojedi taj svitak, onda idi i govorи kući Izraelovoju!"

2 Otvorio sam svoja usta, i on mi je dao svitak da jedem.

3 I rekao mi: "Sine čovječji, nahranji svoj trbuš ovim svitkom što ti ga dajem i pusti da uđe u tvoju nutrinu!" Ja sam ga pojeo i bio mi je u ustima sladak kao med.

4 Nato mi je zapovjedio: "Sine čovječji, ustani, idi kući Izraelovoju i govorи im u moje Ime!

5 Jer ti se ne šalješ k narodu nepoznata jezika i nerazumljiva govora nego kući Izraelovoju,

6 i ne k mnogim narodima nepoznata jezika i nerazumljiva govora, kojima riječi ne razumiješ. Kad bih te poslao k njima, poslušali bi te.

7 Ali te kuća Izraelova neće poslušati, jer i mene neće poslušati, jer je sva kuća Izraelova tvrda obraz i otvrđnuta srca.

8 Ali evo, činim tvoj obraz tvrdim kao njihov i čelo tvoje tako tvrdo kao njihovo.

9 Kao dijamant, tvrde od hridine, činim ti čelo. Ne boj ih se, ne dršći pred njihovim licem, jer su rod nepokoran."

10 Dalje mi je rekao: "Sine čovječji, uzmi sve riječi što ti ih priopćujem u svoje srce i slušaj ih svojim ušima!

11 Ustani, idi k zarobljenicima, k sinovima svojega naroda, govorи im i reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog,' poslušali ili ne poslušali!"

12 Onda me podignuo duh gore i čuo sam za sobom silan gromovnički glas: "Blagoslovljena je slava GOSPODINOVA s njegova mesta!"

13 Još sam čuo huku krila onih živih bića što se jedna drugih dodirivala, i prasku kočaču uz njih silna gromovnička buka.

14 Duh me onda podignuo gore, uzeo me i ja sam ozbiljno išao u uzbudjenosti svojega duha, jer je GOSPODINOVA ruka teško ležala na meni.

15 Tako sam došao u Tel-Abib k zarobljenicima u koji su prebivali na rijeci Kebaru, gdje su se bili naselili. Ondje sam boravio sedam dana posve uzbudjen među njima.

16 Dogodilo se poslije sedam dana došla

mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši.

17 "Sine čovječji, postavio sam te stražarom kući Izraelovoju. Kad čuješ riječ iz mojih usta, opomenut ćeš ih u moje Ime.

18 Kad velim bezbožniku: 'Poginut ćeš,' a ti ga ne opomeneš i ne progovoriš mu da odvratiš bezbožnika od opaka njegova puta i da ga sačuvaš u životu, to će bezbožnik poginuti zbog svoje opačine, ali ću krv njegovu tražiti iz tvoje ruke.

19 Ako li ti opomeneš bezbožnika, a on se nije vratio od bezbožnosti svoje i od opaka svojega puta, to će on poginuti zbog opačine svoje, a ti si spasio svoju dušu.

20 Ako se pravednik odvrati od pravednosti svoje i pravi zlo, to će mu ja podmetnuti na što će se spotaknuti da pogine. Ako ga ti onda nisi opomenuo, to će on poginuti zbog opačine svoje, i pravedna njegova djela koje je činio neće se dalje spominjati, ali ću krv njegovu tražiti iz tvoje ruke.

21 Ako li si ti njega, pravednika, opomenuo da on, pravednik, ne grieši više, i on ne grieši više, to će pravednik ostati u životu, jer se dao opomenuti, i ti si spasio svoju dušu."

22 Ondje je došla GOSPODINOVA ruka na mene, i on mi je zapovjedio: "Ustani, izadi na ravnicu u dolini! Ondje ću govoriti s tobom."

23 Ustao sam i izašao na ravnicu u dolini. Ondje sam video gdje стоји slava GOSPODINOVA, kako sam je bio gledao na riječi Kebaru, i ja sam pao na koljena licem do zemlje.

24 Ali je došao duh na mene i postavio me na moje noge. On mi je rekao: "Idi, zatvori se u svoju kuću!"

25 Sine čovječji, evo: stavit će na tebe užad i njima će te svezati. Ti onda nećeš izlaziti među njih.

26 Ja ću napraviti da ti se jezik prilijepi za nepce tvoje, i ti ćeš zamuknuti i nećeš im biti opominjač, jer su rod nepokoran.

27 Ali kad progovorim s tobom, otvorit ću ti usta i ti ćeš im navijestiti: Ovako govori GOSPODIN Bog. Tko će slušati, neka sluša, a tko neće slušati, neka ne sluša, jer su rod nepokoran.

Postavljanje opsade Jeruzalema

4 Sine čovječji, uzmi opeku stavaju ispred sebe, izreži na njoj grad Jeruzalem!

2 Onda otvori protiv njega opsadu, sagradi kule opsadne protiv njega i iskopaj opkop protiv njega! Onda postavi tabor protiv njega i namjesti unaokolo zidodere protiv njega!

3 Potom uzmi tavicu željeznu i stavi je kao željezni zid između sebe i grada! Onda baci

na njega poglede prijetnje, kao da bi on bio opsjednut, i kao da si ti opsjedatelj njegov! To je nevolja kući Izraelovoju.

4 Onda lezi na lijevu stranu svoju i stavi na nju krivnju Izraelove kuće; koliko dana odležiš na njoj, toliko ćeš nositi njihovu krivnju.

5 Ja ću ti godine njihovih grijeha računati kao isto toliko dana, naime, tri stotine i devedeset dana nosit ćeš krivnju Izraelove kuće.

6 Kad ih navršiš, lezi opet na desnu stranu i uzmi na sebe krivnju Judine kuće za četrdeset dana; za svaku godinu računam ti jedan dan.

7 Pritom ćeš upraviti svoje lice na opsadu Jeruzalema. Mišica tvoja neka je ispružena! Tako ćeš prorokovati protiv njega.

8 Evo, ja stavljam na tebe užad da se ne možeš okrenuti s jedne strane na drugu, dok ne navršiš dane tjeskobe svoje.

9 Uzmi pšenice, ječma, boba, leće, prosa i grahorice, saspi to u jednu posudu i napravi sebi od toga kruh! Sve dok ležiš na svojoj strani, tri stotine i devedeset dana, to ćeš jesti.

10 Jelo tvoje kojim ćeš se hraniti neka iznosi izmjereno dvadeset šekela na dan; jedi ga na obroke!

11 I vodu ćeš piti na mjeru, naime, jednu šestinu hina; pij ju na obroke!

12 Kruh ćeš jesti pripravljen kao ječmen kolač; na njihove oči peći ćeš ga na nečisti čovječoj."

13 I rekao je GOSPODIN: "Isto će tako Izraelovi sinovi jesti nečista jela među neznačima kamo ću ih pregnati."

14 Onda sam rekao: "Ah, GOSPODINE Bože, nikada se nisam zmazio nečistim; mesa od palih ili razdrtih životinja od mladosti do sada nisam još nikada jeo; meso pokvareno nije još nikada ušlo u moja usta."

15 On mi odgovorio: "Dobro, dopustit ću ti govedu izmetinu mjesto čovječe nečisti; njom možeš ispeći svoj kruh."

16 Dalje mi je rekao: "Sine čovječji, evo, ja ću u Jeruzalemu slomiti štap kruha. Oni će morati jesti kruh na mjeru i u tjeskobi. I vodu će morati piti na mjeru i u grozi.

17 Oni će imati oskudicu kruha i vode, i jedan kao drugi ginut će i iščeznut će zbog krivnje svoje.

Mač protiv Jeruzalema

5 A ti, sine čovječji, uzmi oštar mač, i upotrijebi ga kao britvu, i prodi s njim preko svoje glave i preko svoje brade, i onda uzmi tezulju i razdijeli vlas.

2 Jednu trećinu spali usred grada kad se dovrši vrijeme opsade, drugu trećinu uzmi

i isijeci je mačem oko grada, a posljednju trećinu razaspi u vjetar! Ja ču trgnuti mač za njima.

3 Od toga uzmi mali broj i zaveži u skut svoje haljine.

4 Onda od toga uzmi opet neke, baci ih u oganj i spali ih! Odatle će izići oganj na svu kuću Izraelovu.”

5 Ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Tako bude s Jeruzalemom. Postavio sam ga usred naroda i okolo njega zemlje.

6 Ali se pokazao protiv mojih presuda nepokoran i radio je bezbožnije nego neznačajči; sagriješio je protiv mojih zapovijedi više nego zemlje oko njega, jer su prezreli moje zapovijedi i nisu hodili po mojim zakonima.’

7 Zato govori GOSPODIN Bog: ‘Jer ste bili nepokorniji od neznačajčaca oko vas, jer niste hodili po mojim zakonima i niste izvršavali mojih propisa, pa ni po zapovijedima neznačajčaca oko vas niste radili.’

8 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Evo, i ja ču doći na tebe i u tvojoj sredini izvršiti presudu pred očima naroda.

9 Zbog svih tvojih odurnosti uradit ču ti što još nisam uradio nikada, takvo što neću i više nikada napraviti.

10 Zato će u tvojoj sredini oci jesti svoju djecu i djeca svoje oce. Izvršit ču na tebi presudu i razasut ču posljednji ostatak tvoj u sve vjetrove.

11 Tako ja živ bio, govori GOSPODIN Bog, ti si zaista onečistio moje svetište svakojakim nečistoćama svojim i svakojakim grozotama svojim. Zato ču i ja tebe zgaziti i moje oko neće imati milosrđa i neću te štedjeti.

12 Trećina će tvoja pomrijeti od kuge i od gladi će izginuti u tvojoj sredini. Druga će trećina tvoja pasti od mača oko tebe. Posljednju trećinu tvoju razasut ču u sve vjetrove i trgnut ču mač za njima.

13 Tako će se moj gnjev sasvim izvršiti. Smirit ču svoju jarost na njima i tako ču se osvetiti. Oni će spoznati da sam ja, GOSPODIN, govorio u svojoj revnosti kad izvršim svoju srdžbu na njima.

14 Napravit ču od tebe pustoš i sramotu među narodima oko tebe, pred očima svakoga, koji prolazi.

15 Postat ćeš sramota i ruglo, opomena i užas narodima sve okolo tebe, kad izvršim na tebi presudu u gnjevu i jarosti i ljutim kaznama. Ja, GOSPODIN, izrekao sam to.

16 Kad pustim na vas ljute strijele gladi što donose propast, što ču ih pustiti da vas uništим i kad stavim na vas glad i prekinem vam dostavu kruha.

17 I pustit ču na vas glad i divlje zvijeri koje

će vam ugrabiti djecu. Kuga i krv doći će i preplaviti vas, i pustit ču mač na vas. Ja, GOSPODIN, izrekao sam to.”

Sud na Izraelovo idolopoklonstvo

6 Nato mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 “Sine čovječji, upravi svoje lice protiv gora Izraelovih, prorokuj protiv njih, **3** I reci: ‘Vi gore Izraelove, čujte riječ GOSPODINA Boga! Ovako govori GOSPODIN Bog gorama i visinama, dolinama i gudurama: Zaista, ja ču pustiti na vas mač i srušit ču žrtvene uzvisine vaše.

4 Vaši će se žrtvenici raskopati, vaši će se sunčani stupovi razrušiti, i vaše ču pobijene pobacati pred idole vaše.

5 Položit ču mrtva tjelesa Izraelovih sinova pred idolske kipove njihove i porazbacat ču kosti vaše oko žrtvenika vaših.

6 Posvuda gdje prebivate gradovi će se opustošiti i uzvisine će se porušiti. Tako će se žrtvenici vaši raskopati i opustjeti. Idoli će se vaši izlomiti i uništiti, sunčani stupovi vaši isjeći će se i loša će se vaša djela uništiti.

7 Pobijeni će padati u sredini vašoj, i vi ćete spoznati da sam ja GOSPODIN.

8 Ipak ču neke od vas, koji uteknu maču, ostaviti među narodima kad se raspršite po zemljama.

9 Onda će se oni od vas, koji uteknu maču narodima kamo su bili odvedeni kao zarobljenici, sjetiti mene, kad slomim njihovo srce što se bilo otudilo od mene u blud idolski, i oči njihove što su se pribile uz svoje gadne idole. Sami će sebi biti mrski zbog zla koje su počinili u svim svojim grozotama.

10 I spoznat će da sam ja GOSPODIN i da nisam prijetio uzalud da ču im nanijeti tu nesreću.”

11 Ovako govori GOSPODIN Bog: “Pljesni rukama, lupi nogama i vikni: ‘Jaoh, na sve zle grozote Izraelove kuće, jer će pasti od mača, gladi i kuge.

12 Tko boravi u daljinji, umrijet će od kuge; tko je blizu, past će od mača; tko još ostane od opkoljenih, poginut će od gladi, jer ču iskaliti svoju srdžbu na njima.

13 Spoznat ćete da sam ja GOSPODIN kad budu njihovi pobijeni ležali među idolima njihovim oko žrtvenika njihovih, na svakom visokom brežuljku, na svim vrhuncima gorskim, pod svakim zelenim stablom, pod svakim granatim hrastom, na mestima gdje su prinosili žrtveni miris svim svojim idolima.

14 Zamahnut ču svojom rukom na njih i pretvorit ču njihovu zemlju u pustinju i pu-

stoš, od pustinje do u Riblu, po svim prebivalištima njihovim. Spoznat će da sam ja GOSPODIN.””

Sud na Izrael

7 Nadalje došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 “Sine čovječji, ovako govori GOSPODIN Bog zemlji Izraelovojoj: ‘Svršetak dolazi, svršetak na četiri međe zemlje.

3 Sada ti je kraj, pustit ću svoju srdžbu na tebe, sudit ću ti po tvojim putovima i platit ću ti za sve tvoje grozote.

4 Moje oko neće imati milosrđa i neću te štedjeti, nego ću ti platiti za opake tvoje putove i tvoje grozote će ostati u tvojoj sredini. Onda ćete znati da sam ja GOSPODIN!”

5 Ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Nesreća za nesrećom evo ide!

6 Svršetak dolazi, dolazi svršetak; budi se nad tobom, evo dolazi!

7 Dolazi na tebe nevolja, žitelju zemlje! Dolazi vrijeme, približava se dan užasa, a ne veseloga glasa po gorama.

8 Doskora ću izliti svoju jarost na tebe, iskalit ću svoju srdžbu na tebi, sudit ću ti po tvojim putovima i platit ću ti za sve tvoje grozote.

9 Moje oko neće imati milosrđa i neću te štedjeti, nego ću ti platiti za opake tvoje putove i dat ću da osjetiš svoje grozote. Onda ćete znati da sam ja GOSPODIN koji udara.

10 Evo dana, evo dolazi, nevolja je iznikla; prut cvate i obijest provaljuje.

11 Nasilje se podiglo na štap bezbožnosti. Ništa više ne ostaje od njih: ništa više od bogatstva njihova, ništa više od sjaja njihova, ništa više od krasote njihove.

12 Dolazi vrijeme, približava se dan! Kupac neka se ne raduje! Prodavač neka se ne podaje žalosti, jer dolazi gnjev žestok na sve njihovo imanje.

13 Tko prodaje, neće više nikad posjedovati što prodaje, dokle je god živ, jer se proročanstvo o svemu imanju njihovu neće opozvati. Potkopao je svatko svoj život krivnjom svojom. Nitko se ne oslobađa.

14 Zatrubit u rog! Spremite sve! Ali nitko ne ide u boj, jer žestok moj gnjev dolazi na sve njihovo imanje.

15 Vani bjesni mač, unutra kuga i glad. Tko je na polju, past će od mača, tko u gradu, toga će uništiti glad i dah kuge.

16 Tko od njih utekne, bit će po gorama kao golubovi iz gudura. Svi će jadati zbog krivnje svoje.

17 Sve su ruke klonule. Sva su koljena postala kao voda.

18 Odijevaju se u haljine žalosti i strah će ih zaognuti. Na svim je licima sram i čela na njihovim glavama.

19 Srebro svoje bacaju na ulicu i zlato im je njihovo kao nečist. Njihovo srebro i zlato ne može ih spasiti u dan gnjeva GOSPODINOVA. S tim ne mogu utišati gladi svoje niti napuniti nutrine svoje, jer ih je to zavodilo na grijeh.

20 Skretali su na oholost zbog sjajnih nakita svojih, pravili su iz toga kipove svojih groznih idola. Zato činim da im je to kao smeće.

21 Strancima predajem to za plijen, zločincima u zemlji za pljačkanje; oni će to obeščastiti.

22 Okrenut ću svoje lice od njih i tako će obeščastiti dragocjenost moju. Razbojnici će prodrijeti u nju i onečistiti je.

23 Napravi verige, jer je zemlja puna krvnoga djela i grad pun zločina.

24 Zato ću dovesti najgore između naroda; oni će zaposjeti kuće njihove. Slomit ću obijesti silnicima i svetišta njihova neka se obeščaste!

25 Tjeskoba dolazi. Traži se spasenje i ne nalazi se.

26 Nesreća će za nesrećom dolaziti. Glas strahote stiže za glasom strahote. Onda će tražiti proročanstvo od proraka, u svećenika neće biti pouke i u staraca savjeta.

27 Kralj će jadikovati i vladar će se odjenuti u užas. Od straha će se ruke narodu u zemlji ukočiti. Po njihovim putovima postupat ću s njima, sudit ću im po zasluzi njihovojo. Onda će spoznati da sam ja GOSPODIN.””

Vidjenje o idolopoklonstvu u Jeruzalemu

8 Dogodilo se u šestoj godini, u šestom mjesecu, petoga dana toga mjeseca, dok sam sjedio u svojoj kući i starješine Judine sjedile pred menom, došla je ondje na mene ruka GOSPODINA Boga.

2 Vidio sam iznenada priliku koja je izgleđala kao čovjek. Od dijela koji je izgledao kao bedra njegova dolje bio je oganj, i od dijela koji je izgledao kao bedra njegova, gore izgledalo je kao jaka svjetlost.

3 Prilika pruži kao ruku i zgrabi me za kosu na glavi. Duh me podignuo gore između zemlje i neba i odnio me u viđenjima božanskim u Jeruzalem na ulaz unutrašnjih vrata što stoje prema sjeveru. Ondje je stajao kip božice Ibjubavi što je dražio Ibjumorou GOSPODINOVU.

4 Ondje se nalazila slava Boga Izraelova u istoj pojavi kako sam je bio viđio na ravnici u dolini.

5 Onda mi je on rekao: “Sine čovječji, pođigni svoje oči prema sjeveru!” Kad sam

podignuo svoje oči prema sjeveru, stajao je sjeverno od vrata žrtvenika taj kip božice ljubavi na ulazu.

6 On mi je rekao: "Sine čovječji, vidiš li što ovi rade? Velike su to grozote koje ovdje pravi kuća Izraelova, tako da se moram udaljiti od svetišta svojega, ali ćeš vidjeti još veće grozote."

7 Nato me odnio na ulaz predvorja. Kad sam pogledao oko sebe, opazio sam prođor u zidu.

8 Onda mi je on rekao: "Sine čovječji, probij taj zid!" Probio sam zid i video da su tu bila vrata.

9 On mi je rekao: "Uđi i vidi strašne grozote koje ovdje prave!"

10 Ušao sam i pogledao oko sebe. Tu su bile svakojake slike crva i gmazova. Sve grozote idolske Izraelove kuće bile su naslikane po zidu unaokolo.

11 Sedamdeset ljudi između starješina Izraelove kuće stajalo je pred njima, a Jaazanija, sin Šafanov, u njihovoj sredini. Svaki je imao kadionicu svoju u ruci i dizao se gore gust oblak kada.

12 Onda mi je on rekao: "Vidiš li, sine čovječji, što prave starješine Izraelove kuće u mraku, svaki u sobi svojega idola? Jer govore: 'GOSPODIN nas ne vidi; GOSPODIN je ostavio ovu zemlju.'"

13 On mi je rekao: "Vidjet ćeš još većih odurnosti koje oni prave."

14 Nato me odveo na ulaz sjevernih vrata GOSPODINOVA doma. Tu su sjedile žene i plakale za Tamuzom.

15 Onda mi je on rekao: "Vidiš li, sine čovječji? Vidjet će još veće grozote od ovih."

16 Nato me odveo u unutrašnje predvorje GOSPODINOVA doma. Tu na ulazu u GOSPODINOV dom, između trijema i žrtvenika za žrtve paljenice, bilo je oko dvadeset i pet ljudi leđima okrenutih prema domu, a licem prema istoku sunčanom. Klanjali su se suncu prema istoku.

17 Onda mi je on rekao: "Vidiš li, sine čovječji? Jeli je premalo kući Judinoj što prave zločine koje ovdje počinju, nego su još napunili i zemlju nasiljem i mene neprestano draže na gnjev? Eto, drže grane na svojem nosu!"

18 Zato ću i ja u gnjevu postupati protiv njih. Moje oko neće imati milosrđa i neću štedjeti. Kad mi u uho zaviču u sav glas, neću ih slušati."

Viđenje o kazni za otpad

9 Onda mi povikao u sav glas u uši, rekavši: "Približava se kazneni sud na grad. Svaki neka nosi u ruci svoje razorno

oruđe!"

2 Onda je došlo iznenada šest ljudi od gornjih vrata što stoje prema sjeveru. Svaki je imao u ruci razorno oruđe. Jedan čovjek je bio u njihovoj sredini, odjeven u laneno platno, s priborom pisarskim uz bedricu. Došli su i stali pokraj mjedena žrtvenika.

3 Slava Boga Izraelova bila se podigla od kerubina na kojima je bila i zaputila se k pragu doma. Onda je on pozvao čovjeka, koji je bio odjeven u laneno platno i koji je imao uz bedricu pisarski pribor.

4 GOSPODIN mu je zapovjedio: "Iди posred grada, posred Jeruzalema, i zabilježi znak na čelo ljudima koji uzdišu i jadiku zbog svih grozota što su se činile u njemu!"

5 A drugima je rekao pred mojim ušima: "Idite za njim u grad i ubijajte! Oko vaše neka ne gleda milostivo i ne imajte milosrđa!

6 Starce, mladiće, djevojke, djecu i žene pobijite do uništenja! Ali ne dirajte ni u jednoga koji nosi na sebi znak! Počnite od mojega svetišta" Oni su počeli od ljudi starješina koji su stajali pred domom.

7 Onda im zapovjedio: "Obeščastite kuću i napunite predvorja pobijenima, te onda izadite!" Onda su izašli i napravili u gradu krvoproljeće.

8 Kada su tako ubijali i ja ostao sam, onda sam pao na koljena licem do zemlje i povikao: "Ah, GOSPODIN Bože, hoćeš li zatrti sav ostatak Izraelov kad tako prosipaš svoju srdžbu na Jeruzalem?"

9 On mi odgovorio: "Krivnja Izraelove kuće i Judine velika je preko svake mjere. Zemlja je puna krvi i grad je pun nasilja, jer govore: 'GOSPODIN je ostavio zemlju,' i 'GOSPODIN ne vidi'.

10 Zato moje moje oko neće imati milosrđa i neću štedjeti, nego će pasti njihova djela na glavu njihovu."

11 Onda čovjek, koji je bio odjeven u laneno platno i imao pribor pisarski uz bedricu, doneše vijest: "Napravio sam, kako si mi zapovjedio."

Božja slava napušta Hram

10 Vidiš sam dalje na nebeskom svodu koji je bio nad glavom kerubina, nešto kao safir kamen; nešto što je bilo po izgledu kao prijestolje, a pokazalo se nad njima.

2 On je rekao čovjeku odjevenom u laneno platno: "Uđi u prostor među kotačima pod kerubinima i napuni svoje ruke živim ugljevljem iz prostora među kerubinima i prospi ga na grad!" On je ušao pred mojim očima.

3 Akerubini su stajali na južnoj strani doma,

kad je ušao čovjek. Oblak napuni unutrašnje predvorje.

4 Slava GOSPODINOVA podiže se od kerubina prema pragu doma. Dom se napuni oblaka, a predvorje je bilo puno svjetlosti slave GOSPODINOVE.

5 Lupa kerubinskih krila čula se do u unutrašnjega predvorja kao glas Boga Svećenoga kad govori.

6 Kad je on čovjeku odjevenom u laneno platno bio zapovjedio: "Uzmi ognja iz prostora među kotačima, iz prostora među kerubinima!" Onda je on ušao i stade uz jedan kotač.

7 I jedan kerubin, iz prostora među kerubinima pružio svoju ruku k ognju koji je bio među kerubinima, uzeo i dao ga u ruke onome koji je bio odjeven u laneno platno; ovaj je to primio i izišao.

8 Onda se pokazalo na kerubinima nešto kao ruka čovječja pod krilima njihovim

9 Vidio sam četiri kotača pokraj kerubina, po jedan kotač pokraj svakoga kerubina. Kotači su izgledali kao krizolit.

10 Na oči bila su sva četiri kotača jednaka, kao da bi bio kotač u kotaču.

11 Kad bi se kretali, išli su se na bilo koju od četiri strane. Nisu skretali kad bi išli; išli su uvijek u pravcu kojim je išao prednji kotač, nisu skretali kad su išli.

12 Cijelo njihovo tijelo, leđa njihova, njihove ruke i krila njihova kao i kotači, sva četiri, bili su puni očiju svuda unaokolo.

13 Kotači su se zvali, kako sam čuo na svoje uši, "Pokretač."

14 Svako je biće imalo četiri lica: prvo lice volujsko, drugo lice čovječje, treće lice lavlje, četvrto lice orlovsко.

15 Kerubini se podigli. To je bilo isto biće koje sam bio gledao na rijeci Kebaru.

16 Kad bi išli kerubini, trčali su i kotači uz njih, i kad bi kerubini zamahnuli krilima svojim da se podignu od zemlje, kotači se nisu odmicali od njihove strane.

17 Kad bi oni stali, zastali su i kotači. Kad bi se oni podizali, podigli su se i kotači s njima, jer je duh bića bio u njima.

18 Slava GOSPODINOVA je ostavila prag doma i zauzela svoje sjedište nad kerubinima.

19 Onda zamahnuli su kerubini krilima svojim i podigli se od zemlje pred mojim očima. Kad su polazili, i kotači su krenuli zajedno s njima; stali su na Istočnim vratima GOSPODINOVA doma, a odozgor nad njima bila je slava Boga Izraelova.

20 To su bila ista bića koja sam pod Bogom Izraelovim već bio vidio na rijeci Kebaru; sada sam znao da su to bili kerubini.

21 Svako je imalo četiri lica i četiri krila;

nešto kao ruka čovječja pokazalo se pod krilima njihovim.

22 A prilike lica njihovih, bila su ista lica koja sam bio vidio na rijeci Kebaru. Išli su svaki ravno naprijed.

Bog će obnoviti Izrael

11 Nato me podignuo duh gore i odnio me na istočna vrata GOSPODINOVA doma, što gledaju na istok sunčani. Na vratima video sam dvadeset i pet ljudi i u njihovoj sredini opazio sam Jaazaniju, sina Azurova, i Pelatiju, sina Benajina, glavare naroda.

2 GOSPODIN mi je rekao: "Sine čovječji to su ljudi koji smisljavaju nesreću i daju zao savjet u tom gradu.

3 Oni govore: 'Nisu li tek nedavno sagrađene kuće? Grad je lonac, a mi smo meso.'

4 Zato prorokuj protiv njih, prorokuj, o sine čovječji!"

5 Onda je došao Duh GOSPODINOV na mene i rekao mi: "Reci: Ovako govori GOSPODIN: 'Tako govorite, o kućo Izraelova, i znam dobro misli što se rađaju u vama.

6 Mnoge ste između sebe pobili u tom gradu i napunili ste ulice njegove pobijenima.'

7 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: 'Od vas pobijeni, što poubijali ste ih u sredini grada, oni su meso, a on je lonac. A vas ću izvesti iz sredine njegove.

8 Bojite se mača, a ja ću mač pustiti na vas,' govori GOSPODIN Bog.

9 'Izbacit ću vas iz toga grada i dat ću vas u ruke strancima i izvršit ću na vama presudu.'

10 Od mača ćete pasti. Na međi Izraelovoj sudit ću vam i spoznat ćete da sam ja GOSPODIN.

11 Ovaj grad neće vam biti lonac niti ćete vi biti u njemu meso. Na međi Izraelovoj sudit ću vam.

12 Onda ćete spoznati da sam ja GOSPODIN, po čijim propisima niste hodili i čijih zapovijedi niste izvršavali. Dapače, radili ste po običajima neznabogačkih naroda oko vas.'

13 Dok sam tako prorokovao, umro je Pelatija, sin Benajin. Onda sam pao na koljena licem do zemlje, povikao u sav glas i rekao sam: "Ah, GOSPODIN Bože, hoćeš li sasvim uništiti ostatak Izraelov?"

14 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

15 "Sine čovječji, tvoja braća, tvoji rođaci, tvoji sunarodnjaci i sva kuća Izraelova, svi su oni o kojima govore jeruzalemski žitelji: 'Oni su daleko od GOSPODINA, nama je zemlja dana u posjed.'

16 Zato reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog:

Jest, ja sam ih odveo u daljinu među neznabožačke narode i razasuo ih u zemlje i u zemljama u koje su došli postao sam im samo malo predmet svetoga štovanja.'

17 Zato reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Skupit ću vas iz naroda i pokupit ću vas iz zemalja kamo ste bili razasuti i dat ću vam opet zemlju Izraelovu.'

18 Oni će doći ondje i odstranit će iz nje sve njezine grozote.

19 Dat ću im drugo srce i novi duh stavit ću u nutrinu njihovu. Izvadit ću iz njihova tijela kameni srce i dat ću im srce od mesa,

20 da hode po mojim zakonima i brižno drže moje propise. Oni će biti moj narod i ja ću biti njihov Bog.

21 A onima kojima srce ostaje privrženo idolskim grozotama, platit ću njihov put na njihovu tijelu," govori GOSPODIN Bog.

22 Nato zamahnuli su kerubini krilima svojim, s kotačima uz njih. Odozgor nad njima bila je slava Boga Izraelova.

23 I podiže se slava GOSPODINOVA iz područja grada i stade na gori koja leži na istočnoj strani grada.

24 A mene podignuo duh gore i odnio me u viđenju duhom Božjim natrag u Kaldeju k prognanicima. A viđenje koje sam bio gledao iščeznu od mene.

25 Ja sam iskazao prognanicima sve riječi GOSPODINOVE koje je on objavio viđenjem.

Odvođenje Jude simbolički predstavljeno

12 Nato mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Sine čovječji, ti prebivaš usred roda nepokorna što ima oči da vidi, a ipak ne vidi, ima uši da čuje, a ipak ne čuje. Zaista, oni su rod nepokoran.

3 Zato, sine čovječji, spremi si putni zavežljaj, kao putni zavežljaj jednoga zarobljenika i idi po danu na njihove oči! Putuj od jednoga mjesta do drugoga na njihove oči! Možda će razumjeti to, iako su rod nepokoran.

4 Iznesi putni zavežljaj svoj po danu na njihove oči! Ti sam izadi navečer na njihove oči kao onaj što ide u zarobljeništvo!

5 Na njihove oči prokopaj prodor kroz zid i prodi kroz nju!

6 Na njihove oči uzmi na ramena putni zavežljaj svoj i iznesi ga po mraku! Pritom pokrij svoje lice i ne gledaj na tu zemlju, jer te činim znakom čudesnim za kuću Izraelovu."

7 Napravio sam tako kako mi je bilo zapovjedeno. Imovinu svoju iznio sam po danu kao putni zavežljaj jednoga zarobljenika. Navečer sam prokopao rukom prodor kroz zid i izišao sam po mraku. Na plećima sam

nosiо putni zavežljaj svoj na njihove oči.

8 Drugoga jutra došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

9 "Sine čovječji, nije li ti rekla kuća Izraelove, rod nepokoran: 'što radiš tu?'

10 Navijesti im: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Na vladara se odnosi presuda Božja protiv Jeruzalema i protiv cijele kuće Izraelovoј što prebiva ondje.'

11 Reci: 'Ja sam za vas čudesni znak. Kako sam napravio, tako će im biti. Putovat će u progostvo, u ropstvo.'

12 Poglavar u njihovoј sredini uzet će zavežljaj na svoja pleća i izići po mraku. Prokopat će se zid da ga iznesu. On će pokriti svoje lice da ne vidi zemlje svojim očima.

13 Ali ću mu razapeti mrežu svoju i ulovit će se u zamku moju. Odvest ću ga u Babilon, u zemlju Kaldejaca Ali je neće vidjeti, a ondje će umrijeti.

14 A svu okolicu njegovu, pomoćnike njebove i sve ratne postrojbe njegove razasut će na sve vjetrove i trgnut ću mač za njima.

15 Oni će spoznati da sam ja GOSPODIN kad ih razaspem među narode i razagnam po zemljama.

16 Ali ću neke od njih ostaviti od mača, od gladi i od kuge da pri povijedaju svoje grozote među narodima u koje dođu i da i ovi spoznaju, da sam ja GOSPODIN."

17 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

18 "Sine čovječji, jedi svoj kruh u strahu i pij svoju vodu u drhtanju i strepnji!

19 Navijesti narodu u zemlji: 'Ovako govori GOSPODIN Bog o žiteljima jeruzalemškim u zemlji Izraelovoј: 'U tjeskobi će jesti svoj kruh i u očajanju će piti svoju vodu, jer će se zemlja opustošiti, ostati će bez svega što je u njoj, zbog bezbožnosti svih žitelja njezinih.'

20 Napučeni gradovi opustjet će i zemlja će postati pustoš. Tako ćete spoznati da sam ja GOSPODIN."

21 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

22 "Sine čovječji, kakve to prazne riječi govorite u zemlji Izraelovoј? Govori se: 'Prolaze dani, a od proročanstva nema ništa.'

23 Zato im reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Napravit ću kraj tim praznim riječima. Neće se one više govoriti u Izraelu.' Dapače im reci: 'Blizu su dani i riječi svih proročanstava;

24 Jer ubuduće neće više biti u kući Izraelovoј lažna viđenja i varava proročanstva.

25 Jer ja, GOSPODIN, govorim riječ koju govorim, ispunit će se bez odgode. Jest, u danima vašim, o rode nepokorni, napravit ću da dođe riječ, a da se i ispuni," govori

GOSPODIN Bog.

26 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

27 "Sine čovječji, eto, kuća Izraelova govori: 'Viđenje koje taj gleda ispunit će se tek nakon mnogo dana; on prorukuje za daleko vrijeme.'

28 Zato im reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Nijedna moja riječ neće se duže odgađati, nego riječ koju govorim ispunit će se,' govori GOSPODIN Bog.

Protiv lažnih proroka i proročica

13 Nato mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Sine čovječji, prorokuj protiv proroka Izraelovih, koji tu prorokuju! Reci onima, koji prorokuju iz svojega vlastitog maštanja: 'Čujte riječ GOSPODINU!'"

3 Ovako govori GOSPODIN Bog: "Teško ludim prorocima koji idu za svojim vlastitim duhom, a nisu ništa gledali!"

4 Proroci su tvoji, Izraele, kao lisice u ruševinama!

5 Ne skačete u prokop da ga zazidate u obranu Izraelove kuće da se održi u boju u dan GOSPODINOV.

6 Gledaju laž i prorokuju prijevaru kad god navješćuju: 'Govori GOSPODIN,' premda ih ne šalje GOSPODIN. Ipak čekaju da bi im se riječ ispunila.

7 Nisu li varava viđenja koja gledate i lažna proročanstva koja izričete? Vi govorite: 'Govori GOSPODIN,' a ja ipak nisam govorio?"

8 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: "Jer je to što govorite varka i to što gledate laž, zato evo mene na vas," govori GOSPODIN Bog.

9 "Zato će moja ruka doći na proroke koji gledaju praznu opsjenu i prorokuju laž. Neće pripadati zajednici mojega naroda i u imenik Izraelove kuće neće biti zapисani. U zemlju Izraelovu neće doći; onda će spoznati da sam ja GOSPODIN Bog."

10 Zato, jer vode moj narod u zabludu kad govore: 'Mir' a mira nema. Kad grade zid koriste lošu žbuku.

11 Reci onima koji hoće upotrijebiti lošu žbuku, da će zid pasti. Doći će pljusak, velika će zrna tuče pasti, bura će navaliti i srušiti zid.

12 Kad onda padne zid, neće li vam se reći: 'Gdje je žbuka kojom ste ga mazali?"'

13 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: "Pustit ću u svojem gnjevu da navalii bura, pljusak će pasti u srdžbi mojoj, i zrna će tuče padati u jarosti mojoj da uništim.

14 Srušit ću zid koji ste namazali lošom žbukom. Srušit ću ga na zemlju da će mu se otkriti temelj. On će pasti i vi ćete s njim

propasti. Onda ćete spoznati da sam ja GOSPODIN.

15 Jest, ja ću izvršiti svoju srdžbu na zidu i na onima koji su ga mazali lošom žbukom, i reći ću vam: 'Nema zida, nema onih koji su ga mazali,

16 proroka Izraelovih, koji prorokuju o Jeruzalemu i vide mu viđenja spasenja, a spasenja nema,' govori GOSPODIN Bog.

17 A ti, sine čovječji, upravi svoje lice prema kćerima svojega naroda, koje prorokuju iz svojega vlastitog maštanja! Prorokuj protiv njih

18 i reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Teško onima koji šiju čarobne vrpce za sve ručne zglobove i prave čarobne kape za glave svakoga rasta da love duše. Lovite duše mojega naroda, a držite ih za sebe u životu.

19 Obeščaćujete me kod mojega naroda za šaku ječma i za zalogaj kruha kad ubijate duše koje ne trebaju umrijeti, i držite u životu duše koje ne trebaju živjeti, pri čemu lažete mojem narodu koji rado sluša laž.'

20 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: 'Evo, ja ću postupati protiv vaših čarobnih vrpci kojima lovite duše kao ptice i istrgat ću ih s ruku vaših i pustit ću kao ptice duše koje hoćete uloviti.

21 Poderat ću vaše čarobne kape i izbavit ću svoj narod iz vaših ruku. Neće više biti kao plijen u vašim rukama. Tako ćete spoznati da sam ja GOSPODIN.

22 Jer ste ožalostili lažu srce pravednika, premda gaja nisam htjeo ožalostiti, i jer ste krijeplili ruke bezbožniku, da se ne vrati sa svojega opakog puta, da ostane u životu.

23 Zato nećete više gledati varke i nećete više vračati. Ja ću izbaviti svoj narod iz vaših ruku i vi ćete spoznati da sam ja GOSPODIN."

Sud je Božji nad Jeruzalemom

14 Nato su došli k meni neki od starješina Izraelovih i sjeli pred mene.

2 Onda mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

3 "Sine čovječji, ovi su ljudi opet privinuli idole k srcima svojim i stavili ih pred sebe da navuku na sebe svoju prijašnju krivnju. Zar da pustim da me sad pitaju sa savjet?

4 Zato im javi i reci im: Ovako govori GOSPODIN Bog: 'Svaki od Izraelove kuće koji se opet okrenuo svojim idolima i štovao grozotu i navukao na se svoju prijašnju krivnju, a ipak dođe proroku, ja, GOSPODIN, odgovorit ću mu za mnoštvo idola njegovih,

5 da zgrabim kuću Izraelovu za srce, jer se odvratila od mene po svakojakim svojim idolima.'

6 Zato reci kući Izraelovoj: Ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Pokajte se i okrenite se od svojih idola, i okrenite svoje lice od svih svojih odurnosti!

7 Jer svakome od Izraelove kuće i od stranaca koji se zadržavaju u Izraelu, koji otpadne od mene i opet se okreće k idolima i štuje grozotu i navuče na se svoju prijašnju krivnju, pa ipak dođe k proroku da me zapita preko njega, njemu će ja, GOSPODIN, sam odgovoriti.

8 Upravit ću svoje lice protiv takva čovjeka i napravit ću od njega primjer i prispolobu, iskorijenit ću ga iz svojega naroda. Onda ćete spoznati da sam ja GOSPODIN.’

9 Ako li se prorok dao zavesti i odgovori što ja, GOSPODIN, zaveo sam toga proroka. Ja ću pružiti svoju ruku protiv njega i iskorijenit ću ga iz svojega naroda Izraela.

10 Obojica će okajati svoju krivnju. Krivnja onoga koji pita isto je tako velika kao krivnja prorokova,

11 da više kuća Izraelova ne odstupi od mene i da se više ne onečisti svakojakim grijesima svojim, nego da bude moj narod i ja da budem njihov Bog,” govori GOSPODIN Bog.

12 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

13 “Sine čovječji, ako bi koja zemlja sagriješila protiv mene i počinila vjerolomstvo, i ja onda pružio svoju ruku protiv nje i slomio joj štap kruha, pustio na nju glad i poubijao u njoj ljude i marvu.

14 I ako bi u njezinoj sredini bila ova tri čovjeka: Noa, Daniel i Job, oni bi pravednošću svojom izbavili samo sebe same, govori GOSPODIN Bog.

15 Ako bih pustio u zemlju divlje životinje i one je opustjеле, te bi postala pustinja kojom više nitko ne bi prolazio zbog divljih životinja,

16 i ako bi se ona tri čovjeka nalazila u njezinoj sredini, tako ja živ bio, govori GOSPODIN Bog, oni ne bi izbavili ni sinova ni kćeri; oni bi se jedino izbavili, a zemlja bi postala pustinja.

17 Ili ako bih pustio mač na onu zemlju i zapovjedio: Mač neka prođe tu zemlju, i ako bi iz nje iskorijenio ljude i životinje, **18** i ako bi se ona tri čovjeka nalazila u njezinoj sredini, tako ja živ bio, govori GOSPODIN Bog. Oni ne bi izbavili ni sinova ni kćeri, nego bi se samo oni sami izbavili.

19 Ili ako bih pustio kugu u onu zemlju i svoju srdžbu izlio na nju krvlju da iskorijenim u njoj ljude i marvu,

20 i ako bi se Noa, Daniel i Job nalazili u njoj, ne bi oni tako ja živ bio, govori GOSPODIN Bog, izbavili ni sina ni kćeri, nego bi pravednošću svojom izbavili samo sebe

same.”

21 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: “Koliko će više biti kad pustim svoje četiri zle kazne na Jeruzalem: mač, glad, divlje zvijeri i kugu, da iz njega iskorijenim ljude i marvu?

22 Gle, ipak će se u njemu izbaviti jedan ostatak, zaista, sinovi i kćeri izići će iz njega. Oni će ovdje doći k vama i vidjet ćete njihov put i njihova djela. Onda ćete se utješiti za zlo što sam ga pustio na Jeruzalem, za sve što sam pustio na njega.

23 Oni će vas utješiti kad vidite njihov put i njihova djela. Tako ćete spoznati da nisam bez uzroka napravio što sam god napravio tomu gradu,” govori GOSPODIN Bog.

Jeruzalem kao loša vinova loza

15 Tada mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 “Sine čovječji, što je drvo vinove loze prema svakom drugom drvu koje se nalazi među stablima u šumi?

3 Uzima li se od nje drvo da se napravi neka stvar, ili se od nje napravi klin da se objesi o njemu kakva posuda?

4 I kad se baci u oganj da izgori, i kad oganj spali oba njezina kraja i sredinu joj izgori, može li još čemu poslužiti?

5 Kad se nije mogla upotrijebiti ni za kakav rad, dok je još bila cijela, koliko će se još manje upotrijebiti za kakav rad kad je oganj proždere i izgori.

6 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Kako sam odredio vinovu lozu među stablima u šumi za oganj da je pojede, tako ću napraviti sa žiteljima jeruzalemskim.

7 Upravit ću svoje lice protiv njih: ognju su utekli, ali će ih oganj proždrijeti. Onda ćete spoznati da sam ja GOSPODIN, kad okreнем svoje lice protiv njih.

8 Tako ću napraviti njihovu zemlju pustinjom, jer su nastavili s nevjerom,’ govori GOSPODIN Bog.

Vjerolomstvo Jeruzalema, kazna i milost

16 I opet mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 “Sine čovječji, prikaži Jeruzalemu njegove grozote,

3 i reci: Ovako govori GOSPODIN Bog Jeruzalemu: ‘Tvoj početak i tvoj rod iz zemlje su Kanaan; otac je tvoj Amorejac, a tvoja majka Hitejka.

4 A o tvojem rođenju, na dan kad si se rodila nije ti odrezan pupak, nisi čistom vodom oprana, ni solju natrvena ni pelenama povijena.

5 Oko na tebe nije pripazilo da ti napravi takve stvari i da ti se smiluje, nego si bila

bačena na zemlju kad si se rodila, tako su malo cijenili tvoj život.

6 Onda sam prošao pokraj tebe i video te gdje se valjaš u svojoj krvi i rekao sam ti u tvojoj krvi: Jest, rekao sam ti u tvojoj krvi: 'Ostani na životu!'

7 Napravio sam te bez broja poput trave u polju. Ti si rasla i postala velika i došla si do pune ljepote. Prsa su tvoja ojačala, kosa je tvoja jako izrasla, ali si bila još uvijek gola i naga.

8 Onda sam prošao pokraj tebe i video te. Gle, vrijeme ljubavi bilo je za tebe! Raširio sam svoj ogrtač na tebe i pokrio tvoju golotinju. Zakleo sam se tebi i napravio savez s tobom, govori GOSPODIN Bog, i ti si postala moja.

9 Onda sam te oprao vodom, isprao s tebe krv tvoju i pomazao te uljem.

10 Odjenuo sam te u vezenu haljinu, dao ti obuću od kože morske krave, opasao te pojasom od tanka platna i zastro te svilenim pokrivalom.

11 Nakitio sam te nakitom, stavio ti naručice na ruke i ogrlicu oko vrata.

12 I nakitio sam ti nos, stavio sam ti naušnice u uši i sjajnu krunu stavio sam ti na glavu.

13 Tako si bila okićena zlatom i srebrom. Odjeća je tvoja bila tanko platno, svila i vezena tkanina. Jela si bijeli kruh, med i ulje, postala si vrlo lijepa i prispjela si do kraljevske časti.

14 Glas o tvojoj ljepoti prodro je među neznabogačke narode, jer je bila sjajna u mojojmu nakitu što sam ga stavio na tebe, govori GOSPODIN Bog.

15 Ali si se ti zanijela svojom ljepotom i svojem glasu si nanijela sramotu. Svakome koji bi prolazio ponudila si se za zlo djelo i predala mu se.

16 Uzela si od svojih haljina, napravila od njih šarene idolske uzvisine i činila zlo s njima, kako nikada nije bilo niti će biti.

17 Uzela si nakite svoje od zlata i srebra što sam ti ih dao, i napravila si iz toga sebi muške idole, koje si štovala.

18 Uzela si vezene svoje haljine i zaodjela si ih njima. Ulje moje i k'd moj prinijela si njima.

19 I jelo moje što sam ti ga dao, bijeli kruh, ulje i med, čim sam te hranio, prinijela si njima za ugodni miris. Jest, bilo je, govori GOSPODIN Bog.

20 da si uzimala svoje sinove i kćeri, koje si mi rodila, i njih si klala da ih prožderu. Malo ti je bilo bludništva tvojega,

21 te si djecu moju klala i davala ih da prolaze kroz vatru?

22 Uza sve svoje grozote i krivoboštva nisi

se spominjala dana mladosti svoje kad si bila gola i naga i valjala se u krvi svojoj.

23 Onda je bilo tako da poslije svih tvojih opakih djela—Teško, teško tebi, govori GOSPODIN Bog.

24 Onda si sagradila sebi svetišta i podigla idolske uzvisine na svim ulicama.

25 Na svim raskršćima sagradila si sebi idolsku visinu, nagrdila si svoju ljepotu, predavala se svakome koji bi prolazio, i tjerala si sve gore sa svojim vjerolomstvom.

26 Držala si se s Egipćanima, svojim požudnim susjedima, i tjerala si sve gore sa svojim vjerolomstvom, da bi me ozlojedila.

27 Onda sam podignuo svoju ruku na tebe i suzio dio tvoj i predao te bijesu tvojih nepriateljica, kćerima Filistejaca, koje su se sramile tvojega nevjerna puta.

28 Išla si s Asircima, jer se nisi nasnila. A kad si s njima zlo činila, opet se još nisi nasnila.

29 Još si gore tjerala s trgovačkom zemljom Kaldejom i opet se još nisi nasnila.

30 Kako je ipak iznemoglo tvoje srce, govori GOSPODIN Bog, kad si sve to napravila što pravi najgora bludnica.

31 Kad si gradila svetišta na svim raskršćima i podizala sebi idolske uzvisine na svim ulicama. Pritom nisi bila ni kao najgora bludnica, jer nisi tražila sramotnom plaču,

32 nego kao žena preljubnica, koja mjesto svojega muža uzima tuđe.

33 Inače se daje svim bludnicama plača, a ti si davala darove svim svojim ljubavnicima i mamilu si ih darovima da ti dolaze sa svih strana na opaka tvoja djela.

34 Tako je u tebe, u tvojim opakim djelima, bilo naopako prema drugim ženama. Ti nisi bila tražena za opaka djela, nego si ti davala plaču, a tebi se nije davala plača. Tako je u tebe bilo naopako.

35 Zato, nevjernice, čuj riječ GOSPODINOVU!

36 Ovako govori GOSPODIN Bog: Jer si bila bezobrazna i sramotna pred svojim ljubavnicima u razuzdanim svojim djelima i pred svim svojim gadnim idolima i to zbog krvi svoje djece, koju si im dala,

37 Zato, evo, ja ču skupiti sve ljubavnike tvoje, kojima si uživala, sve koje si imala rado, sa svima onima koje nisi voljela. Jest, skupit ču ih sa svih strana pred tobom i iznijet ču pred njih tvoju golotinju, i oni će vidjeti svu tvoju sramotu.

38 Sudit ču ti kako se sudi preljubnicama i krvnicima, i pustit ču na tebe svoju srdžbu i svoju ljubomoru.

39 Predat ču te u njihove ruke. Oni će razoriti svetišta tvoja i raskopati idolske uzvi-

sine tvoje, svuci će haljine s tebe, oduzet će ti krasni nakit tvoj i ostavit će te golu i nagu.

40 Onda će dovesti na tebe zajednicu, kamenvat će te i sasjeći te mačevima svojim na komade.

41 Popalit će tvoje kuće ognjem i izvršit će na tebi presudu pred ocima mnogih žena. Tako će u napraviti kraj tvojem vjerolomstvu, i nećeš više davati plaće za grijehu.

42 Kada utišam svoju jarost na tebi, onda će se revnost mojega gnjeva odstraniti od tebe; umirit će se i neću se više gnjeviti.

43 Jer se nisi spominjala dana mladosti svoje i dražila si me na gnjev svim ovim stvarima, zato će ti tvoj put platiti na vlastitom tijelu, govori GOSPODIN Bog. Nećeš činiti besramnosti pokraj svih svojih odurnosti.

44 Eto, svaki koji pravi rugalicu, rugat će ti se: 'Kakva majka, takva kći!'

45 Ti si prava kći svoje majke, koja je od sebe odbacila svojega muža i svoju djecu. Ti si prava sestra svojih sestara, koje su od sebe odbacile svoje muževe i svoju djecu. Vaša je majka Hitejka i vaš je otac Amorejac.

46 Tvoja velika sestra jest Samarija sa svojim kćerima, koja prebiva s lijeve strane tebi. A tvoja mala sestra, koja prebiva s desne strane tebi, jest Sodoma sa svojim kćerima.

47 Ti nisi hodila njihovim putovima i nisi činila onakve grozote kao one, ali samo koji časak, onda si činila gore negoli one u svim svojim djelima.

48 Tako ja živ bio, govori GOSPODIN Bog, ni Sodoma, tvoja sestra, i njezine kćeri nisu takvo što činile kako si činila ti sa svojim kćerima.

49 Evo, ovo je bila krivnja Sodome, sestre tvoje: oholost, sitost i bezbrizan mir imale su ona i njezine kćeri, ali nisu uzimale za ruku siromaha i ubogih.

50 One su postale ohole i činile su grozote pred menom. Stoga sam ih uklonio kako sam video da je dobro

51 I Samarija nije počinila ni polovicu tvojih grijeha. Ti si počinila više odurnosti negoli one i tako si opravdala svoje sestre svim grozotama što si ih napravila.

52 Ti koja si istupila za svoje sestre sada nosi svoju sramotu! Po tvojim grijesima, kojima si ti gore sagriješila od njih, stoje one pravednije nego ti. Ti se sada srami i nosi sramotu svoju, jer si opravdala svoje sestre!

53 Ja će okrenuti sudbinu njihovu, sudbinu Sodome i kćeri njezinih i sudbinu Samarije i kćeri njezinih. Onda će okrenuti i sudbinu

tvoju među njima,

54 da nosiš sramotu svoju i da se sramiš za sve ono što si napravila i da im budeš utjeha.

55 Tvoja sestra Sodoma i njezine kćeri i Samarija i njezine kćeri vratit će se u svoje prijašnje stanje. I ti i tvoje kćeri vratit ćete se opet u svoje prijašnje stanje.

56 Nije li bilo ime Sodome, sestre tvoje, kao strašan primjer u tvojim ustima u vrijeme oholosti tvoje,

57 prije nego se otkrila tvoja zloča, kako je sada, kada si na sramotu sirijskim kćerima i svim unaokolo, i kćerima filistejskim, koje te preziru naokolo.

58 Svoju sramotu i svoje grozote moraš sada sama nositi, govori GOSPODIN Bog.

59 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: Napraviti ti kako si ti napravila kad si prezrela zakletvu i prekršila zavjet.

60 Ali će se ja sjetiti svojega zavjeta s tobom u dane mladosti tvoje i ustanovit će s tobom vječni zavjet.

61 Onda ćeš se puna srama sjetiti svojih putova kad ti uzmem tvoje starije i mlađe sestre i dadem ti ih za kćeri, ali ne na temelju vjernosti tvojega zavjeta.

62 Jest, ja će ustanoviti svoj zavjet s tobom i ti ćeš spoznati, da sam ja GOSPODIN,

63 da se puna srama spomeneš toga i ne otvorиш više svojih usta od srama, kad ti oprostim sve što si napravila," govori GOSPODIN Bog.

Sudbina kuće Davidove

17 I došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Sine čovječji, zadaj kući Izraelovoj zagonetku i predloži joj prispolobu!

3 Reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Orao velik s krilima velikim, s mahaljkama dugim, pun perja šarena, došao je na Lebanon i uzeo vrh cedrov.'

4 Odlomio najgornju mladicu, odnio ju u zemlju trgovačku i stavi ju u grad trgovacki.

5 Onda uzeo sjemena one zemlje i zasadio ga u njivu, stavi ga kao kakvu vrbu pokraj obilne vode.

6 I izraste i od niska rasta postane bujni trs. Loze njegove su se pružale k njemu, a korijenje njegovo ostalo pod njim. Tako je postao trs, pustio mladice i potjerao lozu.

7 A bio je još jedan drugi orao velik s krilima velikim i perjem jakim i gle, taj čokot pruži za njim korijenje svoje i grane svoje potjera prema njemu da bi ga napajao više negoli brazda u kojoj je bio zasađen.

8 A ipak je bio zasađen na dobru tlu, kraj obilne vode, da tjera lozu i rađa rod i bude

krasan trs.

9 Zato reci: Ovako govori GOSPODIN Bog: Može li napredovati? Neće li mu onaj orao počupati korijenje i rod mu odsjeći tako da mu se posuše sve mlade grane? On će se posušiti i neće trebati silne mišice i mnogoga naroda da ga iščupa iz korijenja njegova.'

10 Što, posađenje, ali hoće li napredovati? Neće li se posušiti kad ga dohvati vjetar istočnjak? U brazdi u kojoj je iznikao posušit će se."

11 Onda mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

12 "Reci tomu rodu nepokornom: 'Ne znate li što znači ovo?' Reci im: 'Evo, babilonski kralj dođe u Jeruzalem, zarobio mu kralja s glavarima njegovim i odveo ih sebi u Babilon.

13 I uzeo jednoga iz kraljevskog roda, zaključio savez s njim i obvezao ga zakletvom. Velikaše zemlje uzeo sobom,

14 da ostane oslabljena kraljeva moć i da se ne podigne, nego da drži savez s njim i stoji.

15 Ali on se pobunio protiv njega i poslao poslanike u Egipt da mu je dao konja i mnogo ratnoga naroda. Hoće li biti sretan? Hoće li zdrav izići koji napravi tako? Hoće li zdrav izići koji krši savez?

16 Tako ja živ bio, govori GOSPODIN Bog, u mjestu onoga kralja koji ga je postavio kraljem, čiju je zakletvu prezreo, čiji je savez prekršio, kod njega će u Babilonu umrijeti.

17 A faraon mu neće u ratu pomoći s velikom vojskom i mnogim narodom kad se iskopaju opkopi i posagrade kule, da pogubi mnoge ljudе.

18 Jer je prezreo zakletvu i prekršio ugovor, i premda je bio podao ruku, sve je to napravio. Stoga neće pobjeći odatle."

19 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: "Tako ja živ bio, platit ću mu na vlastitom tijelu zakletvu meni počinjenu, koju je prezreo, i savez sa mnom zaključen koji je prekršio.

20 Razapet ću nad njim mrežu svoju i ulovit će se u zamku moju. U Babilon ću ga odvesti i ondje ću ga suditi zbog vjerolomstva njegova, kojega je počinio na meni.

21 Svi njegovi izabrani ratnici u svim njegovim jedinicama od mača će pasti, a koji ostanu, razasut će se u sve vjetrove. Tako ćete spoznati da sam ja, GOSPODIN, to rekao."

22 Ovako govori GOSPODIN Bog: "Uzet ću nešto od vrha toga visokoga cedra i posadit ću ga. Od najgornje mladice odlomit ću nježnu grančicu i zasadit ću je na gori visokoj, uzdignutoj.

23 Na visokoj gori Izraelovoj zasadit ću je. Ona će potjerati grane i donijeti plod i postat će krasan cedar. Svakojače ptice prebivat će pod njim; gnijezdit će se u sjeni grana njegovih.

24 Onda će sva stabla poljska spoznati da sam ja GOSPODIN, snizio visoko drvo i užvisio nisko drvo, da sam posušio zeleno drvo i napravio da zazeleni suho drvo. Ja, GOSPODIN, to velim i izvršujem."

Duša koja griješi umire

18 I opet mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Kako dolazite do toga da u zemlji Izraelovoj imate u ustima ovu riječ podrugljivu: 'Kiselo grožđe jeli su oci, a djeci utrnuli zubi?'

3 Tako ja bio živ, govori GOSPODIN Bog, nitko od vas neće više u Izraelu imati u ustima tu riječ podrugljivu.

4 Gle, sve duše pripadaju meni; duša oca kao duša sina, pripadaju meni. Duša koja griješi poginut će.

5 Ako je tko pravedan i vrši pravo i pravdu;

6 na gorama ne jede žrtvenog mesa i svojih očiju ne podiže k idolima Izraelove kuće, sa ženom svojega bližnjega ne griješi i prema ženi čuva zakone čistoće.

7 Nikoga ne tlači, dužniku zalog njegovu vraća, ne globi, svoj kruh daje gladnomu i odijeva gologa.

8 Ne daje novaca pod lihvu, ne uzima kamate, od nepravde usteže svoju ruku, između čovjeka i čovjeka sudi pošteno.

9 Po zakonima mojim hodi i moje pravne propise drži vjerno, taj je pravedan, on će živjeti, govori GOSPODIN Bog.

10 Ako tko ima sina silovita, koji proljava krv i čini one grijehe,

11 tako sam ne čini sve to, ako taj jede žrtveno meso na gorama, obeščaćuje ženu svojega bližnjega,

12 siromahe i uboge tlači, globi, zaloga ne vraća, svoje oči podiže k idolima, grozote radi,

13 uzajmljuje pod lihvu i uzima kamatu, hoće li taj živjeti? Ne, on neće živjeti, jer je napravio sve te grozote, mora svakako poginuti. On nosi krivnju na svojoj krvi.

14 Ako li on ima sina koji vidi sve grijehe koje radi njegov otac, i premda ih vidi, ipak takvo što ne radi,

15 koji ne jede žrtvenog mesa na gorama, svojih očiju ne podiže k idolima Izraelove kuće, ne griješi sa ženom svojega bližnjega,

16 nikoga ne tlači, zaloga ne oduzima, ne globi, gladnomu daje svoj kruh, gologa

odijeva,
17 od opačine usteže svoju ruku, na lihvu i kamatu ne uzima, moje pravne propise drži i po zapovijedima mojim hodi, taj neće poginuti zbog krivnje svojega oca, nego će jamačno živjeti.

18 Njegov otac koji je tlačio i druge globio i što nije bilo dobro činio je u svojem narodu, taj mora poginuti zbog krivnje svoje.

19 A vi kažete: 'Žašto ne nosi sin krivnje svojega oca?' Zato, jer je sin činio pravo i pravdu, držao sve moje zakone i radio po njima, zaista, zato će živjeti.

20 Duša koja grijesi, ona će poginuti. A sin neće nositi krivnje oca i otac neće nositi krivnje sinovlje. Pravedniku će biti plaća pravednosti, bezbožniku plaća bezbožnost.

21 Ako li se bezbožnik odvrati od svih svojih grijeha koje je počinio i drži sve moje zakone i vrši pravo i pravdu, on će zaista živjeti i neće poginuti!

22 Sva njegova zlodjela koja je počinio neće mu se uračunati. Zbog pravednosti svoje, koju je činio, živjet će.

23 Zar bi mi drago bilo da pogine bezbožnik, govori GOSPODIN Bog, a ne da se odvrati od svojih putova i da živi?

24 Ako li se pravednik odvrati od pravednosti svoje i radi opačinu po primjeru svih odurnosti koje radi bezbožnik, hoće li on živjeti ako radi takvo što? Ne, sva pravedna njegova djela koja je napravio neće mu se uračunati zbog vjerolomstva koje je počinio; i zbog grijeha koji je počinio, poginut će.

25 A vi kažete: 'Put GOSPODINOV nije pravedan.' Čujte, o kućo Izraelova: moj put da nije pravedan. Nisu li vaši putovi nepravedni?

26 Ako se pravednik odvrati od pravednosti svoje i radi zlo i umre u tom-umre zbog zla koje je napravio.

27 A odvrati li se bezbožnik od svoje bezbožnosti koju je napravio, i vrši li pravo i pravdu, sačuvat će svoj život.

28 Ako uvidi i odvrati se od svih svojih opačina koja je počinio, živjet će i neće poginuti.

29 Ali kuća Izraelova govori: 'Put GOSPODINOV nije pravedan!' Moji putovi da nisu pravedni, o kućo Izraelova? Nisu li vaši putovi nepravedni?

30 Zato će svakome od vas suditi po njevim putovima, o kućo Izraelova, govori GOSPODIN Bog. Pokajte se i odvratite se od svih svojih grijeha da vam oni ne budu više na spoticanje i krivnju!

31 Odbacite od sebe sve grijehu što ste ih počinili i napravite sebi novo srce i novi

duh, jer zašto biste pomrli, o kućo Izraelova?

32 Jer meni nije mila smrt onoga koji mora umrijeti, govori GOSPODIN Bog. Obratite se i živite!

Tužaljka nad osramoćenim Izraelom

19 Nadalje počni tužaljku nad glavarima Izraelovim

2 I reci: 'Kako je ipak bila tvoja majka lavica među lavovima! Ležala je usred lavova, hraniла је mlade svoje!

3 Othranila je jedno mладунче svoje, ono je postalo lav: naučio je plijen grabiti, ljude je žderao.

4 Narodi su čuli za njega: uhvaćen je bio u jamu njihovu. Odveli su ga u verigama u egipatsku zemlju.

5 Kad je ona vidjela da se prevarila da je nada njezina propala, uzela je drugo mlađunče svoje i othranila ga je za lava.

6 On je hodio među lavovima, postao je lav: naučio je plijen grabiti, ljude je žderao.

7 Mnoge im je prouzrokovao udovice, opustošio je njihove gradove. Prestrašila se zemlja i sve u njoj od glasne rike njegove.

8 Onda su protiv njega ustali narodi iz okolnih zemalja i razapeli mu mrežu svoju: uhvaćen je bio u jamu njihovu.

9 U lancima su ga zatvorili u krletku. Odveli su ga babilonskom kralju, stavili ga u jednu tvrđavu da mu se više ne čuje rika po gora-ma Izraelovim.

10 Majka je tvoja bila kao loza u vinogradu, kraj vode zasađena. Rodna je bila, puna grana od obilne vode.

11 Na njoj je bila jaka grana za palice vladarske. Visina njezina dizala se visoko iznad debelih grana, i vidjela se veličina njezina s mnogim granama.

12 Ali je bila iščupana u gnjevu, bačena je na zemlju. Istočnjak vjetar osušio je plod njezin. Jako granje njezino bilo je polomljeno, posušilo se, organj ga je prožderao.

13 Sada je zasađena u pustinji, u zemlji suhoj i bezvodnoj.

14 Izišao je organj iz grane, prožderao je prutove i plod. Ništa nije ostalo od grane jake, od palice vladarske.'" Tužaljka je ovo i bit će tužaljka.

Izraelov grijeh i pomilovanje

20 Dogodilo se u sedmoj godini, u petom mjesecu, desetoga dana toga mjeseca došli su neki od starješina Izraelovih da zapitaju GOSPODINA, i sjeli su pred mene.

2 Onda mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

3 "Sine čovječji, govori Izraelovim starje-

šinama i reci im: 'Ovako govorи GOSPOДIN Bog: Došli li ste me pitati? Tako ja živ bio, govorи GOSPOДIN Bog, neću vam se dati pitati.'

4 Hoćeš li im reći presudu, hoćeš li im reći presudu, sine čovječji? Pokaži im grozote njihovih otaca!

5 Reci im: 'Ovako govorи GOSPOДIN Bog: Kad sam izabrao Izraela, podignuo sam svoju ruku potomcima kuće Jakovljeve na zakletvu i dao sam da me upoznaju u egipatskoj zemlji. Podignuo sam im ruku na zakletvu i rekao: Ja sam GOSPOДIN, vaš Bog!'

6 Onda sam podignuo svoju ruku i zakleo se da će ih odvesti iz Egipta u zemlju koju sam bio izabrao za njih, u kojoj teče mlijeko i med, koja je najkrasnija od svih zemalja.

7 Rekao sam im: 'Svaki neka odbaci idole, za koje prianjate! Nemojte se onečistiti idolima egipatskim! Ja sam GOSPOДIN, vaš Bog.'

8 Ali su se oni pokazali prema meni tvrdovrati i nisu me htjeli poslušati. Ni jedan nije odbacio odurnosti idolskih za koje su prianjali i nisu odustali od egipatskih idola. Onda sam mislio da izlijem svoju jarost na njih, da izvršim svoju srdžbu na njima u egipatskoj zemlji.

9 Ipak, zbog svojega Imena, da se ne bi onečistilo u očima naroda među kojima su živjeli, pred kojima sam se bio pokazao njima da ih izvedem iz egipatske zemlje.

10 I izveo sam ih iz egipatske zemlje i odveo ih u pustinju.

11 Dao sam im zakone svoje i učio ih svojim propisima, koje tko vrši, živjet će po njima.

12 I svoje Subotnje dane dao sam im da budu znak između mene i njih, da bi spoznali da sam ja GOSPOДIN koji ih posvećujem.

13 Ali i u pustinji bila je kuća Izraelova meni nepokorna. Nisu hodili po mojim zakonima i prezirali su pravne propise, koje tko vrši, živjet će po njima. I moje Subotnje dane nisu nikako držali svete. Onda sam mislio da izlijem svoju jarost na njih u pustinji i da ih iskorijenim.

14 Ipak nisam to napravio zbog svojega Imena, da se ne bi onečistilo pred očima naroda pred kojima sam ih bio izveo.

15 Ja sam podignuo svoju ruku u pustinji i zakleo sam se njima da ih neću odvesti u zemlju koju sam im bio odredio, u kojoj teče mlijeko i med, koja je najkrasnija od svih zemalja,

16 Jer su bili prezreli moje propise, nisu hodili po mojim propisima i nisu sveto držali moje Subotnje dane, jer je njihovo srce

prianjalo za njihove idole.

17 Ipak ih je moje oko pogledalo milostivo, tako da ih nisam uništio i nisam ih iskorijenio u pustinji.

18 Njihovim sam sinovima rekao u pustinji: 'Ne idite po običajima svojih otaca, ne držite se navada njihovih i nemojte se onečistiti idolima njihovim!'

19 Ja sam GOSPOДIN, vaš Bog. Po mojim zakonima hodite, moje propise držite brižno!

20 Držite svete moje Subotnje dane, da su vam znak između mene i vas, da se spozna da sam ja GOSPOДIN, vaš Bog!'

21 Ali su i sinovi bili nepokorni prema meni. Nisu hodili po mojim zakonima i nisu brižno držali moje pravne propise, koje tko vrši, živjet će po njima, i nisu sveto držali mojih Subotnjih dana. Onda sam mislio da izlijem svoju jarost na njih i da izvršim svoju srdžbu na njima u pustinji.

22 Ali sam opet povukao svoju ruku i napravio sam zbog svojega Imena, da se ne bi obeščastilo pred očima naroda pred kojima sam ih bio izveo.

23 Ipak sam podignuo u pustinji svoju ruku na zakletvu njima da će ih razasuti među narode i razagnati ih u zemlje,

24 jer nisu držali moje propise i prezirali su moje zakone, obeščatili moje Subotnje dane i svojim očima prianjali za idole svojih otaca.

25 Zato sam im dao zakone što nisu bili na dobro, i propise po kojima ne bi mogli živjeti.

26 Dao sam da postanu nečisti svojim žrtvenim darovima, s tim što bi propuštali kroz organj svako prvorodenče, da ih tako zastrašim te bi spoznali da sam ja GOSPOДIN.

27 Zato, sine čovječji, reci kući Izraelovoj i reci im: 'Ovako govorи GOSPOДIN Bog: I ovim su me grdili vaši oci i počinili vjeronostvo na meni:

28 Odveo sam ih u zemlju koju sam im bio pod zakletvom obećao dati. Ipak gdje god su opazili visok brežuljak ili drvo granato, klali bi žrtve svoje, prinosili bi ondje izazovne žrtvene darove svoje, stavljali bi ondje miomirisne žrtve svoje i izlijevali bi naljeve svoje.'

29 Rekao sam im: 'Što je visina na koju idete?' Njezino ime visina ostalo je do danasnjeg dana.

30 Zato reci kući Izraelovoj: 'Ovako govorи GOSPOДIN Bog: Vi se onečišćujete na putu svojih otaca i trčite za njihovim idolskim grozotama.

31 Prinoseći dare svoje, provodeći svoju djecu kroz organj onečišćujete se svim svo-

jim idolima do današnjega dana. I onda da bih se ja dao pitati, kućo Izraelova?' Tako ja živ bio, govori GOSPODIN Bog, neću vam se dati pitati.

32 Što mislite, neće se zacijelo dogoditi što govorite: 'Hoćemo biti kao neznabotci, kao narodi zemalja, služeći drvu i kamenu!'

33 Tako ja živ bio, govori GOSPODIN Bog, jakom mišicom i rukom podignutom i izljevenim gnjevom pokazat će se kao kralj nad vama.

34 Izvest će vas iz naroda i skupit će vas iz zemalja kamo ste bili razasuti, jakom mišicom, rukom podignutom i izljevenim gnjevom.

35 Odvest će vas u pustinju naroda i ondje će se suditi s vama licem u lice.

36 Kako sam se studio s vašim ocima u pustinji Egipta, tako će se suditi s vama, govori GOSPODIN Bog.

37 Pustit će da prođete ispod štapa mojega i prisilit će vas pod jaram zavjeta.

38 Odvojiti će između vas one koji su se bunili protiv mene i otpali. Izvest će ih iz zemlje gdje su prebivali kao stranci, ali neće ući u zemlju Izraelovu, da spoznate da sam ja GOSPODIN.

39 A vi, kućo Izraelova, ovako govori GOSPODIN Bog, idite samo i služite svaki svojem idolu! Ipak ćete potom zacijelo slušati mene, sveto moje Ime nećete više obeščastiti žrtvenim darovima i svojim idolima,

40 Dapače, na svetoj gori mojoj, na visokoj gori Izraelovoj, govori GOSPODIN Bog, ondje ćete mi služiti, sva kuća Izraelova u zemlji. Ondje će vas milostivo primiti i ondje će tražiti prinose vaše i prvine darova vaših sa svim svetim darovima vašim.

41 Uz ugodni miris žrtveni primit će vas milostivo kad vas izvedem iz naroda i skupim vas iz zemalja u koje ste bili razasuti. Tako će se na vama pred očima naroda pokazati kao svet.

42 Spoznat ćete da sam ja GOSPODIN kad vas dovedem u zemlju Izraelovu, u zemlju koju sam pod zakletvom obećao dati vašim ocima.

43 Ondje ćete se sjetiti svojih putova i svih svojih djela kojima ste se onečistili. Vi ćete sebi samima biti mrski zbog svih opačina što ste ih počinili.

44 Onda ćete spoznati da sam ja GOSPODIN kad napravim tako s vama zbog svojega Imena, ne po vašim zlim putovima i po vašim opakim djelima, kućo Izraelova," govori GOSPODIN Bog.

45 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

46 "Sine čovječji, upravi svoje lice na jug, propovjedaj prema jugu! Prorokuj protiv

šume koja je u južnoj zemljbi!

47 I reci šumi u južnoj zemljbi: 'Čuj riječ GOSPODINOVU: Ovako govori GOSPODIN Bog: Evo, ja ću zapaliti u tebi oganj, on će proždrijeti u tebi svako drvo zeleno i svako drvo suho. Plamen razgorjeli neće se ugasiti i sva će se lica od južne zemlje do sjevera spržiti.'

48 Svako će tijelo vidjeti da sam gaja, GOSPODIN, raspalio i neće se ugasiti."

49 Onda sam ja rekao: "Ah, GOSPODINE Bože, oni će reći za mene: 'Ne govori li taj uvijek u prispodobama?'"

Krvnja i kazna Jeruzalema i susjeda

21 I došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Sine čovječji, upravi svoje lice prema Jeruzalemu! Propovjedaj svetištu njegovu! Prorokuj protiv Izraelove zemlje!"

3 Reci zemlji Izraelovoj: Ovako govori GOSPODIN: Evo, ja sam protiv tebe i izvući će svoj mač iz korica njegovih i iskorijenit će iz tebe pravedne i bezbožne.

4 Jer hoću iskorijeniti iz tebe pravedne i bezbožne, zato će izići moj mač iz korica svojih protiv svakoga tijela od juga do sjevera.

5 Svako će tijelo spoznati da sam ja, GOSPODIN, izvukao svoj mač iz korica njegovih: on se neće više vratiti u njih.

6 A ti, sine čovječji, uzdiši s bolom u srcu i u gorkosti uzdiši pred njihovim očima!

7 Ako te zapitaju: 'Zašto uzdišeš?' reci im: 'Zbog jednog strahovita časa od kojega očajavaju sva srca, klonu sve ruke, nestane svake srčanosti, oslabe sva koljena. Evo, to dolazi i ispunjava se,' govori GOSPODIN Bog.

8 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

9 "Sine čovječji, prorokuj i reci: 'Ovako govori GOSPODIN: Reci: Mač, mač je naoštren i također uglačan!'

10 Naoštren je da zatire, osvjetlan je da sijeva kao munja. On je rasjekao žezlo sinovima onih koji su prezreli svaki prut i karanje.

11 Dao se uglačati da ga prihvati jedna ruka. Naoštren je mač i uglačan da se stavi u ruku ubojici.'

12 Viči i jauči, sine čovječji! Jer on dolazi na moj narod, na svekolike glavare Izraelove. Pod mač su oni pali s mojim narodom. Zato se udaraj po svojem bedru!

13 Jer dolazi kušnja, ali što će se dogoditi kad više ne bude žezla prezirateljice, govori GOSPODIN Bog.

14 A ti prorokuj, sine čovječji, i plješći rukama! Neka udvostruči mač uništavanja. To je ubojni mač, mač koji ubija velikaše

velikoga, koji ulazi u tajna skrovišta.
15 Upravljam oštricu mača protiv svih vratova da se srca rastapaju i da mnogi padnu. O maču, pripravljen je da sijeva, naoštren je da kolje.

16 Mač je spremam! Udari nadesno, okreni nalijevo kamo je upravljena tvoja oštrica!

17 I ja će pljeskati rukama i iskaliti svoju srdžbu. Ja, GOSPODIN, izrekao sam to!"

18 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

19 "A ti, sine čovječji, nacrtaj sebi dva puta kamo će doći mač babilonskog kralja! Oba neka izlaze iz jedne zemlje! Stavi kažiput na početku puta u grad!

20 Napravi jedan put tako da može doći mač u Rabu Amona i u Judu u utvrđeni Jeruzalem!

21 Jer babilonski kralj stoji na raskrižju, gdje počinju dva puta, da zapita vraćanjem: on trese strijele, pita kipove i gleda u jetra.

22 U njegovoj desnici je vračanje za Jeruzalem: da namjesti ubojne sprave, podigne ratnu viku, dati da zaori poziv u boj, namjesti ubojne sprave protiv vrata, napravi opkope i sagradi opsade.

23 A njima se činilo da je proročanstvo varavo; oni su bili prisegli najsvetiće zakletve, ali im on doziva na pamet njihovu krivnju, da zapadnu u ropstvo.

24 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: 'Jer ste dozvali u pamet svoju krivnju tako da su se otkrili vaši prekršaji i grijesi se vaši pokazali u svim vašim djelima, jer ste se spomenuli, zato ćete biti pohvatani njegovom rukom.'

25 A ti, nepošteni, bezbožni kneže Izraelov, kome je došao dan u vrijeme kad se čini kraj grijehu.'

26 Ovako govori GOSPODIN Bog: 'Skinite povez oko glave i skinite krunu! Ništa neće ostati isto. Uzvisujte niske, a ponizujte visoke.'

27 Uništit ću, uništit ću, uništit ću ga, i neće ga više biti dok ne dođe onaj kome po pravu pripada, i njemu ću ga dati.'

28 A ti, sine čovječji, prorokuj i reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog za Amonce i za njihovo ismijavanje.' Reci: 'Mač, mač je trgnut

da kolje, uglačan je da sijeva, da satire—

29 dok su ti vidali prijevaru i prorokovali laži—da te stavi na vrat onečišćenima, bezbožnicima, kojima je došao dan kad se čini kraj grijehu.

30 Vrati se u svoje gradove, na mjesto gdje si se rodio! U zemlji podrijetla tvojega sudit ću ti.

31 Izlit ću na tebe svoju srdžbu, raspalit ću protiv tebe oganj razjarenosti svoje, predat ću te u ruke okrutnim ljudima, koji kuju

propast tvoju.

32 Ognju ćeš biti hrana. Krv će ti teći na zemlju! Nećeš se više spominjati. Jer ja, GOSPODIN, izrekao sam to."

Grijesi Jeruzalema

29 Nadalje došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Sine čovječji, hoćeš li izreći presudu, hoćeš li izreći presudu gradu koji je pun krvnih djela? Reci mu sve njegove grozote.

3 I reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: O grade, koji si proljevao krv u sredini svojoj, da se približi vrijeme tvoje, i koji si pravio sebi idole i s tim se onečistio!

4 Krvlju što si je prolio nanio si sebi krivnju, i idolima što si ih pravio, onečistio si sebe. Napravio si da se približili tvoji dani i došao si do godina svojih. Zato ću napraviti od tebe ruglo među narodima i ruglo po svim zemljama.

5 Koji su blizu tebe i koji su daleko od tebe rugat će ti se, tebi, čiji je glas nečist, koji si bogat pometnjom.

6 Evo, Izraelovi glavari stavljaju svaki svoju jakost na to da proljevaju krv u tebi.

7 Oca i majku preziru u tebi. Došljaka priču usred tebe. Udovice i sirote zlostavljaju se u tebi.

8 Sto je meni sveto, prezireš, i moje Subotne dane obeščaćuješ.

9 U tebi su ljudi koji kleveću da se proljeva krv. Među tobom su oni koji na gorama jedu meso žrtveno i prave bezakonje usred tebe.

10 Golotinju oca otkrivaju u tebi, siluju u tebi žene u vrijeme njihovo.

11 Jedan pravi zlo sa ženom drugoga, drugi obeščaćuje snahu svoju, treći siluje u tebi svoju vlastitu sestraru, kćer svojega oca.

12 Mito primaju u tebi da proljevaju krv. Uzimaš kamatu i lihvu, napravio si dobitak na drugima s ucjenom i zaboravio si mene, govori GOSPODIN Bog.

13 Ali evo, plješčem svojim rukama nad pljačkom što si ju počinio i nad krvnim djelima što su se dogodila usred tebe.

14 Hoće li se održati tvoje srce, hoće li tvoja ruka ostati jaka u dane kad dođem na tebe? Ja, GOSPODIN, izrekao sam to to i napravit ću to.

15 Razasut ću te među narode i odagnati u zemlje i iskorijenit ću nečistoću tvoju iz tebe.

16 U svojoj vlastitoj zemlji pred očima naroda bit ćeš obeščaćen da spoznaš da sam ja GOSPODIN."

17 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

18 "Sine čovječji, kuća Izraelova postala mi je sva troska od mjedi, kositra, željeza i olova i srebrna troska.

19 Zato govori GOSPODIN Bog: 'Jer ste svi postali troska, zato će vas skupiti usred Jeruzalema.'

20 Kao što ljudi skupljaju srebro, mqed, željezo, oovo i kositar u talionici, te se pod njim raspali oganj da se to rastopi, tako će ja vas skupiti u svojem gnjevu i u svojoj jarosti i staviti unutra i rastopiti vas.

21 Jest, skupit će vas i raspaliti oganj jarosti svoje protiv vas da se rastopite u njemu.

22 Kao što se topi srebro u talionici, tako ćete se vi rastopiti u njemu da spoznate da sam ja GOSPODIN, izlio svoju jarost na vas."

23 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši: **24** "Sine čovječji, reci joj: 'Ti si zemlja koja se neće očistiti i neće pasti na nju kiša u dan gnjeva.'

25 I glavari su njezini u njoj kao lavovi, koji riču i grabe pljen. Oni žderu ljudе, grabe imanje i dobro, umnožavaju udovice usred nje.

26 Svećenici njezini prestupaju moj zakon i obeščaćuju što mi je sveto. Ne razlikuju sveto od prostote, ne uče razliku između nečistoga i čistoga. Zatvaraju oči pred mojim Subotnjim danima tako da sam obeščaćen među njima.

27 Glavari su njezini usred nje kao vuci pohlepni za pljenom, koji prolijevaju krv, kvare duše da ugrabe dobit.

28 Proroci njezini mažu je vapnom, viđaju varku, gataju im laž i govore: 'Tako govori GOSPODIN Bog,' premda nije govorio GOSPODIN.

29 Narod u zemlji pravi nasilje, otima, ugnjetava siromaha i ubogoga i tlači došljaka protiv svakog prava.

30 Tražio sam među njima jednoga koji bi zid ozidao i pred mene stao na proboj za tu zemlju da je ne uništим, ali nisam našao nikoga.

31 I tako moram izliti na njih svoju srdžbu i uništiti ih u ognju jarosti svoje. Njihov put platit će im sada na vlastitom tijelu njihovu," govori GOSPODIN Bog.

Dvije opake sestre

23 I opet mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Sine čovječji, tako su bile dvije žene, kćeri iste majke.

3 One su činile zlo u Egiptu; u mladosti svojoj činile su blud. Ondje su dirali njihova njedra i stiskali njihove djevičanske sise.

4 Ohola se zvala starija, Oholiba se zvala

njezina sestra. One su postale moje i rodi-le su sinove i kćeri. Njihova imena znaće Ohola: Samarija, Oholiba: Jeruzalem.

5 Ohola je činila zlo, premda je pripadala meni, i bila se zaljubila u ljubavnike svoje, Asirce, koji su joj se približili.

6 Odjeveni u grimiz, namjesnici i glavari, sve pristali mladići, konjanici ponositi na konju.

7 Njima se podala u svojem bludničenju, svim izabranim Asircima, i onečistila se svim idolima svih onih u koje se zaljubi-la.

8 Ali nije pustila svoje bludničenje s Egip-ćanina, jer su ovi bili s njom zlo činili u mladosti njezinoj, dotali se djevičanskih njedara njezinih i izljevali na nju svoj blud.

9 Zato sam je dao u ruke njezinim ljubav-nicima, u ruke Asircima, u koje se bila zaljubila.

10 Oni su ju osramotili, uzeli joj sinove i kćeri i nju samu mačem pogubili. Ona je postala ženama strašilo kad su tako na njoj sud izvršili.

11 Sestra njezina Oholiba vidjela je to i činila je još gore bludničenje negoli ona i bila je još gora u zloči svojoj od bludnice svoje sestre.

12 Ona je bila zaljubljena u Asirce, koji su joj se približili, namjesnici i glavari, odjeveni u grimiz, konjanici ponositi na konju, sve pristali mladići.

13 Vidio sam da se onečistila i ona; obje su pošle istim putom.

14 Ova je bludničila još gore. Ona je vidjela ljudе naslikane na zidu, slike Kaldejaca naslikane crvenom bojom.

15 Oko bedara nosili su pojasa. Glava im je bila pokrivena vijoritim čalmama. Svi su bili naoči kao glavari, prilična babilonskih sinova, rodom iz zemlje Kaldeje.

16 Onda se zaljubila u njih, kad ih je vidjela, i poslala je poslanike k njima u Kaldejsku.

17 I sinovi babilonski dolazili su k njoj na blud i onečistili je nečistoćom svojom; tako se ona onečistila s njima i odstranila se od njih.

18 Ali se otkrila nečistoća njezina, sramota je njezina izbila na javu. Onda je ona meni dodijala kao što mi je bila dodijala sestra njezina.

19 A ona je sve gore bludničila spominjući se dana mladosti svoje, kad je činila blud u Egiptu.

20 Žudjela je za besramnicima čija je muška snaga bila kao u magaraca i izljev kao u ždrijebaca.

21 Jest, ti si ginula za nečistoćom mladosti svoje kad su Egipćani tiskali tvoja njedra

zbog tvojih djevojačkih sisa.”

22 Zato, Oholibo, ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Evo, ja ču nadražiti ljubavnike tvoje na tebe, kojih si se zasitila. Dovest ču ih na tebe sa svih strana.

23 Sinove babilonske i sve Kaldejce, Pekodane, Šoance i Koance, sve asirske sinove s njima, pristale mladiće, namjesnike i glavare svekolike, ratnike i odličnike, sve ponosite na konju.

24 Doći će s mnoštvom konja i kola i s vojskom naroda. Štit, štitić i kacigu oni će unaokolo upraviti protiv tebe. Ja ču im izvršiti presudu, i oni će ti suditi po zakonima svojim.

25 Jest, napravit ču da osjetiš ljubomoru moju; oni će u jarosti postupati s tobom. Nos će ti i uši odsjeći, a što još ostane od tebe, past će od mača. Tvoje sinove i kćeri odvest će sobom, i što ostane od tebe, proždrijet će oganj.

26 Svući će s tebe tvoje haljine i uzet će krasne nakite tvoje.

27 Tako ču napraviti kraj tvojem bludu i tvojoj nečistoći što si ih naučila u Egiptu, da više ne podižeš svojih očiju k njima i da dalje ne misliš na Egipat.’

28 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Evo, ja ču te dati u ruke onima koje mrziš, u ruke onima koji su ti omrzni.

29 Oni će u mržnji raditi protiv tebe i uzet će ti sve što si stekla sebi, i ostavit će te golu i nagu. Otkrit će se bludna golotinja tvoja, nečistoća tvoja i ruglo tvoje.

30 To će ti se napraviti jer si u bludu svojem trčala za narodima i onečistila se s idolima njihovim.

31 Išla si putom svoje sestre; zato ti dajem čašu njezinu u ruku.’

32 Ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Čašu svoje sestre pit ćeš, duboku, široku–stramota i ruglo bit će ona–čaša drži vrlo mnogo.

33 Napunit ćeš se pijanstva i brige. Čaša užasa i groze jest čaša tvoje sestre Samarije.

34 Ti ćeš je piti i posrkati i krhotinu ćeš njezinu izgristi i njedra ćeš svoja s tim potrgati, jer ja sam to rekao, govori GOSPODIN Bog.

35 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: Jer si me zaboravila i bacila me za leđa svoja, zato sad ti i nosi svoj grijeh i svoj blud!’”

36 GOSPODIN mi je rekao: “Sine čovječji, nećeš li izreći presudu Oholi i Oholibi i pokazati im njihove grozote?

37 Jer su činile preljub i krvlju onečistile svoje ruke, da su činile preljub s svojim idolima i svoju djecu, koju su mi rodile, vodile kroz oganj da ih oni prožderu.

38 I ovo su mi još činile: u onaj su dan

onečistile svetište moje i obeščastile moje Subotnje dane.

39 Kada su svoju djecu bile zaklale idolima, došle su još istoga dana u svetište moje i obeščastile ga. Eto, tako su činile u mojoj kući!

40 Jest, dapače su još poslale po ljudi koji su došli izdaleka. Poslanik je bio poslan k njima. Eto, kada su došli, ti si se zbog njih kupala, mazala si svoje oči i stavljala na se nakit svoj.

41 Sjedala si na krasnu počivaljku. Pred njom je bio stol postavljen. Na njega si stavljala k d moj i ulje moje.

42 Glasna vika se čula zbog mnoštva ljudi koji su bili pridošli iz pustinje. Oni su im stavljali narukvice na ruke i stavljali im krasan vijenac na glavu.

43 Onda sam rekao: Neće li činiti na taj način preljub?

44 Kao što pravi bludnica, prave sad nečistoču. Idu k njoj, kao što se ide k bludnici. Tako idu k Oholi i k Oholibi, ženama nevaljajim.

45 Ali će im pravedni ljudi izreći presudu po pravu za preljubnice i krvnice, jer su preljubnice, i krv je na rukama njihovim.”

46 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: “Neka se pozove protiv njih narodna zajednica i neka se predaju da se zlostave i oplijene!

47 Neka ih narodna zajednica kamenuje i sasiječe mačevima svojim! Njihove sinove i kćeri neka pobiju i njihove kuće neka spale ognjem!

48 Tako ču kraj napraviti nečistoći u zemlji, da se opomenu sve žene i da ne prave istu nečistoču kao vi.

49 Napravit će se da okajate nečistoću svoju i da s svojim idolima platite grijehu, da spoznate da sam ja GOSPODIN Bog.”

Zardali kotao. Propast Jeruzalema

24 Idošla mije opet GOSPODINOVA riječ u devetoj godini, u desetom mjesecu, desetoga dana toga mjeseca, rekavši:

2 “Sine čovječji, točno zapiši ime ovoga dana! Baš ovoga dana navaljuje babilonski kralj na Jeruzalem.

3 Reci tomu nepokornom rodu ovu prisopodobu: ‘Ovako govori GOSPODIN Bog: Stavi lonac i pristavi ga, onda nalij u njega vode!

4 Stavi u njega komade mesa, sve dobre komade, stegno i pleće! Napuni ga najboljim kostima!

5 Uzmi najbolje iz stada i naloži cjepanice ispod njega! Iskuhaj dobre komade mesa, neka se i kosti raskuhaju u njemu!

6 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: Teško gradu krvničkom, kotlu na kojemu stoji

hrđa i s kojega ne silazi hrđa! Povadi iz njega komad po komad, a da se ne baca ždrijeb na to!

7 Jer je njegova krv usred njega. Na golu kamenu on to radi. Ne prolijeva je na zemlju, da se pokrije prahom.

8 Da se raspali gnjev, te se osvetim, puštam da se prolijeva njegova krv na gol kamen, da se ne pokrije.

9 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: Teško gradu krvničkom! I ja ču naložiti velik oganj.

10 Nanesi drva mnogo, zapali oganj, neka se raskuha meso, stavi začin i kosti spali!

11 Onda ga stavi prazna na žeravicu da se ugrije, i mjed se njegova usije, i nečistoća se njegova rastopi i nestane rđe njegove!

12 Mnogo muke zadaje kotao, ali velika hrđa ne silazi s njega; i u ognju ostaje hrđa njegova.

13 Jer sam te htjeo očistiti od gnusne nečistoće tvoje, ali se ti nisi očistio od nečistoće svoje, to se i nadalje nećeš očistiti, da na tebi ne izvršim svoju srdžbu.

14 Ja, GOSPODIN, izrekao sam to. Doći će to i izvršit ču i neću prepustiti, neću štedjeti i neću se pokajati. Po tvojim putovima i po tvojim djelima sudit će ti se, govori GOSPODIN Bog.”

15 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

16 “Sine čovječji, evo, ja ču ti jednom ne-nadanom smrti uzeti radost tvojih očiju, ali ti onda nećeš tugovati ni plakati. Ne smiju ti doći suze.

17 Uzdiši tiho, ali ne priredjuj nikakva tugovanja. Poveži sebi povez oko glave, svoju obuću obuj na noge, ne pokrivaj svoje brade i ne jedi kruha žalosti!”

18 Ujutro sam još govorio narodu, a navečer je žena moja umrla i drugoga jutra napravio sam kako mi je bilo zapovjeđeno.

19 Onda su me zapitali ljudi: “Nećeš li nam objasniti što to nama znači da radiš tako?”

20 Odgovorio sam im: “Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

21 ‘Reci kući Izraelovoj: Ovako govori GOSPODIN Bog: Evo, ja ču obeščastiti svoje svetiste, ponos vaš najveći, milinu očiju vaših, čežnju srca vašega. Sinovi će vaši i vaše kćeri što ste ih ostavili pasti od mača.

22 Onda ćete vi činiti kako sam ja činio: nećete brade pokriti i nećete jesti kruha žalosti.

23 Povez će vam biti na glavi, vaša obuća na nogama. Nećete tugovati ni plakati, ali ćete ginuti u grijesima svojim i uzdisati jedan drugome.

24 Tako će vam Ezekiel biti znak čudesni. Sve što je napravio on, činit ćete i vi kad to

dode, i spoznat ćete da sam ja GOSPODIN Bog.

25 A ti, sine čovječji, čuj: U onaj dan, kad im uzmem njihov bedem, njihovu ponosnu radost, milinu njihovih očiju i čežnju njihova srca, njihove sinove i kćeri,

26 u onaj dan doći će k tebi bjegunac da ti to javi.

27 U onaj će se dan otvoriti tvoja usta čim stigne bjegunac. Govorit ćeš i nećeš više šutjeti i bit ćeš im znak čudesni. Onda će oni spoznati da sam ja GOSPODIN.”

Proročanstvo protiv Amona, Moaba, Edoma

25 I došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 “Sine čovječji, upravi svoje lice prema Amoncima i prorokuj protiv njih!

3 Reci Amoncima: ‘Čujte riječ GOSPODINA Boga! Ovako govori GOSPODIN Bog: Jer si ‘Ha, ha!’ klicao nad svetištem mojim, kad je bilo obeščaćeno, i nad zemljom Izraelovom, kad je bila opustošena, i nad kućom Judinom, kad je išla u progonstvo;

4 evo, zato ću te ja dati u posjed sinovima Istoka, oni će u tebi razapeti svoje šatore i podignut će u tebi domove svoje. Oni će jesti plodove tvoje i piti mlijeko tvoje.

5 Ja ču od Rabe postaviti pašnjak za deve i od zemlje Amona tor za ovce. Tako ćete spoznati da sam ja GOSPODIN.

6 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: Jer si pljeskao rukama i lupao nogama i veselio se pun zloradosti nad zemljom Izraelovom,

7 evo, zato ću ja dignuti svoju ruku na tebe i dat ću te narodima da te oplijene. Iskorijenit ću te između naroda i zatrž ću te između zemalja i uništiti ću te. Onda ćeš spoznati da sam ja GOSPODIN.’

8 Ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Jer Moab i Seir govore: Eto, kući je Judinoj kao svim narodima,

9 evo, zato ću ja otvoriti stranu Moabovu tako da se izgube njegovi gradovi, njegovi gradovi sve do posljednjega, ures zemlje, Bet-Ješimot, Baal-Meon, Kirjatajim.

10 Sinovima Istoka uz Amonce dat ću ga u posjed da njemu i Amoncima ne bude više spomena među narodima.

11 Na Moabu izvršit ću presudu i spoznat će oni da sam ja GOSPODIN.’

12 Ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Jer je Edom radio iz osvete na kući Judinoj i teško je sagriješio svojom osvetom,’

13 zato ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Dignut ću svoju ruku na Edom, marvu i čovjeka iskorijenit ću iz njega i napravit ću ga pustinjom. Od Temana do Dedana past će oni od mača.

14 Predat ću osvetu svoju na Edomu ruci svojega naroda Izraela. Ovaj će napraviti s Edomom po gnjevu mojem i po jarosti mojoj. Oni će upoznati osvetu moju,’ govori GOSPODIN Bog.’

15 Ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Jer su Filistejci radili iz osvete i ljuto se osvetili puni zloradosti u srcu i iz preostalog ne-prijateljstva pomisljali na uništenje,’

16 zato ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Evo, dignut ću svoju ruku na Filistejce i uništiti ću Krećane i potrt ću ostatak na obali mor-skoj.

17 Napravit ću na njima ljutu osvetu ka-znom u ljubomori gnjevnoj. Onda će spo-znati da sam ja GOSPODIN, kad izvršim osvetu svoju na njima.”

Proročanstvo protiv Tira

26 Dogodilo se u jedanaestoj godini, u jedanaestom mjesecu, prvoga dana toga mjeseca došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 “Sine čovječji, jer Tir kliče nad Jeru-alemom: ‘Ha! Vrata su narodima razbijena! Meni su se otvorila. Ja ću se napuniti. Jer su ona opustjela.’

3 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Evo, Tire, ja koračam protiv tebe, vodim protiv tebe mnoge narode, kao što more dovalja valove svoje.

4 Oni će razoriti zidove Tira. Kule će njegove srušiti. Ja ću s njega ostrugati zemlju i na-pravit ću od njega goli kamen.

5 Suho mjesto za mreže bit će usred mora, jer ja sam to rekao, govori GOSPODIN Bog. Narodima postat će plijen.

6 Njegovi gradovi što su na kopnu, bit će uništeni mačem i spoznat će da sam ja GOSPODIN.

7 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Evo, ja ću dovesti sa sjevera Nebukadnezara, babilonskog kralja, kralja nad kraljevima, s konjima i s kolima i s konjanicima i s velikim mnoštvom naroda.

8 Gradove tvoje na kopnu uništiti će on mačem. Kule opsadne podignut će protiv tebe, iskopat će opkope protiv tebe i po-staviti će štitove protiv tebe.

9 Namjestiti će zidodere protiv zidova tvo-jih i srušiti će tvoje kule svojim željeznim rukama

10 Od mnoštva konja njegovih pokrit će te prah. Od štropota konjanika, kotača i kola zatrest će se zidovi tvoji kad uđe na tvoja vrata, kao što se ulazi u grad oslojen.

11 Kopitima konja svojih pogaziti će sve ulice tvoje, poubijati će tvoj narod mačem i ponositi idolski stupovi tvoji popadati će na zemlju

12 Poplijenit će bogatstvo tvoje, uzet će sobom kao plijen trgovačka dobra tvoja, porušit će zidove tvoje i sjajne će tvoje dvore razoriti. Građevno tvoje kamenje, drvo tvoje i ruševine tvoje pobacati će u vodu.

13 Onda ću ja napraviti kraj glasu pjesama tvojih i zvuk harfa tvojih neće se više čuti.

14 Napravit ću od tebe goli kamen, bit ćeš suho mjesto za ribarske mreže. Nikada se više nećeš sazidati, jer ja sam to rekao,’ govori GOSPODIN Bog.

15 Ovako govori GOSPODIN Bog o Tiru: ‘Zar ne, od štropota pada tvojega, od jecanja ranjenika, od ubijanja mačem tresu se u tebi otoci.

16 S prijestolja svojih silaze svi glavari mora, skidaju sa sebe plašteve svoje, svla-če sa sebe vezene svoje haljine. U tugu se odijevaju, sjede na zemlji, dršću nepresta-no i zgražaju se zbog tebe.

17 Započinju tužaljku nad tobom i govore o tebi: Kako si propao, s mora nestao, slavni grade, koji si bio moćan na moru sa svojim žiteljima, koji si strah zadavao svima pri-morcima svojim!

18 Sada dršću otoci na dan pada tvojega. Smeteni su otoci po moru zbog svršetka tvojega.’

19 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Na-pravit ću te pustim gradom, kao što su gradovi u kojima se više ne prebiva, kad pustim na tebe valove, da te pokriju velike vode.

20 Svalit ću te k onima koji su već sišli u jamu, k narodu prošlosti U zemlji svijeta mrtvih pripraviti ću ti mjesto slično vječnim ruševinama, kod onih koji su sišli u jamu. Tako više nećeš biti nastanjen, nećeš po-stojati u zemlji živih.

21 Predat ću te propasti strahovitoj. Nećeš više biti; tražit će te i neće te više naći zau-vijek’, govori GOSPODIN Bog.

Naricanje za Tirom

27 Došla mi je opet GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 “Sine čovječji, zapjevaj tužaljku nad Ti-rom!

3 Reci Tiru, koji stoji na ulazima k moru i trguje s narodima na mnogim obalama: Ovako govori GOSPODIN Bog: Tire, ti si mi-slio: ‘Ja sam savršene ljestvica!’

4 Usred mora područje je tvoje. Savršenu ljestvici dali su ti graditelji tvoji.

5 Od čempresa senirske sagradile se sve oplate tvoje. S Lebanonom uzimali se cedri da ti se podigne jedrenjak.

6 Od hrastova bašanskih napravili su vesla tvoja. Palubu tvoju napravili su od jelovine

s obale kitimske, obložili bjelokošću.
7 Šareno vezen lan egipatski bio je jedro tvoje, bio ti je zastava. Crveni i modri grimiz s obala eliških bio ti je pokrov.

8 Žitelji Sidona i Arvada služili su ti kao veslači. Mudraci tvoji, Tire, bili su u tebi: oni su ti bili kormilari.

9 Starješine Gebala s mudracima svojim boravili su u tebi i popravljali su pukotine tvoje. Sve lađe morske i mornari njihovi boravili su u tebi da kupe robu od tebe.

10 Ljudi iz Perzije, Luda i Puta služili su tebi, u vojsci tvojoj kao ratnici; štit i kacigu vješali su u tebi; oni ti sjaj davali.

11 Sinovi Arvada s tvojom vojskom stajali su unakolo na zidovima tvojim, u kulama tvojim stajali su Gamadejci. Na zidovima tvojim unaokolo vješali su štitove svoje. Oni su usavršavali ljestvu tvoju.

12 Taršiš je zaključivao s tobom poslove zbog mnogoga bogatstva tvojega. Srebro, željezo, kositar i olovo davali su za robu tvoju.

13 Javan, Tubal i Mešek trgovali su s tobom. Robove i mјedene posude dobavljali su ti kao robu.

14 Iz kuće Togarmine donosili su na sajam tvoje konje, jahače konje i mazge.

15 Sinovi Dedanovi trgovali su s tobom. Mnoge primorske zemlje općile su s tobom. Dobavljale su ti bjelokost i drvo ebanovo kao isplatu.

16 Sirijci su trgovali s tobom zbog mnoštva rukotvorina tvojih. Oni su donosili na sajam tvoj biser, grimiz, šarene vezove, lan, koralje i jaspis.

17 Juda i Izraelova zemlja trgovali su s tobom. Donosili sa na sajam tvoj pšenicu iz Minita, fino pecivo, med, ulje i balzam.

18 Damask je trgovao s tobom zbog mnoštva proizvoda tvojih, zbog mnoštva svakojakih dobara za vino iz Helbona i vunu iz Sahara.

19 Donosili su na sajam tvoj Dan i Javan iz Uzala umjetno skovano željezo, kositar i mirodije.

20 Dedan je trgovao s tobom vunenim prostirkama za jahanje.

21 Arabija i svi glavari Kedra zaključivali su poslove s tobom. Trgovali su s tobom janjcima, ovnovima jarcima.

22 Trgovci od Šebe i Rame trgovali su s tobom. Najbolju vrstu balzama, svakojako dragi kamenje i zlato donosili su na sajam tvoj.

23 Haran, Kane i Eden trgovali su s tobom. Trgovci iz Šebe, Asirije i cijele Medije trgovali su s tobom.

24 Ovi su trgovali s tobom sjajnim haljinama i ogrtačima od modroga grimiza i šare-

nim vezivom, šareno otkanim sagovima, spletenim i uvijenim užadima.

25 Lađe taršiske otpremale su robu tvoju. Pun, krcat i teško natovaren bio si usred mora.

26 Na pučinu su te odvezli veslači tvoji, ali te je vjetar istočnjak razbio usred mora.

27 Bogatstvo tvoje, dobra tvoja i roba tvoja, mornari tvoji i kormilari tvoji, popravljači tvoji i trgovci tvoji, svi vojnici tvoji što se nalaze u tebi, i sav mnogi tvoj narod u tebi-past će u dubinu mora na dan pada tvojega.

28 Od glasne vike tvojih kormilara trest će se plohe morske.

29 Iz lađa svojih izići će svi veslači, mornari, svi koji plove morem ići će na kopno.

30 Jaukat će za tobom iza glasa, gorko će tugovati, posut će prahom svoju glavu, valjat će se u pepelu.

31 Za tobom će se postaviti čelavi i odjenuć će se u haljine žalosti. Plaću za tobom srcem zabrinutim, tuguju gorko.

32 U žalosti njihovoj za tobom pjevat će ti tužaljku pjevaju: 'Koji grad je kao Tir, tako tiho kao u grobu usred mora?

33 Kad je izlazila roba tvoja iz mora, sitio si mnoge narode. Svojim dobrima i mnoštvom svoje robe obogaćivao si kraljeve zemaljske.

34 A kad budeš razbijen valovima morskim, u dubinama vode, roba tvoja sa svim tvojim narodom past će usred tebe.

35 Svi žitelji primorja bit će zapanjeni nad tobom. Njihove kraljeve trest će užas, njihova lica bit će potištena.

36 Trgovci među narodima zviždat će na tebe. Postat ćeš odurnost i nikada te više postojati neće!"

Sud Božji nad tirskim knezom

28 Došla mi je opet GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Sine čovječji, reci vladaru tirskomu: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Jer si ohol i govorиш: Ja sam bog, sjedim na priestolju bogova usred mora,' zato ti velim: ti si samo čovjek a ne bog pa se ipak, držiš kao bog!

3 Eto, mudriji si od Daniela. Nema tajne koja bi tebi bila skrivena.

4 Mudrošću svojom i razborom svojim stekao si bogatstvo sebi i nakupio zlata i srebra u riznice svoje.

5 Velikom mudrošću svojom u trgovini svojoj umnožio si bogatstvo svoje i ohol si postao zbog bogatstva svojega.

6 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: 'Jer se praviš bogom,

7 evo, zato ću dovesti na tebe strance,

najljuće između naroda. Oni će trgnuti mačeve svoje na ljestvu tvoju mudrošću stečenu i uprljat će sjaj tvoj.

8 Svalit će te u jamu i umrijet ćeš okrutnom smrću pobijenih usred mora.

9 Hoćeš li i onda još reći pred krvnicima svojim 'Ja sam bog!' kad si ipak samo čovjek a ne bog u ruci onoga koji te ubija?

10 Umrijet ćeš smrću neobrezanih od ruke došljaka, jer ja sam to rekao," govori GOSPODIN Bog.

11 Nadalje došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

12 "Sine čovječji, zapjevaj tužaljku nad kraljem tirskim i reci mu: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Ti si pečat savršenosti, pun mudrosti i savršene ljepote.

13 Boravio si u Edenu, vrtu Božjem. Sve drago kamenje bilo je tvoja odjeća: sard, topaz i dijamant, beril, oniks i jaspis, safir, rubin i smaragd sa zlatom. Okov tvoj i ures tvoj bili su od zlata. Napravljeni su bili onaj dan kad si se rodio.

14 Ti si bio pomazan stražar kerubin; za to sam te bio postavio. Ti si bio na svetoj gori Božjoj, hodio si posred kamenja ognjenoga.

15 Savršen si bio na svojim putovima od dana kad si se rodio, dok se nije pronašla na tebi opačina.

16 Nutrina je tvoja od mnoge trgovine tvoje bila puna opačine i sagriješio si. Onda sam te zbacio s gore Božje. Stražar kerubin protjerao te je iz sredine kamenja ognjenoga.

17 Ohol si bio postao zbog ljepote svoje. Ostavio si mudrost svoju zbog sjaja svojega. Bacio sam te dolje na zemlju i predao sam te kraljevima da na tebi pasu svoje oči.

18 Brojem svojih grijeha, nepravdom u trgovini svojoj bio si onečistio svetišta svoja. Zato sam izveo oganj iz sredine tvoje, koji te je prožderao. U pepeo položio sam te na zemlji pred očima svih koji su te vidjeli.

19 Svi, koji su te poznavali među narodima, ustrašeni su nad tobom. Strašno si skončao i iščeznuo si zauvijek."

20 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

21 "Sine čovječji, upravi svoje lice prema Sidonu i prorokuj protiv njega,

22 i reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Evo, ja ću izići protiv tebe, o Sidone, i proslaviti te se usred tebe. Spoznat će oni da sam ja GOSPODIN kad izvršim presudu na njemu i kad se pokažem svet na njemu.'

23 Poslat ću kugu protiv njega i krvoproljeće na ulice njegove. Pobijeni će padati usred njega od mača koji bjesni protiv njega unaokolo. Onda će se spoznati da sam ja

GOSPODIN.

24 Kući Izraelovo neće više biti trn koji muči, ni žalac više koji boli kod svih unako koju ih preziru. Spoznat će da sam ja GOSPODIN.'

25 Ovako govori GOSPODIN Bog: 'Kada skupim kuću Izraelovu iz naroda među koje je razasuta, onda ću se na njima pokazati kao svet pred očima naroda, i oni će prebivati u svojoj zemlji, koju sam dao svojem sluzi Jakovu.

26 Mirno će prebivati u njoj, gradit će kuće i sadit će vinograde. Mirno će prebivati u njoj kad izvršim presudu na svima koji su ih prezirali unaokolo. Onda će se spoznati da sam ja GOSPODIN, njihov Bog."

Proročanstvo protiv Egipta

29 U desetoj godini, u desetom mjesecu, dvanaestoga dana toga mjeseca došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši: **2** "Sine čovječji, upravi svoje lice prema faraonu, kralju egipatskom, i prorokuj protiv njega i protiv svega Egipta!"

3 Reci ovo: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Evo, ja ću izići protiv tebe, faraone, kralju egipatski, ti krokodile veliki! Ti ležiš među Riječnim rukavcima svojim i govorиш: Rijeka je moja vlastita; ja sam ju sam sazdao.

4 Ja ću staviti kuke u čeljusti tvoje i napravit ću da se ribe riječnih rukavaca tvojih nahvataju na ljeske tvoje, i izvući ću te ih riječnih rukavaca tvojih zajedno sa svim ribama riječnih rukavaca tvojih što su se nahvatale na ljeskama tvojim.

5 Onda ću te baciti u pustinju sa svim ribama riječnih rukavaca tvojih. Na kopnu ćeš podleći, nećeš se dignuti ni pokopan biti, životinjama divljim i pticama nebeskim dat ću te da te pojedu.

6 Onda će svi žitelji egipatski spoznati da sam ja GOSPODIN. Oni su samo štap trskov kući Izraelovoj.

7 Kad te oni uzmu u ruku, ti se uzdigneš i rasiječeš im ramena, i kad se oni naslone na tebe, ti se lomiš i potreseš im cijelo tijelo.

8 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: 'Evo, ja ću pustiti na tebe mač i uništiti ću u tebi čovjeka i marvu.

9 Egipat će postati pustinja i pustoš i tako će spoznati da sam ja GOSPODIN, jer si rekao: 'Moja je Rijeka, ja sam ju sazdao.'

10 Evo, zato ću izići protiv tebe i protiv riječnih rukavaca tvojih. Pretvorit ću Egipat u pustoš i Pustinju Migdol do Siene, do međe Etiopije.

11 Neće prelaziti preko njega nogu ni čovjeka ni živinčeta, ostat će nenaseljen četrdeset godina.

12 Napravit ću od Egipta najveću od svih pustinja, i njegovi gradovi bit će najpustiji od svih gradova četrdeset godina. Razasut ću Egipćane među narode i razagnat ću ih po zemljama.”

13 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: “Kad prođe četrdeset godina, skupit ću Egipćane iz naroda, među koje su bili razasuti.

14 Ja ću okrenuti sudbinu Egipta i dovest ću ih opet u zemlju Patros, odakle potječu. Ondje će biti malo kraljevstvo.

15 Manje će biti od drugih kraljevstava i neće se više uzdignuti nad narode. Njihov ću broj napraviti tako neznatnim, da više ne vladaju narodima.

16 Za kuću Izraelovu neće više biti vrijedni pouzdanja, nego će im samo još donositi na pamet krivnju njezinu, da je trčala za njima. Spoznat će, da sam ja GOSPODIN Bog.”

17 Dogodilo se u dvadeset sedmoj godini, u prvom mjesecu, prvoga dana toga mjeseca došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

18 “Sine čovječji! Nebukadnezar, babilonski kralj, zadao je svojoj vojsci tešku službu protiv Tira. Svaka je glava čelava, svako je rame krvavo nažuljano, ali plaće nije bilo ni njemu ni njegovoj vojsci od Tira za rad koji je napravio za njega.

19 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Evo, ja ću dati babilonskom kralju Nebukadnezaru Egipat. On će odvući bogata dobra njegova. On ga smije razgrabit i oplijeniti. To će biti plaća njegovoj vojsci.

20 Kao plaću za rad koju je napravila, dat ću joj Egipat. Za mene je radila, govori GOSPODIN Bog.

21 Na ovaj ću dan dati kući Izraelovoj novu snagu i tebi ću otvoriti usta među njima. Onda će oni spoznati da sam ja GOSPODIN.”

Pad Egipta

30 Došla mi je opet GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 “Sine čovječji, prorokuj i reci: ‘Ovako govori GOSPODIN Bog: Jaučite, teško danu!’

3 Jer je blizu dan, blizu je dan GOSPODINOV, mračni dan; bit će vrijeme kazne narodima.

4 Mač će doći u Egipat; u Kušu će vladati tjeskoba vrlo bolna kad stanu padati pobijeni Egipćani, kad se budu odvlačila velika dobra njihova i raskopavali temelji njihovi.

5 Kuš, (Etiopija) Put, (Libija) Lud, (Lidijski) svi Arabi, Kub i drugi saveznici popadat će s njima od mača.”

6 Ovako govori GOSPODIN: “Popadat će potpornji Egipta i srušit će se ponosna

moć njegova. Od Migdola do Siene popadat će od mača njegovi ljudi, govori GOSPODIN Bog.

7 Zemlja će njegova biti najpustija od svih zemalja i njegovi gradovi najpustiji od svih gradova.

8 Oni će spoznati da sam ja GOSPODIN kad stavim oganj na Egipat i svi se pomoćnici njegovi satru.

9 U onaj će dan ići pred menom glasnici na lađama da trgnu Etiopljane iz njihove bezbrižnosti. Tjeskoba vrlo bolna doći će na njih kao na nesretni dan Egipta, jer evo, on je došao.”

10 Ovako govori GOSPODIN Bog: “Napravit ću kraj ljudstvu u Egiptu rukom Nebukadnezara, babilonskog kralja.

11 On i njegov narod, najokrutniji među narodima, doći će i zemlju će poharati. Trgnut će svoj mač na Egipat i napunit će zemlju pobijenima.

12 Isušit ću Rijeku i predat ću zemlju u ruke zlikovcima. Opustit ću zemlju i sve što je u njoj rukom stranaca. Ja, GOSPODIN, to sam rekao.”

13 Ovako govori GOSPODIN Bog: “Uništiti ću idole i potrt ću kipove u Nofu. Neće više biti vladara iz Egipta; pustit ću strah u Egipat.

14 Opustošit ću Patros, stavit ću oganj na Soan i izvršit ću presudu na Nou.

15 Izlit ću svoju srdžbu na Sin, bedem Egipta, i iskorijenit ću ljudstvo u Nou.

16 Stavit ću oganj na Egipat. Sin će se previjati od tjeskobe. No će biti provaljen i Nof će biti danomice u tjeskobi.

17 Mladi ratnici iz Avena i Pit-Beseta popadat će od mača, i sve će ostalo otići u ropstvo.

18 U Tafnisu će dan pomrčati kad onđe potrgam žezla Egipta, i kad se u njemu napravi kraj ponosnom sjaju njegovu. Oblak će ga pokriti. Gradovi će njegovi otići u ropstvo.

19 Tako ću izvršiti presudu na Egiptu, i oni će spoznati da sam ja GOSPODIN.”

20 Dogodilo se u jedanaestoj godini, u prvom mjesecu, sedmoga dana toga mjeseca došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

21 “Sine čovječji, ja sam slomio mišicu faraonu, kralju egipatskom. Eto, ona se više ne povija, ne uzima se lijek i ne stavlja se zavoj na nju da bi opet postala jaka i mogla držati mač.

22 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Evo, ja ću izići protiv faraona, egipatskog kralja, i razmrskati mu obje mišice, zdravu i slomljenu, i izbit ću mu mač iz ruke.

23 Razasut ću Egipćane među narode i razagnati ih po zemljama.

24 Okrijepit ću mišice babilonskom kralju i

dat će mu svoj mač u ruku. A slomit će mišicu faraonu da jeca pred njim kao čovjek teško ranjen.

25 Mišice babilonskom kralju okrijepit će, a faraonu će mišice klonuti. Saznat će da sam ja GOSPODIN kad dadem svoj mač u ruke babilonskom kralju da njim zamahne na Egipat.

26 Razasut će Egipćane među narode i razagnati ih po zemljama. Spoznat će da sam ja GOSPODIN.”

Proročanstvo protiv faraona

31 Dogodilo se u jedanaestoj godini, u trećem mjesecu, prvoga dana toga mjeseca došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 “Sine čovječji, reci faraonu, kralju egipatskom, i njegovu mnoštvu: ‘Kome si sličan u svojoj veličini?’

3 Eto, Asiriji je bio kao cedar na Lebanonu, lijepih grana, sjenovita lišća, visoka rasta. Vrh mu je dopirao do u oblake.

4 Voda ga je napravila velikim, bezdan ga je uzvisio. Rijeke su njegove tekle oko njegova stabla i puštala je potoke svoje k svim stablima poljskim.

5 Zato je rast njegov nadvisio sva stabla poljska. Umnožili su se ogranci njegovi, produžile se njegove grane zbog obilne vode, rastao je u širinu.

6 Na granama su njegovim svijale gnijezda svakojake nebeske ptice. Pod ograncima su njegovim svakojake poljske životinje legle mlade svoje.

7 Bio je lijep svojom veličinom s dugim svojim granjem, jer je njegov korijen imao obilno vode.

8 Cedri u vrtu Božjem nisu ga mogli zakloniti. Čempresi sa svojim granama nisu mu se mogli s njim usporediti. Makljeni nisu imali takve grane kao on. U vrtu Božjem nije bilo nijedno drvo po ljepoti takvo.

9 Napravio sam ga lijepim mnoštvom grana njegovih. Zavidjela su mu sva stabla edenska u vrtu Božjem.

10 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Jer je bio visoka rasta i pružio vrh svoj do u oblake i ohol postao zbog svoje veličine,

11 zato sam ga dao u ruke najmoćnijem među narodima i on će napraviti s njim kako treba. Ja sam ga odbacio zbog njegove zloće.

12 Onda su ga posjekli stranci, najlući između naroda, i ostavili ga. Na gore i u doline sve su popadale njegove grane. Grane su njegove ležale polomljene po svim gudurama u zemlji. Svi narodi zemaljski otišli su iz njegove sjene i pustili ga da leži.

13 Na njemu porušenom ostat će svako-

jake nebeske ptice, i svakojake poljske životinje doći će do njegovih grana—

14 Tako da se nijedno drvo kraj vode ne bi više dizalo previsoko u svojem rastu i vrha svojega da ne bi pružalo do u oblake! Od silnika što piju vodu da se više ne bi ni jedan oholio visinom svojom, jer su svi posvećeni smrti, moraju dolje u podzemni svijet, dolje k ljudima što su sišli u jamu.’

15 Ovako govori GOSPODIN Bog: ‘U dan, kada je sišao u svijet mrtvih, napravio sam da tuguje nad njim bezdan, zaustavio sam rijeke njezine, i silne su vode stale. Zbog njega sam zaogrnuo Lebanon u odjeću žalosti. Sve je drveće poljsko povenulo za njim.

16 Tutnjavom pada njegova stresao sam narode, kad sam ga srušio u svijet mrtvih, k onima koji su sišli u jamu. Onda su se utješila u svijetu mrtvih sva stabla edenska, najizabranija i najbolja na Lebanonu, sva što su pila vodu.

17 I oni su sišli s njim dolje u svijet mrtvih, k onima koji su pobijeni mačem, i pomoćnici njegovi koji su prebivali u sjeni njegovoj među narodima.

18 S kojim si se između edenskih stabala mogao prispodobiti sjajem i veličinom? A ipak ćeš biti srušen sa stablima edenskim u podzemni svijet. Ležat ćeš usred neobrezanih, s onima koji su pobijeni mačem. To je faraon i sve mnoštvo njegovo,’ govori GOSPODIN Bog.

Tužaljka za faraonom i Egiptom

32 Dogodilo se dvanaestoj godini, u dvanaestom mjesecu, prvoga dana toga mjeseca došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 “Sine čovječji, podigni tužaljku za faraonom, egipatskim kraljem, i reci mu: ‘Laviću među narodima, ti si bio i propao! A bio si ipak kao krokodil u moru: štrcao si vodu iz svojih nozdrva, mutio si vodu svojim nogama, ritao si se na valove njezine.’

3 Ovako govori GOSPODIN Bog: ‘Razapet će mrežu svoju nad tobom s četom mnogih naroda koji te izvlače lovnom mrežom mojom.

4 Bacit će te onda na zemlju i krhnut će te na tvrdnu zemlju. Pustit će sve nebeske ptice da sjedaju na tebe i nasitit će tobom životinje cijele zemlje.

5 Donijet će meso tvoje na gore i napunit će doline strvinom tvojom.

6 Napojit će zemlju krvlju tvojom do na gore. Korita će riječna biti puna tebe.

7 Kad se ti ugasiš, zastrijet će nebo, i zvezde će njegove pomračiti. Sunce će zastrijeti oblacima i mjesec neće više svijetliti

svjetlošću svojom.

8 Sva ču svjetlila na nebu pomračiti za tobom i razastrijet ču tamu nad zemljom tvojom, govori GOSPODIN Bog.

9 Prestrašit ču mnoge narode kada donešem među narode tvoje pobijene, u zemlje koje ne poznajes.

10 Mnoge ču narode zbog tebe užasom napuniti. Kraljevi će se njihovi zgroziti od tebe kad mahnem svojim mačem pred njihovim očima. Svi će svaki čas drhtati za svoj život na dan tvojega pada.'

11 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: 'Mač babilonskog kralja doći će na tebe.'

12 Mačem ratnika srušit ču veliki tvoj narod, jer su oni najluči među narodima. Oni će poharati sjaj Egipta i sve će mnoštvo njegovo propasti.

13 Potrt ču svu marvu njegovu pokraj mnogih voda. Neće ih više mutiti nogu čovječja, niti će ih mutiti papak kakve životinje.

14 Onda ču razbistriti vode njihove i napraviti ču da teku rijeke njihove kao ulje, govori GOSPODIN Bog.

15 Kad napravim pustinjom Egipat, kad opusti zemlja, bude bez svega što je u njoj, kad pobijem sve žitelje njezine, onda će im biti jasno da sam ja GOSPODIN.

16 Ovo je tužaljka što će se zapjevat i kćeri će je narodne pjevati. Pjevat će je nad Egiptom i nad njegovim mnogim narodom, govori GOSPODIN Bog."

17 U dvanaestoj godini, u prvom mjesecu, petnaestoga dana toga mjeseca došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

18 "Sine čovječji, započni tužaljku za mnogim narodom Egipta i opjevaj njegov i silnih naroda silazak u podzemni svijet, k onima koji su sišli u jamu!

19 Od koga si u čemu ljestvi? Siđi i spavaj s neobrezanima!

20 Oni će pasti posred pobijenih mačem. Mač je već dan: privucite Egipat i sve mnoštvo njegovo!

21 Vođe ratnika govorit će ispred carstva mrtvih njemu s pomoćnicima njegovim: 'Oni su sišli, oni tu leže, neobrezani, mačem pobijeni.'

22 Ondje je Asirija i njegova vojska i oko njegova groba. Svi su pobijeni, pali od mača.

23 Grobovi njegovi leže u dnu najdubljem. Njegova vojska leži okolo njegova groba. Svi su pobijeni, pali od mača, oni koji su nekada zadavali strah u zemlji živih.

24 Ondje je Elam i sve mnoštvo njegovo oko groba njegova. Svi su pobijeni, pali od mača, koji su neobrezani sišli u podzemni svijet, koji su nekada zadavali strah u zemlji živih i sada nose sramotu svoju s

onima koji su sišli u jamu.

25 Usred pobijenih namjestili su postelju njemu sa svim mnoštvom njegovim. Grobovi su njihovi oko njega. Svi su neobrezani, pobijeni mačem, jer su zadavali strah u zemlji živih. Sada nose sramotu svoju s onima koji su sišli u jamu; stavljeni su usred pobijenih.

26 Ondje je Mešek i Tubal i sve mnoštvo njihovo. Grobovi su njihovi oko njih. Svi su neobrezani, pali od mača, oni, koji su nekada zadavali strah u zemlji živih.

27 Oni ne leže s junacima, koji su pali u davnoj davnini, koji su sišli u svijet mrtvih u svojoj ratnoj spremi, kojima su stavljeni pod glavu mačevi njihovi, krivnja je njihova na kostima njihovim, jer je strah od tih junaka bio vladao u zemlji živih.

28 I ti ćeš biti satren usred neobrezanih i spavat ćeš s pobijenima mačem.

29 Ondje je Edom, kraljevi njegovi i svi glavari njegovi, koji su unatoč svojem junashtu stavljeni među mačem pobijene. Oni leže sad s neobrezanima i s onima koji su sišli u jamu.

30 Ondje su svi glavari sjevera i svi Sidonci koji su sišli k pobijenima, pobijeni unatoč svojoj strahovitosti. Oni su osramoćeni unatoč svojem junashtu. Sad leže ondje, neobrezani, s pobijenima mačem i nose sramotu svoju s onima koji su sišli u jamu.

31 Njih će vidjeti faraon i utješit će se nad svim mnogim svojim narodom. Mačem je pobijen faraon sa svim svojim narodom, govori GOSPODIN Bog.

32 Jer je zadavao strah u zemlji živih. Zato će se staviti usred neobrezanih, s ubijenima mačem, faraon i sav mnogi njegov narod," govori GOSPODIN Bog.

Božja djela su pravedna

33 Došla mi je opet GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Sine čovječji, govori sinovima svojega naroda i reci im: 'Kad pustim na koju zemlju mač, i narod one zemlje uzeo koga između sebe i postavio ga sebi za stražara,

3 i on vidi mač gdje dolazi na zemlju, zatrubi u trubu i opomene narod,

4 i ako tko čuje glas trube, a nije se dao opomenuti, i mač dođe i pogubi ga: krv će njegova doći na njegovu glavu.

5 On je čuo glas trube, a nije se dao opomenuti; krv će njegova doći na njega. A onaj koji se dade opomenuti dušu si svoju spasi.

6 Ako li stražar vidi mač gdje dolazi i ne zatrubi u trubu, i narod ne bude opomenut, i mač dođe i pogubi koga između njih, taj će doduše poginuti za svoju krivnju, ali ču

krv njegovu tražiti iz ruke stražarove.'
7 I ja sam tebe, sine čovječji, postavio stražarom kući Izraelovoj. Kad čuješ riječ iz mojih usta, opominji ih u moje Ime!

8 Kad velim bezbožniku: 'Bezbožniče, moraš poginuti,' a ti to ne govoriš da odvratiš bezbožnika od zla njegova puta, taj će bezbožnik doduše poginuti za svoju krivnju, ali će krv njegovu zatražiti iz tvoje ruke.

9 Ako li si opomenuo bezbožnika da se vrati sa svojega puta, a on se nije vratio sa svojega puta, on će poginuti za svoju krivnju, a ti si spasio svoj život.

10 A ti, sine čovječji, reci kući Izraelovoj: 'Ovako ste vi govorili: Naša zlodjela i naši grijesi na nama su; zbog njih propadamo. Kako bismo mogli još živjeti?'

11 Reci im: 'Tako bio ja živ, govorи Gospodin Bog, nije mi milo da umre bezbožnik, nego da se vrati bezbožnik sa svojega puta i da živi. Vratite se, vratite se sa svojih zlih putova, jer zašto hoćete umrijeti, kućo Izraelova?'

12 Zato, sine čovječji, reci sinovima svojega naroda: 'Pravednost pravednikova neće ga spasiti u dan kad sagriješi, i bezbožnost bezbožnikova neće ga upropastiti u dan kad se vrati od bezbožnosti svoje, ali i pravednik ne može zbog pravednosti svoje ostati na životu u dan kad sagriješi.'

13 Kad obećam pravedniku da će ostati na životu, i on se osloni na pravednost svoju i napravi zlo, neće se više spominjati sva pravednost njegova; zbog grijeha koji je počinio, umrijet će.

14 Ako li velim bezbožniku: 'Moraš umrijeti,' i on se odvrati od svojega grijeha i vrši pravo i pravednost,

15 povrati zalog, vrati oteto, hodi po zapovijedima koje vode životu, i više ne pravi nepravde, on će ostati na životu i neće umrijeti.

16 Svih njegovih grijeha koja je počinio, neće se više spominjati; činio je pravo i pravednost; živjet će.

17 Ipak govore sinovi tvojega naroda: 'Put Svemoćnoga nije pravedan,' ali njihov put nije pravedan.

18 Kad se pravednik odvrati od pravednosti svoje i radi nepravdu, umrijet će zbog toga.

19 A kad se bezbožnik odvrati od svoje bezbožnosti i vrši pravo i pravednost, ostat će na životu zbog toga.

20 A vi govorite: 'Put Svemoćnoga nije pravedan.' Svakoga ču od vas, kućo Izraelova, suditi po njegovim putovima.'

21 U dvanaestoj godini, u desetom mjesecu, petoga dana toga mjeseca nakon našega odvođenja došao je k meni jedan

bjegunac iz Jeruzalema i javio: "Grad je zauzet."

22 A ruka je GOSPODINOVA bila došla na mene već prije dolaska bjegunčeva. On je otvorio moja usta prije nego je onaj ujutro došao k meni. Otkako su moja usta bila onda otvorena, nisam više nikada zanijemio.

23 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

24 "Sine čovječji! Oni koji stanuju u ruševinama u zemlji Izraelovoj govore ovako: 'Abraham je bio jedan jedini i dobio je u posjed zemlju. A nas je mnogo, nama je data zemlja u posjed.'

25 Zato im reci: 'Ovako govorи GOSPODIN Bog: Vi jedete meso s krvljу, podižete oči svojim idolima i proljevate krv, i hoćete uzeti u posjed zemlju?'

26 Podupirete se na mač, činite grozote, i svaki obeščaćuje ženu drugoga a hoćete uzeti u posjed zemlju?'

27 Ovako im reci: 'Ovako govorи GOSPODIN Bog: Tako ja živ bio! Oni koji stanuju u ruševinama, popadat će od mača, i tko je vani, dat će se divljim životinjama da ga izjedu, i tko se zadržava u skrovištima i šiljama, od kuge će umrijeti.

28 Zemlju ču napraviti pustinjom i pustoši, i nestat će ponosnog sjaja njezina. Opustjet će gore Izraelove i nitko više neće prolaziti njima.

29 Onda će oni spoznati da sam ja GOSPODIN kad napravim zemlju pustinjom i pustoši zbog svih njihovih grozota koje su počinili.'

30 O tebi se, sine čovječji, razgovaraju sinovi tvojega naroda na zidovima i na kućnim vratima i govore među sobom jedan drugome ovako: 'Dodite i čujte kakva je riječ izašla od GOSPODINA!'

31 Onda dolaze k tebi listom, sjedaju pred tobom kao moj narod i slušaju tvoje riječi, ali ih ne izvršuju, slatki su u svojim ustima, a njihovo srce ide za nepravednim dobitkom.

32 Eto, ti si im kao kakav umiljat pjevač, koji ima lijep glas i krasno udara u žice. Slušaju tvoje riječi, ali ih ne izvršuju.

33 Ali kad to dođe—a evo dolazi—onda će spoznati da je bio prorok među njima."

Proročanstvo o dobrom pastiru

34 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Sine čovječji, prorokuj protiv pastira Izraelovih, prorokuj i reci njima, pastirima! 'Ovako govorи GOSPODIN Bog: Teško pastirima Izraelovim koji pasu sami sebe! Ne treba li da pastiri pasu stado?'

3 Trošite mlijeko i odijevate se vunom. Tov-

ne životinje koljete, a stada ne pasete.

4 Slabe ne krijejte, bolesne ne liječite, ranjene ne zavijate, istjerane ne dovodite natrag, izgubljene ne tražite, nego ih gazite žestinom i silom.

5 Stado se moje rasipa jer nema pastira i svim divljim životinjama služi za hranu, kad se rasipa.

6 Po svim gorama i na svakom visokom brežuljku luta naokolo stado moje. Po cijeloj zemlji razasuto je stado moje, a nitko ga ne traži, nitko se ne brine za njega.

7 Stoga, pastiri, čujte riječ GOSPODINOVU!

8 Tako ja bio živ, govori GOSPODIN Bog. Jer je stado moje ostalo za pljačku i stado moje postalo za hranu divljim životinjama, i nije bilo pastira, i pastiri se moji nisu brinuli za stado moje, nego su pastiri moji pasli sami sebe, a ne stado moje.'

9 Stoga, pastiri, čujte riječ GOSPODINOVU!

10 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Evo, ja ću izići protiv tih pastira i tražit ću svoje stado iz njihove ruke. Napravit ću kraj njihovoj pastirskoj službi. Neće više pastiri pasti sami sebe. Otet ću svoje stado iz ralja njihovih i neće im više služiti za hranu.

11 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: Evo, ja ću se sam pobrinuti za svoje stado i paziti ga.

12 Kao što pastir traži svoje stado kad je kod svojih ovaca razasutih, tako ću i ja potražiti svoje ovce i skupit ću ih iz svih mesta, kamo su rastjerani kad je bilo mračno i tamno.

13 Izvest ću ih iz naroda, i pokupit ću ih iz zemalja, i dovest ću ih natrag u njihovu zemlju. Past ću ih na gorama Izraelovim, u dolinama i po svim krajevima naseljenim u zemlji.

14 Vodit ću ih na dobru pašu. Na visokim gorama Izraelovim bit će pašnjak njihov. Ondje će počivati na dobru pašnjaku i imat će masnu pašu na gorama Izraelovim.

15 Ja ću sam pasti svoje stado i ja ću ih sam odmarati, govori GOSPODIN Bog.

16 Zalutale ću tražiti, rastjerane natrag dovesti, ozlijedene zaviti, bolesne okrije-piti i zdrave i jake čuvati. Past ću ih kako je pravo.'

17 A vi, stado moje, ovako govori GOSPODIN Bog, vidite, ja ću onda suditi između ovce i ovce, između ovnova i jaraca.

18 Nije li vam dosta da pasete na najboljoj paši? Zar morate što još ostane od vaše paše, pogaziti nogama? Nije li vam dosta da pijete najčistiju vodu? Zar morate što ostane zamutiti svojim nogama?

19 Moraju li moje ovce to popasti što pogaze vaše noge, i to piti što pomute vaše noge?

20 Zato im ovako govori GOSPODIN Bog: Evo, ja ću onda suditi između ovaca debelih i ovaca mršavih.

21 Jer vi bokovima i ramenima otiskujete slave ovce i rogovima ih svojim bodete dok ih ne istjerate.

22 Zato ću ja pomoći svojem stаду da vam više ne bude za plijen i sudit ću između ovce i ovce.

23 Podignut ću im jednoga pastira, koji će ih pasti, svojega slugu Davida; on će ih pasti i bit će im pastir.

24 I ja, GOSPODIN, bit ću njihov Bog, i moj sluga David bit će poglavar među njima. Ja, GOSPODIN, to sam rekao.

25 Ustanovit ću s njima zavjet mira i divlje ću životinje iskorijeniti iz zemlje tako da u pustinji mognu prebivati sigurno i spavati po šumama.

26 Podijelit ću blagoslov njima i zemlji oko gore svoje i puštat ću kišu na vrijeme; blagoslovljena će to biti kiša.

27 Stabla će poljska donositi svoje plodove, i zemlja će davati svoj prihod. Prebivat će sigurno na svojoj grudi i spoznat će da sam ja GOSPODIN kad potrgam palice jarma njihova i izbavim ih iz ruke onih koji su ih zarobili.

28 Neće više biti plijen narodima. Životinje zemaljske neće ih više jesti, nego će živjeti sigurno, i nitko ih neće strašiti.

29 Napravit ću da im nikne obilat nasad. Nitko više u zemlji neće umirati od gladi. Neće više podnositi sramote od naroda.

30 Onda će spoznati da sam ja GOSPODIN, njihov Bog, s njima, i da su oni, kuća Izraelova, moj narod, govori GOSPODIN Bog.

31 Jer vi ste stado moje, stado paše moje, vi ljudi, a ja sam vaš Bog," govori GOSPODIN Bog.

Proročanstvo protiv Edoma

35 Nadalje došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Sine čovječiji, upravi svoje lice prema Gori Seiru i prorokuj o njemu,

3 i reci mu: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Evo, ja ću izići protiv tebe, goro Seire! Dignut ću svoju ruku na tebe i napravit ću te pustinjom i pustoši.'

4 Gradove ću tvoje porušiti, i ti ćeš postati pustinja. Onda ćeš spoznati da sam ja GOSPODIN.

5 Jer si nosio vječno neprijateljstvo i sinove si Izraelove predao maču u vrijeme njihove nesreće, kad je krivnja dovela svršetak njihov,

6 zato, tako ja živ bio, govori GOSPODIN Bog, napravit ću da krvariš, jer nisi mrzio krv, krv će te progoniti.

7 Napravit će Goru Seir pustinjom i pustoši i sve na njoj uništiti što ondje dolazi i prolazi.

8 Napunit će bregove njezine pobijenima. Na brežuljcima tvojim i u dolinama tvojim i u svim gudurama tvojim padat će pobijeni od mača.

9 Napravit će te vječnom pustinjom i gradovi će tvoji ostati nenapućeni. Onda ćete spoznati da sam ja GOSPODIN.'

10 Jer si govorila: 'Ova dva naroda i ove dvije zemlje bit će moje, i mi ćemo ih uzeti u posjed' ako i boravi GOSPODIN ondje,

11 Stoga, tako ja živ bio, govorи GOSPODIN Bog, napravit će s tobom po ljubomori i tvojem gnjevu, kojom si radila iz mržnje svoje prema njima. Dat ću im da me spoznaju kad ti budem sudio.

12 Onda ćeš spoznati da sam ja GOSPODIN. Čuo sam sve psovke tvoje što si ih izbacila protiv gora Izraelovih kad si rekla: 'Puste leže i nama su dane da ih jedemo.'

13 Svojim ste se ustima veličali naprotiv meni i govorili ste drzovito protiv mene; čuo sam to dobro.

14 Ovako govorи GOSPODIN Bog: 'Na radost sve zemlje tebe ću opustošiti.'

15 Kako si se ti radovala što je opustjela baština Izraelove kuće, tako ću i tebi napraviti. Pustinja ćeš postati, goro Seire, i svekoliki Edom! Onda ćeš spoznati da sam ja GOSPODIN.'

Novo srce i novi duh

36 Ti, sine čovječji, prorokuj o gorama Izraelovim i reci: 'O gore Izraelove, čujte riječ GOSPODINOVU!

2 Ovako govorи GOSPODIN Bog: Jer je neprijatelj govorio o vama: Ha, i vječne visine postale su svojina naša,'

3 zato prorokuj i reci: 'Ovako govorи GOSPODIN Bog: Jer su vas pustošili i od svuda vas tražili, dok niste došli u posjed još preostalim narodima i niste pali u brbljanje jezicima i u govorenje ljudima,

4 zato, gore Izraelove, čujte riječ GOSPODINA Boga! Ovako govorи GOSPODIN Bog gorama i brežuljcima dolinama i gudurama pustim ruševinama i napuštenim gradovima što su postali pljen i ruglo još preostalim okolnim narodima.'

5 Zato ovako govorи GOSPODIN Bog: 'Zaista, u žestokom ognju govorim protiv još preostalih naroda i protiv svega Edoma. Oni hoće uzeti u posjed moju zemlju srcem zluradim, dušom punom prezira i oplijeniti je.'

6 Zato prorokuj o zemlji Izraelovoj i reci gorama i brežuljcima, dolinama i gudurama: 'Ovako govorи GOSPODIN Bog: Zaista, u lju-toj revnosti govorim, jer morate podnosići

porugu naroda.

7 Zato, ovako govorи GOSPODIN Bog, ja podižem svoju ruku na prsegu–narodi oko vas nosit će porugu svoju!

8 A vi, gore Izraelove, pustite da se pomla-de vaše grane! Nosite svoj plod mojem narodu Izraelu, jer će se skoro vratiti.

9 Jer evo, dolazim k vama i okrećem se k vama. Vi ćete opet biti zasijavane i sađene.

10 Umnožit će na vama ljudе, svu kuću Izraelovu. Gradovi će se opet naseliti i ru-ševine će se iznova sagraditi.

11 Umnožit će na vama ljudе i marvu. Bit će mnogobrojni i plodni. Naselit će vas kao u prošlosti i napravit će vam dobra više nego prije. Onda ćete spoznati da sam ja GOSPODIN.

12 Napravit će da opet po vama idu ljudi, moj narod Izrael. Oni će te uzeti u posjed. Ti ćeš biti baština njihova i nećeš ih više lišavati djece njihove.'

13 Ovako govorи GOSPODIN Bog: Jer govore o tebi: 'Ti proždireš ljudе i vlastiti svoj narod lišavaš djece,'

14 zato nećeš više proždirati ljudi i svojega naroda nećeš ih više lišavati djece, govorи GOSPODIN Bog.

15 Neću dati da duže slušaš sramotu ne-znabožaca, ni ruglo naroda nećeš više podnositi, ni svoj narod nećeš više lišavati djece," govorи GOSPODIN Bog.

16 Nadalje došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

17 "Sine čovječji, kad je kuća Izraelova prebivala još u svojoj zemlji, onda su ju oni onečistili svojim putovima i svojim djelima. Kao nečist krvotok bio je pred menom njihov put.

18 Onda sam izlio svoju srdžbu na njih zbog krvi koju su prolili u zemlji i zbog njihovih idola kojima su ju onečistili.

19 Razasuo sam ih među narode; bili su raspršeni po zemljama. Po njihovim putovima i po njihovim djelima sudio sam im.

20 Kad su došli k narodima, obeščatili su, kamo su god došli, sveto moje Ime, jer se govorilo o njima: 'To je GOSPODINOV narod, a ipak su morali izići iz njegove zemlje.'

21 Onda mi se sažalilo zbog mojega sve-toga Imena, koje je bila obeščastila kuća Izraelova među narodima kamo je došla.

22 Zato reci kući Izraelovoj: 'Ovako govorи GOSPODIN Bog: Zbog vas, kuća Izraelova, ne činim ja to, nego zbog svojega svetoga Imena, koje ste obeščatili među narodima kamo ste došli.'

23 Ja ću opet napraviti svetim veliko ime svoje, koje je bilo obeščaćeno među narodima, koje ste vi obeščatili kod njih.

Narodi će spoznati da sam ja GOSPODIN, govorи GOSPODIN Bog, kada se na vama pokažem svetim pred njima.

24 Ja ћu vas uzeti iz naroda i pokupit ћu vas iz svih zemalja i dovesti vas natrag u vašu zemlju.

25 Poškropit ћu vas čistom vodom da budete čisti. Očistit ћu vas od svih vaših nečistoća i od svih idola vaših.

26 Dat ћu vam novo srce i novi ћu duh staviti u nutrinu vašu. Izvadit ћu kameni srce iz vaših grudi i dat ћu vam srce od mesa. **27** Duh svoj stavit ћu u nutrinu vašu i napravit ћu da hodite po mojim zapovijedima i da točno izvršujete moje propise.

28 Prebivat ћete u zemlji koju sam dao vašim ocima, i bit ћete moj narod, a ja ћu biti vaš Bog.

29 Oslobodit ћu vas od svih vaših nečistoća. Zapovijedit ћu žitu i umnožiti ga, i neću dati da dođe glad na vas.

30 Uumnožit ћu plod na stablima i rod na poljima da ne morate više podnositi sramote među narodima zbog gladi.

31 Onda ћete se sjetiti svojih zlih putova i svojih djela što nisu bila dobra. Vi ћete pred sobom samima osjetiti gnusobu zbog svojih grijeha i grozote.

32 Ne činim to zbog vas, govorи GOSPODIN Bog, neka to znate! Posramite se i zarumenite se zbog svojih putova, kuća Izraelova!

33 Ovako govorи GOSPODIN Bog: 'U dan kad vas očistim od svih grijeha vaših iznova ћu naseliti gradove i ruševine ћe se opet sagraditi.'

34 Opustošena zemlja što je prije pusta ležala pred očima svih prolaznika, opet ћe se obradivati.'

35 Reći ћe se: Zemlja ova što je bila pusta, postala je kao vrt edenski, i gradovi što su ležali u ruševinama, pusti i opustošeni bili, sada su dobro utvrđeni.

36 Narodi koji su preostali oko vas spoznat ћe da sam ja GOSPODIN, taj koji je razoren iznova sagradio i opustošeno opet zasadio. Ja, GOSPODIN, to sam rekao i to ћu izvršiti.'

37 Ovako govorи GOSPODIN Bog: 'I to ћe me zamoliti kuća Izraelova da im napravim: umnožit ћu ih ljudima kao ovce.'

38 Kao stado ovaca žrtvenih, kao stado u Jeruzalemu na njegove Svetkovine, tako ћe opustošeni gradovi biti puni stada ljudi. Onda ћe se spoznati da sam ja GOSPODIN.'

Dolina suhih kostiju

37 Ruka GOSPODINOVA je došla na mene i izveo me u Duhu GOSPODINU i

postavio me usred doline što je bila puna mrtvačkih kostiju.

2 Onda on napravi da prođem pokraj njih unaokolo. I gde, bilo ih je vrlo mnogo po dolini; zaista bile su sasvim suhe.

3 On mi je rekao: "Sine čovječji, mogu li opet oživjeti ove mrtvačke kosti?" Ja sam odgovorio: O GOSPODINE Bože, ti znaš."

4 Onda mi je rekao: "Prorokuj tim kostima i reci im: 'O suhe kosti, čujte riječ GOSPODINU!'

5 Ovako govorи GOSPODIN Bog ovim kostima: Gle, ja ћu staviti u vas duh i oživjet ćete.

6 Napravit ћu vam žile i napraviti da vam naraste meso, i navući ћu na vas kožu, i ulit ћu vam duh da oživite. Onda ćete spoznati da sam ja GOSPODIN."

7 I ja sam prorokovalo kako mi je bilo zapovjedeno. Dok sam prorokovalo nastalo je šuškanje, i najedanput štropot i kosti su se pribirale jedna uz drugu.

8 Vidio sam kako su na njima uzrasle žile i meso, i kako se na njih navuče koža, ali još nije bilo duha u njima.

9 On mi je rekao: "Prorokuj duhu, prorokuj, sine čovječji! Reci duhu: 'Ovako govorи GOSPODIN Bog: Duše, dodи od četiri vjetra, zadahni ove usmrćene da opet ožive!'"

10 I kad sam prorokovalo, kako mi je zapovjedio, došao je duh u njih. One su oživjele i postavile se na svoje noge, jedna silno velika vojska.

11 On mi je rekao: "Sine čovječji, ove su kosti sva kuća Izraelova. One govore: 'Kosti su naše usahnule, nuda je naša prošla, nema ništa od nas.'

12 Zato prorokuj i reci im: 'Ovako govorи GOSPODIN Bog: Evo, ja ћu otvoriti grobove vaše i vas, moj narode, izvesti iz grobova i dovesti vas natrag u Izraelovu zemlju.'

13 Spoznat ћete da sam ja GOSPODIN kad otvorim grobove vaše i vas, moj narode, izvedem iz grobova vaših.

14 Napravit ћu da dođe u vas moj duh, da oživite, i naselit ћu vas opet u vašoj zemlji. Onda ћete spoznati da sam ja GOSPODIN, to rekao i izvršio, govorи GOSPODIN!"

15 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

16 "Ti, sine čovječji, uzmi jedno drvo i napiši na njemu: 'Juda i Izraelci, saveznici njegovi!' Uzmi još jedno drvo i napiši na njemu: 'Josip, drvo Efraimovo, i sva kuća Izraelova, saveznici njegovi!'

17 Sastavi oboje u jedno drvo, neka budu jedna cjelina u tvojoj ruci!

18 Kad te zapitaju sinovi tvojega naroda: 'Hoćeš li nam objasniti što misliš s tim?' –

19 odgovorio im: 'Ovako govorи GOSPODIN Bog: Evo, ja ћu uzeti drvo Josipovo što je

u Efraimovoј ruci, i ono Izraelovih plemen, saveznika njegovih, i sastaviti ћu ga sa stablom Judinim i tako ih napraviti jednim jednim stablom, tako da budu jedna cjelina u mojoj ruci.'

20 Drva na kojima si napisao, držat ћeš u svojoj ruci pred njihovim očima

21 I reći ћeš im: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Evo, ja ћu uzeti Izraelove sinove iz naroda, kamo su otišli i skupit ћu ih sa svih strana i dovesti ih natrag u njihovu zemlju.

22 Napravit ћu ih jednim jednim narodom u zemlji na gorama Izraelovim. Jedan ћe kralj vladati nad svima njima. Neće više biti dva naroda i neće više biti razdijeljeni u dva kraljevstva.

23 Neće se više onečistiti svojim idolima i svojim grozotama niti ikakvim grijesima svojim. Oslobodit ћu ih iz svih mesta u kojima su griješili i očistit ћu ih. Oni ћe postati moj narod i ja ћu biti njihov Bog.

24 Moj sluga David bit ћe kralj nad njima. Svi ћe imati samo jednoga pastira. Hodit ћe po mojim zapovijedima i brižno ћe držati moje pravne propise.

25 Prebivat ћe u zemlji koju sam dao sluzi svojem Jakovu, u kojoj su prebivali njihovi oci. U njoj ћe prebivati sa svojom djecom i svojom unučadi zauvijek. Moj sluga David bit ћe vladar njihov zauvijek.

26 Ustanovit ћu s njima zavjet mira; bit ћe to vječni zavjet s njima. Utvrdit ћu ih i umnožit ћu ih i svoje svetište podignut ћu u njihovoj sredini na vječna vremena.

27 Prebivalište moje bit ћe kod njih. Ja ћu biti njihov Bog, a oni ћe biti moj narod.

28 Onda ћe narodi spoznati da ja, GOSPODIN, posvećujem Izraela, kad svetište moje bude u njihovoj sredini zauvijek."

Proročanstvo o upadu Goga

38 Nato mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

2 "Sine čovječiji, upravi svoje lice na Goga u zemlji Magogu, velikog vladara Mešeka i Tubala! Prorokuj protiv njega

3 I reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Evo, ja ћu izići protiv tebe, o Gože, veliki kneže Mešeka i Tubala!

4 Primamit ћu te i stavit ћu ti kuke u čeljusti o dovest ћu ovdje tebe i svu vojsku tvoju, konje i konjanike, sve dobro opremljene, veliku četu sa štitovima i štiticima, sve koji se bore mačem.

5 Perzijanci, Kuš (Etiopija) i Put (Libija) među kojima su svi sa štitom i kacigom.

6 Gomer i sve postrojbe njegove, kuća Togarmina, krajnji sjever i sve postrojbe njegove-mnogi su narodi s tobom.

7 Drži se spreman i naoružaj se, ti i sve postrojbe tvoje što su se skupile oko tebe! Stoj mi spreman na uslugu!

8 Nakon mnogo dana dobit ћeš zapovijed. Na svršetku godina doći ћeš na jednu zemlju, koja je oslobođena od sile mača i skupljena iz mnogih naroda na gore Izraelove, što su bile dugo puste. Bila je izvedena iz naroda i sada u njoj svi stanuju u sigurnosti.

9 Ti ћeš se podignuti kao bura, doći ћeš kao oblak, da pokriješ zemlju, ti i sva tvoja vojska i mnogi narodi s tobom.

10 Ovako govori GOSPODIN Bog: U onaj dan podignut ћe se zle misli u tvojem srcu i smišljat ћeš loš naum.

11 Mislit ћeš: Uzači ћu u zemlju koja je otvorena i neutvrđena. Doći ћu k onima koji žive sigurno i mirno, koji svi stanuju bez zidova i nemaju ni prijevornica ni vrata, 12 da naplijenim plijena i nagrabim pljačke, da stavim svoju ruku na ruševine koje su opet naseljene, na narod koji je bio opet skupljen iz naroda, opet sebi stekao imanje i dobro, koji prebiva u središtu zemlje.

13 Šeba i Dedan i trgovci taršiški i svi prodavači njihovi reći ћe ti: Dolaziš zaciјelo da plijeniš plijen. Sigurno si skupio svoju vojsku da grabiš pljačku, da uzmeš srebro i zlato, da odneseš imanje i dobro, ukratko, da naplijeniš bogat plijen.'

14 Zato prorokuj, sine čovječji, i reci Gogu: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Zaista, u ono vrijeme, kad ћe moj narod Izrael prebivati mirno, ti ћeš se podignuti.

15 I iz svojega mesta na krajnjem sjeveru doći ћeš i mnogi narodi s tobom, svi jašući na konjima, veliki redovi silne vojske.

16 Podignut ћeš se na moj narod Izraela kao oblak da pokriješ zemlju. Na svršetku dana dogodit ћe se da te dovedem protiv svoje zemlje, da me spoznaju narodi kad se pred njihovim očima pokažem kao svet na tebi, O Gože!

17 Ovako govori GOSPODIN Bog: Jesi li onaj o kojem sam govorio u prošle dane preko svojih sluga, proroka Izraelovih, koji su prorokovali u one dane i godine da ћu te dovesti protiv njih.

18 U onaj dan u koji dođe Gog protiv Izraelove zemlje, govori GOSPODIN Bog, planut ћe u meni moj gnjev.

19 U svojoj ljubomori, u ognju svoje jarosti velim: Zaista, u onaj ћe dan doći potres velik na Izraelovu zemlju.

20 Pred mojim ћe licem zadrhtati morske ribe, nebeske ptice, poljske životinje i sve što gmiže po zemlji i svi ljudi što žive na zemlji. Gore ћe se rasprsnuti, hridine ћe se

srušiti i svi će zidovi popadati na zemlju.
21 Dozvat ću protiv njega mač po svim gorama svojim, govori GOSPODIN Bog. Svaki će okrenuti svoj mač protiv drugoga.

22 Sudit ću mu kugom i krvlju, pljuskom i kamenjem od tuče. Oganj i sumpor pustit ću da padaju njega i na postrojbe njegove i na mnoge narode koji su s njim.

23 Tako ću se pokazati velik i svet i objaviti se pred očima mnogih naroda. Onda će spoznati da sam ja GOSPODIN.'

Propast vojske Goga

39 Ti, sine čovječji, prorokuj protiv Goga i reci: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Evo, ja ću izići protiv tebe, o Gože, veliki kneže Mešeka i Tubala!

2 Primamit ću te, vodit ću te, povest ću te sa krajnjega sjevera i dovest ću te na gore Izraelove.

3 A izbit ću ti luk iz lijeve tvoje ruke i prosut ću ti strijele iz desne tvoje ruke.

4 Na gorama ćeš Izraelovim pasti, ti i sve postrojbe tvoje i narodi, koji su s tobom. Ptice grabežljivicama, svemu što ima krila i životinjama poljskim dat ću te da te pojedu.

5 Na slobodnom ćeš polju pasti, jer ja sam to rekao, govori GOSPODIN Bog.

6 Oganj ću pustiti na Magoga i na one koji stanuju bezbrižno na obalama. Onda će spoznati da sam ja GOSPODIN.

7 Sveti ime svoje objavit ću usred svog naroda Izraela i neću duže trpjeti da se obeščaćuje moje sveto Ime. Onda će spoznati narodi da sam ja GOSPODIN, svet u Izraelu.

8 Evo, to će doći i ispunit će se, govori GOSPODIN Bog. To je dan o kojem sam govorio.

9 Žitelji Izraelovih gradova izići će i naložiti će na oganj oružje, velike i male štitove, lukove i strijele, sulice i kopija i spaliti će i sedam godina i njima ložiti će oganj.

10 Neće više trebati drva nositi iz polja ili sjeći u šumama nego će ložiti oružje na oganj. Tako će oplijeniti one koji su njih oplijenili i porobiti one koji su njih porobili, govori GOSPODIN Bog.

11 U onaj ću dan odrediti Gogu mjesto gdje će biti grob njegov u Izraelu, dolinu putnika, istočno od Mrtvoga mora. Ona će ubuduće zatvarati put putnicima. Ondje će se ukopati Gog i njegova vojska i nazvat će se, Dolina vojske Gogove.

12 Kuća Izraelova imat će posla s njihovim pokopavanjem sedam mjeseci da očisti zemlju.

13 Sve će pučanstvo u zemlji pomoći pokopavati. To će im biti na slavu u onaj dan kada se proslavim, govori GOSPODIN Bog.

14 Postavlјat će se neprestano ljudi koji će prohoditi zemljom da pokopavaju mrtvace rastresene još po zemlji i da tako očiste zemlju. Sedam će mjeseci oni to pretraživati.

15 Kad tko prohodi zemlju i vidi kosti ljudske, napravit će kraj njih znak dokle ih ne pokopaju grobari u dolini vojske Gogove.

16 Ime tamošnjem gradu bit će Hamona. Tako će se očistiti zemlja.'

17 Ti, sine čovječji, ovako govori GOSPODIN Bog: 'Reci pticama i svemu što ima krila i svim životinjama poljskim: Skupite se i dodite ovdje! Skupite se sa svih strana na žrtvenu gozbu moju koju ću vam je pripraviti na veliku žrtvenu gozbu na gorama Izraelovim, i jedite mesa i pijte krv!

18 Jedite mesa junaka, pijte krvi glavara zemaljskih; ovnova, janjaca, jaraca i bikova, sve ugojene marve bašanske!

19 Jedite pretiline dok se nasitite, pijte krvi dok se opijete na žrtvenoj gozbi mojoj koju sam vam pripremio!

20 Nasitite se za mojim stolom konja i konjanika, junaka i ratnika svake vrste, govori GOSPODIN Bog.

21 Tako ću objaviti svoju slavu među narodima. Svi će narodi vidjeti moj sud koji izvršujem i ruku moju što je stavljam na njih.

22 A kuća Izraelova spoznat će da sam ja GOSPODIN, njihov Bog, od onoga dana i dalje.

23 Narodi će spoznati, da je kuća Izraelova morala ići u ropstvo zbog svojih opečina, jer su me bili ostavili. Zato sam odvratio svoje lice od njih i dao ih u ruke njihovim neprijateljima, tako da su svi pali od mača.

24 Po nečistoći njihovoj i po grijesima nevjere njihove postupao sam s njima i sakrio sam svoje lice od njih.

25 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: Sad ću okrenuti sudbinu Jakovljevu i smilovat ću se svoj kući Izraelovoj i revnovat ću za sveto Ime svoje.

26 Sramit će se sramote svoje i sve nevjernosti svoje, koju su počinili protiv mene, kad opet budu sigurno prebivali u svojoj zemlji i nitko ih ne bude strašio.

27 Kad ih dovedem natrag iz naroda i skupim ih iz zemalja njihovih neprijatelja, pokazat ću se kao svet na njima pred očima mnogih naroda.

28 Onda će spoznati da sam ja GOSPODIN, njihov Bog, da sam ih odveo u ropstvo među neznabotce, ali i da ću ih opet skupiti u njihovu zemlju i neću ih onda nijednoga ostaviti ondje.

29 Neću više sakriti svojega lica od njih, jer ću izliti svoj Duh na kuću Izraelovu, "govori GOSPODIN Bog.

Viđenje hrama

40 U dvadeset petoj godini našega rođstva, u početku godine, desetoga dana toga mjeseca, u četrnaestoj godini iza osvojenja grada, baš taj dan, došla je GOSPODINOVA ruka nada me i odveo me ondje.

2 U Izraelovu zemlju odveo me u jednom božanskom viđenju i postavio me na goru vrlo visoku. Na južnoj strani njezinoj nalazilo se nešto što je izgledalo kao kakav grad.

3 Kad me je bio odveo ondje, ukazao mi se iznenada čovjek, koji je izgledao sjajan kao mqed. Imao je u ruci vrpcu lanenu i mjeračku trsku i stajao je na vratima.

4 Čovjek mi progovori: "Sine čovječji, gledaj ovdje svojim očima i slušaj svojim ušima! Pripazi točno na sve što će ti pokazati, jer da ti se to pokaže doveden si ovdje. Objavi kući Izraelovoj sve što vidiš!"

5 I gle, bio je zid izvana sve uokolo doma. Mjeračka trska što je čovjek imao u ruci bila je šest lakata dugačka, lakat je imao običan lakat i podlanicu. On izmjeri širinu zida koja je iznosila jednu trsku; isto tako visina jednu trsku.

6 Onda je on došao na vrata čija je prednja strana bila prema istoku. Pope se uz stepenice i izmjeri prag vratima koji je imao u širinu jednu trsku; i drugi je prag imao jednu trsku u širinu.

7 Izmjeri vratne stražarnice; svaka je imala jednu trsku u dužinu i jednu trsku u širinu, prostor između stražarnica bio je pet lakata. Prag vrata uz trijem na unutrašnjoj strani imao je jednu trsku.

8 Izmjeri trijem kod vrata na unutrašnjoj strani-imao je jednu trsku!

9 Izmjeri trijem kod vrata-imao je osam lakata; vratni stupovi njegovi imali su dva lakata. Trijem kod vrata bio je prema unutra.

10 Od stražarnice istočnih vrata bile su tri na jednoj i tri na drugoj strani; sve tri imale su jednaku mjeru; i vratni stupovi s obje strane imali su jednaku mjeru.

11 Izmjeri širinu ulaza vrata; imala je deset lakata, i dužina hodnika kod vrata trinaest lakata.

12 Pred stražarnicama bio je prostor od jednog lakata širine s ove i s one strane. Stražarnica na jednoj strani imala je šest lakata, isto tako stražarnica na drugoj strani.

13 Onda izmjeri vrata od krova jedne stražarnice do krova druge stražarnice; širina je iznosila dvadeset i pet lakata između vrata.

14 On izmjeri vratne stupove, šezdeset lakata visine. Predvorje bilo je sve uokolo

trijema do vratnih stupova.

15 Od prednje strane ulaza na vrata do prednje strane unutrašnjeg trijema na vratima bilo je pedeset lakata.

16 Na vratima unakolo bili su prozori što su prema stražarnicama i stupovima njihovim iznutra upadali odviše koso. I trijem je imao prozore unaokolo prema unutra. Na vratnim stupovima bio je napravljen nakit palmov.

17 Onda me povede u vanjsko predvorje. Vido sam sobe i kameni pod što je pokriva trijem unaokolo. Trideset soba bilo je na kamenom podu.

18 Pod na stranama vrata imao je istu širinu kao vrata, to je bio unutrašnji kameni pod.

19 Izmjeri širinu trijema od unutrašnje prednje strane donjih vrata do prednje strane unutrašnjeg trijema izvana; iznosila je stotinu lakata na istočnoj strani i na sjevernoj strani.

20 Potom izmjeri vrata kojima je prednja strana bila prema sjeveru u vanjskom trijemu u njihovoј dužini i širini.

21 Tri stražarnice bile su na jednoj i tri stražarnice na drugoj strani. Vratni stupovi i trijem imali su iste mjere kao kod prvih vrata; pedeset lakata iznosila je dužina i dvadeset i pet lakata širina.

22 Prozori, trijem i nakiti palmove imali su iste mjere kao vrata kojima je vanjska prednja strana bila okrenuta prema istoku. Uz sedam stepenica penjalo se k njima gore. Trijem je bio prema unutrašnjoj strani.

23 Vrata što su vodila u unutrašnje predvorje, bila su naprema vanjskim sjevernim vratima i odgovarala su istočnim vratima; on izmjeri od vrata do vrata stotinu lakata.

24 Onda me odveo k jugu. Vido sam i na jugu vrata. Izmjeri sve, vratne stupove i trijem; imali su iste mjere kao kod drugih vrata.

25 I bili su prozori na vratima i na trijemu unaokolo kao drugi prozori. Dužina je iznosila pedeset lakata, širina dvadeset i pet lakata.

26 Uz sedam stepenica penjalo se gore, a trijem je bio prema unutra. Vratni stupovi nosili su s ove i s one strane nakite palmove.

27 Jedna su vrata vodila k unutrašnjem trijemu na južnoj strani. Izmjeri od vrata do vrata prema jugu stotinu lakata.

28 Povede me kroz južna vrata u unutrašnji trijem i izmjeri južna vrata; imala su iste mjere kao druga vrata.

29 Stražarnice, stupovi njezini i trijem imali su iste mjere. Vrata i trijem imali su prozore

unaokolo. Pedeset lakata iznosila je dužina, dvadeset i pet lakata širina.

30 Trijemovi su bili unaokolo, dvadeset i pet lakata dugački i pet lakata široki.

31 Trijem je bio prema vanjskom trijemu. Na stupovima su bili napravljeni nakiti palmovi. Uz osam, stepenica penjalo se gore.

32 Onda me povede u unutrašnji trijem k vratima što su bila prema istoku i izmjeri vrata; imala su iste mjere kao druga vrata. **33** Stražarnice, stupovi njezini i trijem imali su iste mjere kao kod drugih vrata. Vrata i trijem imali su prozore unaokolo. Pedeset lakata iznosila je dužina, dvadeset i pet lakata širina.

34 Trijem je bio prema vanjskom trijemu. Na stupovima su bili napravljeni nakiti palmini s ove i s one strane. Uz osam stepenica penjalo se gore.

35 Onda me odveo na sjeverna vrata i izmjeri ih. Imala su iste mjere kao druga vrata.

36 Stražarnice, stupovi njezini i trijem imali su iste mjere kao kod drugih vrata. Imala su i prozore unaokolo. Dužina je iznosila pedeset lakata, širina dvadeset i pet lakata.

37 Trijem je bio prema vanjskomu trijemu. Na stupovima su bili napravljeni nakiti palmini s ove i s one strane. Uz osam stepenica penjalo se gore.

38 Uz stupove kod vrata bio je prostor s jednim ulazom, gdje su se prale žrtve paljenice.

39 U trijemu kod vrata stajala su dva stola na jednoj strani i dva stola na drugoj strani. Na njima su se klale žrtve paljenice, žrtva za grijeh i žrtva za krivnju.

40 I na vanjskoj pokrajnjoj strani, sjeverno od ulaza kroz vrata stajala su dva stola, i na drugoj vanjskoj strani trijema kod vrata stajala su isto tako dva stola.

41 Četiri stola na jednoj strani i četiri stola na drugoj strani na pokrajnjoj strani od vrata, svega osam stolova na kojima se klalo.

42 Bila su tu i četiri stola od klesana kame na za žrtvu paljenicu, u dužinu lakat i pol, lakat i pol u širinu i jedan lakat u visinu. Na njih su se stavljale sprave kojima se klalo žrtve paljenice i žrtve zaklanice.

43 Unaokolo su bili postavljeni savijeni klinovi podlanicu široki. Na stolovima je ležalo žrtveno meso.

44 Povede me i u unutrašnji trijem. Vidio sam ovdje dva prostora, od kojih je jedan bio na pokrajnjoj strani sjevernih vrata licem prema jugu, drugi na pokrajnjoj strani južnih vrata licem prema sjeveru.

45 On mi je rekao: "Ovaj prostor, čije lice ide prema jugu, određen je za svećenike koji obavljaju službu u domu."

46 A prostor kojemu lice ide prema sjeve-

ru, određen je za svećenike koji obavljaju službu na žrtveniku, to jest, za sinove Sadoke, koji se jedini od sinova Levijevih smiju približiti Gospodinu da mu služe."

47 Izmjeri i trijem; imao je stotinu lakata u dužinu i stotinu lakata u širinu, bio je četvorina. Pred domom je stajao žrtvenik za žrtve paljenice.

48 Odveo me i u trijem doma i izmjeri stupove trijema; stup na jednoj strani bio je pet lakata širok, isto tako onaj na drugoj strani pet lakata širok. Širina vrata iznosila je četrnaest lakata i širina pokrajnjih strana od vrata tri lakta na jednoj i tri lakta na drugoj strani.

49 Dužina trijema iznosila je dvadeset lakata i širina dvanaest lakata. Uz deset stepenica penjalo se k njemu gore. Na stupovima bili su stupići, jedan s ove, drugi s one strane.

Opis unutrašnjosti Hrama

41 Onda me uvede u dvoranu doma i izmjeri stupove. Bili su široki šest lakata na jednoj strani i šest lakata široki na drugoj strani.

2 Širina ulaznih vrata iznosila je deset lakata. Zidovi sa strane ulaznih vrata bili su na jednoj strani široki pet lakata i na drugoj strani pet lakata. Izmjeri dužinu; iznosila je četrdeset lakata, širina dvadeset lakata.

3 Ušao je onda u unutrašnji prostor i izmjeri stupove vrata; imali su dva lakta. Širina vrata iznosila je šest lakata. Pokrajnje strane od ulaza imale su s ove i s one strane sedam lakata širine.

4 Onda izmjeri dužinu unutrašnjega prostora; iznosila je dvadeset lakata. Širina što je odgovarala širini dvorane doma iznosila je dvadeset lakata. On mi je rekao: "Ovo je Najsvetije Mjesto."

5 I izmjeri zid doma, debljina je njegova iznosila šest lakata. Širinu dogradnje što je vodila oko doma izmjeri šest lakata.

6 Pokrajnjih soba, prostor na prostoru, bilo je po trideset u tri kata. One su se oslanjale na sagrađene izbočine zida doma i tako služile kao nositelji da ne ulaze u sam zid doma.

7 Sobe su se prema tomu širile sve više i više gore kako se ide iz kata na kat, kako je već opadala debljina zida gore okolo doma. A penjalo se iz donjega kata u srednji i iz srednjega u gornji.

8 Vidio sam da je dom stajao na uzvisini što je išla unaokolo. Podzid pokrajnjih soba bio je stoga visok cijelu trsku. Šest lakata bilo je do vrha.

9 Debljina vanjskog zida dogradnje iznosila je pet lakata. Slobodni prostor između

pokrajnjih soba doma.

10 Između prostora od soba vodio je oko doma u širinu od dvadeset lakata.

11 Vrata pokrajne građevine vodila su na slobodan prostor, jedna vrata prema sjeveru, druga prema jugu. Širina slobodnog prostora iznosila je unaokolo pet lakata.

12 Zgrada otraga što je ležala na ogradi sa zapadne strane imala je širinu od sedamdeset lakata. Zid zgrade imao je širinu od pet lakata unaokolo; dužina njegova iznosiла je devedeset lakata.

13 On izmjeri dom; dužina njegova iznosiла je što lakata. Ograđeni prostor i zgrada otraga sa svojim zidovima imali su dužinu od stotinu lakata.

14 Širina pročelja doma s ograđenim prostorom k istoku iznosila je stotinu lakata.

15 Izmjeri i dužinu zgrade otraga pred ograđenim prostorom što je ležao na suprotnoj strani, s njezinim zidovima s ove i s one strane; bilo je stotinu lakata.

16 Dom, Svetinja nad svetnjama i trijem bili su popločani, a prozori što su upadali koso unosili su unaokolo svjetlo u tri prostora, i pločnice od drva išle su unakolo od tla do prozora. Prozori su bili prekriveni.

17 Od zastora na vratima do Svetinje nad svetnjama unutra i izvana bila je urešena cijela stijena unaokolo unutra i izvana.

18 Bili su napravljeni kerubini i palme, i to po jedna palma među dva kerubina. Svaki je kerubin imao dva lica,

19 na jednoj strani lice čovječe, okrenuto prema palmi, na drugoj strani lice lavlje, okrenute prema palmi. Tako je bilo po svemu domu unaokolo.

20 Od poda do navrh ulaza bili su napravljeni kerubini i palme.

21 Obrub vrata doma bio je četverokutan, isto tako ispred Svetinje nad svetnjama; jedno je izgledalo kao drugo.

22 Žrtvenik je bio od drva, tri lakta visok, dva lakta dug i dva lakta širok. Podnožje, uglovi i strane bili su od drva. On mi je rekao: "To je stol koji стоји pred GOSPODINOM."

23 Dvorana doma i Svetinja nad svetnjama imale su dvoje vratnice.

24 Svaka vratnica imala je dva krila što su se okretala; dva krila imala je vratnica, i dva krila imala je druga vratnica.

25 Na vratnicama dvorane doma bili su napravljeni kerubini i palme, kao što su bili napravljeni po zidovima. Drvena nadstrešnica nalazila se izvana pred trijemom.

26 Prozori što su koso upadali i nakiti palmini bili su s ove i s one strane na pokrajnjim zidovima trijema i na pokrajnjim sobama u domu i na gredama.

Svećeničke sobe u unutrašnjem trijemu

42 Onda me uvede i u unutrašnji trijem prema sjeveru i doveo me k sobama što su bile prema ograđenu prostoru i prema zgradi otraga na sjeveru.

2 Dužina na sjevernoj strani iznosila je stotinu lakata i širina pedeset lakata.

3 Prema dvadeset lakata unutrašnjega trijema i prema kamenom podu vanjskog trijema bile su, galerija na galeriji, u tri kata.

4 Pred sobama je bio hodnik od deset lakata širine prema unutrašnjem trijemu i od stotinu lakata dužine. Vrata su njihova bila prema sjeveru.

5 Gornje su sobe bile manje nego donje i srednje u zgradbi, jer su im galerije oduzimale prostor.

6 Bile su trokatne, a nisu imale stupova kao vanjske sobe; za to je od donjih i srednjih katova bio oduzet prostor, računano od zemlje.

7 Bio je tu i zid, koji se pružao uzduž soba prema vanjskom trijemu. Prema sobama iznosila je njegova dužina pedeset lakata.

8 Jer je dužina, prema unutrašnjem trijemu, iznosila pedeset lakata i dužina pred domom stotinu lakata.

9 Pod ovim sobama bio je pristup od istoka, kad se dolazio k njima od vanjskog trijema.

10 Na širini zida od trijema i prema istoku, pred ograđenim prostorom i pred zgradom otraga bile su sobe.

11 Pred njima je bio hodnik. Imale su isti izgled kao sobe na sjevernoj strani i bile su tako dugačke i tako široke kao i druge i imale su jednakе izlaze i ulaze i jednak raspored.

12 Ulazi njihovi bili su kao ulazi u sobe što su bile prema jugu. Jedan ulaz bio je na početku hodnika, koji je uza zid išao prema istoku, gdje se ulazio.

13 On mi je rekao: "Sobe na sjevernoj strani i sobe na južnoj strani, što leže pred ograđenim prostorom, jesu svete sobe, gdje svećenici, koji se približuju GOSPODINU, smiju jesti najsvetije darove. Ondje trebaju donijeti najsvetiji prinos, žrtvu za grijeh i žrtvu za krivnju, jer je mjesto sveto.

14 Kad uniđu svećenici, neće izlaziti iz svetišta u vanjski trijem. Ovdje će ostavljati svoje haljine u kojima su obavljali službu, jer su svete. Oblaćit će druge haljine i onda tek odlaziti na mjesto za narod određeno."

15 Kad je bio izmjerio unutrašnjost doma, izveo me van na istočna vrata i izmjeri sve unaokolo.

16 Izmjeri mjeračkom trskom istočnu stra-

nu; imala je pet stotina mjeračkih trska.
17 Onda se okrenuo i izmjeri sjevernu stranu; imala je pet stotina mjeračkih trska.
18 Onda se okrenu, te izmjeri i južnu stranu; imala je pet stotina mjeračkih trska.
19 Potom ode na zapadnu stranu i izmjeri pet stotina mjeračkih trska.
20 Na sve četiri strane izmjeri. Unaokolo bio je zid; imao je dužinu od pet stotina mjeračkih trska i širinu od pet stotina mjeračkih trska, da omeđi sveto mjesto od obične zemlje.

Zakoni hrama

43 Potom me odveo k vratima koja su gledala na istok.
2 Onda je došla slava Boga Izraelova od istoka. Žamor je izlazio od nje kao žamor silnih voda. Zemlja je zasjala od slave njegove.
3 Viđenje koje sam video bilo je kao viđenje koje sam bio video kad je on došao uništiti grad. Prikaza je bila slična onoj koju sam bio video na rijeci Kebaru. Pao sam na koljena licem do zemlje.
4 I slava je GOSPODINOVA ušla u dom na istočna vrata.
5 Onda me podignuo duh i donese me u unutrašnji trijem. I gle, dom je bio napunjen slavom GOSPODINOVOM.
6 Čuo sam kako mi netko iz doma govori, dok je čovjek još uvijek stajao na mojoj strani.
7 On mi je rekao: "Sine čovječji, ovo je mjesto mojega prijestolja i mjesto za stope mojih nogu, gdje prebivam zauvijek usred Izraelovih sinova. Kuća Izraelova neće više obeščastiti mojega svetoga Imena, ni oni ni njihovi kraljevi, svojim bludom i mrtvim tjelesima kraljeva svojih na svetoj gori.
8 Kad su stavljali prag svoj do mojega praga, dovratnike svoje do mojih dovratnika, tako da je samo zid bio između mene i njih. Obeščatili su sveto moje Ime svojim grozotama koje su činili, tako da sam ih zatirao u svojem gnjevu.
9 A sad će daleko odstraniti od mene svoj blud i mrtva tjelesa kraljeva svojih, i ja ću u njihovoj sredini prebivati zauvijek.
10 Ti, sine čovječji, opiši kući Izraelovoju ovaj dom—da se posrame svojih opačina—i njegove mjere.
11 Kada se posrame svega toga što su počinili, onda im pokaži osnovu doma, njegov namještaj, njegove izlaze i njegove ulaze, sve njegove zakone, njegov oblik i njegove uredbe! Napiši im to pred njihovim očima da obdržavaju brižno sve propise i njegove zakone!
12 Ovo je novi zakon za dom na vrhuncu

gore i za cijelo njegovo mjesto unaokolo. Gle, vrlo je svet zakon za dom!
13 Ovo su mjere žrtvenika u laktima, lakat je imao običan lakat i podlanicu: podnožje mu je bilo lakat visoko i lakat široko. Oplata na njemu po kraju unaokolo bila je pedalj visoka.
14 Ovo je bila visina žrtvenika: od podnožja na zemlji do nižega pojasa bila su dva lakta visine i lakat širine. Od maloga pojasa do velikoga pojasa bila su četiri lakta visine i lakat širine.
15 Žrtveno ognjište imalo je četiri lakta visine; od žrtvenoga ognjišta penjala su se gore četiri roga za lakat.
16 Žrtveno ognjište bilo je dvanaest lakata dugo i dvanaest lakata široko, tako da su njegove četiri strane tvorile četvorinu.
17 Veliki pojas bio je četrnaest lakata dug i četrnaest lakata širok na četiri njegove strane. Oplata što je išla oko njega bila je pola lakta široka. Podnožje mu lakat unaokolo, a stepenice su išle prema istoku."

18 On mi je rekao: "Sine čovječji, ovako govorи GOSPODIN Bog: 'Ovo su zapovijedi za žrtvenik žrtava paljenica: Čim je podignut i može se na njemu prinositi žrtve paljenice i krviju ga se poškropiti.'

19 Levitskim svećenicima, od potomstva Sadokova i zato mi se smiju približiti, govorи GOSPODIN Bog, da obavljaju službu moju, predaj junca kao žrtvu za grijeh!

20 Uzmi krvi njegove i prolij je na četiri roga žrtvenika, na četiri ugla pojasa i na oplatu unaokolo! Tako ga očisti i pomiri!

21 Onda uzmi žrtvenog junca za grijeh i spali ga na mjestu za to određenom kod doma izvan svetišta!

22 Drugi dan prinesi jarca bez mane i očisti njim žrtvenik kako se očistio juncem!

23 Kad si dovršio očišćenje, prinesi junca bez mane i ovna od stada bez mane!

24 Prinesi ih pred GOSPODINOM! Neka svećenici bace na njih soli i prinesu ih GOSPODINU kao žrtvu paljenicu!

25 Sedam dana prinosi svaki dan jarca kao žrtvu za grijeh! I junca i ovna od stada, oba bez mane, neka prinose!

26 Sedam dana neka prave očišćenje za žrtvenik, neka ga očiste i posvete!

27 Kad se navrše ti dani, neka svećenici osmoga dana prinose na žrtveniku žrtve vaše paljenice i žrtve vaše pomirnice, i ja ću vas primiti milostivo, govorи GOSPODIN Bog."

O Svećenicima novoga Hrama

44 Onda me odveo natrag vanjskim istočnim vratima svetišta; ova su bila zatvorena.

2 GOSPODIN mi je rekao: "Ova vrata neka ostanu zatvorena i neka se više nikada ne otvaraju, i nitko ne smije ulaziti na njih, jer je GOSPODIN, Bog Izraelov, ušao na njih, zato neka ostanu zatvorena!"

3 Samo vladar, jer je vladar smije sjediti na njima da uzme žrtvenu gozbu pred GOSPODINOM! Kroz trijem ovih vrata neka on ulazi i ovim putom neka opet izlazi!"

4 Potom me odveo sjevernim vratima pred pročelje doma, pogledao sam, i gle, slava je GOSPODINOVANAPUNILA GOSPODINOVdom. Pao sam na koljena licem do zemlje,

5 I rekao mi GOSPODIN: "Sine čovječji, pazi, gledaj svojim očima i slušaj svojim ušima sve što će ti reći o svim uredbama GOSPODINOVA doma i o svim zakonima njezinim!

Pazi na to kako se mora ući u dom i kako se mora izaći iz svetišta!

6 Reci nepokornoj kući, kući Izraelovojo: 'Ovako govori GOSPODIN Bog: Dosta je vaših odurnosti, o kućo Izraelova!

7 Uvodili ste u svetište moje došljake, neobrezane na srcu i na tijelu! Oni su boravili u njemu i onečistili moju kuću kad ste prinosili moje jelo, pretilinu i krv, i tako ste prekršili moj zavjet svim tim grozotama.

8 Ni službe u mojoj svetištu niste sami izvršavali, nego ste njih postavili da obavljaju službu u mojoj svetištu.

9 Zato, ovako govori GOSPODIN Bog, ni jedan došljak, koji je neobrezan na srcu i na tijelu, ne smije stupiti u svetište moje, ni jedan od stranaca koji borave među Izraelovim sinovima.

10 Leviti koji su se udaljili od mene kad je lutao Izrael, otpali od mene i činili idolopoklonstvo, neka sada okaju svoju krivnju!

11 Neka oni u mojoj svetištu još samo služe kao stražari na vratima doma i kao služe doma! Neka kolju za narod žrtvu paljenicu i žrtvu zaklanicu i neka ih dvore i služe!

12 Jer su im služili pred idolima njihovim i postali kući Izraelovojo spoticanje na grijeh, zato sam protiv njih podignuo svoju ruku na zakletvu, govori GOSPODIN Bog. Neka okaju opaćinu svoju!

13 Ne smiju mi se više približiti i služiti mi kao svećenici, niti pristupiti onome što mi je sveto ni u Najsvetije Mjesto. Neka nose svoju sramotu za svoje grozote što su počinili!

14 Nego će ih postaviti za službu u domu, za sve radove u njemu i za sve što treba obavljati u njemu.

15 A svećenici iz Levijeva plemena, potomci Sadokovi, koji su izvršavali službu u mojoj svetištu kad su Izraelovi sinovi zastranili od mene, oni će pristupati k meni da mi služe. Oni će stajati pred menom da

mi prinose pretilinu i krv, govori GOSPODIN Bog.

16 Oni neka ulaze u moje svetište i pristupaju mojemu stolu, da mi služe i moju službu obavljaju!

17 Prije nego uniđu na vrata unutrašnjega trijema neka odjenu lanene haljine! Ništa dane bude na njima vuneno dok služe unutar vrata unutrašnjeg trijema i u domu.

18 Na svojoj glavi neka imaju povez laneni i gaće lanene oko bedara svojih! Neka ne nose one haljine od kojih se znoji!

19 Kad izlaze u vanjski trijem k narodu, neka svuku sa sebe haljine u kojima služe i ostavili ih u sobama svetišta! Neka odjenu druge haljine da ne posvete naroda haljnama svojim!

20 Svoju glavu neka ne briju, ali neka ni ne puste da im slobodno raste kosa, nego neka nose kosu na glavi ošišanu!

21 Vina ne smije pitи ni jedan svećenik kad mora ići u unutrašnji trijem.

22 Neka ne uzimaju za ženu ni udovicu ni puštenicu, nego neka se žene samo djevojkama izraelskog roda ili udovicama svećeničkim!

23 Neka pouče moj narod o razlici između svetoga i nesvetoga i neka ga upute o razlici između čistoga i nečistoga.

24 U parnicama neka izadu suditi! Na temelju mojih pravnih propisa neka odluče! Moje zakone i zapovijedi neka izvršuju na svim mojim Svetkovinama i moje Subotnje dane neka drže svete!

25 K mrtvacu neka ne idu da se ne onečiste! Samo na mrtvom tijelu oca i majke, sina i kćeri, brata i neudate sestre smiju se onečistiti.

26 Kad se opet očistio, neka pribroji sebi još sedam dana!

27 Čim je ušao u svetište, u unutrašnji trijem da služi u svetištu, neka prinese svoju žrtvu za grijeh, govori GOSPODIN Bog.

28 Neka nemaju baštine, jer ja sam njihova baština. Ne dajte im vlasništva među Izraelcima, jer ja sam njihovo vlasništvo.

29 Prinos, žrtvu za grijeh i žrtvu za krivnju smiju jesti; i sve zakleto u Izraelu njihovo će biti.

30 Najbolje od prve svake vrste i sve podizane žrtve svake vrste od svih svojih podizanih žrtava ćete dati svećeniku da on zazove blagoslov na kuću vašu.

31 Mrcinu ili rastrgano od ptica ili marve ne smiju jesti svećenici.

Vlasništvo knezova. Svetkovanje blagdana

45 Nadalje, kad počnete ždrijebom dijeliti zemlju u baštinu, prinesite kao dar GOSPODINU sveti komad zemlje, dva-

deset i pet tisuća lakata u dužinu i deset tisuća u širinu! Ovo zemljište neka bude sveto u svemu svojem opsegu!

2 Od ovoga neka pripadne svetištu četvrtina od pet stotina lakata dužine sa strana; oko toga neka bude slobodan prostor od pedeset lakata!

3 Od ovoga zemljišta ćeš odmjeriti komad od dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu i deset tisuća lakata u širinu. Tu neka стоји svetište, Najsvetije Mjesto!

4 To će biti svet dio zemlje, a pripadat će svećenicima koji služe u svetištu i koji pristupaju GOSPODINU da mu služe. Neka im to bude mjesto za službene njihove domove i neka pripadne kao svet prostor svetom mjestu!

5 Područje od dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu i deset tisuća lakata u širinu neka pripadne kao vlasništvo Levitima, poslužnicima u domu, sa dvadeset gradova za boravište!

6 Kao vlasništvo grada će te odrediti područje od pet tisuća u širinu i dvadeset i pet tisuća u dužinu uza stranu svetoga zemljišta; to neka je za svu kuću Izraelovu!

7 Vladaru odredite područje s obje strane svetog zemljišta i gradskog vlasništva. Neka ide od svetog zemljišta i od gradskog vlasništva na zapadnoj strani prema zapadu i na istočnoj strani prema istoku. Dužina neka bude prema svakom od plemenih dijelova od zapadne međe do istočne međe!

8 To neka on ima od zemlje kao svoje vlasništvo u Izraelu, da glavari moji više ne tlače mojega naroda, nego da ostalu zemlju dadu kući Izraelovoj po plemenima njezinim!

9 Ovako govori GOSPODIN Bog: Dosta je, Izraelovi glavari! Prodite se nasilja i tlačenja, činite pravicu i pravdu! Prestanite otimati posjed od mojega naroda, govori GOSPODIN Bog.

10 Mjerila neka su vam prava, efa neka vam je prava i bat neka vam je pravi!

11 Efa i bat neka imaju posebno uređenu mjeru; bat neka drži deseti dio homera, efa isto tako deseti dio homera! Mjera neka im je prema homeru!

12 Šekel neka je dvadeset gera, mina neka vam je dvadeset šekela, dvadeset i pet šekela petnaest šekela!

13 Ovo je prinos što će te ga prinositi: šestina efe od svakoga homera pšenice i šestina efe od svakoga homera ječma.

14 Pristojba za ulje iznosi desetinu bata od svakoga kora; deset bata iznosi kor.

15 Iz stada od dvije stotine komada sitne marve neka se prinese kao dar od rodova

Izraelovih za prinos, za žrtvu paljenicu i žrtvu pomirnicu da se pribavi Izraelcima pomirenje, govori GOSPODIN Bog.

16 Sav narod u zemlji će davati ovaj prinos vladaru Izraelovu.

17 Vladar je dužan davati žrtve paljenice, prinose i naljeve na Svetkovinu, na mlađake, na Subotnje dane, o svim svečanim skupštinama Izraelove kuće. On neka prinosi žrtve za grijehe, prinose žrtve paljenice i žrtve pomirnice da pribavi pomirenje kući Izraelovoj!

18 Ovako govori GOSPODIN Bog: Prvoga dana prvoga mjeseca uzet ćeš junca bez mane i njim pomiriti svetište.

19 Svećenik neka uzme krvi od žrtve za grijehe i njom pomaže dovratnike doma i četiri ugla pojasa na žrtveniku i dovratnike vrata na unutrašnjem trijemu!

20 Tako ćeš napraviti i sedmoga dana za one koji su sagriješili nehotice iz neznanja, da se tako pomiri dom.

21 Četrnaestoga dana prvoga mjeseca svetkovat ćeš Svečanost Pashe; sedam dana neka se jedu beskvasni kruhovi!

22 Taj dan neka prinese vladar za sebe i za sav narod u zemlji junca kao žrtvu za grijehe.

23 Za sedam dana Svečanosti neka žrtvuje svaki dan za tih sedam dana GOSPODINU kao žrtvu paljenicu sedam junaca i sedam ovnova bez mane i kao žrtvu za grijehe svaki dan jarca!

24 Kao prinos neka prinosi po efu na svakoga junca i po efu na svakoga ovna; na svaku efu neka dade hin ulja!

25 Petnaestoga dana sedmoga mjeseca, na Svetkovinu, neka on isto tako prinosi za sedam dana žrtve za grijehe, žrtve paljenice, prinose i žrtve ulja!

Vlasništvo knezova. Svetkovanje blagdana

46 Ovako govori GOSPODIN Bog: Istočna vrata unutrašnjeg trijema će biti zatvorena u šest radnih dana. A na Subotnji dan i na mlađak neka se otvaraju!

2 Vladar neka uđe izvana kroz trijem od vrata i neka stane kod dovratnika! Svećenici neka prinесу njegova žrtvu paljenicu i njegovu žrtvu pomirnicu! On neka se pokloni na pragu vrata i neka onda izide, a vrata neka se ne zatvaraju do navečer!

3 Na ovim vratima neka se narod u zemlji klanja GOSPODINU na Subotnje dane i na mlađake!

4 Žrtva paljenica koju će prinositi vladar GOSPODINU bit će na Subotnji dan šest janjaca bez mane i ovan bez mane.

5 Prinos neka bude efa na svakoga ovna, a najanjce koliko ga volja; na svaku efu neka

dade hin ulja!

6 Na Svetkovinu mlađaka neka on žrtvuje junca bez mane, šest janjaca i ovna, sve bez mane životinje!

7 Kao prinos neka prinese efu na junca, efu na ovna, a na janjce po volji, a na svaku efu neka dade hin ulja!

8 Kad vladar ulazi, on će ući kroz trijem vrata i istim putom izići.

9 Kad narod u zemlji dolazi pred GOSPODINOM na Svetkovinu, oni koji udu na sjeverna vrata da se poklone, moraju izići na južna vrata, a koji su ušli na južna vrata, oni će izići na sjeverna vrata. Nitko neka se ne vraća na ista vrata kroz koja je ušao, nego kroz ona suprotna!

10 Vladar neka bude među njima; kad oni ulaze, neka i on ulazi; kad oni izlaze, neka i on izlazi!

11 Na Svetkovine neka je prinos efa na junca i efa na ovna, a na janjce koliko tko hoće; na svaku efu neka se dade hin ulja!

12 Kada vladar hoće prinijeti GOSPODINU žrtvu paljenicu ili žrtvu pomirnicu, kao dragovoljni dar žrtveni, onda neka mu se otvore istočna vrata! Neka prinese svoju žrtvu paljenicu i svoju žrtvu pomirnicu, kako to običaje činiti na Subotnji dan! Potom neka izide, i čim izide, neka se zatvore vrata!

13 Svaki dan ćeš prinijeti GOSPODINU jednogodišnje janje bez mane kao žrtvu paljenicu, i to ćeš tako činiti svako jutro.

14 Kao prinos uz to ćeš prinijeti svako jutro šestinu efe brašna i trećinu hina ulja da se poškropi bijelo brašno, kao prinos GOSPODINU Taj žitni dar je vječna uredba, i mora se davati redovito.

15 Tako ćete prinositi janje i prinos i ulje svako jutro kao redovitu žrtvu paljenicu.

16 Ovako govori GOSPODIN Bog: Ako vladar dade dar kome svojem sinu od svoje baštine, neka bude njegovim sinovima kao baštinski posjed!

17 Ako li što daruje od svoje baštine kome svojem sluzi, neka to bude ovomu samo do oprostne godine! Onda neka se vrati vladaru! Samo njegovim sinovima ostaje to kao baštinski posjed.

18 Od baštinskog posjeda naroda ne smije vladar ništa uzeti tjerajući ih silom s njihova vlasništva. Od svojega vlastitog posjeda neka daje svojim sinovima baštinsko vlasništvo da se ni jedan od mojega naroda ne razgoni sa svojega posjeda!

19 Nato me odveo kroz ulaz koji je bio sa strane vrata, u svete sobe svećeničke što su bile prema sjeveru. Gle, tu je bio jedan prostor na krajnjem zapadu!

20 On mi je rekao: "To je prostor gdje svećenici kuhaju žrtvu za krivnju i žrtvu za gri-

jeh i peku prinos, da ne moraju to iznositi u vanjski trijem i tako narod posvetiti."

21 Onda me odveo van u vanjski trijem i provede me u četiri, ugla trijema. Gle, tu je bio u svakom uglu trijema opet jedan trijem!

22 U četiri ugla trijema bila su četiri mala trijema, četrdeset lakata u dužinu, četrdeset lakata u širinu; sva četiri imala su jednaku mjeru.

23 Jedan je zid išao okruglo okolo svih četiriju. Dolje uza zid bila su unaokolo smještena ognjišta za kuhanje.

24 On mi je rekao: "To su kuhinje gdje će služe doma kuhati narodne žrtve zaklaniće."

Hramsko vrelo, podjela zemlje

47 Onda me povede na ulaz u dom. Gle, tu je izlazila voda i ispod praga od doma k istoku. Pročelje doma gledalo je na istok. Voda je tekla dolje s desne strane doma, južno od žrtvenika za žrtve paljenice.

2 Povede me van kroz sjeverna vrata i van okolo k vanjskim istočnim vratima. I gle, voda je žuborila dolje s desne strane.

3 Čovjek je otišao dalje prema istoku, a imao je mjeru u ruci. Izmjeri tisuću lakata i povede me preko vode, ona je došla do gležanja.

4 Izmjeri opet tisuću lakata i povede me preko vode, voda mi je došla do koljena. Izmjeri opet tisuću lakata i povede me prijeko; ona mi je došla do bokova.

5 Izmjeri opet tisuću lakata; onda je bila rijeka, preko koje više nisam mogao prelaziti, jer se voda bila tako popela da bi se morala preplivati rijeka, preko koje se više nije moglo prelaziti.

6 On mi je rekao: "Jesi li vidio to, sine čovječji?" Nato me pustio da odem natrag na obalu rijeke.

7 Na povratku sam video vrlo mnogo staba na obali rijeke s obje strane,

8 On mi je rekao: "Ova voda teče van u istočni kraj i spušta se u pustinju i dolazi do Mrtvoga mora. Kad dođe ondje, postat će voda Mrtvoga mora zdrava.

9 Sva živa bića što se samo miču, oživjet će posvuda kamo god dođe rijeka. Onda će biti vrlo mnogo riba, jer kad dođe ondje ova voda, ozdraviti će Mrtvo more i sve će oživjeti, kamo dođe rijeka.

10 Ribari će stajati na njemu od En-Gedija do En-Eglajima Bit će tu suha mjesta za mreže. Njegovo bogatstvo riba bit će vrlo veliko kao u velikom moru.

11 Ali bare i močvare u blizini njegovoj neće postati zdrave, ostat će slane.

12 Na objema obalama rijeke rast će svakojaka stabla s plodovima što se jedu, i kojima lišće ne vene i plodovi im ne nestaju. Svakoga će mjeseca rađati nove plodove, jer što ih napaja, dotječe od svetišta. Plodovi će njihovi biti za jelo i lišće njihovo za lijek."

13 Ovako govori GOSPODIN Bog: "Ovo je međa u kojoj ćete kao baštinski posjed razdijeliti zemlju na dvanaest Izraelovih plemena; Josip će dobiti dvostruki dio.

14 Jedan će dobiti jednak baštinski posjed kao drugi, jer sam podignuo svoju ruku na zakletvu da će dati vašim ocima. Zato će vam pripasti ta zemlja kao baštinski posjed.

15 Ovo će biti sjeverna međa zemlji: od Velikoga mora putom prema Hetlonu, kako se ide prema Sedadu,

16 Hamat, Berota, Sibram, koji je između područja Damaska i područja Hamata, onda na Hasar-Enon, koji je na međi u Hauranu.

17 Tako će biti sjeverna međa od mora na Hasar-Enon, tako da područje Damaska i Hamata leži sjeverno. To je sjeverna međa.

18 Istočna međa prolazi između Haurana i Damaska i pravi se između Gileada i Izraelove zemlje po Jordanu do istočnoga mora, do Tamara. To je istočna međa.

19 Južna međa prema jugu ide od Tamara do Meriba Kadeša, onda do potoka i dalje do Velikoga mora. To je južna međa.

20 Zapadna međa jest Veliko more do mjesta gdje se ide u Hamat. To je zapadna međa.

21 Ovu ćete zemlju razdijeliti među sobom po plemenima Izraelovim.

22 Bit će da vi razdijelite ždrijebom kao baštinski posjed među sobom i među strancima koji među vama stanuju i djecu imaju. Neka su vam oni kao domaći Izraelci! Svama neka imaju svoj baštinski posjed među plemenima Izraelovim!

23 U plemenu, u kojem boravi došljak, dat ćete mu baštinski posjed njegov, govori GOSPODIN Bog.

Hramsko vrelo, granice zemlje

48 Ovo su imena plemenima: Na krajnjem sjeveru od mora u Hetlon do onđe gdje se ide u Hamat, do u Hasar-Enon—područje Damaska ostaje prema sjeveru—uz Hamat od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Dan plemensko područje!

2 Uz područje Danovo, i od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Ašer plemensko područje.

3 Uz područje Ašerovo, od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Naftali plemensko područje.

4 Uz područje Naftalijevu, od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Manaseh plemensko područje.

5 Uz područje Manasehovo, od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Efraim plemensko područje.

6 Uz područje Efraimovo, od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Ruben plemensko područje.

7 Uz plemensko područje Rubenovo, od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Juda.

8 Uz područje Judino, od istočne strane do zapadne strane, bit će zemljište koje posvećujete GOSPODINU, dvadeset i pet tisuća lakata u širinu i u dužinu kao drugi plemenski dijelovi od istočne strane do zapadne strane, sa svetištem GOSPODINOVIM u sredini njegovo.

9 Područje koje ćete posvetiti GOSPODINU, neka bude dvadeset i pet tisuća lakata dugo i deset tisuća lakata široko!

10 To će zemljište pripadati ovima: pripast će svećenicima na sjevernoj strani komad od dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu, na zapadnoj strani od deset tisuća lakata u širinu, na istočnoj strani od deset tisuća lakata u širinu i na južnoj strani od dvadeset i pet tisuća lakata u širinu. Usred njega stajat će svetište GOSPODINOVO.

11 Svećenicima posvećenim, sinovima Sadokovim, koji su činili moju službu i nisu zastranili kao Leviti, kad su zastranili Izraelci.

12 Njima će pripasti posvećeni komad, najsvetiji dio posvećenoga zemljišta uz područje Levita.

13 Levitima će pripasti komad što odgovara području svećenika dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu, deset tisuća lakata u širinu, sve skupa dužina od dvadeset i pet tisuća lakata i širina od deset tisuća lakata.

14 Oni ne smiju ništa od toga prodati ni zamjeniti, niti smiju prenijeti ovaj posvećeni dio zemlje u tude ruke, jer je svet GOSPODINU.

15 Pet tisuća lakata što još preostane od širine uz dvadeset i pet tisuća lakata, nije sveto, nego je određeno za grad kao prebivalište i slobodan prostor. Usred toga neka stoji grad!

16 Ovo su njegove mjere: Sjeverna strana ima četiri tisuće pet stotina lakata, južna strana četiri tisuće i pet stotina, istočna strana četiri tisuće i pet stotina, zapadna strana četiri tisuće i pet stotina.

17 Slobodni prostor grada iznosit će sa sjevera dvjesto i pedeset lakata, s juga dvjesto i pedeset, s istoka dvjesto i pedeset, i sa zapada dvjesto i pedeset.

18 Što još preostane od dužine uz sveto zemljište, naime, deset tisuća lakata na istoku i deset tisuća lakata na zapadu, neka služi za uzdržavanje žitelja u gradu!

19 Žitelji grada bit će iz svih Izraelovih plemena.

20 Sve posvećeno zemljište iznosit će dvadeset i pet tisuća lakata u četvorini, naime, posvećeno zemljište s posjedom gradskim.

21 Što ostane, pripast će vladaru s obje strane posvećenog zemljišta i gradskog vlasništva, uz dvadeset i pet tisuća lakata do istočne međe i sa zapada uz dvadeset i pet tisuća lakata do zapadne međe—prema plemenskim dijelovima. To neka pripadne vladaru, i usred toga neka budu posvećeno zemljište i svetište doma!

22 I od levitskog posjeda i od gradskog posjeda što su usred onoga što pripada vladaru, sve što je između područja Judina i područja Benjaminova pripast će vladaru.

23 Ovo su ostala plemena: od istočne strane do zapadne strane, Benjamin će dobiti jedan dio.

24 Uz područje Benjaminovo, od istočne strane do zapadne strane, Šimun će dobiti jedan dio.

25 Uz područje Šimunovo, od istočne strane do zapadne strane, Isakar će dobiti jedan dio.

26 Uz područje Isakarovo, od istočne strane do zapadne strane Zebulun će dobiti jedan dio.

27 Uz područje Zebulunovo, od istočne strane do zapadne strane, Gad će dobiti jedan dio.

28 Uz područje Gadovo, s južne strane, na jug, ima ići međa od Tamara do Meraba Kadeša, onda do na potok i do Velikoga mora.

29 To je zemlja koju ćete ždrijebom razdijeliti među Izraelova plemena kao baštinski posjed, i to će biti baštinski dijelovi njihovi, govori GOSPODIN Bog.

30 Ovo su izlazi grada: sa sjeverne strane, mjera koja ima četiri tisuće i pet stotina lakata,

31 Gradska vrata nazvana su po imenima Izraelovih plemena—nalaze se troja vrata sa sjevera: vrata Rubenova, vrata Judina, vrata Levijeva.

32 S istočne strane, koja ima četiri tisuće i pet stotina lakata, nalaze se troja vrata: vrata Josipova, vrata Benjaminova, vrata Danova.

33 S južne strane, koja ima četiri tisuće i pet stotina lakata, nalaze se troja vrata: vrata Šimunova, vrata Isakarova i vrata Zebulunova.

34 Zapadna strana, koja je dugačka četiri tisuće i pet stotina lakata, imaju troja vrata: vrata Gadova, vrata Ašerova, vrata Naftalijeva.

35 Opseg iznosi osamnaest tisuća lakata. Ime će gradu ubuduće biti: ‘GOSPODIN je ovdje.’”

Daniel

Knjiga proroka Daniela

Danielov odgoj za kraljevsku službu

1 U trećoj godini vladanja Judina kralja Jojakima, došao je Nebukadnezar, babilonski kralj, protiv Jeruzalema i opkolio ga.

2 I GOSPODIN mu je dao u ruku Jojakima, Judina kralja, i jedan dio predmeta Božjega doma, koje je odnio u zemlju Šinear u hram svojega boga. I on je dopremio predmete i pohranio ih u riznicu svojega boga.

3 Onda je zapovjedio kralj Ašfenazu, predstojniku nad dvorjanima, neka dovede nekoliko mladića Izraelaca i nekoliko kraljevskih i kneževskih potomaka:

4 mladiće bez mane, lijepa lica, nadarene mudrošću, bogate svakim znanjem, brzi u razumijevanju, i dobro odgojene, koji bi bili sposobni za službu na kraljevskom dvoru i koje bi se moglo poučiti pismu i jeziku Kaldejaca.

5 Kralj je odredio njihovo svakidašnje uzdržavanje od kraljevskog stola i od vina koje je on sam pio. Zapovjedio je da se izobrazavaju tri godine, te da bi poslije stupili u kraljevsku službu.

6 Među njima su bili Judejci Daniel, Hananja, Mišael i Azarija.

7 Predstojnik nad dvorjanima dao im je ipak druga imena. Danielu je dao ime Beltešazar, Hananiji Šadrak, Mišaelu Mešak, Azariji Abed-Nego.

8 Daniel je bio čvrsto odlučio da se ne onečisti hransom kraljevom ni vinom koje

je on pio. Zato je zamolio predstojnika nad dvorjanima da se ne mora onečistiti.

9 I dao je Bog Danielu te je našao milost i ljubav u predstojnika nad dvorjanima.

10 Ipak je rekao predstojnik nad dvorjana Danielu: "Bojim se svojega gospodara kralja, koji vam je odredio jelo i piće, jer kad bi vidio da su lica vaša lošija nego u ostalih mladića vaše dobi, mogao bih ja, krivnjom vašom, platiti glavom kod kralja."

11 A Daniel je zamolio nadglednika, koga je predstojnik nad dvorjanima bio postavio nad Danielom, Hananijom, Mišaelom i Azarijom:

12 "Pokušaj, molim te za deset dana sa svojim slugama, da nam se daje samo povrće za jelo i voda za piće.

13 Onda neka se naša lica prelegaju i lica onih mladića koji jedu sa stola kraljeva, pa kako vidiš onako pravi sa svojim slugama."

14 On ih poslušao u tom i pokušao s njima za deset dana.

15 A poslije deset dana izgledali su bolji i ugojeniji nego svi mladići koji su jeli sa kraljevskog stola.

16 Onda je nadglednik uzimao jelo njihovo i vino koje su trebali pitи i davao im je samo povrće.

17 A Bog je dao ovoj četvorici mladića znanje i razum u svakoj knjizi i mudrosti. I Daniel se razumio također u viđenju i sne svake vrste.

18 Kada je prošlo vrijemeiza kojega su, po nalogu kraljevu, oni trebali biti njemu predstavljeni, izveo ih predstojnik nad dvorjanima pred Nebukadnezara.

19 Kralj je govorio s njima i nije se našao se među svima ni jedan kao Daniel, Hananija, Mešak i Azarija. Zato su bili pripušteni kraljevskoj službi.

20 U svim slučajevima gdje se tražila mudrost i razum, našao ih kralj, kad god bi ih zapitao, deset puta učenijima od svih враčara i gatalaca u svemu svojem kraljevstvu.

21 Tako je Daniel ostao ondje do prve godine kralja Kira.

Daniel ga tumači Nebukadnezarov san

2 U drugoj godini vladanja Nebukadnezarova usnio je Nebukadnezar san. To ga je toliko uznemirilo, da nije mogao spavati.

2 Onda je zapovjedio kralj da se dozovu čarobnjaci, zvezdari, враčari, gataoci i Kaldejci, da rekli kralju njegov san. Tako su oni došli i stupili pred kralja.

3 Kralj im rekao: "Usnio sam san i duh mi se uznemirio, htjeo bih razumjeti san."

4 Kaldejci su odgovorili kralju aramejski: "Kralju, da si živ dobijek! Pripovjedi san svojim slugama, pa ćemo ti reći značenje sna."

5 Odgovorio je kralj Kaldejcima, rekavši: "Moja je odluka tvrda, ako mi ne reknete što sam usnio i što je značenje sna, bit će te na komade isječeni i vaše će kuće biti hrpe pepela.

6 Ako li mi reknete što sam usnio i što je značenje sna, dobit ćete od mene darove i poklone i veliku čast. Recite mi onda, što sam usnio i što je značenje sna."

7 Onda oni odgovore po drugi put: "Neka kralj pripovjedi san svojim slugama, pa ćemo reći što je značenje sna."

8 Rekao je kralj, rekavši: "Znam sada doista da gledate dobiti na vremenu, jer znate da je moja odluka tvrda:

9 Ako mi ne reknete što sam usnio, onda ostaje nad vama presuda. Vi ste se dogovorili da mi dadete značenje lažno i izmišljeno, u nadi da će se promijeniti prilike. Zato sad mi protumačite san i znat ću da ćete mi dati i pravo značenje."

10 Kaldejci odgovore kralju: "Nema čovjeka na zemlji koji bi, kralju, mogao ispuniti tvoj zahtjev. I nikada nije jedan kralj, makar bio velik i moćan, takvo što zahtjevao od jednoga gataoca, враčara ili Kaldejca.

11 Što ti, kralju, tražiš, vrlo je teško, jer nema nikoga, koji bi mogao to reći kralju, osim bogova koji ne stanuju među ljudima."

12 Na to se kralj tako jako razljuti i razgnjevi, te je izdao zapovijed da se pogube svi mudraci babilonski.

13 Kad je bila izišla zapovijed da se poubijaju mudraci, tražili su i Daniela i njegove sudruge, da ih ubiju.

14 Onda se Daniel mudro i razumno predstavio Arioku, zapovjedniku kraljevskih krvnika, koji je bio izišao da poubijaju mudrace babilonske.

15 On je zapitao Arioka, kraljevskog zapovjednika, zašto je izdana od kralja ta stroga zapovijed. Kad je Ariok bio rekao stvar Danielu.

16 A Daniel je otisao kralju i zamolio ga da mu ostavi vremena, jer će onda reći kralju što je značenje sna.

17 Potom je otisao Daniel u svoju kuću i rekao stvar svojoj braći Hananiji, Mešaku i Azariji,

18 da bi se pomolili za milost nebeskom Bogu zbog te tajne te da ne bi bili pogubljeni Daniel i njegovi sudruzi s ostalim babilonskim mudracima.

19 Onda je bila Danielu objavljena tajna u noćnom viđenju. I Daniel je blagoslovio nebeskog Boga.

20 Daniel se molio, rekavši: "Neka je blagoslovljeno Ime GOSPODINOVO od vijeka do vijeka, jer je njegova mudrost i moć.

21 On je koji dovodi promjenu vremena i prilika, koji skida kraljeve i postavlja kraljeve, koji daje mudrost mudrima i razum razumnima.

22 On otkriva što je duboko i skriveno. On zna što se događa u tami, jer kod njega prebiva svjetlost.

23 Zahvaljujem ti i slavim te, o Bože otaca mojih! Ti si mi dao mudrost i snagu, i sada si nam objavio ono za što smo te molili, jer si nam objavio zahtjev kraljev."

24 Nato je otišao Daniel k Arioku, kome je bio kralj zapovjedio da pogubi mudrace babilonske. Otišao i rekao mu: "Ne ubijaj babilonske mudrace, nego me vodi kralju i ja će mu reći značenje sna."

25 Onda Ariok brže doveo Daniela pred kralja i rekao mu: "Kod judejskih proganika našao sam čovjeka, koji će reći kralju što je značenje sna."

26 Kralj je rekao Danielu, koji se zvao i Beltešazar: "Možeš li mi doista reći san koji sam usnio i što je značenje njegovo?"

27 Daniel je odgovorio kralju: "Tajnu, koju kralj hoće znati ne mogu reći kralju mudraci, zvezdari, čarobnjaci i gataoci.

28 Ali ima u nebu Bog koji otkriva tajne. On javlja tebi, kralju Nebukadnezare, što će se dogoditi u budućnosti. San i viđenja što si ih imao na svojoj postelji ovo su:

29 Tebi, o kralju, došle su misli na postelji twojoj o tom što će se dogoditi poslije. Onaj koji objavljuje tajne, govori ti što će biti.

30 Meni je sad ova tajna objavljena, ne po moću mudrosti koja bi u mene bila mimo sve žive, nego zato da bi se javilo kralju što značenje sna i da bi doznao misli svojega srca.

31 Ti si, kralju, imao viđenje: Vidio si veliki kip, koji je bio visok, i sjaj njegov je bio silan, stajao je pred tobom i bio je strašan njegov izgled.

32 Glava toga kipa bila je od čistoga zlata, prsa i mišice od srebra, trbuh i bedra od mjeđi,

33 noge od željeza, stopala dijelom od željeza i dijelom od gline.

34 Dok si gledao, odvalio se s gore kamen a da ga nije dodirnula ruka, udario u željezna i glinena stopala kipa i razbio ih.

35 Onda se smrvilo skupa željezo, glina, mjeđ, srebro i zlato i rasprši se kao pljeva na gumnu u ljeto. Odnesi ih vjetar i nije ostalo više ni traga od njih. A kamen koji je bio razmrskao kip posta gora velika i ispuni svu zemlju.

36 To je san; a značenje njegovo sada

ćemo reći kralju.

37 Ti si, kralju, kralj nad kraljevima, kome je Bog nebeski dao gospodstvo i moć, snagu i čast.

38 I gdje god žive ljudi, poljske životinje i nebeske ptice, dao ti je u ruke i postavio te gospodarom nad svima njima-ti si ona glava od zlata.

39 Nakon tebe nastat će drugo kraljevstvo, manje od tvojega, zatim treće kraljevstvo od mjedi što će se prostirati po cijeloj zemlji.

40 Četvrto će kraljevstvo biti jako kao željezo, jer željezo može sve satrti i razbiti.

41 Što su stopala i prsti koje si vidio bili dijelom od gline lončarske, dijelom od željeza, znači da će kraljevstvo biti razdijeljeno; ali će u njemu biti nešto od tvrdoće željeza, jer je, kako si video, bilo željezo pomiješano s glinom lončarskom.

42 Što su prsti stopala bili dijelom od željeza, dijelom od gline, znači, da će kraljevstvo biti dijelom tvrdo, dijelom krhko.

43 A što je željezo, kako si video, bilo pomiješano s glinom lončarskom, znači da će se medu sobom ojačavati, ali se ipak neće stopiti u jedno, kao što se ni željezo ne može smiješati s glinom.

44 U vrijeme onih kraljeva Bog će nebeski podignuti kraljevstvo, koje neće propasti dovička. Njegova vlast neće prijeći na drugi narod, i ono će razbiti i uništiti sva ona kraljevstva, a samo će stajati zauvijek.

45 Tako kao što si video da se od gore kamen odvalio, a da ga nije dodirnula ruka, razbio željezo, mjeđ, glinu, srebro i zlato, tako je Bog veliki javio kralju što će se dogoditi poslije. San je istinit i tumačenje je njegovo vjerno."

46 Onda se baci kralj Nebukadnezar na koljena licem do zemlje, pokloni se pred Danielom i zapovjedio da mu prinesu žrtvu i miomirisni k d.

47 Onda je rekao kralj Danielu: "Zaista, vaš je Bog, Bog nad bogovima, gospodar nad kraljevima i objavitelj tajna, jer si ti mogao otkriti ovu tajnu."

48 Nato iskaza kralj Danielu veliku čast, dao mu mnoge dragocjene darove i napravio ga vladarom cijele pokrajine babilonske i glavarom nad svim babilonskim mudracima.

49 Ali na molbu Danielovu predao kralj upravu pokrajine babilonske Šadraku, Mešeku i Abed-Negu, a Daniel je ostao na kraljevu dvoru.

U ognjenoj peći

3 Kralj Nebukadnezar je dao napraviti zlatni kip, čija je visina bila šezdeset

lakata, a širina šest lakata, i namjesti ga u ravnici Duri u pokrajini babilonskoj.

2 Nato je poslao kralj Nebukadnezar glasnike da pozovu satrape, namjesnike, zapovjednike, sudce, rizničare, pravnike, vjećnike i sve druge dostojanstvenike pokrajinske da dođu na posvetu kipa koji je bio podignuo kralj Nebukadnezar.

3 Onda su se skupili satrapi, namjesnici, zapovjednici, sudci, rizničari, pravnici, vjećnici i svi drugi dostojanstvenici pokrajinski na posvetu kipa koji je bio podignuo kralj Nebukadnezar. Oni su stali pred kipom koji je bio podignuo Nebukadnezar.

4 Glasnik povika iza glasa: "Narodi, pleme na i jezici, vama se zapovjeda:

5 Čim čujete zvuk truba, frula, citara, harfa, psaltira, gajda i svih drugih vrsta glazbala, padajte na koljena i poklonite se zlatnom kipu koji je podignuo kralj Nebukadnezar.

6 Tko se ne baci na koljena i ne pokloni, bit će smjesta bačen u peć ognjenu užarenu."

7 I čim su čuli svi narodi zvuk truba, frula, citara, harfa, psaltira i svih drugih vrsta glazbala, bacili su se na koljena svi narodi, pleme na i jezici i poklonili se zlatnom kipu koji je bio podignuo kralj Nebukadnezar.

8 U još isti čas pristupili ljudi kaldejski i optužili Judejce.

9 Rekli su kralju Nebukadnezaru: "Kralju, da si živ dovjeka!

10 Ti si, kralju, zapovjedio da se svaki koji čuje zvuk truba, frula, citara, harfa, psaltira, gajda i svih drugih vrsta glazbala, mora na koljena baciti i pokloniti se zlatnom kipu.

11 Tko ne padne na koljena i ne pokloni se zlatnom kipu, mora se baciti u peć ognjenu užarenu.

12 Neki Judejci, kojima si predao upravu pokrajine babilonske: Šadrak, Mešak i Abed-Nego, o kralju, oni ne mare za tvoju zapovijed. Oni ne poštuju tvojih bogova i ne klanjaju se zlatnom kipu koji si podignuo."

13 Onda Nebukadnezar u gnjevu i bijesu zapovjedio da dovedu Šadraka, Mešaka i Abed-Nega. Tako su ih doveli pred kralja.

14 Nebukadnezar im progovori, rekavši: "Je li istina, Šadrak, Mešak i Abed-Nego, da vi ne poštujete mojih bogova i da se ne klanjate zlatnom kipu što sam ga dao podignuti?

15 I sada, ako ste pripravljeni, bacite se na koljena čim čujete zvuk truba, frula, citara, harfa, psaltira, gajda i svih drugih vrsta glazbala, i poklonite se kipu što sam ga dao podignuti! Ako li se ne poklonite, bit ćete smjesta bačeni u peć ognjenu už-

renu, a koji bi bio bog što bi vas mogao izbaviti iz moje ruke?"

16 Odgovore Šadrak, Mešak i Abed-Nego kralju, rekavši: "Nebukadnezare, ne treba nam da ti odgovaramo na to!

17 Jer evo, naš Bog, koga štujemo, ima moć da nas izbavi iz peći ognjene užarene. On će nas, kralju, osloboditi iz tvoje ruke!

18 Ako li to ne uradi, znaj, kralju, da mi ni onda nećemo štovati tvojih bogova i nećemo se pokloniti zlatnom kipu koji si podignuo!"

19 Onda je Nebukadnezar pao u takav bijes na Šadraka, Mešaka i Abed-Nega da mu se lice izobličilo. On je zapovjedio da se užari peć sedam puta jače nego što je inače bilo.

20 Onda je zapovjedio najjačim ljudima u svojoj vojsci da svežu Šadraka, Mešaka i Abed-Nega i da ih bace u peć ognjenu užarenu.

21 I tako su bili svezani ovi ljudi u svojim donjim haljinama, kapama, ogrtačima, obući i drugoj odjeći i bačeni u peć ognjenu užarenu.

22 Kako su bili na strogu zapovijed kraljevu odviše užarili peć, plamen je ognjeni usmrtio ljude koji su u njega bacili Šadraka, Mešaka i Abed-Nega.

23 Ona tri čovjeka, Šadrak, Mešak i Abed-Nego, pali su svezani u peć ognjenu i užarenu.

24 Onda se zadivio kralj Nebukadnezar, ustao je brže i zapitao savjetnike svoje: "Zar nismo bacili tri čovjeka svezana u oganj?" Oni odgovore kralju rekavši: "Jest, kralju!"

25 On je odgovorio: "A ja vidim četiri čovjeka nesvezana gdje hode posred ognja i nije im ništa, a četvrti izgleda kao Božji Sin."

26 Onda je Nebukadnezar pristupio vrati ma ognjene peći užarene i povikao: "Šadrak, Mešak i Abed-Nego, sluge Boga Svevišnjega, izadite i stupite ovdje!" Odmah su izašli iz ognja Šadrak, Mešak i Abed-Nego.

27 Onda su došli satrapi, namjesnici, zapovjednici i savjetnici kraljevi i vidjeli su da oganj nije bio mogao ništa naškoditi onim ljudima. Njihova kosa na glavi nije se opalila, ni haljine njihove nisu se oštetile i zadah ognja nije se osjetio na njima.

28 Onda povika Nebukadnezar: "Neka je blagoslovjen Bog Šadrakov, Mešakov i Abed-Negov! On je poslao svojega anđela i oslobođio svoje sluge koje su se pouzdale u njega, zapovijed kraljevu prestupili su i svoja tjelesa predali da ne bi štovali drugoga boga, niti mu se poklonili, osim svojem Bogu!"

29 Zato, evo, izdajem ovu zapovijed: Ako tko god, bilo kojega naroda, bilo kojega plemena i jezika, izgovori kakvu psovku na Boga Šadrakova, Mešakova i Abed-Negova, taj neka se na komade isiječe i njegova kuća neka se pretvori u hrpu pepela, jer nema drugoga boga koji bi mogao tako izbaviti!"

30 Onda je uzdigao kralj Šadraka, Mešaka i Abed-Nega opet na visoka mjesta njihova u pokrajini babilonskoj.

Nebukadnezarovo poniženje i ozdravljenje

4 Ja, kralj Nebukadnezar, svim narodima, plemenima i jezicima što prebivaju po cijeloj zemlji: Sreća neka vam je sve veća i veća!

2 Znamenja i čudesna koja je Bog Svevišnji napravio na meni, želim staviti do znanja.

3 Kako su veliki znaci njegovi i kako su silna njegova čudesna! Kraljevstvo je njegovo kraljevstvo vječno i vlast njegova traje kroz sve naraštaje.

4 Ja, Nebukadnezar, živio sam bezbrižno u svojoj kući, radovao se životu na svojem dvoru.

5 Onda sam usnio san koji me je prestrašio. Utvare što su mi dolazile na postelji mojoj, viđenja što su mi izlazila pred oči uznemirila me.

6 Zato sam izdao zapovijed da se dovedu pred mene svi mudraci babilonski da mi reknu što znači san.

7 Onda su došli čarobnjaci, zvjezdari, Kaldejci i враčari. Ja sam im pripovjedio svoj san, ali mi ni jedan nije mogao reći što znači san.

8 Najposlije došao je pred mene Daniel, koji se zove Beltešazar, po imenu boga mojega, i u kome prebiva duh svetih bogova, i ja sam mu pripovjedio san:

9 "Beltšazare, glavare враčara, znam, da duh svetih bogova prebiva u tebi. Nijedna tajna nije tebi preteška, pa mi reci što znaće viđenja mojega sna koja sam video!

10 Ovo je viđenje što mi je stalo pred oči na postelji mojoj: Video sam iznenada usred zemlje drvo silne visine.

11 Drvo je raslo i postajalo sve veće, tako da mu je vrh dosegnuo do neba i vidjelo se do krajeva sve zemlje.

12 Lišće je njegovo bilo lijepo, plodovi njegovi vrlo obilni i na njemu je bilo hrane za sve. Pod njim u sjeni odmarale se poljske životinje, nebeske ptice gnijezdile se na granama njegovim i od njega se hranila svakojaka živa bića.

13 Onda sam iznenada video, u viđenjima što su mi stala pred oči na postelji mojoj, gdje siđe s neba jedan svet stražar.

14 On povika iza glasa: 'Posijecite drvo i okrešite mu grane, potrgajte mu lišće i razbacajte mu plodove naokolo! Neka pogegnu zvijeri ispod njega i ptice s grana njegovih!

15 Ali panj njegov s korijenjem ostavite u zemlji svezan okovima željeznim i mjedenim vani u travi poljskoj! Neka ga kvasi rosa nebeska i neka pase travu sa životinjama poljskim!

16 Čovječje srce neka mu se promijeni i srce životinjsko neka mu se za to dade! Sedam vremena neka tako prođe preko njega!

17 Na zaključku nebeskih stražara osniva se ova zapovijed. Po želji svetaca izlazi ova uredba, da upoznaju živi da Svevišnji ima vlast nad ljudskim kraljevstvom. On ga daje kome ga hoće dati, i najnižega postavlja za njegova vladara.'

18 Taj san usniosam, kralj Nebukadnezar, a ti, Beltešazar, reci značenje njegovo, jer ni jedan od mudraca u mojem kraljevstvu nije mi mogao reći značenje. A ti to možeš, jer u tebi prebiva Duh Boga Svetoga."

19 Onda Daniel, nazvan i Beltešazar, ostao je šuteći jedan puni čas. Misli su ga njegove uznemirivale, ali ga kralj ohrabrio: "Beltešazar, ne uznemiruj se tim snom i njegovim značenjem!" Odgovorio je Beltešazar rekavši: "Moj gospodaru, san neka bude tvojim mrziteljima i značenje njegovo tvojim neprijateljima.

20 Drvo koje si video da je raslo i sve veće postajalo, dok mu vrh nije dosegnuo do neba što se vidjelo do krajeva sve zemlje, **21** čije je lišće bilo lijepo i čiji su plodovi bili vrlo obilni, na kojemu je bilo hrane za sve, pod kojim su počivale poljske životinje i na čijim su se granama gnijezdile nebeske ptice.

22 To si ti, kralju, koji si postao velik i moćan, čija je veličina narasla do neba i čija moć doseže do krajeva zemaljskih.

23 A što je kralj video kako je jedan svet stražar sišao s neba i zapovjedio: 'Posijecite drvo, raskomadajte ga, ali mu panj ostavite u zemlji svezan okovima željeznim i mjedenim, vani u travi poljskoj! Neka ga kvasi rosa nebeska i neka pase travu sa životinjama poljskim! Sedam vremena neka tako prođe preko njega' -

24 Ovo je značenje, o kralju, i odluka Svevišnjega što je izišla za mojega gospodara, kralja:

25 Bit ćeš izbačen iz ljudskog društva. Sa životinjama ćeš poljskim prebivati. Travu će ti davati za hranu kao govedima, i rosa će te nebeska kvasiti. Sedam će vremena proći preko tebe, dokle spoznaš da Sve-

višnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i daje ga kome hoće.

26 Zapovijed da se ostavi panj stabla, znači: kraljevstvo će tvoje opet zapasti tebi čim spoznaš da nebesa imaju vlast.

27 Zato, o kralju, neka ti bude ugodan moj savjet: iskupi svoje grijeha milostinjom i opačine svoje milosrđem prema nevoljnima! Možda se onda produži blagostanje tvoje."

28 Sve se ovo ispunи на kralju Nebukadnezaru.

29 Poslije dvanaest mjeseci hodao je on na kraljevskom dvoru u Babilonu.

30 Kralj je rekao: "Nije li to Babilon veliki što sam ga ja sazidao za prijestolnicu kraljevsku velikom moći svojom i na slavu veličanstva svojega?"

31 Još nije bio prešao taj govor preko usana kraljevih, a došao je glas s neba: "Tebi, kralju Nebukadnezare, ovim se javlja: Kraljevstvo će se tebi oduzeti.

32 Iz ljudskog društva bit će izbačen i sa životinjama će poljskim prebivati. Travu će ti davati za hranu kao govedima; i sedam će vremena proći preko tebe dok spoznaš da Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i može ga dati kome hoće."

33 Još u isti čas ispunila se ta prijetnja na Nebukadnezaru. On je bio izbačen iz ljudskog društva, jeo je travu kao goveda, rosa je nebeska kvasila njegovo tijelo, te su mu narasle dlake kao pera orlova i nokti kao pandže ptičje.

34 Poslije nekog vremena ja, Nebukadnezar, podignuo sam svoje oči k nebu i moj razum opet mi se vratio, i ja sam zahvalio Svevišnjemu i hvalio sam i slavio njega koji živi u vijeće, čija je vlast vječna i čije je kraljevstvo kroz sve naraštaje.

35 Svi, koji stanuju na zemlji, jesu kao ništa prema njemu. On što hoće radi s vojskom nebeskom i sa žiteljima zemaljskim. Nema nikoga da bi mu smio ruku zaustaviti i zapitati ga: "Što radiš?"

36 U isto vrijeme dobio sam natrag svoj razum i došao sam opet na slavu kraljevstva svojega, na svjetlost i sjaj. Moji dvorjani i velikaši su me opet potražili, opet sam bio postavljen u kraljevsko dostojanstvo i dana mi je još veća vlast.

37 Zato ja, Nebukadnezar, hvalim, blagoslivljam i slavim nebeskog Kralja, jer su sva njegova djela istinita, upravljanje je njegovo pravedno. On može poniziti one koji hode u oholosti.

Pisanje na zidu

5 Kralj Belšazar priredio veliku gozbu za tisuću svojih velikaša. Pred tisućom

njih pio je vino.

2 Kad je Belšazar bio pijan, zapovjedio da se donesu zlatne posude i srebrne koje je odnio njegov otac Nebukadnezar iz doma u Jeruzalemu. Kralj je htjeo da iz njih pije s velikašima svojim, sa ženama i priležnicama svojim.

3 Kad su bili donijeli zlatne posude koje su odnijeli iz doma, Božje kuće u Jeruzalemu, pio je iz njih kralj s velikašima svojim, sa ženama i priležnicama svojim.

4 Pili su vino i slavili svoje bogove zlatne i srebrne, mјedene, željezne, drvene i kamene.

5 U taj su se čas pojavili prsti čovječje ruke i pisali su prema svjetiljci po vapnenom zidu kraljevskog dvora, a kralj je opazio ruku koja je pisala.

6 Onda je poblijedjelo lice kraljevo i misli su ga njegove uz nemirile. Njegovi su u bedrima zglobovi popustili i koljena mu se tresla.

7 Kralj je povikao iza glasa neka se dovedu zvjezdari, Kaldejci i враčari. Onda je rekao babilonskim mudracima: "Tko mogne pročitati ovo pismo i reći mi što znači, taj će se odjenuti u grimiz, nosit će zlatan lanac o vratu i vladat će u kraljevstvu mojem kao treći vladar."

8 Onda su pristupili svi mudraci kraljevi, ali nisu mogli ni pisma pročitati ni reći kralju što znači.

9 Kralj Belšazar se vrlo prestrašio, lice mu se sasvim promijenilo i velikaši su se njegovi prepali.

10 Kad je kraljica majka čula što se dogodilo kralju i velikašima, došla je u kuću gdje je bila gozba. Kraljica progovorila i rekla je: "Kralju, da si živ dovijeka! Neka te ne uz nemiruju misli tvoje i neka se ne mijenja tvoje lice!"

11 Ima u tvojem kraljevstvu čovjek u kojem prebiva Duh Svetoga Boga. Već pod vladom tvojega oca bili su našli u njemu razboritost i baš božansku mudrost. Kralj Nebukadnezar-tvoj otac kralj-postavio ga je glavarom čarobnjacima, zvjezdarima, Kaldejcima i враčarima.

12 Jer visok duh, mudrost i razum za tumačenje snova, za otkrivanje tajna i za razjašnjavanje zagonetaka našli su u Danielu, kome je kralj dao ime Beltešazar. Neka dozovu Daniela i on će reći što znači."

13 Kad su bili doveli Daniela pred kralja, rekao je kralj Danielu: "Jesi li ti Daniel, jedan od judejskih zarobljenika koje je moj kraljevski otac doveo ovdje iz Judeje?

14 Čuo sam za tebe, da u tebi prebiva Božji Duh; da su našli u tebe razboritost, razum i mudrost u visokoj mjeri.

15 Sada su bili pred menom mudraci i čarobnjaci, da pročitaju ovo pismo i da mi reknu što znači, ali oni mi ne mogu reći što znače te riječi.

16 Onda sam čuo za tebe da možeš protumačiti i zagonetke riješiti. Ako možeš pročitati ono ondje pismo i reći mi što znači, odjenut ćeš se u grimiz, zlatan lanac nosit ćeš o vratu i vladat ćeš u kraljevstvu mojoem kao treći vladar."

17 Nato je odgovorio Daniel kralju, rekavši: "Zadrži poklone svoje za sebe, a darove svoje pokloni drugome! A pismo ćeš ja pročitati i reći ćeš ti, kralju, što znači."

18 Kralju, Bog Svevišnji dao je tvojem ocu Nebukadnezaru kraljevstvo, veličinu, slavu i veličanstvo.

19 Od velike moći koju mu je dao drhtali su i tresli su se pred njim svi narodi, plemena i jezici. Mogao je usmrтiti koga je htjeo, mogao je ostaviti u životu koga je htjeo i mogao je poniziti koga je htjeo.

20 Ali kada mu se podiglo srce i duh mu se osilio do drskosti, onda je bio srušen s kraljevskog prijestolja i bilo mu je uzeto dostojanstvo njegovo.

21 Bio je izbačen iz ljudskog društva i srce mu je postalo kao u životinje. Prebivao je s divljim magarcima. Davali su mu travu za hranu kao govedima. Rosa nebeska kvasila mu je tijelo dokle je spoznao da Bog Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i može ga podijeliti, kome hoće.

22 I ti, njegov sin Belšazar, nisi ponizio svoje srce, premda si znao sve ovo.

23 Ti si se podignuo protiv nebeskog GOSPODINA. Posude doma njegova morali su donijeti pred tebe, i pio si iz njih vino sa svojim velikašima, sa svojim ženama i priježnicama. Slavio si svoje bogove srebrne i zlatne, mјedene, željezne, drvene i kameне, koji ne mogu ni vidjeti ni čuti, niti imaju razum. A nisi iskazao čast Bogu u čijoj su ruci životni dah tvoj i svi tvoji putovi.

24 Zato je on dao da se pojavi ova ruka što piše i da se napiše ovo pismo.

25 Što ondje стоји napisano, glasi: Mene, Mene, Tekel, Parsin.

26 Ovo znače te riječi: Mene: Izbrojio je Bog tvoje kraljevstvo i napravio mu je kraj.

27 Tekel: Izmjeriš si bio na mjerila i nađen si prelagan.

28 Parsin: Razdijeljeno je kraljevstvo tvoje i dano Medijcima i Perzijancima."

29 Onda je bio Daniel, na zapovijed Belšazaru, odjeven u grimiz, i stavili mu zlatan lanac oko vrata. Povikali su pred njim da će vladati u kraljevstvu kao treći vladar.

30 Iste je noći bio umoren Belšazar, kralj Kaldejaca.

31 I Medijac Darije dobio je kraljevstvo u dobi od šezdeset i dvije godine.

Danielovo izbavljenje iz lavovske jame

6 Svidjelo se Dariju da postavi nad kraljevstvom stotinu i dvadeset satrapa, da vladaju nad svim kraljevstvom.

2 A nad njima tri vrhovna glavara, kojima je pripadao i Daniel. Ovima su satrapi morali polagati račune da ne bi kralj trpio štete u porezu.

3 Daniel se odlikovao iznad drugih vrhovnih činovnika i satrapa, jer je u njemu djelovao viši duh. Kralj je pomišljao na to da ga postavi nad svim kraljevstvom svojim.

4 Onda su vrhovni činovnici i satrapi gledali da nađu kakav god povod tužbi protiv Daniela glede kraljevstva, ali nisu mogli otkriti nikakva povoda ni pogreške, jer je bio vjeran i nije mu se mogla dokazati nikakva krivnja ili mana.

5 Onda su rekli oni ljudi: "Nećemo naći na tomu Danielu nikakva povoda tužbi, osim ako ga ne nađemo na njemu zbog zakona Boga njegova."

6 Zato su došli pred kralja oni vrhovni činovnici i satrapi i rekli mu: "Kralju Darije, da si živ dovjeka!

7 Svi vrhovni činovnici u kraljevstvu, predstojnici i satrapi, savjetnici i zapovjednici složni su u tom da se izda kraljevska zapovijed i postavi oštra zabrana, po kojoj svaki koji za trideset dana upravi koju molbu na bilo kojega boga ili čovjeka osim na tebe, kralju, neka se baci u lavlju jamu.

8 Stoga, kralju, potvrди taj zaključak i potpiši pismo da se ne može promijeniti po neoporecivu zakonu medijsko-perzijskom!"

9 Nato je potpisao kralj Darije pismo sa zabranom.

10 Kad je Daniel čuo da je pismo potpisano, otišao u svoju kuću, gdje je u svojoj gornjoj sobi imao otvore prozora naprema Jeruzalemu. Tri puta na dan padao je na svoja koljena, obavljao je svoju molitvu i slavio svojega Boga, kako je bio činio i prije.

11 Jednoga dana pohitjeli su oni ljudi ondje i našli su Daniela kako se molio i vatio svojem Bogu.

12 I otišli su kralju i zapitali za kraljevsku zabranu: "Nisi li potpisao zabranu, po kojoj svaki koji za trideset dana upravi koju god molbu na bilo kojega boga ili čovjeka osim na tebe, kralju, neka se baci u lavlju jamu." Odgovorio je kralj rekavši: "Tako je po neoporecivu zakonu medijsko-perzijskom."

13 Onda oni odgovore kralju: "Daniel, jedan od judejskih zarobljenika, ne mari za tebe, kralju, ni za zabranu koju si potpisao, nego

obavlja tri puta na dan svoju molitvu.”

14 Kad je kralj čuo te riječi, ožalosti se vrlo i pomisli na to kako bi izbavio Daniela i trudio se do zalaska sunca da ga oslobodi.

15 Ali su oni ljudi navalili na kralja i rekli kralju: “Pomisli, kralju, da ima zakon medijsko-perzijski po kojem se svaka zabrana i zapovijed koju je izdao kralj ne mijenja!”

16 Onda je kralj izdao zapovijed da dovedu Daniela i bace ga u jamu lavlju. Kralj je rekao Danielu: “tvoj Bog, kome tako postojano služiš, neka te izbavi!”

17 Onda su donijeli kamen i stavili ga jami na otvor. Kralj ga zapečati svojim prstenom i prstenima svojih velikaša, da se odluka protiv Daniela ne mogne promijeniti.

18 Potom se povukao kralj u svoj dvor i proveo noć u postu i nije dopustio da mu se unesu jela, ali ipak ga ostavio san.

19 Rano ujutro, čim se razdanilo, ustao je kralj i otišao brže k jami lavljoj.

20 Kad se približio k jami, viknuo Daniela žalosnim glasom. Kralj je rekao Danielu: “Daniele, slugo Boga živoga, je li te tvoj Bog, kome tako postojano služiš, mogao izbaviti od lavova?”

21 Daniel je odgovorio kralju: “Kralju, da si živ dovjeka!

22 Moj Bog poslao je anđela svojega i on je zatvorio čeljust lavovima. Oni mi nisu ništa naudili, jer sam bio nađen pred njim nedužan. I protiv tebe, kralju, nisam napravio nikakve nepravde.”

23 Onda se kralj vrlo obradovao i zapovjedio da izvade Daniela iz jame. Kad su bili izvadili Daniela iz jame, nisu našli ni najmanje ozljede na njemu, jer se bio pouzdao u svojega Boga.

24 A one ljudi, koji su bili optužili Daniela, doveli na zapovijed kraljevu i bacili su ih u jamu lavlju s djecom njihovom i sa ženama njihovim. Prije nego su bili došli na dno jame navalili su lavovi na njih i zdrobili im sve kosti.

25 Potom izdao kralj Darije svim narodima, plemenima i jezicima što stanuju po cijeloj zemlji ovo pismo: “Mir neka vam se umnoži!

26 Ovim izlazi od mene zapovijed da se u svim područjima mojega kraljevstva svatko mora bojati i strašiti Boga Danielova, jer je on Bog živi, koji ostaje zauvijek. Kraljevstvo se njegovo neće uništiti nikada i vlast njegova nema kraja.

27 On izbavlja i spasava, pravi znamenja i čudesna na nebu i na zemlji. On je izbavio Daniela od sile lavova.”

28 Danielu je bilo dobro za kraljevanja Darijeva kao i za perzijskog kralja Kira.

Danielovo viđenje od četiri životinje

7 U prvoj godini Belšazara, babilonskog kralja, imao je Daniel san i viđenja što su bila pred duhom njegovim na njegovoj postelji. On je napisao san izvijestivši ukratko glavni sadržaj.

2 Daniel je pripovijedao ovo: “Gledao sam noću u viđenju sna svojega kako četiri vjetra nebeska uzburkalo se veliko more.

3 Četiri velike životinje su izašle iz mora, svaka drukčija.

4 Prva je izgledala kao lav i imala je krila orlova. Dok sam gledao, krila joj se istrgnula i ona se podigla sa zemlje, stala je na noge kao čovjek i dalo joj se čovječje srce.

5 I gle, pojavila druga životinja što je izgledala kao medvjed. Bila je napola uzdignuta, imala je tri rebra u čeljusti među zubima. Viknulo joj se: ‘Ustan i jedi mnogo mesa!’

6 Dok sam još gledao, pojavila se iznenada druga životinja što je izgledala kao ris. Imala je četiri krila na leđima. Imala je i četiri glave, i dade joj se vlast.

7 Iza toga video sam, u noćnim viđenjima svojim, iznenada četvrtu životinju, strašnu, užasnu i vrlo jaku. Imala je silne željezne zube, kojima je jela i satirala i što bi preostalo, pogazila je nogama. Razlikovala se od svih prijašnjih životinja i imala je deset rogova.

8 Dok sam promatrao robove, izraste iznenada drugi mali rog među onima i tri se prva roga iščupala od njega. Na ovomu rogu bile su oči što su izgledale kao oči čovjeca i usta što su govorila drske govore.

9 Dok sam još gledao, bili su postavljena prijestolja i Pradavni zauzeo mjesto. Njegova odjeća bila je bijelo kao snijeg, i kosa mu na glavi kao čista vuna. Priestolje mu bilo plamen ognjeni, kotači mu kao oganj razgoren.

10 Rijeka je ognjena izlazila od njega i tekla dalje. Tisuću tisuća služili mu i deset tisuća po deset tisuća stajalo pred njim. I sud sjede i knjige se otvore.

11 Dok sam još uvijek gledao zbog glasnih, drskih govora koja je govorio onaj rog, onda sam video kako bi ubijena ta životinja, tijelo se njezino raskomadalo i predalo ražarenom ognju.

12 I ostalim životinjama bila je uzeta moć njihova, jer je samo na određeno vrijeme bila utvrđena dužina života njihova.

13 Dok sam još imao noćna viđenja, došao je iznenada jedan, koji je izgledao kao Čovječji Sin na oblacima nebeskim. Kad je bio došao do Pradavnoga, doveli su ga pred njega.

14 I dade se njemu vlast, čast i kraljevstvo. Njemu moraju služiti svi narodi, plemena i

jezici. Vlast njegova trajat će vječno i neće nikada proći. Nikada neće prestati njegovo kraljevstvo.

15 Ja, Daniel, zadrhtao sam zbog toga na cijelom tijelu. Viđenja što su stajala pred mojim duhom uznemirila su me.

16 Pristupio sam k jednom od onih koji su stajali ondje i zamolio sam ga da mi rekne što to sve znači. On mi odgovorio i rekao je što to znači:

17 'Četiri velike životinje znače četiri kralja koji će nastati na zemlji.

18 Ali će potom sveci Svevišnjega dobiti kraljevstvo posjedovat će kraljevstvo do vijeka i zauvijek.'

19 Htjeo sam dozнати i o četvrtoj životinji koja se razlikovala od svih drugih i bila je vrlo strašna, koja je imala zube željezne i nokte mјedene, koja je jela i satirala i što je preostalo, nogama pogazila;

20 i o deset rogova na njezinoj glavi, i o drugom rogu, koji je izrastao i tri su pred njim roga otpala, o rogu, naime, onom koji je imao oči i usta što su govorila drske govore i koji je izgledao veći od ostalih.

21 I bio sam video kako je taj rog vojevalo sa svecima i nadvladivao ih,

22 dok nije došao Pradavni i dok nije bilo dano pravo svecima Svevišnjega, i dok nije prispjelo vrijeme da sveci preuzmu vlast.

23 On je odgovorio: 'Četvrta životinja znači četvrti kraljevstvo koje će nastati na zemlji, a razlikovat će se od svih drugih kraljevstava. Svu će zemlju прогутати, pogaziti i satrti.

24 Deset rogova znači deset kraljeva koji će nastati u tom kraljevstvu. Poslije njih doći će drugi koji će se razlikovati od prijašnjih i srušit će tri kralja.

25 On će govoriti drske govore protiv Svevišnjega i gledat će da potamani svece Svevišnjega i pomicljat će na to da promjeni vremena svekovanja i zakon. I oni će biti predani vlasti njegovoj za jedno vrijeme i za dva vremena i za polovicu vremena.

26 Onda će zasjedati sud i uzet će mu se vlast, te će se uništiti i sasvim razoriti.

27 Onda će se kraljevstvo, vlast i moć nad kraljevstvima pod svim nebom dati naruđu svetaca Svevišnjega. Kraljevstvo će njegovo trajati vječno i sve će vlasti njemu služiti i podložne mu biti.'

28 Ovdje je kraj izvještaju. Mene, Daniela, vrlo su uznemirile moje misli. Lice se moje promijenilo, ali sam događaj sačuvao u svojoj pameti."

Danielovo viđenje ovna i jarca

8 U trećoj godini vladanja kralja Belša-
zara imao sam ja, Daniel, poslije viđe-

nja što mi se najprije pokazalo, još drugo.

2 Vidio sam ovo viđenje: Gledao sam kako sam bio u prijestolnom gradu Susi, koji leži u pokrajini Elamu. I to sam video u viđenju da sam bio na rijeci Ulaju.

3 Kad sam pogledao oko sebe, video sam iznenada ovna gdje stoji pokraj rijeke, i imao je dva roga. Rogovi su bili veliki. Jedan je bio veći od drugoga. Veći je bio narastao poslije.

4 Vidio sam ovna gdje bode na zapad, na sjever i na jug. Nijedna životinja nije mu mogla odoljeti i od sile se njegove izbaviti. Činio je što je htjeo i osilio se.

5 Dok sam još gledao, dolazio je iznenada jarac od zapada povrh sve zemlje, a da se nije doticao zemlje. Jarac je imao snažan rog iznad očiju.

6 Kad je bio došao do ovna s dva roga što sam ga video gdje stoji pokraj rijeke, navalil na njega silnim gnjevom.

7 Vidio sam onda gdje posve blizu i izaziva ovna. Blijesno je udario na ovna i slomio mu oba roga, jer ovan nije imao snage da mu odoli, bacio ga na zemlju i pogazio nogama. Nikoga nije bilo da bi oslobođio ovna sile njegove.

8 Jarac je potom postao vrlo velik, ali kad je bio postao velik, slomio se veliki rog, a na njegovo mjesto narasla su četiri druga roga prema četiri vjetra nebeska.

9 Iz jednoga od njih narastao je malen rog i onda postao vrlo velik prema jugu i istoku, i prema najkrasnijoj od zemalja.

10 Podignuo se do vojske nebeske i pobacao na zemlju neke od vojske nebeske i od zvijezda i pogazio ih.

11 Sve do vladara vojske nebeske on se podignuo. Uzeo mu je svakidašnju žrtvu i obeščastio mjesto svetišta njegova.

12 Zbog bezakonja bila je predana sveta vojska zajedno sa žrtvom svakidašnjom. Srušio je istinu na zemlju. Što je činio, napredovalo mu je.

13 Onda sam čuo jednoga sveca gdje govoril. Drugi je svetac zapitao toga koji je govorio: "Dokle će trajati to viđenje za svakidašnju žrtvu i za bezakonje pustošeno i za ostavljanje svetišta i svete vojske?"

14 Onda mi je on rekao: "Do dvije tisuće i tri stotine dana; onda će svetište biti očišćeno."

15 Kad sam ja, Daniel, tražio da razumijem viđenje što sam ga bio video, onda iznenadastao je pred mene netko, tko je izgledao kao čovjek.

16 Nato sam čuo glas čovječji gdje više preko Ulaja: "Gabriele, razjasni tomu ondje viđenje!"

17 I došao je on na mjesto gdje sam stajao.

Kad se približio, prestrašio sam se ja i pao sam na koljena licem do zemlje. A on mi je rekao: "Pazi, sine čovječji, to se viđenje odnosi na posljednje vrijeme."

18 Kad je on razgovarao sa mnom, postao sam sav zapanjen i pao sam na zemlju na koljena licem do zemlje. A on me se dota-knu, ispravi me opet na mjestu gdje sam bio stajao.

19 Onda je rekao: "Evo, reći će ti što će se dogoditi u posljednje vrijeme gnjeva, jer se viđenje odnosi na posljednje vrijeme.

20 Ovan kojega video s dva roga, to su kraljevi medijski i perzijski!

21 Jarac je kralj grčki, veliki rog koji mu je bio iznad očiju, to je prvi kralj.

22 Što su onda, kada se slomio, mjesto njega narasla četiri druga, znači: Četiri kraljevstva izići će iz njegova naroda, ali ne tako jaka kao on.

23 Pri svršetku vlasti njihove, kad bezakonici navrše mjeru, ustati će kralj drska pogleda i lukav.

24 Silna će mu biti moć, ali ne od vlastite snage. Nanjet će izvanrednu pustoš i djela će mu napredovati. Moćne će uništiti pa i narod svetaca upropastićivat će.

25 Lukavstvom njegovim napredovat će mu prijevarni pothvat njegov. Bit će ohol i mnoge će iznenada upropastiti, ali čim se digne na Vladara nad glavarima, bit će satren bez ruke ljudske.

26 Viđenje o večerima i jutrima, o čemu je bio govor, odgovara istini, ali zapečati viđenje, jer se odnosi na dane daleke!"

27 Ja, Daniel, bio sam posve iznemogao i bolovao sam sve dane. Kad sam opet mogao ustati, vršio sam kraljevsku službu. A puno sam se čudio viđenju, ali nije bilo nikoga tko bi mogao to objasniti.

Sedamdeset godišnjih sedmica

9 U prvoj godini Darija, sina Ahasverova, iz plemena Medijaca, koji je bio postao kralj nad kraljevstvom Kaldejaca,

2 u prvoj godini njegova vladanja našao sam ja, Daniel, u knjigama na broj godina za koje će po proročanstvu Gospodinovu proroku Jeremiji ležati Jeruzalem u ruševi-nama, naime, sedamdeset godina.

3 Upravio sam svoje lice k Bogu, Gospodinu, i počeo sam se moliti i vapiti u postu, kostrijeti i pepelu.

4 Molio sam se Gospodinu, svojem Bogu, i priznavao: "Gospodine, Bože veliki i strašni! Ti držiš zavjet milosti onima koji te ljube i drže tvoje zapovijedi.

5 Mi smo grijesili i krivo činili, bili smo bezbožni, pobunili smo se i odstupili od tvojih zapovijedi i propisa.

6 Nismo slušali tvojih sluga, proroka, koji su govorili u tvoje Ime našim kraljevima, našim glavarima i našim ocima i svemu narodu u zemlji.

7 Ti si, Gospodine, pravedan, a sramno ru-menilo moralo bi udariti u lice na današnji dan nas, sve ljude Judine, žitelje jeruza-lemske i sav narod izraelski, blizu i daleko po svim zemljama, kamo si ih rastjerao zbog nevjernosti koju su ti počinili.

8 Gospodine, sramno rumenilo moralo bi u lice udariti nas, naše kraljeve, naše glavare i naše oce, jer smo sagriješili tebi.

9 Ali je u Gospodinu, našega Boga, milosr-de i oproštenje za to što smo se pobunili protiv njega.

10 Nismo slušali glasa Gospodina, svojega Boga, da hodimo po zakonima njegovim, koje nam je dao preko svojih sluga, proročaka.

11 Sav je Izrael prestupao tvoj zakon, otpadao je, a da nije slušao glasa tvojega. Prokletstvo i kletva, kako stoje napisani u zakonu Mojsija, sluge Božjega, izlili su se na nas, jer smo mu sagriješili.

12 On je pustio da se na nama i na sudcima našim, koji su vladali nama, ispunil prijetnja njegova, da će nas udariti nesrećom velikom, kakva se nikada nije dogodila pod nebom osim u Jeruzalemu.

13 Kako stoji napisano u Mojsijevu zakonu, tako se srušila na nas sva ta nesreća. A mi nismo umilostivili Gospodina, svojega Boga, nismo se vratili od svojih grijeha i nismo marili za tvoju vjernost.

14 Tako je Gospodin naumio da spusti nesreću na nas, jer je Gospodin, naš Bog, pravedan u svim svojim djelima koja pravi, jer nismo bili slušali njegova glasa.

15 I eto, Gospodine, Bože naš, koji si izveo svoj narod iz Egipta jakom rukom i stekao sebi Ime do današnjega dana, mi smo sagriješili i krivo činili.

16 Odustani, Gospodine, po svoj svojoj dobroti od gnjeva i jarosti svoje nad gradom svojim Jeruzalemom i nad svetom gorom svojom, jer je zbog naših grijeha i zbog bezakonja naših otaca Jeruzalem i tvoj narod izvrgnut ruglu svih koji su oko nas.

17 A sad poslušaj, Bože naš, molitvu i vapaj svojega sluge! Obasaj svojim licem svoje opustjelo svetište zbog Gospodina!

18 Prigni, moj Bože, svoje uho i čuj! Otvori svoje oči i vidi pustoš u kojoj se nalazimo i grad, nad kojim je bilo prizvano tvoje Ime, jer ne donosimo pred tebe svoju molitvu pouzdavajući se u svoja pravedna djela, nego gledajući u tvoje veliko milosrđe.

19 Gospodine, uslišaj! Gospodine, oprosti! Gospodine, poslušaj i uradi ne časeći zbog

samoga sebe, Bože, jer se tvoje Ime priziva nad ovim gradom i nad tvojim narodom!"

20 Dok sam još govorio i molio se i priznavao svoje grijeha i grijeha svojega naroda Izraela i polagao svoj vapaj za svetu goru svojega Boga pred GOSPODINA, svojega Boga,

21 da, dok sam obavljao svoju molitvu, iznenada Gabriel, isti onaj koga sam prije bio vidio u viđenju, doletjeo mi brzo oko vremena večernje žrtve.

22 On me uputi i rekao mi: "Daniele, sada dolazim da te poučim."

23 Kad si počeo moliti, izišla je Božja riječ. Dolazim da ti to navijestim, jer si Božji ljubimac. Zato pripazi na riječ, onda ćeš razumjeti viđenje!

24 Sedamdeset je tjedana određeno nad tvojim narodom i nad tvojim svetim gradom, da se kraj napravi bezakonju, da se oduzmu grijesi, da se oprosti opačina, da se doveđe vječna pravda, da se ispuní viđenje i proročanstvo i da se pomaže Sveti nad svetima.

25 Zato znaj i razumij da od vremena kad je izišla riječ da se Jeruzalem opet sazida, dok ustane Pomazanik, Vladar, proći će sedam godišnjih tjedana i šezdeset i dva godišnja tjedna, i opet će se sazidati s ulicama i prokopima u teško vrijeme.

26 Poslije šezdeset i dva tjedna bit će Pomazanik pogubljen, premda je nedužan. Grad zajedno sa svetištem bit će razoren od ratnoga naroda jednoga vladara što će doći. Kraj će mu biti s potopom. Na svršetku rata doći će određeno opustošenje.

27 S mnogima će za jedan tjedan utvrditi tvrd zavjet i u polovici tjedna prestati će žrtva zaklanica i prinos. Na njihovu mjestu zavladat će grozota pustoši i trajat će do svršetka, kad će se izliti određeno na puštošenje."

Danielovo viđenje na Velikoj rijeci

10 U trećoj godini perzijskog kralja Kira bilo je dano jedno objavljenje Danielu, koji se zvao Beltešazar. Ovo je objavljenje istinito i govori o velikoj nevolji. On je razumio objavljenje, pošto mu je jedno viđenje otvorilo razumijevanje.

2 Onda sam ja, Daniel, bio u žalosti tri tjedna.

3 Jela tečna nisam jeo, meso i vino nisu ulazili u moja usta i nisam se mazao dok nisu prošla tri tjedna.

4 Kad sam se dvadeset četvrtega dana prvoga mjeseca našao na obali velike rijeke Tigrisa,

5 i oko sebe pogledao, onda stade pred mene jedan čovjek, odjeven u platno, a

oko bedara svojih nosio je pojasa od čistoga zlata.

6 Tijelo mu je sjalo kao krizolit i kao munja sijevalo mu lice. Oči su mu bile kao zublje ognjene. Njegove ruke i njegove noge blistale su kao mjed ugladjena, a zvuk njegova glasa bio je kao šum mnoštva naroda.

7 Ja, Daniel, jedini imao sam ovo viđenje. Pratitelji moji nisu vidjeli viđenje, ali ih je spopao takav strah te su pobegli da se sakriju.

8 Ja sam ostao sam, i dok sam imao ovo veliko viđenje, ostavila me je sva snaga. Lice mi se nagrdilo i sva mi je snaga isčeznula.

9 Ali sam čuo njegov glas riječi. Kad sam onda razabrao njegov glas riječi, pao sam onesvješten preda se i ležao sam licem na zemlji.

10 Iznenada dotakla me se ruka i pomogla me podići na koljena i na ruke.

11 On mi je rekao: "Daniele, predragi čovječe, slušaj riječi koje će ti izreći! Uspravi se, jer sam sada poslan k tebi." Kad mi je to rekao, ustao sam dršćući.

12 Onda mi je rekao: "Ne boj se Daniele, jer odmah prvoga dana kad si se trudio da dobiješ pouku, i kad si se ponizio pred svojim Bogom, bile su uslišene molbe tvoje. Ja dolazim na tvoju molitvu.

13 Dvadeset i jedan dan odupirao mi se vladar andeo perzijskog kraljevstva. Onda mi je došao u pomoć Mihael, jedan od najviših glavara anđela. Ostavio sam ga ondje kod vladara anđela perzijskog kraljevstva.

14 I dolazim da ti reknem što čeka tvoj narod u budućim danima, jer viđenje ide još u daleke dane."

15 Dok mi je govorio te riječi, spustio sam svoje oči na zemlju i zašutio sam.

16 Ali on, koji je izgledao kao čovjek, dotaknu se mojih usana. Onda sam mogao otvoriti svoja usta i rekao sam njemu, koji je stajao pred menom: "Moj gospodaru, ovim viđenjem posve sam potresen i svu sam snagu izgubio.

17 Kako bih mogao, gospodaru, jedan tako neznatan sluga govoriti s jednim tako visokim gospodarom kao što si ti? Onda mi nestaje sva snaga i dah me ostavlja."

18 I još jedanput dotakao me se on, koji je izgledao kao čovjek i dao mi nove snage.

19 Rekao mi je: "Ne boj se, preljubljeni čovječe! Mir neka je s tobom! Ohrabri se, ohrabri se!" Dok je tako govorio sa mnom, osjetio sam se ojačan. Rekao sam: "Gовори, gospodaru, jer si me ojačao!"

20 Onda on je rekao: "Znaš li zašto sam došao k tebi? Sad ću se opet vratiti da se

borim s vladarom Perzije. Kad dovršim to, gle, doći će vladar Grčke.

21 Ali ču ti prije izreći što je napisano u knjizi istine. Nitko ne stoji sa mnom protiv onih osim vašega vladara anđela Mihaela."

Objavljenje o perzijskim krajevima

11 Već u prvoj godini vladanja Medijca Darija stajao sam uz njega kao pomoćnik i zaštitnik.

2 Sad ču ti reći istinu: Evo, još će se tri kralja perzijska pojaviti. Četvrti će steći veće bogatstvo nego svi drugi. Kad se osilio bogatstvom svojim, sve će podignuti protiv grčkoga kraljevstva.

3 Onda će se pojaviti junački kralj i podignuti silno kraljevstvo i sve izvesti što hoće.

4 Ali čim se pojavi, raspast će se njegovo kraljevstvo i razdijelit će se u četiri nebeska vjetra, ali ne među njegove potomke. I neće više biti tako moćno kao pod vlašću njegovom.

5 Kralj južni postat će jak, ali jedan od vojskovođa njegovih natkrilit će ga moćju i vlast će posvojiti sebi. Kraljevstvo će njegovo biti vrlo veliko.

6 Poslije nekoliko godina oni će se sprijateljiti. Kći južnoga kralja doći će k sjevernom kralju da uspostavi mir, ali ona neće zadržati jaku pomoć, jer on i pomoći njegova neće se održati. Dapače, ona će biti predana zajedno s pratnjom njezinom, ocem njezinim i pomoćnikom njezinim.

7 Ali će od mladice njezina korijena jedan ustati i staviti na njezino mjesto, doći sa vojskom i provalit će u tvrđavu sjevernoga kralja, napasti je i zauzeti.

8 I njihove bogove će s livenim njihovim kipovima, s njihovim dragocjenim posuđem, srebrom i zlatom odnijeti u Egipat kao plijen. Godine i godine ostat će jači od sjevernoga kralja.

9 Onda će ovaj upasti u kraljevstvo južnoga kralja, ali se mora opet vratiti u svoju zemlju.

10 Ali će se onda njegovi sinovi naoružati i skupit će silne vojske. Oni će doći sve plaveći i potapajući, i ponovno će u boju prodirati do njegove tvrđave.

11 Ogorčen izići će južni kralj i ratovat će s njim, sa sjevernim kraljem. Ovaj će podignuti veliku vojsku, i vojska će se dati u njegovu ruku.

12 Pošto bude vojska uništena, ponijet će se njegovo srce. Pobit će deset tisuća; ipak se neće moći održati.

13 Sjeverni će kralj opet dignuti vojsku, veću od prijašnje, i poslije više godina doći će s velikom vojskom i sa silnim blagom.

14 U to će vrijeme mnogi ustatи protiv kralja južnoga, i zlikovci iz tvojega naroda podignut će se da se po njima ispunи proročanstvo, ali će oni pasti.

15 I doći će kralj sjevernoga kraljevstva, napravit će opkope i uzet će jedan tvrdi grad. Postrojbe južne neće odoljeti, ni izabrane postrojbe njegove neće se moći oduprijeti.

16 Tako može onaj koji je došao protiv njega činiti što hoće, a da mu se nitko ne oprije. I on će se utvrditi u najkrasnijoj od svih zemalja, s uništenjem u njegovim rukama.

17 Onda naumi da sve njegovo kraljevstvo dobije u svoju vlast. Zaključio s njim ugovor i dao mu kćer za ženu u zloj namjeri, ali se naum neće obistiniti i neće mu uspjeti.

18 Onda će se okrenuti na primorske zemlje i mnoge osvojiti, ali će jedan vojskovođa dokrajčiti njegovo ruganje i njegov rug svaliti na njega.

19 Onda će se okrenuti tvrđavama svoje zemlje. Pritom će se spotaknuti i pasti i zauvijek iščeznuti.

20 Na njegovo će mjesto stupiti drugi, koji šalje nadstojnika kroz najkrasniju zemlju kraljevstva svojega, ali iza nekoliko dana bude umoren, a ne od gnjeva, niti u ratu.

21 Na njegovo će mjesto doći opak čovjek kome nije bila namijenjena kraljevska čast. On će doći iznenada i spletkama se domaći vlasti.

22 Vojne sile bit će od njega poplavljene i uništene zajedno s vladarom zavjeta.

23 I protiv onoga koji se udruži s njim, pravi prijevaru. On će doći i nadvladat će unatoč svojoj neznatnoj vojsci.

24 Iznenada će upasti u najrodnije krajeve u zemlji i počiniti zlodjela kakva nisu počinili ni oci ni djedovi njegovi. Pljačka i plijen i blago razdijelit će među njih rasipno. Protiv tvrdih mjesta smisljat će naume svoje, ali samo još za neko vrijeme.

25 Potom će podignuti svoju moć i svoju hrabrost protiv kralja južnoga s velikom vojskom. Kralj će južni doći u boj s velikom, vrlo jakom vojskom, ali neće moći odoljeti, jer će se skovati spletke protiv njega.

26 Njegovi sudruzi za stolom navući će mu slom. Njegove postrojbe bit će poplavljene i mnogi će biti pobijeni i past će.

27 Oba kralja misle na prijevaru, za jednim stolom sjede i lažu jedan drugome, ali im nakane njihove ne polaze za rukom, jer će kraj biti u određeno vrijeme.

28 I vraća se s velikim blagom u svoju zemlju i upravlja svoju misao protiv svetoga zavjeta. Kad izvrši svoju nakanu, vratit će se u svoju zemlju.

29 U urečeno će vrijeme opet poći na jug, ali drugi put neće biti kao prvi put.

30 Jer će izići protiv njega lađe iz Kitima, on će se prestrašiti i povratiti i sav će svoj gnjev iskaliti na svetom zavjetu. Na povratku on će opet skrenuti pažnju onima koji ostavljaju sveti zavjet.

31 vojska koju je poslao nastupit će, obesčastit će svetište i tvrđavu, prestat će prinositi žrtvu svakidašnju i postaviti sramotnu gnušobu idolsku.

32 Laskavim će riječima zastraniti one koji su sagriješili protiv zavjeta, ali mnoštvo onih, koji poznaju svojega Boga, ostat će tvrdo i činit će pravo.

33 Razumni u narodu osvijestit će mnoge, ali će biti, donekle, duboko satrti mačem i plamenom, ropstvom i pljačkom.

34 Ali dok budu duboko skršeni, pružit će im se malo pomoći. Onda će im se lice-mjerski priključiti vrlo mnogi.

35 I još neki od razumnih će pasti da se drugi okušaju, očiste i ubijele do posljednjeg vremena, jer će za to još biti određeno vrijeme.

36 I kralj će činiti što hoće: on će se oholo podignuti protiv svakoga boga. Protiv Boga nad bogovima drsko će govoriti i nekažnjen ostati, dok se ne napuni mjera gnjeva, jer će se izvršiti što je određeno.

37 I Boga svojih otaca neće štovati, niti će mariti za ljubimca boga žena, niti za ikoga drugog boga, jer će se dignuti iznad svih.

38 Mjesto toga štovat će boga tvrđava; boga koga njegovi oci nisu poznavali štuje zlatom, srebrom i dragim kamenjem i drugim dragocjenostima.

39 Podignut će tvrda mjesta u čast tuđemu bogu. Tko prizna ovoga, njemu će iskazati veliku čast. Podijelit će im vlast nad mnogima i dati im zemlju kao plaću.

40 U posljednje vrijeme južni će se kralj sukobiti s njim. Na njega će kralj sjeverni napaliti s kolima, konjima i mnogim lađama i sve plaveći i potapajući provalit u zemlje.

41 Pritom će upasti i u najkrasniju od svih zemalja. Deset tisuća past će i samo će se ovi izbaviti od njega: Edom, Moab i veći dio Amonaca.

42 Onda će posegnuti svojom rukom na zemlje i Egipat mu neće uteći.

43 Osvojiti će blago u zlatu i u srebru i sve dragocjenosti Egipta. Libijci i Etiopljani u pratnji su njegovoj.

44 Onda će ga prestrašiti glasovi s istoka

i sa sjevera. S velikim će gnjevom izići i mnoge će pogubiti i uništiti.

45 Razapet će sjajne svoje šatore između mora i svete, krasne gore. Ipak će ga dostići njegov kraj, a nitko mu neće pomoći.

Vrijeme svršetka

12 U ono vrijeme podignut će se Michel, veliki vladar andeo, koji zaštićuje sinove tvojega naroda. Bit će vrijeme tjeskobe kakve nije bilo nikada otkako je naroda do onoga vremena, ali će se tvoj narod spasiti u ono vrijeme i svi koji se nađu zapisani u knjizi.

2 Mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudit će se, jedni na život vječni, drugi na sramotu i prijekor vječni.

3 Koji su mudri sjat će kao sjajno nebo, i oni koji su mnoge privodili k pravednosti kao zvijezde u sve vjejkove.

4 A ti, Daniele, zatvori ova objavljenja! Zapečati ovu knjigu do posljednjega vremena! Mnogi će je istraživati i znanje će se umnožiti.”

5 Onda sam ja, Daniel, iznenada video gdje stoje druga dva andela, jedan s ove strane, drugi s one strane rijeke.

6 Jedan je zapitao čovjeka odjevena u platno koji je stajao nad vodom u rijeci: “Kad će biti kraj ovim čudesnim stvarima?”

7 Čuo sam kako se čovjek, odjeven u platno stajao nad vodom u rijeci, podižući svoju desnicu i ljevicu svoju k nebu zakleo onim koji živi vječno. Ovo će se sve isputiti poslije jednoga vremena, dva vremena i pola vremena, čim se dovrši uništenje moći svetoga naroda.

8 Čuo sam to, ali nisam razumio, pa sam zapitao: “Moj gospodaru što znači posljednje od ovih stvari?”

9 On je odgovorio: “Idi, Daniele, jer do posljednjega vremena ostaju zatvorene i zapečaćene ove riječi!

10 Mnogi će se očistiti, ubijeliti i okušati. Bezbožnici će raditi bezbožno. Bezbožnici neće to razumjeti, ali će pobožnici to spoznati.

11 Od vremena kad se poništi žrtva svakidašnja i postavi sramotna odurnost bit će tisuću i dvjesto i devedeset dana.

12 Blagoslovjen je onaj koji ustraje i dočeka tisuću i tri stotine i trideset i pet dana!

13 A ti idi svojim putom u susret svršetku! Sada smiješ počivati i na svršetku dana ustatić i primiti svoju baštinu.”

Prorokova ženidba i njegova djeca

1 Došla je GOSPODINOVA riječ Hosei, sinu Beerijevu, u dane Judinih kraljeva Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije i u dane Jeroboma, sina Joašova, kralja Izraelova.
2 Kad je GOSPODINOV počeo govoriti Hosei. GOSPODIN je rekao Hosei: "Idi, uzmi sebi bludnicu za ženu i izrodi djecu bludničku, jer je i zemlja nevjerna GOSPODINU!"
3 Onda je on otišao i oženio se Gomerom, Diblaimovom kćerkom, ona je zatrudnjela i rodila mu sina.
4 Onda mu rekao GOSPODIN: "Nadjeni mu ime Jezreel, jer samo još malo i kaznit ću krvno djelo Jezreela na kući Jehuovoj, i oduzet ću kraljevstvo Izraelove kuće.
5 U onaj ću dan skršiti moć Izraelovu u dolini jezreelskoj."
6 Ona je opet zatrudnjela i rodila kćer. Onda mu rekao GOSPODIN: "Nadjeni joj ime Lo-Ruhama (što znači Nepomilovana), jer od sada neću više iskazivati milosti kući Izraelovoj. Dovijeka ću je zaboraviti.
7 A kući Judinoj iskazivat ću milost i izbavit ću ih GOSPODINOM, Bogom njihovim. A neću ih izbaviti lukom, mačem i ratnom spremom, niti konjima i konjanicima."
8 Kad je Nepomilovanu bila odbila od prisiju, zatrudnjela opet i rodila sina.
9 Onda je rekao GOSPODIN: "Nadjeni mu ime, Lo-Ami, (što znači: 'Niste-moj-narod'), jer vi niste više moj narod, i ja više nisam vaš Bog.
10 Ipak će jedanput biti broj djece Izraelove poput pijeska na moru, što se ne može izmjeriti ni izbrojiti. I dogodit će se da, mjesto da im se govori: 'Niste-moj-narod,' zvat će se: 'Vi ste djeca Boga živoga.'
11 Tada će se skupiti djeca Judina i djeca Izraelova i sebi će izabrati jednoga glavnara i otici će iz zemlje, jer će biti velik dan jezreelski!

GOSPODINOVA ljubav za svoj nevjerni narod

2 Zovite onda svoju braću 'Moj narod,' i svoje sestre 'Pomilovana.'
2 Pozovite svoju majku na odgovor! Pozovite je na odgovor, jer mi ona nije više žena i ja joj više nisam muž. Neka ukloni znakove idolske s svojega lica i idolske kipove sa svojih prisiju.
3 Inače svući ću s nje odjeću njezinu i napravit ću ju kakva je bila kad se tek rodila. Napravit ću ju kao pustinju i kao suhu zemlju, i pustit ću ju da umre od žedi.

4 I neću štedjeti ni djece njezine, jer su djeca bludnička.

5 Jer je bila bludnica majka njihova, koja ih je rodila, činila je sramotu, jer je govorila: 'Trčat ću za svojim ljubavnicima, koji mi daju kruh i vodu, vunu i lan, ulje i piće.'

6 Zato ću ti trnjem zagradići put, podignut ću zid da više ne nađeš svojih putova.

7 Onda možeš trčati za svojim ljubavnicima, ali ih više nećeš stići, možeš ih tražiti, ali ih više nećeš naći. Onda ćeš reći: 'Ustat ću, vratit ću se k prvomu svojem mužu, jer mi je bilo onda bolje nego sada.'

8 Ali ona neće znati da sam joj davao žito, vino i ulje, da sam joj darovao mnogo srebra i zlata koje su upotrijebili za idolske kipove Baala.

9 Zato ću uzeti opet natrag u svoje vrijeme žito svoje, u svoje doba vino svoje. Oduzet ću joj opet vunu svoju i lan svoj, kojim je pokrivala golotinju svoju.

10 I otkrit ću njezinu sramotu pred njezinim ljubavnicima: nitko je neće oteti mojoj ruci.

11 Dokrajčit ću svaku njezinu nasladu, njezinim Svetkovinama i mlađacima, Subotnjim danima i njezinim Svečanim gozbama.

12 Potrt ću čokote njezine i smokve za koje je rekao: 'To je plača što su mi je dali moji ljubavnici.' Pretvorit ću ih u pustoš, u pašnjak za poljske životinje.

13 Za svečanosti Baalove kaznit ću je, u koje im je žrtvovala, kitila se naušnicama i grivnama i trčala za svojim ljubavnicima, a mene zaboravila, govorí GOSPODIN!

14 "Zato evo, ja ću je primamiti, odvest ću je u pustinju, govorit ću joj k srcu.

15 Darovat ću joj opet vinograde njezine. Dolinu tuge napravit ću vratima nade. Onda će me opet ljubiti kao u vrijeme mlađosti svoje, kad je izlazila iz Egipta.

16 U onaj dan, govori GOSPODIN, opet ćeš me zvati: 'Dragi mužu!' a nećeš me više zvati: 'Baale moj!'

17 Onda ću odstraniti iz usta njezinih imena Baala, da se od sada više nikada ne zazivaju njihova imena.

18 U onaj ću dan njima za ljubav zaključiti zavjet sa životinjama poljskim, s pticama nebeskim i s crvima zemaljskim. Luk, mač i ratnu spremu iskorijenit ću sa zemlje i napravit ću da stanuju u miru.

19 Onda ću te zaručiti sebi zauvijek, zaručit ću te sebi kako je pravo i pristojno, u do-

broti i ljubavi.

20 Zaručit će te sebi u vjernosti da me spoznaš kao GOSPODINA.

21 Dogodit će se u onaj dan jaću se odazvati, govori GOSPODIN, odazvat će se nebesima, i ona će se odazvati zemlji.

22 Zemlja će se odazvati žitu, vinu i ulju, i oni će se odazvati Jezreelu.

23 Onda će ga zasijati sebi u zemlji, udijeliti će milost 'Nepomilovanoj' i reći će 'Niste moj-narodu': 'Ti si moj narod!' I on će reći: 'Ti si moj Bog!'

Prorokova ljubav prema nevjernoj ženi

3 Potom mi je dalje rekao GOSPODIN: "Idi, ljubi ženu koja se daje ljubiti od drugoga i pravi preljub, kao što GOSPODIN ljubi Izraelove sinove, a oni prianjaju za tuđe bogove i žude kolače grožda neznačajaca!"

2 Onda sam kupio sebi ženu za petnaest šekela srebra i za homer i letek ječma.

3 Onda sam joj rekao: "Dugo vremena imаш živjeti zarobljena da ne napraviš nikakvo zlo i da se ne mijeshaš s drugim muževima, i ja se neću mijesati s tobom."

4 Jer će dugo vremena biti Izraelci zarobljeni bez kralja, bez vladara, bez žrtve, bez stupa, bez efoda i bez terafima.

5 Ali će se poslije Izraelci obratiti i tražiti će GOSPODINA, svojega Boga, i Davida, svojega kralja, i podložit će se puni strahopštovanja GOSPODINU i spasenje će njegovo zagrliti na svršetku vremena.

GOSPODIN i Izrael

4 Čujte riječ GOSPODINOVU, djeco Izraelova: GOSPODIN podiže tužbu protiv zemaljskih žitelja: "U zemlji nema više vjernosti, nema pobožnosti, nema spoznaje Boga.

2 Kriva kletva i laž, umorstvo, krađa i preljubništvo vladaju. Krvavo se djelo reda za krvavim djelom.

3 Zato tuguje zemlja i gine sve što prebiva u njoj, zajedno sa životnjama poljskim i pticama nebeskim i ribe će u moru izginuti.

4 Zaista, neka se nitko ne prepire, neka nitko ne kudi! Tvoj je narod postao kao oni koji se svađaju sa svećenicima.

5 Zato ćeš posrtati danju, a i lažni prorok posrtat će s tobom noću. Uništiti će tvoju majku.

6 Moj će narod biti uništen, jer mu nedostaje znanje, jer si ti odbacio znanje, zato će te ja odbaciti, da mi ne budeš svećenik, jer si zaboravio zakon svojega Boga, zato će i ja zaboraviti tvoju djecu.

7 Što ih je bilo više, to su više griješili protiv mene; čast njihovu pretvorit će u sramotu.

8 Grijehom mojega naroda hrane se; na njegovu krivnju izlazi pohota njihova.

9 Tako će biti narodu kao svećenicima. Pohodit će na njemu njegove putove i platiti će mu za opačine njegove.

10 Žrtveno će meso jesti, ali se neće od toga nasititi. Službu će idolsku držati, ali neće od toga imati blagoslova, jer su odbacili štovanje GOSPODINA.

11 Služba idolska, vino i mast zaluduju.

12 Moj narod pita svoje drvo za savjet, da mu štap njegov dade odgovor, jer ga je duh bludnički zaludio. Napustivši svojega Boga, svoj blud provode.

13 Na vrhuncima gorkim prinose žrtve, kde na brežuljcima pod hrastovima, topolama i brijestovima, jer im godi sjena njihova. Tako dolazi da vaše kćeri prave blud i snahe vaše prave preljub.

14 Ali neću kazniti kćeri vaših što prave blud, ni snaha vaših što prave preljub, jer vi sami idete nasamo s bludnicama idolskim i žrtvujete s ljubavnicama hramskim. A narod je u tom nerazuman i tako propada.

15 Ako ti, Izraele, činiš službu idolsku, neka ipak ne sagriješi Juda! Ne idite u Gilgalu! Ne zalazite u Bet-Aven i ne zaklinjite se: 'Kao što je živ GOSPODIN!'

16 Ako je Izrael nepokoran kao uporna jonica, kako će ih GOSPODIN pasti kao janje na otvorenoj tratinici?

17 Efraim se udružio s idolima; ostavio ga!

18 Je li se dovršila pijanka, počinje služba idolska. Više vole idola nego velikoga svojega Boga.

19 Vihor će ih zgrabiti krilima svojim. Oni će se osramotiti svojim žrtvama.

GOSPODINOVO nezadovoljstvo s Izraelom

5 Čujte, svećenici! Pazi, kućo Izraelova! **5** Kućo kraljeva, slušaj! Jer se vas tiče: Vi ste postali zamka u Mispi, na Taboru razapeta mreža.

2 Pobunjenici su vrlo zauzet ubijanjem; a ja ćeš za njih sve biti šiba.

3 Efraima poznajem dobro, i Izrael nije skriven od mene, jer si, Efraime, služio idolima, Izrael se onečistio.

4 Njihova djela daju da se vrate svojemu Bogu, jer duh idolopoklonstva vlada u njima, i oni neće da što znaju o GOSPODINU.

5 Ponos Izraelov mora se pragnuti pred njim. Izrael i Efraim padaju vlastitom krivnjom, i Juda će pasti s njima.

6 Sa svojim ovcama i govedima dolaze do duše da traže GOSPODINA, ali ga ne nalaze; on se uklonio od njih.

7 Jer su prekršili vjernost GOSPODINU i izrodili tuđu djecu, zato neka ih proždre

neprijatelj zajedno s poljima njihovim!

8 U Gibej trubite u rog, u Rami u trubu! U Bet-Avenu dignite viku bojnu, o Benjamine, za tobom!

9 Pustinjom će postati Efraim u dan kazne. Protiv Izraelovih plemena objavljujem što će zacijelo biti.

10 Glavari su Judini postali kao oni koji premještaju među. Izlit ću na njih svoju jarost kao vodu.

11 Zarobljen je Efraim, slomljeno njegovo pravo, jer je tako usrdno služio idolima.

12 Kao moljac ja sam Efraimu, kao crvotoč kući Judinoj.

13 Kada je Efraim osjetio bolest svoju i Juda gnojavu ranu svoju, onda Efraim otrčao u Asiriju, i Juda poslao k velikomu kralju, ali vas on ne može ozdraviti, niti izlijeciti gnojavu ranu vašu.

14 Jer sam ja kao lav Efraimu, kao lavić kući Judinoj. Ja ću razderati, otići i odvući; izbaviti ne može nitko.

15 Ja ću se vratiti na natrag na svoje mjesto dokle ne priznaju svoje grijeha. Onda će potražiti moje lice; u svojoj nevolji tražit će me.”

Izraelovo neiskreno pokajanje

6 Ustanite, vratimo se GOSPODINU! Jer nas je on razderao, pa će nas on i ozdraviti; ranio nas je, i zavit će nas.

2 Iza dva dana on će nas već ozdraviti, treći dan podignut će nas, i živjet ćemo pred njegovim licem.

3 Budimo razboriti i težimo revno za spoznanjem GOSPODINA! Kao zora on će sigurno doći; kao zimska kiša sići će nam, kao kasna kiša koja natapa zemlju.

4 “Efraime, što da ti uradim? Juda, što da ti napravim? Pobožnost je vaša kao oblak jutarnji, kao rana prolazna rosa.

5 Zato sam posredovao preko proroka, probadao sam ih riječju svojih usta. Onda je moja presuda udarila u oči kao svjetlost.

6 Jer ja želim pobožnost, ne žrtve zaklanice, spoznaja Božja više nego žrtve paljenice.

7 Ali su oni prekršili zavjet u Adamu; ondje su mi postali nevjerni.

8 Gilead je grad pun opaćina, poškropljen krvljju.

9 Družina je svećenička kao razbojnička grupa. Oni ubijaju na putu u Šekem i prave zlodjela.

10 Strahotu sam video u kući Izraelovoj. Ondje Efraim pravi idolopoklonstvo, Izrael se onečistio.

11 Tebi, Judo, već je određena žetva, kad okrenem sudbinu svojega naroda.

Izrael se buni protiv Boga

7 Kad hoću liječiti Izraela, pokaže se grijeh Efraimov i zloča Samarijina, jer oni prave samo prijevaru: lupeži provaljuju. Vani robe zločinci.

2 Ne govore sebi da ja pamtim svaku zloču njihovu. Sada stoje oko njih njihova djela, leže otvoreno pred mojim očima.

3 U zloči svojoj pomazuju kraljeve, u nevjernosti svojoj glavare.

4 Svekoliki su lažni sudruzi. Kao peć su naložena. Pekar prestane grijati i mijesiti tjesto dok uskisne.

5 Na svetkovinu kralja našega plamte glavari od vina. On pruža svoju ruku podsmejavačima.

6 Oni plamte kao peć. Srce je njihovo puno lukavstva. Svu noć spava pekar; ujutro plane peć kao plamenioganj.

7 Svi oni plamte kao peć i proždiru svoje vladare. Svi su njihovi kraljevi bili svrgnuti, ali ni jedan od njih nije povikao meni.

8 Efraim se miješa s neznabوćima, Efraim je pogaća što se nije prevrnula.

9 Stranci mu jedu mozak; on to ne opaža. Sijeda je već postala kosa njegova; on to ne opaža.

10 Ponos Izraelov optužuje ih otvoreno. Oni se nisu vratili natrag GOSPODINU, svojem Bogu, i uza sve to nisu ga potražili.

11 Efraim je kao golub, budalast, bez razuma. Zazvali su Egipat; otišli su u Asiriju.

12 Kad odlaze, razapinjem na njih mrežu, dovlačim ih kao nebeske ptice, karam ih, kako se govori u njihovoj zajednici.

13 Teško njima, otišli su od mene! Prokleti, postali su mi nevjerni.—Zar da ih ja otkupim? Govore o meni laž.

14 Ne viču mi od srca, kad jauču na svojim posteljama, kad se skupljaju zbog žita i vina i prkose mi.

15 A ja sam ih upućivao i krijeponim mišice, ali su oni zlo mislili o meni.

16 Oni se obraćaju, ali ne prema Svevišnjemu. Oni su kao nezategnut luk. Glavari njihovi padaju od mača zbog klevetnih govora svojih. Smijat će im se u zemlji Egiptu.

Prevrat za prevratom

8 Stavi trubu na svoja usta! Kao orao kruži nad domom GOSPODINOVIM, jer krše moj zavjet i prestupaju moj zakon!

2 Dovikivat će mi: ‘Moj Bože, mi te poznamo!’

3 Spasenje odbija Izrael; tako će ga progrediti neprijatelj.

4 Postavljaju kraljeve bez mene, namještaju glavare bez mojega znanja. Od svojega srebra i zlata prave sebi idole na svoju

propast.

5 Gadi mi se bikova služba tvoja, Samarijo! Moj gnjev raspaljuje se na njih. Dokle će još ostati bez kazne?

6 Jer on potječe iz Izraela; napravio ga je umjetnik. On nije Bog, on će otici u komade, bik samarijski.

7 Jer siju vjetar, buru će žeti. Stabljika nema ploda, i ona ne donosi brašna. Ako bi ga donijela, proždrijet će ga stranci.

8 Proždrijet će se Izrael. Već je među narodima kao posuda bez vrijednosti.

9 Jer su trčali u Asiriju. Kao divlji magarac, koji ide sam za se, jest Efraim. Donijeli su darove ljubavne.

10 A jer su davali darove narodima, ja će ih odvesti u progonstvo. Onda će doskora prestati kraljeve i glavare pomazivati.

11 Mnoge žrtvenike gradi Efraim da grieši; oni su mu postali navod na grijeh.

12 I da mu propišem tisuću zakona, njemu su oni kao tuđi.

13 Žrtve zaklanice vole se-i kolju. Meso se voli-i jedu. GOSPODIN ih ne prima. On se sada sjeća njihove krivnje i kažnjava njihove grijehе. Vratit će se u Egipat.

14 Izrael je zaboravio svojega Stvoritelja i gradio je kuće. Mnoge tvrde gradove podignuo je Juda. Oganj će baciti u njegove gradove da ždere njegove tvrdave.

Došlo je vrijeme suda

9 Ne raduj se, Izraele, tako glasno kao narodi, jer si nevjerno ostavio svojega Boga. Voliš plaću idolsku na svim gumnimma.

2 Gumno i tjesak neće ih poznati, i novo vino će zatajiti.

3 Oni ne smiju duže prebivati u GOSPODINOVOJ zemlji. Efraim mora natrag u Egipat, i u Asiriju moraju oni jesti nečisto.

4 Ne prinose ondje GOSPODINU vina, niti su mu ugodne žrtve njihove. Kao kruh žalosti one su njima. Nečist bude tko ih jede, jer je kruh njihov samo za vlastitu glad; neće doći u GOSPODINOV dom.

5 Što ćete onda činiti na dan sastanka, na godišnju Svetkovinu GOSPODINOVU?

6 Jer eto, u Asiriju moraju ići. Egipat će ih opremiti. Memfis će biti grobnica njihova. Nad ljubljenim od srebra idolima njihovim bujat će koprive; u njihovim šatorima rasti će trnje.

7 Dolaze dani kazne; dolaze dani osvete. Izraele, upamti to! Prorok je ludak, bezuman je čovjek duha—jer je tvoja zloča tako velika, neprijateljstvo tvoje tako žestoko.

8 Efraim leži na zasjedi protiv mojega Boga. Proroku je na svim njegovim putovima postavljena ptičarova zamka. Mržnja vlada u

kući mojega Boga.

9 Duboko su pali kao u dane Gibee, ali se on sjeća njihove krivnje, on kažnjava njihove grijehе.

10 Kao grožđe u pustinji, tako sam našao nekada Izraela. Kao rani plod na smokvi u prvom tjeranju, tako sam gledao vaše oce, ali kad su došli k Baal-Peoru, posvetili se tomu sramotnomu bogu. Postali su odurnost kao taj bog koga vole.

11 Kao što odlete ptice, iščeznut će mnoštvo Efraimovo: nema više rođenja, nema trudnoće, nema začeća.

12 I ako bi othranili svoju djecu, napravit će ih ipak bez djece. Jest teško njima, kad ih ostavim!

13 Efraim—kako ga gledam ondje prema Tiru—leži kao vrt, ali Efraim mora odvesti svoju djecu na klanje.”

14 Podaj im, GOSPODINE, što god možeš: podaj im utrobu neplodnu i prsa usahla!

15 “U Gilgali se činila sva njihova zloča, jer sam ih ondje zamrzio zbog opakih djela njihovih. Protjerat ću ih iz svoje kuće; ne volim ih više; buntovnici su svi glavari njihovi.

16 U mozak je pogoden Efraim, korijen je njegov usahnuo i neće roditi roda. Ako i rode, ubit će ih njihove ljubimce.”

17 Odbacit će ih moj Bog, jer ne idu za njim. Tako neka se prebijaju među neznačima!

Izraelova kazna

10 Bujni je čokot bio Izrael, čiji bi plodovi uspjeli, ali što je više rastao broj plodova njegovih, to je više postavljač žrtvenika; što mu je bolje rodila zemљa, to je ljepeše podizao idolske stupove.

2 Razdijeljeno je njihovo srce. Sad će to okajati: žrtvenici njihovi porušit će se, idolski stupovi njihovi polomit će se!

3 Onda će dakako reći: “Nemamo kralja, jer se nismo bojali GOSPODINA. I kralj—što bi on mogao napraviti za nas?”

4 Oni govore samo riječi, zaklinju se lažno, sklapaju saveze: pravo cvate kao otrovno zelje u brazdama na njivi.

5 Za biku u Bet-Avenu brinu se žitelji Samarije. Jest, njegov narod žali za njim. Dršću za njega svećenici njegovi, zbog sjajnog blaga njegova, jer putuje od njega.

6 I njega odvlače u Asiriju kao dar velikomu kralju. Efraima će spopasti sram, a Izrael će se osramotiti namjerama svojim.

7 Uništena je Samarija; odbačen njezin kralj kao komad drva na vodi.

8 Bit će nesretne visine opustošene, grijeh Izraelov. Trnje i drača buja na njihovim žrtvenicima, Gorama će govoriti: “Pokrijte

nas!” Brežuljcima: “Padnite na nas!”

9 “Od dana Gibee traje grijeh Izraelov. On-dje su mi postali nevjerni. Nije li ih do Gibee stignuo rat grupe zločinaca?

10 Kad mi bude po volji karat ču ih. Skupljuju se protiv njih narodi kad ih kaznim zbog dvostrukе njihove krivnje.

11 Efraim je govedo poučljivo koji rado vrše. Zato stavljam na lijepu šiju njegovu jaram i uprežem Efraima da vuče plug. Juda će orati, a Jakov će drljati!

12 Sijte u pravednosti, žanjite u ljubavi! Orite sebi krčevinu, jer je vrijeme da tražite GOSPODINA da bi došao i kišio vam pravednošću.

13 Sijali ste opačinu, želi ste nesreću, jeli ste plod laži. Jer si se pouzdao i u svoja kola, u svoje mnoge ratnike.

14 Zato će se po tvojim gradovima razlijegati ratna vreva. Sve će se tvrdave tvoje razrušiti, kako je Šalman razrušio Bet-Arbelu u dan bitke. Majke su bile razmrskane zajedno sa svojom djecom.

15 Tako je napravio vama Betel–zbog vaše gadne zloće bit će doskora posve uništen Izraelov kralj.

Očinska Božja ljubav za nevjerni Izrael

11 Kad je bio Izrael mlad, zavolio sam ga i pozvao svojega sina iz Egipta.

2 Ali što sam ih više pozivao, to su oni dalje odlazili od mene, jer su žrtvovali Baalima i kadili rezbareni kipovima.

3 A ipak sam ja Efraima vodio rukom i podizao ga na svoje ruke, ali oni nisu spoznali da sam bio Spasitelj njihov.

4 Vezama dobrote vukao sam ih k sebi, užadima ljubavi. S njihove šije skidao sam kao jaram, saginjaо sam se k njemu, davao mu hranu.

5 Natrag mora Efraim u Egipat! Kralj njegov neka bude Asirac, jer su odbili povratak.

6 U gradovima njihovim bjesnjet će mač, razbit će njihove prijevornice, žderat će ih zbog njihovih namjera.

7 Moj narod nagnje tomu da se odvrati od mene. Zovu li ga gore, ni jedan se ne podiže.

8 Kako bih te mogao dati, Efraime, bih li te mogao predati, Izraele? Kako bih te mogao predati kao Admu, kako bih te mogao uništiti kao Seboimu? Ne, uz nemiri se u meni moje srce; propinje se sav moj osjećaj.

9 Neću uraditi po jarosti svojega gnjeva. Ne mogu Efraima opet uništiti, jer sam ja Bog a ne čovjek, u tvojoj sredini Svetac. Ne dolazim ti u jarosti gnjeva.

10 Hodat će za GOSPODINOM. On će zvati rikom lava. Na njegov poziv doći će dršćući djeca Izraelova sa zapada,

11 kao ptice doći će dršćući iz Egipta, kao golubovi iz Asirije. U kuće njihove vodim ih opet natrag, govori GOSPODIN!

12 Efraim me opkoljava lažu, kuća Izraelova prijevarom, ali Juda još uvijek hoda s Bogom, sa Svecem vjernim.

Bog kori Efraimove grijeha

12 Efraim pase vjetar, hlepi za jugom, neprestano laže i tlači. Sklapaju savez s Asirijom, nose ulje kao danak u Egipat.

2 Ozbiljnu riječ će GOSPODIN progovoriti s Judom. On mora Jakovu platiti prema njegovim putovima, kazniti ga po njegovim djelima.

3 Već u majčinoj utrobi prevario je on brata. U svojoj muževnoj snazi borio se s Bogom.

4 Borio se s anđelom i nadvladao; plakao je i molio mu se. U Betelu našao ga je opet i ondje je govorio s njim.

5 GOSPODIN, Bog vojska–GOSPODIN je nje-govo Ime:

6 Tako ćeš se i ti vratiti svojemu Bogu. Vrši ljubav i pravicu! Uzdaj se uvijek u svojega Boga!

7 Lažnu tezulju ima on u ruci kao kakav Kanaanac. Voli prevariti.

8 Efraim govorи: “Ipak sam se obogatio, ste-kao sam imetak. Sav posjed moj ne iskazuje mi nepravde što bi zaslужila popravak.”

9 A ja, GOSPODIN, tvoj Bog, sve od zemlje Egipta dajem ti opet da prebivaš u šatori-ma kao u vrijeme susreta.

10 Govorio sam po prorocima: Ja sam koji sam dao mnoga viđenja, i u pričama sam govorio preko proroka.”

11 Kad su činili grozote u Gileadu, morale su se i uništiti! Prinosili su žrtvene junce u Gilgali. Zato će i žrtvenici njihovi postati kao hrpe kamenja po brazdama na njiva-ma.

12 U poljane sirijske pobegao je Jakov; za ženu služio je Izrael i za ženu postao pastir.

13 Po proroku izveo je GOSPODIN Izraela iz Egipta i po proroku bio je čuvan.

14 Ali ga je Efraim izazvao na gnjev. Zato će GOSPODIN svaliti na njega krvno njegovo djelo, i vratit će mu sramotu njegovu.

Efraimove krivnje

13 Kad je nekada govorio Efraim, vladao je strah, jer je bio moćan u Izraelu, ali kada je pao u krivnju zbog Baala, onda je poginuo.

2 I sada još grijše dalje, grade sebi liveni kip od srebra po uzoru idola. Sve je loše djelo umjetnika. O njima govore: “Neka ljudi ljubiju bikove!”

3 Zato će biti kao oblak jutarnji, kao prolazna rosa rana, kao pljeva što se razleti s gumna, kao dim što ide kroz rešetke.

4 "A ja, GOSPODIN, jesam tvoj Bog od Egipta. Nećeš poznati Boga osim mene; osim mene nema pomoćnika.

5 Brinuo sam se za tebe u pustinji, u zemlji suše.

6 Uz dobru pašu nasitili su se. Jest, kad su se nasitili, uzoholilo se njihovo srce, zato su me zaboravili.

7 Zato ću im postati lav, vrebat ću na putu kao ris.

8 Napast ću ih kao medvjedica kojoj su ugrabili mlade i rastrgat ću im srce u grudima. Ondje će ih prožderati lavovi, zvijeri će ih poljske rastrgati.

9 To je nesreća tvoja, Izraele; tvoja pomoć dolazi od mene?

10 Gdje je kralj tvoj da te izbavi u svim tvjim gradovima? I svi glavari tvoji za koje si govorio: 'Daj mi kralja i glavare!'

11 Dajem ti kralja u svojem gnjevu i uzimam ga opet u svojoj jarosti.

12 Krivnja je Efraimova dobro spremljena; grijeh je njegov dobro skriven.

13 Bolovi rodilje doći će na njega, ali je on ludo dijete, jer se u pravo vrijeme nije rodio.

14 Ja ću ih izbaviti od vlasti Podzemlja, od smrti ću ih spasiti! Gdje je tvoja kuga, o smrti, gdje pomor tvoj, Podzemlje! Samlost se sakrila od mojih očiju!"

15 Rodan će biti među svojom plemenskom braćom, ali će doći istočni vjetar, vjetar GOSPODINOV, iz pustinje. Onda će mu usahnuti vrelo, studenac će mu presušiti;

on će odnijeti blago njegovo i sve dragocjeno dobro njegovo.

16 I Samarija će opustjeti jer se usprotivila svojem Bogu: Oni će pasti od mača. Djeca će se njihova razmrskati, njihove trudne žene rasporiti.

Izrael konačno obnovljen

14 Izraele, obrati se GOSPODINU, svojem Bogu, jer si vlastitom krivnjom pao.

2 Uzmite sobom riječi pokajanja! Obratite se GOSPODINU i recite mu: "Oduzmi svu krivnju i umilostivi se! I mi ćemo ti žrtvovati hvalospjev svojih usana."

3 Pomoćnik naš neće biti Asirija! Na konjima nećemo više jahati i nećemo više govoriti djelu svojih ruku 'Vi ste naši bogovi,' jer u tebe nalazi sirota milosrđe."

4 Od njihova otpadništva ozdravit ću ih i srdačno ih ljubiti, jer se moj gnjev odvratio od njih.

5 Bit ću Izraelu kao rosa; cvjetat će kao ljljan. Ukorijenit će se kao lebanonski cedri.

6 Raširit će se njegove grane, krasota će mu biti kao u masline i miris njegov kao lebanonski.

7 Onda će opet prebivati u sjeni i opet sijati žito i cvjetat će kao vinova loza. Postat će slavni kao lebanonsko vino.

8 Efraim će reći: "Što imam od idola?" Ja sam ga promatrao i gleda na njega. Ja sam kao zeleni čempres, u meni je tvoj plod."

9 Tko je mudar neka ovo razumije? Tko je razuman neka to shvati? Jer su pravi putovi GOSPODINOVI. Pravednici hode po njima, a zlikovci se spotiču na njima.

Joel

Knjiga proroka Joel-a

Pohara zemlje od skakavaca

1 GOSPODINOVA riječ, koja je došla Joelu, sinu Petuelovu.

2 Čujte, starci slušajte, svi žitelji zemlje! Je li se ikada takvo što dogodilo u vaše dane i u dane otaca?

3 Propovijedajte o tom svojoj djeci, vaša djeca svojoj djeci i ova budućemu narastaju!

4 Sto je ostalo od grisca, izjede skakavac; što je ostalo od skakavca, izjede gusjenica što je ostalo od gusjenice, izjede ljupilac.

5 Prenite se pijanice, i plačite; i sve vino-

pije, tugujte za novim vinom, jer je oteto iz vaših usta.

6 Jer je prekrio moju zemlju narod silan i bez broja. Zubi su njegovi zubi lavlji, a čeljusti su njegove kao u lavice.

7 Uništio je moju vinovu lozu, moju smokvu osušio, polomio ju je i ogulio, bijele joj se grane.

8 Tugujte kao djevojka u odjeći žalosti za mladim zaručnikom!

9 Nestalo žrtvenih prinosnica i naljevnica u GOSPODINOVU domu. Tuguju svećenici, služe GOSPODINOVE.

10 Opustjelo je polje, uvenula je zemlja, jest, žito je uništeno, usahnulo je vino, nestalo je ulja.

11 Tugujte težaci, jadujte vinogradari za pšenicom i za ječmom, jer je propala žetva poljska.

12 Usahnula je loza, uvenula je smokva, šipak, palme i jabuka: sva su se stabla poljska osušila. Jest, nestalo je radost i kod sinova ljudskih.

13 Opašite se, naričite, svećenici! Naricajte, sluge žrtvenika! Dodite, probdijte noć u odjeći pokorničkoj, vi, sluge mojega Boga, jer je nestalo u kući vašega Boga žrtvenih prinosa i naljeva.

14 Naredite sveti post! Sazovite svečanost! Skupite starještine, sve žitelje zemaljske u GOSPODINOV dom, svojega Boga, i vapijte GOSPODINU:

15 Jaoh dana, jer je blizu dan GOSPODINOV, dolazi kao uništenje od Svemoćnoga.

16 Nije li oteta hrana ispred očiju naših, kući našega Boga radost i veselje?

17 Usjevno zrno leži trulo pod grudama, prazne su žitnice i raspadaju se spremišta, jer usahnju žito.

18 I kako uzdiše marva! Raspršena su stada goveda, jer nemaju paše; i sitno blago gine.

19 Tebi, GOSPODINE, vičem, jer žega spali pašnjake u pustinji i plamen spalio sva stabla u polju.

20 I zvijer poljska viče dašćući za tobom, jer su usahnuli potoci, žega je spalila pašnjake u pustinji.

Sud na Judu i Izraela

2 Trubite u trubu na Sionu i trubite na uzbunu na svetoj gori mojoj! Neka zadršcu svi žitelji zemaljski, jer dolazi dan GOSPODINOV, jest, on je blizu!

2 Dan tame i mraka, dan oblačine i vihora. Kao oblaci zore razastire povrh gora, tako dolazi narod velik i silan, kakva nije bilo prije, a niti će ga poslije kad biti do u godine najdaljih naraštaja.

3 Pred njim proždire oganj, za njim ližu plamenovi. Kao vrt edenski leži pred njim zemlja, a za njim pustinja tužna. Sigurno ništa neće pobjeći od njega.

4 Izgledaju kao konji i trče kao konjanici.

5 Topoču i skaču kao kola po vrhuncima gora, kao praskajući plameni pale strnjiku, kao silna vojska spremna za boj.

6 Pred njima dršću narodi i crvenilom se zažare sva lica.

7 Kao junaci navaljuju, kao ratnici penju se na zid. Svaki ide svojim putom i ne odstupaju sa svojih staza.

8 Jedan drugoga ne tiska; svaki stupa svo-

jom stazom. I među strijelama prodiru bez zastajanja,

9 Udaraju na grad, trče po zidovima, penju se na kuće kao lupeži i ulaze kroz prozore.

10 Pred njima se trese zemlja, podrhtavaju nebesa. Sunce i mjesec su pomrčali, svjetlost se zvijezda ugasila.

11 I GOSPODIN ječi glasom svojim pred svojom vojskom, jer je njegova vojska vrlo velika, mnogobrojni su izvršitelji njegove riječi. Jest, velik je dan GOSPODINOV i vrlo strašan—tko će ga podnijeti?

12 Ali i sada još govori GOSPODIN: "Svim srcem obratite se k meni posteći, plačući i tugujući!"

13 Razderite svoja srca a ne svoje haljine! Obratite se GOSPODINU, svojem Bogu, jer je on milostiv i milosrdan, strpljiv i bogat milosrđem i požali nesreću.

14 Tko zna neće li opet požaliti tako da vam ipak još ostane njegov blagoslov, te da imate žrtvene prinose i naljeve za GOSPODINA, svojega Boga?

15 Trubite u trubu na Sionu, naredite sveti post, sazovite svečanost;

16 skupite narod, posvetite zajednicu, sazovite starce, skupite djecu i dojenčad! Zaručnik neka izide iz svoje sobe i zaručnica iz svoje odaje!

17 Između trijema i žrtvenika neka plaku svećenici, sluge GOSPODINOVE, i neka mole: "Smiluj se, GOSPODINE, svojem narodu! Ne daj svoje baštine na sramotu da joj se rugaju neznabošci! Zašto da se govori među narodima: 'Gdje im je Bog?'"

18 Onda se GOSPODIN, ljubomoran na svoju zemlju, smilovao svojem narodu.

19 I GOSPODIN je odgovorio svojem narodu: "Evo, ja vam šaljem žita, vina i ulja da se time nasitite! Više vas ne dajem na sramotu među neznabošcima.

20 Sjevernoga neprijatelja protjerat ću od vas, odagnat ću ga u zemlju suhu i pustu, prednju četu njegovu u Istočno more, zadnju četu njegovu u Zapadno more, da se podigne od njega smrad rastvaranja i da nestane truleža njegova, jer ću velike stvari izvesti."

21 Zemljo, ne boj se! Raduj se i veseli se, jer je GOSPODIN napravio velike stvari.

22 Ne bojte se, poljske životinje, jer su opet zeleni pašnjaci u pustinji, stabla opet nose svoje plodove, i smokva i loza vinova daju svoj urod.

23 I vi, djeco Siona, radujte se i veselite se u GOSPODINU, svojem Bogu, jer vam daje kišu u pravoj mjeri, spušta vam ranu kišu, ranu i kasnu kao i prije.

24 Onda će se opet gumna napunjati žitom

i tijesci prelijevati vinom i uljem.

25 "Ja ču vam nadoknaditi godine kojima su urod proždri skakavac, gusjenica, lju-pilac i grizac, velika vojska moja koju sam poslao na vas.

26 Imat ćeće jesti izobilja i bit ćeće siti i slavit ćeće Ime GOSPODINA, svojega Boga, koji je divno postupao s vama. I nikada se više neće osramotiti moj narod.

27 Onda ćeće spoznati da ja boravim po-sred Izraela i da sam ja GOSPODIN, vaš Bog, a više nitko. I nikada se više neće osramo-titi moj narod.

28 I dogodit će se poslijе, da ču izliti svo-jega Duha na svako tijelo; prorokovat će vaši sinovi i vaše kćeri, vaši će starci sanjati sne, i vaši mladići vidjet će viđenja.

29 I na svoje sluge i na svoje sluškinje izlit ču svojega Duha u one dane.

30 I izvest ču čudesa gore na nebesima i znamenja dolje na zemlji: krv i oganj, i su-klijanje dima.

31 Sunce će se pretvoriti u tamu i mjesec u krv, prije nego dođe veliki i strašni dan GOSPODINOV.

32 I dogodit će se, da svaki koji zazove Ime GOSPODINOVO spasit će se, jer će biti spa-senje na Gori Sionu, u Jeruzalemu, kako je to obećao GOSPODIN. Preostalima pripada, koga pozove GOSPODIN.

Sud narodima

3 Jer gle, u one dane i u ono vrijeme kad okrenem sudbinu Jude i Jeruzalema, 2 sve ču sve narode skupiti i svesti u dolinu Jošafat. Ondje će se suditi s njima zbog Izraela, svojega naroda i vlasništva, jer su ga razasuli među neznabošce i razdijelili moju zemlju.

3 Oni su bacali su ždrijeb na moj narod, davali sina za bludnicu i prodavali djevojku za vino da bi pijančili.

4 I vi, što imate vi sa mnom, o Tire i Sidone i svi krajevi Filistejce? Hoćete li mi možda platiti što sam vam napravio? Ili da mi što uradite? Brzo ču ja izvesti, da vaša djela padnu na vašu glavu.

5 Jer ste ugrabili moje srebro i zlato, moje dragocjeno blago odnijeli ste u svoje hra-move.

6 Djecu Judinu i jeruzalemsku prodali ste Grcima da ih maknete iz domovine njihove.

7 Evo, ja ču ih dignuti iz mjesta kamo ste ih prodali i izvest ču da vaša djela padnu na vašu glavu.

8 Vaše sinove i kćeri prodat će sinovima Judinim; oni će ih prodati Sabejcima, na-rodu što prebiva daleko. Jer GOSPODIN je to izrekao."

9 Objavite ovo neznabošcima: "Oružajte se! Podižite ratnike! Neka izadu i dođu svi vojnici!

10 Raskujte svoje raonike u mačeve, svoje kosire u Koplja! Slabi neka rekne: 'Junak sam!'

11 Ustanite, dođite svi, vi okolni neznaboš-ci, i skupite se! Ondje povedi, o GOSPODINE, junake svoje!

12 Ustanite, narodi! Idite u dolinu Jošafat, jer ču ondje sjesti da sudim svim nezna-bošcima unaokolo.

13 Prihvativte za srp jer je žetva zrela. Ustanite, stupite, jer je tijesak pun. Tijesci se prelijevaju, jer je njihova zloča velika.

14 Vojska za vojskama u Dolini odluke, jer je blizu dan GOSPODINOV u Dolini odluke.

15 Sunce i mjesec pomrčat će, svjetlost zvijezda ugasit će se.

16 GOSPODIN će rikati sa Siona, iz Jeruza-lema će dignuti svoj glas, neboesa i zemlja će se tresti, ali je GOSPODIN zaštita svojem narodu, branik djeci Izraelovo.

17 Onda ćeće spoznati da sam ja Gospo-DIN, vaš Bog, koji prebivam na Sionu, svojoj svetoj gori. Jeruzalem će onda biti svetište, i neznabošci neće više u njega stupiti.

18 U ono će vrijeme gore kapati slatkim vinom, brežuljci će proteći mlijekom, i svim potocima Judinim teći će voda. U GOSPODINU domu provret će izvor da natopi dolinu akacija.

19 Egipat će postati pustinja, Edom gola pustinja zbog opačine počinjene sinovima Judinim, jer su prolili krv nedužnu u njihovoj zemlji.

20 A Juda će biti naseljen zauvijek, Jeruza-lem kroz sve naraštaje.

21 Osvetit ču krv njihovu, koju još nisam osvetio. GOSPODIN će prebivati na Sionu."

Kazna neznabožačkim susjednim narodima

1 Govori Amosa, koji je pripadao stočarima iz Tekoe. On je prorokovao o Izraelu u dane kralja Uzije Judina i u dane Jero-boama, sina Joašova, kralja Izraelova, dvije godine prije potresa.

2 On je rekao: "GOSPODIN riče sa Siona, iz Jeruzalema se diže njegov glas. Tuguju pašnjaci pastirske vrhnice se Karmela posušio."

3 Ovako govori GOSPODIN: "Za tri opačine Damaska, za četiri neću mu oprostiti; jer su vrhli Gilead željeznom branom.

4 Bacit će oganj na kuću Hazaelovu da proždere tvrdave Ben-Hadadove.

5 Polomit će prijevornicu Damaska, uništiti će žitelje u dolini grijeha zajedno s nositeljima žezla iz kuće raskošne, Bet-Edena. Narod sirijski mora putovati u Kir," govori GOSPODIN!

6 Ovako govori GOSPODIN: "Za tri opačine Gaze, za četiri neću joj oprostiti—jer su ih do posljednjega čovjeka sve odveli da ih prodaju Edomu.

7 Bacit će oganj na zidove Gaze, da proždere tvrdave njezine.

8 Uništiti će žitelje u Ašdodu zajedno s nositeljima žezla iz Aškelona. Pružit će ruku protiv Ekrone i ostatak Filistejaca izginut će," govori GOSPODIN!

9 Ovako govori GOSPODIN: "Za tri opačine Tira, za četiri neću mu oprostiti, jer ih je do posljednjega čovjeka sve izručio Edomu, ne misleći na savez bratski.

10 Bacit će oganj na zidove Tira, da proždere njegove tvrdave."

11 Ovako govori GOSPODIN: "Za tri opačine Edoma, za četiri neću mu oprostiti—jer je progonio svojega brata mačem, ugušio sažaljenje, svoju jarost stalno čvrsto držao, svoju srdžbu uvijek čuvao.

12 Bacit će oganj na Teman, da proždere tvrdave u Bosri."

13 Ovako govori GOSPODIN: "Za tri opačine Amonaca, za četiri neću im oprostiti—jer su parali trudne žene u Gileadu, da rašire svoju zemlju.

14 Staviti će oganj na zidove Rabe, da proždere žitelje njegove s vikom u dan boja, s burom u dan vihora.

15 Onda će njihov kralj otići u ropstvo zajedno s glavarima svojim," govori GOSPODIN!

Kazna Izraelu

2 Ovako govori GOSPODIN: "Uništi opačine Moaba, za četiri neću mu oprostiti,

jer je vapnom spalio kosti kralja iz Edoma.

2 Bacit će oganj na Moab da proždere tvrdave u Keritu. Moab će poginuti u vrevi bojnoj s vikom i s glasom trube.

3 Iskorijenit će vladara iz sredine njegove i podavit će s njim sve njegove glavare," govori GOSPODIN!

4 Ovako govori GOSPODIN: "Za tri opačine Jude, za četiri neću mu oprostiti, jer su odbacili zakon GOSPODINOV, nisu držali njegove uredbe, dali su se varati od idola lažnih, kojima su već služili njihovi oci.

5 Bacit će oganj na Judu, da proždere tvrdave Jeruzalema."

6 Ovako govori GOSPODIN: "Za tri opačine Izraela, za četiri neću mu oprostiti—jer prodaju pravednika za novce, ubogoga za dvoje sandale.

7 Jer gaze glavu siromasima u prahu zemaljskom, jer potiskuju s puta siromaha, sin i otac trče sluškinji da obeščasti sveto moje Ime.

8 Jer na zaplijenjenim haljinama leže kod svakoga žrtvenika; vino oglobljenih piju u kući idola svojih.

9 A ipak sam bio ja onaj koji je iskorijenio ispred vas Amorejce, kojima je visina kao cedarska, kojima je jakost kao hrastova. Odozgor sam otrgnuo plodove, odozgol korijen.

10 Ja sam bio onaj koji vas je izveo iz Egipta, vodio vas u pustinji četrdeset godina da osvojite zemlju Amorejaca.

11 Između sinova vaših podizao sam proroke, između mladića vaših Nazireje. Nije li tako, djeco Izraelova," govori GOSPODIN!

12 "A vi ste davali Nazirejima da piiju vino i zapovijedali ste prorocima: 'Ne prorukujte!'

13 Evo, zato će vas svaliti kao što vršuća kola svaljuju nagrnjene snopove.

14 Onda nema bijega brzomu, jakima se ne utvrđuje snaga, ratnik se ne spašava.

15 Strijelac se neće održati, brzoteča ne može pobjeći, konjanik se ne može spasiti.

16 I najhrabriji među junacima gol bježi u onaj dan," govori GOSPODIN!

Uništenje Samarije

3 Čujte riječ koju vam govori GOSPODIN, djeco Izraelova, svemu plemenu koje sam izveo iz Egipta:

2 "Samo vas izabrao sam između svih naroda zemaljskih. Zato dajem da okajate svu svoju krivnju.

3 Putuju li dvojica zajedno, a da ne poznaju jedan drugoga?

4 Riče li lav u šumi, a da nema plijena? Daje li glas u šilji lavić prije nego je što ulovio?

5 Pada li ptica u mrežu na zemlji ako ova ne čeka na nju? Diže li se mreža sa zemlje ako se ne ulovi?

6 Zatrubi li u gradu truba, a da se ne prestraše ljudi? Snađe li nesreća grad da je nije napravio GOSPODIN?

7 Ne, GOSPODIN Bog ne pravi ništa, a da ne očituje nakanu svoju svojim slugama: prorocima.

8 Kad rikne lav, tko da se onda ne prepade? Kad GOSPODIN Bog, progovori tko da onda ne prorukuje?

9 Oglasite po tvrđavama u Ašdodu, po tvrđavama u egipatskoj zemlji! Recite: 'Skupite se na visinama Samarije! Gledajte divljanje u njoj, nasilja u njoj!

10 Zaboravili su činiti pravo,' govori GOSPODIN, 'gomilaju nasiljem oteto blago u svojim dvorima.'"

11 Zato ovako govori GOSPODIN Bog: "Neprijatelj će unaokolo opustošiti zemlju i s tebe će svući tvoju krasotu i kuće tvoje bit će opljenjene."

12 Ovako govori GOSPODIN: "Kao kad pastir istrgne iz čeljusti lavljih dvije košćice ili samo resicu uha; tako će se izbaviti samo malo Izraelovih sinova, koji sjede u Samariji na uglu postelje i na rubu počivaljke.

13 Čujte i posvjedočite kući Jakovljevoj," govori GOSPODIN Bog, Bog vojska.

14 "Zaista, kad kaznim opačine Izraelove, onda će kazniti i žrtvenike Betela. Odbit će se rogovi žrtveniku i oni će pasti na zemlju. **15** Razorit će zimsku kuću i ljetnu kuću, propast će kuće od bjelokosti, nestat će mnogih dvorova," govori GOSPODIN!

Prijetnje poglavarima u Izraelu

4 Čujte ovu riječ, krave bašanske, koje ste u gori samarijskoj, koje tlačite uboga, ništite siromahe! Govorite gospodarima svojim: 'Donesite da pijemo!'

2 Svetošću svojom zakleo se GOSPODIN Bog da će doći na vas dani kad će vas odvući kukama, posljednji ostatak vaš ribarskim udicama.

3 Kroz prodore zida ćete izići, svaka ravno naprijed i biti bačene prema Hermonu, govori GOSPODIN!

4 Idite samo u Betel i grijesite, u Gilgal, grijesite još više! Prinosite svako jutro žrtve zaklanice svoje, desetine svoje svakoga trećeg dana!

5 I Kvasni kruh prinosite kao žrtvu zahvalnu! Glasno pozivajte na darove dragovoljne, jer je vama tako milo, Izraelovi sinovi," govori GOSPODIN Bog.

6 "Poslao sam vam glad u svim gradovima vašim i nestašicu kruha u svim vašim mjestima, ali se vi niste obratili k meni," govori GOSPODIN!

7 "Uskratio sam vam kišu tri mjeseca pred žetvu, pustio sam kišu na jedan grad, a na drugi nisam, jedno se polje namočilo, drugo se posušilo, kome nisam poslao kišu.

8 Dva-tri grada klecajući su došla u drugi grad da se napiju vode i nisu se nasitila: ali se vi niste obratili k meni," govori GOSPODIN!

9 "Udario sam vas snijeću i medljikom, vrtove sam i vinograde vaše opustošio, smokve i masline vaše izjeli su skakavci, ali se vi niste obratili k meni," govori GOSPODIN!

10 "Poslao sam vam kugu kao protiv Egipa, pobio sam mačem mlade ljudi vaše zajedno s pristalim konjima vašim, pun gnjeva na vas pustio sam da ognjem izgori tabor vaš, ali se vi niste obratili k meni k meni," govori GOSPODIN!

11 "Srušio sam neke od vas kako je Bog srušio Sodomu i Gomoru, bili ste kao glavnja što se istrgnula iz ognja, ali se vi niste obratili k meni k meni," govori GOSPODIN!

12 "Zato će ti sad, Izraele, tako uraditi, zato jer će ti tako uraditi, popravi se, o Izraele, izadi u susret svojem Bogu!"

13 Jer, evo, koji pravi gore, stvara vjetar i očituje misli ljudi, koji pravi zoru i tamu i hodi po visinama zemaljskim, GOSPODIN, Bog vojska Ime je njegovo!

Poziv na pokajanje

5 Čujte ovu pjesmu koju vam kao tužaljku započinjem, kućo Izraelova!

2 Pala je Izraelova djevica, neće se više ustati, leži ostavljena na svojoj zemlji, nema nikoga da je podigne.

3 Jer ovako govori GOSPODIN Bog: "Grad koji je pošao u boj s tisuću, ostala samo stotina, a koji je pošao u boj sa stotinu, ostalo samo deset za kuću Izraelovu.

4 Jest, ovako govori GOSPODIN kući Izraelovoj: "Tražite me i živjet ćete!"

5 Ali ne tražite Betela! Ne idite u Gilgal! Ne polazite u Beeršebu, jer Gilgal odlazi u ropstvo, a Betel će biti sasvim uništen.

6 Tražite GOSPODINA i živjet ćete, inače doći će on na kuću Josipovu s ognjem što ždere, i nitko ne može gasiti u Betelu.

7 U pelin pretvarate pravo, a pravednost gazite nogama."

8 On koji je stvorio zvijezde Vlašice i Štapsce, koji pretvara tamu u jutro i dan potamni u noć. On koji doziva vode morske i izljeva ih na zemlju; GOSPODIN je njegovo Ime!

9 On pravi da dođe pogibija na jake, da padne pustoš na tvrđavu.

10 Mrze onoga koji govori pravo na vratima i grde onoga koji govori istinu.

11 Zato što nogama gazite siromaha i podižete od njega porez u žitu, možete graditi kuće od klesana kamenja, ali nećete nikada prebivati u njima; možete sebi saditi krasne vinograde, ali nećete nikada piti vina iz njih!

12 Jer dobro znam mnoge opačine vaše, mnogobrojne vaše grijeha: tlačite nedužnoga, primate mito i sudite nepravedno siromahe.

13 Zato šuti mudrac u ovo vrijeme, jer je zlo vrijeme.

14 Tražite dobro, a ne zlo da živate! Onda će GOSPODIN, Bog vojska, biti i s vama, kako ste rekli.

15 Mrzite zlo i ljubite dobro; pribavite pravici važnost na vratima! Može biti da se GOSPODIN, Bog vojska, smiluje ostatku Josipovu!

16 Zato ovako govori GOSPODIN, Svemoćni Bog vojska: "Na svim putovima bit će jukanje, u svim ulicama vikat će se: 'Jaoh, jaoh!' Zvat će poljodjelca na žalost, vino-gradara k onima koji umiju naricati.

17 Jauk će biti u svim vinogradima kad budem koračao kroz sredinu vašu," govori GOSPODIN!

18 Teško onima koji žele dan GOSPODINOV! Što je dan GOSPODINOV za vas? On je tama, a ne svjetlost.

19 Bit će kao kad tko bježi od lava, a nađe na medvjeda. On možda utekne u svoju kuću i nasloni se svojom rukom na zid, ali ga onda zmija ugrize.

20 Zaista, tama je dan GOSPODINOV, a ne svjetlost, mrak i bez vidjela!

21 "Mrzim i prezirem svečanosti vaše. Ne volim mirisati vaših svečanosti.

22 Jer ako mi prinosite žrtve paljenice i prinose, to neću primiti. Ne volim vidjeti vaših pomirnih žrtava od tovnih telaca.

23 Ukloni od mene dreku pjesama svojih! Zvižduk harfa tvojih ne volim slušati.

24 Navalit će sud kao voda i pravda kao potok što nikad ne presuši.

25 Jeste li meni prinosili žrtve zaklanice i prinose u pustinji četrdeset godina, kućo Izraelova.

26 A pritom jeste li naokolo nosili Sikuta, svojega kralja, i Kevana, svojega zvjezdarnog boga, idolske kipove svoje, što ste ih napravili sebi?

27 Zato ću pustiti da vas odvedu u progonstvo ondje iza Damaska," govori GOSPODIN, čije je ime Bog vojska.

Prijetnja bezbrižnima i oholima

6 Teško bezbrižnima u Sionu i sigurnima na samarijskoj gori, velikima prvoga

od naroda, koje sluša kuća Izraelova:

2 Podite u Kalnu i vidite i odande idite u Hamat veliki! Onda siđite u Gat u zemlji Filistejaca! Jesu li oni jači od ovih kraljevstava, ili, jeli je područje njihovo veće od područja vašega?

3 Vi mislite da je daleko dan nesreće i primit postrojbe vlast nasilja.

4 Leže na posteljama od bjelokosti i pružaju se na jastucima svojim i jedu janjce iz stada i mlada goveda iz štale.

5 Deru se uz zvuk harfa, izmišljaju sebi kao David sprave za igru.

6 Piju vino iz zdjela i mažu se najboljim uljem, a ne mare za pad Josipov.

7 Zato će sad otici u progonstvo na čelu prognanika i zamuknut će veselje raskošnika."

8 Zakleo se sam sobom, GOSPODIN, Bog vojska govori: "Odvratna mi je oholost Jakovljeva i mrzim njegove kuće i predajem grad zajedno sa njegovim žiteljima."

9 I ako deset ljudi samo ostane u jednoj kući, moraju i oni umrijeti.

10 Ako jednoga rođaka njegov nosi van i spali ga, da iznese njegove kosti iz kuće, i ako zapita jednoga koji se sakrio u nutrini kuće: "Ima li još tko kod tebe?", on je odgovorio: "Nitko!" i pridoda: "Šuti, jer se ne smije imenovati Ime GOSPODINOVO."

11 Jer, evo, GOSPODIN zapovjeda i udaruju na kuće da se poruše i na kolibe da se raspadnu.

12 Trče li konji po litici, ili ore li se volovima more, da vi pretvarate pravo u otrov, plod pravednosti u pelin?

13 Vi se radujete Lo-Debaru i gorovite: "Nismo li svojom snagom zauzeli Karnajim?"

14 "Jer, evo, kuća Izraelova, ja ću podignuti protiv vas narod," govori GOSPODIN, Bog vojska. "On će vas pritisnuti odande gdje se ide u Hamat, do potoka u pustinji."

Vidjenja i progona proroka Amosa

7 Ovo mi je GOSPODIN Bog pokazao:

Gle, napravi da postanu skakavci kad je počela nicati otava-bila je to trava iza kraljeve kosidbe.

Kad su bili sasvim izjeli zelen zemlje, onda sam se pomolio: "GOSPODINE Bože, oprosti, molim te! Neka bi opstao Jakov, jer je tako malen."

Onda se sažali GOSPODINU. "To se neće dogoditi," govori GOSPODIN!

4 Ovo mi je dao GOSPODIN Bog da gledam: Gle, GOSPODIN Bog pozvao oganj za kaznu. Oganj proždrije veliki bezdan i uništi baštunu GOSPODINOVU.

5 Onda sam rekao: "O GOSPODINE Bože, odustani, molim te! Neka bi opstao Jakov,

jer je tako malen."

6 Onda se zbog toga sažali GOSPODINU. "Ni to se neće dogoditi," govori GOSPODIN Bog.

7 Ovo mi je pokazao: Gle, GOSPODIN je stajao pred jednim zidom i držao je visak u svojoj ruci.

8 I zapitao me GOSPODIN: "Što vidiš, Amose?" Ja sam odgovorio: "Visak." Onda je rekao GOSPODIN: "Evo, ja će staviti visak posred Izraela, svojega naroda; neću ga više štедeti prolaziti.

9 Neka se opustoše visine Izakove i razore svetišta Izraelova! Protiv kuće Jeroboamove ustatiću s mačem."

10 Amazija, svećenik u Betelu, poslao k Jeroboamu, kralju Izraelovu, i poručio mu, rekavši: "Amos diže bunu na tebe u kući Izraelovoj. Zemlja ne može više podnosići svih govora njegovih.

11 Jer je Amos ovako govorio: 'Jeroboam će poginuti od mača, Izrael će putovati iz svoje zemlje u progonstvo.'

12 Amazija je rekao Amosu: "Vidjelče, idi! Bježi se u zemlju Judinu! Ondje jedi svoj kruh i ondje prorokuj!"

13 Ne prorokuj više u Betelu, jer je on svetište kraljevsko i hram kraljevine."

14 Onda je odgovorio Amos Amaziji: "Nisam ni prorok niti proročki sin, nego sam stočar i užgajam dudove.

15 Ali me je GOSPODIN uzeo od stada i GOSPODIN mi je zapovjedio: 'Idi, prorokuj mojem narodu Izraelu!'

16 A sada čuj riječ GOSPODINOVU! Ti govorиш: 'Ne prorokuj protiv Izraela i ne svjedoči protiv kuće Izakove!'

17 Zato ovako govorи GOSPODIN: 'Žena će tvoja činiti sramotu u gradu; sinovi će tvoji i tvoje kćeri pasti od mača; zemlja će se tvoja razdijeliti mjeračkim užetom. A ti ćeš sam umrijeti u nečistoj zemlji, i Izrael mora putovati iz svoje zemlje u progonstvo.'

Viđenje košarice sa zrelim voćem

8 Ovo mi je GOSPODIN Bog pokazao: Gle, tu je bila košarica sa zrelim voćem.

2 I on me zapitao: "Što vidiš, Amose?" Ja sam odgovorio: "Košaricu sa zrelim voćem." Onda mi je rekao GOSPODIN: "Dolazi kraj mojem narodu Izraelu; neću ga više štедeti prolaziti.

3 Pjesme u kući bit će naricanje u onaj dan, govori GOSPODIN Bog, "Velik će biti broj mrtvih tjelesa; svuda će se pobacati, tiho!"

4 Čujte ovo koji gazite siromaha, upropasćujete maloga čovjeka!

5 Govorite: "Kad li će proći mlađak da prodajemo žito i kad Subotnji dan da možemo otvoriti žitnice? Mi bismo smanjili mjeru,

povećali uteg i varajući krivotvorili mjerila.

6 Kupovat ćeš siromaha za novce, ubogoga za par opanaka, i prodavati ostražak žita."

7 Ali se GOSPODIN zakleo slavom Jakovljevom: "Nikada neću zaboraviti nijednoga njihova djela.

8 Ne mora li se zemlja potresti od toga, ne moraju li protužiti svi njezini žitelji, tako da se ona posvuda podigne kao Rijeka i uskipi i padne kao Rijeka u Egiptu?

9 U onaj će se dan dogoditi", govori GOSPODIN Bog, "i napravit će da sunce iščezne u podne i pomračit će zemlju usred bijela dana.

10 Pretvorit će vaše Svetkovine u žalost, sve pjesme vaše u naricanje za mrtvima. Staviti će odjeću žalosti oko svih bedara, napravit će celavom svaku glavu; rasplakat će zemlju kao za sinom jedincem, i kraj njezin bit će gorak dan."

11 Gle, doći će dani, govori GOSPODIN Bog, "kad će poslati glad u zemlju, ne glad kruha ni žđe vode, nego slušanja riječi GOSPODINOVIH.

12 Onda će se potucati od mora do mora, trčati će od sjevera do istoka tražiti riječ GOSPODINOVU, ali je neće naći.

13 U one će dane lijepo djevice i mladići obamirati od žedi.

14 Oni, koji se sada zaklinju idolima samsarijskim i govore: 'Tako da je živ bog tvoj, o Dane!' i 'Tako da je živ bog tvoj, Beeršebo!' Oni će pasti i neće više ustati."

Neizbjježan sud

9 Vidio sam Svemoćnoga gdje stoji na žrtveniku i govoril: "Udari na glavicu stupu da se potresu grede i razmrskaj ih da padnu na glavu svima! Mačem će pobiti one koji ostanu živi. Neće pobjeći između njih ni jedan; ni jedan koji je utekao od njih, neće se moći spasiti!"

2 I ako bi provalili u svijet mrtvih, i odatle će ih izvaditi moja ruka. I da bi se popeli do na nebo, i odatle će ih skinuti.

3 I kad bi se sakrili gore na Karmelu, ondje će ih pronaći i uzeti. I da se sakriju ispred mene na dnu mora, ondje će zapovjediti životnjama morskim da ih unište.

4 I da odu u ropstvo pred svojom neprijateljima, i ondje će zapovjediti maču da ih pobije. Upravit će svoje oko njima na nesreću, a ne na spasenje."

5 GOSPODIN Bog vojska, koji se dotakne zemlje, tako da se ona rastapa i tuguju svi njezini žitelji, da se diže posvuda kao Rijeka i spušta se kao Rijeka u Egiptu.

6 On, koji je sagradio u nebu svoje odaje, svoj svod osnovao na zemlji. On, koji zove

vode morske i izlijeva ih po zemlji—GOSPODIN je njegovo Ime!

7 “Vrijedite li mi više, o Izraelovi sinovi negoli Etiopljani,” govori GOSPODIN! “Jest, izveo sam Izraela iz Egipta, ali isto tako Filistejce iz Kaftora i Sirijce iz Kira.

8 Gle, na grijesno kraljevstvo oči su GOSPODINA Boga upravljene. Sa zemlje će ga zatrati, ali neću sasvim zatrati kuće Jakovljeve,” govori GOSPODIN!

9 “Jer, evo, dat će zapovijed i rastrest će među sve neznabogačke narode kuću Izraelovu, kao što se trese žito u rešetu; nijedno dobro zrno neće pasti na zemlju.

10 Od mača će poginuti svi zlikovci u mojem narodu, koji sad govore: ‘Nas neće pogoditi nesreća i neće nas dostignuti!’

11 U ono vrijeme podignut će raspali šator

Davidov, zatvorit će njegove pukotine, popravit će njegove ruševine, sagradit će ga kako je bio u dane prošlosti,

12 da posjeduju što je ostalo od Edoma i sve neznabogačke narode koji se mojim Imenom,” govori GOSPODIN koji izvršuje ovo.

13 “Evo, doći će dani,” govori GOSPODIN, “kad će orač stizati žeteoca, gnječilac grožđa sijača. Gore će kapati slatkim vodom, i svi će se brežuljci rastapati.

14 Onda će okrenuti sudbinu Izraela, svojega naroda: oni će sagraditi opustošene gradove i prebivati u njima, nasadit će vigngrade i pitи vino iz njih, nasadit će vrtove i uživati njihove plodove.

15 Posadit će ih u njihovu zemlju da se više ne iščupaju iz svoje zemlje koju sam im dao,” govori GOSPODIN, tvoj Bog.

Obadija

Knjiga proroka Obadije

Dolazi sud na Edom

1 **Viđenje Obadijino.** Ovako govori GOSPODIN Bog o Edomu: Od GOSPODINA čuli smo ovaj glas, među narode bila je poslana ova vijest: “Ustajte, dignut ćemo se na njega u boj!”

2 Gle, napravit će te malim među narodima. Prezren ćeš biti preko mjere.

3 Oholost tvojega srca zaludila te je, ti koji rasjelinama kamenim prebivaš, imaš svoje sjedište na visini: zato misliš u sebi: ‘Tko me može srušiti na zemlju?’

4 I visoko si sagradio kao orao, jest, pod same zvijezde gniazeždo svoje, ipak sam te odatle srušio dolje, govori GOSPODIN!

5 Kad bi došli k tebi kradljivci ili noćni lupeži, kako si dotjeran do ništa, oni bi samo krali koliko bi trebali. Sad bi došli vinogradari u vinograd tvoj, oni bi još ostavili pabirke.

6 Ezav će se istražiti, tražit će se njegovo tajno blago.

7 Natrag do granice gonit će te svi savezniči tvoji. Zaludit će te i silu ti nanijeti oni koji su ti bili prijatelji. Tvoji sudruzi za stolom podmeću ti zamke, a ti to ne slutiš.

8 Zaista, u onaj će se dan dogoditi, govori GOSPODIN, da će uništiti mudrace edomske, razumne u gori Ezavovo.

9 Tvoji će junaci, Temane, očajavati, da se unište do kraja svi žitelji iz gore Ezavove.

10 Za umorstvo, za zlodjelo na tvojem bratu Jakovu pokrit će te sramota! Bit ćeš

iskorijenjen za vječna vremena

11 Jer si onda stajao postrani dok su stranci odvodili u ropstvo njegovu vojsku, i stranci prodirali na vrata njegova i bacali ždrijeb nad Jeruzalema, a ti si bio kao jedan od njih.

12 Ti nisi trebao gledati dana svojega brata, dana nesreće njegove, nisi se trebao radovati sinovima Judinim u dan uništenja njihova, nisi se trebao rugati u dan njihove nevolje.

13 Nisi trebao prodrijeti na vrata mojega naroda u dan nesreće njegove, nisi se trebao naslađivati na zlu njegovu u dan njegove pogibelji, nisi trebao pružiti svoju ruku u dan njegove nevolje.

14 Nisi trebao stajati na raskršćima, da ubijaš njegove bjegunce, i nisi trebao izdavati one što su izmakli u dan tjeskobe.

15 Jer je blizu dan GOSPODINOV nad svim narodima! Kako si činio, tako će ti biti: “tvoja djela Padaju natrag na vlastitu tvoju glavu.”

16 Zaista, kao što ste vi morali pitи na svetoj gori mojoj, tako će sve dalje pitи svi narodi, pitи i srkati; biti kao da ih nije bilo nikada.

17 Ali će na Gori Sionu biti spasenje. Ona će biti utočište. I kuća Jakovljeva pobijedit će svoje pobjeditelje.

18 Kuća Jakovljeva bit će organj i kuća Josipova plamen. A kuća Ezavova postat će strnjika! Oni će je zapaliti i izgorjeti, i ništa neće više ostati od kuće Ezavove—jer Gos-

PODIN je to izrekao.

19 Onda će južna zemlja posjedovati goru Ezavovu i nizinu Filistejaca. Oni će posjedovati polje Efraimovo i polje samarijsko, a Benjamin će posjedovati Gilead.

20 Prognanici vojske Izraelaca posjedovat

će sva mesta Kanaanaca do Sarfate. Zabrobljenici iz Jeruzalema, koje su prognali u Sefarad, posjedovat će južne gradove.

21 Izbavitelji će uzaći na Goru Sion da sude gori Ezavovoj, a kraljevstvo će biti GOSPODINOVO.

Јона

Knjiga proroka Jone

Jonina neposlušnost i kazna

1 Došla je GOSPODINOVA riječ Joni, sinu Amitajevu, rekavši:

2 "Ustani, idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj ondje, jer je njihova zloća prodrla do mene."

3 A Jona je ustao da pobegne od GOSPODINA u Taršiš. Sišao je u Jopu i našao ondje lađu koja je išla u Taršiš. Platio vozarinu i ukrcao se da se odveze daleko od GOSPODINA u Taršiš.

4 Ali GOSPODIN poslao silan vjetar na more i nastala na moru jaka bura, tako da se lađa skoro razbila.

5 Lađari su se prestrašili i svaki zvao svojega boga. Bacali su u more sprave lađine da bi s tim olakšali lađu. A Jona je bio sišao na dno lađe, legnuo i zaspao.

6 Onda pristupi k njemu kapetan lađe i zapitao ga: "Što ti spavaš? Ustani i prizivaj svojega Boga, pa možda nam se smiluje tvoj Bog da ne poginemo."

7 I rekli su jedan drugome: "Dodite, bacit ćemo ždrijeb da vidimo čijom krivnjom nas pogodila ova nesreća!" Bace onda ždrijeb i pao je ždrijeb na Jonu.

8 Onda su mu rekli: "Daj da znamo čijom nas krivnjom pogodila ova nesreća! Kakav je tvoj obrt? Odakle ideš? Gdje ti je postojbina? I od kojega si naroda!"

9 On im odgovorio: "Ja sam Hebrejac i štujem GOSPODINA, nebeskog Boga, koji je stvorio more i suhu zemlju."

10 Onda se ljudi vrlo prestraše i zapitaju ga: "Zašto si to napravio?" Ljudi su znali da je on pobjegao ispred GOSPODINA, jer im je to rekao.

11 Zapitaju ga, rekavši: "Što ćemo činiti s tobom da se more smiri?" More je, naime, bučilo sve žešće.

12 Onda ih on zamolio: "Uzmite me i bacite me u more! Onda će more odustati od vas, jer znam, da je zbog mene došla na vas ova velika bura."

13 A ljudi su veslali da opet dođu na zemlju,

ali nisu mogli, jer je more navaljivalo sve žešće na njih.

14 Onda poviču GOSPODINU: "Ah, GOSPODINE, ne daj da poginemo zbog života ovoga čovjeka! Nemoj to staviti na nas kao nedužno proljevenu krv, nego uradi, GOSPODINE, što je tebi milo!"

15 Potom su uzeli Jonu i bace ga u more i more prestalo bučiti.

16 Ali se ljudi vrlo prestrašili GOSPODINA, pa su prinijeli žrtvu GOSPODINU i utvrdili zavjet.

17 A GOSPODIN je zapovjedio, te je velika riba progutala Jonu. Tri dana i tri noći ostao je Jona u utrobi ribe.

Jonina molitva i izbavljenje

2 Onda se Jona pomolio u utrobi ribe GOSPODINU, svojem Bogu.

2 On je rekao: "Iz tjeskobe svoje zavatio sam GOSPODINU i on mi je odgovorio. Iz utrobe podzemnoga svijeta povikao sam za pomoć, i ti si čuo moj glas.

3 Ti si me bacio u dubinu, u srce moru, da me je optekla voda. Sve poplave tvoje i valovi tvoji prelazili su preko mene.

4 Pomislio sam: 'Odbačen sam ispred tvojih očiju, ali ču opet hodati prema tvojem domu.'

5 Vode mi doprle već do blizu grla; dubina me opkolila i oko glave mi se omotao drač.

6 Upao sam do temelja gorskih; prijevornice zemaljske zatvorile me zauvijek, ali ti si me ipak izvadio iz jame, o GOSPODINE, moj Bože!

7 Kad mi već gotovo iščeznu život, spomenuo sam se GOSPODINA; i moja je molitva prodrla k tebi u tvoj sveti dom.

8 Koji štuju ništave idole, ostavljaju onoga koji im je spasenje.

9 A ja ču ti zahvalom glasnom prinjeti žrtvu i što sam zavjetovao, platit ču. U GOSPODINU je spasenje!"

10 Onda je GOSPODIN zapovjedio ribi i ona je izbljuvala Jonu na suhu zemlju.

Jonina propovijed u Ninivi i njezin uspjeh

3 Ovo je GOSPODINOVA riječ koja je došla
Joni po drugi put, rekavši:

2 "Ustanil, idi u Ninivu, grad veliki, i drži mu propovijed koju sam ti zapovjedio!"

3 Jona ustao je i otisao u Ninivu po zapovijedi GOSPODINOVU. Niniva je bila nekada grad silno velik, tri dana hoda dug.

4 Jona je počeo ulaziti u grad prvoga dana hoda. Onda počeo propovijedati, rekavši: "Još četrdeset dana i Niniva će propasti!"

5 Ninivljani su povjerovali Bogu, oglasili su post i odjenuli se, veliki i mali, u pokorničke haljine.

6 Vijest o tom doprije i do kralja u Ninivi, i on je ustao sa svojega prijestolja, svukao sa sebe svoj ogrtač, zamotao se u pokorničku haljinu i sjede u pepeo.

7 Onda izda zapovijed i dao ju proglašiti u Ninivi, objavom kralja i njegovih glavara, rekavši: "Ljudi ni životinje, ni goveda, ni ovce ne smiju okusiti ništa! Ne pustite ih ići na pašnjake ni na pojilišta,

8 Nego se moraju, čovjek i marva, pokriti haljinama žalosti! Neka se glasno zaziva Bog i neka svatko odustane od svojega zla puta i opakoga svojih djela ruku!

9 Tko zna, možda će odustati Bog i smiriti se od ljutoga svojeg gnjeva, tako da ipak ne izginemo."

10 Kada je Bog video njihova djela, da su odustali od svojega zla puta, onda se sažali Bogu zbog nesreće, kojom im je bio zaprijetio, i nije ju izvršio.

Bog poučava ozlovoljenoga

4 Ali to vrlo ozlovoljilo Jonu i on se rasdro.

2 Ovako se on pomolio GOSPODINU: "Ah, GOSPODINE, to je eto ono što sam mislio

kad sam još bio u svojoj postojbini! Baš zato htjeo sam prije pobjeći u Taršiš, jer znao sam da si ti Bog milostiv i milosrdan, strpljiv i bogat milosrđem i sažališ se zbog nesreće.

3 A sada GOSPODINE, uzmi ipak moj život od mene, jer je bolje za mene da umrem nego da živim!"

4 Ali ga GOSPODIN samo zapitao: "Je li pravo od tebe da si tako zlovoljan?"

5 Onda je izišao Jona iz grada i sjedne na istoku grada. Napravio ondje sebi kolibu i sjedio je pod njom u sjeni da vidi što će se dogoditi gradu.

6 I Bog, GOSPODIN, dao je da se izvije bršljan, koji je izrastao nad Jonom da njegovoj glavi pruži sjenu i da ga izlijeci od njegove zlovolje. Tako se Jona bršljanu veoma radovao.

7 A kad je sljedećega dana zora osvanula, dao je Bog te je crv podgrizla bršljan tako da je usahnuo.

8 Kad je bilo ogranoljuno sunce, poslao je Bog vrućistočni vjetar; sunce upeklo Jonu u glavu tako da ga je ostavila sva snaga. Onda je sebi poželio smrt i rekao: "Bolje je za mene da umrem nego da živim."

9 A Bog je zapitao Jonu: "Je li pravo od tebe da si zbog bršljana tako zlovoljan?" On je odgovorio: "Jest, pravo sam zlovljan do smrti."

10 GOSPODIN je rekao: "Tebi je žao bršljana, premda se nisi trudio oko njega i nisi ga odgojio. U jednoj se noći izvio i u jednoj je noći propao.

11 A meni da ne bude žao Ninive, velikoga grada, u kojem prebiva više od stotinu i dvadeset tisuća ljudi, koji ne mogu razlikovati između svoje desne ruke i svoje lijeve, a uz to još mnoge životinje?"

Mihej

Knjiga proroka Miheje

Sud na Izrael i Judu

1 Došla je GOSPODINOVA riječ Miheji iz Morešeta u vrijeme Judinih kraljeva Jotama, Ahaza i Ezejike. O Samariji i Jeruzalemu imao je on ova viđenja.

2 Čujte, sva plemena! Slušaj, zemljo i što prebiva u njoj! GOSPODIN Bog podiže se na vas s tužbom, GOSPODIN iz svojega svetog doma.

3 Gle, već ostavlja GOSPODIN svoje mjesto, silazi, hoda po visovima zemaljskim.

4 Pod njim se rastapaju gore, pucaju doline

kao vosak pred žeravicom, kao voda što šumi niz strminu.

5 To sve zbog opačina Jakovljevih, zbog grijeha Izraelove kuće! Koje je zločinstvo Jakovljevo? Nije li Samarija? Koje su visine Judine? Nije li Jeruzalem?

6 Stoga napravit ću od Samarije hrpu kamena na njivi, rasadnik vinove loze. Pobacat ću kamenje njezino u dolinu. Otkrit ću joj temelje.

7 Svi rezbareni kipovi njezini bit će razbijeni. Svi bludnički darovi njezini spalit će se

u ognju. Sve će idole njezine potrti, jer se od plaće bludničke to skupilo, neka to opet bude plaća bludnička!

8 Zbog toga ću plakati i tugovati; bos ću hoditi, bez gornje haljine; podignut ću plać kao čagliji, podignut ću viku kao nojevi.

9 Nikada ne zacijeli rana što joj je zadana, gnoji se dalje sve do Jude, zahvata ona glavni grad mojega naroda–Jeruzalem.

10 Ne javljajte to u Gatu! Ne plaćite u Ako-nu! U Bet-Leafri valjajte se u prašini!

11 Idite, ljudi od Šafira, s golom sramotom; žiteljstvo Saanana ne izlazi. Tugovanje u Bet-Hazaelu ne da vam da ostanete on-dje.

12 Za dobro svoje dršcu žitelji u Marotu, jer od GOSPODINA silazi nesreća do na vrata Jeruzalema.

13 Upregnite brze konje u bojna kola, ljudi od Lakiša! On je bio početak grijehu kćeri sionske. Opačine Izraelove naučile su se u tebi.

14 Zato se daje i tebi otpusna knjiga, Mo-rešet-Gate! Kuće u Akzibu prevarit će glavare Izraelove.

15 Baštinika tebi ću dovesti, žiteljstvo u Mareši! U Adulam dolazi plemstvo Izrae-lovo.

16 Ošišaj glavu sebi do kože zbog ljubljene svoje djece! Napravi glavu sebi golom na-široko kao u jastrijeba, jer se ona odvode od tebe.

Teško tlačiteljima siromaha

2 Teško onima koji smišljaju opako i snu-ju zlo na svojim posteljama da to izvrše kad svane, je im je vlast u ruci!

2 Sviđa li im se njiva, otmu je nasiljem, i kuća, oduzmu je. Prave silu čovjeku i nje-govoj kući, gospodaru i njegovoj baštini.

3 Zato ovako govori GOSPODIN: "Pazite, snujem jaram nesreće tomu rodu, iz koje-ja nećete izvući svojih vratova, niti ćete hodati uspravno pod njim, jer će biti zlo vrijeme.

4 U onaj će se dan pjevati rugalica o vama. Pjevat će se pjesma ovakvom tužbom: 'Uništeni smo potpuno! Prodaje on bašti-nu mojega naroda. Ah, kako mi ju odvlači! Nepokornima porazdijeli polja naša.' "

5 Nitko nam ne poteže mjeračko uže, baca ždrijeb u zajednici GOSPODINOVOJ.

6 "Ne prorokujte!" gorovite onima koji prorokuju. "Stoga vam neće prorokovati! Neće vratiti psovku za psovku."

7 Ne gorovi li se kući Jakovljevoj: "Je li Duh GOSPODINOV samo pun gnjeva? Jesu li njegova djela takva?

8 Baš se vi dižete kao neprijatelji protiv mojega naroda. S haljinama otimate i ogr-

tač s onih koji odlaze bezazleno koji neće svađe.

9 Žene mojega naroda izgonite iz kuće njihove miline i njihovoј djeci otimate moju slavu zauvijek:

10 Ustanite, idite, jer ovdje više nema op-stanka zbog nečistoće koja donosi pogibi-ju, neizljječivu pogibiju.

11 Kad bi čovjek išao za prijevarom i go-vorio laž, rekavši: 'Kad bih ti propovijedao o vinu i o silovitu piću,' jest, onda bih ja bio prorok svojem narodu.

12 Skupit ću, jest skupit ću te svega, o Jakove! Skupit ću zaista ostatak Izraelov i sastavit ću ih kao ovce na pašnjaku, kao stado u toru, da bruji od ljudi.

13 Pred njima će onda ići onaj koji probija. Oni će probiti, proći će kroz vrata i izići će. Kralj će njihov ići pred njima, s GOSPODI-NOM na čelu."

Opačine lažnih proraka narodnih vođa

3 Ja sam rekao: "Čujte, glavari Jakovlje-vi vođe Izraelove kuće! Nije li na vama da znate pravo.

2 Na vama mrziteljima dobra, a prijateljima zla? Vi ljudima derete kožu s tijela i meso s kostiju.

3 Jedete meso mojega naroda i derete kožu s njih, prebijate im kosti, siječete ih kao meso u loncu, kao meso za juhu u kotlu."

4 Jedenput će vikati GOSPODINU! Ali ih neće čuti i sakrit će svoje lice od njih u ono vrijeme prema njihovim djelima koja su počinili.

5 Ovako govori GOSPODIN o prorocima koji zavode moj narod, koji, kad imaju nešto za svoje zube da grizu, navješćuju mir, a protiv onoga koji im ne napunja usta, proglašuju rat:

6 Zato će vam biti noć, a da ne gledate vi-đenja i tame, da ne mognete ništa vračati. Sunce će zapasti tim prorocima, dan će im postati noć.

7 Onda će se osramotiti videoci i враčari će se posramiti. Svi će si pokriti usta, jer neće biti odgovora Božjega.

8 A ja, ja sam napunjen snagom Duha GOSPODINOVA, pravdom i srčanošću, da reknem Jakovu opačinu njegovu i Izraelu grijeh njegov.

9 Pa čujte ovo, poglavice kuće Jakovljeve, vođe Izraelove kuće, koji mrzite pravdu i izvrćete sve što je pravo.

10 Koji gradite Sion krvlju, Jeruzalem ope-činom!

11 Za mito govore pravdu glavari njihovi. Svećenici njihovi uče za plaću i proroci njihovi gataju za novce. Pritom se pozivaju

na GOSPODINA i govore: "Nije li GOSPODIN u sredini našoj? Nesreća neće doći na nas!"

12 Zato, zbog vas će se Sion preorati kao njiva, Jeruzalem će postati ruševina i gora visina doma šumom obrasla.

Mačeve u oraonike

4 Na svršetku dana dogodit će se da bude utvrđena gora s domom GOSPODINOVIM navrh gora, uzvišena nad visinama. Onda će se k njoj stjecati narodi.

2 Mnogi će narod ići ondje i govoriti: "Dođite, podimo na goru GOSPODINOVU, u kuću Boga Jakovljeva! Neka nas on nauči svojim putovima! Mi hoćemo hoditi njegovim stazama!" Jer nauk izlazi sa Siona i GOSPODINOVA riječ iz Jeruzalema.

3 On će suditi među svim narodima, govorit će pravdu među moćnim narodima do u daljinu. Oni će raskivati mačeve svoje u oraonike, kopljia svoja u kosijere i neće više narod dizati mač protiv naroda, niti će se više učiti ratu.

4 Svaki će prebivati pod svojom vinovom lozom i smokvom i nitko ga neće strašiti, jer to su obećala usta GOSPODINA vojska.

5 Jer svi narodi hode svaki u ime svojega boga, pa ćemo i mi hoditi u Ime GOSPODINA, svojega Boga, zauvijek i dovjeka.

6 U ono vrijeme, govari GOSPODIN, skupit ću što hramlje, što je rastjerano, skupit ću, i ozdravit ću što sam udario.

7 Što hramlje, to ću napraviti ostatkom, što je bolesno, jakim narodom. Tako će GOSPODIN biti kralj nad njima na Gori Sionu od sada i zauvijek.

8 Ti, o kulo za stado, ti stražarnico kćeri sionske, k tebi će prisjeti, k tebi će doći prijašnja vlast, kraljevstvo kćeri jeruzalemske!

9 A sada, što plaćeš tako glasno? Nema li kralja u tebi! Je li mrtav tvoj savjetnik, pa su te obuzeli bolovi kao ženu kad rađa?

10 Savijaj se, jecaj, kćeri sionska, kao žena kad rađa, jer sad moraš van iz grada, na polju prebivati. Dolaziš u Babilon, ali ćeš se ondje izbaviti. Ondje će te GOSPODIN osloboditi iz ruke neprijatelja tvojih.

11 A sada se skupljaju protiv tebe mnogi narodi i govore: "Neka se onečisti da se oko naše napase na Sionu!"

12 Ali oni ne znaju misli GOSPODINOVIH i ne razumiju odluke njegove, da ih unosi kao snoplje na gumno.

13 Ustani, vrši, kćeri sionska, jer ću napraviti rog tvoj željezom, papke ću tvoje napraviti mjeđu. Satrt ćeš mnoge narode! Posvetit ću GOSPODINU blago njihovo i bogatstvo njihovo GOSPODINU cijelog svijeta!

Mesija će se roditi u Betlehemu

5 Sad ćeš biti potlačena, ti tlačiteljice: Nasip su oko nas povukli; po obrazu udaraju štapom vladara Izraelova.

2 A ti, Betleheme-Efrato, među krajevima Judinim najmanji, iz tebe će mi izići onaj koji će biti vladar u Izraelu, čiji je početak iz davne davnine, iz dana vječnosti.

3 Zato ih on predaje do vremena kad rodi koja rađa; onda se vraća ostatak njegove braće djeci Izraelovo.

4 On se pojavljuje i vlada u snazi GOSPODINOVOJ, u veličanstvu Imena GOSPODINA, svojega Boga. Oni će u sigurnosti prebivati, jer će se on onda pokazati velik do krajeva zemaljskih.

5 On će biti mir. Dođe li onda Asirac u našu zemlju i prodre li u tvrđave naše, postavit ćemo protiv njega sedam pastira i osam kneževoških ljudi.

6 Oni će opasti zemlju Asiriju mačem i zemlju Nimrodovu na ulazu njezinom. Tako će nas on izbaviti od Asirije, ako dođe u našu zemlju i stupi na naše međe.

7 Onda će ostatak Jakovljev biti među mnogim narodima kao rosa od GOSPODINA, kao kiša po zelenoj travi što ne čeka čovjeka, niti se uzda u djecu čovječju.

8 Onda će ostatak Jakovljev biti među neznabrošcima usred mnogih naroda kao lav među životinjama šumskim, kao lavić među stadima ovaca, koji gazi, kad prodre, rastrga; i nitko se ne može izbaviti!

9 Ruka će tvoja pobijediti tvoje neprijatelje i svi će se protivnici tvoji iskorijeniti.

10 U onaj će se dan dogoditi, govari GOSPODIN, da ću potamaniti konje usred tebe i potrt ću bojna kola tvoja.

11 Zatrt ću tvrđave u tvojoj zemlji i porušit ću sva tvrda mjesta tvoja.

12 Iskorijenit ću čaranje iz tvoje ruke i nećeš više imati gatalaca.

13 Uništit ću u tebi rezbarene kipove tvoje i kamene stupove tvoje; nećeš se više klanjati lošemu djelu svojih ruku.

14 Porušit ću u tebe drvene kipove tvoje i uništit ću gradove tvoje.

15 Izvršit ću osvetu u plamenoj ljutini na narodima koji nisu htjeli slušati.

Božja parba s Izraelom

6 Čujte što govari GOSPODIN! "Ustani, vodi parnicu pred gorama! Neka čuju brežuljci tvoj glas!

2 Čujte, gore, parnicu GOSPODINOVU! Slušajte, temelji zemaljski, jer GOSPODIN ima parnicu sa svojim narodom, s Izraelom hoće da ide na sud.

3 "Moj narode što sam ti napravio, čim sam te ražalostio, odgovorio mi?"

4 Ipak sam te izveo iz zemlje Egipta, iskupio te iz kuće ropstva. Poslao sam pred tobom Mojsija, Arona i Mirjamu.

5 Moj narode, spomeni se što je snovao Balak, kralj moapski, i što mu odgovorio Balaam, sin Beorov, što je bilo od Šitima do Gilgala, da spoznaš milosti GOSPODINOVE.”

6 Sa čim ću se približiti GOSPODINU da se prignem pred Bogom u visini? Imam li se približiti njemu sa žrtvama, s teladima od godine?

7 Hoće li se GOSPODINU svijdeti tisuće ovnove, deset tisuća potoka ulja? Hoću li dati prvorodenca svojega za opaćinu svoju, plod svojega tijela za svoj grijeh?

8 Reklo ti se, čovječe, što je dobro, što GOSPODIN traži od tebe; samo da činiš što je pravo, da vršiš ljubav, da u poniznosti hodiš s svojim Bogom.

9 Glas GOSPODINA viće gradu!—Spasosno se bojati tvojega Imena: “Čujte, narode grada!

10 Mogu li ja zaboraviti nepravedno stечeno dobro kući bezbožnikovo i prokletu, sušičavu mjeru?

11 Mogu li ja oprostiti čovjeku s lažnim mjerilom i lažnim utegom u torbi?

12 Kad su bogataši njegovi puni nasilja, građani njegovi govore samo laž, i jezik im je pun prijevare u ustima?

13 Zato počinjem da te bijem, da te pustoshim za tvoje grijeha.

14 Ti ćeš jesti, ali se nećeš nasititi! Glad će tvoja ostati u nutrini tvojoj! Spremaš na stranu, ali to nećeš izbaviti, i što izbaviš, predat ću maču.

15 Ti ćeš sijati, ali nećeš žeti; ti ćeš cijediti ulje, ali se nećeš mazati uljem; ti ćeš piti mošt, ali nećeš piti vina od njega!

16 Drže se uredbe Omrijeve i sva djela kuće Ahabove. Po savjetima njihovim hodili ste da te predam opustošenju i žitelje tvoje ruglu. Zato vi nosite sramotu mojega naroda.”

Grijeh, pokajanje i spasenje

7 Teško meni, jer je meni kao jednomu, koji u jesen iza berbe još skuplja grožđe: nema više grozda za jelo, nema rane smokve koju sam zaželio.

2 Nestalo je pobožnoga iz zemlje, i poštena čovjeka nema više među ljudima. Svi oni vrebaju krv i jedan drugome postavljaju mrežu.

3 Ruke su im pružene na zlo, da ga prave revno: glavar zahtijeva, sudac radi samo za plaču, a velikaš odlučuje po svojoj požudi, i onda izvrću to među sobom.

4 Najbolji je između njih kao trn, najpra-

vedniji je oštriji od trnjaka. Ali dan koji su navijestile uhode, kazneni sud tvoj dolazi, onda će se smesti.

5 Nemojte se pouzdati u druga; ne oslanjajte se na prijatelja; pred onom koju voliš zatvori vrata svojih usta!

6 Jersin sramoti oca, kći ustaje protiv svoje majke, snaha protiv svoje svekrve; neprijatelji su čovjeku vlastiti ukućani njegovi.

7 Zato ću ja gledati na GOSPODINA; čekat ću Boga mojega spasenja, uslišat će me moj Bog!

8 Ne raduj se nada mnom, neprijatelju moj, jer ako padnem, dignut ću se opet. Kad sjedim u mraku, GOSPODIN mi je svjetlost.

9 Podnosit ću srdžbu GOSPODINU—jer sam mu sagriješio—dok on ne raspravi moju parnicu i ne pribavi mi pravo; on me vodi na svjetlost i ja ću gledati njegovu pravednost.

10 Neprijateljica će moja to vidjeti i sram će pokriti nju koja mi je govorila: “Gdje je GOSPODIN, tvoj Bog” Moje će se oči napasti na njoj kad bude pogražena kao blato na ulici.

11 Dolazi dan u koji će se opet sazidati zidovi tvoji, dan u koji će se nadaleko protegnuti tvoje granice.

12 U onaj će dan dolaziti k tebi od Asirije do Egipta i od Egipta do Eufrata, od mora do mora, od gore do gore.

13 A zemlja će neprijateljska postati puštinja zbog žitelja svojih, za plaću djela njihovih.

14 Pasi svoj narod palicom svojom, stado što je tvoje, što osamljeno prebiva u šumovitoj zemlji usred rodnoga polja. Pusti neka pase opet u Bašanu i Gileadu kao u davne dane.

15 “Kao u dane, kad si izišao iz Egipta, pokazat ću mu čudesa.

16 Neznabožački narodi vidjet će to i posramit će se unatoč svoj svojoj moći. Morat će staviti ruku na usta i ogluhnuti će im uši.

17 Lizat će prah kao zmije, kao crvi na zemlji! Dršćući predat će se zajedno sa svojim tvrdavama, prestrašeni približit će se GOSPODINU, našem Bogu, i tebe će se bojati!

18 Tko je Bog kao ti koji opršta grijeha i ostatku svoje baštine otpušta opaćine, koji ne drži zauvijek svojega gnjeva, nego radost ima na milosti?

19 On će se nama opet smilovati, pogazit će opaćine naše i baciti u dubinu morsku sve naše grijeha.

20 Ti ćeš pokazati vjernost na Jakovu, milost na Abrahamu, kako si se zakleo našim ocima u pradavne dane.

Božji sud i milost

1 Riječ protiv Ninive. Knjiga proročanstva Nahuma iz Elkoša.

2 Bog je ljubomoran, i GOSPODIN osvetnik, GOSPODIN se osvećuje pun jarosti; GOSPODIN će se osvetiti svojim protivnicima i čuva gnjev za svoje neprijatelje.

3 GOSPODIN je spor na gnjev i velik je silom svojom, ali ne pušta uistinu ništa nekažnje- no. Put GOSPODINOV ide kroz buru i vihor, a oblaci su prah njegovim nogama.

4 On zaprijeti moru i isuši ga, i napravi da presuše sve rijeke. Venu Bašan i Karmel, i lebanonski cvijet vene.

5 Pred njim se potresaju gore, brežuljci se rastapaju i zemlja se pred njim ugiblje, jest, sav svijet i svi žitelji njegovi.

6 Tko se održi pred jarošću njegovom? Tko odoli žestini gnjeva njegova? Jarost se njegova izlijeva kao oganj i hridine se raspadaju pred njim.

7 Dobar je GOSPODIN, zaštita u dan tje- skobe. Poznaje one, koji se skrivaju kod njega.

8 Ali poplavom što došumi, uništava mjesto njezino i goni svoje neprijatelje u mrak.

9 Što smišljate protiv GOSPODINA? On dovodi kraj, dvaput se ne podiže tje- skoba.

10 Jer kao trnje spleteni, pijani od vesele pijanke, budu sasvim prožderani kao suha pljeva.

11 Iz tebe je, Ninivo, izišao koji je smišljao zlo protiv GOSPODINA, koji je snovao opa- čine.

12 Ovako govorи GOSPODIN: "Neka su jaki i mnogobrojni, ipak će biti pokošeni i proći će! Ako sam te i ponizio, Juda, neću to više činiti.

13 Sada trgam jaram što je na tebi i lomim okove tvoje."

14 Ali je za tebe GOSPODIN zapovjedio: "Neka se nikada ne spomene ime tvoje! Iz kuće boga tvojega uništavam kip liven i izrezbaren i spremam ti grob, jer ti si proklet!"

15 Gle, na gorama noge glasnika rado- sti koji oglašuje mir! Svetkuj sada, Judo, svetkovine svoje! Ispunjaj svoje zavjete, jer zlikovac neće više prolaziti po tebi, on je sasvim uništen.

Uništenje grada Ninive

2 Uzlazi protiv tebe, Ninivo, uništitelj: čuvaj nasip, pazi na put, opaši bedra,

skupi svu snagu svoju!

2 Jer GOSPODIN uspostavlja opet slavu Jakovljevu kao slavu Izraelovu, jer su ih razbojnici opustošili i loze im potrli.

3 Štitovi junaka njegovih crvene se, ratnici su njegovi u grimizu. Oganj prosipaju boj- na kola koja jure u njegov dan; blistaju se uzdignuta kopila.

4 Po ulicama bjesne bojna kola, jure preko trgova; izgledaju kao zublje, odlete kao munje.

5 Sjeća se svojih junaka: oni posrću u trku; hrle k zidovima i već postavljaju bojni po- krov.

6 Na rijekama se otvaraju vrata i tu očajava dvor.

7 Odvodi se u ropstvo kraljica, odvlače se sluškinje njezine, one tuguju kao golubice i biju se u prsa.

8 Niniva je kao jezero vodeno od dana svojega postanja, ali oni bježe. "Stojte! Stojte!" Ali se nitko ne obazire.

9 Grabite srebro! Grabite zlato! Blagu nema kraja, mnoštvo svakojakih drago- cjenih stvari.

10 Pustoš, pohara, rasap, klonula srca, drhtava koljena, drhat u svim bedrima, crven od srama na svim licima.

11 Gdje je log lavovima, brlog lavićima, kamo je išao lav, lavica i lavić, nije ih strašio nitko?

12 Lav je lovio za mlade svoje, davio je za lavice svoje. Punio je šipilje svoje lovom i brloge svoje plijenom.

13 "Gle, ja sam protiv tebe," govorи GOSPODIN vojska, "napravit ću da kola tvoja izadu u dim i tvoje će laviće proždrijeti mač. Odstranit ću sa zemlje tvoj plijen i neće se više čuti glas tvojih poslanika!"

Zloča i kazna Ninive

3 Teško krvničkom gradu punom laži, ispunjenom nasiljem, s pljačkom ne prestaje.

2 Čujte, puckanje bičeva i štropot kotača, topot konja, kola skaču.

3 Konjanici jurišaju s mačevima sjajnim i kopljima što sijevaju. Mnoštvo ih je po- bijenih, hrpa mrtvih tjelesa, nema broja truplima, pada se preko trupla.

4 Za mnogi blud bludnice, ljubaznice, vješte gatalice, koja zaludi narode svojim bluđenjem, plemena svojim vračanjem:

5 "Gle, ja sam protiv tebe," govorи GOSPODIN vojska. "Ja ću ti zagrnuti skute tvoje

preko lica i pokazat će narodima tvoju go-lotinju, kraljevstvima tvoju sramotu.

6 Nečist bacit će na tebe, osramotit će te i napravit će od tebe prizor.

7 Svaki koji te vidi bježat će od tebe i vikat će: 'Niniva je razorena, tko će je žaliti,' gdje će ti naći tješitelja?"

8 Jesi li bolja od No-Amona, koji je stolovao na rijekama, okružen unaokolo vodom, čiji je bedem njegov bila rijeka, zid njegov voda.

9 Jakost je njegova bio Kuš, nebrojeni Egipćani, Put i Lubim pomoćnici njegovi.

10 I unatoč tomu morao je u progonstvo, morao je otici u ropstvo. I njegova dječica bila su razmrskana po svim uličnim uglovima. Bacili su ždrijeb za knezove njegove, i svi velikaši njegovi bili su stavljeni u lance.

11 Tako ćeš se i ti jednom opiti i bit ćeš nemoćna. I ti ćeš tražiti utočište pred neprijateljem.

12 Sve su tvrdave tvoje smokvino stablo s ranim smokvama: kad se stresu, one padaju odmah u usta onome koji jede.

13 Gledaj svoj narod, postali su žene pred neprijateljem tvojim. Širom su otvorena vrata tvoje zemlje. Oganj proždire prijevornice tvoje.

14 Za opsadu nagrabi sebi vode! Utvrđi opkope svoje, stupi u glib, gazi glinu, kalup od opeke uzmi u ruke!

15 Onda će te proždrijeti organj, uništiti će te mač, izjest će te kao skakavac. Neka se namnožiš kao hruštevi, neka se namnožiš kao skakavci.

16 I neka imaš trgovaca više nego što je zvijezda na nebnu: skakavci se slete i odlete.

17 I neka su glavari tvoji kao hruštevi, vođe tvoje kao jata skakavaca, koji se namjeste po zidovima u vrijeme studeni: ograne li onda sunce, oni odlete, i nitko ne zna gdje ostaju.

18 Usnuli su tvoji pastiri, kralju asirski, počivaju junaci tvoji. Narod je tvoj raspršen po gorama, i nema nikoga da ih skupi.

19 Nema lijeka rani tvojoj, udarac koji te pogodio neizlječiv je. Tko čuje za tebe, pljeskat će rukama nad tobom, jer koga nije stizala neprestano tvoja zloća?

Habakuk

Knjiga proroka Habakuka

Prorokova tužba

1 Presuda koju je prorok Habakuk primio viđenju.

2 Dokle će već, o GOSPODINE, vapiti za spasenjem, a ti ne čuješ. Ja ti vičem: "Nasilje," a ti ne pomažeš.

3 Zašto puštaš da gledam zlo i zašto gledaš tlačenje? Pljačka i nasilje imam pred očima, svađa plane, nesloga nastane.

4 Zato dolazi zakon izvan snage, pravda ne izlazi nikada na dan, jer bezbožnik hvata u mrežu pravednika, zato sud izlazi naopako.

5 Gledajte na narode! Pogledajte, čudite se, jest, čudite se, jer jedan pravi djelo u vaše dane. Nikada ne biste vjerovali kad bi vam se pri povijedalo.

6 Jer, evo, ja će podignuti Kaldejce, narod ljuti, okretan, koji prolazi širom zemlje da osvoji naselja što nisu njegova.

7 Strašan je i strahovit; on poznaje samo svoje pravo i svoj zakon.

8 Brži su mu konji od risova, žešći od vukova navečer. Konjanici njegovi doletjet će, konjanici njegovi dolaze izdaleka. Doletjet

će kao orao kad hrli na lovinu.

9 Svi idu za nasiljem. Lice im je kao vjetar istočnjak. Pokupit će robije kao pjesak.

10 Ruga se kraljevima, smije se glavarima. Nasmije se svakoj tvrdavi. Naspe nasip i zauzme ga.

11 Onda se predomisli i počini prijestup. Njemu je snaga kao bog njegov postala.

12 Nisi li ti, GOSPODINE, od vijeka moj Bog, Svetac moj. Mi nećemo umrijeti. O GOSPODINE, ti si ga odredio samo za sud! O Hridino, ti si ga postavila za kaznu.

13 Odviše su čiste tvoje oči da gledaš zlo; ne možeš gledati nepravde. Zašto gledaš bezbožnika i šutiš kad zao proždire bolje.

14 Napravio si ljude kao ribe u moru, kao crve što nemaju gospodara.

15 Izvlači ih sve udicom, hvata ih u mrežu i zgrće ih u predu svoju, zato se veseli i raduje.

16 Zato žrtvuje svojoj mreži, kadi svojoj predi, jer svoj pretili plijen duguje njima, svoju izabranu hranu.

17 Treba li on zato stalno ispražnjivati svoju mrežu da ubijaju narode nemilice?

2 Stupit ću na stražu svoju, postavit ću se na kulu da motrim i vidim što mi on govori, što odgovara na tužbu moju.

2 Onda mi GOSPODIN dao ovo za odgovor: "Napiši viđenje i iznesi ga čisto na ploče da se može lako čitati!"

3 Jer viđenje izostaje još do određenog vremena, ali navaljuje prema kraju i ne vara. Ako i odugovlači, ipak ga čekaj, jer ono dolazi posve sigurno; neće izostati!

4 Gle, nadut, nije iskrena njegova duša u njemu, pravednik ipak ostaje na životu svojom vjerom.

5 Zaista, pijanca zaludi vino; tako je s čovjekom oholim, on ne ostaje kod kuće. Široko kao podzemni svijet otvara on svoje čeljusti i kao smrt ne može se zasiti. Grabi sebi sve narode, skuplja oko sebe sva plemena.

6 Ali neće li mu svi oni zapjevati rugalicu, podrugljivu pjesmu, zagonetan govor i reći: 'Teško onome koji zgrće što nije njegovo! Dokle će još? Koji trpa na sebe zaplijenjeno dobro!'

7 Neće li iznenada vjerovnici tvoji ustati? Ne će li se tvoji mučitelji probuditi, i ti ćeš onda postati njihov plijen.

8 Mnoge si narode opljenio: Tako će tebe opljeniti ostatak svih naroda za krv na ljudima i za zločine na zemlji, na gradu i na svim njegovim žiteljima.

9 Teško onome koji pravi zao dobitak za svoju kuću, da gradi gnijezdo svoje u visini, da se spasi od napadaja nesreće!

10 Nakana je tvoja donijela sramotu tvojoj kući. Mnoge si narode uništio, samoga si sebe zapleo u grijeh.

11 Jer će kamen iz zida vikati, i drvena greda će odgovor dati.

12 Teško onome koji gradi grad krvlju i temelji tvrdavu nepravdom!

13 Ne dolazi li ovo od GOSPODINA vojska. Narodi se muče za oganj, ljudi se trude ni za što.

14 Jer će se zemlja napuniti spoznjom slave GOSPODINOVE, kao što vode pokrivaju morsko dno.

15 Teško onome koji poj i svojega bližnjega, a miješa unutra otrov, i opoji ga da gleda golotinju njegovu!

16 Nasitio si se sramote mjesto časti. Sada pij i ti da teturaš! Sada dolazi k tebi čaša u desnici GOSPODINOVOJ i na tvoju čast dolazi sramota.

17 Jer će te pokriti zločin na Lebanonu, uništenje životinja stavlja te u tjeskobu za krv na ljudima i za zločin na zemlji, na gradu i na svim njegovim žiteljima,

18 Što koristi rezbaren kip koji je izrezao umjetnik njegov, što liveni kip, prilika laži, da se umjetnik tvrdo uzda u svoje djelo, tako da gradi nijeme idole?

19 Teško onome koji govorí komadu drva: 'Preni se,' i nijemomu kamenu: 'Probudi se!'

20 A GOSPODIN prebiva u svetomu svojem domu. Pred njim neka zamukne cijeli svijet!"

Prorokova molitva

3 Molitva proroka Habakuka, po načinu Šigionot.

2 O GOSPODINE, čuo sam govor tvoj i strah me obuzeo. O GOSPODINE, oživi djelo svoje usred godina! Objavi ga usred godina, a ipak se u gnjevu sjeti milosrđa!

3 Bog dolazi od Temana, Svetac s gore Parana. Veličanstvo njegovo pokriva nebesa i zemlja je puna hvale njegove.

4 Sjaj je njegov kao svjetlost sunca: zrake su mu po strani, tu se krije moć njegova.

5 Pred njim ide kuga, korake njegove slijedi pomor.

6 Kad se pojavi, izmjeri zemlju, kad pogleda, napravi da zadršću narodi, vječne gore rasprsnu, pradavni bregovi prignu se. To su od vječnosti njegovi putovi.

7 Šatore Kušana vidim u nevolji; šatorske zavjese Midjana dršcu.

8 Je li protiv riječi planuo GOSPODIN, je li pada na vode tvoja srdžba? Ide li protiv mora tvoja jarost kada jezdiš na konjima svojim, na pobjedničkim kolima svojim?

9 Podižeš svoj luk, zakletve, šibe svoje riječi. Razdireš zemlju, da provale rijeke.

10 Vide te gore i tresu se; poplava navaljuje. Bezdan pušta da zatutnji njezin tutanj, gore podiže svoje ruke.

11 U šatoru svojemu ostaju sunce i mjesec kod iskrenja strijela tvojih, kod sijevanja tvojih blistavih kopinja.

12 Koračaš u gnjevu po zemlji, u jarosti gaziš narode.

13 Izlaziš za spasenje svojem narodu, za spasenje sa svojim Pomazanikom. Razbijiš vrh kući bezbožnikovo, otkrivaš temelj do dna.

14 Njihovim kopljima probijaš glavu njegovih ratnika, koji navaljuju da me smrskaju, koji podižu radosnu viku, kao da bi htjeli prozdrijeti siromaha u potaji.

15 Svojim konjima gaziš more, hrpu mnogih voda.

16 Čuo sam to; onda je uzdrhtalo moje tijelo. Na taj glas zadrhtale su moje usne. Trule su postale moje kosti, koljena su moja klečala, kao da bih čekao dan tjeskobe kad

uzade narod što nas napada.

17 Jer smokva ne donosi više ploda, ni roda na lozi vinovoj. Ljetina je masline loša i njive ne daju hrane. Ovaca nema u torovima i goveda nema u štalama.

18 Ali će se ja radovati u GOSPODINU, veselit će se u Bogu spasenja svojega
19 GOSPODIN Bog je meni snaga. On će mi dati noge kao u koštute, on će mi dati da hodim po svojim visinama.

Sefanija

Knjiga proroka Sefanije

Dan Gospodnji

1 Došla je GOSPODINOVA riječ Sefaniji, sinu Kušija, sina Gedalije, sina Amarije, sina Ezeķijina, u dane Josije, Amonova sina, Judina kralja.

2 "Sve će užeti sa zemlje," govori GOSPODIN!

3 "Pograbit će ljudi i marvu, pograbit će nebeske ptice i morske ribe, povod sponca zajedno s bezbožnicima. Iskorijenit će čovjeka s lica zemlje," govori GOSPODIN!

4 "Zamahnut će svojom rukom protiv Jude, protiv svih žitelja Jeruzalema. Iskorijenit će iz mjesta ovoga ostatak Baalov i ime idolskih službenika zajedno sa svećenicima.

5 S onima koji se na krovovima klanju vojski nebeskoj, i one koji se klanjavaju GOSPODINU i zaklinju se njim, ali se ujedno zaklinju Milkomom.

6 I one, koji su otpali od GOSPODINA i ne traže GOSPODINA i ne mare za njega."

7 Tiho pred GOSPODINOM Bogom! Jer je blizu dan GOSPODINOV, jer je GOSPODIN pripremio žrtvu, posvetio goste svoje.

8 "U dan žrtve GOSPODINOVE dogodit će se da će pohoditi glavare i sinove kraljeve i sve, koji nose tuđu odjeću.

9 Pohodit će u onaj dan sve koji skaču preko praga, koji pune kuću svojega gospodara nasiljem i prijevarom.

10 U onaj će dan," govori GOSPODIN, "odjeknuti vika od Ribljih vrata, jauk iz novoga grada i silno jadikovanje s brežuljaka.

11 Jaučite samo, žitelji Makteša, jer će se sav narod trgovački uništiti; svi će se mjeritelji novaca iskorijeniti.

12 U ono će se vrijeme dogoditi da će ja pretražiti Jeruzalem sa svjetilkama i pohoditi ljudi koji bezbrižno sjede na droždini svojoj, koji misle: 'GOSPODIN ne pravi ni dobro ni зло.'

13 Razgrabit će se posjed njihov, opustošit će se kuće njihove. Grade kuće, ali neće prebivati u njima; sade vinograde, ali neće

piti vina iz njih."

14 Blizu je dan GOSPODINOV, veliki, blizu je i hiti veoma. Čuj, dan GOSPODINOV, gorki; onda će vikati junaci.

15 Dan taj je dan jarosti, dan tjeskobe i nevolje, dan pustošenja i uništavanja, dan tame i tmurnosti, dan oblaka i mraka,

16 dan trubljenja i ratne vike na tvrde građe i na visoka kruništa.

17 I ljudi će prepasti te će vrludati kao slijepci, jer su sagriješili protiv GOSPODINA. Njihova krv će se prosuti kao prah, njihova tijela kao gnoj."

18 Ni srebrnjihovo, ni zlato njihovo neće ih moći spasiti u dan jarosti GOSPODINOVE. U ognju ljubomore njegove sva će se zemlja proždrijeti. Jer uništenje i prijeku propast spremiće on svima žiteljima zemaljskim.

Opomena narodima

2 Skupite se! Jest, skupite se, narode, koji se nikada više ne može ljubiti!

2 Prije nego se ispunji odluka—kao pljeva prođe dan—prije nego još dođe na vas plamen srdžba GOSPODINOVA, prije nego još dođe na vas dan srdžbe GOSPODINOVE.

3 Tražite GOSPODINA svi ponizni u zemlji, koji izvršujete zakon njegov! Težite za pravednošću! Nastojte oko poniznosti! Može biti da nađete zaklon na dan gnjeva GOSPODINOVA!

4 Jest, Gaza će postati pustinja i Aškelon će opustjeti. Ašdod će se odagnati u pol bijela dana, Ekron će se iz temelja razrušiti.

5 Teško vama, žitelji krajeva na moru, narode Krećana! GOSPODINOVA riječ dolazi protiv vas, Kanaance, zemlje Filistejaca! "Ja će te zatrati da ne ostane više ni jedan žitelj."

6 Krajevi na moru bit će pašnjaci za pastire, torovi za ovce.

7 Onda će ovi krajevi pripasti ostatku Judine kuće. Ondje će goniti stada. U kućama će Aškelon lijegati navečer, jer će ih pohoditi GOSPODIN, njihov Bog, i okrenut će

sudbinu njihovu.

8 "Čuo sam uvredu Moabovu, porugu Amonaca, kojima su grdili moj narod i oholo se ponosili protiv njegove zemlje.

9 Zato, tako ja bio živ," govori GOSPODIN vojska, Bog Izraelov, "Moab će biti kao Sodoma, Amonci kao Gomora: polje kopriva, rudnik soli, pustinja zauvijek! Ostatak mojega naroda će ih plijeniti. Preostatak mojega naroda posjedovat će ih."

10 To će biti njihov dio za njihovu oholost, jer su grdili i oholo se ponosili protiv naroda GOSPODINA vojska.

11 Strašan će im biti GOSPODIN, jer će iskorijeniti sve bogove zemaljske. Onda će se klanjati njemu svi otoci naroda, svaki iz svojega mesta.

12 I vi, Kušiti, bit ćete probodeni mačem mojim.

13 Svoju ruku pružit će protiv sjevera i uništiti će Asiriju, i Ninivu će opustjeti, da bude suha kao pustinja.

14 U njoj će ležati stada, mnoge životinje svakojake. Čaplje i pelikani će prebivati na jabukama stupova. Sova će hukati u prozorskim šupljinama. Gavran će sjediti na pragu, jer će se poskidati cedrovina.

15 To je bučni grad koji je prebivao u sigurnosti, koji je mislio: "Ja sam to i nema nikoga drugog pokraj mene." Kako je on postao pustinjom, brlogom zvjeradi! Tko prođe pokraj njega, zviždat će mu i mahati svojom rukom.

Po sudu k spasenju

3 Teško nepokornom, nečistom, nasilničkom gradu!

2 On ne sluša opomene, ne prima nauk. Ne uzdaje se u GOSPODINA, ne pristupa svojemu Bogu.

3 Glavari su njegovi u njemu lavovi što riču. Sudci su njegovi noćni vuci koji do jutra ne ostavljaju ništa.

4 Proroci su njegovi nepouzdani, varalice. Svećenici njegovi obeščašćuju svetište, povređuju zakon.

5 Pravedan je u sredini njegovoj GOSPODIN, ne pravi nepravde. Svako jutro izvršuje sud svoj. Ne izostaje kao bijeli dan; ali bezbožnik ne zna za sram.

6 "Iskorijenio sam narode, tvrdave su njihove opustošene. Ulice sam njihove poharao, te nitko više ne ide po njima. Gradove sam njihove razorio, te nikoga nema u njima, nitko tu ne prebiva.

7 Mislio sam: 'Sad će me se prestrašiti, primit će nauk,' da im se ne zatre stan, nakon svega što sam odredio za njega. Ali oni su samo još revniji bili u tom da rade pogubno u svim svojim djelima.

8 Zato čekajte me," govori GOSPODIN—"do dana, kad ću se podignuti kao svjedok, jer odluka je moja da skupim narode, da kupim kraljevstva, da izlijem na njih svoju jarost, svu žestoku svoju srdžbu, jer će u ognju ljubomore moje biti proždrta sva zemlja.

9 Onda ću pribaviti čiste usne narodima, da svi zazivaju Ime GOSPODINOVO i služe mu jednodušno.

10 S one strane rijeka Kuša donijet će darseve poklonici moji, rasuta zajednica moja.

11 U onaj se dan ne trebaš više sramiti nijednoga od svojih djela, kojima si griješio protiv mene. Jer onda ću odstraniti iz tvoje sredine obijesne zlikovce tvoje. Ti se nećeš više veličati na svetoj gori mojoj.

12 Ostavit ću još u tvojoj sredini narod ponizan i malen, koji će se pouzdati u Ime GOSPODINOVO.

13 Ostatak Izraelov neće više činiti nepravde, neće više govoriti laži. Neće se više naći u ustima njihovim jezik prijevaran, jer će oni pasti svoje stado i ležati, i nitko ih neće prestrašiti."

14 Klikči, kćeri sionska! Vi od Izraela, klikčite! Raduj se i veseli se iz svega srca, kćeri jeruzalemska!

15 Uklonio je GOSPODIN tvoje propise, maknuo je s puta tvoje neprijatelje. Kralj Izraelov GOSPODIN u sredini je tvojoj. Nećeš od sada više kušati nesreću.

16 U onaj će se dan reći Jeruzalemu: "Sione, ne boj se! Nemoj da ti klonu ruke!"

17 GOSPODIN, tvoj Bog, u sredini je tvojoj, junak pomoćnik. On se raduje tebi pun veselja. On obnavlja ljubav svoju. On kliče nad tobom pun radosti.

18 Koji tuguju daleko od svečanoga sastanka, skupit ću ih; od tebe potječu oni na kojima je sada sramota.

19 Gle, ustat ću u ono vrijeme protiv svih tlačitelja tvojih, pomoći ću hromu, skupit ću što je rasuto i pribaviti ću im slavu i čast u svim zemljama u kojima ih sada preziru.

20 U ono vrijeme dovest ću vas kući, u vrijeme, naime, kada vas skupim, jer ću vam pribaviti čast i slavu kod svih naroda na zemlji, kad okrenem sudbinu vašu pred vašim očima," govori GOSPODIN!

Hagaj

Knjiga proroka Hagaja

Zapovijed da se gradi GOSPODINOV dom

1 U drugoj godini kralja Darija, u šestom mjesecu, prvog dana toga mjeseca došla je GOSPODINOVA riječ preko proroka Hagaja Zerubabelu, sinu Šealtielovu, namjesniku Judinu, i velikom svećeniku Jošui, sinu Josadakovu, rekavši:

2 "Ovako govori GOSPODIN vojska: 'Taj narod govori: Još nije vrijeme da se gradi GOSPODINOV dom.'"

3 Zato je došla GOSPODINOVA riječ preko proroka Hagaja, rekavši:

4 "Je li vama samima vrijeme da prebivate u svojim popločanim kućama dok ovaj dom leži u ruševinama?"

5 Stoga sada ovako govori GOSPODIN vojska: "Pomislite na to kako je bilo vama do sada!

6 Sijali ste mnogo, a dovozili malo, jeli ste, a niste se nasitili, pili ste, a niste žed utišali, odijevali ste se, a niste se ugrijali, i tko je radio za plaću, skuplja je plaću u prodrtu torbu."

7 Ovako govori GOSPODIN vojska: "Pomislite na to kako je bilo vama do sada!"

8 Popnite se na goru, donesite drva i gradi- te dom da mi to bude milo i da se pokažem u slavi," govori GOSPODIN!

9 "Bili ste mnogo poduzeli, a bilo je malo od toga; i što ste unijeli u kuću, to sam ja raspuhao. A zašto," govori GOSPODIN vojska—"zbog doma mojega, jer leži u ruševi- nama, dok se svaki od vas brine za svoju vlastitu kuću.

10 Zato je nebo uskratilo rosu nad vama i zemlja vam je uskratila svoj rod.

11 Dozvao sam sušu na zemlju i na gore, na žito, na vino i na ulje i na sve što je rađala zemlja, i na ljudе i na marvu i na sve što su bile izradile ruke."

12 Onda je poslušao Zerubabel, sin Šealtielov, i veliki svećenik Jošua, sin Josadakov, i sav ostatak naroda glas GOSPODINA, svojega Boga, i riječi proroka Hagaja, koga im je bio poslao GOSPODIN, njihov Bog, i narod se prestrašio GOSPODINA.

13 Hagaj, poslanik GOSPODINOV, po nalogu GOSPODINOVU ovako je govorio narodu: "Ja sam s vama, govori GOSPODIN!"

14 I GOSPODIN je probudio duh Zerubabla, sina Šealtielova, namjesnika Judina, i duh velikog svećenika Jošue, sina Josadakova, i duh svega naroda što je još bio preostao, tako da su došli i prihvatali se rada na domu GOSPODINA vojska, svojega Boga.

15 Bilo je to dvadeset četvrtoga dana šestoga mjeseca u drugoj godini kralja Darija.

Slava novoga Hrama

2 Dvadeset prvoga dana sedmoga mje- seca došla je GOSPODINOVA riječ preko proroka Hagaja, rekavši:

2 "Reci Zerubabelu, sinu Šealtielovu, na- mjesniku Judinu, i velikom svećeniku Jo- šui, sinu Josadakovu, i ostatku naroda ovako:

3 'Tko je među vama još na životu koji je vidio ovaj dom u njegovoj prijašnjoj slavi? A kako ga vidite sada? Nije li prema onome kao ništa u vašim očima?

4 Ali sad budi utješen, Zerubabel', govori GOSPODIN! 'Budi utješen, Jošua, sine Jo- sadakov, veliki svećeniče! Budi utješen, sav narode u zemljи', govori GOSPODIN! 'Radite, jer sam ja s vama', govori GOSPO- DIN vojska.

5 'Obećanje što sam vam ga dao pri izlasku vašemu iz Egipta i moj duh stajat će među vama; ne bojte se!'

6 Jer ovako govori GOSPODIN vojska: 'Samo još malo vremena i ja ću onda potresti ne- besa i zemlju, more i tvrdo tlo!

7 I sve ću narode potresti, i onda će doći od svih naroda žuđeni, i napunit ću ovaj dom slavom', govori GOSPODIN vojska.

8 'Moje je srebro i moje je zlato', govori GOSPODIN vojska.

9 'Buduća slava ovoga doma bit će veća nego što je bila prijašnjega', govori Gos- PODIN vojska—"i na ovom ću mjestu udijeliti mir", govori GOSPODIN vojska."

10 Dvadeset četvrtoga dana devetoga mje- seca u drugoj godini Darija došla je GOSPO- DINOVA riječ proručniku Hagaju, rekavši:

11 "Ovako govori GOSPODIN vojska: 'Moli svećenike za obavijest o sljedećem slu- čaju:

12 'Ako tko nosi posvećeno meso u skutu svoje haljine i skutom svojim dotakne se kruha, kuhanja, vina, ulja ili koga drugog jela, postane li onda to s tim sveto?'” Onda odgovore svećenici rekavši: "Ne".

13 Hagaj je zapitao: "Akoli se tko onečišćen mrtvacem dotakne svega toga, postane li onda to nečisto?" Onda odgovore sveće- nici rekavši: "Jest, postane nečisto".

14 I rekao je Hagaj: "Tako je s tim ljudima i s tim narodom u mojim očima," govori GOSPODIN—"tako je sa svim radom njihovih

ruku i s onim što mi ondje prinose kao žrtvu-nečisto je.

15 A sada pomislite od ovoga dana natrag, prije nego je položen kamen na kamen u GOSPODINOVU domu!

16 Prije nego je to bilo, došlo se do jedne hrpe žita od dvadeset vagana, a bilo je samo deset. Došlo se do jedne kace, da se iz nje izgrabi pedeset vjedara, a bilo je samo dvadeset.

17 Sušom, medljikom, tučom udario sam vam sav rad ruku vaših, ali se vi niste obratili k meni," govori GOSPODIN!

18 "Pomislite samo od ovoga dana natrag, od dana dvadeset četvrtoga mjeseca devetoga, od dana, kad se bio postavio temeljni kamen za GOSPODINOV dom! Pомislite na to!

19 Je li sjeme još uvijek u žitnici? Ne rodi li još uvijek vinova loza, smokva, šipak i maslina? Od ovoga će dana blagosloviti."

20 Onda je došla GOSPODINOVA riječ po drugi put Hagaju dvadeset četvrtoga dana u mjesecu, rekavši:

21 "Reci Zerubabelu, namjesniku Judinu, ovako: 'Ja će potresti nebesa i zemlju, 22 porušit će prijestolja kraljevska i satrt će moć kraljevstvima naroda. Preokrenut će ratna kola zajedno s onima koji se voze u njima. Popadat će konji i konjanici, svaki od mača čovjeka drugoga.'

23 U onaj dan', govori GOSPODIN vojska-'uzet će tebe, Zerubabele, sine Šealtielov, slugo moj,' govori GOSPODIN, 'i napravit će te prstenom pečatnim, jer sam tebe izabralo, govori GOSPODIN vojska.'

Zaharija

Knjiga proroka Zaharije

Viđenje konja

1 Osmoga mjeseca, u drugoj godini Darija, došla je GOSPODINOVA riječ proroku Zahariji, sinu Berekije, sina Idova, rekavši:

2 "GOSPODIN se bio žestoko razgnjevio na vaše oce.

3 Sada im reci: 'Ovako govori GOSPODIN vojska: Vratite se k meni', govori GOSPODIN vojska-'i ja će se opet vratiti k vama', govori GOSPODIN vojska!

4 Ne budite kao vaši oci kojima su vikali prijašnji proroci: 'Ovako govori GOSPODIN vojska: Vratite se sa svojih zlih putova i od zlih svojih djela! Ali nisu poslušali i nisu pazili na mene', govori GOSPODIN!

5 'Vaši oci, gdje su oni sada? I proroci, žive li zauvijek?

6 Ali moje riječi i odluke što sam ih zapovjedio svojim slugama, prorocima, nisu li dostigle vaše oce, tako da su se oni obratili i rekli: Kako je bio GOSPODIN vojska odlučio postupati s nama prema našim putovima i po našim djelima, tako je zaista, i postupao s nama?"

7 Dvadeset četvrtoga dana jedanaestoga mjeseca, to je mjesec Šebat, u drugoj godini Darija, došla je GOSPODINOVA riječ proroku Zahariji, sinu Berekije, sina Idova, rekavši:

8 "Imao sam viđenje u noći, i gle, čovjek je jahao na konju riđem. Stajao je među mirtama u dolini, a za njim su bili konji riđani, crni, šareni i bijeli.

9 Zapitao sam: "Tko su ovi, moj gospodaru?" Andeo, koji je govorio sa mnom, odgovorio mi: "Pokazat će ti tko su oni."

10 Onda je odgovorio čovjek, koji je stajao među mirtama, rekavši: "To su oni koje je poslao GOSPODIN, da obidu zemlju."

11 A ovi odgovore anđelu GOSPODINOVU koji je stajao među mirtama: "Obišli smo zemlju, i gle, sva je zemlja mirna i tiha."

12 Odgovorio je GOSPODINOV Andeo, rekavši: "GOSPODINE vojska, kad ćeš se napokon smilovati Jeruzalemu i Judinim gradovima, na koje se gnjeviš već sedamdeset godina?"

13 I GOSPODIN je odgovorio anđelu koji je govorio sa mnom, prijaznim, utješnim rijećima.

14 Onda mi je rekao anđeo, koji je govorio sa mnom: "Objavi ovo: 'Ovako govori GOSPODIN vojska: Gorim od revnosti za Jeruzalem, od velike revnosti za Sion.'

15 A gnjevim se gnjevom žestokim na narode ohole koji su, kada sam se malo gnjevio, još pomogli nesreću.

16 Zato ovako govori GOSPODIN: Pun milosrđa obraćam se Jeruzalemu: dom će se moj u njemu opet sazidati, govori GOSPODIN vojska i mjeračko uže zategnut će se preko Jeruzalema!

17 Nadalje objavi: Ovako govori GOSPODIN vojska: Na moje će se gradove opet izliti blagoslovi. GOSPODIN će se opet smilovati Sionu i opet će izabrati Jeruzalem..."

18 Opet sam podignuo svoje oči i gledao,

i gle, bila su tu četiri roga.

19 Zapitao sam anđela koji je govorio sa mnom: "Tko su ovi?" On mi odgovorio: "To su rogovi što su rasuli Judu, Izraela, Jeruzalem."

20 Onda mi je dao GOSPODIN da vidim četiri kovača.

21 Zapitao sam: "Što su ovi došli činiti?" On mi odgovorio: "Ono su rogovi što su rasuli Judu, tako da ni jedan čovjek nije podignuo svoje glave. Sada su došli ovi da ih prestraše i da odbiju robove narodima, koji su podigli rog protiv Judine zemlje, da je razaspu."

Čovjek s mjeračkim užetom

2 Opet sam podignuo svoje oči i gledao.

2 Gle, bio je tu čovjek u čijoj je ruci bilo mjeračko uže.

2 Zapitao sam: "Kamo ideš?" Odgovorio mi: "Hoću da izmjerim Jeruzalem i da vidim, kolika mu je širina i kolika mu je dužina."

3 I gle, anđeo, koji je govorio sa mnom, izšao je, i drugi anđeo došao mu u susret.

4 Ovaj mu rekao: "Idi brzo i reci ondje mlađomu čovjeku: 'Jeruzalem će se naseleti kao otvoren grad zbog mnoštva ljudi i marve u njemu.'

5 Ja ču mu sam,' govorи GOSPODIN, 'biti zid ognjen unaokolo i u njemu ču pokazati svoju slavu.'

6 'Ustanite, ustanite! Bježite iz zemlje sjeverne, govorи GOSPODIN! Jer sam vas rasuo u četiri vjetra nebeska', govorи GOSPODIN!

7 'Ustani, Sione, koji sjediš kod kćeri babilonske, spasi se!'

8 Jer ovako govorи GOSPODIN vojska: "Za slavom poslao me je k neznabogačkim narodima, koji su vas oplijenili. Jest, tko dirne u vas, dirnuo je u zjenicu oka mojega.

9 Jer evo, ja ču zamahnuti svojom rukom na njih da postanu pljen svojim slugama. Onda će spoznati da me je poslao GOSPODIN vojska.

10 Raduj se i veseli se, kćeri sionska, jer evo, ja dolazim i prebivat ču u twojoj sredini," govorи GOSPODIN!

11 "I mnogi će narodi u onaj dan pristati uz GOSPODINA i pripadat će mojem narodu, i ja ču prebivati u twojoj sredini. Onda ćeš spoznati, da me je poslao k tebi GOSPODIN vojska.

12 I GOSPODIN će zaposjeti Judu kao svoj dio na svetom tlu i opet će izabrati Jeruzalem."

13 Sav svijet neka bude tih pred GOSPODINOM, jer On je ustao iz svetoga stana svojega.

Veliki svećenik Jošua

3 Onda mi je dao da vidim velikoga svećenika Jošuu kako stoji pred anđelom GOSPODINOVIM, dok je s njegove desne stajao Sotona da ga optuži.

2 GOSPODIN je rekao Sotoni: "GOSPODIN neka ti zapovijedi šutnju, Sotono! GOSPODIN, koji je izabrao Jeruzalem, neka ti zapovijedi šutnju! Nije li on glavnja istrgnuta iz ognja?"

3 A Jošua je bio odjeven u haljine nečiste kad je stajao pred anđelom.

4 Ovaj progovori onima što su stajali pred njim: "Skinite s njega te nečiste haljine!" A njemu je rekao: "Evo, oduzimam s tebe tvoju krivnju i odijevam te u svečane haljine!"

5 Onda je zapovjedio. "Stavite mu i čistu kapu na glavu!" Onda mu stavili čistu kapu na glavu i odjenuli mu haljine, a anđeo je tu stajao.

6 I GOSPODINOV anđeo dao Jošui ovo obećanje:

7 "Ovako govorи GOSPODIN vojska: Ako uzađeš mojim putovima i uzdržiš zapovijedi moje, onda ćeš upravljati domom mojim i čuvati trijmove moje, i dat ću ti slobodan pristup k ovima što stoje ovdje.

8 Čuj, o Jošua, veliki svećeniče, ti i tvoji sudruzi što sjede pred tobom, ti su ljudi koji imaju znamenje, jer evo, ja ču napraviti da dođe moj sluga, 'Mladica'.

9 Jer, gle, na kamen, koji sam stavio pred Jošuu-na taj jedan kamen upravljen je sedam očiju-na njega ču ja urezati crtež', govorи GOSPODIN vojska-i odstranit ču krivnju one zemlje u jedan dan.

10 U onaj dan', govorи GOSPODIN vojska, 'pozivat ćeš jedan drugoga pod vinovu lozu i pod smokvu.'"

Zlatni svjećnjak i dvije masline

4 Onda anđeo koji je govorio sa mnom probudi me opet kao čovjeka koji se budi od sna.

2 Zapitao me: "Što vidiš?" Ja sam odgovorio: "Vidim svjetiljku na stalku, svu od zlata, i gore na njoj uljanicu, sa sedam cijevi na stalku i na njima sedam žižaka.

3 Dvije masline stoje uz njega, jedna s desne strane svjetiljke, a druga s lijeve."

4 Zapitao sam anđela koji je govorio sa mnom: "Što je to, moj gospodaru?"

5 Anđeo koji je govorio sa mnom odgovorio mi, rekavši: "Zar ne znaš što je to?" Ja sam odgovorio: "Ne znam, moj gospodaru!"

6 Onda mi odgovorio: "To je GOSPODINOVA riječ Zerubabelu: 'Ne vojnom moći, niti silom, nego duhom mojim', govorи GOSPODIN vojska.

7 'A tko si ti, goro velika, pred Zerubabelom postat ćeš ravnica! On će iznijeti zaglavni kamen s radosnim poklikom: 'Milost nju-mu, milost!"'

8 Došla mi je GOSPODINOVA riječ, rekavši:

9 "Ruke Zerubabelove postavile su temelj ovomu domu, ruke će ga njegove i dovršiti. Onda ćeš spoznati da me poslao GOSPODIN vojska vama.

10 Jer tko je god prezreo dan malih početaka, vidjet će pun radosti završni kamen u ruci Zerubabelovoј. A ovih sedam svjetiljaka jesu oči GOSPODINOVE koje prelaze svu zemlju."

11 Ja sam ga onda zapitao: "Što znače one dvije masline s desne i s lijeve strane svjetiljke?"

12 I još sam ga zapitao: "Što znače one dvije grančice maslinove što su uz cijevi zlatne, koje dovode odozgor zlatno ulje?"

13 On mi odgovorio: "Zar ne znaš što je to?" Ja sam rekao: "Ne znam, moj gospodaru!"

14 Onda mi je rekao: "To su dva pomazanika što kao sluge stoje pred GOSPODINOM sve zemlje."

Žena u košari

5 Opet sam podignuo svoje oči i gledao, i gle bio je tu svitak knjige što leti.

2 Zapitao me: "Što vidiš?" Ja sam odgovorio: "Vidim svitak knjige što leti, dvadeset lakata dug i deset lakata širok."

3 Tada mi je rekao: "To je prokletstvo, koje je izašlo na svu zemlju, jer svaki kradljivac iskorijenit će se po njemu odavde, i svaki krivokletnk iskorijenit će se po njemu odavde."

4 Ja ču ga pustiti," govori GOSPODIN vojska—"da prodre u kuću kradljivca i u kuću onoga, koji se zaklinje krivo mojim imenom, i da mu stoji usred kuće i da je uništi zajedno s drvljem i kamenjem."

5 Onda pristupi andeo, koji je govorio sa mnom, i rekao mi: "Podigni svoje oči i vidi što se pojavljuje!"

6 Ja sam zapitao: "Što je to?" On je odgovorio: "To je efa što se pojavljuje." Onda je rekao: "Tako je velika krivnja njihova u cijeloj zemlji."

7 I gle, podizao se olovni poklopac i jedna je žena sjedila u efi.

8 On je rekao: "To je bezbožnost", i baci je opet natrag u efu, a na otvor pribije onaj olovni poklopac.

9 Opet sam podignuo svoje oči i gledao. Gle, pojavile su se dvije žene i vjetar je bio u krilima njihovim-imale su, naime, krila kao u rode. One ponesu efu između zemlje i neba.

10 Onda sam zapitao andeo koji je govorio sa mnom: "Kamo nose tu efu?"

11 On mi odgovorio: "Hoće da sagrade ženi kuću u zemlji Šinear, kad se napravi, postavit će je ondje na svoje mjesto."

Četvora kola

6 Opet sam podignuo svoje oči i gledao, i gle, pojavila su se četvera bojna kola između dvije gore, a gore su bile od mjeđi.

2 U prvim su kolima bili konji riđi, u drugima konji crni,

3 u trećima konji bijeli, a u četvrtima kolima konji šareni, konji jaki.

4 Onda sam progovorio andelu koji je govorio sa mnom rekavši: "Tko su ti, moj gospodaru?"

5 Odgovorio mi andeo rekavši: "Ti izlaze u četiri smjera nebesa, pošto su stajali pred GOSPODINOM sve zemlje.

6 Kola s konjima crnim idu u zemlju sjevernu, i bijeli iza njih dolaze ovdje. Konji šareni idu u zemlju južnu."

7 Riđi izlaze i hoće da prolaze zemlju. On je rekao: "Sada idite i prolazite zemlju!" I oni su počeli prolaziti zemlju.

8 Onda mi on doviknuo ovo: "Vidi, oni koji idu u zemlju sjevernu, naseljavaju moj duh u sjevernoj zemlji."

9 Onda mi je došla GOSPODINOVA riječ, rekavši:

10 "Uzmi darove prognanika, od Heldaja, od Tobije i od Jedaje—idi onaj dan u kuću Josije, sina Sefanijina, kamo su oni došli iz Babilona!

11 Uzmi onda srebro i zlato, napravi iz toga krunu i stavi je na glavu velikom svećeniku Jošui sinu Josadakovu.

12 Onda mu reci: 'Ovako govori GOSPODIN vojska: Gle, čovjek čije je ime 'Mladica!' Pod njim će proklijati i on će sagraditi GOSPODINOV dom.

13 Jest, on će sagraditi GOSPODINOV dom. Veličanstvo ga resi. Na svojem će prijestolju sjediti i vladati, bit će svećenik na svojem prijestolju, i mir će biti među njima objema.'

14 A kruna neka ostane u GOSPODINOVU domu u čast Heldaju, Tobiji i Jedaji i za spomen gostoljubivosti sina Sefanijina!

15 Čak i oni koji stanuju u daljinji, doći će i gradit će GOSPODINOV dom. Onda ćete spoznati da me je GOSPODIN vojska poslao k vama. To će se dogoditi ako poslušate glas GOSPODINA, svojega Boga."

Zarobljeništvo za neposlušnost

7 U četvrtoj godini kralja Darija je došla GOSPODINOVA riječ Zahariji, četvrtoga

dana devetoga mjeseca, mjeseca Kisleva.

2 Onda je, naime, Betel bio poslao Šarezera i Regem-Meleka sa svojim ljudima da umilostive GOSPODINU.

3 I da svećenicima koji su pripadali domu GOSPODINA vojska i prorocima uprave ovo pitanje: "Moramo li u petom mjesecu držati dan žalosti s postom kako smo to činili već toliko godina?"

4 Onda mi je došla riječ GOSPODINA vojska:

5 "Objavi svemu narodu zemaljskom i svećenicima: 'Kad ste postili i tugovali u petom i u sedmom mjesecu već sedamdeset godina, je ste li možda postili za mene?

6 I kad jedete i pijete, niste li onda vi koji jedete i pijete?

7 Nisu li to riječi koje je GOSPODIN dao propovijedati preko prijašnjih proroka, kad je još Jeruzalem bio naseljen i u miru bio zajedno sa svim gradovima naokolo, i kad su još bile naseljene južna zemlja i nizina?"

8 I GOSPODINOVA riječ je došla Zahariji, rekavši:

9 "Ovako govori GOSPODIN vojska: 'Vršite sud pravedno i iskazujte jedan drugome ljubav i milosrđe!'

10 Nemojte tlačiti udovice i sirote, došljake i siromahe i ne mislite ništa zlo jedan drugom u srcu svom!

11 Ali nisu htjeli slušati, bili su tvrdovrati i zatisnuli su svoje uši da ne čuju.

12 Napravili su svoje srce tvrdo kao kremen da ne čuju zapovijedi i pouka koje im je bio slao GOSPODINA vojska duhom svojim preko proraka prijašnjih. I tako dođe silan sud gnjeva od GOSPODINA vojska.

13 Kao što oni nisu slušali kad ih je on zvao, isto tako, zvat će oni a ja ih neću slušati", govori GOSPODIN vojska.

14 'I tako sam ih razasuo među sve narode, koje prije nisu poznavali. Iza njihova odlaska zemlja je bila opustošena, tako da više nitko nije hodio u njoj. Tako su krasnu zemlju pretvorili u pustonosnu.'"

Božja revnost za Sion

8 Opet je došla riječ GOSPODINA vojska, rekavši:

2 "Ovako govori GOSPODIN vojska: 'Revnujem za Sion žarkom revnošću i raspaljen sam zbog njega žestokim gnjevom.'

3 Ovako govori GOSPODIN: 'Vraćam se natrag na Sion i opet ću prebivati u Jeruzalemu, i Jeruzalem će se zvati Grad vjernosti i gora GOSPODINA vojska Sveta gora.'

4 Ovako govori GOSPODIN vojska: 'Opet će starci i starice sjediti po jeruzalemskim ulicama; svatko ima svoj štap u ruci zbog

punine dana života.

5 I ulice gradske bit će opet pune dječaka i djevojaka što će se igrati po ulicama.'

6 Ovako govori GOSPODIN vojska: 'Ako se to što će se dogoditi u one dane čini čudno ostatku toga naroda, zar da to bude čudno i u mojim očima', govori GOSPODIN vojska.

7 Ovako govori GOSPODIN vojska: 'Evo, ja oslobađam svoj narod iz zemlje istoka sunca i iz zemlje njegova zapada

8 I dovodim ih kući. Oni će opet prebivati u Jeruzalemu i bit će moj narod, a ja ću biti njihov Bog u vjernosti i pravednosti.'

9 Ovako govori GOSPODIN vojska: 'Ohrabrite se koji slušate u ove dane ova obećanja iz usta proraka koji su govorili u dane kad se položio temelj gradnji kuće GOSPODINA vojska, da bi se sagradio dom!

10 Jer prije ovih dana nije bilo plaće za rad ljudi ni plaće za živinče. Tko je izlazio i ulazio, nije bio siguran od neprijatelja: povratio sam sve ljudi među sobom.

11 A sada neću više biti kao u prijašnje dane ostatku toga naroda, govori GOSPODIN vojska.

12 Nego će usjev biti siguran. Vinova će loza nositi plod svoj i zemlja će rađati svoj rod. Nebesa će davati rosu svoju, i sve će to pridijeliti ostatku toga naroda.

13 I kao što ste prije bili kletva među narodima, kuća Judina i kuća Izraelova, tako ću vam sada pribaviti spasenje da budete blagoslov. Ne bojte se, ohrabrite se!'

14 Jer ovako govori GOSPODIN vojska 'Kao što sam bio namislio da vam uradim zlo kad su me bili razgnjevili vaši oči', govori GOSPODIN vojska' – i nisam popustio,

15 isto sam tako sad u ove dane namislio iskazati dobro Jeruzalemu i kući Judinoj. Ne bojte se!

16 Ovo je što ćete činiti: govorite jedan drugome istinu! Sudite na vratima svojim vjerno i mirno!

17 Nitko neka ne misli protiv drugoga zlo u svojem srcu! Ne ljubite krive zakletve, jer sve to mrzim', govori GOSPODIN!"

18 Došla mi je riječ GOSPODINA vojska:

19 "Ovako govori GOSPODIN vojska: 'Post u četvrtom, petom, sedmom i desetom mjesecu neka se za kuću Judinu okrene u radost i veselje i u svetkovine vesele! Samo morate ljubiti istinu i mir.'

20 Ovako govori GOSPODIN vojska. Jedanput će dolaziti narodi i žitelji mnogih gradova.

21 Žitelji jednoga grada dolazit će onima drugoga i govorit će: 'Ići ćemo ondje da umilostivimo GOSPODINA i da tražimo GOSPODINA vojska! I ja ću poći.'

22 Mnogobrojni narodi i mnoga plemena

doći će da traže GOSPODINA vojska i da umilostive GOSPODINA.

23 Ovako govorи GOSPODIN vojska: ‘U one će dane deset ljudi od svih jezika neznabogačkih naroda primiti jednoga Judejca za skut i reći: Hoćemo da idemo s vama, jer smo čuli da je Bog s vama.’”

Utemeljenje mesijanskog kraljevstava

9 Proročanstvo. Došla je GOSPODINOVA riječ protiv zemlje Hadraka i spusti se na Damask počivalište njegovo. Kad se čovječe oči i oči Izraelova plemena okrenu prema GOSPODINU.

2 I protiv Hamata koji je na međi, protiv Tira i Sidona, jer su veoma mudri.

3 Tir je sebi sagradio bedem i nanio srebra kao praha i zlata kao blata po putu.

4 Gle, GOSPODIN će ga osvojiti i bedem njegov srušiti u more i on sam izgorjet će ognjem.

5 Aškelon gleda i dršće, i Gaza strepi jako, Ekon isto tako, jer ga osramoti nadanje njegovo. Kralj mora uzmaknuti iz Gaze i u Aškelonu neće prebivati nitko.

6 Mješavina ljudi naseli se u Ašdodu; i slomit će ponos Filistejaca.

7 Uzet će mu njegovu krv iz usta, njegovu odvratnost iz njegovih zuba, ali će i od njih ostati jedan ostatak našem Bogu i bit će kao jedna obitelj u Judi, i Ekon će vrijediti kao Jebusejci.

8 Onda će opkoliti svoju kuću za obranu protiv vojske, protiv svih koji dolaze i odlaže. Neće više dolaziti na njih nadstojnik, jer će sad ja nastojati svojim očima.

9 Raduj se glasno, kćeri sionska! Kliči, kćeri jeruzalemska! Evo, kralj tvoj dolazi k tebi, pravedan i kao Spasitelj, pun poniznosti i jaše na magarcu, na magaretu, mladunčetu magaričinu.

10 Iz Efraima odstranit će bojna kola i konja iz Jeruzalema. Bit će uništeni i lukovi ubojiti. Jer će on navijestiti mir narodima. Vlast će njegova dosezati od mora do mora, od Eufrata do krajeva zemlje.

11 Zbog krvnoga zavjeta što sam ga napravio s tobom oslobodit će sužnje tvoje iz jame bezvodne.

12 Vratite se tvrdavi, sužnji puni nadanja! Još ti danas javljam, vratit će ti dvostruko.

13 Jer zapinjem sebi Judu kao luk, punim ga Efraimom i vitlam tvoje sinove, Sione, na tvoje sinove, Javane, i napravit će te mačem junačkim.

14 Onda će se GOSPODIN pokazati nad njima. Strijela će njegova izići kao munja. GOSPODIN Bog zatrubit će u trubu i došumit će u vihorima Temana.

15 GOSPODIN vojska zaklanjat će ih. Oni će žderati pračkaše, gazit će ih, pit će krv njihovu kao vino, bit će toga puni kao zdjele žrtvene, kao kutovi žrtvenika.

16 I GOSPODIN, njihov Bog, udijelit će im u onaj dan pobjedu kao stаду svojega naroda. Oni su kao kamenovi u zlatnom vijencu na čelu što blistaju nad zemljom njegovom.

17 Jer kako je to sjajno, kako lijepo! Od žita će rasti momci, od vina će nicati djevojke.

Juda i Izrael obnovljeni

10 Molite GOSPODINA za kišu u vrijeme kasne kiše, jer GOSPODIN dovodi oblake i daje im kišu za svaku bilinu na polju.

2 Jer idoli govore samo laž; vračari gledaju samo varku. Objavljuju ništave sne, daju varlijivu utjehu. Zato moraju otici kao stado, sada su u nevolji, jer ih ne pase nitko.

3 Gnjev se moj raspalio na pastire. Pohadam jarce prethodnjake, jer GOSPODIN vojska pohada svoje stado, i kuću Judinu i napravi ih sebi u ratu sjajnim konjem.

4 Od njega će poteći glavni ugaoni kamen, od njega kolci šatorski, od njega luk ubojiti, od njega su sve vojskovode.

5 Oni će biti kao junaci što gaze neprijatelja u boju, kao blato po ulicama. Oni se bore jer je GOSPODIN s njima. Osramotit će se jahač i konj.

6 Napravit će jakom kuću Judinu. Dat će pomoći kući Josipovoj. Dovest će ih natrag i smilovat će se njima, i bit će mi, kao da ih nisam nikada odbacio, jer sam ja GOSPODIN, njihov Bog, i uslišat će ih.

7 Oni od Efraima bit će kao junaci, i kao od vina bit će im srce veselo. Djeca njihova radosno će to vidjeti. Srce će im se radovati u GOSPODINU.

8 Domamit će ih i skupit će ih jer hoću da ih izbavim. Oni će postati tako mnogo-brojni kao što su bili prije.

9 Ja sam ih rasuo među narode, ali će se u dalekoj zemlji sjetiti mene. Oni će ostati na životu sa svojim sinovima i onda će se vratiti natrag.

10 Dovest će ih natrag iz zemlje Egipta, skupit će ih iz Asirije i dovest će ih u zemlju Gilead i na Lebanon, dok više neće biti mjesa za njih.

11 On će ići preko mora iz Egipta. Razbit će vale u moru, sve će dubine Rijeci presahnuti. Slomit će se ponos Asirije. Žezlo će se Egiptu oduzeti.

12 Ojačat će ih u GOSPODINU: oni će hoditi u njegovo Ime,” govorи GOSPODIN!

Slavodobitna pjesma pada Božjih neprijatelja

11 Otvori, Lebanon, svoja vrata da ti
oganj proždre cedre!
2 Jauči, čemprese, jer pali su cedri, jer su
krasna stabla opustošena! Jaučite, hra-
stovi bašanski, jer je srušena najgušća
šuma!

3 Čuj jauk pastira jer je opustošena sjajna
paša njihova! Čuj riku lavova jer je opu-
stošen jordanski krasni guščik!

4 Ovako govori GOSPODIN, moj Bog: "Pasi
ovce koje su određene za klanje,

5 koje kolju kupci njihovi, a da ne bi mor-
ali to okajati—a prodavači njihovi govore:
'Neka je blagoslovljen GOSPODIN, ja sam
se obogatio!' i pastiri ih njihovi ne žale!

6 Zato neću više žaliti žitelja zemaljskih,
govori GOSPODIN! "Ne, svakoga ču predati
u ruke njegova bližnjega i njegova kralja.
Oni će potrti zemlju, a ja neću nikoga iz-
baviti iz njihovih ruku."

7 I tako sam ja pasao ovce što su bile
određene za klanje za trgovce ovaca, i
uzeo sam sebi dva pastirska štapa. Je-
dan sam nazvao Milost, a drugi Sveza.
Tako sam pasao ovce,

8 i uklonio sam ona tri pastira za mjesec
dana, jer su mi bili dojadili i ja sam njima
bio mrzak.

9 Onda sam rekao: "Neću vas više duže
pasti. Što hoće umrijeti, neka umre, što
hoće nestati, neka nestane! Što ostane,
neka žderu jedna drugu!"

10 Uzeo sam svoj štap Milost i slomio ga
da prekršim savez svoj što sam ga napra-
vio sa svim narodima.

11 Kada je bio prekinut u onaj dan, onda
su spoznali trgovci ovaca što su pazili
na mene da se to dogodilo po zapovijedi
GOSPODINOVOJ.

12 Onda sam im rekao: "Ako vam je dra-
go, dajte mi plaču, ako li nije, onda pusti-
te!" Oni su mi platili trideset šekela kao
plaču.

13 Onda mi je rekao GOSPODIN: "Baci je u
blagajnu doma"—tu sjajnu plaču kojom su
me procijenili! I uzeo sam tih trideset še-
kela i bacio ih u blagajnu u GOSPODINOVU
domu.

14 Onda sam slomio drugi svoj štap, Sve-
zu, da tako prekršim savez bratski izme-
đu Jude i Izraela.

15 Onda mi je rekao GOSPODIN: "Uzmi sebi
još jedanput odjeću bezumna pastira!

16 Jer evo, ja ću podignuti pastira u ze-
mlji, koji ne mari za ono što hoće poginu-
ti, koji ne traži što je zalutalo, ne lijeći što
je skršeno, ne njeguje što je zdravo, jede
meso od pretilih i papke im trga!

17 Teško lošemu pastiru koji ostavlja

ovce! Suha bolest neka dođe na njego-
vu mišicu i na njegovo desno oko! Neka
usahne mišica njegova, neka se ugasi
njegovo oko!"

Borbe protiv Izraela i njegove pobjede

12 Proročanstvo. GOSPODINOVA riječ
protiv Izraela. Govori GOSPODIN, koji
je razapeo nebesa, osnovao zemlju i stvo-
rio duh čovjekov u nutrini njegovoj:

2 "Evo, ja ću napraviti Jeruzalem čašom
opojnom za sve narode unakolo, a ide
se i protiv Jude kad se opsjeda Jeruza-
lem.

3 U onaj ću dan napraviti Jeruzalem vrlo
teškim kamenom za sve narode. Svi, koji
ga dižu, satrat će se iako se protiv njega
skupljaju svi narodi zemaljski.

4 U onaj dan, govori GOSPODIN, napravit ću
da svi konji budu strašljivi i njihovi jahači
bijesni. Nad kućom ću Judinom bdjeti, a
udarit ću sve konje narodima sljepoćom.

5 Onda će glavari Judini misliti u sebi:
'Snagu nalaze žitelji Jeruzalema u Gos-
PODINU vojska, svojem Bogu.'

6 U onaj ću dan napraviti da glavari Judini
budu kao žeravnica u drvilju, kao ognjeni
plamen u stogu, žderat će zdesna i sli-
jeva sve narode unaokolo. A Jeruzalem
će opet biti nastanjen na svojem mjestu
u Jeruzalemu.

7 A najprije će GOSPODIN spasenje dati
šatorima Judinim da se ponos kuće Da-
vidove i ponos žitelja jeruzalemskih ne
digne nad Judu.

8 U onaj će dan GOSPODIN zaštititi žitelje
jeruzalemske. Najslabiji među njima bit
će u onaj dan kao David i kuća Davido-
va kao Bog, kao GOSPODINOV andeo pred
njima.

9 U onaj ću dan gledati da uništим svaki
narod koji dolazi protiv Jeruzalema.

10 A na kuću Davidovu i na žitelje jeru-
zalemske izlit ću duh milosti i molitve. Oni
će pogledati na mene, koga su proboli, i
tugovat će za njim, kao što se tuguje za
prvorodencom.

11 U onaj će dan biti žalost velika u Je-
ruzalemu kao žalost u Hadad-Rimonu u
dolini Megidu.

12 Onda će tugovati zemlja, svaka rodbina
za sebe: rodbina kuće Davidove za
sebe, i njihove žene za sebe, rodbina
kuće Natanove za sebe i njihove žene za
sebe,

13 rodbina kuće Levijeve za sebe, i nji-
hove žene za sebe, rodbina Šimejeva za
sebe, njihove žene za sebe,

14 i sve druge rodbine za sebe—rodbina
za rodbinu—i njihove žene za sebe."

13 U onaj će dan biti stvoren izvor kući Davidovoj i žiteljima jeruzalemskim protiv grijeha i nečistoće.

2 U onaj ču dan, govori GOSPODIN vojska, iskorijeniti iz zemlje imena idola, tako da se više ne spominju. I napravit će da iščeznu iz zemlje lažni proroci i duh nečistoće.

3 Htjedne li tko izići kao lažni prorok, reći će mu roditelji njegovi, otac i majka: 'Nema ti duže ostati na životu, jer si govorio laži u Ime GOSPODINOVO.' Probost će ga roditelji njegovi, otac i majka, ako se pojavi kao lažni prorok.

4 U onaj će se dan sramiti lažni proroci svojih viđenja i proročanstva. Neće se više ogrtati u ogrtače dlakave da varaju.

5 Svaki će reći 'Ja nisam prorok, ja sam samo orač. Već u mladosti mojoj čovjek me je najmio za slugu.'

6 Zapitaju li ga onda: 'Kakve su ti to brazgotine na leđima–odgovara: 'Udarili su me u kući mojih prijatelja.'

7 Maču, probudi se protiv pastira mojega, protiv čovjeka, koji mi je blizu! govori GOSPODIN vojska. Udarit će pastira, da se razbjegnu ovce. Onda će okrenuti svoju ruku protiv malih.

8 U cijeloj zemlji, govori GOSPODIN, iskorijenit će se i poginut će dvije trećine, a ostat će u njoj jedna trećina.

9 Ovu će trećinu staviti u oganj i pretopit će kako se pretapa srebro, i očistit će je kako se čisti zlato. Ona će onda zazvati moje Ime, i ja će je uslišati i reći: 'Ovo je moj narod,' a ona će reći: 'GOSPODIN je moj Bog.'

Veliki sud i proslavljenje Božjega grada

14 Evo, za GOSPODINA dolazi dan kad će se podijeliti tvoj plijen u tvojoj sredini.

2 Sve će neznabožačke narode skupiti u boj protiv Jeruzalema. Grad će se osvojiti, kuće se oplijeniti, ženama će se sramota nanijeti. Polovica će grada morati otići u ropsstvo, a ostatak naroda neće se iskorijeniti iz grada.

3 Ne, GOSPODIN će se pojaviti i vojevat će protiv neznabožačkih naroda kao nekad kad se borio u dan bitke.

4 Noge će njegove stajati u onaj dan na Maslinskoj gori, koja leži istočno od Jeruzalema, i Maslinska će se gora raspati po sredini na istok i na zapad u dolinu silnu. Polovica će gore pobjeći na sjever, druga na jug.

5 Onda ćete bježati u dolinu mojih gora, jer će dolina između gora dopirati do Aza-

la. Bježat ćešte kao što ste nekada bježali od potresa u dane kralja Uzije Judina. Onda će se pojaviti GOSPODIN, moj Bog, i svi sveti s njim.

6 U onaj dan neće više biti svjetla, samo studen i mraz.

7 Bit će jedan jedini dan, koji je poznat samo GOSPODINU, bez izmjene dana i noći, a navečer bit će svjetlo.

8 U onaj će dan proteći iz Jeruzalema voda živa, jedna polovica u istočno, druga polovica u zapadno more; tako će biti ljeti i zimi.

9 I GOSPODIN će biti kralj nad svom zemljom. U onaj će dan biti: "GOSPODIN jedini Bog." Njegovo će ime jedino ime biti.

10 U nizinu pretvorit će se sva zemlja od Gebe do Rimona s juga Jeruzalemu. A ovaj će nadvisivati i naseliti se na svojem mjestu od vrata Benjaminovih do mjesta prijašnjih vrata, do vrata na uglu, i od kule Hananelove do tjeska kraljeva.

11 U njemu će se prebivati sigurno, i neće više biti prokletstva, nego će siguran biti Jeruzalem.

12 I ovo će biti kazna kojom će GOSPODIN udariti sve narode koji su vojevali protiv Jeruzalema: On će napraviti da usahne njihovo tijelo dok još stoje na svojim nogama. Oči njihove usahnut će u dupljama svojim. Jezik njihov usahnut će u ustima svojim.

13 Silan strah od Boga poslan bit će među njima u onaj dan. Hvatać će jedan ruku drugoga, ali će se ruka jednoga podignuti protiv ruke drugoga.

14 I Juda će vojevati protiv Jeruzalema. Bogatstvo svih naroda unaokolo skupit će se: zlato, srebro i odjeću u vrlo velikoj množini.

15 Isti kazneni sud pogodit će i konje, mazge, deve, magarce i sve životinje što budu u onim taborima, baš onako kao onaj kazneni sud.

16 Onda će svi, preostali od mnogih neznabožačkih naroda, koji su išli protiv Jeruzalema, dolaziti od godine do godine da se poklone kralju, GOSPODINU vojska, i da svetkuju Svečanost sjenica.

17 A tko od plemena zemaljskih nije htjeo dolaziti u Jeruzalem da se pokloni kralju, GOSPODINU vojska, na njegovu zemlju neće kiša padati.

18 I ako narod Egipćana ne bi dolazio i ne bi se našao, snaći će ga kazna kojom će GOSPODIN udariti narode, koji ne bi dolazili da svetkuju Svečanost sjenica.

19 To će biti kazna Egiptu i kazna svim narodima koji ne bi dolazili svetkovati

Svečanost sjenica.

20 U onaj će dan na zvončićima konja stajati natpis: "Sveto GOSPODINU!" Kuhinjski lonci u GOSPODINOVU domu bit će tako sveti kao škropionice pred žrtvenikom.

21 Svaki kuhinjski lonac u Jeruzalemu i u Judi bit će svet GOSPODINU vojska. Svi, koji dođu žrtvovati uzimat će ih i kuhat će u njima. I u onaj dan neće više biti trgovača u domu GOSPODINA vojska.

Malahija

Knjiga proroka Malahije

Loše žrtve Bogu

1 Riječ proročanstva GOSPODINOVA Izraelu preko Malahije.

2 "Ljubio sam vas," govori GOSPODIN! "A vi pitate: 'Kako si nas to ljubio?' Nije li Ezav brat Jakov?" govori GOSPODIN! "Ali sam ljubio Jakova;

3 a mrzio sam Ezava. Opustio sam gore njegove i njegovu baštinu predao sam čaglijima pustinjskim."

4 Iako govori Edom: "Naša je zemlja opustošena, ali ćemo opet sagraditi ruševine"—ovako govori GOSPODIN vojska: "Neka oni grade, ali ću ja porušiti. Oni će se zvati 'zemlja zločina' i narod na koji se gnjevi GOSPODIN zauvijek.

5 Kad oči vaše to vidiju, reći ćete: 'Neka se uzveliča GOSPODIN preko međa Izraelovih.'

6 Sin poštuje oca i sluga svojega gospodara. Ako sam ja otac, gdje je čast moja? Ako sam gospodar, gdje je strah od mene, govori GOSPODIN vojska—vama, svećenici, koji sramotite moje Ime. Pitate: 'Kako smo mi to sramotili tvoje Ime?'

7 Prinosite nečisto jelo na mojoj žrtveniku i još pitate: 'Kako smo te obeščatili?' S tim što mislite: 'Stol je GOSPODINOV preziran.'

8 Kad donosite slijepo živinče na žrtvu, nije li to zlo? Kad prinosite hromo ili bolesno, nije li to zlo? Prinesi ga svojem namjesniku, hoće li se on razveseliti tomu i milostivo te primiti?" Govori GOSPODIN vojska.

9 "Zato umilostivite Boga da nas primi milostivo! Iz vaše ruke tako mu je davan. Može li on onda biti milostiv prema vama?" Govori GOSPODIN vojska.

10 "Tko je među vama koji bi zatvorio vrata i zapalio oganj na mojoj žrtveniku ni za što? Niste mi mili," govori GOSPODIN vojska—"i ne mogu primiti žrtve iz vaše ruke.

11 Jer od istoka sunca do zapada njegova veliko će biti moje Ime među narodima, i posvuda će se žrtvovati mojoj Imenu i prinosit će se čist prinos, jer će veliko biti

moje Ime među narodima," govori GOSPODIN vojska.

12 "Ali vi ga obeščaćujete kad gorovite: Stol je GOSPODINOV obeščaćen i što dolazi s njega prezirno je.

13 Govorite: 'Kolika muka!' i raspirujete oganj njegov, govori GOSPODIN vojska. Prinosite ugrabljeno ili hromo i bolesno kao žrtvu. Zar da to primam iz vaše ruke," govori GOSPODIN!

14 "A proklet varalica, koji ima u svojem stadu muško živinče i premda ga je zavjetovao Svemoćnomu, ipak žrtvuje samo loše, jer sam ja velik kralj," govori GOSPODIN vojska—"i moje Ime je strašno među narodima.

Ukor nevrijednim svećenicima

2 A sada vi svećenici, ova zapovijed je za vas:

2 Ako ne poslušate i od srca ne idete za tim da mojem Imenu dadete čast," govori GOSPODIN vojska—"onda ću pustiti na vas prokletstvo i pretvoriti ću blagoslove vaše u prokletstva. Jest, već sam ih pretvorio u prokletstva, jer ih niste primili k srcu.

3 Evo, odbit ću vam mišicu i blato ću vam sasuti u lice, blato vaših Svečanih gozba, k njemu će vas pomesti.

4 Onda ćete spoznati da sam vam ja poslao ovu kaznenu prijetnju da bi ostao moj zavjet s Levijem," govori GOSPODIN vojska.

5 "Moj zavjet s njim bio je život i sreća. Dao sam mu to da me se boji, i on je imao strahopštovanje pred menom i poštivao je moje Ime.

6 U njegovim ustima bio je zakon istine, na usnama njegovim nije se našla prijevara. U miru je i poštenju išao pred menom i mnoge je odvratio od grijeha.

7 Jer se gleda na usne svećenikove; u njegovim se ustima traži pouka i uputa, jer je on glasnik GOSPODINA vojska.

8 A vi ste zašli s puta i mnoge ste naveli da se spotiću o zakon i pokvarili ste zavjet s Levijem," govori GOSPODIN vojska.

9 "Zato i ja vas činim prezrenim i niskim

kod svega naroda, jer se niste držali mojih putova i kod primjene zakona gledate na osobu.”

10 Nije li nam svima jedan isti Otac? Nije li nas stvorio jedan isti Bog? Zašto onda radimo nevjerno jedan protiv drugoga i obešćajemo zavjet svojih otaca?

11 Nevjeran je bio Juda. Odurnost se činila u Izraelu i u Jeruzalemu, jer je obeščastio Juda svetiše GOSPODINOVO, koje on ljubi, i ženio se kćerkom tuđega boga.

12 Neka GOSPODIN iskorijeni iz šatora Jakovljevih čovjeka koji radi tako, jamca i svjedoka i svakoga koji žrtvuje GOSPODINU vojska!

13 Drugi put činite ovo: Pokrite GOSPODINOV žrtvenik suzama, plačem i uzdasmama, jer on više ne gleda milostivo žrtava i ne prima darova iz vaše ruke.

14 Pitate: “Zašto to?” Samo zato jer je GOSPODIN bio svjedok između tebe i žene tvoje mladosti, kojoj si ti sada odrekao vjernost, premda je bila tvoja priateljica, tvoja vjerena žena po savezu.

15 Tako ne radi nitko tko još ima kakav ostatak od duha Božjega. A što traži Je dan? Sjeme Božje! Slušajte Duha Božjega koga imate i ne radite nevjerno na ženi mladosti svoje!

16 “Jer je otpuštanje žena meni mrsko, govori GOSPODIN, Bog Izraelov, i tako na siljem pokriva svoju odjeću,” govori GOSPODIN vojska. “Zato pripazite na svojega duha i ne radite nevjerno!”

17 Svojim riječima uvrijedili ste GOSPODINU i još pitate: “Kako smo ga to uvrijedili?” Eto s tim što govorite: “Svaki koji radi zlo dobar je u očima GOSPODINOVIM; takvi su mu mili” ili “Gdje je Bog suda?”

Skri Mesijin dolazak

3 “Evo, ja šaljem svojega glasnika da pripravi put pred menom. Iznenada će doći svojemu domu vladar koga želite, Glasnik zavjeta koga tražite. Evo, On dolazi,” govori GOSPODIN vojska.

2 “Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska? Tko se može održati kad se on pojavi? Jer je on kao oganj talitelja, kao lužina bjeliočeva.

3 Onda će on sjesti kao talitelj i čistač srebra. On će čistiti sinove Levijeve, čistit će ih kao zlato i srebro da prinose žrtve GOSPODINU pravednošću.

4 Onda će GOSPODINA opet razveseliti žrtva Jude i Jeruzalema, kao u dane prošlosti i kao u prijašnjim godinama.

5 Doći će k vama na sud i brzo će usta ti kao tužitelj protiv vračara i preljubnika,

protiv krivokletnika i tlačitelja najamnika i udovica i sirota i protiv onih koji bez straha izvrću pravo stranaca, govori GOSPODIN vojska.

6 Jer ja, GOSPODIN, nisam se promijenio i vi niste prestali biti sinovi Jakovljevi.

7 Od dana svojih otaca vi ste odstupili od uredaba mojih i niste ih više držali. Vratite se k meni i ja ću se vratiti k vama – govori GOSPODIN vojska. “A vi pitate: ‘U čemu, kako da se vratimo?’

8 Smije li čovjek varati Boga, a vi mene varate i još pitate: ‘U čemu smo te varali?’ Eto, u desetini i u prinosu.

9 Prokletstvom ste opterećeni jer me varate vi i sav narod.

10 Donosite svu desetinu u riznicu da bude hrane u mojoj domu! Iskušajte me ipak u tom,” govori GOSPODIN vojska, “neću li vam otvoriti prozore neba i izliti na vas blagoslov izobilja da neće biti dosta mjesta za staviti!

11 Protjerat ću vam proždrljivca da vam ne uništi urod na njivi. Vinova loza u polju neće ostati nerodna,” govori GOSPODIN vojska.

12 “Svi će vas narodi zvati blagoslovjenima, jer ste zemlja meni mila,” govori GOSPODIN vojska,

13 “Previše su teške vaše riječi protiv mene,” govori GOSPODIN vojska. “Još pitate: ‘Što govorimo među sobom protiv tebe?’

14 Govorite: ‘Bogu služiti ne donosi nikakve koristi. Kakvu imamo korist što držimo njegove zapovijedi? Što u žalosti hodimo pred GOSPODINOM vojska?

15 Tako sada zovemo ponosite blagoslovjenima, jer zločincima je dobro, kad iskušavaju Boga, prolaze bez kazne.”

16 Onda ono koji se boje GOSPODINA govore jedni drugima, pogledao je to GOSPODIN i čuo, i napisana je knjiga spomenica pred njim za one koji se boje GOSPODINA i štuju njegovo Ime.

17 “Oni pripadaju meni,” govori GOSPODIN vojska – “u dan koji spremam, kao moja svojina! Prijazno ću postupati s njima, kao što otac postupa sa svojim sinom koji mu služi.”

18 Onda ćete opet vidjeti razliku između pravednika i bezbožnika, između onoga koji služi Bogu i onoga koji mu ne služi.

Drugi GOSPODINOV dolazak

4 “Jer, evo, dolazi dan koji gori kao peć kad će svi zlikovci i svi zločinci biti kao strnjika. Spalit će ih dan koji dolazi,” govori GOSPODIN vojska – “da ni korijena ni grane neće im ostaviti.”

2 A vama koji smjerno častite moje Ime, ogranut će sunce spasenja što krije zdravlje pod krilima svojim. Vi ćete onda izići i poskakivati kao telad što su stajala u štali.

3 Onda ćete pogaziti bezbožnike, jer će oni biti kao prah pod stopama vašim u dan koji spremam, govori GOSPODIN vojska.

4 Sjećajte se zakona mojega sluge Mojsija, kome sam dao na Horebu za sav Izrael pravne propise i zakone!

5 Evo, ja ću vam poslati proroka Iliju prije nego dođe veliki i strašni dan GOSPODINOV.

6 On će okrenuti srca otaca k sinovima i srca sinova k ocima – da ne dođem i ne udarim zemlju prokletstvom.”

CROATE

Oče naš, koji si
 na nebesima, sveti
 se lme Tvoje; dodji
 kraljevstvo Tvoje.
 budi volj a Tvoja ,
 kako na nebu, tako
 i na zemlji. kruh
 naš svagdanji daj
 nam danas; i otpusti
 nam duge naše, kao što
 i mi odpuštamo duž -
 nicima svojim; i ne
 uvedi nas u napast,
 nego izbavi nas od
 zla

Amen.

Octobre 1914.

Rodoslovje. Začetak po Svetom Duhu

- 1 Ovo je rodoslovje Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova.
- 2 Abrahamu se rodio Izak, a Izaku se rodio Jakov, a Jakovu se rodio Juda i njegova braća.
- 3 Judi s Tamarom rodio se Peres i Zerah, Peresu se rodio Hezron, a Hezronu se rodio Ram.
- 4 Ramu se rodio Aminadab, Aminadabu se rodio Nahšon, a Nahšonu se rodio Salomon.
- 5 Salmonu s Rahabom rodio se Boaz, Boazu s Rutom rodio se Obed, a Obedu se rodio Jesej.
- 6 Jeseju se rodio kralj David. Kralju Davidu s bivšom Urijinom ženom rodio se Salomon.
- 7 Salomonu se rodio Roboam, Roboamu se rodio Abija, a Abiji se rodio Asa.
- 8 Asi se rodio Jozafat, Jozafatu se rodio Joram, a Joramu se rodio Hazija.
- 9 Haziji se rodio Jotam, Jotamu se rodio Ahaz, a Ahazu se rodio Ezekija.
- 10 Ezekiji se rodio Manaseh, Manasehu se rodio Amon, a Amonu se rodio Josija.
- 11 Josiji se rodio Jehonija i njegova braća, za vrijeme progona u Babilon.
- 12 A poslije progona u Babilon Jehoniji se rodio Šealtiel, a Šealtielu se rodio Zerubabel.
- 13 Zerubabelu se rodio Abijud, Abijudu se rodio Elijakim, a Elijakimu se rodio Azor.
- 14 Azoru se rodio Sadok, Sadoku se rodio Akim, a Akimu se rodio Elijud.
- 15 Elijudu se rodio Eleazar, Eleazaru se rodio Matan, a Matanu se rodio Jakov.
- 16 Jakovu se rodio Josip, muž Marije, od koje se rodio Isus koji se zove Krist.
- 17 Svi naraštaja od Abrahama do Davida bilo je četrnaest naraštaja, a od Davida do progona u Babilon četrnaest naraštaja, i od progona u Babilon do Krista četrnaest naraštaja.
- 18 A rođenje Isusa Krista bilo je ovako: Kada je njegova majka Marija bila zaručena s Josipom, ali prije nego što su bili zajedno, pokazalo se da je ona zatrudnjela po Svetom Duhu.
- 19 A Josip, njezin muž, bio je pravedan i nije ju htjeo javno pred ljudima osramotiti, naumio ju potajno otpustiti.
- 20 A dok je on o tomu razmišljao, gle, u snu mu se pojavio GOSPODINOV anđeo, govorči: "Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti

Mariju za ženu jer ono što je u njoj začeto jest od Svetoga Duha.

- 21 Ona će roditi sina i ti ćeš ga nazvati imenom Isus, jer će on spasiti svoj narod od njegovih grijeha."
- 22 A to je sve bilo da bi se ispunilo ono što je GOSPODIN javio preko proroka, rekavši:
- 23 "Gle, djevica će začeti i roditi Sina, i nazvat će ga imenom Emanuel," što prevedeno znači, 'Bog s nama.'"
- 24 Kad se Josip probudio, napravio je kako mu je GOSPODINOV anđeo zapovjedio, uzeo si je svoju ženu,
- 25 ali ju nije tjelesno spoznao dok nije rodila svojega prvog Sina. I on ga je nazvao imenom Isus.

Mudraci s istoka. Bijeg u Egipat

- 2 Nakon rođenja Isusa u judejskom Betlehemu, u dane kralja Heroda, gle, došli su mudraci s Istoka u Jeruzalem,
- 2 rekavši: "Gdje je taj novorođeni Kralj Židova? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku i došli smo mu se pokloniti."
- 3 Kad je to dočuo kralj Herod, jako se uznenirio i s njim sav Jeruzalem.
- 4 I kad je skupio sve svećeničke glavare i narodne pismoznance, ispitivao ih je gdje se treba roditi Krist.
- 5 A oni su mu odgovorili: "U Betlehemu u Judeji, jer je ovako zapisano po proroku:
- 6 'A ti, Betleheme, u Judinoj zemlji, nijesi najmanji među Judinim vladarima, jer će iz tebe izaći Vladar koji će biti pastir mojem narodu Izraelu.'" Mihej 5,1
- 7 Tada Herod, kad je potajno dozvao mudrace, pomno je od njih istražio vrijeme kad se pojavila zvijezda.
- 8 I on ih poslao u Betlehem, rekavši: "Idite i pomno se raspitajte za malo dijete, pa kad ga nadete, javite mi da i ja odem te mu se poklonim."
- 9 Kad su saslušali kralja, otišli su; i gle, zvijezda koju su vidjeli na istoku išla je pred njima sve dok nije stigla i zaustavila se iznad mjesta gdje je bilo Dijete.
- 10 A kad su oni opazili zvijezdu, kako su se obradovali.
- 11 A kad su bili ušli u kuću, vidjeli su malo Dijete s Marijom, njegovom majkom, te su pali na koljena i klanjali mu se. I kad su otvorili svoje riznice i predali su mu darove: zlato, tamjan i smirnu.
- 12 Zatim, kako su u snu bili božanski upozoreni da se ne vraćaju k Herodu, vratili

su se u svoju zemlju drugim putom.

13 A kad su otišli, gle, GOSPODINOV andeo se javio Josipu u snu, rekavši: "Ustani, uzmi malo Dijete i njegovu majku, pa bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne javim, jer će Herod tražiti dijete da ga ubije."

14 Kad je Josip ustao, uzeo je Dijete i njegovu majku noću i krenuo na put u Egipat.

15 I ostao je ondje do Herodove smrti, da bi se ispunilo ono što je GOSPODIN rekao po proroku, rekavši: "Iz Egipta pozvao sam svojega Sina."

16 Tada Herod, kad je uvidio da su ga mudraci prevarili, kako se razljutio te zapovjedio i poslao da poubijaju sve dječake u Betlehemu i po cijeloj njegovoj okolici, od dvije godine pa na niže, i to prema vremenu što ga je ustanovio ispitujući mudrace.

17 Tada se ispunilo ono što je rečeno po proruku Jeremiji, rekavši:

18 Glas se čuo u Rami, plač, jauk i veliko oplakivanje, Rahela oplakuje za svojom djecom i ne može se utješiti jer ih više nema."

19 A kad je Herod umro, gle, GOSPODINOV andeo se javio u snu Josipu u Egiptu,

20 rekavši: "Ustani, uzmi dijete i njegovu majku pa idi u izraelsku zemlju jer su umrli oni koji su tražili život malog Djeteta."

21 Tada je on ustao, uzeo malo Dijete i njegovu majku, i došao u zemlju Izrael.

22 Ali kad je čuo da Arhelaj kraljuje u Juđeji mjesto Heroda, svojega oca, on se bojao ondje otići. No, jer je bio upozoren od Boga, otišao je u pokrajину Galileju.

23 I on je došao i smjestio se u gradu zvanom Nazaret, da bi se ispunilo ono što je rečeno po prorocima: "On će se zvati Nazarećanin."

Isusovo krštenje

3 U one dane došao je Ivan Krstitelj i propovijedao u judejskoj pustinji,

2 i rekavši: "Pokajte se jer se približilo nebesko kraljevstvo."

3 Jer ovo je onaj za kojega je govorio prorok Izajja, rekavši: "Glas jednoga koji viče u pustinji: 'Pripravite Gospodinov put, povrnatjte njegove staze.'"

4 Ivan je imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko struka; a hrana su mu bili skakavci i divlji med.

5 Potom su izašli k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sve područje oko Jordana,

6 on ih je krstio u rijeci Jordanu, a oni su ispovijedali svoje grijeha.

7 A kad je opazio mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, rekao

im: "Zmijsko leglo! Tko vas je upozorio da bježite od Božje srdžbe koja dolazi?

8 Stoga donosite plod dostojan pokajanja,

9 i ne usudite se govoriti u sebi: 'Imamo oca Abrahama.' Jer ja vam velim, Bog može od ovoga kamenja podići djecu Abrahamu.

10 Već je položena sjekira na korijen stabla. Stoga svako stablo koje ne donosi dobrogog ploda sijeće se i baca u oganj.

11 Ja vas zaista krstim vodom za pokajanje, ali onaj koji dolazi iza mene jači je od mene, njegovu obuću ja nisam dostojan ponijeti. On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem.

12 On ima vijaču u svojoj ruci, te će potpuno očistiti svoje gumno i svoju pšenicu će skupiti u žitnicu, a pljevu će spaliti neugasivim ognjem."

13 Tada je Isus došao iz Galileje na Jordan k Ivanu da ga krsti.

14 A Ivan ga je pokušao zaustaviti, rekavši: "Ti trebaš krstiti mene, a ti dolaziš k meni?"

15 A Isus mu odgovarajući rekao: "Dovoljto za sada, jer tako nam je u skladu ispuniti svu pravednost." Tada mu je dopustio.

16 Tada Isus, kad je bio kršten, odmah je izašao iz vode; i gle, nebesa mu se otvorila i On je vido Božjega Duha kako silazi kao golub i spušta se na njega.

17 I odjedanput dopro je glas s neba, rekavši: "Ovo je moj ljubljeni Sin, s njim sam vrlo zadovoljan."

Sotona kuša Isusa

4 Potom je Duh odveo Isusa u pustinju da bude iskušan od đavla.

2 I kad je postio četrdeset dana i četrdeset noći, naposljetku je ogladnio.

3 Tada je pristupio k njemu napasnik i rekao: "Ako si ti Božji Sin, zapovjedi da ovo kamenje postane kruh."

4 A On mu odgovarajući rekao: "Napisano je: 'Ne živi čovjek samo od kruha, nego od svake riječi koja izlazi iz Božjih usta.'"

5 Zatim ga đavao odveo gore u sveti grad i postavio ga na vrh hrama,

6 pa mu rekao: "Ako si ti Božji Sin, baci se dolje. Jer je napisano: 'On će zapovjediti svojim andelima za tebe,' i 'Oni će te ponijeti na svojim rukama, da nebi gdje svojom nogom udario o kamen.'"

7 Isus mu rekao: "Napisano je i ovo: 'Ne iskušavaj Gospodina, svojega Boga.'"

8 I ponovno ga je đavao odveo na vrlo visoku goru te mu pokazao sva kraljevstva svijeta i njihovu slavu.

9 I rekao mu: "Dat ćuti sve ovo ako padneš na koljena i pokloniš mi se."

10 Onda mu je Isus rekao: "Odlazi, sotono! Jer je napisano: 'Gospodinu svojem Bogu samo se klanjam i samo njemu jedinomu služi.'"

11 Zatim ga je đavao ostavio, i gle, andeli su došli i posluživali ga.

12 Kad je Isus čuo da je Ivan bačen u zator, otišao je u Galileju.

13 Ostavio je Nazaret, došao je i boravio u Kapernaumu, gradu uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu.

14 Da bi se ispunilo ono što je rečeno po proroku Izajiji, rekavši:

15 Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, put uz more s one strane Jordana, neznačka Galileja,

16 narod koji je sjedio u tmini, vidio je veliku svjetlost, onima koji su sjedili u blizini smrtevine sjene osvanula je svjetlost."

17 Otada je Isus počeo propovijedati, rekavši: "Pokajte se, jer se približilo nebesko kraljevstvo."

18 Isus hodajući uz Galilejsko more, vidio je dvojicu braće, Šimuna, zvanog Petar, i Andriju, njegova brata, kako bacaju mrežu u more; jer su bili ribari.

19 On im rekao: "Podite za mnom, Ja ću vas napraviti ribarima ljudi."

20 Tada su oni odmah ostavili svoje mreže i pošli za njim.

21 Idući odatle dalje, On je opazio drugu dvojicu braće, Jakova sina Zebedejeva i njegova brata Ivana, u lađici sa svojim ocem Zebedejem, krpajući mreže. On ih pozvao,

22 a oni odmah ostavili lađicu i svojega oca te pošli za njim.

23 Isus je obilazio po cijeloj Galileji poučavao u sinagogama i propovijedao Radosnu vijest o kraljevstvu i ozdravljao od svake vrste bolesti i svake vrste nemoći među narodom.

24 Tada se proširio glas o njemu, po cijeloj Siriji. Dovodili su k njemu svakojake bolesnike s raznim bolestima i mukama, opsjednute zlim duhom, pomračena uma i tjelesno uzete; i On ih je ozdravljao.

25 I za njim je pošlo veliko mnoštvo naroda iz Galileje, Dekapolisa, Jeruzalema, Judeje i s one strane Jordana.

Propovijed na gori

5 Vidjeviš mnoštvo naroda, On je uzišao na goru, i kad je sjeo pristupili su mu njegovi učenici.

2 Zatim je On progovorio i počeo ih učiti, rekavši:

3 "Blagoslovjeni su siromašni duhom, jer je njihovo nebesko kraljevstvo.

4 Blagoslovjeni su ožalošćeni, jer će biti

utješeni.

5 Blagoslovjeni su ponizni, jer oni će baštiniti zemlju.

6 Blagoslovjeni su oni koji žeđaju i gladuju za pravednošću, jer će se nasititi.

7 Blagoslovjeni su milosrdni, jer će postići milosrđe.

8 Blagoslovjeni su oni koji su čista srca, jer će vidjeti Boga.

9 Blagoslovjeni su mirotvorci, jer će se zvati Božji sinovi.

10 Blagoslovjeni su oni koji su progonjeni zbog pravednosti, jer je njihovo nebesko kraljevstvo.

11 "Blagoslovjeni ste vi kad vas, zbog mene, grde i progone i protiv vas lažno govore svake vrste zla.

12 Radujte se i budite puni veselja, jer vas na nebu čeka nagrada, jer tako su progonili proroke koji su bili prije vas. **13** Vi ste sol zemlje, ali ako sol izgubi svoju slanost, čime će se osoliti? Jer više nije ni za što, nego da se izbací van da ju ljudi gaze.

14 Vi ste svjetlost svijeta. Grad smješten na brijezu ne može se skriti.

15 Ni svjetiljka se ne pali i stavlja pod košaru, nego na stalak svjetiljke da daje svjetlost svima koji su u kući.

16 Neka vaša svjetlost tako zasjaji pred ljudima da oni moževidjeti vaša dobra djela i da slave vašega Oca na nebu.

17 Nemojte misliti da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Ja ih nisam došao ukinuti nego ispuniti.

18 Jer, istinu vam govorim, dok ne prođe nebo i zemlja, ni jedno slovce, ni jedna crtica neće nestati iz Zakona dok se sve ne ispuni.

19 Stoga tko god prekrši i jednu od tih najmanjih zapovijedi i tako uči ljudе, bit će zvan najmanji u kraljevstvu nebeskom; dok će onaj koji ih bude vršio i druge učio biti zvan velikim u kraljevstvu nebeskom.

20 Jer velim vam, ne bude li vaša pravednost veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, vi nećete ni u kom slučaju uči u nebesko kraljevstvo.

21 Čuli ste daje rečeno starima: 'Ne ubij,' a tko god ubije, bit će u opasnosti od suda.

22 A ja vam velim da svaki onaj tko se srdi na svojega brata bez razloga bit će u opasnosti od suda. I tko veli svojem bratu: 'Raka!', bit će u opasnosti od Vijeća. A tko god reče svojemu bratu: 'Ti, bezumničel!' Bit će u opasnosti paklenog ognja.

23 Pa stoga, ako doneseš svoj dar na žrtvenik, pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe,

24 ostavi svoj dar ondje pred žrtvenikom te idi, pa se najprije pomiri s bratom, a onda

dodji i prinesi svoj dar.

25 Brzo se prijateljski nagodi sa svojim protivnikom, još dok si s njim na putu, da te ne bi on bilo kad predao sudcu, a sudac stražaru, pa da te bace u zatvor.

26 Istinu vam govorim, nipošto nećeš izići odatle dok ne platiš i posljednji novčić.

27 Čuli ste da je rečeno starima: 'Ne pravi preljuba.'

28 A ja vam velim da svaki onaj koji s požudom pogleda ženu, već je u svojem srcu s njom počinio preljub.

29 Ako te twoje desno oko navodi na grijeh, iskopaj ga i baci od sebe; jer bolje je da ti propadne jedan od tvojih udova nego da twoje cijelo tijelo bude bačeno u pakao.

30 Ako te twoja desna ruka navodi na grijeh, odsijeci je i baci od sebe; jer bolje je da ti propadne jedan od tvojih udova, nego da twoje cijelo tijelo bude bačeno u pakao.

31 Nadalje je isto rečeno: 'Tko god otpusti svoju ženu, neka joj da otpusni list.'

32 A ja vam velim da svaki onaj koji otpusti svoju ženu iz bilo kojega razloga, osim zbog bludništva, navodi ju na preljub, i kto se god oženi otpuštenom ženom, pravi preljub.

33 Čuli ste još da je rečeno onima starima: 'Ne zaklinji se krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve.'

34 A ja vam velim: 'Ne zaklinji se nikako; ni nebom, jer je prijestolje Božje;

35 ni zemljom, jer je podnožje Njegovim nogama; ni Jeruzalemom, jer je grad velikoga Kralja.

36 Ne zaklinji se ni svojom glavom, jer ni jednu vlas ne možeš napraviti bijelom ili crnom.

37 Neka vaša riječ: 'Da,' bude 'Da,' a vaše 'Ne,' bude 'Ne.' Jer što je god više od toga, dolazi od zloga.

38 Čuli ste da je rečeno: 'Oko za oko, zub za zub.'

39 A ja vam velim: ne opirite se zlom čovjeku! Nego, pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni mu i lijevi.

40 "Ako te netko hoće tužiti sudu da ti se domogne košulje, prepusti mu i ogrtač.

41 Ako te tko prisili da ideš s njim jednu milju, idи i dvije.

42 Daj onome tko te prosi, a tko hoće od tebe posudititi, ne odbij ga.

43 Čuli ste da je rečeno: 'Voli svojega bližnjega i mrzi svojega neprijatelja!'

44 A ja vam velim: volite svoje neprijatelje, blagoslivljajte one koji vas psuju, pravite dobro onima koji vas mrze, i molite za one koji vas iskorištavaju i progone,

45 kako biste postali sinovi svojega Oca na nebu, jer On pravi da njegovo sunce izlazi

nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednim i nepravednim.

46 Jer ako volite one koji vas vole, kakvu plaću imate? Ne prave li to isto i ubirači poreza?

47 I ako samo svoju braću pozdravljate, što više pravite od drugih? Ne prave li to isto i ubirači poreza?

48 Stoga, budite savršeni, kao što je savršen vaš nebeski Otac."

O milostinji i zemaljskim dobrima

6 "Pazite da svoju milostinju ne dajete pred ljudima da vas oni vide. Inače nema vam plaće od vašega Oca na nebu.

2 Stoga, kad daješ milostinju, ne razglasuj pred sobom, kako to rade licemjeri u sinagogama i na ulicama, tako da bi ih ljudi hvalili. Istinu vam govorim, oni imaju svoju plaću.

3 A ti kad daješ milostinju, neka tvoja ljevičica ne zna što pravi tvoja desnica,

4 tako da tvoja milostinja bude u tajnosti; a tvoj Otac, koji vidi u tajnosti, uzvratit će ti javno.

5 A kad se molite, ne budite poput licemjera. Jer oni vole upadno moliti stojeći u sinagogama i na uglovima ulica, tako da ih ljudi možeju vidjeti. Istinu vam govorim, oni imaju svoju plaću.

6 A ti kad moliš, uđi u svoju sobu, i kad zatvoriš za sobom vrata, pomoli se svojem Ocu, koji je na tajnom mjestu; i tvoj Otac, koji vidi u tajnosti, nagradit će te javno.

7 A vi kad se molite, ne ponavljajte isprazne riječi kao što rade neznabوšći, koji misle da će biti uslišani zbog mnoštva riječi.

8 Zbog toga nemojte biti kao oni, jer zna vaš Otac što vam je potrebno, još i prije nego ga zamolite.

9 Stoga, molite na ovaj način: Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se Ime tvoje.

10 Dodji kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji.

11 Kruh naš svagdanji daj nam danas.

12 I otpusti nam dugove naše, kako i mi otpuštamo dužnicima svojim.

13 I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zloga. Jer je tvoje kraljevstvo, sila i slava, u vijeće vjekova! Amen.

14 Jer ako vi oprostite ljudima njihove pogreške, ni vaš Otac neće oprostiti vama vaših pogrešaka.

15 Ali ako vi ne oprostite ljudima njihove pogreške, ni vaš Otac neće oprostiti vama vaših pogrešaka.

16 Još više, kad postite, ne budite žalosna lica kao licemjeri, koji izobliče svoja lica tako da izgledaju ljudima kao da poste. Istinu vam govorim, oni imaju svoju pla-

ću.

17 A ti, kad postiš, namaži svoju glavu i umij svoje lice,

18 tako da ne izgledaš ljudima kao da postiš, nego svojem Ocu, koji je na tajnom mjestu; i tvoj otac, koji vidi u tajnosti, nagrađit će te javno.

19 Ne skupljajte sebi blago na zemlji, gdje ga izgrizaju moljci i hrđa, i gdje kradljivci provaljuju i kradu ga.

20 Nego skupljajte sebi blago na nebu, gdje ga ni moljci ni hrđa ne izgrizaju i gdje lopovi ne provaljuju i ne kradu.

21 Doista gdje je tvoje blago, tu će biti isto i tvoje srce.

22 Oko je svjetiljka tijelu. Zato ako ti je oko čisto, cijelo tvoje tijelo bit će puno svjetla.

23 Ali ako ti je oko loše, cijelo tvoje tijelo bit će puno tame. Stoga ako je svjetlost što je u tebi, tama, kako je velika ta tama!

24 Nitko ne može služiti dva gospodara; jer će jednoga mrziti, a drugoga voljeti, ili će jednomu biti odan a drugoga će prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.

25 Zato vam velim: ne brinite se za svoj život, što ćete jesti ili što ćete piti, niti za svoje tijelo, u što ćete odjenuti. Nije li život vredniji od hrane, a tijelo od odjeće?

26 Pogledajte nebeske ptice! One ne siju, ne žanju, niti skupljaju u žitnice, a vaš ih nebeski Otac hrani. Nijeste li vi vredniji od njih?

27 Tko od vas brinući se može dodati svojem stasu jedan lakat?

28 Pa zašto se brinete za odjeću? Pogledajte ljiljane u polju kako rastu: niti se trude ni ne predu.

29 A ja vam velim da se čak ni Salomon u svoj slavi svojoj nije zaodjenuo kao jedan od njih.

30 Pa zato, ako Bog tako odijeva poljsku travu, koja je danas tu, a sutra se već baca u peć, neće li On još više odjenuti vas, o vi malovjerni?

31 Zato nemojte biti zabrinuti, rekavši: 'Što ćemo jesti', ili 'Što ćemo piti,' ili 'Što ćemo odjenuti?'

32 Jer to sve traže neznabušči. Jer vaš nebeski Otac zna da vam je to sve potrebno.

33 Tražite najprije Božje kraljevstvo i njegovu pravednost, a sve ostalo će vam se dodati.

34 Stoga ne budite zabrinuti za sutra, jer će se sutrašnji dan brunuti sam za sebe. Svakom je danu dosta njegovih muka.

Moći molitve i vršenje Božje volje

7 "Nemojte suditi, da ne budete suđeni.

2 Jer sudom kojim sudite bit ćeete suđeni; i istom mjerom kojom mjerite, mjerit će se vama.

3 Zašto gledaš na trun u oku svojega brata, a brvna u svojem vlastitom oku ne opažaš?

4 Ili kako možeš reći svojem bratu: 'Daj da ti izvadim trun iz tvojega oka', a eto, brvno je u tvojem vlastitom oku?

5 Licemjere, najprije izvadi brvno iz svojeg oka, pa ćeš onda jasno vidjeti kako da izvadiš trun iz oka svojega brata.

6 Ne dajte ono što je sveto psima; ni ne bacajte svojega biserja pred svinje da ga pogaze pa se okrenu i rastrgaju vas.

7 Zamolite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se!

8 Jer svaki onaj koji zamoli prima, onaj koji traži nalazi i onome koji kuca bit će otvoreno.

9 Ili, ima li koga među vama da bi svojemu sinu, ako ga zamoli kruha, dao kamen?

10 Ili, ako zamoli za ribu, hoće li mu dati zmiju?

11 Pa ako vi, premda ste zli, znate darivati svoju djecu dobrim darovima, koliko će više vaš Otac, koji je na nebu, darovati one koji ga zamole!

12 Stoga, sve ono što želite da ljudi prave vama, pravite i vi njima, jer to je Zakon i Proroci.

13 Uđite na uska vrata, jer su široka vrata i prostran put koji vodi u propast i mnogo ih je koji po njemu idu.

14 Jer su uska vrata i tjesan put koji vodi u život, a malo je onih koji ga nalaze.

15 Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjoj odjeći, a iznutra su grabežljivi vukovi.

16 Prepoznat ćete ih po njihovim plodovima. Zar ljudi s trnjem beru grožđe ili s bodljike smokve?

17 Tako svako dobro stablo rađa dobre plodove, a nevaljano stablo rađa nevaljane plodove.

18 Ne može dobro stablo roditi nevaljane plodove, ni nevaljano stablo dobre plodove.

19 Svako stablo, ako ne rađa dobre plodove, siječe se i baca u oganj.

20 Stoga, prepoznat ćete ih po njihovim plodovima.

21 Neće svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine', ući u nebesko kraljevstvo, nego onaj koji vrši volju mojega Oca na nebu.

22 Mnogi će mi u onaj dan reći: 'Gospodine, Gospodine', nismo li mi u tvoje Ime prorokovali, u tvoje Ime izgonili zle duhove i u tvoje Ime izvodili mnoga čudesa?

23 Tada će im reći: 'Nikad vas nisam poznavao; odlazite od mene, vi koji pravite bezakonje!'

24 Stoga, tko god sluša ove moje riječi i vrši ih, bit će kao mudar čovjek koji svoju kuću sagradi na kamenu.

25 Zaplušti kiša, navalni poplava, puhnu vjetrovi i udare na tu kuću, ali se ona ne sruši, jer je utemeljena na kamenu.

26 Tako, tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će poput ludoga čovjeka koji svoju kuću sagradi na pijesku.

27 Zaplušti kiša, navale bujice i poplava, puhnu vjetrovi i udare na tu kuću i ona se sruši, i njezina ruševina je velika.'

28 Tako kad je Isus dovršio ove riječi, bilo je mnoštvo naroda zaneseno njegovim naukom,

29 jer ih je učio kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznaci.

Oluja na moru

8 Kad je Isus sišao s gore, pošlo je za njim veliko mnoštvo naroda.

9 I gle, prišao mu gubavac i poklonio mu se, rekavši: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."

3 Tada je Isus pružio ruku i dotaknuo ga se, rekavši: "Ja hoću; budi očišćen!" I odmah je bio očišćen od gube.

4 Isus mu rekao: "Nikome to ne govori; nego idi svojim putom, pokaži se svećeniku i prinesi dar koji je Mojsije zapovjedio, njima za svjedočanstvo."

5 Kad je ušao Isus u Kafarnaum, prišao mu neki stotnik moleći ga,

6 rekavši: "Gospodine, moj sluga leži kod kuće uzet, u strašnim mukama."

7 A Isus mu rekao: "Ja ću doći i ozdraviti ga."

8 A stotnik mu odgovorio: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod moj krov, nego samo reci riječ i ozdravit će moj sluga.

9 Jer i ja, koji sam podložan drugima, imam pod sobom vojnike i jednomu velim: 'Idi,' i on ode; drugome: 'Dodi,' i on dođe; a slobodjem sluzi: 'Uradи to,' i on uradi."

10 Kad je Isus to čuo, zadivio se i rekao onima koji su išli za njim: "Istinu vam govorim, toliko velike vjere nisam našao ni u koga u Izraelu!"

11 Ja vam velim, mnogi će doći s istoka i sa zapada i sjesti će za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom,

12 A sinovi kraljevstva bit će izbačeni u najveću tamu, gdje će biti plać i škrgut zuba."

13 Zatim je Isus rekao stotniku: "Idi tvojim putom, neka ti bude kako si vjerovao." I

njegov je sluga ozdravio u isti čas.

14 Kad je došao Isus u Petrovu kuću, video je majku njegove žene gdje leži bolesna u vrućici.

15 On joj se dotaknuo ruke i pustila ju vrućica. Potom je ona ustala i počela ih posluživati.

16 Kad je došla večer, doveli su mu mnoge opsjednute zlim duhom. On je riječju istjerao duhove i sve bolesnike ozdravio,

17 da bi se ispunilo što je rečeno po proruču Izajiji, rekavši: "On je uzeo naše slabosti i ponio naše bolesti."

18 Kad je video Isus veliko mnoštvo naroda oko sebe, zapovjedio je da se prijeđe na drugu obalu.

19 Tada je prišao neki pismoznanac i rekao mu: "Učitelju, slijedit ću te kamo god pošao."

20 A Isus mu rekao: "Lisice imaju jame i nebeske ptice imaju gnijezda, a Čovječji Sin nema ni gdje nasloniti svoju glavu."

21 Potom mu je drugi od njegovih učenika rekao: "Gospodine, dopusti da najprije odem i pokopam svojega oca."

22 A Isus mu odgovorio: "Slijedi me i pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve."

23 Kad je On ušao u lađicu, ušli su za njim i njegovi učenici.

24 Iznenada se na moru podigla tako velika oluja da su valovi gotovo prekrili lađicu. A On je spavao.

25 Tada su učenici prišli k njemu i probudili ga, rekavši: "Gospodine, spasi nas! Izginutusmo!"

26 A On im rekao: "Zašto ste strašljivi, vi malovjerni?" Zatim je ustao, zaprijetio vjetrovima i moru; i nastala je velika tišina.

27 A ljudi su se čudili, rekavši: "Tko to može biti da ga čak vjetrovi i more slušaju?"

28 Kad je došao na drugu stranu, u gaderenski kraj, došli mu u susret dva opsjednuta zlim duhovima, izlazeći iz grobnica, vrlo goropadni, tako da nitko nije mogao proći onim putom.

29 I iznenada su oni povikali: "Što mi imamo s tobom, Isuse, Sine Božji? Jesi li došao ovdje mučiti nas prije vremena?"

30 A nedaleko od njih paslo je veliko krdo svinja.

31 Tada su ga zli duhovi zamolili, rekavši: "Ako nas istjeraš, dopusti da odemo u krdo svinja."

32 On im rekao: "Idite." I kad su oni izišli, otišli su i ušli u krdo svinja. I gle, iznenada cijelo krdo svinja jurnulo je divlje niz veliki obronak u more i podavilo u vodi.

33 A pastiri koji su ih čuvali pobegli su te otišli u grad i izvijestili o svemu što se dogodilo, uključujući i one s opsjednutim

zlim duhovima.

34 I gle, sav grad je izišao Isusu u susret. Kad su ga vidjeli, zamolili su ga da ode iz njihova kraja.

Poziv Mateja, Jairova kćи

9 Tako je On ušao u lađicu, prepolovio prijeko i došao u svoj grad.

2 I gle, donijeli su mu uzetoga, ležao je na postelji. A Isus, kad je video njihovu vjeru, rekao je uzetomu bolesniku: "Utješen budi, sinko, oprošteni su ti tvoji grijesi!"

3 Nato su odmah neki od pismoznanaca pomislili u sebi: "Ovaj čovjek huli Boga."

4 A Isus, znajući njihove misli, rekao im: "Zašto mislite zlo u svojim srcima?

5 Pa što je lakše reći: 'Oprošteni su ti grijesi' ili reći: 'Ustan i hodaj'?

6 Nego da možete znati kako Čovječji Sin ima vlast na zemlji opraćati grijehu", tada je rekao uzetomu: "Ustan, uzmi svoju postelju pa idi svojoj kući!"

7 On je ustao i otisao svojoj kući.

8 Kad je to vidjelo mnoštvo, začudilo se i počelo slaviti Boga koji je takvu vlast dao ljudima.

9 Kad je Isus pošao dalje, opazio je čovjeka imenom Mateja sjedeći u carinarnici. On mu rekao: "Slijedi me!" On je ustao i pošao za njim.

10 Kad je poslije toga Isus sjedio za stolom u njegovoj kući, gle, došli su mnogi ubirači poreza i grješnici te sjeli za stol s njim i s njegovim učenicima.

11 Kad su to opazili farizeji upitali su njebove učenike: "Zašto vaš Učitelj jede s ubiračima poreza i grješnicima?"

12 A kad je to Isus čuo, rekao im: "Ne treba liječnik onima koji su zdravi, nego onima koji su bolesni."

13 Nego idite i naučite što znači: 'Milosti ja želim, a ne žrtve.' Ja doista nisam došao da zovem pravednike, nego grješnike na pokajanje."

14 Tada su došli k njemu Ivanovi učenici, rekavši: "Zašto mi i farizeji često postimo, a tvoji učenici ne poste?"

15 A Isus im rekao: "Možeju li prijatelji mladoženje tugovati dokle god je s njima mladoženja? Ali doći će dani kad će im se oteti mladoženja i tada će oni postititi.

16 Nitko ne krpa rupe na staroj odjeći zakrpon od nesmočena platna; jer bi se zakrpa skupila, razvukla tkaninu i napravila još veću rupu.

17 Ni ljudi ne ulijevaju novo vino u stare vinske mjehove; drukčije, bi se mjehovi raspuknuli, vino se prolilo i mjehovi propali. Novo se vino ulijeva u nove mjehove, pa se oboje sačuva."

18 Dok im je On o tomu govorio, gle, došao je neki vladar i poklonio mu se do zemlje, rekavši: "Kći mi je umrla, pa dodi i stavi svoju ruku na nju pa će oživjeti."

19 Isus je ustao i pošao za njim, isto i njegovi učenici.

20 Iznenada, neka žena koja je dvanaest godina bolevala od krvarenja, prišla mu odostraga i dotakla se ruba njegove haljine.

21 Pomislila je: "Ozdravit ću ako se samo dotaknem njegove haljine."

22 Ali Isus se okrenuo i kad ju opazio, rekao joj: "Utješena budi, kćeri, tvoja te je vjera ozdravila!" I žena je ozdravila istoga časa.

23 A kad je Isus došao u vladarevu kuću i video svirače i svjetinu gdje prave veliku buku,

24 rekao im: "Napravite mjesta, jer djevojčica nije umrla nego spava." Oni su mu se podsmijevali.

25 A kad je svjetina istjerana van, On je ušao unutra, uzeo ju za ruku i djevojčica je ustala.

26 I glas se o tomu raširio po cijelom onom kraju.

27 Kad je Isus otisao odatle, pošli su za njim dva slijepca vičući i govoreći: "Smiluj nam se, Sine Davidov!"

28 A kad je bio ušao u kuću, prišli su k njemu slijepci. A Isus im rekao: "Vjerujete li da ja to mogu napraviti?" "Da, Gospodine," odgovorili mu oni.

29 Tada se On dotaknuo njihovih očiju, rekavši: "Neka vam bude prema vašoj vjeri."

30 I otvorile im se oči, a Isus ih strogo upozorio, rekavši: "Gledajte da to nitko ne dozna!"

31 A oni, tek što su izišli, raširili su glas o njemu po cijelom onom kraju.

32 Dok su još oni izlazili, doveli su mu čovjeka nijema i opsjednuta zlim duhom.

33 Kad je zli duh bio istjeran, nijemi je progovorio. Mnoštvo se čudilo, rekavši: "Nikad se nešto takvo nije vidjelo u Izraelu!"

34 A farizeji su govorili: "On izgoni zle duhove uz pomoć vladara zlih duhova."

35 Tako je Isus obilazio sve gradove i sela, učio u tamošnjim sinagogama i propovijedao Radosnu vijest o kraljevstvu i ozdravljaо ljudi od svake slabosti i svake bolesti.

36 A kad je video mnoštvo naroda, On se vrlo sažalio nad njima, jer su bili izmučeni i raštrkani naokolo kao ovce bez pastira.

37 Tada je rekao svojim učenicima: "Zaista, žetva je velika, a poslenika je malo."

38 Zato molite gospodara žetve da pošalje poslenike u svoju žetvu."

Poslanje apostola

10 I kad je On pozvao k sebi svojih dvanaest učenika, dao im vlast nad nečistim duhovima da ih izgone, da ozdravljaju od svake bolesti i od svake nemoći.

2 A ovo su imena dvanaest apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i njegov brat Andrija; Jakov sin Zebedejev i njegov brat Ivan;

3 Filip i Bartolomej; Toma i Matej ubirač poreza; Jakov, sin Alfejev, i Lebaj, čije je prezime bilo Tadej;

4 Šimun Kanaanac i Juda Iskariotski, koji ga izdao.

5 Tu dvanaestoricu poslao je Isus i zapovjedio im, rekavši: "Ne idite k neznabotčima, i ne ulazite ni koji samarijski grad.

6 Nego idite radije k izgubljenim ovcama Izraelova doma.

7 I na putu kako idete ovako propovijedajte: 'Približilo se nebesko kraljevstvo.'

8 Ozdravljajte bolesne, čistite gubave, uskrsavajte mrtve, izgonite zle duhove! Badava ste primili, badava i dajite.

9 Ne pribavljajte sebi ni zlata, ni srebra, ni bakra u pojase za novac,

10 ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa, jer poslenik zavređuje svoju hranu.

11 U koji god grad ili selo uđete, ispitajte ima li tu tko dostojan, te ostanite ondje dok ne odete odatile.

12 Kad uđete u koju kuću, pozdravite ukućane.

13 Bude li kuća dostoјna, neka na nju siđe vaš mir. Ne bude li dostoјna, neka se vaš mir vrati k vama.

14 Ako vas gdje ne prime i ne poslušaju vaše riječi, kad izidete iz te kuće ili grada, otresite prašinu sa svojih nogu.

15 Istinu vam govorim, lakše će biti zemlji Sodomi i Gomori u dan suđenja nego onomu gradu!

16 Evo, Ja vas šaljem kao ovce među vukove. Zato budite mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi.

17 Čuvajte se ljudi, jer će vas oni predavati Vijećima i bičevati vas u svojim sinagogama.

18 I izvodit će vas pred upravitelje i kraljeve zbog mene, za svjedočanstvo njima i neznabotčima.

19 A kad vas predaju, ne budite zabrinuti kako ćete ili što ćete govoriti, jer će vam se onoga časa dati ono što trebate govoriti.

20 Jer nijeste to vi koji govorite, nego Duh vašega Oca govori u vama.

21 Tada će brat predavati brata na smrt i otac svoje dijete; i djeca će se dizati protiv roditelja i predavati ih u smrt.

22 A vas će svi ljudi mrziti zbog mojega

imena. Ali tko ustraje do kraja, bit će spašen.

23 A kad vas počnu progoniti u jednom gradu, bježite u drugi. Istinu vam govorim, sigurno nećete obići izraelske gradove prije nego što dođe Čovječji Sin.

24 Niye učenik iznad svojega učitelja, ni sluga iznad svojega gospodara.

25 Dosta je učeniku da on bude kao njegov učitelj, a sluzi da bude kao njegov gospodar. Ako su gospodara kuće nazivali Belzebubom, koliko će još više nazvati njegove ukućane!

26 Stoga nemojte ih se bojati. Ništa nije skriveno što neće biti otkriveno ni tajno što se neće doznati.

27 Što vam god govorim u tami, govorite na svjetlu; što na uho čujete, propovijedajte s krovova.

28 Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne možeju ubiti. Nego bojte se radije onoga koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu.

29 Ne prodavaju li se dva vrapca za jedan novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne padne na zemlju bez volje vašega Oca.

30 A vama su čak i sve vlasti na glavi izbrojene.

31 Stoga ne bojte se; vi više vrijedite od mnoštva vrabaca.

32 Stoga tko god mene prizna pred ljudima, njega ću i Ja priznati pred svojim Ocem koji je na nebu.

33 Tko mene zaniječe pred ljudima, njega ću i ja zanijekati pred svojim Ocem koji je na nebu.

34 Nemojte misliti da sam došao na zemlju donijeti mir. Nisam došao donijeti mir, nego mač.

35 Jer Ja sam došao da rastavim sina od njegova oca, kćerku od njezine majke i snahu od njezine svekrve.

36 Čovjeku će biti neprijatelji njegovi ukućani.

37 Tko voli svojega oca ili svoju majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko voli sina ili kćerku više nego mene, nije mene dostojan.

38 Tko ne uzme svoj križ i ne pode za mnjom, nije mene dostojan.

39 Tko nađe svoj život, izgubit će ga, a tko izgubi život zbog mene naći će ga.

40 Tko vas prima, mene prima, a tko mene prima, prima onoga koji je mene poslao.

41 Tko prima proroka zato što je prorok, primit će proročku nagradu. I tko prima pravednika zato što je pravednik, primit će pravednikovu nagradu.

42 Tko god pruži jednomu od ovih malenih samo čašu hladne vode zato što je moj

učenik, zaista velim vam, nikako neće izgubiti svoju nagradu.”

Nepokajani gradovi

11 Nato se dogodilo, kad je Isus dovršio sa zapovijedima dvanaestorici svojih učenika, otišao je odatle dalje naučavati i propovijedati po njihovim gradovima.

2 A kad je Ivan čuo u zatvoru za Kristova djela, poslao je dvojicu od svojih učenika, 3 da ga pitaju: “Jesi li ti onaj koji treba doći, ili da čekamo drugoga?”

4 Isus im je odgovarajući rekao: “Idite i recite Ivanu sve što čujete i vidite:

5 “Slijepi dobivaju vid, hromi hodaju, gubavci se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, i siromasima se propovijeda Radosna vijest.

6 Blagoslovljen je onaj tko se zbog mene ne osramoti.”

7 A kad su oni otišli, Isus je počeo govoriti mnoštvu naroda o Ivanu: “Što ste išli u puštinju gledati? Trsku koju vjetar njiše?

8 Pa što ste izišli gledati? Čovjeka odjevena u finu haljinu? Zaista, oni koji nose finu odjeću, borave u kraljevskim dvorima.

9 Pa što ste onda izišli gledati? Proroka? Da, velim vam, i više nego proroka.

10 Jerto je onaj o kojemu je napisano: ‘Evo, šaljem svojega glasnika pred tvojim licem koji će pred tobom pripraviti put.’

11 Istinu vam govorim, između rođenih od žene nije se uzdigao veći od Ivana Krstitelja; ali onaj koji je najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega.

12 A od vremena Ivana Krstitelja do sada nebesko kraljevstvo trpi nasilje i siloviti ga uzimaju silom.

13 Jer svi su Proroci i Zakon prorokovali o tomu do Ivana.

14 I ako mi hoćete povjerovati, on je Ilija koji treba doći.

15 Tko ima uši za čuti, neka čuje!

16 A kome će prispodobiti ovaj naraštaj? Nalik je djeci što sjede na trgovima i dovikuju drugima,

17 rekavši: ‘Zasvirali smo vam na frulu, a vi nijeste zaplesali. Zapjevali smo vam tužaljke, a vi nijeste zaplakali.’

18 Došao je Ivan ne jedući ni pijući, a oni govore: ‘Opsjednut je zlim duhom.’

19 Došao je Čovječji Sin jedući i pijući, a oni govore, ‘Gle, izjelice i pijanice, prijatelj ubirača poreza i grješnika!’ Ali mudrost je opravdana svojom djecom.”

20 Tada je počeo koriti gradove, u kojima je bilo proizvedeno najviše njegovih čudesa, što se nisu pokajali:

21 Teško tebi, Korozaine! Teško tebi, Betسايد! Jer da su čudesa, koja su izvedena među vama, izvedena u Tiru i Sidonu, već

bi se odavno pokajali u kostrijeti i pepelu.

22 Ali Ja vam velim, bit će mnogo lakše gradu Tiru i Sidonu na Sudnji dan nego vama.

23 A ti, Kafarnaume, koji si do nebesa podignut, u pakao ćeš propasti. Jer da su čudeša, koja su izvedena među vama, izvedena u Sodomi, ostala bi do dana današnjega.

24 Ali Ja vam velim, bit će mnogo lakše zemlji Sodomi na Sudnji dan nego tebi.”

25 U ono vrijeme Isus je rekao: “Ja ti zahvaljujem, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sve sakrio od mudrih i umnih, a otkrio si malenima.

26 Da, Oče, jer to tako izgleda dobro u tvojem pogledu.

27 Sve je meni predao moj Otac, a nitko ne poznaje Sina nego samo Otac. Nitko ne poznaje Oca nego Sin i onaj kojemu ga Sin hoće otkriti.

28 Dodite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni, i ja će vam dati počinak.

29 Uzmite na sebe moj jaram i učite se od mene, jer Ja sam nježan i čedna srca i naći ćete počinak svojim dušama.

30 Jer moj je jaram blag, i moje je breme lagano.”

Čovječji Sin Gospodar Subotnjeg dana

12 U ono vrijeme Isus je išao na Subotnji dan kroz žitne usjeve. Njegovi su učenici bili gladni, te su počeli trgati klasje za jesti.

2 Kad su to opazili farizeji rekli su mu: “Gledaj, tvoji učenici prave što nije zakonom dopušteno praviti na Subotnji dan.”

3 Tada im On rekao: “Nijeste li čitali što je napravio David kad je ogladnio, zajedno s onima koji su bili s njim?

4 Kako je ušao u Božji dom te jeo postavljene kruhove, koje nije bilo po Zakonu dopušteno jesti ni njemu ni njegovim pratiteljima, nego samo svećenicima?

5 Ili, nijeste li čitali u Zakonu da Subotnjim danima svećenici u hramu krše Subotnji dan, a bez krivnje su?

6 A ja vam velim da je na ovom mjestu Jeđan veći od hrama.

7 Kad biste znali što to znači: ‘Ja želim milost a ne žrtvu’, ne biste osuđivali nedužne.

8 Jer Čovječji Sin je Gospodar i od Subotnjega dana.”

9 Poslije odlaska odatle otišao je u njihovu sinagogu.

10 I gle, bio je ondje neki čovjek s usahlom rukom. Oni su ga upitali, da bi ga mogli optužiti, rekavši: ‘Smije li se po Zakonu ozdravljati na Subotnji dan?’

11 On im tada rekao: “Kakav bi to bio

čovjek među vama da svoju jedinu ovcu, kad bi na Subotnji dan upala u jamu, ne bi prihvatio i izvadio?

12 A koliko je više vredniji čovjek od ovce? Stoga, zakonito je na Subotnji dan praviti dobro."

13 Tada je On rekao čovjeku: "Ispruži svoju ruku." On ju ispružio i ona je postala zdrava kao i druga.

14 Potom su farizeji izišli iz sinagoge, održali vijećanje protiv njega kako bi ga mogli pogubiti.

15 Ali kad je to doznao Isus, maknuo se od atle, a veliko mnoštvo je pošlo za njim i On ih je sve ozdravio.

16 On ih je opominjaо da ne razglase o njemu,

17 da bi se ispunilo ono što je rečeno po proroku Izajiji, rekavši:

18 "Gle, evo mojega Sluge kojega sam izabralo, moј Ljubimac kojemu se moja duša raduje. Moj Duh stavit će na njega i On će proglašiti pravdu neznabوšcima.

19 Neće se prepirati ni vikati, niti će mu itko čuti glas na ulicama.

20 Stučene trske neće slomiti, ni ugasiti žiška što tinja, sve dok ne privede pravdu k pobjedi.

21 U njegovo Ime uzdat će se neznabоšci."

22 Tada su mu doveli čovjeka opsjednutu zlim duhom, koji je bio slijep i nijem. On ga je ozdravio, tako da je nijemi govorio i video.

23 I sve se mnoštvo čudilo, rekavši: "Nije li ovo Davidov Sin?"

24 A farizeji, kad su to čuli, rekli su: "Ovaj izgoni zle duhove pomoću Belzebuba, vladara zlih duhova."

25 Znajući njihove misli, Isus im rekao: "Svako kraljevstvo koje je u sebi razdijeljeno opustjet će i svaki grad ili dom u sebi razdijeljen neće opstatи.

26 Ako sotona izgoni sotonu, on je u sebi razdijeljen. Kako će onda opstatи njegovo kraljevstvo?

27 Ako Ja pomoću Belzebuba izgonim zle duhove, cijom ih pomoću izgone vaši sinovi? Zato će vam oni biti sudci.

28 Ali ako ja izgonim zle duhove pomoću Božjega Duha, zaista k vama je došlo Božje kraljevstvo.

29 Ili, kako može netko uči u kuću jakoga čovjeka i opljačkati ga, ako toga jakoga prije ne sveže? Tek mu onda može oplijeniti kuću.

30 Onajtko nije samnom, taj je protiv mene, i tko sa mnom ne skuplja, taj rasipa.

31 Zato velim vam, svaki će se grijeh i bogohulstvo oprostiti ljudima, ali bogo-

hulstvo protiv Svetoga Duha neće im se oprostiti.

32 Ako bilo tko reče nešto protiv Čovječjega Sina, bit će mu oprošteno, ali ako bilo tko govorи protiv Svetoga Duha, neće mu se oprostiti ni na ovom svijetu niti na onom što dolazi.

33 Ili držite da je stablo dobro i plod mu je dobar; ili držite da je stablo nevaljano i plod mu je nevaljan; jer se po plodu stablo prepoznaјe.

34 Zmijsko leglo! Kako možete govoriti o dobrim stvarima kad ste zli? Jer iz obilja srca usta govore!

35 Dobar čovjek iz dobre riznice svojega srca iznosi ono što je dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi ono što je zlo.

36 Ali Ja vam velim da će ljudi za svaku nemarnu riječ koju izreknu dati račun na sudnji dan.

37 Jer ćeš po svojim riječima biti opravdan i po svojim ćeš riječima biti osuđen."

38 Tada su mu odgovorili neki od pismoznanaca i farizeja, rekavši: "Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti znak."

39 A On im je odgovarajući rekao: "Pokvaren i preljubnički naraštaj traži znak, ali mu se neće dati drugi znak osim znaka proroka Jone.

40 Jer kao što je Jona bio u utrobi velike morske ribe tri dana i tri noći, tako će i Čovječji Sin biti tri dana i tri noći u utrobi zemlje.

41 Ljudi iz Ninive će ustati na sudu s ovim naraštajem i osudit će ga, jer su se pokajali na Jonino propovijedanje. A ovdje je zaista jedan veći od Jone.

42 Kraljica Juga ustati će na sudu s ovim naraštajem i osudit će ga, jer je došla s kraja zemlje da bi čula Salomonovu mudrost. A evo zaista, ovdje je jedan veći od Salomona.

43 Kada nečisti duh izide iz čovjeka, luta pustim mjestima tražeći počinka, ali ga ne nalazi.

44 Tada reče: 'Povratit će se u svoju kuću iz koje sam izišao.' I kad stigne, nađe ju praznu, pometenu i uređenu.

45 Tada ode i uzme sobom sedam drugih duhova, mnogo gorih od sebe, koji uđu i ondje se nastane; posljednje stanje onoga čovjeka je gorje nego prvo. Tako će biti i s ovim zlim naraštajem."

46 Dok je on još govorio narodu, vani su stajali njegova majka i njegova braća želeći s njim govoriti.

47 Onda mu je netko rekao: "Gle, vani stoje tvoja majka i tvoja braća i žele s tobom govoriti."

48 A On je odgovorio onome koji mu je

to javio: "Tko je moja majka i tko su moja braća?"

49 I On je ispružio svoju ruku prema svojim učenicima te rekao: "Evo, ovo su moja majka i moja braća!"

50 Jer tko god vrši volju mojega nebeskog Oca, taj je moj brat, sestra i majka."

Prispodoba o zrnu blagu i biseru

13 Onoga istog dana izišao je Isus iz kuće i sjeo pokraj mora.

2 I veliko se mnoštvo naroda skupilo oko njega, tako da je On ušao u lađicu i sjeo, dok je sve mnoštvo stajalo na obali.

3 Potom im je mnogo govorio u prispodbama, rekavši: "Gle, sijač je izišao sijati sjeme.

4 I dok je on sijao, nešto zrnja padne na stranu puta, dodu ptice i pozoblju ga.

5 Nešto padne na kamenito tlo, gdje nije bilo puno zemlje, te brzo izniknu jer nije bilo duboke zemlje.

6 Ali kad izide sunce, ono uvenu od vrućine, a kako nije imalo korijena, usahnu.

7 Nešto padne među trnje, i trnje uzraste i uguši ga.

8 A drugo padne na dobru zemlju i doneše plod: nešto stostruko, nešto šezdesetostruk, nešto tridesetostruk.

9 Tko ima uši za čuti, neka čuje!"

10 Prišli su mu njegovi učenici i zapitali ga: "Zašto im govorиш u prispodbama?"

11 On im je odgovarajući rekao: "Zato jer je vama dano da znate tajnosti nebeskog kraljevstva, a njima to nije dano.

12 Jer tko god ima, tomu će se više dati, i on će imati u izobilju, a tko nema oduzet će mu se čak i ono što ima.

13 Zbog toga, Ja njima govorim u prispodbama jer, gledajući oni ne vide, i slušajući, oni ne čuju i ne razumiju.

14 Na njima je ispunjeno proročanstvo proroka Izajije, koje govorи: 'Slušajući čut ćete a nećete razumjeti, a gledajući vidjet ćete, a nećete opaziti;

15 jer je otvrđnulo srce ovoga naroda. Svojim ušima teško čuju, a svoje oči su zatvorili, osim da svojim očima progledaju, da svojim ušima pročuju, svojim srcem počnu razumijevati i da se obrate, pa da ih ozdravim.'

16 A blagoslovljene su vaše oči jer vide i vaše uši jer čuju.

17 Zaista, istinu vam velim, da su mnogi proroci i pravednici željeli vidjeti sve što vi vidite, ali oni to nisu vidjeli, i čuti ono što vi čujete, ali nisu čuli.

18 Zato sada poslušajte prispodobu o sijaču:

19 Svakom onom tko čuje riječ o kraljev-

stvu, a ne razumije, pa dolazi onaj zlobni te mu otme ono što mu je u srcu posijano. To je onaj koji je primio sjeme pokraj puta.

20 A onaj koji primi sjeme na kamenito tlo, to je onaj koji čuje riječ i odmah je prima sa veseljem,

21 ali kako nema u sebi korijena, nestalan je i izdrži neko vrijeme. A kad dođe nevolja ili progonstvo zbog riječi, odmah se spatkne.

22 Sada onaj koji primi sjeme među trnje jest onaj koji čuje riječ, ali svjetska briga i zavodljivost bogatstva uguše riječ i on ostane neplodan.

23 A onaj koji primi sjeme na dobru zemlju jest onaj koji čuje riječ i razumije ju, koji zaista donosi plod: neki stostruko, neki šezdesetostruk, a neki tridesetostruk."

24 On im je iznio drugu prispodobu, rekavši: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi;

25 ali dok su ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj pa posije kukolj po pšenici i ode.

26 Pa kad usjev naraste i doneše rod, tada se pojavi i kukolj.

27 Sluge vlasnika dođu k njemu te mu reknu: 'Gospodaru, nijesi li posijao dobro sjeme na svojoj njivi? Kako onda ima kukolja?'

28 On im rekao: 'To je napravio neprijatelj.' Nato mu sluge reknu: 'Hoćeš li da odemo i da ga pokupimo?'

29 A on reče, 'Ne, da ne biste skupljajući kukolj iščupali s njim i pšenicu.

30 Ostavite neka oboje zajedno raste do žetve, a u vrijeme žetve reći ću žeteocima: "Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a pšenicu skupite u moju žitnicu."

31 Iznese im drugu prispodobu, rekavši: "Kraljevstvo je nebesko kao gorušičino zrno, koje čovjek uzme i posije ga na svojoj njivi.

32 Ono je, istina, najmanje od svih drugih sjemena; ali kad uzraste, postane stablo, tako da dolaze nebeske ptice i gnijezde se u njegovim granama."

33 Drugu im prispodobu počeo govoriti: "Kraljevstvo je nebesko kao kvasac koji uzme žena te ga pomiješa s tri mjere brašna dok sve ne ukvara."

34 Sve je to Isus govorio mnoštvu naroda u prispodbama; i ništa im nije rekao bez prispodoba,

35 da bi se ispunilo ono što je rečeno po proroku, rekavši: "Ja ću otvoriti svoja usta u prispodbama; izgovorit ću ono što je bilo držano u tajnosti od postanka svijeta."

36 Tada je Isus otpustio mnoštvu i otišao

u kuću. Tu su mu pristupili njegovi učenici, rekavši: "Objasni nam prispopobu o kukolju na njivi."

37 On im je odgovarajući rekao: "Onaj koji sije dobro sjeme jest Čovječji Sin."

38 Njiva je svijet, dobro sjeme su sinovi kraljevstva, a kukolj su sinovi zloga.

39 Neprijatelj koji ga je posijao jest đavao, žetva je svršetak svijeta, a žeteoci su anđeli.

40 Stoga kao što se kukolj skuplja i pali u vatri, tako će biti na svršetku ovoga svijeta.

41 Čovječji Sin će odaslati svoje anđele pokupiti iz njegova kraljevstva sve ono što zavodi i sve one koji rade bezakonja,

42 i bacit će ih u ognjenu peć. Ondje će biti plać i škrugut zuba.

43 Tada će pravednici zasjati kao sunce u kraljevstvu svojega Oca. Onaj tko ima uši za čuti, neka čuje!

44 Nebesko kraljevstvo je kao blago skriveno na njivi, koje čovjek pronađe i sakrije ga, te sav radostan ode pa rasproda sve što ima i kupi onu njivu.

45 Opet, kraljevstvo je nebesko kao trgovac koji traži lijepo biserje,

46 Kad pronađe dragocjeni biser, ode i rasproda sve što ima i kupi ga.

47 Opet, kraljevstvo je nebesko kao mreža što se baci u more i zahvati svakovrsne ribe,

48 koju, kad se napuni, ribari izvuku na obalu te sjednu i pokupe dobre ribe u posude, a loše izbace van.

49 Tako će biti i na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih

50 i bacit će ih u ognjenu peć. Ondje će biti plać i škrugut zuba.

51 Isus im rekao: "Jeste li sve ovo razumjeli?" Oni su mu odgovorili: "Da, Gospodine."

52 Tada im On rekao: "Zato je svaki pismoznanac, koji je poučen o kraljevstvu nebeskom, kao domaćin koji vadi iz svoje riznice ono što je novo i staro."

53 Poslije toga kad je Isus završio s tima prispopobama, otišao je odatile.

54 A kad je došao u svoj rodni kraj, učio je u njihovoј sinagogi, toliko da su mu se divili i govorili: "Gdje je ovaj čovjek dobio tu mudrost i ta moćna djela?

55 Nije li ovo tesarov sin? Nije li mu majka Marija? A njegova braća Jakov, Josip, Šimun i Juda?

56 I njegove sestre, nisu li one s nama? Gdje je onda ovaj čovjek dobio sve to?"

57 Tako je On bio za njih kamen spoticanja. A Isus im rekao: "Prorok nije bez časti, osim u svojemu rodnom kraju, kod svoje

rodbine i u svojoj kući."

58 On nije ondje izveo velikih čudesa zbog njihove nevjere.

Prvo umnažanje kruha. Isus ide po vodi

14 U ono vrijeme došao je do Heroda tetrarha glas o Isusu,

2 pa je rekao svojim slugama: "To je Ivan Krstitelj! On je uskrsnuo od mrtvih i stoga čudesne sile djeluju u njemu."

3 Herod je, naime, pograbio Ivana, svezao ga i bacio u zatvor zbog Herodijade, žene svojega brata Filipa,

4 jer mu je Ivan rekao: "Nije ti po zakonu dopušteno imati ju."

5 Premda ga je tada htjeo dati ubiti, ali se je bojao mnoštva naroda, jer su ga smatrali za proroka.

6 A kad su slavili Herodov rođendan, Herodijadina kći je plesala pred okupljenima i to se svidjelo Herodu.

7 Zato joj je obećao uz prisegu dati sve što ona zatraži.

8 Tako je ona, potaknuta od svoje matere, rekla: "Daj mi ovdje na pladnju glavu Ivana Krstitelja."

9 Kralju je bilo žao; ali uza sve to, zbog zakletve i gostiju koji su sjedili s njim za stolom, on je zapovjedio da joj se da.

10 Tako je on poslao i dao Ivanu odrubiti glavu u zatvoru.

11 I donijeli su njegovu glavu na pladnju i dali ju ju djevojci, a ona ju odnijela svojoj materi.

12 Potom su došli njegovi učenici, uzeli tijelo i pokopali ga te otišli i javili Isusu.

13 Kad je to čuo Isus, otišao je sam odatile ladicom na samotno mjesto. Ali kad je to doznao mnoštvo pošlo je za njim pješke iz gradova.

14 Kad je Isus izišao iz ladije, video je mnoštvo naroda, sažalio se nad njim te je ozdravio njihove bolesnike.

15 A kad je došla večer, pristupili su k njemu njegovi učenici, rekavši: "Ovo je mjesto vrlo pusto i već je kasno. Pošalji ovaj narod odavde da može ići u sela kupiti si hrane."

16 A Isus im rekao: "Nije potrebno da odlaži, vi mu dajte nešto za jelo!"

17 A oni su mu rekli: "Imamo ovdje samo pet kruhova i dvije ribe."

18 On je rekao: "Donesite ih k meni."

19 Tada je zapovjedio mnoštvu da posjeda potravi. Ion je uzeo pet kruhova i dvije ribe, i gledajući u nebo, blagoslovio je, razlomio kruhove i dao ih učenicima, a učenici su dali mnoštvu ljudi.

20 Tako su svijeli i nasitili se i nakupili punih dvanaest košara preostalih komadića.

21 A onih koji su jeli i nasitili se bilo je oko pet tisuća muškaraca, bez žena i djece.

22 Odmah poslije toga Isus je uredio da njegovi učenici uđu u lađicu i pred njim da otplove na drugu stranu, dok on otpusti narod.

23 Kad je On otpustio narod, uzišao na goru sam da se moli. Kad je došla večer još je ondje bio sam.

24 Lađica je već bila nasred mora, bacana lijevo-desno valovima, jer je bio protivan vjetar.

25 Tada za četvrte noćne straže Isus je došao k njima, hodajući po moru.

26 A kad su ga učenici opazili gdje hoda po moru, prestrašili se, rekavši: "Ovo je prikaza!" Od straha su počeli vikati.

27 A Isus im odmah progovorio: "Budite utješeni! Ja sam to, ne bojte se!"

28 A Petar mu odgovarajući rekao: "Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dodem k tebi po vodi."

29 A On je rekao: "Dodi!" Kad se Petar spustio s lađice počeo je hodati po vodi da dođe do Isusa.

30 Ali kad je vidio snagu vjetra, prestrašio se, počeo tonuti i vikati: "Gospodine, spasi me!"

31 I odmah mu Isus pružio svoju ruku, prihvatio ga pa mu rekao: "O ti, malovjerniče, zašto si posumnjao?"

32 A kad su oni ušli u lađicu, prestao je vjetar.

33 Oni koji su bili u lađici prišli su mu klanjači se, rekavši: "Ti si zaista Božji Sin!"

34 Pošto su prešli na drugu stranu, došli su na kopno u Genezaret.

35 A kad su ga ljudi onoga kraja prepoznali, obavijestili su o tomu sve okolno područje i doveli mu sve one koji su bili bolesni

36 i zamolili ga da im dopusti samo se dotaknuti rub njegove haljine. I ozdravili su svih koji su ju se dotakli.

Drugo umnažanje kruha

15 Tada su pristupili k Isusu farizeji i pismoznanci iz Jeruzalema, rekavši:

2 "Zašto tvoji učenici krše običaj starih? Jer oni ne peru svoje ruke prije jela."

3 On im je odgovarajući rekao: "A zašto vi isto tako kršite Božju zapovijed zbog svojega običaja?

4 Jer Bog je zapovjedio, rekavši: 'Poštuј svojega oca i svoju majku!' I 'onaj tko prukune oca ili majku, neka se smrću kazni!'

5 A vi velite: 'Tko god reče ocu ili majci: "Ono što bi trebao od mene dobiti, posvećen je dar hramu,"

6 'taj je oslobođen dužnosti prema ocu i majci.' Tako vi poništavate Božju zapovi-

jed svojim običajima.

7 Licemjeri! Dobro je o vama prorokovao Izaija, rekavši:

8 'Ovaj mi se narod približuje svojim govorom i poštije me usnama, ali srce mu je daleko od mene.'

9 Uzalud mi se klanja, dok naučava kao nauk ljudske zapovijedi.'

10 Tada je On dozvao mnoštvo k sebi te mu rekao: "Poslušajte i razumijte:

11 Ne onečišćuje čovjeka ono što mu ulazi u usta, nego ono što mu izlazi iz usta, to ga onečišćuje."

12 Tada mu se približili njegovi učenici, rekavši: "Znaš li da su se uvrijedili farizeji kad su čuli tu riječ?"

13 A On im je odgovorajući rekao: "Svaki nasad koji nije posadio moj nebeski Otac iskorijenit će se."

14 Pustite ih! To su slijepi vođe slijepaca. A ako slijepac vodi slijepca, obojica će pasti u jamu."

15 Tada mu Petar rekao: "Protumači nam tu prispopodobu."

16 A Isus je rekao: "Jeste li i vi još nerazumi?

17 Zar još ne razumijete da sve ono što ulazi u usta ide u trbuš pa se izlučuje?

18 Ali ono što izlazi iz usta, izlazi iz srca, i to pravi čovjeka nečistim.

19 Jer iz srca dolaze zle misli, ubojstva, preljubi, bludnosti, krađe, lažna svjedočanstva, huljenje Boga.

20 To su stvari koje rade čovjeka nečistim, a jesti s neopranim rukama ne pravi čovjeka nečistim."

21 Zatim je Isus otišao odatle i krenuo u tirski i sidonski kraj.

22 Gle, žena Kanaanka došla je iz onoga kraja i povikala za njim, rekavši: "Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta zlim duhom."

23 Ali On joj nije uzvratio ni jedne riječi. Nato mu se približili njegovi učenici i zamolili ga, rekavši: "Otpusti ju jer viče za nama."

24 A On je odgovarajući rekao: "Ja sam poslan samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova."

25 Tada je ona prišla i poklonila mu se, rekavši: "Gospodine, pomozi mi!"

26 A On joj odgovarajući rekao: "Nije dobro oduzeti kruh djeci i baciti ga psićima."

27 A ona je rekla: "Istina je, Gospodine, ali i psići jedu mrvice što padaju sa stola njihovih gospodara."

28 Nato joj je Isus odgovarajući rekao: "O ženo, velika je tvoja vjera! Neka ti bude onako kako želiš." I istoga časa ozdravila je njezina kći.

29 Isus je otišao odatle dalje i došao do

Galilejskog mora, uspeo se na goru i ondje sjeo.

30 Tada mu pristupilo mnoštvo naroda vođeći sobom hrome, slijepе, nijeme, kljaste i mnoge druge, položili ih do njegovih nogu, a On ih ozdravio.

31 A mnoštvo se toliko divilo i čudilo kad je vidjelo gdje nijemi govore, kljasti ozdravljaju, hromi hodaju, a slijepi vide, počeli su slaviti Boga Izraelova.

32 Tada je Isus dozvao k sebi svoje učenike i rekao: "Žao mi je ovoga mnoštva, jer već su tri dana kako idu za mnom a nemaju što jesti. Ja ih neću gladne otpustiti, da ne bi klonuli na putu."

33 Tada su mu rekli njegovi učenici: "Odalekle bismo u pustinji nabavili kruha da se nasiti tako veliko mnoštvo?"

34 A Isus im rekao. "Koliko imate kruhova?" Oni su mu odgovorili: "Sedam, i nekoliko malih ribica."

35 Tada je On zapovjedio narodu da posjeda po zemlji.

36 Uzeo je onih sedam kruhova i ribice, dao zahvalu, razlomio ih i dao učenicima, a učenici dali narodu.

37 Tako su svi jeli i nasitili se, i još nakupili sedam velikih košara preostalih komadića.

38 A jelo ih je četiri tisuće muškaraca, bez žena i djece.

39 Tada je On otpustio narod, ušao u lađicu i otplovio u područje Magdale.

Petrovo svjedočanstvo

16 Tada su pristupili k njemu farizeji i saduceji kušajući ga zatražili da im pokaže znak s neba.

2 On im odgovorio: "Kad nastane večer, vi govorite: 'Bit će lijepo vrijeme, jer je nebo crveno.'

3 U jutro velite: 'Danas će biti loše vrijeme jer je nebo crveno i prijeti.' Licemjeri! Vi znate raspoznati izgled neba, a znakove vremena ne možete raspoznati.

4 Zloban i preljubnički naraštaj traži znak, ali mu se neće dati drugi znak osim znaka proroka Jone." Tada ih ostavio i otišao.

5 A kad su učenici polazili na drugu obalu, zaboravili su ponijeti kruha.

6 Isus im tada rekao: "Pazite i čuvajte se farizejskog i saducejskog kvasca!"

7 A oni su međusobno umovali, rekavši: "To je zato što nismo ponijeli sobom kruha."

8 Ali Isus kad je to primijetio rekao im: "Ovi malovjernici, zašto razmišljate međusobno i govorite da nijeste ponijeli kruha?"

9 Zar još ne razumijete niti se sjećate više onih pet kruhova na pet tisuća ljudi i koliko

ste košara nakupili?

10 Niti sedam kruhova na četiri tisuće ljudi i koliko ste velikih košara nakupili?

11 Kako to da ne razumijete da vam nisam govorio o kruhu? Nego se trebate čuvati farizejskog i saducejskog kvasca."

12 Tada su razumjeli da im nije govorio da se čuvaju krušnog kvasca, nego farizejskog i saducejskog nauka.

13 Kada je došao Isus u područje Filipove Cezareje, On je upitao svoje učenike, rekavši: "Što ljudi govore tko sam Ja, Čovječji Sin?"

14 Oni su odgovorili: "Neki govore da si Ivan Krstitelj, neki da si Ilija, a drugi Jeremija ili jedan od proraka."

15 On im je rekao: "A što vi velite tko sam Ja?"

16 Odgovorio mu Šimun Petar: "Ti si Krist, Sin živoga Boga."

17 Isus mu je odgovarajući rekao: "Blago tebi, Šimune, Jonin sine, jer tebi to nije objavilo tijelo i krv, nego moj Otac koji je na nebu.

18 A Ja ti i ovo velim da si ti Petar, a na toj ču Hridi sagraditi svoju crkvu, i vrata pakla neće ju nadvladati.

19 Tebi će dati ključeve nebeskog kraljevstva, i što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebu, a što god odvezšeš na zemlji, bit će odvezano i na nebu."

20 Tada je zapovjedio svojim učenicima da nikom ne govore da je on Isus Krist.

21 Otada je Isus počeo objašnjavati svojim učenicima da mora ići u Jeruzalem i mnogo trpjeti od starješina, svećeničkih glavara i pismoznanaca, biti ubijen i uskršnuti treći dan.

22 Petar ga povukao na samo i počeo ga odvraćati, rekavši: "Neka je to daleko od tebe, Gospodine! To se tebi ne smije dogoditi!"

23 On se okrenuo k Petru i rekao: "Idi od mene, sotono! Ti si mi uvreda, jer ti ne misliš na ono što je Božje, nego na ono što je ljudsko."

24 Tada je Isus rekao svojim učenicima: "Ako tko hoće ići za mnom, neka se odrene samog sebe, neka uzme svoj križ i ide za mnom."

25 Jer tko god hoće sačuvati svoj život, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život zbog mene, nači će ga.

26 Što koristi čovjeku ako dobije cijeli svijet, a izgubi svoju dušu? Ili što će čovjek dati u zamjenu za svoju dušu?

27 Jer Čovječji Sin će doći u slavi svojega Oca s njegovim andelima i nagraditi će svakoga prema njegovim djelima.

28 Istинu vam velim, ima nekih ovdje koji

neće umrijeti dok ne vide Čovječjega Sina gdje dolazi u svojem kraljevstvu."

Preobraženje Isusovo. Povratak Ilijin

17 Nakon šest dana Isus je uzeo sobom Petra, Jakova i njegova brata Ivana i poveo ih same na visoku goru,

2 On se preobrazio pred njima. Lice mu zasjalo kao sunce, a haljine mu postale bijele kao svjetlo.

3 Gle, Mojsije i Ilija su postali pred njima, razgovarajući s njim.

4 Tada je Petar progovorio i rekao Isusu: "Gospodine, dobro je da smo ovdje. Ako želiš, napraviti ćemo ovdje tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliju."

5 Dok je on još govorio, gle, prekrio ih sjajan oblak i odjedanput začuo se glas iz oblaka, rekavši: "Ovo je moj ljubljeni Sin, s njime sam vrlo zadovoljan. Njega slušajte!"

6 Kad su to čuli učenici, pali su na svoja lica i jako se prestrašili.

7 Isus im se približio, dotaknuo ih se i rekao: "Ustanite i nemojte se bojati!"

8 A kad su oni podigli oči, nisu vidjeli nikoga, osim samog Isusa.

9 Dok su silazili s gore, zapovjedio im Isus, rekavši: "Nikome ne govorite o ovom viđenju dok Čovječji Sin ne uskrstne od mrtvih!"

10 Nato su ga upitali učenici: "Zašto onda pismoznanci govore da najprije mora doći Ilijia?"

11 Tada im je Isus odgovarajući rekao: "Ilija zaista dolazi najprije i sve će obnoviti."

12 Ali vam velim da je Ilijia već došao, samo ga oni nisu prepoznali, nego napravili s njim kako im se prohtjelo. Tako će isto i Čovječji Sin morati od njih mnogo trpeti."

13 Tada su razumjeli učenici da im je On govorio o Ivanu Krstitelju.

14 A kad su oni došli k mnoštvu, približio mu se neki čovjek te kleknuo pred njega, rekavši:

15 "Gospodine, smiluj se mojem sinu, jer je mjesecar i strašno trpi; često pada u vatru i često u vodu.

16 Doveo sam ga tvojim učenicima, ali ga oni nisu mogli ozdraviti."

17 Ondaje Isus odgovorio: "Onevjerni i pokvareni naraštaju, dokle ću još biti s vama? Dokle li ću vas još podnositi? Dovedite mi ga ovdje!"

18 A Isus je zaprijetio i zapovjedio zlom duhu i ovaj je izišao iz njega; i dječak je bio ozdravljen istog časa.

19 Tada su se učenici nasamo približili Isusu te ga zapitali: "Zašto ga mi nismo mogli istjerati?"

20 A Isus im rekao. "Zbog vaše nevjere.

Istinu vam govorim, ako imate vjere samo kao goruščino zrno pa reknete ovoj gori: 'Premjesti se odavde onđe,' i premjestit će se; i ništa vam neće biti nemoguće.

21 Ipak, ova se vrsta izgoni samo s molitvom i postom."

22 Dok su bili u Galileji, rekao im Isus: "Čovječji Sin baš treba biti predan u ruke ljudima,

23 i oni će ga ubiti, a On će uskrsnuti treći dan." To ih je vrlo ražalostilo.

24 Kad su stigli u Kafarnaum, pristupili su k Petru oni što ubiru hramski porez i rekli mu: "Zar vaš učitelj ne plaća hramskog poreza?"

25 On je rekao: "Da, plaća." A kad je ušao u kuću, Isus ga predusreo, rekavši: "Što ti misliš, Šimune, od koga zemaljski kraljevi ubiraju carine ili porez: od svojih sinova ili od stranaca?"

26 Petar mu odgovorio: "Od stranaca." Isus mu rekao: "Stoga onda, sinovi su oslobođeni."

27 Ali ipak, da ih ne vrijedamo, idi na more, baci udicu i uzmi prvu ribu koju uloviš. Kad joj otvořiš usta, naći ćeš u njoj novac. Uzmi ga i podaj im ga za mene i za sebe."

Prispodoba o izgubljenoj ovci

18 U onaj čas došli su učenici k Isusu, rekavši: "Tko je najveći u kraljevstvu nebeskom?"

2 A Isus je dozvao k sebi malo dijete, postavio ga među njih

3 i rekao: "Istinu vam govorim, ako se ne obratite i ne postanete kao mala djeca, sigurno nećete ući u nebesko kraljevstvo.

4 Stoga tko se god ponizi kao ovo malo dijete, najveći je u kraljevstvu nebeskom.

5 Tko god primi jedno malo dijete kao što je ovo u moje Ime, mene prima.

6 A tko god na grijeh navede jednoga od ovih malenih koji u mene vjeruju, bolje bi mu bilo da mlinskim kamenom obješenim o vrat bude bačen u more i utopi na dnu mora.

7 Jao svijetu zbog navođenja na grijeh! Istina, navođenja moraju doći, ali jao onome po kome navođenja dolaze!

8 Ako te na grijeh navodi tvoja ruka ili noge, odsijeci je i baci od sebe. Bolje ti je hromu ili kljastu ući u život, nego da budeš s dvjema rukama ili s dvjema nogama bačen u oganj vječni.

9 Ako te tvoje oko navodi na grijeh, iskopaj ga i baci od sebe. Bolje ti je s jednim okom ući u život, nego da budeš sa dva oka bačen u ognjeni pakao.

10 Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih malenih, jer vam velim, anđeli njihovi na

nebu neprestano gledaju lice mojega Oca koji je na nebu.

11 Jer je Sin Čovječji došao da spasi ono što je izgubljeno.

12 Što vi mislite? Neće li čovjek, onaj koji ima sto ovaca, kad mu jedna od njih zalučta, ostaviti devedeset i devet i poći u goru tražiti onu koja je zalutala?

13 A kad ju nađe, istinu vam govorim, više se raduje zbog nje jedne, nego zbog onih devedeset i devet koje nisu zalutale.

14 Isto tako neće ni vaš Otac koji je na nebu da propadne ni jedan od ovih malenih.

15 Još više, ako tvoj brat sagriješi protiv tebe, idi i upozori ga na njegovu grješku nasamo. Ako te posluša, dobio si svojega brata.

16 Ako te ne posluša, dovedi još jednoga ili dvojicu sa sobom, 'da kroz izjave dvojice ili trojice svjedoka svaka riječ bude ustanovljena.'

17 Ali ako on ni njih ne posluša, priopći to crkvi! Ako li ni crkve on ne posluša, neka ti bude kao bezbožnik i kao ubirač poreza.

18 Istinu vam govorim, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu, a što god odvezete na zemlji, bit će odvezano i na nebu.

19 I opet vam velim, da ako dvojica od vas na zemlji složno zamolite bilo što mu drago, napravit će vam moj Otac koji je na nebu.

20 Jer gdje su dvojica ili trojica skupljena zajedno u moje Ime, tu sam ja među njima."

21 Tada mu pristupio Petar i rekao: "Gospodine, ako moj brat protiv mene sagriješi, koliko puta da mu oprostim? Do sedam puta?"

22 Isus mu rekao: "Ne velim ti do sedam puta, nego do sedamdeset sedam puta.

23 Stoga je nebesko kraljevstvo slično nekom kralju koji je htjeo urediti račune sa svojim slugama.

24 Kad je počeo obračunavati, dovedu mu jednoga koji mu je dugovao deset tisuća talenata.

25 Ali kako nije mogao platiti, gospodar zapovjedi da se proda on, žena mu i djeca sa svim imanjem, tako da se podmiri dug.

26 Tada sluga padne pred njega na koljena, rekavši: 'Strpljenja imaj sa mnom, gospodaru, i sve ču ti platiti.'

27 Tada se gospodar smilovao tomu slugi, pa ga otpustio i dug mu njegov oprostio.

28 Kad taj sluga izide, nađe jednoga od sudruga svojih koji mu je dugovao sto denara. Primi ga za vrat i počne ga daviti, rekavši: 'Vrati ono što si mi dužan!'

29 Tada pred njega padne drug njegov i za-

moli ga, rekavši: 'Strpljenja imaj sa mnom, pa ču ti sve platiti.'

30 Ali on nije htjeo, nego ode i da ga baciti u zatvor dok ne plati dug.

31 A kad su njegovi sudruzi vidjeli što se dogodilo, vrlo se ražaloste te odu i reknu gospodaru sve što se je dogodilo.

32 Nato ga dozove k sebi njegov gospodar pa mu reče: 'O ti zlobni slugo! Ja sam ti sav onaj tvoj dug oprostio jer si me molio.

33 Nije li trebalo da se i ti smiluješ svojem sudrugu, kako sam se i ja tebi smilovao?'

34 Tada ga njegov gospodar, pun srdžbe, predade mučiteljima sve dok ne plati sav svoj dug.

35 Tako će isto i moj Otac nebeski napraviti s vama ako vi ne oprostite od svega srca prijestupe svojemu bratu."

Bogati mladić. Opasnost bogatstva

19 Poslije toga kad je Isus dovršio te riječi propovijedanja, otputovalo je iz Galileje i došao u judejski kraj, s onu stranu Jordana.

2 Za njim je išlo mnoštvo naroda, i on ih ondje ozdravio.

3 Približe mu se i farizeji, kušajući ga i, rekavši mu: "Je li dopušteno čovjeku po zakonu otpustiti svoju ženu s bilo kojega razloga?"

4 On im je odgovarajući rekao: "Nijeste li čitali da Onaj koji ih je stvorio u početku, 'stvorio je muško i žensko,'

5 I da je rekao: 'Zato će čovjek ostaviti oca i majku i sjediniti se sa svojom ženom, pa će oboje biti jedno tijelo?'

6 Tako da oni nisu više dva, nego jedno tijelo. Stoga, što je Bog sjedinio, neka čovjek ne rastavlja."

7 Nato su mu oni rekli: "Kako je onda Mojsije naredio da se ženi da otpusni list i da se otpusti?"

8 On im odgovorio: "Mojsije vam je zbog tvrdoće vašega srca dopustio da možete otpustiti svoje žene, ali u početku nije bilo tako.

9 A ja vam velim; tko god otpusti svoju ženu, osim zbog bludništva, te se oženi drugom, pravi prelijub; i tko god se oženi onom koja je otpuštena, pravi prelijub."

10 Tada su mu rekli učenici: "Ako je tako između muža i žene, onda se bolje ne ženiti."

11 A On im rekao: "Svi ljudi ne možeju primiti tih riječi, nego samo oni kojima je to dano."

12 Jer ima uškopljenika koji su takvi rođeni iz majčine utrobe, ima uškopljenika koje su ljudi uškopili, a ima i uškopljenika koji su sami sebe napravili takvima zbog nebe-

skog kraljevstva. Onaj tko to može primiti, neka primi.”

13 Tada su mu neki doveli malu djecu da na njih stavi ruke i da se pomoli, a učenici su im počeli prijetiti.

14 Ali Isus im rekao: “Pustite malu djecu k meni i nemojte im braniti, jer takvih je nebesko kraljevstvo.”

15 On je na njih stavio svoje ruke i otišao odatle.

16 Gle, pristupio mu neki čovjek i rekao: “Dobri Učitelju, kakvo dobro djelo trebam napraviti da postignem život vječni?”

17 A On mu rekao: “Zašto me zoveš dobrim? Nitko nije dobar nego samo jedan, a to je Bog. Ali ako hoćeš ući u život, drži zapovijedi.”

18 On mu rekao: “Koje to?” Isus je rekao: “Ne ubij! Ne pravi preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno!”

19 Poštuj oca i majku,’ i ‘Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe.’”

20 Mladić mu rekao: “To sam sve ja držao od moje mladosti. Što mi još nedostaje?”

21 Isus mu rekao: “Ako želiš biti savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima, i imat ćeš blago na nebu, onda dodi i idi za mnom.”

22 Kada je mladić čuo te riječi, otišao je žalostan, jer je posjedovao veliko imanje.

23 Tada je Isus rekao svojim učenicima: “Istinu vam govorim, teško je bogatašu ući u nebesko kraljevstvo.

24 Opet vam velim, lakše je devi proći kroz iglene ušice nego bogatom čovjeku ući u Božje kraljevstvo.”

25 Kad su to njegovi učenici čuli, vrlo se začudili, rekavši: “Tko se onda može spasti?”

26 A Isus ih pogledao pa im rekao: “S ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće.”

27 Tada je progovorio Petar i rekao mu: “Evo, mi smo ostavili sve i pošli za tobom. Što ćemo za to dobiti?”

28 A Isus im rekao: “Istinu vam govorim, da u naraštaju kad Čovječji Sin sjedne na svoje prijestolje u svojoj slavi, vi koji ste pošli za mnom sjest ćete na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest Izraelovih plemena.

29 I svatko tko zbog mene i mojega Imena ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja, stostruko će primiti i naslijediti život vječni.

30 Mnogi koji su prvi bit će posljednji, a posljednji će biti prvi.

Poslenici u vinogradu

20 “Kraljevstvo je nebesko slično gospodaru imanja, koji izade rano u

jutro da najmi poslenike za svoj vinograd.

2 I kad se nagodi s radnicima po jedan denar na dan, on ih pošalje u svoj vinograd.

3 I opet izade oko trećega sata i vidje druge gdje besposleni stoje na trgu

4 i rekao im: ‘Idite i vi u moj vinograd pa ču vam dati što god bude pravedno.’ I oni odu.

5 Opet on ode oko šestoga i devetoga sata i napravi isto tako.

6 A kad on izade oko jedanaestoga sata nađe druge gdje stoje nezaposleni te ih upita: ‘Zašto stojite ovdje cijeli dan besposleni?’

7 Oni su mu odgovorili: ‘Nitko nas nije najmio.’ On im reče: ‘Idite i vi u moj vinograd, i što god bude pravedno vi ćete primiti.’

8 Kada dođe večer, reče vlasnik vinograda svojemu upravitelju: ‘Zovni poslenike pa im podijeli plaću, počni od posljednjih do prvih.’

9 Kada dođu oni koji su bili zaposleni od jedanaestoga sata, prime svaki po jedan denar.

10 A kad dođu prvi, oni pomisle da trebaju primiti više; ali i oni isto tako prime svaki po jedan denar.

11 I čim ga oni prime, počnu mrmljati protiv vlasnika imanja,

12 rekavši: ‘Ovi su posljednji radili samo jedan sat, a ti si ih izjednačio s nama koji smo podnosili patnju i žegu cijelog dana.’

13 On odgovori jednomu od njih i reče: ‘Prijatelju, ja ti ne pravim krivo. Nijesi li se sa mnom nagodio po denar?

14 Uzmi što je tvoje pa idi! Ja želim ovom posljednjem dati isto kao i tebi.

15 Nije li zakonito sa svojim praviti što želim? Ili je tvoje oko zavidno što sam ja dobar?’

16 Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji. Jer mnogi su pozvani, ali je malo izabranih.”

17 Pred ulazak u Jeruzalem uzeo Isus na putu dvanaest učenika nasamo i rekao im:

18 “Evo gle, ulazimo gore u Jeruzalem, i Čovječji Sin bit će izdan i predan svećeničkim glavarima i pismoznancima, i oni će ga na smrt osuditi,

19 i predati neznabošcima da mu se izruguju, bičuju ga i razapnu. A on će uskrsnuti treći dan.”

20 Tada je došla k njemu majka Zebedejevih sinova, sa sinovima svojim, klekne pred njega moleći ga za nešto.

21 On joj rekao: “Što želiš?” Ona mu rekla: “Dopusti da ova moja dva sina sjednu u tvojemu kraljevstvu jedan s tvoje desne, a drugi s tvoje lijeve strane.”

22 A Isus je odgovarajući rekao: "Vi ne znate što tražite. Možete li vi piti čašu koju će Ja piti i biti kršteni krštenjem kojim sam Ja kršten?" Oni su mu odgovorili: "Možemo."

23 A On im rekao: "Vi ćete zaista piti iz moje čaše i biti kršteni krštenjem kojim sam Ja kršten; ali dati mjesto s moje desne ili lijeve strane nije do mene, nego je to za one za koje je to pripremio moj Otac."

24 Kad su to čula desetorka, naljutili se na dvojicu braće.

25 Ali ih Isus dozvao k sebi pa im rekao: "Znate da vladari neznabožaca okrutno vladaju nad njima i da se osiljeni velikaši služe svojom vlašću nad njima.

26 Neka ne bude tako među vama; nego tko želi biti velik među vama, neka bude vaš poslužitelj.

27 A tko god hoće biti prvi među vama, neka bude vaš sluga.

28 Kao što ni Čovječji Sin nije došao da mu služe, nego da služi i da svoj život da u otkup za mnoge."

29 Kad su izlazili iz Jerihona, pošlo je za njim veliko mnoštvo.

30 Gle, kraj puta su sjedila dva slijepca, kad su čuli da onuda prolazi Isus, počeli su vikati, rekavši: "Smiluj nam se, Gospodine, Sine Davidov!"

31 A narod ih počeo opominjati riječima da šute, ali oni su onda još jače počeli vikati, rekavši: "Smiluj nam se, O Gospodine, Sine Davidov!"

32 Isus se zaustavio pozvao ih i rekao: "Što hoćete da vam napravim?"

33 Oni su mu odgovorili: "Gospodine, neka nam se oči otvore."

34 Isus se sažalio nad njima i dotaknuo se njihovih očiju. I oni su odmah progledali i pošli za njim.

Neplodna smokva

21 Kad su se približili Jeruzalemu i stigli do Betfage kod Maslinske gore, poslao je Isus dvojicu učenika,

2 rekavši im: "Idite u selo koje je pred vama i tu ćete odmah naći privezanu magaricu i s njom mlado magare. Odvezite ih i dovedite k meni.

3 Ako vam tko što veli, vi ćete mu reći: 'Gospodinu trebaju,' i odmah će ih pustiti."

4 A ovo je sve napravljeno da bi se ispunilo ono što je rečeno po proroku, rekavši:

5 "Recite sionskoj kćeri: 'Evo, kralj tvoj dolazi k tebi, ponizan i jašući na magarcu, na magaretu, magaričinu mладунčetu.'"

6 Tako su učenici otišli i napravili kako im je zapovjedio Isus.

7 Doveli su magaricu i magarče te stavili na

njih svoje haljine i posjednuli ga na njih.

8 Mnoštvo ljudi razastrlo je svoje haljine po putu, dok su drugi trgali grane sa stabala te ih prostirali putom.

9 A mnoštvo što je išlo pred njim i za njim klicalo je: "Hosana Sinu Davidovu! 'Blagoslovjen je onaj koji dolazi u Ime GOSPODINOVO!' Hosana na visini!"

10 Kad je On ušao u Jeruzalem, uskomešao se cijeli grad, rekavši: "Tko je to?"

11 A mnoštvo im odgovorilo: "To je Isus, prorok iz Nazareta u Galileji."

12 Isus je tada ušao u hram Božji i istjerao sve one koji su kupovali i prodavalii hramu, mjenjačima isprevrnuo stolove, a prodavačima golubova klupe.

13 On im rekao: "Napisano je, 'Moja kuća će se zvati kuća molitve,' a vi ste ju napravili razbojničkom šipljom."

14 U hramu su došli k njemu slijepi i hromi i On ih ozdravio.

15 Kad su svećenički glavari i pismoznaci vidjeli divna čudesa što ih je On izveo i djecu što kliču u hramu, rekavši: "Hosana Sinu Davidovu!" Oni se razljutili

16 i rekli su mu: "Čuješ li ti što ovi govore?" Isus im rekao. "Da." "Nijeste li nikada čitali: 'Iz usta djece i dojenčadi pripravio si sebi hvalu'?"

17 Tada ih ostavio i otišao iz grada u Betaniju i tu prenoćio.

18 A kad se sutradan rano vraćao u grad, ogladnio je.

19 I kad je opazio smokvu pokraj puta, prišao je k njoj, ali kako na njoj nije našao ništa, osim lišća, rekao joj: "Neka nikada više ne raste na tebi plod!" I smokva je odmah usahla.

20 Kad su to vidjeli učenici, začudili se, rekavši: "Kako je mogla smokva tako brzo usahnuti?"

21 Odgovorio im Isus, rekavši: "Istinu vam govorim, ako imate vjeru i ne posumnjate, nećete praviti samo ono što je napravljeno smokvi, nego ako reknete ovoj gori: 'Digni se odatle i baci se u more,' bit će tako.

22 I sve ono što tražite molitvom vjerujući, dobit ćete."

23 A kad je On ušao u hram, pristupili su mu svećenički glavari i starješine naroda dok je naučavao pa ga upitali: "Kakvom vlašću ti sve to praviš? I tko ti je dao tu vlast?"

24 A Isus im rekao: "I Ja ću vas isto jedno upitati, pa ako mi odgovorite, Ja ću i vama reći kakvom vlašću ovo izvodim:

25 Odakle je bilo Ivanovo krštenje? S neba ili od ljudi?" A oni su razmišljali u sebi, rekavši: "Ako reknemo, 'od neba,' reći će nam: 'Zašto mu onda nijeste vjerovali?'

26 Areknemo li: 'Odljudi,' moramo se bojati

mnoštva, jer svi Ivana drže prorokom.”

27 Zato oni odgovore Isusu: “Mi ne znamo.” Tada im On rekao: “Ni ja vama neću reći kakvom vlašću ovo izvodim.

28 A što vi mislite? Neki je čovjek imao dva sina, i on dođe k prvom pa mu reče: ‘Sine, idi i radi danas u vinogradu!’

29 On mu odgovori: ‘neću ići,’ ali poslije se predomisli i ode.

30 Tada on pristupi drugom pa mu isto tako reče. Ovaj mu odgovori: ‘Idem, gospodine,’ ali ne ode.

31 Koji je od njih dvojice izvršio očevu volju?” Oni su mu odgovorili: “Prvi.” Isus im rekao: “Istinu vam govorim, ubirači poreza i bludnice uči će u Božje kraljevstvo prije nego vi.

32 Jer Ivan je došao k vama putom pravednosti, a vi mu nijeste vjerovali, ali ubirači poreza i bludnice su mu povjerivali. A vi ste to vidjeli i nijeste se poslije toga obratili i vjerovali mu.

33 Poslušajte drugu prispodobu: Bio je neki domaćin koji posadi vinograd i ogradi ga uokolo plotom, napravi u njemu prešu za vino i sagradi kulu, pa ga iznajmi vinogradarima i ode u daleku zemlju.

34 A kad se približilo vrijeme berbe, poslao je svoje sluge vinogradarima da prime urod.

35 A vinogradari pohvataju njegove sluge: jednog izmlate, jednog ubiju, a drugog kamenuju.

36 Tada opet posla druge sluge, brojnije od prvih, i s ovima oni isto tako postupe.

37 Naposljetku, posla k njima svojega sina, rekavši: ‘Oni će poštivati mojega sina.

38 Ali vinogradari, kad opaze sina, reknu među sobom: ‘Ovo je bašnik! Hajde da ga ubijemo i uzmemo njegovu baštinu.’

39 Oni ga ugrabe, izbace izvan vinograda i ubiju.

40 Stoga, kad dođe gospodar vinograda, što će on napraviti s tim vinogradarima?”

41 Oni su mu odgovorili: “On će te zločinče uništiti teškom smrću, a vinograd će iznajmiti drugim vinogradarima, koji će mu davati urod u svoje vrijeme.”

42 Rekao im Isus: “Nijeste li nikada čitali u Pismima: ‘Kamen koji su graditelji odbacili postao je glavni ugaoni kamen. To je djelo GOSPODINOVO i ono je divno u našim očima.’”

43 Zato vam velim, Božje kraljevstvo oduzet će se vama i dati narodu koji donosi njegove plodove.

44 I tko god će pasti na taj kamen, prebit će se, a na koga god padne, zdrobit će ga u prah.”

45 A kad su svećenički glavari i farizeji čuli

njegove prispodobe, shvatili su da govori o njima.

46 Pokušavali su ga uhititi, ali su se bojali naroda, jer ga je narod držao prorokom.

Prispodoba o kraljevskoj svadbi

29 Isus im ponovno počeo govoriti u prispodobama i rekao:

2 Kraljevstvo je nebesko slično kralju koji priredi svadbu svojemu sinu,

3 i pošalje svoje služe da pozovu uzvanike na svadbu, ali oni nisu htjeli doći.

4 Tada on ponovno posla druge služe, rekavši im: ‘Recite uzvanicima: “Pripravio sam gozbu, junci su moji i utovljena stoka poklani i sve je pripravljeno. Dođite na svadbu!”’

5 Ali oni nisu marili, nego su otišli svojim putom, jedan na svoje imanje, a drugi svojoj trgovini.

6 A ostali pohvataju njegove služe, izgrde ih i ubiju.

7 Kada je to čuo kralj, rasrdi se te posla svoju vojsku, pogubi one ubojice i grad im spali.

8 Poslije toga reče on svojim slugama: ‘Gozba je pripravljena, ali uzvanici nisu bili dostojni.

9 Zato izidite na raskršća, pa koliko god ljudi nađete pozovite ih na svadbu.’

10 Tako služe izidu na raskršća te skupe i dovedu sve koje nađu, i zle i dobre. Tako se svadbena dvorana napuni gostima.

11 A kad uđe kralj da pogleda goste, nađe ondje jednog čovjeka, koji nije bio odjeven u svadbeno ruho.

12 On mu reče: ‘Prijatelju, kako si ti ušao ovdje bez svadbenog ruha?’ A on ostao nijem.

13 Tada kralj reče slugama: ‘Svežite mu noge i ruke, odvedite ga i bacite u najcrnu tamu, ondje će biti plač i škrugut zuba.’

14 Jer doista mnogi su zvani, ali malo ih je izabranih.”

15 Tada su farizeji otišli i dogovorili se kako bi Isusa ulovili u njegovom govoru.

16 Oni su mu poslali svoje učenike zajedno s herodovcima, rekavši: “Učitelju, znamo da si Ti istinit i da učiš putu Božjem po istini, niti si pristran, jer ne praviš razlike među ljudima tko je tko.

17 Reci nam onda što ti misliš, je li zakonito dati caru porez ili nije?”

18 A Isus je raspoznao njihovu zlobu pa im rekao: “Licemjeri, zašto me iskušavate?

19 Pokažite mi porezni novac.” Oni su mu donijeli denar.

20 A On im rekao: “Čija je ovo slika i natpis?”

21 Oni su mu odgovorili: “Carev.” A On je

rekao: "Podajte onda caru ono što je carevo, a Bogu ono što je Božje."

22 Kada su oni čuli te riječi, zadivili se, ostavili ga i otišli svojim putom.

23 Istoga dana došli su k njemu saduceji, koji govore da nema uskrsnuća i upitaju ga,

24, rekavši: "Učitelju, Mojsije je rekao da ako tko umre bez djece, neka njegov brat uzme njegovu ženu i podigne potomstvo svojem bratu.

25 A kod nas je bilo sedmero braće. Prvi kad se oženi, umrije bez djece i ostavi ženu svojem bratu.

26 Tako je isto bilo i s drugim i s trećim, sve do sedmoga.

27 A poslije svih umrije i žena.

28 Stoga u dan uskrsnuća, kojemu će od sedmorice biti žena? Jer je za sve njih bila udata."

29 Isus im je odgovarajući rekao: "Varate se, jer ne poznajete ni Svetog pisma ni snage Božje.

30 Jer u uskrsnuću niti će se ženiti niti će se udavati, nego su kao Božji anđeli na nebu.

31 A što se tiče uskrsnuća mrtvih, nijeste li čitali što vam je Bog rekao:

32 'Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev'? A Bog nije Bog mrtvih, nego živih!"

33 Kad je to mnoštvo čulo, bude zaneseno njegovim naukom.

34 Ali kad su farizeji doznali da je On ušut-kao saduceje, skupili se oni,

35 te ga jedan od njih, koji je bio učitelj Zaka-na, upitao kušajući ga, rekavši:

36 "Učitelju, koja je najveća zapovijed u Zakonu?"

37 Isus mu rekao: "Ljubi Gospodina Boga svojega svim svojim srcem, svom svojom dušom i svom svojom pameću."

38 To je prva i najveća zapovijed.

39 Druga je isto takva: 'Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe.'

40 O tim dvjema zapovijedima visi sav Zako-n i Proroci."

41 Kad se skupili farizeji, upitao ih Isus

42 rekavši: "Što vi mislite o Kristu? Čiji je on sin?" Oni su mu odgovorili: "Davidov Sin."

43 Rekao im On: "Kako ga onda David u Duhu naziva 'Gospodinom',", rekavši:

44 'Gospodin reče mojemu Gospodinu: "Sjedni mi s desne strane, dok ne položim tvoje neprijatelje za podnože tvojim nogama" ?'

45 Ako ga sam David naziva 'Gospodi-nom,' kako mu je onda sin?"

46 Na to mu nitko nije mogao odgovoriti

ni riječi, niti ga se tko od toga dana usudio više pitati.

Teško farizejima! Teško Jeruzalemu

23 Tada je Isus govorio narodu i svojim učenicima,

2 rekavši: "Pismoznaci i farizeji sjede na Mojsijevoj stolici.

3 Stoga, što vam govore obdržavati, to pravite, ali ne pravite prema njihovim djeli-ma, jer oni govore, a ne rade ih.

4 Jer oni vežu teška bremena, koja se teško podnose, i stavlju ih ljudima na pleća, a oni ih sami neće ni prstom pomaknuti.

5 Sva djela oni rade samo zato da ih ljudi vide. Zato šire svoje zapise i produljuju rese na svojim haljinama.

6 Oni vole najbolja mjesta na gozbama i najbolja sjedala u sinagogama,

7 da ih pozdravljaju na javnim mjestima i da ih se naziva 'Rabbi (Učitelj)

8 Ne dopustite da vas nazivaju 'Rabbi,' jer samo je jedan vaš Učitelj, Krist, a vi ste svi braća.

9 Nikoga na zemlji ne zovite svojim ocem, jer samo je jedan vaš Otac, onaj koji je na nebu.

10 I ne zovite se učiteljima, jer samo je jedan vaš Učitelj, Krist.

11 A tko je najveći među vama, neka vam bude poslužitelj.

12 Tko god uzvisi sam sebe, bit će ponižen; a tko god sam sebe ponizi, bit će uzvišen.

13 Teško vama, pismoznaci i farizeji, licemjeri, koji pred ljudima zatvarate vrata nebeskog kraljevstva; jer vi sami ne ulazite u njega, niti dopuštate da uđu oni koji bi htjeli.

14 Teško vama pismoznaci i farizeji, licemjeri! Što jedete kuće udovičke i s prenav-ljanjem se nadugo Bogu molite. Zato ćete dobiti strožu osudu.

15 Teško vama, pismoznaci i farizeji, licemjeri! Jer putujete morem i kopnom da pridobijete jednoga sljedbenika, a kad ga pridobijete, pretvorite ga sinom pakla dvaput gorim od sebe.

16 Teško vama, slijepi vođe, koji velite: 'Tko god se zakune hramom, nije ništa; a tko god se zakune hramskim zlatom, onda je obvezan to ispuniti.'

17 Luđaci i slijepci! Što je više: zlato ili hram koji posvećuje zlato?

18 I opet: 'Tko god se zakune žrtvenikom, nije ništa, a tko god se zakune žrtvenim darom koji je na njemu, onda je obvezan to ispuniti.'

19 Luđaci i slijepci! Što je više: dar ili žrtve-nik koji posvećuje dar?

20 Zato tko se zakune žrtvenikom, zakune

se s njime i svime što je na njemu.

21 Tko se zakune hramom, zakune se s njime i onim koji u njemu boravi.

22 Tko se zakune nehom, zakune se Božjim prijestoljem i onim koji na njemu sjedi.

23 Teško vama, pismoznanci, farizeji, licemjeri! Vi koji dajete desetinu od metvice, kopra i kima, dok zanemarujete najvažnije dužnosti Zakona: pravednost, milosrđe i vjernost. Ovo se mora vršiti, a drugo ne propustiti!

24 Slijepi vođe, vi cijedite komarca, a devu gutate!

25 Teško vama, pismoznanci, farizeji, licemjeri! Vi koji čistite izvana čaše i zdjele, dok su unutra pune otimačine i pohlepe za uživanjem.

26 Slijepi farizeji, najprije očistite unutrašnjost čaše i zdjele, pa će im i vanjština biti čista!

27 Teško vama, pismoznanci, farizeji, licemjeri! Jer vi ste slični obijeljenim grobnicama koje izvana izgledaju lijepo, a unutra su pune mrtvačkih kostiju i svake nečistoće.

28 Tako isto i vi izvana izgledate ljudima pravedni, ali unutra ste puni licemjerja i bezakonja.

29 Teško vama, pismoznanci, farizeji, licemjeri! Jer vi gradite prorocima grobnice i pravednicima ukrašujete spomenike,

30 i gorovite: 'Da smo živjeli u vrijeme naših otaca, ne bismo s njima sudjelovali u ubijanju proroka.'

31 Stoga, vi sami protiv sebe tako svjedočite da ste vi sinovi onih koji su poubijali proroke.

32 Popunite onda mjeru krivnje od svojih otaca.

33 Zmije, leglo gujino! Kako ćete izbjegći osudu pakla?

34 Zato evo, Ja vam šaljem proroke, mudrace i pismoznance; od kojih ćete neke pobiti i razapeti, a neke ćete bičevati u svojim sinagogama i progoniti ih iz grada u grad,

35 da na vas dođe sva pravedna krv što je proljevena na zemlji, od krvi pravednoga Abela do krvi Zaharije, sina Berekijina, kojega ste ubili između hrama i žrtvenika.

36 Istinu vam gorovim, sve će to doći na ovaj naraštaj.

37 Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su poslani k tebi! Koliko puta sam htjeo skupiti tvoju djecu, kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, ali vi nijeste htjeli!

38 Gle, evo vaša je kuća ostala pusta;

39 jer Ja vam velim, vi me od sada više nećete vidjeti dok ne reknete: 'Blagoslovjen je onaj koji dolazi u Ime Gospodinovo!'

Kao u Noino doba

24 Isus je tada izišao iz hrama i pošao dalje, njegovi učenici su došli k njemu da mu pokažu hramske zgrade.

2 A Isus im rekao: "Ne vidite li vi sve ovo? Istinu vam gorovim, ovdje sigurno neće ostati ni jedan kamen na kamenu, a da ne bude srušen."

3 Dok je sjedio na Maslinskoj gori, pristupili su mu njegovi učenici nasamo, rekavši: "Reci nam kad će to biti i kakav će biti znak tvojega dolaska i svršetka svijeta?"

4 A Isus im rekao: "Pazite da vas tko ne zavede.

5 Jer mnogi će doći u moje Ime, rekavši: 'Ja sam Krist,' i mnoge će zavesti.

6 I čut ćete za ratove i glasine o ratovima. Gledajte da se ne uznenirujete, jer sve to mora doći, ali još nije svršetak.

7 Jer će ustati narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će gladi, pošasti i potresa u raznim mjestima.

8 To je sve tek početak stradanja.

9 Tada će vas predati na muke i ubijati, i svi će vas narodi zamrziti zbog mojega imena.

10 Mnogi će tada podleći, izdavat će jedni druge i mrziti se međusobno.

11 Tada će mnogi lažni proroci ustati i mnoge zavesti.

12 I pošto se bezakonje umnoži, ohladnjet će ljubav mnogih.

13 Ali onaj tko ustraje do kraja, bit će spašen.

14 Ova Radosna vijest o kraljevstvu propovijedat će se po cijelom svijetu, za svjeđočanstvo svim narodima, i tada će doći svršetak.

15 Stoga, kad vidite grozotu pustošenja, o kojoj gorovi prorok Daniel, stojeći na svetom mjestu," (tko god čita, neka razumije),

16 tada oni koji budu u Judeji neka bježe u planine.

17 Tko bude na krovu, neka ne silazi da što uzme iz kuće.

18 A tko bude na polju, neka se ne vraća da uzme ogrtač.

19 Teško ženama u trudu i onima koje doje djecu u one dane.

20 Molite se da vaš bijeg ne bude zimi ili na Subotnji dan.

21 Jer će tada biti velika nevolja kakve nije bilo od postanka svijeta do sada, niti će je ikad biti.

22 A kad se ne bi skratili ti dani, nitko se ne bi spasio; ali zbog izabranih skratit će se oni dani.

23 Ako vam tko tada reče: 'Gle, ovdje je Krist!' Ili 'Ondje je!' Ne vjerujte.

24 Jer će ustatи lažni kristovi i lažni proroci i izvoditi će velika znamenja i čudesа da zavedu čak i izabrane kad bi to bilo moguće.

25 Eto, rekao sam vam unaprijed.

26 Zato, ako vam reknu: 'Gle, eno ga, u pustinji je!' Nemojte izlaziti: 'Evo ga u sobama!' Ne vjerujte.

27 Jer kao što munja dolazi s istoka i siječva prema zapadu, tako će biti dolazak Čovječjega Sina.

28 Jer gdje god bude strvina, ondje će se skupljati orlovi.

29 Odmah poslije nevolje tih dana sunce će pomračiti, ni mjesec neće više svijetliti, zvijezde će padati s neba, a sile nebesa će se uzdrmati.

30 Tada će se pokazati znak Čovječjega Sina na nebu, i tada će proplakati sva plemena zemlje, i ugledat će Čovječjega Sina gdje dolazi na nebeskim oblacima s velikom moći i slavom.

31 On će poslati svoje anđele s velikim glasom trublje, i oni će skupiti njegove izabranike od četiri vjetra, od jednoga kraja neba do drugoga.

32 Sada naučite ovu prispopobu od smokve: kad njezina grana već postane sočna i potjera lišće, znate da je ljeto blizu.

33 Tako i vi, kad vidite sve to, znajte da je blizu, pred samim vratima.

34 Istinu vam govorim, ovaj naraštaj nipošto neće proći dok se sve to ne ispuni.

35 Nebo i zemlja će proći, ali riječi moje nipošto neće proći.

36 Ali o tomu danu i času nitko ne zna, ne, ni nebeski anđeli, nego samo moј Otac.

37 Kao što je bilo u Noino doba, tako će biti i dolaskom Čovječjega Sina.

38 Jer kao što je bilo u dane prije potopa, ljudi su jeli i pili, ženili se i udavalii, do onoga dana kad Noa uđe u korablj,

39 i ništa nisu slutili dok nije došao potop i sve ih odnio, tako će isto biti i s dolaskom Čovječjega Sina.

40 Dvojica će tada biti u polju, jedan će se uzeti a drugi ostaviti.

41 Dvije će žene mljeti u mlinu, jedna će se uzeti, a druga ostaviti.

42 Stoga, budno pazite, jer ne znate u koji će čas doći vaš Gospodin.

43 Ali zapamtite ovo, kad bi domaćin znao u koji će čas doći kradljivac, on bi stražio i ne bi dopustio da mu provali u kuću.

44 Zato stoga vi tako budite pripravni, jer će Čovječji Sin doći u čas kad mu se ne nadate.

45 Tko je onda taj vjeran i razuman sluga kojega je njegov gospodar postavio upraviteljem nad svojim ukućanima da im daje

hranu u pravo vrijeme?

46 Blagoslovjen je taj sluga kojega njegov gospodar, kad dođe, nađe da tako posluje.

47 Istinu vam govorim, on će ga postaviti upraviteljem nad svim svojim imanjem.

48 Ali ako zli sluga u svojem srcu reče: 'Moj gospodar odugovlači dolazak,'

49 I počne tuči svoje sudruge te jesti i piti s pijancima,

50 doći će gospodar toga sluge u onaj dan kad ga on ne očekuje i u čas za koji ni ne sluti,

51 rasječi će ga na pola i odrediti mu njegov dio među licemjerima. Ondje će biti plač i škrnut zuba."

Prispodoba o djevcicama

25 "Tada će biti nebesko kraljevstvo kao deset djevica, koje uzmu svoje svjetiljke te izidu u susret zaručniku.

2 Od njih, pet su bile mudre a pet su bile lude.

3 Lude, naime, uzmu svoje svjetiljke, ali ne uzmu sobom ulja,

4 a mudre uzmu ulje u posudama sa svojim svjetiljkama.

5 A kako se zaručnikov dolazak otegnuo, one zadrijemaju i zaspju.

6 O ponoći čuo se glas: 'Gle, zaručnik dolazi; izidite mu u susret!'

7 Tada ustanu sve te djevice i pripreme svoje svjetiljke.

8 A lude reknu mudrima: 'Dajte nam od svojega ulja, jer nam se svjetiljke gase.'

9 Ali im mudre odgovore: 'Ne, kako nema dosta za nas i za vas, idite radije k prodavačima pa si kupite!'

10 Dok su one isle kupiti, dođe zaručnik: one koje su bile pripravne uđu s njim na svadbu i vrata se zatvore.

11 Poslije toga dođu i ostale djevice, rekavši: 'Gospodine, Gospodine, otvori nam!'

12 A on im rekao: 'Istinu vam govorim, ne poznajem vas.'

13 Stoga: budno pazite, jer ne znate ni dana ni časa u kojem će Čovječji Sin doći.

14 Kraljevstvo je nebesko kao čovjek koji, polazeći na put u daleku zemlju, dozove svoje slave i predajim svoj imetak.

15 Jednomu da pet talenata, drugome dva, a trećemu jedan; svakom čovjeku prema njegovo sposobnosti. I odmah otputovao.

16 Tada onaj koji je primio pet talenata ode i počne trgovati njima te steče i drugih pet talenata.

17 Isto tako i onaj koji primi dva talenta stekao druga dva.

18 Ali onaj koji primi jedan talenat ode,

otkopa zemlju i tu sakrije novac svojega gospodara.

19 Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i počne se obračunavati s njima.

20 Onaj koji je primio pet talenata dođe i doneće drugih pet talenata, rekavši: 'Gospodaru, predao si mi pet talenata, a ja sam, evo, stekao još drugih pet.'

21 Tada mu reče njegov gospodar: 'Dobro si postupio, dobri i vjerni slugo! Bio si mi vjeran nad malim stvarima, zato će te postaviti upraviteljem nad mnogima. Udi u radost svojega gospodara.'

22 Isto tako dođe i onaj koji je primio dva talenta i reče: 'Gospodaru, predao si mi dva talenta, a ja sam, evo, stekao još druga dva.'

23 Tada mu reče njegov gospodar: 'Dobro si postupio, dobri i vjerni slugo! Bio si mi vjeran nad malim stvarima, zato će te postaviti upraviteljem nad mnogima. Udi u radost svojega gospodara.'

24 Tada dođe k njemu onaj koji je primio jedan talenat i reče: 'Gospodaru, znao sam da si ti tvrd čovjek, žanješ gdje nijesi sijao i skupljaš gdje nijesi prosuo sjeme.

25 Ja sam se prestrašio te sam otišao i skrio tvoj talenat u zemlju. Gle, evo ti što je tvoje.'

26 Tada mu njegov gospodar odgovori: 'Ti zli i lijeni slugo, znao si da žanjem gdje nisam sijao i da skupljam gdje nisam prosuo sjeme.

27 Zato onda morao si moj novac uložiti kod novčara, i ja bih nakon svojeg povratka primio natrag ono što je moje s kamatama.

28 Zato onda oduzmite mu taj talenat i podajte ga onome koji ima deset talenata.

29 Jer svakome tko ima dat će se još više i on će imati u izobilju, a onome tko nema oduzet će se i ono što ima.

30 Nekorisnog slugu bacite, u najcrnu tamu. Ondje će biti plač i škrugut zuba.'

31 Kad Čovječji Sin dođe u svojoj slavi i svi sveti anđeli s njim, tada će On sjesti na prijestolje svoje slave.

32 Tada će se pred njim skupiti svi narodi, a on će ih razdijeliti jedne od drugih, kao što pastir razdvaja svoje ovce od jaraca.

33 On će postaviti ovce sebi s desne strane, a jarce s lijeve.

34 Tada će kralj reći onima s desne strane: 'Dodite, blagoslovljeni mojega Oca, i primite u baštinu kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta.'

35 Jer bio sam gladan, i dali ste mi jesti; bio sam žedan i dali ste mi piti; bio sam stranac i primili ste me k sebi;

36 bio sam gol i odjenuli ste me; bio sam

bolestan i posjetili ste me; bio sam u zatvoru i došli ste k meni.'

37 Tada će mu odgovoriti pravednici, rekavši: 'Gospodine, kad smo te vidjeli gladna i dali ti jesti, ili žedna i dali ti piti?

38 Kad smo te vidjeli kao stranca i primili te k sebi? Ili gola i odjenuli te?

39 Ili kad smo te vidjeli bolesna, ili u zatvoru i posjetili te?'

40 A kralj će im odgovoriti: 'Istinu vam govorim, koliko god ste napravili jednomu od ove moje najmanje braće, meni ste napravili.'

41 Tada će isto reći onima s lijeve strane: 'Idite od mene, vi prokleti, u oganj vječni što je pripravljen za đavla i njegove anđele!'

42 Jer, bio sam gladan, a vi mi nijeste dali jesti; bio sam žedan, a vi mi nijeste dali piti;

43 Bio sam stranac, a nijeste me primili k sebi; bio sam gol, a nijeste me odjenuli; bolestan i u zatvoru, a nijeste me posjetili.'

44 Tada će mu oni odgovoriti: 'Gospodine, kad smo te vidjeli gladna, ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u zatvoru i nismo te poslužili?'

45 Tada će im on odgovoriti: 'Istinu vam govorim, kao što nijeste napravili ni jednomu od ovih najmanjih, nijeste napravili ni meni.'

46 Ovi će otići u muku vječnu, a pravednici u život vječni."

Posljednja večera. Petrova zataja

26 Nakon toga, kad je Isus dovršio sve te govore, rekao je svojim učenicima:

2 Znate da je za dva dana Pashalna gozba i da će Čovječjega Sina izdati i predati da se razapne."

3 Tada su se skupili na vijećanje svećenički glavari, pismoznaci i starješine naroda u palači visokog svećenika, po imenu Kaifa, 4 i snovali su zavjedu kako bi ulovili Isusa na prijevaru i ubili ga.

5 Govorili su: "Ali ne za vrijeme svećane gozbe, jer bi se narod pobunio.

6 Dok je Isus boravio u Betaniji, u kući Šimuna gubavca,

7 došla je neka žena s alabastrenom posudicom vrlo skupog miomirisnog ulja i izlila mu na glavu dok je sjedio za stolom.

8 Kako su to vidjeli učenici, naljutili se, rekavši: "Čemu ova rasipnost?

9 Moglo se to miomirisno ulje skupo prodati pa dati siromasima."

10 A kad je to Isus opazio, rekao im: "Zašto dosadujete ovoj ženi? Ona je napravila dobro djelo prema meni.

11 Siromaha imate uvijek sa sobom, a mene nećete imati uvijek.

12 Jer što je izlila ovo miomirisno ulje na moje tijelo, napravila je za moj pokop.

13 Istinu vam govorim, gdje se god na cijelom svijetu bude propovijedala ova Radosna vijest, ovo što je ova žena napravila govorit će se njoj na uspomenu.”

14 Tada je jedan od Dvanaestorice, zvani Juda Iskariotski, otisao k svećeničkim glavarima

15 i rekao im: “Što ćete mi dati ako vam ga predam? Oni su mu izbrojili trideset srebrnjaka.

16 I od toga vremena on je tražio priliku da ga izda.

17 Tada na prvi dan Gozbe beskvasnih kruhova došli su učenici k Isusu i upitali ga: “Gdje hoćeš da ti pripravimo Pashalnu Gozbu?”

18 On im rekao: “Idite u grad k jednomu čovjeku i recite mu: ‘Učitelj veli: “Moje je vrijeme blizu. Kod tebe ću održati Pashalnu Gozbu sa svojim učenicima.”’”

19 Učenici su napravili kako im je naredio Isus, i pripremili mu Pashalnu Gozbu.

20 A kad je došla večer, Isus je sjeo za stol s Dvanaestoricom.

21 Dok su jeli, rekao im: “Istinu vam govorim, jedan će me od vas izdati.”

22 To ih vrlo ražalostilo, pa ga jedan za drugim upitali: “Gospodine, jesam li to ja?”

23 On je tada rekao: “Onaj koji umoci svoju ruku sa mnom u zdjelu, taj će me izdati!

24 Čovječji Sin ide kao što je napisano o njemu; ali teško onome čovjeku koji izda Čovječjega Sina! Bilo bi mu bolje da se nije ni rodio.”

25 Tada ga upitao Juda, njegov izdajnik: “Učitelju, jesam li to ja?” On mu rekao: “Sam si rekao.”

26 Dok su blagovali, uzeo je Isus kruh, blagoslovio ga i razlomio, dao ga učenicima i rekao: “Uzmite i jedite; ovo je moje tijelo.”

27 Zatim je uzeo čašu, zahvalio i dao im, rekavši: “Pijte iz nje svi!

28 Jer ovo je moja krv novoga zavjeta koja se prolijeva za mnoge za oproštenje grijeha.

29 Velim vam, sigurno neću piti od ovih trsova roda od sada do onoga dana kad ću ga novoga piti s vama u kraljevstvu mojega Oca.”

30 Poslije pjevanja psalama, izišli su i otisli na Maslinsku goru.

31 Tada im je Isus rekao: “Svi ćete se vi još noćas zbog mene spotaknuti, jer je napisano: ‘Udarit ću pastira, i stado ovaca će se razbjezati.’”

32 Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u

Galileju.”

33 Tada mu Petar odgovarajući rekao: “Ako se doista i svi spotaknu zbog tebe, ja se neću nikada spotaknuti.”

34 Rekao mu Isus: “Istinu ti govorim, još ćeš me ove noći, prije nego pijetao zapjeva, tri puta zanijekati.”

35 Petar mu rekao: “Ma kad bi morao s tobom i umrijeti, neću te zanijekati.” Tako su govorili i svi ostali učenici.

36 Tada je Isus došao s njima na mjesto koje se zove Getsemani i rekao učenicima: “Sjednite tu dok ja odem ondje moliti se.”

37 Uzeo je sobom Petra i dva Zebedejeva sina, pa počeo biti potišten i duboko uzne-miren.

38 Tada im rekao: “Žalosna je naveliko moja duša, sve do smrti. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom.”

39 Zatim je otisao malo dalje, pao na koljena, moleći se: “Oče moj, ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš.”

40 Tada se vratio k učenicima i našao ih gdje spavaju, pa rekao Petru: “Tako, nijeste mogli biti budni sa mnom jednoga sata?

41 Budite budni i molite se, da ne padnete u napast. Duh je doista voljan, ali tijelo je slabo.”

42 Ponovno je otisao drugi put moliti se, rekavši: “Oče moj, ako me ova čaša ne može mimoći, a da ju ne pijem, neka bude tvoja volja.”

43 I kad se vratio, opet ih našao gdje spavaju jer su im otežale oči.

44 Ostavio ih, otisao opet, i treći put se pomolio, rekavši istim rijećima.

45 Tada se vratio svojim učenicima i rekao im: “Zar još spavate i počivate? Gle, evo približio se čas u kojem je Čovječji Sin izdan i predaje se u ruke grješnika.

46 Ustanite, hajdemo. Evo se približio moj izdajnik.”

47 Dok je On još govorio, gle, došao je Juda, jedan od Dvanaestorice, s velikim mnoštvom naoružanim mačevima i toljaga-mama, koje su poslali svećenički glavari starještine naroda.

48 Tada im njegov izdajnik dao znak, rekavši: “Koga ja poljubim, on je taj, njega zgrabite!”

49 I odmah je pristupio k Isusu te mu rekao: “Zdravo, Učitelju!” I poljubio ga.

50 A Isus mu rekao: “Prijatelju, zašto si došao?” Tada su pristupili, stavili ruke na Isusa i zgrabili ga.

51 Iznenada se jedan od onih, koji su bili s Isusom, mašio rukom, trgnuo mač te udario slugu visokog svećenika i odsjekao

mu uho.

52 Tada mu Isus rekao: "Zadjeni svoj mač na njegovo mjesto, jer svi oni koji se mača lačaju od mača i ginu."

53 Ili misliš da Ja ne mogu zamoliti mojega Oca da mi pošalje više od dvanaest legija anđela?

54 Ali kako bi se onda ispunila Pisma, prema kojima tako mora biti?"

55 Onoga istog časa Isus je rekao mnoštvu: "Zar ste izišli kao na razbojnika s mačevima i toljagama da me uhiti? A svaki dan sjedio sam u hramu i učio, ali me nijeste uhitili.

56 Ali ovo se sve događa da se ispune proročka Pisma." Tada su ga svi njegovi učenici ostavili i pobegli.

57 Oni koji su uhitili Isusa odveli su ga k visokom svećeniku Kaifi, kod kojega su se sastali pismoznaci i starješine.

58 A Petar je izdaleka išao za njim do dvora visokog svećenika; ušao i sjeo sa slugama da vidi kako će se dovršiti.

59 Svećenički glavari, starješine i cijelo Vijeće tražili su lažno svjedočanstvo protiv Isusa da ga ubiju,

60 ali ga nisu našli iako je pristupilo mnogo lažnih svjedoka, nisu našli ni jednoga. Na posljeku došla su dva lažna svjedoka

61 i rekli su: "Ovaj ovdje je rekao: 'Mogu srušiti hram Božji i opet ga za tri dana sagraditi.'"

62 Tada je ustao visoki svećenik te mu rekao: "Ništa ne odgovaraš na ono što ovi svjedoče protiv tebe?"

63 A Isus je šutio. A visoki mu svećenik rekao: "Zaklinjem te živim Bogom da nam rečeš jesi li ti Krist, Božji Sin?"

64 Isus mu odgovorio: "Ti si to rekao. Ali ja vam velim da ćete poslije ovoga vidjeti Čovječjega Sina gdje sjedi s desne strane Božje sile i gdje dolazi na nebeskim oblacima."

65 Tada je visoki svećenik razderao svoje haljine, rekavši: "Pohulio je na Boga! Čemu nam više trebaju svjedoci? Vidite, ovoga časa čuli ste hulu!"

66 Što mislite?" Odgovorili su mu oni: "Zaslužio je smrt."

67 Tada su mu pljuvali u lice i tukli ga, a drugi su ga udarali dlanovima po licu

68, rekavši: "Proreci nam, ti Krist, tko te udario?"

69 Petar je dotle sjedio vani, u dvorištu. Došla je k njemu jedna sluškinja, rekavši: "I ti si bio s Isusom Galilejcem."

70 A on je zanijekao pred svima, rekavši: "Ne znam što govorиш."

71 Dok je odlazio prema vratima u potkrovije, opazila ga druga sluškinja te rekla oni-

ma koji su bili ondje: "I ovaj je bio s Isusom Nazarećaninom."

72 Ali je on opet zanijekao sa zakletvom: "Ne poznajem toga čovjeka."

73 Poslije toga prišli su k njemu oni koji su ondje stajali i rekli Petru: "Zaista, i ti si jedan od njih; izdaje te i tvoj govor."

74 On je počeo kleti i zaklinjati, rekavši: "Ne znam toga čovjeka!" I pijetao je odmah zapjevao.

75 Petar se sjetio Isusovih riječi kad mu rekao: "Prije nego što pijetao zapjeva, tri puta ćeš me zanijekati." Tada je on izišao odatle i gorko zaplakao.

Isus pred Pilatom. Isusov pokop

27 Kad je svanulo jutro, svi su svećenički glavari i starješine naroda održali vijećanje protiv Isusa da ga ubiju.

2 A potom kad su ga svezali, odveli ga i predali upravitelju Ponciju Pilatu.

3 Tada je njegov izdajnik Juda, videći da je Isus osuđen, požalio što je počinio te odnio i vratio trideset srebrnjaka svećeničkim glavarima i starješinama,

4 rekavši: "Ja sam sagriješio jer sam izdao nevinu krv." A oni su mu odgovorili: "Što se nas to tiče, to je tvoja stvar!"

5 Tada je on bacio srebrnjake u hramu na pod, otišao i objesio se.

6 A svećenički glavari su uzeli srebrnjake i rekli: "Ne smiju se po Zakonu staviti u hramsku blagajnu jer je to novac uzet za krv."

7 Zato su se svjetovali i kupili za njih lončarovu njivu, da se stranci ondje pokapaju.

8 Stoga se ona njiva zove Krvna njiva do današnjega dana.

9 Tako se tada ispunila riječ proroka Jermije, rekavši: "Uzmu trideset srebrnjaka, cijenu procijenjenoga, kojega procijene sinovi Izraelovi,

10 te ih dadu za lončarovu njivu, kako im je Gospodin zapovjedio."

11 Isus je stajao pred upraviteljem. A upravitelj ga upitao: "Jesi li ti kralj židovski?" "Ti tako veliš," odgovorio je Isus.

12 Dok su ga optuživali svećenički glavari i starješine, On nije ništa odgovorio.

13 Tada mu Pilat rekao: "Ne čuješ li koliko mnogo svjedoče protiv tebe?"

14 Ali mu On nije odgovorio ni na jedno pitanje, tako da se upravitelj veoma čudio.

15 A svake svećane gozbe upravitelj je običavao pustiti narodu jednoga zatvorenika, onoga kojega bi narod želio.

16 Tada su imali zloglasnoga zatvorenika koji se zvao Baraba.

17 Stoga Pilat upita skupljenu svjetinu: "Kojega hoćete da vam pustim? Barabu ili

Isusa, zvanog Krist?"

18 Jer je znao, naime, da su ga predali iz zavisti.

19 Dok je Pilat sjedio na sudačkoj stolici, njegova mu žena poslala poruku: "Nemoj se nikako miješati u stvar toga pravednika, jer ja sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega."

20 Ali svećenički glavari i starješine su nagovorili svjetinu da traže Barabu, a da Isusa da pogubiti.

21 Tada je upravitelj odgovarajući rekao: "Kojega od dvojice hoćete da vam pustim?

A oni su odgovorili "Barabu."

22 Pilat im rekao: "Što da onda napravim s Isusom zvanim Krist?" Oni su mu svi odgovorili: "Neka se razapne!"

23 Tada je rekao upravitelj: "Zašto, kakvo je zlo počinio?" A oni su još jače vikali, rekavši: "Neka se razapne!"

24 Kako je Pilat vidio da time ništa ne može postići, a buka je postajala samo još veća, uzeo vodu i oprao si ruke pred svjetinom, rekavši: "Nevin sam od krvi ovoga pravednika. To je vaša stvar!"

25 Nato je sva svjetina odgovarajući rekla: "Krv njegova neka bude na nama i na našoj djeci."

26 Tada im je on pustio Barabu, a Isusa, nakon što ga je dao izbičevati, predao da se razapne.

27 Potom su upraviteljevi vojnici uveli Isusa u upraviteljev dvor i skupili oko njega cijelu postrojbu vojnika.

28 Zatim ga svukli i ogrnuli grimiznim ogrtačem.

29 Potom su ispleli vijenac od trnja, stavili mu na glavu, a u desnu ruku stavili mu trsku, pa su pregibali koljena pred njim i izrugivali mu se, rekavši: "Zdravo, kralju židovskoj!"

30 Dok su pljuvali na njega, uzimali su trsku i njome ga udarali po glavi.

31 Kad su mu se izrugali, skinuli su s njega ogrtač i odjenuli mu njegove haljine te ga odveli da ga razapnu.

32 Nato kako su izlazili, sreli su čovjeka Cirenca, po imenu Šimun. Njega su prisilili da mu ponese križ.

33 A onda su stigli na mjesto zvano Golgota, što znači Lubanja.

34 Oni su mu dali piti kiselo vino pomiješano sa žuči. Ali kad je On to okusio nije htjeo piti.

35 Tada su ga razapeli i bacajući kocku razdijelili između sebe njegove haljine, da bi se ispunilo ono što je rečeno po proroku: "Oni su među sobom razdijelili moje haljine, a za haljetak su bacali kocke."

36 Sjedili su tu i držali stražu nad njim.

37 A iznad glave mu stavili natpis njegove krivnje: Ovo je Isus, kralj židovski.

38 Zajedno s njim razapeli su dvojicu razbojnika, jednoga s desne strane, a другогa s lijeve.

39 A oni koji su mimo prolazili hulili su ga, mašući glavama,

40 rekavši: "Ti koji razvaljuješ hram i u tri ga dana opet sagrađuješ, spasi sam sebe! Ako si ti Božji Sin, siđi s križa."

41 Isto tako su se svećenički glavari s pismoznancima i starješinama rugali i govorili:

42 "Druge je spasio, a sam sebe ne može spasiti. On je kralj Izraelov, neka sada siđe s križa pa ćemo mu vjerovati.

43 On se uzdao u Boga, neka ga sad oslobođodi ako ga zaista hoće; jer i sam je rekao: 'Ja sam Božji Sin.'

44 Isto su ga tako vrijedali i razbojnici koji su bili s njim razapeti.

45 Tada od šestoga do devetog sata nastane tama po cijeloj zemlji.

46 A oko devetog sata Isus je povika jakim glasom, rekavši: "Eli, Eli, lama sabakthani" to jest: "Bože moj, Bože moj, zašto si me napustio?"

47 Kad su to čuli neki koji su ondje stajali, rekli su: "Ovaj Čovjek zove Iliju!"

48 Odmah je otrčao jedan od njih, uzeo spužvu, namočio ju octom, nataknuo na trsku i pružio mu piti.

49 Ostali su govorili: "Pusti da vidimo hoće li doći Ilijia da ga spasi!"

50 Isus je nakon toga opet povikao jakim glasom i ispustio dušu.

51 I gle, hramska se zavjesa razderala na dvoje, od vrha do dna; zemlja se potresla, pećine se raspuknule,

52 grobovi se otvorili, i mnoga su tjelesa svetih koji su umrli uskrsnula.

53 Izlazeći iz grobova poslije Isusova uskršnua, došli su u sveti grad i pokazali se mnogima.

54 A kad su stotnik, i oni s njim koji su čuvali Isusa, vidjeli potres i sve ostalo što se dogodilo, vrlo se prestrašili, rekavši: "Zaista, ovaj je bio Božji Sin!"

55 Tu su bile i izdaleka gledale mnoge žene, koje su još iz Galileje pratile Isusa i posluživale ga.

56 Među njima su bile: Marija iz Magdale, Marija, majka Jakovljeva i Josipova, i majka Zebedejevih sinova.

57 A kad je nastala večer, došao je neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji je i sam bio Isusov učenik.

58 On je otisao k Pilatu i zamolio za tijelo Isusovo. Tada je Pilat zapovjedio da mu se tijelo preda.

59 A kad je Josip uzeo tijelo, zavio ga u čisto laneno platno
 60 i položio ga u svoju novu grobnicu, izdubljen u pećini; i na vrata grobnice dovaljao veliki kamen i otišao.
 61 A tu su bile Marija iz Magdale i druga Marija, sjedeći ispred grobnice.
 62 Sljedećega dana, to je bio dan nakon Priprave, skupili se svećenički glavari i farizeji kod Pilata
 63 rekavši: "Gospodaru, sjetili smo se da je onaj varalica još za života rekao: 'Poslije tri dana uskrsnut ću.'

64 Stoga je zapovjedio da se čuva grobница sve do trećega dana, da ne bi došli njegovi učenici po noći pa ga ukrali i rekli narodu: 'On je uskrsnuo od mrtvih.' Tako da bi posljednja prijevara bila gorja od prve."

65 Pilat im rekao: "Evo vam straže, idite i osigurajte kako najbolje znate."

66 Oni su otišli i osigurali grobnicu, zapečatili kamen i postavili stražu.

Prazan grob. Susret a ženama

28 Tada po Subotnjem danu u svanuće prvoga dana u tjednu, došla je Marija iz Magdale i druga Marija pogledati grobnicu.
 2 I gle, iznenada je nastao žestok potres; jer GOSPODINOV anđeo se spustio s neba, prišao, odvaljao kamen s vrata i sjeo na njega.
 3 Lice mu je sjalo kao munja, a odjeća mu bila bijela kao snijeg.
 4 Od straha pred njim zadrhtali su stražari i postali kao mrtvi.
 5 A anđeo je odgovarajući rekao ženama: "Ne bojte se, jer znam da tražite Isusa koji je bio razapet.
 6 On nije ovdje, jer je uskrsnuo kako je rekao. Dodite i vidite mjesto gdje je bio

položen Gospodin,
 7 Idite žurno i javite njegovim učenicima da je uskrsnuo od mrtvih i eto ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti." Eto, ja sam vam rekao."

8 One sa strahom i ujedno s velikom radošću odmah su ostavile grobnicu, otrčale i javile njegovim učenicima.
 9 Kako su isle da jave njegovim učenicima, Isus im došao u susret, rekavši: "Radujte se!" One su pristupile k njemu, obuhvatile ga oko nogu i klanjale mu se.
 10 Nato im Isus rekao: "Ne bojte se! Idite i javite mojoj braći da idu u Galileju i ondje će me vidjeti."

11 Dok su one bile na putu, gle, neki od stražara su došli u grad te javili svećeničkim glavarima sve što se dogodilo.
 12 Ovi se tada sastali sa starješinama pa, nakon vijećanja, dali vojnicima veliku sivotu novca
 13 rekavši: "Recite im: 'Njegovi učenici došli su noću te ga ukrali dok smo mi spavali.'

14 Ako bi ovo došlo upravitelju do ušiju, mi ćemo ga već uvjeriti da vas zaštitimo."

15 Oni su uzeli novac i napravili kako su bili poučeni. To je rašireno među Židovima do današnjega dana.
 16 Tada su jedanaestorica učenika otišli u Galileju, na goru gdje im je Isus odredio.
 17 Kad su ga oni opazili, poklonili mu se; a neki su sumnjali.
 18 Tada je Isus pristupio k njima, rekavši: "Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.
 19 Zato stoga idite i pravite učenike iz svih naroda, krsteći ih u Ime Oca i Sina i Svetoga Duha,
 20 učeći ih držati sve ono što sam vam zapovjedio! I evo, Ja sam s vama uvijek, sve do svršetka svijeta." Amen.

Marko

Evangelje po Marku

Isusovo krštenje i kušanje

1 Početak Radosne vijesti Isusa Krista, Sina Božjega.
 2 Kao što je napisano u prorocima: "Evo, ja šaljem svojega glasnika pred tvojim licem koji će ti pripraviti put."
 3 Glas jednoga koji viče u pustinji: 'Pripravite put Gospodinu, poravnajte njegove staze.'"
 4 Ivan se pojavio krsteći u pustinji i propo-

vijedao je krštenje pokajanja za oproštenje grijeha.
 5 I sva judejska zemlja i svi žitelji Jeruzalema dolazili su k njemu i on ih je krstio u rijeci Jordanu, dok su oni isповijedali svoje grijehu.
 6 Ivan je bio odjeven u odjeću od devine dlake i imao je kožni pojas oko struka. Hranio se skakavcima i divljim medom.
 7 Propovijedao je, rekavši: "Poslije mene

dolazi moćniji od mene, čije remenje na obući nisam dostojan sagnuti se i odvezati.

8 Ja sam vas zaista krstio vodom, a On će vas krstiti Svetim Duhom."

9 Dogodilo se onih dana da je Isus došao iz Nazareta u Galileji i primio krštenje od Ivana u Jordanu.

10 Odmah, izlazeći iz vode, video je gdje se otvaraju nebesa i Duha gdje silazi na njega kao golub.

11 Tada je došao glas s neba, rekavši: "Ti si moj ljubljeni Sin, s kojim sam vrlo zadovoljan."

12 Zatim ga Duh odmah izveo u pustinju.

13 On je ostao u pustinji četrdeset dana, gdje ga je sotona kušao; bio je s divljim životinjama; i anđeli su ga posluživali.

14 Nakon što je Ivan bio zatvoren, došao je Isus u Galileju, i propovijedao Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu,

15 rekavši: "Ispunilo se vrijeme i približilo se Božje kraljevstvo. Pokajte se i vjerujte u Radosnu vijest."

16 Dok je prolazio uz Galilejsko more, opazio je Šimuna i Andriju, brata njegova, kako bacaju mrežu u more, jer oni su bili ribari.

17 Tada im Isus rekao: "Podite za mnom i Ja ću vas napraviti ribarima ljudi."

18 I oni su odmah ostavili svoje mreže i pošli za njim.

19 Kad je otišao malo dalje, opazio je Jakova, Zebedejeva sina, i njegova brata Ivana, koji su isto bili u lađici krpajući svoje mreže.

20 On ih odmah pozvao, a oni su ostavili svojega oca Zebedeja s nadničarima u lađici i pošli za njim.

21 Tada su oni otišli u Kafarnaum. Odmah na Subotnji dan ušao je On u sinagogu i počeo naučavati.

22 Oni su bili zaneseni njegovim naukom, jer ih je On učio kao onaj tko ima vlast, a ne kao pismoznanci.

23 A tada je bio u sinagogi neki čovjek opsjednut nečistim duhom. On je povikao,

24 rekavši: "Ostavi nas na miru, što mi imamo s tobom, Isuse Nazarećanine? Jesi li došao da nas uništiš? Znam ja tko si ti? Božji Svetac."

25 A Isus mu zaprijetio, rekavši: "Ušuti i izidi iz njega!"

26 Tada je nečisti duh žestoko potresao s njime, vičući iz svega glasa i išao je iz njega.

27 Tada se svi zaprepastili, toliko da su se pitali međusobno, rekavši: "Što je ovo? Kakva je to nova nauka? Jer On i nečistim duhovima s vlašću zapovjeda i oni ga slušaju."

28 Odmah se proširio glas o njemu po cijelom području uokolo Galileje.

29 Tada odmah čim su išli iz sinagoge, ušli su u kuću Šimunovu i Andrijinu, s Jakovom i Ivanom.

30 A Šimunova je punica ležala u vrućici, i oni su mu odmah rekli za nju.

31 On je prišao k njoj, uzeo ju za ruku pa ju podignuo i odmah ju pustila groznica. Zatim ih ona posluživala.

32 A navečer, kad je sunce išlo, dovodili su mu sve bolesnike i ljudi opsjednute zlim duhovima.

33 I cijeli se grad skupio pred vratima.

34 Tada je On ozdravio mnoge bolesnike, s raznim bolestima, i istjerao mnoge zle duhove. I nije dopustio zlim duhovima govoriti, jer su ga poznavali.

35 Nato rano u jutro, dok je još bio mrak, On je ustao prije nego se razdanilo, išao te otišao na samotno mjesto i ondje je molio.

36 Šimun i njegovi sudruzi pošli su u portagu za njim.

37 Kad su ga našli, rekli su mu: "Svi te traže."

38 On im rekao: "Hajdemo u drugegrade, da i ondje propovijedam, jer za tu svrhu sam i došao."

39 Tako je propovijedao po tamošnjim sinagogama po cijeloj Galileji, izgoneći zle duhove.

40 Tada je jedan gubavac došao k njemu, kleknuo pred njim i zamolio ga: "Ako hoćeš, možeš me očistiti."

41 A Isus, ganut samilošću, pružio mu svoju ruku, dotaknuo ga se i rekao: "Ja hoću, budi očišćen!"

42 Čim je to izgovorio, odmah ga ostavila guba i on je postao čist.

43 On ga je odmah otpustio i strogo opomenuo,

44 rekavši mu: "Pazi da nikom ništa ne govoriš, nego idi svojim putom, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje ono što je zapovjedio Mojsije, njima za svjedočanstvo."

45 Ali čim je išao, počeo je o tom mnogo govoriti i razglašavati događaje, toliko da Isus nije više mogao javno ući u grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima; i oni su dolazili k njemu sa svih strana.

Čovječji Sin Gospodar i Subotnjeg dana

2 Nakon nekoliko dana opet je On ušao u Kafarnaum i pročulo se da je u kući.

2 Odmah se mnogi skupili, toliko da nije više bilo mjesta za njih ni pred vratima. On im je propovijedao riječ.

3 Tada su došli k njemu noseći uzetoga, a

nosila su ga četvorica.

4 A kako nisu mogli doći blizu njega zbog mnoštva naroda, otkrili su krov nad mjestom gdje je On bio. Kad su napravili otvor, spustili su postelju na kojoj je ležao uzeti.

5 Kad je Isus video njihovu vjeru, rekao je uzetomu: "Sinko, grijesi su ti oprošteni."

6 Tu su sjedili neki pismoznanci koji su mislili u svojim srcima:

7 "Zašto ovaj čovjek tako huli Boga? Tko može oprashtati grijeha osim samoga Boga?"

8 A Isus čim je prozreo svojim duhom da oni tako međusobno misle, rekao im: "Zašto vi tako razmišljate u svojim srcima?"

9 Što je lakše reći uzetomu: 'Oprošteni su ti tvoji grijesi,' ili reći: 'Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj!'

10 Ali znajte da Čovječji Sin ima vlast na zemlji oprashtati grijeha," On je rekao uzetom bolesniku:

11 "Tebi govorim, ustani, uzmi svoju postelju i hajde svojoj kući."

12 I on je odmah ustao, uzeo svoju postelju izišao i otišao na očigled svih, tako da su se svi čudili i slavili Boga, rekavši: "Takvo nešto još nismo nikada vidjeli!"

13 Tada je On ponovo izišao k moru; i sve je mnoštvo dolazilo k njemu, a On ih je poučavao.

14 Prolazeći tuda opazio je Levija, Alfejeva sina, gdje sjedi u carinarnici, te mu rekao: "Podi za mnom!" I on je ustao i pošao za njim.

15 Dogodilo se, dok je sjedio za stolom u kući Levija, gdje se skupilo mnogo pobirača poreza i grješnika s Isusom i njegovim učenicima; jer ih je bilo mnogo koji su išli za njim.

16 A kad su pismoznanci i farizeji vidjeli gdje jede s grješnicima i ubiračima poreza, rekli su njegovim učenicima: "Kako to da On jede skupa sa ubiračima poreza i grješnicima?"

17 Kad je to čuo Isus, rekao im: "Onima koji su zdravi ne treba liječnik, nego onima koji su bolesni. Nisam došao zvati pravednike, nego grješnike na pokajanje."

18 Ivanovi su učenici i farizeji običavali postiti. Došli su pa rekli Isusu: "Zašto Ivanovi učenici i učenici farizeja poste, a tvoji učenici ne poste?"

19 A Isus im rekao: "Možete li svatovi postiti dok je mladoženja još s njima? Dokle god imaju kod sebe mladoženju, ne možete postiti.

20 Ali doći će dan, kad će im oteti mladoženju, onda će oni u one dane postiti.

21 Nitko ne prišiva nestegnute zakrpe novoga sukna na staru haljinu; drukčije, nova

zakrpa razvuče staru haljinu te rupa bude još veća.

22 Nitko ne ulijeva novo vino u stare mjeheve; drukčije, novo vino rasprsne mjehove, pa se razlije vino i propadnu mjehovi. Nego se novo vino mora staviti u nove mjehove."

23 Tako jednoga Subotnjeg dana Isus je prolazio kroz žitne usjeve. Kako su njegovi učenici išli počeli su putom trgati klasje.

24 Tada su mu rekli farizeji: "Pogledaj, zašto oni rade na Subotnji dan što nije zakonito?"

25 A On im rekao: "Nijeste li ikad čitali što je napravio David, kad mu je bilo potrebno i bio gladan, on i oni koji su bili s njim:

26 kako je ušao u Dom Božji u vrijeme visokog svećenika Abijatra, te je jeo postavljeni kruhove, koje nije nikome dopušteno jesti, osim svećenicima, i isto tako dao ih onima koji su bili s njim?"

27 On im rekao: "Subotnji dan je stvoren za čovjeka, a ne čovjek za Subotnji dan.

28 Tako je Čovječji Sin gospodar i Subotnjega dana."

Čovjek sa usahlom rukom

3 Isus je ponovno ušao u tamošnju sinagogu, a ondje je bio čovjek s usahlom rukom.

2 A oni su dobro pazili na njega, hoće li ga ozdraviti na Subotnji dan, tako da bi ga mogli optužiti.

3 On je čovjeku s usahlom rukom rekao: "Stani na sredinu"

4 A njima je rekao: "Je li dopušteno po Zakonu na Subotnji dan vršiti dobro ili vršiti zlo, spasiti život ili ga pogubiti?" A oni su šutjeli.

5 Tada ih On srdito, sve naokolo pogledao, ražalostio se zbog tvrdoće njihovih srdaca rekao je čovjeku: "Ispruži svoju ruku." On ju ispružio, i njegova rukaje postala zdrava kao i druga.

6 Nato su farizeji izišli i odmah s Herodovcima skovali urotu protiv njega, kako bi ga pogubili.

7 Isus se povukao sa svojim učenicima k moru. Za njim je pošlo veliko mnoštvo naroda iz Galileje i iz Judeje,

8 iz Jeruzalema, iz Idumeje, s one strane Jordana i oni iz Tira i Sidona, kad su čuli kolika velika djela vrši, došli su k njemu.

9 On je rekao svojim učenicima da mu zbog mnoštva naroda bude uvijek pripremljena lađica, kako ga ne bi stiskali.

10 Jer je mnoge ozdravio, tako da koliko ih je god bilo bolesnih, gurali su se prema njemu da bi ga se dotakli.

11 A nečisti duhovi, kad god bi ga vidjeli,

padali su pred njega na koljena i vikali: "Ti si Božji Sin."

12 A on ih oštro opomenuo da ga ne razglašuju.

13 Zatim je uzašao na goru i pozvao k sebi one koje je On sam htjeo. I oni su došli k njemu.

14 Tada je odredio Dvanaestoricu da budu s njim, da ga prate i da ih šalje da propovijedaju

15 te da imaju vlast da ozdravljaju bolesne i izgone zle duhove.

16 Šimuna, kojemu je nadjenuo ime Petar,

17 Jakova Zebedejeva i Ivana, brata Jakovljeva, koje nazva Boanerges, to jest: "Sinovi groma."

18 Andriju, Filipa, Bartolomeja, Mateja, Tomu, Jakova Alfejeva sina, Tadeja, Šimuna Kanaanca

19 i Judu Iskariotskog, koji ga je izdao. I oni su otišli u kuću.

20 Opet se skupilo veliko mnoštvo naroda, tako da nisu mogli ni jesti.

21 A kad su za to čuli njegovi ljudi, otišli su da ga obuzdaju, jer se govorilo: "On je izvan sebe."

22 A pismoznanci koji su sišli iz Jeruzalema govorili su: "Ima Belzebuba" i "Uz pomoć vladara zlih duhova izgoni zle duhove."

23 Tada ih pozvao k sebi i počeo im govoriti u prispopobama: "Kako može sotona izgoniti sotonu?

24 Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati.

25 Ili ako se kuća u sebi razdijeli, ta kuća ne može opstati.

26 Ako je sotona ustao sam protiv sebe, razdijeljen je, on ne može opstati, nego mu je kraj.

27 Nitko ne može ući u kuću jaka čovjeka i oteti mu imovinu ako prije jakoga ne sveže; tek onda može mu kuću oplijeniti.

28 Istinu vam govorim, sví grijesi i sve hule koje budu izustili bit će oproštene ljudskim sinovima,

29 ali onaj tko pohuli na Svetoga Duha, taj nema oproštenja nikada, nego je vječno grijehom okrivljen."

30 To je rekao jer su govorili: "On ima nečistog duha."

31 Tada su došli njegova braća i njegova majka, pa stojeći vani poslali su neke da ga pozovu.

32 A mnoštvo naroda sjedilo je oko njega; oni su mu rekli: "Eno gle, vani su tvoja majka i tvoja braća, traže te."

33 A On im rekao: "Tko je moja majka ili moja braća?"

34 On je pogledao naokolo, one koji su

sjedili u krugu oko njega, te je rekao: "Evo moje majke i moje braće.

35 Jer tko god vrši Božju volju, on je moj brat, moja sestra i moja majka."

Prispodoba o sijaču

4 Ponovno je počeo učiti pokraj mora. I veliko se mnoštvo skupilo k njemu, tako da je On ušao u lađicu i sjeo u nju, dok je mnoštvo stajalo na kopnu okrenuto prema moru.

2 Tada ih je On mnogo učio u prispopobama i rekao im u svojoj pouci:

3 "Poslušajte! Gle, izide tako sijač sijati.

4 I dogodi se dok je sijao da neko sjeme padne pokraj puta, dođu ptice i pozobliju ga.

5 Neko padne na kamenito tlo, gdje nema mnogo zemlje. Ono odmah izniknu, jer nije imalo duboke zemlje.

6 Ali kad izide sunce i pripeče, uvenu, a kako nije imalo korijena, osuši se.

7 Neko opet padne među trnje, trnje uzraste i uguši ga, tako da ploda ne donese.

8 Neko napokon padne na dobru zemlju, iznikne, uzraste i razmnoži se i doneše plod; neko tridesetostruk, neko šezdesetostruk, a neko stostruko."

9 On im je rekao: "Tko ima uši za čuti, neka čuje!"

10 Kad je ostao sam, upitali su ga pratitelji zajedno s Dvanaestoricom o prispopobama.

11 On im je rekao: "Vama je dano da znate tajne Božjeg kraljevstva, ali onima koji su vani sve dolazi u prispopobama,

12 tako da, 'gleđajući možeju gledati a ne raspoznati, slušajući možeju čuti a ne razumjeti; osim da se obrate, pa da im se grijesi oproste.'"

13 On im je rekao: "Ne razumijete li ove prispopobe? Kako ćete onda razumjeti sve ostale prispopobe?

14 Sijač sije riječ.

15 To su oni kraj puta gdje je riječ posijana. Čim čuju riječ, odmah dolazi sotona i oduzme im riječ koja je bila posijana u njihovim srcima.

16 Isto tako, riječ posijana na kamenito tlo, to su oni koji kad čuju riječ, odmah ju primaju s radošću,

17 ali kako nemaju u sebi svojega korijena, izdrže samo neko vrijeme. Poslije, kad dođe nevolja ili progostvo zbog riječi, odmah se spotaknu.

18 A ovo su oni, riječ posijana u trnje, to su oni koji čuju riječ,

19 ali brige ovoga svijeta, varavo bogatstvo i požude za svim ostalim stvarima,

navale i uguše riječ, te postanu neplodni.
20 A riječ posijana na dobru zemlju, to su oni koji slušaju riječ, primaju je i donose plod: neki tridesetostruko, neki šezdesetostruko, a neki stostruko."

21 Zatim im je rekao: "Doneši li se svjetiljka da se stavi pod košaru ili pod postelju? Ne stavlja li se na stalak svjetiljke?"

22 Zaista, nema ništa skriveno a da se ne otkrije, niti ima nešto što je držano u tajnosti a da ne dođe na svjetlo.

23 Ako tko ima uši za čuti, neka čuje!

24 On im je rekao: "Upamtite ovo što čujete. Istom mjerom kojom vi mjerite, onom će mjerom i vama mjeriti; a vama koji čujete dat će se više."

25 Jer svatko tko ima, njemu će se još dati, a tko nema, oduzet će mu se i ono što ima."

26 On je rekao: "Jer kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme na zemlju."

27 Bude li spavao noću i ustajao danju, sjeme sve jednakо klijia i raste, a da on o tomu ništa ne zna.

28 Jer zemlja sama od sebe donosi plod, najprije stabljiku, onda klas, poslije toga klas pun zrnja.

29 A kad plod dozori, odmah on primakne srp, jer je došla žetva."

30 On je rekao: "Kako ćemo prispopobiti Božje kraljevstvo? Ili kojom ćemo ga prispopobom prikazati?"

31 Ono je kao goruščino zrno, koje kad se sije u zemlju, najmanje je od svih sjemena na zemlji;

32 a kad je posijano, uzraste i bude veće od svih stabljika i potjera velike grane, tako da se pod njegovom sjenom nebeske ptice možeju gnijezditi."

33 S mnogim takvim prispopobama govorio im je Riječ, onako kako su ju mogli bolje razumjeti.

34 Ali bez prisopoda njima ništa nije govorio. Ali kad su bili nasamo, rastumačio je sve svojim učenicima.

35 Istoga dana kad je došla večer, rekao im: "Prijedimo prijeko na drugu stranu."

36 I kad su oni otpustili mnoštvo, lađicom su povezli Isusa onako kako je bio u lađici. Pratile su ga i druge lađice.

37 Uto je nastala silna oluja, a valovi su tako jako udarali o lađicu da se već napunjala vodom.

38 On je bio na krmi lađice i spavao na uzglavlju. Oni su ga probudili i rekli mu: "Učitelju, ti se ne brineš što mi ginemo?"

39 On se tada probudio, zaprijetio vjetru i rekao moru: "Mir, utišaj se!" Vjetar je prestao i nastala je velika tišina.

40 A njima je rekao: "Zašto ste tako boja-

žljivi? Kako to da nemate vjere?"

41 Oni se jako prestrašili i jedan drugome rekli "Tko to može biti da mu se čak vjetar i more pokoravaju?"

Opsjednuti legijom zlih duhova

5 Tada su došli na drugu stranu mora, u gadarenski kraj.

2 Kad je On izišao iz lađice, odmah mu došao u susret iz grobnica jedan čovjek opsjednut nečistim duhom.

3 On je boravio među grobnicama. I nitko ga nije mogao svezati, ni lancima,
4 jer je često bio u okovima i vezan lancima. On bi svaki put rastrgao lance i razbio okove na komade i nitko ga nije mogao ukrotiti.

5 On je uvijek noću i danju bio u gorama i u grobnicama, gdje je vikao i ozljedivao se kamenjem.

6 A kad je izdaleka opazio Isusa, dotrčao je i poklonio mu se.

7 I on je povikao jakim glasom pa rekao: "Što ja imam s tobom, Isuse, Sine Najvišega Boga? Molim te Bogom nemoj me mučiti."

8 Jer mu je On, naime, rekao: "Iziđi iz ovoga čovjeka, nečisti dušel!"

9 Zatim ga je upitao: "Kako ti je ime?" A on mu odgovorio: "Ime mi je Legija; jer nas ima mnogo."

10 Mnogo ga je molio da ih ne istjera iz onoga područja.

11 A tu, na obronku brda, paslo je veliko krdo svinja.

12 I svi zli duhovi zamole Isusa, rekavši: "Pošalji nas k svinjama, da uđemo u njih."

13 Odmah im Isus dopustio. Tada su nečisti duhovi izišli i ušli u svinje (kojih je bilo oko dvije tisuće); a krdo svinja je jurnulo divlje niz strminu obronka, strmoglavilo se u more i utopilo se u moru.

14 Na to oni koji su hranili svinje, pobegnu i razglase o svemu tomu po gradu i po selima. A ljudi su otišli vidjeti što se to dogodilo.

15 Tada su došli k Isusu i vidjeli čovjeka koji je baš bio opsjednut zlim duhom legije, gdje sjedi, odjeven i pri zdravoj pameti. Oni se prestrašili.

16 Oni koji su to vidjeli isprijevodili su im kako se to dogodilo opsjednutom od nečistog duha i svinjama.

17 Tada su oni počeli moliti Isusa da se udalji iz njihova područja.

18 Kako je On ušao u lađicu zamolio ga onaj koji je prije bio opsjednut od zlih duhova, bi li mogao ostati s njim.

19 Ali mu Isus nije dopustio, nego mu rekao: "Idi kući svojima prijateljima, pa

im ispripovijedaj kakve je velike stvari napravio Gospodin na tebi i kako ti se je smilovao."

20 On je otisao i počeo navješćivati po Dekapolisu sve što je Isus napravio na njemu; i svi su se divili.

21 Kad je Isus lađicom ponovno prešao na drugu obalu, slegnulo se k njemu veliko mnoštvo naroda; a On je stajao pokraj mora.

22 Gle, došao je jedan od upravitelja sinagoge imenom Jair. I kad ga opazio, pao mu pred noge

23 pa ga je usrdno molio, rekavši: "Kćerki-
ca mi je bolesna i leži na umoru. Dodi, mo-
lim te, i stavi na nju svoje ruke, da ozdravi
pa će živjeti."

24 Tada je Isus pošao s njim. A za njim je išlo veliko mnoštvo naroda i tiskali se oko njega.

25 Neka je žena imala krvarenje dvanaest godina,

26 mnogo je pretrpjela od mnogih liječnika. Potrošila je sve što je imala, ali nije joj bilo bolje, nego sve gore.

27 Kad je čula što se govori o Isusu, došla među narod njemu straga i dotakla se nje-
gove haljine.

28 Govorila je: "Da se samo dotaknem nje-
govih haljina, ozdravit će."

29 I odmah joj se krv osušila i prestala teći, i ona je na svojem tijelu odmah osjetila da je ozdravila od bolesti.

30 Isus je odmah osjetio u sebi da je sila izišla iz njega, okrenuo se među narodom i rekao: "Tko mi se dotaknuo haljina?"

31 A učenici su mu rekli: "Vidi mnoštvo što se tiska oko tebe, a ti pitaš: 'Tko me se dotakao?'"

32 On je pogledao naokolo da vidi onu koja je to počinila.

33 A žena, puna straha i sva dršćući jer je znala što joj se dogodilo, došla, pala pred njega i rekla mu sve po istini.

34 On joj je rekao: "Kćeri, tvoja te je vjera ozdravila. Hajde idi u miru i budi ozdravljenia od svoje bolesti."

35 Dok je On još to govorio, došli su neki ukućani upravitelja sinagoge te mu rekli: "Kćerka ti je već umrla. Zašto dalje mučiti Učitelja?"

36 Čim je Isus čuo što govore, rekao je upravitelju sinagoge: "Ne boj se; samo vjeruj!"

37 On nije dopustio nikom da ga prati osim Petru, Jakovu i Ivanu, Jakovljevu bratu.

38 Tada je došao u kuću upravitelja sinagoge, te opazio gužvu i ljudi kako plaču i nariču na sav glas.

39 A kad je On došao, rekao im: "Zašto pravite to, vičete i plačete? Dijete nije umrlo,

nego spava."

40 A oni su ga ismijavali. A kad ih je sve istjerao van, On je uzeo oca i majku djeteta i svoje pratitelje te ušao ondje gdje je ležalo dijete.

41 Tada je prihvatio djevojčicu za ruku i rekao joj: "Talitha, kumi," što prevedeno znači: "Djevojčice, Ja ti govorim, ustani."

42 Djevojčica je odmah ustala i počela hodati, jer joj je bilo dvanaest godina. A oni se svi snebivali u velikom čudu.

43 A On im odmah zaprijetio neka to nitko ne dozna, i rekao da djevojčici dadu nešto za jesti.

Slanje apostola. Isus hoda po vodi

6 Tada je On otisao odatle i došao u svoj rodni kraj, a njegovi su ga učenici pratili.

2 A kad je došao Subotnji dan, On je počeo učiti u sinagogi. Mnogi su se slušatelji čudili, rekavši: "Gdje je taj čovjek dobio sve to? Kakva je to mudrost koja mu je dana, da su tako velika čudesna djela izvedena Njegovim rukama!"

3 Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljev, Josipov, Judin i Šimunov. Zar mu se sestre ne nalaze ovde među nama?" Tako su se oni uvrijedili zbog njega.

4 A Isus im rekao: "Prorok nije nigdje bez časti, osim u svojem rodnom kraju, kod svoje rodbine i u svojoj kući."

5 On nije mogao ondje napraviti nikakva velika čuda, osim što je ozdravio nekoliko bolesnika stavljajući na njih ruke.

6 On se čudio njihovoj nevjeri. Potom je otisao po okolnim mjestima i po selima učeći.

7 Tada je pozvao k sebi Dvanaestoricu pa ih počeo slati po dvojicu, i dao im vlast nad nečistim duhovima.

8 Zapovjedio im da na put ne nose ništa, osim štapa, ni torbe, ni kruha, ni novca u pojasu,

9 nego samo sandale na nogama i da ne odijevaju dviju haljina.

10 Još im rekao i ovo: "Gdje god uđete u kuću, ostanite tu dok ne odete iz toga mjeseta.

11 A svaki onaj koji vas ne primi i ne posluša, kad odete od njih, otresite prašinu što je ispod vaših nogu za svjedočanstvo protiv njih. Istину vam govorim, bit će mnogo lakše Sodomu i Gomori na sudnji dan nego tomu gradu!"

12 Tada su krenuli i propovijedali da se ljudi trebaju pokajati.

13 Mnoge su zle duhove izgonili, mnoge bolesnike pomazali uljem i ozdravili ih.

14 A čuo je to i kralj Herod, jer se Isusovo

Ime bilo razglasilo, te rekao: "Ivan Krstitelj je uskrsnuo od mrtvih i zato djeluju u njemu čudesne sile."

15 Drugi su govorili: "To je Ilija." I neki opet: "To je prorok, ili kao jedan od proroka."

16 Ali kad je to Herod čuo, rekao je: "To je Ivan kome sam ja odrubio glavu, uskrsnuo je od mrtvih!"

17 Herod je naime sam poslao da uhite Ivana i da ga svezana u lance bace u zatvor, zbog Herodijade, žene njegova brata Filipa, koju je uzeo za ženu,

18 jer mu je Ivan govorio: "Nije ti dopušteno imati ženu svojega brata."

19 Zbog toga ga je Herodijada zamrzila i htjela ga je ubiti, ali nije mogla.

20 A Herod se bojao Ivana, jer je znao da je on pravedan i svet čovjek i zato ga je štitio. Kad bi ga slušao, odmah bi se zbungio i radio razne stvari, ali bi ga ipak rado slušao.

21 Ali došao je zgodan dan, kad je Herod o svojem rođendanu priredio gozbu svojim velikašima, visokim časnicima i galilejskim starješinama.

22 A kad je ušla sama Herodijadina kći i počela plesati, svidjela se Herodu i onima koji su sjedili s njim. Kralj je rekao djevojci: "Traži od mene što god hoćeš, i ja će ti dati."

23 Zakleo joj se: "Dat će ti što god zatražiš od mene, sve do pola mojega kraljevstva."

24 Ona je izašla i rekla svojoj materi: "Što će tražiti?" Ona joj odgovorila: "Glavu Ivana Krstitelja!"

25 Ona se odmah žurno vratila kralju i zatražila, rekavši: "Hoću da mi sada odmah daš na pladnju glavu Ivana Krstitelja."

26 To je jako ražalostilo kralja, ali zbog zakletve i gostiju koji su sjedili s njim nije ju htjeo odbiti.

27 Kralj je odmah poslao krvnika i zapovjedio mu da donese Ivanovu glavu. Ovaj otišao, odrubio mu glavu u zatvoru

28 i donio njegovu glavu na pladnju, dao ju djevojci, a djevojka ju dala svojoj materi.

29 A kad su to čuli Ivanovi učenici, došli su i uzeli njegovo tijelo te ga položili u grob.

30 Tada se apostoli opet okupe kod Isusa te ga izvijeste o svemu što su napravili i što su naučili.

31 Tada im On rekao: "Dodjite vi sami na samotno mjesto i malo se odmorite." Jer ondje je mnogo ljudi dolazilo i odlazilo da apostoli nisu imali kad ni jesti.

32 Tako su oni sami otišli ladicom na samotno mjesto.

33 Ali su ih ljudi opazili gdje odlaze i mnogi su saznali kamo idu i trčali su ondje iz svih gradova. Oni su ih pretekli i stigli k njemu

prije njih.

34 A Isus kad je izišao iz ladice, vidio je veliko mnoštvo naroda i kako se sažalio nad njima, jer su bili kao ovce bez pastira. Tako ih počeo učiti o mnogim stvarima.

35 Kad je već bilo kasno podvečer, došli su k njemu njegovi učenici i rekli mu: "Ovo je mjesto pusto, a vrijeme je već poodmaklo.

36 Pošalji ih da idu, pa da bi mogli otići po okolnim mjestima i u sela da si kupe nešto hrane, jer nemaju baš ništa za jesti."

37 A Isus im je odgovarajući rekao: "Podajte im vi nešto za jelo." A oni su mu odgovorili: "Hoćemo li poći kupiti kruha za dvjesto denara pa da im damo jesti?"

38 A On im rekao: "Koliko kruhova imate? Idite i vidite." Oni su pogledali i rekli: "Pet, i dvije ribe."

39 Tada im je zapovjedio da ih sve posjeduju u skupine po zelenoj travi.

40 Tako su oni posjedali u skupinama po sto i po pedeset.

41 On je uzeo pet kruhova i dvije ribe, pogledao u nebo, blagoslovio, razlomio kruhove i dao ih svojim učenicima da ih podijele mnoštvu, i dvije ribe razdijelio je svima.

42 Tako su svi jeli i nasitili se.

43 I nakupili su punih dvanaest košara preostalih komadića kruha i od riba.

44 A bilo je oko pet tisuća ljudi koji su jeli kruhove.

45 Odmah poslije toga On je dao da učenici uđu u ladici i otplove pred njim na drugu stranu prema Betsaidi, dok On otpusti mnoštvo.

46 Kad ih je otpustio, otišao je na goru da se moli.

47 A kad je došla večer, ladica se nalazila na sredini mora, a On je sam bio na kopnu.

48 A kad ih je video gdje se muče veslajući, jer je puhan protivan vjetar, otprilike oko četvrte noćne straže pošao je On prema njima hodajući po moru i htjeo ih mimoći.

49 Ali oni, kad su ga opazili gdje hoda po moru, pomislili su da je to prikaza, pa su počeli vikati,

50 jer su ga svi vidjeli i prestrašili se. A On je odmah počeo s njima govoriti i rekao im: "Budite utješeni! Ja sam to; ne bojte se!"

51 Tada je On uzišao k njima u ladici i vjetar je odmah prestao. A oni su se u sebi prekomjerno divili i čudili.

52 Oni nisu razumjeli značenje događaja s kruhovima, jer im je srce bilo otvrdnulo.

53 Kad su prešli prijeko, došli su na kopno u Genezaret i ondje se usidrili.

54 Kad su izišli iz ladice, odmah oni koji su

ga prepoznali,

55 optrčali su cijeli onaj kraj i počeli donosi bolesnike na posteljama, ondje gdje su čuli da se On nalazi.

56 Gdje god bi On ušao u sela, gradove, ili zaseoke, postavljali bi bolesnike na trgove i molili ga da se barem samo dotaknu skuta njegove haljine. I svi oni koji bi ga se dotakli ozdravljali su.

Prava nečistoća. Gluhonjemi

7 Tada su došli i okupili se oko Isusa farizeji i neki pismoznanci koji su baš došli iz Jeruzalema

2 i opazili neke od njegovih učenika gdje jedu s nečistim, to jest neopranim, rukama i našli su prigovor.

3 Jer farizeji kao i svi Židovi ne jedu ako prije ne operu ruke na određen način, držeći se tako običaja starih.

4 A kad se vrate s trga, ne jedu ako se prije ne umiju i ne operu. Imajoš mnogo toga što su primili i što održavaju, kao što je pranje čaša, vrčeva, bakrenog posuđa i stolova.

5 Tada ga farizeji i pismoznanci upitaju: "Zašto tvoji učenici ne žive po običaju starih, nego jedu s neopranim rukama?"

6 On im odgovarajući rekao: "Dobro je o vama licemjerima prorokoval Izaija, kao što je napisano: 'Ovaj me narod časti svojim usnama, a srce im je daleko od mene.'

7 'Uzalud mi se klanjaju, kad uče kao nauk ljudske zapovijedi.'

8 Jer vi izostavljate Božju zapovijed, a držite ljudsku predaju, kao što je pranje vrčeva i čaša; još mnoge druge takve stvari vi pravite."

9 On im rekao dalje: "Vi tako dobro odbacujete Božju zapovijed da bi ste tako mogli držati svoju predaju.

10 Mojsije je, naime, rekao: 'Poštuj svojega oca i svoju majku' i: 'Tko opsuje oca ili majku, neka se kazni smrću.'

11 A vi velite: 'Ako tko reče svojem ocu ili majci: "Ono čime bih ti trebao pomoći korban je (to jest, dar posvećen hramu.)'

12 Ne dopuštate mu više ništa napraviti za svojega oca ili svoju majku,

13 i tako poništavate Božju riječ svojom predajom, koju ste sami sebi predali. I pravite mnogo drugih stvari sličnih tomu."

14 A kad je On ponovno dozvao mnoštvo k sebi i rekao im: "Poslušajte me, svi vi i razumijte:

15 Nema ništa što izvana uđe u čovjeka a da bi ga moglo onečistiti; nego ono što izlazi iz čovjeka, to je ono što ga onečišće.

16 Ako bilo tko ima uši za čuti, neka čuje!"

17 A kad se On odmaknuo od naroda i ušao u kuću, upitali su ga njegovi učenici

za smisao prisподобе.

18 A On im rekao: "Zar ni vi isto ne razumijete? Ne shvaćate da ništa ne onečišće čovjeka što izvana ulazi u njega,

19 jer mu ne ulazi u srce, nego u trbu, pa se naravnim putom izlučuje i tako se pročiste sva jela."

20 I još je rekao: "Ono što izlazi iz čovjeka, to je ono što onečišće čovjeka.

21 Jer iz nutrine, iz ljudskog srca, izlaze zle misli, preljubi, bludništva, ubojstva, krađe, lakovstva, pakosti, lukavstva, razuzdanosti, zlo oko ili zavist, psovke, oholost, glupost.

23 Sva ta zla djela izlaze iznutra i prave čovjeka nečistim."

24 On se podignuo i otišao odatle u područje Tira i Sidona. Ušao je u neku kuću i nije htjeo da to itko dozna, ali nije mogao ostati skriven.

25 Jer je za njega odmah čula neka žena, čiju je kćer opsjeo nečisti duh, i ona došla i pala mu pred noge.

26 Ta je žena bila Grkinja, rodom Sirofeničanka. Ona ga je molila da istjera zlog duha iz njezine kćeri.

27 A On joj rekao: "Pusti da se najprije naseđe djeca, jer nije dobro djeci oduzeti kruh i baciti ga psićima."

28 A ona mu odgovarajući rekla: "Da, Gospodine, ali i psići ispod stola jedu od dječjih mrvica."

29 Tada joj On rekao: "Zbog te riječi idi svojim putom, izišao je zli duh iz tvoje kćeri."

30 Kad se ona vratila svojoj kući, našla je svoju kćerku gdje leži na postelji, zli duh je već izišao iz nje.

31 Opet izlazeći iz tirskog i sidonskog kraja, došao je preko sredine područja Dekapolisa do Galilejskog mora.

32 Tada su mu doveli jednoga čovjeka koji je bio gluh i nijem te ga zamolili da stavi na njega svoju ruku.

33 On ga izveo između naroda nasamo, te stavio svoje prste u njegove uši i svojom se pljuvačkom dotaknuo se njegova jezika.

34 Zatim, gledajući u nebo, uzdahnuo je i rekao mu: "Efatha," to jest: "Otvorи se."

35 I odmah mu se otvorile uši i razriješio mu se sapeti jezik, te je mogao lijepo govoriti.

36 Tada im On zabranio da o tomu ikome što govore. Ali što im je više branio, to su oni više razglašavali.

37 Svi su bili prekomjerno zapanjeni, rekavši: "On počinio sve dobro. On pravi da gluhi čuju, a nijemi da govore."

Isus hrani četiri tisuće ljudi

8 U ono vrijeme mnoštvo naroda nije imalo ništa za jelo, Isus je dozvao svoje

učenike i rekao im:

2 "Smililo mi se ovo mnoštvo naroda, jer su već tri dana sa mnom, a nemaju što jesti.

3 A ako ih otpustim gladne njihovim kućama, klonut će putom." Jer su neki od njih došli izdaleka.

4 Tada su mu njegovi učenici odgovorili: "Kako ih može netko zadovoljiti kruhom ovdje u ovoj pustinji?"

5 On ih upitao: "Koliko imate kruhova?" Oni su odgovorili: "Sedam."

6 On je zapovjedio mnoštvu da posjeda po zemlji. On je uzeo sedam kruhova i zahvalio, prelomio ih i dao ih svojim učenicima da ih iznesu pred njih; i oni su ih iznijeli i podijelili mnoštvu naroda.

7 A imali su i nekoliko malih ribica; i kad ih je blagoslovio, rekao im da i njih podijele mnoštvu naroda.

8 Tako su svi jeli i nasitili se i nakupili su punih sedam velikih košara preostalih komadića.

9 A jelo ih je oko četiri tisuće ljudi. Tada ih je On otpustio.

10 Odmah je ušao sa svojim učenicima u lađicu i došao u područje Dalmanute.

11 Tada su izšli farizeji i počeli s njim raspravljati, tražeći od njega znak s neba,kušajući ga.

12 A On je uzdahnuo iz dna duše i rekao: "Zašto ovaj naraštaj traži znak? Istinu vam govorim, nipošto se neće dati znak ovom naraštaju."

13 Nato ih ostavio, ponovno ušao u lađicu i prepolovio na drugu stranu.

14 Tada su učenici zaboravili ponijeti kruha i nisu imali više od jednoga kruha sobom u lađici.

15 Tada ih je On opomenuo, rekavši: "Pazite, čuvajte se farizejskog kvasca i Herodova kvasca."

16 A oni su razmišljali među sobom ovo: "To je zato što nemamo kruha."

17 A kad je to primijetio Isus, rekao im: "Zašto govorite o tomu da nemate kruha? Zar još ne razumijete i ne shvaćate? Zar vam je srce još otvrdnuto?"

18 Imate oči zar ne vidite? Imate uši a zar ne čujete? Ne sjećate li se?

19 Kad sam prelomio pet kruhova za pet tisuća, koliko ste punih košara komadića nakupili?" Oni su mu odgovorili: "Dvanaest."

20 A kad sam prelomio sedam kruhova na četiri tisuće ljudi, koliko punih košara komadića ste tada nakupili?" Oni su mu odgovorili: "Sedam,"

21 On im rekao: "Pa kako je to da još ne razumijete?"

22 Tada je On došao u Betsaidu; i tu su

mu doveli slijepca i zamolili da ga se dotakne.

23 On je prihvatio slijepca za ruku pa ga izveo izvan grada. I kad mu je pljunuo u oči i stavio na njega ruke, upitao ga vidi li što.

24 I on je podignuo pogled gore i rekao: "Vidim ljudе kao stabla koja hodaju."

25 Zatim je On ponovno stavio ruke na njegove oči i rekao da pogleda gore. I on je ozdravio tako da je sve ljudе sasvim jasno vido.

26 Tada ga poslao njegovoj kući, rekavši: "Ne ulazi u grad i ne govori ni s kime u gradu."

27 Tada je Isus sa svojim učenicima otišao prema mjestima oko Filipove Cezareje. Putom je upitao svoje učenike: "Što ljudи govore tko sam Ja?"

28 A oni su mu odgovorili: "Da si Ivan Krstitelj, neki govore da si Ilija, a drugi opet da si jedan od proroka."

29 On im rekao: "A što vi velite tko sam Ja?"

Petar mu odgovarajući rekao: "Ti si Krist."

30 Tada im On zaprijetio da nikom ne govore o njemu.

31 On ih počeo naučavati da Čovječji Sin mora mnogo trpjjeti, da će ga starještine, svećenički glavari i pismoznaci odbaciti, da će biti ubijen i da će uskrsnuti nakon tri dana.

32 To je govorio posve otvoreno. Tada ga Petar povukao u stranu i počeo ga od toga odvraćati.

33 Ali kad se On okrenuo i pogledao svoje učenike strogo je ukorio Petra, rekavši: "Odstupi od mene sotono! Jer ti ne misliš na ono što je Božje, nego na ono što je ljudsko."

34 Tada je dozvao narod i svoje učenike i rekao im: "Ako bilo tko želi ići za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ na sebe i ide za mnom.

35 Jer tko god želi sačuvati svoj život, izgubit će ga; a tko izgubi svoj život zbog mene i Radosne vijesti, spasit će ga.

36 Jer što koristi čovjeku da zadobije cijeli svijet, a izgubiti svoju vlastitu dušu?

37 Ili što može čovjek dati u zamjenu za svoju dušu?

38 Tko se god mene srami i mojih riječi u ovom preljubničkom i griješnom naraštaju, toga će se i Čovječji Sin sramiti kad dođe u slavi svojega Oca sa svetim anđelima."

Preobraženje

9 On im je dalje rekao: "Zaista, istinu vam velim, ima nekih ovdje koji sigurno neće umrijeti dok ne vide Božje kraljevstvo gdje dolazi sa silom."

2 Poslije šest dana je uzeo Isus sobom

Petra, Jakova i Ivana te poveo njih same gore na visoku goru, i tu se pred njima se preobrazio.

3 Njegove haljine postale su sjajne i bijele kao snijeg, kako ih ne može obijeliti nijedan bjelilac na zemlji.

4 Ukazao im se Ilija s Mojsijem, i oni su razgovarali s Isusom.

5 Tada je Petar progovorio i rekao Isusu: "Učitelju, dobro je da smo ovdje. Napraviti ćemo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju i jednu Iliju."

6 Nije znao što bi rekao, jer su bili vrlo prestrašeni.

7 Nato je naišao oblak te ih prekrio, a iz oblaka je dopro glas, rekavši: "Ovo je moj ljubljeni Sin; njega slušajte!"

8 I odmah, kad su pogledali oko sebe, nisu vidjeli više nikoga, osim Isusa s njima.

9 Dok su silazili s gore, zapovjedio im On da nikom ne pripovijedaju o onom što su vidjeli, sve dok Čovječji Sin ne uskrsne od mrtvih.

10 Oni su te riječi zadržali za sebe, ali su se međusobno pitali što to znači uskrasnuti od mrtvih.

11 Oni su ga upitali: "Zašto pismoznanci govore da najprije treba doći Iliju?"

12 Tada im On odgovarajući rekao: "Najprije treba doći Ilij i sve obnoviti. Kako je ono napisano za Čovječjega Sina, da On mora mnogo trpjeti i da će se postupiti s njim s prezironom?

13 Ali, ja vam velim da je Ilij već došao, a oni su postupili s njim kako su htjeli, kao što je napisano za njega."

14 Kad je On došao k učenicima, opazio je oko njih mnoštvo naroda i pismoznance gdje se s njima prepiru.

15 Odmah kad su ga opazili, sav narod je bio jako iznenaden, potrčao k njemu i pozdravljaо ga.

16 On je upitao pismoznance: "O čemu raspravljate s njima?"

17 Odgovorio mu jedan iz mnoštva: "Učitelju, doveo sam k tebi sina kojega je opsjeo nijemi duh.

18 Gdje ga god zgrabi, baca ga dolje, pjeni se iz ustiju, škripa Zubima i postaje ukočen. Rekao sam tvojim učenicima da ga istjeraju, ali nisu mogli."

19 On mu odgovarajući rekao: "O nevjerni naraštaju, dokle ću još morati ostati kod vas? Dokle vas još podnositi? Dovedite ga k meni."

20 I oni su ga doveli k njemu. A čim je on opazio Isusa, odmah je duh silno stresao dječaka, koji je pao na zemlju, počeo se valjati i pjeniti iz ustiju.

21 Tada je On upitao oca: "Koliko ima

vremena da mu se ovo događa?" A on mu odgovorio: "Od djetinjstva."

22 A često ga zna baciti u vatru i u vodu da ga uništi. Pa ako što možeš napraviti, smiluj nam se i pomozi nam!"

23 Rekao mu Isus: "Ako možeš vjerovati, sve je moguće onome tko vjeruje."

24 Odmah je povikao dječakov otac i rekao sa suzama: "Gospodine, ja vjerujem; pomozi mojoj nevjeri!"

25 Kad je Isus vidio da sve više naroda trčeći prilazi na okup, zaprijetio je nečistom duhu, rekavši mu: "Nijemi i gluhi duše, ja ti zapovjedam, izidi iz njega i više se ne vraćaj u njega!"

26 Nato je zli duh zavikao, silno stresao dječaka i izšao iz njega. A on je ostao kao mrtav, tako da su mnogi govorili: "Umro je."

27 Ali ga Isus prihvatio za ruku i podignuo, i on je ustao.

28 A kad je Isus došao u kuću, njegovi su ga učenici upitali nasamo: "Zašto ga mi nismo mogli istjerati?"

29 On im odgovorio: "Ova se vrsta ničim drugim ne može istjerati nego molitvom i postom."

30 Tada su oni otputovali odatle te prošli kroz Galileju, a On nije htjeo da to itko dozna.

31 Jer je poučavao svoje učenike i govorio im: "Čovječji Sin se predaje u ruke ljudima i oni će ga ubiti. A poslije smrti On će uskrasnuti treći dan."

32 Ali oni nisu razumjeli toga govora, a bojali su ga se pitati.

33 Tada je On došao u Kafarnaum. I kad je već bio u kući, upitao ih: "O čemu ste putom između sebe raspravljali?"

34 A oni su šutjeli, jer su raspravljali putom međusobno o tomu tko bi trebao biti najveći između njih.

35 On je sjeo, dozvao Dvanaestoricu pa im rekao: "Ako koji čovjek želi biti prvi, neka bude posljednji od svih i poslužitelj svima."

36 Zatim je On uzeo malo dijete i postavio između njih. A kad ga je uzeo na ruke rekao im je:

37 "Tko god primi jednoga od ove male djece u moje Ime, mene prima; tko god mene prima, ne prima mene, nego onoga koji je mene poslao."

38 Tada mu je Ivan odgovorio, rekavši: "Učitelju, vidjeli smo jednoga koji nas ne slijedi, a izgoni zle duhove u tvoje Ime, i mi smo mu zabranili jer nas ne slijedi."

39 A Isus je odgovorio: "Nemojte mu braniti, jer nitko ne može praviti čudo u moje Ime i onda ubrzo govoriti o meni zlo."

40 Jer tko nije protiv nas na našoj je strani.
41 Jer tko god vam da piti čašu vode u moje Ime, zato što pripadate Kristu, istinu vam govorim, sigurno neće izgubiti svoju nagradu.

42 A tko god navede jednog od ovih malenih da se spotakne, koji u mene vjeruje, bilo bi mu bolje da s mlinskim kamenom obješenim o vrat bude bačen u more.

43 Ako te na grijeh navodi tvoja ruka, odsjeci ju. Bolje ti je kljastu ući u život, nego s dvjema rukama ići u pakao, u oganj koji se nikad neće ugasiti.

44 Gdje 'crv njihov ne umire i oganj se ne gasi.'

45 Ako te na grijeh navodi tvoja noge, odsjeci je. Bolje ti je hromu ući u život, nego da budeš s dvjema nogama bačen u pakao, u oganj koji se nikad ne ugasi.

46 Gdje 'crv njihov ne umire i oganj se ne gasi.'

47 Ako te na grijeh navodi tvoje oko, iskopaj ga. Bolje ti je s jednim okom ući u Božje kraljevstvo, nego da budeš sa dva oka bačen u ognjeni pakao,

48 Gdje 'crv njihov ne umire i oganj se ne gasi.'

49 Jer svatko će biti ognjem začinjen, i svaka će žrtva biti solju začinjena.

50 Sol je dobra, ali ako sol izgubi svoju slanost, čime ćete je začiniti? Majte u sebi sol i majte mir među sobom."

Bogati mladić

10 Tada je Isus otišao odatle i došao u područje Judeju, s onu stranu Jordana. Opet se mnogo naroda skupilo k njemu i prema svojemu običaju, opet ih je učio. 2 Približili mu se farizeji i kušajući ga upitali su: "Je li dopušteno mužu otpustiti ženu?"

3 On im je odgovarajući rekao: "Što vam je zapovjedio Mojsije?"

4 Oni su rekli: "Mojsije je dopustio da joj se napiše otpusni list i da se otpusti."

5 A Isus im rekao: "Zbog tvrdoće vašega srca on vam je napisao tu zapovijed.

6 Ali od početka stvaranja 'Bog ih je stvorio muško i žensko.'

7 'Zbog toga će čovjek ostaviti svojega oca i majku i sjediniti se sa svojom ženom, 8 'i bit će oboje jedno tijelo.' Tako onda više nisu dva, nego jedno tijelo.

9 Stoga, što je Bog sjedinio, neka čovjek ne rastavlja."

10 U kući ga ponovno o tomu upitali njegovi učenici.

11 On im rekao: "Tko god otpusti svoju ženu i oženi se drugom, pravi preljub prema njoj.

12 I ako žena otpusti svojega muža i uda

se za drugoga, pravi preljub."

13 Tada su mu neki doveli malu djecu da ih se dotakne; a njegovi učenici su ih riječima zaustavljali.

14 Kada je to video Isus, bio je vrlo nezadovoljan te im rekao: "Pustite malu djecu neka dolaze k meni i ne branite im, jer od takvih je Božje kraljevstvo.

15 Istinu vam govorim, tko god ne primi Božjeg kraljevstva kao malo dijete, taj si-gurno neće ući u njega."

16 Tada ih je stavljao na krilo, grlio, stavljao na njih ruke i blagoslovio.

17 Dok je izlazio na put, pritrčao mu neki čovjek, pao pred njega na koljena i upitao ga: "Dobri Učitelju, što moram uraditi da baštinim život vječni?"

18 Isus mu rekao: "Zašto me zoveš dobrim? Nitko nije dobar, osim jednoga, a to je Bog.

19 Ti znaš zapovijedi: 'Ne smiješ praviti preljuba!' 'Ne smiješ ubiti!' 'Ne smiješ ukrasti!' 'Ne smiješ svjedočiti lažno!' 'Ne smiješ varati!' 'Poštuj svojega oca i svoju majku!'"

20 On mu odgovarajući rekao: "Učitelju, sve sam to držao od svoje mladosti."

21 Nato ga Isus s ljubavlju pogledao i rekao mu: "Jedno ti nedostaje. Hajde, idi i prodaj sve što imaš i podaj siromasima, pa ćeš imati blago na nebu, pa onda dodri, uzmi svoj križ i idi za mnom."

22 Na tu riječ on se ražalostio i otišao tužan svojim putom, jer je imao velik imetak.

23 Isus je pogledao naokolo te rekao svojim učenicima: "Kako je teško onima koji imaju bogatstvo ući u Božje kraljevstvo!"

24 Učenici su ostalizapanjeni na te njegove riječi. Isus im je odgovorio ponovo i rekao: "Djeco, kako je teško onima koji vjeruju u bogatstvo ući u Božje kraljevstvo!

25 Lakše je devi proći kroz iglene ušice nego bogatom čovjeku ući u Božje kraljevstvo."

26 Oni su se još više snebivali preko mje-re, rekavši jedan drugome: "Tko se onda može spasiti?"

27 Isus ih pogledao i rekao: "S ljudima je to nemoguće, ali ne s Bogom; jer s Bogom je sve moguće."

28 Tada mu rekao Petar: "Gledaj, mi smo ostavili sve i pošli za tobom!"

29 Isus je odgovarajući rekao: "Istinu vam govorim, nema nijednoga čovjeka koji bi ostavio zbog mene i Radosne vijesti kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili dječu, ili polja,

30 a koji ne bi primio stostruko već sada u ovo vrijeme, kuća i braće, i sestara, i majki, i djece, i njiva, doduše s progonima, a u

svijetu što dolazi vječni život.

31 Mnogi koji su prvi bit će posljednji, a posljednji prvi."

32 Kako su išli putom gore u Jeruzalem, Isus je išao pred njima. Oni su bili zaprpašteni i išli za njim u strahu. Tada je On opet uzeo k sebi Dvanaestoricu i počeo im govoriti o onom što će mu se dogoditi,

33 rekavši: "Evo gle, uzlazimo gore u Jeruzalem, i Čovječji Sin bit će predan svećeničkim glavarima i pismoznancima. Oni će ga osuditi na smrt i predati neznabosćima,

34 oni će ga izrugati, izbičevati, popljuvati i ubiti. A On će poslije tri dana uskrsnuti."

35 Tada su došli k njemu Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, rekavši: "Učitelju, mi bismo željeli da nam napraviš što te zamolimo."

36 On im rekao: "Što biste htjeli da vam napravim?"

37 Oni su mu rekli: "Daj nam da sjednemo jedan tebi s desne strane, a drugi s lijeve strane u slavi tvojoj."

38 A Isus im rekao: "Pa vi ne znate što tražite. Možete li vi piti čašu koju ću ja piti i biti kršteni krštenjem kojim sam ja kršten?"

39 A oni su mu odgovorili: "Možemo," A Isus im rekao: "Vi ćete zaista piti čašu koju ću ja piti i biti kršteni krštenjem kojim sam ja kršten,

40 ali sjesti meni s desne i lijeve strane nije u mojoj vlasti da dajem, nego je to za one za koje je pripravljeno."

41 Kad su to čula ostala desetorka, počeli se ljutiti na Jakova i Ivana.

42 Zato ih Isus dozvao k sebi i rekao im: "Znate da oni koji se priznaju vladarima nad neznaboscima izvršavaju vlast nad njima i da ih njihovi velikaši drže pod svojom vlašću.

43 Ali tako neka ne bude među vama. Nego tko god želi biti velik među vama, neka vam bude poslužitelj.

44 A tko god od vas želi biti prvi među vama, neka bude rob svima.

45 Jer ni Čovječji Sin nije došao da mu služe, nego da on služi i da svoj život da u otkup za mnoge."

46 Tada su stigli u Jerihon. A kako je On izlazio iz Jerihona sa svojim učenicima i velikim mnoštvom, slijepac Bartimej, sin Timejev, sjedio je kraj puta i prosio.

47 Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, počeo je vikati: "Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!"

48 Mnogi su ga riječima opominjali da šuti, ali on je još jače vikao: "Sine Davidov, smiluj mi se!"

49 Isus se zaustavio i zapovjedio da ga

pozovu. Tada su pozvali slijepca i rekli mu: "Pouzdaj se. Ustani, zove te On."

50 I on, bacajući svoj ogrtić, ustao je i došao k Isusu.

51 A Isus pitajući ga rekao je: "Što hoćeš da napravim za tebe?" Slijepac mu je rekao: "Rabbuni, Učitelju, napravi da progledam."

52 Tada mu Isus rekao: "Hajde, idi svojim putom, tvoja te je vjera ozdravila." I odmah je mogao vidjeti pa pošao putom za Isusom.

Slavni ulazak u Jeruzalem

11 Kad su se približili Jeruzalemu, k Betfagi i Betaniji na Maslinskoj gori, Isus je poslao dvojicu učenika,

2 i rekao im: "Idite u selo koje je pred vama; čim uđete u njega, naći ćete privezano mlado magare na kojem još nitko nije sjedio. Odvezite ga i dovedite!

3 Ako vam tko reče: 'Zašto to pravite?' Recite: 'Gospodinu treba,' i on će ga odmah poslati ovdje."

4 Oni su otisli i našli magare privezano blizu vrata, vani na putu i odvezali ga.

5 A nekoliko nazočnih koji su ondje stajali, rekli su im: "Zašto to pravite da odvezujete magare?"

6 Oni su im odgovorili kako im je Isus zapovjedio. I oni su ih pustili.

7 Doveli magare k Isusu i stavili na njega svoje haljine, a On je sjeo na njega.

8 Mnogi su razastrili po putu svoje haljine, a drugi su rezali zelene lisnate grane sa stabala i prostirali ih po putu.

9 A oni koji su išli pred njim i oni za njim klicali su, rekavši: "Hosana! Blagoslovjen je onaj koji dolazi u Ime GOSPODINOVO!"

10 Blagoslovljeno je kraljevstvo oca našeg Davida, koje dolazi u Ime GOSPODINOVO! Hosana na visini!"

11 Isus je ušao u Jeruzalem i u hram. Pa kad je sve razgledao uokolo, a kako je već bilo kasno, On je otisao je s Dvanaestoricom u Betaniju.

12 Nato sljedeći dan, kad su izšli iz Betanije, On je ogladnio.

13 I kako je On izdaleka opazio smokvu s lišćem na njoj, pošao je k njoj ne bi li što našao na njoj. Ali kad je došao do nje, nije našao ništa osim lišća, jer još nije bilo vrijeme smokvama.

14 Onda joj je Isus rekao: "Nitko više nikada s tebe roda ne jeo!" To su čuli njegovi učenici.

15 Nato su stigli u Jeruzalem. Isus je ušao u hram i počeo je izgoniti sve koji su kupovali i prodavalici u hramu. Mjenjačima novca je isprevrnuo stolove, a prodavačima golu-

bova klupe.

16 Nikome nije dopustio da kroz hram prenese kakav predmet.

17 Tada ih je učio, rekavši: "Nije li napisano: 'Kuća moja bit će kuća molitve za sve narode'? A vi ste je pretvorili u 'razbojničku špilju'!"

18 Kada je to došlo do ušiju svećeničkim glavarima i pismoznancima, počeli su smisljati kako bi ga ubili. Ali su se bojali, jer je sav narod bio oduševljen njegovim naukom.

19 Kada bi nastala večer, izlazio bi On iz grada.

20 Kada su rano u jutro tuda prolazili, opazili su da se smokva iz korijena osušila.

21 Tada se Petar sjetio te mu rekao: "Učitelju, pogledaj! Osušila se smokva što si je prokleo."

22 A Isus im je odgovarajući rekao: "Imajte vjeru u Boga!"

23 Istinu vam govorim, tko god reče ovoj gori: 'pomakni se i baci se u more' i ne posumnja u svojem srcu, nego povjeruje da će se dogoditi ono što veli, to će mu i biti, imat će što god zatraži.

24 Zato vam velim: Što god tražite kad molite, vjerujte da ste već primili, i imat ćete.

25 I kad god stojite i molite, ako što imate protiv bilo koga, oprostite mu, tako da i vama vaš Otac na nebu može oprostiti vaše grijeha.

26 Ali ako vi ne oprštate, ni vaš Otac na nebu neće oprostiti vama vaših grijeha."

27 Tada su oni ponovno došli u Jeruzalem. Dok je Isus prolazio kroz hram, došli su k njemu svećenički glavari, pismoznaci i starješine.

28 Oni su ga upitali: "S kakvom vlašću ti sve to praviš? I tko ti je dao tu vlast da to praviš?"

29 Isus im rekao: "Ja ču vas nešto upitati, pa mi odgovorite, onda ču i Ja vama reći kakvom vlašću ovo pravim."

30 Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi? Odgovorite mi."

31 A oni su počeli razmišljati među sobom, rekavši: Reknemo li 's neba,' reći će nam: 'Zašto mu onda nijeste vjerovali?'

32 A da reknemo 'od ljudi'? Bojali su se naroda, jer su svi držali da je Ivan bio doista prorok.

33 Zato su odgovorili i rekli Isusu: "Ne znamo." A Isus im je odgovarajući rekao: "Ni ja vama onda neću reći s kakvom vlašću ovo pravim."

Najveća zapovijed

12 Tada im On počeo govoriti u prispolobama: "Neki čovjek posadi vino-

grad, ogradi ga ogradom, izgradi mjesto za vino, sagradi kulu, pa ga iznajmi vinogradarima i ode u daleku zemlju.

2 U svoje vrijeme on posla k vinogradarima svojega slugu, da primi dio vinogradskog uroda od vinogradara.

3 A oni ga uhite, izmlate i pošalju natrag praznih ruku.

4 On im posla drugoga slugu, na njega su bacali kamenje, razbili mu glavu i poslali ga natrag grdeći.

5 I opet, posla im i trećega, a njega ubiju. Tako i mnoge druge, od kojih neke izmlate, a neke pobiju.

6 Imao je još jednoga, svojega ljubljenoga sina. Njega je poslao posljednjega k njima, rekavši: 'Bit će ih strah mojega sina.'

7 Ali vinogradari, rekavši među sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i baštinstvo će biti naše.'

8 Oni ga uhite, ubiju i bace izvan vinograda.

9 Što će sad napraviti gospodar vinograda? Doći će i pobiti te vinogradare, a vinograd će dati drugima.

10 Nijeste li čitali u Pismu ovo: 'Kamen koji su graditelji odbacili postao je glavni ugaoni kamen.'

11 To je djelo Gospodina, i ono je divno u našim očima."

12 Oni su gledali kako da ga uhite, ali su se bojali naroda, jer su znali da je protiv njih izrekao tu prispopobu. Oni su ga tada ostavili i otišli.

13 Zatim mu pošalju neke od farizeja i od Herodovaca da ga ispitaju i ulove u riječi.

14 A kad su ovi došli, rekli su mu: "Učitelju, znamo da si ti istinit i nijesi pristran, jer ne praviš razlike među ljudima tko je tko, nego učiš putu Božjem po istini. Je li zakonito platiti caru porez ili nije?"

15 Da platimo ili da ne platimo?" Ali On je prozreo njihovo licemjerje te im rekao: "Zašto me kušate? Donesite mi denar da ga vidim."

16 Oni su mu ga donijeli. On im je rekao: "Čija je ovo slika i natpis?" Oni su mu odgovorili: "Careva."

17 Tada im je odgovorio Isus, rekavši: "Podajte onda caru ono što je carevo, a Bogu ono što je Božje." A oni su mu se divili.

18 Tada su došli k njemu saduceji, koji govore da nema uskrsnuća. Oni su ga zapitali, rekavši:

19 Učitelju, Mojsije nam je propisao: 'Ako nekome umre brat i ostavi ženuiza sebe, a ne ostavi djeteta, njegov brat treba uzeti njegovu ženu i podići potomstvo svojemu bratu.'

20 Bilo je sedmero braće. Prvi se oženio i

umro, a nije ostavio potomstva.

21 Drugi je uzeo njegovu ženu i umro, a nije ostavio potomstva. Treći isto tako.

22 Tako ni jedan od sedmorice nije ostavio potomstva. Najposlje umrla je i žena.

23 O uskrsnuću, kad oni uskršnju, čija će ona biti žena? Jer su je sva sedmorica imali za ženu.”

24 Isus im rekao: “Nijeste li u zabludi zbog toga što ne poznajete ni Pisma ni moći Božje?

25 Jer kad uskršnju od mrtvih, oni se ne žene ni ne udavaju, nego su kao anđeli na nebu.

26 A što se tiče uskrsnuća od mrtvih, nijeste li čitali u Mojsijevoj knjizi, na mjestu o gorućem grmu, kako mu je Bog rekao: ‘Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev’?

27 On nije Bog mrtvih, nego Bog živih. Vi se stoga naveliko varate.”

28 Tada se približio jedan od pismoznaca koji je čuo njihovu raspravu. Videći da im je dobro odgovorio, upitao ga: “Koja je prva od svih zapovijedi?”

29 Isus mu odgovorio: “Prva od svih zapovijedi glasi: ‘Čuj, Izraele: Gospodin naš Bog, Gospodin je jedini.’

30 Ljubi Gospodina svojega Boga svim svojim srcem, svom svojom dušom, svom svojom pameću i svom svojom snagom.’ To je prva zapovijed.

31 A druga isto takva, jest ova: ‘Ljubi svojega bližnjega kao samoga sebe.’ Druge zapovijedi veće od ovih nema.”

32 Pismoznanac mu rekao: “Dobro si rekao, Učitelju. Rekao si po istini, On je jedini Bog i nema drugoga osim njega.”

33 Jer njega ljubiti sa svim srcem, sa svim razumijevanjem, sa svom dušom i sa svom snagom, a bližnjega ljubiti kao samoga sebe, to više vrijedi nego sve paljenice i druge žrtve.”

34 A Isus videći da je mudro odgovorio, rekao mu: “Ti nijesi daleko od Božjeg kraljevstva.” I nitko ga se više nije osudio dalje pitati.

35 Tada je Isus, dok učio u hramu, odgovarajući rekao: “Kako to da pismoznanci govore da je Krist Davidov sin?”

36 Sam je David rekao u Svetom Duhu: ‘Gospodin reče mojemu Gospodinu: “Sjedni mi s desne strane dok ne položim tvoje neprijatelje za podnožje tvojim nogama.”’

37 Ako ga sam David naziva ‘Gospodinom,’ kako mu je onda sin?” Mnoštvo naroda rado ga je slušalo.

38 U svojoj pouci rekao im dalje: “Čuvajte se pismoznanaca koji rado idu u dugim

haljinama i vole pozdrave na trgovima, 39 najbolja sjedala u sinagogama i najbolja mjesta na gozbama,

40 oni izjedaju kuće i dobra udovička i s prenavljanjem se nadugo mole Bogu. Oni će dobiti strožu osudu.”

41 Dok je Isus sjedio ispred mjesta gdje se davao prilog i gledao kako ljudi stavljaju novac unutra. Mnogi su bogataši davali mnogo.

42 Tada je došla jedna siromašna udovica i stavila dva novčića, to je jedan kvadrant.

43 Tada ju Isus pozvao k sebi svoje učenike i rekao im: “Istinu vam govorim, ova je siromašna udovica stavila unutra više nego svi drugi koji su davali.”

44 Jer svi su oni dali od svojega obilja, a ona je od svojega siromaštva dala sve što je imala, sav svoj imetak.”

Ponovni Kristov dolazak

13 Kad je izlazio iz hrama, rekao mu jedan od njegovih učenika: “Učitelju, gledaj! Kakva li kamenja, kakve li građevine ovdje!”

2 Isus mu odgovarajući rekao: “Vidiš li ove velike zgrade? Neće tu ni jedan kamen ostati na kamenu, a da ne bude srušen dolje.”

3 Dok je sjedio na Maslinskoj gori, okrenut prema hramu, Petar, Jakov, Ivan i Andrija upitali su ga nasamo.

4 Reci nam kad će to biti i kakav će biti znak, kad će se sve to ispuniti.”

5 Tada im Isus, odgovarajući počne govoriti: “Pazite da vas tko ne zavede.

6 Mnogi će doći u moje Ime, govoreći: ‘Ja sam on,’ i mnoge će zavesti.

7 Kad čujete za ratove i glasove o ratovima, nemojte se uz nemirivati; to se sve mora dogoditi, ali još nije svršetak.

8 Jer će se dići narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa po raznim mjestima, bit će gladi i nevolje. To su tek početci jadikovanja.

9 A vi sami pazite na sebe, jer će vas predavati sudovima i tući u sinagogama. Vodit će vas pred vladare i kraljeve zbog mene, njima za svjedočanstvo.

10 Radosna vijest mora se najprije propovijedati svima narodima.

11 Ali kad vas povedu na izručenje, nemojte se brinuti unaprijed niti smisljati što ćete govoriti, nego ono što vam se u onaj čas da, to govorite; jer nijeste to vi koji govorite, nego Sveti Duh.

12 Tada će brat brata izdati na smrt, a otac svojega sina; djeca će ustajati protiv roditelja i prouzrokovati njihovu smrt.

13 Svi će vas ljudi mrziti zbog mene i zbog

mojega imena. Ali onaj tko ustraje do kraja, bit će spašen.

14 A kad vidite 'grozotu pustoši', o čemu govori prorok Daniel, stojeći gdje ne smije biti" (tko čita neka razumije): "tada neka oni koji su u Judeji bježe u gore.

15 I neka onaj tko bude na krovu kuće, ne silazi i ne ulazi u kuću da bilo što uzme iz nje.

16 A tko bude u polju, neka se ne vraća da uzme svoju haljinu.

17 Teško trudnicama i dojiljama djece u one dane!

18 Molite se da taj vaš bijeg ne bude u zimi.

19 Jer će u one dane biti takve nevolje kakve nije bilo od početka stvaranja svijeta koji je Bog stvorio, pa do sada, niti će je ikad više biti.

20 I kad Gospodin ne bi skratio te dane, nitko se ne bi spasio. Ali zbog svojih izabranika, koje je On izabrao, skratio je dane.

21 Ako vam tko tada reče: 'Evo, ovdje je Krist!' ili, 'Gle, eno ga ondje!' Ne vjerujte mu.

22 Jer će ustati lažni kristi i lažni proroci i izvoditi će znamenja i čuda da zavedu, kad bi bilo moguće, čak i izabrane.

23 Vi budite na oprezu! Eto, sve sam vam unaprijed rekao.

24 A u ono vrijeme, poslije te nevolje, sunce će se pomračiti i mjesec neće davati svoju svjetlost,

25 Zvijezde će s neba pasti i sile nebeske će se uzdrmati.

26 Tada će oni vidjeti Čovječjega Sina gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom.

27 On će tada poslati svoje anđele i skupiti svoje izabrane od četiri vjetra, od krajnjeg dijela zemlje do krajnjeg dijela neba.

28 Sada naučite ovu prisopodobu o smokvi: Kad joj se granje pomladi, bude nježno i potjera lišće, znate da je blizu ljetu.

29 Tako i vi, kad vidite da se to događa, znajte da je blizu, čak na samim vratima.

30 Istinu vam govorim, ovaj naraštaj neće nipošto proći dok se sve to ne dogodi.

31 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće nipošto proći.

32 Ali o tomu danu i času nitko ništa ne zna, ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac.

33 Budite oprezni, budno pazite i molite se, jer vi ne znate kad je vrijeme.

34 To je kao s čovjekom, koji polazi u daleku zemlju, ostavi svoju kuću i pred upravu slugama. Svakome odredi posao, a vrataru zapovjedi da budan pazi.

35 Stoga, budno pazite, jer ne znate kad će

doći gospodar kuće, navečer, u pola noći, kad se oglase pijetli ili u jutro, 36 da ne dođe iznenada i ne nađe vas pozaspale.

37 A što velim vama, to velim svima: Budno pazite!"

Isus pred Vijećem. Petrova zataja

14 Za dva dana bila je Pashalna Gozba i svečanost Beskvasnih kruhova. Svećenički glavari i pismoznaci tražili su kako bi Isusa ulovili na prijevaru i ubili.

2 Govorili su: "Ne za vrijeme svečanosti da se narod ne pobuni!"

3 Kad je bio u Betaniji i sjedio za stolom u kući Šimuna gubavca, došla je neka žena s alabastrenom posudicom skupocjenog miomirisnog nardova ulja. Ona je razbila posudicu i izlijala mu ulje na glavu.

4 Ondje su bili neki koji su se zbog toga ljutili i jedan drugom govorili: "Zašto se prosipa to miomirisno ulje?"

5 Moglo se prodati za više od tri stotine denara i dati siromasima." Jako su joj privigovarali.

6 A Isus im rekao: "Pustite ju, zašto ju mučite? Ona mi je napravila dobro djelo."

7 Jer siromašne ćete uvijek imati među sobom i moći ćete im dobro napraviti kad god hoćete, a mene nećete imati uvijek.

8 Ona je napravila što je mogla. Došla je unaprijed pomazati moje tijelo za pokop.

9 Istinu vam govorim, gdje se god bude na cijelom svijetu propovijedala Radosna vijest, govorit će se i ovo što je ona napravila, njoj na uspomenu."

10 Tada je Juda Iskariotski, jedan od Dvanaestorice, otišao svećeničkim glavarima da im ga izda.

11 Oni se obradovali kad su to čuli i obećali mu novac. A on je tražio zgodnu priliku da ga izda.

12 Na prvi dan beskvasnih kruhova, kad se klalo janje za Pashalnu Gozbu, rekli su mu njegovi učenici: "Gdje hoćeš da ti pripravimo Pashalnu Gozbu?"

13 Tada je On poslao dvojicu svojih učenika i rekao im: "Idite u grad i tu će vas sresti čovjek noseći pehar vode; idite za njim.

14 Pa gdje on uđe, recite gospodaru one kuće: 'Učitelj pita: Gdje je gostinjska dvorana u kojoj bi mogao održati Pashalnu Gozbu sa svojim učenicima?'

15 On će vam pokazati veliku gornju sobu prostrtu i pripremljenu; tu nam pripravite."

16 Njegovi učenici izašli te došli u grad i našli kako im je On rekao te su pripravili Pashalnu Gozbu.

17 Navečer, došao je On s Dvanaestori-

com.

18 Dok su sjedili za stolom i jeli, rekao je Isus: "Istinu vam govorim, jedan od vas koji jede sa mnom izdat će me."

19 Oni se ražalostili, pa ga počeli pitati, jedan za drugim: "Jesam li ja taj?"

20 Tada im On rekao: "To je jedan od Dvanaestorice, koji sa mnom umače u istu zdjelu!"

21 Čovječji Sin stoga odlazi, kao što je napisano o njemu, ali teško onome čovjeku koji izda Čovječjega Sina! Bilo bi mu bolje da se nije nikad ni rodio."

22 I dok su oni blagovali, uzeo je Isus kruh, blagoslovio ga i razlomio, dao im i rekao: "Uzmite i jedite; ovo je moje tijelo."

23 Zatim je uzeo čašu, pa kad je zahvalio, dao im je i oni su svi pili iz nje.

24 A On im rekao: "Ovo je moja krv, krv novoga zavjeta, koja se prolijeva za mnoge."

25 Istinu vam govorim, sigurno više neću piti od trsova roda do onoga dana kad će ga piti novoga u Božjem kraljevstvu."

26 A kad su otpjevali psalme, uzašli su na Maslinsku goru.

27 Tada im je Isus rekao: "Svi ćete se vi spotaknuti zbog mene ove noći, jer je napisano: 'Udariti će pastira, i ovce će se razbježati.'

28 Ali kad uskrsnem, ići će pred vama u Galileju."

29 Tada mu Petar rekao: "Ako se doista svi i spotaknu zbog tebe, ja se neću."

30 A Isus mu rekao: "Istinu ti govorim, baš danas, još ove noći, prije nego što pijetao dvaput zapjeva, zanijekati ćeš me tri puta."

31 Petar ga je uvjeravao još više: "Kad bi morao s tobom i umrijeti, sigurno te ne bi zanijekao! Isto tako su govorili i svi ostali."

32 Tada su došli u mjesto imenom Getsemani, On je rekao svojim učenicima: "Sjednite tu dok se ja molim."

33 I poveo je sobom Petra, Jakova i Ivana, pa počeo biti potišten i duboko uznemiren.

34 Tada im On rekao: "Žalosna je naveliko moja duša, sve do smrti. Ostanite ovdje i bđite."

35 On je otišao malo dalje, pao na koljena i molio se da bi ga mimošao ovaj čas, ako je moguće.

36 I On rekao: "Abba, Oče! Sve je Tebi moguće. Otkloni ovu čašu od mene; ali ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš."

37 Vratio se i našao ih gdje spavaju pa je rekao Petru: "Šimune, spavaš li? Nijesi li mogao biti budan samo jedan sat?

38 Budite budni i molite, da ne padnete u napast. Duh je doista voljan, ali je tijelo

slabo."

39 Ponovno je otišao moliti, izgavarajući iste riječi.

40 Kad se vratio, opet ih našao gdje spavaju, jer su im otežale oči, a oni nisu znali što bi mu odgovorili.

41 Tada se vratio treći put i rekao im: "Zar još spavate i počivate? Dosta je! Došao je čas; gle, Čovječji Sin je izdan i predaje se u ruke grješnika.

42 Ustanite! Hajdemo! Evo se približio moj izdajnik."

43 Odmah, dok je to još govorio, došao je Juda, jedan od Dvanaestorice, s velikim mnoštvom s mačevima i toljagama, od svećeničkih glavara, pismoznanaca i starješina.

44 Tada im njegov izdajnik dao znak, rekavši: "Koga ja poljubim taj je, njega uhitite i pažljivo odvedite."

45 A čim je došao, odmah otišao do njega, pristupio mu i rekao: "Učitelju, Učitelju!" i poljubio ga.

46 Tada su oni stavili ruke na njega i uhitili ga.

47 A jedan od nazočnih je trgnuo i izvadio mač te udario slugu visokoga svećenika i odsjekao mu uho.

48 A Isus im tada odgovorio: "Zar ste kao na razbojnika izišli s mačevima i toljagama da me uhitite?

49 Svaki sam dan bio među vama u hramu i učio, a nijeste me uhitili. Ali Pisma se moraju ispuniti!"

50 Tada su ga svi ostavili i pobegli.

51 Išao je za njim samo neki mladić, ogrnut lanenom plahtom po golom tijelu. A jedan mladić ga je htjeo uloviti,

52 ali on je ostavio lanenu plahtu i pobegao od njih gol.

53 Oni su odveli Isusa k visokom svećeniku, gdje su bili skupljeni svi svećenički glavari, starješine i pismoznanci.

54 A Petar je izdaleka išao za njim sve do dvora visokoga svećenika. Tu je sjeo sa slugama i grijaо se uz vatru.

55 Svećenički glavari i cijelo Vijeće tražili su svjedočanstvo protiv Isusa da ga ubiju, ali ga nisu mogli naći.

56 Mnogi su lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva nisu slagala.

57 Tada su neki ustali i lažno posvjedočili protiv njega:

58 Čuli smo ga govoriti: "Srušit će ovaj hram sagrađen ljudskom rukom i za tri dana sagraditi će drugi bez ljudskih ruku."

59 Ali ni ovo njihovo svjedočanstvo nije bilo složno.

60 Tada se dignuo visoki svećenik pred nazočnima i upitao Isusa: "Zar ništa ne od-

govaraš? Što ovi svjedoče protiv tebe?"

61 On je šutio i nije ništa odgovarao. Visoki svećenik ponovno ga upitao: "Jesi li ti Krist, Sin Blagoslovljenoga?"

62 Isus je odgovorio: "Ja jesam. Vi ćete vidjeti Čovječjega Sina gdje sjedi s desnu stranu Silnoga i gdje dolazi na nebeskim oblacima."

63 Tada je visoki svećenik razderao svoje haljine i rekao: "Što nam više trebaju svjedoci?"

64 Čuli ste hulu na Boga! Što mislite?" I oni su ga svi osudili da zaslužuje smrt.

65 Tada su neki počeli pljuvati na njega, pokrivati mu lice, udarati ga dlanovima i govoriti mu: "Prorokuj!" A stražari su ga udarali rukama po licu.

66 Dok je Petar bio dolje u dvorištu, došla je jedna od sluškinja visokoga svećenika.

67 Kad je vidjela Petra gdje se grije, pogledala ga te mu rekla: "I ti si bio s Isusom Nazarećaninom."

68 A on je to zanijekao, rekavši: "Ne znam niti razumijem što govorиш." Zatim je izšao u predvorje, a pijetao je zapjevao.

69 Sluškinja, videći ga opet, počela je govoriti nazočnima: "Ovaj je jedan od njih."

70 A on je ponovno zanijekao. Malo kasnije, oni koji su ondje stajali, opet su rekli Petru: "Zbilja, ti si jedan od njih; ta i Galilejac si, govor te tvoj izdaje."

71 On se počeo kleti i preklinjati: "Ne poznajem čovjeka o kojem govorite!"

72 I odmah je pijetao zapjevao i drugi put. A Petar se sjetio riječi koje mu je Isus rekao: "Prije nego što dvaput zapjeva pijetao, tri put ćeš me zanijekati." I kad se toga sjetio, počeo je plakati.

Isusova smrt i pokop

15 Odmah rano u jutro svećenički glavari sa starješinama i pismoznancima i cijelo Vijeće su održali vijećanje te Isusa svezali, odveli i predali Pilatu.

2 Tada ga je zapitao Pilat: "Jesi li ti židovski kralj?" A On mu je odgovarajući rekao: "To je kako ti veliš."

3 Svećenički glavari su ga optuživali za mnoge stvari, ali On nije odgovorio ništa.

4 Tada ga je Pilat opet upitao, rekavši: "Zašto ništa ne odgovaraš? Gledaj koliko te optužuju i svjedoče protiv tebe."

5 Ali Isus nije odgovorio ništa, tako da se Pilat čudio.

6 A za svake svečanosti on im je običavao puštati jednog zatvorenika, koga god bi oni zatražili.

7 Tada je bio u zatvoru čovjek zvan Baraba, koji je bio zatvoren s ostalim pobunjenicima koji su u buni počinili ubojstva.

8 Tada je mnoštvo uzišlo gore te počelo vičući tražiti ono što im je Pilat običavao uraditi.

9 A Pilat im je odgovarajući rekao: "Hoćete li da vam pustim židovskog kralja?"

10 Znao je da su ga svećenički glavari predali iz zavisti.

11 Ali svećenički glavari su uzbunili svjetinu tako da im radije pusti Barabu.

12 Pilat im ponovno rekao: "Što onda hoćete da napravim s onim kojega zovete židovskim kraljem?"

13 Razapni ga!" Oni su ponovno zavikali.

14 Pilat im rekao. "Zašto, kakvo je zlo On počinio?" "Razapni ga!" Zavikali su oni još jače.

15 Tako je Pilat htjeo udovoljiti svjetinu, otpustio im Barabu, a Isusa, pošto ga prije izbičevao, predao da se razapne.

16 Tada su ga vojnici odveli u dvoranu, takozvani pretorij, te sazvali na okup cijelu postrojbu.

17 Tada su ga ogrnuli grimizom, pa ispleli trnov vijenac i stavili mu ga na glavu,

18 i počeli ga pozdravljati: "Zdravo, židovski kralju!"

19 Zatim su ga udarali trskom po glavi, pljuvali na njega i pregibajući koljena klanjali mu se.

20 Pošto su mu se izrugali, skinuli su s njega grimiz, odjenuli mu njegove haljine i izveli ga da ga razapnu.

21 Tada su prisilili nekog čovjeka, koji se vraćao iz polja i prolazio tuda, Šimuna, Cirenca, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ.

22 I doveli su Isusa na mjesto Golgotu, što prevedeno znači, Lubanjsko mjesto.

23 Tu su mu pokušali dati vino pomiješano sa smirnom, ali ga on nije uzeo.

24 A kad su ga razapeli, razdijelili su među sobom njegove haljine, bacajući kocku za njih što ima kome pripasti.

25 A bio je tada treći sat, i oni su ga razapeli.

26 Iznad je bio je natpis, gdje je bila napisana njegova krivnja: Kralj židovski.

27 Zajedno s njim razapeli su dva razbojnika: jednoga s desne strane, a drugoga s lijeve.

28 Tako se ispunilo Pismo, koje govorи: "Bio je ubrojen među zločince."

29 A oni koji su mimo prolazili grdili su ga, mašući glavama: "Hm! Ti koji razaraš hram i u tri ga dana opet sagrađuješ,

30 Sidi s križa i spasi sam sebe!"

31 Isto su se tako svećenički glavari, s pismoznancima i starješinama, rugali i govorili među sobom: "On je druge spasio, a sebe ne može spasiti!"

32 Neka Krist, Izraelov kralj, sada siđe s križa, pa da vidimo i da vjerujemo!" Rugali mu se i oni koji su bili razapeti s njim.

33 A kad je došao je šesti sat, nastala je tama po cijeloj zemlji sve do devetoga sata.

34 U deveti sat viknuo je Isus jakim glasom, rekavši: "Eloi, Eloi, lama sabakthani!" Što prevedeno znači: "Bože moj, Bože moj, zašto si me napustio?"

35 Kad su to čuli neki od nazočnih, rekli su: "Gle, On zove Iliju!"

36 I otrčao jedan te nakvasio spužvu očtom, nataknuo je na trsku te mu je dao da piće, rekavši: Pustite, da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine dolje."

37 A Isus je viknuo jakim glasom i izdahnuo posljednji dah.

38 Uto se Hramska zavjesa razderala na dvoje, odozgor do dolje.

39 A stotnik koji je stajao prema njemu, kad je video da je tako zavikao i izdahnuo posljednji dah, rekao je: "Zaista, ovaj je čovjek bio Božji Sin!"

40 Tu su bile i žene te izdaleka gledale. Među njima je bila: Marija Magdalena, Marija, majka Jakova maloga i Josipa, i Saloma,

41 koje su ga isto tako pratile i posluživale ga kad je bio u Galileji, a zatim mnoge druge žene koje su s njim došle u Jeruzalem.

42 Kad je već nastala večer, a kako je to bio dan Priprave, to jest, dan prije Subotnjega dana,

43 Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji je isto tako očekivao Božje kraljevstvo, odvažio se, te pošao k Pilatu, ušao i zatražio Isusovo tijelo.

44 Pilat se začudio da je On već umro te dozvao k sebi stotnika, pa ga upitao je li odavno umro.

45 Kad je primio obavijest od stotnika, dao je Josipu mrtvo tijelo.

46 Tada je on kupio fino platno, skinuo Isusa, zavio ga u platno i položio u grobnicu koja je bila izdubljena u pećini, a na vrata grobnice dovaljao kamen.

47 Marija iz Magdale i Marija Josipova majka, pomno su gledale gdje su ga položili.

Kristovo uskrsnuće uzašašće

16 A kad je prošao Subotnji dan, Marija Magdalena, Marija, Jakovljeva majka i Saloma, kupile su miomirisa da bi pomazale Isusa.

2 Vrlo rano u jutro prvoga dana u tjednu

došle su one do grobnice u vrijeme sunčeva izlaska.

3 A među sobom su govorile: "Tko će nam odvaljati kamen s vrata grobnice?"

4 Kad su one pogledale, vidle su da je kamen već odvaljan; a bio je vrlo velik.

5 Ulazeći u grobnicu one su opazile mladića u bijeloj dugoj haljini gdje sjedi s desne strane; i prestrašile su se.

6 A on im je rekao: "Ne bojte se. Vi tražite razapetog Isusa Nazarećanina. Nije ovdje. On je uskrsnuo! Evo gledajte mjesto gdje je bio položen.

7 Idite i recite njegovim učenicima, posebno Petru, da On ide pred vama u Galileju; ondje ćete ga vidjeti, kako vam je rekao."

8 I one su brzo izšle, te pobegle od grobnice, jer ih je obuzeo veliki strah i trepet. I nikome o tome nisu rekle ništa, jer su se jako bojale.

9 Kada je Isus uskrsnuo rano u prvi dan tjedna, najprije se ukazao Mariji Magdaleni iz koje je istjerao sedam zlih duhova.

10 Ona je otišla i javila to onima koji su bili s njim, a sada su bili u tuzi i suzama.

11 Oni, kad su čuli da je živ i da ga je ona vidjela, nisu vjerovali.

12 Poslije toga ukazao se u drugom obliju dvojici od njih na putu dok su išli na selo.

13 Ovi su otišli i javili ostalima, ali ni njima nisu vjerovali.

14 Nakon toga ukazao se jedanaestorici dok su bili za stolom te ih prekorio zbog njihove nevjere i okorjelosti srca, jer nisu vjerovali onima koji su ga vidjeli nakon uskrsnuća.

15 I rekao im: "Idite po cijelom svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenuju.

16 Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; ali onaj tko ne bude vjerovao, osudit će se.

17 Ova će čudesna pratiti one koji budu vjerovali: U moje će Ime izgoniti zle duhove; govorit će novim jezicima;

18 zmije će uzimati rukama; i ako popiju što smrtonosno, neće im nauditi; na bolesnike stavljat će ruke, i oni će ozdravljati."

19 Nakon što im je ovako govorio, Gospodin je bio uznesen na nebo i sjeo Bogu s desne strane.

20 A oni su otišli i počeli su propovijediti svuda. Gospodin je s njima djelovao i potvrđivao Riječ popratnim znamenjem! Amen.

Navještenje rođenja Ivanova i Isusova

1 Kao što su već mnogi poduzeli sastaviti opis onih događaja koji su se za sigurno dogodili među nama,

2 onako kako su nam ih dostavili i poredali oni koji su od početka bili očevidci i službenici Riječi,

3 tako i meni izgleda dobro, imajući vrlo dobro razumijevanje u svemu od samoga početka, da ti ih napišem po redu, preuzvijeni Teofile,

4 da se možeš osvjedočiti o pouzdanosti nauka u kojem si bio poučen.

5 Bilo je to u vrijeme Heroda, judejskog kralja, neki svećenik imenom Zaharija, od reda Abijina. Imao je ženu od kćeri Aronova roda, ime joj je bilo Elizabeta.

6 Oni su dvoje bili pravedni pred Bogom, jer su živjeli besprijeckorno po svima zapovijedima i odredbama GOSPODINOVIM.

7 Ali nisu imali djeteta, jer je Elizabeta bila nerotkinja, a oboje su bili u poodmaklim godinama.

8 Jedanput, kad je on bio na redu da obavlja svećeničku službu pred Bogom,

9 prema svećeničkom običaju, zapalo ga ždrijebom ići kaditi, kad bude išao u GOSPODINOV hram.

10 A cijelo mnoštvo naroda bilo je vani u molitvi za vrijeme kađenja.

11 Tada mu se ukazao GOSPODINOV anđeo, stojeći s desne strane kationog žrtvenika.

12 Kad ga Zaharija opazio, prepao se i spopao ga strah.

13 Ali mu anđeo rekao: "Ne boj se, Zaharija, jer je uslišana tvoja molitva; tvoja će ti žena Elizabeta roditi sina, i ti ćeš ga nazvati imenom Ivan.

14 Imat ćeš radost i veselje, i mnoge će obradovati njegovo rođenje.

15 Jer on će biti velik u očima GOSPODINOVIM, neće piti ni vina niti opojnih pića. On će biti ispunjen Svetim Duhom još u majčinoj utrobi.

16 I mnoge će Izraelove sinove vratiti Gospodinu, njihovu Bogu.

17 On će isto ići pred njim s Iljinim duhom i snagom, 'da obrati srca otaca prema djeci,' a nepokorne mudrosti pravednika i da pripravi narod spreman za Gospodina."

18 A Zaharija je rekao anđelu: "Po čemu ću ja to spoznati? Ja sam star, a žena mi je u poodmaklim godinama."

19 Anđeo mu odgovarajući rekao: "Ja sam Gabriel, koji stoji pred Bogom, i poslan

sam s tobom govoriti i donijeti ti ovu radosnu vijest.

20 Ali evo, zanijemjet ćeš i nećeš moći govoriti do dana dok se ovo ne ispunii, jer nijesi vjerovao mojim riječima koje će se ispuniti u svoje vrijeme."

21 Narod je, međutim, čekao Zahariju i čudio se što se tako dugo zadržao u hramu.

22 A kad je izašao, nije mogao govoriti, a oni su tada shvatili da je imao viđenje u hramu, jer im je davao znakove i ostao nijem.

23 I bilo je tako da odmah čim se dovršio rok njegove službe, on je otišao svojoj kući.

24 Poslije toga vremena začela je njegova žena Elizabeta; i krila se pet mjeseci, rekavši:

25 Ovo mi je napravio Gospodin u dane kad me milostivo pogledao i skinuo s mene sramotu među ljudima."

26 U šestom mjesecu poslao je Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret,

27 k djevici zaručenoj s mužem čije je ime bilo Josip, iz doma Davidova. A djevici je bilo ime Marija.

28 A kad je anđeo ušao k njoj, rekao joj: "Raduj se, u velikoj si milosti, Gospodin je s tobom; blagoslovljena si ti među ženama."

29 A kad ga je ona opazila, zabrinula se na te riječi i počela razmišljati što znači taj pozdrav.

30 Tada joj anđeo rekao: "Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Boga.

31 Evo gle, ti ćeš začeti u svojoj utrobi i roditi Sina i nazvat ćeš ga imenom Isus.

32 On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Gospodin Bog dat će mu prijestolje njegova oca Davida.

33 On će zauvijek kraljevati domom Jakovljevim i njegovu kraljevstvu neće biti kraja."

34 Nato je Marija rekla anđelu: "Kako to može biti, ja ne poznajem muža?"

35 A anđeo joj odgovarajući rekao: "Sveti Duh sići će na tebe i snaga Svevišnjega zasjenit će te; zato će to Svetu Dijete koje će se roditi zvati Božji Sin.

36 A evo, tvoja rođakinja Elizabeta je začela sina u svojoj starosti; i već je u šestom mjesecu ona koju zovu nerotkinjom,

37 Jer Bogu ništa nije nemoguće."

38 Tada mu Marija rekla: "Evo, službenice GOSPODINOVE, neka mi bude po riječi twoj" Tada je anđeo otišao od nje.

39 U one dane Marija se žurno zaputila u gorski kraj prema jednom gradu u Judeji,
40 te je ušla u kuću Zaharijinu i pozdravila Elizabetu.

41 I dogodilo se, čim je Elizabeta čula Marijin pozdrav, poskočilo je dijete u njezinoj utrobi; i Elizabeta se napunila Svetim Duhom.

42 Zatim je ona progovorila i kliknula jakim glasom: "Blagoslovljena si ti među ženama i blagoslovljen je plod utrobe tvoje!"

43 A odakle meni to da majka Gospodina mojega dolazi k meni?

44 Jer zaista, čim je glas tvojega pozdrava došao do mojih ušiju, dijete mi poskočilo u utrobi od veselja.

45 Blagoslovljena je ona koja je povjerovala, jer će se ispuniti ono što joj je rekao Gospodin."

46 A Marija je rekla: "Moja duša veliča Gospodina,

47 i duh moj se raduje u Bogu mojemu Spasitelju.

48 Jer on milostivo pogleda na neznatnu službenicu svoju. Gle, od sada će me svi naraštaji zvati blagoslovljena.

49 Jer velika mi djela napravio Svemoćni i sveto je njegovo Ime.

50 I njegovo je milosrđe na onima koji ga se boje od koljena do koljena.

51 On je pokazao moć svojom rukom; raspršio one koji su oholi u zamišljajima svojega srca.

52 On je izbacio s prijestolja silnike, a uzviseo neznatne.

53 On je nasitio gladne dobrima, a bogatše otpustio praznih ruku.

54 On je priskočio u pomoć Izraelu, svojemu sluzi, sjećajući se svojega milosrda,

55 kao što je rekao našim ocima, Abrahamu i njegovu potomstvu zauvijek."

56 Marija je ostala s Elizabetom oko tri mjeseca, zatim se vratila svojoj kući.

57 Nato je Elizabeti došlo vrijeme za roditi, i ona je porodila sina.

58 Kad su njezini susjedi i rodbina doznali kako joj je Gospodin iskazao veliku milost, radovali se s njom.

59 I došlo je vrijeme, da na osmi dan dodu i obrežu dijete; i htjeli su ga po ocu nazvati Zaharijom.

60 Ali majka njegova je rekla: "Ne, on će se zvati Ivan."

61 A oni su joj rekli: "Pa nitko se u twojoj rodbini ne zove tim imenom."

62 Tada oni znakovima upitaju njegova oca, kako bi ga on htjeo nazvati.

63 On je zatražio pisaču pločicu i napisao, ovo: "Njegovo je ime Ivan." I svi su se čudili.

64 U isti čas otvorila mu se usta i jezik mu se odvezao, te je govorio i slavio Boga.

65 A strah je spopao sve one koji su živjeli u okolici; i u cijelom su se judejskom gorju pripovijedali ti događaji.

66 Svi oni koji su ih čuli zadržali su ih u srcu, rekavši: "Kakvo će biti ovo dijete?" I zaista, GOSPODINOVA ruka bila je s njim.

67 A Zaharija otac njegov, napunio se Svetim Duhom i počeo prorokovati, rekavši:

68 "Neka je blagoslovljen Gospodin Bog Izraelov, jer je posjetio i otkupio svoj narod,

69 podignuo rog spasenja za nas u domu Davida, svojega sluge,

70 kao što je rekao na usta svojih svetih proroka, sve otkako je svijet počeo,

71 da budemo spašeni od naših neprijatelja i iz ruke svih koji nas mrze,

72 da iskaže milost koju je obećao našim ocima i da se sjeti svojega svetog zavjeta,

73 zakletvom kojom se zakleo Abrahamu, našemu ocu,

74 da nam dopustiš da izbavljeni iz ruku naših neprijatelja služimo bez straha,

75 u svetosti i pravednosti pred njim u sve naše dane života.

76 A ti ćeš se, dijete, zvati prorokom Svevišnjega, jer ćeš ići pred GOSPODINOVIM licem da mu pripraviš njegove putove,

77 da njegovu narodu pružiš spoznaju spasenja, s oproštenjem njegovih grijeha,

78 kroz veliku milost našega Boga, s kojim nas je pohodilo Izlazak sunca s visine,

79 da obasja one koji sjede u tami i smrtonoj sjeni, da upravlja naše korake na put mira."

80 A dječak je rastao i jačao se duhom, i bio u pustinji sve do dana svojega očitovanja Izraelu.

Pohod pastira. Obrezanje

2 Dogodilo se u one dane da je izišla zapovijed cara Augusta da se provede popis pučanstva cijelog svijeta.

2 To je bio prvi popis za vrijeme Kvirinijeva upravljanja Sirijom.

3 Tako su svi išli, svatko u svoj grad, da se upišu.

4 Josip isto je tako pošao iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju, u Davidov grad koji se zove Betlehem, jer je bio rodom iz Davidova doma,

5 otišao je da se upiše sa svojom isprošenom ženom Marijom, koja je bila trudna.

6 Dok su bili ondje, njezini dani bili su pri kraju i došlo joj je vrijeme za roditi.

7 Ionaje rodila svojega prvorodenoga Sina, pa ga je povila u pelenice i položila u jasle, jer nije bilo mjesta za njih u svratištu.

8 Na istom onom području živjeli su pastiri u polju, noću su držali stražu nad svojim stadom.

9 Evo gde, Gospodinov anđeo je stao ispred njih, Slava i sjaj ih Gospodinov obasjao sve unaokolo njih i oni su se jako prestrašili.

10 Anđeo im rekao: "Ne bojte se, jer vam, evo, donosim dobru vijest o velikoj radosti za sav narod.

11 Jer vam se danas u Davidovu gradu radio Spasitelj, koji je Krist, Gospodin.

12 A ovo će vam biti za znak: Naći ćete Dijete povijeno u pelenice gdje leži u jaslama."

13 Odjedanput ondje je bilo s anđelom mnoštvo nebeske vojske koja je hvalila Boga, govoreći:

14 Slava Bogu na visini, a na zemlji mir i dobra volja među ljudima!"

15 Tako pošto su anđeli otišli od njih na nebo, pastiri su počeli govoriti jedan drugome: "Hajdemo u Betlehem da vidimo ono što se dogodilo, s čime nas je upoznao Gospodin."

16 Oni su žurno otišli i našli Mariju i Josipa s Djetetom gdje leži u jaslama.

17 A kad su ga vidjeli, priopćili su to svima i proglašili svuda unaokolo što im je rečeno o tom Djetu.

18 A svi oni koji su čuli pastire divili su se onome što su im rekli.

19 A Marija je pamtila sve te događaje i razmišljala o njima u svojem srcu.

20 Zatim se pastiri vratili slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli, onako kako im je bilo rečeno.

21 A kad je prošlo osam dana i kad je Dijete trebalo obrezati, nazvali su imenom Isus, kako ga je nazvao anđeo još prije nego se začeo u utrobi.

22 Kad je prošlo vrijeme njihova čišćenja prema Mojsijevom Zakonu, donijeli su ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu

23 kao što je napisano u Zakonu GOSPODINU: "Svako muško prvorodenče bit će sveto Gospodinu,"

24 da i oni prinesu žrtvu, kako je rečeno u Zakonu GOSPODINU: "Par grlica ili dva golubića."

25 I gde, ondje u Jeruzalemu je živio čovjek imenom Šimun. Bio je pravedan, pobožan i očekivao je Izraelovu utjehu i bio je nadahnut Svetim Duhom.

26 Njemu je bilo objavljeno po Svetom Duhu da neće umrijeti dok ne vidi GOSPODINOVA Krista.

27 Tako je on, potaknut Svetim Duhom, došao je u hram, baš kad su roditelji nosili Dijete Isusa da izvrše na njemu po običaju propis Zakona,

28 uzeo ga na ruke, blagoslovio Boga i rekao:

29 "Gospodine, sada otpusti svojega slu-

gu da ide u miru, prema tvojoj riječi;

30 jer moje oči su vidjele tvoje spasenje,

31 koje si ti pripravio pred licem svih na-

roda,

32 svjetlo da rasvijetli neznabotce i slavu naroda tvojega Izraela."

33 Josip i njegova majka divili su se onome

što se govorilo o njemu.

34 Tada ih Šimun blagoslovio i rekao Mariji, njegovoj majci: "Gle, ovaj je određen za

pad i uzdignuće mnogih u Izraelu i za znak

kojemu će se protiviti,

35 da, a tebi će samoj mač probosti tvoju

dušu, da bi se otkrile misli mnogih srda-

ca."

36 Ondje je bila proročica Ana, Penuelova kći, iz Ašerova plemena. Ona je bila u velikoj starosti i živjela je u braku s mužem sedam godina, sve od svojega djevičanstva.

37 Ona sama kao udovica, stara osamdeset i četiri godine, nije ostavljala hram, nego je noću i danju služila Bogu postom i molitvom.

38 Došla je ona istog časa i počela slaviti Boga i govoriti o Djetu svima koji su očekivali otkupljenje u Jeruzalemu.

39 Kad su obavili sve što je po Zakonu GOSPODINU trebalo napraviti, vratili se u Galileju, u svoj grad Nazaret.

40 Dijete je raslo i jačalo u Duhu, napunjajući se mudrošću; a milost Božja bila je na njemu.

41 Svake su godine njegovi roditelji išli u Jeruzalem na Pashalnu Gozbu.

42 Kad mu je bilo dvanaest godina, uzašli su s njim u Jeruzalem prema običaju Paschalne Gozbe.

43 Po svršetku tih dana, kad su se vraćali kući, Dječak Isus zadržao se u Jeruzalemu,

a Josip i njegova majka nisu to znali,

44 nego misleći da je u društvu među suputnicima, otišli su dan hoda, te ga počeli tražiti među rođinom i znancima.

45 Kako ga nisu našli, vratili se opet u Je-

ruzalem tražeći ga.

46 Nakon tri dana našli su ga u hramu gdje sjedi među učiteljima, slušajući ih i postavljajući im pitanja.

47 Svi koji su ga slušali bili su zaneseni njegovu razumnošću i odgovorima.

48 A kad su ga opazili, začudili su se i majka mu je rekla: "Moj sine, zašto si nam to napravio? Gle, tvoj otac i ja s brigom smo te tražili."

49 On im je rekao. "Zašto ste me tražili? Nijeste li znali da ja moram biti u poslu svojega Oca?"

50 A oni nisu razumjeli riječi koje im je On govorio.

51 Tada je On pošao s njima i došao u Nazaret i bio im je poslušan. A njegova majka je sve te događaje brižno čuvala u svojem srcu.

52 A Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti pred Bogom i ljudima.

Isusovo krštenje. Rodoslovje

3 Tada u petnaestoj godini vladanja cara Tiberija, Poncije Pilat bio je upravitelj Judeje, Herod je bio tetrarh Galileje, Filip njegov brat bio je tetrarh pokrajine Itureje i Trahoniteje, a Lizanija tetrarh Abilene;

2 Anas i Kaifa su bili visoki svećenici, došla je riječ od Boga Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji.

3 I on je obišao svu jordansku pokrajinu i propovijedao krštenje i pokajanje za oproštenje grijeha,

4 kao što je napisano u knjizi proročanstva proroka Izajije, rekavši: "Glas jednoga koji viče u pustinji 'Pripravite put Gospodinu, poravnajte mu staze.'

5 Svaka dolina će se ispuniti, svaka gora i brežuljak će se slegnuti, krvudavi putovi napraviti će se ravni, a hrapavi putovi će biti izglađeni.

6 Svako će tijelo vidjeti Božje spasenje."

7 Tada je on rekao narodu koji mu je dolazio da ga krsti: "Zmijski porodi! Tko vas je upozorio da bježite od srdžbe koja dolazi?

8 Donosite onda plodove koji odgovaraju pokajanju, i ne gorovite u sebi: 'Imamo Abrahama za oca.' Jer ja vam velim, Bog može od ovoga kamenja podići Abrahamu djecu.

9 I već sada je sjekira položena na korijen stablima; stoga svako stablo, ako ne donosi dobrog ploda, sijeće se i baca u oganj."

10 Tada ga je narod pitao, rekavši: "Što nam je onda uraditi?"

11 On im rekao: "Onaj tko ima dvije haljine, neka da onome koji nema nijedne, a onaj tko ima hrane, neka napravi isto tako."

12 Potom su došli i ubirači poreza da ih krsti, pa ga upitali: "Učitelju, što trebamo raditi?"

13 On im rekao: "Ne uzimajte više nego što vam je određeno."

14 Vojnici ga isto tako upitali, rekavši: "A što mi trebamo raditi?" On im rekao: "Nikome ne pravite nasilja, niti lažno okrivljujte, i budite zadovoljni svojom plaćom!"

15 Tada je narod bio u iščekivanju, i kako su svi u srcu razmišljali o Ivanu je li on Krist ili nije,

16 Ivan je odgovorio, rekavši svima: "Ja vas, zaista, krstim vodom. Ali dolazi jedan

jači od mene, remenje njegove obuće ja nisam dostojan odvezati. On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem.

17 On ima u svojoj ruci vijaču, te će potpuno očistiti svoje gumno, pšenicu će skupiti u svoju žitnicu, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim."

18 I mnogim drugim pobudama navješćivaо je narodu Radosnu vijest.

19 A Herod tetrarh, koga je on prekorio zbog Herodijade, žene njegova brata Filipa, i zbog svih zlodjela koje je Herod počinio,

20 iznad toga nadodao je još ovo, bacio je Ivana u zatvor.

21 A kad je sav narod bio kršten, Isus je isto tako bio kršten; i dok je molio, otvorilo se nebo,

22 I Sveti Duh spustio se na njega u tjelesnom obliku kao golub i glas je došao s neba, rekavši: "Ti si moj ljubljeni Sin, s tobom sam vrlo zadovoljan."

23 Isusu je na početku njegova djelovanja bilo otprilike trideset godina, a bio je, (kako se držalo) sin Josipov, koji je bio sin Helijev,

24 sin Matatov, sin Levijev, sin Melkijev, sin Janajev, sin Josipov,

25 sin Matatijin, sin Amosov, sin Nahumov, sin Eslijev, sin Nagajev,

26 sin Maatov, sin Matatijin, sin Semejev, sin Josipov, sin Judin,

27 sin Joanasov, sin Resin, sin Zerubabelov, sin Šealtielov, sin Nerijev,

28 sin Melkijev, sin Adijev, sin Kosamov, sin Elmadamov, sin Erov,

29 sin Joseov, sin Eliezerov, sin Jorimov, sin Matatov, sin Levijev,

30 sin Šimunov, sin Judin, sin Josipov, sin Jonanov, sin Elijakimov,

31 sin Melejin, sin Menin, sin Matatin, sin Natanov, Davidov sin,

32 sin Jesejev, sin Obedov, sin Boazov, sin Salmonov, sin Nahšonov,

33 sin Aminadabov, sin Aramov, sin Hezronov, sin Peresov, sin Judin,

34 sin Jakovljev, sin Izakov, sin Abramov, sin Terahov, sin Nahorov,

35 sin Serugov, sin Reuov, sin Pelegov, sin Eberov, sin Šelahov,

36 sin Kainanov, sin Arfaksadov, sin Šemov, sin Noin, sin Lamekov,

37 sin Metuselahov, sin Henokov, sin Jaredov, sin Mahalalelov, sin Kainanov,

38 sin Enosov, sin Setov, sin Adamov, Sin Božji.

Kušnja Isusa u pustinji

4 Isus je bio tada pun Svetoga Duha, vratio se s Jordana i bio odveden od

Duha u pustinju,
2 a bio je četrdeset dana od đavla kušan.
Onih dana nije ništa jeo, a poslije kad je ono
isteklo, On je ogladnio.

3 Đavao mu tada rekao: "Ako si Ti Božji
Sin, zapovjedi ovom kamenju da postane
kruh."

4 A Isus mu odgovarajući rekao: "Napisano
je: 'Ne živi čovjek samo od kruha, nego
od svake Božje riječi.'"

5 Zatim ga đavao odveo na visoku goru
i pokazao mu za tren oka sva kraljevstva
svijeta

6 pa mu rekao: "Dat ću ti svu vlast nad
njima, i njihovu slavu, jer je meni predana i
dajem je kome god ja hoću."

7 Stoga sve ovo bit će tvoje ako mi se po-
kloniš."

8 A Isus mu odgovorio: "Idi od mene, so-
tono, jer je napisano: 'Gospodinu, svojem
Bogu se klanjaj i njemu jedinomu služi.'"

9 Azatim ga odveo u Jeruzalem i postavi ga
na vrh hrama te mu rekao: "Ako si ti Božji
Sin, baci se odavde dolje,"

10 Jer je napisano: 'On će narediti svojim
anđelima da te čuvaju,'

11 i 'nosit će te na svojim rukama, da se
gdje nogom ne spotakneš o kamen.'

12 A Isus mu odgovarajući rekao: "Reče-
no je: 'Ne iskušavaj Gospodina, svojega
Boga.'"

13 Kad je đavao iscrpio sve kušnje, otišao
je od njega do druge prilike.

14 Tada se Isus vratio silom Duha u Galileju
i glas se raširio o njemu po cijelom tamo-
njem području.

15 Učio je u njihovim sinagogama i svi su
ga slavili.

16 Tako je On došao u Nazaret, gdje je bio
odrastao. I po svojem običaju ušao u sina-
gogu na Subotnji dan i ustao čitati.

17 Oni su mu pružili knjigu proroka Izajie.
A kad je On otvorio knjigu, našao je mjesto
gdje je bilo napisano:

18 "GOSPODINOV Duh je na meni, jer me
je On pomazao da propovijedam Rado-
snu vijest siromašnima. On me je poslao
ozdraviti one slomljena srca, da proglašim
oslobodenje zarobljenicima, da povratim
vid slijepima, da oslobodim one koji su
potlačeni,

19 i da proglašim godinu GOSPODINOVE
milosti."

20 Zatvorio je knjigu i vratio ju poslužniku
pa sjeo. Oči svih u sinagogi bile su uprte u
njega.

21 On im je počeo progovoriti: "Danas se
ispunilo ovo Pismo u vašim ušima."

22 Svi su mu odobravali i divili se lijepim
riječima koje su izlazile iz njegovih usta.

Gоворили су: "Није ли ово син Јосипов?"

23 Он им је рекао: "Сигурно ћете ми рећи
ову присподобу: 'Лиећниче, излијеши сам
себе! Све што си направио, како смо чули,
у Канарнуму, направи и овдје, у својему
родном крају.'"

24 Тада је Он рекао: "Истину вам говорим,
ниједан пророк није добро примљен у својему
родном крају."

25 Истину вам говорим, било је mnogo udo-
vica u Izraelu u vrijeme Iljino, kad je nebo
ostalo zatvoreno tri godine i šest mjeseci i
velika glad zavlada po cijeloj zemlji.

26 Ali ni jednoj od njih nije bio posлан Ilija
osim nekoj ženi udovici u Sarfati, u područ-
ju Sidona.

27 Mnogi gubavci bili su u Izraelu u vrijeme
proroka Elizeja, ali ni jedan se od njih nije
očistio osim Sirijca Naamana."

28 Kako су то чули, сви који су били у sinagogi
razljutili se puni srdžbe,

29 ustali su te ga istjerali iz grada i doveli na
rub brijege na kojem je bio sagrađen njihov
grad, u nakani da ga dolje strmoglave.

30 Ali je on prošao između njih, izmaknuo
im i otišao svojim putom.

31 Tada je sišao u Kafarnaum, galilejski
grad, i tu ih je učio na Subotnji dan.

32 Ljudi su bili zaneseni njegovim naukom,
jer mu je riječ bila puna moći.

33 U sinagogi bio neki čovjek koji je bio
opsjednut nečistim duhom. I on je povikao
jakim glasom,

34 rekavši: "Pusti nas, što imamo mi s
tobom, Isuse Nazarećanine? Jesi li došao
da nas uništiš? Ja znam tko si ti: Ti si Božji
Svetac."

35 A Isus mu zaprijetio, rekavši: "Ušuti i izidi
iz njega!" I tada ga zli duh srušio ispred svih
te izišao iz njega i ništa mu nije naudio.

36 Svi su se čudili i govorili jedan drugome:
"Kakvaje to riječ, kad s vlašću i snagom za-
povjeda nečistim duhovima i oni izlaze?"

37 Glas se o njemu raširio po svim okolnim
mjestima.

38 Tada je izišao iz sinagoge i ušao je u
Šimunovu kuću. A Šimunova punica bila
je bolesna od teške groznice, pa su ga oni
zamolili za nju.

39 On se prignuo nad nju te zaprijetio gro-
znici, i ova ju ostavila. Ona je odmah ustala
i počela ih posluživati.

40 O zalazu sunca svi koji su imali bolesni-
ke koji su patili od raznih bolesti dovodili
su ih k njemu. On bi na svakoga od njih
stavlja ruke i ozdravljao ih.

41 Iz mnogih su izlazili zli duhovi te vikali,
iza glasa, rekavši: "Ti si Krist, Božji Sin!" On
im zaprijetio i nije im dopustio govoriti, jer
su oni znali da je On Krist.

42 Poslije toga kad je nastao dan, On je izišao i otišao na samotno mjesto. A narod ga je tražio i kad je došao do njega, htjeli su ga zadržati da ne ide od njih.

43 A on im rekao: "I drugim gradovima moram isto propovijedati Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu, jer sam za to i poslan."

44 I propovijedao je po sinagogama u Galileji.

Obilan ribolov

5 Jedanput tako dok se narod gurao oko Isusa da čuje Božju riječ, On je stajao na obali Genezaretskog jezera,

2 i video je dvije lađice gdje stoje na obali jezera; ribari su bili izašli iz njih i prali svoje mreže.

3 On je ušao u jednu lađicu, koja je pripadala Šimunu, i zatražio ga da malo otisne od kopna. On je tada sjeo i počeo učiti mnoštvo naroda iz lađice.

4 A kad je prestao govoriti, rekao je Šimunu: "Izvezi na pučinu i bacite svoje mreže za ribolov."

5 A Šimun mu je odgovarajući rekao: "Učitelju, mi smo svu noć lovili i trudili se a ništa nismo ulovili, ali na tvoju riječ bacit ću mrežu."

6 A kad su to napravili, ulovili su jako mnogo riba, toliko da su im se mreže razdirale.

7 Uto su dali znak svojim sudrugovima u drugoj lađici da im dodu pomoći. Oni su došli i napunili obje lađice tako da su potčele tonuti.

8 Kad je to video Šimun Petar, pao je Isusu do koljena, rekavši: "Udalji se od mene, Gospodine, jer ja sam grješnik!"

9 Jer on i svi oni koji su bili s njim skamenili se, zbog riba koje su ulovili.

10 Isto tako Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, koji su bili Šimunovi sudruzi. Isus je rekao Šimunu: "Ne boj se! Od sada ćeš loviti ljudi!

11 Oni su izvukli lađice na kopno, ostavili sve i pošli za njim.

12 Tako dok je On boravio u nekom gradu, gle, iznenada se pojавio čovjek sav gubav; i čim je opazio Isusa, pao je na koljena pa ga zamolio, rekavši: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."

13 Tada je On pružio svoju ruku, dotaknuo ga se, rekavši: "Hoću; budi očišćen." I odmah ga ostavila guba.

14 On mu zapovjedio da nikome ne govori: "Nego hajde, pokaži se svećeniku i prinesi žrtvu za svoje očišćenje, njima za svjedočanstvo, kao što je zapovjedio Mojsije"

15 A glas se o njemu sve više i više pronosio, a veliko je mnoštvo naroda dolazilo

da ga čuje i da ih On ozdravi od njihovih bolesti.

16 A on se često povlačio u pustinju i molio.

17 Dogodilo se jednog dana, za vrijeme dok je Isus poučavao, ondje su sjedili i farizeji i učitelji Zakona koji su došli iz svih galilejskih i judejskih sela i iz Jeruzalema. A bila je to sila GOSPODINOVA da ih ozdravlja.

18 I gle, ljudi su donijeli na postelji čovjeka koji je bio uzet. Oni su pokušavali da ga unesu unutra i stave pred Isusa.

19 A kako, zbog velikog mnoštva naroda, nisu mogli pronaći kako bi ga mogli unijeti, popeli se na krov te ga kroz crijebove spustili s posteljom među nazočne i ispred Isusa.

20 A On, videći njihovu vjeru, rekao mu: "Čovječe, oprošteni su ti tvoji grijesi."

21 A pismoznaci i farizeji su počeli pomisljati u sebi, rekavši: "Tko je ovaj što huli na Boga? Tko može oprati grijeha, osim jedinoga Boga?"

22 A Isus odgovarajući, kad je prozreo njihove misli, rekao im: "Zašto tako razmisljate u svojim srcima?

23 Što je lakše reći: 'Oprošteni su ti grijesi' ili reći: 'Ustan i hodaj'?

24 Ali da biste znali da Čovječji Sin ima vlast na zemlji oprati grijeha" On je tada rekao uzetomu čovjeku: "Ja ti govorim, ustan, uzmi svoju postelju i idi svojoj kući."

25 I on je odmah je ustao pred njima, uzeo je ono na čemu je ležao i otišao svojoj kući slaveći Boga.

26 Svi su se divili, slavili su Boga i ispunjeni strahom govorili: "Danas smo vidjeli nešto čudesno!"

27 Poslije toga Isus je izišao i opazio pobirača poreza imenom Levija gdje sjedi u carinarnici i rekao mu: "Podi za mnom."

28 I on je ostavio sve, ustao i pošao za njim.

29 Nakon toga Levi mu priredio u svojoj kući veliku gozbu. A s njima za stolom sjedilo je mnogo ubirača poreza i drugih koji su sjedili s njima.

30 A njihovi farizeji i pismoznaci počeli su mrmljati protiv njegovih učenika, rekavši im: "Zašto jedete i pijete s ubiračima poreza i grješnicima?"

31 A odgovorio im Isus i rekao: "Ne treba liječnik onima koji su zdravi, nego onima koji su bolesni.

32 Ja nisam došao zvati na pokajanje pravednike, nego grješnike."

33 Oni su mu tada rekli: "Zašto Ivanovi učenici često poste i mole, isto tako i farizejski, a tvoji jedu i piju?"

34 A On im rekao: "Možete li natjerati sva-

tove da poste dok je još mladoženja među njima?

35 Ali doći će vrijeme kad će im uzeti i odvesti mladoženju; onda će oni u one dane postiti."

36 On im je isto tako govorio prispopobu: "Nitko ne stavlja komad zakrpe od nove haljine da zakrpa staru haljinu, jer nova raspara, a staroj haljini ne pristaje zakrpa od nove.

37 I nitko ne stavlja novo vino u stare mjejhove; jer novo vino rasprsne mjejhove te se prolije, a mjehovi propadnu.

38 Nego, novo vino mora se staviti u nove mjejhove, i tako se oboje sačuva.

39 I nitko, nakon što je pio staro vino, neće odmah novoga, jer reče: 'Staro je bolje.'"

Čovječji Sin gospodar Subotnjeg dana

6 Tako se dogodilo drugoga Subotnjega dana poslije prvoga, išao je Isus kroz žitno polje. A njegovi učenici su trgali klasje, trli ga rukama i jeli.

2 A neki od farizeja su im rekli: "Zašto pravite ono što nije zakonom dopušteno praviti na Subotnji dan?"

3 A Isus im je odgovarajući rekao: "Nijeste li čitali ni to što je napravio David kad je bio gladan, on i oni koji su bili s njim;

4 kako je ušao u Božju kuću uzeo i jeo poštavljene kruhove, pa ih dao onima koji su bili s njim, koje nije zakonom dopušteno jesti nikom osim svećenicima?"

5 I On im rekao: "Sin je Čovječji gospodar i od Subotnjega dana."

6 Dogodilo se tako jednoga drugog Subotnjega dana, ušao je Isus u sinagogu i počeo učiti. Tu je bio neki čovjek kojemu je usahla desna ruka.

7 A pismoznaci i farizeji pazili su na Isusa da vide hoće li na Subotnji dan ozdravljati, da bi našli nešto zbog čega bi ga mogli optužiti.

8 Ali On je znao njihove misli pa je rekao čovjeku s usahлом rukom: "Digni se i stani ovdje ispred svih." I on je ustao i stao ispred njih.

9 Onda im Isus rekao: "Ja ču vas nešto upitati: Je li zakonito na Subotnji dan praviti dobro ili praviti зло, spasiti život ili upropastiti ga?"

10 Zatim ih sve naokolo pogledao te rekao onom čovjeku: "Ispruži svoju ruku!" On je napravio tako i ruka mu iscijelila i postala zdrava kao i druga.

11 A oni ispunjeni gnjevom počeli su se međusobno dogovaratati što da naprave s Isusom da mu naude.

12 Poslije tih dana, Isus je otišao na goru da se moli i tu je proveo cijelu noć moleći

se Bogu.

13 Kad je osvanuo dan, dozvao je On svoje učenike i od njih izabrao Dvanaestoricu, koje je nazvao apostolima:

14 Šimuna, kojega je nazvao Petar, i brata mu Andriju; Jakova i Ivana; Filipa i Bartolomeja;

15 Mateja i Tomu; Jakova sina Alfejeva i Šimuna zvanog Zelota;

16 Judu sina Jakovljeva, i Judu Iskariotskoga koji je postao izdajnik.

17 Zatim je On sišao s njima i zaustavio se na ravnom mjestu sa svojim učenicima i veliko mnoštvo naroda iz cijele Judeje i Jeruzalema, iz tirskog i sidonskog primorja, koji su došli da ga čuju i da ozdrave od svojih bolesti.

18 Ozdravljali su isto i one koje su mučili nečisti duhovi. I oni su bili ozravljeni.

19 Sve je mnoštvo tražilo da ga se dotakne, jer je iz njega izlazila sila koja je ozdravljala sve.

20 Onda je On upravio pogled na svoje učenike i rekao: "Blagoslovjeni ste vi siromasi, jer vaše je Božje kraljevstvo.

21 Blagoslovjeni ste vi koji sada gladujete, jer ćete se nasititi! Blagoslovjeni ste vi koji sada plačete, jer ćete se smijati.

22 Blagoslovjeni ste vi kad vas ljudi mrze i kad vas odbacuju, grde i ozloglašuju vaše ime kao zlo, zbog Čovječjega Sina.

23 Radujte se u taj dan i poskakujte od veselja, jer je velika vaša plaća na nebu. Tako su isto pravili i s prorocima njihovi oci.

24 Ali jao vama, bogataši, jer ste primili svoju utjehu.

25 Jao vama koji ste siti, jer ćete gladovati. Jao vama koji se smijete, jer ćete tugovati i plakati.

26 Jao vama kad vam svi ljudi laskaju, ta isto su tako pravili s lažnim prorocima njihovi oci.

27 A vama koji me slušate velim: Ljubite svoje neprijatelje, pravite dobro onima koji vas mrze.

28 Blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite se za one koji vas iskorištavaju.

29 Onome koji vas udari po jednom obrazu, pružite i drugi. Tko ti uzima ogrtač, ne krati mu ni haljinu.

30 Tko god traži od tebe, podaj mu. A od onoga koji uzima tvoje, ne traži natrag.

31 Kako želite da vama ljudi rade, tako pravite i vi njima.

32 Ako ljubite one koji vas ljube, kakvu hvalu dobivate? I grješnici ljube one koji njih ljube.

33 Ako dobro pravite onima koji vama prave dobro, kakvu hvalu dobivate? Jer i grješnici rade to isto.

34 Ako posuđujete onima od kojih se nadate nešto dobiti, kakvu hvalu dobivate? Jer i grješnici posuđuju grješnicima da im se toliko vrati.

35 Nego, ljubite svoje neprijatelje, pravite dobro i posuđujte, a da ništa ne očekujete natrag; tako će vaša plaća biti velika, a vi ćete biti sinovi Svevišnjega. Jer On je dobar nezahvalnim i zlima.

36 Budite milosrdni kao što je milosrdan i vaš Otac.

37 Nemojte suditi, pa ni vi nećete biti suđeni. Ne osuđujte, pa ni vi nećete biti osuđeni. Oprštajte, i bit će vam oprošteno.

38 Davajte, pa će vam se i davati; dobru mjeru, zbijenu, stresenu i prelijevajuću dat će vam se u naručje. Jer će vam se mjeriti onom mjerom kojom vi mjerite.

39 A rekao im je i prispopobu: "Može li slijepac voditi slijepca? Neće li obojica pasti u jamu?"

40 Nije učenik iznad svojega učitelja, a svaki onaj koji je dobro izučen jest kao njegov učitelj.

41 A zašto gledaš trun u oku svojega brata, a u svojem oku brvna ne opažaš?

42 Ili kako možeš reći svojemu bratu: 'Brate, dopusti da ti izvadim trun iz tvojega oka,' kad sam ne vidiš brvna u svojem oku? Licemjere! Izvadi najprije brvno iz svojega oka pa ćeš onda jasno vidjeti kako da izvadiš trun iz oka svojega brata.

43 Jer dobro stablo ne rodi nevaljan plod, ni nevaljano stablo ne rodi dobar plod.

44 Jer svako se stablo prepoznaće po svojem plodu. Jer ljudi ne beru s trnja smokve, niti s grma od kupine grožđe.

45 Dobar čovjek od dobra blaga svojega srca iznosi ono što je dobro, a zao čovjek od zla blaga svojega srca iznosi ono što je зло. Jer mu usta govore ono čega mu je srce prepuno.

46 Zašto me zovete: 'Gospodine, Gospodine,' a ne pravite ono što vam govorim?

47 Tko god dolazi k meni, sluša moje riječi i izvršava ih, pokazat će vam kome je on sličan:

48 Sličan je čovjeku koji gradi kuću, koji iskopa duboko i postavi temelj na kamenu. A kad nastane poplava, potok nahrupi na tu kuću, ali je ne može uzdrmati jer je utemeljena na kamenu.

49 Ali onaj koji čuje i ne napravi ništa, sličan je čovjeku koji sagradi kuću na zemlji bez temelja, na nju navalii potok i ona se odmah sruši. I velika je ruševina te kuće."

Ozdravljenje stotnikova sluge

7 Kad je dovršio izlagati narodu sve te riječi, ušao je u Kafarnaum.

2 Neki stotnik imao je bolesnog slugu, koji mu je bio vrlo drag i ležao je na umoru.

3 Kada je čuo o Isusu, poslao mu neke židovske starješine da ga zamole da mu dode ozdraviti slugu.

4 Kad su oni stigli k Isusu, počeli su ga usrdno moliti, rekavši da taj za kojega bi On to napravio to i zaslужuje, 5 jer on voli naš narod. I sinagogu nam je sagradio."

6 Tada Isus podje s njima. A kad više nije bio daleko do kuće, stotnik mu poslao neke prijatelje da mu reknu: "Gospodine, ne muči se dalje, jer ja nisam dostojan da uđeš pod moj krov.

7 Stoga nisam se smatrao dostoјnjim da pristupim k tebi, nego samo reci riječ i ozdravit će moj sluga.

8 Jer i ja, koji sam čovjek podložen drugima i imam pod sobom vojnike, jednomu velim: 'Idi!' i on ode; a drugome: 'Dodi!' i on dođe; i svojemu sluzi: 'Napravi to,' i on to napravi."

9 Kad je Isus to čuo zadirio mu se, te se okrene mnoštvu naroda koji je išao za njim i rekao: "Velim vam, tolike vjere nisam našao ni u Izraelu!"

10 Kad su se izaslanici vratili kući, našli su slugu potpuno zdrava, a prije je bio bolestan.

11 Poslije toga, otišao je Isus u grad po imenu Nain. S njim su isli njegovi učenici i veliko mnoštvu naroda.

12 Kada se približio gradskim vratima, kad ono iznosili su na pokop mrtvaca, jedinca sina u majke koja je bila udovica. Pratio ju je mnogi narod iz grada.

13 Kad ju je Gospodin opazio, sažalio se nad njom te joj rekao: "Nemoj plakati!"

14 Zatim je pristupio k ljesu, dotaknuo ga se dok su nosioci stajali te rekao: "Mladiću, tebi govorim, ustani!"

15 Mrtvac se podignuo i počeo govoriti. On ga predao njegovoj majci.

16 Sve je nazočne obuzeo strah te su slavili Boga, rekavši: "Velik se prorok javio među nama." I "Bog je posjetio svoj narod."

17 Raširio se glas i mišljenje o njemu po cijeloj Judeji i po cijelom okolnom području.

18 O svemu tomu izvijestili Ivana njegovi učenici.

19 Nato je Ivan pozvao dvojicu svojih učenika te ih poslao Isusu da ga pitaju: "Jesi li ti onaj koji ima doći ili da čekamo drugoga?"

20 Kad su ljudi stignu k njemu, rekli su mu: "Ivan Krstitelj poslao nas je k tebi da pitamo: 'Jesi li ti onaj koji ima doći ili da

čekamo drugoga?”

21 On je baš u taj čas ozdravljao mnoge od njihovih bolesti, muka i zlih duhova te mnogim slijepcima davao vid.

22 Tada im Isus rekao; “Idite i javite Ivanu što ste vidjeli i čuli; da slijepi progledavaju, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se propovijeda Radosna vijest.

23 Blago onome koji se zbog mene ne spotakne.”

24 A kad su Ivanovi izaslanici otišli, počeo je Isus govoriti mnoštvu naroda o Ivanu: “Što ste izišli gledati u pustinju? Trsku koju vjetar njiše?

25 Ili što ste izišli gledati? Čovjeka odjevena u mekane haljine? Zaista ljudi koji se odijevaju u sjajno odijelo i žive u raskoši borave u kraljevskim dvorima.

26 Pa što ste izišli gledati? Proroka? Da, velim vam, i mnogo više od proraka.

27 Ovo je onaj o kojem je napisano: ‘Evo, svojega glasnika šaljem pred tvojim licem da pripravi put pred tobom.’

28 Velim vam, nitko između rođenih odžene nije veći od Ivana; ali onaj koji je najmanji u Božjem kraljevstvu veći je od njega.”

29 Sav narod koji ga je slušao i ubirači poraza, dali su priznanje Bogu time što su se podložili Ivanovu krštenju.

30 A farizeji i pismoznanci odbijaju Božji savjet protiv sebe samih, ne pristajući na njegovo krštenje.

31 A Gospodin je rekao: “Pa kome onda da prispodobim ljude ovoga naraštaja, i kome su slični?

32 S njima je kao s djecom, onom što sjede na trgu i dovikuju jedni drugima: ‘Zasvirati smo vam na frulu, a vi nijeste plesali! Zapjevali smo vam tužaljke, a vi nijeste zaplakali!’

33 Ivan Krstitelj je došao; niti jede kruha, niti piye vina, a vi velite: ‘Ima zlog duha!’

34 A došao je Čovječji Sin jede i piye, a vi velite: ‘Gledajte čovjeka izjelice i pijanice, prijatelja ubirača poreza i grješnika!’

35 Ali mudrost su opravdala sva njezina djeca.”

36 Neki farizej je zamolio Isusa da objeduje kod njega. I On je ušao u farizejevu kuću i sjeo za stol jesti.

37 Gle, iznenada se pojavila neka žena iz grada koja je bila grješica. Ona, kad je saznala da je Isus za stolom u farizejevoj kući, donijela je alabastrenu posudicu pomasti,

38 i stala iza njega do njegovih nogu te mu plačući počela svojim suzama prati noge, otirati ih svojom kosom, ljubiti i mazati mrisnom pomašću.

39 Kad je to vidio farizej koji ga pozvao, pomislio je u sebi: “Kad bi ovaj čovjek bio prorok, znao bi tko je i kakva je ovažena što ga se dotiče; jer ona je grješica.”

40 A Isus mu je odgovarajući rekao: “Šimune, imam ti nešto reći.” “Govori, Učitelju!” Odgovorio mu on.

41 Neki vjerovnik imao je dvojicu dužnika. Jedan mu je dugovao pet stotina denara, a drugi pedeset.

42 A kako nisu imali čim vratiti, on oprostio obojici. Reci mi sad koji će mu onda od njih više pokazivati ljubavi?”

43 Šimun mu je odgovorio; “Držim, onaj kojemu je više oprostio.” A On mu rekao “Pravo si studio,”

44 Potom se okrenuo prema ženi pa rekao Šimunu: “Vidiš li ti ovu ženu? Ja sam došao u twoju kuću; i ti mi nijesi dao vode za moje noge, a ona mi je suzama svojima oprala noge i otrla ih svojom kosom.

45 Ti mi nijesi dao poljupca, a ova žena, sve otkako sam ušao, ne prestaje mi ljubiti noge.

46 Ti mi nijesi namazao glavu uljem, a ova mi je žena noge namazala pomašću.

47 Zato, velim ti, oprošteni su joj grijesi, i to mnogi, jer je pokazala mnogo ljubavi. A kome se manje opršta, taj pokazuje manje ljubavi.”

48 A ženi je rekao: “Oprošteni su ti tvoji grijesi.”

49 A oni koji su sjedili s njim za stolom počeli su međusobno govoriti: “Tko je ovaj koji čak i grijeha opršta?”

50 Tada je On rekao ženi; “Tvoja te vjera spasila. Idi u miru!”

Bolesna žena i Jairova kći

8 Nakon nekog vremena, On je redom obilazio sve gradove i sela propovijedao je i navješćivao Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu. S njim su išla dvanaestorica

2 i neke žene koje je oslobođio od zlih duhova i bolesti: Marija, zvana Magdalena, iz koje je izišlo sedam zlih duhova,

3 Ivana, žena Herodova upravitelja Kuza, Suzana i mnoge druge, koje su ih pomagale svojim dobrima.

4 Kad se skupilo mnoštvo naroda i kako su ljudi iz svih krajeva dolazili k njemu, rekao im u prispodobi:

5 “Izide sijač da sije sjeme. Dok je sijao, neko zrno padne kraj puta, pogazi se te ga pozoblije nebeske ptice.

6 Tako neko padne na kamen, ali odmah čim izniknu osuši se, jer nije imalo vlage.

7 Neko padne među trnje te ga trnje uguši rastući skupa s njim.

8 A neko drugo padne na dobru zemlju te izniknu i donese stostruki rod." Kad je sve to ispričao, zaviknuo je: "Onaj tko ima uši za čuti, neka čuje!"

9 Njegovi učenici su ga upitali što znači ta prispodoba.

10 On im rekao: "Vama je dano da upoznate tajne Božjeg kraljevstva, a drugima se daju samo u prispodbama, 'da gledaju, a da ne moževidjeti, da slušaju, a da ne može razumjeti.'

11 Ovo je značenje prispodobe: Sjeme je Božja riječ.

12 Ono kraj puta, to su oni koji zaista čuju riječ; zatim dođe davao te ju iščupa iz njihovog srca, da ne vjeruju i ne budu spašeni.

13 Ono na kamenu, to su oni koji s veseljem primaju riječ čim je čuju, ali nemaju korijena; neko vrijeme vjeruju, ali u vrijeme napasti otpadnu.

14 A ono što padne među trnje, to su oni koji čuju, ali ih još na putu zaguše tjeskobne brige, bogatstvo i svjetski užitci ovoga života i tako ne donose potpuno zrelih plodova.

15 A ono što je palo na dobru zemlju, to su oni koji čuju riječ i čuvaju ju u dobru i plemenitu srcu i rode rod zbog ustrajnosti.

16 Nitko svjetiljke, kad je upali, ne pokriva posudom i ne stavlja ju pod postelju, nego na stalak svjetiljke, da vide svjetlo oni koji ulaze.

17 Jer nema ništa tajno što se neće otkriti i ništa skriveno što se neće saznati i na javu izaći.

18 Stoga, pazite kako slušate! Jer, tko ima, njemu će se još dati; a tko nema, oduzet će mu se i ono što se njemu pričinja da ima."

19 Njegova majka i braća došli su k njemu, ali mu nisu mogli prići, od mnoštva naroda.

20 Neki su mu javili: "Tvoja majka i tvoja braća stope vani i žele te vidjeti."

21 On im je odgovarajući rekao: "Moja majka i moja braća su oni koji slušaju Božju riječ i vrše ju."

22 Tako je On jednoga dana ušao u lađicu sa svojim učenicima, te im rekao: "Prijeđimo sada na onu drugu stranu jezera." Oni su otplovili.

23 Ali dok su plovili, On je zaspao. Uto se na jezero spustila velika oluja i vjetar; lađica se punila vodom, i oni su bili u pogibelji.

24 Oni su pristupili k njemu i probudili ga, rekavši: "Učitelju, Učitelju, poginut ćemo!" A On se probudio, zaprijetio vjetru i uzburkanim valovima te se oni umirili i nastala je tišina.

25 A njima je rekao: "Gdje vam je vaša

vjera?" A oni u strahu i čudu rekli su jedan drugome: "Tko može biti ovaj čovjek da zapovjeda vjetrovima i vodi i pokoravaju mu se?"

26 Pristali su u gadarenskom kraju, koji je suprotno Galileje.

27 Dok je Isus izlazio na kopno, došao mu u susret iz grada čovjek kojega su bili opsjeli zli duhovi. On duže vremena nije nosio odjela ni boravio u kući, nego u grobnicama.

28 Kako je opazio Isusa, zavikao je, bacio se pred njega te jakim glasom viknuo: "Što ja imam s tobom, Isuse, ti Sine Najvišega Boga? Molim te, ne muči me!"

29 Jer Isus je zapovjedio nečistom duhu da izide iz toga čovjeka, kojega je duže vremena primio i tako držao. Vezali su ga u lance i držali u okovima, ali bi on istrgao okove i zli duh bi ga tjerao u pustinju.

30 Isus ga upita: "Kako se zoveš?" "Legija," odgovorio je on. Jer mnogi su zli duhovi ušli u njega.

31 Oni ga zamole da im ne zapovjedi da idu u bezdan.

32 A tu je bilo veliko krdo svinja što je paslo na gori. Tada su duhovi zamolili Isusa da im dopusti da uđu u svinje. I On im dopustio.

33 Tada su zli duhovi izašli iz onoga čovjeka i ušli u svinje, a krdo svinja je jurnulo divlje niz obronak, strovalilo se u jezero i utopilo u vodi.

34 Kad su vidjeli pastiri koji su ih čuvali što se dogodilo, pobegli su i to razglasili svuda po gradu i po selima.

35 Tada su ljudi izašli da vide što se dogodilo i došli su k Isusu te našli čovjeka iz kojega su izašli zli duhovi gdje sjedi do Isusovih nogu, odjeven i pri zdravoj pameti. I oni se prestrašili.

36 Oni koji su vidjeli što se dogodilo, rekli su im kako je i na koji način taj opsjednuti ozdravljen i spašen.

37 Tada su zamolili Isusa sav narod iz gadarenskog područja da se udalji od njih, jer ih je bio obuzeo velik strah. On je ušao u lađicu i krenuo natrag.

38 A čovjek iz kojega su izašli zli duhovi molio ga da smije ostati s njime. Ali Isus ga otpustio, rekavši:

39 "Idi i vradi se svojoj kući i pripovijedaj o svemu što ti je Bog napravio!" I on je otisao svojim putom i razglasio po cijelom gradu o svemu što mu je napravio Isus.

40 U to vrijeme, kad se Isus vratio, narod je rado primio Isusa, jer su ga svi očekivali.

41 Igle, došao je neki čovjek, po imenu Jair, koji je bio predstojnik sinagoge, bacio se Isusu pred noge te ga zamolio da dođe u njegovu kuću,

42 jer mu je bila na umoru kći jedinica od

dvanaest godina. Dok je On išao, oko njega se tiskalo mnoštvo naroda.

43 Nato je neka žena, koja je dvanaest godina bolovala od krvarenja i koja je izdala sve svoje imanje liječnicima a da ju nijedan nije mogao izlječiti,

44 pristupila k njemu straga i dotakla se skuta njegove haljine te joj odmah prestalo krvarenje.

45 A Isus je rekao: "Tko me se dotaknuo?" Kako su to svi nijekali, Petar i oni koji su bili s njim rekli su: Učitelju, mnoštvo te naroda gura i tiska, a ti veliš: 'Tko me se dotaknuo?'"

46 A Isus je odgovorio: "Netko me se dotaknuo, jer sam osjetio da je iz mene izšla snaga."

47 Nato kad je žena vidjela da je otkrivena, došla je k njemu sva drščući, pala pred njega te mu ispriporjedila sve pred narodom zašto ga se dotaknula i kako je zbog toga odmah ozdravila.

48 A Isus joj rekao: "Kćeri, smiri se i ne boj se, tvoja te vjera ozdravila, hajde idu u miru!"

49 Dok je On još govorio, došao netko od ukućana predstojnika sinagoge te ovomu rekao: Tvoja je kći umrla. Ne muči više Učitelja!

50 A kad je to čuo Isus, odgovorio mu, rekavši: "Nemoj se bojati; samo vjeruj i ona će ozdraviti!"

51 Kad je On došao u kuću, nije dopustio nikom da uđe s njim, osim Petru, Ivanu i Jakovu te ocu i djevojčinoj majci.

52 Svi su plakali i naricali za njom. A On im rekao: "Ne plačite, jer ona nije umrla, nego spava!"

53 A oni su ga ismijavali, jer su znali da je umrla.

54 On ih sve otpratio van, uzeo ju za ruku pa ju zovnuo, rekavši: "Djevojčice, ustani!"

55 Tada joj se ponovno vratio njezin duh i ona je odmah ustala. A On je zapovjedio da joj dadu nešto za jesti.

56 Njezini se roditelji snebivali, a on im zapovjedio da o tome što se dogodilo nikome ne govore.

Isus hrani pet tisuća ljudi

9 Jedanput je pozvao k sebi Dvanaestoricu i dao im moć i vlast nad svim zlim duhovima i da ozdravljaju bolesne.

2 Zatim ih poslao da navješćuju Božje kraljevstvo i da ozdravljaju bolesnike,

3 I rekao im: "Ništa ne uzimajte na put: ni štapa, ni torbe, ni kruha, ni novca i ne uzmajte po dvije haljine.

4 U koju god kuću uđete, ostanite tu dok ne odete odatile.

5 A tko vas god neće primiti, kad izidete iz njihovog grada, otresite prah sa svojih nogu za svjedočanstvo protiv njih!"

6 Tako su oni otišli po selima i navješćivali Radosnu vijest i svuda ozdravljali bolesnike.

7 Kada je Herod tetrarh dočuo za sve ove događaje, vrlo se uznemirio, jer su neki govorili da je Ivan uskrsnuo od mrtvih; 8 a neki drugi da se pojавio Ilijia; a treći da je opet ustao jedan od starih proroka.

9 Herod je rekao: "Ivanu sam ja odrubio glavu. Pa tko bi bio taj o kome čujem takve stvari?" I nastojao je da ga vidi.

10 Na povratku opet su apostoli ispriporijedali Isusu sve što su napravili. Tada ih je poveo sobom te otišao na samotno mjesto, koje je pripadalo gradu zvanom Betsaida.

11 Ali kad je to doznao narod, pošao je za njim. On ih primio te im je govorio o Božjem kraljevstvu i ozdravljaо sve koji su trebali ozdravljenja.

12 Kada je dan počeo odmicati, pristupili su mu Dvanaestorica te mu rekli: "Otpusti mnoštvo, da može ići u okolna sela i zaseoke da nađe prenocište i hranu, jer mi smo ovdje u pustom mjestu"

13 On im je rekao: "Dajte im vi nešto za jelo!" Oni su mu odgovorili: "Mi imamo samo pet kruhova i dvije ribe. Osim, možda, da mi sami odemo i kupimo hranu za sav ovaj narod!"

14 Bilo je, naime, kojih pet tisuća ljudi. On je rekao učenicima: "Posjedajte ih u skupine po pedeset!"

15 Tako su oni napravili i sve ih posjedali.

16 On je tada uzeo pet kruhova i dvije ribe, gledajući u nebo, On ih blagoslovio, razlomio i davao ih učenicima da ih postave pred mnoštvo.

17 Tako su svi jeli i nasitili se i nakupili su punih dvanaest košara preostalih komadića.

18 Dogodi se, dok je jedanput sam molio, pridružili mu se njegovi učenici, a On ih upitao: "Što ljudi misle tko sam Ja?"

19 Oni su mu odgovorili: "Jedni govore Ivan Krstitelj, drugi Ilijia, treći opet jedan od starih proroka koji je uskrsnuo."

20 On ih zapitao: "A što vi mislite tko sam Ja?" "Božji Krist," odgovorio je Petar.

21 Tada ih opomenuo i zapovjedio da to nikome ne govore,

22 rekavši: "Čovječji Sin mora mnogo toga trpjeti, starještine će ga i svećenički glavarji s pismoznancima odbaciti, bit će ubijen i uskrsnut će treći dan."

23 Zatim je rekao svima; "Ako tko hoće ići za mnom, neka se odrekne samoga sebe,

neka svaki dan uzme križ svoj i neka ide za mnom.

24 Jer tko hoće spasiti svoj život, izgubit će ga, ali tko izgubi svoj život zbog mene, spasit će ga.

25 Jer što koristi čovjeku ako dobije cijeli svijet, a sam sebe izgubi ili se upropasti?

26 Jer tko se god posrami mene i mojih riječi, njega će se Čovječji Sin sramiti kad dođe u svojoj slavi i u Očevoj slavi i od svetih anđela.

27 Zaista, velim vam, ima nekih ovdje nazočnih koji sigurno neće umrijeti dok ne vide Božje kraljevstvo."

28 Oko osam dana poslije toga uzeo je sobom Petra, Ivana i Jakova te se uzašao na goru da se moli.

29 Dok je On molio, promijenilo se njegovo lice, a njegova odjeća je postala bijela i sjajna.

30 I gledali, dva čovjeka počeli su s njim razgovarati, koji su bili Mojsije i Ilija,

31 koji su se pojavili u sjaju, a govorili su o njegovoj smrti koju mu je trebalo podnijeti u Jeruzalemu.

32 Ali Petra i njegove sudruge svladao je san. Pa kad su se probudili, vidjeli su ga u sjaju i slavi i dva čovjeka koji su stajali s njim.

33 Dogodilo se, dok su se rastajali od njega, Petar je rekao Isusu: "Učitelju, dobro bi bilo da ostanemo ovdje, i da napravimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju i jednu Iliju"—ne znajući što govoriti.

34 Dok je on još to govorio, naišao je oblak te ih prekrio. A kad su ušli u oblak učenici se prestrašili.

35 Tada se iz oblaka čuo glas, rekavši: "Ovo je moj ljubljeni Sin, Njega slušajte!"

36 A kad je glas prošao, Isus se našao sam. A oni su šutjeli i nikome onih dana nisu ništa govorili o onom što su vidjeli.

37 Dogodilo se sljedećeg dana, dok su silazili s gore, izišlo je Isusu u susret veliko mnoštvo naroda.

38 Iznenada je neki čovjek iz naroda poveo: "Učitelju, molim te, pogledaj mi sina! Jedinac mi je!

39 I gledali su ga zli duh, tako da odmah udari u kriku; trga s njime tako da se pjeni iz usta, izrani ga i jedva se otrgne od njega.

40 Molio sam tvoje učenike da ga istjeraju, ali nisu mogli."

41 Tada im je Isus odgovarajući rekao: "O nevjerni i pokvareni naraštaju, dokle ću još ostati kod vas, i podnositi vas? Dovedi ovdje svojega sina!"

42 Dok se opsjednuti primicao, zli duh ga bacio na zemlju i počeo se grčiti. Isus je tada zaprijetio zlom duhu, ozdravio dječa-

ka i predao ga njegovu ocu.

43 Svi su ostali zaprepašteni pred veličanstvenom Božjom snagom. I dok su se svi divili svemu onome što je napravio, Isus je rekao svojim učenicima:

44 "Vi dobro zapamtite ove riječi i neka duboko upadnu u vaše uši: Čovječji Sin bit će predan u ruke ljudima!"

45 Ali oni nisu razumjeli toga govora. Za njih je to bila tajna, tako da ga nisu mogli shvatiti, a bojali se ga pitati što znači ta riječ.

46 U njima se porodila misao; tko bi od njih bio najveći?

47 A Isus, poznajući misao njihova srca, prihvatio je dijete i postavio ga pokraj sebe,

48 pa im rekao: "Tko god primi ovo malo dijete u moje Ime, mene prima, a tko mene prima, prima onoga koji je mene poslao. Jer tko je najmanji među vama bit će najveći."

49 Tada mu Ivan rekao: "Učitelju, vidjeli smo jednoga koji izgoni zle duhove u tvoje Ime i htjeli smo mu zabraniti jer te ne slijedi s nama."

50 Isus mu rekao: "Nemojte mu braniti, jer tko nije protiv nas, taj je za nas."

51 Dogodilo se, kad je došlo vrijeme da bude uznesen, On je s odlučnošću krenuo u Jeruzalem,

52 te poslao pred sobom glasnike. Oni su otišli i došli u jedno samarijansko selo da mu priprave prenocište.

53 Ali ga tu nisu htjeli primiti jer je išao u Jeruzalem.

54 A kad su to vidjeli njegovi učenici, Jakov i Ivan, rekli su: "Gospodine, hoćeš li da zapovjedimo ognju da side s neba i da ih uništi, kao što je Ilija napravio?"

55 A Isus se okrenuo pa ih ukorio i rekao: "Vi ne znate kakvoga ste duha.

56 Čovječji Sin nije došao da uništi ljudske živote, nego da ih spasi." I oni su otišli u drugo selo.

57 Dogodilo se dok su putovali, jedan mu čovjek na putu rekao: "Gospodine, ići ću za tobom kamo god podeš."

58 Isus mu rekao: "Lisice imaju jame i nebeske ptice gnijezda, a Čovječji Sin nema gdje nasloniti glavu."

59 Tada je On rekao drugome: "Podi za mnom!" Ali je on rekao: "Gospodine, dopusti da odem i pokopam oca."

60 Isus mu rekao: "Pusti neka mrtvaci pokopavaju svoje mrtvace a ti idi i navješćuj Božje kraljevstvo!"

61 Zatim mu neki drugi rekao: "Ja ću ići za tobom, Gospodine, ali mi najprije dopusti da se oprostim sa svojim ukućanim!"

62 Isus mu odgovorio: "Nitko tko stavi svoju ruku na plug i osvrće se nije prikladan za Božje kraljevstvo."

Marta i Marija

10 Poslije toga Gospodin je izabrao drugu sedamdesetoricu te ih poslao po dvojicu pred sobom u svaki grad i mjesto kamo je sam kanio ići.

2 On im tada rekao: "Žetva je zaista velika, a poslenika je malo. Zato molite Gospodina žetve da pošalje poslenike u njegovu žetvu.

3 Idite na put; evo, šaljem vas kao janice među vukove.

4 Ne nosite ni novčane pojase, ni torbe, ni obuće i nikoga ne pozdravljajte na putu.

5 U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir ovoj kući.'

6 Bude li ondje sin mira, počinut će na njemu vaš mir, ako li ne, vratit će se k vama.

7 U istoj kući ostanite, jedite i pijte sve što vam podaju, jer poslenik zaslužuje svoju plaću. Ne prelazite iz kuće u kuću.

8 U koji god grad uđete i oni vas prime, jedite sve što oni stave pred vas.

9 Ozdravljajte bolesnike u njemu i govorite im: 'Približilo vam se Božje kraljevstvo.'

10 U koji god grad uđete i oni vas ne prime, izidite na njegove ulice i govorite:

11 Čak i prašinu iz vašega grada, koja se na nas primila, otresamo vam sa sebe. Ipak ovo znajte: približilo vam se Božje kraljevstvo.'

12 A Ja vam velim da će Sodomi biti lakše u onaj dan nego tomu gradu.

13 Jao tebi, Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Jer da su u Tiru i Sidonu bila takva čudesna koja su se u vama dogodila, već bi ste se odavno, sjedeći u kostrijeti i u pepelu, pokajali.

14 Ali Tiru i Sidonu bit će lakše na Sudu nego vama.

15 A ti, Kafarnaume, koji si uzdignut do neba, do pakla ćeš biti srušen!

16 Tko vas sluša, mene sluša, tko vas prezire, mene prezire, tko prezire mene, prezire onoga koji je mene poslao."

17 Tada su se sedamdesetorica vratili veselo, rekavši: "Gospodine, i zli duhovi nam se pokoravaju u tvoje Ime."

18 A On im rekao: "Gledao sam sotonom gdje je pao kao munja s neba.

19 Eto, dao sam vam vlast da gazite zmije i skorpione i moć nad svakom neprijateljskom silom, i sigurno vam ništa neće moći nauditi.

20 Opominjem vas, ne radujte se tomu što vam se duhovi pokoravaju, nego se radije radujte što su vaša imena zapisana na

nebu."

21 Utaj isti čas Isus se obradovao u Svetom Duhu i rekao: "Slavim te Oče, Gospodaru neba i zemlje, da si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio djeci. Da, Oče, jer tebi je tako po volji.

22 Sve mi je predao moj Otac, a nitko ne zna tko je Sin osim Oca, i tko je Otac osim Sina, i onome ga Sin hoće objaviti."

23 Tada se okrenuo prema svojim učenicima i rekao im nasamo: "Blago očima koje vide ono što vi vidite."

24 Jer Ja vam velim da su mnogi proroci i kraljevi željeli vidjeti ono što vi vidite, ali nisu vidjeli, i čuti ono što vi čujete, ali nisu čuli."

25 I gle, ustao je neki učitelj Zakona, rekavši: "Učitelju, što moram praviti da baštim život vječni?"

26 On mu rekao: "Što je napisano u Zaku-nu? Što ondje čitaš?"

27 A on je odgovorio: " 'Ljubi Gospodina Boga svojega, svim svojim srcem, svom svojom dušom, svom svojom snagom i svom svojom pameću' i 'svojega bližnjega kao samoga sebe!'"

28 On mu rekao: "Pravo si odgovorio; pravi to pa ćeš živjeti."

29 Ali on, želeti se pokazati pravednim, upitao Isusa: "Tko je moj bližnji?"

30 Tada je Isus odgovarajući rekao: "Neki čovjek, silazeci iz Jeruzalema u Jerihon, zapadne među razbojnike, koji mu svuku odjeću i još ga izranili i ostavili na pola mrtva.

31 A slučajno je istim putom silazio neki svećenik, pa kad ga on opazi, prođe drugom stranom.

32 A isto tako i neki Levit, kad dođe na to mjesto, pogleda i prođe drugom stranom.

33 Ali neki putnik Samarijanac dođe blizu i naide na njega, pa kad ga vidje, sažali se nad njim,

34 pristupi mu te mu zavije rane, pošto ih prije oprao uljem i vinom, stavi na svoju životinju, odvede u gostionicu i pobrine se za njega.

35 A sutradan kad je odlazio, izvadi dva denara i da ih gostioničaru i reče mu: 'Brini se za njega, pa ako štogod više potrošiš na njega, ja ču ti na povratku platiti.'

36 Što misliš, koji je od ove trojice bio bližnji onome što je zapao među razbojnike?"

37 A on mu rekao: "Onaj koji mu je iskazao milosrđe." Onda mu Isus rekao: "Idi i pravi tako!"

38 Dogodilo se dok su putovali, ušao je u jedno selo gdje ga neka žena imenom Marta primila u svoju kuću.

39 Ona je imala sestruru zvanu Marija, koja je

sjela Gospodinu do nogu i slušala njegovu riječ.

40 A Marta je bila vrlo zauzeta posluživanjem. Ona mu pristupila i rekla: "Gospodine, tebi nije ništa stalno do toga što me moja sestra ostavila samu da poslužujem? Zato reci joj da mi pomogne!"

41 A Isus joj rekao: "Marta, Marta, brineš se i uznemiruješ za mnoge stvari;

42 Ali ipak je samo jedno potrebno, a Marija je izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti."

Molitva GOSPODINOVA "Očenaš"

11 U neko vrijeme dok je molio na nekom mjestu, pa kad je prestao, rekao mu jedan od njegovih učenika: "Gospodine, nauči nas moliti, kao što je i Ivan naučio svoje učenike!"

2 On im rekao: "Kad molite, gorovite: Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se Ime twoje. Dodij kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji.

3 Kruh naš svagdanji daj nam danas.

4 I otpusti nam dugove naše, kako i mi otpuštamo dužnicima svojim. I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zloga."

5 On im je rekao: "Tko bi od vas imao prijatelja te otisao k njemu u pola noći i rekao mu: 'Prijatelju, posudi mi tri kruha,

6 'jer mi je došao prijatelj s puta, a nemam što staviti pred njega!'

7 A onaj iznutra odgovori: 'Ne dosađuj mi, vrata su već zatvorena, a mala djeca su sa mnom u postelji, ne mogu ustati da ti dam.'

8 Velim vam, ako i ne bi ustao da mu dade zato što mu je prijatelj, ali bi ustao zbog njegova dodijavanja i dao bi mu sve što treba.

9 A ja vam velim: molite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se.

10 Jer svaki onaj koji moli prima; tko traži nalazi, a onome tko kuca bit će otvoreno.

11 A tko bi od vas koji je otac, ako bi ga sin zamolio kruha, pružio mu kamen? Ili ako bi ga zamolio ribu, pružio mu mjesto ribe zmiju?

12 Ili ako bi ga zamolio jaje, pružio mu skorpiona?

13 Ako vi, premda ste zli, znate davati svojoj djeci dobre darove, koliko će više nebeski Otac dati Svetoga Duha onima koji ga mole!"

14 Jedanput je istjerao zlog duha koji je bio nijem. Kad je zli duh izšao, nijemi je progovorio, a mnoštvo se naroda tomu divilo.

15 A neki od njih su rekli: "On izgoni zle duhove uz pomoć Belzebuba, glavara zlih

duhova."

16 Drugi, kušajući ga, od njega su zatražili znak s neba.

17 A on, znajući njihove misli, rekao im: "Svako kraljevstvo koje je u sebi razdijeljeno, raspada se, i kuća razdijeljena na kuću pada.

18 Ako je sotona u sebi razdijeljen, kako će opstati njegovo kraljevstvo? Jer vi velite da Ja uz pomoć Belzebuba izgonim zle duhove.

19 Ako Ja uz pomoć Belzebuba izgonim zle duhove, uz čiju ih pomoć izgone vaši sinovi? Zato će vam oni biti sudci.

20 Ako Ja Božjim prstom izgonim zle duhove, znači da je došlo k vama Božje kraljevstvo.

21 Dok jak čovjek, dobro naoružan, čuva svoj dom, sigurno je njegovo imanje.

22 Ali kad dođe jači od njega, svlada ga i oduzme mu sve oružje u koje se uzdao te razdijeli zaplijenjeno od njega.

23 Tko nije sa mnom, taj je protiv mene; tko sa mnom ne skuplja, taj prosipa.

24 Kada nečist duh izide iz čovjeka, luta po pustim mjestima tražeći mir, ali kako ga ne nađe, reče: 'Povratit će se u svoju kuću odakle sam izišao.'

25 I kad dođe, nađe ju lijepo pometenu i uređenu.

26 Zatim ode i uzme sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i tu se nastane. Tim bude posljednje stanje ovoga čovjeka gore od prvoga.

27 Dok je On sve to gorovio, povikala je iz svega glasa neka žena iz mnoštva naroda i rekla mu: Neka je blagoslovljena utroba koja te je nosila i prsa koje si sisao!

28 A On je rekao: "Više nego to; blagoslovjeni su oni koji slušaju Božju riječ i drže je!"

29 Kako se narod sve više i više skupljao, on je počeo govoriti: "Ovaj naraštaj je zao naraštaj. On traži znak, ali mu se neće dati drugi znak, osim znaka proroka Jone.

30 Kao što je Ninivljanim Jona bio znak, tako će isto i Čovječji Sin biti ovomu naraštaju.

31 Kraljica s Juga na sudu će se dići s ljudima ovoga naraštaja i osudit će ih, jer je ona došla s krajnjeg kraja zemlje da bi čula Salomonovu mudrost. A evo, ovdje je jedan veći od Salomona.

32 Ljudi iz Ninive će ustat na sudu s ovim naraštajem i osudit će ga, jer su se oni obratili na Jonino propovijedanje. A gde, ovdje je jedan veći od Jone.

33 Nitko svjetiljku, kad ju upali, ne stavlja na neko tajno mjesto ili pod košaru, nego na stalak svjetiljke, tako da imaju svjetla

oni koji ulaze.

34 Tvoje je oko svjetiljka tvojemu tijelu. Stoga, kad ti je oko bistro, cijelo je tvoje tijelo u svjetlu. Ali, ako ti je oko loše, tvoje je tijelo u tami.

35 Stoga, pazi da svjetlo u tebi nije tama.

36 Ako je sve tvoje tijelo puno svjetla, bez imalo tame, onda će vam cijelo tijelo biti u svjetlu kao kad vas svjetiljka obasjava svojim sjajem."

37 Dok je on još govorio, neki ga farizej zamoli da objeduje kod njega. Tako je On pošao i sjeo za stol.

38 A kad je to opazio farizej, začudio se da se Isus nije oprao prije objeda.

39 A Gospodin mu je rekao: "Jest, vi farizeji čistite vanjštinu čaše i posude, dok su vaši unutrašnji dijelovi puni lakovosti i zlobe.

40 Bezumnici! Nije li onaj koji je stvorio vanjštinu stvorio i nutrinu?

41 Ali radije dajte od onoga što imate, kao milostinju, onda će vam zaista sve biti čisto.

42 A jao vama, farizeji! Jer vi dajete desetinu od metvice, rutvice i svakovrsnog povrća, a zanemarujete pravdu i ljubav Božju! Ovo je zadnje trebalo praviti, a ono prvo ne izostaviti.

43 Jao vama, farizeji! Jer vi volite najbolja sjedala u sinagogama i pozdrave na trgovima.

44 Jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri, jer ste kao grobovi koji se ne raspoznaju, tako da ljudi po njima hodaju, a da to i ne znaju!"

45 Tada mu neki učitelj Zakona rekao: "Učitelju, dok tako govorиш vrijedaš nas."

46 On je rekao: "Jao i vama, učitelji Zakona, jer tovarite na ljudе bremena koja se jedva možeju nositi, a sami se ni jednim prstom nećete dotaknuti bremena.

47 Jao vama koji gradite grobnice prorocima, a vaši oci su ih pobili.

48 Tako očito svjedočite za djela svojih otaca i pristajete na njih. Jer oni ih ubiju, a vi im gradite grobnice.

49 Zato i reče Božja mudrost: 'Poslat ću im proroke i apostole, a oni će neke od njih ubijati i progoniti,'

50 kako bi se od ovoga naraštaja zaiskala krv svih proroka koja je proljevena od postanka svijeta,

51 od krvi Abela do krvi Zaharije, koji je pogubljen između žrtvenika i hrama.' Da, ja vam velim, za to će se tražiti račun od ovoga naraštaja.

52 Jao vama, učitelji Zakona, jer vi ste odnijeli ključ spoznanja. Vi sami nijeste ušli unutra, a onima koji su htjeli ući vi ste spriječili."

53 Kako im je Isus to sve rekao, pismoznaci i farizeji počeli se žestoko ljutiti i navaljivati na njega raznim pitanjima,

54 Vrebali su na njega, i pokušavali ga uloviti u kakvoj riječi iz njegovih usta, kako bi ga mogli optužiti.

Prispodobe o budnim slugama

12 U među vremenu kad se skupilo nebrojeno mnoštvo naroda, tako da su jedni drugima gazili noge, Isus je počeo govoriti najprije svojim učenicima: "Čuvajte se farizejskog kvasca, to jest licemjerja.

2 Nema ništa skriveno što se neće otkriti; niti išta tajno što se neće dozнати.

3 Zato će se sve ono što u tami rekoste čuti na svjetlosti; sve ono što u sobama šaputate, pripovijedat će se na krovovima.

4 Velim vama, svojim prijateljima; ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a poslije toga ne možeju više ništa napraviti.

5 Pokazat ću vam koga se treba bojati; bojte se onoga koji, pošto oduzme život, ima vlast baciti u pakao. Da, velim vam, njega se bojte.

6 Ne prodaje li se pet vrabaca za dva novčića? Ipak, ni jednoga od njih Bog ne zaboravlja.

7 A vama su izbrojene čak i vlasti na glavi. Zato ne budite bojažljivi; vi više vrijedite od mnoštva vrabaca.

8 Velim vam, tko god mene prizna pred ljudima, i njega će Čovječji Sin priznati pred Božjim anđelima.

9 A onaj tko mene zanijeka pred ljudima, njega će se zanijekati pred Božjim anđelima.

10 Tko god rekne riječ protiv Čovječjega Sina, oprostiti će mu se; ali onome tko poohuli na Svetoga Duha, neće se oprostiti.

11 Kada vas povedu u sinagogu, pred glavare, oblasti i druge vlasti, ne brinite kako i čime ćete se braniti i što ćete govoriti, 12 jer će vas u taj čas Sveti Duh poučiti što treba reći."

13 Tada mu je netko iz naroda rekao: "Učitelju, reci mojemu bratu da sa mnom podijeli baštinu!"

14 On mu rekao: "Čovječe, tko je mene postavio vama za sudca ili djelitelja?"

15 Onda im je rekao: "Pazite! Čuvajte se svake pohlepe, jer se ne sastoji život čovjeka izobiljem njegova imanja."

16 Nato im je govorio prispodobu, rekavši: "Bio je neki bogataš čije je polje obilno rodilo.

17 I on počne razmišljati u sebi, rekavši: 'Što da napravim, jer nemam više u što skupiti ljetine.'

18 I on reče: 'Ovako će napraviti: srušiti će svoje žitnice i sagraditi veće pa će u njih skupiti svu svoju pšenicu i svoja dobra.

19 Tada će reći svojoj duši: "Dušo, imas mnogo dobra u zalihi za brojne godine, počivaj, jedi, pij, uživaj."

20 Rekao mu Bog: 'Luđače, još noćas tražiti će ti se natrag tvoja duša, onda kome će pripasti ono što si skupio?'

21 Tako bude s onim koji sebi zgrće blago, a ne skuplja bogatstvo koje vrijedi pred Bogom.'

22 Potom je rekao svojim učenicima: "Zato vam velim; ne brinite se tjeskobno za svoj život; što ćete pojesti, niti za svoje tijelo, što ćete odjenuti,

23 Jer je život vredniji od hrane, a tijelo od odijela.

24 Pogledajte gavrane, oni ne siju, ni ne žanju, nemaju ni spremišta ni žitnice, a ipak ih Bog hrani. Koliko ste vi mnogo vredniji od ptica.

25 Može li tko od vas brigama produžiti svoj stas samo za jedan lakat?

26 Ako ne možete ni ono što je najmanje, zašto se tjeskobno brinete za ostalo?

27 Promotrite kako rastu ljljani, oni se ne trude i ne predu. A ja vam velim da se ni Salomon u cijeloj svojoj raskoši nije odjenuo kao jedan od njih.

28 Ako Bog tako odijeva travu u polju koja danas jest, a već se sutra baca u peć, koliko će više odjenuti vas, vi malovjernici?

29 Zato ne tražite što ćete pojesti ili popiti, ni ne budite uznenireni.

30 Jer to sve traže neznabušci ovoga svijeta, a vaš Otac zna da vam je sve to potrebno.

31 Nego tražite radije njegovo kraljevstvo, pa će vam se to sve nadodati.

32 Ne boj se, malo stado, jer vam svojom dobrom voljom Otac daje kraljevstvo.

33 Prodajte svoje imanje i dajte to kao mlostinja. Nabavite sebi torbe što ne stare; neprolazno blago na nebesima, gdje se kradljivac ne približuje niti moljac grize.

34 Jer gdje je vaše blago, tu će također biti vaše srce.

35 Neka vam bokovi budu opasani a svjetiljke zapaljene.

36 Budite slični ljudima koji čekaju svojega gospodara kad će se vratiti sa svadbe, da kad on dođe i pokuca, odmah mu otvorite.

37 Blago onima slugama koje gospodar, kad dođe, nađe budne. Istinu vam govorim, on će se pripasati, a njih posaditi za stol da jedu i obilaziti će da ih posluži.

38 Ako on dođe u drugu noćnu stražu, ili u treću noćnu stražu, i tako ih nađe, blago-

slovljene su te sluge.

39 Ovo upamtite; kad bi znao domaćin kuće u koji će čas i doba noći doći lopov, on bi budno pazio i ne bi dopustio da mu u kuću provali.

40 Zato i vi budite pripravni, jer će Čovječji Sin doći u čas kad se ne nadate."

41 Tada ga Petar upita: "Gospodine, govorиш li tu prispopobu nama ili svima?"

42 Gospodin je rekao: "Tko je onda, onaj vjerni i razboriti upravitelj kojega će gospodar postaviti nad svojim domaćinstvom da im u pravo vrijeme daje njihov dio hrane?

43 Blago onome sluzi kojega njegov gospodar, kad dođe, nađe da pravi tako.

44 Zaista će ga, velim vam, postaviti nad svim svojim imanjem.

45 Ali ako taj sluga pomisli u svojem srcu: 'Moj gospodar još dugo neće doći,' te počne tući sluge i sluškinje, jesti, piti i opijati se.

46 Doći će gospodar toga sluge u dan kad ga ne očekuje i u čas u koji on i ne sluti, rasjeći će ga i dodijeliti mu njegov dio s nevjernicima.

47 Taj sluga, poznajući volju svojega gospodara, nije se pripremio i ništa nije uradio prema njegovoj volji, primit će mnogo batina.

48 A sluga koji nije znao, ali je napravio što zaslužuje batine, malo će ih primiti. Jer kome je mnogo dano, od njega će se mnogo i tražiti; onome kome se mnogo povjerilo, od njega će više tražiti.

49 Došao sam da bacim oganj na zemlju, pa kako želim da je već planuo!

50 Ali Ja Imam krštenje kojim moram biti kršten, i kako sam tjeskoban dok se to ne dovrši.

51 Mislite li da sam došao dati mir na zemlji? Velim vam, ne nisam, nego radije razdor.

52 Od sada će u jednoj kući od pet biti će razdijeljeni: tri protiv dva, i dva protiv tri.

53 Otac će biti razdijeljen protiv sina, a sin protiv oca, majka protiv kćeri, a kći protiv majke; svekrva protiv svoje snahe i snaha protiv svoje svekrve."

54 Tada je On rekao mnoštvu: "Kad vidite oblak kako se diže od zapada, odmah velite: 'Dolazi kiša', tako i jest.

55 Kad vidite da puše južni vjetar, velite: 'Bit će sparina', i tako bude.

56 Licemjeri! Znate prosuditi izgled neba i zemlje. Pa kako onda da ne prosudite ovo vrijeme?

57 Da, a zašto sami od sebe ne sudite što je pravedno?

58 Kad ideš sa svojim protivnikom k poglavarstvu, svakako nastoj još dok si još na

putu s njime, da ga se nagodbom riješiš, da te ne bi izveo pred sudca, i sudac predao sudskom stražaru, a stražar te bacio u zatvor.

59 Velim ti da nećeš odatile izići dok ne platiš i posljednji novčić.”

Neplodna smokva. Uska vrata

13 U to vrijeme došli su neki te izvijestili Isusa o onome što se dogodilo Galilejcima čiju je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava.

2 Isus im je odgovarajući rekao: “Mislite li da su ti Galilejci, bili veći grješnici od svih ostalih Galilejaca, samo zato što su stradali više?

3 Velim vam, ne; nego ako se ne pokajate, svi ćete slično propasti.

4 Ili mislite da onih osamnaest, na koje se srušila kula u Siloi i pobjio ih, bili su grijesniji od svih žitelja u Jeruzalemu?

5 Velim vam, ne; nego ako se ne pokajate, svi ćete slično propasti.”

6 Govorio im je i ovu prispodobu: “Neki je čovjek imao u svojem vinogradu posadenu smokvu. Došao je, potražio na njoj roda, ali ga nije našao.

7 Tada reče svojemu vinogradaru: ‘Evo, već tri godine dolazim i tražim rod na ovoj smokvi, ali ga ne nalazim. Posijeci je; zašto da iscrpljuje zemlju?’

8 On mu odgovori: ‘Gospodaru, ostavi ju još ovu godinu da ju okopam i pognojam.

9 ‘Možda će ipak urođiti. Ako ne rodi, onda ju možeš posjeti.’”

10 Jedanput je Isus učio u jednoj od sinagoga na Subotnji dan.

11 I gle, tu je bila neka žena opsjednuta osamnaest godina duhom koji je začetnik bolesti, i bila je zgrbljena i nije se mogla uspraviti.

12 I kada ju Isus opazio, pozvao ju k sebi te joj rekao: “Ženo, oslobođena si od svoje bolesti.”

13 Tada je na nju stavio ruke, a ona se odmah uspravila te počela slaviti Boga.

14 A upravitelj sinagoge je rekao sa srdžbom što je Isus ozdravljao na Subotnji dan i rekao narodu: “Ima šest dana u kojima čovjek treba raditi; zato u te dane treba dolaziti i liječite se, a ne na Subotnji dan.”

15 Gospodin mu onda odgovarajući rekao: “Vi licemjeri! Ne odvežte li svaki od vas na Subotnji dan svojega vola ili magarca od jasala da ga odvede i napoji?

16 A ovu Abrahamovu kćerku, koju sotona drži svezanu već osamnaest godina, nije li trebalo osloboditi od ovih lanaca na Subotnji dan?”

17 Kad je On to rekao, zasramili se svi nje-

govi protivnici, a sve se mnoštvo obradovalo svim čudesima koja je Isus vršio.

18 Zatim je On rekao: “Čemu je slično Božje kraljevstvo? I s čemu da ga prispopobim?

19 Ono je slično gorušičinom zrnu koje čovjek uzme i posije u svojemu vrtu, gdje izraste i razvije se u veliko stablo i ptice se nebeske gnijezde u njegovim granama.”

20 I reče dalje: “Čemu da prispopobim Božje kraljevstvo?

21 Ono je kao kvasac, koji uzme žena i pomiješa ga sa tri mjere brašna, dok sve ne ukvasa.”

22 Tako je Isus prolazio kroz gradove i sela, učeći i putujući u Jeruzalem.

23 Iznenada ga netko upitao: “Gospodine, je li malo onih koji se spasavaju?” On im je rekao:

24 “Trudite se, da uđete na uska vrata, jer će mnogi, velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći.

25 Čim ustane domaćin kuće i zatvori vrata, vi ćete, ostanete li vani, početi kucati na vrata i govoriti: ‘Gospodine, Gospodine, otvori nam;’ a on će vam odgovoriti, ‘Ne znam odakle ste.’

26 Tada ćete vi početi govoriti: ‘Mi smo jeli i pili s tobom, a ti si učio po našim ulicama.’

27 Ali će vam on reći: ‘Velim vam, ne poznajem vas odakle ste: Odstupite od mene svi vi koji pravite zlo.’

28 Ondje će biti plač i škrugut zuba, kad ćete vidjeti Abrahama, Izaka, Jakova i sve proroke u Božjem kraljevstvu, a same sebe istjerane van.

29 Doći će oni, od istoka i od zapada, od sjevera i od juga, i sjest će za stol u Božjem kraljevstvu.

30 Zaista ima posljednjih koji će biti prvi, i prvih koji će biti posljednji.”

31 U taj čas pristupili su mu neki farizeji te mu rekli: “Iziđi i odlazi odavde, jer te Herod hoće ubiti!”

32 A On im je rekao: “Idite i recite toj lisici: ‘Evo izgonim zle duhove i ozdravljam danas i sutra; a treći dan postajem savršen.’

33 Ali ipak danas, sutra i prekosutra moram produžiti svoj put, jer ne može biti da prorok pogine izvan Jeruzalema.

34 Jeruzaleme, Jeruzaleme, ti koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su ti poslani! Kako sam često htjeo skupiti tvoju djecu, kao što kvočka skuplja piliće pod svoja krila, ali vi nijeste htjeli!

35 Evo, vaša će kuća biti ostavljena pusta! Istinu vam govorim, sigurno me više nećete vidjeti dok ne dođe čas da reknete: ‘Blagoslovjen je onaj koji dolazi u Ime GOSPODINOVO!’”

14 Dogodilo se jednoga Subotnjeg dana dok je On išao u kuću jednoga od glavara farizeja, da jede na Subotnji dan, a oni su ga pozorno promatrali.

2 Baš je pred njim stajao neki čovjek koji je imao vodenu bolest.

3 Isus je zapitao pismoznance i farizeje: "Je li dopušteno Subotnjim danom ozdravljati ili nije?"

4 A oni su šutjeli. Isus je prihvatio bolesnika rukom te ga ozdravio i otpustio.

5 Odgovorio onda On, rekavši: "Ako nekome od vas upadne magarac ili vol u zdenac, Nećete li ga odmah izvaditi premda je Subotnji dan?"

6 Na to mu oni nisu mogli ništa odgovoriti.

7 On je tada počeo govoriti prispopobu uzvanicima: pošto ih je promatrao kako su sebi izbirali najbolja mjesta, rekao im:

8 "Kada te bilo koji čovjek pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto, da ne bi netko drugi bio pozvan koji je odličniji od tebe,
9 i da ti tvoj i njegov gostoprimac, kad dođe, ne bi rekao: 'Prepusti mjesto ovomu!' Tada bi ti, postiđen, morao zauzeti zadnje mjesto.

10 Nego, kad si ti već pozvan, hajde i sjedni na zadnje mjesto, tako da ti gostoprimac, kad dođe, može reći: 'Priatelju, pomakni se naviše;' tada ćeš biti počašćen pred svima uzvanicima.

11 Jer svaki onaj koji se uzvisi bit će ponizen, a svaki onaj koji se ponizi, bit će uzvišen."

12 Zatim reče svojemugostoprimcu: "Kada daješ objed ili večeru, ne pozivaj ni svojih prijatelja, ni svoje braće, ni svoje rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi i oni tebe za uzvrat pozvali, te tako primio plaću.

13 Nego, kad priređuješ gozbu, pozivaj siromahe, sakate, hrome i slijepe!

14 Tada ćeš biti blagoslovljen, jer ti nemaju čim uzvratiti! To će ti se uzvratiti na uskršnju pravednika."

15 Kad je to čuo jedan od onih koji su sjedili za stolom, rekao mu: "Blagoslovljen je onaj koji bude jeo kruh u Božjem kraljevstvu!"

16 Tada mu On rekao: "Neki čovjek pripremi veliku večeru na koju pozva mnoge.

17 Kad je bilo vrijeme večeri, posla svojega slugu da reče uzvanicima: 'Dodite, već je sve pripremljeno!'

18 I svi se, kao po dogovoru, počeli ispričavati. Prvi mu reče: 'Kupio sam njivu, moram otići da je vidim. Molim te, smatralj me ispričanim!'

19 A drugi mu reče: 'Kupio sam pet jarmova volova, idem da ih okušam. Molim te,

smatralj me ispričanim!'

20 I treći reče: 'Oženio sam se, zato ne mogu doći!'

21 A kad se sluga vrati natrag, on izvijesti o svemu tomu svojega gospodara. Zbog toga se gospodar kuće rasrdi, te reče svojemu sluzi: 'Izadi brzo na gradske ulice i prolaze pa dovedi ovdje: siromašne, i sakte, i slijepe, i hrome!'

22 I sluga mu javi: 'Gospodaru, napravljeno je što si zapovjedio, ali ima još mjesta!'

23 Gospodar reče sluzi: 'Izidi na putove i među ograde i nagovori ih da dođu da mi se napuni kuća.'

24 Velim vam da ni jedan od onih koji su bili pozvani neće okusiti moje večere.'"

25 Kako je s njim išlo mnogo naroda, on se okrenuo te im rekao:

26 "Ako bilo tko dođe k meni, a ne mrzi svojega oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre pa čak i svoj vlastiti život, taj ne može biti moj učenik.

27 Tko ne nosi svoj križ i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik.

28 Tko od vas, kad želi sagraditi kulu, najprije ne sjedne da proračuna trošak, da vidi ima li čim dovršiti?

29 Da mu se ne bi, kad postavi temelj a ne može dovršiti, počeli rugati svi oni koji ga vide:

30 rekavši, 'ovaj je čovjek počeo graditi, a nije mogao dovršiti.'

31 Ili, koji kralj, kad se spremi da zarati protiv drugoga kralja, neće li najprije sjesti i ispitati je li kadar oduprijeti se s deset tisuća ljudi onome koji ide na njega s dvadeset tisuća?

32 Ili ako drukčije ne može, on šalje svoje poslanike dok je onaj još daleko i moli za uvjete mira.

33 Isto tako, tko se između vas ne odrekne svega što ima, ne može biti moj učenik.

34 Sol je dobra. Ali ako sol obljetavi i izgubi slanost, čime će se ona osoliti?

35 Ne valja ni za zemlju ni za gnoj, pa je ljudi izbace. Onaj tko ima uši za čuti, neka čuje."

Izgubljena ovca i izgubljen sin

15 Svi su se ubirači poreza i grješnici približavali k Isusu da ga čuju.

2 A farizeji i pismoznaci mrmljali su, rekavši: 'Ovaj čovjek prima grješnike i jede s njima.'

3 On im rekao ovu prispopobu, rekavši:

4 "Tko od vas, imajući sto ovaca pa izgubivši jednu, ne ostavi u pustinji devedeset i devet i ne ide za izgubljenom sve dok ju ne nađe?

5 A kad ju nađe, stavi ju, pun veselja, na

svoja ramena.

6 A kad dođe kući, pozove prijatelje i susjede, rekavši im: 'Radujte se sa mnom, jer ja sam našao moju izgubljenu ovcu!'

7 Velim vam, tako će biti veće veselje na nebu zbog jednog grješnika koji se obrati nego zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanja.

8 Ili, koja žena, ako ima deset srebrnjaka pa izgubi jedan, ne upali svjetiliku, ne pomete kuću i ne traži pomno dok ga ne nađe?

9 A kad ga nađe, pozove prijateljice i susjede pa im reče: radujte se sa mnom, jer sam našla srebrnjak koji sam izgubila!

10 Tako isto, velim vam, bude veselje među Božjim anđelima zbog jednoga jedinog grješnika koji se obrati.'

11 Rekao je dalje: "Neki je čovjek imao dva sina.

12 Mlađi od njih reče ocu: 'Oče, daj mi dio baštinstva koje mi pripada!' Tako im otac podijeli imanje.

13 Poslije nekoliko dana mlađi sin skupi sve svoje te otputuje u daleku zemlju te je ondje rasuo sve svoje imanje provodeći život razvratno.

14 Kad je sve to potrošio, nastala je velika glad u onoj zemlji, i tako on počne oskudijevati.

15 Tada on ode u najam nekom čovjeku u onoj zemlji, a taj ga posla na polje da čuva svinje.

16 Uzalud je čeznuo da bar jedanput napuni trbuh lјuskama od mahuna koje su jeli svinje, ali mu nitko nije davao ništa.

17 A kad dođe k sebi reče: 'Koliko ima namjnika u mojega oca obiluje kruhom, a ja ovdje umirem od gladi!'

18 Ja ču ustati i poći ocu svojemu pa mu reći: 'Oče, ja sam sagriješio pred Bogom i pred tobom.'

19 Nisam više dostojan da se zovem tvójim sinom. Primi me kao jednog od svojih slugu.'

20 Digao se on i krenu svojemu ocu. Ali dok je još bio daleko, opazi ga njegov otac i sažali se nad njim, potrči mu u susret, padne mu oko vrata i izljubi ga.

21 A sin mu reče: 'Oče, sagriješio sam Bogu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvójim sinom!'

22 A otac reče svojim slugama: 'Brzo, donesite haljine, onu najbolju, i odjenite ga, stavite mu na ruku prsten, a na noge sandale!'

23 Dovedite ugojeno tele te ga zakoljite da jedemo i da se veselimo,

24 jer ovaj moj sin bio je mrtav i opet je živ, bio je izgubljen i nađen je.' I oni se počeli veseliti.

25 Njegov stariji sin bio je u polju. Kad je na povratku došao blizu kuće te čuo pjesmu i igru,

26 dozva k sebi jednoga od slugu i upita ga što je to.

27 A on mu odgovori, došao ti je brat pa je tvoj otac zaklao ugojeno tele što mu je sin došao živ i zdrav.

28 A on se tada razlutio i nije htjeo uči. Zato njegov otac izide i počne ga moliti.

29 Tako on odgovori ocu: 'Evo ti služim tolike godine i nikada nisam prekršio ni jedne tvoje zapovijedi, a ti mi nikada nisi dao nijareta da bi se mogao proveseliti sa svojim prijateljima.'

30 A kad ti se vratio taj sin, nakon što je s bludnicama razasuo svoje imanje, ti si mu zaklao ugojeno tele!'

31 Nato mu otac odgovori: 'Sine, ti si uvijek sa mnom i sve je moje tvoje.'

32 Ali se ipak trebalo veseliti i radovati, jer ti je ovaj brat bio mrtav i opet živi, bio je izgubljen i nađen je.'"

Nevjerni upravitelj

16 Zatim On isto tako reče svojim učenicima: "Bio neki bogat čovjek koji je imao upravitelja. Ovaj je bio optužen kod njega da rasipa njegovo imanje.

2 Pa ga on dozove i reče mu: 'Što to čujem o tebi? Daj račun o svojem upravljanju, jer ti više ne možeš biti moj upravitelj!'

3 Tada upravitelj reče u sebi: Što da napravim, kad mi moj gospodar oduzima upravljanje? Kopati ne mogu, prosići se sramim.

4 'Ja već znam što ću napraviti, neka me ljudi prime u svoje kuće kad budem izbačen iz uprave.'

5 Tada dozva redom dužnike svojega gospodara te prvoga upita: 'Koliko si dužan mojemu gospodaru?'

6 Odgovori on: 'Stotinu mjera ulja. Reče mu: 'Uzmi svoju knjižicu, sjedni i odmah napiši: pedeset.'

7 Zatim upita drugoga: 'A ti, koliko si dužan?' On odgovori: 'Stotinu mjera pšenice.' On mu reče: 'Uzmi svoju knjižicu i napiši: osamdeset!'

8 Tako gospodar pohvali nepravednog upravitelja što je prefigano postupio. Jer sinovi su ovoga svijeta prefriganiji u svojemu naraštaju nego sinovi svjetla.

9 A ja vam velim: stecite sebi prijatelja nepravednim bogatstvom, da vas prime u svoja vječna boravišta kad ga vama nestane.

10 Tko je vjeran u najmanjoj stvari, vjeran je u velikoj. Tko je nevjeran u najmanjoj stvari, nevjeran je i u velikoj.

11 Ako, stoga, nijeste bili vjerni u nepravednom bogatstvu, tko će vam povjeriti pravedno bogatstvo?

12 Ako nijeste bili vjerni u onome što je tuđe, tko će vam onda dati ono što je vaše?

13 Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će jednomu biti odan, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu."

14 A i farizeji, koji su bili ljubitelji novca, također su čuli sve to i rugali mu se.

15 A On im rekao: "Vi ste oni koji se pravite pravednima pred ljudima, ali Bog poznaće vaša srca. Jer što je među ljudima uzvišeno, u Božjem je pogledu odvratno."

16 Zakon i proroci dosežu do Ivana. Otada se navješćuje Radosna vijest o Božjem kraljevstvu i svatko se u njega tiska.

17 Ali je lakše proći nebu i zemlji nego da propadne jedna crtica iz zakona.

18 Svaki onaj koji otpusti svoju ženu te se oženi drugom, pravi preljub. I tko se oženi onom koju je njezin muž otpustio, pravi preljub.

19 Bio neki bogat čovjek koji se odijevao u grimiz i skupocjeni lan i iz dana u dan dobro se gostio.

20 A bio neki prosjak imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pokraj njegovih vrata,

21 Čeznući da se nasiti onim što je padalo s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve.

22 I tako umrije siromah i anđeli ga odnesu u krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš i bi pokopan.

23 Kad je bio u paklu, usred strašnih muka, podiže oči te izdaleka opazi Abrahama i Lazara u njegovu krilu,

24 Pa poviče, rekavši: 'Oče Abrahame, smiluj mi se te pošalji Lazara neka namoći vrh prsta vodom da mi rashladi jezik, jer se strašno mučim u ovom plamenu!'

25 A Abraham mu reče: 'Sine, sjeti se da si ti primio svoja dobra za vrijeme svojega života, a Lazar zlo! A sada on je utješen a ti se mučiš.'

26 Osim svega toga, između nas i vas velik je bezdan, tako da ni oni koji bi htjeli ne možeju odavde prijeći k vama, niti možeju odatle prijeći k nama.'

27 Tada on reče, 'Onda te molim, oče, posalji ga u kuću mojega oca,

28 jer ja imam petero braće, neka ih ozbiljno opomene da ne bi i oni došli u ovo mjesto muka.'

29 Abraham mu reče: 'Imaju Mojsija i Proroke, pa neka njih slušaju.'

30 Onaj nastavi: 'Neće, oče Abrahame, ali

ako im tko dođe od mrtvih, pokajat će se.'

31 Tada mu reče Abraham: 'Ako zaista ne slušaju Mojsija i Proroke, neće vjerovati ni ako tko od mrtvih uskrsne.'"

Ozdravljenje deset gubavaca

17 Tada je Isus rekao svojim učenicima: "Nije moguće a da ne dođu navođenja na grijeh, ali teško onome po kome dolaze!

2 Bolje bi mu bilo da mlinskim kamenom obješenim o vrat bude bačen u more, nego da navede na grijeh jednoga od ovih malenih.

3 Pazite na sebe! Ako tvoj brat sagriješi protiv tebe, ukori ga pa ako se pokaje oprosti mu.

4 Ako i sedam puta na dan sagriješi protiv tebe i sedam ti se puta obrati i reče: 'Kajem se,' oprosti mu!"

5 Apostoli zamole Gospodina: "Daj nam više vjere!"

6 A Gospodin im je rekao: "Ako imate vjeru koliko je gorušićino zrno, rekli biste ovom dudovom drvetu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I poslušao bi vas.

7 Tko će od vas tko ima slugu, koji ore ili čuva i stado, kad se vrati iz polja reći: 'Dodij odmah i sjedni za stol pa jedi.'

8 Neće li mu on radije reći: 'Pripremi večeru daja jedem, a ti se pripaši da mi služiš dok se ja ne najedem i ne napijem, a poslije ćeš ti jesti i pitil!'

9 Duguje li on zahvalnost sluzi što je izvršio zapovijed? Ja mislim ne.

10 Tako i vi, kad izvršite sve ono što vam je zapovjedeno, recite: 'Beskorisne smo sluge. Napravili smo samo ono što nam je bila dužnost.'"

11 Dogodilo se za vrijeme dok je On putovao u Jeruzalem, prolazio je granicom između Samarije i Galileje.

12 Kako je ulazio u neko selo, izišlo mu u susret deset gubavaca, koji stajali su podaleko.

13 Oni su podigli glas, rekavši: "Isuse, Učitelju, smiluj nam se!"

14 Kada ih je opazio, rekao im: "Idite i počažite se svećenicima!" I tako se dogodilo da su se oni očistili dok su odlazili.

15 Tada jedan od njih, čim je opazio da je ozdravio, vrati se natrag slaveći Boga u sav glas.

16 Pao je na koljena do njegovih nogu i počeo mu zahvaljivati. Taj je bio Samarijanac.

17 Isus ga upitao: "Nijesu li se očistila deštorica? Gdje su još devetorica?"

18 Nisu li se ni jedan našao da se vrati i Bogu zahvali, osim ovoga tuđinca?"

- 19** On mu je rekao: "Ustani i idi, tvoja te je vjera ozdravila."
- 20** A kad su ga farizeji upitali kada će doći Božje kraljevstvo? On im je odgovorio: "Božje Kraljevstvo ne dolazi tako da se to može vidjeti;
- 21** niti će reći: 'Evo ga ovdje' ili 'Eno ga ondje.' Jer zaista, kraljevstvo je Božje u vama."
- 22** Tada je On rekao učenicima: "Doći će vrijeme kad ćete čeznuti da vidite samo jedan dan od dana Čovječjega Sina, ali ga nećete vidjeti.
- 23** I govorit će vam: 'Eno ga ondje' ili 'Evo ga ovdje!' Ne odlazite i ne slijedite ih!
- 24** Jer kao što munja sijevne na jednomu kraju neba te rasvijetli sve do drugoga kraja, tako će biti i sa Sinom Čovječjim u njegov Dan.
- 25** Ali najprije treba da on mnogo pretrpi i da ga ovaj naraštaj odbaci.
- 26** U vrijeme kad dođe Čovječji Sin bit će kao što je bilo u Noino doba:
- 27** Jeli su i pili, ženili se i udavalii, sve do dana kad je Noa ušao u korabiju, i došao je potop i sve ih je uništio.
- 28** Bit će tada kao što je bilo u Lotovo vrijeme, kad se jelo i pilo, kupovalo i prodavalovalo, sadilo i gradilo.
- 29** Ali isti dan kad je Lot izišao iz Sodome, udario je oganj i sumpor s neba te ih sve uništio.
- 30** Isto će se tako dogoditi u onaj Dan u kojem će se pojaviti Čovječji Sin.
- 31** U onaj Dan, onaj koji bude na krovu, a stvari mu budu u kući, neka ne silazi da ih uzme! I onaj koji bude u polju neka se ne vraća.
- 32** Sjetite se Lotove žene.
- 33** Tko god bude nastojao sačuvati svoj život, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život, sačuvat će ga.
- 34** Velim vam: u onoj će se noći od dvojice što budu za istim stolom jedan uzeti, a drugi ostaviti.
- 35** A od dviju žena što budu skupa mljele jedna će se uzeti, a druga ostaviti.
- 36** Dva čovjeka će biti na njivi, jedan će se uzeti, a drugi ostaviti."
- 37** Nato su mu oni rekli: "Gdje, Gospodine?" On im rekao: "Gdje god budu trupla ondje će se i orlovi skupljati."
- dolazila k njemu i molila ga: 'Brani me od mojega protivnika.'
- 4** Onaj to za dugo nije htjeo, ali nakon toga reče u sebi: 'Ako se Boga i ne bojim a do ljudi ne držim,
- 5** ipak ću, jer mi ova udovica dodijava, obraniti ju, da me neprestano ne dolazi mučiti."
- 6** Onda je Gospodin rekao: "Čujte što govori nepravedan sudac.
- 7** Neće li Bog zbilja obraniti svoje izabrane koje koji dan i noć vapiju prema njemu iako On podnosi s njima?
- 8** Velim vam, brzo će izvesti njihovu pravdu. Ali hoće li Čovječji Sin, kad dođe, zbilja naći vjeru na zemlji?"
- 9** Rekao je još ovu prispodobu na račun nekih koji su bili uvjereni u vlastitu pravednost, a druge prezirali:
- 10** "Dva čovjeka uđu u hram da mole: jedan farizej, a drugi ubirač poreza.
- 11** Farizej stane te počne ovako moliti u sebi: 'Bože, zahvaljujem ti što nisam kao ostali ljudi: razbojnici, nepravednici, preljubnici ili kao i ovaj ovdje ubirač poreza.
- 12** Postim dvaput u tjednu i dajem desetinu od svega što stečem.'
- 13** A ubirač poreza, stajao je nedaleko, nije se usudio ni očiju podignuti prema nebū, nego se udarao u prsa i molio: 'Bože, smiluj se meni grešniku!'
- 14** Velim vam, ovaj se vratio opravdan svojoj kući, a ne onaj; jer svaki tko se uzviše, bit će ponižen, a tko se ponizi, bit će uzvišen."
- 15** Neki su mu tada donosili i malu djecu da ih se dotakne, a kad su to vidjeli učenici, počeli su ih riječima zaustavljati.
- 16** Isus je dozvao k sebi dječicu te rekao: "Pustite malu djecu da dođu k meni i nemojte im sprečavati, jer takvima pripada Božje kraljevstvo.
- 17** Istину vam govorim, tko ne primi Božje kraljevstvo kao malo dijete, taj sigurno neće ući u njega."
- 18** Jedanput ga je neki židovski vjerski glavar upitao: "Dobri Učitelju, što moram praviti da baštinim život vječni?"
- 19** Isus mu rekao: "Zašto me zoveš dobrim? Nitko nije dobar osim jednoga, a to je Bog.
- 20** Ti poznaješ zapovijedi: 'Ne pravi preluba!' 'Ne ubij!' 'Ne ukradi!' 'Ne svjedoči lažno!' 'Poštuj svojega oca i svoju majku!'"
- 21** On je rekao: "To sam sve držao od svoje mladosti."
- 22** A kad je to čuo Isus, rekao mu: "Još ti jedno nedostaje. Prodaj sve ono što imaš i podijeli siromasima, pa ćeš imati blago na nebu! Zatim dođi pa idi za mnom."

Isus treći put prorokuje svoju muku

- 18** Zatim im je iznio prispodobu o tomu kako uvijek treba moliti i nikada ne klonuti,
- 2** rekavši: "Bio u nekom gradu sudac koji se nije bojao Boga niti je mario za ljudе.
- 3** A bila je u onomu gradu i udovica koja bi

23 Kada je to čuo mladić, postao je vrlo žalostan jer je bio veoma bogat.

24 Isus ga pogledao i video kako je žalostan te rekao: "Kako je teško onima koji su bogati ući u Božje kraljevstvo!"

25 Jer je mnogo lakše devi proći kroz iglene ušice nego bogatom čovjeku ući u Božje Kraljevstvo."

26 Tko se onda može spasiti?" Upitali su ga slušatelji.

27 On je odgovorio: "Ono što je ljudima nemoguće, to je Bogu moguće."

28 Tada je rekao Petar: "Evo, mi smo ostavili sve svoje i pošli za tobom."

29 Isus im rekao: "Istinu vam govorim, nema nikoga tko je ostavio zbog Božjega Kraljevstva kuću, ili ženu, ili braću, ili roditelje, ili djecu,

30 a koji neće primiti mnogo više već sada na ovom svijetu, a u onome što dolazi život vječni."

31 Zatim je poveo sobom Dvanaestoricu i rekao im: "Evo, uzlazimo u Jeruzalem, gdje će se ispuniti sve ono što je napisano po Prorocima glede Čovječjega Sina.

32 Jer će On biti predan u ruke neznačajcima i bit će izrugivan, zlostavljen i poplijuvan.

33 I oni će ga bičevati i ubiti. Ali će On treći dan uskrsnuti."

34 A oni od toga ništa nisu razumjeli; ta im je riječ bila skrivena, i nisu shvatili što im je govorio.

35 Dogodilo se tada, dok se Isus približavao Jerihonu, pokraj puta je sjedio i prosio neki slijepac.

36 Kada je čuo kako prolazi narod, upitao je, tko je to?

37 A oni su mu odgovorili da ovuda prolazi Isus Nazarećanin.

38 On je povikao, rekavši: "Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!"

39 A oni koji su išli naprijed zaustavljali su ga riječima da šuti. Ali je on još jače počeo vikati: Isuse: "Sine Davidov, smiluj mi se!"

40 Isus se zaustavio i zapovjedio da mu ga dovedu. I kad mu se ovaj približio, upitao ga,

41 rekavši: "Što hoćeš da ti napravim?" On je odgovorio: "Gospodine, napravi mi da dobijem vid!"

42 Tada mu rekao Isus: "Primi svoj vid i progledaj, vjera te tvoja spasila."

43 I on je odmah progledao i pošao za njim slaveći Boga. I sav narod, kad je to video, odao je hvalu Bogu.

Ulagak u Jeruzalem. Isus čisti Hram

19 Tada je Isus ušao u Jerihon i prošao kroz grad.

2 A evo pojavio se čovjek imenom Zakej, koji je bio carinski starješina i bogat čovjek.

3 On je nastojao da vidi tko je Isus, ali nije mogao od mnoštva naroda, jer je bio malog rasta.

4 Zato je on potrčao naprijed i popeo se na stablo da ga vidi, jer je tim putom morao proći.

5 Kada je Isus došao na to mjesto, pogledao je gore, opazio ga te mu rekao: "Zakeju, siđi brzo dolje, jer se danas moram zadržati u tvojoj kući."

6 On je brzo sišao te ga s veseljem primio u goste.

7 Oni koji su to vidjeli počeli su mrmljati, rekavši: "Svratio se u kuću jednog grješnika!"

8 Zakej je onda ustao te rekao Gospodinu: "Evo Gospodine, polovicu mojega imanja dat ću siromasima. Ako sam slučajno koga u čemu prevario, vratit ću mu četverostruk.

9 Isus mu rekao: "Danas je došlo spasenje ovoj kući, jer je i on Abrahamov sin.

10 Jer je Čovječji Sin došao da traži i spasi ono što je izgubljeno."

11 Dok su to slušali, ispričavajući im On još jednu prispodobu, zato što su držali da će odmah doći Božje kraljevstvo jer je Isus bio blizu Jeruzalema.

12 Stoga je On rekao: "Neki čovjek ugledna roda ode u daleku zemlju da primi kraljevsko dostojanstvo, pa da se onda vратi.

13 I on pozva deset svojih slуга i da im deset mina i reče im: 'Trgujte s tim dok se ne vratim.'

14 Njegovi su ga sugrađani mrzili te su za njim poslali poslanike da izjave: 'Nećemo da ovaj zavlada nad nama.'

15 I tako bude da kad se je on vratio, nakon što je primio kraljevstvo, zapovjedi da mu dozovu one sluge kojima je dao novac, da vidi koliko je koji od njih stekao trgujući.

16 Prvi pristupi te reče: 'Gospodaru, tvoja mina doneće deset mina.'

17 On mu odgovori: 'Dobro si napravio, valjani slugo, jer pošto si se u vrlo malom pokazao vjeran, imaj vlast nad deset građova.'

18 Dode drugi te reče: 'Gospodaru, tvoja mina doneće pet mina.'

19 On i ovom reče isto: 'I ti budi isto nad pet građova.'

20 Dode tako i treći, rekavši: 'Gospodaru, evo tvoje mine, zavezao sam je i čuvaо u rupcu.'

21 Jer ja sam se bojao tebe, jer si strog čovjek: i ti uzimaš što nijesi uložio i žanješ što nijesi sijao.'

22 A on mu odgovori: 'Sudit će ti ja, nevaljani slugo, po tvojim vlastitim riječima. Znao si da sam strog čovjek, da užimam što nisam uložio i žanjem što nisam sijao. 23 Zašto onda nijesi dao moj novac u novčarnicu, tako bi ga na povratku uzeo s kamatama?'

24 Nato reče onima koji su stajali pred njim: Oduzmite mu minu i dajte onome koji ima deset mina!'

25 Oni mu reknu: 'Gospodaru, on već ima deset mina!'

26 Jer, velim vam svakom tko ima dat će mu se, a onome tko nema oduzet će mu se i ono što ima.

27 A one moje neprijatelje koji nisu htjeli da zavladam nad njima dovedite ovdje i pogubite ih pred menom!"

28 To je rekao i krenuo naprijed uspinjući se u Jeruzalem.

29 Dogodilo se kad se je približavao Betfagi i Betaniji na gori zvanoj Maslinska, On je poslao dvojicu svojih učenika,

30 rekavši im: "Idite u selo što je pred vama! Kad u njega uđete, naći ćete privezano magarče na kojem nikada nitko nije sjedio. Odvezite ga i dovedite ovdje.

31 Ako vas netko upita: 'Zašto ga odvezujete?' Vi ćete mu reći ovako: 'Jer Gospodinu treba!'"

32 A oni koji su bili poslani otišli su i našli kako im je rekao.

33 Dok su oni odvezivali magare, rekli su im njegovi vlasnici: "Zašto odvezujete magarče?"

34 Oni su odgovorili: "Gospodinu treba."

35 Oni su ga tada doveli k Isusu. I stavili su na magarče svoje ogrtače i na njega posjednuli Isusa.

36 Dok je on tako išao, ljudi su prostirali svoje ogrtače po putu.

37 A kad je došao blizu, već do silaska s Maslinske gore, cijelo mnoštvo učenika počelo je s radošću hvaliti Boga sa jakim glasom za sva ona čudesna djela koja su oni vidjeli,

38 rekavši: " 'Blagoslovljjen je Kralj koji dolazi u Ime GOSPODINOVO!' Mir na nebu i slava na visini!"

39 Tada su mu rekli farizeji koji su bili među narodom: "Učitelju, zabrani to svojim učenicima!"

40 A On im rekao: "Velim vam, da ako oni ušute, kamenje će odmah početi vikati."

41 Kad se približio te opazio grad, zapla-kao je nad njim,

42 rekavši: "Kad bi i ti u ovaj dan upoznao, što je za tvoj mir! Ali je sada skriveno tvojim očima.

43 Jer doći će ti tvoji dani, kad će te tvoji

neprijatelji opasati opkopom i opkoliti te uokolo i pritijesniti te sa svih strana.

44 Sravnit će sa zemljom tebe i tvoju djecu u tebi. I oni neće ostaviti u tebi ni jedan kamen na kamenu, jer nijesi znao i priznao određeno vrijeme kad te Bog pohodio."

45 Kada je ušao u hram, počeo izgoniti one koji su unutra prodavalii one koji su kupovali.

46 Rekao im: "Napisano je, 'kuća moja je kuća molitve,' a vi ste ju pretvorili u 'razbojničku špilju.'"

47 On je svaki dan učio u hramu. A svećenički glavari, pismoznaci i prvaci naroda pokušavali su ga pogubiti.

48 Ali nisu našli načina kako da to izvrše, jer ga je sav narod rado slušao.

Prispodoba o vinogradarima

20 Dogodilo se jednoga od onih dana dok je Isus učio narod u hramu i navješćivao Radosnu vijest, pristupili su mu svećenički glavari i pismoznaci sa starješinama

2 i upitali ga, rekavši: "Reci nam kakvom vlašću to praviš? Ili, tko je onaj koji ti je dao tu vlast?"

3 On im rekao: "I ja ću vas nešto pitati, pa mi odgovorite:

4 Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi?"

5 Oni su počeli međusobno razmišljati ovako: "Ako velimo: 'S neba,' reći će nam: 'Zašto mu onda nijeste vjerovali?'

6 Ako rekнемo: 'Od ljudi,' svi će nas ljudi kamenovati, jer su oni uvjereni da je Ivan prorok."

7 Zato oni odgovore da ne znaju od koga je bilo.

8 Isus im rekao: "Onda ni ja vama neću reći kakvom vlašću ovo pravim."

9 Zatim je narodu počeo govoriti ovu pris-podobu: "Neki čovjek posadio vinograd, dao ga u zakup vinogradarima pa otišao iz onoga kraja na duže vrijeme.

10 Kada dode doba, poslao on slugu vino-gradarima da mu dadu dio od vinograd-skog roda. Vinogradari ga izmlate i pošalju natrag praznih ruku.

11 On opet posla drugoga slugu, a oni i njega izmlate, izgrde i pošalju natrag praznih ruku.

12 On posla i trećega, a oni i toga isto izra-nili i izbace.

13 Tada reče gospodar vinograda: Što da radim? Poslat ću svojega ljubljenoga sina: postupat će s njime s poštovanjem kad ga vide.

14 Ali kad ga vinogradari opaze, počnu međusobno razmišljati, rekavši: 'Ovo je

baštinik! Hajde da ga ubijemo, pa da nama pripadne baštinstvo!

15 I tako ga oni izbace izvan vinograda i ubiju. Što će im sada napraviti gospodar vinograda?

16 Doći će te poubijati te vinogradare, a vinograd dati drugima.” “Sigurno ne!” Rekli su oni koji su ga slušali.

17 A on ih pogledao i rekao im: “Pa što znači ovo što je napisano: ‘Kamen koji su graditelji odbacili, postao je glavni ugaoni kamen?’

18 Jer tko god padne na ovaj kamen, razbit će se, a na koga god on padne, satrt će ga u prah.”

19 U isti čas pismoznanci i svećenički glavari gledali su da stave ruke na njega, ali su se bojali naroda. Shvatili su, dakako, da je protiv njih rekao tu prispopodobu.

20 Počeli su tada na njega paziti i pošalju mu uhode, koji će se praviti kao da su pravedni da ga tako ulove u riječi, pa da ga mogli predati vlasti i oblasti upravitelja.

21 Zato ga upitaju, rekavši: “Učitelju, znamo da pravo govorиш i pravedno učiš. Ne gledaš tko je tko, nego prema istini učiš Božjem putu.

22 Je li nam dopušteno po zakonu dati caru porez ili nije?”

23 On uoči njihovo lukavstvo pa im rekao: “Zašto me kušate?

24 Pokažite mi denar! Čija je ovo na njemu slika i natpis?” Oni su mu odgovorili rekavši: “Careva,”

25 A On im rekao: “Stoga podajte caru ono što je carevo, a Bogu ono što je Božje!”

26 A oni ga nisu mogli uloviti u riječi pred narodom. Oni zadivljeni njegovim odgovorom, ušutjeli su.

27 Tada pristupe k njemu neki od saduceja, koji tvrde da nema uskrsnuća, te ga upitaju,

28, rekavši: “Učitelju, Mojsije nam je propisao: Ako kome umre brat koji je oženjen a ne ostavi djece, neka njegov brat uzme tu ženu i podigne potomstvo svojemu bratu.

29 Bilo jedanput sedmero braće. I prvi se oženi i umre bez djece.

30 Drugi uzeo njegovu ženu, i on umro bez djece.

31 I treći uzeo njegovu ženu, i na isti način svih sedam su isto poumirali a nisu ostavili djece.

32 Najposlijem umrije i žena.

33 Stoga, čija će biti ta žena o uskrsnuću, jer su je sva sedmorica imala za ženu?”

34 Isus im je odgovarajući rekao: “Sinovi se od ovoga svijeta žene i udavaju.

35 Ali oni koji se nađu dostojni da budu diionici onoga svijeta i uskrsnuća od mrtvih,

niti će se ženiti niti udavati.

36 Oni neće moći više ni umrijeti, jer će biti slični anđelima. Oni su Božji sinovi, jer su sinovi uskrsnuća.

37 A to da će mrtvi uskrsnuti, to je i Mojsije pokazao na mjestu kod grma, u kojem naziva Gospodina ‘Abrahamovim Bogom, Izakovim Bogom i Jakovljevim Bogom.’

38 A Bog nije Bog mrtvih, nego živih, jer svi njemu žive.”

39 Nato su mu rekli neki pismoznaci: “Učitelju, dobro si rekao.”

40 Poslije toga više ga se ne usude ništa pitati.

41 Tada ih On upitao: “Kako se može tvrditi da je Krist Davidov sin?

42 Pa i sam David u knjizi Psalama reče: ‘Gospodin reče mojemu Gospodinu: “Sedi mi s desne strane,

43 dok ne napravim tvoje neprijatelje podnožjem tvojim nogama!”

44 Stoga, David ga naziva ‘Gospodinom,’ kako mu onda može biti sin?”

45 Dok ga je saslušao sav narod, on je rekao svojim učenicima:

46 Čuvajte se pismoznanaca koji vole šetnje u dugim haljinama, vole pozdrave na javnim mjestima, pročelja u sinagogama, prva mjesta na gozbama,

47 koji proždiru udovička dobra, dok se pretvaraju moleći dugačke molitve. Ovi će biti strože kažnjeni!”

Siromašna udovica

21 Kad je pogledao, video je kako bogataši ubacuju svoje darove u blagajnu.

2 Vidio je i neku siromašnu udovicu kako je ubacila dva novčića,

3 Pa je rekao: “Zaista, velim vam, ova je siromašna udovica ubacila više od svih,

4 jer su svi ovi od svojega viška dali za dar određen Bogu, a ona od svoje neimaštine, ubacila je sve što je imala za uzdržavanje.”

5 Kako su neki govorili o hramu da je ukrašen lijepim kamenjem i zavjetnim darovima, Isus je rekao:

6 “Što se tiče ovoga što vidite, doći će vrijeme kad neće ostati niti jedan kamen na kamenu, a da neće biti srušen.”

7 Oni su ga upitali, rekavši: “Učitelju, a kad će to sve biti i kakav će biti znak kad se to počne događati?”

8 On je odgovorio: “Pazite da ne budete zavedeni. Jer će mnogi doći u moje Ime i reći: ‘Ja sam Krist,’ i ‘Došlo je vrijeme.’ Stoga ne idite za njima!

9 Ali kad čujete za ratove i bune, nemojte se prestrašiti! Jerto se mora dogoditi najprije,

ali svršetak ne dolazi odmah!"

10 Zatim im rekao: "Dići će se narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva.

11 Bit će velikih potresa zemlje, u raznim mjestima, bit će gladi i pošasti; bit će strahovitih pojava i velikih znamenja s neba.

12 Ali prije svega toga, stavit će svoje ruke na vas, hvatati vas i progoniti, predavat će vas u sinagoge i zatvore; izvodit će vas pred kraljeve i vladare zbog mojega imena.

13 To će vam biti prilika da date svjedočanstvo.

14 Zapamtite da vam se ne treba unaprijed pripremati što će te odgovoriti,

15 jer ču vam ja dati rječitost i mudrost kojoj se neće moći usprotiviti i oduprijeti svi vaši neprijatelji.

16 I predavat će vas čak i roditelji, braća, rođaci i prijatelji, a nekima od vas prouzrokovat će smrt.

17 Svi će vas ljudi mrziti zbog mojega imena.

18 Ali vam ni jedna vlas s glave neće pasti.

19 Svojom postojanošću posjedovat ćete svoje duše.

20 A kad vidite Jeruzalem opkoljen s vojskom, onda znajte da je blizu njegovo opustošenje.

21 Koji tada budu u Judeji, neka bježe u gore; koji budu u Jeruzalemu, neka izidu, a koji budu na polju, neka se ne vraćaju u njega.

22 Jer bit će to vrijeme kazne, kad će se ispuniti sve što je napisano.

23 Ali teško i jao trudnicama i dojiljama u to vrijeme, jer će se spustiti veliko zlo na ovu zemlju i srdžba na ovaj narod.

24 I oni će padati od oštice mača i odvoditi će ih kao zarobljenike među sve narode. A Jeruzalem će biti gažen od neznabozaca sve dotle dok se ne ispune vremena neznabozaca.

25 Pojavit će se znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama. A na zemlji će narodi biti u tjeskobi i neizvjesnosti; huka mora i morskih valova.

26 Ljudi će umirati, jer srca će im zatajiti od straha u očekivanju onoga što će snaći svijet, jer zvijezde će se nebeske uzdrmati.

27 Tada će oni vidjeti 'Čovječjega Sina gdje dolazi na oblaku' s velikom moći i slavom.

28 Kada se to sve počne događati, pogledajte gore i podignite glave, jer je blizu vaše otkupljenje."

29 Zatim im rekao u prisopodobi: "Pogledajte smokvu i sva ostala stabla;

30 Kada ih vidite da već pupaju, vi vidite i znate sami od sebe da je blizu ljeto.

31 Tako isto i vi, kad vidite da se sve to događa, znajte da se približuje Božje kraljevstvo.

32 Istину vam govorim, ovaj naraštaj sigurno neće proći dok se sve to ne dogodi.

33 Nebo i zemlja će proći, ali riječi moje nipošto neće proći.

34 Pazite na sebe, da vam srca ne otvrdu od razuzdanosti, od pijanstva i tjeskobnih briga za život, tako da vas ne ulovi iznenađa onaj dan.

35 Jer kao zamka će doći na sve ljudе cijele zemlje.

36 Stoga, bđijte i molite uvijek, da biste bili dostojni izbjegći svemu onome što se ima dogoditi i moći se održati pred Sinom Čovječjim."

37 On bi učio danju u hramu, a noću bi izlazio i provodio noć na gori koja se zove Maslinska.

38 I sav je narod već rano u jutro dolazio k njemu u hram da ga sluša.

Petar se odriče Isusa

22 Tada se približavala svečanost Gozbe beskvasnih kruhova, zvan Pasha.

2 Svećenički glavari i pismoznanci tražili su način kako bi Isusa ubili, ali su se bojali naroda.

3 Tada je sotona ušao u Judu, jednoga od Dvanaestorice, koji se zvao prezimenom Iskariot.

4 On je otišao ugovoriti s svećeničkim glavarima i sa zapovjednicima hramskog redarstva način kako bi im ga izdao.

5 Oni su se tomu obradovali i obećali da će mu dati novac.

6 On je pristao i obećao im. Zatim je tražio zgodnu priliku da im ga izda kad ne bude nazočan narod.

7 Došao je dan beskvasnih kruhova, kad je trebalo žrtvovati janje za Pashalnu Gozbu.

8 On je tada poslao Petra i Ivana, rekavši im: "Idite, pripravite nam Pashalnu Gozbu!"

9 Oni ga upitali: "Gdje hoćeš da ju pripravimo?"

10 A On im rekao: "Poslušajte, čim uđete u grad, sresti će vas čovjek koji nosi vodu u vrču; idite za njim u kuću u koju on uđe.

11 Te recite domaćinu kuće: 'Učitelj te pita gdje je dvorana u kojoj bi mogao održati Pashalnu Gozbu sa svojim učenicima?'

12 Tada će vam on na katu pokazati veliku namještenu dvoranu; tu pripravite."

13 Oni su otišli i našli kako im je rekao i pripravili su Pashalnu Gozbu.

14 Kada je došlo vrijeme, Isus je sjeo za stol s apostolima.

15 On im onda rekao: "S čežnjom sam želio da blagujem s vama ovu Pashu prije svoje muke,

16 jer velim vam, neću je više jesti dok se ne ispunii u Božjem kraljevstvu."

17 Tada je On uzeo čašu, zahvalio i rekao: "Uzmite ovo i podijelite među sobom,

18 jer velim vam, neću više piti od trsova roda dok ne dode Božje kraljevstvo!"

19 Zatim uzeo kruh, zahvalio i razlomio ga pa im dao, rekavši: "Ovo je moje tijelo koje se za vas daje; to pravite meni na spomen."

20 Isto tako poslije večere uzeo čašu i rekao: "Ova je čaša novi zavjet u mojoj krvi koja se za vas proljeva.

21 Ali evo ruke mojega izdajnika sa mnom je na stolu.

22 Jest zaista, Čovječji Sin odlazi kako je određeno, ali jao onome čovjeku koji ga izdaje!"

23 Tada se počeli međusobno pitati tko je taj od njih koji će to napraviti.

24 A bilo je ondje i natjecanja među njima o tomu tko bi od njih trebao biti najveći.

25 Isus im rekao: "Kraljevi neznabozaca gospodare nad njima, i oni koji vrše vlast nad njima hoće da se zovu 'dobrotvori.'

26 Ali vi nemojte tako! Naprotiv, tko je najveći među vama, neka bude kao najmanji, a onaj koji je starješina kao poslužnik.

27 Tko je veći, onaj koji sjedi za stolom ili onaj koji služi? Zar ne onaj koji sjedi za stolom? A ja sam među vama koji poslužuje.

28 Vi ste oni koji ste u mojim kušnjama uvijek ostali sa mnom,

29 Zato ja vam dajem kraljevsku čast kao što ju je moj Otac meni dao,

30 da biste jeli pili za mojim stolom u mojem kraljevstvu te da sjedite na prijestoljima i sudite dvanaest Izraelovih plemena."

31 Gospodin je rekao: "Šimune, Šimune, pazi, sotona je zatražio za vas, da vas može rešetati kao pšenici.

32 Ali ja sam molio za tebe da tvoja vjera ne klone. A ti kad se jedanput vratiš k meni, učvrsti svoju braću."

33 Šimun mu rekao: "Gospodine, ja sam spreman s tobom poći u zatvor i u smrt."

34 Tada mu On rekao: "Velim ti, Petre, danas neće zapjevati pijetao dok me triput ne zanijekaš, da me poznaš!"

35 Zatim im rekao: "Kad sam vas poslao bez novčanih pojasa, bez torbe i obuće, je li vam što nedostajalo?" "Ništa," odgovorili mu oni.

36 Tada im je rekao: "Ali sada tko ima novčani pojaz, neka ga uzme. Isto tako i torbu,

A onaj tko nema mača, neka proda svoj ograč pa neka ga kupi.

37 Jer, velim vam, mora se na meni ispuniti ono što je napisano: 'Ubrojen je među zločince.' Tako se ono, što se na mene odnosi, približuje kraju."

38 Tada su mu oni rekli: "Gospodine, evo gle, ovdje dva mača!" On im rekao: "Dosta je!"

39 Zatim je izišao odatle te se po običaju uputio na Maslinsku goru, a učenici so pošli za njim.

40 Kada je došao na mjesto, rekao im: "Molite se da ne padnete u napast!"

41 Tada se udaljio od njih koliko se može kamenom dobaciti, kleknuo na koljena i počeo se moliti,

42 rekavši: "Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene; ali neka ne bude moja, nego tvoja volja!"

43 Tada mu se ukazao andeo s neba i počeo ga hrabriti.

44 Kad se našao u smrtnoj borbi, još je usrdnije molio, a znoj mu postao kao guste kapljice krvi koje su padale na zemlju.

45 Nakon molitve ustao je, prišao k učenicima i našao ih gdje spavaju, oslabljeni žalošću.

46 Tada im On rekao: "Zašto spavate? Ustanite i molite da ne padnete u napast!"

47 Dok je on još govorio, pojavila se svjetina. Pred njom je išao jedan od Dvanaestorice, onaj koji se zvao Juda, približio se Isusu da ga poljubi.

48 Isus mu rekao: "Juda, poljupcem izdaješ Čovječjega Sina!"

49 Kad su njegovi pratitelji vidjeli što će se dogoditi povikali su: "Gospodine, da udarimo mačem?"

50 I jedan od njih je udario slugu visokog svećenika te mu odsjekao desno uho.

51 A Isus rekao: "Pustite! Dosta!" I dota-knuo se njegova uha te ga ozdravio.

52 Tada je Isus rekao svećeničkim glavarima, zapovjednicima hramske straže i starješinama, koji su se digli na njega: "Kao na razbojnika izišli ste s mačevima i toljagama!"

53 Dok sam iz dana u dan bio u hramu s vama, nijeste digli ruku na mene. Ali ovo je vaš čas i vlast tame."

54 Pošto su ga uhitili, odveli su ga i doveli u kuću visokog svećenika. Petar je izdaleka išao za njim.

55 Tada su oni naložili vatru nasred dvorišta te svi skupa posjedali naokolo. I Petar je sjedio među njima.

56 A kad ga je vidjela neka sluškinja gdje sjedi kraj vatre, uprla je u njega pogled pa rekla: "I ovaj je bio s njim!"

57 A on ga zanijekao i rekao: "Ženo, ja ga ne poznajem!"

58 Malo zatim opazio ga netko drugi pa rekao: "I ti si isto njihov." Petar je odgovorio: "Čovječe, nisam!"

59 Kad je prošlo otprilike jedan sat, opet je netko potvrdio, rekavši: "Zbilja, i ovaj je bio s njim, pa i Galilejac je."

60 Petar je odgovorio: "Čovječe ne znam što govorиш!" I dok je on još bio u riječi, zapjevao je pijetao.

61 A Gospodin se okrenuo i pogledao Petra. Petar se tada sjetio GOSPODINOVE riječi kako mu je rekao: "Prije nego pijetao zapjeva, triput ćeš me zanijekati."

62 Tada je Petar izišao i gorko zaplakao.

63 Ljudi koji su čuvali Isusa rugali su mu se i zlostavljali ga.

64 Pokrili su mu oči, udarali su ga po licu i pitali, rekavši: "Proreci, tko te je udario?"

65 I mnoge druge uvredljive stvari govorili su protiv njega.

66 Čim je osvanuo dan, sastale su starješine naroda, svećenički glavari i pismoznanci te izveli Isusa pred Vijeće, rekavši:

67 Ako si ti zbilja Krist, reci nam!" A On im je rekao: "Ako vam to velim, sigurno mi nećete vjerovati.

68 Ako vas budem pitao, sigurno mi nećete odgovoriti.

69 Ali poslije toga: "Čovječji Sin sjedit će s desne strane Svemoćnoga Boga."

70 Tada su svi rekli. "Jesi li ti Božji Sin?" On im rekao: "Vi pravo velite da Ja jesam."

71 A oni su rekli "Čemu nam još treba više svjedočanstva? Ta sami smo čuli iz njegovih usta."

Isus pred Pilatom i pred Herodom

23 Tada se sve mnoštvo podiglo i odvelo ga Pilatu

2 I oni ga počeli optuživati, rekavši: "Ustanovili smo da ovaj buni narod i zabranjuje davati porez caru, a o sebi tvrdi da je Krist, Kralj."

3 Pilat ga upitao: "Jesi li ti židovski kralj?" "Kao što ti veliš," rekao mu On.

4 Tada je Pilat rekao svećeničkim glavarama i svjetinji: "Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku."

5 Oni su još upornije navaljivali: "On buni narod, učeći po cijeloj Judeji sve od Galileje pa do ovoga mjesta."

6 Kad je to Pilat čuo upitao je, je li taj čovjek Galilejac.

7 I kad je saznao da potpada pod Herodovu vlast, poslao ga k Herodu, koji je i sam onih dana bio u Jeruzalemu.

8 Tada se Herod vrlo jako obradovao kad je opazio Isusa; on je odavno želio da ga vidi,

jer je mnogo toga čuo o njemu, pa se nadao da će vidjeti gdje pravi koje čudo.

9 I postavio mu mnoga pitanja, ali mu Isus ništa nije odgovorio.

10 Tu su bili svećenički glavari i pismoznanci i žestoko ga optuživali.

11 Herod ga prezreo i narugao mu se zajedno sa svojom stražom, odjenuo mu bijelu haljinu i poslao ga natrag k Pilatu.

12 Toga istog dana su Herod i Pilat postali prijatelji jedan drugome, a prije su bili neprijatelji.

13 Pilat je sazvao svećeničke glavare, članove Vijeća i narod,

14 te im rekao: "Doveli ste mi ovoga čovjeka pod optužbom da zavodi narod. A evo, pošto sam ga ja ispitao pred vama, nisam našao na njemu nikakve krivnje za koju ga vi optužujete.

15 Ni Herod, jer sam ga poslao k njemu. I zaista nije ovaj ništa počinio što zасlužuje smrt.

16 Stoga, ja će ga dati išibati i pustiti,"

17 (jer im za svake svečanosti gozbe trebao pustiti jednog zatvorenika).

18 A svi su oni viknuli u jedan glas, rekavši: "Ovoga smakni, a pusti nam Barabu!"

19 Baraba je bio bačen u zatvor zbog neke bune u gradu i ubojstva.

20 Ponovno im progovorio Pilat, jer je želio pustiti Isusa.

21 Ali su oni nastavili vikati: "Razapni ga! Razapni ga!"

22 On im i treći put rekao: "Zašto, kakvo je zlo počinio? Ja ne nalazim razlog zbog kojeg zасlužuje smrt. Stoga, ja će ga dati išibati i pustiti."

23 Ali su oni bili uporni i neprestalno vikali i tražili da se razapne. Vika tih ljudi i svećeničkih glavara postajala je sve jača.

24 Tako je Pilat odlučio da im bude onako kako traže.

25 I on im otpustio onoga koga su tražili, koji je bio bačen u zatvor zbog bune i ubojstva, a Isusa im predao na volju.

26 Dok su ga odvodili, uhitili su nekoga čovjeka, Šimuna, Cirenca, koji je dolazio iz polja, te na njega stavili križ da ga nosi za Isusom.

27 A za njim je išlo veliko mnoštvo naroda i žena koje su plakale i naricale za njim.

28 Isus se okrenuo prema njima te rekao: "Kćerijeruzalemske, ne plačite nad mnom, nego plačite nad sobom i nad svojom djecom.

29 Jer, evo zaista, dolazi vrijeme kad će se reći: Blago nerotkinjama; blago utrobama koje nisu nikad rađale i sisama koje nisu nikada dojile.

30 Tada će se dovikivati gorama: Padnite

na nas! a brežuljcima: Pokrijte nas.

31 Ako se onda tako radi sa zelenim drvetom, što će biti sa suhim?"

32 Vodili su i drugu dvojicu zločinaca da ih pogube s njim.

33 A kad su došli na mjesto, koje je zvano Lubanja, tu su razapeli njega i zločince; jednoga s desne strane, a drugoga s lijeve.

34 A Isus je molio: "Oče, oprosti im jer ne znaju što rade." Oni su razdijelili njegove haljine bacajući kocku.

35 Narod je stajao tu i promatrao. Članovi Vijeća rugali su se, rekavši: "Druge je spasio pa neka spasi sam sebe, ako je zbilja Krist, Božji Izabranik!"

36 I vojnici mu se izrugivali, primicali se k njemu i pružali mu ocat,

37 rekavši: "Ako si zaista židovski kralj, spasi sam sebe."

38 Nad njim je stajao i natpis, na grčkom, latinskom i židovskom jeziku: Ovo je kralj židovski.

39 Jedan od obješenih zločinaca vrijedao ga je, rekavši: "Ako si ti Krist, Spasi sebe i nas."

40 Tada je drugi progovorio i ukorio ga, rekavši: "Ne bojiš li se Boga, ti koji podnosiš istu kaznu?"

41 Mi smo ovdje po pravdi, jer primamo zasluženu plaću za svoja djela, ali ovaj nije nikakva zla počinio."

42 Tada je rekao Isusu: "Gospodine, sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo!"

43 Isus mu rekao: "Zaista, velim ti, danas ćeš sa mnom biti u Raju!"

44 Bilo je već oko šestoga sata kad je nastala tama po cijeloj zemlji do devetoga sata.

45 Pomračilo je sunce, a hramska se zavjesa razderala po sredini.

46 Tada je Isus zaviknuo jakim glasom: "Oče, 'u twoje ruke predajem svoj duh.' To je rekao i izdahnuo.

47 Kada je stotnik vidio što se dogodilo, počeo je slaviti Boga i rekao: "Zaista, ovaj je čovjek bio pravednik!"

48 Svjetina što se bila skupila da prisustvuje tom prizoru, kad je vidla što se sve dogodilo, vratila se kući udarajući se u prsa.

49 Podalje su stajali svi njegovi znanci, a tako i žene koje su ga pratile od Galileje i sad to gledale.

50 Uto neki čovjek imenom Josip, vijećnik, dobar i pravedan čovjek.

51 On nije odobrio odluke i djela drugih. On je bio rodom iz judejskog grada Arimateje, a i sam je očekivao Božje kraljevstvo.

52 Taj je čovjek otišao k Pilatu i zatražio Isusovo tijelo.

53 Zatim ga skinuo, zavio u platno i položio u grobnicu, izdubljenu u pećini, u koju još nitko nije bio položen.

54 To je bio dan Priprave, i Subotnji dan je svitao.

55 A žene koje su došle s Isusom iz Galileje pratile su to te vidjele grobnicu i kako je bilo položeno Isusovo tijelo.

56 Potom se vratile te pripremile miomiris i pomast. A na Subotnji dan su se odmarale prema zapovijedima.

Uskršnje Isusovo

24 Tada u prvi dan tjedna, vrlo rano u jutro, one i još neke druge žene s njima došle su do grobnice, noseći miomiris koji su pripremili.

2 A one su našle kamen odvaljan s grobnice.

3 Ušle su unutra, ali nisu našle tijelo Gospodina Isusa.

4 Dok su one stajale zbunjene, iznenada im pristupili dva čovjeka u blistavom odijelu.

5 Tada ih je spopao strah te su spustile pogled na zemlju, a oni su im je rekli: "Zašto tražite živoga među mrtvima?

6 On nije ovdje, nego je uskršnuo! Sjetite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji,

7 rekavši: 'Čovječji Sin mora biti predan u ruke grješnika i biti razapet te da će uskršnuti treći dan!'

8 I one su se sjetile njegovih riječi.

9 Kad su se one vratile s grobnice, javile su sve to jedanaestorici i svima ostalima.

10 Bile su Marija iz Magdale, Ivana i Marija, Jakovljeva majka i ostale žene koje su bile s njima, rekle su to apostolima.

11 Ovima se te riječi napravile kao izmišljotina, i nisu im vjerovali.

12 Zatim je Petar ipak ustao i otrčao do grobnice. Zavirio dolje i video samo plahtice gdje su ležale same, pa se vratio natrag, snebivajući se nad onim što se dogodilo.

13 I gled, toga istog dana dvojica od njih išla su u selo zvano Emaus, udaljeno od Jeruzalema sto šezdeset stadija.

14 Razgovarali su među sobom o svim tim događajima.

15 I tako je bilo da dok su razgovarali i raspravljali, približio im se sam Isus te pošao s njima.

16 Njihovim očima bilo je uskraćeno da bi ga mogli prepoznati.

17 On ih zapitao: "Kakav je to razgovor što ga među sobom vodite putujući tako ožalošćeni?"

18 Tada mu odgovorio jedan od njih, po imenu Kleofa, i rekao: "Jesi li ti jedini stranac u Jeruzalemu pa ne znaš što se je

ondje dogodilo ovih dana?"

19 On ih upitao: "Što se to dogodilo?" Oni su mu rekli: "Ono što se dogodilo s Isusom Nazarećaninom koji je bio silan prorok riječju i djelom pred Bogom i pred cijelim narodom.

20 I kako su ga naši svećenički glavari i vladari predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli.

21 A mi smo se nadali da je on onaj koji će osloboediti Izrael. Zaista, ali uza sve to, sada je već treći dan otkako se to dogodilo.

22 Da, i neke su nas žene iz našega društva zbumile, koje su bile vrlo rano u jutro kod grobnice.

23 I kad nisu našle njegova tijela, one su došle, rekavši da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je živ.

24 Neki su od naših otišli tada do grobnice te su našli onako kako su rekle žene, ali Njega nisu vidjeli."

25 Nato im On rekao: "O ljudi bez razumijevanja i spore pameti za vjerovanje svega što su proroci govorili!

26 Nije li trebalo da sve to Krist pretrpi i da uđe u svoju slavu?"

27 I počeo je od Mojsija i svih proroka, protumačio im sve što se na njega odnosilo u svim Pismima.

28 Tada se oni približili selu kamo su išli, a On kao da je htjeo produžiti dalje.

29 A oni ga počeli zaustavljati i moliti, rekavši: "Ostani s nama jer je večer; dan je već na izmaku!" I On je ušao da ostane s njima.

30 A dok je sjedio s njima za stolom, uzeo je kruh, zahvalio i razlomio ga pa im ga dao.

31 Njima se tada otvorile oči i prepoznali su ga; ali njega je nestalo ispred njihovih očiju!

32 Rekli su jedan drugome: "Nije li nam srce gorjelo, dok nam je putom govorio i protumačio Pisma?"

33 U tal isti čas ustali su i vratili se u Jeruzalem, gdje su našli jedanaestoricu skupa s onima koji se ondje skupili s njima,

34 koji su im rekli: "Zaista je Gospodin uskrsnuo i ukazao se Šimunu."

35 Zatim su oni pripovijedali o svemu što se dogodilo na putu i kako su ga prepoznali dok je lomio kruh.

36 Dok su oni još o tom govorili, sam Isus je stao među njih i rekao im: "Mir s vama!"

37 Oni, zbumjeni i puni straha, pomislili su da gledaju duha.

38 A On im rekao: "Zašto ste zbumjeni? Čemu se takve sumnje rađaju u vašim srcima?

39 Pogledajte moje ruke i moje noge, to sam Ja glavom! Opipajte me i vidite, jer duh nema mesa ni kostiju, kao što vidite da ih Ja imam."

40 A kad je to rekao, pokazao im svoje ruke i noge.

41 Kako oni od radosti još nisu mogli vjerovati i kako su se samo čudili, upitao ih: "Imate li ovdje nešto za jelo?"

42 A oni su mu pružili komad pečene ribe i meda u saču.

43 On je uzeo i pojeo pred njima.

44 Zatim im rekao: "Ovo je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama, da se mora ispuniti sve ono što je o meni napisano u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima."

45 Tada im je prosvijetlio razum da bi razumjeli Pisma,

46 Pa im rekao: "Tako je napisano i tako je moralo biti da Krist mora trpjeti i treći dan uskrsnuti od mrtvih,

47 da se u njegovo ime treba propovijedati pokajanje i oproštenje grijeha svim narodima, počevši od Jeruzalema.

48 A vi ste svjedoci toga.

49 Evo, Ja ću vam poslati što je moj Otac obećao. A vi ostanite u gradu Jeruzalemu dok ne budete opremljeni snagom odozgor."

50 Zatim ih poveo u blizinu Betanije, podignuo ruke pa ih blagoslovio.

51 I tako dok ih je blagoslivljaо, rastavio se od njih i bio uznesen na nebo.

52 Oni su pali na koljena pred njim pa se s velikim veseljem vratili u Jeruzalem,

53 gdje su sve vrijeme bili u hramu hvaleći i blagoslivljući Boga. Amen.

Ivan

Evangelje po Ivanu

Svjedočanstvo Ivana Krstitelja

1 U početku je bila Riječ, i Riječ je bila s Bogom i Riječ je bila Bog.
 2 On je u početku bio s Bogom.
 3 Sve je po njemu stvoreno i ništa što je stvoreno nije bez njega stvoreno.
 4 U njemu je bio život i život je bio svjetlo ljudima.
 5 I Svjetlo svijetli u tami, i tama ga nije obuzela.
 6 Pojavio se čovjek, poslan od Boga, kojemu je bilo ime Ivan.
 7 Taj čovjek je došao kao svjedok da svjedoči za Svjetlo, tako da svi po njemu možeju vjerovati.
 8 On nije bio to Svjetlo, nego da svjedoči za Svjetlo.
 9 Svjetlo istinito, koje rasvjetljuje svakoga čovjeka, koji dođe na ovaj svijet.
 10 On je bio na svijetu, i svijet je stvoren po njemu, a svijet ga nije upoznao.
 11 Svojima je došao, ali ga njegovi nisu primili.
 12 A svima koji su ga primili dao je pravo da postanu djeca Božja, čak i onima koji vjeruju u njegovo Ime:
 13 Koji nisu rođeni ni od krvi, ni od tjelesne volje, ni od čovječje volje, nego od Boga.
 14 Riječ je tijelom postala i prebivala među nama. I mi smo promatrali njegovu slavu, kao slavu Jedinorođenoga od Oca, pun milosti i istine.
 15 Ivan svjedoči za njega i više: "Ovo je onaj za koga sam rekao: 'Onaj koji za mnom dolazi pred menom je, jer je bio prije mene!'"
 16 Zaista, svi smo mi primili od njegove punine: milost na milost.
 17 Jer zakon je bio dan po Mojsiju, a po Isusu Kristu došla je milost i istina.
 18 Boga nitko nikada nije video. Jedinorođeni Sin koji je na grudima Oca, On ga je objavio.
 19 A ovo je Ivanovo svjedočanstvo, kad su mu Židovi iz Jeruzalema poslali neke svećenike i Levite da ga upitaju: "Tko si ti?"
 20 On je priznao; nije zanijekao, nego je priznao: "Ja nisam Krist."
 21 Oni su ga upitali: "Što onda? Jesi li Ilija?" Odgovorio je: "Nisam." "Jesi li Prorok?" A on je odgovorio: "Ne."
 22 Tada su mu rekli: "Pa tko si, da možemo odgovoriti onima koji su nas poslali? Što ti veliš sam o sebi?"
 23 On je rekao: "Ja sam 'Glas jednoga koji

viče u pustinji: "Izravnajte put GOSPODINOV!" " kako je rekao prorok Izajja."

24 A oni koji su bili poslani bili su od farizeja.

25 Oni ga upitali, rekavši: "Zašto onda krstiš kad doista nijesi ni Krist, ni Ilija, ni Prorok?"

26 Ivan im odgovorio, rekavši: "Ja krstim vodom, a među vama stoji netko koga vi ne poznajete."

27 On je onaj koji dolazi poslije mene, čije sveze na obući ja nisam dostojan odvezati."

28 To se dogodilo u Betaniji, s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.

29 Sutradan Ivan je video Isusa gdje dolazi k njemu te rekao: "Evo gle, Janje Božje koje uzima grijeh svijeta!"

30 Ovo je onaj za kojega sam vam rekao: 'Poslije mene dolazi Čovjek koji je pred menom jer je bio prije mene.'

31 Ja ga nisam poznavao, ali sam došao krstiti vodom da On bude objavljen Izraelu."

32 A Ivan je posvjedočio, rekavši: "Video sam Duha gdje je sišao s neba kao golub i ostao je na njemu."

33 Ja ga nisam poznavao, ali mi je rekao onaj koji me je poslao krstiti vodom: 'Na koga ćeš vidjeti da silazi Sveti Duh i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Svetim Duhom.'

34 A ja sam to video i svjedočim da je ovo Božji Sin."

35 Sutradan je Ivan opet stajao tu sa dvojicom svojih učenika.

36 I kad je video Isus da prolazi, rekao je: "Evo Janje Božje!"

37 Kad su njegovi učenici čuli gdje tako govori, pošli su za Isusom.

38 Potom se Isus okrenuo, pa kad je video da idu za njim, rekao im: "Što vi tražite?" A oni su mu odgovorili: "Rabbi," (prevedeno znači Učitelj): "gdje ti boraviš?"

39 On im rekao: "Dodite i vidite," I oni su otišli, i vidjeli su gdje on boravi, te su ostali kod njega onaj dan (to je bilo oko desetog sata).

40 Jedan od dvojice koji su, čuvši Ivanove riječi, pošli za Isusom, bio je Andrija, brat Šimuna Petra.

41 On je najprije susreo svojega brata Šimuna pa mu rekao: "Našli smo Mesiju," (prevedeno znači Krist.)

42 I on ga doveo k Isusu i kad ga Isus ope-

zio, rekao mu: "Ti si Šimun, sin Jonin; ti ćeš se zvati Kefa," (prevedeno znači: Kamen.)
43 Sutradan Isus je htjeo poći u Galileju, i susreo Filipa pa mu rekao: "Podi za mnom!"

44 Filip je bio iz Betsaide, iz Petrova i Anderdijina grada.

45 Filip je susreo Natanaela i rekao mu: "Našli smo onoga o kojem je Mojsije pisao u Zakonu i Proroci isto tako. To je Isus, sin Josipa iz Nazareta."

46 Natanael mu rekao: "Može li što dobro izići iz Nazareta?" Filip mu rekao: "Dodi i vidi."

47 Isus je opazio Natanaela gdje mu se približava pa je rekao za njega: "Evo pravog Izraelca, u kojem nema lukavstva."

48 Natanael mu rekao: "Odakle me poznaćeš?" Isus mu odgovorio: "Prije nego što te Filip pozvao, video sam te kad si bio pod smokvom."

49 Natanael mu odgovorio: "Učitelju, Ti si Božji Sin! Ti si Izraelov Kralj!"

50 Isus mu odgovarajući rekao: "Vjeruješ li zato što sam ti rekao: 'Video sam te kad si bio pod smokvom?' Vidjet ćeš ti još i veće stvari od toga."

51 On mu rekao: "Zaista, istinu ti govorim, od sada vidjet ćete otvoreno nebo i anđele Božje gdje uzlaze i silaze nad Sinom Čovječjim."

Isus pretvara vodu u vino

2 Trećega dana bila je svadba u Galilejskoj Kani, a bila je ondje i Isusova majka.

2 Na svadbu je bio pozvan i Isus zajedno sa svojim učenicima.

3 A kad je nestalo vina, rekla je Isusu njegova majka: "Nemaju vina."

4 Isus joj odgovorio: "Ženo, što imaju tvoje brige sa mnom? Moj čas još nije došao."

5 Nato je njegova majka rekla slugama: "Što vam god rekne, napravite."

6 Ondje je bilo postavljeno šest kamenih posuda namijenjenih za uobičajeno pranje Židovima, od kojih je svaka obuhvatala dvije do tri mjere.

7 Isus je rekao: "Napunite posude vodom!" I oni su ih napunili do vrha.

8 On im rekao: "Zagrabite sada i odnesite ravnatelju stola svadbene gozbe!" I oni su mu odnijeli.

9 Kad je ravnatelj stola gozbe okusio vodu pretvorenu u vino, nije znao odakle je vino, (ali su znale sluge koje su zagrabile vodu), ravnatelj stola je pozvao mladoženju,

10 pa mu rekao: "Svaki čovjek iz početka iznosi dobro vino, a kad se gosti dobro napiju, onda ono slabije; a ti si čuvaš dobro

vino do sada."

11 Tim početkom znamenja što je Isus izvršio u Galilejskoj Kani, objavio je svoju slavu; a njegovi učenici su povjerovali u njega.

12 Poslije toga Isus je sišao sa svojom majkom, svojom braćom i svojim učenicima u Kafarnaum, ali tu nisu ostali mnogo dana.

13 Nato se bibližila židovska svečanost Pasha, pa je Isus užišao u Jeruzalem.

14 I našao je u hramu prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače novca gdje trguju.

15 On je napravio bič od užeta, i sve ih istjerao iz hrama, skupa s ovcama i volovima, a mjenjačima je prosuo novac i stolove isprevrnuo.

16 A prodavačima golubova rekao: "Nosite te stvari odavde! Ne pravite trgovačku kuću od kuće mojega Oca!"

17 Njegovi se učenici sjetili da je napisano: "Revnost me za tvoju kuću izjeda."

18 A Židovi su mu odgovorili, rekavši: "Kad to sve praviš, koji nam znak time pokazuješ?"

19 Odgovorio im Isus i rekao: "Srušite ovaj hram, i Ja ću ga u tri dana podići."

20 Tada su mu odgovorili Židovi: "Četrdeset i šest godina građen je ovaj hram, a ti ćeš ga podići u tri dana?"

21 Ali On je govorio o hramu svojega tijela.

22 Zato kad je On uskrsnuo od mrtvih, njegovi su se učenici sjetili da im je to rekao, pa su vjerovali Pismu i riječi koju im je Isus rekao.

23 Dok je Isus boravio u Jeruzalemu za vrijeme Pashalne gozbe, počeli su mnogi vjerovati u njega, jer su vidjeli čudesna koja je vršio.

24 Ali im se sam Isus nije povjeravao, jer ih je sve poznavao.

25 Njemu nije trebalo da mu tko da svjedočanstvo o čovjeku, jer je poznavao što je u čovjeku.

Razgovor s Nikodemom

3 Bio je neki čovjek imenom Nikodem, farizej, židovski vladar.

2 Taj čovjek došao je noću k Isusu te mu rekao: "Učitelju, mi znamo da si od Boga došao kao učitelj, jer nitko ne može vršiti čudesna koja ti vršiš ako Bog nije s njim."

3 Isus mu odgovarajući rekao: "Zaista, istinu ti govorim, tko se ponovno ne rodi, taj ne može vidjeti Božjeg kraljevstva."

4 Nikodem mu odgovorio: "Kako se može čovjek, kad je već star, rodit? Može li po drugi put uči u utrobu majke i rodit se?"

5 Isus mu odgovorio: "Zaista, istinu ti go-

vorim, tko se ne rodi od vode i Svetoga Duha, taj ne može ući u Božje kraljevstvo.
6 Što je rođeno od tijela, tijelo je, a što je rođeno od Duha, duh je.

7 Ne čudi se što sam ti rekao: 'Moraš se ponovno roditi.'

8 Vjetar puše gdje hoće, čuješ mu šum, ali ne možeš reći odakle dolazi ni kamo ide. Tako je i sa svakim onim koji je rođen od Duha."

9 Nikodem mu rekao: "Kako to može biti?"

10 Isus mu odgovorio: "Ti si istaknut učitelj u Izraelu, a to ne razumiješ?"

11 Zaista, istinu ti govorim: Mi ti govorimo ono što znamo, svjedočimo za ono što smo vidjeli, a vi ne primate naša svjedočanstva.

12 Ako mi ne vjerujete kad sam vam rekao zemaljske stvari, kako ćete mi vjerovati ako vam reknem nebeske?

13 Nitko nije uzišao na nebo, osim onoga koji je sišao s neba, a to je Čovječji Sin koji je na nebu.

14 Kao što je Mojsije podignuo zmiju u puštinji, isto tako mora biti podignut Čovječji Sin,

15 da svatko tko vjeruje u njega ne pogine nego da ima život vječni.

16 Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao svojega Jedinorođenog Sina, da nijedan ne pogine koji u njega vjeruje nego da ima život vječni.

17 Jer Bog nije poslao svojega Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet može po njemu spasiti.

18 Onaj tko vjeruje u njega, taj nije osuđen; ali onaj tko ne vjeruje već je osuđen, jer nije vjerovao u Ime Jedinorođenog Božjeg Sina.

19 U ovom je osuda: Svjetlo je došlo na svijet, a ljudi su voljeli tamu radije nego Svjetlo, jer su im djela bila zla.

20 Jer svatko tko pravi zlo mrzi svjetlo niti ne dolazi k svjetlu, da ne dođu na vidjelo njegova djela.

21 Onaj koji radi što je poštено dolazi k svjetlu, da bi se vidjelo da su njegova djela napravljena u Bogu."

22 Poslije toga došao je Isus sa svojim učenicima u pokrajину Judeju, i tu se kod njih zadržao i krštavao.

23 Ivan je isto tako prebivao i krštavao u Enonu, blizu Salima, jer ondje je bilo mnogo vode. I ljudi su dolazili i krstili se.

24 Jer Ivan još nije bio bačen u zatvor.

25 Tako je onda nastala rasprava o čišćenju između Ivanovih učenika i nekih Židova.

26 Došli su k Ivanu te mu rekli: "Rabbi, eno onaj koji je bio s tobom s onu stranu Jor-

dana i kome si ti u prilog svjedočio, gle, on ih krsti i svi idu k njemu."

27 Ivan je odgovarajući rekao: "Čovjek ne može ništa primiti ukoliko mu nije dano s neba."

28 A vi ste mi svjedoci da sam rekao: 'Ja nisam Krist,' nego, 'ja sam poslan pred njim.'

29 Onaj tko ima mladu taj je mladoženja. Ali prijatelj mladoženje, koji stoji i sluša ga, od srca se veseli glasu mladoženje. Stoga ovo moje veselje se sada ispunilo.

30 On se mora uvećavati, a ja umanjivati.

31 Tko dolazi odozgor, on je iznad svih; tko je sa zemlje, on je zemaljski i zemaljski govor. Tko dolazi s neba, on je iznad svih!

32 On svjedoči za ono što je vidio i čuo, a nitko ne prima njegova svjedočanstva.

33 Tko je primio njegovo svjedočanstvo, potvrđuje da je Bog istinit.

34 Jer onaj kojega je Bog poslao, taj govorи Božje riječi, jer Bog ne daje Duha na mjeru.

35 Otac Ijubi Sina i sve je predao njemu u ruku.

36 Onaj tko vjeruje u Sina ima život vječni; a tko ne vjeruje Sinu neće vidjeti života, nego Božji gnjev prebiva na njemu."

Isus u Samariji

4 Kad je Gospodin saznao da su farizeji dočuli da Isus dobiva više učenika i više ih krsti nego Ivan

2 (premda sam Isus nije krstio, nego njegovi učenici),

3 napustio On Judeju i vratio se opet u Galileju.

4 Moraо je proći kroz Samariju.

5 Tako je došao u samarijski grad zvani Sihar, blizu zemljista koje je Jakov dao svojem sinu Josipu.

6 Tu je bio Jakovljev studenac. Isus je, umoran od puta, sjedio tako na studencu. To je bilo oko šestoga sata.

7 Uto je došla neka žena Samarijanka zaхватiti vode. Isus joj rekao: "Daj mi piti."

8 Njegovi učenici su otišli u grad kupiti hranu.

9 Samarijanka mu odgovorila: "Kako to da ti kao Židov tražiš od mene, Samarijanke, da se napiješ?" Židovi se ne druže sa Samarijancima.

10 Isus joj odgovarajući rekao: "Kad bi ti znala za Božji dar i tko je onaj koji ti govorи: 'Daj mi piti,' ti bi od njega tražila i On bi ti dao žive vode."

11 Žena mu odgovorila: "Nemaš čime ni zahvatiti, Gospodine, a studenac je dubok! Odakle ti onda živa voda?

12 Zar si veći od našega oca Jakova, koji

nam je dao ovaj studenac? I on je sam pio iz njega i njegovi sinovi i njegovi stoka.”

13 Isus joj odgovarajući rekao: “Tko god pije od te vode, opet će ožednjeti.

14 A tko god pije od vode koju ču mu ja dati, neće nikad ožednjeti, nego voda koju ču mu Ja dati postat će u njemu izvor vode koja teče u život vječni.”

15 Žena mu rekla: “Gospodine, daj mi te vode da više ne žedam i ne dolazim ovdje zahvatati.”

16 Isus joj rekao: “Idi, zovni svojega muža pa se vrati ovdje!”

17 A žena mu odgovarajući rekla: “Ja nemam muža.” Isus joj rekao: “Dobro si rekla: ‘Ja nemam muža,’

18 jer si imala pet muževa, a onaj kojega sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla.”

19 Žena mu rekla: “Gospodine, vidim da si prorok.”

20 Naši su oci vršili bogoštovlje na ovom brdu, a vi velite da je Jeruzalem mjesto gdje treba vršiti štovanje.”

21 Isus joj rekao: “Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad nećete vršiti štovanje Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu.

22 Vi ne znate koga štujete; mi znamo koga štujemo, jer spasenje dolazi od Židova.

23 Ali dolazi čas, i već je tu, kad će pravi i istiniti štovatelji vršiti štovanje Ocu u duhu i u istini, jer Otac traži takve da ga štuju.

24 Bog je Duh, i koji ga štiju, moraju ga štovati u duhu i istini.”

25 Žena mu rekla: “Znam da ima doći Pomažanik, (koji se zove Krist). Kad on dođe, sve će nam objaviti.”

26 Isus joj rekao: “Ja koji govorim s tobom je On.”

27 U taj čas stigli su njegovi učenici, i oni su se čudili što je govorio sa ženom, ali ipak ni jedan ga nije upitao: “Što tražiš?” Ili: “Zašto govorиш s njom?”

28 Tada je žena ostavila svoj vrč i otišla u grad, pa javila ljudima:

29 “Dodîte i vidite čovjeka koji mi rekao sve ono što sam napravila! Nije li to Krist?”

30 Tada su oni izišli iz grada i došli k nje-mu.

31 A dotle su učenici molili Isusa: “Učitelju, jedi.”

32 A On im rekao: “Ja imam za jesti jelo koje vi ne poznajete.”

33 Počeli su tada učenici pitati jedan drugoga: “Je li mu je netko donio nešto za jesti?”

34 Isus im rekao: “Moja je hrana da vrsim volju onoga koji me je poslao i dovršim njegovo djelo.”

35 Ne velite li vi: ‘Još ima četiri mjeseca i tada će doći žetva?’ Evo gle, velim vam;

podignite svoje oči te pogledajte njive kako su već bijele za žetvu!

36 A onaj koji žanje prima plaću i skuplja rod za život vječni, da bi se zajedno radovali onaj koji sije i onaj koji žanje.

37 Ovdje se obistinjuje poslovica: ‘Jedan je sijač, drugi je žetelac.’

38 Ja sam vas poslao da žanjete ono oko čega se nijeste trudili; drugi su se trudili, a vi ste ušli u plod njihova truda.”

39 Mnogi Samarijanci iz onoga grada počeli su vjerovati u njega zbog ženina svjedočanstva: “On mi je rekao sve što sam ikad napravila.”

40 Pa kad su Samarijanci došli k njemu, zamolili su ga da ostane kod njih. On je ostao ondje dva dana.

41 Mnogo ih je više počelo vjerovati u njega zbog njegove vlastite riječi,

42 Tada su oni rekli ženi: “Sada vjerujemo, ne više zbog toga što ti tako govorиш, nego jer smo sami čuli i znamo da je to zaista Krist, Spasitelj svijeta.”

43 Poslije dva dana krenuo On odatle i otišao u Galileju.

44 Sam je Isus izjavio da prorok nema časti u svojem rodnom kraju.

45 Kad je došao u Galileju, Galilejci su ga lijepo primili, jer su vidjeli sve što je napravio u Jeruzalemu za vrijeme Pashalne svečanosti; jer su i oni sami izišli na Pashalnu svečanost.

46 Tako je ponovno došao u Galilejsku Kanu gdje je pretvorio vodu u vino. Tu je bio neki kraljevski činovnik kome je sin bolovao u Kafarnaumu.

47 Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, otišao je k njemu te ga zamolio da siđe i ozdravi mu sina, koji je bio na umoru.

48 Isus mu tada rekao: “Ako vi ljudi ne vidite znamenja i čudesu, vi nipošto ne vjerujete.”

49 Rekao mu kraljevski činovnik: “Gospodine, siđi prije nego što mi umre dijete!”

50 Isus mu rekao: “Idi svojim putom tvoj sin živi!” I čovjek je povjerovao riječi koju mu je rekao Isus te otišao svojim putom.

51 Dok je još silazio, došle su mu u susret njegove sluge te mu javile: “Tvoje je dijete živo!”

52 Tada ih on upitao za sat u koji se ono počelo osjećati bolje. A oni su odgovorili: “Jučer ga u sedmi sat pustila grozница.”

53 Tada je otac shvatio da je to bilo baš u onaj čas u koji mu je Isus rekao: “Tvoj sin živi!” I on je povjerovao i sav njegov dom.

54 To je opet bilo drugo znamenje koje je Isus izvršio kad se vratio iz Judeje u Galileju.

Isus pravi Božji Sin

5 Poslije toga bila je židovska svečana gozba pa je Isus uzašao u Jeruzalem.

2 U Jeruzalemu, kod ovcjih vrata, nalazi se kupalište, koje se hebrejski zove Betesda, koje ima pet trijemova.

3 U njima je ležalo mnoštvo bolesnika, slijepih, hromih i uzetih, koji su čekali da se pokrene voda.

4 Andeo bi, naime, silazio u određeno vrijeme u kupelj i pokretao vodu, Tko bi prvi ušao pošto se voda pokrenula, ozdravio bi makar bolovao od bilo kakve bolesti.

5 Tu je bio neki čovjek koji je ležao bolestan trideset i osam godina.

6 Kad ga Isus opazio gdje leži i kad je doznao da je već dugo vremena u tom stanju, rekao mu: "Želiš li biti ozdravljen?"

7 Odgovorio mu iznemogli bolesnik: "Gospodine, ja nemam nikoga da me spusti u kupelj kad se pokrene voda, a dok ja dođem, drugi siđu prije mene."

8 Isus mu rekao: "Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj."

9 I odmah je ozdravio taj čovjek, te uzeo svoju postelju i počeo hodati. A taj je dan bio Subotnji dan.

10 Zato su Židovi rekli onome koji je ozdravio: "Ovo je Subotnji dan, pa nije dopušteno da nosiš postelju."

11 A on im odgovorio: "Onaj koji me ozdravio rekao mi: 'Uzmi svoju postelju i hodaj.'"

12 Onda su ga oni upitali: "Tko je taj čovjek koji ti je rekao: 'Uzmi svoju postelju i hodaj'?"

13 A ozdravljenik nije znao tko je. Isus je već iščeznuo, jer je bilo mnogo svijeta na tomu mjestu.

14 Poslije toga namjeri se na njega Isus u hramu te mu rekao: "Eto, ozdravio si! Više ne grijesi, da ti se što gore ne bi dogodilo!"

15 Čovjek je otišao i rekao Židovima da je Isus onaj koji ga je ozdravio.

16 Židovi su tada progonili Isusa i gledali da ga ubiju, zbog toga što je to napravio na Subotnji dan.

17 A Isus im odgovorio: "Moj Otac neprestano radi, pa i Ja neprestano radim."

18 Stoga su Židovi još više gledali da ga ubiju, jer je ne samo kršio Subotnji dan nego i Boga nazivao svojim Ocem, i tako izjednačuje sebe s Bogom.

19 Isus im tada odgovarajući rekao: "Zaista, istinu vam govorim, Sin ne može ništa sam od sebe praviti, nego ono što vidi da pravi Otac. Jer sve ono što pravi Otac, isto tako pravi i Sin."

20 Jer Otac ljubi Sina i pokazuje mu sve

ono što On sam pravi. A On će mu pokazati još i veća djela od ovih, da se vi možete čuditi.

21 Jer kao što Otac uskrsava mrtve i daje im život, tako isto i Sin daje život kome On hoće.

22 Jer Otac ne sudi nikome, nego je sav sud dao Sinu,

23 tako da svi ljudi poštuju Sina isto onako kao što poštujem Oca. Onaj tko ne poštuje Sina, ne poštije ni Oca koji ga je poslao.

24 Zaista, istinu vam govorim, onaj tko posluša moju riječ i povjeruje u onoga koji me je poslao, ima vječni život. On ne dolazi na sud, nego je već prešao iz smrti u život.

25 Zaista, istinu vam govorim, dolazi čas, i već je tu, kad će mrtvi čuti glas Božjega Sina, i oni koji ga čuju živjet će.

26 Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi.

27 I dao mu je vlast da sudi, jer je Čovječji Sin.

28 Ne čudite se tomu! Jer dolazi čas kad će svi koji počivaju u grobovima čuti njegov glas,

29 te će izići iz njih; oni koji su pravili dobro, u uskrsnuće života; a oni koji su pravili zlo, u uskrsnuće suda.

30 Ja sam od sebe ne mogu ništa uraditi. Kako čujem, sudim, i moj je sud pravedan, jer ne tražim svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao.

31 Ako Ja svjedočim sam za sebe, moje svjedočanstvo nije vjerodostojno.

32 Ima Drugi koji svjedoči za mene, i znam da je istinito svjedočanstvo koje daje o meni.

33 Vi ste poslali k Ivanu izaslanike, i on posvjedoči za istinu.

34 Ja ne uzimam svojega svjedočanstva od čovjeka, nego ovo govorim da se vi spasite.

35 On je bio svjetiljka koja gori i svijetli. A vi ste se htjeli samo čas radovati u njezinu svjetlu.

36 Ali Ja imam svjedočanstvo veće od Ivana; djela koja mi je Otac dao izvršiti–baš ova djela koja pravim– svjedoče za mene da me je poslao Otac.

37 Otac koji me je poslao osobno, svjedoči za mene. Vi niti ste ikada čuli njegova glasa, niti ste vidjeli oblik njegov.

38 Nemate ni riječi njegove da prebiva u vama, jer ne vjerujete onome kojega je poslao.

39 Vi istražujete Pisma, mislite da imate u njima život vječni; a baš ona svjedoče za mene.

40 Ali vi nećete doći k meni da primite život.

41 Ja ne užimam slave od ljudi.
 42 Ja vas poznajem; vi nemate u sebi ljubavi Božje.
 43 Ja sam došao u Ime mojega Oca, a vi me ipak ne primate. Ako bi drugi došao u svoje ime, njega biste primili.
 44 Kako možete vjerovati vi koji primate slavu jedan od drugoga, a ne tražite slave koja dolazi od jedinog Boga?
 45 Nemojte misliti da će vas tužiti Ocu; ima jedan koji vas optužuje, i to Mojsije, u kojega se uzdate.
 46 Jer, kad biste vjerovali Mojsiju, vjerovali biste i meni, jer on je o meni pisao.
 47 Ali ako ne vjerujete njegovim Pismima, kako ćete vjerovati mojim riječima?"

Isus umnaža kruh. Hoda po moru

6 Poslije toga otišao je Isus na drugu obalu Galilejskog mora, koje je Tiberijadsko more.
 2 Tada je veliko je mnoštvo naroda išlo za njim, jer su gledali čudesu koja je vršio na bolesnicima.
 3 Isus se uspeo na goru i ondje sjeo sa svojim učenicima.
 4 Nato se brižila židovska gozbena svečanost.
 5 Tada je Isus podignuo oči te, kako je video da veliko mnoštvo naroda dolazi k njemu, rekao je Filipu: "Gdje da kupimo kruha da ovi ljudi jedu?"
 6 To je rekao da ga kuša, a sam je znao što će napraviti.
 7 Filip mu odgovorio: "Za dvjesto denara kruha ne bi bilo dosta za njih da svaki od njih nešto malo dobije."
 8 Tada mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra, rekao:
 9 Ima ovdje jedan dječak sa pet ječmenih kruhova i dvije ribice. Ali što je to za tolike?"
 10 Tada im rekao Isus: "Napravite da ljudi posjedaju." Bilo je mnogo trave na onom mjestu pa je ondje posjedalo oko pet tisuća ljudi.
 11 Tada je Isus uzeo kruhove, i kad je zahvalio Bogu razdijelio ih učenicima, a učenici onima koji su posjedali; isto im tako od riba dao koliko su htjeli.
 12 Kada su se nasitili, rekao je svojim učenicima: "Skupite preostale komadiće da ništa ne propadne."
 13 Tako su oni pokupili i napunili dvanaest košara komadića od pet ječmenih kruhova, što je preostalo onima koji su jeli.
 14 Potom su oni ljudi, kad su vidjeli čudo koje je napravio Isus, rekli: "Ovo je zaista prorok koji ima doći na svijet."

15 A kad je Isus saznao da će oni doći da ga silom uhite i naprave kraljem, On je opet krenuo, posve sam, u goru.
 16 Kad je nastala večer, njegovi učenici su sišli na more te ušli u lađicu.
 17 A bili su na putu prema Kafarnaumu, na drugoj strani mora. Već se i smrklo, a Isus još nije došao k njima.
 18 Tada se more uzdizalo od silnog vjetra.
 19 Kada su veslajući prevalili oko dvadeset pet do trideset stadija, ugledali su Isusa gdje hoda po moru i približuje se k lađici. Oni se prestrašili.
 20 A On im rekao: "Ja sam; ne bojte se."
 21 Tada su ga s radošću primili u lađicu, a lađica se odmah našla na obali kamo su smjerali ići.
 22 Sutradan mnoštvo naroda što je stajalo na drugoj obali mora opazilo je da ondje nije bilo druge lađice, nego samo jedna u kojoj su bili njegovi učenici, i da Isus nije ušao u nju sa svojim učenicima, nego da su učenici sami otplovili.
 23 Međutim, ondje iz Tiberijade stigle su neke lađice u blizinu mjesta gdje su jeli kruh, nakon što je Gospodin dao zahvalu.
 24 Kad je mnoštvo naroda vidjelo da tu nema ni Isusa ni njegovih učenika, ušli su u lađice i došli su u Kafarnaum da traže Isusa.
 25 A kad su ga našli na drugoj strani mora, upitali su ga: "Učitelju, kad si ovdje došao?"
 26 Isus im rekao: "Istinu vam govorim, ne tražite me vi zato jer ste vidjeli znamenja, nego jer ste jeli one kruhove i nasitili se.
 27 Nastojte sebi pribaviti ne propadljivu hranu, nego hranu koja ima trajnost za život vječni i koju će vam dati Čovječji Sin, jer njega za to ovlastio Bog Otac!"
 28 Tada su mu oni rekli: "Što da napravimo, da možemo praviti djela koja Bog hoće?"
 29 Isus im rekao: "Ovo je djelo od Boga, tako da vjerujete u onoga kojega je on poslao."
 30 Oni su ga nato upitali: "Koji ćeš onda znak napraviti, da ti povjerujemo kad ga vidimo? Koje je tvoje djelo?"
 31 Naši su oci jeli manu u pustinji, kao što je napisano: 'Dao im kruh s neba za jesti.'"
 32 Isus im tada rekao: "Zaista, istinu vam govorim, Mojsije vam nije dao kruha s neba; nego naprotiv, moj Otac vam daje pravi kruh s neba.
 33 Jer Božji kruh je onaj koji silazi dolje s neba i daje život svijetu."
 34 Nato su mu rekli: "Gospodine daj nam uvijek taj kruh!"
 35 Isus im rekao: "Ja sam kruh života.

Tko dolazi k meni, neće nikad ogladnjeti i tko vjeruje u mene, sigurno neće nikada ožednjjeti.

36 A rekao sam vam da ste me vidjeli a ne vjerujete.

37 Svaki onaj koga mi je dao Otac doći će k meni, a tko dode k meni, sigurno ga neću odbaciti.

38 Jer Ja sam sišao s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao.

39 A ovo je volja onoga koji me je poslao; da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ga uskrsnem u posljednji dan.

40 Da, i to je volja mojega Oca koji me je poslao da svaki koji vidi Sina i vjeruje u nje-ga dobije život vječni i da ga ja uskrsnem u posljednji dan."

41 Židovi su međutim mrmljali protiv njega što je rekao: "Ja sam kruh koji je sišao s neba."

42 Oni su pitali: "Nije li ovo Isus, Josipov sin, kojemu pozajemo oca i majku? Kako to da on sada može reći: 'Ja sam sišao s neba'?"

43 Zato im Isus rekao: "Ne mrmljajte me-dusobno!"

44 Nitko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac koji me je poslao. I ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan.

45 U Prorocima je napisano: 'Svi će oni biti Božji učenici.' Svaki čovjek koji sluša Oca i prima njegov nauk, dolazi k meni.

46 Ne da je tko video Oca, osim onoga koji je od Boga; On je video Oca.

47 Zaista, istinu vam govorim, onaj koji vjeruje u mene ima vječni život.

48 Ja sam kruh života.

49 Vaši oci su jeli manu u pustinji i pomrli su.

50 Ovo je onaj kruh koji silazi s neba da onaj tko od njega jede ne umre.

51 Ja sam živi kruh koji je sišao s neba. Ako koji čovjek jede od ovoga kruha, taj će živjeti zauvijek. I kruh koji ću mu ja dati moje je tijelo, koje ću Ja dati za život svijeta."

52 Židovi su se tada prepirali među sobom i govorili: "Kako nam ovaj može dati svoje tijelo za jelo?"

53 Isus im tada rekao: "Zaista, istinu vam govorim, ako ne jedete tijela Čovječjega Sina i ne pijete njegove krvi, vi nemate života u sebi.

54 Tko god jede moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni i Ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan.

55 Moje tijelo je zaista jelo i moja krv je zaista piće.

56 Tko jede moje tijelo i pije moju krv, pre-biva u meni i ja u njemu.

57 Kao što je mene poslao živi Otac, a Ja živim zbog Oca, tako će i onaj koji se na meni hrani živjeti zaradi mene.

58 Ovo je kruh koji je sišao s neba. Ne ona-kav kao što su vaši oci jeli manu i mrtvi su. Tko jede ovaj kruh, živjet će zauvijek."

59 To je Isus rekao u sinagogi dok je pou-čavao u Kafarnaumu.

60 Zato mnogi od njegovih učenika, kad su to čuli, rekli su: "Tvrd je ovo govor, tko ga može slušati?"

61 Isus je saznao sam od sebe da njegovi učenici na to mrmljaju pa im rekao: "Zar vas to vrijeđa?

62 A što da vidite Čovječjega Sina kako uzlazi gdje je prije bio?

63 Duh je onaj koji oživljuje, a tijelo ne vri-jedi ništa. Riječi koje sam vam rekao jesu duh i život.

64 Ali ima među vama nekih koji ne vjeruju." Jer je Isus od početka znao koji su oni što ne vjeruju i tko je taj koji će ga izdati.

65 On je rekao: "Zato sam vam rekao, da nitko ne može doći k meni ako mu ne bude dano od mojega Oca."

66 Od tada su mnogi njegovi učenici od-stupili i nisu više išli s njim.

67 Onda je Isus upitao Dvanaestoricu: "Zar i vi hoćete otići?"

68 Nato mu odgovorio Šimun Petar: "Gos-podine, kome ćemo otići? Ti imaš riječi vječnog života.

69 Mi vjerujemo i znamo da si ti Krist, Sin živoga Boga."

70 Isus im rekao: "Nisam li izabrao sebi vas Dvanaestoricu? Ipak, jedan je od vas davao."

71 Govorio je o Judi, sinu Šimuna Iskariot-skog, koji će ga on izdati, koji je jedan od Dvanaestorice.

Na blagdan sjenica

7 Poslije toga Isus je obilazio Galileju.

7 Nije, htjeo ići po Judeji, jer su ga Židovi htjeli ubiti.

2 Tada se brižila židovska Svečanost Sjenica.

3 Zato su mu rekla njegova braća: "Otidi odavde i idи u Judeju, da i tvoji učenici mo-žeju vidjeti tvoja djela što ih praviš.

4 Jer nitko ne pravi ništa u tajnosti dok on sam traži biti javno poznat. Ako već praviš takva djela, pokaži se svijetu!"

5 Jer ni njegova braća nisu vjerovala u njega.

6 Tada im Isus rekao: "Moje vrijeme još nije došlo, a vaše vrijeme je uvijek spremno.

7 Vas svijet ne može mrziti, ali mene mrzi, jer ja svjedočim o njemu da su mu djela zla.

8 Vi užidite na ovu svečanu gozbu. Ja još ne uzlazim, jer se još nije ispunilo moje vrijeme."

9 Kad im je izrekao te riječi, ostao je još u Galileji.

10 Ali kad su njegova braća izašla na svečanu gozbu, tada je otišao i On, ne javno, nego kao potajno.

11 Židovi su ga tražili za vrijeme svečane gozbe i pitali: "Gdje je On?"

12 Tada se mnogo o njemu govorilo i raspravljaljalo među narodom. Jedni su govorili: "Dobar je!" A drugi su govorili: "Nije, nego samo zavodi narod."

13 Ipak, nitko nije o njemu slobodno govorio, zbog straha od Židova.

14 A oko sredine svečane gozbe, ušao je Isus u hram i počeo naučavati.

15 Židovi su se čudili, rekavši: "Kako ovaj poznaje Pisma kad ih nije nikad učio?"

16 Isus im je rekao: "Moj nauk nije od mene, nego od onoga koji me je poslao.

17 Ako tko hoće vršiti njegovu volju, znat će je li je moj nauk od Boga ili ja govorim sam od vlastite vlasti.

18 Tko govorи sam od sebe, tražи svoju vlastitu slavу; a onaj tko tražи slavу onoga koji ga je poslao, taj je istinit и unjemu nema nepravednosti.

19 Nije li vam Mojsije dao zakon, a nitko od vas ne držи taj zakon? Zašto me hoćete ubiti?"

20 Narod mu odgovarajući rekao: "Opsjeo te zli duh koji te hoće ubiti?"

21 Isus im je odgovarajući rekao: "Jedno sam djelo napravio i svи se čudite.

22 Nije li vam je Mojsije dao zakon; (ali to ne značи da ono dolazi od Mojsija, nego od otaca), a vi na Subotnji dan obrezujete čovjeka.

23 Ako onda čovjek prima obrezanje na Subotnji dan da se ne prekrши Mojsijev zakon, zašto se ljutite na mene što sam na Subotnji dan potpuno ozdravio čovjeka?

24 Prestanite suditi po vanjštini, nego izreinite pravedan sud!"

25 Tada su neki iz Jeruzalema rekli: "Nije li ovo onaj kojega hoće ubiti?

26 A evo, on posve slobodno govorи i ništa mu ne govore! Da nisu članovi Vijećа zbilja upoznali da je on Krist?

27 Ali ipak, mi za ovoga znamo odakle je, a Krist kad dođe, nitko neće znati odakle je."

28 Tada Isus, dok je učio u hramu, zaviknuo je: "Mene poznajete i znate odakle sam; nisam došao sam od sebe, nego postoji Istiniti koji me je poslao, a vi ga ipak ne poznajete.

29 Ja ga poznajem, jer Ja sam od njega i

On me je poslao."

30 Tada su gledali da ga uhite, ali ipak nitko nije stavio ruke na njega, jer još nije došao njegov čas.

31 Mnogi su od naroda vjerovali u njega i govorili: "Kada dođe Krist, hoće li On vršiti više čudesa nego što ih je ovaj izvršio?"

32 Farizeji su dočuli da to narod mrmlja i govorи o njemu. A svećenički glavarи zajedno s farizejima su poslali stražare da ga uhite.

33 Tada im Isus rekao: "Ja sam još malo vremena s vama, pa onda odlazim k onome koji me je poslao.

34 Tražit ćete me, a nećete me naći i gdje budem ja, vi ne možete doći."

35 Nato su Židovi među sobom govorili: "Kamo On misli ići da ga nećemo naći, ? Misli li poći k Židovima razasutim među Grcima i učiti Grke?

36 Što li značи riječ koju je rekao: 'Tražit ćete me, a nećete me naći i gdje budem ja, vi ne možete doći'?"

37 U posljednji dan, glavni dan svečane gozbe, Isus je stojeći povikao: "Ako je tko žedan, neka dođe k meni i neka pije,

38 Onaj tko vjeruje u mene, kako govorи Svetо pismo; iz njegove će nutrine poteći potoci žive vode."

39 A to je govorio za Duha, kojega će primiti oni koji vjeruju u njega; jer Sveti Duh nije još bio dat, jer Isus još nije bio proslavljen.

40 Mnogi od ljudi kad su to čuli, govorili su: "Ovaj je zbilja pravi Prorok."

41 Ovo je Krist, govorili su drugi. "Zar, nai-me, iz Galileje dolazi Krist?" pitali su treći.

42 Ne govorи li Pismo da Krist dolazi iz potomstva Davidova, iz grada Betlehema, jer je ondje živio David?"

43 Tako je nastala podijeljenost među narodom zbog njega.

44 Neki su ga htjeli uhititi, ali nitko nije stavlјio ruke na njega.

45 Kad su se stražari vratili svećeničkim glavarima i farizejima, oni su ih upitali: "Zašto ga nijeste doveli?"

46 Stražari su odgovorili: "Nikada čovjek nije govorio kao ovaj Čovjek!

47 Zar ste i vi zavedeni?" Odgovorili su im farizeji.

48 Ima li tko od članova Vijećа ili od farizeja da je vjerovao u njega?"

49 A ova svjetina koja ne poznaje zakona, ona je prokleta.

50 Rekao im jedan od njih, Nikodem, koji je prije došao k Isusu:

51 Osuđuje li naš zakon nekoga ako se prije ne sasluša i ne dozna što je počinio?"

52 Jesi li i ti iz Galileje?" Odgovorili su mu. "Ispitaj pa ćeš vidjeti da iz Galileje ne usta-

je nikakav prorok!"
53 I otišli su svaki svojoj kući.

Preljubnica. Isus svjetlost svijeta

- 8** A Isus je otišao na Maslinsku goru.
2 A rano u jutro opet se pojavio u hramu. Sav je narod dolazio k njemu, a On je sjeo i počeo ih učiti.
3 Tada pismoznanci i farizeji doveli neku ženu uhvaćenu u preljubu. Kada su ju postavili između svih,
4 rekli su mu: "Učitelju, ova je žena uhvaćena u samom djelu preljuba.
5 Mojsije nam je u zakonu naredio da takve žene kamenujemo. A što ti veliš?"
6 To su rekli, s nakanom da ga kušaju i pronađu nešto čime bi ga mogli okriviti. Ali Isus se sagnuo i počeo pisati prstom po zemlji, kao da ih ne čuje.
7 A kako su ga oni i dalje ustrajno pitali, On se uspravio te im rekao: "Onaj tko je od vas bez grejha, neka prvi baci kamen na nju!"
8 Zatim se opet sagnuo i nastavio pisati po zemlji.
9 A oni, kad su to čuli, pošto ih je počela peći savjest, počeli su odlaziti jedan po jedan, počevši od najstarijih. A Isus je ostao sa ženom koja je stajala ispred svih,
10 te kad se Isus uspravio, i nije video nikoga osim žene, upitao ju: "Ženo, gdje su oni koji su te optuživali? Nitko te nije osudio?"
11 Nitko, Gospodine," odgovorila je ona. Isus joj je rekao: "Ni ja te ne osuđujem, idi i više ne grijesi."
12 Isus im tada ponovno progovorio: "Ja sam svjetlo svijeta. Tko ide za mnom sigurno nećeći po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život."
13 Rekli su mu farizeji: "Ti svjedočiš sam za sebe, tvoje svjedočanstvo nije vjerodostojno."
14 Isus im odgovarajući rekao: "Čak iako Ja svjedočim sam za sebe, moje je svjedočanstvo istinito, jer znam odakle sam došao i kamo idem. A vi ne znate odakle sam došao ni kamo idem."
15 Vi sudite po tjelesnom obliku; Ja ne sudim nikome.
16 A ako ipak sudim, moj je sud pravedan, jer Ja nisam sam, nego je sa mnom onaj koji me je poslao.
17 I u vašem zakonu je napisano da je vjerodostojno svjedočanstvo dvojice.
18 Ja svjedočim za sebe, i Otac koji me je poslao svjedoči za mene."
19 Tada ga oni upitaju: "Gdje je tvoj Otac?" Isus je odgovorio: "Vi ne poznajete ni mene ni mojega Oca. Kad biste mene poznavali, poznavali biste i mojega Oca."

- 20** Ove je riječi rekao Isus u blagajni, dok je poučavao u hramu. Pa ipak, nitko ga nije uhitio, jer još nije došao njegov čas.
21 Isus im rekao dalje: "Ja odlazim, vi ćete me tražiti i umrijet ćete u svojem grijehu. Kamo ja idem, vi ne možete doći."
22 Židovi su govorili: "Hoće li se ubiti, jer je rekao: 'Kamo ja idem, vi ne možete doći?'"
23 On im je rekao: "Vi ste odozdol, ja sam odozgor. Vi ste od ovoga svijeta, ja nisam od ovoga svijeta.
24 Tako, rekao sam vam da ćete umrijeti u svojim grijesima. Da, ako ne budete vjerovali da Ja jesam onaj, umrijet ćete u svojim grijesima."
25 Tada su ga oni upitali: "Tko si onda ti?" A Isus im rekao: "Isti onaj za kojega sam vam govorio iz početka.
26 Imao bih mnogo toga o vama govoriti i suditi! Ali koji me je poslao, istinit je, i ja što sam naučio od njega, to govorim svijetu."
27 Oni nisu razumjeli da im On govorio o Ocu.
28 Tada im Isus rekao: "Kad podignite Čovječjega Sina, tada ćete saznati da Ja jesam i da ništa od sebe ne pravim, nego da govorim ono što me je Otac naučio.
29 Onaj koji me je poslao sa mnom je. On me ne ostavlja samog, jer ja uvijek pravim što je njemu po volji."
30 Dok je to govorio, mnogi su povjerovali u njega.
31 Nato je Isus rekao Židovima koji su mu vjerovali: "Ako ustrajete u mojem nauku, zaista ste moji učenici.
32 Upoznat ćete istinu, a istina će vas oslobođiti."
33 Oni su mu odgovorili: "Mi smo potomci Abrahamovi, nikada nikom nismo robovali. Kako ti možeš reći: 'Postat ćete slobodni?'"
34 Isus im odgovorio, rekavši: "Zaista, vam velim, tko god obavlja grijeh, rob je grijehu."
35 Rob ne prebiva zauvijek u kući, a sin prebiva zauvijek.
36 Stoga, ako vas Sin oslobödi, zaista ćete biti slobodni.
37 Znam da ste potomci Abrahamovi, ali me uza sve to želite ubiti, jer moja riječ ne prodire u vas.
38 Ja vam govorim ono što sam video kod mojega Oca. Tako pravite i vi što ste vidjeli kod svojega oca."
39 Oni su mu odgovorili: "Naš je otac Abraham." Isus im rekao: "Kada biste bili djeca Abrahamova, postupali biste prema djelima Abrahamovim.
40 Mjesto toga vi želite ubiti mene, koji sam vam objavio istinu što sam je čuo od Boga.

To Abraham nije počinio.

41 Vi pravite djela vašega oca." Tada su mu oni odgovorili: "Mi nismo rođeni iz preluba. Mi imamo samo Boga za oca."

42 Isus im rekao: "Kad bi Bog bio vaš otac, mene biste ljubili, jer ja sam od Boga izišao i došao. Niti sam Ja došao sam od sebe, nego me je On poslao.

43 Zašto ne razumijete mojega govora? Jer nijeste kadri slušati moju riječ.

44 Vi ste od đavlja svojega oca i želite vršiti želju svojega oca. On je bio ubojica ljudi od početka i ne stoji čvrsto u istini, jer u njemu nema istine. Kad god govorи laž, iz svojega govorи, jer je on lažac i otac laži.

45 Meni ne vjerujete, jer vam objavljujem istinu.

46 Tko će mi od vas dokazati grijeh? Ali ako govorim istinu, zašto mi ne vjerujete?

47 Tko je od Boga, prihvaća Božje riječi. Vi ih zato ne prihvaćate jer nijeste od Boga."

48 Tada su mu odgovorili Židovi: "Ne velimo li pravo da si Samarijanac i imaš zlog duha?"

49 Isus je odgovorio: "Ja nemam zlog duha, nego poštujem svojega Oca, a vi mene ne poštujete.

50 Ja ne tražim svoje slave; ima onaj tko ju traži i sudi.

51 Zaista, istinu vam govorim, ako tko drži moju riječ, on neće nikada vidjeti smrti."

52 Tada su mu Židovi rekli: "Sad znamo da si opsjednut zlim duhom. Abraham je umro, proroci isto tako. A ti veliš: 'Ako tko drži moju riječ, neće nikada okusiti smrti.'

53 Zar si ti veći od našega oca Abrahama, koji je ipak umro? I proroci su pomrli. Kime se ti praviš biti?

54 Isus je odgovorio: "Ako Ja sam sebe slavim, moja slava nije ništa. Mene slavi moj Otac, za kojega vi velite da je vaš Bog.

55 A vi ga ne poznajete, dok ga Ja poznajem. I kad bih rekao 'Ja ga ne poznajem,' bio bih lažac kao i vi; ali Ja ga poznajem i držim njegovu riječ.

56 Abraham, vaš otac, treptio je od radosti u želji da vidi moj dan, on ga je video i obradovao se."

57 Tada su mu rekli Židovi: "Nije ti još ni pedeset godina, a video si Abrahama!"

58 Isus im odgovorio: "Zaista, istinu vam govorim, prije nego što je bio Abraham, Ja Jesam."

59 Tada su podigli kamenje da ga bace na njega, ali se Isus sakrio i izišao iz hrama, pa otišao idući između njih.

Farizejska sljepoća

9 Isus prolazeći putom opazio je nekog slijepca od rođenja.

2 Pa ga upitaju njegovi učenici: "Učitelju, tko je sagrijeo, on ili njegovi roditelji, da se slijep rodio?"

3 Isus im rekao: "Nije sagrijeo ni on ni njegovi roditelji, nego da bi se na njemu objavila Božja djela.

4 Dok je dan, meni treba praviti djela onoga koji me je poslao; dolazi noć, kad nitko ne može raditi.

5 Dokle sam Ja na svijetu, Ja sam svjetlo svijeta."

6 Kad je On to rekao, pljunuo je na zemlju i pljuvačkom napravio blato, i pomazao blatom slijepcu oči,

7 pa mu rekao: "Idi, umij se u kupelji Siloam," (prevedeno znači Poslan.) Slijepac je otišao, umio se i vratio se gledajući.

8 Tada su susjedi i oni koji su ga prije vidjeli, dok je bio prosjak rekli: "Nije li ovo onaj što je sjedio i prosio?"

9 "Jest on," odgovarali su jedni. "Samo mu je sličan," govorili su drugi. "Ja sam," tvrdio je on.

10 Nato su ga oni upitali: "Kako su ti se otvorile oči?"

11 On je odgovorio: "Čovjek koji se zove Isus napravio je blato te mi premazao oči i rekao mi: 'Idi u kupalište Siloam i umij se!' Ja sam otišao, umio se i progledao."

12 Tada su ga oni upitali: "Gdje je on?" On je rekao: "Ne znam."

13 Odveli su k farizejima toga koji je prije bio slijep.

14 A bio je Subotnji dan, kad je Isus napravio blato i otvorio mu oči.

15 Zatim su ga farizeji ponovo upitali kako je dobio vid i progledao. On im odgovorio: "Stavio mi je blato na oči, ja sam se umio, i vidim."

16 Nato su neki farizeji rekli: "Ovaj čovjek ne dolazi od Boga, jer ne svetkuje Subotnji dan. Kako jedan čovjek koji je grješnik može praviti ovakva čuda?" Odgovorili su drugi. I tako je nastala podijeljenost među njima.

17 Ponovno su upitali slijepca: "Što misliš ti o onome koji ti je otvorio oči?" On je odgovorio: "Prorok je."

18 Ali Židovi nisu tomu vjerovali, da je taj bio slijep te daje progledao, dok ne dozovu roditelje onoga koji je progledao.

19 Oni ih upitali: "Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se je rodio slijep? Kako sad može vidjeti?"

20 Odgovorili su im njegovi roditelji: "Mi znamo da je ovo naš sin i da se rodio slijep."

21 A kako sad može vidjeti, to ne znamo. Ne znamo ni tko mu je otvorio oči. Odrastao je, njega pitajte, on će vam o sebi reći."

22 Tako su odgovorili njegovi roditelji jer su se bojali Židova, pošto su se Židovi već složili da se treba izopćiti iz sinagoge svatko tko bi Isusa priznao Kristom.

23 Stoga su njegovi roditelji odgovorili: "Odrastao je; njega pitajte."

24 Tada su po drugi put dozvali bivšeg slijepca te mu rekli: "Daj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grješnik."

25 On im odgovorio: "Je li On grješnik ili ne ja ne znam. Ali jedno znam; da sam bio slijep i da sada vidim!"

26 Tada su ga opet upitali: "Što ti je napravio? Kako ti je otvorio oči?"

27 Ovaj je odgovorio: "Već sam vam rekao, ali me nijeste poslušali. Zašto želite opet čuti? Hoćete li i vi postati njegovim učenicima?"

28 Tada su ga počeli vrijeđati i rekli su: "Ti si njegov učenik, a mi smo Mojsijevi učenici."

29 Mi znamo da je Mojsiju Bog govorio, a odakle je ovaj, ne znamo."

30 Odgovorio je čovjek i rekao im: "Pa to i jest čudnovato, što vi ne znate odakle je On, a meni je ipak zaista otvorio oči!"

31 A mi znamo da Bog ne uslišava grješnike, nego da uslišava onoga koji poštuje Boga i vrši njegovu volju.

32 Nikada se nije čulo, od početka svijeta, da je netko otvorio oči onome koji je bio slijep od rođenja.

33 Kada taj čovjek ne bi bio od Boga, ne bi mogao ništa napraviti."

34 Oni su mu odgovorili: "Ti koji si potpuno u grijehu od rođenja, ti da nas učiš?" I izbacili su ga van.

35 Isus je čuo da su ga izbacili te mu rekao kad ga susreo: "Vjeruješ li u Božjega Sina?"

36 On je odgovorio: "Tko je on, Gospodine, da povjerujem u njega?"

37 Rekao mu Isus. "Već si ga video i to je onaj koji s tobom govorí."

38 Tada je on rekao "Vjerujem, Gospodine!" Pao je pred njega i poklonio mu se.

39 Isus je nastavio: "Ja sam došao na ovaj svijet da ispunim zapovijed; da vide oni koji ne vide, a da oslijepi oni koji vide!"

40 Te su riječi tada čuli neki od farizeja koji su bili s njim te ga upitali: "Zar smo i mi slijepi?"

41 Isus im rekao: "Kada biste bili slijepi, ne biste imali grijeha. Ali sada vi velite: 'Vidimo.' Tako vaš grijeh ostaje."

Isus na posvećenju Hrama

10 "Zaista, istinu vam govorim, tko u ovčnjaku ne ulazi na vrata, nego se uspinje prijeko na nekom drugom mjestu,

lopoj je i razbojnik.

2 Ali onaj tko ulazi na vrata, on je pastir ovaca.

3 Njemu vratar otvara, a ovce slušaju njegov glas. On svoje ovce zove imenom te ih izvodi van.

4 Kada god izvede svoje ovce, krene pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju njegov glas.

5 Ali za tuđincem sigurno neće poći, nego će bježati od njega, jer ne poznaju tuđinčev glasa."

6 Isus im rekao tu prispopobu, ali oni nisu razumjeli i shvatili što znači ono što im je govorio.

7 Potom im je Isus ponovo rekao: "Zaista, istinu vam govorim, Ja sam vrata ovčama.

8 Svi koji su došli prije mene su lopovi i razbojnici, ali ih ovce nisu slušale.

9 Ja sam vrata. Tko god uđe kroz mene, bit će spašen, i on će ulaziti i izlaziti i pašu nalaziti.

10 Kradljivac ne dolazi, osim da ukrade, da ubije i da uništi. Ja sam došao da ovce možeju imati život i da ga možeju imati u izobilju.

11 Ja sam dobar pastir. Dobar pastir daje svoj život za ovce.

12 Ali najamnik, koji nije pastir i kome ne pripadaju ovce, kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk grabi i rastjeruje ovce.

13 Najamnik bježi jer je samo najamnik i ne brine se za ovce.

14 Ja sam dobar pastir, poznajem svoje ovce i moje ovce poznaju mene.

15 Jer kao što Otac poznaje mene, tako i Ja poznajem Oca. Ja dajem svoj život za ovce.

16 Ja imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovoga ovčnjaka. I njih moram dovesti i one će čuti moj glas pa će biti jedno stado i jedan pastir.

17 Zato me ljubi moj Otac što dajem svoj život i da ga opet uzmem.

18 Nitko mi ga ne može oduzeti, nego ga Ja sam od sebe dajem. Ja imam vlast dati ga i imam vlast opet ga uzeti. To je zapovijed koju sam primio od mojega Oca."

19 Zbog tih riječi opet je nastala podijeljenost među Židovima.

20 Mnogi su od njih govorili: "Opsjednut je zlim duhom, lud je; zašto ga slušate?"

21 Drugi su govorili: "Ovo nisu riječi opsjednuta zlim duhom. Može li zli duh otvoriti oči slijepima?"

22 Tada je u Jeruzalemu bila svečana gozba Posvećenja hrama, a bila je zima.

23 Isus je hodao u hramu po Salomonovu

trijemu.

24 Tada su ga opkolili Židovi i rekli mu: "Dokle ćeš nas držati u neizvjesnosti? Ako si zbilja ti Krist, reci nam otvoreno."

25 Isus im je odgovorio: "Rekao sam vam, a vi ipak ne vjerujete. Djela koja ja pravim u Ime mojega Oca svjedoče za mene,

26 Ali vi ne vjerujete, jer nijeste od mojih ovaca kako sam vam rekao.

27 Moje ovce slušaju moj glas; Ja ih poznam, i one idu za mnom.

28 Ja im dajem vječni život. I one sigurno neće nikada propasti i nitko ih neće oteti iz moje ruke.

29 Moj Otac, koji mi ih je dao, veći je od svih, i nitko ih ne može oteti iz ruke mojega Oca.

30 Ja i moj Otac smo jedno."

31 Tada su Židovi ponovno uzeli kamenje da ga kamenuju.

32 Isus im je odgovorio: "Pokazao sam vam mnoga dobra djela mojega Oca; za koje me od tih djela kamenujete?"

33 Odgovorili su mu Židovi, rekavši: "Zbog dobrog te djela ne kamenujemo, nego zbog hule na Boga i što se praviš Bogom, iako si samo čovjek."

34 Isus im je odgovorio: "Ne stoji li napisano u vašem Zakonu: 'Ja sam rekao: bogovi ste'?

35 Ako je nazvao bogovima one kojima je došla Božja riječ (a Pismo se ne može prekršiti),

36 govorite li vi onome kojega je Otac posvetio i poslao u svijet, 'ti huliš,' zbog toga što sam rekao, 'Ja sam Božji Sin'?

37 Ako Ja ne pravim djela svojega Oca, nemojte mi vjerovati.

38 Ali ako ih zbilja pravim, makar mi i ne vjerujete, vjerujte djelima da upoznate i vjerujete da je Otac u meni i ja u Ocu."

39 Tada su ga opet htjeli uhititi, ali im je izmaknuo iz ruke.

40 Ponovno je otišao s onu stranu Jordana, na mjesto gdje je Ivan prije krstio, i ondje ostao.

41 Mnogi su došli k njemu i rekli: "Istina, Ivan nije napravio čuda, ali sve što je rekao za ovoga čovjeka bilo je istinito."

42 I ondje su mnogi povjerovali u njega.

Isus uskrsava Lazara

11 Bio je neki čovjek bolestan, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i sestre joj Marte.

2 A Marija kojoj je bolovao brat Lazar bila je ona što je miomirisnom pomasti pomažala Gospodina i svojom mu kosom otrla noge.

3 Stoga su sestre poslale Isusu poruku, re-

kavši: "Gospodine, bolestan je onaj koga ljubiš."

4 Kad je to čuo Isus rekao je: "Ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Božji Sin."

5 A Isus je ljubio Martu, njezinu sestru i Lazara.

6 Kad je čuo, da je on bolestan, ostao je još dva dana u istom mjestu u kojem se nalazio.

7 Nakon toga rekao je svojim učenicima: "Hajdemo opet u Judeju."

8 A njegovi učenici su mu rekli: "Učitelju, sad su te Židovi htjeli kamenovati, pa da opet ideš ondje?"

9 Isus je odgovorio: "Nema li dan dvanaest sati? Ako tko hoda po danu, ne spotiče se, jer vidi svjetlost ovoga svijeta.

10 A tko ide po noći, spotiče se, jer nema u sebi svjetlosti."

11 To im je rekao, a poslije toga nastavio: "Naš prijatelj Lazar spava, ali ja ga idem probuditi."

12 Učenici su mu rekli: "Ako spava, Gospodine, bit će zdrav."

13 Međutim, Isus je govorio o njegovoj smrti, a oni su mislili da govori o običnom spavanju.

14 Tada im je Isus rekao jednostavno: "Lazar je umro.

15 I ja sam radostan zbog vas što nisam bio ondje, da porastete u vjeri. Ipak, hajdemo k njemu!"

16 Onda je Toma, zvani Blizanac, rekao svojim sudruzima, učenicima: "Hajdemo i mi da umremo s njim!"

17 A kad je Isus došao, našao je da Lazar već četiri dana leži u grobu.

18 Betanija je bila blizu Jeruzalema otprištke petnaest stadija.

19 I mnogi Židovi su došli te se priključili ženama oko Marte i Marije, da ih tješe zbog njihova brata.

20 Zatim Marta, čim je čula da dolazi Isus, izšla mu u susret, dok je Marija ostala u kući sjedeći.

21 Tada je Marta rekla Isusu: "Gospodine, da si Ti bio ovdje, ne bi bio umro moj brat.

22 Ali i sada znam da će ti Bog dati sve što god zatražiš od njega."

23 Isus joj rekao: "Oživjet će opet tvoj brat,"

24 Marta mu je rekla: "Znam da će uskrsnuti, o uskrsnući, u posljednji dan."

25 Isus joj rekao: "Ja sam uskrsnuće i život. Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će.

26 Tko god živi i vjeruje u mene, sigurno neće nikada umrijeti. Vjeruješ li ovo?"

27 Ona mu je rekla "Da, Gospodine, ja tvrdio vjerujem da si ti Krist, Božji Sin, onaj koji

dolazi na svijet."

28 A kad je ona to rekla, otišla je i zovnula potih svoju sestru Mariju, rekavši: "Učitelj je došao i zove te."

29 Čim je ona to čula, brzo se digla i otišla k njemu.

30 Isus nije još ušao u selo, nego je i bio na onom mjestu gdje ga je susrela Marta.

31 Tada Židovi koji su bili s Marijom u kući i koji su ju tješili, kad su vidjeli da se ona tako brzo digla i izašla, pošli su za njom, jer su bili uvjereni da ona ide na grob plakati.

32 A Marija, kad je došla ondje gdje je bio Isus i opazila ga, pala mu pred noge pa mu rekla: "Gospodine, da si bio ovdje, ne bi umro moj brat."

33 Kad je opazio gdje plače i gdje plaču Židovi koji su došli s njom, Isus se potresao u duhu i uzbudio.

34 On je rekao: "Gdje ste ga položili?" Oni su mu rekli, Gospodine, dodji i vidi.

35 Isus je proplakao.

36 Nato su Židovi govorili: "Gledaj kako ga je ljubio!"

37 Neki od njih su rekli: "Nije li ovaj čovjek, koji je slijepcu otvorio oči, mogao napraviti da Lazar ne umre?"

38 Isus se opet potresao u sebi te se uputio na grob. To je bila špilja na koju je bio nalegnut kamen.

39 Isus je rekao: "Odmaknite kamen!" Marta pokojnikova sestra mu je rekla: "Gospodine, već smrdi, jer je već četiri dana mrtav."

40 Isus joj rekao: "Nisam li ti Ja rekao, da ćeš vidjeti Božju slavu ako budeš vjerovala?"

41 Tada su odmaknuli kamen s mjesta gdje je mrtvac ležao. A Isus je podignuo svoje oči i rekao: "Oče, zahvalujem ti što si me uslišao."

42 Ja sam znao da me uvijek uslišavaš, ali ovo sam rekao zbog svijeta koji je ovdje nazočan, da oni povjeruju da si me ti poslao."

43 Kad je On to rekao, viknuo je jakim glasom: "Lazare, izidi!"

44 I izišao je onaj koji je bio mrtav obavijen povojima po rukama i nogama. Lice mu je bilo zamotano ručnikom. Isus im je rekao: "Razvežite ga i pustite da ide!"

45 Mnogi Židovi koji su došli k Mariji, kad su vidjeli što je Isus napravio, povjerovali su u njega.

46 A neki od njih su otišli k farizejima te im ispriporučili što je Isus napravio.

47 Nato su svećenički glavari i farizeji sazvali Vijeće i rekli: "Što da radimo? Ovaj čovjek vrši mnoga znamenja.

48 Ako ga pustimo da tako nastavi, svi će

vjerovati u njega, pa će doći Rimljani te nam uništiti ovo mjesto i narod."

49 Jedan od njih, po imenu Kaifa, koji je te godine bio visoki svećenik, rekao im: "Vi ništa ne znate."

50 Vi ne mislite da je za vas bolje da jedan čovjek umre mjesto naroda nego da sav narod propadne."

51 To ipak nije rekao sam od sebe, nego je prorokovao, jer je bio visoki svećenik te godine, da Isus mora umrijeti za narod,

52 a ne samo za taj narod, nego da bi skupio Božju djecu koji su razasuti po svijetu.

53 Od toga dana su spremali urotu kako bi ga ubili.

54 Zato se Isus nije više javno kretao među Židovima, nego se povukao odatle u kraj blizu pustinje, u grad zvan Efraim, i tu je boravio sa svojim učenicima.

55 Kako se približavala židovska Svečanstva Pasha, iz cijele zemlje uzišli su mnogi u Jeruzalem prije Pashe da se očiste.

56 Tada su tražili Isusa, i jedan drugome govorili dok su se zadržavali u hramu: "Što mislite hoće li doći na svečanu gozbu?"

57 Tada su svećenički glavari, skupa s farizejima, izdali zapovijed da im se javi tko bi doznao gdje je Isus, kako bi ga mogli uhititi.

Marija pomazuje Isusa

12 Šest dana prije Svečanosti Pashe, došao je Isus u Betaniju gdje je boravio Lazar koga je Isus uskrsnuo od mrtvih.

2 Tu mu pripreme večeru na kojoj je Marta posluživala. Lazar je bio jedan od onih koji su s Isusom sjedili za stolom.

3 Tada je Marija uzela litru nardove dragocjene i miomirisne pomasti te Isusu pomazala noge pa mu ih otrla svojom kosom. Kuća se napunila mirisom pomasti.

4 Tada je rekao jedan od njegovih učenika, Juda Iskariotski, Šimunov sin, onaj koji će ga je izdati:

5 Zašto se ova pomast nije prodala za tristo denara i dalo siromasima?

6 To nije rekao što bi mu bilo stalo do siromaha, nego jer je bio kradljivac koji je držao torbu i krao što se u nju stavljalo.

7 Tada je Isus rekao: "Pusti ju, ona je to sačuvala za dan mojega pokopa.

8 Jer siromahe čete uvijek imati sobom, a mene nećete imati uvijek."

9 Tada mnogi su Židovi znali da je Isus ondje pa su došli, ne samo zbog Isusa nego da vide i Lazara kojega je On uskrsnuo od mrtvih.

10 Tada su svećenički glavari dogovorili ubiti i Lazara,

11 jer su ih mnogi Židovi zbog njega ostavljali i vjerovali u Isusa.

12 Sutradan veliko mnoštvo naroda koje je došlo na svečanu gozbu, kad je čulo da dolazi Isus u Jeruzalem,

13 uzelo je palmine grane te mu izašlo u susret vičući: "Hosana! 'Blagoslovjen je onaj koji dolazi u Ime GOSPODINOVO,' Kralj Izraelov!"

14 Onda Isus, kad je našao magarče, sjeo je na njega, kao što je napisano:

15 Ne boj se, kćeri sionska; evo tvoj Kralj dolazi sjedeći na magarčetu."

16 Njegovi učenici nisu to tada razumjeli; ali kad se Isus proslavio, onda su se oni sjetili da je sve to bilo o njemu napisano i da su to njemu uradili.

17 Narod koji je bio s njim kad je Lazara pozvao iz groba i uskrnuo ga od mrtvih svjedočio je njemu u prilog.

18 Zato mu je narod i izšao u susret jer je čuo da je napravio to čudo.

19 Tada su farizeji rekli jedan drugome: "Vidite da ništa ne postižete. Evo, cijeli svijet ode za njim!"

20 Među hodočasnicima, koji su došli na svečanost vršiti bogoštovlje, bilo je i nekih Grka.

21 Oni su pristupili k Filipu, koji je bio iz Betsaide u Galileji, te mu rekli: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa."

22 Filip je otišao to reći Andriji. Andrija i Filip su otišli pa rekli Isusu.

23 Odgovorio im Isus, rekavši: "Došao je čas kad će se proslaviti Čovječji Sin."

24 Zaista, istinu vam govorim, ukoliko pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ali ako umre, donosi veliki urod.

25 Tko ljubi svoj život, izgubit će ga, a tko mrzi svoj život na ovom svijetu, sačuvat će ga za život vječni.

26 Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom! Gdje budem ja, bit će ondje i moj sluga. Ako mi tko služi, njega će častiti moj Otac.

27 Sad mi je duša uznemirena i što da velim? 'Oče, spasi me od ovoga časa'? Ali sam za tu svrhu i došao u ovaj čas.

28 Oče, proslavi svoje Ime!" Tada je došao glas s neba, rekavši: "Proslavio sam i opet ču proslaviti!"

29 A kad je to čuo narod koji je ti stajao, rekao je da je zagrmjelo. Drugi su govorili: Andeo mu je govorio.

30 Isus im je rekao: "Ovaj glas nije došao radi mene, nego radi vas.

31 Sada je sud ovom svijetu! Sada će knez ovoga svijeta biti izbačen van!

32 A Ja, kad budem podignut sa zemlje,

sve će ljudi privući k sebi."

33 To je rekao da naznači kakvom će smrću umrijeti.

34 Narod mu je odgovorio: "Mi smo iz Zakona naučili da će Krist ostati zauvijek. Kako ti možeš reći da, 'Čovječji Sin treba biti podignut'? Tko je taj Čovječji Sin?"

35 Tada im je Isus rekao: "Još je malo vremena svjetlo među vama. Hodajte dok imate svjetlo, da vas ne bi osvojila tama, jer onaj tko hoda u tami, ne zna kamo ide.

36 Dok još imate svjetlo, vjerujte u svjetlo, da postanete sinovi svjetla." To je Isus izgovorio, onda je otišao i sakrio se od njih.

37 Iako je tako velika čudesna pred njima vršio, nisu mu vjerovali,

38 da bi se ispunila riječ koju je rekao prorok Izaija: "Gospodine, tko je vjerovao našoj poruci? Kome li je otkrila GOSPODINOVA ruka?"

39 Stoga nisu mogli vjerovati, jer Izaija je isto tako rekao:

40 On im je oslijepio oči i srce im je napravio tvrdim, osim da bi jedanput vidjeli svojim očima, i čuli svojim ušima, i da bi svojim srcem razumjeli i da bi se obratili, pa da ih ozdravim."

41 To je rekao Izaija kad je video njegovu slavu i o njemu govorio.

42 Ipak su mnogi i od članova Vijeća vjerovali u njega. Ali zbog farizeja nisu to javno priznavali, da ne budu izbačeni iz sinagoge.

43 Jer su više voljeli ljudsku pohvalu nego Božju pohvalu.

44 Isus je povikao: "Tko vjeruje u mene, ne vjeruje u mene, nego u onoga koji me je poslao.

45 Onaj tko mene vidi, vidi onoga koji me je poslao.

46 Ja sam došao kao svjetlo na svijet da svatko tko u mene vjeruje, ne bude u tami.

47 Ako tko čuje moje riječi, a ne vjeruje, Ja ga ne sudim, jer Ja nisam došao da suditi svijetu, nego spasiti svijet.

48 Tko mene odbaci i ne prihvati moje riječi, ima onoga koji ga sudi. Riječ koju sam vam navješćivao, sudit će mu u posljednji dan.

49 Jer ja nisam govorio sam od sebe, nego mi je Otac, koji me je poslao, zapovjedio što da velim i što da govorim.

50 I znam da je njegova zapovijed život vječni. Stoga, što ja govorim, govorim onako kako je Otac meni govorio."

Isus prorokuje Petrovu zataju

13 Tada u oči Pashalne Gozbe, Isus je znao da mu je došao čas i da će

morati otići iz ovoga svijeta k Ocu, ljubeći svoje koji su na svijetu, On ih je ljubio do kraja.

2 Po svršetku večere, davao je već stavio u srce Jude Iskariotskoga, Šimunova sina, da ga izda.

3 Isus je bio svjestan da mu je Otac sve predao u ruke, da je od Boga došao i da se k Bogu vraća.

4 On se ustao od večere, skinuo je sa sebe ogrtač, uzeo ručnik i njime se opasao.

5 Zatim je ulio vode u posudu za pranje te počeo učenicima prati noge i otirati ih ručnikom kojim je bio opasan.

6 Tako je On došao do Šimuna Petra, a Petar mu rekao: "Gospodine, zar da ti meni pereš noge?"

7 Isus mu je odgovorio: "Što ja pravim, ne možeš razumjeti, ali ćeš poslije razumjeti."

8 Petar mu rekao: "Ti meni nećeš nikada prati noge," Isus mu odgovorio: "Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom."

9 Šimun Petar mu rekao: "Gospodine, ne samo moje noge, nego i ruke i glavu!"

10 Isus mu rekao: "Tko je okupan treba oprati samo noge, i potpuno je čist; i vi ste čisti, ali ne svi."

11 Znao je, naime, tko će ga izdati, zato je i rekao: "Svi nijeste čisti."

12 Tako poslije kad im je oprao noge, i uzeo svoj ogrtač, ponovno je sjeo za stol pa im rekao: "Razumijete li što sam vam napravio?

13 Vi mene zovete Učiteljem i Gospodinom, pravo velite, jer to i jesam.

14 Onda ako sam Ja vaš Gospodin i Učitelj, oprao vama noge, tako i vi isto morate prati noge jedan drugome.

15 Dao sam vam primjer da i vi pravite kako sam ja napravio vama.

16 Zaista, istinu vam govorim, nije sluga veći od svojega gospodara niti je poslanik veći od onoga koji ga šalje.

17 Ako vi to znate, blago vama ako tako i postupate.

18 Ne govorim o vama svima. Ja znam koje sam sebi izabrao. Nego da bi se ispunilo Pismo: 'Onaj tko jede kruh sa mnom, podiže petu svoju protiv mene.'

19 To vam velim sada prije nego što se dogodi, da vjerujete kad se dogodi da sam Ja On.

20 Zaista, istinu vam govorim, tko primi onoga kojega Ja šaljem, mene prima; a tko mene primi, prima onoga koji je mene poslao."

21 Kad je to rekao, Isus se potresao u duhu te svečano izjavio: "Zaista, istinu vam govorim, jedan će me od vas izdati."

22 Tada učenici pogledaju jedan drugoga, ne znajući o kome govorи.

23 Jedan od njegovih učenika bio je nagnut Isusu do grudi, onaj kojega je Isus ljubio.

24 Šimun Petar dao mu rukom znak da ga pita o kome govorи!

25 Tada se on opet nagnuo Isusu do grudi pa ga upitao: "Gospodine, tko je taj?"

26 Isus je odgovorio: "To je onaj kojemу ћу dati zalogaj kad ga umočim." I kad je umočio zalogaj, dao ga Judi Iskariotu, Šimunovu sinu.

27 A poslije zalogaja ušao je u njega sotona. Nato mu rekao Isus: "Što misliš napraviti, napravi brzo!"

28 Nitkood nazočnih za stolom nije shvatio zašto mu je to rekao.

29 Neki su mislili, jer je Juda imao kesu, da mu je Isus rekao: "Kupi ono što nam treba za svečanu gozbu," ili da treba podati nešto siromasima.

30 Juda, čim je primio zalogaj, odmah je izišao. A bila je noć.

31 Pa kad je on izišao, Isus je rekao: "Sada je proslavljen Čovječji Sin, i Bog je proslavljen u njemu.

32 Ako je Bog proslavljen u njemu, Bog će i njega proslaviti u sebi, i odmah će ga proslaviti.

33 Mala djeco, još sam malo vremena s vama. Tražit ćete me, ali kako sam već rekao Židovima, i vama sada velim: 'Kamo ja idem, vi ne možete doći.'

34 Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga.

35 Po tomu će svi znati da ste moji učenici, ako imate ljubavi jedan za drugoga,"

36 Rekao mu Šimun Petar: "Gospodine, kamo ideš?" Isus mu odgovorio: "Kamo ja idem, ti sada ne možeš ići za mnom, ali ćeš poslije ići za mnom."

37 Petar mu rekao: "Gospodine, zašto ja sada ne mogu ići za tobom? Svoj ću život položiti za tebe."

38 Isus mu odgovorio: "Svoj ćeš život položiti za mene? Zaista, istinu ti govorim, pijetao neće zapjevati dok me tri puta ne zaniječeš."

Obećanje Svetoga Duha

14 Neka se ne uzneniruje vaše srce!

Vjerujte u Boga, i u mene vjerujte!

2 U domu mojega Oca ima mnogo dvorova; da nije tako, rekao bi vam. Idem pripraviti mjesto za vas.

3 Kad odem i pripravim vam mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi da i vi budete ondje gdje sam Ja.

4 A kamo Ja odlazim vi znate, i put vi po-

znote.”

5 Rekao mu Toma: “Gospodine, mi ne znamo kamo odlaziš, kako bismo mogli poznavati put?”

6 Isus mu rekao: “Ja sam put, istina i život. Nitko ne može doći k Ocu, osim preko mene.

7 Ako biste mene poznavali, poznavali biste i mojega Oca. Vi ga već sada poznajete i vidjeli ste ga.”

8 Filip mu rekao: “Gospodine, pokaži nam Oca, i dosta nam je.”

9 Isus mu rekao: “Toliko sam vremena s vama, a ti me, Filipe, još nijesi upoznao? Onaj tko je vidio mene, vidio je i Oca, pa kako onda možeš reći: ‘Pokaži nam Oca?’

10 Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i daje Otac u meni? Riječi koje Ja govorim ne govorim sam od sebe, nego Otac koji prebiva u meni pravi svoja djela.

11 Vjerujte mi da sam ja u Ocu i Otac u meni, ako ni zbog čega drugog, vjerujte mi zbog samih djela.

12 Zaista, istinu vam govorim, tko vjeruje u mene, i on će isto tako praviti djela koja Ja pravim. Pravit će i još veća djela od ovih, jer ja idem mojemu Ocu.

13 I što god zamolite u moje Ime, napraviti će, tako da se proslavi Otac u Sinu.

14 I bilo što zamolite u moje Ime, ja ću to napraviti.

15 Ako me ljubite, vršite moje zapovijedi.

16 Ja ću moliti Oca, i On će vam dati drugoga Tješitelja, tako da on prebiva u vama zauvijek,

17 Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer niti ga vidi, niti ga poznaje; ali vi ga poznajete, jer on boravi s vama i bit će u vama.

18 Neću vas napustiti kao siročad; vratit će se k vama.

19 Još malo, i svijet me neće više vidjeti, a vi ćete me ponovno vidjeti, jer ja živim i vi ćete isto živjeti.

20 U taj dan spoznat ćete da sam ja u svojem Ocu, vi u meni i Ja u vama.

21 Tko ima moje zapovijedi i drži ih, taj mene ljubi. A tko mene ljubi, njega će ljubiti moj Otac, Ja ću ga ljubiti i objaviti mu samog sebe.”

22 Juda (ne Iskariotski) rekao mu: “Gospodine kako je to da ćeš se objaviti nama, a ne cijelom svijetu?”

23 Odgovorio mu Isus, rekavši: “Ako me tko ljubi, držat će moje riječi. I moj će ga Otac ljubiti, k njemu ćemo doći i kod njega ćemo imati svoj dom.”

24 Tko mene ne ljubi i ne drži mojih riječi. Riječ koju slušate nije moja, nego od Oca koji me je poslao.

25 Ovo sam vam sve rekao, dok sam još s vama.

26 A Tješitelj, koji je Sveti Duh, kojega će Otac poslati u moje Ime, on će vas naučiti svemu i podsjetiti vas na sve što sam vam rekao.

27 Ostavljam vam mir, moj mir Ja vam dajem, ne onakav kakav vam svijet daje. Neka se vaše srce ne uznemiruje i ne boji.

28 Čuli ste me reći vam: ‘Ja odlazim i vratit ću se opet k vama.’ Kada biste me ljubili, radovali biste se što ‘Ja idem k Ocu,’ jer je moj Otac veći od mene.

29 Već sam vam rekao sada, prije nego što se to dogodi, tako da vjerujete kad se dogodi.

30 Neću više mnogo s vama govoriti, jer dolazi knez ovoga svijeta, i on protiv mene ne može ništa.

31 Ali neka svijet upozna da Ja ljubim Oca i da pravim onako kako mi je zapovjedio Otac! Ustanite, hajdemo odavde.”

Odnos vjernika prema Isusu

15 “Ja sam istinski trs, a moj Otac je vinogradar.

2 On siječe svaku mladicu na meni koja ne donosi plod, a pročišćava svaku koja donosi plod, da može donijeti više ploda.

3 Vi ste već čisti zbog riječi koju sam vam govorio.

4 Budite u meni i Ja u vama! Kao što loza ne može sama od sebe donijeti plod, ako ne bude na trsu, tako ni vi ako ne budete u meni.

5 Ja sam trs, vi ste loze. Tko bude u meni i Ja u njemu, taj donosi mnogo ploda, jer bez mene ne možete ništa napraviti.

6 Ako tko ne bude u meni, baca se i osuši kao loza. Takve se potom skupe i bace u oganju da izgore.

7 Ako vi budete u meni i ako moje riječi budu u vama, tražite što god želite i bit će vam udovoljeno.

8 Moj Otac proslavit će se time da donosite mnogo ploda, tako ćete biti moji učenici.

9 Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi.

10 Ostat ćete u mojoj ljubavi ako budete držali moje zapovijedi, kao što sam i ja držao zapovijedi svojega Oca te ostajem u njegovoj ljubavi.

11 Ove sam vam stvari rekao, da moja radost ostane u vama, pa da vaša radost bude potpuna.

12 Ovo je moja zapovijed, da ljubite jedan drugoga kao što sam Ja ljubio vas.

13 Nitko nema veće ljubavi od ove, položiti vlastiti život za svoje prijatelje.

14 Vi ste moji prijatelji ako napravite sve

što vam zapovjedam.

15 Od sada vas više ne nazivam slugama, jer sluga ne zna što kani uraditi njegov gospodar. A nazivam vas priateljima, jer sam vam priopćio sve što sam čuo od svojega Oca.

16 Nijeste vi mene izabrali, nego sam ja izabrao vas i odredio vas da idete i donosite plod, i da vaš plod ostane, tako da što god zamolite Oca u moje Ime da vam da.

17 Ovo vam zapovjedam da ljubite jedan drugoga.

18 Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije vas.

19 Kada biste pripadali svijetu, svijet bi ljubio svoje. Ali, pošto ne pripadate svijetu, ja sam vas izabrao od svijeta, zato vas svijet mrzi.

20 Sjetite se riječi koju sam vam rekao: 'Nije sluga veći od svojega gospodara!' Ako su mene progonili, i vas će isto tako progoniti. Ako su moju riječ držali, i vašu će držati.

21 Ali ovo će sve protiv vas praviti zbog mojega imena, jer oni ne poznaju onoga koji me je poslao.

22 Da nisam došao i da im nisam govorio, ne bi imali grijeha, ali sada nemaju isprike za svoj grijeh.

23 Tko mene mrzi, i mojega Oca mrzi.

24 Da nisam među njima napravio djela kojih nitko drugi nije napravio, ne bi imali grijeha. Ali su sada vidjeli, pa ipak zamrzili i mene i mojega Oca.

25 Ali ovo bude zato, da bi se ispunila riječ napisana u njihovom Zakonu: 'Mrzili su me bez razloga!'

26 A kad dođe Tješitelj, kojega ću vam poslati od Oca, Duh istine koji izlazi od Oca, on će svjedočiti za mene.

27 I vi ćete isto svjedočiti, jer ste bili sa mnom od početka."

Djelo Svetoga Duha po učenicima

16 "Ovo sam vam rekao da se ne biste pokolebali.

2 Izgonit će vas iz sinagoga. Još više! Doći će čas kad će svaki koji vas ubije misliti da Bogu služi.

3 A to će oni praviti vama, jer nisu upoznali ni Oca ni mene.

4 A rekao sam vam sve ovo, da se sjetite kad dođe vrijeme, da sam vam o njima govorio. Ovo vam nisam govorio od početka, jer sam bio s vama.

5 Ali sada idem onome koji me je poslao, i nitko me od vas više ne pita: 'Kamo ideš?'

6 Nego, jer sam vam ovo rekao, vaše se srce napunilo žalošću.

7 Uza sve to istinu vam velim: vama je bolje da Ja odem, jer ako ne odem, Tješitelj neće doći k vama, a ako Ja odem, poslat ću ga k vama.

8 A kad on dođe, dokazat će svijetu o grijehu, o pravednosti, i o sudu:

9 O grijehu, jer ne vjeruju u mene;

10 o pravednosti, jer Ja odlazim k Ocu te me više nećete vidjeti;

11 o sudu, jer je osuđen vladar ovoga svijeta.

12 Imao bih vam još mnogo toga reći, ali sada to ne možete nositi.

13 Međutim, kad on dođe, Duh Istine, uvest će vas u svu istinu, jer on neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti ono što čuje i objavit će vam ono što dolazi.

14 On će mene proslaviti, jer će primiti od onoga što je moje i to objaviti vama.

15 Sve što god Otac ima, pripada meni. Zato sam vam rekao da će On uzeti od onoga što je moje i da će to objaviti vama.

16 Još samo malo pa me nećete više vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti, jer Ja idem k Ocu.

17 Zatim su rekli neki od njegovih učenika, jedan drugome: "Što znači ovo što nam On govorи: 'Još malo pa me nećete vidjeti; i opet još malo pa ćete me vidjeti', i, 'jer Ja odlazim k Ocu'?"

18 Stoga su oni govorili: "Što je ono o čemu On govorи: 'Još malo'? Ne znamo što hoće time reći."

19 Tada je Isus opazio da bi ga oni htjeli nešto pitati pa im rekao: "Pitate li se među sobom o onome što sam htjeo reći, 'još malo pa me nećete vidjeti; i opet još malo pa ćete me vidjeti'?

20 Zaista, istinu vam govorim, vi ćete plakati i jadikovati, a svijet će se radovali. Vi ćete se žalostiti, ali će se vaša žalost okrenuti u radost.

21 Žena je žalosna kad je u trudovima jer joj je došao čas, ali čim rodi dijete, više se ne sjeća muke zbog radosti što je rodila čovjeka na svijet.

22 Tako se i vi sada žalostite, ali Ja ću vas opet vidjeti, pa će se obradovati vaše srce i vaše vam radosti nitko neće moći uzeti.

23 U taj dan nećete me ništa više pitati. Zaista, istinu vam govorim, ako što zamolite od Oca u moje Ime, dat će vam.

24 Do sada nijeste ništa u moje Ime molili. Molite i primit ćete, da vaša radost bude potpuna.

25 Ovo sam vam govorio slikovitim jezikom; ali dolazi vrijeme kad vam više neću govoriti slikovitim jezikom, nego ću vam govoriti jednostavno o Ocu.

26 U taj dan molit ćete u moje Ime, a ne

velim vam da će Ja moliti Oca za vas,
27 jer vas sam Otac ljubi, pošto ste vi mene ljubili i vjerovali da sam izišao od Boga.
28 Ja sam izišao od Oca i došao sam na svijet. I opet, sada ostavljam svijet i idem k Ocu."

29 Njegovi učenici su rekli: "Eto, sada govorиш otvoreno a ne slikovito u prisподобama."

30 Sada smo sigurni da sve znaš i da ne trebaš da te tko što pita. Po tomu vjerujemo da si došao od Boga."

31 Odgovorio im Isus. "Vjerujete li sada vjerujete?"

32 Zaista dolazi čas, da, i već je došao, kad ćete biti raspršeni svaki na svoju stranu i mene ćete ostaviti samoga. Ali opet ja nisam sam, jer je Otac sa mnom.

33 Ovo sam vam sve rekao da biste u meni imali mir. U svijetu ćete imati patnju; ali budite hrabri, Ja sam pobijedio svijet."

Isusova svećenička molitva

17 Kada je Isus izustio te riječi, podignuo je oči prema nebu te rekao: "Oče, došao je čas! Proslavi svojega Sina, da i tvoj Sin isto tako proslavi tebe, 2 i da, kao što si mu dao vlast nad svim ljudima, da bi On dao život vječni svima koje si mu ti dao.

3 A ovo je vječni život; da bi mogli upoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga kojega si poslao, Isusa Krista.

4 Ja sam tebe proslavio na zemlji, dovršio sam djelo koje si mi dao da napravim.

5 A sada, Oče, proslavi ti mene kod sebe samoga slavom koju sam imao kod tebe prije nego što je postao svijet.

6 Ja sam objavio tvoje Ime ljudima koje si mi ti dao iz svijeta. Tvoji su bili, meni si ih dao i oni su održali tvoju riječ.

7 Sada su spoznali da je sve od tebe što god si mi dao.

8 Jer Ja sam im dao riječi koje si ti meni dao, i oni su ih primili i sigurno saznali da sam Ja od tebe izišao i vjerovali su da si me ti poslao.

9 Ja molim za njih. Ne molim za svijet, nego za one koje si mi ti dao, jer su oni tvoji.

10 Sve moje pripada tebi; i sve tvoje pripada meni. Ja sam se u njima proslavio.

11 I Ja više nisam u svijetu, ali su oni u svijetu, dok Ja dolazim k tebi. Sveti Oče, sačuvaj u svojem imenu one koje si mi dao, da budu jedno kao što smo i mi.

12 Dok sam bio s njima u svijetu, čuvao sam u tvojem imenu, one koje si mi dao, i sačuvao ih, te nijedan od njih nije propao, osim sina propasti, da bi se ispunilo Pismo.

13 Ali sada idem k tebi i ovo govorim dok sam u svijetu, da bi oni mogli imati u sebi samima moju radost.

14 Ja sam im predao tvoju riječ i svijet ih je zamrzio, jer više ne pripadaju svijetu, kao što ni ja ne pripadam svijetu.

15 Ne molim te da bi ih ti uzeo iz svijeta, nego da bi ih sačuvao od zla.

16 Oni ne pripadaju svijetu, kao što ni ja ne pripada svijetu.

17 Posveti ih s tvojom istinom; tvoja je riječ istina.

18 Kao što si mene poslao u svijet, i ja njih šaljem u svijet.

19 Ja sebe samog posvećujem za njih da i oni budu posvećeni istinom.

20 Ne molim samo za njih nego i za one koji će po njihovo riječi vjerovati u mene,

21 da svi oni budu jedno, kao što si ti, Oče, u meni, i Ja u tebi, tako neka i oni u nama budu jedno, da bi svijet vjerovao da si me ti poslao.

22 Ja sam im predao slavu koju si ti meni dao, da budu jedno kao što smo i mi jedno,

23 Ja u njima a ti u meni, da i oni budu savršeno jedno, da svijet upozna da si me ti poslao i da si ih ljubio, kao što si mene ljubio.

24 Oče, htjeo bih da i oni koje si mi dao, budu zajedno sa mnom gdje sam i Ja, tako da oni promatraju slavu koju si mi ti dao, jer si me ljubio prije postanka svijeta.

25 Oče pravedni; svijet te nije upoznao, a Ja sam te upoznao, i ovi su spoznali da si me ti poslao.

26 Objavio sam im tvoje Ime, i ubuduće će ga objavljivati, da u njima trajno bude ljubav kojom si me ljubio, i Ja u njima."

Isus pred Anom, Kaifom i Pilatom

18 Kad je rekao te riječi, Isus je otišao sa svojim učenicima na drugu stranu potoka Kidrona, gdje je bio vrt, u koji je ušao sa svojim učenicima.

2 A Juda, njegov izdajnik, poznavao je ono mjesto, jer se Isus često ondje sastajao sa svojim učenicima.

3 Tada je Juda primio grupu vojnika i stržare svećeničkih glavarja i farizeja te došao ondje sa svjetiljkama, bakljama i oružjem.

4 A Isus, koji je znao sve što mu se mora dogoditi, stupio je naprijed te ih upitao: "Koga tražite?"

5 Oni su mu odgovorili: "Isusa Nazarećanina. Isus im rekao: "Ja sam On." A s njima je stajao i njegov izdajnik Juda.

6 Kako im je Isus rekao: "Ja sam!" Oni su uzmaknuli i pali na zemlju.

7 Tada ih On ponovo upitao: "Koga traži-

te?" Oni su rekli: "Isusa Nazarećanina," 8 Isus im je odgovorio: "Rekao sam vam da sam to Ja. Stoga, ako mene tražite, pustite ove da odu."

9 To se dogodilo da bi se ispunila riječ koja govorи: "Nisam izgubio ni jednoga od onih koje si mi dao."

10 Tada je Petar izvukao mač koji je imao sa sobom te udario slugu visokog svećenika i odsjekao mu desno uho. A sluzi je bilo ime Malko.

11 Nato je Isus rekao Petru: "Stavi mač u korice! Zar da ne pijem čašu koju mi je pružio moј Otac?"

12 Tada su grupa vojnika i zapovjednik i židovski stražari uhitali Isusa i svezali ga.

13 te ga odveli najprije k Ani, jer on je bio tast Kaifi, koji je bio visoki svećenik te godine.

14 Kaifa je bio onaj je koji dao Židovima savjet da je bolje da jedan čovjek umre mjesto naroda.

15 Šimun Petar s drugim učenikom su išli za Isusom. Taj učenik bio je poznat visokom svećeniku te je ušao s Isusom u palaču visokoga svećenika.

16 A Petar je ostao vani, pred vratima. Tada je izšao onaj drugi učenik koji je bio poznat visokom svećeniku, progovorio s vrataricom i uveo Petra.

17 Uto je sluškinja, vratarica, rekla Petru: "Nijesi li i ti jedan od učenika ovoga čovjeka?" On je rekao "Nisam,"

18 A tu su stajale sluge zajedno sa stražarima, koji su naložili vatru jer je bilo hladno, pa se grijali. Petar je tu stajao s njima i grijaо se.

19 Visoki svećenik upitao je Isusa o njegovim učenicima i njegovom nauku.

20 Isus mu odgovorio: "Ja sam javno govorio svijetu. Ja sam uvijek učio u sinagogi i u hramu gdje se skupljaju svi Židovi, i ništa nisam rekao tajno.

21 Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su čuli što sam im govorio. Zaista, oni znaju što sam govorio."

22 A kad je to rekao, jedan od nazočnih stražara udario je Isusa dlanom po obrazu, rekavši: "Zar tako ti odgovaraš visokom svećeniku?"

23 Isus mu odgovorio: "Ako sam rekao zlo, dokaži da je zlo. Ako li sam rekao dobro, zašto me udaraš?"

24 Tada ga Ana poslao svezanog visokom svećeniku Kaifi.

25 A Šimun Petar je stajao ondje i grijaо se. Tako su ga tada neki od njih upitali: "Nijesi li i ti od njegovih učenika?" On je zanijekao: "Ja nisam."

26 Jeden od slugu visokog svećenika, koji

je bio rođak onoga kojemu je Petar odsjekao uho, rekao mu: "Nisam li te vidio u vrtu s njim?"

27 Tada je Petar ponovno zanijekao, a pjetao je odmah zapjevao.

28 Tada su Isusa odveli od Kaife u sudsku dvoranu, a to je bilo rano u jutro. Ali oni sami nisu ušli u sudsku dvoranu, da se ne bi onečistili i da bi mogli prisustvovati Pashalnoj Gozbi.

29 Stoga je Pilat izšao k njima te ih upitao: "Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?"

30 Oni su mu odgovorili: "Kad on ne bi bio zločinac, mi ga ne bismo tebi predali."

31 Pilat im rekao: "Uzmite ga vi pa mu sude po svojem Zakonu!" Židovi su mu odgovorili: "Nama nije dopušteno po Zakonu nikoga ubiti."

32 To se dogodilo da bi se ispunila Isusova riječ kojom je označio kakvom smrću mora umrijeti.

33 Zatim je Pilat ušao ponovno u sudsku dvoranu, dozvao Isusa pa ga upitao: "Jesi li ti židovski kralj?"

34 Isus mu odgovorio: "Govoriš li ti to sam od sebe ili su ti to drugi rekli za mene?"

35 Pilat mu je odgovorio: "Jesam li ja Židov? Tvoj narod i svećenički glavari predali su te meni. Što si počinio?"

36 Isus je odgovorio: "Moje kraljevstvo ne pripada ovom svijetu. Kad bi moje kraljevstvo pripadalo ovomu svijetu, moje bi se sluge borile da ne budem predan Židovima. Ali moje kraljevstvo nije odavde."

37 Rekao mu Pilat: "Jesi li ti onda kralj?" Isus mu odgovorio: "Ti pravo veliš da sam Ja Kralj. Ja sam se zato rodio i zato sam došao na svijet da svjedočim za istinu. Svaki onaj tko je prijatelj istine sluša moј glas."

38 Pilat mu rekao: "Što je istina?" I kad je to rekao, ponovo je izšao k Židovima pa im rekao: "Ja ne nalazim na njemu nikakve krivnje."

39 A kod vas je običaj da vam nekoga pustim na svečanost Pashe. Stoga, hoćete li da vam pustim židovskog kralja?"

40 Nato su oni povikali, rekavši: "Ne njega, nego Barabu!" A Baraba je bio razbojnik.

Isus na križu. Smrt i pokop

19 Nato je Pilat uzeo Isusa i zapovjedio da ga bičuju.

2 A vojnici su ispleli vijenac od trnja, stavili mu na glavu i ogrnuli ga grimiznim ogrtićem.

3 Potom su mu govorili: "Zdravo, kralju Židovski!" I udarali su ga po obrazima.

4 Pilat je ponovno izšao te im rekao: "Evo ga izvodim pred vas da znate da ja na nje-

mu ne nalazim никакве krivnje!"

5 Tada je Isus izašao noseći trnovu krunu i grimizni ogrtač. Pilat im rekao: "Evo Čovjeka!"

6 Stoga kad su ga opazili svećenički glavari i stražari povikali su: "Razapni ga! Razapni ga!" Pilat im rekao: "Uzmite ga vi i razapnite, jer ja na njemu ne nalazim krivnje."

7 Židovi su mu odgovorili: "Mi imamo Zakon i po tomu Zakonu mora umrijeti, jer se pravio Božjim Sinom."

8 Kada je Pilat čuo tu riječ, još se više prestrašio,

9 te se ponovno vratio u sudsku dvoranu i upitao Isusa: "Odakle si?" Ali Isus mu nije dao odgovora.

10 Tada mu Pilat rekao: "Zar meni ne odgovaraš? Ne znaš li ti da ja imam vlast razapeti te i da imam vlast oslobođiti te?"

11 Isus mu odgovorio: "Ne bi imao nada mnogim nikakve vlasti, kad ti ne bi bilo dano odozgor. Zato je onaj, koji me je tebi predao, ima veći grijeh."

12 Otada je Pilat nastojao da ga osloredi, ali Židovi su vikali, rekavši: "Ako ovoga oslobođiš, nijesi prijatelj caru! Jer svatko tko se pravi kraljem protivi se caru."

13 A Pilat kad je čuo te riječi, izveo je Isusa te sjeo na sudačku stolicu na mjesto što se zove Lithostrotos, a hebrejski Gabbatha.

14 A bio je dan priprave za Pashalnu Gozbu, oko šestoga sata. I Pilat je rekao Židovima: "Evo vam vašega kralja!"

15 A oni su vikali: "Makni ga, makni ga! Razapni ga!" Rekao im Pilat: "Vašega kralja da razapnem?" Odgovorili su svećenički glavari: "Mi nemamo drugoga kralja osim cara!"

16 Onda ga Pilat predao njima da se razapne. I oni su preuzezeli Isusa i odveli ga.

17 A on, noseći svoj križ, otišao je na mjesto koje se zove Lubanja, a hebrejski se zove Golgota.

18 Tu su razapeli njega i još dvojicu s njim, jednoga s jedne, drugoga s druge strane, a Isusa u sredini.

19 A Pilat je napisao natpis i stavio ga na križ. Bilo je napisano: Isus Nazarećanin, Kralj Židova.

20 Taj su natpis čitali mnogi Židovi, jer je mjesto na kojemu je Isus bio razapet bilo blizu grada; a bilo je napisano hebrejski, latinski i grčki.

21 Nato su svećenički glavari Židova rekli Pilatu: "Nemoj napisati 'Kralj Židova', nego: 'On je rekao: Ja sam Kralj Židova.'"

22 Pilat je odgovorio: "Što sam napisao, napisao sam!"

23 A vojnici, kad su razapeli Isusa, uzeli su njegove haljine i razdijelili ih na četiri dijela;

svakomu vojniku po jedan dio, isto i njegov haljetak. On nije bio šivan, nego sav od vrha otkan u jednom komadu.

24 Oni su zato rekli međusobno: "Ne parajmo ga, nego bacimo kocku za njega kome će pripasti!" da bi se ispunila riječ Pisma koje govori: 'Razdijelili su među sebe moje haljine; i za moju odjeću su bacali kocku.' Eto, tako su postupali vojnici.

25 Kod Isusova križa stajale su njegova majka i sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija iz Magdale.

26 Kad je Isus opazio majku i blizu nje učenika kojega je osobito ljubio, rekao je svojoj majci: "Ženo, evo ti sina!"

27 Zatim je rekao učeniku: "Evo ti majke!" I od toga časa taj učenik uzeo ju u svoj dom.

28 Poslije toga Isus, svjestan da je već sve dovršeno, rekao je, da bi se ispunilo Pismo: "Žedan sam."

29 A tu je bila posuda puna octa; a oni su tada nataknuli na izopovu stabljiku spužvu natopljenom octom i primaknuli ju k Isusovim ustima.

30 Nakon toga kad je Isus primio oct, rekao je: "Dovršeno je!" te naklonio glavu i predao duh.

31 Nadalje kako je bio dan Priprave prije svećane gozbe, a da tjelesa ne ostanu na križu na Subotnji dan (jer je bila velika svećana gozba na Subotnji dan,) zamolili su Židovi Pilata da se razapetima prebiju noge, da bi ih mogli skinuti i odnijeti.

32 Tada su vojnici došli i prebili noge prvomu i drugome koji su bili razapet s Isusom.

33 Kada su došli k Isusu i vidjeli da je već mrtav, nisu mu prebili noge,

34 nego jedan od vojnika kopljem mu probode bok, i odmah je potekla krv i voda.

35 Onaj koji je ovo video svjedoči, njegovo je svjedočanstvo istinito i on zna da govori istinu, tako da vi trajno vjerujete.

36 A to se sve dogodilo da bi se ispunilo Pismo: "Ni jedna njegova kost neće se prelomiti."

37 A na drugom mjestu Pismo govori: "Gledat će na onoga kojega su proboli."

38 Poslije toga došao je Josip iz Arimateje, koji je bio Isusov učenik, ali tajno zbog straha od Židova, i zamolio Pilata da uzme Isusovo tijelo. I Pilat mu dopusti. Nato je Josip došao i uzeo njegovo tijelo.

39 Tada je došao i Nikodem, koji je prije k Isusu došao po noći, donio je smjesu od oko sto libri smirne i aloje.

40 Tada su uzeli Isusovo tijelo te ga, prema židovskom običaju sahranjivanja, zavili u dugačko laneno platno natopljeno mirodijama.

41 A na mjestu gdje je On bio razapet bio je vrt i u vrtu nova grobnica, u kojoj još nitko nije bio položen.

42 Tako su ondje, zbog Židovskog Dana Priprave, a kako je grobnica bila blizu, položili Isusa u njega.

Isus se javio Mariji Magdaleni

20 U prvi dan tjedna, vrlo rano u jutro dok je još bila tmina, došla je do grobnice Marija iz Magdale i opazila da je kamen odvaljan s grobnice.

2 Tada je ona otrčala i došla k Šimunu Petru i drugome učeniku, kojega je Isus osobito ljubio, pa im rekla: "Oni su uzeli Gospodina iz grobnice i ne znamo kamo su ga stavili."

3 Nato je izašao Petar s drugim učenikom te se uputili do grobnice.

4 Tako su obojica trčala zajedno, ali je drugi učenik trčao brže od Petra pa je prije došao do grobnice.

5 A on je zavirio unutra i opazio povoje od lanena platna gdje leže, ali nije ušao unutra.

6 Zatim je stignuo i Šimun Petar sljedeći ga te ušao u grobnicu i video povoje od lanena platna gdje leže,

7 ručnik koji je bio Njemu oko glave, nije ležao skupa s povojima od lanena platna, nego je bio smotan na jednom mjestu sam.

8 Iza toga ušao je unutra i drugi učenik, onaj što je prvi došao do grobnice, te video i povjerovao.

9 Jer još nisu razumjeli Pisma, da On mora uskrsnuti od mrtvih.

10 Tada su se učenici opet vratili svojim kućama.

11 A Marija je ostala vani pokraj grobnice i plakala, i dok je plakala sagnula se i zavirila u grobnicu.

12 I vidjela je dva anđela sjedeći u bijelim haljinama na mjestu gdje je ležalo Isusovo tijelo, jedan do glave, a drugi do nogu.

13 Tada su joj oni rekli: "Ženo, zašto plaćeš? ona im odgovorila: "Zato što su odnijeli mojega Gospodina, a ja ne znam kamo su ga položili."

14 I kad je ona to izrekla, osvrnula se natrag i opazila Isusa gdje stoji, ali nije znala da je to Isus.

15 Isus joj rekao: "Ženo, zašto plaćeš? Koga tražiš?" Ona misleći da je to vrtlar, upitala ga: "Gospodine, ako si ga ti odnio odavde, reci mi kamo si ga položio da odem i uzmem ga."

16 Isus joj rekao: "Marijo!" Ona se okrenula i rekla: "Rabbuni!" (Što hebrejski znači, Učitelju).

17 Isus joj rekao: "Nemoj me držati, jer Jajoš nisam uzišao k Ocu, nego idi k mojoj braći i reci im: 'Ja ulazim svojemu Ocu i vašem Ocu, svojem Bogu i vašem Bogu.'"

18 Marija iz Magdale je otišla i javila učenicima da je vidjela Gospodina i da joj je On to sve rekao.

19 Tada navečer istog dana, kako je bio prvi dan u tjednu, dok su vrata kuće gdje su bili učenici bila zatvorena zbog straha od Židova, došao je Isus, stao između njih te im rekao: "Mir s vama!"

20 Kad je On to rekao, pokazao im je svoje ruke i svoj bok. Tada su se učenici obradivali kad su vidjeli Gospodina.

21 Zatim im je Isus ponovno rekao: "Mir s vama! Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas."

22 Poslije tih riječi dahnuo je u njih i rekao im: "Primite Svetoga Duha!"

23 Kojima god oprostite grijeha, oprošteni su im; a kojima grijeha zadržite, zadržani su im."

24 A Toma, zvani Blizanac, jedan od Dvanaestorice, nije bio s njima kad je došao Isus.

25 Drugi su mu učenici rekli: "Vidjeli smo Gospodina." A on im odgovorio: "Dok ne vidim na njegovim rukama rane čavala i ne stavim svoj prst u rane čavala i ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati."

26 Poslije osam dana njegovi učenici su bili ponovno unutra i Toma s njima. Dok su vrata bila zatvorena, došao je Isus, stao pred njih te rekao: "Mir s vama!"

27 Zatim je rekao Tomi: "Pruži svoj prst ovdje, i pogledaj moje ruke; i pruži svoju ruku i stavi ju u moj bok, pa ne budi više nevjernik, nego vjeruj!"

28 A Toma je odgovorio: "Moj Gospodine i moj Bog!"

29 Isus mu rekao: "Toma, zato jer me vidiš, vjeruješ. Blagoslovjeni su oni koji će vjerovati, a da nisu vidjeli."

30 Mnoga je druga čudesna izvršio Isus pred svojim učenicima, koja nisu zapisana u ovoj knjizi.

31 Ali ova su zapisana, i to zato da vi trajno vjerujete da je Isus Krist, Božji Sin, i da vjerujući možete imati život u njegovu Imenu.

Isus se javio učenicima na moru

21 Poslije toga ponovno se ukazao Isus učenicima na obali Tiberijadskog mora. A ovako im se ukazao:

2 Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natael iz Kane Galilejske, Zebedejevi sinovi i još druga dvojica njegovih učenika bili su na okupu.

3 Njima je rekao Šimun Petar: "Ja idem loviti ribu." Oni su mu odgovorili: "Idemo i mi s tobom," Nato su odmah izišli i ušli u lađicu, ali te noći nisu ulovili ništa.

4 Ali kad je došlo jutro, stajao je Isus na obali, ali učenici još nisu znali da je to Isus.

5 Tada im Isus rekao: "Djeco, imate li što za jesti?" Oni su mu odgovorili: "Nemamo,"

6 A On im rekao: "Bacite mrežu na desnu stranu lađice i nešto ćete naći," Oni ju onda bacili, ali tada već ju nisu mogli izvući zbog mnoštva riba.

7 Nato učenik kojega je Isus osobito ljubio rekao Petru: "Pa to je Gospodin." Kad je Petar čuo da je to Gospodin, zagrnuo se gornjom haljinom (jer ju je bio skinuo) te skočio u more.

8 A drugi učenici su tada došli s lađicom, jer nisu bili daleko od kopna, otprilike kojih dvjesto lakata, vukući mrežu s ribama.

9 Tada čim su izašli na kopno, opazili su ondje razgorjelu žeravu vatru i na njoj ribu i kruh.

10 Rekao im Isus: "Donesite od riba što ste ih sada ulovili."

11 Šimun Petar se uspeo u lađicu te izvukao na kopno mrežu krcatu velikih riba: sto pedeset i tri ribe. Iako ih je bilo toliko mnogo, mreža se nije rastrgla.

12 Rekao im Isus: "Dodite i doručkujte!" Nitko se od učenika nije usudio pitati ga: "Tko si ti?" Jer su znali da je Gospodin.

13 Isus se primaknuo, uzeo kruh pa im ga dao, isto i ribu.

14 To se već treći put Isus ukazao svojim učenicima otkada je uskrsnuo od mrtvih.

15 Pošto su doručkovali, Isus je upitao Šimuna Petra: "Šimune, sine Jonin, ljubiš li me više nego ovi?" On mu odgovorio: "Da, Gospodine, ti znaš da te ljubim." Rekao mu

Isus. "Pasi moje jaganjce."

16 On ga upitao opet po drugi put: "Šimune, sine Jonin, ljubiš li me?" On mu rekao: "Da, Gospodine, ti znaš da te ljubim." Rekao mu Isus "Pasi moje ovce!"

17 On ga upitao treći put: "Šimune, sine Jonin, ljubiš li me?" Ražalostio se tada Petar što ga je upitao po treći put: "Ljubiš li me?" pa mu rekao: "Gospodine, ti znaš sve, ti znaš da te ljubim." Isus mu je rekao: "Pasi moje ovce!"

18 Zaista, istinu tigovorim, kad si bio mlađi, opasivao si se sam i hodio kamo si htjeo. Ali kad ostariš, raširit ćeš svoje ruke i drugi će te opasivati i voditi kamo ti ne želiš."

19 To je rekao da označi kakvom će smrću proslaviti Boga. A kad je to izgovorio, rekao mu: "Podi za mnom."

20 Petar se osvrnuo i video gdje za njima ide učenik kojega je Isus osobito ljubio; onaj koji se na večeri naslonio na Isusove grudi i upitao: "Gospodine, tko je onaj koji te ima izdati?"

21 Kad ga je opazio, Petar je rekao Isusu: "Gospodine, a što će biti s tim čovjekom?"

22 Isus mu odgovorio: "Ako hoću da on ostane dok opet ne dođem, što je tebi do toga? Ti idi za mnom."

23 Zato se pronio među braćom glas da onaj učenik neće umrijeti. A Isus nije rekao da neće umrijeti, nego: "Ako hoću da on ostane dok opet ne dođem, što je tebi do toga?"

24 Ovo je taj učenik što svjedoči za ovo i napisao je ovo, i mi znamo da je njegovo svjedočanstvo istinito.

25 A ima i mnogo drugoga što je napravio Isus, i kad bi se sve to redom napisalo, mislim da ni cijeli svijet nebi obuhvatio knjige koje bi se napisale! Amen.

Djela

Apostolska

Izbor apostola Matije

1 U svojem prvom djelu, Teofile, napisao sam sve što je Isus počeo praviti i učiti,

2 do dana kad je uznesen na nebo, nakon što je dao zapovijedi apostolima, preko Svetoga Duha, koje je On izabrao,

3 kojima se je pokazao živ poslije svoje muke s nepobitnim dokazima, ukazujući im se kroz vrijeme od četrdeset dana i govoreci im o Božjem kraljevstvu.

4 Dok je On jedanput bio s njima zajedno na okupu, zapovjedio im je da ne odlaze iz Jeruzalema, "nego da čekaju na obećanje Očevo, koje, On reče, ste čuli od mene;

5 jer Ivan je zaista krstio u vodi, a vi ćete biti kršteni u Svetom Duhu, za nekoliko dana."

6 Zato ga oni, kad su se skupili, zapitali: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme obnoviti kraljevstvo Izraelu?"

7 On im odgovorio: "Nije za vas znati vri-

jeme i doba koje je Otac uzeo samo pod svoju osobnu vlast.

8 Ali vi ćete primiti snagu Svetoga Duha kad siđe na vas, i bit ćete moji svjedoci u Jeruzalemu, u cijeloj Judeji i Samariji, pa i sve do kraja zemlje."

9 A kad je sve to rekao, dok su oni gledali, bio je uzdignut ispred njih i oblak ga je uzeo ispred njihovih očiju.

10 Dok su gledali očima uprtih u nebo kako se uzdiže, gle, iznenada stali su kraj njih dva čovjeka u bijeloj odjeći,

11 pa im rekli: "Ljudi Galilejci, zašto stojite zureći u nebo? Ovaj isti Isus, koji je uznesen između vas na nebo, opet će doći na isti način onako kako ste ga vidjeli odlaziti na nebo."

12 Tada su se vratili u Jeruzalem s gore zvane Maslinska, koja je blizu Jeruzalema jedan Subotnji dan hoda.

13 Kada su ušli u grad, otišli su u gornju sobu gdje su obično boravili: Petar, Jakov, Ivan i Andrija; Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov sin Alfejev i Šimun Revnitelj, i Jakovljev sin Juda.

14 Svi su ovi bili jednodušno ustrajni u molitvi, zajedno s nekim ženama, Isusovom majkom Marijom i njegovom braćom.

15 U ono vrijeme Petar je ustao među svima učenicima (bilo ih je zajedno oko sto dvadeset imena) i rekao:

16 "Ljudi i braćo, trebalo se je ispuniti Pisмо koje je prorokovao Sveti Duh na Davidova usta o Judi, koji je bio predvodnik onima koji su uhitili Isusa.

17 On se ubrajao s nama i zadobio udio u ovoj službi."

18 Taj je sada s plaćom za nepravednost kupio njivu; zatim se strmoglavio, raspuknuo po sredini i razlila mu se sva utroba.

19 I to je postalo poznato svima koji prebivaju Jeruzalemu da je ta njiva na njihovom jezikom zove Akeldama, to jest 'Krvna njiva'.

20 Jer napisano u knizi Psalama: 'Neka mu je dom pust, neka nitko u njemu ne živi'; I još: 'Neka njegovu upravu preuzme drugi.'

21 Stoga, jedan od onih ljudi koji su bili s nama cijelo vrijeme koje je Gospodin Isus proveo s nama,

22 počevši od Ivanova krštenja do istoga dana kad je uzet od nas, treba biti skupa s nama svjedokom njegovog uskrsnuća."

23 I tada su predložili dvojicu: Josipa zvanog Barsaba s prezimenom Just i Matiju.

24 Tada su izmolili ovu molitvu: "Gospodine, ti koji poznaješ srca svih ljudi, pokaži nam kojega si od ove dvojice izabrao

25 da preuzme dio ove apostolske službe s

koje je Juda, sagriješivši, ispaо da bi otišao na svoje mjesto!"

26 I bacili su svoje kocke, i kocka je pala na Matiju i on je bio pribrojen jedanaestorici apostola.

Silazak Svetoga Duha. Petrov govor

2 A kad je došao dan Pedesetnice svi su bili jednodušno skupljeni na istom mjestu.

2 Iznenada je s neba došao zvuk, kao kad puše silan vjetar, pa je ispunio svu kuću gdje su sjedili.

3 Tada su im se ukazali razdijeljeni jezici kao od plamena, te na svakoga od njih sišao po jedan.

4 I svi se oni napunili Svetoga Duha te počeli govoriti drugim jezicima, kako im je već Duh davao govoriti.

5 A u Jeruzalemu su boravili Židovi pobožni ljudi, iz svih naroda pod nebom.

6 Kad je nastao taj zvuk, mnoštvo se zgrnulo i ostalo zbunjeno, jer ih je svatko čuo govoriti svojim vlastitim jezikom.

7 Začuđeni i zadviljeni, rekavši jedan drugome: "Nijesu li svi ovi što govore Galilejci?

8 Pa kako to da ih svatko od nas čuje na svojem vlastitom jeziku s kojim smo rođeni?

9 Partinjani, Midjani, Elamljani, žitelji Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Punta i Azije,

10 Frigije i Pamfilije, Egipta i libijskih krajeva oko Cirene; Rimljani koji su na prolazu, Židovi i obraćenici u Židove,

11 Krećani i Arapi; svi mi čujemo ih gdje našim jezicima govore o veličanstvenim Božjim djelima."

12 Tako su svi bili zapanjeni i u dvoumici jedan drugoga pitali: "Što bi ovo moglo biti?"

13 Drugi su podrugljivo govorili: "Napili su se novoga vina."

14 Tada je ustao Petar s jedanaestoricom te povиšenim glasom rekao: "Ljudi Židovi i vi svi što boravite u Jeruzalemu, ovo znajte i riječi mi poslušajte!

15 Ovi ljudi nisu pijani, kako vi to mislite, tek je treći sat dana.

16 Nego to je ono što je rečeno po proroku Joelu: Joel 2,28-32

17 'U posljednje dane dogodit će se, govori Bog, izlit će od svojega Duha na svako ljudsko tijelo; prorokovat će vaši sinovi i vaše kćeri; i vaši će mladići vidjeti viđenja, a vaši će starci sanjati sne.'

18 I na svoje sluge i sluškinje u one dane izlit će od svojega Duha, i oni će prorokovati.

19 Pokazat će čudesa gore na nebu, a znamenja dolje na zemlji: krv i oganj i suklijanje dima.

20 Sunce će se pretvoriti u tamu, a mjesec u krv, prije nego što dođe dan GOSPODINOV, dan velik i slavan.

21 I Dogodit će se da tko god zazove Ime GOSPODINOVO, bit će spašen.'

22 Izraelci, čujte ove riječi: Bog je pred vama potvrdio Isusa Nazarećanina moćnim djelima, čudesima i znamenjem koje, kako i sami znate, Bog je izvršio po njemu među vama.

23 Njega, koji je predan po nepromjenljivoj odluci i predznanju Božjem, i kojega ste vi bezbožničkom rukom razapeli i ubili,

24 kojega je Bog uskrsnuo i oslobodio smrtnih sveza, jer nije bilo moguće da ga drže.

25 Jer David za njega reče: 'Ja neprestano imam Gospodina pred očima. On mi stoji s desne strane da se ne pomaknem.'

26 Zato mi se srce raduje, a jezik kliče od veselja. Čak će mi i tijelo počivati u nadi,

27 jer nećeš ostaviti moju dušu u boravištu mrtvih niti dopustiti da tvoj Svetac istrune.

28 Ti si mi pokazao putove života, ti ćeš me svojom radošću ispuniti.'

29 Ljudi i braćo, dozvolite mi slobodno reći za glavara Davida: umro je i pokopan i grob mu se nalazi među nama do današnjega dana.

30 Ali on onda, kako je bio prorok i kako je znao da mu je Bog uz prisegu obećao da će od ploda njegova tijela, tjelesno, podići Krista da sjedne na njegovo prijestolje,

31 on u proročanskom predviđanju o Kristovom uskrsnuću reče: 'Niti je on ostavljen u boravištu mrtvih, niti mu je tijelo vidjelo trulež.'

32 Toga Isusa, Bog je uskrsnuo, čemu smo mi svjedoci.

33 Zato je sada uzvišen na desnu stranu Boga, nakon što je od Oca primio obećanje Svetoga Duha, i izlio ovo što sada vidite i čujete.

34 Jer David nije uzišao na nebesa već sam rekao: 'Reče Gospodin mojemu Gospodinu: "Sjedni mi s desne strane,

35 dok ne napravim tvoje neprijatelje podnožjem tvojim nogama!"'

36 Zato neka sav dom Izraelov dobro zna de da je Bog napravio i Gospodinom i Kristom toga Isusa kojega ste vi razapeli!'

37 Kad su to čuli, duboko u srcu potreseni rekli su Petru i ostalim apostolima: "Ljudi i braćo, što da napravimo?"

38 Petar im rekao: "Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Krista za

oproštenje grijeha; i primit ćete dar Svetoga Duha.

39 Jer je za vas ovo obećanje za vašu djecu i za sve one iz daleka, koliko ih god pozove k sebi Gospodin naš Bog."

40 Još im je mnogim drugim riječima svjedočio i hrabrio ih, rekavši: "Spasite se od ovoga pokvarena naraštaja!"

41 Tada oni koji su rado primili njegovu riječ pokrstili su se. Tako se onoga dana pridružilo crkvi oko tri tisuće duša.

42 Oni su bili postojani u apostolskom nauku, zajedništvu, lomljenju kruha i u molitvama.

43 Tada je strah ušao u svaku dušu, jer su se događala mnoga čudesna i znamenja po apostolima.

44 Svi koji su vjerovali držali su se zajedno i sve im je bilo zajedničko.

45 Prodavali bi svoja sva imanja i dijelili svakom prema njegovoj potrebi.

46 Postojano svaki dan bili su jednodušno u hramu, a po kućama bi lomili kruh i zajedno uzimali hranu vesela i priprosta srca.

47 Hvalili su Boga i zato uživali naklonost svega naroda. A Gospodin je svaki dan dodavao crkvi one koji su se spasavali.

Petar ozdravlja hroma od rođenja

3 Nato su Petar i Ivan išli zajedno gore u hram devetog sata, kad je bio sat molitve.

2 Baš tada su ljudi nosili nekog čovjeka hroma od rođenja, kojega su svaki dan polagali pred hramska vrata zvana Krasna, da bi mogao prositи milostinju od posjetilaca hrama.

3 A on kad je opazio Petra i Ivana, koji su htjeli ući u hram, zamolio ih za milostinju.

4 A Petar zajedno s Ivanom uperio u njega pogled pa mu rekao: "Pogledaj u nas!"

5 On ih je pomno promatrao u iščekivanju da će od njih nešto dobiti.

6 Tada mu rekao Petar: "Ja nemam ni srebra ni zlata, ali ono što imam, to ti dajem: U Ime Isusa Krista Nazarećanina, ustani i hodaj!"

7 I prihvatio ga za desnu ruku i podignuo na noge, a ovomu su odmah očvrsnule noge, gležnji i stopala.

8 Tako je on skočio, ustao i počeo hodati, i s njima ušao u hram, hodajući, poskakujući i hvaleći Boga.

9 Tako ga je sav narod video kako hoda i hvali Boga.

10 Ljudi su prepoznali da je to onaj koji je zbog milostinje sjedio na Krasnim vratima hrama. Oni se napunili čuđenjem i divljenjem zbog onoga što mu se dogodilo.

11 Kako hromi koji je ozdravio nije ostav-

Ijao Petra i Ivana, sav se narod divio i čudio pa su potrčali svi zajedno k njima u trijem zvani Salomonov.

12 Kada je to vidio Petar, progovorio je narodu: "Izraelci, zašto se čudite ovomu? Zašto ste uprli pogled u nas, kao da smo mi svojom snagom ili pobožnošću napravili da ovaj može hodati?"

13 Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev, Bog naših otaca proslavio je svojega Slugu Isusa, kojega ste vi predali i kojega ste se odrekli pred Pilatom kad je ovaj odlučio osloboditi ga.

14 Vi ste se odrekli Sveca i Pravednika, i tražili ste da vam se da jedan ubojica, **15** a ubili ste Princa života, kojega je Bog uskrsnuo od mrtvih, čemu smo mi svjedoći.

16 Njegovo Ime, kroz vjeru u njegovo Ime, baš je napravilo ovoga čovjeka jakim, kojega vidite i poznajete. Da, ta vjera koja dolazi od Njega vratila je ovomu potpuno zdravlje naočigled svih vas.

17 Ali, braćo, ja znam da ste vi to napravili iz neznanja, kao i vaši glavari.

18 Bog je tako ispunio ono što je unaprijed navijestio preko svih proroka, da će njegov Krist trpjeti.

19 Stoga, pokajte se i obratite da vam se izbrišu vaši griesi, tako da bi mogla doći vremena osvježenja i utjehe od Gospodi-NOVE nazočnosti,

20 i da bi vam On poslao Isusa Krista koji vam je bio propovijedan;

21 Onoga kojega nebo treba primiti do vremena sveopće obnove koju je Bog navijestio odavno preko svih svojih svetih proroka od postanka svijeta.

22 Jer je Mojsije zaista rekao ocima: 'Gospodin Bog vaš podignut će vam između vaše braće proroka poput mene. Njega slušajte u svemu što vam god reče.'

23 I doći će vrijeme, kad će se svaka duša koja neće poslušati toga proroka uništiti iz naroda.'

24 Ali i ostali proroci, koji su vam govorili od Samuela i drugih poslije njega, isto su tako navješčivali ovo vrijeme.

25 Vi ste sinovi proroka i zavjeta koji je Bog sklopio s vašim ocima kad je rekao Abrahamu: 'U tvojemu će potomstvu biti blagoslovljena sva pleme na zemlji.'

26 Najprije vam je Bog podignuo i poslao svojega Sina Isusa da vas blagoslovi, da se svaki pojedini od vas obrati od svoje zloće."

Petar i Ivan pred sudom

4 Tada dok su oni još govorili narodu, pristupili su k njima svećenici, starje-

šine hrama i saduceji,

2 uzrujani što su učili narod i po primjeru Isusovom navješčivali uskrsnuće od mrtvih.

3 I digli na njih ruke i stavili ih u zatvor do sutra, jer je već bila večer.

4 Ali ipak, mnogi koji su čuli riječ povjerovali su, tako da se njihov broj povećao otprilike na pet tisuća.

5 Sutradan su se članovi Vijeća starještine pismoznanci,

6 i visoki svećenik Ana, Kaifa, Ivan, Aleksandar, i svi koliko ih je bilo od svih visoko-svećeničkih redova, sastali u Jeruzalemu.

7 Oni su izveli apostole i postavili ih među sebe te ih upitali: "Kakvom vlašću ili u čije ste ime to napravili?"

8 Tada im Petar, pun Svetoga Duha, rekao: "Vladari naroda i izraelske starještine!

9 Ako nas danas sudski ispitujete o dobročinstvu napravljenom jednom bolesniku i po kojem je ovaj ozdravio,

10 neka bude na znanje svima vama i cijelom izraelskom narodu, da po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi razapeli, a kojega je Bog uskrsnuo od mrtvih, po njemu zdrav stoji ovaj čovjek pred vama.

11 To je 'kamen koji ste vi graditelji odbacili, postao je glavni ugaoni kamen.'

12 Spasenja nema ni u kome drugome, jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima po kojemu se možemo spasiti."

13 A kad su vidjeli Petrovu i Ivanovu smjelost i saznali da su neuki i neizvježbani ljudi, počeli se diviti. I shvatili su da su oni bili sa Isusom.

14 Ali nisu mogli ništa reći protiv njih, jer su vidjeli ozdravljenu čovjeka kako stoji s njima.

15 A kad su im zapovjedili da izidu iz vijećnice, počeli su među sobom raspravljati,

16 govoreći: "Što da napravimo s tim ljudima? Jer, zaista, to je poznato svima koji borave u Jeruzalemu da je kroz njih napravljeno ovo čudo, i mi to ne možemo nijekatiti.

17 Ali da se ovo ne raširi još više među narodom, strogo im zaprijetimo da ubuduće nikome ne govore o tomu imenu."

18 Tada su ih pozvali unutra te im strogo zabrane da o Isusovu Imenu govore uče.

19 Ali su im Petar i Ivan odgovorili: "Sami prosudite je li pravo pred Bogom da se više pokoravamo vama nego Bogu.

20 Jer mi ne možemo drukčije, nego govoriti ono što smo vidjeli i čuli."

21 Kako nisu mogli naći nikakve izlike da ih kazne, ponovno su im zaprijetili i otpustili ih zbog naroda, jer su svi slavili Boga zbog onoga što se dogodilo.

22 Jer čovjeku na kome se dogodilo čudesno ozdravljenje bilo je više od četrdeset godina.

23 Kad su bili pušteni na slobodu, vratili se svojima te im priopćili sve što su im rekli svećenički glavari i starješine.

24 Kako su to čuli, jednodušno su podigli glas k Bogu te rekli: "Gospodine, ti si Bog, koji si stvorio nebo, zemlju, more i sve ono što je u njima,

25 koji si rekao na usta našega oca Davida, svojega sluge: 'Zašto se bune narodi, a plemena snuju ništavne stvari?

26 Zemaljski se kraljevi digli, a vladari udružili protiv Gospodina i protiv njegova Krista.'

27 Jer zaista su se udružili Herod i Poncije Pilat zajedno s neznabوćima i izraelskim plemenima protiv tvojega svetog Sluge Isusa, kojega si pomazao,

28 da ostvare sve što je tvoja snaga i mudrost unaprijed odredila da se dogodi.

29 A sada, Gospodine, pogledaj na njihove prijetnje pa svojim slugama daj da neustrašivo navješćuju tvoju riječ,

30 da pružiš svoju ruku za ozdravljenja, znamenja i čudesa po Imenu tvojega svetog Sluge Isusa."

31 Dok su jedanput molili, potreslo se mjesto na kojem su bili skupljeni; i svi su se napunili Svetim Duhom te su neustrašivo navješćivali Božju riječ.

32 Tako je mnoštvo onih koji su vjerovali bilo jedno srce i jedna duša. Nitko nije nazivao svojim vlasništvom ono što je posjedovao, nego je među njima sve bilo zajedničko.

33 Apostoli su s velikom silom svjedočili za uskrsnuće Gospodina Isusa; i velika je milost bila nad njima svima.

34 Među njima nitko nije oskudijevao, jer bi svi posjednici zemljišta i kuća to prodavalii te novac od prodanih stvari donosili

35 i stavljali pred noge apostolima, a oni su to dijelili svakom pojedincu prema njegovim potrebama.

36 Tako je Josip, kojega su apostoli prozvali Barnaba, (što znači sin utjehe,) Levit, rodom s Cipra,

37 posjedovao njivu, koju je prodao i novac donio te ga stavio pred noge apostolima.

Ananija i Safira

5 Neki čovjek imenom Ananija, sa svojom ženom Safirom, prodao je imanje.

2 A zadržao je za sebe dio utrška sa znamnjem žene, a ostatak donio i stavio pred noge apostolima.

3 Tada mu Petar rekao: "Ananija, zašto ti je sotona napunio srce tako da lažeš Svetom

Duhu i da zadržiš za sebe dio utrška od svojega imanja?

4 Dok je bilo neprodano, nije li bilo tvoje? I kako je prodano, nije li bilo na tvojem raspolaganju? Zašto si u svojem srcu smislio to napraviti? Nijesi slagao ljudima, nego Bogu."

5 Tada Ananija čim je čuo te riječi, pao je te izdahnuo. Tako je ušao velik strah u sve koji su to čuli.

6 Mladići su ustali, zamotali ga, iznijeli i pokopali ga.

7 Poslije koja tri sata ušla je i njegova žena, ne znajući što se dogodilo.

8 Petar joj rekao: "Reci mi, jeste li za toliko prodali zemljište?" "Da, za toliko," odgovorila je ona.

9 Tada joj rekao Petar: "kako to, zašto ste se dogovorili da zajedno kušate Duha GOSPODINOVA? Gle! Već su na vratima noge onih koji su pokopali tvojega muža, da i tebe iznesu!"

10 Tada je ona odmah pala njemu do nogu te izdahnula. A kad su mladići ušli, našli su ju mrtvu; pa ju iznijeli i pokopali do njezina muža.

11 Velik strah spopao je svu crkvu i sve koji su to čuli.

12 A preko ruku apostolskih događala su se mnoga čuda i čudesna znamenja u narodu. Oni su bili svi zajedno i u skladu u Salomonovu trijemu.

13 Od ostalih nitko se nije usuđivao doći k njima blizu, a narod ih je visoko cijenio.

14 I sve više vjernika, mnoštvo muževa i žena, pridruživalo se Gospodinu.

15 Toliko da su čak na ulice iznosili bolesnike i stavljali ih na ležaljke i sjedala, da barem sjena Petrova, dok je prolazio, padne na nekoga od njih.

16 Mnogi su dolazili i iz okolnih gradova u Jeruzalem i donosili bolesnike i one koje su mučili nečisti duhovi. I svi su bili ozdravljeni.

17 Tada se digli, puni zavisti, visoki svećenik i sve njegove pristaše (to jest saducejska sljedba,)

18 pa su pohvatali apostole i strpali ih u javni zatvor.

19 Ali je noću Gospodinov anđeo otvorio vrata zatvora, izveo ih pa im rekao:

20 "Idite i navješćujte u hramu narodu sve riječi ovoga života!"

21 A kad su oni to čuli, ušli su u hram rano ujutro i počeli učiti. Ali je uto došao visoki svećenik s onima koji su bili s njim, sazvali Vijeće sa svim starješinama Izraelovih sinova i poslali stražare u zatvor da ih dovedu.

22 Ali kad su stražari stigli ondje i nisu ih

našli u zatvoru vratili se i izvijestili,
23 rekavši: "Našli smo zatvor zaista zaključan sa svom pažnjom i stražare gdje stražare pred vratima. Ali kad smo vrata otvorili, unutra nismo našli nikoga."

24 Kad su čuli te riječi, kako starješina hrama tako i svećenički glavari, posvezbunjeni zbog apostola, pitali su se kako se to dogodilo.

25 Uto je ušao netko te im javio, govoreći: "Eno, oni ljudi što ste ih bacili u zatvor stoje u hramu i poučavaju narod!"

26 Nato je otišao zapovjednik sa stražarima hrama te ih doveo bez nasilja, jer su se bojali naroda da ih ne bi kamenovao.

27 A kad su ih oni doveli, stavili ih pred Vijeće. Visoki svećenik ih upitao,

28 govoreći: "Nijesmo li vam oštro zabranili da učite o tomu imenu? A vi ste, evo, napunili Jeruzalem svojim naukom i kanite baciti na nas krv toga čovjeka."

29 Tada su im odgovorili Petar i drugi apostoli: "Treba se više pokoravati Bogu nego ljudima.

30 Bog naših otaca uskrsnuo je Isusa, kojega ste vi ubili vješajući ga na križ.

31 Njega je Bog svojom desnicom uzvisio za Vladara i Spasitelja, da Izraelu da pokajanje i oproštenje grijeha.

32 A mi smo tomu svjedoci; isto i Sveti Duh kojega je Bog dao onima koji mu se pokoravaju."

33 Kad su to čuli, vrlo su se razljutili te ih nakanili ubiti.

34 Tada je ustao jedan od članova Vijeća, neki farizej imenom Gamaliel, učitelj Zakkona i poštovan od svega naroda, te on zapovjedio da apostole malo izvedu van.

35 Zatim je rekao onima: "Ljudi, Izraelci, promislite dobro što kanite napraviti s tim ljudima!

36 Prije ovoga vremena podignuo se Teuda, tvrdeći da je nešto osobito, i uz njega je pristalo oko četiri stotine ljudi. On je bio ubijen, a sve njegove pristaše raspršene i od toga nije bilo ništa.

37 Poslije njega, u doba popisa pučanstva, podignuo se Juda Galilejac i povukao dosta naroda za sobom. I on je poginuo, a sve njegove pristaše bile su raspršene.

38 A za ovo sada, velim vam: klonite se tih ljudi i pustite ih! Jer ako njihov pothvat i djelo potječe od ljudi, propast će,

39 ali ako dolazi od Boga, nećete ga moći uništiti, osim da se sami nađete u boju protiv s Boga!"

40 Tada su pristali na njegov prijedlog, dozvali k sebi apostole te su ih isibali i zapovjedili da ne govore o Isusovu Imenu pa ih otpustili.

41 A oni su napustili Vijeće vrlo veseli što su bili ubrojeni među dostojnima trpjeti pogrde za Njegovo Ime.

42 I svaki dan u hramu i po svim kućama nisu prestali naučavati i navješćivati Isusa kao Krista.

Stjepan pred visokim vijećem

6 U ono vrijeme, kako je rastao broj učenika, počeli su mrmljati Helenisti (Grci) protiv Hebreja, jer da se njihove udovice zapostavljaju u svakidašnjoj pomoći.

2 Tada su Dvanaestorica dozvali k sebi učenike te im rekli: "Nije pravo da mi pustimo Božju riječ pa da služimo za stolovima.

3 Zato, braćo, radije pronadite među sobom sedam ljudi na dobru glasu, punih Svetoga Duha i mudrosti, pa ćemo njih postaviti nad tim poslom,

4 a mi ćemo se postojano posvetiti molitvi i službi Riječi."

5 Prijedlog se svidjeo svemu mnoštvu te su izabrali Stjepana, čovjeka punog vjere i Svetoga Duha, zatim Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmena te bivšeg obraćenika na židovsku vjeru Nikolu iz Antiohije, 6 koje su postavili pred apostole; a oni su se molili i položili na njih ruke.

7 Božja riječ se širila bez prestanka, a broj učenika u Jeruzalemu naveliko rastao i mnogo se svećenika pokoravalo vjeri.

8 Stjepan, pun vjere i snage, izvodio je velika čudesa i znamenja među narodom.

9 Tada se podigli neki pripadnici sinagoge, zvana sinagoga Slobodnjaka, (Cirenaca, Aleksandrinaca iz Cilicije i Azije,) te su počeli raspravljati sa Stjepanom.

10 Ali nisu mogli odoljeti mudrosti i Duhu kojim je govorio.

11 Tada su podgovorili neke ljudi da izjavе: "Mi smo ga čuli gdje govoriti pogrdne riječi protiv Mojsija i Boga."

12 Tako su razdražili narod, starješine i pismoznance, zatim su pristupili k njemu, uhitili ga i izveli pred Vijeće.

13 Tu su doveli i lažne svjedoček koji su izjavili: "Ovaj čovjek neprestano govoriti protiv ovoga svetog mjesa i Zakona.

14 Mi smo ga čuli gdje govoriti da će Isus, onaj Nazarećanin, srušiti ovo mjesto i promijeniti bogoslužje koje nam je predao Mojsije."

15 Nato svi koji su sjedili u Vijeću uprli pogled u Stjepana i opazili da mu je lice poput lica od anđela.

Stjepan i njegovo kamenovanje

7 Tada ga upitao visoki svećenik: "Je li to tako?"

2 A on je odgovorio: "Ljudi, braćo i oci, čuj-

te, Bog slave ukazao se našem ocu Abramu za njegova boravka u Mezopotamiji, prije nego što se nastani u Haranu, 3 i rekao mu: 'Iziđi iz svoje zemlje i od svojega roda i hajde u zemlju koju će ti Ja pokazati.'

4 Tada je on napustio kaldejsku zemlju i nastanio se u Haranu. A odatle ga, nakon smrti njegova oca, preselio u ovu zemlju u kojoj sada boravite.

5 U njoj mu nije dao nikakva vlasništva, ni jednu stopu zemlje, nego mu je obećao, dok još nije imao djeteta, dati u posjed njemu i njegovu potomstvu poslije njega.

6 Uz to mu Bog rekao ovako: da će njegovo potomstvo boraviti u tudioj zemlji, da će ga staviti u ropstvo i zlostavljati četiri stotine godina.

7 'Ali narodu kojemu budu robovali,' reče Bog, 'ja će suditi, a potom će izići i štovati me ovom mjestu.'

8 Zatim mu je dao zavjet obrezanja. I tako Abrahamu se rodio Izak i obrezao ga osmi dan, Izaku se rodio Jakov, a Jakovu se rodilo dvanaest patrijarha.

9 A patrijarsi su iz zavisti prodali Josipa u Egipat. Ali Bog je bio s njim,

10 i izbavljao ga od svih njegovih nevolja i dao mu naklonost i mudrost pred faronom, egipatskim kraljem, koji ga je postavio upraviteljem Egipta i svega svojeg doma.

11 Tada je došla glad i velika bijeda na sav Egipat i Kanaan, te naši oci nisu mogli naći hrane.

12 Kad je Jakov čuo da u Egiptu ima žita, poslao je ondje naše oce prvi put.

13 A drugi put Josip se otkrio svojoj braći i tako je i Faraon doznao za Josipovo podrijetlo.

14 Tada je Josip zapovjedio da se k njemu dozove njegov otac Jakov sa cijelom rodbinom, u svemu sedamdeset i pet osoba.

15 Tada je Jakov sišao u Egipat, gdje je umro on i naši oci.

16 I bili su preneseni u Sihem i položeni u grob, koji je u Sihemu kupio za srebro Abraham, od sinova Hamorovih.

17 Ali kako se bližilo vrijeme da se treba ispuniti obećanje koje je Bog dao Abramu, tako se povećavao narod i množio u Egiptu,

18 sve dok Egipatom nije zavladao novi kralj, koji nije znao više ništa o Josipu.

19 Taj je kralj lukavo postupao s našim narodom, zlostavljao naše oce, sileći ih da izlažu svoju djecu, da ne ostaju na životu.

20 U to se vrijeme rodio Mojsije i bio je po Božjoj volji. Tri je mjeseca bio odgajan u kući svojega oca.

21 A kad je bio izbačen, posvojila ga je faronova kćer i sebi othranila za sina.

22 Tako je Mojsije bio poučen u svoj egipatskoj mudrosti i bio je silan u svojim riječima i djelima.

23 Kad mu je bilo četrdeset godina, srce mu je poželjelo pohoditi svoju braću, Izraelove sinove.

24 Kad je vidio kako se na jednomu pravi nasilje, uzeo ga u obranu i osvetio zlostavljenoga, ubivši Egipćanina.

25 Mojsije je mislio da će njegova braća razumjeti da će Bog svojom rukom donijeti im oslobođenje, ali oni nisu razumjeli.

26 Sutradan se pokazao među njima dok su se tukli te ih pokušao pomiriti: 'Ljudi, rekao im, braća ste, zašto pravite nasilje jedan drugome?'

27 Ali onaj koji je pravio nasilje odgurnuo ga i rekao: 'Tko je tebe postavio za glavara i sudca nad nama?

28 Kaniš li ubiti i mene kao što si jučer ubio Egipćanina?'

29 Zbog te riječi Mojsije je pobegao i nastanio se kao stranac u zemlji midjanskoj, gdje je imao dva sina.

30 Kad je prošlo četrdeset godina, ukazao mu se GOSPODINOV Andeo u pustinji Sinajske gore, u plamenu zapaljena grma.

31 Kad je Mojsije opazio, začudio se viđenju. Dok se približavao da pažljivo pogleda, došao mu Gospodinov glas,

32 govoreći: 'Ja sam Bog tvojih otaca: Abrahamov Bog, Izakov Bog i Jakovljev Bog.' Sav drščući, Mojsije se nije više usudio pogledati.

33 Tada mu Gospodin rekao: "Izuj obuću sa svojih nogu, jer je mjesto na kojem stojiš sveta zemlja.

34 Dobro sam zaista video muku svojega naroda koji je u Egiptu i čuo njegovo uzdišanje. Zato sam sišao da ga oslobodim. I sad hajde da te pošaljem u Egipat."

35 Onoga Mojsija kojega su odbili riječima: 'Tko je tebe postavio za glavara i sudca?' Poslao im Bog kao vladara i osloboditelja po Anđelu, onome koji mu se ukazao u grmu.

36 On ih je izveo, nakon što im pokazao čudesa i znamenja u egipatskoj zemlji, u crvenom moru i u pustinji četrdeset godina.

37 To je onaj Mojsije koji je rekao sinovima Izraelovim: 'Gospodin vaš Bog će vam između vaše braće podignuti proroka poput mene; njega slušajte.'

38 To je onaj koji je bio u skupini u pustinji s Anđelom koji mu je govorio na Sinajskoj gori i s našim ocima; onaj koji je primio žive riječi da ih nama da;

39 kome se nisu htjeli pokoriti naši oci, nego su ga odbacili i srcem okrenuli natrag u Egipat,

40 rekavši Aronu: 'Napravi nam bogove koji će nas predvoditi, jer ne znamo što je bilo od Mojsija koji nas je izveo iz Egipta.'

41 Zato su u ono vrijeme napravili zlatno tele, prinijeli žrtvu tom idolu te počeli klicati nad djelom svojih ruku.

42 Tada se Bog okrenuo i pustio ih da se klanjaju nebeskoj vojsci, kao što je napisano u knjizi Proroka: 'Zar ste mi prinosili žrtve klanice i prinosnice četrdeset godina u pustinji, o dome Izraelov?

43 Nosili ste sobom šator Molohov, zvjezdnu boga Refana: idole ste napravili da ih štujete. Zato će vas prognati s onu stranu Babilona!'

44 Naši su oci u pustinji imali sobom šator svjedočanstva, kako je to naredio onaj koji je govorio s Mojsijem da ga napravi prema uzorku koji je vidio.

45 Kad su ga primili naši oci, donijeli su ga pod vodstvom Jošue u zemlju koju su zaposjeli od neznabozaca što ih je Bog protjerao ispred naših otaca, sve do Davidovih dana.

46 Ovaj je našao milost pred Bogom te je molio da podigne prebivalište Jakovljevu Bogu.

47 Ali mu je istom Salomon sagradio kuću.

48 A Svevišnji ne prebiva u hramovima napravljenim ljudskom rukom, kako je to prorok rekao:

49 Nebo je moje prijestolje, a zemlja je podnožje mojim nogama. Kakvu ćete mi kuću sagraditi, govorи Gospodin, ili kakvo je mjesto mojega počivanja?

50 Nije li moja ruka sve ovo napravila?

51 Ljudi tvrde šije, neobrezanih srdaca i ušiju! Vi se uvijek opirete Svetom Duhu; kako vaši oci tako i vi.

52 Koga od proraka nisu progonili vaši oci? Poubijali su one koji su unaprijed najavljivali dolazak Pravednika, kojega ste vi sada već izdali i ubili.

53 Vi baš koji ste primili Zakon preko andela, ali ga nijeste držali."

54 Kad su to čuli, uskipio im bijes u srcima te na njega počeli škripati zubima.

55 A on, pun Svetoga Duha, upro pogled u nebo i video slavu Božju i Isusa gdje stoji Bogu s desne strane, te rekao:

56 Evo, gledam otvorena nebesa i Čovječjega Sina gdje stoji Bogu s desne strane."

57 Nato su oni povikali jakim glasom, zatiskivajući uši te kao jedan navalili na njega.

58 Izbacili ga izvan grada i kamenovali.

A svjedoci odložili haljine svoje do nogu mladića koji se zvao Savao.

59 Dok su kamenovali Stjepana, on je privizavao Boga, rekavši: "Gospodine Isuse, primi moj duh!"

60 Zatim je kleknuo i viknuo jakim glasom: Gospodine, ne uzmi im ovo za grieh! Kad je to rekao, usnuo je.

Obraćenje i krštenje Etiopljanina

8 A Savao je odobravao njegovo ubojstvo. Onoga istog dana nastao je velik progon crkve u Jeruzalemu, te se svi krščani, osim apostola, raspršili po judejskim i samarijskim krajevima.

2 A pobožni ljudi su pokopali Stjepana i priredili za njim veliku posmrtnu žalost.

3 Savao je pak pustošio crkvu; idući iz kuće u kuću izvlačio je iz njih ljudi i žene te ih predavao u zatvor.

4 A oni koji su bili raspršeni prolazili su iz jednog kraja u drugi propovijedajući Riječ.

5 Tako je Filip sišao u glavni grad Samarije i tu je propovijedao Krista.

6 Narod je jednodušno poklanjao pažnju Filipovim riječima, dok ga je slušao i gledao čudesa koja je izvodio.

7 Jer su nečisti duhovi izlazili s velikom vikom iz mnogih opsjednutih, a mnogi koji su bili uzeti i hromi ozdravili.

8 I nastala je velika radost u onom gradu.

9 Bio je ondje u tom gradu neki čovjek imenom Šimun, on se bavio vračanjem i zavodio samarijski narod i pravio se da je on nešto veliko,

10 zato su svi, od najmanjega do najvišega, pristajali uz njega i tvrdili, rekavši: "Ovaj je čovjek sila Božja."

11 A oni su pristajali uz njega jer ih je dugo vremena zanosio svojim vračanjem.

12 Ali kad su povjerovali Filipu koji je navješćivao Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu i o imenu Isusa Krista, pristali su da se krste, i ljudi i žene.

13 Tada Šimun koji je postao vjernik; te primivši krštenje, neprestano je bio uz Filipa i divio se gledajući velika čudesa i znamenja koja su se događala.

14 Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija primila Božju riječ, poslali su ondje Petru i Ivanu.

15 Kad su oni sišli k Samarijancima, pomolili se za njih da prime Svetoga Duha.

16 Jer još ni na jednoga od njih nije sišao; bili su samo kršteni u Ime Gospodina Isusa.

17 Tada su Petar i Ivan položili na njih ruke, i oni su primili Svetoga Duha.

18 Kad je Šimun video da se Sveti Duh daje polaganjem apostolskih ruku, ponudio im novaca

19 rekavši: "Dajte i meni tu vlast da onaj na koga položim ruku primi Svetoga Duha."

20 A Petar mu rekao: "Neka propadne tvoj novac zajedno s tobom, jer si vjerovao da dar Božji možeš steći novcem!"

21 Ti nemaš ni dijela ni udjela u ovom, jer srce tvoje nije pravo pred Bogom.

22 Zato se odvrati od te svoje zloće i moli Gospodina da ti oprosti tu namisao tvojega srca.

23 Jer vidim da si otrovan gorkošću i okovan nepravdom."

24 Tada im Šimun odgovorio: "Molite radije vi Gospodina za mene, da me ne snađe ništa od onoga što rekoste.

25 Oba apostola, pošto su posvjedočili i propovijedali Božju riječ, vratili su se u Jeruzalem propovijedajući Radosnu vijest u mnogim samarijskim selima.

26 Tada je Gospodinov anđeo rekao Filipu: "Ustani i idi prema jugu, na put koji se spušta iz Jeruzalema u Gazu." To je pustoš.

27 Filip je ustao i otišao. I gle, čovjek Etiopljanin, uškopljenik, dvorjanik Kandake, etiopske kraljice, imao je veliku vlast i bio je nad cijelom njezinom riznicom, a bio je u Jeruzalemu gdje je išao vršiti bogoštovlje.

28 Vraćao se kući, sjedeći u svojim kolima i čitajući proroka Izajiju.

29 Tada je Duh rekao Filipu: "Idi žurno i pridruži se tim kolima!"

30 Kad je Filip pritrčao k njemu i čuo da onaj čita proroka Izajiju, upitao ga: "Razumiješ li to što čitaš?"

31 On je rekao: "Pa kako bih razumio ako me tko ne uputi?" I pozvao je Filipa da se popne i sjedne pokraj njega.

32 A odjeljak iz Pisma koji je čitao bio je ovaj: "Vodili ga na klanje kao ovcu; kao što je janje nijemo pred onima koji ga striže, tako on nije otvorio svojih usta.

33 U njegovom poniženju uzeta mu je njegova pravednost. Tko će opisati njegov naraštaj? Jer se život njegov sa zemlje uzima."

34 Nato se uškopljenik obratio Filipu, rekavši: "Molim te, o kome prorok ovo govori, o sebi ili o kome drugom?"

35 Tada je Filip otvorio usta te mu, polazeći od toga mjesta iz Pisma, navješćivao mu Radosnu vijest o Isusu.

36 Putujući tako došli su do neke vode i uškopljenik je rekao: "Gle, evo vode! Što me sprečava biti kršten?"

37 A Filip mu rekao: "Ako ti vjeruješ od svega svojega srca, možeš." A on je od-

govorio: "Ja vjerujem da je Isus Krist Božji Sin."

38 I on je zapovjedio da se zaustave kola. Tada su obojica, Filip i uškopljenik, sišli u vodu i Filip ga je krstio.

39 A kad su oni izišli iz vode, Gospodinov Duh odnio je Filipa, tako da ga uškopljenik više nije vido, dok je on sav radostan nastavio svojim putom.

40 A Filip se našao u Azotu te prolazeći, propovijedao je Radosnu vijest, po svim gradovima dok nije došao u Cezareju.

Obraćenje Savlovo

9 A Savao, koji je sve dalje disao prijetnjom i ubistvom protiv GOSPODINOVIH učenika, obratio se visokom svećeniku, 2 te od njega zatražio pisma za sinagoge u Damasku da bi, ako ondje otkrije priпадnike ovoga Puta, i ljudi i žene, mogao svezane dovesti u Jeruzalem.

3 A kad se on na svojem putovanju približio Damasku, iznenada ga s neba obasjala svjetlost.

4 Tada je on pao na zemlju i čuo glas, govoreci mu: "Savle, Savle, zašto me progoniš?"

5 A on je rekao: "Tko si ti, Gospodine?" a Gospodin mu rekao: "Ja sam Isus, kojega ti progoniš. Teško ti je u bodljike nogom udarati."

6 A on je zapanjen i drščući rekao: "Gospodine, što hoćeš da radim?" A Gospodin mu rekao: "Sada ustani i idi u grad, i tu će ti se reći što moraš uraditi!"

7 Njegovi su suputnici ostali nijemi od čuđenja, jer su čuli glas, a nisu vidjeli nikoga.

8 Tada je Savao ustao sa zemlje, ali ni otvorenih očiju nije vido ništa. A oni su ga vodeći za ruku doveli u Damask.

9 Ostao je ondje tri dana a da nije vido, ni jeo ni pio.

10 U Damasku je bio tada neki učenik imenom Ananija, kojemu je Gospodin u viđenju rekao: "Ananija!" A on je rekao: "Evo me, Gospodine."

11 Gospodin mu rekao: "Ustani i idi u ulicu koja se zove Ravna pa u Judinoj kući potraži čovjeka iz Tarsa zvanog Savla, gle on se baš moli.

12 I on je u viđenju video čovjeka imenom Ananiju kako je ušao k njemu i položio ruke na njega da bi opet progledao."

13 Tada je Ananija odgovorio: "Gospodine, od mnogih sam čuo za toga čovjeka kolika je zla nanio tvojim svetima u Jeruzalemu.

14 I ovdje ima vlast od svećeničkih glavarava da sveže sve koji prizivaju tvoje Ime."

15 Ali mu Gospodin rekao: "Idi, jer je taj

čovjek moja izabrana posuda da ponese moje Ime pred neznabosce, kraljeve, i Izraelove sinove.

16 Ja ču mu pokazati koliko mora trpjeti za moje Ime”

17 Ananija je otišao svojim putom te ušao u spomenutu kuću i položio ruke na Savla, rekavši: “Brate Savle, poslao me Gospodin Isus, koji ti se ukazao na putu kojim si išao ovdje, da možeš primiti vid i da se napuniš Svetim Duhom.”

18 I odmah mu spalo s očiju nešto kao ljuške; i on je tada progledao te ustao i bio kršten.

19 Nato kad je uzeo hranu, vratila mu se snaga. Tada je Savao proveo neko vrijeme s učenicima u Damasku.

20 Odmah je počeo propovijedati u sinagogama da je Isus Božji Sin.

21 Onda su svi koji su ga slušali ostali začudeni, rekavši: “Nije li ovo onaj koji je u Jeruzalemu uništavao one koji prizivaju ovo ime, i došao je ovdje samo zato da ih svezane odvede svećeničkim glavarima?”

22 Ali je Savao bio sve jači i sve je više zbunjivao Židove u Damasku, dokazujući da je Isus Krist.

23 Nakon mnogo dana, Židovi se dogovorili da ga ubiju.

24 Ali je Savao doznao za njihovu zavjeru. A oni su pazili na gradskim vratima danju i noću kako bi ga ubili.

25 Ali su ga učenici uzeli i noću ga spustili u velikoj košari preko gradskih zidina.

26 Kad je Savao došao u Jeruzalem, nastojao se približiti učenicima; ali su ga se oni svi bojali, jer nisu vjerovali da je on zaista učenik.

27 Nato ga je uzeo Barnaba i odveo k apostolima te im objasnio kako je Savao dok je bio na putu, vido Gospodina koji mu je govorio i kako je on u Damasku smjelo propovijedao u Ime Isusovo.

28 Otada je bio s njima u Jeruzalemu ulazeći i izlazeći

29 Smjelo propovijedajući u Ime Gospodinovo i raspravljao s Helenistima a oni su pokušavali ubiti ga.

30 Kad su to saznala braća, odvela su ga dolje u Cezareju, a odatle ga poslali u Tars.

31 Tada su crkve po cijeloj Judeji, Galileji i Samariji bile u miru; izgradivale se i živjele u strahu Gospodinovu i umnožavale se utjehom Svetoga Duha.

32 Tako jedanput, kad je Petar obilazio svuda, došao je i k svetima koji su živjeli u Lidi.

33 Ondje je našao nekog čovjeka imenom Eneju koji je osam godina ležao na postelji

jer je bio uzet.

34 Petar mu rekao: “Eneja, ozdravlja te Isus Krist. Ustani i prostri sam sebi!” I on je odmah ustao.

35 Vidjevši ga svi žitelji Lide i Šarona obratili se Gospodinu.

36 U Jopi je bila neka učenica imenom Tabita, što znači Košuta. Ta žena je bila puna dobrih djela ljubavi i djela milosrđa koja je dijelila.

37 Dogodilo se baš u ono vrijeme da je ona oboljela te umrla. Kada su ju okupali, stavili su ju u gornju sobu.

38 A kako je Lida blizu Jope, učenici su čuli da je Petar u Lidi, poslali su k njemu dva čovjeka s molbom da ne okljeva doći k njima.

39 Petar se tada podignuo i krenuo s njima. A kad je došao ondje, odveli su ga u gornju sobu. Svi su se u suzama okupili oko njega te mu pokazali haljetke i haljine koje je izradila Košuta dok je još bila s njima.

40 Petar je istjerao sve van te kleknuo i pomolio se. Zatim se okrenuo prema mrtvom tijelu i rekao: “Tabita, ustani!” Ona je tada otvorila oči, pogledala Petra te sjela.

41 Tada joj on pružio svoju ruku i podignuo ju, zatim je dozvao svece i udovice te im ju pokazao živu.

42 Vijest o tom raširila se po cijeloj Jopi te su mnogi prigrili vjeru u Gospodina.

43 A Petar je ostao mnogo dana u Jopi kod nekog Šimuna kožara.

Krštenje satnika Kornelija

10 U Cezareji bio je neki čovjek imenom Kornelije, stotnik u takozvanoj Italijanskoj postrojbi.

2 Bio je pobožan, poštivao i bojao se Boga sasvim svojim domom. Židovskom narodu je iskazivao mnoga dobročinstva i molio se Bogu bez prestanka.

3 On u jednom videnju, oko devetog sata dana, jasno je vido kako anđeo Božji dolazi k njemu i rekao mu: “Kornelije!”

4 Stotnik s očima uprtim u njega i prestrašen upitao ga: “Što je, Gospodine?” A on mu rekao: “Tvoje molitve i milostinje uzišle su pred Bogom kao žrtva podsjetnica.

5 Tako, sada pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar.

6 On je gost Šimuna, kožara, čija je kuća pokraj mora; on će ti reći što moraš uraditi.”

7 Kad je iščeznuo anđeo koji mu je govorio, stotnik je dozvao dvojicu svojih slugu i jednoga pobožnog vojnika od onih koji su mu bili dodijeljeni za službu.

8 Kada im je on sve to objasnio poslao ih u Jopu

9 Sutradan, dok su oni putovali i približavali se gradu, uzišao je Petar oko šestog sata na krov kuće moliti se.

10 Tada je vrlo ogladnio, te zaželio nešto pojesti. Dok su mu oni pripravljali jelo, on je pao u zanos

11 i opazio je otvoreno nebo i neku posudu, sličnu velikom platnu zavezanim s četiri ugla, gdje silazi i spušta se na zemlju.

12 U njoj je bilo svakovrsnih četveronožnih životinja, zemaljskih gmazova i nebeskih ptica.

13 I došao mu glas: "Ustani, Petre, kolji i jedi!"

14 A Petar je rekao: "Ne nikako, Gospodine, jer nikada nisam jeo ništa prosto i nečisto."

15 A glas mu opet po drugi put rekao: "Ono što je Bog očistio, ti ne smiješ nazivati nečistim."

16 To se ponovilo tri puta, i posuda je opet bila uznesena na nebo.

17 Dok je Petar, zbumen, razmišljao što bi moglo značiti viđenje koje je imao, i gle, iznenada se pojavili na vratima ljudi koje je poslao Kornelije, pošto su se rasipali za Šimunovu kuću.

18 I pozvali su i upitali: "Je li ovdje boravi Šimun zvani Petar?"

19 Dok je Petar sve dalje razmišljao o viđenju, rekao mu Duh: "Evo te traže tri čovjeka."

20 Hajde ustani, siđi podi s njima i ništa ne sumnjaj, jer sam ih ja poslao!"

21 Petar je sišao k ljudima, koje je poslao Kornelij te im rekao: "Evo, gle, ja sam onaj kojega vi tražite. Koji je razlog vašega dolaska?"

22 Oni su mu rekli: "Stotnik Kornelije, čovjek pravedan i Bogobojazan, koji uživa dobar glas kod svega židovskog naroda, primio je zapovijed Božju po svetom andelu da te dozove u svoj dom i da čuje riječi od tebe."

23 Tada ih je Petar pozvao unutra i gostoljubivo primio. A sutradan je ustao te krenuo s njima, a pratila su ga još i neka braća iz grada Jope.

24 A sljedećega dana došao je u Cezareju. Tu ih je čekao Kornelije, sazvavši svoju rodbinu i bliske prijatelje.

25 I dok je Petar ulazio, Kornelije mu izišao u susret, pao mu do nogu i poklonio mu se.

26 A Petar ga podignuo, rekavši: "Ustani, i ja sam samo čovjek!"

27 Razgovarajući s njim, ušao je i našao mnogo skupljenih ljudi.

28 Tada im on rekao: "Vi dobro znate da je Židovu zabranjeno družiti se s tuđinom

ili ući u kuću nekom od drugog naroda, ali je meni Bog pokazao da nikoga ne zovem prostim ili nečistim.

29 Zato kad sam bio pozvan, došao sam bez prigovora. Sada bih vas želio upitati zašto ste me zvali."

30 Kornelije je rekao: "Prije četiri dana baš u ovo doba, devetog sata, molio sam u svojoj kući molitvu, i iznenada stao je pred mene čovjek u sjajnoj odjeći,

31 te rekao: 'Kornelije, uslišana je tvoja molitva i Bog se spomenuo tvojih milostinja.'

32 Stoga pošalji nekoga u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar! On boravi u kući Šimuna, kožara pokraj mora, koji kad dođe govorit će s tobom.'

33 Ja sam nato odmah poslao ljudi k tebi, i ti si dobro napravio što si došao. Stoga smo sada svi mi skupljeni pred Bogom da čujemo sve što ti je Gospodin zapovjedio."

34 Tada je Petar otvorio usta i rekao: "Zaista, sad shvaćam da Bog ne pokazuje pristranost.

35 Naprotiv, njemu je mio u svakom narodu onaj koji ga priznaje i pravi što je pravedno.

36 Ovo je riječ koju je Bog uputio Izraelovim sinovima, navješćujući im mir po Isusu Kristu-On je Gospodar svega.

37 Vi znate riječ, koja je bila objavljena po cijeloj Judeji, počevši od Galileje, poslije krštenja koje je Ivan propovijedao:

38 Kako je Bog Isusa Nazarećanina pomazao Svetim Duhom i snagom te kako je Isus prolazio okolo praveći dobro i ozdravljajući sve koje je davao tlačio, jer je Bog bio s njim.

39 Mi smo svjedoci svega što je napravio židovskoj u zemlji i u Jeruzalemu, i to On kojega su ubili i objesili ga na križ.

40 Bog ga je uskrsnuo treći dan i otvoreno ga prikazao,

41 ne svemu narodu, nego unaprijed od Boga izabranim svjedocima, nama koji smo s njim jeli i pili poslije njegova uskršnua od mrtvih.

42 I on nam je zapovjedio da propovijedamo narodu i da svjedočimo da ga je Bog postavio da bude Sudac živih i mrtvih.

43 Za njega svjedoče svi proroci da po njegovom Imenu prima oproštenje grijeha svaki koji u njega vjeruje."

44 Još dok je Petar govorio te riječi, sišao je Sveti Duh na sve koji su čuli riječ.

45 Obrezani vjernici i svi oni koji su dopratili Petra bili su vrlo iznenadjeni što se i na neznabosće izlio dar Svetoga Duha.

46 Jer su ih čuli gdje govore jezicima i slave

Boga. Tada je Petar rekao:

47 Može li tko uskratiti vodu, da ne budu kršteni ovi koji su primili Svetoga Duha kao i mi?"

48 I zapovjedio im da budu kršteni u Ime GOSPODINOVO. Nato su ga zamolili da ostane s njima nekoliko dana.

Petrov govor u Jeruzalemu

11 Apostoli i braća koji su bili u Judeji su dočuli da su i neznabotci primili Božju riječ.

2 A kad je Petar uzišao u Jeruzalem, oni vjernici koji su bili obrezani prepirali se s njim,

3 rekavši: "Išao si k neobrezanim ljudima i jeo s njima!"

4 Nato im Petar sve po redu objasnio od početka, rekavši:

5 Bio sam u gradu Jopi u molitvi i u zanosu imao sam viđenje gdje se neka posuda, slična velikom platnu zavezanim s četiri ugla, silazi i spušta na zemlju.

6 Kada sam u nju dobro pogledao i promotri, video sam u njoj svakovrsnih četveronožnih životinja, gmazova zemaljskih i ptica nebeskih.

7 I čuo sam glas koji mi rekao: 'Ustani Petre, kolji i jedi!'

8 A ja velim: 'Ne nikako, Gospodine, jer nikada nisam jeo ništa prosto i nečisto.'

9 Nato mi po drugi put rekao glas s neba: 'Ono što je Bog očistio, ti ne nazivaj nečistim!'

10 To se ponovilo tri puta, i odmah je sve bilo uzneseno na nebo.

11 I odmah poslije toga tri čovjeka se pojavila pred kućom u kojoj sam bio, poslana iz Cezareje po mene.

12 Tada mi rekao Duh da pođem ne sumnjajući ništa. Pratila su me i ova šestorica braće kad smo ušli u kuću spomenutog čovjeka.

13 On nam tada ispričao kako je u svojoj kući vidio anđela koji je stao pred njega i rekao: 'Pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna, koji se zove Petar:

14 On će ti priopćiti riječi koje će spasiti tebe i sav tvoj dom.'

15 I kad sam počeo govoriti, sišao na njih Sveti Duh kao i na nas u početku.

16 Tada sam se sjetio riječi Gospodina kako je On rekao, 'Ivan je zaista krstio vodom, a vi ćete biti kršteni Svetim Duhom.'

17 Ako im je onda Bog dao isti dar kao i nama, koji vjerujemo u Gospodina Isusa Krista, tko sam ja da se oduprem Bogu?"

18 Kad su to čuli, primirili su se te počeli slaviti Boga, rekavši: "Onda je i neznabotcima Bog dao pokajanje koje vodi u

život!"

19 A oni koji su bili raspršeni poslije progonstva što je izbilo zbog Stjepana i stiglo do Fenicije, Cipra i Antiohije, nisu propovijedali nikom nauka osim Židovima.

20 A neki od njih bili su s Cipra i iz Cirene; ovi kad su došli u Antiohiju, počeli i Grcima navješćivati Radosnu vijest Gospodina Isusa.

21 I GOSPODINOVA ruka bila je s njima te je velik broj prihvatio vjeru i obratio se Gospodinu.

22 Tada je vijest o tomu došla do ušiju crkvi koja je bila u Jeruzalemu; onda su oni poslali Barnabu da ode sve do Antiohije.

23 Kada je on došao ondje te je vidio milost Božju, obradovao se i sve ih hrabrio, da odlučna srca ostanu vjerni Gospodinu.

24 Bio je on dobar čovjek, pun Svetoga Duha i vjere. Veliko mnoštvo naroda pridružilo se Gospodinu.

25 Barnaba je zatim otputovao u Tars da potraži Savlu.

26 A kad ga našao, doveo ga u Antiohiju. Tako su godinu dana bili gosti tamošnje crkve i poučavali su mnogi narod. U Antiohiji su učenike prvi put nazvali kršćanima.

27 U to isto vrijeme sišli su iz Jeruzalema u Antiohiju neki proroci.

28 Tada je jedan od njih, po imenu Agab, ustao i prorokovao, nadahnut Svetim Duhom, da će biti velika glad po cijelom svijetu. I zaista je bila za vrijeme cara Klaudija.

29 Tada su učenici odlučili, svaki prema svojim mogućnostima, poslati pomoć braći koja su prebivala u Judeji.

30 To su i izvršili šaljući doprinos tamošnjim starješinama po Barnabi i Savlu.

Petrovo oslobođenje i zatvora

12 U ono vrijeme kralj Herod je počeo zlostavljati neke članove crkve.

2 I on je tada mačem pogubio Ivanova brata Jakova.

3 Kako je video da je to drago Židovima, on produžio te uhitio i Petra. Bilo je to baš u vrijeme Gozbe Beskvasnih kruhova.

4 I nakon što je on njega uhitio, bacio ga u zatvor predajući ga stražama, svaka po četiri vojnika, da ga čuvaju; jer je bio nau-mio da ga poslije svečanosti Pashe izvede pred narod.

5 Tako, dok su Petra čuvali u zatvoru, crkva je neprestano molila Boga za njega.

6 A kad gaje Herod baš mislio izvesti, Petar je spavao te noći, okovan u dvoje lance među dvojicom vojnika, a stražari su pred vratima čuvali zatvor.

7 I gje, iznenada se pojавio Gospodinov andeo i svjetlo je obasjalo celiju. Andeo je

kucnuo Petra u rebra i probudio ga, rekavši: "Ustani brzo!" A lanci su mu već spali s ruku.

8 Tada mu anđeo rekao: "Opaši se i obuj svoje sandale!" Petar je napravio tako. I anđeo mu rekao dalje: "Odjeni svoj ogrtač i podi za mnom!"

9 Petar je izišao i pošao za njim a nije znao da je taj doživljaj s anđelom stvarnost, nego je mislio da vidi utvaru.

10 Kada su oni prošli prvu i drugu stražu, došli su k željeznim vratima koja vode u grad, koja su im se sama od sebe otvorila. Te su oni izašli i tek što su prošli jednu ulicu, anđeo se odmah udaljio od njega.

11 A kad je Petar došao k sebi, rekao je: "Sada zaista znam da je Bog poslao svojega anđela, i on me je izбавio iz Herodove ruke i od svega onoga što je očekivao židovski narod."

12 A kad je on to shvatio, zaputio se i otišao k Marijinoj kući. Marija je bila majka Ivana koji se zvao Marko, ondje su se mnogi sku-pili i molili se.

13 Kad je Petar pokucao na vanjska vrata, otišla je sluškinja imenom Roda da posluhne tko je.

14 Kad je prepoznaла Petrov glas, od radoći je zaboravila otvoriti vrata, utrčala unutra i javila da je Petar pred vratima.

15 Oni su joj na to odgovorili: "Ti nijesi pri sebi!" Ali ona je svejednako tvrdila da je istina. Oni su rekli: "To je njegov anđeo."

16 A Petar je nastavio i dalje kucati, a kad su oni otvorili vrata i opazili ga, ostali su zapanjeni.

17 Ali on im rukom dao znak da šute, te im sve redom ispri povjedio kako ga je Gospodin izбавio iz zatvora. Potom im rekao: "Javite ovo sve Jakovu i ostaloj braći!" Zatim je izišao i otišao na drugo mjesto.

18 Kada je došao dan, nastala je velika uznemirenost među vojnicima, zbog onoga što se dogodilo s Petrom.

19 Herod je poslao u potragu za njim ali kako ga nije našao, sudski je saslušao stražare i zapovjedio da se pogube. Potom je iz Judeje sišao u Cezareju i tu boravio.

20 Herod je tada bio u lošim odnosima s Tircima i Sidoncima. A ovi su došli k njemu dogovoreno, kako su pridobili za sebe kraljeva komornika Blasta, zamole za mir, jer je njihova zemlja snabdijevana hranom od kraljeve.

21 U dogovoren dan Herod, odjeven u kraljevsko ruho, sjeo je na prijestolje i održao govor skupljenom narodu.

22 Narod mu je oduševljeno klicao: "To je glas Božji, a ne čovječji!"

23 Ali u isti čas anđeo je Gospodinov uda-

rio Heroda što nije Bogu priznao slavu, i on je uzdahnuo izjeden od crvi.

24 A riječ je Božja rasla i sve se više širila.

25 Barnaba i Savao, pošto su izvršili svoju dužnost, vratili su se iz Jeruzalema i uzeli sobom Ivana zvanog Marko.

Slanje Savla Barnabe

13 Tada je u antiohijskoj crkvi bilo nekih proroka i učitelja, a to su bili: Barnaba, Šimun zvani Niger, Lucije Cirenac, Manahen, koji je odgojen zajedno s Herodom, tetrarhom, i Savao.

2 Kad su jedanput obavljali Božju službu Gospodinu i postili, Sveti Duh je rekao: "Odvojite mi sada Barnabu i Savla za djelo za koje sam ih odredio."

3 Tada, pošto su postili i molili, položili su ruke na njih te ih poslali.

4 Oni poslani od Svetoga Duha, sišli su u Seleuciju i odatle otplovili na Cipar.

5 Kad su stigli u Salaminu, propovijedali su Božju riječ u židovskim sinagogama. Imali su još sobom Ivana za pomoćnika.

6 Kad su prošli sav otok do Pafa, gdje su se namjerili na nekog враčara, lažnog židovskog proroka, ime mu je bilo Barjesus,

7 a pripadao je krugu prokonzula Sergija Pavla, umna čovjeka. Ovaj je dozvao k sebi Barnabu i Savla i zaželio čuti Božju riječ.

8 Ali im se usprotivio Elima, враčar, jer to znači ime njegovo, nastojeći prokonzula odgovoriti od vjere.

9 Tada je Savao, koji se zvao i Pavao, pun Svetoga Duha, uperio u njega pogled

10 te rekao: "O sine đavolji pun svake lukavštine i zloće, i neprijatelju svake pravednosti, nećeš li prestati s izvrtanjem pravih putova GOSPODINOVIH?

11 Evo sada će GOSPODINOVA ruka pasti na tebe: oslijepit ćeš i za neko vrijeme nećeš gledati sunca!" U isti čas pao je na njega mrak i tama, te on, vrteći se naokolo, počeo tražiti nekoga da ga vodi.

12 Tada prokonzul, videći što se dogodilo, prihvati vjeru, duboko potresen s naukom GOSPODINOVOM.

13 Tada su Pavao i njegovi pratitelji otplovili iz Pafa i došli u Pergu u Pamfiliji. Te se Ivan od njih rastao pa se vratio u Jeruzalem.

14 A oni kad su napustili Pergu došli su u Antiohiju u Pizidiji, i na Subotnji dan ušli su u sinagogu te sjeli.

15 Poslije čitanja Zakona i Proroka upravitelji sinagoge su poslali nekoga da im reče: "Ljudi i braćo, ako imate kakvu opomenu za narod, govorite!"

16 Tada je ustao Pavao, rukom dao znak i rekao: "Izraelci i vi ostali poštivatelji pravoga Boga, čujte!

17 Bog ovoga naroda, Izraela, izabrao je sebi naše oce. On je napravio velikim ovaj narod dok je boravio u tudini, u Egiptu, i uzdignutom ih rukom izveo iz te zemlje.

18 Oko četrdeset godina u pustinji strpljivo ih je podnosio.

19 Zatim im, nakon uništenja sedam naroda u kanaanskoj zemlji, njihovu zemlju razdijelio im kao posjed.

20 Poslije toga dao im sudce za kakvih četiri stotine i pedeset godina, do proroka Samuela.

21 Tada su zatražili kralja, i Bog im dao kroz četrdeset godina Saula, sina Kišova, iz plemena Benjaminova.

22 Kada je zbacio ovoga, podignuo je za kralja Davida, o kome je isto dao ovo svjedočanstvo: 'Našao sam Davida, sina Jesejeva, čovjeka po mojemu srcu, koji će ispuniti sve što je meni po volji.'

23 Iz njegova je potomstva Bog, prema obećanju, podignuo Izraelu Spasitelja, Isusa.

24 Pred njegovim je dolaskom Ivan kao glasnik i preteča svemu izraelskom narodu propovijedao krštenje u znak pokajanja.

25 A Ivan je, kad se primicao kraju života, izjavio: 'Ja nisam ono što vi mislite da jesam. Ali pazite, poslije mene dolazi onaj kojemu ja nisam dostojan odvezati obuće na nogama.'

26 Braćo, sinovi Abrahamova roda i ostali među vama koji priznajete pravoga Boga, nama je bila poslana ova riječ o spasenju.

27 Jer oni što borave u Jeruzalemu i njihovi vladari, jer ga nisu upoznali, čak ni glasove riječi Proraka koje se čitaju svakoga Subotnjeg dana, ispunili ih osuđujući ga.

28 Iako na njemu nisu našli nikakve krivnje koja bi zasluživala smrt, tražili su od Pilata da ga pogubi.

29 A kad su oni tako ispunili sve ono što je o njemu napisano, skinuli su ga s križa i položili u grobnicu.

30 Ali ga je Bog uskrsnuo od mrtvih.

31 I mnogo dana pokazivao se onima koji su s njim došli iz Galileje u Jeruzalem, a koji su njegovi svjedoci pred narodom.

32 I mi vam navješćujemo Radosnu vijest, da obećanje koje je dano našim ocima,

33 Bog je ispunio za nas, njihovoj djeci, uskrsnuvši Isusa, kako je i napisano u drugom psalmu: 'Ti si moj Sin, Ja sam te danas rodio.'

34 A da ga je On uskrsnuo od mrtvih i da se više ne vrati istrunuću, to je ovako rekao: 'Vama ču dati pouzdane Davidove milosti.'

35 Zato im On rekao u jednom drugom psalmu: 'Ti nećeš dopustiti da tvoj Svetac

istrune.'

36 A David je umro, nakon što je svoj život proveo služeći svojem naraštaju s voljom Božjom, 'pokopan sa svojim ocima' i istru-nuo.

37 Ali onaj kojega je Bog uskrsnuo nije istrunuo.

38 Stoga ljudi i braćo znajte da vam se po ovom Čovjeku propovijeda oproštenje grijeha.

39 Od svega od čega se nijeste mogli opravdati Mojsijevim Zakonom, po ovom se opravdava svaki koji vjeruje.

40 Stoga, pazite da vas ne stigne što je rečeno u Prorocima:

41 Gledajte, vi koji prezirete, divite se i gubite se! Evo u ovo vaše vrijeme izvodim djelo, djelo koje ne biste vjerovali i kad bi vam tko rekao."

42 Dok su Židovi izlazili iz sinagoge, ne-znabوci su ih molili da im o tomu govore i sljedećega Subotnjeg dana.

43 Kada se zbor razišao, mnogi su Židovi, s obraćenima u Židove, pošli za Pavlom i Barnabom, koji su ih, u razgovoru s njima, nagovarali da ustraju u Božjoj milosti.

44 Sljedećega Subotnjeg dana skupio se gotovo cijeli grad da čuje Božju riječ.

45 Kad su Židovi vidjeli toliko mnoštvo, napunili se zavišcu, govorili su protiv onoga što je govorio Pavao, vrijedajući Boga.

46 Tada su im Pavao i Barnaba odlučno rekli: "Vama je najprije trebalo propovijedati Božju riječ. Ali kako je vi od sebe odbijate i sami sebe smatraste nedostojnjima vječnoga života, evo, mi se obraćamo nezna-boćima.

47 Jer nam je tako Gospodin zapovjedio, rekavši: 'Postavio sam te svjetlom nezna-boćima, da im budeš spasenje do kraja zemlje.'"

48 Kad su nezna-boćci to čuli, počeli su veselo slaviti riječ GOSPODINOVU i priglili vjeru svi koji su bili određeni za vječni život.

49 Tako se raširila GOSPODINOVA riječ po cijelom području.

50 A Židovi su podgovorili ugledne žene štovateljice pravoga Boga i gradske prake i tako započeli progon protiv Pavla i Barnabe pa ih izbacili iz svojega područja.

51 A oni su otresli prah sa svojih nogu protiv njih i došli u Ikoniju.

52 A učenici su bili puni radosti i Svetoga Duha.

Pavao i Barnaba u Ikoniju i Listri

14 Jedanput se dogodilo u Ikoniju da su ušli svi zajedno u židovsku sinagogu, i tu su tako govorili da je veliko mnoštvo Židova i nezna-božaca povjerovalo.

2 Nato su Židovi, koji su ostali nevjerni, razdražili i okrenuli neznabوšće protiv braće.

3 Zato su ostali ondje dosta dugo i tu govorеći smjelo u Gospodinu, koji je svjedočio za riječ o svojoj milosti izvodeći čudesna znamenja po njihovim rukama.

4 A gradsko mnoštvo se podijelilo: jedan dio za Židove, a drugi za apostole.

5 A kad su neznabоšći i Židovi s njihovim vladarima navalili na apostole da ih zlostavе i kamenuju,

6 i kad su ovi za to doznali, pobegli su u Listru i Derbu, gradove u Likaoniji, i u njihovo okolno područje.

7 I ondje su propovijedali Radosnu vijest.

8 U Listri je sjedio neki čovjek bolesnih nogu, bio je hrom od majčine utrobe i nikada nije hodao.

9 Taj čovjek je slušao Pavla govoriti. Pavao ga je proniknuo pogledom i tako opazio da ima vjeru da može ozdraviti.

10 Rekao mu jakim glasom: "Uspravi se na noge!" I on je skočio i prohodao.

11 Tada mnoštvo naroda, kad su vidjeli što je Pavao napravio, podigli svoj glas, rekavši likaonskim jezikom: "Bogovi su u ljudskom obliku sišli k nama!"

12 I nazvali su Barnabu Zeusom, a Pavla Hermesom, jer je Pavao bio glavni govornik.

13 A svećenik Zeusov, čije je svetište bilo ispred grada, doveo junce s vijencima do gradskih vrata i htjeo zajedno s narodom prinijeti žrtvu.

14 Ali kako su to dočuli apostoli Barnaba i Pavao, razderali su svoje haljine te skočili prema narodu vičući

15 rekavši: "Ljudi, zašto to pravite? I mi smo ljudi iste prirode kao i vi. Propovijedamo vam Radosnu vijest da se okrenete od tih nemarnih stvorova k životu Bogu, koji je stvorio nebo, zemlju, more i sve što je u njima.

16 On je u prošlim naraštajima pustio sve neznabоšće da idu svojim putovima.

17 Ipak nikad nije ostavio sebe bez svjedočanstva, praveći nam dobro, dajući nam s neba kišna i plodonosna doba i ispunjujući naša srca jelom i veseljem."

18 I stim riječima, jedva su uspjeli zaustaviti mnoštvo naroda da im ne prinesu žrtve.

19 Nato su stigli neki Židovi iz Antiohije i Ikonija te pridobili narod za sebe i kamenovali Pavla te ga izvukli izvan grada misleći da je mrtav.

20 Međutim, kad su ga okružili učenici, on je ustao i vratio se u grad. A sutradan s Barnabom otisao je u Derbu.

21 Pošto su navijestili Radosnu vijest i

ovom gradu te mnoge napravili učenicima, vratili su se u Listru, Ikonij i Antiohiju,

22 utvrđujući duše učenika i opominjući ih na ustrajnost u vjeri i, rekavši im: "Mi moramo kroz mnoge nevolje ući u Božje kraljevstvo."

23 Tako su u svim crkvama postavili starješine te ih, nakon molitve i posta, preporučili Gospodinu u kojega su vjerovali.

24 Zatim kad su prošli kroz Pizidiju i došli su u Pamfiliju.

25 Pošto su u Pergi navijestili riječ, sišli su u Ataliju.

26 Odatle su otplovili u Antiohiju gdje su bili pušteni Božjoj milosti za djelo koje je sada bilo obavljeno.

27 A kad su stigli okupili su crkvu, izvijestili su o svemu što je Bog s njima napravio i kako je On otvorio neznabоšcima vrata vjere.

28 I ondje su ostali s učenicima duže vremena.

Rasprava o držanju Zakona

15 A neki su ljudi sišli iz Judeje te počeli uvjeravati braću, rekavši: "Ako se ne obrežete prema Mojsijevu običaju, ne možete se spasiti."

2 Ali kako je nastala uzbuna i žestoko raspravljanje između njih te Pavla i Barnabe, bilo je odlučeno da Pavao i Barnaba i još neki od njih uždu k apostolima i starješinama u Jeruzalem zbog toga pitanja.

3 Oni, pošto ih je crkva opremila za put, prošli su kroz Feniciju i Samariju i govorili o pokajanju neznabоžaca, donoseći svojoj braći veliku radost.

4 A kad su stigli u Jeruzalem, primila ih crkva, apostoli i starješine, a oni su izvijestili o svemu onomu što je Bog napravio s njima.

5 Tada su ustali neki iz farizejske družbe koji su prihvatali vjeru, rekavši: "Treba ih obrezati i narediti im da vrše Mojsijev Zakon."

6 Nato se sastali apostoli i starješine da rasprave o toj stvari.

7 Kako je nastalo veliko raspravljanje, digao se Petar i rekao im: "Ljudi i braćo, vi znate da je Bog već u prvo vrijeme izvršio izbor između nas, tako da bi neznabоšći iz mojih usta mogli čuti Riječ Radosne vijesti i povjerovati.

8 Tako je Bog, koji poznaće srca, pružio svjedočanstvo za njih time što im je dao Svetoga Duha kao i nama,

9 i nije pravio razlike između nas i njih, jer je vjerom očistio njihova srca.

10 Stoga, čemu sada iskušavate Boga stavljajući učenicima na vrat jaram koji ni

naši oci ni mi nismo mogli nositi?

11 A mi vjerujemo da smo spašeni, na isti način kao i oni, milošću Gospodina Isusa Krista.”

12 Nato je ušutjelo sve mnoštvo, i slušali su Barnabu i Pavla koji su pripovijedali kolika je čudesna znamenja po njima izvodio Bog među neznabošćima.

13 Poslije kad su prestali govoriti, ustao je Jakov, rekavši: “Ljudi i braćo, poslušajte me!

14 Šimun vam je objasnio kako je Bog prvo posjetio neznabošće da između njih uzme narod svojem Imenu.

15 S time su u skladu i riječi Proroka, kao što je napisano:

16 ‘Poslije toga vratit će se i ponovno će sagraditi Davidov dom, koji je porušen, ponovno će podići njegove ruševine, i Ja će to postaviti,

17 tako da potraže Gospodina i ostali narodi, svi neznabošci koji se nazivaju mojim Imenom; tako govori Gospodin koji pravi sve ovo.’

18 Poznata su Bogu sva njegova djela od vječnosti.

19 Zato ja velim, da se više ne dira u one koji se od neznabožaca obraćaju Bogu,

20 nego da im pišemo da se uzdržavaju i odvrate od onoga što je onečišćeno idolima, od bluda, od udavljenoga i od krvi.

21 Jer je Mojsije imao kroz mnoge naraštaje u svim gradovima svoje propovjednike koji ga svakoga Subotnjeg dana čitaju u sinagogama.”

22 Tada su se složili apostoli i starješine s cijelom crkvom da između sebe izaberu neke ljudе te ih s Pavlom i Barnabom posalju u Antiohiju, i to vodeće ljudе među braćom: Judu zvanog Barsaba i Silu.

23 I po njima su im poslali ovo pismo, govorеći: Apostoli i starješine, vaša braća, braći obraćenoj od neznabožaca u Antiohiji, Siriji i Ciliciji pozdrav!

24 Čuli smo kako su neki između nas, koji-ma mi nismo dali nikakva naloga, svojim riječima bacili među vas smutnju i uznemirili vaše duše, rekavši: ‘Vi se morate obrezati i držati Zakon.’

25 Svi smo jednodušno složni izabrati neke ljudе i poslati ih k vama zajedno s našim dragim Pavlom i Barnabom,

26 s ljudima koji su predali svoj život za našega Gospodina Isusa Krista.

27 Šaljemo vam onda Judu i Silu; šaljemo ih da vam to jave i usmeno.

28 Sveti Duh i mi smo složni ne stavljati na vas nikakva drugog tereta, osim ovih potrebnih stvari:

29 Da se suzdržavate od mesa žrtvova-

nog idolima, od krvi, od udavljenoga i od bludnosti. Budete li se od toga suzdržavali, dobro ćete praviti. Pozdrav!

30 Nato se izaslanici oprostili i sišli u Antiohiju; te kad tu skupili mnoštvo, predali su im poslanicu.

31 Kad su ju pročitali, obradovali se zbog riječi utjehe.

32 Tada su Juda i Sila, koji su i sami bili proroci, mnogim su riječima i hrabril i utvrđivali braću.

33 Pošto su proveli ondje neko vrijeme, braća su ih poslala s pozdravom mira k apostolima.

34 Ali Sila je našao za dobro da ostane ondje, a Juda se vratio u Jeruzalem.

35 A Pavao i Barnaba zadržali se u Antiohiji, gdje su s mnogim drugima poučavali i propovijedali GOSPODINOVU riječ.

36 Poslije nekog vremena rekao je Pavao Barnabi: “Hajde, idemo opet i posjetimo braću u svim gradovima gdje smo propovijedali GOSPODINOVU riječ, da vidimo kako su.”

37 Barnaba je nakonio povesti i Ivana zvanog Marka.

38 A Pavao je zahtijevao da ne povedu sobom onoga koji ih je ostavio u Pamfiliji i koji nije išao s njima na djelo.

39 Došlo je do žestokog neslaganja između njih, tako da su se rastali jedan od drugoga. Barnaba je poveo sobom Marka i otplovio na Cipar.

40 A Pavao je izabrao sebi Silu, te, preporučen od braće milosti GOSPODINOVOJ, krenuo na put.

41 Prolazio je Sirijom i Cilicijom utvrđujući tamošnje crkve.

Lidija i tamničar vjeruju u Gospodina

16 Poslije toga došao je u Derbu, zatim u Listru. I gde, ondje je bio neki učenik po imenu Timotej, sin neke Židovke koja je vjerovala, a otac mu je bio Grk.

2 Uživao je dobar glas među braćom u Listri i Ikoniju.

3 Pavao ga je htjeo povesti sobom te ga je obrezao zbog Židova koji su se nalazili u onim mjestima: jer svi su, naime, znali da mu je otac Grk.

4 Dok su prolazili kroz spomenute grade, predavali su im da vrše odredbe koje su ustanovili apostoli i starješine u Jeruzalemu.

5 A crkve su se utvrđivale u vjeri i svaki dan su bivale brojnije.

6 Tako kad su prošli kroz Frigiju i galacijski kraj pošto im je Sveti Duh zabranio propovijedati riječ u Aziji.

7 Kada su došli na granicu Mizije, htjeli su

ići u Bitiniju, ali im nije dopustio Duh.

8 Tako prolazeći kroz Miziju i sišli su u Troadu.

9 Tu je Pavao noću imao viđenje. Neki Makedonac stao pred njega i ovako ga zamolio: "Priredi u Makedoniju da nam pomognеš!"

10 Odmah poslije toga viđenja kanili smo oputovati u Makedoniju, zaključujući da nas je Gospodin pozvao da im donešemo Radosnu vijest.

11 Zato smo zaplovili iz Troade, krenuli i došli ravno u Samotraku, a sutradan u Neapol,

12 a odatle u Filipe, koji je glavni grad onoga dijela Makedonije i rimska kolonija. I u tomu smo se gradu zadržali duže vremena.

13 Kad je došao Subotnji dan, izišli smo izvan gradskih vrata k rjeci gdje smo držali da se ljudi mole Bogu. Tu smo sjeli te počeli govoriti skupljenim ženama.

14 Među njima je bila neka žena imenom Lidija, prodavačica grimizne odjeće iz grada Tijatire, koja se klanjala pravom Bogu. Gospodin joj je otvorio srce da pazi na Pavlove riječi.

15 Kada je bila krštena ona i njezin dom, zamolila nas, rekavši: "Ako ste onda stekli uvjerenje da sam prava vjernica GOSPODINOVA, dodite u moju kuću i tu boravite!" I prisilila nas na to.

16 Dogodilo se jedanput na našem putu na mjesto molitve, srela nas neka ropkinja opsjednuta vračarskim duhom. Ona je vračajući pribavljala veliki dobitak svojim gospodarima.

17 Ta je ropkinja, idući iza Pavla i nas drugih, vikala: "Ovi su ljudi sluge Najzvišenijeg Boga, koji nam navješćuju put spasenja."

18 A to je ponavljala mnogo dana. A Pavla to naljutilo te se okrenuo i rekao duhu: "Zapovjedam ti u Ime Isusa Krista izidi iz nje!" I u isti čas izišao duh.

19 Kad su opazili njezini gospodari da im je propala nada u dobitak, pograbili su Pavla i Silu te ih odvukli na trg pred gradske glavare.

20 Kad su ih uveli pred glavare, rekli su: "Ovi ljudi, koji su uz to i Židovi, bune naš grad,

21 time što šire običaje kojih nama Rimljanim nije dopušteno ni prihvatići niti vršiti ih."

22 Tada je ustalo mnoštvo zajednički protiv njih, a glavari trgnuli s njih odijelo i zapovjedili da se išibaju.

23 Kada su im dali mnogo udaraca, bacili ih u zatvor, a čuvaru zatvora zapovjedili da

ih dobro čuva.

24 Nakon što je primio takvu zapovijed, on ih bacio u nutrašnju prostoriju zatvora a noge im stavio u klade.

25 Oko ponoći Pavao i Sila molili su i pjesmom slavili Gospodina, a sužnji ih slušali.

26 Tada iznenada nastao tako jak potres da su se uzdrmali temelji zatvora. U isti se čas otvorila sva vrata i svima su spali njihovi okovi.

27 Tada se trgнуo iza sna čuvar zatvora, pa kad je video otvorena vrata zatvora, izvadio mač i htjeo se ubiti, držeći da su zatvorenici pobegli.

28 Nato je Pavao zavikao jakim glasom: "Ne pravi sebi nikakva zla, jer smo svi ovde!"

29 Tada je čuvar zatvora zatražio svjetlo te skočio unutra pa se drščući bacio pred Pavla i Silu.

30 Zatim ih izveo i rekao: "Gospodo, što mi treba uraditi da se spasim?"

31 Oni su mu rekli: "Vjeruj u Gospodina Isusa Krista, pa ćeš se spasiti, ti i tvoj dom."

32 Potom su navijestili Riječ GOSPODINOVU njemu i svima koji su bili u kući.

33 Još u isti noćni čas on ih odveo i oprao im rane od udaraca. Odmah zatim bio je kršten, on i svi njegovi ukućani.

34 Poslije kad ih odveo u svoju kuću, stavljo jelo pred njih da jedu, vrlo se veseleći sa svim ukućanima, što je našao vjeru u Boga.

35 Kad je svanuo dan, gradski sudac je poslao stražare, rekavši: "Pusti one ljudi neka idu."

36 Čuvar zatvora je priopćio te riječi Pavlu, rekavši: "Glavari su zapovjedili da vas puštim. Stoga sada izidite i idite u miru!"

37 Pavao je rekao redarima: "Pošto su nas, kao rimske građane, bez istrage javno išibali i bacili u zatvor, pa da nas sada tajno otpuste? Ne, nipošto! Neka sami dođu i izvedu nas."

38 Stražari su priopćili te riječi gradskim sudcima, a ovi se prestrašili kad su čuli da su oni rimske građane.

39 Tada su oni došli moleći ih da se umire, izveli ih i zamolili da napuste njihov grad.

40 Tako su Pavao i Sila, izišli iz zatvora i otišli k Lidiji u kuću, a kad su vidjeli braću utješili su ih pa zatim oputovali.

Pavao u Solunu, Bereji i Ateni

17 Kad su oni nastavili put i prošli kroz Amfipol i Apoloniju stigli su u Solun, gdje je bila židovska sinagoga.

2 Tada Pavao, po svojem običaju, ušao je ondje te je tri Subotnja dana raspravljao s

njima iz Pisama,

3 tumačeći i dokazujući kako je trebalo da Krist trpi i da uskrsne od mrtvih, rekavši: "Taj Isus kojega vam ja propovijedam jest Krist."

4 A neki se od njih uvjerili te pristali uz Pavla i Silu, kao i veliko mnoštvo Grka, poštivatelja pravoga Boga, i priličan broj uglednih žena.

5 Ali Židovi koji nisu vjerovali, potaknuti zavišću, skupili su neke pokvarene ljudi s gradskih trgovata izazvali nerede, uzbudili grad i napali na Jasonovu kuću, tražeći Pavla i Silu da ih izvedu pred narod.

6 Ali kako ih nisu mogli naći, odvukli su Jasona i neke od braće pred gradske glavare, vičući: "Evo došli su i ovdje isti oni koji su uzbunili cijeli svijet okrenuvši ga naopako.

7 Jason ih je primio kao goste u svoju kuću! Svi ovi ljudi rade protiv carskih odredaba tvrdeći da postoji drugi kralj–Isus."

8 Tako su uzbudili narod i gradske glavare kad su to čuli.

9 Ovi su ih otpustili pošto su dobili jamčevinu od Jasona i ostalih.

10 Tada su braća odmah noću poslali Pavla i Silu u Bereju. Kad su došli u grad, posli su u židovsku sinagogu.

11 Ovi su Židovi bili plemenitiji od onih u Solunu, u tomu što su primili Božju riječ sasvim spremno, svaki dan istražujući Pisma je li to tako.

12 Stoga su prihvatali vjeru mnogi od njih, a od Grka priličan broj uglednih žena kao i muževa.

13 Ali kad su solunski Židovi saznali da Pavao u Bereji navješće Božju riječ, došli su i oni ondje te uznenirili i uzbunili svjetinu.

14 Tada su braća odmah poslala Pavla odatle, da ide prema moru; a Sila i Timotej ostali su ondje.

15 A oni koji su pratili Pavla doveli su ga u Atenu, odakle su se vratili noseći za Silu i Timoteja zapovijed da što prije dođu k njemu.

16 Dok ih je Pavao očekivao u Ateni, silno se razdražio duh u njemu, promatrajući grad pun idola.

17 Zato je raspravljao u sinagogi sa Židovima i ostalim štovateljima pravoga Boga, a na trgu svaki dan s onima koje bi tu zatekao.

18 Neki epikurejski i stoički mudraci započeli su s njim razgovor. Jedni su pitali: "Što bi ovaj brbljavac htjeo reći?" A drugi su govorili, jer je navješćivao kao Radosnu vijest Isusovu i uskrsnuće: "Pravi se da propovijeda tude bogove."

19 Nato su ga uzeli sobom i doveli na Are-

opag, gdje su ga upitali: "Možemo li znati kakav je to novi nauk koji govorиш?

20 Jer ti nam donosiš nešto nepoznato u naše uši. Zato bismo željeli znati što to znači."

21 A svi Atenjani i među njima nastanjeni stranci ni na što drugo ne troše vrijeme nego da neku novost govore ili čuju.

22 Tada je Pavao stao ispred Areopaga te rekao: "Ljudi, Atenjani, vidim da ste u sve-mu vrlo pobožni.

23 Prolazeći vašim gradom i promatrajući vaše svetinje, našao sam čak i žrtvenik na kojem je napisano: 'Nepoznatom Bogu.' Stoga, onoga kojega vi ne znajući štujete, toga vam ja navješćujem.

24 Bog, koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, jer On je Gospodar neba i zemlje, i kao takav ne prebiva u hramovima sagrađenim rukom,

25 niti ga poslužuju ljudske ruke, kao da bi trebao nešto, On koji svima daje životni dah i sve ostalo.

26 On je stvorio od jedne krvi svaki ljudski rod i nastanio ga po cijeloj površini zemaljskoj, ustanovio njihova određena vremena i međe njihova prebivanja,

27 s nakanom da traže Boga, ne bi li ga možda napipali i našli, jer zbilja nije daleko ni od jednog od nas.

28 Po njemu, naime, živimo, mičemo se i jesmo, jer kako su to rekli i neki vaši pjesnici: 'Jer smo i njegov rod.'

29 Jer mi potječemo od Boga, ne smijem držati da je Božanstvo slično zlatnoj, srebrnoj ili kamenoj stvari, tvorevini ljudskog znanja i mašte.

30 A sada, zatvorivši oči nad vremenima neznanja, Bog poručuje ljudima da se svi posvuda obrate,

31 jer je On odredio dan u kojem će suditi cijelom svijetu u pravednosti preko čovjeka kojega je On odredio za to, i svim je ljudima pružio jamstvo uskrsnuvši ga od mrtvih."

32 A kad su čuli za uskrsnuće od mrtvih, jedni su se počeli rugati, a drugi govoriti: "O tomu ćemo te poslušati drugi put."

33 Tako je Pavao otisao od njih.

34 Ali neki su pristali uz njega, povjerovali i primili vjeru; među njima bio je Dionizije Areopagit, žena imenom Damara i drugi s njima.

Treći misijski put

18 Poslije toga Pavao je otisao iz Atene i došao u Korint.

2 Tu je našao nekog Židova imenom Akvilu, rodom iz Ponta, koji je malo prije došao iz Italije zajedno sa svojom ženom Priscilom,

(jer Klaudije je bio izdao zapovijed da svi Židovi odu iz Rima). On je došao k njima. 3 I tako, jer je bio istoga zanata, nastanio se kod njih i radio; jer su bili šatorskog zanata.

4 Svakoga je Subotnjeg dana raspravljao u sinagogi i uvjeravao Židove i Grke.

5 Kada su stigli iz Makedonije Sila i Timotej, Pavao se sasvim posvetio propovijedanju, svjedočeći Židovima da je Isus Krist.

6 Ali kako su se oni protivili i govorili uvrede protiv Boga, on je stresao svoje haljine te im rekao: "Vaša krv neka bude na vaše glave; ja sam od toga čist. Od sada idem k neznabوćima."

7 Nato se udaljio odatle i došao u kuću nekog čovjeka zvanog Ticija Justa, koji je štovao pravog Boga, a čija je kuća bila pokraj sinagoge.

8 Upravitelj sinagoge Krisp sa svim svojim domom prihvatali su vjeru u Gospodina. I mnogi Korinčani koji su slušali Pavla stupili su vjeri i krštalali se.

9 Jedne noći Gospodin je rekao Pavlu u viđenju: "Ne boj se, nego govor i ne ušuti!"

10 Jer Ja sam s tobom, nitko te neće napasti da ti naudi; jer Ja imam mnogo naroda u ovom gradu."

11 On je nastavio godinu i šest mjeseci naučavajući među njima Božju riječ.

12 Ali kad je Galion bio prokonzul Ahaje, Židovi su se jednodušno digli na Pavla te ga izveli pred sud,

13 rekavši: "Ovaj čovjek nagovara ljudе da štuju Boga protivno Zakonu."

14 Baš dok je Pavao htjeo otvoriti usta, rekao je Galion Židovima: "Da je posrijedi kakvo nedjelo ili zlodjelo, ja bih, o Židovi, bio dužan da vas strpljivo saslušam.

15 Ali kako su to pitanja riječi, o nazivima i o vašem Zakonu, to vi sami uredite; ja neću tomu biti sudac."

16 I potjerao ih iz sudnice.

17 Nato su svi Grci uhitili visokog upravitelja sinagoge Sostena, te ga počeli udarati pred sudom. A Galio nije ništa mario za to.

18 Pavao je ostao još prilično dugo vremena u Korintu. Zatim se oprostio s braćom te otplovio u društvu Priscile i Akvile prema Siriji, nakon što je u Kenhreji najprije ošišao glavu, jer je imao zavjet.

19 A kad su stigli u Efez, tu se s njima rastao te sam ušao u sinagogu i počeo raspravljati sa Židovima.

20 A kad su ga ovi molili da duže vremena ostane, on nije pristao,

21 nego se oprostio o s njima, rekavši: "Ja moram, makar kako bilo, održati ovu svečanu gozbu što dolazi u Jeruzalemu. Opet

ću se vratiti, ako Bog bude htjeo." I on je tada otplovio iz Efeza.

22 Kada se iskrcao u Cezareji, nakon što je najprije uzišao gore i pozdravio crkvu, sišao je u Antiohiju.

23 Nakon što je tu proveo neko vrijeme, krenuo je na put i prošao redom kroz galacijsko područje i Frigiju, utvrđujući i jačajući sve učenike.

24 Uto je došao u Efez neki Židov imenom Apolon, rodom Aleksandrinac, čovjek rječit i vrlo upućen u Pisma.

25 Bio je poučen o Putu GOSPODINOVU te je, sa žarom u duhu, govorio i učio što se odnosilo na Isusa, iako je poznavao samo krštenje Ivanovo.

26 Tako je on počeo smjelo i slobodno propovijedati u sinagogi. A kad su ga čuli Priscila i Akvila, uzeli ga k sebi te mu još točnije objasnili Božji put.

27 A kad je zaželio poći u Ahaju, braća su ga na to ohrabрила i napisala unaprijed poruku učenicima da ga lijepo prime. Kad je došao ondje, bio je od velike pomoći vjernicima, kroz milost;

28 jer je snažno dokazivao i javno pobijao Židove, pokazujući iz Pisama da Isus jest Krist.

Čudesno djelovanje apostolovo

19 Dogodilo se dok je Apolon boravio u Korintu, Pavao, nakon što je prije prošao gornje predjele primorja, došao je u Efez, gdje je našao neke učenike, 2 i rekao im: "Jeste li primili Svetoga Duha otkada ste postali vjernici?" Oni su mu odgovorili: "Mi nismo ni čuli da postoji Sveti Duh."

3 On im je rekao: "Kojim ste onda krštenjem kršteni?" A oni su odgovorili: "Ivanom krštenjem."

4 Pavao je rekao: "Ivan je zaista krstio krštenjem u znak pokajanja, rekavši narodu da vjeruje u onoga koji će poslije njega doći, to jest u Isusa Krista."

5 Kad su to oni čuli, krstili su se u Ime Gospodina Isusa.

6 Kad Pavao na njih položio ruke, sišao je na njih Sveti Duh, i počeli su govoriti jezicima i prorokovati.

7 Bilo je svega kojih dvanaest ljudi.

8 Zatim je Pavao ušao u sinagogu i tu je tri mjeseca smjelo govorio raspravljujući i nastojeći uvjeriti slušatelje u ono što se odnosi na Božje kraljevstvo.

9 Ali kako su neki bili okorjeli te odbijali vjeru i ocrnjivali taj put pred narodom, Pavao je prekinuo s njima i odijelio učenike, te je svaki dan raspravljaо u školi nekog Tirana.

10 A to je trajalo dvije godine, tako da su svi žitelji Azije, Židovi i Grci, mogli čuti riječ GOSPODINOVU.

11 Bog je tako neobična čudesna izvodio preko Pavlovih ruku,

12 da su njegove rupce za znoj ili pregače i što god bi dotaklo njegovo tijelo, stavljali na bolesnike, pa su ih bolesti ostavljale i zli duhovi izlazili iz njih.

13 Neki Židovi, koji su naokolo obilazili i zaklinjali zle duhove, pokušali su nad opsjednutima zvati Ime Isusovo ovim riječima: "Zaklinjem vas Isusom kojega Pavao navješćuje!"

14 Bilo je sedam sinova nekoga Skeve, visokoga židovskog svećenika, koji su to pravili.

15 Ali im zli duh odgovorio: "Isusa poznam i znam tko je Pavao, a tko ste vi?"

16 Tada je opsjednuti čovjek nasrnuo i skočio na njih te ih sve nadvladao i toliku silu iskalio na njima, tako da su goli i izranjeni pobegli iz one kuće.

17 A to su doznali svi Židovi i Grci koji su prebivali u Efezu te ih je sve obuzeo velik strah, a veličalo se Ime Gospodina Isusa.

18 I mnogi su obraćenici dolazili da priznaju i otkriju svoja враčarska djela.

19 A mnogi od onih koji su se bavili враčanjem donosili su knjige te ih spaljivali na očigled svih. Kad su proračunali njihovu vrijednost, ustanovili su da su vrijedile pedeset tisuća srebrnjaka.

20 Tako se GOSPODINOVA riječ silno nastavila širiti i pokazivati svoju snagu.

21 A poslije kad je to sve bilo dovršeno, Pavao je naumio u Duhu da kad podje preko Makedonije i Ahaje ode u Jeruzalem, rekavši: "Kad već budem ondje, morat ću i Rim vidjeti."

22 Tada je poslao u Makedoniju dvojicu svojih službenika, Timoteja i Erasta, dok se on zadržao još jedno vrijeme u Aziji.

23 Nekako u to vrijeme podigla se velika buna protiv ovoga Puta.

24 Neki srebrnar po imenu Demetrije koji je izrađivanjem malih srebrnih Dijaninih hramića donosio veliki dobitak obrtnicima.

25 On je sazvao skupa sve koji su se bavili sličnim zvanjem i rekao im: "Ljudi, vi znate da od ovoga posla zavisi naše blagostanje."

26 A povrh toga vidite i čujete da je ovaj Pavao uvjerio i zaveo mnogo svijeta, ne samo u Efezu nego gotovo u cijeloj Aziji, tvrdeći da bogovi izrađeni rukama nisu bogovi.

27 Tako postoji pogibao ne samo da naš zanat propadne nego da i hram velike božice Dijane bude smatran za ništa i da izgubi nešto od svojega veličanstva ona

koju štuje cijela Azija i cijeli svijet."

28 Kada su oni čuli te riječi, napunili se gnjevom te povikali, rekavši: "Velika je efeška Dijana!"

29 I cijeli se grad ispunio uzbuđenjem i neredom. Pošto su uhitili Makedonce Gaja i Aristarha, Pavlove suputnike, kao jedan jurnuli su prema kazalištu vukući ih sobom.

30 A kad je sam Pavao htjeo ući među okupljeni narod, nisu mu dopustili učenici.

31 Čak i неки azijski glavari, njegovi priatelji, poslali mu ljudi da ga zamole neka se ne pojavljuje u kazalištu.

32 Jedni su pak vikali jedno, a drugi drugo a okupljeni su bili zbunjeni i većina ih nije znala ni zašto su se skupili.

33 Tada je neki iz svjetine poučio Aleksandru što da radi, dok su ga Židovi gurali naprijed. Aleksandar je dao rukom znak da hoće održati obrambeni govor pred narodom.

34 Ali kad su primijetili da je Židov, počeli su svi u jedan glas oko dva sata vikati: "Velika je efeška Dijana!"

35 Onda je gradski tajnik umirio svjetinu riječima: "Efežani! Tko ima od vas koji ne bi znao da je grad Efez štovatelj hrama velike božice Dijane i njezinog kipa što je pao s neba?

36 Pošto su te stvari neosporive, vi trebate ostati mirni i ništa prenaglo nemojte poduzimati!

37 Jer ovi ljudi koje ste doveli nisu ni običastitelji svetišta, ni pogrdno ne govore protiv naše božice.

38 Stoga, ako Demetrije i njegovi sudruzi obrtnici imaju protiv koga kakvu tužbu, sudovi se sastaju, a tu su i prokonzuli, pa neka podnose tužbe jedni protiv drugih.

39 Ali ako tražite nešto drugo, to će se riješiti u zakonitoj skupštini.

40 Prijeti pogibao da budemo zbog dašnjega nereda optuženi, jer ne postoji nikakav razlog kojim bismo mogli opravdati strku."

41 A kad je to rekao, raspustio je skupštinu.

Put u Makedoniju i Grčku

20 Kad se je buna stišala, Pavao je dozvao k sebi učenike, zagrio ih, oprostio se s njima i oputovao u Makedoniju.

2 Kako je prolazio tim krajevima hrabreći ih mnogim riječima, došao je u Grčku,

3 gdje je ostao tri mjeseca. Kako su mu Židovi, dok se baš spremao otploviti u Siriju, postavili zasjedu, odlučio se ondje vratiti preko Makedonije.

4 Idući u Aziju pridružili mu se: Sopater iz

Bereje, Aristarh i Sekund iz Soluna, Gaj iz Derbe i Timotej, Tihik i Trofim iz Azije.

5 Oni su otišli prije nas i pričekali nas u azijskoj Troadi.

6 Kad su prošli dani Beskvasnih kruhova, mi smo otplovili iz Filipa i stigli za pet dana k njima u Troadu, gdje smo proveli sedam dana.

7 U prvi dan tjedna, kad smo se sastali lomiti kruh, Pavao je propovijedao nazočnima. A kako je kanio sutradan otpovjetati, produžio je govor sve do ponoći.

8 U gornjoj sobi gdje smo se skupili bile su mnoge svjetiljke.

9 A nekog mladića Imenom Eutiha, koji je sjedio na prozoru, primio dubok san te on, dok je Pavao i dalje govorio, svladan snom pao s trećega kata i bio podignut već mrtav.

10 Pavao je sišao, nadnio se nad njega, obujmio ga i rekao: "Nemojte se uznemirivati, njegova je duša u njemu!"

11 Opet je uzašao, razlomio i pojeo kruh te prosljedio s propovijedanjem dugo, sve do zore, te onda otpovjetao.

12 A mladića su doveli kući živa, i to ih je vrlo utješilo.

13 Mi smo otišli naprijed u lađi te smo otplovili u Asos, odakle nam je trebalo uzeti Pavla u lađu, jer je on tako odredio, a sam je kanio ići pješice.

14 Kad se sastao s nama u Asosu, uzeli smo ga u lađu i stigli smo u Mitilenu.

15 Odatle smo otplovili i sutradan smo došli prema Hiosu; preksutra pristali smo u Samosu, prenoćili smo u Trogiliumu; a sljedećega dana stigli smo u Milet.

16 Jer je Pavao odlučio mimoći Efez kako ne bi gubio vremena u Aziji; žurio se da bude, ako je moguće, na dan Pentekosta u Jeruzalemu.

17 Iz Mileta je poslao u Efez nekoga da sazovu starješine crkve.

18 Kad su stigli k njemu, rekao im: "Vi znate kako sam se vladao među vama sve vrijeme od prvoga dana kad sam stupio u Aziju,

19 služeći Gospodina sa svom poniznošću, u velikim suzama i kušnjama koje su me snašle zbog židovskih zasjeda;

20 kako nisam ništa, od onoga što je korisno za vas, propustio da vam priopćim i da vas poučim javno i po kućama,

21 navješćujući Židovima i Grcima potrebu pokajanja Bogu po vjeri u našega Gospodina Isusa Krista.

22 I sada, evo, svezan u duhu, idem u Jeruzalem, ne znajući što će mi se u njemu dogoditi,

23 jedino mi Sveti Duh svjedoči, rekavši u

svakom gradu da me čekaju okovi i patnje.

24 Ali ništa me ne zanima, niti mi je stalo do života; samo da dovršim svoju utrku s radošću i službu koju sam primio od Gospodina Isusa: svjedočiti za Radosnu vijest milosti Božje.

25 Zaista sad znadem da vi svi, među kojima sam propovijedao Božje Kraljevstvo, nećete više vidjeti mojega lica.

26 Zato vam danas svečano izjavljujem da sam čist od krvi sviju.

27 Jer nisam ništa propustio navijestiti vam Božji naum.

28 Stoga pazite na se i na cijelo stado u kojem vas je Sveti Duh postavio nadglednicima da pastirite Božju crkvu, koju je On sebi otkupio svojom vlastitom krvju.

29 Jer ja znam da će poslije mojega odlaska provaliti među vas okrutni vuci koji neće štedjeti stada.

30 A između vas samih dići će se neki koji će naučavati izopačen nauk, da odvuku učenike za sobom.

31 Zato, bdijte i sjećajte se da tri godine, noć i dan, nisam prestajao sa suzama opominjati svakoga pojedinog.

32 A sada vas, braćo, preporučujem Bogu i riječi njegove milosti, njemu koji vas može izgraditi i dati baštinu među sve vas koji ste posvećeni.

33 Nisam poželio ničijega Srebra, zlata ni odjeće.

34 Da, i vi sami znate, da su ove ruke služile mojim potrebama, isto kao i onih koji su bili sa mnom.

35 U svemu sam vam dao primjer da se tako treba truditi i pritjecati u pomoć nemocnima te se sjećati riječi Gospodina Isusa koje je On sam rekao: 'Blagoslovljije je davati nego primati.'

36 Kada je to rekao, kleknuo na koljena te se pomolio s njima svima.

37 Tada su svi briznuli u velik plač, pali Pavlu oko vrata i ljubili ga,

38 ožalošćeni iznad svega njegovom riječju da neće više vidjeti njegova lica. A zatim su ga otpratili na lađu.

Pavao uhvaćen u Hramu

21 Nakon toga, kad smo se odvojili od njih i zaplovili smo. Ploveći ravno, stigli smo u Kos, a sutradan u Rod i odatle u Pataru.

2 Tu smo našli lađu što polazi u Feniciju, ušli smo u nju i otplovili smo.

3 Kad smo stigli na pogled Cipra, ostavili smo ga na lijevo te smo otplovili u Siriju i pristali u Tiru, jer je tu lađa morala iskrpati teret.

4 Potražili smo i našli učenike te smo ostali ondje sedam dana. Oni su, potaknuti od Duha, govorili Pavlu da ne ulazi u Jeruzalem.

5 Ali kad je isteklo vrijeme našega boravka, otišli smo odatle te krenuli u pratinji svih njih, uključujući žene i djecu, dok nismo izašli izvan grada. Tu smo na obali kleknuli pomolili se.

6 Zatim smo se oprostili jedni s drugima i ukrcali se na brod, a oni se pak vratili kućama.

7 Dovršavajući tako plovidbu, iz Tira smo stigli u Ptolemaidu, gdje smo pozdravili braću i ostali kod njih jedan dan.

8 A sutradan mi iz Pavlova društva otputovali smo i došli smo u Cezareju, gdje smo ušli u kuću Filipa evangelista, jednoga od Sedmorice, te smo ostali kod njega.

9 On je imao četiri kćeri djevice koje su prorokovale.

10 Kako smo ondje duže vremena boravili, došao je iz Judeje neki prorok po imenu Agab.

11 Kada nas je posjetio, uzeo je Pavlov pojas, svezao sebi ruke i noge te rekao: 'Ovakovo govorи Sveti Duh: 'Ovako će čovjeka čiji je ovo pojas u Jeruzalemu svezati Židovi i predati ga u ruke neznabоćima.'"

12 A kad smo mi to čuli, počeli smo s mještanima moliti Pavla da ne ulazi u Jeruzalem.

13 Nato je Pavao odgovorio: "Zašto plaćete i trgate mi srce? Ja sam spreman ne samo biti svezan nego i umrijeti u Jeruzalem za Ime Gospodina Isusa."

14 Kako ga nismo mogli odgovoriti, odustali smo, rekavši: "Neka bude volja GOSPODINOVA!"

15 Poslije toga vremena spremili smo se za put te smo uzašli u Jeruzalem.

16 S nama su pošli i neki učenici iz Cezareje te nas odveli k nekom Mnasonu s Cipra, učeniku od prvih dana, da budemo njegovi gosti.

17 Kad smo stigli u Jeruzalem, braća su nas radosno primila.

18 Sutradan Pavao je otišao s nama u Jakovljevu kuću, gdje su se sastale sve starješine.

19 Pošto ih pozdravio, počeo im redom objašnjavati sve što je Gospodin s njegovom djelatnošću napravio među neznabоćima.

20 Kad su oni to čuli, počeli su slaviti Boga, a Pavlu su rekli: "Vidiš, brate, koliko je ti suća Židova primilo vjeru i svi su gorljivi pristaše Zakona.

21 A o tebi su bili obaviješteni da svojim učenjem odvraćaš od Mojsijeva Zakona

sve Židove koji su raspršeni među neznabоćima, rekavši im da ne obrezuju djece i ne žive po običajima.

22 Što sada? Mnoštvo se svakako mora sastati, jer će oni dočuti da si došao.

23 Napravi ovo što ti svjetujemo: imamo ovdje četiri čovjeka pod zavjetom.

24 Uzmi ih i podloži se s njima obredu očišćenja te preuzmi za njih žrtvene troškove da bi mogli sebi ošišati glave. Tako će svi uvidjeti da nema ništa od onoga što su čuli o tebi, nego da si na pravom putu i da i sam držiš Zakon.

25 A što se tiče neznabоžaca koji su primili vjeru, njima smo pismeno priopćili naše odluke da oni to ne vrše, jedino da se moraju suzdržavati od onoga što je žrtvovano idolima, od krvi, od udavljenog i od bluda."

26 Tada je Pavao uzeo sobom spomenute ljudе te se sutradan podložio s njima obredu očišćenja, ušao je u hram i najavio istek daima očišćenja do kad će se za svakoga od njih prinijeti žrtva.

27 Kad je sedam dana bilo pri kraju, Židovi iz Azije su opazili Pavla u hramu pa su pobunili sav narod i stavili ruke na njega

28 vičući: "Izraelci, u pomoć! Evo onoga koji posvuda i svakom propovijeda nauk koji je uperen protiv židovskog naroda, protiv Zakona i protiv ovoga mesta! Povrh togaje i Grke uveo u hram i tako obeščastio ovo sveto mjesto."

29 Jer su oni prije vidjeli u gradu s njim Efežanina Trofima te mislili da ga je Pavao uveo u hram.

30 Uskomešao se sav grad i nastala strka naroda, pa su uhitili Pavla, izvukli ga izvan hrama pa odmah zatvorili vrata.

31 Dok su ga oni htjeli ubiti, došao je glas zapovjedniku posade da je sav Jeruzalem u nemiru.

32 Zapovjednik je odmah uzeo vojnike i stotnike te dotrčao k pobunjenicima. Čim su ovi opazili zapovjednika s vojnicima, prestali su tući Pavla.

33 Tada mu se glavni zapovjednik približio, zgrabio ga i zapovjedio da ga svežu sa dvojim lancima. Zatim ga počeo ispitivati tko je i što je počinio.

34 Iz naroda su jedni vikali jedno, a drugi drugo. Pošto zapovjednik nije mogao ništa pouzdano saznati zbog vike, zapovjedio je da ga odvedu u vojarnu.

35 Kada su stigli na stepenice, bilo je tako da su ga moralи vojnici nositi zbog nasrtaja svjetine,

36 jer je mnoštvo naroda išlo za njim i vikalo: "Smakni ga!"

37 U času kad je Pavao trebao biti uveden

u vojarnu, rekao je zapovjedniku: "Smijem li ti nešto reći?" Ovaj je odgovorio: "Znadeš li grčki?"

38 Nijesi li ti onaj Egipćanin koji je nedavno podignuo bunu i odveo u pustinju četiri tisuće razbojnika?"

39 Pavao je rekao: "Ja sam Židov iz Tarsa, građanin sam znamenita grada u Ciliciji. Molim te, dopusti mi da progovorim narodu!"

40 Pa kad mu je zapovjednik dopustio, Pavao je stao na stepenice, pa dao narodu znak rukom da ušuti. Kada je nastala velika tišina, on je progovorio Hebrejskim jezikom, rekavši:

Pavlov govor

22 "Ljudi braćo i oci, poslušajte što vam sada imam reći u svoju obranu!"

2 Kada su oni čuli da im govori hebrejskim jezikom, još su više utihнули. Tada je on rekao:

3 Ja sam zaista Židov, rođen u Tarsu, u Ciliciji, a odrastao u ovom gradu, do nogu Gamalielovih točno poučen po Zakonu naših otaca, i bio sam revan za Boga, kao što ste svi vi danas.

4 Ja sam na taj Put progonio na smrt, vežući u lance i predajući u zatvore ljudi i žene.

5 To mi može posvjedočiti visoki svećenik i starješinsko vijeće. Od njih sam i pismo primio za braću u Damasku te se zaputio da i one koji su ondje svezane dovedem u Jeruzalem da budu kažnjeni.

6 Dok sam tako putovao i približio se Damasku oko podne, odjedanputje oko mene obasjala s neba velika svjetlost.

7 A ja sam pao na zemlju i čuo glas koji mi govori: "Savle, Savle, zašto me progoniš?"

8 A ja sam odgovorio: "Tko si ti, Gospodine?" A On mi rekao: "Ja sam Isus Nazarećanin, kojega ti progoniš."

9 Moji su pratitelji zaista vidjeli svjetlo i bili su prestrašeni, ali nisu čuli glasa onoga koji mi je govorio.

10 Tada sam rekao: "Što da radim, Gospodine?" A Gospodin mi rekao: "Ustani i nastavi put u Damask pa će ti se ondje reći sve što ti je određeno raditi!"

11 Ali kako sam obnevidio od sjaja onoga svjetla, moji su me pratitelji poveli za ruku te smo tako stigli u Damask.

12 Tada neki Ananija, pobožan po Zakonu, i na dobrom glasu među svima tamošnjim Židovima,

13 došao je k meni, približio mi se i rekao: "Brate Savle, progledaj!" I ja sam u taj isti čas pogledao u njega.

14 A on mi rekao: 'Bog naših otaca izabrao te da upoznaš njegovu volju, da vidiš Pravednika i da razumiješ glas iz njegovih usta.'

15 Jer ćeš mu biti svjedok pred svim ljudima za ono što si video i čuo.

16 A sada, na što još čekaš? Ustani, primi krštenje i očisti se od svojih grijeha prizvajući Ime GOSPODINOVO!

17 A kad sam se, nakon povratka u Jeruzalem, molio u hramu, pao sam u zanos,

18 te sam video Gospodina gdje mi govor: 'Pohiti i brzo izidi iz Jeruzalema, jer oni neće primiti tvojega svjedočanstva o meni!'

19 A ja sam rekao: 'Gospodine, pa sami znaju da sam ja bacao u zatvore i šibao po svim sinagogama one koji vjeruju u tebe.'

20 A kad se proljevala krv tvojega svjedoka Stjepana, bio sam nazočan te odobravao njegovu smrt i čuvao haljine onima koji su ga ubijali.'

21 Nato mi je On odgovorio: 'Idi, jer će te poslati daleko, k neznabوćima!'

22 Židovi su ga slušali do te riječi, ali onda su podigli glasove, rekavši: "Makni takva čovjeka sa zemlje, jer on ne smije živjeti!"

23 Dok su oni tako vikali, haljinama tresli i prašinu vitlali u zrak,

24 zapovjednik je zapovjedio da ga odvedu u dvorsku vojarnu te da ga uz bičevanje preslušaju, da bi tako doznao zašto toliko viču protiv njega.

25 Kad su ga svezali remenjem da ga bičuju, Pavao je rekao stotniku: "Smijete li vi bičevati rimska građanina, i još k tomu bez osude?"

26 Kad je stotnik to čuo, otišao je i obavijest zapovjednika: "Pazi što misliš napraviti, jer ovaj je čovjek rimske građanin."

27 Nato je zapovjednik došao k njemu te mu rekao: "Reci mi, jesи li ti rimske građanin?" Pavao je odgovorio: "Da."

28 A zapovjednik je odgovorio: "Ja sam za velik novac stekao to građanstvo." A Pavao je rekao: "Ja sam se s njim i rodio."

29 Tada odmah odstupe od njega oni koji su ga htjeli ispitivati, a zapovjednik se prestrašio kad je doznao da je on Rimljанin i zato što ga je okovao.

30 Sutradan, hoteći saznati točno zašto ga Židovi optužuju, zapovjednik ga oslobođio okova pa zapovjedio da se sazove svećeničke glavare i sve njihovo Vijeće, i doveo Pavla i postavio ga pred s njih.

Pavao pred visokim vijećem

23 Pavao je uperio pogled u Vijeće i rekao: "Ljudi i braćo, ja sam živio s posve čistom savješću pred Bogom do

ovoga dana."

2 A visoki svećenik Ananija je zapovjedio onima koji su bili kraj njega da ga udare po ustima.

3 Tada mu rekao Pavao: "Tebe će udariti Bog, objeljeni zide! A ti sjediš tu i sudiš mi po Zakonu, a protiv Zakona zapovjedaš da me udaraju!"

4 Nato su mu odgovorili oni koji su tu stajali: "Što, ti grdiš visokoga Božjeg svećenika?"

5 Pavao je odgovorio: "Nisam znao, bračo, da je on visoki svećenik. Jer je napisano: 'Ne govori zlo o glavaru svojega naroda!'"

6 Zatim Pavao znajući da je jedan dio saставljen od saduceja, a drugi od farizeja, glasno je povikao u Vijeće: "Ljudi i bračo, ja sam farizej, sin farizeja. Zbog nade u uskrsnuće mrtvih meni se sudi."

7 Kada je on to tako rekao, nastalo prepiranje između farizeja i saduceja, te se skupština podijelila.

8 Jer saduceji tvrde da nema ni uskrsnuća, ni anđela, ni duha, a farizeji to sve priznaju.

9 Tako je nastala velika vika. Ustali su neki pismoznanci farizejske stranke te se odlučno usprotivili, rekavši: "Mi ne nalazimo nikakva zla na ovomu čovjeku. A što ako mu je govorio duh ili anđeo, ne svađajmo se protiv Boga."

10 I tada je nastala velika nesloga i svađa, pa se zapovjednik pobjojao da Pavla ne rastrgaju na komade, zapovjedio je vojniciima da sidu pa da ga otmu između njih i opet odvedu u vojarnu.

11 Sljedeće noći Gospodin je stao kraj njega i rekao mu: "Budi hrabar, Pavle, kao što si za mene svjedočio u Jeruzalemu, tako moraš svjedočiti i u Rimu."

12 Kad je nastao dan, sastali su se neki od Židova, skovali urotu i obećali, pod zakletvom, da neće ni jesti ni pitи dok ne ubiju Pavla.

13 Bilo ih je više od četrdeset koji su skovali tu urotu.

14 Oni su došli k svećeničkim glavarima i strarješinama i rekli. "Mi smo se zarekli pod zakletvom da nećemo ništa jesti dok ne ubijemo Pavla.

15 Zato vi sada zajedno s Vijećem izrazite želju zapovjedniku da ga dovede k vama pod izlikom da želite pomnije ispitati njegovu stvar. A mi smo spremni ubiti ga i prije nego što stigne k vama."

16 Ali kad je sin Pavlove sestre doznao za zasjedu, on je došao i ušao u vojarnu te obavijestio Pavla.

17 Tada je Pavao dozvao k sebi jednoga od stotnika te mu rekao: "Ovoga mladića

odvedi k zapovjedniku jer mu on ima nešto dojaviti."

18 Tada ga stotnik uzeo i odveo k zapovjedniku i rekao: "Zatvorenik Pavao dozvao me i zamolio da ovoga mladića dovedem k tebi jer ti ima nešto reći."

19 Nato je zapovjednik uzeo mladića za ruku i odveo ga nasamo pa ga upitao: "Što mi imaš za reći?"

20 A on je rekao: "Židovi su se dogovorili da te zamole da sutra dovedeš Pavla u Vijeće pod izgovorom da pomnije ispitaš njegovu stvar.

21 Ali ih nemoj poslušati, jer ga više od četrdeset ljudi iz njihova kruga čeka u zasjedi. Oni su se obvezali, pod zakletvom, da neće ni jesti ni pitи dok ga ne ubiju; nego stoje spremni i čekaju tvoj pristanak."

22 Tada je zapovjednik otpustio mladića i zapovjedio mu: "Nemoj nikome govoriti da si mi ovo otkrio."

23 Zatim je dozvao dvojicu stotnika i zapovjedio im: "Pripremite dvjesto vojnika, sedamdeset konjanika i dvjesto strijelaca, da nakon trećega sata noću krenu u Cezareju,

24 i pripremite konje Pavlu za jahanje, da živ i zdrav stigne k upravitelju Feliksu!"

25 I napisao je pismo koje je glasilo ova-ko:

26 Klaudije Lizija preuzvišenom upravitelju Feliksu pozdrav!

27 Ovoga su čovjeka uhitili Židovi i htjeli ga ubiti. Dolazeći s vojskom izvukao sam ga iz pogibli i saznao sam da je rimski građanin.

28 A kad sam htjeo točno saznati krivnju za koju ga optužuju, doveo sam ga pred njihovo Vijeće.

29 Ustanovio sam da ga optužuju zbog pi-tanja njihova Zakona, ali da nema nikakve krivnje koja zasljužuje smrt ili samo lance.

30 A kad su me obavijestili da se spremi zasjeda protiv njega, odmah sam ga poslao k tebi, pošto sam njegovim tužiteljima dao znati da svoju tužbu protiv njega iznesu preda te. Pozdrav.

31 Tada su vojnici, po zapovijedi, uzeli Pavla te ga noću odveli u Antipatridu.

32 Sutradan su pješaci ostavili konjanike da ga dalje prate, a oni se vratili u vojarnu.

33 Kada su došli u Cezareju, uručili su upravitelju pismo i pred njega doveli Pavla.

34 A kad je upravitelj pročitao pismo, upi-tao ga iz koje je pokrajine. A kad je shvatio da je iz Cilicije,

35 rekao mu: "Preslušati će te kad i tvoji tužitelji dodu." I zapovjedio da ga čuvaju u Herodovoj palači.

Pavao pred Feliksom

24 Poslije pet dana sišao je visoki svećenik Ana s nekoliko starješina i s odvjetnikom, nekim Tertulom, te podnijeli upravitelju Feliksu tužbu protiv Pavla.

2 Kad su dozvali Pavla, Tertul je počeo optužbu, rekavši: "Veliki mir što ga po tebi, vrli Felikse, uživamo i boljitet za ovaj narod tvojom providnošću nastaje,

3 mi u svemu i na svakom mjestu rado priznajemo sa svom zahvalnošću.

4 Ali da te duže ne zadržavam, molim te da nas ukratko saslušaš sa svojom uobičajenom blagošću.

5 Ustanovili smo da je ovaj čovjek pošast, da izaziva prepirke među Židovima po cijelom svijetu i da je kolovođa nazarenskih sljedbenika.

6 On je pokušao i hram obeščastiti, i mi smo ga uhitili i htjeli smo ga osuditi prema našem Zakonu.

7 Ali je došao Lizija zapovjednik na nas, i oteo ga iz naših ruku na veliku silu te ga poslao k tebi,

8 zapovjedivši njegovim tužiteljima da dođu k tebi kako bi sam mogao sve istražiti i saznati za što ga optužujemo."

9 A složili su se i Židovi tvrdeći da je tako.

10 Tada je Pavao, kad mu je upravitelj dao znak da govori, odgovorio: "Pošto znam da si već mnogo godina sudac ovomu narodu, ja pouzdano počinjem svoju obranu.

11 Ti sam možeš dozнати da nema više od dvanaest dana otkako sam užišao u Jeruzalem da održim štovanje.

12 A oni me nisu našli ni u hramu, ni u gradu da s bilo kime raspravljam ili da uzrokujem nered i dižem narod.

13 A ne mogu ti ni dokazati ono za što me sada optužuju.

14 Ali ovo ti priznajem: ja slijedim put, koji oni nazivaju sektom, i tako štujem Boga svojih otaca vjerujući u sve što je napisano u Zakonu i Prorocima.

15 Ja se uzdajem u Boga, kao što se uzdaju i oni sami da će biti uskrsnuće mrtvih, pravednih i nepravednih.

16 Zato se i ja uvijek trudim da imam čistu savjest i pred Bogom i pred ljudima.

17 Poslije više godina došao sam da donesem milostinju i prinesem žrtvu svojem narodu.

18 Među njima neki Židovi iz Azije, baš kad sam prinosio žrtvu, našli su me već očišćenog u hramu, ali bez strke naroda i bez buke.

19 Trebalо bi da oni dođu pred te i tuže me ako imaju što protiv mene.

20 Ili neka ovi ovdje sami reknu kakvu su

krivnju našli na meni kad sam bio pred Vijećem,

21 osim ako se ne radi samo o ovoj jedinoj riječi koju sam doviknuo stojeći među njima: 'Zbog uskrsnuća mrtvih vi me danas optužujete.'

22 Kada je Feliks čuo sve to, jer je točnije poznavao što se odnosi na taj nauk, odgodio je njihovu parnicu, rekavši: "Kada dode ovdje zapovjednik Lizija, riješit će vašu stvar."

23 A stotniku je zapovjedio da Pavla čuva u zatvoru, ali da mu pruži olakšice i da nikom od njegovih poznatih ne brani da ga posjećuje i poslužuje.

24 Poslije nekog vremena došao je Feliks sa svojom ženom Druzilom, koja je bila Židovka, dozvao je k sebi Pavla te je slušao njegovo izlaganje o vjeri u Isusa Krista.

25 Dok je Pavao govorio o pravednosti, čistoći i budućem суду, prestrašio se Feliks te mu rekao: "Za sada hajde, idi, pa kad će imati zgodno vrijeme, opet će te dozvati k sebi."

26 U isto vrijeme nadošao se da će mu Pavao dati novaca, kako bi ga pustio; stoga je češće slao po njega i razgovarao s njime.

27 Nakon dvije godine, Feliksa je naslijedio Porcije Fest. Hoteći ugoditi Židovima, Feliks je ostavio Pavla u zatvoru.

Pavao se priziva na cara

25 Nakon tri dana svojega dolaska u pokrajinu, Fest je uzišao iz Cezareje u Jeruzalem.

2 Tada su došli k njemu svećenički glavari zajedno s prvacima židovskim i podnesu tužbu protiv Pavla i tražili,

3 moleći za milost protiv njega, da ga pošalje u Jeruzalem—dok su oni smisljali zasjedu da ga ubiju na putu.

4 Ali im Fest odgovorio da je Pavao u zatvoru u Cezareji i da će uskoro i on sam oputovati ondje.

5 Rekao je: "Zato neka ovlašteni od vas podu sa mnom pa neka ga tuže ako je što kriv taj čovjek."

6 Fest sišao u Cezareju pošto se zadržao među njima osam ili, najviše, deset dana. Sutradan je sjeo na sudačku stolicu i zapovjedio da se dovede Pavao.

7 Kad je ovaj došao, okružili ga Židovi koji su došli iz Jeruzalema te iznijeli protiv Pavla mnoge i teške optužbe kojih nisu mogli dokazati.

8 A Pavao je u svoju obranu iznosio: "Nisam ništa skrivio ni protiv židovska Zaka, ni protiv hrama, ni protiv cara."

9 Tada je Fest, hoteći ugoditi Židovima, odgovorio Pavlu: "Hoćeš li uzići u Jeru-

zalem da ti se ondje o tomu sudi, u mojoj nazočnosti?"

10 Tada je Pavao rekao: "Pred carskim sudom stojim, tu mi se mora suđenje nastaviti. Židovima, kao što vrlo dobro znaš, nisam ništa skrивio.

11 Ako sam doista kriv i ako sam počinio nešto što zaslužuje smrt, ne odbijam umrijeti. Ali ako su neosnovane optužbe kojima me ovi optužuju, nitko me ne može njima dat. Ja se prizivam na cara."

12 Tada je Fest, pošto se posavjetovao sa sudskim vijećem, odgovorio: "Na cara si se prizvao, pred cara ćeš ići!"

13 Kad je prošlo neko vrijeme, došli su u Cezareju kralj Agripa i Berenika te pozdravili Festa.

14 Kako se tu zadržali duže vremena, Fest zbog savjeta izneo je kralju Pavlov slučaj: "Feliks je ostavio, reče, nekog utamničenika,

15 koga su mi svećenički glavari skupa sa židovskim starješinama optužili za mojega boravka u Jeruzalemu i zahtjevali njegovu osudu.

16 Ja sam im odgovorio da Rimljani ne običavaju izručiti nikoga prije nego što se optuženi suočio sa svojim tužiteljima i dobije priliku da se brani od onoga za što je optužen.

17 Stoga kad su oni, zajedno sa mnom došli ovdje, ja sam bez odgađanja sutradan sjeo na sudačku stolicu i naredio da se dovede spomenuti čovjek.

18 Ali tužitelji, koji su stajali oko njega, nisu ga optužili ni za jedan zločin za koji sam ja nagadoao,

19 nego su raspravljali o nekim pitanjima svoje vjere i o nekom Isusu koji je umro, a za kojega Pavao tvrdi da je živ.

20 A ja nisam bio siguran kako postupiti u toj vrsti istrage, upitao sam ga bi li htjeo poći u Jeruzalem da mu se ondje o tomu sudi.

21 Ali kako je Pavao prizivom zatražio za sudsku odluku carska veličanstva, naredio sam da se i dalje drži u zatvoru dok ga ne pošaljem k caru.

22 I ja bih želio poslušati toga čovjeka," reče Agripa Festu. "Sutra ćeš ga čuti," odgovorio je Fest.

23 Sutradan, Agripa i Berenika došli su s velikim sjajem i ušli u svečanu dvoranu, u pratinji visokih časnika i najuglednijih osoba u gradu. Tada na Festovu zapovijed doveli su Pavla.

24 Fest je rekao: "Kralju Agripa i svi ljudi ovdje s nama nazočni, gledajte ovoga čovjeka zbog kojega je s molbama k meni dolazilo mnoštvo Židova u Jeruzalemu i

ovdje, vičući da ne smije duže živjeti.

25 Ja sam, naprotiv, ustanovio da nije ništa počinio što zaslužuje smrt. Ali kako se ovaj čovjek sam prizvao na carsko veličanstvo, odlučio sam ga ondje poslati.

26 Sobzirom da o njemu nemam ništa pouzdano napisati mojemu gospodaru, izveo sam ga pred vas, posebno pred te, kralju Agripa, tako da bih mogao što napisati nakon ove sudske istrage.

27 Jer mi se pravi nerazborito poslati zatvorenika, a ne naznačiti optužbe protiv njega."

Pavao pred Feliksom i Agripom

26 Tada je Agripa rekao Pavlu: "Dopušta ti se da sam sebe počneš braniti." Tada je Pavao ispružio ruku i počeo svoju obranu:

2 "Kralju Agripa, ja se osjećam sretnim što se danas sam mogu pred tobom braniti od svega za što me optužuju Židovi,

3 pogotovo što znam da ti dobro poznaješ židovske običaje i njihova prepiranja. Zato te molim da me strpljivo poslušaš.

4 Kakav je bio moj život od rane mladosti koji sam proveo u svojem narodu, i to u Jeruzalemu, znaju svi Židovi.

5 Oni me od početka poznaju i možeju, ako hoće, posvjedočiti da sam kao farizej živio po najstrožem Zakonu naše vjere.

6 I sada stojim pred sudom zbog nade u obećanje koje je Bog uputio našim ocima.

7 Ispunjene ovoga obećanja nade se postići naših dvanaest plemena, koja ustrajno, noć i dan, služe Bogu. Baš me zbog te nade, kralju, tuže Židovi.

8 Ima li po vašem sudu nešto nevjerojatno u tom da Bog uskršava mrtve?

9 Ja sam doista nekad mislio da sam dužan djelovati protiv Imena Isusa Nazarećanina.

10 To sam i pravio u Jeruzalemu, i osobno sam mnoge svete zatvarao u zatvore, pošto sam na to od svećeničkih glavara bio ovlašten, a kad su bili osuđivani na smrt, za to dao svoj glas.

11 Po svim sinagogama prisiljavao sam ih, više puta kažnjavanjem, da izgavaraju grdnje protiv Boga i u svojem prekomjernom bijesu progonio sam ih čak u tuđe gradove.

12 Dok sam u tom pothvatu išao u Damask s ovlašću i nalogom svećeničkih glavara,

13 video sam, kralju, na svojem putovanju, u pola dana, došlo je svjetlo s neba jasnije od sunca i obasjalo sve oko mene i mojih suputnika.

14 I kad smo svi popadali na zemlju, ja sam čuo glas što mi govori hebrejskim jezikom:

‘Savle, Savle, zašto me progoniš? Teško ti je u bodljike nogom udarati.’

15 A ja sam rekao: ‘Tko si ti, Gospodine?’

A On je rekao: ‘Ja sam Isus, kojega ti progoniš.’

16 Diži se i stani na svoje noge; jer Ja sam ti se ukazao zato da te postavim službenikom i svjedokom, obojima kako o onome što si vidio, tako i o onome što će ti objaviti.

17 Ja ću te izbavljati od židovskog naroda i od neznabozaca kojima te sada šaljem,

18 da im otvorиш oči, da se obrate od tame k svjetlu i od sotonine vlasti k Bogu, da vjerom u mene prime oproštenje grijeha i baštinu među onima koji su posvećeni s vjerom u mene.’

19 Otada, kralju Agripa, nisam bio neposlušan nebeskom viđenju,

20 nego sam propovijedao najprije onima u Damasku, u Jeruzalemu i svim judejskim pokrajinama, i onda neznabozcima, da se pokaju i okrenu k Bogu i rade djela dostojava pokajanja.

21 Zbog toga su me Židovi uhitili u hramu i pokušali me ubiti.

22 Ali opskrbljen pomoću Božjom stojim do današnjega dana, svjedočim i malome i velikome, ne rekavši ništa drugo osim što su govorili Proroci i Mojsije da će se dogoditi.

23 Da će Krist morati trpjeti, te da će On biti prvi koji će uskrsnuti od mrtvih i da će navijestiti svjetlo i židovskom narodu i neznabozcima.”

24 Dok je to govorio u svoju obranu, rekao mu Fest jakim glasom: “Pavle ti si izvan sebe! Tvoje veliko znanje pravi te luda-kom.”

25 Ne ludujem, preuzvišeni Feste,” Pavao je rekao: “Nego ozbiljno govorim riječi istine i razbora.

26 Ta i kralj, kojemu se pouzdano i slobodno obraćam, zna ove stvari. Ne vjerujem da mu je išta od ovoga nepoznato, jer se ovo nije dogodilo u kakvom kutu.

27 Vjeruješ li, kralju Agripa, prorocima? Znam da vjeruješ!”

28 Agripa je odgovorio Pavlu: “Zamalo si me uvjerio da postanem kršćanin.”

29 Pavao je rekao: “Želio bih od Boga, ne samo ti nego i svi oni koji me danas slušaju, postali takvi ljudi kakav sam ja, osim ovih okova.”

30 Nakon njegovih riječi ustao je kralj i upravitelj, Berenika i ostali koji su zasjedali s njima.

31 Dok su se povlačili, govorili su među sobom: “Ovaj čovjek nije počinio ništa što zaslужuje smrt ili okove.”

32 Tada je Agripa rekao Festu: “Ovaj je

čovjek već prije mogao biti pušten na slobodu da se nije prizvao na cara.”

Put u Rim. Brodolom

27 Kada je bilo odlučeno da moramo otploviti u Italiju, predali Pavla i neke druge sužnje jednom stotniku iz carskog odjeljenja imenom Juliju.

2 Tada smo ušli u neku adramitsku lađu koja je imala ploviti u azijska mjesta, pa zatim smo otplovili. S nama je bio Aristarh, Makedonac iz Soluna.

3 Sutradan smo pristali u Sidonu. Tu je Julije s Pavlom ljudski postupio i dopustio mu da ode svojim priateljima i primi njihove usluge.

4 A kad smo otplovili odatle, plovili smo u zavjetrini Cipra, jer su vjetrovi bili protivni.

5 Kada smo preplovali more uzduž Cilicije i Pamfilije, stigli smo u Miru u Liciji.

6 Tu je stotnik našao neku aleksandrijsku lađu koja je plovila u Italiju i prekrcao nas u nju.

7 Više je vremena plovidba bila spora i jedva smo stigli pored Knida. Kako nam vjetar nije dao pristati, doplovili smo pod Kretnu kod Salmone.

8 S mukom ploveći uz obalu, stigli smo na neko mjesto zvano Dobra pristanija, blizu kojega se nalazi grad Laseja.

9 Kako je prošlo duže vremena i plovidba već postala opasna, bio je već minuo i Veliki post, Pavao ih je opominjao

10 rekavši: “Ljudi, vidim da će plovidba biti na pogibelji, i veliku štetu ne samo za tovar i lađu nego i za naše živote.”

11 Ali uza sve to stotnik je više vjerovao kormilaru i vlasniku lađe negoli Pavlovim rijećima.

12 Pošto luka nije bila prikladna za zimovanje, većina je svjetovala da se odatle otplovi, ne bi li kako stigli do kretske luke Feniksa, što gleda prema jugozapadu i sjeverozapadu, te ondje prezimili.

13 A kad je okrenuo tihu južnjak, misleći da možeju ostvariti svoju namjeru, digli su sidro te zaplovili sasvim uz Kretnu.

14 Ali brzo poslije toga puhnuo je s Krete strašan vjetar zvan sjeveroistočnjak.

15 Tako je zahvatilo lađu da se nije mogla oduprijeti vjetru, pa smo mu se predali da nas on nosi.

16 Prolazeći pod zaklonom nekog otočića koji se zove Klauda, jedva smo mogli zgrabitи čamac.

17 Kad su ga izvukli na lađu, upotrijebili su sredstva za spasavanje te užadima povezali lađu. Zatim, bojeći se da se ne nasuču na Živi pjesak, spustili su jedro i tako su bili tjerani dalje.

18 Sutradan, jer nas je oluja strahovito bacala, počeli su izbacivati tovar,
19 A treći dan svojim rukama izbacili su brodsku opremu.

20 Kako se više dana nije pokazalo ni sunce ni zvijezde i kako je i dalje bjesnjela velika oluja, nestajalo je svake nade da se možemo spasiti.

21 Već dugo nije bilo volje za jelom, podignuo se tada Pavao, stao pred njih te rekao: "Ljudi, trebalo je mene poslušati i ne otiskivati se s Krete te tako izbjegići i ovu patnju i ovu štetu.

22 A sada vas opominjem, razvedrite se, jer nitko od vas neće propasti osim lađe.

23 Noćas mi se ukazao anđeo onoga Boga kome pripadam i kome služim,

24 rekavši: 'Ne boj se, Pavle, ti moraš doći pred cara. I evo, Bog ti milostivo daruje živote svih koji s tobom plove.'

25 Zato, ljudi, budite odvažni! Vjerujem Bogu da će biti tako kako mi je rekao.

26 Ali kako bilo, treba da se nasučemo na neki otok."

27 Kada je već došla četrnaesta noć otkako smo bili tjerani lijevo-desno po Adriji, oko ponoći mornari su prozreli da im se primiče neka zemlja.

28 Bacili su olovnicu i našli da ima dvadeset hvati dubine, te kad su odmakli malo dalje, ponovno bacili olovnicu i našli da ima petnaest hvati dubine.

29 Bojeći se da ne udarimo u grebene, spustili su s krme četiri sidra, i molili se za dolazak dana.

30 A u vrijeme kad su mornari kanili pobjeći iz lađe i kad su spustili čamac u more pod izgovorom da misle s pramca spustiti sidra,

31 Pavao je rekao stotniku i vojnicima: "Ako ovi mornari ne ostanu u lađi, vi se ne možete spasiti!"

32 Nato su vojnici presjekli užeta na čamcu i pustili ga da padne.

33 Sve dok nije počelo svitati, Pavao je molio sve da jedu: "Danas je četrnaesti dan koji provodite u iščekivanju bez jela, a da ništa nijeste uzeli.

34 Zato vas nagovaram da jedete, jer je to za vaše spasenje, jer ni jednom od vas neće pasti ni vlas s glave."

35 I kad je to rekao, uzeo je kruh, te pred svima njima zahvalio Bogu, pa kad ga razlomio jeo je.

36 Tada su se svi oni ohrabrili te i sami počeli jesti.

37 U lađi nas je bilo svega dvjesto sedamdeset i šest.

38 A kad su se dosta nasitili, počeli su olakšavati lađu bacajući žito u more.

39 Kad je osvanuo dan, mornari nisu prepoznali zemlje, ali su opazili neki zaljev s ravnom obalom te kanili, ako bi mogli, onđe otjerati lađu.

40 I kad su otpustili sidra i ostavili ih u moru, popustili su užeta na kormilima i podigli prednje jedro prema vjetru te usmjerili prema obali.

41 Ali su udarili u greben, kojemu je s obih strana more, te nasukali lađu. Prednji je dio najprije nasjeo i ostao nepomičan, dok se zadnji dio prelomio od velike žestine valova.

42 Tada su vojnici naumili poubijati zatvorenike, tako da ne bi koji isplivao i pobjegao.

43 Ali im stotnik, želeći spasiti Pavla, sprijekočio da provedu svoju nakanu. I zapovjedio da najprije poskaču u more oni koji znaju plivati te da izidu na kopno,

44 a ostali da izidu, jedni na daskama, a drugi na ostacima lađe. I tako su se svi spasili i izašli na kopno.

Čudo na Malti. Pavao u Rimu

28 Kad su tomu izbjegli, onda su doznali da se otok zove Malta.

2 Urođenici su nam iskazali posebnu dobrotu. Sve su nas primili k velikoj vatri koju su bili naložili zbog kiše što je padala i zbog zime.

3 Kad je Pavao nakupio naramak suhih grana i bacio ga na vatru, izišla je zmija natjerana od vrućine te mu se primila za ruku.

4 A urođenici, kad su vidjeli da mu otrovna zmija visi o ruci, rekli su jedan drugome: "Nema sumnje ovaj je čovjek sigurno ubojica; on misli da je izbjegao moru ali pravda mu ne dopušta živjeti."

5 Ali on je stresao zmiju u vatru i nije mu ništa naudilo.

6 A oni su očekivali da će oteći i odmah pasti mrtav. Ali pošto su duže čekali te vidjeli da mu se nije ništa dogodilo, promijenili su mišljenje i rekli da je bog.

7 U onom se području nalazilo imanje glavarja toga otoka imenom Publij, koji nas je lijepo primio i tri dana ljubazno pogostio.

8 I dogodilo se da je Publijev otac ležao bolestan od groznice i dizenterije. Pavao je ušao k njemu, pomolio se i stavio na njega ruke pa ga ozdravio.

9 Poslije toga događaja dolazili su i ostali s otoka koji su bili bolesni pa su ozdravljali.

10 Oni su nam iskazali mnoge počasti, a kad smo odlazili, dali su nam i stavili u lađu sve što nam je trebalo.

11 Poslije tri mjeseca otplovili smo na aleksandrijskoj lađi koja je prezimila na otoku i

koja je imala kao znak Blizance.

12 Doplovili smo u Sirakuzu i ondje ostali tri dana.

13 Odatle, ploveći uz obalu, stigli smo u Regiju. A sutradan okrenuo je južni vjetar i mi smo preksutra došli u Puteole,

14 gdje smo našli braću, koja nas molbama pozvali da ostanemo kod njih sedam dana. I tako smo išli prema Rimu.

15 Kad su tamošnja braća primila vijest o nama, izšla su nam u susret kod Apijeva trgovišta i do tri krčme. Kad ih Pavao video, zahvalio je Bogu i ohrabrio se.

16 Kad smo stigli u Rim, stotnik je doveo zatvorenike zapovjedniku garde, a Pavlu je bilo dopušteno da boravi u svojem stanu s vojnikom koji ga je čuvao.

17 I dogodilo se tako da je nakon tri dana Pavao sazvao na okup židovske prvake. I kad su oni došli, on im je progovorio: "Ljudi i braćo, ja iako nisam ništa počinio niti protiv naroda ni protiv običaja naših otaca, ipak su me u Jeruzalemu kao zarobljenika predali Rimljanim u ruke.

18 Oni su me, nakon sudske istrage, htjeli pustiti, jer nije bilo na meni nikakve krivnje koja bi zasluživala smrt.

19 Ali kako su se Židovi tomu usprotivili, bio sam prisiljen prizvati se na cara, ali ne kao da bih svoj narod imao za što tužiti.

20 Eto, zbog toga sam vas zamolio da vas vidim i da vam progovorim, jer zbog Izraelineve nade ja sam okovan ovim lancem."

21 Oni su mu odgovorili: "Mi o tebi nismo primili nikakva pisma iz Judeje niti nam je tko od braće došao pa o tebi što loše javio

ili rekao.

22 Nego, mi bismo željeli čuti od tebe tvoje poglede, jer nam je za ovu družbu jedino poznato da joj se svuda protive."

23 Nato su mu odredili jedan dan i došli k njemu u stan u još većem broju. On im je izlagao i svjedočio o Božjem kraljevstvu i nastojao, od ranoga jutra do kasne večeri, uvjeriti ih o Isusu, sve od Mojsijeva Zakona i Proraka.

24 Jedni su povjerovali njegovim riječima, a drugi su ostali nevjerni.

25 Nesložni među sobom, počeli se razilaziti pošto im je Pavao rekao još jednu riječ: "Zaista, dobro je Sveti Duh rekao vašim ocima po proroku Izajiji,

26 rekavši: 'Idi k ovom narodu i reci mu: Slušajući čut ćete, a ipak nećete razumjeti; Gledajući gledat ćete, a ipak nećete vidjeti.'

27 Jer je otvrdnulo srce ovoga naroda. Ušima teško čuju, i oči su svoje zatvorili, osim da bi vidjeli svojim očima, i čuli svojim ušima, i da bi svojim srcem razumjeli i da bi se obratili, pa da ih ozdravim.'

28 Tako primite do znanja da je ovo Božje spasenje poslano neznabوćima. Oni će ga i prihvativi."

29 I kad je on rekao te riječi, Židovi su otišli prepirajući se među sobom.

30 Pavao je ostao pune dvije godine u svojem iznajmljenom stanu, gdje je primao sve koji su se k njemu navraćali,

31 propovijedajući Božje kraljevstvo i učeći nauk Gospodina Isusa Kristu sa svim pouzdanjem i bez ičijega smetanja.

Rimljani

Poslanica Apostola Pavla

Kristova Radosna vijest

1 Pavao, sluga Isusa Krista, pozvan za apostola, odvojen za Božju Radosnu vijest,

2 koju je Bog unaprijed obećao po svojim prorocima u Svetim pismima,

3 o svojem Sinu Isusu Kristu, našem Gospodinu, koji je po tijelu rođen od Davidova potomstva,

4 i proglašen Božjim Sinom sa silom po Duhu svetosti, po uskršnjuću od mrtvih.

5 Preko njega smo primili milost i apostolstvo za poslušnost vjeri među svim narodima na slavu njegova imena,

6 među kojima ste i vi koje je pozvao Isus

Krist.

7 Svima u Rimu, Božjim ljubljenicima, pozvanima da budu sveti. Milost vam i mir od Boga, našega Oca, i Gospodina Isusa Krista.

8 Najprije se zahvaljujem Svojem Bogu po Isusu Kristu za sve vas što se o vašoj vjeri govori po cijelom svijetu.

9 Jer je Bog, kojemu svom dušom služim navješćujući Radosnu vijest njegova Sina, moj svjedok da vas se svaki put sjetim u svojim molitvama,

10 i molim da bi mi napokon jedanput, ako je Božja volja, uspjelo doći k vama.

11 Jer ja vas želim vidjeti, da vam udijelim

dar Svetoga Duha, tako da ojačate.
12 To jest, da se ohrabrim kod vas i zajedno s vama zajedničkom vjerom vašom i mojom.

13 Htjeo bih da znate, braćo, da sam više puta htjeo doći k vama, ali sam do sada bio spriječen, da i među vama isto tako uberem koji plod kao i među ostalim neznabоšcima.

14 Ja sam dužnik i Grcima i barbarima, i mudrima i nerazumnim.

15 Zato je moja želja da propovijedam Radosnu vijest i vama koji ste u Rimu.

16 Jer ja se ne sramim Radosne vijesti, jer je ona Božja sila za spasenje svakome tko vjeruje, kako, u prvom redu Židovu, tako i Grku.

17 Jer u njemu se otkriva Božja pravednost, iz vjere u vjeru, kao što je napisano: "Pravednik će živjeti od vjere."

18 Jer s neba se zaista otkriva gnjev Božji protiv svake bezbožnosti i nepravednosti ljudi koji istinu sprečavaju s nepravednošću.

19 Jer njima je poznato ono što se može dozнати o Bogu, jer im je to Bog objavio.

20 Zaista, njegova nevidljiva svojstva, čisto se opažaju od postanka svijeta, njegova vječna moć i Božanstvo, promatrana po njegovim djelima, tako da oni nemaju isprike.

21 Jer iako su upoznali Boga, nisu mu iskazali ni slavu ni zahvalnost kao Bogu, nego su postali slabi u svojim mislima i njihovo je bezumno srce potamnjelo.

22 Praveći se mudrim, postali su ludi
23 te su zamijenili slavu besmrtnoga Boga kipovima, to jest slikama smrtnoga čovjeka, pticama, četveronošcima i gmažovima.

24 Zato ih je Bog preko lakomosti njihovih srdaca predao nečistoći, tako da sami među sobom obeščaćuju svoja tjelesa;

25 oni su Božju istinu zamijenili sa lažima te se klanjali i časno služili stvorenju umjesto Stvoritelju, koji je slavljen zauvijek! Amen.

26 Zbog toga ih je Bog predao sramotnim strastima: njihove žene su zamijenile naravno općenje s protunaravnim.

27 Isto tako su muškarci napustili naravno općenje sa ženom, usplamtjevši požudom jedan za drugim, vršeći, muškarci s muškarcima, sramotne stvari i na sebi primajući pravednu plaču za svoje zablude.

28 I kako nisu smatrali vrijednim zadržati Boga u svojem znanju, Bog ih je predao pokvarenom shvaćanju da bi pravili što ne dolikuje.

29 Puni su svakovrsne nepravednosti, bluda, zlobe, lakomosti, pakosti, puni zavisti,

ubojsvra, svađa, lukavštine, podmuklosti, došaptavači su,
30 klevetnici, mrzitelji Boga, nasilnici, oholice, umišljenici, izmišljači zla, nepokorni roditeljima,
31 bez razumijevanja, nevjernici, bez ljubavi, neoprostivi i bez milosrđa,
32 koji, iako poznaju Božju pravednost, prema kojoj oni koji to rade zasluzu smrt, ne samo da to rade nego i odobravaju onima koji to rade.

Pravedan sud Božji

2 Stoga nemaš isprike, tko god bio, o čovječe koji sudiš, jer u čemu sudiš drugom, samog sebe osuđuješ, jer ti koji sudiš, običavaš praviti isto.

2 Ali mi pouzdano znamo da se Božja kazna vrši prema istini nad onima koji takvo što rade.

3 Ili, misliš li ti, o čovječe, koji sudiš onima koji takve stvari rade, da ćeš izbjegći Božjem судu dok i sam to isto praviš?

4 Ili prezireš njegovuobilnu dobrotu, isčekivanje i strpljivost, a ne znaš da Božja dobrota hoće da te vodi k pokajanju?

5 Ali prema tvojoj okorjelosti i nestrpljivosti srca, sam na sebe gomilaš gnjev za dan gnjeva i objavljenja Božjega pravednog suda,

6 koji će svakome dati prema njegovima djelima:

7 život vječni onima koji s ustrajnošću u dobrom djelu traže slavu, čast i besmrtnost;

8 a onima upornima i koji se protive istini a pristaju uz nepravednost, njima srdžbu i gnjev,

9 nevolja i tjeskoba na svakoga čovjeka koji se odaje zlu, kako, u prvom redu, na Židova tako i na Grka,

10 a slava, čast i mir svakome tko pravi dobro, kako, u prvom redu Židovu tako isto i Grku.

11 Jer u Boga nema pristrandnosti.

12 Jer koji su sagrijeli bez Zakona, bez Zakona će i propasti; i koji su pod Zakonom sagrijeli, po Zakonu će biti suđeni.

13 Jer pred Bogom nisu pravedni oni koji slušaju Zakon, nego će biti opravdani oni koji vrše Zakon.

14 Jer kad neznabоšci koji nemaju Zakona, vrše propise Zakona vođeni naravnošću, onda su oni, nemajući Zakona, sami sebi Zakon.

15 Oni djelom pokazuju da je ono što propisuje Zakon, napisano u njihovim srcima, njihova savjest svjedoči i misli koje ih međusobno optužuju ili brane

16 u dan u koji će Bog, prema svojoj Ra-

dosnoj vijesti, suditi ljudske tajne po Isusu Kristu.

17 Ali ti koji se nazivaš Židovom, koji se čvrsto oslanjaš na Zakon i ponosiš s Bogom, **18** koji poznaješ njegovu volju i ti koji, poučen Zakonom, znaš odobriti ono što je bolje;

19 ti koji si uvjeren da si vođa slijepcima, svjetlo onima koji su u tami,

20 odgojitelj nerazumnima, učitelj neukima, jer u Zakonu imaš spoznaju znanja i istine.

21 Ti onda koji drugoga učiš, ne učiš li i samoga sebe? Ti koji propovijedaš da se ne krade, ne kradeš li?

22 Ti koji zabranjuješ preljub, ne praviš li preljub? Ti koji se zgražaš nad idolima, ne pljačkaš li njihove hramove?

23 Ti koji se ponosiš Zakonom, ne sramotиš li Boga kršenjem Zakona?

24 Jer se Ime Božje vašom krivnjom grdi među neznabоćima, kao što je napisano.

25 Jer obrezanje je, dakako, korisno ako držiš Zakon; naprotiv, ali ako kršiš Zakon, tvoje obrezanje postaje neobrezanje.

26 Stoga ako neobrezan čovjek drži pravedne zahtjeve Zakona, neće li mu se njegovo neobrezanje uračunati kao obrezanje?

27 Onaj koji nije tjelesno obrezan, a ispunjava Zakon, sudit će tebi koji si uza sav napisani Zakon i obrezanje prijestupnik Zakona.

28 Jer nije pravi Žid onaj koji je to izvana, niti je pravo obrezanje ono koje je izvana, na tijelu;

29 nego je pravi Žid onaj koji je to unutri, a pravo je obrezanje ono koje je u srcu, po duhu, a ne po slovu, čija hvala nije od ljudi, nego od Boga.

Opravdanje vjerom u Isusa Krista

3 Kakva je onda prednost Židova, ili kakva je korist od obrezanja?

2 Velika u svakom pogledu! U glavnom, jer su im povjerene Božje riječi.

3 Pa što ako neki nisu vjerovali? Hoće li njihova nevjernost uništiti Božju vjernost? **4** Sigurno ne! Nego neka Bog bude istinit, a svaki čovjek lažac, kao što je napisano: "Da opravdaš u svojim riječima i da pobijediš kad te sude."

5 Ali ako naša nepravednost ističe pravednost Božju, što ćemo reći? Jeli je Bog nepravedan kad u srdžbi kazni? (Govorim kao čovjek.)

6 Sigurno ne! Jer kako bi drukčije Bog studio svijetu?

7 Ali ako je zbilja Božja istina povećana po

mojoj lažljivosti njemu na slavu, zašto da još budem suđen kao grješnik?

8 Zašto onda ne rekнемo: "Hajdemo praviti zlo da bude došlo dobro," kako nam neki klevetnici pripisuju i tvrde da mi to naučavamo? Oni imaju pravednu osudu.

9 Što onda? Jesmo li mi bolji od njih? Nipošto, jer smo već dokazali da su svi, i Židovi i Grci pod grijehom,

10 Kao što je napisano: "Nema pravedna ni samo jednoga;

11 nema razumna ni jednoga, nema nikoga koji traži Boga.

12 Svi su zastranili, zajedno postali beskorisni; nema nitko da pravi dobro, ne, ni jedan.

13 Njihovo je grlo otvoren grob, svojim jezicima varaju, zmijski je otrov za njihovim usnama;

14 čija su usta puna kletava i gorčine.

15 Noge su im brze na proljevanju krvi;

16 ruševine s bijedom su im na putovima;

17 put mira nisu upoznali;

18 Nema Božjega straha pred njihovim očima."

19 A znamo da sve ono što Zakon govori, govori onima koji su pod Zakonom, da zanijeme svaka usta i da cijeli svijet bude podložen Božjoj kazni.

20 Jer nikoga neće opravdati pred njim vršenje Zakona, jer Zakon služi samo točnoj spoznaji grijeha.

21 A sada se neovisno od Zakona objavila Božja pravednost za koju svjedoče Zakon i Proroci,

22 i to pravednost Božja koja je po vjeri u Isusa Krista za sve i svima onima koji vjeruju, jer nema razlike,

23 jer su svi sagriješili i ne možeju postići Božju slavu,

24 i svi su opravdani badava po njegovoj milosti kroz otkupljenje u Isusu Kristu.

25 Njega je Bog izložio da svojom krvlju bude pomiriliše po vjeri, da pokaže svoju pravednost, jer je ostavio nekažnjene prošle grijehu u vrijeme Božje strpljivosti,

26 da bi pokazao svoju pravednost u sadašnje vrijeme i da dokaže da je pravedan i da opravdava onoga tko vjeruje u Isusa.

27 Gdje je onda hvalisanje? Isključeno je. Po kojem zakonu? Po zakonu djela? Ne, nego po zakonu vjere.

28 Jer tvrdimo da se čovjek opravdava vjerom bez vršenja Zakona.

29 Ili možda je Bog samo Bog Židova? Nije li i neznabоžaca? Da, i neznabоžaca isto tako,

30 jer postoji samo jedan Bog koji će opravdati obrezane po vjeri i neobrezane kroz vjeru.

31 Ukidamo li tako vjerom Zakon? Sigurno ne! Naprotiv, s time Zakon utvrđujemo.

Abraham opravdan vjerom a ne djelom

4 Što ćemo onda reći da je Abraham, naš otac, našao po tijelu?

2 Jer ako je Abraham opravdan po djelima, ima se čime dičiti, ali ne pred Bogom.

3 Što govori Pismo? "Vjerovao je Abraham Bogu, zato mu se to uračunalo u pravednost."

4 A onome koji radi ne računa se plaća po milosti, nego po dugu.

5 Dok se onome koji ne radi, a vjeruje u onoga koji opravdava bezbožnika, nje-

gova vjera uračunava u pravednost,

6 isto kao što i David proglašuje blago-

slovljenim onoga kome Bog uračunava

pravednost neovisno od djela;

7 "Blagoslovjeni su oni kojima su oproše-

da postane ocem mnogih naroda, prema onome što je rečeno: "Toliko će biti tvoje potomstvo."

19 I nije oslabio u vjeri, on nije pogledao ni na svoje već umoreno tijelo (jer mu je već bilo negdje oko sto godina), niti obamrlost Sarine utrobe.

20 Nije posumnjaо u Božje obećanje s nevjerom, nego se ojačao vjerom, dajući slavu Bogu.

21 On je bio potpuno uvjeren da je Bog u stanju izvršiti ono što je obećao.

22 Zato se njemu to i uračunalo u pravednost.

23 Ali nije samo za njega napisano uračunalo mu se u pravednost,

24 nego i za nas. Uračunat će se nama koji vjerujemo u onoga koji je uskrsnuo od mrtvih našega Gospodina Isusa,

25 koji je bio predan zbog naših grijeha i koji je uskrsnuo zbog našega opravdanja.

Plodovi opravdanja. Adam i Isus

5 Pošto smo opravdani vjerom, pomireni smo s Bogom po našem Gospodinu Isusu Kristu,

2 po kojem imamo i pristup s vjerom u ovu milost u kojoj stojimo i radujemo se u nadi slave Božje.

3 Ali ne samo to, nego se dičimo i u nevoljama, znajući da nevolja donosi postojanost,

4 a postojanost, prokušanost a prokušanost nadu.

5 A nada ne razočarava, jer je ljubav Božja izljevena u našim srcima po Svetom Duhu koji nam je dan.

6 Krist je, dok smo još bili nemoćni, umro u pravo vrijeme za nas bezbožnike.

7 Jer jedva tko umre za pravednika; a za dobročinitelja možda bi se tko usudio i umrijeti.

8 Ali Bog pokazuje svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grješnici, umro za nas.

9 Koliko će nas više sada kad smo već opravdani njegovom krvlju po njemu spasiti od srdžbe.

10 Jer ako smo pomireni s Bogom smrću njegova Sina dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se sigurnije, već pomirenici, spasiti njegovim životom.

11 Ali ne samo to, nego se i radujemo u Bogu po našem Gospodinu Isusu Kristu, po kojemu smo sada postigli pomirenje.

12 Stoga, kao što je po jednom čovjeku ušao grijeh u svijet a po grijehu smrt, tako je smrt prešla na sve ljudi jer su svi sagriješili.

13 Jer još prije Zakona bio je grijeh u svi-

jetu, ali se grijeh nije uračunao kad nema Zakona.

14 Ali je smrt vladala od Adama do Mojsija čak i nad onima koji nisu sagriješili prijestupom sličnim Adamovu, koji je slika onoga koji ima doći.

15 Ali s darom nije kao s prekršajem. Jer ako su prekršajem jednoga svi umrli, mnogo se obilnije izlila na sve Božja milost i dar dan milošću jednoga čovjeka, Isusa Krista.

16 Sovim darom nije ni kao što je s poslijedicama grijeha jednoga čovjeka. Jer presuda polazeći od grijeha jednoga čovjeka postala osudom, dok dar milosti polazeći od mnogih prekršaja dovodi k opravdanju.

17 Jer ako je prekršajem jednoga zavladala smrt, mnogo će sigurnije oni koji primaju izobilje milosti i dar pravednosti vladati snagom života po jednomu, Isusu Kristu.

18 Stoga, kao što je prekršajem jednoga svim ljudima na osudu, tako izvršenjem pravednosti jednoga dolazi na sve ljudi opravdanje, sastojeći se u životu.

19 Jer kao što po neposlušnosti jednoga čovjeka mnogi su postali grješnici, tako će i po poslušnosti jednoga mnogi postati pravednici.

20 Zakon je naknadno došao da obiluje prekršaj. A gdje obiluje grijeh, tu obiluje milost mnogo više,

21 da bi, kao što je grijeh vladao smrću, tako i milost da bi vladala kroz pravednost za vječni život kroz Isusa Krista našega Gospodina.

Novi život u Bogu

6 Što ćemo onda reći? Da nastavimo u grijehu da bi mogla obilovati milost?

2 Sigurno ne! Jer kako ćemo mi, koji smo mrtvi grijehu, još živjeti u njemu?

3 Ili ne znate da svi koji smo kršteni u Isusa Krista, u njegovu smo smrt kršteni?

4 Stoga mi smo s njim zajedno pokopani po krštenju u smrt, da bi smo kao što je Krist uskrsnuo od mrtvih Očevom slavom, da bi i mi tako mogli hodati u novini života.

5 Jer ako smo sjedinjeni zajedno sličnošću njegove smrti, sigurno ćemo biti i sjedinjeni i sličnošću njegovog uskrsnuća,

6 znajući da je naš je stari čovjek razapet zajedno s Isusom da se uništi ovo grijesno tijelo, tako da više ne robujemo grijehu.

7 Jer tko je umro oslobođen je od grijeha.

8 A ako smo umrli s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti s njime,

9 znajući da Krist, koji je uskrsnuo od mrtvih, više ne umire; smrt nad njim više ne vrla.

10 Njegova je smrt bila, jedanput zauvijek, smrt grijehu, a njegov život, život Bogu.

11 Tako i vi smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Isusu Kristu.

12 Stoga neka više ne vrla grijeh u vašem smrtnom tijelu, pa da služate njegove požude.

13 Ne davajte više svojih udova grijehu kao sprave nepravednosti. Nego prinesite Bogu sami sebe kao takve koji ste od mrtvih postali živima, a svoje udove kao sprave pravednosti Bogu.

14 Grijeh neće vladati nad vama, jer nijeste pod Zakonom, nego pod milošću.

15 Pa što? Da griješimo, kad nismo pod Zakonom, nego pod milošću? Sigurno ne!

16 Ne znadete da ako se nekome dajete za robe da mu se pokoravate, robovi ste onoga kome se pokoravate: bilo grijeha na smrt, bilo poslušnosti na pravednost?

17 Ali hvala Bogu što ste se, pošto ste bili robovi grijeha, od svega srca pokorili onome obliku nauka kojemu ste bili predani.

18 Oslobođeni ste od grijeha, postali ste sluge pravednosti.

19 Izražavam se ljudski zbog vaše ljudske slabosti; kao što ste nekad napravili svoje udove podložnima nečistoći i bezakonju koje vodi u još veće bezakonje, tako sada napravite svoje udove robovima pravednosti za posvećenje.

20 Kad ste bili robovi grijeha, bili ste slobodni u pogledu pravednosti.

21 Pa kakav ste plod onda imali? Plod zbog kojega se danas sramite, jer je njegov svršetak smrt.

22 Ali sada pošto ste oslobođeni od grijeha, i postali Božje sluge, imate svoj plod posvećenje, a svršetak vječni život.

23 Jer je plaća za grijeh smrt, a milosni dar Božji je život vječni u Isusu Kristu, našemu Gospodinu.

Sloboda od Mojsijevog Zakona

7 Ne znadete li, braćo (govorim, naime, poznavateljima Zakona), da Zakon vrla nad čovjekom dokle on živi?

2 Tako, žena koja ima muža zakonom je vezana za muža dokle god on živi. Ali ako joj muž umre, slobodna je od zakona svojega muža.

3 Tako onda ako, postane ženom drugoga dok njezin muž živi, zvat će se preljubnica; ali ako joj muž umre, slobodna je od zakona i nije preljubnica ako postane ženom drugoga muža.

4 Stoga ste i vi, moja braćo, umrli Zakonu kroz Kristovo tijelo, tako da možete pripasti drugome, čak onome koji je uskrsnuo

od mrtvih, da doneсemo plod Bogu.

5 Jer dok smo bili u tijelu, grijеne su strasti, Zakonom izazvane, djelovale u našim udovima, tako da smo donosili plodove smrti.

6 A sada smo postali slobodni od Zakona, jer smo umrli onome koji nas je držao u ropstvu, tako da možemo služiti u novom duhu, a ne u starom slovu.

7 Što ćemo onda reći? Da je Zakon grijeh? Sigurno ne! Ja ne bih upoznao grijeh, osim po Zakonu, jer ne bih upoznao pohlepu da Zakon nije rekao: "Ne poželi tude!"

8 A grijeh, uzevši zgodu, proizvede pomoću zapovijedi svaku vrstu zlih požuda u meni. Jer grijeh je bez Zakona bio mrtav.

9 Ja sam nekad živio bez Zakona, ali kad je došla zapovijed, grijeh je oživjeo a ja sam umro.

10 A zapovijed, koja je trebala donijeti život, pronašao sam da donosi smrt.

11 Grijeh je uzeo zgodu, zaveo me pomoću zapovijedi, i njom ubio.

12 Stoga, Zakon je svet, i zapovijed je sveta, i pravedna, i dobra.

13 Je li ono što je dobro za mene postalo smrt? Sigurno ne! Nego grijeh, da bi se pokazao grijehom, poslužio dobrom i prouzročio mi smrt, tako da bi se grijeh, po zapovijedi pokazao neizmjerno grijеšan.

14 Jer znamo da je Zakon duhovan, a ja sam tjelesan, prodan u ropstvo grijeha.

15 Jer ja ne razumijem što radim, jer ne radim ono što hoću, nego radim ono što mrzim.

16 Ako onda radim ono što neću, slažem se sa Zakonom da je on dobar.

17 A sada to više ne radim ja, nego grijeh koji prebiva u meni.

18 Jer znam da nikakvo dobro ne prebiva u meni, (to jest u mojoju tijelu). Jer volju imam u sebi, ali ne i moć za raditi dobro.

19 Jer ne radim dobro koje hoću, nego radim zlo koje neću.

20 Sada ako radim ono što neću, ne radim ga više ja, nego grijeh koji prebiva u meni.

21 Nalazim onda Zakon, kad želim raditi dobro, zlo je kod mene.

22 Moj se unutrašnji čovjek slaže u veselju s Božjim Zakonom.

23 Ali vidim u svojim udovima drugi zakon koji se bori protiv zakona mojega uma te me zarobljava u zakon grijeha koji je u mojojim udovima.

24 O, jadan ti sam ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovoga smrtonosnoga tijela?

25 Hvala Bogu po Isusu Kristu, Gospodinu našemu! Tako ja sa svojim umom služim Božjem Zakonu, a tijelom zakonu grijeha.

Život u milosti. Posinjenje Božje

8 Stoga onda nema osude onima koji su u Isusu Kristu, koji ne hodaju po željama tijela, nego po Duhu.

2 Jer Zakon Duha života u Isusu Kristu oslobođio me od zakona grijeha i smrti.

3 Jer ono što Zakon nije mogao napraviti, jer je bio oslabljen zbog tijela, napravio je Bog poslavši svojega vlastitog Sina u obličju grijеšnog tijela i osudio grijeh u tijelu,

4 da bi se ispunio pravedni zahtjev Zaka-na u nama koji ne živimo po tijelu nego po Duhu.

5 Jer oni koji žive po tijelu imaju na umu za onim što je od tijela, a oni koji žive po Duhu imaju na umu za onim što je od Duha.

6 Jer biti tjelesan jest smrt, a biti Duhovan jest život i mir.

7 Zato je težnja tijela neprijateljstvo prema Bogu, jer se ne pokorava Božjem Zakonu a to i ne može.

8 Tako onda, oni koji su u tijelu ne možeju ugoditi Bogu.

9 Ali vi nijeste u tijelu, nego ste u Duhu, ako je zbilja tako da Božji Duh prebiva u vama. Tako, ako tko nema Kristova Duha, taj nije Njegov.

10 A ako je Krist u vama, vaše je tijelo mrtvo zbog grijeha, a Duh je život zbog pravednosti.

11 Ako zbilja u vama prebiva Duh onoga koji je uskrsnuo Isusa od mrtvih, onaj koji je uskrsnuo Krista isto će tako oživjeti i vaša smrtna tjelesa svojim Duhom koji prebiva u vama.

12 Stoga, braćo, dužnici smo, ali ne tijelu da bismo živjeli po tijelu.

13 Jer ako po tijelu živite, umrijet ćete, ali ako Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete.

14 Jer sve koje god vodi Božji Duh, oni su Božji sinovi.

15 Jer vi nijeste primili duha ropstva da ponovno budete u strahu, nego ste primili duha posinjenja, kojim kličemo: "Abba, Oče!"

16 Sam Duh svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja,

17 ako djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, ako zaista trpimo s njim, da s njim budemo i proslavljeni.

18 Jer smatram da patnje sadašnjega vremena nisu dostojne usporedbe sa slavom koja će se objaviti u nama.

19 Jer stvaranje sa svom žudnjom iščekuje otkrivanje Božjih sinova.

20 Stvorenje je naime bilo podloženo uza-ludnosti, ne svojevoljno, nego od onoga

koji ga je podložio, u nadi;

21 da će se i samo stvorenje osloboditi od ropstva raspadljivosti da sudjeluje u slobodi slave Božje djece.

22 Jer znamo da sva stvorenja zajedno uzdišu i da se sva skupa nalaze u porođajnim mukama sve do sada.

23 Ali ne samo oni, nego i mi koji imamo prve plodove Duha, i mi sami u sebi uzdišemo ustrajno iščekujući posinjenje, otkupljenje svojega tijela.

24 Mi smo spašeni u nadi, a nada koja se vidi nije nada, jer kako se onda tko može nadati onome što vidi?

25 Ali ako se nadamo onome čega ne vidi-mo, strpljivo ga čekamo.

26 Isto tako Duh pomaže u našim slabostima, jer ne znamo za što se moliti i kako bi se trebali moliti, ali zato sam Duh posreduje za nas neizrecivim uzdisajima.

27 A onaj koji istražuje srca zna koja je misao Duha, jer on u skladu s Božjom voljom posreduje za svete.

28 Mi znamo da sve pridonosi dobru onima koji ljube Boga, onima koji su pozvani za Njegovu svrhu.

29 Jer koje je On predvidio, one je i predodredio da budu prikladni slici njegova Sina, da On bude prvorodenac među mnogom braćom.

30 Još više koje je on predodredio, one je i pozvao; koje je pozvao, one je i opravdao; koje je opravdao, one je i proslavio.

31 Što ćemo ovomu nadodati? Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas?

32 On koji čak nije poštedio vlastitog Sina, nego ga predao za sve nas, kako nam neće s Njim dobrovoljno dati sve ostalo?

33 Tko će podići tužbu protiv Božjih izabranika? Bog je koji ih opravdava?

34 Tko će ih osuditi? Isus Krist koji je umro, još više koji je uskrsnuo, koji je čak s desne strane Bogu i koji također posreduje za nas?

35 Tko nas onda može rastaviti od ljubavi Kristove? Hoće li nevolja, ili tjeskoba, ili progonstvo, ili glad, ili golotinja, ili pogibao, ili mač?

36 Kao što je napisano: "Zbog tebe nas ubijaju cijeli dan; drže nas kao ovce određene za klanje." Psalam 44,22

37 Ali opet u svemu ovom više smo nego pobjednici po Onome koji nas je ljubio.

38 Jer sam uvjeren da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnjost, ni budućnost,

39 ni visina, ni dubina, ni bilo koje drugo stvorenje, neće moći rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Isusu Kristu, našemu Gospodinu.

Božja milost koga on izabere

9 Istину govorim u Kristu, ne lažem, zato mi svjedoči moja savjest zajedno s Svetim Duhom,

2 da u svojem srcu nosim duboku i trajnu bol.

3 Želio bih da osobno budem određen za uništenje, odijeljen od Krista, za svoju braću, za svoju rodbinu po tijelu.

4 Oni su Izraelci kojima pripada posinjenje, slava, zavjeti, zakonodavstvo, služenje Bogu i obećanja;

5 njihovi su oci, od njih je Krist po tijelu, koji je iznad svega, vječno blagoslovijen Bog! Amen.

6 Ali to nije da je obećanje bez učinka. Jer nisu Izrael svi koji su od Izraela,

7 niti su svi djeca zato što su Abrahamovo potomstvo, nego: "Po Izaku će se zvati tvoje potomstvo,"

8 To znači, da djeca tijela nisu i djeca Božja, nego se djeca po obećanja računaju potomstvom.

9 Jer ovo je riječ obećanja: "U ovo ču doba doći, i Sara će imati sina."

10 I ne samo to, nego kad je Rebeka začela samo s jednim mužem, s našim ocem Izakom,

11 (dok se još djeca ni ne rode, niti naprave kakvo dobro ili зло, da ostane Božja odluka koja je napravljena po slobodnom izboru, koja ne ovisi o djelu, nego o onom koji poziva),

12 bilo joj je rečeno: "Stariji će služiti mlađemu."

13 Kao što je napisano: "Jakova sam ljubio, a Ezava sam mrzio."

14 Što ćemo onda reći? Zar kod Boga ima nepravednosti? Sigurno ne!

15 Jer je Mojsije rekao: "Imat će milosti za koga god hoću imati milosti, i imat će samilosti nad onim nad kojim hoću imati samilosti."

16 Tako onda nije do onoga koji hoće, ni do onoga koji trči, nego do Boga koji se smiluje.

17 Jer Pismo govori za faraona: "Za tu svrhu sam te i stvorio da na tebi pokažem svoju snagu i da se razglasim moje Ime po cijeloj zemlji."

18 Stoga On se smiluje kome hoće, a pravi tvrdim koga hoće.

19 Ti ćeš mi tada reći: "Zašto još zamjera? Pa tko se to odupro Njegovoj volji?"

20 Zaista, o čovječe, tko si ti da se prepireš s Bogom? Hoće li rukotvorina reći svojemu rukotvorcu: "Zašto si me ovako napravio?"

21 Ili nema li lončar vlasti nad glinom da od iste gline napravi jednu posudu za časnu,

a drugu za nečasnu upotrebu?

22 A što ako Bog, premda je htjeo pokazati svoj gnjev i objaviti svoju moć, na posuda-ma ispunjenima gnjevom koje su pripravljene za propast, s velikom ih strpljivošću podnosio,

23 da tako pokaže bogatstvo svoje slave prema posudama ispunjenima milosrđem koje je od prije pripremio za slavu,

24 prema nama koje je pozvao i od Židova i od neznabozaca.

25 Kako On govori preko Ozeja: ‘Nazvat’cu moj narod, one koji nisu moj narod, a neljubljenu ljubljenom.’

26 I dogodit će se da će na mjestu gdje im je rečeno: ‘Vi nijeste moj narod’ biti prizvani sinovima živoga Boga.’

27 A Izajia više o Izraelu: “Iako je broj Izraelovih sinova kao morski pijesak, spasit će se samo ostatak.

28 Jer će On potpuno dovršiti djelo i skratiti u pravdnosti, jer će Gospodin ukratko dovršiti djelo na zemlji.”

29 I kako je Izajia prije rekao: Da nam nije Gospodin Sabaot ostavio potomstva, postali bi kao Sodoma i završili kao Gomora.

30 Što ćemo onda reći? Neznabozci, koji nisu težili za pravednošću, postigli su pravednost, i to pravednost po vjeri.

31 Dok Izrael, idući za zakonom pravednosti, nije stignuo do Zakona pravednosti.

32 Zašto? Jernisu tražili po vjeri, nego, kao da bi bilo moguće, po djelima Zakona. Jer su se spotaknuli o kamen spoticanja.

33 Kao što je napisano: “Evo na Sionu postavljam kamen spoticanja i kamen uvrede; ali tko vjeruje u njega, neće se posramiti.”

Milost za svakoga

10 Braćo, želja mojega srca i moja molitva Bogu za njih jest da se spase.

2 Jer svjedočim za njih da imaju revnost za Boga, ali ne po pravom razumijevanju.

3 Jer oni ne poznajući Božje pravednosti i nastojeći sami ustanoviti svoju vlastitu pravednost, nisu sami sebe podložili Božjoj pravednosti.

4 Jer Krist je svršetak Zakona svakome tko vjeruje.

5 Jer Mojsije piše o pravednosti koja dolazi od Zakona: “Čovjek koji vrši sve to, po tomu će i živjeti.”

6 Ali pravednost koja dolazi od vjere ovako govori: “Ne reci u svojemu srcu: ‘Tko će uzići na nebo?’ Što znači, dovesti Krista odozgor dolje.

7 Ili: ‘Tko će sići u bezdan?’” Što znači, Krista podići od mrtvih.

8 Pa što onda govori? “Riječ je blizu tebe, u

tvojim ustima i u tvojemu srcu,” to jest riječ vjere koju mi propovijedamo.

9 Jer ako svojim ustima prznajete da je Isus Gospodin i svojim srcem vjerujete da ga je Bog uskrsnuo od mrtvih, bit ćete spašeni.

10 Jer čovjek srcem vjeruje za opravdanje, a ustima daje priznanje za spasenje,

11 jer Pismo govori: “Tko god vjeruje u Njega, neće se posramiti.”

12 Ali nema razlike između Židova i Grka, jer je isti Gospodin među svima, bogat za sve koji ga prizivaju.

13 Jer “tko god prizove Ime GOSPODINOVO, spasit će se.”

14 Ali kako će prizvati onoga u koga nisu vjerovali? I kako li će vjerovati u onoga za koga nisu čuli? Kako li će čuti bez propovjednika?

15 Kako će propovijedati ako nisu poslani? Kao što je napisano: “Kako su krasne noge onih koji propovijedaju Radosnu vijest mira i donose Radosnu vijest o dobroti!”

16 Ali svi se nisu pokorili Radosnoj vijesti. Jer Izajia govori: “Gospodine, tko vjeruje našem propovijedanju?”

17 Tako vjera dolazi slušanjem, a slušanje propovijedanja Božje riječi.

18 Ali velim, nisu li čuli? Zaista: “Po svoj zemlji se raširio njihov glas, i njihove riječi do kraja svijeta.”

19 Nego velim, nije li Izrael razumio? Najprije je Mojsije rekao: “Ja ću izazvati vašu ljubomoru narodom koji nije narod i razdražit ću vas nerazumnim narodom.”

20 A Izajia je vrlo odvažno rekao: “Našli su me oni koji me nisu tražili i objavio sam se onima koji nisu pitali za mene.”

21 A Izraelu re rekao: “Cijeli dan pružam svoje ruke prema neposlušnom i buntovnom narodu.”

Židovi i nežidovi ucijepljeni u isto drvo

11 Stoga govorim, je li Bog odbacio svoj narod? Sigurno ne! Ta i ja sam Izraelac, Abrahamov potomak iz Benjaminova plemena.

2 Nije Bog odbacio od sebe svojega naroda koji je unaprijed izabrao. Ili ne znate što veli Pismo gdje je govori o Ilijii, kako se ovaj tuži Bogu na Izrael:

3 “Gospodine, tvoje proroke su poubijali, tvoje žrtvenike razrušili, i ja sam ostao sam i hoće i mene ubiti.”

4 A što mu odgovara Božja objava? “Ostavio sam sebi sedam tisuća ljudi koji nisu prgnuli koljena pred Baalom.”

5 Tako i u sadašnje vrijeme postoji jedan Ostatak izabran po milosti.

6 A ako je po milosti, nije više po djelima;

jer drukčije, milost ne bi više bila milost. A ako je po djelima, onda nije više milost; drukčije, djelo više nije djelo.

7 Što onda? Izrael nije dobio ono što je tražio, a izabranici jesu, a ostali su otvrđnuli.

8 Kao što je napisano: "Dao im Bog duh obamrlosti, oči takve da ne vide, uši takve da ne čuju, i to do današnjega dana."

9 I David govori: "Neka im njihov stol postane zamkom i stupicom, spoticanjem i plaćom.

10 Neka im oči potamne da ne vide! A leđa im zauvijek pognuti."

11 Onda velim jesu li se tako spotakli da konačno padnu? Sigurno ne! Nego je njihovim padom da izazove ljubomoru, spasenje došlo neznabošcima.

12 Ako je njihov pad postao bogatstvo svjetu, a njihov gubitak bogatstvo neznabošcima, koliko će više biti njihova punina?

13 A sada govorim vama, neznabošcima, zato jer sam apostol neznabožaca, ja brižno obavljam svoju službu,

14 da bih bilo kako izazvao na ljubomoru svoje sunarodnjake te neke od njih spasio.

15 Jer, ako je njihovo odbačenje pomirenje svijeta, što će biti njihovo ponovno primanje ako ne oživljenje od mrtvih?

16 Jer ako su prvine svete, sveto je isto i cijelo tijesto; ako li je korijen svet, svete su i grane.

17 Ako su neke grane odlomljene, a ti koji si divlja maslina, pricijepljeni među njih i postao s njima sudionik u sočnom korijenu masline,

18 ne uzvisuj se nad grane! Ako se hoćeš uzvisivati, sjeti se da ne nosiš ti korijena, nego korijen tebe.

19 Ti ćeš sad reći: "Grane su odlomljene da ja budem pricijepljen."

20 Dobro! Jer njih je odlomila njihova nevjera, a tebe drži tvoja vjera. Ne ponosi se više, nego se boj.

21 Jer, ako Bog nije poštedio prirodnih grana, neće poštjeti ni tebe.

22 Stoga, promotri dobrotu i strogost Božju: strogost na one koji su pali, a dobrotu Božju na sebi, ako ustraješ u dobroti, jer ćeš drukčije i ti biti odsječen.

23 A oni će isto, ako ne nastave u nevjeri, biti pricijepljeni, jer ih Bog opet može pricijepiti.

24 Ako si ti odsječen od divlje masline, kojoj si po prirodi pripadao, i protiv prirode pricijepljen na pitomu maslinu, koliko će se lakše pricijepiti na vlastitu maslinu oni koji joj po prirodi pripadaju.

25 Ne želim vas, braćo, držati u nejasnoći o ovoj tajni, da se ne biste oslanjali na vla-

stito mišljenje i umišljenost. Uzrok je otvrđnuća jednog dijela Izraela dok neznabošci ne uđu u punom broju.

26 Kada to bude, sav će se Izrael spasiti, kao što je napisano: "Od Siona će doći Oslobođitelj, i on će udaljiti bezbožnost od Jakova.

27 Jer ovo je moj zavjet s njima kad im uzmem grijeh."

28 S obzirom na Radosnu vijest, oni su neprijatelji zbog vas, ali s obzirom na izbor oni su ljubimci, zbog otaca.

29 Jer su Božji darovi i poziv neopozovi.

30 Baš kao što vi nekad nijeste vjerovali Bogu, a sada ste postigli milost kroz njihovu neposlušnost.

31 Tako isto sada i oni nisu htjeli vjerovati, da kroz milosrđe koje je vama dano, isto postignu milosrđe.

32 Jer je Bog pustio sve ljudi u neposlušnost da im se svima smiluje.

33 O dubino bogatstva, mudrosti i znanja Božjega! Kako su nedokućive njegovi sudovi, i kako neistraživi njegovi putovi.

34 Tko je naime upoznao GOSPODINOVU misao? Tko li mu je postao savjetnik?

35 Ili tko li mu je nešto prije dao da bi mu morao uzvratiti?"

36 Sve je od njega, po njemu i za njega, kojemu neka bude slava zauvijek! Amen.

Kršćanska pravila za život

12 Stoga molim vas, braćo, Božjim milosrđem da prinesete svoja tijela kao živu žrtvu, svetu, ugodnu Bogu, koja je vaša umjerena služba.

2 Nemojte se prilagođavati ovomu svjetu, nego se preobrazite obnovom svojega uma da možete razabrati što je dobra, ugodna i savršena Božja volja.

3 Dakako, po milosti koja mi je dana, velim svakom od vas da ne drži do sebe previše, više nego treba do sebe držati, nego neka drži do sebe pristojno prema mjeri vjere koju je Bog udijelio svakome pojedinom.

4 Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a svi udovi nemaju istu ulogu,

5 tako smo mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu, a pojedino udovi jedan drugome.

6 A imamo različite darove već prema danoj nam milosti da ih koristimo: ako prorokovanje, neka prorokuje u omjeru s vjerom;

7 ako služba, neka služi među nama; tko u poučavanju neka poučava;

8 tko u hrabrenju, neka hrabri; tko je dezeljiv neka dijeli slobodno; tko upravlja, neka je revan; tko iskazuje milosrđe, neka to pravi veselo.

9 Neka vaša ljubav bude bez pretvaranja.

Mrzite zlo, prionite uz dobro.

10 Ljubite srdačno jedan drugoga bratskom ljubavlju, s poštovanjem pretječite jedan drugoga.

11 U revnosti budite neumorni, gorljivi Duhom, služeći Gospodinu.

12 Nadom se veselite, u nevolji budite strpljivi, u molitvi ustrajni.

13 Pritječite u pomoć svetima u potreba-ma, i budite gostoljubivi.

14 Blagoslivljajte one koji vas progone; blagoslivljajte, a ne proklinjite!

15 Radujte se s onima koji se raduju, i pla-čite s onima koji plaču.

16 Budite istog osjećaja jedni prema dru-gima! Ne težite za visokim, nego se držite niskih. Ne držite sami sebe mudrima.

17 Nikome ne vraćajte zlo za zlo! Marijivo pravite dobra djela pred svima ljudima!

18 Ako je moguće, koliko je do vas, budite u miru sa svima.

19 Ljubljeni, ne osvećujte se sami, nego radije to prepustite mjesto srdžbi, jer je napisano: "Moja je osveta, ja će ju vratiti," govori Gospodin!

20 Stoga, ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga; ako je žedan, napoji ga. Jer praveći tako, zgrčeš žeravicu na njegovu glavu."

21 Ne dopusti da te svlada zlo, nego zlo svladaj dobrim.

Poslušnost vlastima

13 Neka se svatko pokorava višim vla-stima, jer nema vlasti osim one od Boga. I sve vlasti koje postoje, od Boga su uspostavljene.

2 Zato onaj koji se protivi vlasti protivi se Božjoj zapovijedi, a koji se protive, navući će sami na sebe osudu.

3 Poglavar se ne treba bojati kad se pravi dobro, nego kad se pravi zlo. Hoćeš li da se ne moraš bojati vlasti, pravi dobro te ćeš s njezine strane imati hvalu.

4 Jer vlast je Božji službenik za tvoje dobro. Ali ako praviš zlo, boj se, jer vlast ne nosi uzalud mač. Jer vlast je Božji službenik da kazni onoga koji pravi zlo.

5 Zato se mora pokoravati, ne samo zbog straha od kazne nego i zbog savjesti.

6 Jer zato i poreze treba plaćati, jer su oni Božji službenici i obavljaju tu službu ne-prestano.

7 Podajte svakom ono što mu pripada: po-rez onome kojemu pripada porez, carina kome carina; poštovanje, kome poštova-nje; čast, kome čast.

8 Nikome ništa ne dugujte, nego ljubite je-dan drugoga, jer tko ljubi drugoga, ispunio je Zakon.

9 Jer zapovijedi su ove: "Ne smiješ praviti preljuba! Ne smiješ ubiti! Ne smiješ ukrasti! Ne smiješ lažno svjedočiti! Ne smiješ po-željeti tuđe!" Iako ima kakva druga zapovi-jed, sadržana je u ovoj riječi: "Ljubi svojega bližnjega kao samoga sebe!"

10 Ljubav ne pravi bližnjemu zla. Stoga ljubav je ispunjen Zakon.

11 Ovo pravite jer znate vrijeme, već je čas da se probudite od sna, jer je sada naše spasenje bliže nego kad smo prihvatali vjeru.

12 Noć je poodmakla, dan je blizu. Stoga svucimo sa sebe dijela tame, a odjenimo se u oružje svjetla.

13 Hodimo pristojno kao po danu, ne u razuzdanim gozbama i pijankama, ne u blud-nosti i raspuštenosti, ne u svadi i zavisti.

14 Nego se odjenite u Gospodina Isusa Krista i ne brinite se za tijelo da ugađate njegovim požudama.

Zakon slobode i zakon ljubavi

14 Slaboga u vjeri primajte ali ne sa sumnjivim prepirkama.

2 Jedan vjeruje da smije jesti sve; a onaj koji je slab, jede samo povrće.

3 Koji jede sve, neka ne prezire onoga koji ne jede sve; a koji ne jede sve, neka ne sudi onoga koji jede sve, jer ga je Bog primio među svoje.

4 Tko si ti da sudiš drugom sluzi? Svojemu gospodaru on stoji ili pada. Doista stajat će jer ga Gospodin može tako držati.

5 Netko cijeni jedan dan više nego drugi, a nekome je opet svaki dan jednak. Neka svatko bude potpuno uvjeren u svoje mi-šljenje.

6 Onaj tko obdržava dan, obdržava ga Gospodinu; a tko ne obdržava dan, ne obdržava ga Gospodinu. Onaj tko jede, Gospodinu jede jer zahvaljuje Bogu; a tko ne jede, Gospodinu ne jede, i on zahvaljuje Bogu.

7 Ni jedan od vas ne živi samom sebi i ni jedan ne umire samom sebi.

8 Jer ako živimo, Gospodinu živimo; ako umiremo, Gospodinu umiremo. Stoga ili živimo ili umremo, GOSPODINOV smo.

9 Jer zato je Krist umro, uskrsnuo i oživio, da bude Gospodar i živih i mrtvih.

10 A zašto ti sudiš svojega brata? Ili zašto ti prezireš svojega brata? Ta svi ćemo stajati pred Kristovim sudom.

11 Jer je napisano: "Kao što živim, govori Gospodin, meni će se pokloniti svako ko-ljeno i svaki će jezik priznati Boga."

12 Tako onda, svaki će od nas dati Bogu račun sam za sebe.

13 Zato ne sudimo više jedan drugoga,

nego radije mislite na to da ne stavljate pred brata nešto zbog čega bi se mogao spotaknuti.

14 Ja znam i uvjeren sam u Gospodinu Isusu da ništa nije nečisto po sebi, nego samo onome koji drži da je nešto nečisto, njemu je nečisto.

15 Jer ako ti svojim jelom žalostiš svojega brata, ne postupaš po ljubavi. Ne upropošćuj svojim jelom onoga za koga je Krist umro.

16 Ne izlažite onda svoju dobrostivnost pogrđi.

17 Jer se Božje Kraljevstvo ne sastoji u jelu i piću, nego u pravednosti, miru i radosti po Svetom Duhu.

18 Tko zbilja ovim služi Kristu, ugodan je Bogu i ljudi ga cijene.

19 Stoga, težimo za onim što pridonosi miru i čime može jedan drugoga podići i izgraditi.

20 Ne razaraj Božjega djela zbog jela. Istina, sve su stvari čiste, ali su zlo za čovjeka koji ih jede sa zlom savješću.

21 Dobro je ne jesti meso i ne pitivino i ništa ne praviti što bi bilo uzrokom spoticanja tvojega brata.

22 Ako imaš vjere čuvaj za sebe pred Bogom. Blagoslovjen je onaj koji ne osuđuje samoga sebe u onom što si dopušta.

23 Ali onaj koji sumnja, sam sebe osuđuje ako ne jede iz vjere; jer sve što nije od vjere grijeh je.

Pavlova služba neznabućima

15 Mi onda koji smo jaki moramo podnositi slabosti slabih, a ne sami sebi ugađati.

2 Svaki od nas neka ugađa svojemu bližnjemu, u njegovu korist da vodi jačanju vjere.

3 Jer ni Krist nije sam sebi ugađao, nego je trpio kao što je napisano: "Pogrde onih koji su tebe grdili pale su na mene."

4 Sve što je nekad unaprijed napisano, napisano je nama za pouku, da strpljivošću i utjehom, Pisama možemo imati nadu.

5 I neka vam Bog strpljivosti i utjehe, udijeli da budete iste misli jedan prema drugome po Isusu Kristu,

6 da jednodušno s jednim ustima slavite Boga i Oca našega Gospodina Isusa Krista.

7 Zato primajte jedni druge u svoje društvo kao što je i Krist vas primio u Božju slavu.

8 Sada velim, Krist je postao poslužitelj obrezanih za istinu Božju vjernosti, da potvrди obećanja dana ocima,

9 i da neznabućci slave Boga zbog njegova milosrđa, kao što je napisano: "Zato ću te priznati među neznabućima i pjevati two-

jemu imenu."

10 I ponovno veli: "Veselite se, neznabućci, s njegovim narodom!"

11 I još: "Hvalite Gospodina, svi neznabućci; kličite mu svi narodi!"

12 Izajia opet veli: "Pojavit će se Jesejev korijen, onaj koji će ustati da vlada nad neznabućima; u njemu je nada neznabućima."

13 A sada neka vas Bog nade ispunji radošću i mirom da obilujete u nadi snagom Svetoga Duha.

14 Ja sam osobno, moja braćo, za vas uvjeren da ste i sami puni dobrote, ispunjeni svakim znanjem i sposobni opomenuti jedan drugoga.

15 Ipak, braćo, pisao sam vam malo odvažnije da vas djelomice podsjetim na poznato, po milosti koju mi je Bog dao,

16 da bi bio službenik Isusa Krista neznabućima, da poslužujem Radosnu vijest Božju, kako bi prinos neznabućaca postao ugodan, posvećen Svetim Duhom.

17 Stoga, mogu se dići u Isusu Kristu onim što se odnosi na Boga.

18 Ne usuđujem se reći o nečemu što Krist nije po meni izvršio za pokajanje neznabućaca riječju i djelom,

19 snagom čudesa i znamenja, silom Svetoga Duha. Tako sam od Jeruzalema i na okolo do Ilirika potpuno navijestio Kristovu Radosnu vijest.

20 I tako sam se potrudio propovijedati Radosnu vijest ne ondje gdje se Krist već spominjao, da ne bih gradio na temeljima drugih,

21 nego kako napisano: "Vidjet će ga oni kojima nije naviješten; razumjet će ga oni koji nisu čuli za njega."

22 Zbog toga sam bio mnogo puta sprječen doći k vama.

23 Ali sada nemam više polje rada u ovim krajevima a i čeznem već mnogo godina doći k vama.

24 Kad podem u Španjolsku, doći ću k vama; jer se nadam da ću vas na putovanju posjetiti i da ćete me vi ondje otpraviti, pošto se najprije, ponešto, naužijem vašega društva.

25 A sada idem u Jeruzalem služiti svetima.

26 Jer se svidjelo Makedoniji i Ahaji poslati neki prilog za siromašne svete koji su u Jeruzalemu.

27 Svidjelo im se doista, a i njihovi su dužnici; jer ako su neznabućci postali studiovi njihovih duhovnih dobara, dužni su im poslužiti svojim zemaljskim dobrima.

28 Stoga kad ovo obavim i kad im ovaj plod

zapečaćen predam, poći će se putom preko vas u Španjolsku.

29 Ja znam kad stignem k vama, da će doći s puninom blagoslova Kristove Radosne vijesti.

30 Sada vas molim, braćo, našim Gospodinom Isusom Kristom i ljubavlju Duha, pomožite mi molitvama upućenim Bogu za mene,

31 da me čuva od onih u Judeji koji ne vjeruju i da moje služenje za Jeruzalem bude po volji svetima,

32 da Božjom voljom mogu veselo doći k vama i zajedno se s vama odmoriti.

33 A Bog mira neka je sa svima vama! Amen.

Pozdravi. Hvalospjev Bogu

16 Preporučujem vam našu sestru Febru, službenicu crkve u Kenhreji:

2 Lijepo ju primite u Gospodinu, kako doстојno svetih, i pomožite joj u svemu što od vas ustreba, jer je i sama pomogla mnogima i meni samomu.

3 Pozdravite moje suradnike u Isusu Kristu, Prisku i Akvilu,

4 koji su svoj život stavili u pogibelj za moj život i kojima zahvaljujem ne samo ja nego i sve neznabogačke crkve.

5 Pozdravite i crkvu koja se sastaje u njihovoj kući! Pozdravite mojega ljubljenoga Efenata, koji je prvina Ahaje.

6 Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za nas.

7 Pozdravite Andronika i Junija, moje rođake i sudrugove u sužanstvu, koji su ugledni apostoli i bili su u Kristu prije mene.

8 Pozdravite Amplijata mojega ljubljenoga u Gospodinu.

9 Pozdravite našega suradnika u Kristu Urbana i mojega ljubljenoga Stahija.

10 Pozdravite Apela, prokušanog u Kristu! Pozdravite Aristobulove ukućane.

11 Pozdravite mojega rođaka Herodiuma. Pozdravite Narcisove ukućane koji su u Gospodinu.

12 Pozdravite Trifenu i Trifozu, koje se tru-

de u Gospodinu. Pozdravite dragu Persdu, koja se mnogo trudila u Gospodinu.

13 Pozdravite Rufa, izabranika u Gospodinu, i njegovu i moju majku.

14 Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Hermu, Patroba, Herma i braću koja su s njima.

15 Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i njegovu sestrnu, zatim Olimpiju i sve svete koji su s njima.

16 Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem. Pozdravljaju vas sve Kristove crkve.

17 A sada naglašavam, braćo, čuvajte se onih koji prave razdor i navode na grijeh, protivno nauku koji ste naučili, i klonite ih se.

18 Takvi, naime, ne služe našem Gospodinu Isusu Kristu, nego svojemu trbuhi, te slatkim i laskavim riječima zavode srca priprostih.

19 Glas o vašoj poslušnosti dopro je do svih. Zato se radujem zbog vas, ali hoću da budete mudri s obzirom na dobro, a bezazleni s obzirom na зло.

20 Bog, izvor mira, brzo će satrti sotonu pod vašim nogama. Milost našega Gospodina Isusa Krista neka bude s vama.

21 Pozdravlja vas moj suradnik Timotej i moji rođaci: Lucije, Jason i Sosipater.

22 Pozdravljaju vas u Gospodinu ja, i Tercije, koji je pisao ovu poslanicu.

23 Pozdravlja vas Gaj, gostoprimec moj i cijele crkve. Pozdravljaju vas gradski blagajnik Erast i brat Kvart.

24 Neka bude milost Isusa Krista sa svima vama! Amen.

25 A onome koji je moguć učvrstiti vas po mojoj Radosnoj vijesti i propovijedanju Isusa Krista, prema otkrivenju tajne koja je bila držana skrivena od postanka svijeta,

26 ali sada očitovane, i po proročanskim spisima, po zapovijedi vječnoga Boga, obznanjene za poslušnost vjere svim narodima—

27 jedinomu mudrom Bogu, neka bude slava po Isusu Kristu, u sve vijeke! Amen.

Prva Korinćanima

Poslanica Apostola Pavla

Osuđen rascjep u Crkvi

1 Pavao, pozvan voljom Božjom za apostola Isusa Krista, i naš brat Sosten,
2 Božjoj crkvi u Korintu, posvećenima u Isusu Kristu, pozvanima da budu sveti, sa svima koji na svakom mjestu prizivaju Ime našega Gospodina Isusa Krista, Gospodina njihova i našega.

3 Milost vam i mir od Boga, našega Oca, i Gospodina Isusa Krista.

4 Uvijek zahvaljujem svojem Bogu za vas na milosti Božjoj koja vam je dana po Isusu Kristu.

5 U njemu ste se obogatili u svemu, u govoru i znanju,

6 kao što se svjedočanstvo o Kristu potvrdilo u vama,

7 tako da ne oskudijevate ni u jednom daru dok čekate otkrivenje našega Gospodina Isusa Krista.

8 On će vas utvrditi sve do kraja, tako da budete bez krivnje u dan našega Gospodina Isusa Krista.

9 Bog je vjeran koji vas je pozvao u zajedništvo svojega Sina, Isusa Krista, našega Gospodina.

10 Sada vas molim, braćo, imenom našega Gospodina Isusa Krista, da svi isto говорите i da budete složni; da ne bude među vama razdora, nego budite sjedinjeni u istoj misli i u istom sudu.

11 Jer mi je javljeno o vama, moja braćo, po Klojinim ukućanima da među vama ima prepiranja.

12 Ovim kanim reći da svaki pojedinac od vas govori: "Ja sam Pavlov." ili "Ja sam Apolonov." ili "Ja sam Petrov." ili "Ja sam Kristov."

13 Je li Krist razdijeljen? Je li Pavao razapet za vas? Ili ste u Pavlovo ime kršteni?

14 Zahvaljujem Bogu što nisam nikoga od vas krstio, osim Krispa i Gaja,

15 da nitko ne može reći da ste u moje ime kršteni.

16 Istina je, još sam krstio i Stefaninov dom. Drukčije, ne znam da sam koga drugoga krstio.

17 Jer Krist me nije poslao krstiti, nego propovijedati Radosnu vijest, i ne u govorničkoj mudrosti, da se ne izgubi snaga Kristova križa.

18 Jer vijest o križu je ludost onima koji propadaju, a za nas koji smo spašeni sila je Božja.

19 Jer je napisano: "Ja ću uništiti mudrost

mudrih i odbacit ću pamet pametnih."

20 Gdje je mudrac? Gdje je pismoznanac? Gdje je istraživač ovoga svijeta? Nije li Bog napravio mudrost svijeta ludom?

21 Jer pošto u Božjoj mudrosti svijet svojom mudrošću nije upoznao Boga, bila je Božja volja da ludošću propovijedanja spasi one koji vjeruju.

22 I dok Židovi zahtijevaju znamenja, a Grci traže mudrost;

23 mi propovijedamo razapetog Krista, koji je spotaknuće Židovima, a ludost Grcima, **24** a onima koji su pozvani, i Židovima i Grčima, Krista, Božju silu i Božju mudrost.

25 Jer je Božja ludost mudrija od ljudi, a Božja slabost je jača od ljudi.

26 Promatrajte, braćo, sebe koji ste pozvani, da vas nema ni mnogo po tijelu mudrih, ni mnogo moćnih, ni mnogo plemenitih.

27 A Bog je izabrao ono što je ludo u očima svijeta da time posrami mudre, i izabrao je Bog ono što je slabo u očima svijeta da time posrami ono što je jako.

28 Što je neplemenito i prezira vrijedno u očima svijeta, i čak ono čega nema, izabrao je Bog da uništi ono što jest,

29 da se nijedno tijelo ne može pohvaliti pred Njim.

30 Od Njega ste vi u Isusu Kristu, koji nam je postao mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje i otkupljenje;

31 da bude kao što je napisano: "Tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali."

Propovijedanje Krista razapetoga

2 I ja, braćo, kad sam došao k vama, nisam došao s uzvišenim govorom ili s mudrošću navješčivati vam svjedočanstvo Božje.

2 Jer sam odlučio da ne znam među vama ništa drugo osim Isusa Krista, i to njega razapetoga.

3 I ja sam se pokazao slabim, bojažljivim i drhtavim.

4 Moja riječ i moje propovijedanje nije se sastojalo u uvjerljivim riječima čovječe mudrosti, nego u nazočnosti Duha i snaže,

5 da se vaša vjera ne oslanja na ljudsku mudrost, nego na Božju snagu.

6 Pa ipak, mi navješčujemo mudrost među zrelima, ali ne mudrost ovoga svijeta ni vladara ovoga svijeta, koji su osuđeni na propast.

7 A mi govorimo mudrost Božju u tajnosti,

skrivenu mudrost koju Bog od vječnosti predodredio na našu slavu;

8 onu koju nije upoznao ni jedan od vladara ovoga svijeta; jer da su ju upoznali, ne bi Gospodina slave razapeli.

9 Nego kao što je napisano: "Ono što oko nije vidjelo, ni uho nije čulo, ni ušlo nije u ljudsko srce, to je Bog pripravio onima koji ga ljube."

10 A nama je to Bog otkrio po njegovom Duhu. Jer Duh sve istražuje, čak i ono Božje dubine.

11 Jer koji čovjek zna što o čovjeku, osim čovječjega duha koji je u njemu? Tako isto nitko ne zna o Bogu, osim Božjega Duha.

12 A mi nismo primili duha ovoga svijeta, nego Duha koji je od Boga, da bismo mogli upoznati ono što nam je Bog dobrostivo darovao.

13 Mi to i govorimo, ne riječima koje uči ljudska mudrost, nego riječima koje uči Sveti Duh, uspoređujući duhovno s duhovnim.

14 A naravan čovjek ne prima ono što dolazi od Božjega Duha, jer je to za njega ludost, i ne može spoznati, jer se to mora Duhovno prosudivati.

15 A onaj koji je duhovan prosuđuje sve, a njega nitko ne prosuđuje.

16 Jer: "Tko je upoznao razum Gospodinov da ga može poučiti?" Ali mi imamo Kristov razum.

Isus Krist je jedini temelj

3 Ni ja vama, braćo, nisam mogao govoriti kao duhovnima, nego kao tjelesnima, kao maloj djeci u Kristu.

2 Hranio sam vas mlijekom, a ne tvrdim jelom, jer ga nijeste mogli još podnosit; a ni sada još ne možete,

3 jer ste još tjelesni. Jer kad među vama postoji zavist, prepiranje i razdori; nijeste li tjelesni, ne postupate li po ljudski?

4 Jer kad jedan od vas govorи: "Ja sam Pavlov," a drugi: "Ja Apolonov?" Nijeste li tjelesni?

5 Pa tko je Apolon? Tko je Pavao? Službenici po kojima ste povjerovali, onako kako je Gospodin dao svakom pojedinom.

6 Ja sam posadio, Apolon je zalio, ali je Bog dao da raste.

7 Tako onda, nije nešto onaj koji sadi, ni onaj koji zalijeva, nego Bog koji daje rasti.

8 Onaj koji sadi i onaj koji zalijeva jedno su, ali će svaki primiti svoju plaću prema svojemu trudu.

9 Mi smo Božji suradnici; vi ste Božja njiva, vi ste Božja grádevina.

10 Prema Božjoj milosti koja mi je dana, ja sam kao mudri graditelj, postavio sam te-

melj, a drugi nadograđuje. Ali neka svatko pazi kako nadograđuje.

11 Jer nitko ne može postaviti drugog temelja osim onoga koji je postavljen, a to je Isus Krist.

12 Nadograđuje li tko na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvetom, sijenom, slamom,

13 svačije će djelo izići na vidjelo; Dan će ga objaviti, jer će se ognjem iskušati kakvo je čije djelo.

14 Ostane li kome djelo koje je nadogradio primit će nagradu,

15 izgori li čije djelo zadobit će štetu; a on sam bit će spašen, ali kao kroz oganj.

16 Ne znate li da ste Božji hram i da Božji Duh prebiva u vama?

17 Ako bilo tko ošteti hram Božji, njega će Bog uništiti, jer je svet hram Božji, a taj hram ste vi.

18 Neka se nitko ne zavarava. Ako tko među vama misli da je mudar na ovom svijetu, neka bude lud, da bi mogao mudar.

19 Jer je mudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom. Jer je napisano: "On hvata mudre nihovu lukavstvu."

20 i opet: "Gospodin poznaje misli mudrih, da su isprazne."

21 Stoga neka se nitko ne hvali ljudima; jer sve vaše:

22 bilo Pavao, ili Apolon, ili Kefa, ili svijet, ili živo, ili smrt, ili ono sadašnje, ili ono buduće, sve je vaše.

23 A vi ste Kristovi, a Krist je Božji.

Skrbnici tajne Božje

4 Tako neka nas ljudi smatraju Kristovim službenicima i upraviteljima Božjih tajni.

2 Još više, od upravitelja se traži da svaki bude vjeran.

3 Meni nije nimalo stalo do toga da me sudite vi ili drugi ljudski sud, pa ni ja sam sebe ne sudim.

4 Istina, moja je savjest čista, ali nisam time opravdan; Onaj koji mi sudi jest Gospodin.

5 Stoga ne sudite prije vremena, dok ne dode Gospodin, koji će osvijetliti što je skriveno u tami i očitovati nakane srdaca, onda će svatko primiti pohvalu od Boga.

6 Ovo sam sve, braćo, primijenio na sebe i Apolona zbog vas, da na nama naučite da ne mislite preko onoga što je napisano, da se ne nadimate jednim protiv drugoga.

7 Jer tko tebe pravi drukčijim? Što ti imaš da nijesi primio? Ako si, zaista, to primio, što se nadimaš kao da nijesi primio?

8 Već ste zasićeni! Već ste obogaćeni! Bez nas ste vladali kao kraljevi. Kamo sreće

da ste kraljevali, da bismo i mi kraljevali s vama!

9 Jer mislim da je Bog nas apostole stavio posljednje, kao osuđenike na smrt; jer smo postali prizor svijetu, obojima anđelima i ljudima.

10 Mi smo ludi radi Krista, a vi ste mudri u Kristu; mi smo slabi, a vi ste jaki; vi ste čašćeni, a mi prezreni.

11 Do ovoga časa gladujemo i žeđamo, podnosimo golotinju i primamo udarce, bez stalnog smo boravišta.

12 Trudimo se radeći vlastitim rukama. Grđiju nas, mi blagoslivljamo; progone nas, mi podnosimo;

13 Ponižavaju nas, mi smo ljubazni. Postali smo kao smeće svijeta, kao izmet svih sve do sada.

14 Ovo ne pišem da vas posramim, nego da vas opomenem kao svoju ljubljenu djecu.

15 Pa da i deset tisuća učitelja imate u Kristu, ipak još nemate mnogo otaca, jer ja sa vas radio, po Radosnoj vijesti, u Isusu Kristu.

16 Stoga vas pobuđujem, oponašajte mene.

17 Zbog toga sam vam i poslao Timoteja, koji je moj ljubljeni i vjerni sin u Gospodinu. On će vas podsjetiti na moje naputke u Kristu, kako ih učim svagdje i u svakoj crkvi.

18 A sada se neki nadimaju kao da ja neću doći k vama.

19 Ali ja dolazim ubrzo, ako Gospodin bude htjeo, i tada ću vidjeti ne riječ tih koji se nadimaju, nego snagu.

20 Jer Božje kraljevstvo nije u riječi, nego u snazi.

21 Što želite? Da dođem k vama sa šibom ili u ljubavi i u duhu blagosti?

Bludništvo se mora osuditi

5 Općenito se govori da među vama ima bludnosti, i to takve bludnosti kakve nema ni među neznaboscima: da netko bludi ženom svojega oca!

2 A vi se još nadimite, i nijeste radije tugovali, da bi se uklonio između vas počinitelj toga nedjela.

3 Jer ja zaista, iako sam nenazočan tijelom, nazočan sam duhom, već sam osudio, kao da sam bio nazočan, onoga koji je to počinio.

4 Pošto ste se sastali u Ime našega Gospodina Isusa vi i moj duh sa snagom našega Gospodina Isusa

5 predajte takvoga sotoni na propast tijela, kako bi se njegov duh spasio na dan Gospodina Isusa.

6 Nije dobro vaše hvalisanje. Ne znate li da

malo kvasca ukvasi sve tjesto?

7 Stoga očistite stari kvasac da budete novo tjesto, ta i jeste već beskvasni, jer zaista Krist, naše Pashalno Janje, već je žrtvovan za nas.

8 Stoga svetkujmo ne sa starim kvascem, ni s kvascem zloče i pokvarenosti, nego s beskvasnim kruhom iskrenosti i istine.

9 Pisao sam vam u poslanici da se ne družite s bludnicima.

10 Ali to sigurno nisam mislio općenito s bludnicima ovoga svijeta, ili s lakomcima, ili s razbojnicima, ili s idolopokloniteljima, jer biste tada morali izići iz svijeta.

11 Ali sada vam pišem da se ne družite s onim koji bi, iako se zove brat, bio bludnik, ili lakomac, ili idolopoklonik, ili klevetnik, ili pijanac, ili otimač, čak ni ne jedite s takvom osobom.

12 Jer ne spada na mene suditi one koji su vani! Ne sudite li vi onima koji su unutra?

13 Onima koji su vani sudit će Bog. Stoga maknite toga zločinca između sebe.

Parničenje među vjernicima

6 Usuđuje li se tko od vas, ako ima parnicu s drugim, tražiti pravdu pred nepravednima, a ne pred svetima?

2 Ne znate li da će sveti suditi svijetu? Pa ako ćete vi suditi svijetu, zar ste onda nesposobni suditi u manjim stvarima?

3 Ne znate li da ćemo suditi anđelima! Koliko više ono što je iz svakidašnjega života?

4 A vi, ako imate parnice o svakidašnjem životu, postavljate da vam sude oni do kojih crkva nimalo ne drži.

5 Vama na sramotu govorim tako! Nema li među vama ni jednoga mudrog koji bi mogao rasuditi između svoje braće?

6 Mjesto toga brat protiv brata traži pravdu, i to pred nevjernicima!

7 Stoga, vam je već to nedostatak što uopće imate parnice među sobom. Zašto radije ne pretrpite nepravdu? Zašto radije ne dozvolite biti prevareni?

8 Naprotiv, vi nanosite nepravdu i štetu, i to svojoj braći!

9 Ne znate li da nepravedni neće baštiniti Božjega kraljevstva? Nemojte se zavarati! Ni bludnici, ni idolopokloniteljima, ni preljubnici, ni homoseksualci, ni sodomiti.

10 ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni razbojnici neće naslijediti Božjeg kraljevstva.

11 Kao što su neki od vas bili takvi. Ali vi ste sada oprani, i posvećeni, i opravdani imenom našega Gospodina Isusa Krista i Duhom našega Boga.

12 Sve je meni zakonski dopušteno, ali

sve nije korisno. Sve je za mene zakonski dopušteno, ali neću dopustiti da bilo što nada mnom vlada.

13 Jela su za trbuh, a trbuh za jela. Ali će Bog uništiti trbuh i jela. A tijelo nije za spolnu bludnost, nego za Gospodina, i Gospodin za tijelo.

14 Bog koji je uskrsnuo Gospodina, i nas će uskrsnuti svojom moći.

15 Ne znate li da su vaša tjelesa Kristovi udovi? Hoću li ja onda otkinuti Kristove udove i napraviti ih udovima bludnice?

Sigurno ne!

16 Ili ne znate da onaj koji se bludnicom združi s njom bude jedno tijelo, jer se On govori: "Oboje će biti jedno tijelo."

17 A tko se združi s Gospodinom s njim je jedan duh.

18 Bježite od spolnih bludnosti! Svaki grijeh koji čovjek napravi izvan tijela je; a onaj koji vrši blud grijšeš protiv vlastitoga tijela.

19 Ili ne znate li da je vaše tijelo hram Svetoga Duha, koji prebiva u vama i koji vam je dan od Boga, i ne pripadate sami sebi?

20 Jer ste skupocjeno kupljeni; stoga proslavite Boga u svojem tijelu i u svojem duhu, koji je Božji.

Pravilo ženidbe

7 Sada o onome o čemu ste mi pisali: dobro je za muškarca da se ne dotakne žene.

2 Ali ipak, da ne dolazi do bludnosti, neka svaki muškarac ima vlastitu ženu i svaka žena vlastitog muža.

3 Neka muž iskazuje svojoj ženi ljubaznost koja joj pripada, isto tako i žena svojem mužu.

4 Žena nije gospodar svojega tijela, nego njezin muž, isto tako ni muž nije gospodar svojega tijela, nego njegova žena.

5 Nemojte se jedno drugome uskraćivati, osim po dogovoru, na neko vrijeme, da se posvetite postu molitvi; zatim se opet združite da vas ne bi sotona, zbog vaše slabosti u suzdržljivosti, uveo u napast.

6 A ovo velim kao dopuštenje, a ne kao zapovijed.

7 Ja bih htjeo da svi budu kao što sam i ja; ali svatko ima od Boga svoj poseban dar, jedan ovakav, drugi onakav.

8 Neoženjenima i udovicama pak velim da je za njih dobro ako ostanu kao i ja.

9 Ali ako se ne možeju suzdržavati, neka se žene i udaju, jer je bolje ženiti se nego izgarati od strasti.

10 Oženjenima pak zapovijedam, ne ja nego Gospodin, da se žena od muža ne rastavlja.

11 Ako li se rastavi, neka ostane neudata

ili se pomiri sa svojim mužem; a muž neka ne otpušta žene.

12 A ostalima velim ja, a ne Gospodin: ako koji brat ima ženu nevjernicu koja pristaje živjeti s njim, neka ju ne otpušta.

13 A žena koja ima muža koji ne vjeruje, i ako muž pristaje da živi s njom, neka ona ne napušta muža.

14 Jer muž nevjernik posvećen je po ženi, a žena nevjernica posvećena je po mužu. Drukčije, bi vaša djeca bila nečista, a sada su sveta.

15 Ali ako se nevjernik rastavi, neka odlazi; u takvim prilikama nije ropski vezan brat ili sestra. A Bog nas je pozvao da živimo u miru.

16 Jer kako ti znaš, ženo, hoćeš li spasiti svojega muža? Ili kako ti znaš mužu, hoćeš li spasiti svoju ženu?

17 Uostalom, neka svatko živi onako kako mu je Gospodin dodijelio, kako je koga Bog pozvao tako neka živi. Tako određujem u svim crkvama.

18 Ako je tko obrezan kad je pozvan, neka ostane obrezan; ako je tko neobrezan kad je pozvan, neka se ne obrezuje.

19 Obrezanje nije ništa, i neobrezanje nije ništa, nego je potrebno vršenje Božjih zapovijedi.

20 Svatko neka ostane u onom zvanju u kojem je pozvan.

21 Jesi li bio pozvan dok si bio rob? Ne uznemiruj se zbog toga! Ako li možeš biti slobodan, koristi se time.

22 Jer onaj koji je kao rob pozvan da bude u Gospodinu, Gospodinov je slobodnjak; isto tako onaj koji je pozvan kao slobodnjak, rob je Kristov.

23 Vi ste kupljeni i skupo plaćeni; ne budite robovi ljudima.

24 Neka svatko, braćo, ostane s Bogom u onom pozivu u kojem je pozvan.

25 A što se tiče djevica, nemam zapovijedi od Gospodina, ali dajem savjet kao onaj koji je dobio povjerenje od Gospodina njegovom milošću.

26 Stoga, držim da je ovo zbog sadašnje nevolje dobro; to jest, da je dobro za čovjeka da ostane živjeti onako kakav jest.

27 Jesi li vezan za ženu? Ne traži održenja. Jesi li slobodan od žene? Ne traži ženu.

28 Ali ako se i oženiš, nijesi sagriješio; a ne griješi ni Riječ je tijelom postala ako se uda. Ali će takvi imati tjelesnih patnji u životu, a ja bih vas htjeo od njih poštijeti.

29 Braćo, ovo vam velim: vrijeme je kratko, od sada dalje čak i oni koji imaju žene žive kao da ih nemaju;

30 I oni koji plaču, kao da ne plaču; i oni

koji se raduju, kao da se ne raduju; i oni koji kupuju, kao da ne posjedu;

31 I oni koji koriste ovaj svijet, kao da ga iskoriščavaju. Jer prolazi obliče ovoga svijeta.

32 Ali ja bih htjeo da vi budete bez briga. Neoženjeni se brine za ono što je Gospodino, kako će ugoditi Gospodinu.

33 A oženjeni se brine za ono što je svjetsko, kako će ugoditi ženi.

34 Ima razlika između udate žene i djevice, neudata žena brine se za ono što je Gospodino, da bude sveta tijelom i dušom. A udata se žena brine za ono što je od ovoga svijeta, kako će ugoditi mužu.

35 Ovo velim za vašu vlastitu korist, ne da vam postavim zamku, nego da bih vas usmjerio na ono što je dolicno da služite Gospodinu bez smetnje.

36 Ako li tko drži da nedolično postupa sa svojom djevicom ako ova ostaje neudata, i da stvari moraju ići svojim tokom, neka postupi po svojemu nahodenju; on ne grieši; neka se vjenčaju.

37 A onaj koji je čvrst u svojemu srcu i nema potrebe te vlada svojom voljom, a u svojemu srcu misli sačuvati svoju djevicu, dobro postupa.

38 Stoga, onaj koji udaje svoju djevicu dobro postupa, a onaj koji je ne udaje bolje postupa.

39 Žena je vezana po zakonu za svojega muža sve dok on živi. Ali ako joj muž umre, slobodna je da se uda za koga hoće, ali samo u Gospodinu.

40 Ali je blagoslovljenja, po mojem savjetu, ako ostane kako jest. A mislim da i ja imam Božjega Duha.

Gajiti osjećaj savjesti

8 A gledate mesa žrtvovanog idolima: znamo da mi svi imamo znanje. Ali znanje napuhuje, a ljubav pobuduje.

2 Ako tko umišlja da zna nešto, ali ne zna još ništa onako kako bi on trebao znati.

3 A ako tko ljubi Boga, njega Bog priznaje svojim.

4 Stoga, što se tiče jedenja onoga što je žrtvovanog idolima, znamo da idol nije ništa na svijetu i da nema drugog Boga osim jednoga.

5 Pa makar bi i bilo takozvanih bogova, bilo na nebu, bilo na zemlji, kao što ima mnogo bogova i mnogo gospodara.

6 Ta mi imamo samo jednoga Boga, Oca, od koga sve dolazi i smo u njemu, i jednoga Gospodina, Isusa Krista, po kojemu je sve i mi po njemu.

7 Ipak svi nemaju to znanje. Neki navikli na idola sve do sada, jedu ono što je kao

idolu žrtvovano, te tako onečišćuju svoju nejaku savjest.

8 A jelo nas ne približuje Bogu; jer niti što dobivamo ako jedemo, niti što gubimo ako ne jedemo.

9 Ali pazite da nebi možda ta vaša sloboda postala spoticanje slabima.

10 Jer ako tko vidi tebe koji imaš znanje gdje sjediš za stolom u idolskom hramu, neće li savjest slaboga povesti ga jesti od onoga što je žrtvovano idolima?

11 Pa tako zbog tvojega znanja pogiba nejaki brat za kojega je Krist umro.

12 A kad tako griešite protiv braće i ranjate njihovu nejaku savjest, griešite protiv Krista.

13 Stoga, ako jelo navodi mojega brata spoticanje, neću nikad više jesti mesa, da se moj brat ne spotakne.

Služiti svima

9 Nisam li ja apostol? Nisam li slobodan? Nisam li vidio našega Gospodina Isusa Krista? Nijeste li vi moje djelo u Gospodinu?

2 Ako drugima nisam apostol, vama bez sumnje jesam; jer vi ste pečat mojega apostolstva u Gospodinu.

3 Ovo je moja obrana onima koji me optužuju:

4 Nemamo li prava jesti i piti?

5 Nemamo li prava voditi sobom ženu vjernicu, kao i ostali apostoli i braća Gospodina, i Kefu?

6 Ili samo ja i Barnaba nemamo pravo biti da ne radimo?

7 Tko ikad ide u rat o svojem vlastitom trošku? Tko sadи vinograd a ne jede njegov plod? Ili tko pase stado a mlijeka od stada ne pije?

8 Govorim li ovo samo po ljudski? Ne govorim li ovo i Zakon?

9 Jer je napisano u Mojsijevu Zakonu: "Ne zavezuj usta volu koji vrši žito." Brine li se Bog za volove?

10 Ili on to govori zbog nas? Da, to je za nas bez sumnje napisano, da onaj koji ore neka ore u nadi, i onaj koji vrši žito u nadi neka bude dionik svoje nade.

11 Ako smo mi vama sijali duhovna dobra, jeli to veliko ako žanjemo vaša tjelesna dobra?

12 Ako drugi imaju to pravo nad vama, nemamo li mi još veće? Ali ipak se nismo poslužili tim pravom, nego podnosimo sve da ne sprečavamo Kristovu Radosnu vijest.

13 Ne znate li da se oni koji obavljaju svetu hramsku službu, hrane od hramskih dohodaka i koji kod žrtvenika poslužuju, dijele darove žrtvenika?

14 Isto je i Gospodin zapovjedio onima koji navješćuju Radosnu vijest, da od Radosne vijesti i žive.

15 A ja se nisam ničim od toga poslužio. Ovo ne pišem u nakani da se sada tako prema meni postupi, jer bi bilo bolje za mene umrijeti nego da me netko liši moje dike.

16 Ako ja propovijedam Radosnu vijest, to mi ne daje pravo na hvalisanje, jer sam na to obvezan. A jao meni ako ne propovijedam Radosnu vijest!

17 Ako ovo obavljam svojom dobrom voljom, imam nagradu; a ako to obavljam protiv svoje volje, to je samo vršenje povjerene mi službe.

18 Koja je onda moja nagrada? Da kad propovijedam Radosnu vijest, pružam je badava, tako da ne pretjeram svojim pravom u Radosnoj vijesti.

19 Jer iako sam sloboden od svih ljudi, podložio sam se svima sluga, da ih pridobijem što više;

20 Židovima sam postao kao Židov, da pridobijem Židove; onima pod Zakonom, kao da sam pod Zakonom, da pridobijem one koji su pod Zakonom;

21 onima koji su bez Zakona, kao bez Zakona (iako nisam bez Zakona Božjega, ali pod Zakonom prema Kristu), da pridobijem one koji su bez Zakona.

22 Sa slabicima sam postao slabić, da pridobijem slabice. Postao sam sve svima, da bi mogao bilo kako neke spasiti.

23 A to vršim zbog Radosne vijesti, da bih s vama u joj imao udjela.

24 Ne znate li da u trkalištu svi trkači trče, ali samo jedan dobiva nagradu! Trčite tako da ju dobijete.

25 Svaki se natjecatelj uzdržava u svim stvarima. Oni da dobiju raspadljivi vijenac, a mi neraspadljivi.

26 Stoga ja tako trčim, ne kao u besciljno. Tako ja udaram, ne kao onaj koji udara po vjetru.

27 A ja krotim svoje tijelo da ga sebi podvrgnem, da nakon što sam drugima propovijedao, sam ne budem onesposobljen.

Praviti sve na slavu Božju

10 Dakako, htjeo bih da znate, braćo, da su svi naši oci bili pod oblakom; da su svi prešli preko mora;

2 svi su bili kršteni u oblaku i u moru za pripadnike Mojsiju;

3 svi su jeli isto duhovno jelo;

4 svi su pili isto duhovno piće, pili su iz duhovnog kamena koji ih je pratilo, a taj je Kamen Krist.

5 Ali s mnogima od njih Bog nije bio zadowoljan, pa su poubijani u pustinji.

6 To je postalo nama za primjer, da ne žudimo za zlim stvarima, kao što su oni žudjeli.

7 Ne budite idolopokloniteljima kao neki od njih, kao što je napisano: "Posjedao narod jesti i piti, i ustali da se zabavljaju!"

8 Ne odajmo se bludu, kao što su se neki od njih odali, te ih je u jedan dan palo dvadeset i tri tisuće.

9 Ne iskušavajmo Krista, kao što su ga neki od njih iskušavali, te od zmija izginuli.

10 Ne mrmljajte, kao što su neki od njih mrmljali, te su bili uništeni od uništitelja.

11 Sve se to njima dogodilo da bude za primjer, a napisano je za upozorenje nama koji živimo u posljednjim vremenima.

12 Stoga, tko misli da stoji, neka pazi da ne padne!

13 Nikakva veća kušnja nije vas zahvatila, osim obične ljudske. Bog je vjeran i neće dopustiti da budete kušani više nego što možete izdržati, nego će vam zajedno s kušnjom izhoditi izlaz da ju možete izdržati.

14 Stoga, ljubljeni moji, bježite od idopoklonstva.

15 Govorim kao mudrima; prosudite sami ono što govorim.

16 Nije li čaša blagoslova, kojom blagoslivljamo, zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo tijela Kristova?

17 Jer mi mnogi, jedan smo kruh, i jedno tijelo, jer smo svi dionici toga jednoga kruha.

18 Gledajte Izraela po tijelu: nisu li oni koji jedu od žrtava zajedničari žrtvenika?

19 Pa što govorim? Da je meso žrtvovano idolima nešto? Ili da je idol nešto?

20 Nego ja velim, ono što neznabosći žrtvuju, oni to žrtvuju zlim duhovima, a ne Bogu. A ja neću da vi budete u zajednici sa zlim duhovima.

21 Ne možete piti čašu GOSPODINOVU i čašu zlih duhova. Ne možete biti dionici stola GOSPODINOVA i stola zlih duhova.

22 Ili da izazivamo Gospodina na ljubomoru? Jesmo li jači od njega?

23 Sve je meni dopušteno, ali sve nije korisno. Sve je meni dopušteno, ali sve ne pobuđuje.

24 Neka nitko ne traži svoje, nego svaki za dobro drugoga!

25 Jedite sve što se prodaje na mesnoj tržnici, ništa ne ispitujući zbog savjesti.

26 Jer je GOSPODINOVA zemlja i sva njezina punina.

27 Ako vas tko od onih koji ne vjeruju pozove na gozbu, i vi želite ići, jedite od svega što se pred vas postavi, ništa ne ispitujući zbog savjesti.

28 Ali ako vam tko reče: "Ovo je žrtvovano idolima," ne jedite zbog onoga koji vas je upozorio i zbog savjesti; jer je GOSPODINOVA zemlja i sva njezina punina.

29 Ne velim zbog tvoje savjesti, nego onoga drugoga. Jer zašto da moju slobodu sudi savjest drugoga?

30 Ako sa zahvalom sudjelujem, zašto da me grde zbog onoga za što zahvaljujem?

31 Stoga, jedete li ili pijete, ili što drugo radite, sve radite na slavu Božju.

32 Ne budite na uvredu ni Židovima, ni Grčima, ni crkvi Božjoj,

33 baš kao što i ja u svemu svima ugadам i ne tražim svoju vlastitu dobit, nego dobit mnogih da se možeju spasiti.

O svetkovaju GOSPODINOVE večere

11 Oponašajte mene, kao što i ja oponašam Krista.

2 Hvalim vas sada, braćo, što me se u sve mu sjećate i što držite običaje kako sam vam ih predao.

3 Ali hoću da znate da je Krist glava svakom muškarцу, da je muž glava ženi i da je Bog glava Kristu.

4 Svaki muškarac koji moli ili prorokuje pokrivenе glave, sramoti svoju glavu.

5 A svaka žena koja moli ili prorokuje golo glava sramoti svoju glavu, jer to je svejedno kao da je ošišana.

6 Jer ako žena ne pokriva glavu, neka se i ošiša. Ako je sramota ženi biti ošišana ili obrijane glave, neka si pokrije glavu.

7 Muškarac zaista ne treba pokrivati svoju glavu, jer je slika i slava Božja, a žena je slava muževa.

8 Jer muškarac nije od žene, nego žena od muškarca.

9 Ni muškarac nije stvoren za ženu, nego žena za muškarca.

10 Stoga razloga žena treba imati znak vlasti na svojoj glavi zbog anđela.

11 Ipak, u Gospodinu muž nije neovisan od žene ni žena neovisna od muža.

12 Jer kao što je žena stvorena od muža, tako je i muž po ženi, a sve dolazi od Boga.

13 Prosudite sami je li pristojno da se žena moli Bogu nepokrivenе glave?

14 Ne uči li vas sama priroda da je čovjeku sramota ako nosi dugu kosu?

15 A ako žena nosi dugu kosu to je njoj čast, jer joj je kosa dana kao pokrivalo.

16 Ako ipak tko ima nakanu da se prepire, ni mi ni crkve Božje nemamo takvog običaja.

17 Dok to određujem, ne hvalim vas jer se ne sastajete na bolje, nego na gorje.

18 Prije svega, čujem, što djelomično i

vjerujem, da, kad se sastajete, među vama nastaju razdori.

19 Potrebno je, zaista, da među vama ima raznih mišljenja, tako da se pokažu oni prokušani među vama.

20 Kad se onda zajedno sastajete, to više nije blagovanje GOSPODINOVE večere.

21 Jer svaki za vrijeme blagovanja uzima preda se vlastitu večeru prije drugih, te jedan gladuje dok je drugi pijan.

22 Što! Nemate li kuća u kojima jedete i pijete? Ili prezirete Božju crkvu i sramotite one koji nemaju? Što da vam velim? Da vas u tomu hvalim? Ne hvalim vas.

23 Jer ja sam primio od Gospodina ono što sam vam i predao: da Gospodin Isus one iste noći u kojoj je bio izdan uzeo je kruh,

24 i kad je dao zahvalu, razlomio ga i rekao: "Uzmite i jedite, ovo je moje tijelo koje je prelomljeno za vas. Ovo obavljajte na moju uspomenu."

25 Isto tako uzeo i čašu, poslije večere, te rekao: "Ova je čaša novi zavjet u mojoj krvi. Ovo obavljajte, svaki put kad je pijete, na moju uspomenu!"

26 Zaista, svaki put kad jedete ovaj kruh i pijete ovu čašu navješćujete GOSPODINOVU smrt dok on ne dode.

27 Zato tko god nedostojno jede ovaj kruh ili nedostojno piye ovu čašu GOSPODINOVU bit će odgovoran za GOSPODINOVO tijelo i krv.

28 Neka svatko ispita samog sebe te onda jede od kruha i piye iz čaše.

29 Jer tko nedostojno jede i piye, osudu svoju jede i piye, ako ne razabire GOSPODINOVO tijelo.

30 Zbog toga su među vama mnogi slabici bolesni i mnogi umiru.

31 Kada bismo sami sebe prosudivali, ne bismo bili kažnjavani.

32 Ali kad smo suđeni, Gospodin nas kažnjavanjem popravlja, da ne budemo osuđeni sa svijetom.

33 Zato, moja braćo, kad se sastajete jesti, pričekajte jedni druge.

34 Ako je tko gladan, neka jede kod kuće, da vam vaš sastanak ne bude na osudu. Ostalo ću uređiti kad dodem.

Duhovno jedinstvo vjernika

19 Što se, braćo, tiče duhovnih darova, ne bih htjeo da ostanete u neznanju.

2 Znate, dok ste bili neznabroši, bili ste vučeni k nijemim idolima.

3 Zato vam dajem do znanja da tko god govori u Božjem Duhu ne može nazvati Isusa prokletim, i nitko ne može reći da je Isus Gospodin nego u Svetom Duhu.

4 Ima raznovrsnih darova, ali je isti Duh.
 5 Ima raznovrsnih službi, ali je isti Gospodin.
 6 Ima raznovrsnih djelovanja, ali je isti Bog koji djeluje sve u svima.
 7 A objavljivanje Duha se daje svakome na opću korist svih.
 8 Jer jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, a drugome riječ znanja, po istom Duhu;
 9 drugome se daje vjera u istom Duhu, drugome dar ozdravljanja po istom Duhu;
 10 drugome moć čudesa, drugome dar prorokovanja; a drugome razlikovanja duhova, a drugome različiti jezici, a drugome dar tumačenja jezika.
 11 A sve to pravi taj jedan te isti Duh koji to dijeli svakome pojedinačno po svojoj volji.
 12 Kao što je tijelo jedno, premda ima mnogo udova, i svi udovi tijela, iako su mnogi, tvore jedno tijelo, tako je i Krist.
 13 Jer mi smo svi, bilo Židovi bilo Grci, bilo robovi bilo slobodnjaci, kršteni jednim Duhom u jedno tijelo, i svi smo napojeni u jednom Duhu.
 14 Jer tijelo se ne sastoji od jednoga uda, nego od mnogih.
 15 Ako bi noga rekla: "Zato što nisam ruka, ne pripadam tijelu," tim ne prestaje pripadati tijelu?
 16 I ako bi uho reklo: "Zato što nisam oko, ne pripadam tijelu," tim ne prestaje pripadati tijelu?
 17 Kad bi cijelo tijelo bilo oko, gdje bi onda bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi onda bio njuh?
 18 Ali je Bog udove, i to svaki pojedini od njih, razmjestio na tijelu kako je htjeo.
 19 Kada bi svi oni bili jedan ud, gdje bi bilo tijelo?
 20 Sada su onda, mnogi udovi, ali je jedno tijelo.
 21 Oko ne može reći ruci: "Ne trebaš mi," ili opet da glava rekne nogama: "Ne trebate mi."
 22 Ne, nego radije, potrebniji su oni udovi koji izgledaju najslabiji.
 23 Udovi tijela za koje mislimo da su manje pristojni okružujemo obilnjom čašću; i naši nepristojni udovi imaju obilniju pristonost,
 24 a pristojnima toga ne treba. Ali je Bog složio tijelo zajedno dajući veću čast onomu udu koji je nema,
 25 da ne bude razdora u tijelu, nego da se svi udovi jednak brinu jedan za drugoga.
 26 Ako pati jedan ud, s njime pate svi udovi; ako se jednomu udu iskazuje čast, s njim se raduju svi udovi.

27 Vi ste sada Kristovo tijelo, a pojedinačni udovi.
 28 Jedne je Bog postavio u crkvi: prvo za apostole, drugo za proroke, treće za učitelje; zatim dar čudes, onda dar ozdravljanja, dar pružanja pomoći, dar upravljanja, dar različitih jezika.
 29 Je su li svi apostoli? Je su li svi proroci? Je su li svi učitelji? Je su li svi čudotvorci?
 30 Imaju li svi darove ozdravljanja? Govore li svi jezicima? Možeju li svi tumačiti?
 31 Čeznite za najboljim darovima! A pokazat ću vam još uzvišeniji put.

Hvalospjev ljubavi

13 A kad bih ljudske i anđeoske jezike govorio, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjenj što jeći, ili cimbala što zveći.
 2 I kad bih imao dar prorokovanja i znao sve tajne i sve znanje; kad bih imao puninu vjere, tako da bih brda pokretao, a ljubavi ne bih imao, bio bi ništa.
 3 Kad bih razdao sve svoje imanje za hranu siromasima, kad bih tijelo svoje dao da izgori, a ljubavi ne bih imao, ništa mi ne bi koristilo.
 4 Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrostiva; ljubav ne zavidi, ne hvali sama sebe, nije naduta.
 5 Nije nepristojna, ne traži svoje osobno, ne razdražuje se, zaboravlja i opraća zlo;
 6 ne raduje se nepravdi, ali se raduje istini.
 7 Sve trpi, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi.
 8 Ljubav nikad ne prestaje. Gdje su proročanstva, ona će prestati; gdje su jezici, oni će prestati; gdje je znanje, ono će nestati.
 9 Jer, dijelom znamo i dijelom prorukujemo.
 10 Kada dođe ono što je savršeno, prestati će što je nesavršeno.
 11 Kad sam bio dijete, govorio sam kao dijete, mislio sam kao dijete, studio kao dijete. Kad sam postao zreo čovjek, odbacio sam što je djetinje.
 12 Sada vidimo u zrcalu, nejasno, a onda ćemo licem u lice. Sada spoznajem djelomično, a onda ću spoznati kao što sam ja spoznat.
 13 Sada prebiva vjera, ufanje i ljubav, to troje, ali je najveća među njima ljubav.

O upotrebi duhovnih darova

14 Težite za ljubavlju i čeznite za duhovnim darovima, a posebno da prorokujete.
 2 Jer tko govoriti jezikom, ne govoriti ljudima, nego Bogu; jer ga nitko ne razumije; jer u duhu govoriti tajanstvene stvari.

3 A onaj koji prorokuje, govori na izgradnju, ohrabrenje i utjehu.

4 Tko govori jezikom sam sebe pobuđuje, tko prorokuje pobuđuje crkvu.

5 Ja želim da biste svi govorili jezicima, a još više da prorokujete. Jer onaj koji prorokuje veći je od onoga koji govoriti jezicima, osim da to ovaj protumači, da bi se crkva uzdigla.

6 A sada, braćo, ako dođem k vama te vam govorim jezicima, što će vam koristiti osim da vam govorim otkrivenje, znanje, proročanstva ili pouke?

7 Isto tako ako neživa glazbala, bilo svirala ili citra kad odaju zvukove, ako jasno ne daju posebne zvukove, kako će se raspoznati što izvodi svirala ili što citra?

8 Ako trublja daje nejasan zvuk, tko će se spremiti za borbu?

9 Tako i vi: ako ne govorite jezikom riječi koje se može lako razumjeti, kako će se znati što se govori? Jer ćete govoriti u vjetar.

10 Ima, može biti, na svijetu toliko mnogo vrsta jezika, a ni jedan od njih nije bez značenja.

11 Stoga, ako ja ne raspoznajem značenje jezika, bit ću stranac onome koji govoriti, a onaj koji govoriti bit će meni stranac.

12 Tako i vi, pošto vruće čeznate za duhovnim darovima, nastojte ih imati u izobilju na izgradnju crkve.

13 Stoga onaj koji govoriti jezikom neka se moli da se ga može protumačiti.

14 Ako se u molitvi služim jezikom, moj duh moli, ali moj um nema od toga koristi.

15 Što je to onda? Molit ću s duhom, ali molit ću i s razumijevanjem; pjevat ću hvale s duhom, a pjevat ću ih i s razumijevanjem.

16 Jer drukčije, ako blagoslivljaš s duhom, kako će onaj koji je na mjestu neupućenog reći "Amen" na tvoju zahvalu, kad nerazumišto govoriš?

17 Tvoja je zahvala, bez sumnje, dobra, ali to drugoga ne pobuđuje.

18 Ja, hvala Bogu, govorim jezicima više od vas svih.

19 Ali u crkvi radije ću reći pet riječi mojim razumom, da i druge tako poučim, negoli deset tisuća riječi na nepoznatom jeziku.

20 Braćo, ne budite više djeca po razboritosti, nego po zloči budite djeca, a po razboritosti budite zreli ljudi.

21 U Zakonu je napisano: "Kroz ljude drugih jezika i drugih usana Ja ću govoriti ovom narodu, ali ni tako me neće poslušati," govori Gospodin!

22 Zato, dar jezika nije znak onima koji vjeruju, nego za nevjernike, a dar prorokovanja nije za nevjernike, nego za one koji

vjeruju.

23 Stoga ako se skupi cijela crkva na jedno mjesto i svi da govore jezicima, a uđu oni koji su neupućeni ili nevjernici, neće li oni reći da ste izvan pameti?

24 Ali ako svi prorokuju a uđe kakav nevjernik ili neupućeni, svi ga opominju, svi ga ispituju i prosuđuju;

25 I tako se otkrivaju tajne njegova srca. I tako, past će na koljena, pokloniti se Bogu i potvrditi da je zaista Bog među vama.

26 Stoga, braćo, što slijedi? Kad se god sastajete, svaki može imati hvalospjev, poku, otkrivenje, nepoznati jezik ili njegovo tumačenje; neka vas sve to pobuđuje.

27 Ako tko govoriti jezikom, neka govore dvojica, ili najviše trojica, i to po redu, a jedan neka tumači.

28 Ako nema tumača, neka obdareni jezikom šuti u crkvi; neka govoriti sam sebi i Bogu.

29 Što se tiče proroka, neka govore dvojica ili trojica, a ostali neka prosuđuju.

30 Ako tko drugi od nazočnih dobije objavu, prvi neka ušuti.

31 Jer vi svi možete prorokovati jedan po jedan, tako da se svi nauče i ohrabre.

32 A proročanski duhovi su podloženi prorocima,

33 Jer Bog nije Bog nereda, nego reda, kao u svim crkvama svetih.

34 Žene vaše neka na sastancima u crkva ma šute, jer se njima ne dopušta govoriti, nego neka se pokoravaju kako im Zakon propisuje.

35 Ako žele što naučiti, neka kod kuće pitaju svoje muževe, jer je sramota ženi govoriti na u crkvi.

36 Ili je možda od vas izšla Božja riječ? Ili je samo k vama došla?

37 Ako tko misli da je prorok ili obdarjen duhovnim darovima, neka znade da je ovo što vam pišem GOSPODINOVA zapovijed.

38 Ako tko to ne priznaje, neka on bude nepriznat.

39 Zato, moja braćo, vruće čeznite da prorokujete i ne branite govoriti jezicima.

40 Ali sve neka bude pristojno i uredno.

Vjera u uskrsnuće

15 Povrh toga, braćo, objavljujem vam Radosnu vijest koju sam vam propovijedao i koju ste prihvatili i u kojoj stojite.

2 Po njoj ste spašeni, ako zbilja čvrsto držite riječ koju sam vam navijestio, osim ako ste vjerovali uzalud.

3 Predao sam vam najprije ono što sam primio: da je Krist, prema Pismima, umro za naše grijhe,

4 da je pokopan, i da je treći dan uskrsnuo,

prema Pismima,

5 i da se ukazao Kefi, a zatim Dvanaestorici.

6 Zatim se ukazao braći kojih je bilo zajedno više od pet stotina, od kojih većina još i sada živi, a neki su već pomrli.

7 Potom se ukazao Jakovu, pa onda svim apostolima.

8 A naposljetku, ukazao se i meni, kao nedonoščetu.

9 Ja sam zaista najmanji među apostolima, i nisam dostojan da se zovem apostolom, jer sam progonio Božju crkvu.

10 Ali milošću sam Božjom ono što jesam. A milost koju mi je Bog dao nije bila bez uspjeha, nego sam se trudio više nego oni svi; ne ja, nego milost Božja sa mnom.

11 Stoga, bio to ja, bili oni, mi to propovijedamo, a vi ste to vjerom primili.

12 Ako se propovijeda da je Krist uskrsnuo od mrtvih, kako onda neki među vama tvrde da nema uskrsnuća od mrtvih?

13 Ako li nema uskrsnuća od mrtvih, onda ni Krist nije uskrsnuo.

14 A ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je naše propovijedanje, uzalud je i vaša vjera.

15 Tada izlazi da smo i lažni svjedoci Božji, jer smo svjedočili da je Bog uskrsnuo Krista, kojega nije uskrsnuo ako zbilja mrtvi ne uskrsavaju.

16 Jer ako mrtvi ne uskrsavaju, ni Krist nije uskrsnuo.

17 A ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je vaša vjera, a vi ste još u svojim grijesima.

18 Tako su i oni koji su umrli u Kristu izginuli su.

19 Ako se samo u ovom životu uzdamo u Krista, najbjedniji smo od svih ljudi.

20 Ali sada, Krist je uskrsnuo od mrtvih. On je postao plod prvenac od onih koji su umrli.

21 Jer je po čovjeku došla smrt, po Čovjeku dolazi i uskrsnuće mrtvih.

22 Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će u Kristu svi oživjeti.

23 Ali svaki po svojem redu: Krist prvina, zatim oni koji su Kristovi u vrijeme njegova dolaska.

24 Zatim će doći svršetak, kad će On predati kraljevstvo Bogu i Ocu; pošto će prije uništiti svako poglavarstvo, svaku vlast i silu.

25 Da, on mora kraljevati, dok ne položi svoje neprijatelje pod svoje noge.

26 Neprijatelj koji će posljednji biti uništen jest smrt.

27 Jer "On je sve podložio pod njegove noge." A kad reče: "Sve je podloženo Njemu," jasno je da je onaj, koji mu je sve podložio, primljen.

28 Kada mu bude sve podloženo, tada će se i sam Sin podložiti onome koji je njemu sve podložio, da bude Bog sve u svemu.

29 Dručije, što onda rade oni koji se krštavaju za mrtve, ako uopće mrtvi ne uskrsavaju? Čemu se onda oni krštavaju za mrtve?

30 Čemu li se mi svaki čas izlažemo pogibljima?

31 Umirem iz dana u dan i ponosim se vama, braćo, što vas imam u Isusu Kristu našem Gospodinu.

32 Ako sam se u Efezu za ljudske stvari borio sa zvjeradi, što mi to koristi? Ako zbilja mrtvi ne uskrsavaju: "Jedimo i pijmo jer ćemo sutra umrijeti."

33 Nemojte se varati: "Loša društva kvare dobre običaje."

34 Probudite se u pravednost, i ne griješite; jer neki ne poznaju Boga, na vašu sramotu govorim.

35 Ali netko će reći: "Kako uskrsavaju mrtvi? S kakvim li se tijelom pojavljuju?"

36 Bezumniče! Ono što ti siješ ne oživljuje ako ne umre.

37 I ono što siješ nije lik koji će se pojaviti, nego golo zrno, recimo, pšenice ili kakva drugog sjemena.

38 A Bog mu daje tijelo kakvo hoće, i to svakome sjemenu svoje tijelo.

39 Nije svako tijelo isto tijelo: jedno je ljudsko tijelo, drugo je tijelo u stoke, drugo je ptice, i drugo je riblje tijelo.

40 Postoje i nebeska i zemaljska tjelesa, ali je druga slava nebeskim tjelesima, a druga zemaljskim.

41 Druga je slava sunca, a druga je slava mjeseca, a druga je slava zvijezda, jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u slavi.

42 Tako je i s uskrsnućem od mrtvih: sije se u raspadljivosti, a uskrsava u neraspadljivosti;

43 Sije se u sramoti, uskrsava u slavi; sije se u slabosti, uskrsava silom;

44 Sije se tijelo naravno, uskrsava tijelo duhovno. Postoji naravno tijelo, postoji i duhovno.

45 Tako je i napisano: "Prvi čovjek, Adam, postao je živo biće," a poslednji Adam životvorni duh.

46 Ali ne dolazi prije ono duhovno, nego ono naravno; a poslije ono duhovno.

47 Prvi je čovjek od zemlje, napravljen od praha; drugi je Čovjek Gospodin s neba.

48 Kao što je čovjek na pravljen od praha, takvi su i svi koji su napravljeni od praha; kakav je nebeski Čovjek, takvi su i svi oni koji su nebeski.

49 Kao što smo nosili sliku čovjeka na-

pravljena od praha, nosit ćemo isto i sliku nebeskog Čovjeka.

50 Ovo, bračo, tvrdim: tijelo i krv ne možeju baštiniti Božje kraljevstvo; niti raspadljivo baštiniti neraspadljivo.

51 Evo, govorim vam tajnu: svi nećemo umrijeti, ali ćemo se svi preobraziti,

52 u trenutku, u tren oka, na posljednju trublju; jer zatrubit će trublja i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi, a mi ćemo se preobraziti.

53 Jer ovo raspadljivo tijelo mora se odjenući u neraspadljivo i ovo smrtno tijelo u besmrtno.

54 A kad se ovo raspadljivo tijelo odjene u neraspadljivost i ovo smrtno tijelo u besmrtnost, tada će se ispuniti napisana riječ: "Pobjeda je progutala smrt."

55 Gdje je, smrti, tvoj žalac? Gdje je, smrti, tvoja pobjeda?"

56 Žalac je smrti grijeh, a snaga je grijeha Zakon.

57 Ali hvala Bogu koji nam je dao pobjedu po našem Gospodinu Isusu Kristu.

58 Stoga, moja ljubljena bračo, budite čvrsti, nepokolebivi, uvijek napredujte u djelu GOSPODINOVU, svjesni da vaš trud u Gospodinu nije uzalud.

Posljednje opomene

16 Što se tiče skupljanja milostinje za svete, kako sam odredio crkvama u Galaciji, tako i vi postupajte.

2 Neka svakoga prvog dana u tjednu svaki od vas posebno stavi na stranu ono što može uštedjeti, da se ne skuplja kad ja dođem.

3 Čim ja stignem ondje, poslat ću zajedno s preporukama one koje vi pronađete dostoјnjima da odnesu vašu ljubav u Jeruzalem.

4 A bude li priličilo da i ja idem, poći će sa mnom.

5 Doći ću k vama kad prođem kroz Makedoniju. Jer ja ću proći kroz Makedoniju.

6 A kod vas ću se, ako bude prilike, zadržati ili čak prezimiti, da me otpratite na put kamo se god otputim.

7 Ne bih htjeo da vas sada vidim samo na prolazu. Ali se nadam ostati neko vrijeme kod vas, ako Gospodin dopusti.

8 U Efezu ću ostati do Pedesetnice, 9 jer su mi se otvorila velika vrata za djelo, a protivnika ima mnogo.

10 Ako Timotej dođe, nastojte da može biti među vama bez straha, jer on radi na djelu GOSPODINOVU kao i ja.

11 Stoga neka ga nitko ne prezire, nego ga ispratite na put u miru da dođe k meni, jer ga očekujem s braćom.

12 Što se tiče brata Apolona, mnogo sam ga nagovarao da ode k vama s braćom, ali nikako nije htjeo poći za sada, ali će doći kad bude imao pogodnije vrijeme.

13 Bдijte, čvrsto stojte u vjeri, muževno se držite, budite jaki!

14 Sve što vršite neka bude u ljubavi!

15 Nalažem vam, bračo, vi znate za Stefaninov dom, da je to prvi plod koji je Ahaja prinijela i da su se posvetili službi svetih.

16 Pokoravajte se i vi takvim osobama i svakome tko surađuje i trudi se s njima.

17 Radujem se dolasku Stefane, Fortunata i Ahajika, jer su oni nadoknadili vaš nedostatak.

18 Jer oni su osvježili moj i vaš duh, zato onda takvim ljudima dajte priznanje.

19 Pozdravljaju vas azijske crkve. Mnogo vas u Gospodinu pozdravljaju Akvila i Priska s crkvom koja je u njihovoј kući.

20 Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem.

21 Pozdrav mojom vlastitom rukom-Pavao.

22 Ako tko ne ljubi Gospodina Isusa Krista, neka je proklet. O Gospodine, dodi!

23 Milost našega Gospodina Isusa Krista neka bude s vama.

24 Moja ljubav neka bude s vama svima u Isusu Kristu! Amen.

Druga Korinćanima

Poslanica Apostola Pavla

Apostol zahvaljuje Bogu na utjehi

1 Pavao, apostol Isusa Krista Božjom voljom, i naš brat Timotej crkvi Božjoj koja je u Korintu, sa svima svetima u cijeloj Ahaji.

2 Milost vam i mir od Boga, našega Oca, i Gospodina Isusa Krista.

3 Neka je blagoslovljen Bog i Otac našega Gospodina Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehе,

4 koji nas tješi u svakoj našoj nevolji, tako da i mi možemo tješiti one koji su u bilo kakvoj nevolji sa istom utjehom kojom nas tješi Bog.

5 Jer kao što su patnje Kristove obilne u nama, tako isto preobilna postaje i naša utjeha po Kristu.

6 Ako podnosimo nevolje, to je za vašu utjehu i spasenje, koja vam omogućuje da strpljivo podnosite iste patnje koje i mi podnosimo, a to je za vašu utjehu i spaseње.

7 Naša je nada za vas čvrsta, jer znamo da ćete, kao što dijelite s nama patnje, tako dijeliti i utjehu.

8 Ne bismo htjeli, braćo, da ostanete u neznanju u pogledu nevolje koje su nam se dogodile u Aziji i koja nas je opteretila preko svake mjere, iznad naše snage, tako da smo izgubili nadu u život.

9 Čak smo u sebi smatrali sigurnom smrtnu osudu, ali to je bilo da se ne bismo uzdali sami u sebe, nego u Boga koji uskršava mrtve.

10 On nas je oslobođio od tolike smrte pogibli i u njega imamo povjerenje da će nas opet oslobođiti.

11 I vi ćete nas pomagati molitvom, da bi tako mnogi zahvaljivali za nas zbog dobročinstava koje smo primili posredovanjem mnogih.

12 Dakako, naš je ponos svjedočanstvo naše savjesti da smo se ponašali u svijetu, a osobito prema vama, u svetosti i Božjoj iskrenosti; ne u tjelesnoj mudrosti, nego u Božjoj milosti.

13 Jer drugo vam i ne pišemo osim onoga što možete čitati i razumjeti. A nadam se da ćete do kraja razumjeti,

14 kao što ste nas djelomično već razumjeli: da ćemo mi biti vaš ponos kao i vi naš u Dan našega Gospodina Isusa.

15 U ovom sam uvjerenju htjeo doći najprije k vama da bi ste imali jednu drugu milost;

16 te preko vašega grada prijeći u Make-

doniju, a iz Makedonije opet se vratiti k vama, da me vi otpratite u Judeju.

17 Zato kad sam to kanio, jesam li lako-misljen postupao? Ili što kanim po tijelu kanim, tako da bi u meni bio: "Da, da," i "Ne, ne,"?

18 Kao što je Bog vjeran; naša riječ k vama nije bila: "Da," i "Ne."

19 Jer Božji Sin, Isus Krist, kojega smo među vama propovijedali ja, Silvan i Timotej, nije bio zajedno "Da," i "Ne," nego u njemu je bio "Da."

20 Jer sva obećanja Božja u njemu su "Da," i u njemu Amen, na slavu Boga po nama.

21 Onaj koji i nas i vas jača u Kristu, onaj koji nas je pomazao, jest Bog.

22 On nas je i obilježio pečatom i dao nam u naša srca kao zalog Duha.

23 Zovem Boga za svjedoka na svoju dušu, da vas poštēdim, nisam dosada došao u Korint.

24 Ne da mi imamo vlast nad vašom vjrom, nego smo vaši suradnici na vašu radost; jer u vjeri vi čvrsto stojite.

Pavao preporučuje oproštenje

2 Aovo sam u sebi odlučio, da neću doći k vama opet sa žalošću.

2 Jer ako ja vas žalostim, tko onda mene može razveseliti osim onoga kojega sam ja ražalostio?

3 Pa i pisao sam vam ovo da me ne ražaloste na mojoj dolasku oni koji bi me trebali razveseliti, uzdajući se u sve vas da je moja radost, radost i vas svih.

4 Pisao sam vam iz velike nevolje i tjeskobe srca i s mnogim suzama, ne da se ražalostite, nego da bi upoznali moju preobilnu ljubav koju imam prema vama.

5 Ako me je tko ražalostio, nije mene ražalostio, nego i sve vas do neke mjere—da ne pretjerujem.

6 Dosta je takvomu kazne koju mu je dosudila većina,

7 naprotiv, treba da mu vi radije oprostite i da ga utješite, tako da ga možda u kojem slučaju ne bi srušila prevelika žalost.

8 Zato vas molim da mu pokažete svoju ljubav.

9 Pa zbog toga sam vam i pisao, da vas iskušam i da vidim jeste li u svemu poslušni.

10 A kome vi nešto oprostite, tomu i ja oprāštam. Jer ako sam doista što god oprostio, tomu sam oprostio zbog vas pred Kristom,

11 da nas ne bi nadmudrio sotona; jer nje-
gove namjere nisu nam nepoznate.

12 Kad sam došao u Troadu propovijeda-
ti Kristovu Radosnu vijest, iako mi se tu
otvorila vrata u Gospodinu,

13 nisam imao duhovnog mira, jer tu nisam
našao Tita, svojega brata; zato sam se s
njima oprostio i zaputio u Makedoniju.

14 Hvala Bogu, koji nas uvijek pobjedo-
nosno vodi u Kristu i koji po nama širi na
svakome mjestu miris svoje spoznaje.

15 Jer mi smo Kristov miomiris Bogu,
među onima koji se spasavaju i među oni-
ma koji propadaju;

16 Jednima miris što od smrti vodi u smrt,
a drugima miris što od života vodi u život.

A tko je za ovo sve sposoban?

17 Jer mi nismo kao mnogi drugi, koji zbog
dubitka izvrču Božju riječ; nego kao od
Boga, govorimo iskreno pred Bogom u
Kristu.

Novi Zavjet zapisan u srcima

3 Počinjemo li opet preporučivati sami
sebe? Ili su nam potrebna, kao nekim
drugima, pisma preporuke za vas ili pisma
preporuke od vas?

2 Vi ste naše pismo preporuke upisano
u našim srcima koje poznaju i čitaju svi
ljudi.

3 Očito je da ste vi pismo Kristovo, po našoj
službi, napisano ne crnilom, nego Duhom
živoga Boga, ne na kamenim pločama,
nego na tjelesnim pločama srca.

4 Imamo takvo pouzdanje kroz Krista u
Boga.

5 Ne da smo sami po sebi sposobni nešto
pomisliti kao da to dolazi od nas, nego
naša sposobnost dolazi od Boga,

6 koji nas je i sposobio za službenike no-
voga zavjeta; ne od slova, nego od Duha,
jer slovo ubija, a Duh oživljuje.

7 Pa ako je služba smrti, urezana slovima u
kamenju, bila slavna, tako da sinovi Izrae-
lovi nisu mogli gledati Mojsijevo lice zbog
sjaja slave njegova lica, a taj sjaj slave je
bio prolazan,

8 kako neće služba Duha biti u većem sjaju
slave?

9 Jer, ako je služba osude bila slavna, mno-
go će slavnija biti služba pravednosti.

10 Jer i ono što je prije bilo puno sjaja sla-
ve, nije imalo sjaj slave, u usporedbi ovoga
prevelikog sjaja slave.

11 Jer, ako je ono prolazno bilo slavno,
onda ono što ostaje je mnogo slavnije.

12 Stoga jer imamo takvu nadu, nastupa-
mo s velikom otvorenošću,

13 a ne kao Mojsije, koji si je velom pokri-
va svoje lice tako da sinovi Izraelovi ne

gleduju na svršetak onoga što prolazi.

14 Ali njihovi su umovi otupjeli. Jer do dana
današnjega, isto velo ostaje pri čitanju
Staroga Zavjeta, jer je velo u Kristu uklo-
njeno.

15 Pa i sve do danas kad se čita Mojsije,
pokriveno je velom njihovo srce.

16 Ali kad se taj obrati Gospodinu, dignut
će se velo.

17 A Gospodin je Duh, a gdje je Gospodi-
nov Duh, ondje je sloboda.

18 A mi svi, koji otkrivena lica odrazujemo
kao zrcalo slavu GOSPODINOVU, preobraža-
vamo se u to isto obliče, iz slave u slavu,
isto kao od GOSPODINOVA Duha.

Čistoća Pavlova djelovanja

4 Zato, imajući ovu službu, jer smo posti-
gli milosrđe, mi ne gubimo hrabrost.

2 Nego odbacujemo ono što je potajno i
sramotno. Ne služimo se lukavstvima i ne
izvrčemo Božju riječ, nego govorimo istinu
pred Bogom, i to zna svatko tko savjesno
pred Bogom prosuđuje.

3 Ako je Radosna vijest koju navještamo
nekome zastrta, zastrta je onima koji su na
putu u vječnu propast.

4 Njima je bog ovoga svijeta, Sotona, po-
sve oslijepio nevjerničku pamet, pa ju ne
može prosvijetliti sjajna svjetlost Radosne
vijesti o Kristu, koji je Božja slika.

5 Jer mi ne propovijedamo sebe, nego
Gospodina Isusa Krista, a mi smo samo
vaši sluge poradi Isusa.

6 Jer je Bog zapovjedio svjetlu da zasvjetli
iz tame, i prosvijetlio je naša srca spozna-
jom Božje slave na licu Isusa Krista.

7 Ali blago tog prosvijetljenja čuva se u
propadljivim posudama, u našima slabim
tijelima. Tako svatko može vidjeti da ta
moćna sila dolazi od Boga, a ne od nas.

8 Sa svih smo strana pritisnuti nevoljama,
ali nismo slomljeni. Zdvojni smo, ali ne
očajavamo.

9 Progonjeni, ali nismo napušteni; srušeni,
ali nismo uništeni.

10 Naša tijela kroz patnju neprekidno imaju
dijela u Isusovim smrtnim patnjama, da bi
se na njima također mogao očitovati Isu-
sov život.

11 Jer mi uvijek dok živimo, predajemo
se smrti zaradi Isusa, da bi se njegov život
očitovao u našemu smrtnom tijelu.

12 Tako smrt djeluje u nama, a život u
vama.

13 A kako imamo onaj isti duh vjere po ono-
me što je napisano: "Vjerujem, zato govo-
rim," tako i mi vjerujemo, i zato govorimo,

14 znajući da će Onaj koji je uskrsnuo Gos-
podina Isusa, i nas će Isusom uskrsnuti, te

nas, skupa s vama, postaviti uza sebe.
15 Sve se to događa zbog vas, da proširena milost kroz mnoge pribavi obilnu zahvalu većeg broja vjernika na slavu Božju.

16 Zato ne malakšemo. Iako se raspada naš vanjski čovjek, ipak se naš nutrašnji čovjek obnavlja iz dana u dan.

17 Jernaša nam mala i kratkotrajna nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu.

18 Zato mi ne gledamo na ono što je vidljivo, nego na ono što je nevidljivo. Jer ono što je vidljivo je privremeno, a ono što je nevidljivo je vječno.

Uzdajući se u vječnu slavu

5 Jer mi znamo, ako se ova naša zemaljska kuća, ovaj šator, uništi, imamo Božju zgradu, vječnu kuću na nebesima, koja nije sagrađena ljudskom rukom.

2 I zato mi uzdišemo i vruće želimo da se odjenemo našim nebeskim prebivalištem, **3** budemo li tako odjeveni nećemo se naći goli.

4 Zaista, mi koji živimo u ovom šatoru uzdišemo u patnji ne što se ne želimo razodjeti, nego na sebe odjenuti drugo, da tako život proguta ono što je smrtno.

5 A onaj koji nas je za ovo isto pripremio jest Bog; Onaj koji nam je dao i Duha kao jamstvo.

6 Stoga smo uvijek puni pouzdanja i znamo, da dok smo doma u tijelu, nismo s Gospodinom.

7 Hodamo po vjeri, a ne po gledanju.

8 Da, mi se čvrsto uzdajemo i više volimo biti udaljeni od tijela a biti s Gospodinom.

9 Stoga, mi se trudimo da mu budemo ugodni bilo da smo u tijelu ili izvan tijela.

10 Jer mi se svi moramo pojavitи pred sudom Kristovim, da svaki primi prema onome što je zaslužio dok je bio u tijelu, dobro ili zlo.

11 Znajući onda strah Gospodina, gledamo pridobiti ljude. Bogu smo posve poznati, a nadam se da smo posve poznati i vašim savjestima.

12 Ne hvalimo to opet sami sebe, nego vam dajemo razlog da se ponosite s nama, kako biste imali što odgovoriti onima koji se ponose izvanjskim stvarima umjesto iskrenim srcem.

13 Jer ako smo izvan sebe, Bogu smo; ako smo zdrave pameti, vama smo.

14 Ljubav Kristova potpuno s nama vlada pri ovoj pomisli: Jedan je umro mjesto svih onda oni su svi umrli.

15 On je umro mjesto svih, da oni koji žive ne žive više sami za sebe, nego za onoga koji je umro i uskrsnuo za njih.

16 Zato od sada pa nadalje ne poznajemo

nikoga po tijelu. Ako smo do sada poznali Krista po tijelu, sada ga više tako ne poznajemo.

17 Stoga, ako je tko u Kristu, on je novo stvorenje; staro je nestalo, evo, novo je nastalo.

18 A ovo sve dolazi od Boga koji nas je po Kristu pomirio sa sobom i povjerio nam službu pomirenja,

19 kao što je sigurno da je Bog bio onaj koji je u Kristu pomirio svijet sa sobom, koji nije uračunao ljudima njihovih prekršaja i koji je stavio u nas riječ pomirenja.

20 Stoga mi smo Kristovi poslanici; kao da po nama Bog opominje: u ime samoga Krista usrdno vas molimo, pomirite se s Bogom.

21 Jer je Bog Krista, koji nikada nije sagrijeo, postavio umjesto nas grijehom da bismo mi u njemu mogli postati Božjom pravednošću.

Ljubav Kristova u životu apostola

6 Mi sada, njegovi suradnici opominjemo vas da ne primate uzalud milosti Božje.

2 Zaista On govori: "Uslišao sam te u vrijeme prihvaćanja i pomogao sam ti u dan spasenja." Evo sada je vrijeme prihvaćanja, sada je dan spasenja.

3 Mi ničim ne dajemo povoda uvredama, da se ne bi kudila naša služba.

4 Preporučujemo sami sebe u svemu kao Božji službenici: u velikom strpljenju u nevoljama, u nuždama, u tjeskobama,

5 pod udarcima, u zatvorima, u bunama, u naporima, u nespavanju, u postovima;

6 u čistoći, u znanju, u strpljenju, u dobroti, u Svetom Duhu, u iskrenoj ljubavi,

7 u riječi istine, u Božjoj snazi, s oružjem pravednosti na desnoj strani i na lijevoj,

8 u časti i sramoti, lošim glasom i dobrim glasom; kao zavodnici, ali smo istiniti;

9 kao nepoznati, ali smo ipak poznati; kao umirući, ali evo živimo; kao kažnjavani, ali nismo ubijani;

10 kao žalosni, a uvijek veseli; kao siromašni, ali mnoge obogaćujemo; kao da nemamo ništa, a ipak posjedujemo sve.

11 O Korinćani! Već vam od prije govorimo posve otvoreno, naše je srce široko otvoreno.

12 Vi nijeste ograničeni po nama, ali imate ograničen prostor u svojem srcu.

13 Za uzvrat, govorim vam kao svojoj djeci, budite i vi srcem otvoreni.

14 Ne budite ujarmljeni s nevjernicima. Što ima zajednočko pravednost s bezakonjem? Što ima zajedničko svjetlo s tamom?

15 Kakvu slogu ima Krist s Belijalom? Ili što ima zajedničko vjernik s nevjernikom?

16 Kakav li sklad postoji između hrama Božjega i idola? Jer mi smo hram živoga Boga. Kao što je Bog rekao: "Ja ću boraviti među njima i hodati među njima. Ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod."

17 Stoga: "Izidite između njih i odvojite se, govori Gospodin! Ne dotičite se ničega nečistog, i Ja ću vas primiti."

18 Ja ću vam biti Otac, a vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospodin, Svemoćni."

Ljubav Pavlova

7 S obzirom da imamo ova obećanja, očistimo se, ljubljeni, od svake tjelesne i duhovne ljage, i usavršavajmo svoju svetost u Božjem strahu.

2 Otvorite za nas srca, je nikoga nismo uvrijedili, nikome nismo štete nanijeli, nikoga nismo na prijevaru iskoristili.

3 Ovo vam ne velim da vas osudim, jer sam i prije rekao da ste u našem srcu, tako da s nama umirete i s nama živite.

4 Imam veliko pouzdanje u vas i uveliko se ponosim vama. Ispunjen sam utjehom; preobilna je moja radost u svim našim nevoljama.

5 Zaista, kad smo došli u Makedoniju, naše slabo tijelo nije imalo mira, nego smo u svakom pogledu bili u nevolji: izvana borbe, iznutra strah.

6 Ali Bog, koji tješi potištene, utješio nas je Titovim dolaskom,

7 i ne samo njegovim dolaskom nego i utjehom kojom je utješen zbog vas. On nas je izvjestio o vašoj čežnji, o vašem plaku, vašem žaru za mene, da sam se još i više tomu obradovao.

8 Jer ako sam vas i ražalostio poslanicom, nije mi žao; i jesam žalio. Sada zaista vidim da vas je ona poslanica, bilo i za jedan čas, ožalostila.

9 Sada se radujem, ne zato što ste ožalošćeni, nego što vas je ta žalost dovela k pokajanju. Jer vi ste ožalošćeni po Božjoj volji, da vam ni čemu ne štetimo.

10 Žalost, naime, koja je po promisli i Božjoj volji rađa spasonosno i stalno pokajanje, dok žalost svijeta rada smrt.

11 Gledajte baš ovo, što ste se po Božjem načinu ožalostili, koliku je gorljivost proizvela u vama, koliko opravdavanje, koliko ogorčenje, koliki strah, koliku čežnju, koliku revnost, koliku kaznu! U svemu ste pokazali da ste u tomu nedužni.

12 Tako, ako sam vam pisao, nisam to napravio ni radi prijestupnika ni radi onoga kome je nanesena nepravda, nego da pred Bogom pokažete svoju žarku ljubav prema

nama.

13 Stoga, mi smo utješeni vašom utjehom, i uz ovu našu utjehu mnogo nas je više obradovala Titova radost, stoga što ste vi svi okrijepili njegov duh.

14 Ako sam mu se što hvalio zbog vas, ne sramim se, nego kao što smo vam iskreno govorili, tako se i ono čime smo se pred Titom hvalili pokazalo istinitim.

15 A njegova ljubav bude još veća prema vama kad se sjeti poslušnosti vas svih: kako ste ga strahom i drhtanjem primili.

16 Radujem se stoga što se mogu u svemu osloniti na vas.

Uspjeh u davanju

8 Obavještavamo vas, braće, o milosti koju je Bog dao makedonskim crkvama:

2 da je u mnogoju kušnji nevoljama obilna njihova radost i njihovo krajnje siromaštvo rodilo bogatom darežljivošću.

3 Jer ja sam svjedok da su, prema svojim mogućnostima i iznad svojih mogućnosti, dragovoljno darivali,

4 i usrdno su nas molili da bi mi primili dar i zajednoštvo u posluživanju svetih.

5 I to su napravili, ne kako smo se nadali nego su najprije sami sebe predali Gospodinu, a onda nama po Božjoj volji.

6 Zato smo zamoliti Tita da, kao što je prije započeo, tako i dovrši među vama i ovo djelo milosrđa.

7 Stoga, kako se u svemu ističete, u vjeri, u govoru, u priznanju, u svakovrsnoj revnosti i u ljubavi prema nama, istaknite se i u ovom djelu milosrđa.

8 Ne govorim vam ovo po zapovijedi, nego kušam iskrenost vaše ljubavi primjerom revnosti drugih.

9 Poznato vam je milosrđe našega Gospodina Isusa Krista, kako je On bio bogat, ali zbog vas postao je siromah, da biste vi njegovim siromaštвom postali bogati.

10 A tome vam dajem savjet: to je korisno za vas ne samo djelom nego i htijenjem koje ste već lanske godine počeli;

11 a sada i dovršite to djelo: kao što ste bili spremni htjeti, tako budite spremni i izvršiti s onim što imate.

12 Jer ako postoji dobra volja, prima se po onome što tko ima, a ne po onome čega stvarno nema.

13 Nije nakana da bi drugi bili olakšani, a vi opterećeni,

14 nego s jednakosću: da u sadašnje vrijeme vaš suvišak bude pomoći njihovoj oskudici, a da bi njihov suvišak pomogao vašoj oskudici, da bi bila jednakost.

15 Prema onome što je napisano: "Tko je

mnogo skupio, nije mu preteklo, a tko je malo skupio, nije mu nedostajalo."

16 Neka je hvala Bogu, koji istu revnost za vas stavlja Titu u srce.

17 Nema sumnje, zaista je prihvatio našu molbu, ali, jer je vrlo revan, drage volje ide k vama.

18 S njim šaljemo i brata čije su zasluge u propovijedanju Radosne vijesti poznate po svim crkvama.

19 I ne samo to nego su nam ga crkve dodijelile za putnog druga u ovom djelu milosrđa, koje obavljamo na slavu samoga Gospodina i u dokaz svoje spremnosti

20 da nas tko ne ozloglasi zbog ovoga velikog dara kojim upravljamo,

21 gledamo praviti ono što je dobro ne samo pred Gospodinom nego i pred ljudima.

22 S njima šaljemo našega brata u kojega smo stekli povjerenje i utvrdili da je u mnogo čemu revan, a sada je još mnogo revniji zbog velikoga pouzdanja u vas.

23 Ako netko pita za Tita, on je moj drug i suradnik za vas. Ili ako tko pita za našu braću, oni su izaslanici crkava, slava Kristova.

24 Stoga, pokažite im pred svim crkvama iskrenost svoje ljubavi i našega ponosa s vama.

Davati milostinju s veseljem

9 Dakako, suvišno je da vam dalje pišem o službi milosrđa prema svetima, 2 jer mi je poznata vaša volja zbog koje se ponosim vama pred Makedoncima i velim da je Ahaja pripravna već od lanske godine. I vaša je revnost potaknula većinu.

3 Ipak šaljem braću da ne bude uzalud naše hvaljenje vama i da budete, kako sam rekao, pripravni;

4 da se slučajno ne osramotimo mi, da ne velimo vi, u ovoj stvari ako dođu sa mnjom neki Makedonci te vas nađu nepripravne.

5 Stoga, smatrao sam potrebnim zamoliti braću da odu k vama prije nas i unaprijed pripreme vaš već obećani obilati i velikodušni dar, tako da bude gotov kao obilat i velikodušni dar, a ne kao škrta obveza.

6 Ali ovo vam velim: Onaj tko rijetko sije, rijetko će i žeti; a onaj tko obilato sije, obilato će i žeti!

7 Neka svatko da kako je srcem odlučio, a ne sa žalošću i na silu, jer Bog ljubi vesela darivatelja.

8 A Bog vam može obilato pružiti svaku vrstu milosti, da imate uvijek u svemu dovoljno svega, imajte u obilju za svako dobro djelo.

9 Kao što je napisano: "Prosuo širom, daje

siromasima; Njegova pravednost ostaje zauvijek."

10 Onaj koji daje sijaču sjeme, dat će i kruh za hranu, i on će umnožiti vaše sjeme i napravit će da uzrastu plodovi vaše pravednosti.

11 Tako ćete postati bogati u svemu za svaku darežljivost koja je takva da po nama daje zahvalu Bogu.

12 Jer vršenje ove svete službe ne podmiruje potrebe samo svetima u raznoj oskudici nego je i izvor mnogim zahvalama Bogu,

13 dok kroz prokušanost ove službe, hvale Boga zbog vašega pokornog priznavanja Kristove Radosne vijesti, i za darežljivost koju dijelite njima i svima,

14 i molitvom za vas pokazati svoju čežnju za vama zbog preobilate Božje milosti u vama.

15 Bogu hvala na njegovu neizrecivom daru!

Pavao brani svoju apostolsku čast

10 Ja, Pavao, osobno, kako vas molim krotkošću i blagošću Kristovom; ja koji sam skroman kad sam s vama, a odvažan kad nisam s vama.

2 Napravite da se ne budem morao, kad budem kod vas, pokazati odlučnim s onom odlučnošću s kojom mislim nastupiti protiv nekih koji krivo drže da mi postupamo na tjelesan način.

3 Iako, naime, živimo u tijelu, ne borimo se na tjelesan način.

4 Naše borbeno oružje nije tjelesno, nego je močno u Bogu za rušenje utvrda.

5 Mi odbacujemo razmišljanja i svako uzdizanje koje se diže protiv priznanja Boga, i zarobljujemo svaku misao da se pokorava Kristu.

6 I pripravni smo kazniti svaku nepokornost čim bude potpuna vaša pokornost.

7 Gledate li stvari po onome što je na površini? Ako je tko siguran da je Kristov, neka opet sam od sebe promisli ovo: kao što je on Kristov, tako smo i mi Kristovi.

8 Jer kad bi se i htjeo malo više pohvaliti našom vlašću, koju nam je Gospodin dao na vašu izgradnju, a ne na vašu propast, neću se sramiti-

9 osim da vas strašim poslanicama.

10 Jer poslanice su," govori se, "ozbiljne i stroge, ali njegova je tjelesna nazočnost slaba, a riječ mu je bezvrijedna."

11 Neka onaj koji to tvrdi zapamići ovo: da kakvi smo mi pismeno, kad nismo s vama, takvi ćemo biti i djelom, kad smo s vama!

12 Dakako, mi se ne usuđujemo ni mjeriti ni uspoređivati s onima koji sami sebe hvale.

Ali oni, pošto se mjere jedan s drugim i uspoređuju se sami među sobom, ne postupaju pametno.

13 A mi se nećemo hvaliti neumjerenom, nego po određenoj mjeri djelokruga kojega nam je odredio Bog, djelokrug koji uključuje i vas.

14 Mi se ne protežemo preko našeg djelokruga, tako da ne bismo doprli do vas; zapravo, stigli smo do vas s Kristovom Radosnom viješću.

15 Ne hvalimo se prekomjerno, naporima drugih, nego se nadamo da ćemo s napretkom vaše vjere i mi, po našem mjerilu, obilno uzrasti među vama,

16 propovijedati Radosnu vijest u krajevima preko vas, a ne da se ponosimo djelom djelokruga drugih.

17 A tko se hvali, neka se u Gospodinu hvali.

18 Jer nije prokušan onaj koji sam sebe preporučuje, nego onaj kojega Gospodin preporučuje.

Apostol Pavao brani svoju službu

11 Oh, kad biste podnijeli malo mojega bezumlja, zaista vi mene i podnosite.

2 Jer ja sam ljubomoran na vas Božjom ljubomorom, jer sam vas zaručio s jednim zaručnikom, da vas privедем Kristu kao čistu djevcicu.

3 Ali se bojim da se slučajno ne bi, kao što je zmija zavela Evu svojim lukavstvom, vaše misli pokvarile od jednostavnosti koja je u Kristu.

4 Jer ako bilo tko dođe i navješće vam drugoga Isusa, kojega mi nismo propovijedali, ili ako primate drugoga duha, kojega nijeste primili, ili drugo evanđelje, koje nijeste prihvatili, vi bolje to podnosite.

5 Jer Smatram da ni u čemu nisam manji od najuglednijih apostola.

6 Ako sam i nevješt u govoru, nisam u znanju, štoviše, to smo vam pokazali u svemu i pred svima.

7 Ili sam sagriješio što sam vam badava navješćivao Radosnu vijest, ponizujući sam sebe da vas uzvisim?

8 Druge sam crkve pljenio, primajući od njih plaću za to da bi vas poslužio.

9 I kad sam bio kod vas i zapao u oskudicu, nisam nikome bio na teret. U mojoj su mi oskudici pomogla braća koja su došla iz Makedonije. I u svemu sam se čuvaо i čuvat ću se da vam ne budem na teret.

10 Kao što je Kristova istina u meni, nitko mi neće oduzeti hvalu u ahajskim područjima.

11 Zašto? Jer vas ne ljubim? Bog zna!

12 Ali što radim, to ću i dalje raditi, da bi

mogao oduzeti zgodu onima koji traže zgodu i priliku da budu smatrani jednaki nama u onom čime se ponose.

13 Takvi su ljudi lažni apostoli, prijevarni poslenici, koji se pretvaraju u Kristove apostole.

14 Nije ni čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svjetla.

15 Stoga, nije ništa osobito ako se i njegove sluge pretvaraju kao da su sluge pravednosti, čiji će svršetak biti prema njihovim djelima.

16 Ponavljam, neka me nitko ne drži bezumnikom. Drukčije, kao i bezumnika primite me, da se i ja mogu malo pohvaliti.

17 Ovo što govorim ne govorim u duhu GOSPODINOVU, nego kao u bezumlju, u takvoj hvali.

18 Pošto se mnogi hvale na tjelesan način, i ja ću se pohvaliti.

19 Da, vi rado podnosite bezumnike pošto ste mudri!

20 Zbilja podnosite, ako vas tko svodi na robeve, ako vas tko izjeda, ako vas tko pljačka, ako tko gleda s visoka, ako vas tko udara po licu.

21 Na našu sramotu govorim, na sramotu, kao da smo u tomu bili slabici. Ali u čemu je bilo tko hrabar, bezumno govorim, i ja sam hrabar.

22 Jesu li Hebreji? I ja sam! Jesu li Izraelci? I ja sam! Jesu li Abrahamovi potomci? I ja sam!

23 Jesu li poslužitelji Kristovi? –da reknem kao lud–ja još više: više sam se trudio, u batinama prekomjerno, češće u zatvora, često u smrtnoj pogibli.

24 Od Židova sam primio pet puta po trideset i devet udaraca.

25 Tripit sam bio šiban, jedanput kamenovan, tripit doživio brodolom, jednu noć i jedan dan proveo na dubokom moru.

26 Bio sam na čestim putovanjima u pogibljima od voda, u pogibljima od razbojnika, u pogibljima od sunarodnjaka, u pogibljima od neznabozaca, u pogibljima u gradu, u pogibljima u pustinji, u pogibljima na moru, u pogibljima od lažne braće, **27** u trudu i muci, u čestom nespavanju, u gladi i žeđi, u zimi i golotinji, u čestom postu.

28 Povrh svega toga, pokraj običnih svakodnevnih poslova, moja velika briga za sve crkve.

29 Tko je slabić, da ja nisam slabić? Tko se od drugoga navodi na grijehe, da ja ne izgaram?

30 Ako se treba hvaliti, spomenut ću zbog hvale ono što odaje moju slabost.

31 Bog, Otac Gospodina Isusa, koji je slav-

Ijen zauvijek, zna da ne lažem.

32 Namjesnik kralja Arete u Damasku ču-
vao je damaščanski grad s vojskom i že-
ljom da me uhiti.

33 Kroz prozor gradskog zida ljudi su me
spustili u košari i izbjegao sam njegovim
rukama.

Izvanredne milosti apostolove

12 Ako mi se treba hvaliti, istina, to nije
unosno, pristupit će k viđenjima i
objavama GOSPODINOVIM.

2 Poznajem čovjeka u Kristu koji prije
četrnaest godina, ne znam je li u tijelu, ne
znam je li izvan tijela, to Bog zna, bio je on
uznesen do trećega neba.

3 Za toga čovjeka znam, ne znam je li u
tijelu, ne znam je li izvan tijela, to Bog zna.

4 kako je on bio uznesen u raj i da je čuo
neizrecive riječi koje čovjeku nije dopušte-
no izreći.

5 U pogledu toga čovjeka hvalit će se, ali
u pogledu samoga sebe neću se hvaliti,
osim svojim slabostima.

6 Istina, kad bih se i htjeo hvaliti, ne bih
bio bezuman, jer bih govorio istinu. Ali se
suzdržavam, da ne bi tko o meni stvorio
viši pojam od onoga što vidi na meni ili čuje
od mene.

7 I da se ne bih uzoholio zbog bezmjernog
obilja objava, stavljen mi je trn u tijelo, so-
tonin poslanik, da me trajno muči da se ne
uzoholim.

8 Za to sam triput molio Gospodina, da
ovaj odstupi od mene.

9 A on mi je odgovorio: "Dosta ti je moja mi-
lost, jer se moja snaga savršeno pokazuje
u slabosti." Zato će se radije hvaliti svojim
slabostima, da se na meni nastani snaga
Kristova.

10 Zato uživam u slabostima, u uvredama,
u nevoljama, u progonstvima, u tjeskoba-
ma koje podnosim za Krista. Jer kad god
sam slab, onda sam jak.

11 Postao sam bezumnik u hvaljenju! Vi ste
me natjerali. Zapravo, trebalo je da me vi
preporučujete, jer ni u čemu nisam manji
od tih velikih apostola, iako nisam ništa.

12 Dokazi mojega apostolstva napravljeni
su među vama u svoj strpljivosti, u čude-
snim znamenjem i silnim djelima.

13 Pa što je to u čemu ste manji od ostalih
crkava, osim što vam ja osobno nisam bio
na teret? Oprostite mi tu nepravdu!

14 Evo sada, spremam sam treći put doći k
vama, i neću vam biti na teret, jer ne tražim
ono što je vaše, nego vas. Zaista, djeca ne
trebaju stjecati roditeljima, nego roditelji
djeci.

15 A ja će vrlo rado potrošiti i biti istrošen,

za vaše duše. Iako ja vas mnogo više lju-
bim, nego što sam ja ljubljen.

16 Ali kako bilo, ja vam nisam bio na teret,
ali ipak pošto sam lukav, ulovio sam vas
lukavstvom?

17 Jesam li vas, po nekome od onih koje
sam poslao k vama, iskoristio?

18 Molio sam Tita i s njim sam poslao na-
šega brata. Je li vas Tito iskoristio? Nismo
li hodali u istom duhu? Nismo li hodali istim
stopama?

19 Opet, mislite li vi da se mi opravdavamo
pred vama? Pred Bogom u Kristu govorimo,
a sve ovo pravimo, ljubljeni, za vaše
podizanje.

20 Bojim se, naime, da vas slučajno na svo-
jemu dolasku neću naći kakve bih htjeo, i
da ćete vi mene naći kakvog ne biste htjeli,
da slučajno ne bude među vama svađe,
zavisti, srdnje, prkosa, kleveta, šaputanja,
nadimanja i nereda;

21 Bojim se da me moj Bog, kad ponovno
dođem, ne ponizi kod vas i da ne moram
oplakivati mnoge od onih koji su prije sa-
griješili, a nisu se obratili od bludne i ras-
puštene nečistoće koju su počinili.

Opomene, pozdravi i blagoslov

13 Ovo je treći puta što idem k vama.
13 Svjedočanstvom dvojice ili trojice
svjedoka svaka riječ neka se utvrdi.

2 Rekao sam vam prije i sada unaprijed
govorim, kad sam bio drugi put nazočan, a
sad kad sam nenazočan, pišem onima koji
su prije sagriješili i svima ostalima da ako
ponovno dođem, neću poštедjeti,

3 jer vi tražite dokaz da Krist govor u meni,
on koji nije slab prema vama, nego je silan
u vama.

4 Istina, razapet je bio zbog slabosti, ali živi
Božjom snagom. I mi smo, istina, slabi u
njemu, ali ćemo se Božjom snagom s njim
pokazati živima prema vama.

5 Sami sebe istražite i ispitajte jeste li u
vjeri! Pokažite se. Ne poznajete li sami
sebe, da je Isus Krist u vama. Osim ako ste
nesposobni.

6 Nadam se, poznat ćete da mi nismo nes-
posobni.

7 Molimo Boga da ne pravite nikakva zla,
ne zato da se mi pokažemo dostojni, nego
da vi trajno dobro pravite, a neka izgleda
kao da smo nesposobni.

8 Zaista ništa ne možemo protiv pravedno-
sti, nego samo u prilog pravednosti.

9 Jer mi se veselimo kad smo slabi, a vi jaki.
Mi se zato i molimo za vaše usavršavanje.

10 Stoga ovo pišem kao nenazočan zato
da ne moram, kad budem nazočan, strogo
postupati, prema vlasti koju mi je dao Gos-

podin za izgradnju, a ne za rušenje.

11 Uostalom, braćo, veselite se, usavršavajte se, tješite se, budite složni i živite u miru, pa će Bog ljubavi i mira biti s vama.

12 Pozdravite jedan drugoga svetim po-

ljupcem.

13 Pozdravljaju vas svi sveti.

14 Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Svetoga Duha neka budu sa svima vama! Amen.

Galatčanima

Poslanica Apostola Pavla

Božanski postanak Pavlova nauka

1 Pavao apostol, ne od ljudi, ni po čovjeku, nego po Isusu Kristu i Bogu Ocu, koji ga je uskrsnuo od mrtvih

2 i sva braća koja su sa mnjom: Crkvama u Galaciji.

3 Milost vam i mir od Boga, Oca, i Gospodina Isusa Krista,

4 koji je samoga sebe dao za naše grijeha da nas izbavi od sadašnjega zlog svijeta, po volji našega Boga, i Oca,

5 kojemu neka bude slava u vijeke vjekova!

Amen.

6 Čudim se da se tako brzo odvraćate od onoga koji vas je pozvao Kristovom milošću, te prelazite drugoj Radosnoj vijest, **7** koja zapravo nije druga, nego ima samo nekih koji vas zbuđuju i žele izvrnuti Kristovu Radosnu vijest.

8 Ali, ako bismo vam mi, ili pak anđeo s neba, navijestio bilo koju drugu Radosnu vijest nego onu koju smo vam navijestili, neka je proklet!

9 Ponavljam ono što smo baš rekli: ako vam zbilja bilo tko navješćuje Radosnu vijest drukčije nego što ste ju primili, neka je proklet!

10 Nagovaram li ja ljudi ili Boga? Ili tražim da ugađam ljudima? Jer ako bih ljudima i ugađao, ne bih bio Kristov sluga.

11 Dajem vam do znanja, braćo: da Radosna vijest koju sam vam propovijedao nije od ljudi,

12 jer ja ju nisam ni primio od čovjeka, ni naučio ju, nego je došla kroz otkrivenje Isusa Krista.

13 Ta čuli ste za moje nekadašnje držanje u Židovstvu: kako sam preko mjere proganjao Božju crkvu i htjeo ju uništiti.

14 I kako sam, u prevelikoj privrženosti svojim očinskim običajima, napredovao u Židovstvu i nadmašio sve vršnjake u svojemu narodu.

15 A kad se svidjelo Bogu koji me je odvojio od utrobe moje majke i pozvao svojom milošću

16 da u meni objavi svojega Sina da ga pro-

povijedam među neznabušcima, nisam se odmah posavjetovao tijelom i krvljui, **17** niti sam uzišao u Jeruzalem vidjeti one koji su bili apostoli prije mene, otišao u Arabiju i ponovno se vratio u Damask.

18 Poslije tri godine uzišao sam u Jeruzalem da vidim Petra, i s njim ostao petnaest dana.

19 Nijednoga drugog apostola nisam viđio, osim Jakova, brata GOSPODINOVA.

20 Za ovo što vam pišem Bog mi je svjedok da ne lažem.

21 Poslije sam otišao u sirijsko i silicijsko područje;

22 i ostao sam osobno nepoznat Kristovim crkvama u Judeji.

23 Jedino su čule: "Naš nekadašnji progonitelj sada propovijeda vjeru koju je nekad htjeo uništiti."

24 One su slavile Boga zbog mene.

Nema povratka zakonu

2 Četrnaest godina poslije toga ponovo sam uzišao u Jeruzalem s Barnabom i poveo sam sobom i Tita.

2 A išao sam po otkrivenju. Izložio sam im Radosnu vijest koju propovijedam među neznabušcima, i to posebno onima uglednijima, da slučajno ne trčim ili da sam trčao uzalud.

3 Ali čak ni Tito koji je bio sa mnjom, premda Grk, nije bio primoran da obrezati se.

4 A to se dogodilo zbog lažne braće, takve koja su se ušuljala k nama, da pronađu kako bi nam uzeli slobodu koju imamo u Isusu Kristu, da nas svedu na robeve.

5 Njima nismo ni za jedan čas popustili; nismo im se pokorili zato da istina Radosne Vjesti nastavila kod vas.

6 Ali od onih koji se prave da su nešto, kakvi prije bili da bili mene se ne tiče; jer Bog ne pokazuje nikome pristranosti, jer ti koji se prave da su nešto, ništa mi nisu nadodali.

7 Naprotiv, oni videći da je meni povjerena Radosna vijest među neobrezanimima, kao što je Petru Radosna vijest među obrezanimi,

8 (jer onaj koji je bio djelotvoran kroz Petra u apostolskoj službi među obrezanima isti je kroz mene bio djelotvoran među neznabobošcima),

9 a Kad su Jakov, Kefa i Ivan, koji su smatrani stupovima, priznali su meni danu milost, dali su meni i Barnabi desnice za jedništva da idemo među neznabobošce, a oni među obrezane.

10 Jedino su htjeli da se i dalje sjećamo siromašnih, baš ono što sam i ja rado pravio.

11 A kad je Petar došao u Antiohiju, ja sam mu se u lice usprotivio, jer je zavrijedio osudu.

12 Jer prije nego što su došli neki Jakovljevi ljudi, jeo je s neznabobošcima, ali kad su ovi došli, on se zbog straha od obrezanih počeo povlačiti i kloniti.

13 Njemu su se u pretvaranju priključili i ostali Židovi, tako da je njihovim pretvaranjem bio zaveden i Barnaba.

14 Ali kad sam vidođi da oni ne idu pravo prema istini Radosne vijesti, ja sam rekao Petru pred svima: "Ako ti, koji si Židov, živiš kao neznaboožac, a ne kao Židov, kako onda možeš siliti neznabobošce da žive židovski?

15 Mi smo od naravi Židovi, a ne grijesni neznabobošci.

16 Znajući da čovjeka ne opravdava djelo Zakona, nego samo vjera u Isusa Krista, mi smo isto povjerovali u Isusa Krista, da se opravdamo vjerom u Krista, a ne djelom Zakona; jer djelom Zakona nitko se neće opravdati.

17 Ako smo mi sami, dok tražimo da se opravdamo Kristom, svrstani među grešnike, nije li onda Krist sluga grijeha? Sigurno ne!

18 Jer ako ja ponovno gradim što sam srušio, pravim sebe prijestupnikom.

19 Ja sam po Zakonu umro Zakonu da bi mogao živjeti Bogu.

20 S Kristom sam razapet na križ; nisam više ja koji živi, nego Krist živi u meni; a život koji sada živim u tijelu živim kroz vjeru u Božjega Sina, koji me ljubi i samoga je sebe dao za mene.

21 Ja ne odbacujem milost Božju, jer ako opravdanje dolazi po Zakonu, onda je Krist uzalud umro."

Opravdanje se postiže vjerom

3 O nerazumni Galaćani! Tko vas je začarao da se ne pokorite istini, vi pred čijim je očima Isus Krist bio predstavljen kao razapet?

2 Htjeo bih od vas dozнати само ово: jeste li primili Duha vršenjem Zakona ili prihva-

ćanjem vjere?

3 Jeste li tako nerazumni da počinjući s Duhom sad dovršavate s tijelom?

4 Jeste li uzalud toliko toga pretrpjeli, kad bi doista i bilo uzalud?

5 Stoga onaj koji vas opskrbljuje Duhom i među vama djeluje čudima, je li to po djelima Zakona ili slušanjem propovjedi vjere?

6 Kao i Abraham: "Vjerovaao Bogu i to mu se uračunalo pravednost."

7 Stoga razumijte: sinovi su Abrahamovi oni koji vjeruju.

8 A Pismo, predviđajući da će Bog vjerom opravdati neznabobošce, unaprijed je navijestio Radosnu vijest Abrahamu, rekavši ovo: "Po tebi će biti blagoslovljeni svi narodi."

9 Stoga oni koji vjeruju blagoslovljeni su s vjernikom Abrahacom.

10 Jer svi koji se oslanjaju na djela Zakona nalaze se pod prokletstvom; jer je napisano: "Proklet je svaki onaj koji ne ustraje praviti sve što je napisano u knjizi Zakona:"

11 Nitko nije opravdan Zakonom pred Bogom, to je očito, jer "Pravednik će živjeti od vjere."

12 A Zakon nije od vjere, nego veli: "Tko vrši ove zapovijedi živjet će po njima."

13 Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona postavši mjesto nas proklet (jer je napisano: "Proklet je svaki koji visi na drvetu"),

14 da bi u Isusu Kristu na neznabobošce došao Abrahamov blagoslov, da bismo mi primili obećanje Duha po vjeri.

15 Braćo, govorim vam ljudski: pa i samo ljudski ugovor, i još potvrđen, nitko ne poništi, niti mu što dodaje.

16 A obećanja su dana Abrahamu i njegovu Potomku. On nije rekao: "potomcima," u množini, nego u jednini: "i tvojem Potomku," a to je Krist.

17 Ovo hoću reći: Zakon koji je nastao poslije četiri stotine i trideset godina, ne može poništiti zavjet koji je prije Bog potvrdio u Kristu, tako da obezvrijedi obećanje.

18 Jer ako baštinstvo dolazi od Zakona, nije više od obećanja; a Bog je po obećanju dao Abrahamu.

19 Kakvoj svrsi onda služi Zakon? Zakon je nadodan zbog prekršaja, dok ne dođe Potomak kojemu je dano obećanje; objavljeno po anđelima, od ruke posrednika.

20 Posrednik ne posreduje samo jednomu, a Bog je jedan.

21 Je li onda Zakon protivan Božjim obećanjima? Sigurno ne! Jer kad bi bio dan Zakon koji bi mogao dati život, onda bi

zaista pravednost dolazila od Zakona.

22 Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh, da se obećanje, na osnovi vjere u Isusa Krista, daje onima koji vjeruju.

23 Prije dolaska vjere bili smo zatvoreni pod stražom Zakona, čuvani za vjeru koja se imala objaviti.

24 Stoga, Zakon nam je bio čuvar da nas vodi Kristu, da se vjerom opravdamo.

25 Dolaskom vjere nismo više podloženi čuvaru.

26 Dakako, svi ste po vjeri Božji sinovi u Isusu Kristu,

27 jer svi koji ste u Krista kršteni, Krista ste odjenuli.

28 Nema više Židova ni Grka; nema više roba ni slobodnjaka; nema više muško ni žensko, jer ste vi svi jedno u Isusu Kristu.

29 A ako ste vi Kristovi, onda ste Abrahamoovo potomstvo i baštinici po obećanju.

Zakona prestao Kristovim dolaskom

4 Ali tvrdim: sve dok je baštinik malobran ničim se ne razlikuje od roba, premda je gospodar svega,

2 nego je podložen skrbnicima i upraviteljima do dana koji je odredio otac.

3 Tako i mi, kad smo bili malodobni, robovali smo prirodnim silama svijeta.

4 Ali kad dođe punina vremena, poslao je Bog svojega Sina, rođenog od žene, rođenog pod Zakonom,

5 da otkupi podložnike Zakona, da primimo posinjenje.

6 A da ste zbilja sinovi, dokaz je što Bog u vaša srca poslao Duha svojega Sina koji viče: "Abba, Oče!"

7 Stoga nijesi više rob, nego sin, a ako si sin, onda si i baštinik od Boga po Kristu.

8 Nekad, kad nijeste poznavali Boga, robovali ste bogovima koji po naravi nisu bogovi.

9 A sada, kad ste upoznali Boga, još bolje: kad je vas Bog odabrao, kako se obraćate nemoćima i bijednim prirodnim silama kojima hoćete opet ponovno biti robovi?

10 Bržno slavite određene dane, mjesecе, vremena i godine.

11 Bojim se za vas da se nisam možda uzalud mučio za vas.

12 Molim vas, braćo, budite kao i ja, jer ja sam kao i vi; ničim me nijeste povrijedili.

13 Znate da sam vam prvi put u slabosti tijela propovijedao Radosnu vijest.

14 Moja kušnja koja je bila u mojojem tijelu, nijeste prezreli niti odbacili, nego ste me primili kao anđela Božjega, kao Isusa Krista.

15 Gdje je onaj vaš blagoslov? Mogu vam posvjedočiti da biste bili, kad bi bilo mogu-

će, izvadili svoje oči i dali ih meni.

16 Jesam li vam onda postao neprijatelj iznoseći vam istinu?

17 Ti su tu puni brige za vas, ali ne dobrom nakanom, već bi vas htjeli odvojiti da budeste puni brige za njih.

18 Dobro je da budete predmet ljubavi u dobroj stvari uvijek, a ne samo kad sam ja kod vas.

19 Moja mala djeco, koju ponovno s bolevima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama.

20 Htjeo bi sada biti kod vas i promijeniti način govora, jer sam zabrinut; ne znam što bih s vama.

21 Vi koji se hoćete podložiti Zakonu, recite mi: ne čujete li Zakona?

22 Zato je napisano da je Abraham primio dva sina: jednoga od ropkinje, a drugoga od slobodne.

23 Ali onaj od ropkinje je bio rođen po tijelu, a onaj od slobodne žene po obećanju.

24 Ovo je rečeno slikovito. Te dvije žene dva su zavjeta; jedan je onaj s gore Sinaja koji rađa za ropstvo, a to je Agara.

25 Jer se Sinajska gora nalazi u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu, koji je u ropstvu sa svojom djecom.

26 A onaj Jeruzalem gore slobodan je, taj je majka svih nas,

27 jer je napisano: "Raduj se, nerotkinjo, koja ne rađaš; klići i viči koja ne poznaješ porodajnih bolova, jer su brojnija djeca osamljene nego one koja ima muža."

28 Vi onda braćo, vi ste kao Izak djeca obećanja.

29 Ali kao što je onda onaj koji je rođen po tijelu progonio onoga koji se rodio po duhu, tako je i sada.

30 Uza sve to što govori Pismo? "Izbaci ropkinju i njezinu sina, jer sin ropkinje nipošto neće biti baštinik sa sinom slobodne."

31 Tako, braćo, nismo djeca ropkinje, nego slobodne.

Jedino vjera oslobođa

5 Budite nepokolebivi u slobodi kojom nas je Krist oslobođio i ne dajte se opet upregnuti u jaram ropstva.

2 Zaista ja, Pavao, velim vam, ako se obrežete, Krist vam neće ništa koristiti.

3 Ponovno svečano tvrdim svakom čovjeku koji primi obrezanje da je dužan izvršiti sav Zakon.

4 Vi ste se odalečili od Krista, vi svi koji se hoćete opravdati u Zakonu, ispalite iz milosti.

5 Jer mi pod vodstvom Duha na osnovi vjere očekujemo nadu pravednosti.

6 Zaista, u Isusu Kristu nema vrijednosti ni

obrezanje ni neobrezanje, nego vjera koja radi kroz ljubav.

7 Dobro ste trčali. Tko vam je spriječio da se i dalje ne pokoravate istini?

8 Takav poticaj ne dolazi od onoga koji vas je pozvao.

9 Malo kvasca ukvasi sve tijesto.

10 Ja se uzdam u vas, u Gospodinu, da nećete misliti ništa drukčije. A vas tko zbu-njuje, primit će kaznu, bilo tko to bio!

11 A ja, braćo, ako još uvijek propovijedam obrezanje, zašto i dalje trpim progone? Onda je prestala sablazan križa.

12 Želio bih da se uklone oni koji vas uzne-miruju!

13 Dakako, vi ste, braćo, k slobodi pozvani. Samo, neka ta sloboda ne bude pobuda tijelu, nego ljubavlju služite jedan drugome.

14 Jer je sav Zakon ispunjen u jednoj riječi: "Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe."

15 Ako jedan drugoga grizete i izjedate, pazite da jedni druge ne proždrete.

16 A velim: živite po Duhu, pa sigurno nećete udovoljavati požudi tijela,

17 jer tijelo žudi protiv duha, a duh protiv tijela, a to se dvoje protivi jedno drugome, tako da ne možete praviti ono što biste htjeli.

18 Ali ako vas vodi Duh, nijeste više pod Zakonom.

19 A grijesna su tjelesna djela poznata, a to su: preljub, bludnost, nečistoća, raz-vratnost,

20 idolopoklonstvo, враћanje, mržnja, ne-prijateljstva, ljubomor, svađa, sebičnosti, razdori, strančarenja,

21 zavisti, ubojstva pjanstva, razuzdane gozbe i tomu slična, na koja vas unaprijed upozoravam, kako sam i prije upozorio: oni koji rade takva djela neće naslijediti Božjeg kraljevstva.

22 A plod je Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost,

23 Krotkost, suzdržljivost. Protiv ovih ne postoji Zakon.

24 A oni koji su Kristovi razapeli su svoje tijelo s njegovim strastima i požudama.

25 Jer ako mi živimo u Duhu, i hodajmo u Duhu.

26 Ne budimo uobraženi, ne izazivajmo

jedan drugoga, ne zavidimo jedan drugome.

Kristov Zakon

6 Braćo, ako i upadne tko u kakav prekršaj, vi takvog, koji ste duhovni, ispravljajte u duhu blagosti! I pazite na samoga sebe da i ti ne budeš iskušan!

7 Nosite bremena jedan drugoga, te ćete tako ispuniti Kristov Zakon.

8 Ako tko misli da je nešto kad nije ništa, sam sebe vara.

9 Neka svatko ispita svoje vlastito djelo, pa će tada jedino u samom sebi naći razlog slave, a ne u drugome.

10 Jer svatko će nositi svoj vlastiti teret.

11 A poučavani u nauku neka dijeli sva svoja dobra sa svojim učiteljem.

12 Ne varajte se: Bog se ne da ismijavati; jer što tko sije, to će i žeti:

13 Jer onaj tko sije u svoje tijelo, iz tijela će žeti propast, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni.

14 Neka nam ne dodija praviti dobro, jer ćemo u svoje vrijeme žeti, ako ne sustanemo.

15 Stoga, dok imamo povoljnu priliku, pravimo dobro svima, posebno onima koji su ukućani po ovoj vjeri.

16 Vidite kolikim vam slovima pišem vlastitom rukom.

17 Svi oni koji se žele pokazati tjelesno, htjeli bi vas prisiliti da primite obrezanje, samo da više ne stradaju od progona zbog Kristova križa.

18 Ta ni sami obrezani ne drže Zakon, a hoće da vi primite obrezanje da bi se mogli ponositi vašim tijelom.

19 A Bože sačuvaj da se ja ičim ponosim, osim križem našega Gospodina Isusa Krista, po kojemu je meni razapet svijet i ja svijetu.

20 Jer u Isusu Kristu ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego novo stvorenje.

21 Svima koji god budu živjeli po ovom pravilu, neka bude mir i milost, isto i Božjem Izraelu.

22 Od sada nadalje neka mi nitko više ne dosaduje, jer ja na svojemu tijelu nosim znakove Gospodina Isusa.

23 Braćo, neka milost našega Gospodina Isusa Krista bude s duhom vašim! Amen.

Otkupljenje po Kristu

1 Pavao, apostol Isusa Krista voljom Božjom, svetima u Efezu i vjernicima u Isusu Kristu.

2 Milost vam i mir od Boga, našega Oca, i Gospodina Isusa Krista.

3 Blagoslovijen budi Bog, Otac našega Gospodina Isusa Krista, koji nas je blagoslovio svakim duhovnim blagoslovom na nebesima u Kristu.

4 On nas je u njemu sebi izabrao prije stvaranja svijeta, da budemo sveti i bez mane pred njim u ljubavi;

5 i predodredio nas sebi za prisvojene sinove po Isusu Kristu, po ugodnosti svoje volje,

6 na hvalu svoje slavne milosti, kojom nas je dobrostivo obdario i primio u Ljubljenu-mu.

7 U Njemu imamo otkupljenje njegovom krviju, oproštenje grijeha, prema bogatstvu njegove milosti,

8 koju nam je obilno udijelio sa svakom mudrošću i razumijevanjem,

9 priopćio nam je tajnu svoje volje, po svojoj dobroj volji, koju je unaprijed osnovao u sebi,

10 daje izvrši u punini vremena, te da može skupiti sve pod jednu glavu u Kristu, sve ono što je na nebesima i što je na zemlji, u Njemu,

11 u kojem smo i mi primili svoju baštinu, jer smo predodređeni s nakanom onoga koji sve pravi prema odluci svoje volje,

12 da mi, koji smo se već prije uzdali u Krista, budemo na hvalu njegove slave.

13 U njega se i vi pouzdali, pošto ste čuli riječ istine, Radosnu vijest svojega spaseњa, u njemu ste primili vjeru, i zapečaćeni ste obećanim svetim Duhom,

14 koji je zalog našeg baštinstva za otkupljenje onih koji su postali Božje vlasništvo, na hvalu njegove slave.

15 Zato i ja, kad sam čuo za vašu vjeru u Gospodinu Isusu i za vašu ljubav prema svima svetima,

16 bez prestanka zahvaljujem za vas i sjećam vas se u svojim molitvama,

17 da vam Bog našega Gospodina Isusa Krista, Otac slave, da duha mudrosti i otkrivenje u spoznjanju Njega.

18 Da vam da prosvijetljene oči vašega srca da uvidite koliku nadu pruža njegov poziv, koliko bogatstvo slave krije njegovo baštinstvo među svetima,

19 koliko je u nama koji vjerujemo izvan-

redno velika njegova snaga koja odgovara djelotvornosti silne moći njegove,

20 što je pokazao u Kristu uskrsnujući ga od mrtvih i postavljajući ga sebi s desne strane na nebu,

21 iznad svakoga poglavarstva, vlasti i sile, gospodstva i iznad svakog imenovanog imena, ne samo u ovom svijetu nego i u onome koji će doći.

22 I sve mu je podložio pod noge, a njega postavio za poglavara crkve nad svime,

23 koja je njegovo tijelo, punina onoga koji ispunjava sve u svima.

Spasenje je dar, a ne zasluga

2 S Kristom oživio je i vas koji ste bili mrtvi zbog svojih prekršaja i grijeha,

2 u kojima ste nekad živjeli prema onome od ovoga svijeta, prema gospodaru zračnog kraljevstva, duhu koji je sada na djelu među nevjernicima.

3 Među ovima smo nekad i mi svi živjeli u svojim tjelesnim požudama vršeći prohtjeve tijela i svojega samovoljnog mišljenja i bili od naravi djeca srdžbe kao i svi ostali.

4 Ali Bog koji je bogat milosrđem, iz svoje velike ljubavi kojom nas je ljubio,

5 nas, koji smo bili mrtvi zbog grijeha, s Kristom nas je oživio, milošću vi ste spašeni.

6 S njim nas je uskrsnuo i s njim postavio na nebu, u Isusu Kristu,

7 da u vjekovima koji nadolaze pokaže izvanredno bogatstvo svoje milosti dobrotom prema nama u Isusu Kristu.

8 Jer milošću ste spašeni, po vjeri, i to ne dolazi od vas samih; nego je to dar Božji,

9 ne po djelima, da se time nebi tko po-hvalio.

10 Jer smo njegovo stvorene, stvoreni u Isusu Kristu zbog djela ljubavi, koja je Bog unaprijed pripremio da u njima živimo.

11 Zato se sjećajte da ste vi nekad bili neznabوšci po tijelu. Nazivali su vas neobrezanima takozvani obrezani, obrezani rukom na tijelu,

12 da ste u ono vrijeme bez Krista, bili otuđeni od izraelskog zajedništva, bez dijela u zavjetima obećanja, bez nade i bez Boga u ovom svijetu.

13 Ali sada, u Isusu Kristu, vi koji ste nekad bili daleko, postali ste blizu krvlju Kristovom.

14 On je, naime, naš jedini mir, On koji od obadva naroda napravio jedan tim što je srušio pregradu koja ih je rastavljala,

15 srušio je neprijateljstvo, u svojem ti-

jelu, tim što je unišio Zakon zapovijedi s njegovim odredbama, da od dvaju naroda stvori, u sebi, jednoga novoga čovjeka, tvoreći mir,

16 i da On može obadva u jednom tijelu pomiriti s Bogom po križu, i usmrtio u sebi neprijateljstvo.

17 On je došao da navijesti mir vama koji ste bili daleko i mir onima koji su bili blizu.

18 Po njemu jedni i drugi imamo pristup k Ocu u jednom Duhu.

19 Sada, stoga, nijeste više tuđinci i došljaci, nego ste sugrađani svetih i ukućani Božji,

20 nazidani na pravom temelju, na apostolima i prorocima, a glavni ugaoni kamen je sam Isus Krist,

21 u kojemu sva građevina zajedno povezana, raste u sveti hram u Gospodinu.

22 U koji se i vi ugrađujete za prebivalište Božje u Duhu.

Neznabošci su subaštinici

3 Zato ja, Pavao, sužanj Isusa Krista za vas, neznabošće.

2 Zajcijelo ste čuli za onu rasporedbu Božje milosti koja mi je dana za vas,

3 to jest da mi je On otkrivenjem priopćio tajnu (kakvu sam vam gore ukratko opisao,

4 kojom, kad to čitate, možete shvatiti moje razumijevanje u Kristovoj tajni),

5 koja u prošlim vremenima nije bila priopćena ljudima kako ju je sada Duh objavio njegovim svetim apostolima i prorocima:

6 da bi neznabošci bili subaštinici istoga tijela, dionici istoga obećanja u Kristu Radosnom viješču,

7 kojoj sam postao službenik po daru Božje milosti koja mi je dana djelatnošću njegove sile.

8 Meni manjemu od najmanjega među svima svetima dana je ova milost da neznabošcima navijestim neistraživo Kristovo bogatstvo,

9 i da svima ljudima iznesem na svjetlo provedbu tajne koja je od početka svijeta bila skrivena u Bogu, koji je sve stvorio po Isusu Kristu;

10 s namjerom da se sada po crkvi priopći mnogostruka Božja mudrost svim poglavarstvima i vlastima na nebu,

11 prema vječnom naumu koji ostvari u Isusu Kristu, našem Gospodinu.

12 u kojemu imamo pouzdanje i sloboden pristup k Bogu puni povjerenja po vjeri u Krista.

13 Zato vas molim da ne gubite snagu zbog nevolja koje podnosim za vaše dobro, koje su vaša čast.

14 Zato pregibam svoja koljena pred Ocem našega Gospodina Isusa Krista

15 od koga svako očinstvo na nebesima i na zemlji ima ime.

16 Neka vam da, prema bogatstvu svoje slave, da se ojačate u snazi po njegovu Duhu nutrašnjega čovjeka,

17 da bi Krist prebivao u vašim srcima po vjeri, da u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni

18 budete sposobni shvatiti zajedno sa svima svetima koja je tu širina, dužina, visina i dubina,

19 i upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju; da budete ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga.

20 Sada onome koji može napraviti mnogo obilnije iznad svega što možemo moliti ili misliti prema sili koja je u nama,

21 njemu neka je slava u crkvi po Isusu Kristu u sve vjekove, svijet bez kraja! Amen.

Jedinstvo crkve. Stari i novi čovjek

4 Zato vas molim, ja sužanj u Gospodinu, da živite dostojno vašega zvanja kojim ste pozvani,

2 sa svakom poniznošću i blagošću, sa strpljenjem podnosite jedni druge u ljubavi,

3 nastojte sačuvati jedinstvo Duha, povezani s mirom.

4 Jedno je tijelo i jedan Duh, kao što ste pozvani u jednoj nadi vašega poziva;

5 jedan Gospodin, jedna vjera i jedno krštenje;

6 jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima, koji djeluje po svima i u svima vama.

7 A svakome od nas dana je milost po onoj mjeri po kojoj je Krist htjeo dati svoj dar.

8 Zato je On rekao: "Kad je uzlazio u visinu vodeći zarobljeno sužanstvo i dao ljudima darove."

9 Jer je "On uzašao," što drugo znači nego to da je i prvo sišao u donje dijelove zemlje?

10 On sam koji je sišao jest onaj isti koji je užišao iznad svih nebesa, da tako mogao ispuniti sve.

11 On je sam dao jedne kao apostole, druge kao proroke, jedne kao evanđeliste, druge kao pastire i učitelje,

12 da pripravi i usavrši svete, za djelo službe, za izgradnju Kristova tijela,

13 dok svi zajedno ne dođemo k jedinstvu u vjeri i u pravoj spoznaji Božjega Sina, k savršenom čovjeku, k mjeri punine veličine Kristove;

14 da ne budemo više malodobni, igračka valova, okolo tjerani svakim vjetrom nauka u ljudskoj prijevarnoj igri, usred preprečnosti koja lukavo čeka i krči put prema zabludi.

15 Nego da govorimo istinu u ljubavi i u svemu uzrastemo u onoga koji je Glava, u Krista:

16 od koga cijelo tijelo, skupa povezano i skupa držano svakovrsnom opskrbnom vezom prema djelotvornosti što je svakom pojedinom dijelu odmjerena, ostvaruje svoj rast za izgradnju samoga sebe u ljubavi.

17 Ovo sada velim i svjedočim u Gospodinu da više ne provodite život kako ga provode neznabušci, u praznini svojega uma,

18 zamračeni u svojem razumu, otuđeni od Božjega života zbog neznanja koje je u njima i zbog okorjelosti njihova srca;

19 koji su se, izgubivši svaki osjećaj, predali razvratnosti da sa svojom pohlepolom prave nečistoću svake vrste.

20 Ali vi nijeste naučili takva Krista,

21 ako ste ga zaista čuli i bili po njemu poučeni kao istina u Isusu,

22 da odložite prijašnje ponašanje, staroga čovjeka, koji raste pokvaren u varavim požudama,

23 i obnavljati se u duhu svojega razuma,

24 i odjenuti se u novoga čovjeka, koji je stvoren po Bogu u pravednosti i istinskoj svetosti.

25 Zato odbacite laž i govorite istinu svaki sa svojim bližnjim, jer mi smo udovi jedni drugima.

26 Ako se ljutite, nemojte grijehi; neka sunce ne zađe nad vašom srdžbom.

27 I ne dajite mjesta đavlu.

28 Tko je krao, neka više ne krade, neka se radije trudi i svojim rukama radi što je dobro, da može davati onome koji je u potrebi.

29 Nikakva grda riječ neka ne izlazi iz vaših usta, nego samo korisna za izgradnju gdje je potrebno, da iskaže dobročinstvo slušateljima.

30 Ne žalostite Svetoga Duha Božjega, kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja.

31 Neka se otkloni od vas gorčina, gnjev, srdžba, vika i hula, sa svakom zloćom.

32 I budite jedan prema drugom prijazni, puni milosrđa; oprštajte jedan drugome, kao što je i Bog vama oprostio u Kristu.

Djeca svjetlosti

5 Budite stoga sljedbenici Boga, kao ljubljena djeca.

2 Hodajte u ljubavi kao što je i Krist vas ljubio i predao samoga sebe za nas kao prinos i žrtvu, Bogu na ugodan miris.

3 A bludnost i svaka vrsta nečistoće ili požude neka se i ne spominje među vama, kao što se pristoji svetima.

4 Tako ni sramotne ni lude riječi, ni dvo-

smislene šale, što sve nije na mjestu, nego radije zahvaljivanje.

5 Jer ovo znajte: nijedan bludnik, nijedan nečisti, nijedan lakomac, to jest idolopoklonik, nema dijela u Kristovu i Božjem kraljevstvu.

6 Neka vas nitko ne vara praznim riječima, jer zbog ovih mana dolazi srdžba Božja na neposlušne ljude.

7 Zato nemojte imati s njima nikakva posla.

8 Da, nekad ste bili tama, ali ste sada svjetlo u Gospodinu. Hodajte kao djeca svjetla;

9 (jer plod je duha, u svakoj dobroti, pravednosti i istini),

10 i težite za onim što je milo Gospodinu.

11 I ne imajte udjela u besplodnim djelima tame, nego ih radije razotkrivajte.

12 Zaista je sramota i govoriti o onome što oni potajno rade.

13 Ali sve što je razotkriveno to je pokazano na svjetlu, jer sve što je pokazano i očitovano jest svjetlo.

14 Zato je On rekao: "Probudi se, ti koji spavaš, ustani od mrtvih, i Krist će ti svijetliti."

15 Stoga, pomno pazite kako živite, ne kao ludi, nego kao mudri;

16 iskupljujući vrijeme, jer su ovi dani zli.

17 Stoga ne budite bezumni, nego upoznavajte što je volja GOSPODINOVA.

18 I ne opijajte se vinom, jer u tomu leži propast, nego se napunite Duhom.

19 Govorite jedni drugima u psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama; u svojem srcu pjevajte Gospodinu,

20 zahvaljujući uvijek za sve Bogu, Ocu, u Imu našega Gospodina Isusa Krista.

21 Pokoravajte se jedan drugom iz poštovanja pred Kristom.

22 Žene pokoravajte se svojim muževima kao Gospodinu.

23 Jer je muž glavar žene kao što je i Krist glavar crkve; On je Spasitelj tijela.

24 Stoga, kao što je crkva pokorna Kristu, tako neka budu i žene u svemu svojim muževima.

25 Muževi, ljubite svoje žene kao što i Krist ljubi crkvu i sam je sebe predao za nju,

26 da je posveti čisteći ju u kupelji vode s riječju,

27 da bi On sam sebi priveo sjajnu i prekrasniju crkvu, bez ljage, bez bore, bez ičega tomu sličnog, tako da bude sveta i bez mane.

28 Tako su i muževi dužni ljubiti svoje žene kao svoja tjelesa; tko svoju ženu ljubi, ljubi samoga sebe.

29 Bez sumnje, nitko nikada nije mrzio

svojega tijela, nego ga hrani i njeguje kao i Krist crkvu.

30 Jer mi smo udovi njegova tijela, njegova mesa i njegovih kostiju.

31 "Zato će čovjek ostaviti oca i majku te prionuti uz svoju ženu, i bit će njih dvoje jedno tijelo."

32 Ova je velika tajna, a ja govorim Kristu i o crkvi.

33 Stoga, neka svaki pojedini od vas ljubi svoju ženu kao samoga sebe, a žena neka poštuje svojega muža.

Dužnosti sluga i gospodara

6 Djeco, pokoravajte se svojim roditeljima u Gospodinu, jer je to pravedno.

2 "Poštuј svojega oca i majku," to je prva zapovijed s obećanjem,

3 da ti bude dobro i da dugi živiš na zemlji."

4 A vi, oci, ne razdražujte djece svoje, nego ih odgajajte učenjem i GOSPODINOVIM opomenama.

5 Robovi, pokoravajte se svojim zemaljskim gospodarima sa strahopoštovanjem, s iskrenošću svojega srca, kao Kristu.

6 Ne služite samo na oko kao da se ljudima želite svidjeti, nego kao Kristovi robovi koji od svega srca vrše Božju volju.

7 Služite dragovoljno kao da služite Gospodinu, a ne ljudima,

8 znajući da će svaki, bio on rob ili slobodnjak, ako što dobro napravi, primiti za to plaću od Gospodina.

9 A vi, gospodari, jednako se vladajte prema njima. Klonite se prijetnji, znajući da je njihov i vaš Gospodar na nebu i kod njega nema pristranosti.

10 Ubuduće budite jaki u Gospodinu i njegovoj silnoj moći.

11 Odjenite se u Božju bojnu opremu da se možete usprotiviti đavolskim napadajima.

12 Jer naša borba nije protiv krv i tijela, nego protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vrhovnika ovoga mračnog svijeta, protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima.

13 Zato uzmite i na se stavite Božju bojnu opremu da se možete oduprijeti u zli dan, i kad sve nadvladate, održati se.

14 Stoga stojte čvrsto; opašite svoje bokove istinom, na sebe odjenite oklop pravednosti.

15 Obujte noge svoje spremnošću za Radosnu vijest mira.

16 Povrh svega uzmite štit vjere; njime ćete moći zaustaviti sve goruće strijele zloga.

17 Uzmite kacigu spasenja i mač Duha, koji je Božja riječ.

18 Molite se Bogu prošnjom i molitvom s Duhom u svakoj prigodi, i k tomu bdiјite sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete,

19 i za mene, da mi se, kad otvorim usta, da riječ da smjelo mogu priopćiti tajnu Radosne vijesti,

20 koje sam poslanik u okovima; da u njezinoj službi mogu smjelo govoriti kako mi i treba govoriti.

21 Ali da i vi budete upućeni u moj položaj, i kako mi je, sve će vam priopćiti Tihik, ljubljeni brat i vjerni službenik u Gospodinu,

22 kojega šaljem k vama baš zbog toga da saznate kako stoji s nama i da utješi vaša srca.

23 Mir braći i ljubav s vjerom od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

24 Milost neka bude sa svima onima koji ljube s iskrenošću našega Gospodina Isusa Krista! Amen.

Filipljanima

Poslanica Apostola Pavla

Pavlova zahvalnost i molitva Bogu

1 Pavao i Timotej, sluge Isusa Krista, svima svetima u Isusu Kristu koji su u Filipljima, s nadglednicima i poslužiteljima.

2 Milost vam i mir od Boga, našega Oca i od Gospodina Isusa Krista.

3 Zahvaljujem svojem Bogu kad god vas se sjetim,

4 svaki put u svakoj svojoj molitvi rado molim za sve vas,

5 zbog vašega udjela u širenju Radosne vijesti od prvoga dana do sada.

6 Siguran sam u ovo isto da će onaj koji je počeo dobro djelo među vama dovršiti ga do Dana Isusa Krista.

7 I pravedno je da ove osjećaje gajim prema svima vama, jer vas nosim u srcu, vas sve koji ste sudionici moje milosti kako u mojim okovima tako u obrani i utvrđivanju Radosne vijesti.

8 Bog mi je svjedok da žudim za vama svima ljubavlju Isusa Krista.

9 I ovo je moja molitva, neka vaša ljubav sve više raste u pravoj spoznaji i svakom

rasuđivanju,

10 da možete prihvatile ono što je bolje: da budete iskreni i besprijeckorni do Kristovog dana,

11 da budete ispunjeni plodom pravednosti, po Isusu Kristu, na slavu i hvalu Boga.

12 Ali hoću da znate, braćo, da ono što se meni dogodilo okrenulo u napredovanje Radosne vijesti,

13 tako da su moji okovi postali poznati kao okovi zbog Krista cijeloj carskoj tjelesnoj straži i svima ostalima,

14 i da se većina braće u Gospodinu, pouzdane mojim okovima, usuđuje sve više bez straha propovijedati Božju riječ.

15 Jedni, istina, propovijedaju Krista iz zavisti i natjecanja, a drugi iz dobre volje:

16 oni prvi zadojeni častohlepljem propovijedaju Krista neiskreno, s namjerom da povećaju bol mojih okova;

17 oni drugi iz ljubavi, jer znaju da sam postavljen za obranu Radosne vijesti.

18 Pa što će biti? Ništa osim što se na svaki način, bilo pod izlikom bilo iskreno, Krist propovijeda; i tomu se radujem i radovat će se.

19 Jer znam da će mi ovo izići na oslobođenje vašom molitvom zbog koje mi Duh Isusa Krista daje potrebnu pomoći,

20 po mojoj željno očekivanju i nadi da se ni u čemu neću posramiti, nego da će se sa svom odvažnošću, kao i uvijek uzveličati Krist u mojem tijelu, bilo životom bilo smrću.

21 Jer meni živjeti je Krist a umrijeti je dobitak.

22 Ali ako živim u tijelu, to za mene znači plod mojega truda, ne znam što bih onda izabralo.

23 Pritisnut sam s dvije strane: imam želju umrijeti i biti s Kristom, jer je to mnogo bolje.

24 Ali ipak zbog vas mi je potrebnije ostati u tijelu.

25 I uvjeren sam u to, znam da će ostati i dalje biti s vama svima za vaš napredak vjere u veselju,

26 da vaš radost poraste u Isusu Kristu zbog mene tim što ponovno dolazim k vama.

27 Samo neka vaše vladanje bude dostoјno Kristove Radosne vijesti, da ja, bilo da dođem i vidim vas, ili sam nenazočan, da čujem o vama da stojite čvrsto u jednom duhu, sjednim umom da se zajedno naprežete za vjeru Radosne vijesti,

28 i da se ni u čemu ne strašite svojih protivnika, jer to je za njih znak propasti, a za vas spasenje, i to od Boga.

29 Jer vam je s obzirom na Krista дано kao

milost ne samo da vjerujete u njega nego i da trpite za njega,
30 vodeći istu borbu koju ste vidjeli u meni, a sada i čujete da je u meni.

Primjer Krista. Revnost u dobru

2 Ako što vrijedi pobuda u Kristu, ako što ljubazna utjeha, ako zajednica s Duhom, ako nježnost i samilost,
2 ispunite moju radost da budite složni, imajte istu ljubav, isto srce i jednu te istu misao.

3 Ne pravite ništa iz sebičnosti ili umišljenoštiti, nego u poniznosti smatrajte jedan drugoga većim od sebe.

4 Neka svaki od vas ne gleda samo na svoju vlastitu korist nego i na korist drugih.

5 Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Isusu Kristu,

6 koji u Božjem obličju, nije držao za otimačinu svoje jednakosti s Bogom,

7 nego je sam sebe napravio neznatnim te uzeo na sebe obliče sluge i postao sličan običnim ljudima.

8 I da je postao obličjem poput čovjeka, On je ponizio sam sebe, i postao poslušan sve do smrti i to do smrti na križu.

9 Zato ga je Bog uzzigao na najvišu visinu i dao mu Ime koje je iznad svakoga imena,

10 da se Isusovom imenu pokloni svako koljeno nebeskih, zemaljskih i podzemaljskih bića,

11 i da svaki jezik treba priznati, da je Isus Krist Gospodin, na slavu Boga Oca.

12 Stoga, ljubljeni moji, poslušni kako ste uvijek bili, ne samo kad sam ja nazočan nego još više sada kad sam nenazočan, sa strahom i drhtanjem trudite se oko svojega spasenja.

13 Bog je, naime, onaj koji proizvodi u vama i volju i djelovanje po ugodnosti svoje volje.

14 Pravite sve bez mrmljanja i bez odgovora,

15 da postanete besprijeckorni i čisti, bezazlena Božja djeca bez mane usred nevaljana i pokvarenog naraštaja, među kojem svijetlite kao svjetla u svijetu.

16 Čvrsto držeći riječ života, da bi se mogli ponositi na Dan Kristov da nisam uzalud trčao ni uzalud se trudio.

17 Da, veseo sam i radujem se s vama svima, ako se i krv moja mora kao žrtva proliti na žrtveni prinos vaše vjere.

18 Iz istog razloga i vi budite veseli i radujte se sa mnom.

19 Nadam se u Gospodinu Isusu da će vam brzo poslati Timoteja da i ja budem ohrađen kad saznam kako je s vama.

20 Nemam nikoga jednake misli sa mnom

tko bi se tako jako brinuo za vas,
21 jer svi drugi traže svoju korist, a ne korist Isusa Krista.

22 A njegovu prokušanost znate, kao dјete s ocem služio je sa mnom u Radosnoj vijesti.

23 Tako, nadam se njega poslati čim vidim kako će biti sa mnom.

24 A nadam se u Gospodinu da ћu i sam brzo doći.

25 Smatrao sam pak potrebnim da vam pošaljem Epafrođita, svojega brata, suradnika i suborca kojega ste vi poslali da mi pomogne u mojoj potrebi,

26 jer je on žudio za vama svima i jer je bio pun žalosti, što ste čuli da je obolio.

27 Jer zaista je bio gotovo smrtno bolestan; ali mu se Bog smilovao, i ne samo njemu nego i meni, da ne bih imao žalost na žalost.

28 Zato ga brže-bolje šaljem da se obradujete kad ga ponovno vidite i da ja budem manje žalostan.

29 Primitate ga onda u Gospodinu sa svom radošću i poštujte takve,

30 jer je zbog Kristova djela bio blizu smrti, izlažući se životnoj pogibli, da nadoknadi što je još nedostajalo u vašoj službi prema meni.

Lažni učitelji. Svi za Krista

3 Nadalje, moja braćo, radujte se u Gospodinu. Meni nije dosadno isto vam pišati, a vama služi za sigurnost.

2 Čuvajte se pasa, čuvajte se petljanaca, čuvajte se krivo obrezanih.

3 Jer obrezani smo mi koji Bogu služimo s Duhom i koji se radujemo u Isusu Kristu, a ne uzdajemo se u tijelo,

4 iako bi se ja mogao i u tijelo pouzdati. Ako tko drugi misli da ima razloga u tijelo se uzdati, ja ih imam još više:

5 Obrezan osmi dan, iz roda Izraelova, iz plemena Benjaminova, Hebrej od Hebreja; po Zakonu, farizej;

6 po revnosti, progonitelj crkve Božje; po pravednosti koja dolazi od Zakona, besprijekoran.

7 Ali sve što mi je bilo vrijedno, ja to sada računam izgubljeno za Krista.

8 Zaista, ja isto računam sve izgubljeno za najveće spoznaje Isusa Krista, mojega Gospodina, zbog njega sam sve izgubio i sve to smatram smećem, samo da steknem Krista,

9 da budem u njemu, ne svojom pravednošću, onom koja dolazi od Zakona, nego onom kroz vjeru u Krista, pravednošću koja dolazi od Boga po vjeri;

10 da upoznam njega i silu njegova uskr-

snuća i udio u njegovim patnjama, da budem tješen njegovom smrću,
11 ne bih li bilo kako postignuo uskrsnuće od mrtvih.

12 Ne velim da sam to već postignuo ili da sam već postao savršen, nego gledam kako bih to dohvatio, jer je i mene dohvatio Isus Krist.

13 Braćo, ja još ne mislim da sam to dohvatio. Ali velim samo jedno: zaboravljajući što je natrag, ispružajući se prema onome što je naprijed,

14 ja trčim prema cilju nebeske nagrade pozivom Boga po Isusu Kristu.

15 Neka ovako mislimo svi koji smo sazreli, iako vi mislite što drukčije, Bog će vam to objaviti.

16 Ali uza sve to što smo već u nekoj mjeri postigli, produžimo s istim pravilom i budimo iste misli.

17 Braćo, ugledajte se na mene i gledajte one koji žive tako kao što nas imate za primjer.

18 Jer mnogi, o kojima sam vam često govorio, a sada sa suzama govorim, žive kao neprijatelji križa Kristova:

19 čiji je svršetak propast; čiji je bog trbuh; i čiji je ponos u njihovoj sramoti, koji misle samo na zemaljske stvari.

20 A naša je domovina na nebu, odakle i željno očekujemo Spasitelja, Gospodina Isusa Krista:

21 koji će, prema djelotvornosti kojom On može sve podložiti sebi te preobraziti naše bijedno tijelo i napraviti ga jednakim svojemu slavnom tijelu.

Opomene. Zahvala za milodare

4 Zato, moja ljubljena i željena braćo, moja radost i moja kruno, ostanite, ljubljeni, tako čvrsto u Gospodinu!

2 Molim Evodiju i molim Sintihu da budu složne u Gospodinu.

3 Da, i tebe molim, vjerni suradniče, pomozi im jer su mi pomogle u propovijedanju Radosne vijesti, s Klementom i ostalim mojim suradnicima čija se imena nalaze u Knjizi života.

4 Radujte se uvijek u Gospodinu! Da ponovim: radujte se!

5 Neka vaša blagost bude poznata svim ljudima! Gospodin je blizu.

6 Ne brinite se tjeskobno ni za što, nego u svemu iznesite svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom, i sve u zahvalnosti;

7 i mir će Božji, koji nadilazi svako razumijevanje, čuvati vaša srca i vaše misli u Isusu Kristu.

8 Uostalom, braćo, što je god istinito, što je god časno, što je god pravedno, što je

god čisto, što je god ljubazno, što je god na dobru glasu, što je god kreposno iako ima nešto što je hvale vrijedno, neka na tomu budu vaše misli.

9 Ono što ste od mene naučili i primili, i čuli i vidjeli, to pravite, pa će Bog, izvor mira, biti s vama.

10 Uveliko sam se obradovao u Gospodinu jer je napokon procvala vaša briga za mene; istina, vi ste ju i prije imali, ali nijeste imali prigode.

11 Ne govorim to iz oskudice, jer sam naučio u svakodnevnom stanju biti zadovoljan.

12 Znam kako je živjeti u oskudici, znam i kako je živjeti u izobilju. Navikao sam svugdje na sve: biti sit i gladovati, obilovati i oskudjevati.

13 Ja mogu praviti sve kroz onoga koji mi daje snagu.

14 Ali je lijepo bilo od vas što ste sudjelovali u mojoj nevolji.

15 A znate i vi, Filipljani, da mi u početku

Radosne vijesti, kad sam otišao iz Makedonije, nijedna crkva, osim vaše, ništa nije dala što bih unio u izdatak i primitak.

16 Čak ste mi i za mojega boravka u Solunu poslali dvaput da mi olakšate potrebu.

17 To ne znači da tražim darove, nego tražim dobitak koji se povećava na vaš račun.

18 Zaista imam svega u izobilju. Pun sam, otkako sam primio od Epafroda vašu pošiljku, slatki miris, prijatnu žrtvu ugodnu Bogu.

19 A moj će Bog ispuniti u Isusu Kristu svaku vašu potrebu raskošno prema svojem bogatstvu.

20 Bogu, Ocu našemu, slava u vijeke vječeva! Amen.

21 Pozdravite svakoga svetog u Isusu Kristu. Pozdravljuju vas braća koja su sa mnom

22 Pozdravljuju vas svi sveti, a posebno oni iz careva domaćinstva.

23 Milost Gospodina Isusa Krista neka bude s vama svima! Amen.

Kološanima

Poslanica Apostola Pavla

Zahvalnost Kristu iznad svega

1 Pavao, apostol Isusa Krista voljom Božjom, i naš brat Timotej,

2 Svetoj i vjernoj braći u Kristu, koji su u Kolosi: Milost vama i mir od Boga, našeg Oca, i Gospodina Isusa Krista.

3 Zahvaljujemo Bogu, Ocu našega Gospodina Isusa Krista, uvijek kad molimo za vas,

4 jer smo čuli za vašu vjeru u Isusu Kristu i za vašu ljubav prema svima svetima;

5 zbog nade koja se za vas čuva na nebu, za njega ste prije čuli propovijedanjem istine Radosne vijesti,

6 koja je došla k vama, kao i po cijelom svijetu rodna i napredna takvaje i među vama, od onoga dana u kojem ste čuli i upoznali milost Božju u istini.

7 Kako ste i naučili od Epafre, koji je naš ljubljeni sudrug u službi, koji je za vas Kristov vjerni službenik,

8 koji nas je i obavijestio o vašoj ljubavi u Duhu.

9 Zato i mi od onoga dana u koji smo to čuli, ne prestajemo moliti za vas, i želimo da vas Bog napuni potpunom spoznajom svoje volje svakovrsnom mudrošću i du-

hnovnim razumijevanjem,

10 tako da živate достојно Gospodina, da mu budete ugodni u svemu; da budete plodonosni svakom vrstom dobrih djela i da napredujete u spoznaji Boga.

11 Ojačani svom snagom njegove slavne moći, za postojanost i strpljivost s radošću;

12 veselo zahvaljujte Ocu, koji nas je napravio dostojnim sudionicima u baštinstvu svetih u svjetlu.

13 On nas je izbavio iz vlasti tame i prenio u kraljevstvo svojega ljubljenoga Sina,

14 u kojem imamo otkupljenje, po njegovoj krvi, i oproštenje grijeha.

15 On je savršena slika nevidljivoga Boga, prvorodenac iznad svakoga stvorenja.

16 Jer je po njemu sve stvoreno, sve na nebu i na zemlji; vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja, bilo gospodstva, bilo poglavarstva, bilo vlasti; sve je stvoreno po njemu i za njega.

17 On je prije svega, i sve se sadržava u njemu.

18 On je Glava tijela, crkve: koji je Početak, Prvorodenac od mrtvih, da nad svim On može imati vrhovništvo,

19 jer se Bogu svidjelo da njemu prebiva sva punina,
 20 i po njemu da pomiri sve sa sobom; po njemu sve ono, bilo to na zemlji ili na nebu, napravivši mir krvlju njegova križa.
 21 I vas, koji ste nekad bili otuđeni i koji ste postali neprijatelji svojim mišljenjem i zlim djelima,
 22 sada je Bog pomirio u Kristovom smrtnom tijelu, smrću, da vas izvede pred sebe svete, bez mane i krivnje,
 23 ako doista ustrajete u vjeri, utemeljeni i postojani i neodjeljivi od nade Radosne vijesti koju ste čuli, koja je propovijedana svakom stvorenju pod nebom i kojoj sam ja, Pavao, postao službenik.
 24 Sada nalazim radost u patnjama koje trpim za vas, i tako u svojemu tijelu dopunjujem što nedostaje Kristovim mukama, za njegovo tijelo, koje je crkva.
 25 Ja sam postao njezin službenik onim darom koji mi je dao Bog za vas da potpuno navijestim Božju riječ:
 26 Tajnu koja je bila skrivena kroz vjekove i naraštaje, a koja je sada objavljena njegovim svetima.
 27 Njima je Bog htjeo priopćiti kako je bogata slava ove službe među neznabrošcima: koja je Krist u vama, nada slave.
 28 Njega mi navješćujemo, opominjući svakoga čovjeka u svoj mudrosti, da направimo zrelim svakoga čovjeka u Kristu.
 29 Zato se i trudim i zalažem prema njegovoj djelotvornosti koja snažno djeluje u meni.

Čvrsto stajati uz Isusa Krista

2 Zato bih želio da znate kako velike teškoće podnosim za vas, za one u Laodiceji i za sve one koji ne vide mojega lica u tijelu,
 2 da njihova srca možeju biti ohrabljena, zajedno povezana u ljubavi, da postignu sve bogatstvo punoga i sigurnoga razumijevanja, pravu spoznaju Božje tajne, od Oca i od Krista,
 3 u kojemu je skriveno sve blago mudrosti i znanja.
 4 A ovo velim zato da vas tko ne prevari lukavim govorom.
 5 Iako sam osobno nenazočan, u duhu sam s vama; radujem se dok gledam vaš red i vašu čvrstoću u vjeri u Krista.
 6 Kako ste primili Gospodina Isusa Krista, tako nastavite u njemu živjeti:
 7 u njemu čvrsto ukorijenjeni, na njemu stalno nagrađivani i učvršćivani vjerom, kako ste poučeni, obilujte zahvalnošću!
 8 Pazite da vas tko ne prevari filozofijom, ispraznom prijevarom, po ljudskim obi-

čajma, po prirodnim silama svijeta, a ne prema Kristu.
 9 Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina Božanstva,
 10 po njemu ste i vi ispunjeni, koji je Glava svakoga Poglavarstva i Vlasti.
 11 Vi ste u njemu i obrezani; ne obreza-njem obavljenim rukom, nego obrezanjem Kristovim: odlaganjem tijela koje služi grijehu.
 12 Zajedno s njim pokopani ste u krštenju, isto ste tako s njim i uskrsnuli s vjerom u snagu Boga, koji ga je uskrsnuo od mrtvih.
 13 Vas koji ste zbog prekršaja i neobrezanja svojega tijela bili mrtvi, On je oživio zajedno s njim; pošto vam je oprostio dobrotom sve prekršaje;
 14 izbrisao je pismo s odredbama koje nas je osudivalo, i bilo nama protivno; On ga je uklonio i prikovoao na križ.
 15 Razoružao je poglavarstva i vlasti i javno ih izložio ruglu, vodeći ih u pobjedonosnoj povorci pobijedene po njemu.
 16 Stoga, neka vas nitko ne osuđuje zbog jela ili pića, ili zbog godišnjih svečanih gozba, ili mladog mjeseca, ili Subotnjeg dana!
 17 To je samo sjena stvarnosti koja je imala doći, a stvarnost je Krist.
 18 Neka vas nitko ne prevari i liši nebeske nagrade lažnom poniznošću, štovanjem anđela, te svraća svu pažnju na ono što nije video, bez razloga napuhan svojom tjelesnom pameću,
 19 i ne bude povezan s Glavom od koje je cijelo tijelo, hranjeno i skupa povezano zglobovima i vezama, raste s napretkom koji daje Bog.
 20 Stoga, ako ste s Kristom umrli osnovnim načelima svijeta, zašto da vam se, kao da živate u svijetu, postavljaju ovakvi propisi:
 21 Ne diraj, ne okusi, ne opipaj.”
 22 To se sve odnosi na stvari koje se upotreblom troše, prema zapovijedima i ljudskim naucima.
 23 Ti propisi, istina, imaju neku mudrost u samozvanu bogoštovlju, lažnom poniznošću i zapostavljanju tijela, ali nemaju nikakve vrijednosti protiv užitka tijela.

Stari novi čovjek

3 Stoga, ako ste uskrsnuli s Kristom, tražite ono što je gore, gdje se nalazi Krist sjedeći Bogu s desne strane.
 2 Upravljajte misao na ono što je gore, ne na ono što je na zemlji.
 3 Jer ste umrli i vaš je život skriven s Kristom u Bogu.
 4 A kad se pojavi Krist, vaš život, tada ćete

se i vi s njim pojaviti zaodjenuti slavom.

5 Usmrtite onda vaše udove tijelu koji su na zemlji: bludnost, nečistoća, požuda, zle želje i lakomstvo, a to je idolopoklonstvo.

6 Zbog kojih dolazi srdžba Božja na neposlušnu djecu,

7 u kojima ste i vi nekad živjeli kad ste provodili život u njima.

8 Ali i sada odbacite od sebe sve ovo: srdžbu, naglost, zloču; izbacite iz usta svojih psovku i sramotne riječi!

9 Ne lažite jedan drugome, jer ste svukli staroga čovjeka s njegovim djelima,

10 a odjenuli novoga koji se uvijek obnavlja za stanje prave spoznaje prema slici svojega Stvoritelja.

11 Tu nema više ni Grka ni Židova, ni obrezanog ni neobrezanog, ni barbara ni Skita, ni roba ni slobodnjaka, nego Krist, koji je sve i u svima.

12 Odjenite se onda kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni, u milosrdnu srdačnost, dobrotu, poniznost, krotkost i strpljivost!

13 Podnosite jedan drugoga i oprštajte jedan drugome, ako tko protiv koga ima nešto; kao što je Krist vama oprostio, tako i vi morate praviti!

14 A povrh svega toga zaodjenite se u ljubav, koja je sveza savršenosti!

15 I neka u vašim srcima vlada Kristov mir, na koji ste i pozvani u jednom tijelu; i budite zahvalni!

16 Neka riječ Kristova obilno prebiva u vama u svakoj mudrosti, poučavajući i opominjući jedan drugoga, s milošću pjevajte Gospodinu u svojim srcima, psalmima, hvalospjevima i nadahnutim pjesmama.

17 I što god htjednete reći ili napraviti, neka sve bude u Ime Gospodina Isusa, i po njemu zahvalujte Bogu, Ocu!

18 Žene, pokoravajte se svojim muževima, kako dolikuje u Gospodinu!

19 Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima!

20 Djeco, pokoravajte se u svemu svojim roditeljima, jer je to ugodno Gospodinu!

21 Oci, ne razdražujte svoje djece, da ne ostanu malodušna!

22 Sluge, pokoravajte se u svemu svojim zemaljskim gospodarima, ne naoko kao oni koji se ljudima žele svidjeti, nego iskrena srca, bojeći se Gospodina!

23 Što god pravite, pravite od svega srca kao Gospodinu, a ne ljudima,

24 znajući da ćete od Gospodina primiti nagradu od baštinstva; jer Gospodinu Kristu služite.

25 Ali tko se pokaže nepravedan, sigurno će primiti plaću za svoju nepravednost, nema pristranosti.

Zaključne opomene

4 Gospodari, dajite svojim robovima što je pravedno i podjednako, znajući da i vi imate nebeskog Gospodara!

2 U molitvi ustrajte; budite budni u njoj sa zahvaljivanjem!

3 Molite ujedno i za nas da nam Bog otvari vrata propovijedanju Radosne vijesti u svijetu i da možemo navijestiti tajnu Krista, zbog koje i jesam u okovima,

4 i da ju objavim, kako ju treba objaviti!

5 Mudro se vladajte prema onima koji su vani, i iskorišćujte prigodu!

6 Neka vam riječ bude ljubazna, solju začinjena, da znadete odgovoriti svakome kako treba!

7 O meni sve će vam reći Tihik, koji je ljubljeni brat, vjerni službenik i sudrug u Gospodinu,

8 kojega šaljem k vama baš zato da saznate kako nam je da vas vidi i utješi vaša srca.

9 Šaljem ga s vjernim i ljubljenim bratom Onezimom, vašim sunarodnjakom. Oni će vam priopćiti sve što se ovdje događa.

10 Pozdravlja vas moj sudrug u sužanstvu, Aristarh, i Marko, nećak Barnabin za kojega ste primili upute; kad dođe k vama, lijepo ga primite,

11 i Isus, koji se zove Just. Ovi su jedini od obrezanih moji suradnici koji rade sa mnom za Božje kraljevstvo, Oni su se pokazali mojom utjehom.

12 Pozdravlja vas Epafra, sluga Isusa Krista; on je jedan od vas, koji se uvijek trudi molitvama za vas da biste postali savršeni i puni svega što je po Božjoj volji.

13 Jer ja svjedočim za njega da se jako mnogo trudi za vas i za ostalu braću iz Laodiceje i iz Hiperopola.

14 Pozdravljuju vas ljubljeni liječnik Luka i Dema.

15 Pozdravite braću u Laodiceji i Nimfa, zajedno s crkvom koja se sastaje u njegovoј kući.

16 Kad se pročita ova poslanica kod vas, pobrinite se da se pročita i u laodicejskoj crkvi, a vi pročitajte onu iz Laodiceje.

17 I recite Arhipu: "Gledaj i pazi na službu koju si primio u Gospodinu da ju izvršiš."

18 Pozdrav mojom, Pavlovom, rukom. Sjećajte se mojih okova. Neka milost bude s vama! Amen.

Prva Solunjanima

Poslanica Apostola Pavla

Zahvala za plodove Radosne vijesti

1 Pavao, Silvan i Timotej solunskoj crkvi, koja je u Bogu Ocu i Gospodinu Isusu Kristu. Milost vama i mir, od Boga našega Oca i Gospodina Isusa Krista!

2 Uvijek zahvaljujemo Bogu za sve vas kad vas spomenemo u svojim molitvama,
3 sjećajući se bez prestanka vaše djelotvorne vjere, pozrtvovne ljubavi i postojane nade u našemu Gospodinu Isusu Kristu pred našim Bogom i Ocem,

4 znamo, ljubljena braćo, da ste od Boga izabrani.

5 Radosna vijest nije došla k vama samo u riječima, nego i u snazi, i u Svetom Duhu, sigurni i puni uvjerenja, kako i sami znate kako smo se vladali među vama zbog vas.

6 I vi ste, primajući riječ u velikoj nevolji s radošću koju daje Sveti Duh, postali naši i GOSPODINovi baštinici,

7 tako da ste postali uzor svim vjernicima u Makedoniji i Ahaji.

8 Jer od vas je GOSPODINOVA riječ odjeknula, ne samo u Makedoniji i Ahaji, nego se svuda proširio glas o vašoj vjeri u Boga, tako da mi o tomu ne trebamo govoriti.

9 Jer oni sami govore o nama na kakav smo doček naišli kod vas i kako ste se obratili od idola k Bogu, da služite živom i istinitom Bogu,

10 i da čekate njegova Sina s nebesa, kojega je uskrnuo od mrtvih, Isusa, našega osloboditelja od srdžbe koja će doći.

Propovijedanje Pavlovo u Solunu

2 Vi i sami znate, braćo, da naš dolazak k vama nije bio uzaludan.

2 Iako smo prije u Filipima, pretrpjeli pogrde, kako već znate, ohrabrili smo se u našemu Bogu propovijedajući vam Božju Radosnu vijest uz tešku borbu.

3 Jer naše poticanje ne dolazi od zablude, ili od nečistoće, ni od lukavstva,

4 nego kako nas je Bog udostojio i povjerio nam Radosnu vijest, tako govorimo, ne ugoditi ljudima, nego Bogu, koji prokušava naša srca.

5 Nikada nismo nastupali ni s laskavim riječima ni s pritajenom željom za bogatstvom, tomu je Bog svjedok.

6 Nismo tražili od ljudi slave, niti od vas niti od drugih, iako smo mogli nastupiti kao Kristovi apostoli.

7 Ali mi smo bili među vama blagi, kao maj-

ka kad doji svoju djecu.

8 Tako smo čeznuli za vama, i bili spremni predati vam ne samo Radosnu vijest Božju nego i svoj život jer ste nam omiljeni.

9 Ta, sjećate se, braćo, našega truda i umora; radili smo noć i dan da nikome od vas ne padnemo na teret, dok smo vam propovijedali Božju Radosnu vijest.

10 Vi ste skupa s Bogom svjedoci kako smo se sveto, pravedno i besprijeckorno vladali prema vama koji vjerujete.

11 Znate kako smo svakoga pojedinog od vas kao otac svoju djecu, poticali, tješili i molili,

12 da živite dostoјno Boga, koji vas zove u svoje vlastito kraljevstvo i slavu.

13 Zato i mi zahvaljujemo Bogu bez prestanka, jer kad ste primili Božju riječ, koju ste čuli od nas, primili ste ju ne kao riječ ljudsku, nego kao što zaista jest, Božju riječ, koja djelotvorno djeluje u vama koji vjerujete.

14 Jer vi ste, braćo, postali oponašatelji Božjih crkava koje su u Judeji u Isusu Kristu, jer i vi ste pretrpjeli od svojih sunarodnjaka kao i oni od Židova,

15 koji su ubili Gospodina Isusa i njihove prroke, a nas su progonili; oni ne gledaju ugadati Bogu i svim se ljudima protive,

16 oni nam brane propovijedati neznabosćima da se spase, da mjeru svojih grijeha zauvijek ispune. Ali je već srdžba Božja na njih došla do vrha.

17 A mi, braćo, iako na kratko vrijeme odi-jeljeni od vas, i to licem, a ne srcem, sve smo više, u vrućoj čežnji, gledali da vas ponovno vidimo.

18 Zato smo htjeli doći k vama—a ja, Pavao, više puta—ali nam je spriječio put sotona.

19 Jer tko je naša nada, ili radost, ili kruna radosti? Nijeste li to vi pred našim Gospodinom Isusom Kristom o njegovu dolasku?

20 Jest, vi ste naša slava i naša radost.

Pavao šalje Timoteja u Solun

3 Zato kad nismo mogli više izdržati, mislili smo da je bolje ostati nama samima u Ateni,

2 i poslali smo vam svojega brata i suradnika Božjega slugu u Kristovoj Radosnoj vijesti, Timoteja, da vas učvrsti i ohrabri u vašoj vjeri,

3 te da se nitko nije pokolebao u ovim nevoljama, jer vi sami znate da su one naša

sudbina.

4 Zaista, kad smo bili kod vas, unaprijed smo vam govorili da ćemo trpjeti nevolje, što se, kao što znate, i dogodilo.

5 Stoga, kad nisam više mogao izdržati, poslao sam da doznam o vašoj vjeri, da vas nije možda iskušao napasnik i da tim ne postane uzaludan naš trud.

6 Ali se sada Timotej vratio od vas k nama i donio nam radosnu vijest o vašoj vjeri i ljubavi, i da nas uvijek imate dobru sjećanju, i da vruće čeznete vidjeti nas kao i mi vas.

7 Zato smo se, braćo, vašom vjerom utješili u svoj svojoj nevolji i bijedi.

8 Jer mi sada oživljujemo ako vi čvrsto stojite u Gospodinu.

9 Kakvu zbilja zahvalu možemo uzvratiti Bogu za vas, za svu radost koju osjećamo pred našim Bogom zbog vas?

10 Noću i danju najusrdnije molimo da vidimo vaše lice i da nadopunimo što još nedostaje vašoj vjeri.

11 Sam Bog, naš Otac, i naš Gospodin Isus neka poravnaju naš put do vas.

12 Neka vam Gospodin da da rastete i obilujete u ljubavi jedan prema drugome i prema svima, kako i mi prema vama,

13 da tako utvrdi vaša besprijeckorna srca u svetosti pred Bogom i Ocem, o dolasku našega Gospodina Isusa Krista sa svim svojim svetima.

Uskrsnuće i Kristov drugi dolazak

4 Nadalje, braćo, molimo vas i svjetujemo u Gospodinu Isusu, da prema pouci koju ste od nas primili, prema kojoj već i živate i ugadate Bogu, da sve više i više obilno napredujete.

2 Bez sumnje znate koje smo vam zapovjedi dali u Ime Gospodina Isusa.

3 Ovo je, naime, volja Božja: vaše posvećenje, to jest da izbjegavate bludnost, da svatko od vas treba znati svoje vlastito tijelo posjedovati u svetosti i poštovanju, ne sa strašcu požude, kao neznabošći koji ne poznaju Boga;

6 da nitko u trgovini ne grieši i ne vara svojega brata, jer se Gospodin osvećuje za sve ovo, kako smo vam i prije rekli i posvjedočili.

7 Bog nas, zaista, nije pozvao k nečistoći, nego k posvećenju.

8 Stoga, onaj koji prezire ovo, ne prezire čovjeka, nego Boga, koji vam je dao svojega Svetog Duha.

9 A glede bratske ljubavi nema potrebe o tomu vam pisati, jer vas je sam Bog poučio da ljubite jedan drugoga;

10 zaista to i pravite prema svoj braći u cijeloj Makedoniji. Samo vas, braćo, potičemo

da u tomu još više napredujete,

11 i da brižno nastojite živjeti u miru, baviti se svojim poslovima i raditi vlastitim rukama, kao što smo vam zapovjedili,

12 da se dostoјno vladate prema onima koji su vani, da imate svega i da ništa ne trebate od njih.

13 Ali neću dopustiti, braćo, da ostanete u neznanju što se tiče onih koji su umrli, da se ne žalostite kao ostali koji nemaju nade.

14 Jer, ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, tako će Bog i one koji su usnuli u Isusu dovesti s Njim.

15 Ovo vam govorimo riječju Gospodina: da mi koji živimo i ostajemo do dolaska GOSPODINOVA, nipošto nećemo preteći one koji su usnuli.

16 Gospodin će osobno zapovjedničkim zovom, s glasom arkanđela i sa zvukom Božje trublje sići s neba. I najprije će uskrsnuti umrli u Kristu.

17 Zatim ćemo mi koji živimo, mi preostali, biti skupa s njima odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodinu. I tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom.

18 Stoga, tješite jedan drugoga tim riječima.

Dan Gospodinov

5 A o vremenima i dobama, braćo, nije vam potrebno o tomu pisati.

2 Jer vi i sami vrlo dobro znate da će Dan Gospodinov doći kao kradljivac u noći.

3 Dok ljudi budu govorili: "Mir i sigurnost!" Tada će se iznenada na njih pasti propast, kao porođajna bol na trudnu ženu. I oni neće uteći.

4 Ali vi, braćo, nijeste u tami da bi vas onaj Dan mogao iznenaditi i zateći kao kradljivac.

5 Vi ste svi sinovi svjetla i sinovi dana, mi ne pripadamo noći niti tami.

6 Stoga, ne spavajmo kao ostali, nego budimo budni i trijezni.

7 Koji spavaju, noću spavaju, a koji se opijaju, noću se opijaju.

8 Ali mi koji pripadamo danu budimo trijezni; odjenimo se u oklop, to jest u vjeru i ljubav i u spasonosnu nadu kao u kacigu.

9 Jer Bog nas nije odredio za gnjev, nego za postići spasenje po našem Gospodinu Isusu Kristu,

10 koji je umro za nas, da mi budni ili spavali, sjedinjeni s njim uđemo u život.

11 Zato se tješite međusobno i izgradujte jedan drugoga, kako to već i pravite.

12 Molimo vas, braćo, priznajte one koji se trude među vama, koji upravljaju s vama u Gospodinu i opominju vas.

13 Iskazujte im izvanrednu ljubav zbog njihovih djelovanja. Živite međusobno u miru.

14 Potičemo vas, braćo, opominjite neuredne, hrabrite malodušne, podržavajte slabe, budite strpljivi prema svima.

15 Pazite da nitko nikome ne vraća zlo za zlo, nego uvijek nastojte promicati dobro i jedan prema drugome i prema svima.

16 Radujte se uvijek.

17 Bez prestanka molite.

18 U svakoj prilici zahvaljujte, jer je to za vas volja Božja u Isusu Kristu.

19 Duha ne gasite.

20 Proročanske govore ne prezirite.

21 Provjerite, što je dobro zadržite.

22 Uklanjajte se svakom zlu.

23 Neka vas Bog mira sebi potpuno posveti; i neka se cijelo vaše biće, duh, duša i tijelo, sačuva besprijekorno za dolazak našega Gospodina Isusa Krista.

24 Vjeran je onaj koji vas zove: on će to i napraviti.

25 Braćo, molite za nas.

26 Pozdravite svu braću svetim poljupcem.

27 Nalažem vam u Ime GOSPODINOVO, da se ova poslanica pročita svoj svetoj braći.

28 Neka milost našega Gospodina Isusa Krista bude s vama! Amen.

Druga Solunjanima

Poslanica Apostola Pavla

Božji konačni sud i slava

1 Pavao, Silvan i Timotej solunskoj crkvi, koja je u Bogu, našemu Ocu, i Gospodinu Isusu Kristu.

2 Milost vam i mir od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista!

3 Moramo, braćo, uvijek hvaliti Bogu za vas, kako to i dolikuje, jer vrlo dobro napreduje vaša vjera, i raste ljubav svakog pojedinog jedan prema drugome,

4 tako da se mi sami s vama hvalimo među Božjim crkvama zbog vaše strpljivosti i vjere u svim progonima i nevoljama koje podnosite.

5 One pokazuju dokaz Božjega pravednog suda, koji će vas uračunati dostoјnjima

Božjega Kraljevstva za kojega vi i trpite;

6 jer je pravedno pred Bogom da vašim mučiteljima za uzvrat da muku,

7 a vama koji ste mučeni pokoj zajedno s nama, kad se otkrije s neba Gospodin Isus u pravnji svojih silnih anđela,

8 koji će se osvetiti ognjem onima koji neće priznati Boga i koji se ne pokoravaju Radosnoj vijesti našega Gospodina Isusa Krista.

9 Oni će biti kažnjeni vječnom propašću: udaljeni od GOSPODINOVA lica i od njegove silne slave,

10 kad On dođe, u onaj Dan, da se proslavi u svojim svetima i da bude udivljenje u svima koji su primili vjeru, jer vi ste povjerovali našem svjedočanstvu.

11 Zato se uvijek i molimo za vas da vas naš Bog napravi dostoјnjima ovoga poziva i da ispuni svaku radost svoje dobrote i djelo vjere svojom moćju,

12 da se proslavi u vama Ime našega Gospodina Isusa, i vi u njemu, u skladu s milošću našega Boga i Gospodina Isusa Krista.

Otpadanje od Krista

2 Molimo vas, braćo, za dolazak našega Gospodina Isusa Krista i za naše skupljanje oko njega,

2 da ne dopuštate da vas olako izbezumi i prestraši ni objava, ni govor, ni naša poslanica, kao da je već tu Kristov dan.

3 Neka vas nitko i nikako ne zavede; jer taj dan neće doći, ukoliko najprije ne dođe otpadanje i ne pojavi se čovjek grijeha, sin propasti.

4 Protivnik koji sam sebe oholo uzdiže protiv svega što ljudi nazivaju Bogom ili drže za sveto, tako da sjedne u Božji hram pokazujući sebe kao da je Bog.

5 Ne sjećate li se da sam vam ovo govorio još kad sam bio kod vas?

6 Znate što ga sada zadržava da se ne pojavi nego tek u svoje vrijeme.

7 Jer tajna bezakonja već pokazuje svoju silu; samo neka bude uklonjen onaj koji ga do sada zadržava,

8 i tada će biti otkriven taj bezakonik kojega će Gospodin Isus ubiti dahom svojih usta i uništiti ga sjajem svojega dolaska.

9 Dolazak bezakonika bit će, dakako, uz suradnju sotone, popraćen svakovrsnim silnim djelima, varavim čudesnim znamenjem

10 i sa svakom prijevarom nepravde među onima koji propadaju, za kaznu što nisu prihvatali ljubav prema istini da bi se tako

spasili.

11 Zato će im Bog poslati moć zablude, tako da vjeruju laži,

12 da bi mogli biti osuđeni svi koji nisu vjerovali u istinu, nego pristali s užitkom uz nepravednost.

13 A mi uvijek obavezni zahvaljivati Bogu za vas, bračo, koje Gospodin ljubi, jer vas je Bog od početka izabrao za spasenje koje se postiže posvećenjem Duha i vjерom u istinu.

14 K tomu vas je i pozvao po našoj Radosnoj vijesti da postignete slavu našega Gospodina Isusa Krista.

15 Stoga, bračo, budite postojani i držite običaje koje ste od nas primili, bilo usmeno, bilo pismeno.

16 Neka sam naš Gospodin Isus Krist i naš Bog, Otac, koji nas je ljubio i po milosti nam dao vječnu utjehu i dobru nadu,

17 utješi vaša srca i učvrsti ih u svakom dobrom djelu i riječi.

Opomene blagoslov i pozdrav

3 Naposljetku, molite, bračo, za nas da GOSPODINOVA riječ nastavi trčati i proslavljati se kao i kod vas,

2 i da bi smo se mogli osloboediti od pokvarenih i zlih ljudi; jer svi, naime, nemaju vjere.

3 Gospodin je vjeran i On će vas ojačati i sačuvati od zloga.

4 A mi smo sigurni u Gospodinu za vas i da pravite i da ćete praviti ono što vam zapovjedamo.

5 I neka Gospodin upravlja vaša srca prema Božjoj ljubavi i prema Kristovoj posto-

janosti.

6 Zapovjedamo vam, bračo, u Ime našeg Gospodina Isusa Krista da se klonite svakoga brata koji besposličari i ne slijedi predaju koju ste primili od nas.

7 Jer i sami znate kako nas trebate slijediti, jer mi se nismo loše ponašali među vama, 8 niti smo jeli ičiji kruh badava, nego smo radili s trudom i umorom, noć i dan, da ne padnemo kome od vas na teret.

9 Ne kao da na to ne bismo imali pravo, nego da vam budemo za primjer, da nas slijedite.

10 Zbilja, kad smo mi bili kod vas, zapovjedili smo vam ovo: ako tko neće raditi, neka i ne jede!

11 Sad čujemo da neki među vama besposličare, da uopće ništa ne rade, nego se bave nemarnim stvarima.

12 Takvima zapovjedamo i opominjemo ih u Gospodinu Isusu Kristu da rade s mirom i jedu svoj vlastiti kruh.

13 A vi, bračo, nemojte malaksati u poštenu dјelu.

14 Ako se tko ne pokorava ovoj našoj pismenoj zapovijedi, zabilježite ga sebi i ne družite se s njim da bi se posramio.

15 Ali ga ne smatrajte za neprijatelja, nego ga opominjite kao brata.

16 A sam Gospodin, izvor mira, neka vam da mir uvijek i u svemu. Neka Gospodin bude s vama svima.

17 Pozdrav Pavla svojom vlastitom rukom, što je moj znak u svakoj poslanici; tako ja pišem.

18 Milost našega Gospodina Isusa Krista neka bude s vama svima! Amen.

Prva Timoteju

Poslanica Apostola Pavla

Pravo propovijedanje Radosne vijesti

1 Pavao, apostol Isusa Krista po zapovijedi Boga, našega Spasitelja, i Gospodina Isusa Krista, naše nade,

2 Timoteju, pravom sinu u vjeri. Milost, milosrđe i mir od Boga našega Oca i Isusa Krista našega Gospodina.

3 Kao što sam te molio kad sam odlazio u Makedoniju, tako i sada, da još ostaneš u Efezu, da zapovjediš nekim da ne naučavaju krivih nauka

4 i da se ne bave bajkama i beskrajnim rodoslovljima, koja više vode prepiranju nego Božjim napretkom koji je u vjeri.

5 A svrha je spomenute zapovijedi ljubav iz čista srca, od dobre savjesti i od iskrene vjere.

6 Od toga su neki zastranili i skrenuli u prazno brbljanje.

7 Hoće da budu učitelji Zakona, iako ne razumiju ni ono što govore ni ono što uporno tvrde.

8 Znamo pak da je Zakon dobar ako se zakonito upotrebljava,

9 svjestan toga da Zakon nije uspostavljen za pravednika, nego za bezakonike i nepokorne, za bezbožnike i grješnike, za nesvete i obeščastitelje svetinja, za ubođi-

ce otaca i ubojice majki, za ubojice ljudi, **10** za bludnike, za obećastitelje i otimače djece i prodavače robova, za lašce i kri-vokletnike i za sve drugo što je protivno zdravom nauku,

11 po slavnoj Radosnoj Vijesti Blagoslov-ljenoga Boga koja je meni povjerena.

12 Zahvaljujem našem Gospodinu Isusu Kristu, koji me je ohrabrio, smatrajući me vrijednim povjerenja za svoju službu,

13 mene koji sam prije bio hulitelj Boga, progonitelj i nasilnik; ali sam postignuo milosrđe jer sam djelovao iz neznanja, i u nevjeri.

14 To je bila preobilna milost našega Gospodina zajedno s vjerom i ljubavlju koja je u Isusu Kristu.

15 Sigurna je riječ i zaslužuje punu vjeru: Isus Krist je došao na svijet da spasi grješ-nike, od njih sam glavni ja.

16 A postignuo sam milosrđe zato da na meni, prvom, Isus Krist pokaže svu svoju strpljivost za primjer onima koji će vjerova-ti u njega za postignuće vječnog života.

17 Kralju vjekova, besmrtnomu, nevidljivo-mu, jedinom mudrom Bogu, čast i slava u vijeke vjekova! Amen.

18 Ovu ti zapovijed stavljam na srce, sine Timoteju, suglasno s prijašnjim proročan-stvima koja se odnose na tebe, da njima ojačan bješ plemenit boj,

19 imajući vjeru i dobru savjest, koju su neki odbacili i tako doživjeli brodolom vjere.

20 Među njima su Himenej i Aleksandar, koje sam predao sotoni da bi naučili više ne huliti Boga.

Moliti se za svakoga

2 Ja vas, prije svega, molim da upravlja-te prošnje, molitve, zazive, zahvaljiva-nja za sve ljudе,

2 za kraljeve i za sve koji vladaju, da bi pro-vodili tih i miran život u punoj pobožnosti i dostojanstvu.

3 Jer to je dobro i ugodno pred Bogom, našim Spasiteljem,

4 koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do potpune spoznaje istine.

5 Jer jedan je Bog, jedan je posrednik iz-među Boga i ljudi, Čovjek Isus Krist

6 koji je sebe samoga dao u otkup za sve, za svjedočanstvo u svoje vrijeme.

7 Zato sam ja bio postavljen propovjed-nikom i apostolom-istinu velim u Kristu i ne lažem-učiteljem neznabožaca u vjeri i istini.

8 Zato hoću da ljudi mole na svakom mje-stu, podižući svete ruke, bez srdžbe i sum-nje.

9 Isto tako hoću da se žene pristojno odi-

jevaju, da se kite sramom i skromnošću, ne s pletenicama, ni zlatom i biserima ili skupocjenim haljinama,

10 nego djelima ljubavi, kako i dolikuje ženama koje isповijedaju vjeru.

11 Žena neka uči u skrovitosti sa svom podložnošću.

12 Ne dopuštam ženi da poučava niti da vrši vlast nad mužem, nego neka bude u tišini.

13 Jer Adam je bio stvoren prvi, onda Eva.

14 Osim toga, Adam nije zaveden, nego je žena, jer je zavedena, upala u grieh.

15 Ali će se ona spasiti vršenjem majčinskih dužnosti ako ustraje s ćednošću u vjeri, ljubavi i posvećenju.

Nadglednici

3 Sigurna je ova riječ: Tko teži za bi-skupskom službom, čezne za dobrim poslom.

2 Nadglednik mora biti: bespriječoran, samo jedanput ženjen, trijezan, razborit, otmjen, gostoljubiv, sposoban poučavati.

3 Ne smije biti sklon vinu, ne lakom za novac, nego blag, ne svadljivac, ne po-hlijepan.

4 Treba da dobro upravlja svojom kućom i drži svoju djecu u podložnosti i poštivanju;

5 jer ako tko ne zna upravljati svojom kućom, kako će se brinuti za Božju crkvu?

6 Neka ne bude novoobraćenik, da se ne bi uzoholio te upao u istu osudu kao i đavao.

7 A treba imati i od onih vani lijepo svjedo-čanstvo, da ne bi upao u sramotu i đavolsku zamku.

8 Isto tako treba da đakoni budu pošteni ljudi, ne dvojezični, ne odani mnogom vinu, ne lakomi za novac,

9 oni da čvrsto drže tajnu vjere s čistom savješću.

10 Neka se najprije iskušaju, onda ako budu bespriječorni, neka obavljaju đakon-sku službu.

11 Isto tako njihove žene moraju biti po-štene, da ne klevetaju i da su vjerne u svemu.

12 Đakoni neka budu muževi jedne žene, upravljajući dobro svojom djecom i svojim kućama.

13 Jer oni koji dobro obavljaju đakonsku službu pribavljaju sebi čestni položaj i ve-liku smjelost u vjeri u Isusa Krista.

14 Ovo ti pišem u nadi da će uskoro doći k tebi;

15 ali ako se zadržim, ovo ti pišem da znaš kako ti se treba vladati u Božjoj kući, koja je

crkva živoga Boga, stup i podloga istine. 16 Bez sumnje, uzvišena je tajna prave pobožnosti: Bog koji je tijelom prikazan, Duhom opravdan, anđelima pokazan, neznabوćima propovijedan, u svijetu vjeren, u slavu uznesen.

Biti vjeran svojem duhovnom pozivu

4 A Duh izričito govorio da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i pristati uz prijevarne duhove i đavolskog nauka, 2 podmukle lašce, koji su ožigosani u vlastitoj savjeti,

3 koji zabranjuju ženidbu i zapovjedaju suzdržavanje od jela koja je Bog stvorio da ih vjernici, oni koji su potpuno upoznali istinu, uzimaju sa zahvalnošću.

4 Jer svako Božje stvorenje je dobro, i ništa ne treba odbaciti, ako se to uzima sa zahvalnošću;

5 jer je posvećeno, riječju Božjom i molitvom.

6 Ako ovo sve izložiš braći tako da shvate, ti ćeš biti dobar službenik Isusa Krista, othranjen riječima vjere i dobrom naukom koju si vjerno slijedio.

7 Izbjegavaj odurne, bezbožne i babama svojstvene priče, nego se radije vježbij u pobožnosti!

8 Tjelovježba donosi malu korist, a pobožnost donosi potpunu korist, jer joj pripada obećanje života, života sadašnjega i budućega.

9 To je istinita riječ i zaslužuje svako priznanje.

10 Zbog toga se mi trudimo i patimo od sramote, jer smo postavili svoju nadu u živoga Boga, koji je Spasitelj svih ljudi, a osobito onima koji vjeruju.

11 Ovo zapovjedaj i poučavaj!

12 Neka nitko ne prezire tvoju mladost, nego budi uzorom vjernicima u riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjeri, u čistoći.

13 Do mojega dolaska posveti se čitanju, opominjanju i poučavanju.

14 Ne zanemaruju u sebi milosni dar koji ti je udijeljen na temelju proročanskih izjava polaganjem ruku starjeinstva.

15 Vrši ove dužnosti, sav im se posveti, da tvoj napredak postane poznat svima.

16 Pazi na samog sebe i na nauk! Ustraj u ovim dužnostima, jer radeći ovo spasit ćeš i samog sebe i svoje slušatelje.

Vladanje prema raznim staležima

5 Na starca se ne otresaj, nego ga opomeni kao oca, mladiće kao braću, 2 starice kao majke, djevojke kao sestre u svoj čistoći.

3 Poštuj udovice koje su prave udovice.

4 Ako koja udovica ima djecu ili unučad, neka oni najprije nauče pokazati ljubav kod kuće i uzvraćati svojim roditeljima, jer je to dobro i ugodno pred Bogom.

5 Prava udovica, ona koja je ostala sama, stavila je svoju nadu u Boga i provodi noć i dan u prošnjama i molitvama.

6 Naprotiv, ona koja se odaje nasladama mrtva je sve ako i živi.

7 Ovo im zapovjedaj, da trebaju biti besprejekorne!

8 Ako se tko za svoje, a osobito za svoje ukućane, ne brine, zatajio je vjeru i gori je od nevjernika.

9 Neka se unese u udovički popis samo ona udovica koja ne bude mlađa od šezdeset godina, samo jedanput udavana,

10 koju preporučuju njezina djela ljubavi, to jest, ako je djecu odgojila, ako je bila go-stoljubiva, ako je prala noge svetima, ako je pomagala nevoljnima, ako se posvetila svakoj vrsti dobrih djela.

11 Mlađe udovice odbij, jer kad ih privuče naslada protivna Kristu, hoće da se ponovo udaju,

12 jer su osuđene što su prekršile prije zadalu vjeru.

13 A uz to se nauče i besposlici obilazeći po kućama, pa ne samo da postanu besposlene nego i brbljave i spletkarice te govore što ne treba.

14 Stoga, hoću da se mlađe udovice udaju, djecu rađaju, da budu domaćice, da ne daju protivniku nikakva razloga za napast zbog uvrede.

15 Neke su već sišle s pravog puta i pošle za sotonom.

16 Ako koji vjernik, muško ili žensko, ima udovice, neka ih pomaže i neka se ne opterećuje crkva, tako da može pomoći pravim udovicama.

17 Starještine koji dobro upravljaju, osobito one koji se trude u riječi i poučavanju, treba smatrati dostojnjima dvostrukе časti.

18 Jer pismo govorи: "Ne zavezuj usta volu koji vrši žito," i još: "Poslenik zaslužuje svoju plaću."

19 Tužbe protiv starještine ne primaj, osim na osnovi dvaju ili triju svjedoka.

20 One koji grijše ukori pred svima, da i ostali imaju strah!

21 Zadužujem te pred Bogom i Gospodinom Isusom Kristom i izabranim anđelima, da sve ovo održavaš bez predrasude i da ne praviš ništa iz pristrandosti.

22 Ni na koga na brzinu ne polaži ruke, ne budi dionikom tuđih grijeha; sam sebe čuvaj čista.

23 Ubuduće ne pij samo vode, nego uzimaj pomalo vina, zbog svojega želuca i tvojih

čestih slabosti.

24 Grijesi nekih ljudi su očiti te idu na sud pred njima, a od drugih ljudi za njima.

25 Isto su tako dobra djela ljubavi očita, a koja su drukčija, ne možeju ostati skrivena.

Posebni propisi za Timoteja

6 Svi oni koji su pod jarmom ropstva neka smatraju svoje gospodare vrijedne svake časti, tako da se ne grdi Ime Božje i njegova nauka.

2 A oni koji imaju kršćane za gospodare neka ih ne preziru zbog toga što su braća, nego neka im još bolje služe, jer su oni, koji se koriste nijihovim uslugama, ljubljeni vjernici. To uči i na to potiči!

3 Ako tko uči drugi nauk i ne pristaje uz spasonosne riječi našega Gospodina Isusa Krista i uz nauk koji je u skladu s pravim štovanjem,

4 taj je naduta neznačica; boluje od upitkivanja i ispraznog prepiranja, od čega nastaju: zavist, svađa, psovke, zla sumnjičenja,

5 trvenja ljudi pokvarena uma i lišenih istine, koji pobožnost smatraju izvorom dobitka. Manite se takvih.

6 Zaista, pobožnost sa zadovoljstvom velik je dobitak.

7 Jer ništa nismo donijeli na ovaj svijet, pa iz njega sigurno nećemo ništa iznijeti.

8 A kad imamo hranu i odijelo, tim budimo zadovoljni.

9 A oni koji žele postati bogati upadaju u napast, u zamku i u mnoge lude i pogibeljne žudnje što strovaljuju ljudi u propast i uništenje,

10 jer je pohlepa za novcem izvor svih zala,

zbog čega su joj se neki predali, zalutali su od vjere i proboli sami sebe mnogim teškim mukama.

11 Ali ti, o čovječe Božji, bježi od toga i teži za pravednošću, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, strpljivošću i blagošću.

12 Bij plemenitu bitku vjere, prihvati vječni život u koji si i pozvan i dao dobro svjedočanstvo pred mnogim svjedocima.

13 Zapovjedam ti pred Bogom koji svemu daje život i pred Kristom Isusom koji je pred Poncijem Pilatom dao lijepo svjedočanstvo,

14 da vršiš ovu zapovijed neporočno i besprijkorno do dolaska našega Gospodina Isusa Krista

15 što će ga u svoje vrijeme pokazati blagoslovjen i jedini Vrhovnik, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara,

16 koji je jedini besmrtan i koji boravi u nepristupnoj svjetlosti, kojega nitko od ljudi nije vidio i ne može vidjeti, kojemu neka bude čast i vječna vlast! Amen.

17 Zapovjedi bogatima ovoga svijeta da ne budu bahati, niti da se uzdaju u nesigurno bogatstvo, nego u živoga Boga, koji nam sve bogato daje na uživanje,

18 da iskazuju dobročinstva, da budu bogati djelima ljubavi, da budu darežljivi i podatni,

19 skupljajući sebi dobar temelj da bi stekli za budućnost, tako da bi im vječni život bio osiguran.

20 O Timoteju, čuvaj što ti je povjerenio i kloni se bezbožnih i ispraznih govora i prigovora lažno nazvane spoznaje,

21 koju su neki isповijedali i zastranili od vjere. Milost s tobom! Amen.

Druga Timoteju

Poslanica Apostola Pavla

Biti odan vjeri

1 Pavao, apostol Isusa Krista, voljom Božjom poslan po obećanju života koji je u Isusu Kristu.

2 Timoteju, ljubljenom sinu. Milost, milosrde i mir od Boga Oca i Isusa Krista, našega Gospodina.

3 Zahvaljujem Bogu kojemu služim, kao i moji preci, čistom savješću dok te se bez prestanka, noć i dan, sjećam u svojim molitvama.

4 Kad se sjetim tvojih suza, vruće te želim vidjeti, da bih se napunio radošću.

5 kad dozovem u sjećanje iskrenu vjeru koja je u tebi, koja se najprije nastanila u tvojoj baki Loidi i u tvojoj majci Euniki, a siguran sam i u tebi.

6 Zato ti pripominjem da raspiriš Božji dar koji je u tebi polaganjem mojih ruku.

7 Jer Bog nam nije dao duh bojažljivosti, nego duh snage, ljubavi i trijeznosti.

8 Stoga, ne srami se svjedočanstva za našega Gospodina ni mene, njegova sužnja, nego dijeli sa mnom težnju za Radosnu vijest, oslanjajući se na snagu Boga,

9 koji nas je spasio i pozvao svetim zva-

njem ne po našim djelima, nego po vlastitoj odluci i milosti koja nam je od vječnosti dana u Isusu Kristu,

10 a koja se sada objavila dolaskom našega Spasitelja Isusa Krista, koji je uništil smrt i obznanio život i besmrtnost s Radosnom viješću,

11 za koju sam ja postavljen glasnikom, apostolom i učiteljem neznabozaca.

12 Zbog toga razloga ovo i trpim, ali uza sve to ja se ne sramim, jer ja znam kome sam vjerovao i uvjeren sam da On može sačuvati ono što sam mu povjerio, do onoga Dana.

13 Za uzor zdravog propovijedanja što si čuo od mene u vjeri i ljubavi koja je u Isusu Kristu.

14 Čuvaj ono dragocjeno povjerenje blago uz pomoć Svetoga Duha koji prebiva u nama.

15 Svi koji su u Aziji, ti to već znaš, napustili su me, među njima su Figel i Hermogen.

16 Neka Gospodin bude milostiv Oneziforovu domu jer me je često utješio; nije se sramio mojih okova,

17 nego kad je došao u Rim, brižno me potražio i našao.

18 Neka mu da Gospodin da može naći milosrđe kod Gospodina u onaj Dan. A koliko mi je puta napravio uslugu u Efezu, ti to najbolje znaš.

Biti odvažan u milosti

2 Ti se onda moj sine, jačaj milošću Isusa Krista.

2 A ono što si od mene čuo pred mnogim svjedocima, povjeri to pouzdanim ljudima, koji će biti sposobni i druge tako poučiti.

3 Stoga moraš podnosići napore kao dobar vojnik Isusa Krista.

4 Nijedan se vojnik u službi ne zapleće u poslove svakidašnjega života kako bi ugodoio vojskovođi.

5 Isto tako, ako se tko natječe kao atletičar, ne dobiva vijenac ako se ne natječe po pravilima.

6 Poljodjelac koji teško radi treba prvi primiti od roda.

7 Razmisli što govorim, i neka ti Gospodin da razumijevanje u svemu.

8 Sjećaj se Isusa Krista koji je uskrsnuo od mrtvih, rođen od Davidova potomstva, kako to uči moja Radosna vijest,

9 za koju trpim nevolje kao zločinac, sve do samih okova; ali Božja riječ nije okovana.

10 Eto zato sve strpljivo podnosim zbog izabranih da i oni postignu spasenje po Isusu Kristu zajedno s vječnom slavom.

11 Vjerodostojna je ova riječ: Ako smo s njim umrli, s njim ćemo i živjeti;

12 ako trpimo, s njim ćemo i kraljevati; ako ga zanijekamo, On će i nas zanijekati;

13 ako smo nevjerni, On ostaje vjeran; On ne može, zanijekati sam sebe.

14 Podsjecaj na ovo, i zapovjedi im pred Gospodinom neka ne bude prepiranja beskorisnim riječima, na propast slušate-ljima.

15 Pokaži se pred Bogom kao prokušan, kao poslenik koji se nema čega sramiti, koji valjano propovijeda istinu.

16 A kloni se odurnih i ispraznih brbljanja, jer još više uvećavaju bezbožnosti,

17 a njihova vijest će se širiti kao rak-rana. Ovima pripadaju Himenej i Filet,

18 koji su odlutali od istine tvrdeći da je uskrsnuće već bilo, i time u nekim ruše vjeru.

19 Ali čvrsto stoji temelj koji je Bog postavio, on nosi ovaj pečat: "Gospodin poznae svoje" i "Neka se odijeli od zloće svaki koji priziva Ime Kristovo."

20 A u velikoj kući ima ne samo zlatnih i srebrnih posuda, nego i dryvenih i zemljanih. Jedne su za plemenitu, a druge za neplemenitu upotrebu.

21 Stoga, ako se tko očisti od toga, bit će posuda za plemenitu upotrebu, posvećena, korisna Gospodaru i spremna za svako dobro djelo.

22 Od mladenačkih strasti bježi, nego teži za pravednošću, vjerom, ljubavlju, mirom s onima koji čista srca prizivaju Gospodina.

23 Kloni se luda i nezauzdana upitkivanja, svjestan da radaju svadama.

24 A sluga se Gospodinov ne smije svađati, nego biti blag prema svima, sposoban poučavati i biti strpljiv.

25 Protivnike će ukori blagošću, ne bi li im Bog dao pokajanje da spoznaju istinu,

26 da se otrijezne i izmaknu iz mreže đavla, koji ih žive drži u ropstvu da vrše njegovu volju.

Dolaze zla vremena

3 Ali ovo znaj: u posljednje će doba nastati teška vremena:

2 Jer će ljudi biti sebeljubni, ljubitelji novca, umišljeni, oholi, psovači, nepokorni roditeljima, nezahvalni, nesveti,

3 bez ljubavi, neoprostivi, klevetnici, razuzdani, goropadni, prezirači dobra,

4 izdajnici, tvrdoglavci, bahati, ljubitelji požude mjesto ljubitelji Boga,

5 oni će sačuvati vanjski oblik pobožnosti, iako su se odrekli njezine sile. Takvih se ljudi kloni.

6 Njima pripadaju oni koji se uvlače u kuće i za sebe pridobivaju naivne žene koje su pune grijeha, koje vode svakovrsne stra-

sti,
7 koje uvijek uče, a nikada ne možeju doći
k pravoj spoznaji istine.

8 I kako su se Janes i Jambres usprotivili
Mojsiju, tako se i ovi, ljudi pokvarena uma,
neiskušani u vjeri, odupiru istini.

9 Ali neće više napredovati, jer će njihovo
bezumije biti jasno svima, kao i one dvo-
jice.

10 A ti si mene vjerno slijedio u nauku, u
načinu življenja, u namjerama, u vjeri, u
strpljivosti, u ljubavi, u postojanosti,

11 u progonstvima, patnjama koja su me
snašla u Antiohiji, Ikoniju i Listri. Kakva
sam progonstva podnosio a Gospodin me
izbavio od svih.

12 A i svi koji hoće pobožno živjeti u Isusu
Kristu bit će progonjeni,

13 dok će zli ljudi i varalice napredovati u
zlu sve više,

14 A za tebe, ti ostani u onome što si na-
učio, i u što si čvrsto uvjeren, jer znaš od
koga si to naučio.

15 Jer od djetinjstva poznaješ sveta Pisma
koja te možeju napraviti mudrim za spase-
nje po vjeri koja je u Isusu Kristu.

16 Sve je Sveto pismo od Boga nadahnuto
i korisno je za nauk, za karanje, za poprav-
ljanje i za odgajanje u pravednosti,

17 da bi Božji čovjek bio savršen, opre-
mljen za svako dobro djelo.

Pavao potiče Timoteja na revnost

4 Stoga zadužujem te pred Bogom i
Gospodinom Isusom Kristom, koji će
suditi žive i mrtve, njegovim dolaskom i
njegovim kraljevstvom:

2 Propovijedaj riječ, budi spreman bilo da
je vrijeme zgodno ili nezgodno kori, uvje-
ravaj, prijeti, opominji u strpljivosti i svakoj
vrsti pouke.

3 Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podno-
siti zdravog nauka, nego će prema svojim
strastima sebi nabaviti učitelje da im ška-
klaju uši,

4 te će odvratiti uši od istine, a okrenuti se
bajkama.

5 A ti budno pazi na sve, podnesi patnje,

vrši djelo propovjednika Radosne vijesti,
ispuni svoju službu do kraja.

6 Jer ja se već izlijevam kao žrtva ljevanica,
i vrijeme mojega odlaska je blizu.

7 Vojevao sam dobar boj, utrku dovršio,
vjeru sačuvao.

8 Već mi je pripravljen vijenac pravednosti
koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pra-
vedni sudac, i ne samo meni nego i svima
onima koji budu željeli njegov dolazak.

9 Nastoj što prije doći k meni,

10 jer me je Dema napustio i to iz ljuba-
vi prema ovom svijetu, i otišao u Solun:
Krescent je otišao u Galaciju, a Tito u Dal-
maciju.

11 Jedini je Luka sa mnom. Uzmi Marka i
dovedi ga sobom, jer mi je vrlo koristan za
službu.

12 Tihika sam poslao u Efez.

13 Kada dođeš, donesi mi ogrtač koji sam
ostavio u Troadi kod Karpa i knjige, osobito
pergamene.

14 Aleksandar kovač bakra počinio mi
mnogo zla. Neka mu Gospodin uzvrati po
njegovim djelima.

15 Njega se i ti čuvaj, jer se vrlo protivio
našem propovijedanju.

16 Za prve moje obrane nitko nije stajao uz
mene, nego su me svi ostavili. Neka se to
ne uračuna protiv njih.

17 Ali mi je Gospodin pritekao u pomoć i
jačao me da se mojim posredovanjem pro-
povijedanje potpuno izvrši i da ga čuju svi
neznabotci. I bio sam izbavljen od lavljih
usta.

18 Gospodin će me izbaviti od svakog
opakog pothvata i sačuvat će me za svoje
nebesko kraljevstvo. Njemu neka je slava
u vijeke vjekova! Amen.

19 Pozdravi Prisku i Akvilu i Oneziforovo
domaćinstvo.

20 Erast je ostao u Korintu, a Trofima sam
ostavio bolesnog u Miletu.

21 Nastoj doći prije zime! Pozdravljaju te
Eubul, Pudent, Lino, Klaudija i sva ostala
braća.

22 Neka Gospodin Isus bude s tvojim du-
hom. Neka milost bude s vama! Amen.

Titu

Poslanica Apostola Pavla

Dužnosti starješina

1 Pavao, sluga Božji i apostol Isusa Krista, po vjeri Božjih izabranika i za spoznanje istine koja je po pobožnosti, 2 u nadi vječnog života, koji je prije početka vremena Bog obećao, koji ne može lagati, 3 a svoju riječ je objavio u svoje vrijeme propovijedanjem koje je meni povjerenio po zapovijedi Boga, našega Spasitelja; 4 Titu, pravom sinu po zajedničkoj vjeri: milost i mir od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista, našega Spasitelja.

5 Zato sam te ostavio na Kreti da upotpuniš što nedostaje i da po svim gradovima postaviš starješine kako sam ti osobno zapovjedio:

6 ako je tko bespriječoran, jedanput ženjen, ako ima djecu vjernike koja se ne može optužiti zbog razuzdanosti i nepokornosti.

7 Jer nadglednik, kao Božji upravitelj, mora biti bespriječoran: ne samovoljan, ne sklon srdžbi, ne sklon piću, ne nasilan, ne svadljivac, ni lakov za novac,

8 nego gostoljubiv, dobrostiv, razborit, pravedan, pobožan, gospodar sebe,

9 potpuno privržen pouzdanom propovijedanju nauka kojega je naučio, da može i opominjati u zdravom nauku i pobijati protivnike.

10 Jer su mnogi nepokorni, brbljavci i zavodnici, osobito među obrezanimi,

11 kojima treba zatvoriti usta jer unesrećuju cijele domove, naučavajući ono što nebi smjeli, a sve to zbog prljavog dobitka.

12 Reče jedan od njihovih vlastitih proroka: "Krećani su uvijek lažljivi, zle živine, lijeni trbusi."

13 Ovo je svjedočanstvo istinito. Stoga ih strogo karaj da bi bili zdravi u vjeri,

14 da ne prianjaju uz židovske priče i zapovijedi ljudi koji se odvraćaju od istine.

15 Onima koji su čisti sve je čisto, ali onima koji su onečišćeni i nevjernici ništa nije čisto, nego čak su im onečišćeni i razum i savjest.

16 Oni tvrde da poznaju Boga, ali ga djelima niječu, jer su odurni i neposlušni i onesposobljeni za svako dobro djelo.

Učiti zdravi nauk

2 A ti uči ono što se slaže sa zdravim naukom:

2 Starci da budu trijezni, pošteni, razboriti, zdravi u vjeri, u ljubavi, u strpljivosti;

3 isto tako da se starice dobro vladaju, da ne kleveću, ne budu sklone mnogom vinu, nego da budu učiteljice dobra,

4 neka upućuju mlade žene, neka ljube svoje muževe i svoju djecu,

5 da budu razborite, čiste, dobre kućnice, pokorne svojim muževima, da se ne bi grdila Božja riječ.

6 Isto tako opominji mladiće da budu u svemu razboriti.

7 U svemu se pokaži uzorom dobrih djela: u nauku pokaži nepokvarenost, cjelovitost, dostojanstvo,

8 zdravu i bespriječornu riječ, da se posrami svaki protivnik jer ne može o nama što zlo reći.

9 Opominji sluge da se u svemu pokoravaju svojim gospodarima, da im nastoje ugoditi, da ne odgovaraju,

10 da ne potkradaju, nego da pokazuju povjerenje, da tako budu u svemu na čast nauku Boga, našega Spasitelja.

11 Jer se time pokazuje milost Božja u svoj Spasiteljskoj snazi za sve ljudе,

12 Učeći nas da se odrekнемo bezbožnosti i svjetskih požuda te živimo razumno, pravedno i pobožno u ovom svijetu,

13 kao ljudi koji iščekuju blagoslovljenu nadu, pojavu slavnoga velikog Boga, našega Spasitelja, Isusa Krista.

14 On je dao samog sebe mjesto nas da nas otkupi od bezakonja i očisti nas da budemo njegov izabrani narod, revan u dobrim djelima.

15 Ovo govori, hrabri, opominji i kori sa svom vlaštu. Neka te nitko ne prezire!

Pokoravati se vlastima

3 Podsjecač ih da se pokoravaju poglavama i vlastima, da budu poslušni, da budu spremni za svako dobro djelo,

2 da o nikome ne govore zlo, da budu blagi i susretljivi prema svim ljudima.

3 I mi smo nekad bili nerazumnii, neposlušni, varalice, robovi mnogovrsnih požuda, slasti i užitaka, živeći u zloči, zavisti i mrzitelji jedni drugih.

4 Ali kad se pojavila dobrota i ljubav Boga, našega Spasitelja prema ljudima,

5 ne po djelima pravednosti koja smo mi napravili, nego po njegovom milosrđu, spasio pranjem ponovnog rađanja, i obnove Svetoga Duha.

6 kojega je obilno izlio na nas po našem Spasitelju Isusu Kristu,
 7 da opravdani njegovom milošću bude-
 mo baštinici vječnoga života kojemu se
 nadamo.

8 Ovo je pouzdana riječ i hoću da ovo upor-
 no tvrdiš, te da oni koji su povjerovali Bogu
 pažljivo nastave vršenje dobrih djela. Ona
 su dobra i korisna ljudima.

9 A izbjegavaj lude rasprave, rodoslovija,
 svađe, naprezanja i prepiske o Zakonu jer
 su beskorisna i isprazna.

10 Krivovjera, nakon prve i druge uzalud-
 ne opomene, istjeraj,

11 svjestan da je takav čovjek pokvaren
 i da grijesi, premda ga osuđuje vlastita
 savjest.

12 Čim ti pošaljem Artemu ili Tihika, pozuri
 se k meni u Nikopol, jer sam odlučio ondje
 zimovati.

13 Brižno opskrbi za put pravnika Zenu i
 Apolona, da im ništa ne bi nedostajalo.

14 I naši se ljudi uopće moraju učiti da se
 posvećuju dobrim djelima gdje se ukaže
 potreba, da ne budu bez ploda.

15 Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Po-
 zdravi one koji nas ljube u vjeri! Neka milost
 bude s vama svima! Amen.

Filemonu

Poslanica Apostola Pavla

1 Pavao, sužanj Isusa Krista, i brat naš
 Timotej, Filemonu našem ljubljenom
 suradniku,

2 i našoj sestri Apiji, našem suborcu vojni-
 ku Arhipu i crkvi u tvojoj kući.

3 Milost vam i mir od Boga, našega Oca, i
 Gospodina Isusa Krista!

4 Zahvaljujem svojem Bogu uvijek kad te
 se sjećam u svojim molitvama,

5 Jer čujem za tvoju ljubav i vjeru koju imaš
 prema Gospodinu Isusu i prema svima
 svetima;

6 da zajedništvo tvoje vjere bude djelo-
 tvorno u spoznanju svakoga dobra među
 vama u Isusu Kristu.

7 Zbilja me je uveliko obradovala i utješila
 tvoja ljubav, jer si ti, brate, okrijepio srca
 svetih.

8 Zato, premda imam puno pravo u Kristu
 zapovjediti ti što je potrebno,

9 ali radije te molim u ime poznate ljubavi,
 takav kakav baš jesam: Pavao, starac, a
 sada i sužanj Isusa Krista.

10 Molim te za svojega sina kojega sam
 rodio u okovima, za Onezima,

11 koji ti je nekada bio nekoristan, a koji je
 sada i tebi i meni vrlo koristan.

12 Njega vam šaljem natrag stoga primite
 ga, to jest moje srce.

13 Htjeo sam ga zadržati kod sebe da mi
 mjesto tebe služi u okovima koje nosim
 zbog Radosne vijesti.

14 Ali nisam bez tvojega pristanka ništa
 htjeo praviti, da tvoje dobročinstvo ne
 bude kao prisilno, nego svojevoljno.

15 Možda je zato bio odijeljen od tebe na
 kratko vrijeme da ti bude povraćen zauvi-
 jek,

16 ne sada više kao rob, nego više od roba,
 kao dragi brat; posebno meni izvanredno
 drag, a koliko više tebi i po naravi i po Gos-
 podinu.

17 Stoga ako mene smatraš sudrugom,
 primi njega kao mene.

18 A ako te je u čemu oštetio ili ti što dugu-
 je, to unesi u moj račun.

19 Ja, Pavao, potpisujem vlastitom rukom,
 ja ću to platiti, da ti ne velim da mi samoga
 sebe duguješ.

20 Hajde, brate, da se okoristim s tobom
 u Gospodinu; okrijepi moje srce u Gospo-
 dinu.

21 S povjerenjem u tvoju poslušnost, pi-
 šem ti ovo, znajući da ćeš napraviti i više
 nego što tražim.

22 A u isto vrijeme pripravi mi gostinjsku
 sobu, jer se nadam da ću vam po vašim
 molitvama biti dobrostivo darovan.

23 Pozdravljaju te Epafra, koji je sa mnom
 sužanj u Isusu Kristu,

24 Marko, Aristarh, Dema i Luka, moji su-
 radnici.

25 Milost Gospodina Isusa Krista s duhom
 vašim! Amen.

Hebrejima

Poslanica

Kristovo dostojanstvo

1 Bog koji je nekad mnogo puta i na mnogo načina govorio ocima po proprocima,

2 a sada u ovim posljednjim danima govorio nam je po Sinu, kojega je postavio baštinikom svega i po kojemu je stvorio svjetove.

3 On, koji je sjaj njegove slave i savršeni otisak njegove osobe, koji sve uzdržava svojom silnom riječju, nakon što je sam ostvario očišćenje naših grijeha, sjeo je s desne strane Veličanstva u visinama, **4** i postao je toliko uzvišeniji od anđela, koliko je dobio u baštinstvu odličnije ime od njih.

5 Jer zbilja, kojemu je od anđela On bilo kad rekao: "Ti si moj Sin; ja sam te danas rodio?" I još: "Ja ču mu biti Otac i on će meni biti Sin"?

6 A kad On ponovno uvede Prvorođenca u svijet, govoriti: "Neka mu se poklone svi Božji anđeli."

7 Dok za anđele govoriti: "On svoje anđele pravi duhovima, a svoje službenike plamenim ognjem."

8 A Sinu, On reče: "Prijestolje tvoje, Bože, postoji vječno, a žezlo pravde je žezlo tvojega kraljevskog dostojanstva.

9 Ljubio si pravednost, a mrzio bezakonje, zato te Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti više nego tvoje sudruge."

10 I još: "Ti si, Gospodine, u početku udario temelje zemlje, a nebesa su djelo tvojih ruku.

11 Ona će proći, a ti ostaješ; i sve će ostarjeti kao odjeća.

12 Ti ćeš ih smotati kao kao ogrtač i oni će se promijeniti, a ti ostaješ isti, i tvoje godine neće prestati."

13 A kojemu je od anđela ikad rekao: "Sjedi mi s desna dok ne položim tvoje neprijatelje podnožjem tvojim nogama"?

14 Nijesu li svi službujući duhovi što se običavaju slati da služe onima koji će baštiniti spasenje?

Krist Kralj

2 Stoga moramo svesrdnije pripaziti na ono što smo čuli, da nam slučajno nebi izmaklo.

2 Jer ako je riječ po anđelima izrečena bila čvrsta, pa je svaki prijestup i neposlušnost riječi primio pravednu plaću,

3 kako ćemo joj izbjegići mi ako zanemarimo takvo i toliko spasenje? Ono koje je Gos-

podin počeo propovijedati, a potvrdili su za nas oni koji su čuli,

4 dok je Bog istovremeno zajamčio čudesnim znamenjem, raznim silnim djelima i darovima Svetoga Duha koje dijeli po svojoj volji.

5 Zaista, Bog anđelima nije podložio budućega svijeta o kojem govorimo.

6 Ali netko je negdje svečano posvjedočio: "Što je čovjek da ga se spominješ, ili sin čovječji, da se brineš za njega?

7 Jer si ga napravio malo nižim od anđela; ovjenčao si ga slavom i čašcu i postavio ga nad djelima svojih ruku.

8 Sve si podložio pod njegove noge." Time On je sve njemu podložio, ništa nije ostavio što mu ne bi bilo podloženo. A sada još ne vidimo da mu je sve podloženo.

9 Ali vidimo Isusa, koji je postavljen malo nižim od anđela, zbog pretrpljene smrti ovjenčana slavom i čašcu, tako da bi po milosti Božjoj okusio smrt za sve ljudi.

10 Jer je dolikovalo onome za kojega je to sve i po kojemu je to sve, za privesti k slavi mnoge sinove, da kroz patnje napravi savršenim začetnika njihova spasenja.

11 Jer su svi, onaj koji posvećuje i oni koji se posvećuju, od jednoga. Zbog toga se ne srami zvati ih braćom,

12 rekavši ovo: "Navijestit ču tvoje ime svojoj braći, usred skupštine ču ti pjevati hvale."

13 I još: "Ja ču se i dalje uzdati u njega:" I opet: "Evo mene i moje djece koju mi je dao Bog."

14 Isto tako kao što su djeca sudionici tijela i krvi, On je i sam postao sudionik u tomu istomu; da bih smrću uništio onoga koji ima vlast nad smrću, to jest đavla,

15 i da osloboди sve one koji su cijeli život bili podloženi ropstvu strahom od smrti.

16 Jer, zaista, On ne daje pomoć anđelima, nego daje pomoć Abrahamovu potomstvu.

17 Zato je u svemu morao postati sličan svojoj braći, da bude Visoki Svećenik milostiv i vjeran u odnosu prema Bogu, da uspostavi pomirenje i očisti grijehu naroda.

18 Jer u tomu je i sam trpio i bio kušan, On može pomoći onima koji su u iskušenju.

Krist nad Mojsijem

3 Zato, sveta braćo, koji ste dionici nebeskog poziva, promatrajte Apostola i Visokog Svećenika našeg ispovijedanja, Isusa Krista,

2 vjernom onome koji ga je postavio, kao što je bio i Mojsije vjeran u svoj Njegovoju kući.

3 Ovaj je zavrijedio toliko veće slave od Mojsija, kao što graditelj kuće ima veću čast od kuće.

4 Jer svaka kuća ima graditelja, a graditelj svega jest Bog.

5 Mojsije je zaista bio vjeran u svoj Njegovoju kući kao službenik, da svjedoči za ono što će kasnije biti rečeno,

6 ali Krist kao Sin nad svojom kućom, čija kuća smo mi, ako čvrsto čuvamo pouzdanje i radost nade do kraja.

7 Zato, kako govori Sveti Duh: "Danas ako hoćete čuti njegov glas,

8 ne otvrđnite svoja srca kao u onoj pobuni, u dan kušnje u pustinji,

9 gdje su me iskušavali vaši oci, iskušavali me, a četrdeset godina gledali su moja djela.

10 Zato sam se rasrdio na taj naraštaj i rekao sam: 'Uvijek lutaju svojim srcem. I nisu priznali moje putove.'

11 Stoga sam se zakleo u svojoj srdžbi: 'Ne, neće ući u moj počinak.'

12 Pazite, braćo, da se u koga od vas ne nade zlo nevjerno srce, odlazeći od živoga Boga,

13 nego potičite jedni druge dan za danom sve dok traje "ovo danas," da nebi tko od vas otvrđnuo zavodljivošću grijeha.

14 Mi smo zaista postali sudionici Kristovi, samo ako održimo svoje početno pouzdanje, do kraja,

15 dok se govori: "Danas kad čujete njegov glas, ne otvrđnite svoja srca kao u onoj pobuni."

16 Koji su to što su čuli pa se pobunili? Svi koji su izišli iz Egipta pod Mojsijevim vodstvom.

17 A na koje je bio srdit četrdeset godina? Zar ne na one koji su sagriješili i čija su tjelesa pala na zemlju u pustinji?

18 A kojima se On zakleo da neće ući u njegov počinak, ako ne onima koji se nisu pokorili?

19 Tako vidimo da nisu mogli ući zbog nevjere.

Ulez u vječni počinak

4 Stoga, dok još ostaje obećanje za ulazak u Njegov počinak, trebamo se pojati da ne zakasni netko od vas.

2 I mi smo, zaista, primili Radosnu vijest kao i oni; ali riječ koju su čuli nije koristila ništa, jer se nisu pridružili onima koji su ju s vjerom čuli.

3 U počinak ulazimo mi, vjernici, prema onome što je rekao: "Tako sam se zakleo u

svojoj srdžbi; Ne, neće ući u moj počinak!" Iako su djela njegova dovršena od postanka svijeta.

4 Jer On je na nekom mjestu ovako rekao za sedmi dan: "Bog je počinuo sedmi dan od svih svojih djela."

5 I opet govori na ovom mjestu: "Ne, neće ući u moj počinak."

6 Stoga ostaje činjenica da neki moraju ući, a oni kojima se najprije propovijedala Radosna vijest nisu ušli zbog neposluha.

7 Opet je On odredio jedan dan, danas, reče u Davidu, nakon toliko vremena, kako je prije rečeno: "Danas, ako čujete njegov glas, ne otvrđnite svoja srca."

8 Zaista, da ih je Jošua uveo u počinak, ne bi poslije toga Bog govorio o drugom danu.

9 Stoga, preostaje počinak Božjem naruđu.

10 Jer onaj tko je ušao u njegov počinak, sam je počinuo od svojih djela, kao i Bog od svojih.

11 Žurimo se stoga ući u onaj počinak, da tko ne pogine pružajući isti primjer neposluha.

12 Zaista, Božja je riječ živa i djelotvorna, i oštira od svakog dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može prosuditi nakane i misli srca.

13 Nema stvorenja nepoznatih pred njegovim pogledom, nego sve je golo i otkriveno očima onoga kome moramo dati račun.

14 Tako imamo uzvišenoga Visokog Svećenika, Isusa, Božjega Sina, koji je prošao kroz nebesa, držimo čvrsto vjeru koju isposijedamo.

15 Jer mi nemamo Visokog Svećenika koji ne može suošjećati s našim slabostima, nego jednoga koji je u svemu bio kušan kao i mi, ali bez grijeha.

16 Stoga, pristupajmo s pouzdanjem k prijestolju milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć.

Krist Visoki Svećenik zauvijek

5 Jer svaki svećenik, uzet između ljudi, postavlja se na korist ljudima u njihovu odnosu s Bogom, da prinosi i darove i žrtve za grijehe.

2 On može imati samilosti prema onima koji iz neznanja griješe, s obzirom da i sam nosi na sebi slabost.

3 Iz bog toga mora prinositi žrtve za grijehe i za narod i za samoga sebe.

4 I nitko sam sebi ne prisvaja ove časti, nego onaj koga poziva Bog baš kao Arona.

5 Tako ni Krist nije slavio sam sebe da

postane Visoki Svećenik, nego onaj koji mu je rekao: "Ti si moj Sin, ja sam te danas rodio."

6 kao što i na drugom mjestu govorи: "Ti si Svećenik zauvijek, po redu Melkizedekovu,"

7 koji je u vrijeme svojega zemaljskog života prikazao molitve i prošnje s jakim vapajima i sa suzama onome koji ga je mogao spasiti od smrti, bio je uslišan zbog strahopštovanja.

8 I ako je bio Sin, naučio je poslušnost od onoga što je pretrpio.

9 I postignuo je savršenstvo, postao svima koji mu se pokoravaju uzrok vječnoga spasenja,

10 od Boga pozvan kao Visoki Svećenik "po redu Melkizedekovu."

11 O tomu nam treba mnogo govoriti, ali je to teško riječima protumačiti, jer ste nagluhi.

12 Premda biste po vremenu morali biti učitelji, a vama je ponovno potrebno da vas tko pouči od početka prva slova Božjih riječi; i takvi ste da vam je potrebno mlijeko, a ne jaka hrana.

13 Jertko se god hrani samo mlijekom, nije vješt u nauku pravednosti, jer je dijete.

14 A tvrda hrana pripada odraslima, onima koji navikom korišćenja imaju uvježbana osjetila za razlikovanje dobra i zla.

vaš trud ljubavi koju ste iskazali prema njegovu Imenu, služeći u prošlosti i sadašnjosti svetima.

11 Ali je naša vruća želja da svaki od vas pokaže istu revnost da utvrdi i usavrši svoju nadu do kraja,

12 da ne budete militavi, nego slijedbenici onih koji s vjerom i strpljivošću baštini obećanja.

13 Jer dok je Bog Abrahamu davao obećanje, pošto se nije mogao zakleti nikim većim, zakleo se samim sobom,

14 rekavši: "Zaista, blagoslovom blagoslovit će te, i množenjem umnožit će te."

15 I tako je Abraham strpljivo čekajući postignuo obećanje.

16 Ljudi se zbilja zaklinju s većim i svaka im se prepirkava završava zakletvom za povrdu.

17 Zato i Bog, hoteći sigurnije dokazati baštincima obećanja nepromjenljivost svoje odluke, potvrdio je sa zakletvom,

18 da po dvjema nepromjenljivim stvarima, u kojima je Bogu nemoguće lagati, mogli imati veliku utjehu, koji smo mu pribjegli, i prihvatali nadu koja nam je pružena.

19 Koju nadu imamo kao pouzdano i čvrsto sidro duše koje prodire u Nazočnosti iza zastora,

20 kamo je kao preteča za nas ušao sam Isus koji je zauvijek postao Visoki Svećenik, po redu Melkizedekovu.

Zrelost u duhovnom životu

6 Stoga, pustimo na stranu Kristov početni nauk i idimo dalje k savršenstvu, ne postavljajući ponovno temelja pokajanje od mrtvih djela, vjera u Boga,

2 naukom krštenja, polaganjem ruku, o uskršnući mrtvih i o vječnom sudu.

3 I to ćemo vršiti ako Bog dopusti.

4 Jer zbilja nemoguće je za one koji su jedanput prosvijetljeni i koji su okusili nebeski dar, koji su postali dionici Svetoga Duha,

5 i koji su okusili dobru Božju riječ i snagu budućega svijeta,

6 ako otpadnu, opet ih treba obnoviti da se pokaju, njih koji za svoj vlastiti račun razapinju Božjega Sina i javno ga sramote.

7 Jer zemlja koja piše kišu što često na nju pada i rađa korisno povrće za hranu onima koji ju obrađuju, prima od Boga blagoslov;

8 ali ako donosi trnje i drač, odbacuje se i blizu je prokletstvu, čiji je svršetak biti paljenje u ognju.

9 Ali, Ljubljeni, mi se s pouzdanjem nadamo boljemu što se tiče vas, ono što pripada spasenju, iako govorimo na ovaj način.

10 Jer Bog nije nepravedan da zaboravi

Svećenstvo po Melkizedeku

7 Jertaj Melkizedek, kralj salemski, svećenik Svevišnjega Boga, izišao je u susret Abrahamu kad se vraćao s poraza kraljeva, i blagoslovio ga,

2 i kojemu je Abraham dao desetinu od svega, koji u prijevodu najprije znači "Kralj pravednosti," zatim Kralj Salema, to jest "kralj mira,"

3 bez oca, bez majke, bez rodoslovlja, koji nema ni početka ni svršetka života, nego je kao sa Božji Sin, ostaje zauvijek svećenik.

4 Sada pogledajte kako je velik bio taj kojemu je čak i patrijarh Abraham dao desetinu od plijena.

5 Zaista i potomci Levijevih sinova, oni koji primaju svećeničku službu, imaju zapovijed od Zakona da uzimaju desetinu od naroda, to jest od svoje braće, premda su i ona izišla iz Abrahamova bedra.

6 Ali onaj koji ne vuče podrijetlo od njih prima desetinu od Abrahama i blagoslovio nosioca obećanja.

7 A bez ikakve sumnje, veći blagoslivlja manjega.

8 Ovdje primaju desetinu smrtni ljudi, a ondje jedan za kojega se svjedoči da trajno živi.

9 I da tako velim, Levi primatelj desetine dao je desetinu po Abrahamu,
10 jer je još bio u bedru svojega oca kad je Melkizedek izišao ovomu u susret.

11 Stoga, da je savršenstvo bilo ostvareno po levitskom svećenstvu, (jer je pod njim izabrani narod primio Zakon), kakva bi još bila potreba da ustane drugi svećenik, po redu Melkizedekovu, a da se ne zove po redu Aronovu.

12 Ako se onda mijenja svećenstvo, potrebno je da se mijenja i Zakon.

13 Jer onaj za koga se ovo govori pripada drugom plemenu, od kojega nitko nije posluživao kod žrtvenika.

14 Jer je poznato, da je naš Gospodin potekao od Jude, od plemena za koje Mojsije, nije rekao ništa o svećenstvu.

15 I to je mnogo više poznato ako ustaje svećenik koji je sličan Melkizedeku ustaje drugi svećenik,

16 koji nije postao svećenikom po Zakonu rodbinskog baštinstva, nego po snazi vječnog života.

17 Jer On svjedoči: "Ti si svećenik zauvijek, po redu Melkizedekovu."

18 Jer time se, na jednoj strani, poništava prijašnja zapovijed zbog njezine slabosti i beskorisnosti,

19 jer Zakon nije ništa usavršio; na drugoj strani uvodi se bolja nada po kojoj se približujemo Bogu.

20 Zaista, On nije postavljen svećenikom bez zakletve

21 (jer oni su bez zakletve postali svećenicima, a On sa zakletvom onoga koji mu je rekao: "Zakleo se Gospodin i neće opovrći: 'ti si svećenik zauvijek po redu Melkizedekovu.'")

22 Utoliko je više Isus postao jamac boljega zavjeta.

23 A bilo je mnogo svećenika, ali ih je smrt sprečavala da ostanu u službi.

24 A On, ima neprolazno svećenstvo, jer ostaje zauvijek.

25 Zato On može uvijek spasavati one koji po njemu dolaze k Bogu, jer uvijek živi da posreduje za njih.

26 Jertakav nam je Visoki Svećenik i trebao koji je svet, nevin, čist, sasvim različit od grješnika i postao uzvišeniji od nebesa;

27 koji ne mora svaki dan, kao veliki svećenici prinositi žrtve, najprije za svoje grijehu, zatim za grijehu naroda, On je to napravio jedanput zauvijek prinoseći samoga sebe.

28 Zakon postavlja za visoke svećenike ljudi koji imaju slabosti, a riječ zakletve, koja dolazi poslije Zakona, postavlja Sina koji je zauvijek savršen.

Novi Svećenik i Novi Zavjet

8 Glavno od toga što govorimo jest ovo: da imamo takva Visokog Svećenika koji sjedi s desne strane prijestolja Veličanstva na nebesima,
2 koji je službenik Svetišta i pravog šatora, onoga kojega podiže Gospodin, a ne čovjek.

3 Pošto se svaki visoki svećenik postavlja da prinosi i darove i žrtve, odatle potreba da i ovaj ima nešto što će prinijeti.

4 Dakako, da je On na zemlji, ne bi bio ni svećenik, jer tu postoje oni koji prinose darove po Zakonu.

5 Oni služe po naličju i sjeni nebeskih stvarnosti, kako je Bog poučio Mojsija kad se on spremao napraviti šator: On je rekao, pazi da napraviš sve prema uzorku koji ti je pokazan na gori!

6 Ali sada, On je dobio toliko uzvišeniju službu koliko je Posrednik boljega zavjeta, boljega jer je uzakonjen na boljim obećnjima.

7 Jer da je zbilja onaj prvi zavjet bio besprjekoran, ne bi se tražilo drugi ni za časak.

8 Jer vidjevši u njemu nedostatak On reče: "Evo dolazi vrijeme," govori Gospodin: "u koje će s domom Izraelovim i s domom Judinim napraviti novi zavjet,

9 ne po zavjetu koji sam napravio s njihovim ocima, onog dana kad sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske. Pošto oni nisu ostali vjerni mojem zavjetu, i ja sam njih, govori Gospodin, zanemario.

10 Ovo je zavjet koji će napraviti s domom Izraelovim nakon tih dana," govori Gospodin: "Stavit će svoje Zakone u njihovu pamet, upisati ih u njihova srca, i bit će im Bog, a oni će biti moj narod.

11 Nitko od njih neće više poučavati svojega sudruga i nitko svojega brata, rekavši mu: 'Poznaj Gospodina,' jer će me upoznati svi, od najmanjega do najvećega među njima.

12 Jer će biti milostiv njihovim nepravdama, njihovih grijeha i bezakonja više se neću sjećati!"

13 A kad reče: "novi zavjet," time je prvi proglašio zastarjelim. A što stari i dotrajava, blizu je nestanku.

Kristova beskrajno savršena žrtva

9 Zaista, i prvi Zavjet je imao odredbe koje se odnose na bogoštovlje i zemaljsko svetište.

2 Jer je šator bio pripravljen: u njegovu prvom dijelu, zvanom Svetinja, nalazila se svjetiljka s stalkom i stol s prinesenim kruhovima.

3 A iza druge zavjese bio je drugi dio šato-

ra, zvan Svetinja nad svetnjama,
4 u kojem se nalazio zlatni kadioni žrtvenik i škrinja zavjeta optočena zlatom sa svih strana, u kojoj je bila zlatna posuda s manom i Aronov štap, koji je nekad procvao, i ploče zavjeta.

5 Iznad njega stajali su kerubini slave i zasjenjivali pomirilište. O tomu nije sada čas podrobno govoriti.

6 Pri takvom uređaju tih stvari svećenici u svako vrijeme ulaze u prvi dio šatora da obave bogoslužje,

7 a u drugi dio jedino visoki svećenik samo jedanput u godini, ne bez krvi, koju prinosi za svoje vlastite grijeha i za grijeha naroda počinjene u neznanju.

8 Time Sveti Duh pokazuje da još nije otvoren put u Svetinju nad svetnjama, dok još postoji prvi dio šatora.

9 To je slikovit dokaz za sadašnje vrijeme, prema kojem se prinose darovi i žrtve koje ne možeju napraviti savršenim, s obzirom na savjest, onoga koji vrši bogoslužje;

10 radi se samo o zemaljskim odredbama, o jelima, piću i raznim pranjima, koje su postavljene do časa uvođenja pravog reda.

11 Ali Krist, pošto se pojavio kao Visoki Svećenik dobara koja dolaze, kroz bolji i savršeniji šator, koji nije napravljen rukom, to jest koji nije od ovoga stvaranja.

12 Ne krvlju jaraca i junaca nego svojom vlastitom krvlju ušao je jedanput zauvijek u Svetinju nad svetnjama, i tako nam privadio vječni otkup.

13 Jer ako krv jaraca i bikova i pepeo od junice, čime se škrope onečišćeni, posvećuju da se dobije tjelesna čistoća,

14 koliko će više krv Krista, koji je po vječnom Duhu prineo sam sebe Bogu kao žrtvu bez mane, očistiti našu savjest od mrtvih djela da služimo živomu Bogu?

15 Zato je On Posrednik novoga zavjeta, jer je nastupila smrt, za otkupljenje prekršaja napravljenih u vrijeme prvoga zavjeta, oni koji su pozvani da prime obećanje vječne baštine.

16 Jer gdje je oporuka, treba dokazati smrt onoga koji je napravio oporu.

17 Jer oporuka je na snagi poslije čovjekove smrti, drukčije nema nikakve snage dok živi onaj koji ju je napravio.

18 Zato ni prvi zavjet nije ustanovljen bez krvi.

19 Jer kad je Mojsije priopćio svemu narodu svaku zapovijed, kako je pisalo u Zakonu, uzeo je krv od junaca i jaraca s vodom, crvenom vunom i hisopom te poškropio i samu knjigu i sav narod,

20, rekavši: "Ovo je krv zavjeta koji vam je Bog zapovjedio."

21 Zatim je poškropio krvlju šator i sve predmete određene za Božju službu.

22 I po Zakonu se, gotovo bih rekao, sve čisti krvlju, a bez proljevanja krvi nema oproštenja.

23 Stoga, potrebno je da se slike onoga što je na nebesima ovako čisti, a same nebeske stvarnosti još boljim žrtvama od ovih. 24 Jer Krist nije ušao u Svetinju nad svetnjama napravljenu rukom, koja je samo slika prave, nego u samo nebo, da posreduje za nas u nazočnosti Boga.

25 Niti da prinese mnogo puta sam sebe, kao što je veliki svećenik svake godine krvlju drugoga ulazio u Svetinju nad svetnjama,

26 jer bi drukčije, morao trpjeli mnogo puta od postanka svijeta, ali sada, on se samo jedanput zauvijek, u punini vremena, pojavio da sam sebe žrtvuje i uništi grijeh.

27 I kao što je ljudima određeno samo jedanput umrijeti, a potom dolazi sud;

28 isto tako Krist, prinesen samo jedanput za grijeha mnogih, njima će se drugi put pokazati, bez grijeha, za spasenje onima koji ga očekuju.

Opravdan vjerom u Kristovu žrtvu

10 Jer Zakon posjeduje samo sjenu budućih dobara, a ne sam oblik stvarnosti, on ne može nikada istim žrtvama, što se neprestano iz godine u godinu prinose, napraviti savršenim one koji pristupaju.

2 Jer ne bi se drukčije, prestale prinositi, kad su bogoštovatelji, jedanput zauvijek očišćeni, ne bi više bili svjesni nikakva grijeha?

3 A onima se žrtvama svake godine obnavlja sjećanje na grijeha.

4 Nemoćna je, naime, krv bikova i jaraca da uzme grijeha.

5 Stoga, kad je došao na svijet, On je rekao: "Ni žrtve ni prinosa nijesi želio, ali si mi pripremio tijelo.

6 Ni paljenice ni pomirnice nisu ti bile ugodne.

7 Tada sam rekao: 'Evo, dolazim, o meni je, naime, u svitku, to jest knjizi, napisano da vršim, Bože, tvoju volju.'"

8 Kad gore govorи: "Ni žrtava, ni prinosa, ni paljenica, ni pomirница nijesi htjeo, i nisu ti bile ugodne" koje se prinose po Zakonu,

9 zatim je On rekao: "Evo dolazim vršiti tvoju volju O Bože." On poništava prvo da uspostavi drugo.

10 Snagom te volje posvećeni smo prinsom tijela Isusa Krista jedanput zauvijek.

11 Svaki svećenik iz dana u dan pristupa, služi i ponavlja iste žrtve, koje nikada ne možeju uzeti grijeha.

12 On, prinijevši samo jednu žrtvu za grijeh zauvijek, sjede Bogu s desne strane.

13 Otada On čeka dok se njegovi neprijatelji postave njegovim podnožjem.

14 On je samo jednim prinosom zauvijek usavršio one koje posvećuje.

15 A to nam svjedoči i Sveti Duh; kao što je najprije rekao:

16 "Ovo je zavjet koji će napraviti s njima poslije onoga vremena, govori Gospodin: Stavit će svoje Zakone u njihova srca i upisat će ih u njihovu pamet,

17 On je nadodao: "A njihovih grijeha i njihovih bezakonja neće se više sjećati."

18 A gdje je to oprošteno, ondje nema više prinosa za grijeh.

19 Stoga, braćo, snagom Isusove krvi odvažno možemo ući u Svetinju nad stinjama,

20 taj novi i životonosan put on nam je otvorio kroz zastor, to jest, kroz svoje tijelo,

21 imajući Visokog Svećenika koji je postavljen nad Božjom kućom,

22 pristupajmo k njemu iskrena srca i sa sigurnim uvjerenjem, pošto smo očistili srca od zle savjesti i oprali svoja tijela čistom vodom.

23 Držimo nepokolebljivim isповједanje naše nade, jer je vjeran onaj koji je obećao.

24 Pazimo jedan na drugoga da se potičemo na ljubav i dobra djela.

25 Ne ostavljajmo, kako neki običavaju, zajedničkih sastanaka, nego hrabrimo jedan drugoga, i to sve više kako vidite da se približuje Dan.

26 Ako svojevoljno griješimo nakon što smo jasno upoznali istinu, ne preostaje nam više žrtva za grijeha,

27 nego jedno strašno iščekivanje suda i osvetnog bijesa vatre, koja će progutati protivnike.

28 Ako bilo tko prekrši Mojsijev Zakon, umire bez milosrđa po svjedočanstvu dva ili triju svjedoka.

29 A koliko će goru, vi smatrati, zasluziti kaznu onaj koji pogazi Božjega Sina i bude smatrao nečistom krv zavjeta kojom je posvećen, koji teško uvrijedi Duha milosti?

30 Jer poznajemo onoga koji je rekao: "Osveta je moja, ja će naplatiti!" Govori Gospodin: I opet: "Gospodin će suditi svojemu narodu."

31 Jer je strašno upasti u ruke živoga Boga.

32 Sjećajte se prijašnjega vremena kad ste, tek prosvijetljeni, podnosili mnugu borbu patnjama:

33 dijelom ste javno izvrgnuti izrugivanjima i nevoljama, dijelom postajući supatnici sa

onima koji su se nalazili u takvoj nezgodi.

34 Vi ste imali suosjećanja za mene u mojim okovima i radosno podnosili otimanje svojih dobara, jer ste znali da imate bolje i trajnije imanje na nebu.

35 Stoga, ne gubite svoje pouzdanje, koje ima veliku nagradu.

36 Ustrajnost vam je zbilja potrebna, da kad izvršite Božju volju, možete primiti obećanje:

37 "Jer još samo malo, i onaj koji dolazi doći će i neće kasniti.

38 Sada će pravednik živjeti od vjere; ako li otpadne, moja duša neće nalaziti zadovoljstva u njemu."

39 A mi ne pripadamo onima koji otpadaju da propadnu, nego onima koji vjeruju da spase dušu.

Primjeri vjere

11 Vjera je tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo, dokaz onoga što ne vidimo.

2 Jer zbog nje su stari postigli pohvalno svjedočanstvo.

3 Vjerom spoznajemo da je svijet stvoren Božjom riječju, tako da ono što je vidljivo nije stvoreno od onoga što je vidljivo.

4 Vjerom je Abel prineo Bogu bolju žrtvu nego Kain. Po njoj je primio svjedočanstvo da je pravedan kad je Bog zbog njegovih darova dao svjedočanstvo. Po vjeri on, premda mrtav, još govori.

5 Vjerom je Henok prenesen tako da nije video smrti: "i više se nije našao, jer ga je Bog prenio." I prije nego što je bio prenesen, primio je svjedočanstvo da je ugodio Bogu.

6 A bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže.

7 Vjerom je Noa, obaviješten od Boga o još neviđenim stvarima, prenesen pobožnim poštovanjem, sagradio lađu da spasi svoju obitelj, s kojom je osudio svijet i postao baštinikom pravednosti po vjeri.

8 Vjerom se Abraham pokorio kad je primio poziv da izide i ide u zemlju koju je kasnije imao primiti u baštinu. I on poslušao i otišao, iako nije znao kamo ide.

9 Vjerom se preselio u obećanu zemlju kao u tuđu i nastanio se u šatorima skupa s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja,

10 jer je očekivao grad s temeljima, čiji je graditelj i tvorac sam Bog.

11 Kroz vjeru je isto tako i sama Sara primila sposobnost da začne i rodi dijete u svojoj starosti, jer je držala vjernim onoga

koji joj je to obećao.

12 Zato se i rode od jednoga jedinog čovjeka, i to gotovo mrtva, potomci tako mnogobrojni kao zvijezde nebeske i kao neizbrojiv pjesak na morskoj obali.

13 U vjeri su umrli svi ovi, ne primivši ta obećanja, nego su ih izdaleka vidjeli i prigrlivši ih prznali su da su tuđinci i putnici na zemlji.

14 Oni koji tako govore pokazuju da traže domovinu.

15 A zaista, da su pod tim još mislili na onu zemlju iz koje su izišli, još bi imali prilike da se vrate.

16 A sada, oni teže za boljom, to jest za nebeskom, domovinom. Zato ih se Bog ne srami, ne srami se nazivati se njihovim Bogom, jer im je pripravio grad.

17 Vjerom je Abraham, kad je bio stavljen na kušnju, prinosio Izaka, i taj koji je Jednorodenoga prinosio bio je onaj koji je primio obećanje,

18 za koga je rečeno: "Po Izaku će ti se nazvati potomstvo."

19 Računajući da ga Bog može i od mrtvih uskrsnuti; Zato ga i uzeo sa slikovitim značenjem.

20 Vjerom je Izak blagoslovio Jakova i Ezava, i na ono što se odnosi na budućnost.

21 Vjerom je Jakov na umoru blagoslovio oba Josipova sina, klanjajući se duboko, oslonivši se na vrh svojega štapa.

22 Vjerom se Josip, kad je umirao, napolmenuo ono o izlasku sinova Izraelovih i dao zapovijedi glede svojih kostiju.

23 Vjerom su Mojsija, kad se rodio, njegovi roditelji skrivali tri mjeseca, jer su vidjeli da je dijete ljepuškasto, i nisu se pobojali kraljeve odredbe.

24 Vjerom je Mojsije, kad je odrastao, od-bio da ga nazivaju sinom faraonove kćeri.

25 Radije je odabrao biti zlostavljan zajedno s Božjim narodom nego da ima časovito griješno uživanje.

26 Sramotu Kristovu smatrao je većim bogatstvom od egipatskog blaga, jer je gledao na obećanu nagradu.

27 Vjerom je ostavio Egipat, ne bojeći se kraljeve srdžbe. Ostao je postojan kao da promatra Nevidljivoga.

28 Vjerom je obavio blagovanje Pashe i škropljene krvlju, da onaj koji uništava prvorodenice nebi ih se dotaknuo.

29 Vjerom su Izraelci prešli crveno more kao po suhoj zemlji, a Egipćani se utopili kad su to pokušali.

30 Vjerom se srušile jerihonske zidine poslo se sedam dana obilazilo oko njih.

31 Vjerom bludnica Rahaba nije poginula s nevjernicima, jer je lijepo primila uhode

s mirom.

32 I što da još velim? Nedostajalo bi mi i vremena kad bih počeo pripovijedati o Gideonu, Baraku, Samsonu, Jefti, Davidu, Samuelu i prorocima:

33 koji su vjerom osvojili kraljevstva, izvršili pravdu, postigli obećanja, zatvorili usta lavovima,

34 ugasili žestinu ognja, izbjegli oštrici mača, u slabosti napravljeni su jakima, bili su junaci u boju i natjerali u bijeg tuđe bojne redove.

35 Neke žene ponovno su primile svoje mrtve zbog uskrsnuća. Jedni su bili mučeni, odbijajući oslobođenje da postignu bolje uskrsnuće.

36 A drugi su opet, iskusili izrugivanja, bjevanja, okove i zatvore.

37 Bili su kamenovani, piljeni nadvoje, poubijani mačem. Potucali se naokolo u ovčjim i kozjim kožutima, u oskudici, u nevolji i zlostavljanji-

38 oni kojih svijet nije bio dostojan. Lutali su po pustinjama, gorama, po špiljama i zemaljskim pukotinama.

39 I ti svi, iako su postigli pohvalno svedočanstvo kroz vjeru, nisu primili ono što je obećano,

40 jer je Bog nešto bolje predvidio za nas, da oni bez nas ne dođu do savršenstva.

Ponoviti svoj duhovni život

12 Stoga i mi, otkako smo okruženi toliko velikim oblakom svjedoka, hajde odbacimo od sebe svaki teret i grijeh koji nas tako lako zavodi, i hajde da ustrajno trčimo trku koja je pred nama.

2 Uprimo pogled u Isusa začetnika i dovršitelja vjere, koji na mjesto određene mu radosti podnese križ ne mareći za sramotu te otada sjedi s desne strane Božjega prijestolja.

3 Promotrite pomno onoga koji je od grješnika podnio takvo protivljenje protiv samoga sebe, da ne sustanete i ne klonete duhom.

4 Još se u borbi protiv grijeha nijeste odupriли до крви.

5 Zaboravili ste opomenu, premda je takva koja vam se upućuje kao sinovima: "Moj sine, ne preziri karanja GOSPODINOVA, i nemoj klonuti kad te On ukori,

6 jer Gospodin kara onoga koga ljubi i šiba svakoga sina kojega prisvaja."

7 Ustrajte u strogom odgoju! Bog postupa s vama kao sa sinovima; jer kakav je to zbilja sin kojega otac ne kara?

8 Ako ste vi izuzeti od karanja koje su svi iskusili, onda ste nezakonita djeca, a ne pravi sinovi.

9 Osim toga, imali smo naše zemaljske oce koji su nas karali, i mi smo ih poštivali. Nećemo li se kudikamo radije podložiti Ocu duhova i živjeti?

10 Jer su nas oni karali za kratko vrijeme, kako im je izgledalo dobro, a on za naše dobro, da budemo dionici njegove svetosti.

11 Doduše, svako karanje za sada ne pričinja se nečim što donosi radost, nego žalost, ali kasnije onima koji su s njime uzgajani donosi plod pun mira i pravednosti.

12 Zato uspravite mlijetave ruke i klecava koljena,

13 i poravnajte staze svojim nogama, da se ud koji je hrom ne iščaši, nego radije da ozdravi.

14 Težite za mirom sa svima, i svetosti, bez čega nitko neće vidjeti Gospodina.

15 Budno pazite da tko ne ostane bez Božje milosti, da ne proklijia koji gorki korijen i da ne unese zabunu i ne zarazi mnoge.

16 Budno pazite da tko ne postane bludnik ili bezbožnik poput Ezava, koji je za jedno jedino jelo prodao pravo svojega prvorodenstva.

17 Jer znate da je kasnije, kad je htjeo dobiti blagoslov, bio odbačen jer nije našao mogućnost za promjenu odluke, iako ju je sa suzama tražio.

18 Jer vi nijeste pristupili k nekom opipljivom brdu, ni gorućem ognju, ni tmurnim oblacima, ni oluji,

19 ni odjekivanju trublje, ni glasnim riječima kojima su slušatelji zamolili da im se više ne daje nikakav govor.

20 Jer nisu mogli podnijeti što im je bilo zapovjedeno: "I toliko, ako se i životinja dotakne gore, neka se kamenuje ili strijelom probode!"

21 Onaj je prizor bio tako strašan da je sam Mojsije izjavio: "Prestrašen sam i dršćem."

22 A vi ste pristupili k Sionskoj gori, gradu Boga živoga, nebeskom Jeruzalemu i k bezbrojnim anđelima,

23 k svečanom zboru i sastanku prvorodenaca koji su upisani na nebu, k Bogu, sudcu svega, k duhovima pravednika koji su postali usavršeni,

24 k Isusu, Posredniku novoga zavjeta, i škropljeničkoj krvi koja govori bolje od Abelove.

25 Pazite da ne odbijete onoga koji vam govori. Jer ako nisu izbjegli oni koji su odbili slušati onoga koji im je govorio na zemlji, kako ćemo izbjegći mi, ako se okrenemo od onoga koji govori s neba,

26 čiji je glas onda potresao zemlju, a sadovo obećava: "Ja ću još jedanput potresti

ne samo zemlju nego i nebo."

27 A ovo: "Još jedanput," znači da će otpasti uzdrmane stvari, jer su stvorene stvarnosti, tako da ostanu one koje se ne može uzdrmati.

28 Zato, primajući u posjed kraljevstvo koje se ne može uzdrmati, čuvajmo i dalje milost, s kojom i dalje štujmo Boga kako mu je ugodno, u strahu i poštovanju.

29 Jer naš Bog je oganj koji proždire.

Čestitost i duhovni pravac

13 Bratska ljubav neka i dalje ostane. 2 Gostoljubivosti strancima ne zaboravljajte, jer su neki tako, ne znajući, pogostili anđele.

3 Sjećajte se sužanja, kao da ste zajedno s njima bačeni u okove i zlostavljanih, kao da i sami živate u tijelu.

4 Ženidba neka bude u časti među svima, a bračna postelja čista, jer će bludnicima i preljubnicima suditi Bog.

5 Neka vaše vladanje bude bez pohlepe za novcem, budite zadovoljni onim što imate, jer je On sam rekao: "Neću te nikad ostaviti niti te napustiti!"

6 Tako s pouzdanjem možemo reći: "Gospodin je moj pomoćnik; neću se bojati. Što mi može napraviti čovjek?"

7 Sjećajte se onih koji vama upravljaju, koji su vam navijestili Božju riječ, slijedite njihovu vjeru promatrajući ishod njihova življjenja.

8 Isus Krist je isti jučer, danas i zauvijek.

9 Ne dopuštajte da vas drugi zavode raznim stranim naucima, jer je dobro da se srce utvrđuje milošću, a ne jelima, koja nisu koristila ni onima koji su po njima živjeli.

10 Mi imamo žrtvenik od kojega nemaju prava jesti službenici šatora.

11 Jer se tjelesa životinja, čiju krv visoki svećenik unosi u Svetinju nad svetinjama, za grijehu, spaljuju izvan tabora.

12 Zato je i Isus trpio izvan vrata da posveti narod svojom krvljom.

13 Stoga izidimo onda k njemu izvan tabora noseći njegovu sramotu.

14 Jer ovdje nemamo trajnoga grada, nego tražimo onaj koji dolazi.

15 Zato po Isusu uvijek prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana koje hvalom slave njegovo Ime.

16 Ne zaboravljajte praviti dobro i ga s drugima, jer su takve žrtve ugodne Bogu.

17 Budite poslušni podložni svojim starješinama, jer oni bđiju nad vašim dušama kao oni koji imaju o tomu dati račun. Neka to rade veselo, a ne sa žalošću, jer to bi za vas bilo nekorisno.

18 Molite za nas; jer smo uvjereni da ima-

mo dobru savjest, i u svemu se želimo dobro ponašati.

19 A osobito vas molim da to pravite kako bih se mogao što prije vratiti k vama.

20 I neka vas Bog, izvor mira, koji je izveo od mrtvih našega Gospodina Isusa, toga Velikog Pastira ovaca po krvi vječnoga zavjeta,

21 usavrši vas za svaku vrstu dobrih djela, da izvršiti njegovu volju, da ostvari u vama ono što je pred njim ugodno po Isusu Kri-

stu, kome neka bude slava u vijeke vjekova! Amen.

22 Molim vas, braćo, da lijepo saslušate ovu opomenu, jer sam vam ju ukratko napisao.

23 Znajte da je oslobođen naš brat Timotej, s kojim ću vas, ako brzo dođe, pohoditi.

24 Pozdravite sve svoje starještine i sve svete. Oni iz Italije vas pozdravljaju.

25 Milost neka je s vama svima! Amen.

Jakovljeva

Poslanica

Vjera, djelo i ljubav

1 Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa

Krista, dvanaestim plemenima, rasijanim među neznaboscima, pozdrav.

2 Smatrajte potpunom radošću, moja braćo, kad upadnete u razne kušnje,

3 znajući da kušnja vaše vjere stvara strpljivost.

4 A strpljivost neka ima savršeno djelo, da vi budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostatka.

5 Ako kome od vas nedostaje mudrosti, neka traži od Boga, koji svima daje obilno i bez prigovora, i dat će mu se.

6 Ali neka traži s vjerom, bez sumnjanja, jer je onaj koji sumnja sličan morskom valoviju koje vjetar goni sad ovdje sad ondje.

7 Takav čovjek neka ne misli da će što primiti od Gospodina,

8 jer je čovjek razdijeljenom dušom nestalan u svim svojim putovima.

9 Neka se brat niskog položaja hvali svojim uzvišenjem,

10 a bogati svojim poniženjem, jer će proći kao cvijet od trave.

11 Jer čim izide sunce svojim žarom, uvene travu, te otpadne njezin cvijet i propadne sva njegova ljepota. Tako će i bogati iščeznuti sa svojim pothvatima.

12 Blagoslovlijen je čovjek koji odolijeva kušnji, jer će, kad se pokaže prokušanim, primiti vijenac života, koji je Bog obećao onima koji ga ljube.

13 Neka nitko u napasti ne rekne: "Bog me napastuje." Bog ne može biti napastovan na zlo, a niti sam ikoga napastuje.

14 Nego svakoga napastuje njegova vlastita požuda, koja ga vodi i mami.

15 Zatim požuda zatrudnjevši rađa grijeh, a grijeh kad je uzraste donosi smrt.

16 Ne varajte se, moja ljubljena braćo:

17 svaki dobar dar, i svaki savršen poklon dolazi odozgor, od Oca svjetlila, u koga nema ni promjene, ni zasjenjenja zbog mijene.

18 On nas je dragovoljno rodio riječju istine, da budemo prvina među njegovim stvorenjima.

19 Ovo znajte, ljubljena moja braćo: Neka svaki čovjek bude brz slušati, a spor govoriti, spor na srdžbu,

20 jer čovječja srdžba ne donosi Božju pravednost.

21 Zato odbacite od sebe svaku nečistoću, zadnji ostatak zloće, i ponizno prihvatite u vas usađenu Riječ koja ima snagu spasiti vaše duše.

22 Ali budite izvršitelji riječi, a ne samo slušatelji koji zavaravaju sami sebe.

23 Jer, ako tko sluša Riječ, a ne izvršava ju, sličan je čovjeku koji motri svoje naravno lice u zrcalu;

24 promotri se i ode, i odmah zaboravi kakav je bio.

25 Ali tko zagleda u savršeni zakon slobode i ustraje u njemu, ne kao zaboravan slušatelj, nego djelotvoran vršitelj, taj je blagoslovlijen u svojem djelu.

26 Ako tko među vama misli da je pobožan, a ne zauzdava svojega jezika, nego vara svoje srce, njegova je pobožnost bezvrijedna.

27 Čista i dostojna pobožnost pred Bogom i Ocem jest ovo: pohađati sirote i udovice u njihovoј nevolji i čuvati samoga sebe čistim od svijeta.

Vjera i ljubav bližnjega. Mrtva vjera

2 Moja braćo, nemojte imati vjeru u našega Slavnoga Gospodina Isusa Krista s pristranošću.

2 Jer ako bi došao na vaš sastanak čovjek

sa zlatnim prstenom i odjeven sjajnom odjećom, a ako bi došao i siromah u bijednoj odjeći,

3 I da pogledate onoga u sjajnoj odjeći te mu reknete: "Ti sjedi ovdje, na počasno mjesto!" A siromahu reknete: "Ti stoj ondje!" ili "Sjedi pokraj mojega podnožja!"

4 Ne pravite li tako razliku među sobom i ne postajete li kao sudci koji zlo misle i sude?

5 Čujte, moja ljubljena braćo: nije li Bog izabrao siromahe ovoga svijeta, da budu bogati u vjeri i baštinici Kraljevstva, obećanoga onima koji ga ljube?

6 A vi ste prezreli siromaha. Ne tlače li vas baš bogataši, i ne vuku li vas baš oni na sudove?

7 Ne psuju li oni lijepo Ime kojim se nazivate?

8 Ako izvršite kraljevski Zakon u skladu s Pismom: "Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe!" Dobro postupate.

9 Ali ako pokazujete pristranost prema osobama, pravite grijeh, i Zakon vas osuđuje kao prijestupnike.

10 Jer svaki tko drži Zakon, a spotakne se samo u jednom, postaje krivac za sve.

11 Jer onaj koji je rekao: "Ne pravi preljuba!" Reče i: "Ne ubij!" Ako ne napraviš preljuba a ubiješ, postaješ prijestupnik Zakona.

12 Govorite i radite kao oni koji će biti sudeni po Zakonu slobode.

13 Jer osuda je bez milosrda onome koji ne iskazuje milosrda. Milosrde vlada nad sudom.

14 Što koristi, moja braćo, ako tko rekne da ima vjeru, a nema djela? Može li ga vjera spasiti?

15 Ako su neki brat ili neka sestra goli i oskudijevaju u hrani,

16 pa im netko od vas rekne: "Idite u miru, ugrijte se i nasitite se!" a ne date im ono što im je potrebno za tijelo, što vam to koristi?

17 Tako i vjera sama po sebi, aко nema djela mrtva je.

18 A netko će reći: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela." Pokaži mi svoju vjeru odvojeno od djela, a ja će tebi pokazati svoju vjeru djelema.

19 Ti vjeruješ da ima samo jedan Bog. Dobre praviš. I zli duhovi to vjeruju i dršću.

20 Hoćeš li spoznati, bezumnice, da je vjera bez djela mrtva?

21 Nije li bio naš otac Abraham djelema pokazan opravdanim kad je prineo na žrtvenik svojega sina Izaka?

22 Vidiš da je vjera suradivala s njegovim djelima i djelima se vjera usavršila.

23 Tako se ispunilo Pismo koje govori: "Vjerovao je Abraham Bogu, i to mu se uračunalo u pravednost," i bio je nazvan Božji prijatelj.

24 Vidite da čovjek bude opravdan djelima, a ne samo vjerom.

25 Nije li se isto tako djelema opravdala i Rahaba, bludnica, kad je primila glasnike te ih izvela drugim putom?

26 Kao što je tijelo mrtvo bez duše, tako je i vjera mrtva bez djela.

Obuzdavanje jezika

3 Moja braćo, nemojte postati mnogi učitelji, znajući da ćemo za to biti strože suđeni.

2 Jer mi u mnogom pogriješimo. Ako tko u govoru ne pogriješi, on je savršen čovjek, sposoban zauzdati i cijelo tijelo.

3 Ako stavimo konjima uzde u usta da nam se pokoravaju, možemo upravljati cijelim njihovim tijelom.

4 Pogledajte i lađe: iako su velike i premda ih gone silni vjetrovi, upravlja vrlo malo kormilo kamo god kormilarova volja hoće.

5 Tako je i jezik malen ud, ali se može ponositi velikim stvarima. Pazite, kakve li male vatre, a koliku šumu zapalii.

6 A jezik je vatra koja postaje sav opaki svijet, postavljen među našim udovima, te onečišćuje svu našu osobu i zapaljen od pakla, zapaljuje sav naš život.

7 Zaista, svakovrsne zvijeri i ptice, gmazovi i morske životinje možeju se ukrotiti, i ukroćene su od ljudskog roda.

8 Ali jezika nitko ne može ukrotiti. On je nemirno zlo, puno je smrtonosnoga otrova.

9 Njim blagoslivljamo Gospodina i Oca, i njim prokljinjemo ljudе koji su stvoreni na sliku Božju.

10 Iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. To ne smije, moja braćo, tako biti.

11 Zar izvor na isti otvor toči slatku i gorku vodu?

12 Može li, moja braćo, smokva roditi maslinama ili trs smokvama? Tako ni slan izvor ne može dati slatke vode.

13 Tko je među vama mudar i pametan, neka dobitim življenjem pokaže da su mu djela napravljena s blagošću mudrosti.

14 Ako li u svojem srcu nosite gorku zavist i sebičnost, nemojte se ponositi i lagati protiv istine.

15 Ta, naime, mudrost ne dolazi odozgor, nego je ona zemaljska, ljudska, zloduhovska.

16 jer gdje je zavist i sebičnost, ondje je javni nered i svaka vrsta zlih djela.

17 A mudrost koja dolazi odozgor jest prije svega čista, zatim mirotvorna, blaga,

dobronamjerna, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana i iskrena.

18 U miru se sije plod, to jest pravednost, za one koji prave mir.

Plodovi pohlepe. Opasnost oholosti

4 Odakle dolaze borbe i odakle svađe među vama? Nije li odavde: od vaših požuda što se bore u vašim udovima?

2 Želite, i nemate? Tada ubijate, strastveno žudite, i ne možete postići? Tada se borite i ratujete. I još nemate jer ne molite.

3 Molite, ali ne dobivate, jer molite s griješnom nakanom: da to potrošite u svojim požudama.

4 Preljubničke duše, ne znadete li da je prijateljstvo prema svijetu neprijateljstvo prema Bogu? Stoga, tko god hoće biti prijatelj svijetu, postaje neprijatelj Bogu.

5 Mislite li da uzalud Pismo govori: "Ljubomorno čezne Duh koji boravi u nama"?

6 Time daje veću milost. Zato govori: "Bog se protivi oholima, a poniznima daje milost."

7 Zato se pokorite Bogu! Oduprite se đavlu, pa će on pobjeći od vas!

8 Približite se Bogu, pa će se i on približiti k vama. Grješnici, operite ruke; i vi sa razdijeljenom dušom, očistite srca.

9 Zatužite, tugujte i plačite. Neka se vaš smijeh pretvori u tugu, a radost u žalost.

10 Ponizite se pred Gospodinom, i on će vas uzvisiti.

11 Ne gorite, braćo, jedan protiv drugoga. Tko govori protiv svojega brata, govori protiv Zakona i sudi Zakonu. A ako sudiš Zakonu, nijesi vršitelj Zakona, nego njegov sudac.

12 Samo je jedan zakonodavac i sudac: onaj koji može spasiti i uništiti. A tko si ti koji sudiš bližnjega?

13 Pazite sad, vi koji gorite: "Danas ili sutra poći ćemo u ovaj ili onaj grad, ondje ćemo provesti jednu godinu, trgovati i postići dobitak,"

14 vi takvi ne znate što će biti sutra. Pa što je vaš život? Vi ste para koja se za tren pokaže i potom nestane.

15 Umjesto da gorite: "Ako Gospodin htjedne, živjet ćemo i vršit ćemo ovo ili ono."

16 Vi se sada hvalite u svojoj nadutosti. Svako je takvo hvalisanje zlo.

17 Tko onda znade dobro praviti, a ne pravi, grijeh mu je.

Opasnost bogatstva

5 Hajde sada, bogataši, plačite i jaučite nad nevoljama koje dolaze na vas!

2 Vaše će bogatstvo istrunuti a vašu odjeću izgristi moljci.

3 Vaše zlato i srebro zahrdja; njihova će hrđa biti svjedočanstvo protiv vas i kao oganj će progutati vaša tijela. Zgrtali ste blago za posljednje dane.

4 Zaista, viče nadnica poslenika koji su obirali vaše njive, a koju ste im varanjem uskratili, i vika tih žetelaca doprla je do ušiju Gospodina nad vojskama.

5 Živjeli ste na zemlji raskošno i razvratno, utovili ste svoja srca, kao za dan klanja.

6 Osudili ste, ubili ste pravednika, i on vam se ne može usprotiviti.

7 Zato budite strpljivi braćo, do dolaska GOSPODINOVA. Evo, kako poljodjelac iščekuje skupocjen rod od zemlje, strpljivo čekajući na njega, dok ne primi ranu i kasnu kišu.

8 Strpite se i vi i učvrstite svoja srca, jer je blizu Gospodinov dolazak.

9 Ne uzdišite mrmljajući, braćo, jedan protiv drugoga, da ne budete osuđeni. Gle, sudac već stoji pred vratima.

10 Za uzor strpljiva podnošenja nevolja uzmite, braćo, proroke koji su govorili u Ime GOSPODINOVO.

11 Zaista mi proglašujemo blagoslovjenima one koji su ustajali. Za Jobovu ste strpljivost čuli, a vidjeli ste i svršetak Gospodinov. Gospodin je samilostan i milosrdan.

12 Povrh svega, moja braćo, ne kunate se ni nebom, ni zemljom, ni ikakvom drugom zakletvom. Nego neka vaš "da," bude "da," a vaš "ne," neka bude "ne," da ne padnete pod osudu.

13 Pati li tko među vama? Neka se moli. Veseli li se tko? Neka pjeva hvalospjev.

14 Boluje li tko među vama? Neka sebi dozove crkvene starješine i oni neka mole nad njim mažući ga uljem u Ime GOSPODINOVO.

15 I molitva vjere spasit će bolesnika i Gospodin će ga podići, i ako je sagriješio, oprostit će mu se.

16 Ispovijedajte svoje grijeha jedan drugome i molite jedan za drugoga da ozdravite. Ustrajna i usrdna molitva pravednika može puno postići.

17 Ilijia je bio čovjek koji je patio kao i mi; usrdno je molio da ne bude kiše, i kiša nije pala na zemlju tri godine i šest mjeseci.

18 Zatim je ponovno molio, pa je nebo dalo kišu, i zemlja je donijela svoj rod.

19 Moja braćo, ako tko od vas odluta od istine pa ga tko obrati,

20 neka zna da će onaj koji odvrati grješnika s njegova krivog puta spasiti njegovu dušu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

Treba biti svet

1 Petar, apostol Isusa Krista, onima iz Raseljeništva u Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji,
2 izabranim po predznanju Boga Oca u posvećenju Duha, da budu poslušni Isusu Kristu i budu poškropljeni njegovom krvlju. Milost vam i mir u obilju.
3 Neka bude hvaljen Bog i Otac našega Gospodina Isusa Krista, koji nas po svojemu velikom milosrđu ponovno rodio za živu nadu, uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih,
4 za neprolaznu, čistu, neuvelu baštinu koja vam stoji sačuvana u nebu,
5 vama koje Božja snaga po vjeri čuva za spasenje što već stoji spremno da se objavi u posljednje vrijeme.
6 Zato ćete klicati od radosti, iako se jedan čas, ako to mora biti, budete ožalostili raznim kušnjama,
7 da se iskrenost vaše vjere, koja je dragocjenija od propadljivog zlata, koje kad se kuša u vatri, može pokazati na hvalu, slavu i čast u času kad se pojavi Isus Krist,
8 kojega ljubite iako ga nijeste vidjeli. Njega još sada ne vidite, ali vjerujući kličete od veselja neizrecivom i proslavljenom radošću,
9 jer ćete postići svrhu svoje vjere-spasenje vaših duša.
10 Ovo su spasenje istraživali i ispitivali proroci, koji su prorekli vama određenu milost koja će doći,
11 ispitujući na koje i na kakvo je vrijeme upućivao Kristov Duh, koji je bio u njima, kad je unaprijed navješćivao Kristu određene patnje i proslavljenje koje dolazi iza toga.
12 Bilo im je otkriveno, da nisu služili sebi samima, nego da su nama služili ovim što vam se sada objavilo po onima koji su vama propovijedali Radosnu vijest uz pomoć Svetoga Duha koji je posлан с neba-onu u što anđeli žeze zaviriti.
13 Zato opašite bokove svojega uma, bude trijezni, potpuno stavite svoju nadu u milost koja će vam se donijeti u času objavljenja Isusa Krista.
14 Pošto ste poslušna djeca, ne vladajte se prema strastima iz vremena vašega neznanja,
15 nego kao što je svet onaj koji vas je pozvao i vi budite sveti u svemu življenju,
16 jer je napisano: "Budite sveti jer sam ja svet!"

17 Ako onda zovete Ocem onoga koji bez pristranosti sudi po djelima svakoga pojedinca, provodite sa strahom vrijeme svojega putovanja.
18 Znajte da nijeste otkupljeni nečim raspadljivim, kao srebro ili zlato, od svojega bezvrijednog, od otaca baštinjenog, načina života,
19 nego skupocjenom krvlju Krista kao nevinu Janjetu i bez mane.
20 On je zaista bio predodređen prije postanka svijeta, ali se tek na kraju vremena očitovao zbog vas.
21 Po njemu vjerujete u Boga, koji ga je uskrsnuo od mrtvih i dao mu slavu, tako da vaša vjera i nada bude u Bogu.
22 Pošto ste pokoravanjem istini očistili svoje duše kroz Duha, i iskrenu bratsku ljubav, čistim srcem ljubite žarko jedan drugoga,
23 jer ste ponovno rođeni, ne iz raspadijivog, nego iz neraspadijivog sjemena: riječju živoga i vječnog Boga,
24 jer "svačije tijelo je kao trava, sva njegova slava kao cvijet od trave: trava se osuši i cvijet joj otpadne,
25 ali GOSPODINOVA riječ traje zauvijek." A to je ta riječ koja vam je propovijedana kao Radosna vijest.

Za stopama Kristovim

2 Stoga, odložite od sebe svu zloću i svu lukavost, licemjerje, zavisti i klevetanja.
2 Kao rođena dječica, čeznite za čistim mlijekom riječi, da po njemu možete rasti,
3 ako ste zbilja iskusili da je Gospodin milostiv.
4 Pristupite k njemu, kao živom kamenu od ljudi odbačenu, ali od Boga izabranu i dragocjenu,
5 i vi kao živo kamenje, ugrađeni u duhovnu kuću, sveto svećenstvo, da prinosi duhovne i Bogu prihvatljive žrtve po Isusu Kristu.
6 Zato u Pismu piše i ovo: "Evo na Sionu postavljam glavni ugaoni kamen, izabran, dragocjen; tko vjeruje u njega, sigurno neće biti posramljen."

7 Zato, vama koji vjerujete, On je dragocjen; a onima koji su nepokorni: "Kamen koji su graditelji odbacili postao je glavni ugaoni kamen,"
8 i: "Kamen spoticanja i stijena posrtanja." Onjega se spotiču jer su neposlušni Riječi, tomu su i određeni.

9 Vi ste izabrani naraštaj, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, narod čudnovat, određen za Božju svojinu, da razglasite slavna djela onoga koji vas je pozvao iz tame u svoje divno svjetlo.

10 Nekad nijeste bili narod, a sada ste Božji narod; nekad bez milosrđa, a sada ste postigli milosrđe.

11 Ljubljeni, molim vas kao došljake i putnike, klonite se tjelesnih požuda, koje se bore protiv duše.

12 Vladajte se lijepo među neznabوćima da bi u onome u čemu vas sada kleveću kao zločince, zbog vaših dobrih djela, kad ih promatraju, pomno hvalili Boga na dan pohodenja.

13 Pokoravajte se svakoj ljudskoj ustanovi zbog Gospodina: bilo kralju, jer je vrhovnik,

14 bilo upraviteljima, jer ih on šalje da kažnjavaju one koji rade zlo, a pohvaljuju one koji rade dobro.

15 Jer je to Božja volja, da radeći dobro ušutkate neosnovan govor bezumnih ljudi,

16 kao slobodni, ali ne da vam je sloboda pokrivalom zloće, nego kao Božje sluge.

17 Sve poštujte, braću ljubite, Boga se bojte, kralja častite.

18 Sluge, budite pokorni svojim gospodarima sa svim dužnim poštovanjem, ne samo dobrima i blagima nego i onima koji su mučne čudi.

19 Jer je ovo pohvalno, ako zbog savjeti prema Bogu podnosi žalosti, te trpi nepravedno.

20 Kakva je onda slava u tomu ako ćete krivi strpljivo podnosići udarce? Ali ako ćete strpljivo podnosići trpeći što dobro postupate, to je pred Bogom ugodno.

21 Ta na to ste i pozvani, jer je i Krist trpio za vas i ostavio vam primjer da idete njegovim stopama:

22 On koji nije počinio grijeha i u čijim se ustima nije našlo lukavstva”;

23 On, koji kad je bio vrijedan, nije za uzvrat vrijedao, kad je bio mučen nije prijetio, nego je sebe prepuštao pravednom Sudcu;

24 On koji je sam u svojemu tijelu naše grijehe ponio na križ, da mi, umrijevši svojim grijesima, živimo u pravednosti; sa čijim ste modricama ozdravljeni.

25 Jer vi ste lutali kao izgubljene ovce, ali ste se sada vratili k Pastiru i Nadgledniku vaših duša.

Ponašanje vjernih u progonu

3 Isto tako, vi žene, budite pokorne svojim muževima, da i oni koji možda ne

vjeruju Riječi, budu pridobiveni bez riječi ponašanjem vas žena

2 kada budu promatrati vaše čisto vladanje puno poštovanja.

3 Vaš nakit neka ne bude vanjski, umjetno spletena kosa, stavljanje zlatnog nakita, odijevanje raskošnih haljina.

4 Mjesto toga, neka bude unutrašnja osoba od srca, odjevena u neraspadljiv nakit, krotak i miran duh, ono što je dragocjeno pred Bogom.

5 Jer na taj su se način i nekad kitile svete žene, koje su se uzdale u Boga i pokoravale se svojim muževima,

6 kao što se Sara pokoravala Abrahamu i zvala ga gospodarom, čije ste vi kćeri ako pravite dobro i ne bojite se nikakva zastrašivanja.

7 Isto tako vi muževi, živite zajedno s njima, s razumijevanjem, iskazuju poštovanje ženi kao slabijem biću, i kao subaštinica milosti života, da vaše molitve ne budu sprječene.

8 Na kraju, svi budite jednodušni, imajući suosjećanja, bratske ljubavi, milosrđa i poniznosti.

9 Ne vraćajte zlo za zlo, ni uvredu za uvredu, nego naprotiv blagoslivljajte, znajući da ste zato pozvani, da bi tako baštinili blagoslov.

10 Jer: “Onaj tko hoće ljubiti život i iskusiti sretne dane, neka sustegne svoj jezik od zla i usne svoje od lukavstva;

11 neka se ukloni od zla i neka pravi dobro; neka teži za mirom i za njim ide.

12 Jer su GOSPODINOVE oči na pravednici ma, i uši svoje priklanja njihovim molitvama, a lice se GOSPODINOVOM okreće protiv onih koji prave zlo.”

13 Pa tko će vam nauditi ako budete zaneseni za dobro?

14 Pa ako i biste i trpjeli zbog pravednosti blagoslovljeni ste. “Nemojte se od njihove prijetnje ni zastrašiti ni zbuniti.”

15 Nego svetite Gospodina Boga u svojim srcima, i budite uvijek spremni na odgovor svakome tko vas zatraži razlog nade koja je u vama, i to ponizno s poštovanjem,

16 imajući dobru savjest, da se oni koji ocrnuju vaše dobro vladanje u Kristu posrame u onome u čemu vas kleveću.

17 Jer je bolje ako bi htjela Božja volja, da trpite radeći dobro nego radeći zlo.

18 Jer i Krist je jedanput umro zbog grijeha, pravedan za nepravedne, da nas priveo k Bogu; on koji je bio ubijen u tijelu, ali oživio duhom.

19 U duhu je otisao propovijedati duhovi ma koji su se nalazili u tamnici,

20 onima koji su nekad bili nepokorni kad

ih je Božja strpljivost uporno čekala, u vrijeme Noe, kad se gradila lađa u koju se sklonio mali broj, svega osam duša, i bio spašen vodom.

21 Slično i vas sada spašava krštenje; ono nije uklanjanje tjelesne nečistoće, nego Bogu upravljena molitava za dobru svjest, uskrsnućem Isusa Krista,

22 koji je uzašao na nebo, te sjedi s desne strane Božje, kojemu su se anđeli, vlasti i sile pokorili.

Naša smrt s Kristom. Sud Božji

4 Stoga, jer je Krist trpio za nas u tijelu, i vi se naoružajte istom mišlju, jer onaj koji je trpio tijelom prekinuo je s grijehom,

2 da provedete ostatak tjelesnog života ne više prema ljudskim strastima, nego po Božjoj volji.

3 Dosta je što ste u prošlom vremenu vršili volju neznabozaca živeći u razvratnostiima, strastima, pijančevanju, razuzdanim gozbama, pijankama i zločinačkim idolopoklonstvima.

4 Zato se sad čude da se ne slijevate s njima u istu široku rijeku razuzdanosti, te vas tako vrijeđaju.

5 Oni će o tomu polagati račun onome koji je spreman da sudi žive i mrtve.

6 Zbog toga je i mrtvima propovijedana Radosna vijest, da bi mogli primiti suđenje kao ljudi u tijelu, a da žive dalje duhom po Bogu.

7 Blizu je svršetak svega; stoga budite ozbiljni i trijezni u molitvi.

8 Prije svega imajte žarku ljubav jedan prema drugome; jer "ljubav će pokriti mnoge grijhe."

9 Budite gostoljubivi jedan prema drugome bez mrmljanja.

10 Služite jedan drugoga sa milošću kakvu je tko primio, kao dobri upravitelji mnogo-vrsne Božje milosti.

11 Ako tko govori, neka govori Božje riječi. Ako se tko služi darom služenja, neka je svjestan da radi snagom koju Bog daje, da se u svemu hvali Bog po Isusu Kristu, kojemu pripada slava i vlast u vijeke vječkova! Amen.

12 Ljubljeni, ne čudite se ognju koji vas stiže za vaše kušanje, kao da vam se što neobično događa.

13 Naprotiv, radujte se što ste dionici u Kristovim patnjama, da se možete rado-vati i veseliti i u čas kad se objavi njegova slava.

14 Blagoslovjeni ste ako vam se izruguju zbog Kristova imena, jer tada Duh slave i Božji Duh počiva na vama. Jer oni ga hule,

a vi ga proslavljujete.

15 Nitko od vas neka ne trpi kao ubojica ili kao lopov, kao zločinac ili kao onaj koji se mijesha u tuđe poslove.

16 Ali, ako tko trpi kao kršćanin, neka se ne srami za to, nego neka u tomu slavi Boga.

17 Jer je došlo vrijeme da počne sud s kućom Božjom. Ako onda počinje s nama, kakav će biti svršetak onih koji se ne pokoravaju Božjoj Radosnoj vijesti?

18 I ako se pravednik jedva spašava, gdje će se pokazati bezbožnik i grješnik?"

19 Zato neka i oni koji trpe prema Božjoj volji preporuče svoje duše onome u dobrim djelima, kao vjernom Stvoritelju.

Opomene starješinama i vjernicima

5 Starještine koje su među vama opominjem ja, starješina kao i oni, svjedok Kristovih muka i sudionik slave koja će se uskoro očitovati:

2 Pasite stado Božje koje je među vama i nadzirite ga, ne prisilno, nego dragovoljno, ne zbog varljivog dobitka, nego oduševljeno.

3 Ne gospodarite nad onima koji su vam povjereni, nego budite uzorom stazu.

4 A kad se pojavi Vrhovni pastir, primit ćete vijenac slave koji neće uvenuti.

5 Isto tako, vi mladići, pokoravajte se starješinama. Da, svi se vi podložite jedan drugome i svi se odjenite u poniznost, jer "Bog se protivi oholima, a poniznima daje milost."

6 Ponizite se stoga pod moćnom rukom Božjom, da vas On uzvisi u svoje vrijeme.

7 Svu svoju brigu bacite na njega, jer se On brine za vas.

8 Budite trijezni i revnjujte, jer vaš protivnik davao, obilazi okolo kao ričući lav, tražeći koga da proždere.

9 Oduprite mu se čvrsti u vjeri, znajući da vaša braća, koja su po svijetu, podnose iste patnje.

10 Ali neka Bog sve milosti, onaj koji vas je u Kristu pozvao u svoju vječnu slavu, sam će vas, kad budete malo trpjeli, usavršiti, učvrstiti, ojačati i utvrditi.

11 Njemu neka bude slava i vlast u vijeke vječkova! Amen.

12 Ukratko vam pišem po Silvanu, vjernom bratu, kako ga ja držim, da vas opomenem i da vam posvjedočim da je ovo prava milost Božja u kojoj stojite.

13 Pozdravlja vas ona koja je u Babilonu, izabrana s vama, i Marko, moj sin.

14 Pozdravite jedan drugoga poljupcem ljubavi. Mir vama svima koji ste u Isusu Kristu! Amen.

Kristova dobra i čvrstoća vjere

1 Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista onima koji su pravednošću našega Boga, Spasitelja Isusa Krista, primili istu dragocjenu vjeru kao i mi.

2 Milost i mir vama umnožen po spoznaji Boga i Isusa našega Gospodina.

3 Njegova Božanska sila obdarila nas je svime što je potrebno za život i pobožnost, spoznajom onoga koji nas je pozvao po slavi i iskrenosti.

4 Time nas je obdario skupocjenim i najvećim obećanim dobrima, da po njima, pošto umaknemo pokvarenostima zbog opake požude u svijetu, postanete dionici Božanske naravi.

5 Zbog toga uložite sav napor da pokazete svojom vjerom krepot, a krepošću znanje,

6 s znanjem uzdržljivost, s uzdržljivošću

postojanost, s postojanošću pobožnost,

7 s pobožnošću bratsku ljubav, s bratskom ljubavi ljubav.

8 Jer ako imate ovo i time obilujete, nećete biti ni besposleni ni besplodni u spoznaji našega Gospodina Isusa Krista.

9 Kome ove kreposti nedostaju, on je slijep, kratkovidan i zaboravio je da je očišćen od svojih prošlih grijeha.

10 Zato, braćo, budite revniji da u vlastitu korist učvrstite svoj poziv i izbor, jer vršeći to, nećete se nikada spotaknuti.

11 Tako će vam se pružiti sve što je potrebno za ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina, i Spasitelja Isusa Krista.

12 Zato ću vas uvijek podsjećati na ovo, premda sve i sami znate i učvršćeni ste u sadašnjoj istini.

13 Smatram da je pravo, dokle god sam u ovom šatoru, da vas budim i podsjećam,

14 znajući da ću brzo odložiti svoj šator, kako mi je i naš Gospodin Isus pokazao.

15 Štoviše ja ću se pobrinuti da se i poslije moje smrti u svakoj prilici možete sjećati ovoga.

16 Jer nismo vam navijestili moć i dolazak našega Gospodina Isusa Krista držeći se lukavo izmišljene bajke, nego jer smo bili očevidci njegova Veličanstva.

17 On je, naime, primio čast i slavu od Boga Oca kad mu je od tako uzvišene Slave došao glas: "Ovo je moj ljubljeni Sin, s njime sam vrlo zadovoljan."

18 I taj glas koji je došao s neba mi smo čuli kad smo bili s njim na svetoj gori.

19 I tako nam je sada čvršća proročanska

riječ, vi dobro pravite što gledate u nju, kao u svjetiljku koja svijetli u tamnomu mjestu, dok ne osvane dan i dok se ne pomoli Dаницa u vašim srcima.

20 Najprije znajte, da nijedno proročanstvo u Pismu nije samovoljno tumačenje.

21 Jer proročanstvo nije nikad došlo od ljudskog htijenja, nego su sveti Božji ljudi govorili kako su bili potaknuti Svetim Duhom.

Čuvati se lažnih učitelja

2 A bilo jeisto tako i lažnih proroka u izabranom narodu, kao što će i među vama biti krivih učitelja, koji će kradom unijeti pogubna krvovjerja i koji će, niječući Gospodina koji ih je otkupio, navući na sebe brzu propast.

2 I mnogi će poći za njihovom razvratnosti, zbog njih će se zlo govoriti o putu istine.

3 Iz lakomosti iskorištavat će vas izmišljenim riječima; jer njihova je osuda već odavno pripravna i njihova propast ne drijema.

4 Ako, naime, Bog nije poštedio anđela koji su sagriješili, nego ih strmogladio u pakao i predao mračnim bezdanima gdje ih čuva za Sud;

5 ako nije poštedio staroga svijeta, nego samo Nou, glasnika pravednosti, sa sedam drugih sačuvao kad je spustio potop na svijet bezbožnika;

6 i ako je osudio na propast gradove Sodomu i Gomoru, pretvorio ih u pepeo i postavio ih za primjer budućim bezbožnicima;

7 ako je izbavio pravednoga Lota, koji je teško patio od raspuštenosti tih zločinaca

8 (jer ovaj pravednik, dok je živio među njima, mučio je svoju pravednu dušu iz dana u dan promatrajući i slušajući njihova grijesna djela)–

9 to znači da Gospodin znaće kako izbaviti prave štovatelje iz kušnje, a bezbožnike sačuvati za dan Suda,

10 posebno one koji su utonuli u požudu počinjenih grdih grijeha, idu za tijelom i preziru vlasti. Oni, obijesni i drski, ne boje se vrijeđati dostojanstvenike,

11 Dok anđeli, iako su od njih jači i snažniji, ne izriču uvredljive osude protiv njih pred Gospodina.

12 A oni, poput nerazumnih životinja koje su po prirodi određene da budu za hvatane i uništenje, uvredljivim riječima napadaju ono što ne poznaju, i bit će potpuno uni-

šteni kao i one:

13 Primit će plaću koja se daje za nepravednost, kao i oni koji smatraju uživanjem svakodnevno veselje. Nečista i nakazna stvorenja, koja uživaju u svojim nasladama kad se goste s vama.

14 Njihove su oči pune preljuba i nećeju odustati od grijeha, te zavode nestalne duše. Oni imaju srce uvježbano u lakovstvima, i prokleta su djeca.

15 Ostavili su pravi put i otišli stranputicom, sljedeći Bosorova sina Balaama, koji je volio plaću nepravednosti.

16 Ali je primio ukor za svoju zloču: jedna nijema magarica progovorila je ljudskim glasom i spriječila prorokovo ludilo.

17 Oni su bezvodni izvori, oblaci magle koje tjeraju vihor, za koje se čuva tamnost mraka zauvijek.

18 Jer oni govore velike naduvene riječi ispraznosti, oni privlače tjelesnim požudama i razuzdanostima one koji su i tek izbjegli od onih koji žive u zabludi.

19 Dok im oni obećavaju slobodu, sami su robovi propasti, jer od koga je čovjek pobijeden tomu istomu je postao rob.

20 Ako se oni koji su pravom spoznajom Gospodina Spasitelja Isusa Krista izbjegli pokvarenosti svijeta opet upletu u nju iako ih ona nadvlada, tim njihovo posljednje stanje bude gore od prvoga.

21 Njima bi, zaista, bolje bilo da uopće nisu priznali puta pravednosti, nego da, pošto su ga upoznali, okrenu leđa svetoj zapovijedi koja im je predana.

22 Nego se njima događa ono što veli istinita poslovica: "Pas se vraća na svoju bljuvotinu" i "oprana svinja vraća se u kaljužu valjati se."

Nauk lažnih učitelja

3 Ljubljeni, pišem vam ovu drugu poslanicu u objemu opomenom budim vaš čisti razum,

2 te da se spominjete riječi koje su unaprijed navijestili sveti proroci, i po našoj zapovijedi, apostola Gospodina i Spasitelja.

3 Ovo prije svega znajte: na kraju vremena pojavit će se izrugivači, koji će živjeti prema vlastitim požudama,

4 I govoriti: "Gdje je njegov obećani dolazak? Jer otkada su umrli naši oci, nastavlja

sve i dalje kao što je bilo od početka stvaranja."

5 Zato oni hotimično zaboravljaju na Božju riječ da su nebesa bila odavno i zemlja koja je iz vode i među vodama.

6 Zato je ondašnji svijet uništen, bio potopljen vodom.

7 A sadašnja nebesa i sadašnja zemlja, ista je riječ pohranila za oganj i čuva ih do dana Suda i propasti bezbožnih ljudi.

8 Ljubljeni, ne smije biti nepoznato: da je u očima Gospodina jedan dan kao tisuću godina, a tisuću godina kao jedan dan.

9 Ne odustaje Gospodin od izvršenja obećanja, kako to neki misle, nego vas strpljivo podnosi jer neće da se itko izgubi, nego da svi dođu pokajanju.

10 Ali će doći dan Gospodinov kao lopov po noći; u taj će dan nebesa iščeznuti s velikom lomljavom, sastavi će se u ognju rastopiti, a zemlja sa svojim ostvarenjima izgorjeti.

11 Stoga s obzirom da će se ovo sve raspasti, kakvi onda tek vi morate biti u svetim življenju i pobožnosti,

12 dok sa željom očekujete brzi dolazak dana Božjega, čijim će se dolaskom nebesa s vatrom spaliti, a sastojci će se od žestoke vrućine rastopiti.

13 Ali mi očekujemo, prema njegovu obećanju, nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravednost.

14 Zato, ljubljeni, dok ovo čekate, brižno nastojte da bez ljage i mane budete u njegovim očima u miru.

15 A strpljivost našega Gospodina smatrajte prilikom za spasenje, kao što vam je i naš ljubljeni brat Pavao po danoj mu mudrosti pisao,

16 kao i u svim poslanicama u kojima govorio o ovomu. U tim poslanicama ima teško razumljivih mjesa, koja neuki i nepostojani ljudi izvrću, kao i ostala Pisma, na svoju vlastitu propast.

17 Stoga, ljubljeni, otkako to unaprijed znate, čuvajte se da i vi ne otpadnete od svoje postojanosti, zavedeni zabludom zločinaca.

18 Štoviše, rastite u milosti i pravoj spoznaji našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. Njemu slava sada i zauvijek! Amen.

Zajedništvo s Ocem i Sinom

1 Ono što je bilo od početka, što smo čuli, što smo svojim očima vidjeli, što smo promatrali i što su naše ruke opipale o Riječi života—

2 Život se očitovao, mi smo ga vidjeli i svjedočimo za njega, i navješćujemo vam život vječni, koji je bio kod Oca i koji se je nama objavio—

3 ono što smo vidjeli i čuli, to navješćujemo i vama, da i vi imate s nama zajedništvo; a naše je zajedništvo s Ocem i njegovim Sinom Isusom Kristom.

4 Mi vam ovo pišemo da vaša radost bude potpuna.

5 A ovo je poruka koju smo čuli od njega i koju vam objavljujemo, da je Bog je svjetlo i u njemu nema nikakve tame.

6 Ako tvrdimo da smo u zajednici s njim, a živimo u tami, lažemo i ne postupamo prema istini.

7 Ali ako u svjetlu živimo, kao što je on u svjetlu, u zajednici smo jedan s drugim, i krv nas njegova Sina Isusa Krista čisti od svakoga grijeha.

8 Ako tvrdimo da grijeha nemamo, sami sebe varamo, i u nama nema istine.

9 Ako priznajemo svoje grijehe, On je vjeren i pravedan i oprostit će nam grijehe i očistiti nas od svake nepravednosti.

10 Ako velimo da nemamo grijeha, pravimo ga lašcem, i njegova riječ nije u nama.

Oproštenje grijeha po Kristu

2 Moja mala djeco, ovo vam pišem da ne biste grijesili; ali ako tko i sagriješi, imamo Zagovornika kod Oca: Isusa Krista, Pravednika.

2 On je žrtva pomirnica za naše grijehe, a ne samo za naše, nego za grijehe cijelog svijeta.

3 Ako vršimo njegove zapovijedi, po tom znamo da ga poznajemo.

4 Onaj tko reče da ga poznaje, a ne vrši njegovih zapovijedi, lažac je, i u njemu nema istine.

5 Ali tko god vrši njegovu riječ, zaista, u tomu je do savršenstva došla ljubav Božja. Po tomu znamo da smo u njemu.

6 Tko govori da je u Njemu, taj mora tako i život provoditi kao što ga je i On provodio.

7 Braćo, ja vam ne pišem novu zapovijed, nego staru zapovijed koju ste vi primili još od početka. Ta stara zapovijed jest riječ koju ste čuli još od početka.

8 S druge strane opet, pišem vam novu zapovijed, ta se novost obistinjuje u njemu i u vama, jer tama prolazi, a pravo svjetlo već svijetli.

9 Tko tvrdi da je u svjetlu, a mrzi svojega brata, još je uvijek u tami.

10 Onaj tko ljubi svojega brata, provodi u svjetlu, i ne nailazi na razlog spoticanja.

11 Ali onaj tko mrzi svojega brata, u tami je; on hoda u tami i ne zna kamo ide, jer mu je tama zaslijepila oči.

12 Ja pišem ovo vama, mala djeco, jer su vam oprošteni griesi zbog Njegova Imena.

13 Ja pišem ovo vama ocima, jer vi ste upoznali Njega, onoga koji je od početka. Ja pišem ovo vama mladićima, jer vi ste nadvladali zloga. Ja pišem ovo vama mala djeco, jer vi ste upoznali Oca.

14 Pisao sam vama ocima, jer vi ste upoznali onoga koji je od početka. Pisao sam vama mladićima, jer ste jaki, u vama prebiva Božja riječ i jer ste nadvladali zloga.

15 Nemojte ljubiti ni svijet niti onoga što je u svijetu. Ako tko ljubi svijet, u njemu nema ljubavi Očeve,

16 jer ništa od onoga što je u svijetu, požuda tijela, požuda očiju, oholost zbog imetka, ne dolazi od Oca, nego dolazi od svijeta.

17 A svijet prolazi zajedno sa svojom požudom; a onaj tko vrši Božju volju, prebiva zauvijek.

18 Mala djeco, posljednji je čas. I kako ste čuli, da antikrist dolazi. I već sad su se pojavili mnogi antikristi; po tomu znamo da je posljednji čas.

19 Od nas su izišli, a nisu pripadali nama, jer da su pripadali nama, bez sumnje ostali bi s nama. Ali su otišli od nas, a to se dogodilo da na njima postane očito da svi ne pripadaju nama.

20 A vas je pomazao Sveti, i svi imate znanje svega.

21 Ne pišem vam ovo kao da ne poznajete istine, nego jer ju poznajete i jer znate da nikakva laž ne dolazi od istine.

22 Tko je lažljivac ako ne onaj koji ne priznaje da je Isus Krist? Onaj tko niječe Oca i Sina, taj je antikrist.

23 Svaki onaj tko niječe Sina, taj nema ni Oca; onaj tko priznaje Sina, ima i Oca.

24 Stoga, neka ono što ste od početka čuli prebiva u vama. Ako ono što ste čuli od početka prebiva u vama, vi ćete prebivati u Sinu i u Ocu.

25 A ovo je obećanje koje vam je On dao: život vječni.

26 Ovo vam pišem o onima koji vas pokušaju zavesti.

27 A glede pomazanja koje ste od njega primili prebiva u vama, ne treba da vas tko uči. Jer kako vas njegovo pomazanje uči o svemu, jer je istinito, nije lažno, kako vas je naučilo, tako prebivajte u njemu.

28 A sada, mala djeco, prebivajte u Njemu, da kad se pojavi imamo pouzdanje i da se ne sramimo pred Njim o njegovu dolasku.

29 Ako znate da je On pravedan, znate da svaki onaj koji vrši pravednost od Njega je rođen.

Težiti za svetošću braću ljubiti

3 Gledajte koliku nam je ljubav Otac iskazao, da se zovemo Božja djeca. Zato svijet ne poznaje nas jer Njega nije upoznao.

2 Ljubljeni, sada smo mi djeca Božja, a što ćemo biti, još se nije očitovalo. Ali mi znamo: kad se On pojavi, mi ćemo biti isto kao i On; jer ćemo ga vidjeti onakva kakav jest.

3 Tko god je položio ovu nadu u njega, čisti se od grijeha kao što je on čist.

4 Tko god pravi grijeh, krši Zakon; jer grijeh je kršenje Zakona.

5 A znate da se je On pojavio da uzme grijeha, i znate da grijeha u njemu nema.

6 Tko god prebiva u njemu, ne grijesi; tko god grijesi, njega nije video ni upoznao.

7 Mala djeco, neka vas nitko ne zavede. Tko vrši pravednost, pravedan je, kao što je On pravedan.

8 Onaj tko pravi grijeh, od đavla je, jer davao grijesi od početka. Zbog toga se Božji Sin pojavio, da uništi đavolska djela.

9 Tko god je rođen od Boga, ne grijesi, jer njegovo sjeme ostaje u njemu; ne može grijesiti, jer je rođen od Boga.

10 U ovomu se očituju djeca Božja i djeca đavolska: tko god ne vrši pravednost nije od Boga, a ni onaj tko ne ljubi svojega brata.

11 Jer ovo je poruka koju ste čuli još od početka: da trebamo ljubiti jedan drugoga.

12 Ne postupajmo kao Kain, koji je bio od zloga, i umorio svojega brata. A zašto ga je umorio? Zato jer su njegova djela bila zla, a djela njegova brata pravedna.

13 Nemojte se čuditi, braćo, ako vas svijet mrzi.

14 Mi znamo da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću. Tko ne ljubi svojega brata, prebiva u smrti.

15 Tko god mrzi svojega brata je ubojica, a znate da nijedan ubojica nema u sebi vječnoga života.

16 Po tomu smo spoznali ljubav što je On za nas dao svoj život. Tako i mi moramo dati svoj život za svoju braću.

17 Ali tko god posjeduje zemaljska dobra i vidi svojega brata u nevolji i od njega zatvori svoje srce, kako će ljubav Božja prebivati u njemu?

18 Moja mala djeco, ne ljubimo riječju i jezikom, nego djelom i iskreno.

19 Po tomu ćemo poznati da smo od istine i pred njim umiriti svoja srca.

20 Jer ako nas naše srce osuđuje, Bog je veći od našega srca, i On znade sve.

21 Ljubljeni, ako nas naše srce ne osuđuje, imamo pouzdanje u Boga.

22 I što god ga zamolimo, primamo od njega, jer držimo njegove zapovijedi i vršimo što je njemu ugodno.

23 A njegova je zapovijed ovo: da trebamo vjerovati u njegova Sina Isusa Krista i ljubiti jedan drugoga kao što nam je dao zapovijed.

24 Tko drži Njegove zapovijedi, prebiva u Njemu i On u njemu. I po tomu spoznajemo da On prebiva u nama, po Duhu kojega nam je dao.

Ljubav Boga i bližnjega svoga

4 Ljubljeni, nemojte vjerovati svakom duhu nego duhove kušajte, da vidite jesu li od Boga, jer su se pojavili mnogi lažni proroci u svijetu.

2 Po ovom poznajete Duh Božji: svaki duh koji priznaje, da je Isus Krist došao u tijelu, od Boga je.

3 A svaki onaj duh koji ne priznaje da je Isus Krist došao u tijelu, nije od Boga. A to je duh antikrista, o kojemu ste čuli da dolazi, a već je i sada u svijetu.

4 Vi ste, mala djeco, od Boga i vi ste ih nadvladali, jer je veći onaj koji je u vama nego onaj koji je u svijetu.

5 Oni su od svijeta; zato govore jezikom svijeta, i svijet ih sluša.

6 Mi smo od Boga. Onaj tko poznaje Boga, nas sluša; onaj koji nije od Boga, nas ne sluša. Po tomu poznajemo duha istine i duha zablude.

7 Ljubljeni, ljubimo jedan drugoga, jer ljubav dolazi od Boga, i tko god ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga.

8 Onaj tko ne ljubi, nije upoznao Boga, jer je Bog ljubav.

9 U tomu nam se očitovala Božja ljubav prema nama, što je Bog poslao na svijet svojega Jedinorođenoga Sina da živimo kroz njega.

10 U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego je On ljubio nas i poslao svojega Sina kao žrtvu pomirnicu za naše

grijeha.

11 Ljubljeni, ako je Bog nas tako ljubio, i mi moramo ljubiti jedan drugoga.

12 Boga nikad nitko nije video; ako ljubimo jedan drugoga, Bog prebiva u nama, i njegova je ljubav u nama savršena.

13 Po ovom poznajemo da prebivamo u njemu i On u nama jer nam je dao od svojega Duha.

14 Mi smo vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao Sina kao Spasitelja svijeta.

15 Svaki onaj tko priznaje da je Isus Božji Sin, Bog prebiva u njemu i on u Bogu.

16 A mi smo upoznali ljubav koju Bog ima u nama i vjerovali u nju. Bog je ljubav, i tko prebiva u ljubavi, prebiva u Bogu i Bog u njemu.

17 Ljubav se usavršuje među nama u ovom; da možemo imati smjelost na Sudnji dan, jer kakav je On, takvi smo i mi u ovom svijetu.

18 U ljubavi nema straha; naprotiv, savršena ljubav odlaže strah, jer strah je muka. A tko se boji, nije savršen u ljubavi.

19 Mi ljubimo Njega, jer je On nas ljubio prvi.

20 Ako netko reče: "Ljubim Boga," a mrzi svojega brata, lažac je; jer tko ne ljubi svojega brata koga vidi, kako može ljubiti Boga koga ne vidi?

21 Ovu zapovijed imamo od njega: tko ljubi Boga, mora ljubiti i svojega brata!

Poslušnost po vjeri

5 Tko god vjeruje da je Isus Krist rođen od Boga; i svaki onaj tko god ljubi onoga koji ga je rodio, ljubi i onoga koji je od njega rođen.

2 Po tomu znamo da ljubimo djecu Božju, kad mi ljubimo Boga i držimo njegove zapovijedi.

3 Jer u ovom stoji ljubav prema Bogu, kad držimo njegove zapovijedi. A njegove zapovijedi nisu teške.

4 Jer sve što je od Boga rođeno pobjeđuje svijet. A ovo je sredstvo pobjede koje pobjeđuje svijet jest naša vjera.

5 Tko je pobjednik svijeta, ako nije onaj koji vjeruje da je Isus Božji Sin?

6 To je onaj koji je došao s vodom i krvlju:

Isus Krist, ne samo s vodom nego s vodom i krvlju. I Duh je onaj koji ovo svjedoči, jer je Duh istina.

7 Tako ima troje koji svjedoče na nebu, Otac, Riječ i Sveti Duh, i oni troje su jedno.

8 I tako troje svjedoči na zemlji: Duh, voda i krv, i ovo se troje slaže kao jedan.

9 Ako primamo svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo je Božje veće, jer je svjedočanstvo Božje, koje je On svjedočio o svojem Sinu.

10 Svaki onaj tko vjeruje u Božjega Sina ima u sebi svjedoka; tko ne vjeruje u Boga, pravi ga lašcem, jer ne vjeruje svjedočanstvu koje Bog daje o svojem Sinu.

11 A ovo je to svjedočanstvo: da nam je Bog dao život vječni, a taj je život u njegovu Sinu.

12 Tko ima Sina, ima život; tko nema Božjega Sina, nema života.

13 Ovo pišem vama koji vjerujete u Ime Božjega Sina, da sa sigurnošću znate da imate vječni život i da nastavite vjerovati u Ime Božjega Sina.

14 Ovo je pouzdanje koje imamo u njega da nas On uslišava, ako što molimo po njegovoj volji.

15 A ako znamo da nas uslišava što god ga molimo, znamo da već posjedujemo ono što smo ga molili.

16 Ako tko vidi svojega brata gdje pravi grijeh koji nije smrtonosan, neka moli, i On će mu dati život, onima koji ne počinu grijeh koji vodi u smrt. Postoji smrtonosni grijeh; za njega ne velim da se moli.

17 Svaka nepravednost je grijeh, ali postoji grijeh koji nije smrtonosan.

18 Mi znamo da svatko tko je rođen od Boga ne grieši; i onaj koji je rođen od Boga čuva sebe, i zli ga ne može dotaknuti.

19 Znamo da smo mi od Boga a da cijeli svijet leži pod teretom zloga.

20 Znamo, isto tako, da je Božji Sin došao i da nam je dao razum da upoznamo Istinitoga. Mi jesmo u Istinitomu, u njegovu Sinu Isusu Kristu. On je istiniti Bog i vječni život.

21 Mala djeco, čuvajte se od idola! Amen.

Druga Ivanova

Poslanica

Čuvati se od krivovjeraca

1 Starješina, izabranoj gospodi i njezinoj djeci, koju iskreno ljubim i ne samo ja nego i svi koji su primili istinu,
2 zbog istine koja je trajno u nama i koja će biti s nama zauvijek.

3 Neka bude s vama milost, milosrđe i mir, od Boga Oca i od Isusa Krista, Očeva Sina, u istini i ljubavi.

4 Vrlo sam se obradovao što sam našao neke od tvoje djece gdje hodaju u istini, prema zapovijedi koju smo primili od Oca.

5 A sada, gospodo, molim te, ne kao da bih ti pisao neku novu zapovijed, nego samo onu koju smo imali od početka, da ljubimo jedan drugoga.

6 A ovo je ta ljubav, da živimo po njegovim zapovijedima. Ovo je zapovijed, kao što ste čuli od početka, da u njoj živite.

7 Jer u svijetu su se pojavili mnogi zavodnici, koji ne priznaju da Isus Krist dolazi u tijelu. To je zavodnik i antikrist.

8 Pazite sami na sebe, da ne izgubite što ste stekli, nego, naprotiv, da primite potpunu plaću.

9 Tko god griješi, prestupa i ne prebiva u Kristovom nauku nema Boga. Onaj tko prebiva u tom Kristovom nauku, ima i Oca i Sina.

10 Ako tko dođe k vama, a ne donosi ovog nauka, nemojte ga primiti u kuću i nemojte ga pozdravljati.

11 Tko ga pozdravlja, sudjeluje u njegovim zlim djelima.

12 Imam vam mnogo pisati, ali to ne želim s papirom i crnilom, nego se nadam doći k vama i usmeno govoriti s vama, da naša radost bude potpuna.

13 Pozdravljaju te djeca tvoje izabrane Sestre! Amen.

Treća Ivanova

Poslanica

1 Starješina, ljubljenom Gaju, koga iskreno ljubim.

2 Ljubljeni, želim ti u svemu napredak i dobro zdravlje, kao što i tvoja duša napreduje.

3 Vrlo sam se obradovao kad su došla neka braća koja su posvjedočila za istinu koja je u tebi, kao što i hodaš u istini.

4 Nemam veće radosti nego kad čujem da moja djeca hodaju u istini.

5 Ljubljeni, vjerno postupaš u onome što god praviš za braću, i za strance.

6 Oni su pred crkvom svjedočili za tvoju ljubav. Dobro ćeš postupiti ako ih opskribiš za put kako je dostojno Boga,

7 jer su zbog Isusova imena krenuli na put, i ne uzimaju ništa od neznabožaca.

8 Mi smo dužni pružati gostoprимstvo takvim ljudima, da postanemo suradnicima za istinu.

9 Pisao sam nešto crkvi, ali Diotref, koji hoće biti prvi među njima, ne prima nas.

10 Zato ću mu, ako dođem ondje, dozvati u pamet ono što pravi kad o nama brbija zlobne riječi. Ni to mu nije dosta. On ne prima braće, a onima koji bi to htjeli napraviti zabranjuje te ih izopćuje iz crkve.

11 Ljubljeni, nemojte slijediti zlo, nego ono što je dobro. Tko pravi dobro, od Boga je; tko pravi zlo, nije video Boga.

12 Demetriju u prilog svi svjedoče, uključujući i samu istinu. A i mi mu svjedočimo u prilog; a znaš da je naše svjedočanstvo istinito.

13 Imao bih ti priopćiti mnogo toga, ali to neću crnilom i perom.

14 Nego se nadam da ću te brzo vidjeti pa ćemo licem u lice razgovarati. Mir tebi! Pozdravljaju te naši prijatelji! Pozdravi mi prijatelje po imenu!

1 Juda, sluga Isusa Krista i brat Jakov-ljev, pozvanima posvećenima, ljubljenima od Boga Oca i čuvanima za Isusa Krista.

2 Neka vam umnoži milosrđe, mir i ljubav! **3** Ljubljeni, dok vam želim pisati o našem zajedničkom spasenju, prisiljen sam da to napravim opominjući vas da se borite za vjeru koja je jedanput zauvijek predana svetima.

4 Jer su se ušuljali među vas neki ljudi, već odavno predodređeni za ovu osudu: bezbožnici koji na mjesto milosti našega Boga stavlaju raspuštenost i niječu našega jedinog Gospodina Boga, i našega Gospodina Isusa Krista.

5 Htjeo bih vas podsjetiti, premda ste to jedanput znali, kako je Gospodin, nakon što je spasio svoj narod iz egipatske zemlje, uništio zatim one koji nisu vjerovali.

6 I kako je ostavio u vječnim okovima, u tami za sud velikoga Dana, anđele koji nisu sačuvali svoje dostojanstvo, nego su ostavili svoje boravište;

7 kako ispaštajući kaznu, vječni oganj, stoje za primjer Sodoma i Gomora s okolnim gradovima koji su kao i oni bludno grijesili i išli za drugovrsnim tijelom.

8 Isto tako spomenuti sanjari slično one-čišćuju svoje tijelo, preziru Vrhovništvo i riječima vrijedaju dostojanstvenike.

9 A Mihael arkandeo, kad se u borbi za Mojsijevo tijelo prepirao s đavlom, nije se usudio izreći protiv njega uvredljivu osudu, nego je rekao: "Ukorio te Gospodin!"

10 A spomenuti uvredljivim riječima napadaju ono što ne znaju; a kware se onim što po prirodi, kao nerazumne životinje, znaju.

11 Jao njima! Krenuli su putom Kainovim, potpuno se predali za plaću zabludi Balaa-movoj i propali od iste pobune kao i Kore. **12** To su oni koji se na vašim milostinjama

kao mrlje goste, hraneći se bez srama i bojazni. To su oblici bez vode koje vjetrovim gone; besplodna stabla u kasnoj jeseni, dvaput umrla, iz korijena išcupana;

13 bijesni valovi morski što pjene svojim vlastitim sramotama; lutajuće zvijezde za koje je spremljena crna tama zauvijek.

14 Ovima je upravio proročanstvo Henok, sedmi patrijarh poslije Adama, rekavši: Gle, dolazi Gospodin s deset tisuća svojih svetih,

15 da sudi svima i da kazni sve bezbožnike za sva njihova bezbožna djela koja su bezbožno počinili i za sve uvredljive riječi koje su, bezbožni grješnici, izgovorili protiv njega.

16 Ovo su nezadovoljni mrmljavci koji žive prema svojim požudama. Njihova usta izgovaraju drske riječi, a ljudima laskaju zbog dobitka.

17 A vi, ljubljeni, sjećajte se riječi apostola našega Gospodina Isusa Krista.

18 Oni su vam govorili kako će na kraju vremena doći izrugivači, koji će živjeti prema svojim bezbožnim požudama.

19 To su oni koji prave rascjepe i razdore, sjetilna stvorenja koja nemaju Duha.

20 Vi se, ljubljeni, uzdižite na temelju svoje presvete vjere i moleći se u Svetom Duhu.

21 Čuvajte sami sebe u Božjoj ljubavi, očekujući milosrđe našega Gospodina, Isusa Krista, za vječni život.

22 Na jedne imajte sažaljenja da pravite razliku;

23 druge s bojažljivošću spasavajte gra-beći ih iz vatre; mrzeći i samu haljinu one-čišćenu tijelom.

24 Onome koji vas može sačuvati od pada i predstaviti besprijeckorne pred njegovom slavom s velikom radošću,

25 jedinomu mudrom Bogu, našem Spasitelju, slava, veličanstvenost, vlast i moć, kako prije, tako i sada i zauvijek! Amen.

Otkrivenje

Isusa Krista Po Ivanu

Ivanovo viđenje Isusa

1 Otkrivenje Isusa Krista, koje mu je Bog dao da pokaže svojim slugama što se mora uskoro dogoditi. On je to pokazao po svojemu anđelu kojega je poslao svojemu sluzi Ivanu,

2 koji je posvјedočio za Božju riječ, za svjedočanstvo Isusa Krista, i za sve ono što je video.

3 Blagoslovljen je onaj koji čita i oni koji slušaju riječi ovoga proročanstva i čuvaju ono što je u njemu napisano, jer je vrijeme blizu.

4 Ivan, sedmerim crkvama koje su u Aziji: Milost vam i mir od onoga koji jest, koji je bio i koji će doći, i od sedam Duhova koji su pred njegovim prijestoljem,

5 i od Isusa Krista, koji je vjeran svjedok, prvorodenac od mrtvih i vladar zemaljskih kraljeva. Njemu, koji nas je ljubio i koji nas je oprao od grijeha svojom krvlju,

6 napravio nas je kraljevima i svećenicima svojem Bogu i Ocu, njemu neka je slava i vlast u vijeke vjekova! Amen.

7 Gle, On dolazi s oblacima, vidjet će ga svako oko, i oni koji su ga proboli. Naricat će zbog njega sva plemena na zemlji. Da, zaista. Amen.

8 "Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak," govori Gospodin: "Onaj koji jest, koji je bio i koji će doći, Svemoćni."

9 "Ja, Ivan, vaš brat i sudionik u nevolji, u kraljevstvu i strpljivosti Isusa Krista, bio sam na otoku zvanom Patmos, zbog Božje riječi i zbog svjedočanstva Isusa Krista.

10 Bio sam u duhu na Gospodinov dan i čuo kako se iza mene ori jaki glas kao od trublje,

11 govoreći: "Ja sam Alfa i Omega, prvi i posljednji" i "Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji k sedmerim crkvama u Aziji: u Efez, u Smirnu, u Pergam, u Tijatiru, u Sard, u Filadelfiju i u Laodiceju."

12 Okrenuo sam se da vidim glas koji mi govori. I kako sam se okrenuo opazio sam sedam zlatnih svjetiljaka na svojim stalcima,

13 a posred sedam svjetiljaka netko kao Čovječji Sin, odjeven u dugu haljinu do stopala i opasan oko prsiju zlatnim pojasmom.

14 Njegova glava i njegove vlasi bile su bijele kao bijela vuna, bijela kao snijeg, a Njegove oči kao ognjeni plamen.

15 Njegove su noge bile kao od mjedi kad se užari u peći a njegov glas kao šum mnogih voda.

16 U svojoj desnoj ruci imao je sedam zvijezda, iz njegovih je usta izlazio je oštار dvosjekli mač, a njegovo je lice bilo kao sunce kad sjaji u svoj svojoj jakosti.

17 Kad sam ga opazio, pao sam mu pred noge kao mrtav, a on je stavio na mene svoju desnu ruku govoreći mi: "Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji.

18 Ja sam On koji živi, a bio sam mrtav, a gle, Ja sam živ u vijeke vjekova! Amen. I imam ključeve pakla i od smrti.

19 Napiši ono što si video, i ono što jest, i ono što će se dogoditi poslije toga.

20 A tajna sedam zvijezda koje si video u mojoj desnoj ruci i sedam zlatnih svjetiljaka: sedam zvijezda su anđeli od sedam crkava, a sedam svjetiljaka koje si video jesu sedam crkava."

Kristovo pismo četirima crkvama

2 "Anđelu crkve u Efezu napiši: 'Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u svojoj desnoj ruci, koji hodi posred sedam zlatnih svjetiljaka.'

2 Ja znam tvoja djela, tvoj trud i tvoju strpljivost. Znam da ne možeš podnosići one koji su zli. Iskušao si one koji govore da su apostoli, a nisu, i pronašao si da su lažljivci.

3 Podnio si mnogo i strpljenja imaš, neumorno si se trudio za moje ime i nijesi sustao.

4 Ali ipak imam nešto protiv tebe, to što si svoju prvu ljubav ostavio.

5 Stoga, sjeti se odakle si pao, pokaj se i opet obavljaj prva djela, drukčije, doći ću k tebi brzo, i uzeti ti tvoju svjetiljku s njegova položaja, ako se ne pokaješ.

6 Ali ovo imaš, što mrziš djela Nikolaita, koja i ja mrzim.

7 Onaj tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama. Onome tko pobijedi dat ću jesti od stabla života, koje je usred Božjega raja.'

8 Anđelu crkve u Smirni napiši: 'Ovo govori Prvi i Posljednji, onaj koji je bio mrtav i oživio je;

9 Znam tvoja djela, nevolju i siromaštvo, (ali ti si bogat), i znam pogrde od onih koji govore da su Židovi, a nisu, nego sotonina sinagoga.

10 Nemoj se bojati onoga zbog čega trebaš trpjeti. Zaista, sotona će neke od vas baciti u zatvor, da budete iskušani i trpjete nevolju deset dana. Budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života.

11 Onaj tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama. Onome tko pobijedi neće nauditi druga smrt.

12 Andelu crkve u Pergamu napiši: ‘Ovo govori onaj koji drži oštar dvosjekli mač:

13 Ja znam tvoja djela, i gdje prebivaš, gdje se nalazi sotonino prijestolje. Znam da čvrsto držiš moje Ime i nijesi se odrekao vjere u mene, ni u vrijeme kad je moj vjerni svjedok Antipa ubijen kod vas, ondje gdje prebiva sotona.

14 Ali Ja imam nešto protiv tebe, jer ti imаш ondje one koji drže nauk Balaama, koji je naučio Balaka kako da postavi zamku Izraelovim sinovima, da jedu od onoga što je žrtvovano idolima i da se podaju bludnom životu.

15 Tako i tijednako imаш onih koji drže nauk Nikolaita, koje ja mrzim.

16 Pokaj se onda, drukčije, dolazim ubrzo k tebi, i borit ću se protiv njih mačem svojih usta.

17 Onaj tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome tko pobijedi, dat ću jesti od skrivene mane. Dat ću mu bijeli kamjen i na kamenu napisano novo ime, koje nitko ne zna, osim onoga koji ga prima.’

18 Andelu crkve u Tijatiri napiši: ‘Ovo govori Božji Sin, koji ima oči kao ognjeni plamen, a njegove noge su kao usijana mjeđ.

19 Znam tvoja djela, ljubav, vjeru, služenje, strpljivost, a tvoja posljednja djela su brojnija od prvih.

20 Ali ipak imam nešto protiv tebe, jer dopuštaš onu ženu Jezebelu, koja sama sebe naziva proročicom da naučava i zavodi moje sluge da se podaju bludu i da jedu ono što je žrtvovano idolima.

21 Dao sam joj vremena da se pokaje od svoje bludnosti, ali ona se nije pokajala.

22 Evo, bacam ju na bolesničku postelju, a one koji prave s njom preljub, u veliku nevolju, ako se ne pokaju od svojih djela.

23 A njezinu ću djecu pobiti smrću. Tako da će sve crkve znati da sam ja Onaj koji istražuje umove i srca. Svakome ću od vas dati prema vašim djelima.

24 A vama, kao i ostalima u Tijatiri, velim, koji ne držite ovog nauka, koji nijeste upoznali sotonine dubine, kako ih nazivaju, ne stavljaj na vas drugoga bremena.

25 Ali držite čvrsto ono što imate, dok ne dođem.

26 Onaj tko pobijedi i onaj koji vrši moja djela do kraja, njemu ću dati vlast nad narodima.

27 On će vladati nad njima željeznim štапом, razbijat će ih kao lončarske posude,’ kao što sam i Ja primio od svojega Oca.

28 I dat ću mu zvijezdu Danicu.

29 Onaj tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.”

Kristovo pismo trema crkvama

3 “Andelu crkve u Sardu napiši: ‘Ovo govori Onaj koji ima sedam Duhova Božjih i sedam zvijezda: Ja znam tvoja djela, da imaš ime da si živ, ali si mrtav.

2 Budi uvijek budan i ojačaj ostatke koji su spremni da umru, jer nisam našao da su tvoja djela savršena pred Bogom.

3 Stoga, sjeti se kako si primio i čuo riječ, vršio je i pokajao se. Zato ne budeš li bdio, doći ću k tebi kao tat, i sigurno nećeš znati u koji će čas doći na tebe.

4 Imaš nekoliko imena u Sardu koja nisu onečistila svoje haljine; oni će hoditi sa mnom u bjelini, jer su dostojni.

5 Onaj tko pobijedi tako će biti odjeven u bijelu haljinu, i njegova imena sigurno neću izbrisati iz Knjige Života, i njegovo ču ime priznati pred Mojim Ocem i njegovim andelima.

6 Onaj tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!”

7 Andelu crkve u Filadelfiji napiši: ‘Ovo govori On koji je Svet, On koji je Istinit, On koji ima Davidov ključ, On koji otvori i nitko ne zatvori i koji zatvori i nitko ne otvori:

8 Znam tvoja djela. Gle, stavio sam pred tobom otvorena vrata, kojih nitko ne može zatvoriti, jer imаш malo snage, održao si moju riječ i nijesi se odrekao mojega Imena.

9 Evo, dovest ću one iz sotonine sinagoge, koji tvrde da su Židovi, a nisu, nego lažu, evo, prisilit ću ih da dođu i da ti se poklone pred tvojim nogama, da upoznaju da te ljubim.

10 Jer si održao moju riječ ustrajnosti, sačuvat ću te od časa kušnje koja će doći na cijeli svijet, da se iskušaju oni koji prebivaju na zemlji.

11 Gle, dolazim ubrzo! Drži čvrsto ono što imаш, da ti nitko ne bih uzeo tvoj vijenac.

12 Onoga tko pobijedi napravit ću stupom u hramu svojega Boga, odakle sigurno više neće izići. Na njemu ću napisati Ime svojega Boga i ime grada svojega Boga, novoga Jeruzalema, koji silazi s neba od mojega Boga, i napisat ću na njemu svoje novo ime.

13 Onaj tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!

14 Andelu crkve u Laodiceji napiši: ‘Ovo govori Amen, Vjerni i Istiniti Svjedok, Početak Božjega stvorenja:

15 Znam tvoja djela, nijesi studen ni vruć. Oh kad bi bio studen ili vruć.

16 Tako onda, jer si mlak, ni studen ni vruć,

ispljunut će te iz svojih usta.

17 Jer govorиш: 'Bogat sam, postao sam bogat i ništa mi ne treba' a ne znaš da si bijedan i jadan, i siromašan, i slijep i gol.

18 Svetujem ti da od mene kupiš u vatri žeženoga zlata, da se obogatiš; i bijele haljine, da se odjeneš, pa da se ne pokaže sramota tvoje golotinje; zatim pomasti, da pomažeš svoje oči, da bi mogao vidjeti.

19 Koliko god ih ljubim, Ja ih karam i kažnjavam. Zato budi revan i pokaj se.

20 Evo, stojim na vratima i kucam; ako bilo tko čuje moj glas i otvori vrata, uči će u njemu i večerati s njim, i on sa mnom.

21 Onome tko pobijedi dat će da sjedne sa mnom na mojem prijestolju, kao što sam i ja pobijedio i sjeo sa svojim Ocem na njegovo prijestolje.

22 Onaj tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.'

Ivanovo viđenje Božjega prijestolja

4 Poslije toga pogledao sam, i gle, vrata otvorena na nebu. I glas koji sam prvo čuo bio je poput trublje govoreći sa mnom, rekavši: "Uzidi ovdje pokazat će ti što se mora dogoditi nakon ovoga."

2 I odmah sam bio u Duhu; i gle, prijestolje postavljeno na nebu, i Netko je sjedio na prijestolju.

3 Onaj koji je ondje sjedio bio je po izgledu kao kamen jaspis i sard, a uokolo prijestola bila je duga, po izgledu kao smaragd.

4 Uokolo prijestolja bila su dvadeset i četiri prijestolja, a na prijestoljima video sam sjedila su dvadeset i četiri starješine, odjeljene u bijele haljine, sa zlatnim vijencima na svojim glavama.

5 A iz prijestolja su izlazile munje, gromovi i glasovi. Pred prijestoljem gorjelo je sedam svjetiljaka, koje su sedam Božjih Duhova.

6 Ispred prijestolja bilo je stakleno more slično kristalu. U sredini prijestolja i oko prijestolja bila su četiri živa stvorenja, sprjeda i straga puna očiju.

7 Prvo živo stvorenje bilo je slično lavu, drugo živo stvorenje slično juncu, treće živo stvorenje imalo je lice slično čovjeku, a četvrto živo stvorenje bilo je slično orlu u letu.

8 I od četiri živa stvorenja svako je imalo po šest krila, bila su puna očiju naokolo i iznutra. I ne prestaju dan i noć govoriti: "Svet, svet, svet, Gospodin Bog Svemoćni, koji je bio, koji jest i koji će doći!"

9 Svaki put kad bi živa stvorenja davala slavu, čast i zahvalu Onome koji sjedi na prijestolju, koji živi u vijeke vjekova,

10 dvadeset i četiri starješine padaju ničice

pred onim koji sjedi na prijestolju, i klanjaju se onome koji živi u vijeke vjekova i odlažu svoje vijence pred prijestolje, govoreći:

11 Ti si dostojan, Gospodine, primiti slavu, čast i moć, jer ti si sve stvorio, i po tvojoj volji sve postoji i sve je stvoreno."

Knjiga sa sedam pečata. Janje Božje

5 I video sam u desnici onoga koji je sjedio na prijestolju svitak ispisan iznutra i izvana i zapečaćen sa sedam pečata.

2 Potom sam video snažna anđela gdje jakim glasom proglašuje: "Tko je dostojan otvoriti svitak i otgnuti njegove pečate?"

3 I nitko ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom nije mogao otvoriti svitak ili pogledati u njega.

4 Tako sam mnogo plakao, jer se nitko nije našao dostojan otvoriti svitak i čitati ga, ili u njega pogledati.

5 Ali mi je jedan od starješina rekao: "Nemoj plakati! Evo, pobijedio je Lav iz Judina plemena, Davidov Korijen, On će otvoriti svitak i otgnuti njegovih sedam pečata."

6 Pogledao sam i gle, posred prijestolja i četiriju živih stvorenja, i posred starješina, stajalo je Janje kao da je zaklano, imajući sedam rogova i sedam očiju, koje su sedam Božjih Duhova poslanih po cijeloj zemlji.

7 Tada je On pristupio i uzeo svitak iz desnice Onoga koji sjedi na prijestolju.

8 A kad je uzeo svitak, četiri živa stvorenja zajedno s dvadeset i četiri starješine, pali su ničice pred Janjetom, a svaki od njih je imao citru i zlatnu zdjelu punu mirisnog kada, a to su molitve svetih.

9 Pjevali su novu pjesmu, govoreći: "Ti si dostojan uzeti svitak i otvoriti njegove pečate, jer si bio zaklan i svojom si krvlju otkupio nas Bogu od svakoga plemena i jezika i puka i naroda;

10 i postavio nas kraljevima i svećenicima našem Bogu; i mi ćemo kraljevati na zemlji."

11 Potom sam pogledao i čuo glas mnogih anđela uokolo prijestolja, živih stvorenja i starješina; a bilo ih je na broj deset tisuća puta deset tisuća i tisuće tisuća,

12 govoreći jakim glasom: "Dostojno je Janje koje je zaklano da primi moć, i bogatstvo, i mudrost, i jakost, i čast, i slavu i blagoslov!"

13 I svako stvorenje koje je na nebu, na zemlji, pod zemljom, i koja su u moru što je u njima, čuo sam ih govoriti: "Blagoslov i čast i slava i vlast neka je Onome koji sjedi na prijestolju, i Janjetu, u vijeke vjekova."

14 Tada su četiri živa stvorenja govorila:

“Amen.” I dvadeset i četiri starještine pali su ničice i slavili Onoga koji živi u vijeke vjekova.

Šest pečata

6 Nato sam video Janje je otvorilo jedan od sedam pečata, i čuo sam jedno od četiriju živih stvorenja govoreći glasom kao grmljavine: “Dodi i vidi!”
2 I ja sam pogledao, i video bijelog konja, a onaj koji je jahao na njemu imao je luk. I dao mu se vijenac te on pobjedosno ode da pobedi.

3 Kad je On otvorio drugi pečat, čuo sam drugo živo stvorenje govoriti: “Dodi i vidi!”

4 I izišao je drugi konj, vatreno crven, a onome koji je jahao na njemu dopustilo se uzeti mir sa zemlje, te da ljudi ubijaju jedan drugoga; i dao mu se velik mač.

5 Kad je On otvorio treći pečat, čuo sam treće živo stvorenje govoriti: “Dodi i vidi!” I ja sam pogledao i video crnog konja, a onaj koji je jahao na njemu imao je vagu u svojoj ruci.

6 I čuo sam glas posred četiriju živih stvorenja, govoriti: “Mjera pšenice za denar, tri mjere ječma za denar; a ulju i vinu nemoj nauditi.”

7 Kad je On otvorio četvrti pečat, čuo sam glas četvrtog živog stvorenja govoriti: “Dodi i vidi!”

8 Pogledao sam i video blijedog konja, a onome koji je jahao na njemu bilo je ime Smrt, a pratio ga pakao. Njima je bila dana vlast nad četvrtinom zemlje, da ubijaju mačem, i gladu, i smrću, i zemaljskim zvjerima.

9 Kad je On otvorio peti pečat, video sam pod žrtvenikom duše onih koji su poubijani za Božju riječ i za svjedočanstva koja su držali.

10 I oni su povikali jakim glasom, govoreći: “Dokle ćeš, O Gospodine Sveti i Istiniti, dok ne i osvetiš našu krv na onima koji prebivaju na zemlji?”

11 I svakome od njih dana je bijela haljina i rečeno im je, da se trebaju strpjeti još malo vremena, dok se ne ispuni broj njihovih sudrugova u službi i njihove braće koja trebaju biti pobijena kao i oni.

12 Pogledao sam kad je On otvorio šesti pečat, i gle, nastao je velik potres; sunce je postalo crno kao vreća od kostrijeti, a mjesec je postao kao krv.

13 I zvijezde nebeske pale su na zemlju, kao što smokva spusti svoje kasne smo-kve, kad ju strese silan vjetar.

14 A nebo se smotalo kao svitak kad se smota, svaka gora i otok sa svojih se mje-

sta pomaknuli.

15 I zemaljski kraljevi, i velikaši, bogataši, i vojskovođe, i silnici, i svaki rob i svaki slobodnjak sakrili se po špiljama i gorskim pećinama,

16 rekavši gorama i pećinama: “Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sjedi na prijestolju i od srdžbe Janjeta.

17 Jer je došao veliki dan njegove srdžbe i tko može opstat?”

Zapečaćeni iz dvanaest plemena

7 Nakon toga video sam četiri anđela kako stoje na četiri ugla zemlje, držeći četiri zemaljska vjetra, da ne bi vjetar puhalo na zemlju ni na more, ni na i jedno stablo.

2 Potom sam video drugoga anđela kako uzlazi od istoka, s pečatom živoga Boga. On je povikao jakim glasom četirima anđelima kojima je bilo dano da naude zemlji i moru,

3 govoreći: “Ne naudite zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne obilježimo pečatom sluge našega Boga na njihovim čelima.”

4 I začuo sam broj obilježenih pečatom. Sto četrdeset i četiri tisuće iz svih plemena Izraelovih sinova:

5 Iz Judina plemena dvanaest tisuća zapečaćenih; iz Rubenova plemena dvanaest tisuća zapečaćenih; iz Gadova plemena dvanaest tisuća zapečaćenih;

6 Iz Ašerova plemena dvanaest tisuća zapečaćenih; iz Naftalijeva plemena dvanaest tisuća zapečaćenih; iz Manasehova plemena dvanaest tisuća zapečaćenih;

7 Iz Šimunova plemena dvanaest tisuća zapečaćenih; iz Levijeva plemena dvanaest tisuća zapečaćenih; iz Isakarova plemena dvanaest tisuća zapečaćenih;

8 Iz Zebulunova plemena dvanaest tisuća zapečaćenih; iz Josipova plemena dvanaest tisuća zapečaćenih; iz Benjaminova plemena dvanaest tisuća zapečaćenih.

9 Poslije toga pogledao sam, i video, veliko mnoštvo, koje nitko nije mogao izbrojiti, iz svakog naroda i plemena, i puka i jezika, gdje stoje pred prijestoljem i pred Janjetom, odjeveni u bijele haljine, s palminim granama u rukama

10 i vičući jakim glasom: “Spasenje pripada našemu Bogu, koji sjedi na prijestolju, i Janjetu!”

11 I svi anđeli stajali su uokolo prijestolja, oko starješina i četiriju živih stvorenja i pali su ničice pred prijestoljem i slavili Boga,

12 govoreći: “Amen! Blagoslov i slava, mudrost i zahvala, čast, moć i snaga neka bude našem Bogu u vijeke vjekova! Amen.”

13 Tada je progovorio jedan od starješina,

i rekao mi: "Tko su ovi odjeveni u bijele haljine i odakle su došli?"

14 A ja sam mu odgovorio: "Gospodine, ti to znaš." A on mi rekao: "To su oni koji su došli iz velike nevolje te oprali svoje haljine i obijelili ih u Janjetovoj krvi.

15 Zato stoje pred Božjim priestoljem i služe mudan i noć u njegovu hramu. A Onaj koji sjedi na priestolju boravit će među njima.

16 Oni ne će više gladovati ni žedati, sunce ih više neće moriti ni ikakva žega,

17 jer će ih Janje, koje stoji posred priestolja, pasti i voditi na izvore živih voda. I Bog će otrti svaku suzu s njihovih očiju."

Sedmog pečat i četiri trublje

8 Kad je On otvorio sedmi pečat, nastala je tišina na nebu oko pola sata.

2 I video sam sedam anđela koji stoje pred Bogom, i njima je bilo dano sedam trubalja.

3 Tada drugi anđeo, imajući zlatni kadijonik, došao je i stao pred žrtvenik. I bilo mu je dano mnogo kada da ga prinese u prilog molitava svih svetih na zlatni žrtvenik koji je bio pred priestoljem.

4 I dim se od kađenja uzdignuo s molitvama svetih iz anđelove ruke pred Boga.

5 Tada je anđeo uzeo kadionik, napunio ga ognjem sa žrtvenika i prosuo na zemlju, i nastali su glasovi, grmljavine, sijevanje munja i potres.

6 A sedam anđela koji su imali sedam trubalja, pripravili se zatrubiti.

7 Prvi je anđeo zatrubio: I nastala je tuča i oganj, izmiješani s krvljom, i budu baćeni na zemlju; te izgorje trećina stabala i sva zelena trava.

8 Tada je drugi anđeo zatrubio: I nešto kao velika gora ognjem zapaljena bila je baćena u more, i trećina mora postala je krv.

9 Tako je izginula trećina živih stvorenja u moru i trećina lada je bilo uništeno.

10 Tada je treći anđeo zatrubio: I velika zvijezda je pala s neba, gorjela je kao baklja, te pala na trećinu rijeka i na izvore voda.

11 A ime zvijezdi je Pelin. I trećina se voda pretvorilo u Pelin, te je mnogo ljudi pomrlo od vode jer je postala gorka.

12 Potom je četvrti anđeo zatrubio: I trećina sunca je bila udarena, i trećina mjeseca, i trećina zvijezda, tako da su pomračili za jednu trećinu, pa je trećina dana bila bez sjaja, a noć isto tako.

13 I ja sam pogledao i čuo jednoga anđela gdje leti posred neba, jakim glasom govorči: "Jao, jao, jao onima koji žive na zemlji od dalnjih glasova trublji trojice anđela koji će uskoro zatrubiti!"

Peta i šesta trublja

9 Tada je peti anđeo zatrubio: I video sam zvijezdu koja je s neba pala na zemlju, i dao joj se ključ od zjala bezdana.

2 I otvori zjalo bezdana, a iz zjala se podignuo dim, kao dim velike peć. Sunce i zrak su potamnjeli od dima iz zjala bezdana.

3 Tada su iz toga dima izišli skakavci na zemlju i bila im je dana moć kao što imaju moć zemaljski štipavci.

4 Bilo im je zapovjeđeno da ne nauđe travi na zemlji, ni ikakvom zelenilu, ni ikojem stablu, nego samo ljudima koji nemaju Božji pečat na svojim čelima.

5 I bilo im je naloženo da ih ne ubijaju, nego da ih muče pet mjeseci. I bol njihova mučenja bila je kao bol muke kad štipavac ubode čovjeka.

6 U one će dane ljudi tražiti smrt, a neće ju naći; i željet će umrijeti, a smrt će bježati od njih.

7 A skakavci su izgledali kao konji pripravljeni za boj, a na njihovim glavama su imali krune nešto kao od zlata, a njihova lica su bila kao ljudska lica.

8 Imali su vlasti poput ženskih vlasti, a zubi su im bili kao zubi u lavova.

9 Imali su na prsima nešto kao željezne oklope, a šum njihovih krila kao drndanje bojnih kola s mnogim konjima koji jure u boj.

10 Imali su repove kao štipavci sa žalcima u repovima i u njima je bila moć da muče ljudi pet mjeseci.

11 I imali su nad sobom kralja anđela bezdana, kojemu je na hebrejskom jeziku ime Abandon, a na grčkom jeziku Apolion.

12 Prvo zlo je prošlo, ali evo, dolaze još druga dva zla iza ovih.

13 Tada je šesti anđeo zatrubio: I čuo sam glas koji dolazi od četiriju rogova zlatnoga žrtvenika, koji je pred Bogom,

14 rekavši šestom anđelu koji je imao trublju: "Odveži četiri anđela koji su svezani kod velike rijeke Eufrata."

15 I bila su odvezana četiri anđela, pripravljena za taj čas, i dan, i mjesec, i godinu, da pobiju jednu trećinu ljudi.

16 A broj vojske na konjima bilo je dvjesto milijuna, i ja sam čuo njihov broj.

17 A ovako sam video konje u viđenju: konji i oni koji su sjedili na njima nosili su ognjene oklope, plavetne i sumporne, a glave njihovih konja bile su kao glave lavova, iz usta im je izlazio oganj, dim i sumpor.

18 Od ovih triju pošasti poginula je trećina čovječanstva: od ognja, dima i sumpora što su izlazili iz njihovih usta.

19 Jer snaga je u njihovim ustima i u njihovim repovima; jer njihovi su repovi kao

zmije s glavama, s kojima zadaju zlo.

20 A preostali ljudi koji nisu poubijani od tih pošasti i nisu se pokajali od djela svojih ruku, da se više ne klanjaju zlim duhovima, ni zlatnim, ni srebrnim, ni mjedenim, ni kamenim, ni drvenim kipovima, koji ne možeju vidjeti, ni čuti, ni hoditi.

21 Nisu se pokajali od svojih ubojstava, ni od svojih vračanja, ni od svojega bluda, ni od svojih krađa.

Andeo s knjižicom

10 I video sam još drugoga silnog anđela gdje silazi s neba, ogrnut oblakom.

Duga mu je bila na glavi, lice mu bilo kao sunce, a noge kao ognjeni stupovi.

2 U ruci je držao otvorenu knjižicu. I on je stao desnom nogom na more, a lijevom na zemlju

3 i viknuo jakim glasom kao lav kad riče. I kad on povikao, oglasilo se sedam gromova svojim glasovima.

4 A kad se oglasilo sedam gromova svojim glasovima, htjeo sam pisati; ali sam čuo glas s neba koji mi rekao: "Zapečati ono što su govorili sedam gromova i to nemoj pisati".

5 A andeo, kojega sam video gdje стоји на moru i na zemljiji, podignuo je svoju ruku prema nebu

6 i zakleo se onim koji živi u vijeke vjekova, koji je stvorio nebo i ono što je na njemu, zemlju i ono što je na njoj, more i ono što je u njemu, da se više ne odugovlači,

7 nego će se u dane kad se čuje glas sedmog anđela, čim zatrubi, dovršiti tajna Božja, kao što je On to navijestio svojim slugama, prorocima.

8 Tada glas s neba koji sam čuo ponovno mi progovorio i rekao: "Idi, uzmi knjižicu koja je otvorena u ruci anđela koji stoje na moru i na zemljiji."

9 I otišao sam k anđelu i rekao mu: "Daj mi knjižicu." A on mi rekao: "Uzmi ju i pojedi; bit će ti gorka u utrobi, ali će ti u ustima biti slatka kao med."

10 I ja sam uzeo knjižicu anđelu iz ruke i pojeo ju; u ustima mi je bila slatka kao med, ali kad sam ju pojeo, gorčina mi nastala u utrobi.

11 I on mi rekao: "Moraš ponovno prorokovati mnogim ljudima, narodima, jezicima i kraljevima."

Dva svjedoka i sedma trubalja

11 Potom mi je dana trska kao štap za mjerjenje. A andeo je stajao, govoreći: "Ustan i izmjeri Božji hram, žrtvenik i one koji se ondje klanjaju.

2 A dvorište koje je izvan hrama izostavi i

ne mjeri ga, jer je predano neznaboćima. Oni će gaziti sveti grad četrdeset i dva mjeseca.

3 Ja ću dati dvojici svojih svjedoka moć da prorokuju tisuću dvjesto i šezdeset dana, odjeveni u kostrijet."

4 Oni su dva maslinska stabla i dvije svjetiljke što stoje pred Bogom zemlje.

5 I ako im tko hoće nauditi, iz usta im sukne oganj i proždre njihove neprijatelje. I ako im tko hoće nauditi, mora biti tako ubijen.

6 Oni imaju vlast zatvoriti nebo da ne pada kiša u dane njihova prorokovanja; imaju i vlast nad vodama da ih pretvaraju u krv, i vlast da udare zemlju svakovrsnim poštima, koliko god često budu htjeli.

7 Akad će oni dovršiti svoje svjedočanstvo, zvijer koja izlazi iz zjala bezdana ratovat će protiv njih, pobijedit će ih i ubiti.

8 I njihova će mrtva tjelesa ležati na ulici velikoga grada, koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je isto i naš Gospodin bio razapet.

9 Tada će oni od svih ljudi, svakog plemena, jezika i naroda, gledati njihova tjelesa tri i pol dana i neće dopustiti da se njihova tjelesa polože u grob.

10 A oni koji žive na zemlji radovali će se tomu, veseliti i slati darove jedan drugome, jer su ova dva proroka mučila one koji prebivaju na zemlji.

11 Anakontri i pol dana duh života od Boga ušao je u njih i oni su stali na svoje noge, a veliki strah je obuzeo one koji su ih vidjeli.

12 Tada se začuo jaki glas s neba koji im je govorio: "Uzidite ovdje." I oni su uzišli na nebo u oblaku, i vidjeli su ih njihovi neprijatelji.

13 U taj isti čas nastao je velik potres i srušio se deseti dio grada, i u potresu poginulo je sedam tisuća ljudi, a ostale je spopao strah i dali su slavu nebeskom Bogu.

14 Drugo zlo je prošlo; evo, treće zlo dolazi uskoro.

15 Tada je sedmi andeo zatrubio: I na nebu su odjeknuli jaki glasovi, govoreći: "Kraljevstva ovoga svijeta postala su kraljevstva našega Gospodina, i njegova Krista, On će vladati u vijeke vjekova!"

16 Dvadeset i četiri starještine, koji pred Bogom sjede na svojim prijestoljima, pali su ničice i poklonili se Bogu,

17 govoreći: "Zahvaljujemo ti, Gospodine Bože Svemoćni, koji jesi, koji si bio, i koji ćeš doći, jer Ti si uzeo svoju veliku moć i počeo kraljevati.

18 A narodi se razgnjevili, pa je došao Tvoj gnjev i vrijeme da se sudi mrtvima i da nagradiš tvoje sluge proroke i svete i one koji se boje Tvojega imena, male i velike, i da se

unište oni koji uništavaju zemlju."

19 Uto se otvorio Božji hram na nebu i pokazala se škrinja njegova zavjeta u njegovu hramu. Nastalo je sijevanje munja, i glasovi, i gromovi, i potres zemlje, i velika tuča.

Žena i Zmaj

12 Veliko se znamenje pokazalo na nebu: Žena odjevena u sunce, mjesec pod njezinim nogama, a na glavi joj vijenac od dvanaest zvijezda.

2 Bila je trudna i vikala je u bolovima i mukama rađanja.

3 Zatim se pokazalo drugo znamenje na nebu: i gle, veliki plameno-crveni zmaj sa sedam glava i deset rogova, a na njegovim glavama sedam kruna.

4 Njegov rep je povukao trećinu nebeskih zvijezda i bacio ih na zemlju. A zmaj je stao pred ženu, koja je baš trebala roditi, da joj proždre dijete čim ga rodi.

5 I ona je rodila muško dijete, koji će vladati svim narodima željeznim štapom. Njezino Dijete bilo je doneseno k Bogu i njegovu prijestolju.

6 A žena je pobegla u pustinju, gdje joj je Bog pripravio sklonište, da se ondje hrani tisuću dvjesto i šezdeset dana.

7 Uto je počeo rat na nebu: Mihael sa svojim andelima borio se protiv zmaja, i zmaj i njegovi andeli se borili,

8 ali nisu mogli nadvladati, niti je za njih više bilo mjesta na nebu.

9 Tako je bio je zbačen veliki zmaj, ta zmija od starina, koja se zove đavao i sotona, što zavodi cijeli svijet, on je bio zbačen na zemlju, s njim su zbačeni i njegovi andeli.

10 Tada sam začuo silan glas na nebu govoreći: "Sada je došlo spasenje i snaga i kraljevstvo našega Boga, i vlast njegova Krista, jer je izbačen tužitelj naše braće, koji ih je optuživao dan i noć pred našim Bogom.

11 Oni su ga pobijedili krvlju Janjetu i riječju svojega svjedočanstva, jer nisu marili za svoj život sve do smrti.

12 Veselite se zato, o vi nebesa i vi koji boravite na njima! Zlo vama koji živite na zemlji i u moru! Jer đavao je sišao k vama s velikim gnjevom, znajući da mu je vrijeme kratko."

13 I kad je zmaj video da je zbačen na zemlju, počeo je progoniti ženu koja je rodila muško dijete.

14 Ali ženi su dana dva krila velikoga orla da može odletjeti u pustinju, na svoje mjesto, gdje će se hraniti vrijeme i vremena i pola vremena, daleko od lica zmije.

15 A zmija je ispustila iz svojih usta vodu kao poplavu za ženom, kako bi je poplava

mogla odnijeti.

16 Ali zemlja je pomogla ženi, otvorila svoja usta i progutala poplavu koju je ispustio zmaj iz svojih usta.

17 I razgnjevio se zmaj protiv žene, i otišao voditi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, onih koji vrše Božje zapovijedi i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.

Zvijer izlazi iz mora

13 Tada sam stajao na pijesku morskog žala, i video sam zvijer kako izlazi iz mora sa sedam glava i deset rogova; na njezinim rogovima bilo je deset kruna, a na njezinim glavama bogohulno ime.

2 Ta zvijer koju sam video bila je slična leopardu, noge su joj bile kao medvjede, a njezina usta kao lavlja. Zmaj joj je dao svoju moć, svoje prijestolje i veliku vlast.

3 I video sam jednu od njezinih glava kao da je smrtonosno ranjena, ali njezina smrtonosna rana je bila ozdravljena. Cijeli svijet se divio zvijeri i pošao za njom.

4 Tako se oni poklonili zmaju koji je predao zvijeri vlast; a poklonili se i zvijeri, govoreći: "Tko je kao zvijer i tko može ratovati s njom?"

5 I dana su joj usta da govori velike stvari i bogohulnosti, i dana joj je vlast da nastavi tako četrdeset i dva mjeseca.

6 Tada je ona otvorila svoja usta u bogohulnosti protiv Boga, pa psuje i huli njegovo Ime, njegovo prebivalište i one koji prebivaju na nebu.

7 I dano joj je da povede rat protiv svetih i da ih pobijedi. Dana joj je vlast nad svakim plemenom, jezikom i narodom.

8 I poklonit će joj se svi oni koji borave na zemlji, svaki čije ime nije zapisano u Knjizi Života Janjeta zaklanog od postanka svijeta

9 Tko god ima uho, neka čuje.

10 Onaj tko vodi u ropstvo bit će odveden u ropstvo; onaj tko ubija mačem, od mača mora poginuti. U tomu je strpljivost i vjera svetih.

11 Potom sam video drugu zvijer gdje izlazi iz zemlje, imala je dva roga kao janje, a govorila je kao zmaj.

12 I ona vrši svu vlast prve zvijeri u njezinoj nazočnosti, i postupa da se zemlja i oni koji borave na njoj klanjaju prvoj zvijeri, čija je smrtna rana bila ozdravljena.

13 Ona izvodi velika čudesna znamenja, tako da se vatra s neba spušta na zemlju na očigled ljudi.

14 I zavodi one koji borave na zemlji sa onim čudesima koja su joj dana izvoditi pred očima zvijeri, rekavši onima koji borave na zemlji, da naprave kip zvijeri

koja je bila mačem ranjena, ali je ostala na životu.

15 Ona je dobila moć, udahnuti život kipu zvijeri, tako da kip zvijeri može govoriti i izvršiti da se poubijaju svi oni koji se nisu htjeli pokloniti kipu zvijeri.

16 Ona je prisiliла sve, male i velike, bogate i siromašne, slobodne i robe, da prime žig na njihovu desnu ruku ili na njihova čela, **17** i da nitko ne može ni kupovati ni prodavati, osim onoga koji ima žig, ili ime zvijeri, ili broj njezina imena.

18 Ovdje je mudrost. Tko ima razuma neka izračuna broj zvijeri, jer to je broj čovjeka, a njegov je broj šesto šezdeset i šest.

Stotina četrdeset i četiri tisuće

14 Tada sam pogledao, i gle, Janje je stajalo na Sionskoj gori, a s njim sto četrdeset i četiri tisuće ljudi, imali su Ime njegova Oca napisano na svojim čelima. **2** I začuo sam glas s neba, kao šum mnogih voda i kao tutnjavu velikog groma. I čuo sam glas citraša kako sviraju na svojim citrama.

3 Pjevali su nešto kao novu pjesmu ispred prijestolja, pred četvoricom živih stvorenja i pred starješinama. Nitko nije mogao naučiti te pjesme, osim onih sto četrdeset i četiri tisuće koji su bili otkupljeni sa zemlje.

4 To su oni koji se nisu onečistili sa ženama, jer to su djevci. To su oni koji prate Janje kamo god ide. Oni su otkupljeni između ljudi, prvine Bogu i Janjetu.

5 U njihovim se ustima ne nađe lukavstva, jer oni su bez mane pred Božjim prijestoljem.

6 Uto sam video drugoga anđela gdje leti posred neba, noseći vječnu Radosnu vijest da ju navijesti onima koji prebivaju na zemlji, svakom narodu i plemenu, jeziku i puku,

7 govoreći jakim glasom: "Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegova suda. Štujte i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju, more i izvore voda."

8 I došao je drugi anđeo, govoreći: "Babilon je pao, pao je, taj veliki grad, jer je napojio sve narode vinom gnjeva svojega bluda."

9 Tada je došao treći anđeo, govoreći jakim glasom: "Tko se god pokloni zvijeri i njezinom kipu i primi žig na svoje čelo ili na svoju ruku,

10 taj će sam pititi od vina Božje srdžbe, pune jakosti, natočeno u čašu njegova gnjeva. I on će biti mučen ognjem i sumporom pred svetim andelima i pred Janjetom.

11 I dim se od njihovih muka podignuo u vijeke vjekova; i nema mira ni dan ni noć

onima koji se klanjaju zvijeri i njezinom kipu, i svakome onome koji primi žig njezina imena."

12 Na ovom se temelji strpljivost svetih, ovo su oni koji drže Božje zapovijedi i vjeru Isusovu.

13 I uto sam začuo glas s neba gdje mi govor: "Napiši: 'Blago mrtvima koji od sada umiru u Gospodinu,'" "Da," govorи Duh: "neka počinu od svojih trudova, jer njihova djela idu za njima."

14 I ja sam pogledao, i gle, bijeli oblak, a na oblaku sjedi Jedan kao Čovječji Sin, koji ima na svojoj glavi zlatnu krunu, a u ruci mu je oštar srp.

15 I drugi anđeo je izišao iz hrama te povikao jakim glasom onome koji je sjedio na oblaku: "Udari svojim srpom i žanji, jer je došlo vrijeme da žanješ, jer je dozrela žetva na zemlji!"

16 Tada je onaj koji je sjedio na oblaku udario svojim srpom na zemlju i bila požnjevena zemlja.

17 Tada je drugi anđeo izišao iz hrama koji je na nebu i on je imao oštar srp.

18 I još drugi anđeo je izišao od žrtvenika, koji je imao vlast nad ognjem, i povikao jakim glasom onome koji je imao oštar srp, govoreći: "Udari svojim oštrim srpom i beri grožđe zemaljskog vinograda, jer mu je grožđe potpuno zrelo."

19 Tako je anđeo udario svojim srpom na zemlju i pobrao grožđe zemaljskog vinograda i bacio ga u veliku vinsku prešu Božjega gnjeva.

20 I grožđe u vinskoj preši je bilo zgnjećeno izvan grada, a iz preše se razlila krv konjima do uzda, u širinu od tisuću i šest stotina stadija.

Sedam posljednjih poštasti

15 Zatim sam video u nebu drugo znamenje, veliko i divno: sedam anđela koji su imali sedam posljednjih poštasti, jer se s njima dovršuje Božja srdžba.

2 I video sam nešto kao stakleno more pomiješano s ognjem, i one koji su pobijedili zvijer, njezin kip i njezin žig i broj njezina imena, gdje stoje na staklenom moru i imaju Božje citre.

3 I oni pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega i pjesmu Janjeteta, govoreći: "Velika i divna su tvoja djela, Gospodine, Bože Svemoćni! Pravedni su i istiniti tvoji putovi, o Kralju svetih.

4 Tko da te se ne boji, o Gospodine, i tko da ne slavi Tvoje Ime? Jer Ti si jedini Svet. Svi će narodi doći i pokloniti se pred tobom, jer su objavljeni Tvoji sudovi."

5 I poslije toga pogledao sam, i gle, video

sam otvorio se hram šatora svjedočanstva na nebu.

6 A iz hrama izišlo je sedam anđela koji su imali sedam poštasti, odjeveni u bijeli i čistilan i opasani po prsima zlatnim pojasmima.

7 Zatim jedno od četiriju živih stvorenja dalo je jednomu od sedam anđela sedam zlatnih zdjela, napunjenih gnjevom Boga koji živi u vijeke vjekova.

8 Hram se napunio dimom od Božje slave i od njegove moći, i nitko nije mogao ući u hram dok se ne dovrši sedam poštasti od sedmorice anđela.

Sedam čaša gnjeva

16 Potom sam iz hrama čuo jaki glas kako govori sedmorici anđela: "Idite i izlijte na zemlju sedam zdjela Božjega gnjeva."

2 Prvi je otišao i izlio svoju zdjelu na zemlju i izbile su gadne i bolne rane na ljudima koji su imali zvijerin žig i onima koji su se klanjali njezinu kipu.

3 Zatim je drugi anđeo izlio svoju zdjelu na more, i ono je postalo krv kao u mrtvaca, te je uginulo svako živo stvorene u moru.

4 Nato je treći anđeo izlio svoju zdjelu na rijeke i izvore voda, i one su postale krv.

5 Uto sam čuo anđela voda, kako govori: "O Gospodine, Ti si pravedan, Ti koji jesi, koji si bio i koji ćeš biti, što si to tako dosudio.

6 Jer su oni prolili krv svetih i proroka, zato im daješ da piju krv, jer to i zaslužuju."

7 I čuo sam drugoga iz žrtvenika kako govori: "Da, Gospodaru, Bože Svemoćni, istinite i pravedne su tvoje presude."

8 Tada je četvrti anđeo izlio svoju zdjelu na sunce, i bila mu je dana snaga da pali ljudi ognjem.

9 A ljudi su gorjeli od velike vrućine te psovali Ime Boga koji ima vlast nad ovim poštstima i nisu se pokajali i odali mu slavu.

10 Tada je peti anđeo izlio svoju zdjelu na prijestolje zvijeri; pa njezinim kraljevstvom postala velika tama. Ljudi su od muke i bola grizli svoje jezike.

11 i hulili nebeskog Boga zbog svojih muka i svojih rana, i nisu se pokajali od svojih djela.

12 Tada je šesti anđeo izlio svoju zdjelu na veliku rijeku Eufrat, i presušila se njezina voda, tako da pripremi prolaz kraljevima s istoka.

13 I ja sam opazio gdje izlaze tri nečista duha kao žabe iz ustiju zmaja, iz ustiju zvijeri i iz ustiju lažnog proroka.

14 Jer to su đavolski duhovi koji izvode znamenja i koji odlaze kraljevima zemlje iz cijelog svijeta, da ih skupe za rat toga

velikog dana Svemoćnoga Boga.

15 Pazite, evo, Ja dolazim kao tat. Blagoslovjen je onaj koji je budan i čuva svoje haljine, da ne bi išao gol i da mu se ne vidi njegova sramota."

16 I oni su ih skupili na mjesto koje se hebrejski zove Armagedon.

17 Tada je sedmi anđeo izlio svoju zdjelu u zrak, i jaki glas se čuo iz nebeskog hrama, od prijestolja, govoreći: "Gotovo je!"

18 I nastali su glasovi, i grmljavine, i sijevanje munja; i bio veliki potres zemlje tako je bio strašan kakvog nikad nije bilo otkada su ljudi na zemlji.

19 I veliki grad se rapuknuo na tri dijela i srušili se gradovi naroda. I veliki Babilon se spomenuo pred Bogom, da mu dade čašu ljutoga vina svojega gnjeva.

20 Nato svi su otoci iščeznuli, a gore se nisu našle.

21 I velika tuča pala s neba na ljudе, svaki komad tuče težine oko jedan talent. Ljudi su hulili Boga, zbog poštasti tuče, jer je ta poštast bila nadasve velika.

Velika bludnica

17 Potom jedan od sedam anđela koji su imali sedam zdjela došao je k meni govoriti sa mnom, govoreći: "Dodi pokazat ču ti osudu velike bludnice koja sjedi na mnogim vodama;

2 s kojom su kraljevi zemlje provodili bludnost, i koja je opila žitelje zemlje vinom njezine bludnosti."

3 Tako me odnio, u Duhu, u pustinju. I tu sam video ženu kako sjedi na skerletnoj zvijeri, prekrivenu bogopogrđnim imenima, imajući sedam glava i deset rogova.

4 Žena je bila odjevena u grimiz i skerlet i nakićena zlatom, dragim kamenjem i biserima, držeći u ruci zlatnu čašu punu odurnosti i nečistoće svojega bluda.

5 Na njezinu čelu je napisano ime: tajna veliki Babilon, mati od bludnica i od zemaljskih odurnosti.

6 I video sam ženu, pijanu od krvi svetaca i od krvi ubijenih Isusovih svjedoka. A kad sam je video, začudio sam se velikim čudom.

7 A anđeo mi rekao: "Zašto se čudiš? Ja ču ti reći tajnu ove žene i zvijeri koja ju nosi, koja ima sedam glava i deset rogova.

8 Zvijer koju si video bila je, i nije, izaći će iz njene bezdane i otići u propast. A oni koji borave na zemlji čudit će se, čija imena nisu upisana u Knjizi Života od postanka svijeta, kad vide tu zvijer, koja je bila, i nije, i opet je tu.

9 Ovdje je um koji ima mudrost. Sedam glava je sedam gora na kojima žena sjedi.

10 To je i sedam kraljeva. Pet ih je palo, jedan jest, a drugi još nije došao. A kad dođe, mora ostati samo kratko vrijeme.

11 A zvijer koja je bila i nije, ona je i osmi i jedan od sedmorice, i ide u propast.

12 I deset rogova koje si vidio, to je deset kraljeva koji još nisu primili kraljevstva, nego će primiti vlast samo za jedan sat kao kraljevi skupa sa zvijeri.

13 Ovi su jedne misli, i oni će dati svoju silu i svoju vlast zvijeri.

14 Ovi će ratovati s Janjetom, ali će ih Janje pobijediti, jer On je Gospodar nad gospodarima i Kralj nad kraljevima. I oni koji su s njim pozvani su, izabrani i vjerni.”

15 I on mi je rekao: “Vode što si ih video, gdje sjedi bludnica, to su ljudi i mnoštva, narodi i jezici.

16 A deset rogova koje si video na zvijeri, oni će zamrziti bludnicu, opustošiti je i svuci do gola, njezino meso će pojesti i spaliti ju ognjem.

17 Jer je Bog stavio u njihova srca da ispunе njegov naum, da svi budu jedne misli, i da predaju svoje kraljevstvo zvijeri, dok se ne ispune Božje riječi.

18 A žena koju si video to je onaj veliki grad, koji kraljuje nad kraljevima zemlje.”

Pad velikog Babilona

18 Nakon toga video sam drugoga anđela gdje silazi s neba, koji je imao veliku vlast, i zemlja se rasvijetlila od njezina sjaja.

2 On je povikao jakim glasom, govoreći: “Pao je, pao je veliki Babilon i postao prebivalištem zlih duhova, i tamnica svakome nečistom duhu, i krletkom svake nečiste i mrske ptice!

3 Jer su svi narodi pili vina gnjeva i vina njezine bludnosti, a kraljevi zemlje počinili su s njom bludnost i zemaljski trgovci obogatili su se njezinom obilnom raskošću.”

4 Uto sam čuo drugi glas s neba, govoreći: “Izidite iz nje, moj narode, da ne budete dionici njezinih grijeha i da ne primite njezinu pošasti.

5 Jer njezini su grijesi doprli do neba, i Bog se sjetio njezinih opačina.

6 Naplatite joj kao što je i ona vama naplaćivala, i naplatite joj dvostruko prema njezinim djelima; u čašu u koju je natakala natočite joj dvostruko.

7 Kolikom se mjerom slavila i uživala u raskoši, istu mjeru joj zadajte muka i tuge; jer govori ona u svojem srcu, ‘sjedim kao kraljica, nisam udovica i neću vidjeti tuge.’

8 Stoga će ju u jednom danu spopasti pošasti; smrt, tuga i glad. I ona će u ognju

potpuno izgorjeti, jer moćan je Gospodin Bog koji ju sudi.

9 I kraljevi zemlje koji su s njom provodili bludnost i uživali s njom plakat će i tugovati za njom kad vide dim njezina požara.

10 Stojeci daleko od straha pred njezinom mukom, govoreći: ‘Jao, jao, veliki grade Babilone, silni grade, jer je u jednom času došla je tvoja osuda.’

11 Zemaljski trgovci zaplakat će i tugovati za njom, jer nitko više ne kupuje njezine robe:

12 Robe od zlata i srebra, dragog kamenja i bisera, lana i grimiza, svile i skerleta, svakovrsnog mirisnog drveta; svakovrsnih predmeta od slonove kosti, svakovrsnih posuda od skupocjenog drveta, od mjedi, od željeza i mramora;

13 cimeta i balzama, miomirisa i pomasti, tamjana i vina, ulja, bijelog brašna i pšenice, goveda i ovaca, konja i kola, i čovječjih tjelesa i duša.

14 I voće za kojim je žudjela tvoja duša otišlo je od tebe, i sve što je bogato i raskošno otišlo je od tebe, i sigurno ga više nećeš naći.

15 Trgovci ovim stvarima koje je ona obogatila stajat će daleko u strahu od njezine muke, plačući i naričući,

16 govoreći: ‘Jao, jao, veliki grade odjeveni u fini lan, svilu, u grimiz i skerlet, i nakićen zlatom i dragim kamenjem i biserima!

17 Jer je u jednom času propalo tako veliko bogatstvo.’ Svi brodski kapetani, svi koji plove brodovima, mornari, i svi koji rade na moru, stali su iz daleka,

18 povikali su kad su vidjeli dim njezina požara, govoreći: ‘Koji je bio kao ovaj veliki grad?’

19 I prahom su posuli svoje glave, te viknuli plačući, naričući i, govoreći: ‘Jao, jao, veliki grade, u kojem su se obogatili tvojim bogatstvom svi vlasnici lada na moru, jer je opustošen u jednom jedinom času!’

20 Raduj se nad njim, nebo i vi sveti apostoli i proroci, jer Bog ga je osudio zbog vas!”

21 Tada je jedan snažan anđeo uzeo veliki kamen, veliki kao mlinski kamen, i bacio ga u more, govoreći: “Tako će silovito biti bačen Babilon, veliki grad, i neće se više nikad naći.

22 I zvuk citraša, i pjevača, i svirača, i trubača neće se više u tebi čuti. Ni obrtnika od bilo kakva zanata neće se više u tebi naći. Ni buka mlinskog kamena neće se više u tebi čuti.

23 Svjetlost svjetiljke neće više u tebi sjati. Glas zaručnika i zaručnice neće se više u tebi čuti. Jer tvoji su trgovci bili zemaljski

velikaši i jer si svojim vračanjem odveo u zabludu sve narode.

24 I u njemu je nađena krv od proroka, od svetih i svih onih koji su poubijani na zemlji."

Janjetova ženidba

19 Nakon toga čuo sam glasno pjevanje mnoštva naroda na nebu: "Aleluja! Spasenje, slava, čast i moć Gospodinu našemu Bogu!"

2 Zato što su istinite i pravedne njegove presude, jer je osudio veliku bludnicu, koja je pokvarila zemlju svojim bludom. On je na njoj osvetio krv svojih slugu, koju je ona prolila."

3 I ponovno su govorili: "Aleluja! A njezin se dim diže u vijeke vjekova!"

4 A dvadeset i četiri starještine i četiri živa stvorenja pali su ničice i poklonili se Bogu, koji sjedi na prijestolju, govoreći: "Amen! Aleluja!"

5 Zatim je s prijestolja došao glas, govoreći: "Hvalite našega Boga, svi njegovi služe i svi koji ga se bojite, malii i veliki."

6 I začuo sam nešto kao glas velikog mnoštva, kao šum velikih voda, kao prasak jakih gromova, govoreći: "Aleluja! Jer vlada i kraljuje Gospodin Bog Svemoćni!"

7 Radujmo se i kličimo od veselja i dajmo slavu Njemu, jer je došla Janjetova svadba, i njegova se zaručnica pripravila."

8 Dano joj je odjenuti se u fino laneno platno, čisto i blistavo, jer laneno platno, pravedna su djela svetih.

9 Tada mi on rekao: "Piši: 'Blagoslovljeni su oni koji su pozvani na Janjetovu svadbenu gozbu.' I on mi rekao: "Ovo su istinite Božje riječi."

10 Tada sam mu pao do nogu da mu se poklonim, a on mi rekao: "Pazi da to ne praviš! Ja sam sluga kao i ti i tvoja braća koja imaju Isusovo svjedočanstvo. Bogu se pokloni! Jer svjedočanstvo Isusovo proročki je duh."

11 Zatim sam video otvoreno nebo, i gle, bijeli konj. A onaj koji je sjedio na njemu zove se Vjerni i Istiniti; On sudi i vojuje po pravdi.

12 Njegove su oči kao ognjeni plamen, a na glavi su mu mnoge krune. On ima napisano ime koje nitko ne zna, osim njega samoga.

13 On je bio odjeven u ogrtač umočenu u krv, a njegovo se Ime zove Božja Riječ.

14 I nebeske vojske odjevene u fini lan, bijeli i čist, pratile su ga na bijelim konjima.

15 A iz njegovih usta izlazi oštar mač, da njime udari narode. On će sam nad njima vladati željeznim štapom. On sam navija

vinsku prešu uskipjelog gnjeva Svemoćnoga Boga.

16 A na svojoj haljini i na boku nosi napisano Ime: Kralj kraljeva i Gospodar gospodara.

17 Tada sam video jednog anđela gdje стоји na suncu i viče jakim glasom svim pticama što lete posred neba: "Dodite i skupite se na večeru velikoga Boga,

18 jesti meso kraljeva, meso vojskovođa, meso junaka, meso konja i meso onih koji sjede na njima, i meso svih ljudi, slobodnih i robova, malih i velikih."

19 Zatim sam video zvijer, zemaljske kraljeve i njihove vojske, skupljene da zametnu rat protiv Onoga koji jaše na konju i protiv njegove vojske.

20 Tada je zvijer bila uhvaćena zajedno sa lažnim prorokom koji je pred njom izvodio čudesna znamenja i njima zaveo one koji su primili žig zvijeri i klanjali se njezinu kipu. Oboje njih su živi bačeni u ognjeno jezero koje gori sumporom.

21 A ostali su ubijeni mačem što izlazi iz ustiju Onoga koji sjedi na konju. I sve su se ptice nasitile njihovim mesom.

Posljednji sud

20 Potom sam opazio anđela gdje silazi s neba, imajući ključ od bezdana i veliki lanac u svojoj ruci.

2 On je pograbio zmaja, tu zmiju od starija, a to je davao i sotona, te ga svezao za tisuću godina;

3 i bacio ga u bezdan, zatvorio ga i stavio na njega pečat, da više ne zavodi narode dok se ne navrši tisuću godina. Nakon toga mora biti pušten za kratko vrijeme.

4 I ja sam video prijestolja i one koji sjede na njima, i njima je bila dana vlast da sude. I opazio sam duše onih koji su pogubljeni zbog svojega svjedočanstva za Isusa i za Božju riječ, koji se nisu poklonili zvijeri ni njezinu kipu, i koji nisu primili žiga na svojim čelima ili na svojim rukama. Oni su živjeli i kraljevali s Kristom tisuću godina.

5 A ostali mrtvi nisu oživjeli dokle se nije navršilo tisuću godina. Ovo je prvo uskršnje.

6 Blagoslovjen i svet je onaj koji je dionik ovoga prvoga uskršnja. Nad njima druga smrt nema vlasti, nego će biti svećenici Božji i Kristovi i s njim će kraljevati tisuću godina.

7 A kad prođe tisuću godina, sotona će biti pušten iz svojega zatvora.

8 Izći će zavoditi narode koji su na četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi za rat, čiji je broj kao morski pijesak.

9 I oni su uzišli na široku površinu zemlje, opkolili tabor svetih i ljubljeni grad. I tada je oganj od Boga sišao s neba i prožderao ih.

10 A đavao, koji ih je zavodio, bio je bačen u ognjeno i sumporno jezero, gdje su zvijer i lažni prorok. I bit će mučeni dan i noć u vijeke vjekova.

11 Zatim sam video veliko bijelo prijestolje i Onoga koji je sjedio na njemu, ispred čije-ga je lica iščeznula zemlja i nebo. I mesta im se nije našlo.

12 I video sam mrtve, male i velike, stojeći pred Bogom, i knjige se otvorile. I druga se knjiga otvorila, koja je knjiga života, i mrtvi su bili suđeni prema svojim djelima i prema onome što je napisano u knjigama.

13 I more je povratilo svoje mrtve koji su bili u njemu; Smrt i Podzemlje su dali mrtve koji su bili u njemu. I bili su suđeni svaki prema svojim djelima.

14 Smrt i Podzemlje bili su bačeni u ognjeno jezero. A to je druga smrt.

15 I tko god se nije našao zapisan u Knjizi Života, bio je bačen u ognjeno jezero.

Novo nebo i nova zemlja. Novi Jeruzalem

21 I ja sam video novo nebo i novu zemlju, jer su prošli prvo nebo i prva zemlja, a i mora više nije bilo.

2 Tada ja, Ivan, video sam Sveti grad, Novi Jeruzalem, gdje silazi s neba od Boga, pripravljen kao zaručnica koja je ukrašena za svojega muža.

3 I čuo sam gromki glas što je dolazio s neba, govoreći: "Evo šatora Božjega među ljudima, I On će prebivati s njima, i oni će biti njegov narod, i sam Bog će biti s njima i biti njihov Bog.

4 I Bog će otrti svaku suzu s njihovih očiju; neće više biti smrti, ni tuge, ni plača; i neće više biti boli, jer ono prvo je prošlo."

5 Tada mi onaj koji sjedi na prijestolju rekao: "Gle, Ja sve stvaram novo." I On mi rekao: "Zapiši: Jer ove su riječi vjerne i istinite!"

6 On mi rekao: "Dovršeno je! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Srvšetak. Ja ču dati izvora vode života, badava, onome tko je žedan.

7 Onaj koji pobijedi naslijedit će sve, i Ja ču biti njegov Bog, a on će biti moj sin.

8 Ali strašljivi, nevjernici, nečisti, ubojice, bludnici, враčari, idolopokloniteljima i svi lašci, oni će dobiti svoj dio u jezeru koje gori ognjem i sumporom, a to je druga smrt."

9 I zatim jedan od sedam anđela koji su imali sedam zdjela napunjениh sa sedam završnih poštasti, došao je k meni, govo-

reći: "Dodi da ti pokažem zaručnicu, ženu Janjetovu!"

10 I on me ponio u duhu na neku veliku i visoku goru, i pokazao mi onaj veliki grad, Sveti Jeruzalem, gdje silazi s neba od Boga,

11 imajući slavu Božju. Njegova svjetlost bila je kao dragi kamen, kao kamen jaspis, proziran kao kristal.

12 Imao je i velike, visoke zidine s dvanaestim vratima, a na vratima dvanaest anđela, i napisana imena na njima, imena dvanaest plemena Izraelovih sinova.

13 Na istoku troja vrata, na sjeveru troja vrata, na jugu troja vrata i na zapadu troja vrata.

14 A gradske su zidine imale dvanaest temelja i na njima imena dvanaest Janjetovih apostola.

15 A onaj koji je govorio sa mnom držao je mjeru, zlatnu trsku, da izmjeri grad, njegova vrata i njegove zidine.

16 A grad je postavljen četverokutan, njegova je dužina kolika i širina. I on je izmjerio grad trskom; dvanaest tisuća stadija. Jednaka mu je dužina, širina i visina.

17 Tada je izmjerio i njegove zidine: sto četrdeset i četiri lakta po ljudskoj mjeri, to jest, po andeoskoj.

18 Zidovi su sagrađeni od jaspisa, a grad od čistoga zlata, kao čisto staklo.

19 A temelji gradskih zidina bili su ukrašeni svakovrsnim dragim kamenjem. Prvi je temelj od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda,

20 peti od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od krizolita, osmi od berila, deveti od topaza, deseti od krizopraza, jedanaesti od hijacinta i dvanaesti od ametista.

21 A dvanaest vrata je dvanaest bisera; svaka pojedina vrata su od jednog bisera. Gradska ulica je od čistoga zlata, nalik na prozirno staklo.

22 Hrama nisam video u njemu, jer Gospodin Bog Svemoćni i Janje njegov su hram.

23 Gradu ne treba sunce ni mjesec da svijetle u njemu, jer ga je rasvijetlio Božji sjaj, i Janje mu je svjetiljka.

24 Narodi će hoditi u njegovu svjetlu, zemaljski kraljevi donijeti u njega svoju slavu i čast.

25 Njegova se vrata nikad neće zatvarati danju, jer noći neće biti.

26 U njega će se donijeti slava i čast i raskoš naroda.

27 Ništa nečisto neće u njega nipošto ući; nitko tko pravi što je odurno i lažno, nego samo oni koji su upisani u Janjetovoj Knjizi Života.

Isus dolazi brzo

22 I on mi pokazao čistu rijeku života, bistrú kao kristal, koja izlazi iz Božjega i Janjetova prijestolja.

2 A posred gradske ulice i s obiju strana rijeke bilo je stablo života, koje rađa dvanaest plodova, dajući svakog mjeseca svoj plod. A lišće od stabala služi za liječenje narodima.

3 Neće više biti nikakva prokletstva, nego prijestolje Božje i Janjetovo bit će u njemu, a njegove sluge će ga služiti.

4 I oni će vidjeti njegovo lice, a njegovo će ime biti na njihovim čelima.

5 Neće više biti noći; i neće trebati ni svjetla svjetiljke, ni svjetla sunca, jer će nad njima svijetliti Gospodin Bog. I oni će kraljevati u vjeke vjejkova.

6 Tada mi je rekao: "Ove su riječi vjerne i istinite." Gospodin Bog svetih proroka poslao je svojega anđela da pokaže njegovim slugama što se mora uskoro dogoditi.

7 "Gle, Ja dolazim ubrzo! Blagoslovjen je onaj koji vrši proročanske riječi ove knjige."

8 A ja, Ivan, ovo sam čuo i video. I kad sam čuo i video, pao sam pred noge anđelu, koji mi je ovo pokazao, da mu se poklonim.

9 Tada mi on rekao: "Gledaj da to ne praviš. Jer ja sam sluga kao i ti, kao tvoja braća, proroci i oni koji vrše riječi ove knjige. Bogu se pokloni!"

10 I rekao mi je: "Ne zapečati proročanske riječi ove knjige, jer je vrijeme blizu.

11 Neka onaj koji je nepravedan i dalje bude nepravedan; onaj koji je nečist neka

i dalje bude nečist; onaj koji je pravedan neka i dalje bude pravedan; onaj koji je svet neka i dalje bude svet.

12 "Gle, Ja dolazim ubrzo, i sa sobom nosim nagradu da svakoga nagradim prema njegovu djelu.

13 Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, Prvi i Posljednji."

14 Blagoslovjeni su oni koji vrše njegove zapovijedi, tako da dobiju pravo do stabla života, i da možeju ući u grad kroz vrata.

15 Jer vani ostaju psi i vračari, i bludnici, i ubojice, i idolopokloniteljima, i svaki tko god ljubi i govori laž.

16 "Ja, Isus, poslao sam svojega anđela da vam posvjedoči ovo u crkvama. Ja sam Korijen i Potomak Davidov, Sjajna Zvijezda Danica."

17 I Duh i zaručnica govore: "Dođi!" Tko čuje neka rekne: "Dođi!" I neka svaki onaj tko je žadan dođe; i tko god želi neka uzme vode života badava.

18 Jer ja svjedočim svakome tko čuje proročanske riječi ove knjige: Ako bilo tko ovomu što dometne, Bog će njemu dometnuti poštasti koje su napisane u ovoj knjizi.

19 I ako tko oduzme od riječi ove proročanske knjige, Bog će njemu oduzeti njegov dio iz Knjige Života, iz svetoga grada i iz onoga što je napisano u ovoj knjizi.

20 Onaj koji svjedoči svemu ovomu govori: "Sigurno dolazim ubrzo." Amen. Da, dođi, Gospodine Isuse.

21 Neka milost Gospodina Isusa Krista bude s vama svima! Amen.

